Rationale diuinorum

Auctor huius Operis est GVILIELMVS, Mimatensis ecclesiae episcopus. Hoc videas fol. I. lin. 2. Reliqua eius munera, scripta, huiusque operis editiones varias recenset OUDINVS Biblioth. Scriptor. eccles. T. 3. p. 306. S. qui tamen hanc editionem aut ignorauit aut neglexit; Citat hunc librum SCHERZERVS Colleg. Nodi-Bellarm. p. 902. 384. 677.

AD
BIBLIOTHECAM
PRINCIPALEM
ARAVSIO-NASSAVIENSEM
DILLENBVRGICAM.

Tabula

Iste liber diuiditur in octo libros

Primus liber habet nouem rubricas

De ecclia ꝛ eius partib⁹. Folio. ij.
De altari in ecclesia. v.
De picturis ꝛ ornamẽtis ecclesie. viij
De campanis ecclie. x.
De cimiterio ꝛ aliis locis sacris. xij.
De dedicatiõe ecclie. xiij.
De altaris ꝯsecratiõe. xvij.
De ꝯsecratiõib⁹ ꝛ vnctiõib⁹. xix.
De ecclasticis sacramẽtis. xxj

Secundus liber continet vndecim rubricas.

De ministr̃ ꝛ ordĩb⁹ ecclasticis ꝛ eor̃ officiis. xxiij.
De cantore. xxvij.
De psalmista. xxviij.
De ostiario. xxviij.
De lectore. xxviij.
De exorcista. xxviij.
De acholyto. xxviij.
De subdiacono. xxix.
De diacono. xxix.
De sacerdote. xxx.
De episcopo. xxxj.

Tertius liber habet decem ꝛ nouem rubricas

De indumentis sacerdotũ atq; pontificũ ꝛ alior̃ ministror̃. xxxij.
De amictu. xxxiij.
De alba. xxxiij.
De cingulo. xxxv.
De stola. xxxv.
De manipulo. xxxvj.
De casula. xxxvj.
De caligis ꝛ sandaliis. xxxvj.
De succinctorio ꝛ orali. xxxvij.
De tunica. xxxvij.
De dalmatica. xxxvij.
De chirotbecis. xxxvij.
De mitrali. xxxix.
De anulo. xxxix.
De baculo pastorali. xl.
De sudario. xl.
De pallio. xl.
De coloribus q̃bus ecclia in ecclasticis vtit indumentis. xlij.
De indumentis legalib⁹ siue veteris testamenti. xlij.

Quartus liber habet quattuor partes

Prima pars cõtinet viginti sex rubricas.

De missa ꝛ singul' q̃ in ea agunt. xlv.
De q̃nq; psalmis q̃s pontifex celebraturꝰ dicit. xlviij.
De capitis compositione ꝛ manuum lotione. xlviij.
De aque benedicte consecratione ꝛ aspersione. xlix.
De officio seu introitu misse. l.
De accessu sacerdotis ac põtificis ad altare ꝛ de pcessiõe. l.
De cõfessione. lij.
De incenso bñdicendo ꝛ in thuribulũ mittendo. liij.
De osculo altaris ꝛ libri. liij.
De thurificatiõe. liij.
Qualiter sacerdos ꝛ ministri ad altare stare debent. lv.
De kirie elyson. lvj.
De gloria in excelsis. lvj.
De salutatiõe ad populũ. lvj.
De oratiõe seu collecta. lvij.
De epistola. lx.
De reuerentia post lectam epistolam facienda. lxj.
De sessione sacerdotis ꝛ pontificis ꝛ ministrorum. lxj.
De graduali. lxij.
De alleluia. lxij.
De tractu. lxiij.
De prosa seu seq̃ntia. lxiij.
De mutatiõe sacerdotis. lxiij.
De euangelio. lxiij.
De symbolo. lxvij.
De pdicatiõe. lxx.

Secũda pars quarti libri habet decẽ rubricas.

De offertorio. lxxj. 62
De manuũ ablutiõe. lxxj. 65
De pallis siue corporalib⁹. lxxij. 65
De oblatiõe sacerdotis ꝛ de officio minis

Tabula

stroꝝ circa illã. ꝛ de patena: ꝛ de oblatiõi bus ꝑsbi ꝛ clericoꝝ. lxxij.
De scrã thurificatiõe. lxxv.
De incinatiõe sacerdotis ꝛ osculatiõe altaris ꝛ oõne. lxxv.
De ꝑfatione. lxxvj.
De sanctus. lxxvij.
De secreta seu canone misse. lxxix.
De expositiõe canonis q̃ habet duodecim particulas. lxxxj
Te igitur. lxxx.
Memento domine. lxxxij
Cõmunicantes. lxxxiij
Hanc igit. lxxxiij.
Quã oblationẽ. lxxxiij.
Qui pridie. lxxxiiij.
Simili modo. lxxxix.
Unde ꝛ memores. xciij.
Supplices te rogam⁹. xciij.
Memẽto etiã. xcv.
Nobis q̃q. xcv.
De pater noster. xcvij.
Expositio dominice oõnis. xcix.

Tertia pars quarti li

bri habet ãnq̃ rubricas.
De silẽtio post dñicã oõnẽ. cj.
De resumptiõe patene. cj.
De fractiõe hostie. cij.
De agn⁹ dei. ciij.
De osculo pacis. cv.

Quarta pars quarti

libri habet sex rubricas.
De cõicatiõe sacerdotis. cvj.
De ablutiõe ꝛ ꝑfusiõe. cvij.
De postcõmunione. cvij.
De oõne nouissima ꝛ Ite missa est. cviij
Quare sacerdos humeꝝ põtificis osculatur. cviij
De bñdictiõe nouissima. cviij.

Quintus liber habet

decem rubricas
De officijs nocturnis ꝛ diurnis in genere. cix.
De his que ī officio cuiuslibet hore dicũtur. cx.
De nocturnis. cxvij.
De laudibꝫ matutinis. cxxj.
De prima. cxxv.
De tertia. cxxviij.
De sexta. cxxviij.
De nona. cxxviij.
De vesperis. cxxix.
De completorio. cxxx.

Sextus liber habet

lxxxiij. rubricas.
De officijs dominicaꝝ ꝛ q̃rundã feriarũ ꝛ festiuitatũ dñi: ꝛ ieiunioꝝ q̃tuor tempoꝝ. cxxxij.
De tempe aduẽtus. cxxxiij.
De ꝑma dñica aduent⁹. cxxxvj.
De scõa dñica aduẽtus. cxxxviij
De tertia dñica aduẽtus. cxxxviij.
De feria quarta ꝛ ieiunijs q̃tuor tempoꝝ. cxxxix.
De alijs ieiunijs. cxxxix.
De officio q̃rte ferie. cxl.
De sexta feria. cxlij.
De sabbato. cxlij.
De q̃rta dñica aduẽtus. cxliij.
De vigilia natiuitatis. cxliiij
De officio natalis dñi. cxliiij.
De dominica infra octauas natalis domini. cxlvj.
De festo circũciliõis. cxlvij.
De festo epiphanie. cxlviij.
De octaua epiphanie. cl.
De ꝑma dñica post epiphaniã. cl.
De dñica scõa post epiphaniã. cl.
De dñica tertia. clj.
De dñica quarta. clij.
De dñica ãnta. cliij.
De dñica sexta post ep̃hiam. cliij
De septuagesima. cliij.
De officio septuagesime. clv.
De sexagesima. clvj.
De ãnquagesima. clvij.
De feria q̃rta in capite ieiunioꝝ. clviij
De feria ãnta sexta ꝛ sabbato. clx.
De ꝑma dñica q̃dragesime ꝛ ferijs. clx. et clxj. ꝛ clxij.
De scõa dñica q̃dragesime ꝛ ferijs. clxij. ꝛ clxiij. ꝛ clxiij.
De tertia dñica q̃dragesime ꝛ ferijs. clxiij ꝛ clxv.
De q̃rta dñica q̃dragesime ꝛ ferijs. clxvj. ꝛ clxvij. ꝛ clxvij. ꝛ clxix. ꝛ clxx.
De ãnta dñica ī passiõe dñi ꝛ ferijs. clxx. ꝛ clxxj. ꝛ clxxij.

Tabula

De dñica ſexta palmaꝝ ꝛ feriis.clxxiij.ꝛ ſo
liis ſequentib⁹
De cena dñi ꝛ officio triũ dieꝝ.clxxvj
De officio q̃nte ferie.clxxviij
De lotiõe pedũ.clxxxj.
De nudatiõe altariũ.clxxxij
De ſexta feria paraſceue.clxxxiij
De ſabbato ſctõ paſce.clxxxvij.
De agno cereo hui⁹ diei.clxxxviij.
De bñdictiõe cerei hui⁹ diei.clxxxviij.
De lectiõib⁹ ꝛ tractib⁹ hui⁹ diei.clxxxix
De bñdictiõe fontis hui⁹ diei.cxc.
De baptiſmo.cxcij.
De ꝓfirmatiõe.cxcv.
De miſſa hui⁹ diei.cxcvij.
De feſto paſce.cxcviij.
De nocturno officio hui⁹ diei.cc.
De diurno officio hui⁹ diei.cc.
De ſeptẽ diebꝫ poſt paſca.cciij.
De ꝑma dñica poſt paſca.ccix.
De dñica ſcõa tertia ꝛ q̃rta poſt paſca.ccx.
De dñica rogationũ ꝛ rogatiõib⁹.ccxj.
De vigilia aſcẽſiõis.ccxij
De feſto aſcẽſiõis dñi.ccxiij.
De dñica poſt aſcẽſionẽ dñi.ccxiiij.
De vigilia pẽtecoſtes.ccxiiij.
De die ſctõ pentecoſtes.ccxv.
De feria ſcõa tertia ꝛ quarta poſt penteco
ſtes.ccxvij.
De feria q̃nta ſexta ꝛ ſabbato poſt pente
coſtes.ccxviij.
De octaua penteco.ccxix.
De ꝑma dñica poſt pẽteco.ccxx
De ſcõa dñica poſt pẽteco.ccxx.
De dñica tertia quarta ꝛ q̃nta poſt pente
coſtes.ccxxj.
De dñica ſexta ſeptima octaua ꝛ nona poſt
penteco.ccxxij.
De dñica decima.xj.xij.ccxxiij.
De dñica tredecima.xiij.ꝛ xv.poſt pẽteco
ſtes.ccxxiij.
De dñica ſedecima.ccxxiij.
De dñica decimaſeptima.ccxv
De angaria.ccxxv.
De dñica decimaoctaua decianona ꝛ vi
ceſima.ccxxvj.
De dñica viceſima ꝑma viceſima ſcõa poſt
pẽteco.ccxxvij.
De dñica viceſimatertia ꝛ viceſima q̃rta
ꝛ viceſima q̃nta.ccxxviij.
De lectiõib⁹ nocturnaliũ.ccxxviij

Septimus liber ha/

bet q̃dragitanouẽ rubricas.
De feſtiuitatib⁹ ſctõꝝ.ccxxix.
De ſcis Fabiano ꝛ Sebaſtiano.ccxxxij
De feſto ſctẽ Agnetis.ccxxxiij
De ꝟuerſiõe ſcti Pauli.ccxxxiij.
De ſctõ Juliano.ccxxxiij.
De ſctã Agatha.ccxxxiiij.
De purificatiõe btẽ marie ꝙgis.ccxxxiij.
De Kathedra ſcti Petri.ccxxxv.
De annũciatiõe btẽ Marie ꝙgis.ccxxxvj.
De ſctis Philippo ꝛ Jacobo apoſtolis.
ccxxxvj.
De inuẽtiõe ſctẽ crucis.ccxxxvij.
De reuelatiõe ſcti Michael.ccxxxvij
De ſctis Gerualio ꝛ ꝓtaſio.ccxxxvij.
De ſctõ Joãne baptiſta.ccxxxviij.
De ſctis Petro ꝛ Paulo aplis.ccxxxviij.
De maria magdalena.ccxxxix.
De ſeptẽ fratrib⁹.ccxxxix.
De feſto ſcti Jacobi apli.ccxxxix.
De ſeptẽ dormiẽtib⁹.ccxxxix.
De feſto bti Petri ad vincula.ccxxxix
De feſto machabeoꝝ.ccxl
De inuẽtiõe ſcti Stephani.ccxl.
De trãſfiguratiõe dñi.ccxl.
De feſto ſcti Laurẽtij.ccxl.
De aſſumptiõe btẽ marie.ccxlj:
De ſctõ Bartholomeo.ccxlj.
De feſto decollatiõis ſcti Joãnis.ccxlj
De ſctis Felice ꝛ Adaucto.ccxlij.
De natiuitate btẽ marie ꝙgis.ccxlij.
De exaltatiõe ſctẽ crucis.ccxlij.
De ſctõ Matthẽo ap̃lo ꝛ euãgeliſta.ccxlij
De ſctõ Mauricio.ccxlij.
De feſto luce euãgeliſte.ccxlij.
De ſctis Simone ꝛ Iuda.ccxliij
De feſto oim ſctõꝝ.cclxiij.
De officio mortuoꝝ.ccxliij.
De q̃tuoꝝ coꝛonatis.ccxlvj.
De btõ Martino.ccxlvj.
De ſctõ Andrea ap̃lo.ccxlvij.
De ſctõ Nicolao.ccxlvij.
De venerabili Beda.ccxlvij.
De ſctõ Thoma ap̃lo.ccxlvij.
De ſanctis infra feſtũ natiuitatis domi
ni.ccxlviij
De aplis in cõi.ccxlviij.
De euãgeliſtis.ccxlix.
De martyrib⁹.ccl.

Tabula

De ꝓfessoribꝫ.ccl.
De ꝑginibꝫ.cclj.
De festo dedicatiõis ecclie.ccliij.

Octauus liber habz duas partes.

Prima pars octaui libri habet quattuor partes.

Prima pars habet tredecim rubricas.

De anno.cclij.
De initio anni.cclij.
De multiplici anno.cclij.
De duodecim signis.cclij.
De bissextro.cclij.
De q̃tuor anni tẽporibꝫ ꝛ de ieiunijs illoꝝ cclij.
De De solsticijs ꝛ eq̃noctijs.cclij.
De magno anno.cclij.
De era.cclij.De olimpiade.cclij.
De lustro.cclij.
De etate.cclij.
De seculo ꝛ euo.cclij.

Becũda pars prime partis habet sex rubricas.

De mense.cclij.
De kalendis.cclij.
De nonis.cclij.
De idibꝫ.cclij.
Uñ ꝛ q̃liter dies denominent.cclv.
De diebꝫ egyptiacis ꝛ canicularibꝫ.cclv

Tertia pars prime partis habet q̃tuor rubricas

De septimana ꝛ lr̃is kalendaꝝ.cclv.
De regularibꝫ solaribꝫ.cclvj.
De cõcurrentibꝫ.cclvj.
De indicione.cclvj.

Quarta pars prime partis octaui habet tres rubricas.

De die.cclvj.
De momẽto.cclvij
De hora.cclvij.

Becunda pars octaui libri habet septẽ rubricas.

De anno lunari.cclvij.
De regularibꝫ lunaribꝫ.cclvij.
De epacta.cclvij
De embolismo.cclvij.
De aureo numero.cclvij.
De termino paschali.cclx.
De ciclis q̃d sint ꝛ q̃t sint.clx
De finali ꝯclusiõe buiꝰ libri.cclx.

Incipit rationale diuinoꝝ officioꝝ Guilhelmi minatensis ecclesie episcopi.

q

Uecunqꝫ in eccl̄iasticꝫ officiis rebus ac ornamētis ꝓsistunt: diuinis plena sūt signis atqꝫ mysteriis: ac singula celesti sūt dulcedine redūdātia: si tm diligentē habeāt ispectorē. q̄ norit mel de petra sugere: oleūqꝫ ō durissimo saxo. q̄s tm nouit ordinē celi. t rōnes ip̄i⁹ ponet in terra. Scrutator appe maiestatis opprimet a gl̄ia. Siqdē pute⁹ alt⁹ ē. t in q̄ aquā hauriā nō habeo nisi pozrigat ille q̄ dat oīb⁹ affluent. t nō imꝓperat vt int̄ mediū montiū trāseuntē hauriā aquaz ī gaudio ō fontib⁹ saluatozis. Licꝫ igit nō oim q̄ a maioribꝫ tradita sunt ratio reddi possit. qz tm qō in his rōne caret extirpandū est. Idcirco ego Guilhelm⁹ sctē minatēsis ecclie sola dei patiētia dict⁹ ep̄us pulsās pulsado ad ostiū si forte clauis Dauid aperire dignet vt me introducat rex in cellā vinariā in q̄ mihi supnū demonstret exēplar qō moysi fuit in monte monstratū. q̄tinus de singulis que in eccl̄iasticis officiis rebꝫ ac ornamētis ꝓsistunt: quid significent. t figurent: eo valeam reuelante clare. t aperte disserere: t rōnes ponere. q̄ linguas infantiū facit disertas. cuius spirit⁹ vbi vult spirat/ diuidēs singulis ꝓut vult ad laudem. t gl̄iam trinitatis. Sane h̄ sacramēta pro signis accipim⁹ seu figuris. q̄ siqdē figure nō sunt virtutes: sed virtutum signa: quib⁹ tanqꝫ scripturis vtētes docent. Signoꝝ aūt alia sunt naturalia: alia positiua. de quo t quid sit sacramentū dicet in quarta parte sup̄. vij. particula canonis sup ꝓbo mysteriuꝫ fidei. Sacerdotes igit t p̄lati eccl̄ie quib⁹ datū est nosse mysteria ꝓut in Luca habet. t sacramentoꝝ portitores t dispensatores existunt sacramenta intelligere t ꝓtutib⁹ que p illa significant fulgere debent vt ex eoꝝ luce ceteri simil⁹ illuminent: alioquin ceci sunt. t duces cecoꝝ: iuxta illō ꝓpheticū. Obscurent oculi eoꝝ ne videāt. Sed ꝓh dolor ip̄i hodie vt plurimū de his q̄ vsu q̄tidiano in eccl̄iasticis ꝓtractāt rebꝫ t ꝓferunt officiis q̄d significēt t quare instituta sūt modicū apprehendūt adeo vt implerū esse ad l̄am illud ꝓpheticū videat. Sicut ꝓlus sic sacerdos Esa. xxiij. Ferētes siqdem panes ꝓpositiōis ad mensam dn̄i atqꝫ mysteria. q̄ neqꝫ itelligūt neqꝫ vident tantū inde nimirū iusto dei iudicio habituri quātū t iumēta panes ad vsum portantia q̄ioꝝ. de qua ignorantia rōnē reddituri sunt in die vindicte t ire. qñ q̄dem cedri paradisi tremebunt. q̄d ergo faciet ꝓga deserti/ eis ei⁹ ꝓphetam ōr. Ip̄i ꝓpo nō cognouerunt vias meas q̄bꝫ iurauī in ira mea si introibūt in requiē meā. Siqdē liberaliū atqꝫ q̄rūlibet artiū pfessores nude forte atqꝫ incolorate in illis plerūqꝫ cōtenta satagūt causis t rōnib⁹ vestire: fulcire atqꝫ colorare. pictores q̄qꝫ ac q̄libet mechanici seu opifices in quibuslibet opeꝝ suoꝝ varietatib⁹ studēt verisimiles rōnes t causas t reddere t in promptu habere Sed t ꝼm ip̄as mūdanas leges turpe est patricio t causas tractanti ignorare ius in q̄ ꝓsak. Uerꝫ licet sacerdotibus scientia sit valde necessaria ad doctrinā. nō est tm simplicib⁹ sacerdotib⁹ etiam a scholasticis detrahēdū: iuxta illō. Dūs ñ ō trahes. Un ꝼm Aug. Nō irridebūt si forte aduerterit aliqs antistites t ministros ecclesie. vel cū barbarismis t solecismis deum inuocare vel eadē ꝓba q̄ pnūciant non intelligere: perturbateqꝫ distinguere. nō qz talia corrigenda non sint: sed qz sunt pie a scientib⁹ toleranda. Que autē sacerdotes scire debeant: in scōa ptē sub tractatu ō sacerdote dicet. Porro nō videt q̄ea q̄ in eccl̄iasticis fiunt rebꝫ atqꝫ officiis figuraliē fiant. Tm qz figure recesserūt: t est tempus hodie veritatis. tum quia nō debem⁹ iudaizare. Sed licet reuera figure quaꝝ hodie ꝓtas apparuit recesserit: tamē adhuc multiplex veritas latet quam nō videm⁹: ꝓpter qō vtil ecclia figuris. Uerbi gratia. per vestimēta candida intelligim⁹ aliq̄ mō decorem animaꝝ nostraꝝ. s. gl̄iam immortalitatis nostre quā videre nō possumus manifeste. t in missa a p̄fatōe in antea chr̄i passio rep̄sentat: vt tenaci⁹ t fideli⁹ memorie teneat. Notanduꝫ autē est q̄ eorum

q̄ in lege cōtinent. alia sūt moralia. alia mystica. Moralia sunt que mores informāt: et sic intelligenda sunt prout ipa verba sonāt: vt dilliges deū. honora patrē. non occides et hmōi. Mystica sunt figuralia. q̄ aliō significāt p̄ter id qđ lr̄a sonat. Hoc autem alia sūt sacramētalia. alia sūt cerimonialia. Sacramentalia sunt de quibus reddi ratio p̄t quare ad lr̄am sic p̄cepta fuerūt: vt de circūcisiōe et ō obs̄uātia sabbati et hmōi. Cerimonialia sunt de quib⁹ ratio reddi nō potest q̄re ad lr̄am p̄cepta fuer̄t: vt Nō arabis in boue et asino. nō seres vestē lino lanaq̄ contextā. nō seres agrū diuerso semine: et hmōi. Siquidē q̄ntuz ad moralia lex nō recipit mutationē: sed quantū ad sacramētalia et cerimonialia mutata est quo ad sup̄ficiē littere. mystic⁹ tn̄ eorū intellectus mutatus nō est. Vñ nō dicit lex mutata: q̄s uis trāslato in nos sacerdotio sit trāslata. Sciendū q̄z est q̄ in diuinis scripturis est sensus hist̄oric⁹. allegoric⁹. tropologicus et anagogic⁹. Vñ fm Boetiū. Omis diuina auctoritas aut ē ex historiali. aut allegorico aut ex vtroq̄ cōposita intellectu: et fm Hieronymū debem⁹ diuinā scripturā in tribꝰ scrutari. Primo iuxta lr̄az. Scdo iuxta allegoriaz. i. spūalem intelligētiā. Tertio fm futuror⁹ btitudinē. Historia est significatio vocū ad res. vicz quādo res q̄libet quō fm lr̄am gesta sit. plano sermone refert: vt quō pplus israeliticus ex egypto saluat⁹ tabernaculū domino fecisse narratur. Et ōr historia ab historin qđ est gesticulari. inde histriones gesticulatores vocant quasi historiones. Allegoria est quādo aliud sonat in lr̄a et aliud in spū: vt q̄n per vnū factum aliud intelligit. quod si illud sit visibile est simpliciter allegoria. si inuisibile et celeste. tūc ōr anagoge. Etem̄ allegoria quando p alienū sermonē alienus status designat: vt cū chr̄i p̄sentia vel ecclie sacramēta verbis vel mysticis rebus designāt. Verbi gratia vt ibi. Egrediet virga de radice jesse: qđ aperte sonat. nascetur virgo maria de stirpe dauid qui fuit filius jesse. Mysticis vero rebus: vt popul⁹ ab egyptiaca seruitute p agni sanguinē liberat⁹ significat ecclesiam passione chr̄i a demoniaca seruitute ereptā. Et ōr allegoria ab aleon grece qđ ē alienū et goze qđ ē sensus: q̄si alien⁹ sensus

Tropologia est ꝓuersio ad mores seu moralis locutio ad correctionē et mor⁹ institutionē mystice vel aperte respiciēs. Mystice vt ibi. Omni tēpore vestimēta tua sint candida et oleū de capite tuo nō deficiat. i. opa tua sint mūda: et charitas de mēte tua nunq̄ ōcidat. Et ibi. Oportet vt dauid interficiat in nobis Goliā. i. humilitas sup̄biam. Aperte vt ibi. Frāge esurie. pa. tuū Et ibi Nō diligam⁹ lingua neq̄ ꝓbo: sz opere et ꝓitate. Dicitur aūt tropologia a tropos qđ est ꝓuersio: et logos qđ est sermo: quasi cōuersus sermo. Anagoge dicitur ab ana quod est sursuz et goge qđ est ductio: quasi sursum ductio. Vñ sensus anagogic⁹ dicitur q̄ a visibilibꝰ ad inuisibilia ducit: vt lux ꝑma die facta significat rē inuisibilē. i. angelicā naturā a ꝓncipio factā. Anagoge q̄ est sensus locutionē ad superiora siue celestia ducēs. s. ad trinitatē et ad ordines angelor⁹ et de p̄mio futuro. et de futura vita q̄ in cel̄ est aptis vl̄ mysticis fmonibꝰ dispusitās aptis vt ibi. Bti mūdo corde: quoniā ipi deū videbūt. Mysticis vt ibi. Bti q̄ lauāt stolas suas ꝛc̄. vt illis sit ptās in ligno vite et p portas intrēt in ciuitatē qđ patenter sonat. Beati q̄ mūdāt cogitatōes suas vtilis sit ptās videdi deū q̄ est via ꝓitas et vita. et p doctrinā. i. exēplo patz intrent in regnū celor⁹. Similit hierusalez intelligit hist̄orice ciuitas illa terrestris quā pegrini petūt. Allegorice eccl̄ia militans. Tropologice q̄libet ania fidel̄. anagogice celestis hierusalē siue patria. De bis etiaz alia exempla videri possunt in lectiōibꝰ q̄ dicunt i sabbato sctō. put ibi i. v). p̄te dicet. In b aūt ope plerūq̄z circa ide diuersi sensus adhibent. et de vno sensu ad aliū transitur quēadmodū lector sedul⁹ liḡdo poterit intueri. Sicut em̄ nemo phibet diuers exceptiōibꝰ vl̄ defensionibꝰ vti. sic etiā nec diuersis in laudē dei expositōibꝰ salua fide Cōsiderari aūt oportet q̄ in diuino cultu multiplicis ritus varietas reperit. Una q̄q̄z fere nāq̄z eccl̄ia ꝓprias habet obseruātias et in suo sensu abūdat. nec cēset reprēhensibile vel absurdū deū et sctōs ei⁹ variis cōcētibꝰ seu modulationibꝰ atq̄z diuersis obseruantiis venerari. cum et ipa ecclesia triumphās fm ꝓbetam circūdata sit varietate. et in ipor⁹ eccl̄iasticor⁹ sacramētor⁹ ad-

mistratiōe de iure ꝓsuetudis varietas tolleret. Uel ſm Aug. eccl'iasticarū institutionū in diuino officio q̄sdam scripturis acceptim⁹: quasdā ꝙ aplica traditiōe siue scriptis ꝓfirmatas ꝙ successores, quasdā etiā quaꝝ tñ instituno ignorat ꝓsuetudine roborat⁹ approbat vl⁹ q̄d par rit⁹ seu obseruātia debet. Hō igit lectoris moueat animus si fortassis in hoc opusculo legerit q̄ in sua nō nouerit eccl'ia obseruari, aut nō inuenerit q̄d ibi seruat. Hō em̄ vniuscuiusq̄ loci specialia sed cōmunes atq̄ vsitatiores rit⁹ hic ꝓsequimur, q̄ cōem nō particularē doctrinā tradere laborem⁹. Nec sit nobis possibile quorūlibet locoꝝ specialia ꝓscrutari. Decreuim⁹ itaq̄ ꝓ anie nostre salute atq̄ legentiū vtilitate secreta diuinoꝝ officioꝝ mysteria hic claro stilo, put erit possibile exarare atq̄ digerere, t q̄ viris eccl'iasticis ꝑ q̄tidiani vsus intelligētia necessaria visa sunt enucleare t medullitus explicare, quēadmodū t ꝑ illis q̄ circa iudicia versant secularia: olim in speculo iudiciali fideliter egisse dinoscimur i statu dissimili cōstituti. Ueruntñ sedulo pensandū est q̄ circa ipa diuina officia plures sint vsuales obseruātie q̄ nec ad moralē nec ad mysticū ex institutiōe referunt intellectuz. Sed nōnulle ꝓpter necessitatē: q̄daz ꝓpter ꝓgruitatē: q̄dam ꝓpter veteris t noue legis differentiam: q̄dam ꝓpter eaꝝ ꝓuenientiaz t q̄dam ꝓpter maioꝝ ipoꝝ officioꝝ celebritatem t reuerētiā inolite esse cognoscunt. Un̄ sicut ait b'tus Aug⁹. Talia diuersoꝝ locoꝝ diuersis moribꝫ innumerabilit variant: ita vt vix aut nunq̄ oino inueniri possint cause quas in eis ꝓstituēdis hoīes sūt secuti. Sane liber iste Rationalis vocabulo describit. Hā quēadmodū in rōnali iudicij q̄ legalis pōtifex ferebat in pectore scptū erat manifestatio t ꝓbitas, sic et h rōnes varietatū in diuinis officijs t earū ꝓbitas describunt t manifestant quas i scrutinio pectoris sui eccl'iaꝝ p̄lati t sacerdotes debēt fideliꝫ ꝓseruare, t sicut in illo erat lapis i cui⁹ splendore filij israel deum sibi fore ꝓpitiū agnoscebāt, sic t deuot⁹ lector ex hui⁹ lectiōis splendore in diuinoꝝ officioꝝ mysterijs erudit⁹ agnoscit deum nobis fore ꝓpitiū: nisi forte ei⁹ indignatiōne culpe offendiculo improuide incurram⁹. Illō q̄q̄ q̄ttuoꝝ coloꝝ auroq̄ ꝓtextū erat. Et hic vt ꝑmissū est rōes varietatū i eccl'iasticis rebꝫ atq̄ officijs q̄ttuoꝝ sensibꝫ videl'z historico: allegorico: tropologicoꝝ t anagogico fide media colorant. Distinguit aūt i octo partes q̄s seriatim fauēte dño ꝓsequmur. In q̄ꝝ ꝓma agit de eccl'ia t eccl'iasticis locis t ornamētis: de ꝓsecrationibꝫ t de sacramētis. In scda de eccl'ie ministris t eoꝝ officijs. In tertia de sacerdotalibꝫ t alijs indumētis. In q̄rta de missa t singul' q̄ in ea agunt. In q̄nta de alijs diuinis officijs i genere In sexta specialiter de singulis dominicis t feriis t festiuitatibus ad dñm ꝓtinentibꝫ. In septima de festiuitatibꝫ sanctoꝝ t de festo t officio dedicatiōis eccl'esie ac mortuoꝝ. In octaua de cōputo t kalēdario.

Incipit liber primus de eccl'ia t eccl'iasticis locis t ornamētis, t de ꝓsecratiōibꝫ t sacramētis.

In hac ergo prima huius operis parte de quibusdam generalibꝫ tractare ꝓuidimus: videlicet

De eccl'esia t eius partibꝫ
De altari.
De picturis t imaginibꝫ t ornamentis et cortinis eccl'esie.
De campanis.
De cimiterio t alijs sacris locis
De eccl'ie dedicatiōe t ꝓsecratiōe.
De altaris ꝓsecratiōe.
De ꝓsecratiōibꝫ t vncriōibꝫ
De sacramētis eccl'iasticis.

De eccl'esia t eius partibus.

Prius est vt de eccl'ia t eius partibꝫ videamus. Notandum est q̄ q̄ eccl'iaꝝ alia ē corporalis in qua videlicet diuina officia celebrant Alia spūalis que est fideliū collectio siue populus per ministros conuocatus: t in vnum congregatus: ab eo qui vnanimes

habitare facit in domo. Sicut enī corpal' ex congregatis lapidibꝫ construit. sic ꝛ spiritualis ex diuersis hominibꝫ cōgregatur Ecclesia ergo grece dicit conuocatio latine: quia oēs ad se vocat: qō nomē magis ꝓprie cōuenit ecclesie spūali ꝙ corpali quoniā hoies nō lapides cōuocant. sepe tī nomē signati attribuit signanti. Ecclesia aūt materialis spūalem designat: vt dicet vbi de eius cōsecratiōe aget. Rursus ecclesia grece dicitur catholica. id ē vniuersalis: qz per totū mūdum est constituta seu diffusa: quia vniuersi in deū credentes in vna debent esse cōgregatione. Uel quia in ea est generalis doctrina ad instructionē omniū fideliū. Synagoga quoq; grece congregatio dicit: qō ꝓpriū nomē iudeorū populus tenuit: ipsoruz enī ꝓprie synagoga dici solet: ꝙuis et ecclesia dicta sit. Apostoli tamen nunq; synagogā dixerūt: sed semp ecclesiam: forte discernendi causa. Dicit etiā presens ecclesia sion: eo q; ab hac peregrinatione longe posita promissionē rerum celestiū speculatur: ꝛ ideo sion. idest speculatio nomen accepit. Pro futura vero patrie pace hierusalē vocat. Nam hierusalez pacis visio interpretat. Dicit etiaz ecclesia domus dei sic dicta a domate quod grece dicit tectum: quasi dās manere vnanimes in se. Dicitur etiam quandoq; kyriaca. id ē dñicalis. Quandoq; basilica quod verbuz grece: sonat latine regia seu regalis a rege scilicet basilio. Carnaliū enim regum palatia sic dicta sunt. Nostra aūt orationis domus regia dicitur: quia in ea regi regū seruit. Quandoq; templuz q̄si tectū amplū in quo regi ꝺo sacrificia offerunt. Et quādoq; dei tabernaculum: quia in presenti vita peregrina est: ꝛ in itinere ad patriā pergēs vt iam dicetur. Uel dicitur tabernaculum q̄ si taberna dei prout sub ecclesie dedicatione dicetur. Quare etiam dictum est tabernaculum vel arca testimonij: sub titulo ꝺ altari dicetur. Quandoq; ꝓ martyrium qō in honorē alicuius martyris sancti fit. Quādoq; capella: prout in scḋa parte sub tractatu de sacerdote dicet. Quādoq; cenobiū. Quādoq; sacrariū. Quādoq; sacellū. Quādoq; domus oꝛonis. Qñq; monasteriū: ꝛ qñq; oꝛariū. Generaliter tamen quilibet locus ad oꝛandū statutus oratorium dici potest. Rursus ecclesia quandoq; dicitur corpus christi. Quandoq; etiam virgo vocatur. iuxta illē. Emuloꝛ enī vos ꝛc̄. Quādoq; sponsa quam christꝰ sibi despōsauit in fide. de q̄ in euangelio. Qui habet sponsam sponsus est. Quādoq; mater. q̄a quotidie i baptismo spirituales filios deo parit. Quandoq; filia: iuxta illud ꝓphete. Pro patribꝫ tuis nati sunt tibi filij. Item quandoq; ponit vidua. quia propter pressuras nigrescit: ꝛ vt Rachel nō cōsolatur. Quandoq; meretrix figurat ꝓpter ecclesiam de gentibꝫ cōgregatam. Quandoq; vocatur ciuitas ꝓpter cōmunionem sanctoꝝ ciuiū. murata ꝓpter munitionē scripturaꝝ quibus heretici arcentur: habens lapides ꝛ ligna diuersi generis. qz diuersa sūt merita singulorum prout iam dicet. Quicq̄d autē synagoga ꝙ legem accepit: hoc nunc ecclesia a christo cuius sponsa est per gratiam recepit ꝛ in melius cōmutauit. Sane nō est noua oratoriꝝ siue ecclesie institutio. Precepit nanq; dñs Moysi in mōte sinai: vt faceret tabernaculū de cortinis mirifice fabricatis. Diuisum enī erat interposito velo in duas partes. cuius pars prior sancta vbi populus sacrificabat. interioꝛ ꝺo sancta sctōꝝ vbi sacerdotes ꝛ leuite ministrabāt dicebat: vt dicet in ꝓmio quarte partis. Quod postq̄ vetustate consumptum est. iussit dominꝰ fieri templū quod Salomon edificauit opere mirifico: duas habens partes vt ꝛ tabernaculum. iij. Regum. viij. ca. Ab vtroq; vero. s. a tabernaculo ꝛ a templo nostra materialis ecclesia formam sumpsit. In cuius parte anteriori populus audit ꝛ oꝛat. in sanctuario ꝺo clerus predicat: iubilat ꝛ ministrat. Tabernaculuz autē quia in itinere factū quandoq; gerit typum mundi qui transit ꝛ concupiscentia eius. Unde constat ex quatuoꝛ cortinarum coloribꝫ sicut ꝛ mūdus cōpactus est ex quatuoꝛ elementis. Deꝰ igitur in tabernaculo: deus est in hoc mūdo velut in templo christi sanguine rubricato Expresse ꝺo tabernaculum typum gerit ecclesie militantis que nō habet hic manentem ciuitatem: sed futuram inquirit. ideoq; dicitur tabernaculum. tabernacula enī militantium sunt. Deus enim in tabernaculo deus est in fidelibus suo nomine con

gregatis. Pars ꝓma tabernaculi in q̄ popul⁹ sacrificabat vita est activa. in q̄ populus in primi dilectiōe laborat. ps ꝓ altera in qua leuite ministrabāt vita est cōtemplativa. in qua dilectiōi t ꝯtemplatiōi dei religiosoꝝ viroꝝ sincera cōuersatio vacat Tabernaculum vertit in templū: quia de militia curritur ad triumphum. Est autem ecclesia sic edificanda. Parato nanq; fundamenti loco: iuxta illud. Bene fundata est domus domini super firmam petrā: debet episcopus vel sacerdos de eius licētia ibi aquā aspergere benedictam: ad abigendas inde ōmonū phantasias: t primarium lapidem cui impressa sit crux in fundamento ponere. Debet quoq; sic fundari vt caput recte inspiciat versus orientem de quo dicek in proemio quinte partis. videlicet versus ortum solis equinoctialem ad denotandum q̄ ecclesia q̄ in terris militat temperare se debet equanimiter in ꝓsperis t in aduersis: t nō ꝑ ꝑsus solstitiales vt faciunt quidam. Leteruq; si muri hierusalem que edificatur vt ciuitas/edificari p iudeos iubent ꝑm ꝓphetam quāto magis t nos muros ecclie nostre edificare debemus. Siquidem ecclesia materialis: in q̄ populus ad laudādum deum cōuenit sanctam significat ecclesiaz. que i celis vinis ex lapidibus cōstruit. Hec est domus domini firmiter edificata. cuius fundamentum est angularis lapis christus. sup quo fundamento positū est fundamentū apostoloꝝ t ꝓphetarū: sicut scriptū est. Fundamenta eius in montib⁹ sanctis. Supedificati parietes iudei sunt t gentiles de q̄tuor mundi partib⁹ ad chr̄m venientes. t q̄ per ipm crediderūt seu credunt t credent Fideles aūt ad vitam ꝑdestinati sunt lapides in structura huius muri: qui semp vsq; ad finem hui⁹ mundi edificabit. Lapis ꝯ super lapidem ponit quando magistri ecclesie iuniores in ꝓpriū studium assumūt ad docendum t corrigendum t stabiliēdū in sancta ecclesia. Habet lapides sup se adferendum pro edificio: quicunq; laborem fraternuz portat. Grossiores ꝯ lapides t politi seu quadrati qui ponunt altrīsecus foris in q̄z medio minores lapides iacēt sunt viri pfectiores q̄ suis meritis t ornonibus cōtinent infirmiores in sancta ecclesia

Cementū aūt sine quo muri stabilitas esse nō pōt fit ex calce sabulo t aq̄. Calx ferues charitas. q̄ sibi ꝯiūgit sabulū. i. terrenum opus. qz vera charitas solicitudinē mat⁹ mā hz mixtā p viduis. senib⁹. populis. t debilib⁹. t iō studet opari manib⁹ vt habeat vñ eis bñfaciat. Ut aūt calx t terra ad edificiū muri valeāt. aque ꝯmixtiōe ꝯglutinātur. Siquidē aqua spiritussanctus ē. Sic enī sine cemento lapides muri nō simł iungunt ad muri stabilitatē. sic nec homines ad edificiū celestis hierusalem possunt simul sine charitate iungi. quā spūssanctus opat. Oēs muri lapides politi sunt et quadrati. i. sancti mundi t firmi. q̄ vicz p manꝰ summi artificis disponunt in eccīa pmāsuri. quoꝝ quidā ferunt t nō ferunt vt simpliciores in eccīa. alij ferunt t ferūt vt medij: alij tantū ferūt t non ferunt nisi a solo xp̄o qui ē singulare fundamentū: vt pfecti. Omnes quidē vna charitas more cementi cōiungit. dū vini lapides pacis cōpage colligant. Christus noster murus fuit in cōuersatiōe. t antemurale in passione. Sane iudeis muros hierusalē edificantib⁹ aderāt inimici volētes illoꝝ opus impedire ita q̄ sic in Hesdra legit adeo ab hostib⁹ infestabātur q̄ vna manu ponebāt lapides in muros: t alia manu cōtra hostes pugnabant. Et nobis muros ecclesie edificātibus assunt in circūitu inimici. scz vicia siue quersi homines opa nra impedire volētes. Ut muros. i. ꝓtutes edificando hostes impugnem⁹. t iuxta morē iudaici ppli tēram⁹ arma nostra. i. scutū fidei: lorica iusticie galea salutis: t gladiū verbi dei in manibus nostris. vt nos cōtra illos defendam⁹. Et opilio seu sacerdos sit nobiscū vice xp̄i. qui doceat nos p lectionē t muniat p orationez.

Porro ex q̄b⁹ tabernaculū in veteri testamento fieret ostendit dñs dicens in Exodo ad Moysen. Sume primitias. i. preciosa quecq; a pplo israel: sed ab eo tantū qui vltro obtulerit aurū t argētū t es. hiacynthū t purpurā coccinūq; bis tictū. i. setā hiacynthini t purpurei t coccinei coloꝝ t byssini. q̄ est genus lini egyptiaci molle et candidum pilosq; capraꝝ t pelles arietuz rubricatas. quas parthicas dicimus: q: parthi sic colorari eas excogitauerūt. t pelles hiacynthinas t ligna setbin. Est autez setbin

nomen montis et regionis ꝛ arboris que est simil albe spine in foliis. ꝛ est leuissimū lignū ꝛ imputribile ꝛ incremabile: oleū q3 ad luminaria ꝛ aromata in vngenta ꝛ thymiama boni odoꝛis. ꝛ lapides onychinos, ita q⁹ sardonyces ꝛ gēmas sāctuariū faciant mihi vt habitē in medio eoꝝ: ne sit eis labor recurrere ad mōtem būc. Hec plene magister i hīstoriis ꝓsequit sup Exo. Dispositio aūt eccie materialis modū būani corporis tenet. Cancellus siue loc⁹ vbi altare est: caput repīsentat. crux ex vtraq3 parte bracbia ꝛ man⁹ reliq3 pars ab occidente ad occasū corporis supesse vidꝛ. sacrificiū altaris vota significat cordis. Sed ꝛ fm Rich. de scō victore: dispositio eccie triplicē statum in ecclia saluandoꝝ significat. sanctuariū em̄ significat ordinē virginū. chorus ꝓtinētiū. corpus ꝓiugatoꝝ. Strictius est enī sanctuariū q3 chor⁹: ꝛ chorus q3 corp⁹: quia pauciores sunt ꝛgies q3 ꝓtinētes: et illi q3 cōiugati. Sacratioꝝ q3 ē locus sanctuarii q3 chorus: ꝛ chor⁹ q3 corpus: qꝛ dignioꝝ est ordo ꝛginū q3 ꝓtinentiū: ꝛ illoꝝ q3 ꝓiugatoꝝ. Adhuc eccia ex q̄tuor parietibꝰ: id est ex doctrina quatuor euangelistarū longa lataq3 surgit in altū ad est in alta virtutum. longitudo eccleie longanimitas est: que patienter aduersa tolerat donec ad patriam ꝓueniat. latitudo charitas est: que dilatatione mentis amicos in deo ꝛ inimicos diligit ꝓpter deum. altitudo ꝓuo spes est future retributiōis: que ꝓspera et aduersa cōtemnit: donec videat bona dñi in terra viuentiū. Rursus in templo dei seu gratie est fundamentū fides: que est ō re nō visa. rectū charitas que operit multitudinē peccatoꝝ. hostiū obedientia. de q̄ dñs inquit: Si vis intrare i vitaz: serua mādata. Pauimentū humilitas. De quo psal. Adhesit pauimento anima mea. Quatuor laterales parietes sunt q̄tuor ꝓncipales ꝓtutes: Iusticia. fortitudo. prudētia. ꝛ temperātia. Hec sunt in Apoc. q̄tuor latera ciuitatis eccie. fenestre sūt hospitalitas cū hilaritate et misericordia cū largitate. De hac domo dñs ait. Veniem⁹ ad eū ꝛ māsionē apd eū faciemus. Quedam tū eccie in modū crucis formātur: ad notādū nos mūdo crucifigi seu crucifixū sequi debere. iuxta illō Qui vult venire post me: abneget semetipm̄ ꝛ tollat crucē suā ꝛ sequat me. Nōnulli etiaz i modū circuli rotundi formātur q3 significāt eccliam dilatatā esse ꝓ circulū orbis. Unū illō Et in fines orbis tre ꝓba eoruz. Seu q⁹ de circulo orbis perueniem⁹ ad circulum corone eternitatis. Sane chorus clericoruz est consensio cantātiū vl multitudo in sacra collecta. Dicrus ē aūt chor⁹ a chorea vel corona. olim em̄ in moduz corone circumaras stabant ꝛ ita psalmos ꝓcorditer concinebant. Sed Flauian⁹ ꝛ Theodorus alternatim psallere ꝓstituer̄t edocti ab ignatio qui sup̄ fuit diuinit⁹ edoctus. Duo q3 chori psallentiū deligūt angelos ꝛ spūs iustoꝝ q̄si reciꝓroca voluntate laudantiū. et se ad bonā opatōem inuicē exhortantium Alii choꝝ dixerūt a ꝓcordia q3 in charitate consistit. qꝛ qui charitatē nō hz: ꝓuenīter cantare nō pōt. Quid āt chorus iste significet: ꝛ q̄re in illo maiores sedent ꝛ potiores dicet in. iiii. pte sub introitu ꝛ sub titulo de accessu pontifi ad altare. Et nota q⁹ cū vnus cantat dicit grece monodia: latine ticiniū. cum vero duo cantāt biciniū appellatur: cum multi: chorus. Exedra est absida siue volta quedā separata modicum a templo: vel a palatio sic dicta: quia extra beret muro. grece al. sidon vocatur et significat fideles laicos chīo ꝛ eccie inherentes. Crypte siue spec⁹ subterranee q3 in dubiā fūt eccleis sūt heremite cultores: sicdem secretioꝝ vite. Atriū eccie significat chīm ꝓ quē in celestē hierlm patet ingressus: qō ꝛ porticus dicit: sic dicta a porta vl q⁹ sit aperta. Turres eccleie predicatores sunt ꝛ ꝓlati eccie: q3 sunt munimen ꝛ defensio ei⁹. Unū sponsus ad sponsam in canticis amoꝝ sic loq̄tur. Collū tuum sicē turris dauid edificata cū ꝓpugnaculis. Pinnaculū turris vitā vl mentē prelati que ad alta tendit repīsentat. Gallus sup eccīam posit⁹ ꝑdicatores designat. Gallus enī ꝓfunde noctis quigil horas ei⁹ cantu diuidit: dormientes excitat: die appropinq̄nte precinit: sed ꝑ⁹ seipm alarū verbere ad cantandū excitat. Hec singula mysterio nō carent. Nox enī est hoc seculum. dormientes sunt filii huius noctis ꝛ peccatis iacentes. Gallus ꝑdicatores qui distincte ꝑdicāt ꝛ dormientes excitāt: vt abiciāt opa tenebraꝝ. clamātes: Ue dormien

tibꝰ. Exurge q̃ dormis. Luce futurã ꝓnunciãt dñi dicẽ iudiciũ ⁊ futurã gl̃iam ꝑdicant. ⁊ prudenter anteq̃ alijs ꝓtrutes ꝑdicẽt se a somno pctĩ excitãtes corꝑ suũ castigant Vñ apl's Castigo corꝑ meũ ⁊c. Vi etiã sicut ⁊ gallꝰ ꝓtra vẽtũ se ꝓtũt: qñ increpãdo ⁊ arguẽdo ꝓtra rebelles fortiter resistunt: ne lupo veniẽte fugisse arguant. Virga ferrea in q̃ gallꝰ sedet rectũ repsentat ꝑdicantis sermonez: vt nõ loquat ex spũ hoĩs sz dei. iuxta illud. Siq̃s loquit quasi sermones dei ⁊c. Q̃ ꝓ virga ipsa est supra crucem seu summitatem ecclesie posita: innuit sermonem scripturarum cõsummatũ esse ⁊ cõfirmatum. Unde dominus in passione ait. Cõsummatũ est. ⁊ titulus eius super eum indelebiliter scriptus est. Tolus id est summitas templi eminens ⁊ rotunda super quem crux ponit ꝓpter sui rotunditatem significat q̃ꝑfecte ⁊ inuiolate catholica fides predicanda sit ⁊ tenenda. Quã nisi quisq̃ integram inuiolatãq̃ seruauerit: absq̃ dubio in eternũ peribit. Fenestre ecclesie vitree sunt scripture diuine que ventum ⁊ pluuiam repellunt. i. nocius ꝓhibẽt. ⁊ dum claritatem veri solis. i. dei in ecclesiam. i. in corda fidelium transmittũt inhabitantes illuminãt. Ve intus latiores sũt quia mysticus sensus amplior est ⁊ precellit litterale. Item per fenestras quinq̃ sensus corꝑis significant. qui extra stricti esse debent: ne vanitates hauriant ⁊ intus patere ad dona spiritualia liberius capienda. Per cancellos ꝓ q̃ sunt ante fenestras ꝓphetas vel alios doctores obscuros intelligimus ecclesie militantis. in quibꝰ ob duo charitatis p̃cepta quãdoq̃ due columne duplicant q̃ qõ ⁊ apostoli bini ad p̃dicandũ mittunt. Ostium ecclie est christꝰ Vñ in euãgelio. Ego sum ostium dicit dominꝰ. Apostoli etiã porte eiꝰ sunt. Dictus est aũt ostiũ ab obsistendo bis q̃ foris sunt vel ab ostendẽdo ad. Ualua ꝓ dr a volvendo. Porta a portãdo. quia p eã portantur q̃cũq̃ offerunt Columne ꝓ ecclesie epi ⁊ doctores sũt: q̃ tẽplũ dei p doctrinaz sic ⁊ euãgeliste thronũ dei ipũalit sustinẽt Vi nẽpe p sonoritate diuini eloquij argẽtee colũne dicunt: iuxta illõ in cãticis canti cor. Columnas fecit argenteas. Unde ⁊ Moyses i ingressu tabernaculi posuit q̃n q̃ columnas ⁊ ante oraculum. i. sctã sctõꝝ q̃tuor. qõ exponet in sexta ꝑte sub titulo de tpe aduent. Licet aũt colũne ples sint tñ septẽ eẽ dicũtur. iuxta illud. Sapientia edificauit sibi domũ: ⁊ excidit colũnas septẽ. Qñ epi esse dñt septiformi gr̃a spũs sancti repleti ⁊c. Jacobus eñ et Johãnes vt ait apl's videbãt colũne. Bases colũnarũ sunt apl'ici epi: vniuersal' ecclie machinã supportãtes. Capita colũnaz sũt mentes epoz ⁊ doctoz. Sic eñ capite mẽbra sic mẽte ꝓba nr̃a dirigunt ⁊ opa. Capitella quoq̃ sunt ꝓba sacre scripture: quorum meditationi subdimur et obsuãtie. Pauimentũ ecclie est fidei nr̃e fundamentũ. In ecclia ꝓ spũali pauimentũ sunt paupes chr̃i. i. paupes spũ. qui se in omibꝰ hũiliãt quare ꝓpter humilitatẽ pauimẽto assimilant. Rursus pauimentũ qõ pedibꝰ calcat vulgus est: cuiꝰ laboribꝰ eccia sustentatur. Trabes q̃ domũ ꝓiũgũt sunt ꝓncipes seculi: vel p̃dicatores q̃ eccie muniũt vnitatem. Vi verbo: illi facto. Reclinatoria in eccl'ia sig̃nt ꝓtemplatiuos: in q̃bꝰ deꝰ sine offensa q̃scit. quia q̃ summã diuinitatem et eterne vite claritatẽ ꝓtẽplant auro comparant. Unde in Cantic̃oz. Reclinatoriũ fecit aureũ. Tigna in eccl'ia sunt p̃dicatores q̃ eam spũal'r sublevãt. Laquearia sive celature sunt p̃dicatores q̃ eã ornãt vel roborãt. de q̃bus p vicia nõ putrescũt. sponsa gl̃iatur i eisdẽ cantic̃ dicens. Tigna domoz nostrarũ cedrina. laq̃aria cypressina Deus enĩ eccĩam sibi ꝓstruit viuis ex lapidibꝰ ⁊ lignis imputribilibꝰ. iuxta illõ Fer culũ sibi fecẽ rex salomon de lignis libani: id est chr̃is de scr̃is castitate candidat'. De hoc aliter sub titu. de pictur' dicet. Cancellus. i. caput ecclie bũilior reliq̃ corꝑe ecclesie: mysticat q̃ntа humilitas debeat eẽ in clero seu in ꝑlato. iuxta illõ Quãto maior es humilia te i omibꝰ. Cancelli ꝓ q̃bꝰ altare a choro dividit sepationẽ celestium significãt a terrenis. De cancello seu peribolo chor̃ circũeũte dicet sub ti. de picturis. Stallus ad sedendũ in choro: designat q̃ aliq̃n corꝑ recreandũ est. q: qõ caret alterna requie durabile nõ est. Pulpitus in ecclesia est vita perfectoz. ⁊ dr q̃si publicũ sive in publico loco ꝓstitutum. Nempe legitur. ij. Paralip. vj. q̃ Salomõ fecit ba-

lim eneã ponẽs eã i medio basilice: stetitq; sup eã: r extẽdẽs manũ suã loq̃batur ppl'o dei. Esdras q̃z fec̃ gradũ ligneũ ad loq̃ndũ in quo stãs sup vniuersuz ppl'm eminebat

Analogiũ etiã dr qz in ea ꝓbũ dei legit et enũciat. logos eni grece verbũ vl' ratio dicit. qđ dr etiã ambo ab ambiendo: quia intrantẽ ambit r cingit. de quo in .iiij. pte: sub titulo de euangelio dicet. Dorologiũ ꝙ qđ hore legunt .i. recolligũtur: significat diligentiã quã sacerdotes in dicẽdis canõicis horis debito tpe hẽ dñt: iuxta illđ Septies i die laudẽ dixi tibi. Tegule tecti que imbrẽ a domo repellunt: sunt milites qui ecclĩam a paganis r ab hostibꝫ ptegũt Cochee q̃z exemplar a templo sumit Salomonis. sunt vie muris interuolute latẽter. per quas arcana cogitationuz singulorum accipimus: quas soli qui ad celestia gradiũtur agnoscunt. De gradibꝫ per quos ad altare ascẽdit i seq̃nti titulo dicetur. Sacrarium siue locus i quo sacra reponũt: siue in quo sacerdos sacras vestes induit. vterum sacratissime Marie significat: in quo christus se sacra veste carnis vestiuit. Sacerdos a loco i quo vestes induit ad publicũ ꝓcedit: qz christus ex vtero virginis ꝓcedens in mũdum venit. Locus episcopi in ecclĩa altior est: sicut in scđa parte sub tractatu de epõ dicet. Prope altare etiaz qđ chr̃m significat collocat pisci na seu lauacr̃. i. christi misericordia in qua manus lauant: ad notandũ q̃ in baptismo et penitẽtia q̃ ꝓ illã significant a pctõr̃ sordibus diluimur: qđ a veteri testđ tractũ ẽ. Legit eni Exo. xxx. r. xl. q̃ moyses fec̃ labrum eneũ cũ basi sua i tabnaculo: in quo sacerdos Aarõ r filij lauarent̃ accessuri ad altare: vt i eo offerrẽt thymiama. Lumẽ qđ in ecclĩa accendit chr̃m significat: iuxta illud. Ego sum lux mũdi. Et Johannes. Erat lux vera rc̃. Uel luminaria ecclesie significant ap'los r ceteros doctores: quorum doctrina fulget ecclĩa vt sol r luna: de quibꝫ dñs ait. Vos est̃ lux mũdi. i. bonorum operũ exempla. Uñ ipe admonẽs eos ait. Luceat lux vĩa coꝝ hominibꝫ. Illumiãt autem ecclĩa ex precepto domini. Unde in Exo. xvij. legit. Precipe filijs aaron vt offerant oleum de arboribus oliuaꝝ purissimũ vt ardeat lucerna semꝑ in tabnaculo testimonij. de quo in seq̃nti pte sub tractatu dr acholyto dicet. Fecit q̃q; moyses lucernas septẽ q̃ sũt septẽ dona spũsscti q̃ in nocte hui⁹ secli tenebras nr̃e cecitat̃ illustrãt que supcandelabra ponũtur. qz requieuit supra chr̃m spũs sapiẽtie r intellectus: spiritus cõcilij r fortitudinis: spũs sciẽtie et pietatis: et spũs timoris dñi. quibꝫ predicauit captiuis indulgentiã. Pluralitas in ecclĩa lucernarũ: pluralitatẽ designat in fidelibꝫ gtiarũ. Crux triumphalis in plerisq; locs̃ in medio ecclĩe ponit: ad notãduz q̃ de medio coꝛde redemptoꝛẽ nr̃m diligimus: qui iuxta salomonẽ coꝛp⁹ suũ media charitate ꝓstrauit ꝓpter filias hierusalem. et vt oñes signũ victorie videntes dicant. Aue salus totius seculi arbor salutifera: r ne vnq̃ in nobꝫ dilectio dei oblitioni tradat: qui vt suũ redimeret tradidit vnicum filiũ s̃z crucifixũ imitemur. crux aũt in altũ dirigit ꝙ qđ chr̃i victoria designat. de hoc dicet vbi de ecclĩe ꝓsecratiõe aget. Quare ecclĩa int⁹ r nõ extra ornet: sub tractatu de picturis dicet. Claustrum: sicut ait Sicardus episcopus Cremonensis in mitrali: ab excubijs et custodijs leuitarum circa tabernaculũ: vel ab atrio sacerdotum: vel a porticu Salomõis ad templũ sumplit exordiũ. Precepit enim dom⁹ moysi ne leuitas cum plebeia multitudine numeraret: sed constitueret eos super tabernaculum testimonij ad portandum et custodiendũ: propter qđ domini preceptũ dum diuina peragunt mysteria clerici debẽt in ecclesia stare a laicis segregati. Unde statuit conciliũ Moguntinen̄. q̃ pars illa q̃ cancellis diuiditur ab altari psallentibus tantũ pateat clericis. Porro sicut templũ triumphantẽ designat ecclĩam: sic claustrũ celestem significat paradisum: vbi erit coꝛ vnum et idem in dei dilectione et voluntate. vbi omnia cõmuniter possidebũtur: qz q̃ quis min⁹ habebit in se: in alio se gaudet habere. quia deus erit oñia in oĩbus. Ideoq; regulares vnanimiter in claustro degentes ad seruitiũ dei surgunt: r secularia relinq̃ntes in omibus vitam communem ducunt. Diuersitas autem officinaꝝ et officioꝝ in claustro. diuersitas est mansionũ cum diuersitate premioꝝ in regno. Quoniam in domo patris mei mãsiones

multe sūt dicit dñs. Moraliter ꝓ claustrū est anie ꝓplatio vbi se recipit dum a turba cogitationū carnaliū separat & sola celestia meditat. In ꝟ claustro sunt q̄tuor latera, s. ꝓtemptus sui: cōtemptꝰ mūdi: amor primi & amor dei. Unūquo dq̄ autem latus suum habet ordinem columnarum. Cōtemptus sui habet mētis humiliationem: carnis afflictionē: humilē sermonem & similia. Basis omniū columnaꝝ est patientia. In hoc claustro diuersitas officinarum est diuersitas ꝑfectum. Caplm est cordis secretū. de hoc tñ aliter dicet in ānta parte sub titulo de ꝑma. Refectoriū dilectio sancte meditatiōis. Cellarium sacra scriptura. Dormitorium mūda conscientia. Oratoriuz vita immaculata. Hortus arboꝝ & herbarū congeries ꝑfectum: puteus aquarum viuentium: irrigatio donoꝝ que hic sitim mitigāt & in futuro penitus extinguent. Sedes aūt epales q̄ iuxta beati Petri dispositionē sunt i singulis ciuitatiꝫ antiq̄tus ꝓsecrate: put dicet in premio scōe ptis. nō in memoriā cōfessoꝝ sed ad honorē apl'oꝝ ac martyꝝ: & p̄cipue beate Marie ꝟginis veteꝝ deuotio dedicauit. Leteꝝ ideo i ecclīa ꝓuenimꝰ: vt ibi delictoꝝ veniā postulemꝰ: & diuinis laudiꝫ insistamꝰ: vt dicet in premio ānte partis. et vt ibi bona siue mala iudicia audiamus: & dei cognitionē discamꝰ & accipiamꝰ. et vt dñicum corꝑ ibi māducemꝰ. In cōuentu ecclie mulieres & viri seorsum habitāt: qō �something Bedā a veteri ꝓsuetudine deriuatū accipimꝰ. & inde fuit q̄ Joseph & Maria puerum dereliq̄rūt. q̄m alter illum quē secum nō cernebat cū altero esse putabat. Causa aūt diuisiōis est: quia caro viri & mulieris si ꝓpius accesserint ad libidinē accendunt Uñ cū ibi petā deflere debeamꝰ: necesse ē tūc eoꝝ fomēta & delectatiōes carnales vitari. Masculi aūt in australi: femine aūt i borealī siue in aq̄lonari ꝑte manent. vt ostē dat firmiores sanctos debere stare contra maiores huius seculi tētatōes. Infirmiores ꝓ o ꝓtra minores seu fortiꝰ firmiorē q̄ sexū in aptiori loco ꝓsistere debere. q̄m ꝑm apl'm. Fidelis ē deus q̄ nō patiet vos tentari supra id q̄ potestis sustinere. Ad ꝟ etiam ꝑtinet q̄ Joannes vidit angelum fortem q̄ posuit suum pedē dextrū sup mare. nam & fortiora mēbra maioriꝫ periculi opponunt. Scōm alios ꝓ o viri i parte anteriori: mulieres in posteriori manēt. quia vir caput est mulieris: ideo q̄ dux ei⁹. Mulier q̄q̄ velata capite esse debet in ecclīa: quia nō est imago dei. & qz ꝑ illā ꝑuaricatio inchoata est. Jōq̄ in ecclīa ꝓpter reuerentiā sacerdotis q̄ est cr̄i vicarius coram eo tanq̄ corā iudice ꝓpter reat⁹ originē habeat caput velatum nō liberum. nec ꝓpter eandē reuerentiā habeat potestatē loquēdi in ecclīa corā eo. Olim autē viri & mulieres comā sibi nutrientes assistebāt in ecclesia nudo capite: criniꝫ gloriātes. q̄ inhonestū erat. Qualis locutio in ecclīa habenda sit apl's ostendit dicens. Loq̄ntes vobismetipis in psalmis & hymnis & canticis spūalibꝫ. Uñ ibi a ꝓbis superfluis abstinendū est: iuxta illud Chryſ. In aulam regiam ingressurus habitu & incessu te cōponas. angeli em̄ dñi assunt: qz dom⁹ dei plena est virtutibꝫ i corꝑoreis. Et dominꝰ ad Moysen & angel⁹ ad Josue. Solue calciamentū de pedibꝫ tuis. loc⁹ em̄ in q̄ stas sanctus est. Ultimo notandū est q̄ ecclīa ꝓsecrata reos sanguinis ad se ꝓfugientes q̄ in illa vel cōtra illam nō deliquerunt defendit ne vitam p̄dant aut membra. Unde legit q̄ Joab in tabernaculū fugit: & cornu altaris apprehendit. Idem etiā ꝓuilegium habet nō ꝓsecrata in q̄ diuina officia celebrant. Corpus aūt christi a talibꝫ sumptum eos nō defendit nec cōfugientes ad illud. Tum quia illō ꝓuilegium ecclesie cōcessum est quare nō est ad alia ꝑtrahendū Tum quia illud est cibus anime non corporis. vnde animā liberat & non corpus. Ecclesie tribꝫ de causis de loco ad locum mutant. Primo ꝓpter necessitatem ꝓsecutorum. Scōo ꝓpter difficultatē locoꝝ: puta ꝓpter aeris intemperiē. Tertio cū maloꝝ societate grauant. & tūc cum ꝓsilio pape vel episcopi. Quare ecclesiam ingrediens signo crucis se munit: dicetur in proemio quinte partis.

De Altari.

Altare in ecclesia ꝓpter tria fit: put sub eⁱ⁹ dedicatione dicet. Sciendū aūt est q̄

Noe primus: deinde iſaac. abraam. et iacob altaria edificaſſe legunt: q̃ nō aliud q̃ lapides erecti intelligunt: ſ̄p q̃s ſacrificia mactabāt que ſuppoſito igne cremabant. Moyſes etiā fecit altare de lignis ſethim: z idē altare thimiamatis qō veſtiuit auro puriſſimo: put legit Exodi. xxv. z. xxvij. et xxix. ca. vbi etiā ponit forma ipſius altar̄. Salomō q̃z ſic legit. iij. Reg. vij. c. prope finez. altare aureū fabricauit. Ab his q̃dē antiq̃s p̄lib⁹ altaria modernoꝝ ſumpſerūt exordiū: q̃ in cornua q̃tuor erigunt: quoꝝ quedā vas⁹ ſunt lapidis: q̃dā ex p̄lib⁹ cōponunt. Nēpe altaria z are aliq̃ens indifferenter inueniūt. Intereſt tñ. Nā altare q̃ſi alta res vl̄ alta ara dr: in q̃ ſacerdotes incēſum adolebāt. Ara ꝓ q̃ arca. i. plana. vl̄ ab ardore dr. qz in ea ſacrificia ardebant. Et nota q̄ mltiplex in ſcptur̄ legit altare: vicz ſupi⁹ z inferi⁹. interius z exteri⁹: q̃uz etiā q̄libet duplex eſt. Altare ſupi⁹ eſt de⁹ trinitas: ō q̃ legit. Non aſcēdas ad altare meū p gr̄ad⁹. Eſt z altare ſupi⁹ eccl̄ia triumphās: ō q̃ dr. Tūc ipōes ſup al. t. vitu. Altare āt inferi⁹ ē eccl̄ia militās. ō q̃ legit. Si altare lapideū feceris mihi nō edificab⁹ illō de ſectis lapidib⁹. Eſt etiā altare inferi⁹ mēſa tēpli. de q̃ dr. Cōſtituite die ſolēnē in condensis vſq̃ ad cornu altar̄. Et in. iij. Reg. vij. dr. q̄ ſal'on fec altare aureū. Altare ꝓ interi⁹ ē cor mūdū: put ifra dicet. Eſt etiaz altare ſuperi⁹ fides incarnatiōis: de q̃ iubet i Exo. Altare de tra faciet̄ mihi. Altare āt exteri⁹ ē ara crucis. Ꝟ ē altare holocauſti ſuper q̃ cremabat ſacrificiū veſptinū. Vñ in canōe miſſe dr. Jube hec ī ſublime altare tuū pferri rē. Altare etiaz exteri⁹ ſūt eccl̄iaſtica ſacra: de q̃b⁹ dictū ē. Altaria tua dñe ꝑcutiū rē. Rurſus altare ē mortificatio nr̄a ſeu cor noſtr̄ in q̃ carnales motus feruore ſpūſcti ꝙſumūtur. Scdo altare ſcat etiā eccl̄iam ſpūalē. Qu attuor ei⁹ cornua ſignt q̃tuor mōi plagas p q̃s eccl̄ia dilatatur. Tertio ſcat xp̄m: ſine q̃ mun⁹ nullus acceptabile p̄i offertur. Vñ eccl̄ia ſolz oꝛōnes ad p̄rem dirigere p cbr̄m. Quarto ſignificat corpus dñi put ī pte. vj. ſub ti. de paſceue dicetur. Quito ſcat mēſaz in q̃ cū diſcipulis ꝙuiuat⁹ ē chr̄s. Sane legitur in Exo. q̄ in arca teſtamēti ſiue teſtimonij repoſita eſt teſtificatio. i. tabule in q̃b⁹ ſcriptum erat teſtimoniū: lz et quecz repoſita ibi teſtimonia dici poſſint. z B in teſtificatione q̄ lege naturalē ī cordib⁹ ſcriptā ſuſcitauerat in ſcptis. Repoſita eſt etiā ibi vna aurea plena mānа in teſtificationē q̄ panē dediſſet filijs iſrael de celo. z ꝓga aaron in teſtimoniū q̄ oīs ptās a deo eſt. Et Deuteronomiū in teſtimoniū pacti: q̃ dixerāt. Oīa q̃ dixerit nobis dñs faciem⁹. Et ob B dicta eſt arca teſtimonij vl̄ teſtamēti. ob hoc etiā dictū eſt tabernaculū teſtimonij. Super arcā ꝓ factū eſt ꝓpitiatoriū de q̃ dicet ī ꝓmio q̃rte ꝑtis. In cui⁹ rei imitationez in q̃buſdā eccleſijs ſup altare collocat arca ſeu tabernaculū in q̃ corp⁹ dñi z reliq̃e reponunt. Precepit etiā dñs fieri cādelabrū ductile ex auro puriſſimo. Exo ō. xxv. Legit in. iij. Reg. viij. q̄ in arca federis aliud nō eſt niſi due tabule lapidee q̃s poſuerat in ea Moyſes in Oreb: qñ pepigit fedus dñs cū filijs iſrl̄ cū egrederent⁹ ō terra egypti. Et nota q̄ tēpe Silueſtri pape Cōſtantin⁹ imperator ꝙſtruxit baſilicā lateraneñ. in q̃ poſuit arcā teſtamēti quā Tit⁹ imperator apportauerat de hierl̄m. z cādelabrū aureū cū ſeptē infuſorijs in q̃ arca ſūt hec anuli z vectes aurei: tabule teſtimonij: ꝓga aaron: mānа: panes hordeacei: vna aurea: veſtis incōſuta: z arūdo: z veſtimentū ſcī Joānis bap. z forpices cū q̃b⁹ tōſus fuit ſcūs Joānes euā. Sane hō ſi bz altare: mēſam: cādelabr̄. z arcā tēpluz dei ē. Oꝛtet ſiq̃dē eū altare bīe vbi recte offerat z recte diuidat. Altare ē cor nr̄m in q̃ debem⁹ offerre. Vñ in Exodo p̄cepit dñs In altari offeres holocauſta. qz de corde debent ꝓcedere opa igne charitatis accēſa Holocauſta dicunt⁹ ab holon q̃ ē totū et cauma q̃ eſt incēdiū. vñ holocauſta q̃ſi ex toto incēſa. In iſto igit altari debem⁹ recte offerre z recte diuidere. Recte offerimus q̃n bonū q̃ cogitam⁹ ad pfectionē ꝑduci mus. ſed nō recte diuidim⁹ ſi non diſcrete illud facim⁹. qz ſepe putat hō facere bonū z facit malū. z ſepe ex vna pte facit bonū z ex alia pte facit malum. z ita ipe edificat z ipe deſtruit. Sz tūc recte diuidim⁹ q̃n bonū q̃ facim⁹ nō nobis ſz ſoli deo attribuimus. Mēſaz q̃z oportet hoiem bīe vt inde panis ꝓbi dei ſumat. Per menſam ſacram ſcpturam intelligim⁹. de q̃ pſal. Pa-

rasti in ꝓspectu tuo mēsam aduersus eos q̄ tribulāt me.i.dedisti mihi scripturaꝫ ꝓtra tētationē demoniacā:oportet vt hāc habeam⁹.i.mente reponam⁹:vt panes ꝓbi dei inde sumam⁹. Pro defectu hui⁹ panis ōt Hieremias. Parvuli petierūt panē:ꝛ nō erat q̄ frāgeret eis. Oportet etiā eū habere cādelabꝝ:vt bonis opib⁹ luceat. Cāde labꝝ exteri⁹ illuminās:ē op⁹ bonū/qđ alios p bonū exēplū accēdit. De q̄ ōr. Nemo accēdit lucernā ꝛ ponit eā sub modio:sed sup̄ cāde labꝝ. Lucerna iuxta ꝓbū dñi est bona intētio. Quia ipe ōt. Lucerna ē oculus tu⁹.oculus ꝓo est intētio. Hō debemus g̃ ponere lucernā sub modio:sed sup̄ cāde labꝝ.qm̃ si habem⁹ bonā intētionē nō debem⁹ abscōdere:sed bonū op⁹ alīs in lumē ꝛ exēplū manifestare. Oportet eū etiaꝫ hīe arcā:q̄ ōr ab arcēdo. Arca g̃ pt dici disciplina vel regularis vita p quā crimina a nob arcent. In arca aūt sūt ꝓga/tabula ꝛ māna.qz in regulari vita debet esse virga correctiōis:vt caro castiget.ꝛ tabula dilectiōis:vt de⁹ diligat. In tabul' em̃ scpta fuūt mādata q̄ ptinēt ad dilectionē dei. Debet etiā ibi eē māna diuīe ꝓlibatiōis:vt ꝙ suauis ē dñs.gustem⁹ ꝛ videam⁹ qz bona ē negotiatio ei⁹.iuxta illō ꝓuer.ō mlīere forti. Gustauit ꝛ vidit qz bona ē. Ut g̃ tēplū dei sim⁹ habeam⁹ i nob altare p oblationē:ne appream⁹ ī ꝓspectu dei vacui.iuxta illō. Ecc̄i. Hō apparebis in ꝓspectu dei tui vacu⁹. Mēsam p refectionē ne deficiam⁹ ī via q̄si ieiuni.iuxta illō euāgelij. Si dimiserim⁹ eos ieiunos:deficiēt i via Cādelabꝝ p bonā opationē:ne sim⁹ ociosi iuxta illud Eccli. Multā maliciaꝫ docuit ociositas. Arcā:ne sim⁹ q̄si filij belial.i.absq̄ iugo idisciplinati. Disciplina em̃ necessaria ē:iuxta illō ps. Apprehēdite disciplinā neq̄n iraſcat dñs ꝛc. De his etiā ꝛ alīs ornamētis in seq̄nti dicet. Hoc altare ille edificat q̄ cor suū ꝓpa būilitate ꝛ alīs ꝓtutibus exornat. Unā Greg. Qui ꝓtutes sine būilitate ꝓgregat:q̄si q̄ pulueꝛē in ventū portat. Per altare em̃ cor nr̄m itelligit:vt dicet vbi de altar⁹ dedicatiōe aget.qđ ē i medio corpis/sicut altare i medio ecclie. De q̄ altari iubet a dño i Leui. Ignis i altari meo sp ardebit. Ignis ē charitas.altare ē cor mūdū. Ignis sp ardebit i altari.qz charitas sp feruebit ī corde nr̄o. vii. Salomō in cāticis cāticoꝝ. Aq̄ multe nō pūt extinguere charitatē. Quia em̃ sp ardet:extīgui nō pōt. Vos g̃ fm̃ ꝓbam agite diē letitie in freq̄ntatiōib⁹ seu ī ꝓdēlis vsq̄ ad cornu altar⁹.qz reliq̄e cogitationū diē festuꝫ agēt tibi. De hac ap̄s excellētiorē viā nob demōstrat. Excellētiorē viā dixit charitatem qz ipa est sup oēs ꝓtutes.ꝛ q̄cūq̄ ipam habet oēs ꝓtutes habet. H̄ ē ꝓbū abbreuiatū qđ facit dñs sup terrā.qđ adeo breue ē vt dicat: Habe charitatē ꝛ fac q̄d vis. Ex his nāq̄ duob⁹ mādatis tota lex pēdet ꝛ ꝓphete. Vel p altare vniuscuiusq̄ aiam ītelligim⁹:q̄ edificat dño ex lapidib⁹ viuis.s. ex ꝓtutib⁹ varijs ꝛ diuersis. Pro rintea:mia alba q̄b opit altare:carnē siue humanitatē saluatoris designāt:q̄ multo labore cādidāt:sicut ꝛ chr̄i caro ex terra.i.ex maria orta p multas tribulatiōes ad resurrectionē ꝛ cādorē ꝛ leticiā imortalitat⁹ puenit. de q̄ filj⁹ exultat p̄r di. Cōscidisti saccū meū:ꝛ circūdedisti me leticia. Altare g̃ vestiri est aiam imortali ꝛ incorruptibili corpi ꝓiūgi. Rursus albis ꝛ mūdis pānis operit altare qñ cor mūdū bonis opib⁹ adornat. Unā Apocal.iij. Vestimētis albis induaris:ne appareat ꝓfusio nuditat⁹ tue Et Salomō. Oī tpe vestimēta tua sint cādida.i.opa tua sint mūda. Hodicū em̃ p:desset accedēti ad altare/summā dignitatē ꝛ infimā vitā hīe. Unā Bern. Hōstruosa res est fides ꝓma:ꝛ vita ima:grad⁹ sūmus:ꝛ stat⁹ infim⁹:ingēs autoritas:ꝛ animi īstabilitas ꝛē. Pallia ꝓo serica sup altare posita sūt diuersaꝫ ꝓtutū ornamēta q̄b⁹ ania decorata ē. Vestimēta q̄z q̄b⁹ altare ornat sunt sctī:vt dicet ī ti.se. Principiū et finis misse fiūt in dextera parte altar⁹.medium in sinistra:put ī q̄rta pte sub ti.de mutatiōe sacerdotis dicet. Antiq̄ altaria concaua faciebāt:ꝓpter illō qđ legit Ezech.xli. ij.q̄ in altari dei fossa erat.ꝛ h̄ fm̃ Greg. ne holocausta supposita ventus dispgeret Dicit etiā ī c.xl.q̄ altare erat reflexū intrīsec⁹ p circūitū. Leteꝫ grad⁹ q̄b⁹ ad altare ascēdit spūalit demōstrant ap̄los ꝛ martyres chr̄i:q̄ꝫ p ei⁹ amore sanguinē suū fuderūt. Spōsa ī cāticis amoris vocat ascēsum purpureū. Ephmunt q̄z q̄ndecim ꝓtutes q̄ signant p q̄ndecim grad⁹ q̄b⁹ ascēde

balin tēplū salomōis.z a ꝓpha i q̄ndecim psalmis ꝯtine demōstrāt:qs btūs vir ascē siones i corde suo disposuit.Hāc scalam vidit Jacob.sūmitas ei⁹ celos tāgebat. Per hos grad⁹ cōpetent ꝑtrū grad⁹ itelligūt: q̄o ad altare.i.chr̄m ascēdit.iuxta illō pō. Et ambulabūt de ꝑtute i ꝑtutē. Et Job. Per singulos grad⁹ meos pnūciabo illū. Legit tm i Exo. Nō ascēdas ad altare meum p grad⁹:ne reuelet turpitudo tua.nō: dū ei forte antiq̄ femoralibꝫ vtebāt. In cō cilo toletano cauet ꝙ cleric⁹ cā dolorꝫ i alterius pniciē altare vel imaginē extūs vestibꝫ vl lugubri veste vel spinis accingens vl ecclie lumiaria extīguēs deponat. Sz si ecclia sua iure suo indebite spoliat:b causa merorꝫ facere licz ꝓm d̄sdā.quēadmodū z i die passiōis dn̄i i signū tristicie altaria denudant.qō tn̄ bodie ꝯciliū reprobat lugdun̄. Deniq̄ altaria q̄ p sōnia z p inanes q̄si reuelatiōes boim ꝯstruunt:reprobant oīno.

De picturis z imaginibꝫ cortinis ornamētis ecclesie.

Pictur'e et ornamēta i ecclia sūt laicoꝝ lectio z scpture. Unde Grego. Aliud ē picturā adorare:aliud p picture histoziā q̄d sit adorādū addiscere. Nā q̄d legētibꝫ scptura:b idiotꝫ cernētibꝫ pstat pictura.qz i ipa ignozātes vidēt q̄d seq̄ debeāt.i ipa legūt q̄ nr̄as nesciūt. Sane chaldei ignē adorāt z cogūt alios idē facere:alia idola cōburētes. Pagani ꝙo imagies seu iconias z idola adorāt:qō saraceni nō faciūt q̄ imagies nec br̄e nec videre volūt:moti ex ꝙbo illo. Nō facies tibi oēm silitudinē eoꝝq̄ i celo vel i terra vel i aq̄s vl sub tra sūt. Exo.xx. ca.z ex aliis auctibꝫ q̄ statim sequunt nos valde sup b increpātes. Sz nos illas nō adoram⁹ nec deos appellam⁹ nec spē salutis i eis ponim⁹.qz b eēt idolatrare.sz ad memoziā z recordationē rez olim gestarū eas veneramur. Unde ysus. Effigiez chr̄i q̄ trālis pn⁹ bonoza. Nō tn̄ effigiē sz q̄ dē sigt adoza. Esse deū rōne caret cui cōtulit esse. Marciale lapis effigiale man⁹:nec est de⁹ nec hō pūs quā cernis imago. Sz deus est z hō quē sacra figurat imago. Greci etiā vtunt imagibꝫ pingentes illas (vt ōz) solum ab vmbilico supza et nō inferius. vt ois stultre cogitationis occasio tollat. nullā etiā faciūt sculptilē imaginē:p eo ꝙ legit Exo.xx. Nō facies sculptile nec imagines. Itē Leuit.xxvj. Nō facies idolum neq̄ sculptile. Itē Deut.iiij. Ne forte decepti faciat vob sculptaꝫ silitudinē. Item Nō faciatis vobis deos aureos z argenteos. Itē ꝙpha. Simulacra gentiū argentū z au.opa ma.ho. Sil'es ill fiāt q̄ faciūt ea z oēs q̄ ꝑfi.i eis. Cōfundant oēs q̄ adorant sculptu:z q̄ glo.in sim.suis. Itē moyses ait ppl'o isrl' Ne forte erroze deceptus adoꝛes ea q̄ creauit dn̄s ds tu. Hinc etiā est ꝙ serpētē eneū quē moyses erexerat eze chias rex ꝯfregit:qz ppl's illi ꝯtra legē ꝑceptū thur̄ adolebat incēsuz. Et his aūt et silibꝫ auctoritatibꝫ reprobat nimi⁹ imaginū vsus. Ait ei apl's.i.Coꝝ. Scim⁹ei qz ido lū nihil est i mūdo:z null⁹ ds nisi vn⁹. Posset nanq̄ simplices z infirmi p nimiū z indiscretū vsuz facile ad idolatriā trahi. Unde Sap.xliij. Idol nationū nō erit respect⁹ qm̄ creature dei in odiū facte sūt:z in tēptationē aie boim:z i muscipulā pedibꝫ insipientiū. Moderate ꝙo vti pictur̄ad rep sentādū mala vitāda z bona imitāda repre hensibile nō ē. Unde dns ad Ezechielē. Ingredere z vide abominationes pessimas q̄s isti faciūt. Et ingressus vidit oēm silitudiē reptiliū z aliū z abominatōez z vniuersa idola dom⁹ isrl' ꝓicta in pariete. Hempe Greg.hoc exponēs i pastorali.li.iij.ca.xx. dic.Dū exteriora rerū intrinsec⁹ spēs attrahunt q̄si i corde depingit quicq̄d ficz imaginibꝫ deliberādo cogitat. Rursus ad eundem ezechielē dr. Sume tibi laterē z pones eū coram te:z describes in eo ciuitatez hierlm. Si aūt qō dictū ē ꝙ imagies sunt laicoꝝ lr̄e.obuiat illud euāge. Dnt inquit moysen z ꝓphas:audiāt eos. De hoc etiaz dicet in q̄rta pte sub q̄rta pticula canōis sup ꝙbo fuituꝫ. Consiliū agatheñ inbibet picturas i ecclesijs fieri:z qō colit z adorat in pariet'bꝫ depingi. Sz Greg.dic ꝙ picturas nūcz frāgere ea occasiōe q̄ adorari nō debēt.pictura nāq̄ pl⁹ videt mouere aīm q̄ scriptura.p scriptura q̄dē res gesta añ oc'los ponit q̄si in pūti geri videat.sz p scriptura res gesta q̄si p auditū q̄ min⁹ animū mouet ad mēoriaz reuocat. Hinc etiā

est q̄ in ecclesia nō tantā reuerētiaz exhibe
mus libris quantā imaginib⁹ z picturis.
Picturarū siue imaginū alie sunt supra
ecclesiā vt gall⁹ vel aḋla. alie extra eccliaz.
scz fors ī frōte eccl'ie vt bos z leo. alie ītra
vt ycone statue z diuersa picturarū z scul
pturaꝝ genera: q̄ vel in vestib⁹ vl' ī pietib⁹
vl' ī vitreal⁹ depingūt. de q̄ꝝ aliq̄b⁹ sub
tractatu de eccīa dictū ē: qō a tabernacl'o
moysi z tēplo sal'onis sūptū ē. Sculpsit ei
moyses. sculpsit z pinxit z salomon z pari
etes celaturs z picturs ornauit. Sciēdū
aūt q̄ saluatoris imago trib⁹ modis cōue
nienti⁹ ī eccīa depingit: vicz aut vt residēs ī
throno: aut vt pendēs ī crucis patibulo:
aut residēs ī mris gremio. Quia ꝓ ioh.
bap. chm digito demōstrauit dicēs Ecce
agn⁹ dei. iō quidā depingebāt christū sub
specie agni. qz tñ vmbra trāsiuit. et christ⁹
ver⁹ ē hō. dic̄ Adrian⁹ papa: q̄ ipm in for
ma hūana ꝺpingere debem⁹. Hō ei agn⁹
dei ī cruce ꝓncipal'r depingi dz. sz boie de
picto nō obest agnū ī pte iferiori vel poste
riori depingi: cū ipse sit ver⁹ agn⁹ q̄ tollit
petā mūdi. Dis q̄dē z alīs diuersis modis
saluatoris imago depingit. ppt diuersas
significatiōes. Hā picta ī psepio rememo
rat natiuitatē: depicta ī mris gremio pue
rilē etatē. picta vl' sculpta ī cruce: passiōez.
et q̄ñq̄ in ipsa cruce sol z luna q̄si eclipsim
patiētia depingūtur. depicta ꝓ ī scalarū
ascēsu alcēsionē. depicta vt residēs ī thro
no seu ī solio excelso. pñtē indicat potētiā
z ptātem. q. d. data est ei ois ptās in celo
et in tra. iuxta illud. Vidi dñm sedentē su
per soliū excel. zc. id est dei filiū sup ange
los regnātē. iuxta illō. Qui sedes sup che
rubin. Q̄ñq̄ ꝓ depingitur sic viderūt eū
moyses z aaron: nadab z abiu. s. sup mōtē
et sub pedib⁹ eius q̄si opus sapphiricū z q̄i
celū serenū. Et q̄m sic ait lucas: Tūc vide
bunt filiū hom̄is venientē in nube cū po
tentia magna z maiestate. ideo q̄ñq̄ ei cir
cūcirca pingūtur angeli q̄ ei ꝭp seruiunt et
assistūt: z depingūtur cū sex alis ꝛm Esa.
di. Seraphin stabāt iuxta illō. sex ale vni
et sex ale alteri duabus velabāt faciē eius
duab⁹ pedes z duab⁹ volabāt. Depingūt
etiā angeli tanq̄ in etate iuuenili florētes:
nūq̄ em̄ senescūt. q̄ñq̄ etiā circūpingitur
archangelus Michael draconē ſuppedi
tans. iuxta illud Joh. Factū est preliū in
celo michael cū dracone pugnabat. Que
p'gna est discidiū angelor: ꝛ confirmatio bo
nor: et ruina malor: aut in pñti eccīa ꝑse
cutio fideliū. Q̄ñq̄ etiā circūpingunt vi
gintiq̄ttuor seniores ꝛm visionē ipsi⁹ Jo
annis in vestib⁹ albis et coronis aureis.
p q̄s significant veteris et noue legis do
ctores: q̄ sunt duodecim ppt fidē trinitat⁹
quā annūciant p q̄ttuor climata mūdi: aut
viginti quattuor ppter opa z obseruantiā
euāgelior: si lampades addūtur dona spi
rituſcti repītant. si mare vitreū baptism⁹
innuit. Q̄ñq̄ etiā circūpingūt q̄ttuor aīa
lia ꝛm visionē ezechielis z eiusdē iobānis
facies homis z facies leonis a dextris: et
facies bouis a sinistr⁹: z facies aḋle ꝺsup
ipos quattuor. hi sunt q̄ttuor euāgeliste.
Aū pingūt cū libris ī pedib⁹: qz q̄ ꝓbis z
scriptura docuer̄ mēte z ope cōpleuerūt.
Matthe⁹ figurā sortit hūanā. Marc⁹
figurā tenet leonis. Hi ponunt a dextris
qz christi natiuitas z resurrectio fuerunt
oīm leticia general'. Aū in psal. Et ad ma
tutinū leticia. Lucas ꝓ vitulus ē: eo q̄ a
zacharia sacerdote īchoauit: z christi passio
nē z hostiaz special⁹ ptractauit. Vitulus
eni est animal sacerdotū sacrificijs aptuz.
Cōparat etiā vitulo ppt duo cornua q̄si
duo ꝓtines testamēta: z ppt q̄ttuor pedū
vngulas q̄si quattuor euāgelior sententias. Per būc ꝺz figurat christ⁹ q̄ fuit pro
nobis vitulus imolat⁹. ideoq̄ ponit a sini
stris: qz moꝛs christi fuit aplis trist⁹ De h
et qual'r btūs marc⁹ pingi dz ī septima pte
sub ti. de euāgelist⁹ dicet. Johes aūt figu
rā bz aḋle: q̄m ad excelsa quolās ait: In
ꝓncipio erat ꝓbū. Hic q̄z significat christ⁹
cui⁹ iuuēt⁹ vt aḋle renouat: qz resurgēs a
mortuis floret: z ī celū īgredit. Hic tñ nō
iuxta sz supesse depingit: q̄m ascensionem
designat: z ꝓbū apō deū ꝓnunciat. Sed
cū quodlibet ipsor aialiū bret q̄ttuor fa
cies: z q̄ttuor alas qualit' posset depingi:
dicet ī. vij. pte sub ti. de euāgelist⁹: vbi etiā
latius de h aget. Q̄ñq̄ etiā circūpingunt
vel pot⁹ suppingunt aplī q̄ fuerūt testes
eius ꝓbo z ope vsq̄ ad vltimū terre: z pin
gūtur criniti q̄si nazarei. i. sancti. Lex em̄
fuit nazareor: vt a vꝺe sue separatōis a cō
muni vita hoīm nouacula nō trāsiret sup

caput eoꝝ. Pingũtur etiã qñqꝫ sub forma duodecim ouiũ: qz tanꝫ bidentes occisi sunt propt dñm. Sz t. cũ. tribꝰ isrl qñqꝫ sub forma duodecim ouiũ depingunt. Qñqꝫ tñ plꝰ vel pauciores oues circa sedẽ maiestatꝭ depingũt. Sz tũc aliud figurãt. iuxta illud Matth. xxv. c. i fine. Cũ venerit filiꝰ hoïs in maiestate sua: tũc sedebit supꝫ sedẽ maiestatꝭ sue statuẽs oues a dextrꝭ t edos a sinistris. Qualit bartholomeus t andreas apli depingi dñt i septia pte sub eoꝝ festꝭ dicet. Et aduerte qz patriarche t ꝓphete pingunt cũ rotulis i mãibꝰ. Quidã ꝓ apli cũ libꝭ t q̃dã cũ rotulis. Hempe qz añ chꝛi aduentũ fides figuratiue ostendebat. t q̃ ad multa in se implicita erat. ad qđ oñendũ pñiarche t ꝓphete pingũtur cũ rotulis p q̃s q̃si q̃dã impfecta cognitio designat. Quia ꝓ apli a chꝛo pfecte edocti sũt. nõ libꝭ p q̃s designatur ꝫgrue pfecta cognitio vti pñt. Sz qz q̃daz illoꝝ qđ dicerunt ad doctrinã alioꝝ in scriptꝭ redegerũt. ideo illi ꝫgrue tanꝫ doctores cũ libꝭ in manibꝰ depingũtur. sicut paulus. euangeliste. petrus. iacobus t iudas. Alij vero q̃ nihil stabile seu ab ecclia approbatũ scripserũt: nõ cũ libꝭ sz cũ rotulis in signũ sue predicatiõis pingũtur. Vñ apls ad Ephe. Dñs q̃dã dedit apl̃os. quosdaz prophetas. alios euãgel̃s. alios pastores t doctores in opus [illegible]. Sz et diuina maiestas depingit quãqꝫ cũ libro clauso i mãibꝰ. qz nemo inuenit ẽ dignus aperire illũ nisi leo ỏ tribꝰ iuda. Et qñqꝫ cũ libro apto: vt in illo q̃q̃ legat cũ ipse est lux mõi: et via. ꝓmus et vita. ac liber vite.

Quare aũt paulus ad dexterã et petrꝰ ad sinistrã saluatorꝭ depingũtur dicetur in vij. parte sub titu. de euangelistꝭ. Johes vero baptista qñqꝫ depingit vt heremita. Martyres cuꝫ aculeis vt Laurentius in craticula. Stephanꝰ cũ lapidibꝰ. et quandoqꝫ cũ palmis q̃ victoriã signant. iuxta illud Justꝰ vt palma florebit: vt sicut palma viret. sic eoꝝ memoria feruet. Vñ est q̃ q̃ de hierosolymis veniũt palmas i manibꝰ ferunt in signũ q̃ illi regi militarũt q̃ hierosolymis cũ palmis honorifice receptꝰ ẽ. t postmodũ ibidẽ cum diabolo pugnãs victor extitit. t celi palatiũ cũ angel̃ triũphãs introiuit. vbi iusti vt palma florebunt. et sic stelle fulgebũt. Confessores pingũtur cũ suis insignijs. et epi mitrati. abbates capuciati. t qñqꝫ cũ lilijs q̃ castitatẽ designãt. doctores cũ libꝭ in mãibus. virgines ꝫm euãgeliũ cũ lãpadibꝰ. Paulꝰ cũ libro t ense. cũ libro q̃si doctor siue ꝓpt cõuersionẽ suã. cũ ense/ qz miles. Vñ ysꝭ. Mucro fuoꝝ sauli. liber est ꝫuersio pauli Generaliter aũt sctoꝝ patꝝ imagines qñqꝫ in parietibꝰ eccie. qñqꝫ in posteriori altaris tabula. qñqꝫ in vestibꝰ sacrꝭ t alijs varijs locꝭ pingũtur. vt illoꝝ actus t sanctitatẽ iugiter nõ indiscreta vel inutilia meditemur. Vñ in Exo. diuia voce ꝓcipitur vt in aaron pectore rõnale iudicij vitris ligantibꝰ imprimat/ q̃tenꝰ sacerdotale cor nequaqꝫ fluxe cogitatiões possideãt. sed ratio sola ꝫstringat. In q̃ etiã rõnali vigilãter ꝫm Greg. cũ. pñiarchaꝝ noia describi iubẽt. Nẽpe ascriptos pries sp i pectore ferre ẽ antiq̃ vitã sine itermissiõe cogitare. Tũc aũt sacerdos irrepbensibiliter graditur cũ exẽpla patꝝ ꝓcedentiũ indesinẽter intuet. cũ sanctoꝝ vestigia sine cessatiõe ꝫsiderat: t illicitas cogitatiões depmit: ne extra rõis limitẽ opis pedẽ tẽdat.

Considerandũ q̃z est q̃ ihesus sp coronatus ỏpingit. q. d. Egredimini filij hierlm. et videte regẽ salomonẽ i diademate q̃ coronauit eũ mr̃ sua. Fuit ei chꝛs coronatꝰ triplr. Primo a mr̃e corona misc̃die i die conceptiõis. que corona duplex est ꝓpternaturalia t gratuita, ideoqꝫ t diadema vocat qđ est duplex corona. Scõo a nouerca corona miserie in die passiõis. Tertio a pr̃e corona glie in die resurrectiõis. Vñ Gloria t honore coronasti eũ dñe. Demuꝫ coronabit a familia corona potẽtie in die vltõe revelatiõis. veniet eñ cuꝫ senatoribꝰ terre iudicans orbẽterre in equitate. Sic t oẽs sctꝭ pinguñt coronati. q. d. Filij hierusalem venite & videte martyres cũ coronis aureis quibꝰ coronauit eos dñs. Et i libro Sapiẽtie. Justi accipiẽt regnũ decoris t diadema speciei de manu dñi. Corona aũt huiusmodi depingit in forma scuti rotundi. qz sancti de ꝓtectiõe diuina fruũtur. Vñ cantãt gratulabũdi. Dñe vt scuto bone volũtatis tue coronasti nos. Veritatẽ chꝛi corona p crucis figurã a sctoꝝ coronis distinguit. qz p crucis vexillũ

sibi carnis glorificatiōem et nob meruit a captiuitate liberationē et vite fruitiōem. Cumpo aliqs plat⁹ aut sctūs viuēs pingitur nō in formā scuti rotūdi sed q̄drati/corona ipsa depingit. vt q̄ttuor cardinalibus ꝓtutibus vigere mōstret: put in legenda bti Gregorij bi. Rursus q̄q̄ in eccl̄ijs padisus depingit: vt aspicientes ad delectatōez ꝑmioꝝ alliciat. Et q̄q̄ iferni⁹ vt eos a formidine penaꝝ deterreat. Q̄q̄ flores z arbores cū fructib⁹ ad repñtandū fruct⁹ bonoꝝ opeꝝ ex ꝓtutū radicib⁹ prodeuntiuz. Picturaꝝ aūt varietas ꝓtutū varietatem designat. Alij enī dāt ꝑ spīm ꝑmo sapiētie: alij scientie zc. Uirtutes ꝓpo in mlieꝛs specie depingūt: qz mulcēt z nutriūt. Rursus p celaturas q̄ et laq̄aria noiant: q̄ sunt ad decorē dom⁹ simpliciores bñi famuli intelligūtur q̄ eccl̄iam nō doctrina sed solis virtutib⁹ ornāt. Leteꝝ sculpture ꝓminentes ō parietib⁹ egrediētes eē vident. qz cū virtutes fidelib⁹ i tantā ꝓsuetudinē deueniūt: vt eis naturaliꝛ insiti videātur multifariꝝ eaꝝ cōparationib⁹ exercent. Synagoga ꝓpo q̄lit depingit dicet in .iij. ꝑte sub titu. de reuerētia. Qualiꝛ palliū romanoꝝ pontificū pingat in .iij. ꝑte sub ti. de pallio dicetur. Annus vero z duodecim signa et menses q̄lit depingāt⁹/dicet in ꝓncipio octaue ꝑt: z vbi de mēsa aget. Sz z diuerse hist⁹ze taz noui q̄ veteꝛ testamēti ꝑ volūtate pictoꝝ depingūtur. Nam pictoribus atq̄ poetis q̄libz audēdi sp fuit equa ptās. Porro ornamēta eccie in trib⁹ ꝓsistūt. s. in ornatu eccl̄ie chori z altaꝛ. Ornat⁹ eccl̄ie cōsistit in cortinis z aulеis z pallis sericꝫ purpureis z similib⁹. Ornat⁹ chori in dorsalibus. tapetis. substratoriis et bancalib⁹ Dorsalia sunt panni in choro pendētes a dorso clericoꝝ. Substratoria q̄ pedibus substernūtur. Tapeta sī pānī q̄ pedib⁹ substernūtur q̄si stratio pedū: z ꝓcipue pedib⁹ epoꝝ q̄ mūdana pedib⁹ calcare dñt. Bancalia sūt pānī q̄ sup sedes vl̄ bancas i choro ponūt. Altaꝛ ꝓpo ornat⁹ ꝓsistit capsis z pallis phylacteriis: z cādelabꝛ in crucib⁹ in aurifrisio. in vexillis. in codicib⁹. in velaminib⁹. i cortinis. Et nota q̄ capsa in q̄ hostie ꝓsecrate ꝛuāt: significat corp⁹ ꝑgis gl̄iose. de q̄ ōz in ps̄al. Surge dñe i re. ruā tu z ar. s. t. Que q̄q̄ est de ligno: q̄q̄ de ebore cādido. q̄q̄ ō argēto. q̄q̄ ō auro: et q̄q̄ ō crystallo. z ꝓm varias sui ꝓprietates varias ipsi⁹ corpis chr̄i exhmit dignitates. Rursus ipsa capsa ꝓtinēs hostias siue ꝓsecratas siue nō ꝓsecratas memoriā designāt hūanā. Debz nāq̄ hō iugit recordari acceptoꝝ bñficioꝝ dei tā ꝑpaliuz q̄ ꝑ hostias nō ꝓsecratas q̄z spūaliuz q̄ ꝑ ꝓsecratas designāt. qō figuratiū ē i vna in q̄ iussit de⁹ māna repōi: qō lz tpale eēt ꝓfigurabat tñ ist̄ō nostꝝ sacrificiū spūale precipiens vt essz memoriale sempit̄nū in futuras generationes: sic̄ legit in Exo. Capse aūt super altare qō ē chr̄is posite sūt apli z martyres Palle ꝓpo z vestes sūt ꝓfessoꝛes z ꝑgies vl̄ oēs scī. de q̄b ait ꝓpha ad dñm. His sicut vestimēto vestieꝛs. Et de h̄ dictū ē ti. ꝓcedēti. Aliud aūt ē phylateriū: aliō phylateria Phylateriū ē cbartula in q̄ decē ꝓcepta legis scribunt. Hmōi cbartulā solebāt pharisei añ se i signū religiōis portare. Unū in euāgelio. Dilarāt phyla ia sua zc. Et ōz phylateriū a phylaxe qō ē custodire: z torat qō est lex. Phylateria ꝓpo ē vasculū ō argēto vel auro vl̄ crystallo vl̄ ebore z hmōi i q̄ scōꝝ cineres vl̄ reliq̄e recōdunt. Cū em elindi⁹ fideles cinericios vocaret ꝓ eo q̄ cineres ipos ꝛuabāt: ꝛ ei⁹ derisionē statutū fuit in eccl̄ia vt honorifice z in ꝓciosis vasculis ꝛuarent. Qō nomē est cōprehēsum a phylaxe qō est ꝛuare. z teron qō est extremitas. qz ibi aliq̄d de extremitate corpis sctōꝝ: puta dēs vl̄ digit⁹ vel aliq̄d tale seruat. Sup altare etiā i q̄busdā eccl̄ijs collocat tabernaculū: de q̄ sub ti. ō altari dictū est. In cornib⁹ altaꝛ duo sūt cādelabꝛa cōstituta ad signādū gaudiū duoꝝ pl̄oꝝ de chr̄i natiuitate letantiū: q̄ cādelabꝛa mediante silice faculas ferūt accēsas. Angel⁹ ei inq̄t pastoribus. Annuncio vob gaudiū magnū qō erit oi ꝑplo: qz nat⁹ ē vob hodie saluator mōi. Hic ē ver⁹ Isaac q̄ risus interp̄tat. Cumē aūt cādelabri fides est pl̄i. Hā ad iudaicū ꝑpl̄m inq̄t ꝓpha. Surge illumina hierl̄m: qz venit lumen tuū: z gl̄ia dñi sup te orta est. Ad ꝑpl̄m ꝓpo gētilē ōt apl⁹ Eratis aliq̄n tenebre: nūc aūt lux in dño. Hā z in ortu chr̄i noua stella magis apparuit ꝑm vaticiniū Balaā. Orietꝫ inq̄t stella ex iacob: z ꝓsurget virga ex israel. De h̄ etiam dictū est i tit. de altari. Emūctoria siue

forcipes ad emungendū licinia: sunt ꝓba diuina q̄bꝫ lr̄as legis amputam⁹: t lucentē spm̄ reuelam⁹. Juxta illō: Uetustissima vetez comedetis t nouis supuenientibus vetera abiciet⁹. Uasa in q̄bꝫ licinia emuncta extinguūt sunt corda fideliū que obseruantiā legalē ad lr̄am admittunt. Rursus forcipes quoꝫ gemino dēte cōponit ignis sunt p̄dicatores q̄ nos ꝓfonis vtriusqꝫ testamēti paginis instruunt et moribꝫ cōponētes ad charitatē accendūt. Scutra vero.i.vasa eḡlis amplitudinis i fundo et in ore ad calefaciendū facta.sunt illi doctores q̄ thesauꝝ cordis nō celant: sz ex eo pferūt noua t vetera. lucernā q̄z nō ponunt sub modio sz sup candelabꝝ: vt bi q̄ sūt in domo dñi lumen t calorē accipiant spūs sancti. Crux q̄z sup altare ponēda est: t eā inde tollit baiulus crucis in q̄ recolit: quia crucē de chr̄i humeris sublatā tulit simon cireneus. Int̄ duo candelabra crux in altari media collocat.qm̄ int̄ duos populos chr̄s in eccia mediator existit. Ipse enī est lapis angularis q̄ fecit vtraqꝫ vnū: ad quem pastores a iudea t magi ab oriente venerūt De B alit dicet in pemio q̄rte ptis sub ti. de accessu sacerdotis ad altare. Rursus altaris frons aurifrisio ornat.iuxta illō Exo. xxv.t.xxviij.ca. Construes mihi altare: facies q̄z illi coronā p girū seu circuitū altam q̄tuor digitis Hempe altare q̄nq̄z significat cor hois: in q̄ sacrificiū vere fidei p ꝓtritionē offerri dz. t tūc aurifrisiū ꝓceptū bone operatiōis ꝓcat: quo frontē nr̄am ornare debemus vt ceteris luceam⁹. Qnq̄z altare significat chr̄m. et tūc p aurifrisiū ꝓgrue ornamentū charitatis deligitur. Sicut enī aurum ꝓminet oīb metallis .sic t charitas ceteris ꝓtutibꝫ. Un̄ apl's.j.ad Corint.xiij. Maior aūt horū est charitas. Frontē enī nr̄am sic aurifrisio charitatis debem⁹ ornare vt parati sim⁹ p christo animas ponere. Uexilla etiā sup altare erigūtur vt triumphus christi iugiter in eccia memorēt. per quē t nos de inimico triūphare speram⁹. Codex etiā euāgelicus sup illud adaptat: eo q̄ euangeliū ab ipo scz chr̄o sit editum et ipi ꝓhibeat testimoniū. Qui q̄re exterꝰ ornetur: dicet i.iij.pte sub titu. de lega. indumentis. Deinde vasa et vtensilia in domo dñi a moyse t salomōe originē habuerūt: que in veteri testō plura t diuersa fuerūt: ꝓout in Exo. legit diuersa habētia significata. de q̄bꝫ hic breuitatis cā nō agim⁹ Sane omnia q̄ ad ornatū ptinent. tempe quadragesime remoueri vel contegi dñt. qō fit ꝑm aliquos in dñica de passione. qz extūc diuinitas fuit absconsa t velata in christo. dimisit ei se capi t flagellari vt hō tanq̄z nō h̄iet in se ꝓprie diuinitatis. Un̄ in euāgelio huius dicit or. Jesus aūt abscōdit se t exiuit de templo. Tūc g̃ cooperiunt cruces.i.ꝓtus! sue diuitatis abscōdit. Alij B faciūt a ꝓma dñica q̄dragesime. qz extūc ecclia incipit de eius passione agere. Un̄ eo tpe crux ab ecclia nō nisi coopta portari dz Et ꝑm morē q̄rūdā locoꝝ duo tm̄ velamina seu cortine tunc retinent. q̄ꝝ vnū ponit p circuitū chori. aliud suspēdit inter altare t chorꝝ ne appareāt q̄ sunt intra sctās sctōrū. Q̄ sanctuariū t crux tūc velant signat lr̄am legis.i.eius carnalē obseruātiā. siue q̄ō in veteri testamēto ante chr̄i passionē intelligētia sacraꝝ scripturaꝝ velata operta t obscura erat. t q̄ tpe illo fuerūt: velamē id est obscurā sciam ante oculos habuerūt Signat etiā rompheā illam q̄ fuit ante ianuā paradisi. Et qm̄ hmōi carnalis obseruātia t obscuritas t rōphea in chr̄i passione sublata sunt: iō cortine vel velamia huiusmōi i pascue remouent. Sed t q̄ i veteri testa. fuerūt animalia ruminātia t vngulas scindētia t boues arantes. i. scripturarū mysteria discernētes t spūaliter intelligētes. iō in q̄dragesima post velū ingrediunt sacerdotes pauci q̄bꝫ datū est nosse mysteriū regni dei. Circa B aūt notandū ē q̄ triplex genꝰ veli suspēdit in eccl'a. videlicz q̄ō sacra opit. q̄ō sanctuariū a clero diuidit. t q̄ō clerū a pl'o secernit. Primū est nota lr̄e legis. Scōm nota nostre indignitatis: qz indigni sum⁹ imo impotētes celestia intueri. Tertiū ē coertio nr̄e voluptatis carnal'. Primū vicz cortine q̄ ab vtroq̄z altaris latere extēdunt sacerdote secretū intrāte: ꝓut in q̄rta parte sub tit. de secreta dicet. significatū est in B q̄ sicut legit Exo. xxxiij. Moyses posuit velamē sup faciez suam. qz filij israel claritatē vult⁹ eius sustinere nō poterāt. Et sicut ōt apl's B velamen adhuc hodie est sup corda iudeorum Scōm vicz cortina q̄ i q̄dragesima i offi-

cio misse añ altare extēdit: significatū ē in hoc q velū intra tabnaculū erat suspēsum qđ diuidebat sanctascōz a sanctis vt dicet in pemio q̄rte ptis: p qđ arca ppl'o velabat & erat miro ope ꝓtextū: & pulcra varietate distinctū: qđ in passiōe dñi scissum est: et illi⁹ exēplo hodie coztine varia pulcritudine texunt. De pmisso velo & q̄les eē debēt coztine bi Exo. xxv. et. xxxvj. ca. Tertium inde tūc habuit originē: qz in pmitiua ecclesia peribolus. i. paries. q̄ circūlt chozū nō eleuabat nisi vsq; ad appodiatōem: qđ adhuc i q̄busdā ecclesijs obſuat. qđ ideo fiebat vt ppl's vidēs clez psallētē inde bonū sumeret exēplū. Verūtn̄ p̄ tpe q̄i cōiter suspēdit siue inponit velū aut murus int clerū & ppl'm ne mutuo se ꝓspicere possint q̄si ipo facto dicat. Auerte oc'los tuos ne vi. va. &c. In parasceue ꝯo oē tollit velum: qz in passione dñi velū tēpli scissuz est: et p eā reuelata est nob legis spūalis intelligentia q̄ antea latebat/ vt pmissum est et aperta est celestis regni ianua: & data est nob fortitudo vt vinci nisi velim⁹ a carnali cōcupiscētia neq̄am⁹. Verūtamē velū qđ diuidit sanctuariū a clero retrahit vel eleuatur in vesp̄a cuiuslibet sabbati q̄dragesime qñ officiū diei dñice inchoat vt cler⁹ possit in sanctuariū intueri. quia dñicam recolit r̄surrectōz. Hoc etiā iō fit i sex diebus dñicis: qz nulla fuit etas in q̄ nō fuerit gaudiū etnū. gaudiū q̄dem figuratū qđ celo velatur qđ p velū illud significat. Inde est q dieb⁹ dñicis nō ieiunam⁹. & p̄pter gl'iam dñice resurrectōis. Hā pma dñica signat gaudiū qđ habuer̄t pmi parētes in paradiso ante pctm̄. Scđa dñica figurat gaudiū qđ pauci habuerunt in arca Noe alijs oīnibus diluuio submersis. Tertia qđ habuer̄t filij isr'l sub ioseph alijs fame afflictis. Quarta qđ habuer̄t sub salomōe in omni pace viuētes. Quinta qđ habuerunt redeuntes de captiuitate babylonie Sexta qđ discipuli habuer̄t a resurrectōe vsq; ad ascensionē qñ cū eis p̄sentialr fuit sponsus. In festiuitatib⁹ etiā nouē lectionum q̄dragesime velum ip̄m eleuatur vel retrahitur. Sed hoc nō habet de primaria ecclesie institutōe. quia tūc nullū festuz celebrabat in q̄dragesima solēniter. Sed si aliquod festū occurrebat: q̄cunq; die occurreret i sabbato: et in dñica de eo cōmoratio fiebat: puti canōe pape Martini habetur. Et in Burcardo li. xiij. et hoc totum ꝓpter tp̄is illius tristiciā: postea vsus in contrariū obtinuit: vt videlicet festum nouem lectionū in suo die solenniter celebretur: & nhilomin⁹ ieiunet. Rursus coztine in festiuitatib⁹ extendūtur in ecclesijs propter ornatuz vt p visibiles ornatus ad inuisibiles moueamur: que sunt quādoq; varijs coloribus colorate vt pmissuz est: vt ex diuersitate colo⁹ ipsoz notet: q hō qui est dei tēplū ornat⁹ esse debet varietate seu diuersitate virtutū Coztina alba sig̃t vite mundiciā. Rubea charitatē. Viridis contemplatiōem. Nigra carnis mortificatōez Liuida tribulatōez. Adhuc sup coztinas candidas suspēdunt q̄q; panni varij coloris. ad notandū q coz nr̄m purgatū esse debet a vicijs: & in eo dñt esse coztine ꝓtutum et varietas bonoz ope⁹. Pozro in festo natiuitat̄ dñi q̄dā eccie nullos suspendunt pannos: q̄dam viles: & q̄daz bonos. Que nullos suspēdūt: nostz figurāt rubozem. si em̄ matimū sit nob gaudiū de nato saluatoze: nō tn̄ debem⁹ esse sine ruboze: p eo q tātū fuit nr̄m peccatū q dei filius seip̄m ꝓpter nos exinaniuit formā serui accipiens. Et ꝓpterea etiā in ipsi⁹ obitu nō cū leticia solennizam⁹. sed acerrimū ieiuniuz facim⁹: cū tn̄ in alioz scōz obitu leti solennizemus: & aliq̄ntulū lautius in cibo & poru nobis indulgeamus ꝓut in. vj. ꝓte sub parasceue dicet. Rubor q̄ppe nob ē q dominus mortu⁹ est ꝓpter pcta nostra. sancti vero nō ꝓpt pcta nr̄a: sed ꝓpter chr̄m passi sunt. Qui viles suspendūt: figurant q dominus seruilē induit formā. & q vilib⁹ pannis eo die inuolut⁹ fuit. Qui bonos gaudium de rege nato habitū attendūt. & q̄les esse debeamus in receptiōe tanti hospitis ostendūt. In q̄busdā ecclesijs altare in pasca pretiosis ornat pallijs: & supponuntur velamīa trium colo⁹: rubeū. subalbum: et nigrū. que tria tpa designt. Prima lectiōe et responsorio finit̄ remouet velamē nigz qđ tempus ante legem signat. Secunda lectione & responsorio finitis remouet subalbum: qđ tempus sub lege designat. Tertia finita remouet rubeū: quod temp⁹ gr̄ie significat: in quo per chr̄isti passionem ad

lanctaſanctoꝝ:et ad etnã glĩaz noꝝ aditꝰ patet. De pãnis ꝓpo et veſtimẽtis altarꝭ in tractatu de altari dictũ eſt. In ꝑcipuis feſtiuitatibꝫ theſauri eccĩe i publicũ deducũtur ꝓpter tria. Primo ꝓpt ꝓſideratiõez cautele, vt vicz appareat q̃ cautꝰ fuerat in ſuando q̃ illũ ſeruare tenet. Scõo ꝓpt ſolennitatis veneratõem. Tertio ꝓpter oblationis memoriã: vicz i mẽoriã illoꝝ q̃ ꝓpria ea eccĩe obtulerũt. Q aũt eccĩa intus ꝛ nõ extra feſtiue ornatur: myſterialit̃ innuit q̃ omis gloria eius ab intꝰ eſt. Licet eni exterius deſpicabilis ſit: in aĩa tñ q̃ ſedes dei eſt radiat. Juxta illõ Nigra ſum ſz formoſa ꝛc. Et dñs p ꝓpham. Etenim hereditas mea ꝑclara eſt mihi. Prophet etiã conſiderans hoc ait dño: Dilexi decorẽ domus tue ꝛc. quã ſpecialit̃ fides ſpes et charitas exornat. Eccl̃ia q̃z materialt̃ et etiã ſpũalis mũdari debet. De q̃ in. vj. ꝙte ſub ti. de paſcha: ꝛ de q̃nta feria cene dicet. In nõnullis eccleſiꝝ ouaſtructionũ ꝛ hmõi q̃ admiratione inducũt. et q̃ raro videtur ꝓſueuerunt ſuſpendi. vt p hoc ꝑplus ad eccl̃iam trahat: ꝛ magꝭ afficiat. Rurſus aiũt q̃dã q̃ ſtrutio tanq̃z auis obliuioſa derelinq̃t in ſabulo ouaſua, demũ q̃dã ſtella viſa recordatur. ꝛ redit ad illa aſpectu ſuo foueẽs ea. Ouaq̃ in eccleſiꝝ ſuſpẽdũtur ad notãdum q̃ hõ ꝓpter pctũ a deo derelictus: ſi tandẽ diuino lumĩe illuſtratꝰ, recordatꝰ delictoꝝ ſuoꝝ penituerit: ꝛ ad ipſum redierit p aſpectuz mie illius foueat̃ p quẽ etiaz modũ dr̃ Luca: q̃ reſpexit deus Petrum poſtq̃ negauit chr̃m. Suſpendunt etiam vt in illis vnuſquiſq̃ ꝛtemplet q̃ hõ facile deũ obliuiſcat̃: niſi p ſtellã. i. ſpũſſet gratiam influẽtẽ illuſtratꝰ ad deũ redire p bona opera recordet. Sane in primitiua eccleſia ſacrificiũ fiebat in vaſis ligneis et veſtibꝫ cõmunibꝫ, tunc eni erant lignei calices ꝛ aurei ſacerdotes, nũc ꝓpo econtra eſt Sed Seuerinꝰ papa ĩſtituit q̃ in vitreis fieret: quia ꝓpo illa fragilia erant: itẽ Urbanus papa ꝛ etiã conciliũ Remẽſ. ſtatuit q̃ in argenteis vel aureis vaſis ſacrificet. vt ꝓpter pauptatẽ in ſtanneis: q̃ nõ erugĩnant: nõ tamẽ i ligneis vel ex auricalcho. Non g̃ dz eẽ de vitro ꝓpt̃ periculũ effuſionis: nõ de ligno: qz cũ ſit porozſum et ſpongioſũ corꝑ ſanguinẽ abſorberet: nõ de ere vel auricalcho, qm̃ ob vini ꝓtutẽ erugĩnẽ ꝛ vomitũ ꝓuocaret. Et nota q̃ calicis nomen a veteri ꝛ nouo teſtamẽto originẽ traxit. Vñ Hiere. Calix aurꝰ babylon ĩebrians oẽz terrã. Et Dauid. Calix i manu domini vini meri plenꝰ mixto. ꝛ alibi. Calicẽ ſalutaris accipiã ꝛ nomẽ dñi ĩuocabo. Itẽ i euãgelio. Poteſtis bibere calicẽ quẽ ego bibiturꝰ ſuz. Itẽ accipiẽs calicẽ gr̃as egit Calix aũt aurꝰ ſignificat theſauros ſapie i chr̃o abſcõditos. Argentꝰ mũdiciã culpe. Stãnꝰ innuit ſilitudinẽ culpe ꝛ pene Stãnũ eñ ẽ mediũ int̃ argentũ ꝛ plũbũ. ꝛ caro chr̃ſti licet nõ fuerit plũbuz. i. peccatrix: fuit tñ carni ſilis peccatrici. ꝛ licz nõ fuerit argẽtũ. i. paſſibil̃ ꝓpt ſuã culpã: fuit tñ paſſibil̃ ꝓpt nr̃am. qz lãguores nr̃os ipe tulit: ꝛ dolores nr̃os ipe portauit. De calice ꝛ patena dicet ſub tit. de ꝓſecratiõibꝫ ꝛ vnctiõibꝫ. Nempe ſicꝫ tenui religiõe tenſus dicat q̃ dñs ꝑcepit Moyſi vt cuncta vaſa tabernaculi in oẽs vſus ꝛ cerimõias exercere faceret: vt legit Exo. xxvij. ꝛ xxxviij. c. q̃z hmõi ꝑciosa vaſa ꝛ ornamẽta poterãt venũdari ꝛ dari pauplbꝫ. ſimilis eſt Jude ꝛ mulieri vnguentarie contrarij. Hoc eñ agimꝰ nõ q̃ deũ minꝰ vilia ornamẽta delectent q̃z aurea, ſed quia cum homines qꝫ diligũt deo libent offerũt: ꝓ diuina latriã ſuã vincũt auariciã. Preterea hec diuine pietatis officia moralia ſũt ꝛ future glĩe ſignificatiua. Vñ etiã i veteri lege ex auro biac[illegible]bo: purpura: cocco bis tincto: ꝛ byſſo retorta. ꝛ alĩs ꝑciosis ſuperhumerale fieri ꝑcipit̃. vt q̃nta ſacerdos virtutũ diuerſitate clarescere debeat demonſtret: ꝛ altare ad ꝓpitiatoriũ ac candelabꝝ. ꝛ alia vaſa ꝛ ornamenta altaris ex auro fieri ꝛ argẽto. Exodi. xxv. ꝛ xxx. ꝛ xxxviij. ca. Tabernaculũ q̃z ex diuerſis ꝑciosꝭ fieri ꝑceptũ eſt: put dictum eſt ſub tit. de eccl̃ia. Legalis etiam põtifex alĩs diuerſis ꝑciosis vtebat ornamẽtis, put dicet i. iij. parte ſub titu. de legalibꝫ indumẽtis. de q̃ etiã ſub ti. de eccl̃ie dedicatione ꝓpt̃ ꝓncipiũ dicetur. Porro ꝓhibitũ eſt in ꝓcilio aurelian. ne diuina miniſteria ꝑſtent ad nuptiaꝝ ornatũ ne impꝛobꝝ tactu vel pompa ſecularis luxurie polluant̃. q̃ nimiru m oſtendit̃ q̃ ex veſte cuiuſcũq̃ ꝓſone fieri nõ debet caſula: vel aliq̃s ſacris myſterijs deputandꝰ or

h atus. Stephan⁹ q̄q papa statuit ne ve-
stimentis ecclesie in alijs vsib⁹ q̄s fruatur
q̄q nisi a sacratis hoib⁹ tangant ne vitio
q̄ Balthasar regem babylonie pcussit sup
hoc trāsgredies veniat. Clemēs etiā papa
statuit ne mortui sepeliant vel inuoluant
seu operiant, vel etiam feretrū cuz palla .i.
pannis altaris: aut cuz mapa qua calix in-
uoluitur, seu cum qua sacerdos man⁹ post
p̄secrationē tergit. Quādo p̄o palle .i. cor-
poralia, z vela .i. ornamēta altaris seu cor-
tine sup altare pēdentes sordidate fuerint
diaconi cum ministris humilib⁹ illa lauēt
intra sacrariū: z nō extra. P̄ro velis aūt la
uādis q̄ ad cultū altaris ptinent noua pel
nis habeat. Palle p̄o .i. corpalia ī alia pel-
ui lauent. Uela q̄z ianuar .i. cortine q̄ extē
dunt ī ecclesijs ī festis z in q̄dragesima in
alia pelui lauent. Hinc ē q̄ statutū est ī cō
cilio Ilerden⁹ q̄ ad corpale lauandū z ad
pallas altaris ꝓpria habeant vasa foris in
q̄b⁹ nihil aliud lauet. Sed z ꝑm eūdē Cle-
mentē si altaris palla .i. vestimēta altaris
vel cathedra in q̄ sedet sacerdos sacris ve
stib⁹ indut⁹: vel candelabr⁹ vel velū .i. pan
nus vel cortina sup altare pendēs fuerint
vetustate p̄sūpta crementur, z cineres vl ī
baptisterio vel in pariete aut ī fossis pau
mētor⁹ vbi ñ fit trāsit⁹ iactēt. Et nota q̄ ec
clesiastica ornamēta bñdicūt⁹ vt dicet sub
titu, de p̄secratōib⁹ z vnctiōib⁹

De campanis.

Ampane sūt va
sa enea in nola ciuitate cāpanie
p̄mo inuēte. Maiora itaq̄ va
sa cāpane a campania regione, minora p̄o
nole a nola ciuitate dicunt. Pulsat aūt et
benedicit cāpana vt p illi⁹ tactū z soniturz
fideles inuicē inuitent ad p̄miū, z crescat ī
eis deuotio fidei, fruges/mātes z corpora
credētiū fuent, pcul pellant hostiles exer-
cit⁹ z oēs insidie inimici, fragor grādinū:
pcella turbinū: imper⁹ tēpestatū z fulgurū
temperent, infestaq̄z tonitrua z vētor⁹ flam
ma suspendat, spūs pcellar z aere prātes
p̄sternant: vt ꝺ audiētes ꝓfugiāt ad sancte
mris eccl'ie gremiū ante sē crucis vexillū
cui flectit oē genu tē, sicut hec singula ī be
nedictiōib⁹ cāpane habent. Sciendū aūt ē
est q̄ campane quar sonoritate ꝓuenit po
pulus ad eccl'iam ad audiēdū: z cler⁹ ad an
nūciāduz mane miscōiam dñi, z p̄itatē ei⁹
p noctē significāt tubas argēteas q̄b⁹ ī ve
teri lege p̄l's ad sacrificandū accersiebat
de q̄b⁹ dicet in .vj. pte sub pēteco. Quēad-
modū em̄ vigiles in castris tubis, sic z ec
clesiar ministri campanar sonitu se excis
tāt vt ꝓtra insidiātē diabolū p̄noctēt. Si
gna igit nr̄a enea sonoriora sūt tubis vete
ris legis, q̄r tūc not⁹ erat de⁹ ī iudea tm̄,
nūc p̄o ī oi terra. Sūt etiā durabiliora, si-
gnificāt em̄ p̄dicationē noui testamēti fo
re amplius duraturā tubis z sacrificijs ve
teris legis: quia vsq̄ ad mōi finē. Siqui-
dem campane p̄dicatores significant, q̄ fi
deles ad similitudinē campane ad fidē vo
care debēt, q̄d significatū est ī eo q̄ dñs p̄-
cepit Moysi vt faceret vestē sūmo pōtifi-
ci habentē .lxxij. tintinabula q̄ sonarēt cuz
pōtifex ī sctās crōr ingrederet. Ꝑm q̄ vas
os p̄dicator⁹ designat: iuxta illō apli. Fa
ctus sum velut es sonās siue cymbalū tin-
niēs. Duricia metalli fortitudinē designat
in mēte p̄dicatoris. Unū dñs. Dedi frōtē
tuā durioꝛē frōtib⁹ eor. Plectrū siue ferz
q̄d interi⁹ ex vtraq̄ parte feriēs sonū reds
dit doctor⁹ linguā q̄ scia ornat, z q̄ vtrūq̄
testamentū resonare facit figurat. Prelat⁹
ergo absq̄ sciētia p̄dicatōis est q̄si cāpana
sine plectro, iuxta illud Greg. Sacerdos
si p̄dicatiōis est insci⁹, quā clamoris vocē
datur⁹ est p̄co mut⁹, est em̄ q̄si canis mu-
tus latrare nō valēs. Ꝑa p̄o pcussio ōno
tat q̄ p̄dicator p̄mū debet p correctionē ī
se vicia ferire: z postmodū ad aliena expro
brāda accedere, ne ꝓtra doctrinā apli alijs
p̄dicās ipe reprob⁹ inueniat. Unde dō. Pec
catori aūt dixit de⁹: Quare tu enarras iu-
sticias meas z assumis testamētū meū p os
tuū. Sue nāq̄ actiōis exēplo plerūq̄ acce-
dit quos eruditiōe ꝶmonis mouere neḋt.
Uinculū p̄o q̄ plectrū vasi cōiungit seu li-
gat est moderatio qua lingua temperat, q̄
ad tractuz chorde .i. ad autoritatē scriptu-
re linguā mouet p̄dicatoris. Lignum in q̄
campana pendet lignum dominice crucis
significat, q̄d iō q̄q̄z a supioꝛib⁹ ꝓtinet, q̄
crux ab antiquis patrib⁹ nunciat. Instru-
mēta quib⁹ ipm lignū alligatū seu affixuz
ē oraculs sunt ꝓbant. Ligatura p̄o ferrea

q̄ cāpana ligno ꝓiungit charitatē denotat
p quā p̄dicator indissolubiliter cruci affix⁹
gl'iat dicēs. Mihi absit gl'iari nisi i cruce
dñi nr̄i. Cauilla ligno affixa qua mediāte
campana pulsat rectā p̄dicatoris mentē si
gnat: qua diuinis mandatis inherens illa
fidelium auribꝫ p frequētem pulsationem
inculcat. Funis aūt ab illa pēdēs qua cā
pana pulsat est humilitas seu vita p̄dicato
ris. Funis etiā ipa vite nostre mensuram
ostendit. Adhuc cū funis initiuz habeat a
ligno a quo campana pendet p qō crux do
minica intelligit recte sacram scripturaz a
ligno sancte crucis descēdentē signat. Si
cut etiaz funis ex tribus est funiculis: ita
z scptura ex trinitate ꝓsistit. s. ex historia ex
allegoria: z ex moralitate. Funis g̃ descen
dens a ligno in manu sacerdotis est scptu
ra a mysterio crucis descendens in ore p̄
dicatoris. Rursus ideo funis vsqꝫ ad ma
nus quib⁹ continet extendit. quia scriptu
ra vsqꝫ ad opa trāsire debet. Funis quoqꝫ
eleuatio z depssio in pulsando denotat q
sacra scptura aliqñ loquit de altis: aliqñ d̄
inferioribꝫ, seu q p̄dicator qñqꝫ ꝓpter ali
q̄s alta dicit. qñqꝫ ꝓp aliq̄s ꝓdescēdit. iu
xta illud ap'li. Siue excedim⁹ ꝓp deū siue
ꝓdescendim⁹ ꝓpter vos. Adhuc sacerdos
deorsum funē trahit dū ad actiuā vitā a cō
tēplatiōe descēdit. ipe ꝓo surſuz trahit dū
scptura docēte i ꝓtēplationē erigit. Deor
sum etiā trahit dū scpturā ad lr̄am q occi
dit intelligit. surſū trahit dū spūaliter eā expo
nit. Rurius ẽm Greg. deorſū trahit. z sur
sum trahit dū i ea se metit q̄ntū vicz i p̄uis
iaceat. z q̄ntū ad bōa facieda ꝓficiat. Sz
z ex tracta funis cāpana resonat: ꝓp̄s ad
expositiōez sacre scpture adunat. p̄dicator
audit: z ꝓfus i vnitate fidei z charitatis
vnit. Sacerdos itaqꝫ a se recognoscit p̄di
catiōis debitorē nō se subtrahat a mouen
dis signis. qm̃ z filij Aaron clāgebāt tub.
Funē g̃ mouet q frēs aut ꝓfum ex officio
ꝓuocat. Anul⁹ in fine chorde p quē in ple
risqꝫ locis chorda trahit: ē corona p̄mij seu
pseuerantia in fine. vel est ipa diuina scptu
ra. Porro Sauinian⁹ papa statuit vt ho
re diei p ecclias pulsent. Et nota q ad diui
na officia p. rij. diei horas cāpāe cōit duo
decies pulsant. vicz i p̄ma hora sel: z in vl
tima silr sel. q: ab vno deo oia. z idē vnus
erit oia in oib⁹. In tertia pulsat ter: p scd̄a
tertia z q̄rta horis q̄ sub illa cātant. Simi
liter z i sexta ter p tribꝫ vicz p q̄nta p sexta
z septima horis. Similit in nona ter p tri
bus. ad vesperas ꝓo q̄ est. rj. hora nō solū
semel sed etiā multiplicit. q: in tpe gr̃e mul
tiplicata est p̄dicatio ap'lor⁹. Item innocte
ad matutinū sepe. q: sepe exclamādū ē: Ex
urge q̄ dormis: z exurge a mortuis. Cōi
ter tñ ter pulsat i nocturnis. Primo cum
squilla q̄ significat Paulū acute p̄dicantē
Scd̄a pulsatio significat Barnabā sibi al
sociatū. Tertia innuit q̄ iudeis repellenti
bus ꝓbū dei ap'li cōuertēt se ad gētes q̄s i
fide trinitatis q̄ttuor euāgelioꝝ imbuerūt
disciplinis. Uñ z q̄dā q̄ter pulsāt. Et nota
sex esse genera tintinabuloꝝ q̄bꝫ i ecclesia
pulsat. s. squilla: cymbalū: nola: nolula seu
dupla: campana z signuz. Squilla pulsat
in triclinio. i. refectorio. Cymbalū in clau
stro. Nola i choro. Nolula seu dupla i ho
rologio. Cāpana in cāpanili. Signū i tur
ri. Quodlibet tñ illoꝝ pōt generaliter tintis
nabulū nūcupari. Uarijs g̃ designant vo
cabulis. q: p̄dicatores p illa designati ad
multa necessarij sunt. Sane in tota septu
agesima sub q̄ q̄dragesima ꝓtinet in diebꝫ
festis nō debet ꝓpulsari nec compulsari.
nec dupulsari: sed solum simpulsari. i. sim
pliciter pulsari ad horas diei vl matutinas
In ecclesijs tñ bñ ordinatis bis pulsat ad
p̄mā. Primo ad inuocādū. Scd̄o ad ichoā
dū. In tertia ter ẽm numer⁹ horar⁹ q̄ sub il
la pulsant: vt p̄missum ē. Una ad inuocan
dū. alia ad ꝓgregandū. Tertia ad inchoā
dū. Silr fit i sexta z in nona. z eedē cāpane
z eodē ordine pulsant ad matutinas simpli
citer. Ad missam ꝓo z ad vesperas duab⁹
dūtaxat campanis pulsat. In minoribꝫ ꝓo
ecclesijs simpliciter tñ pulsandū est iuxta
p̄missa. z b̄ in festis. In dñicis ꝓor solem
nibꝫ dieb⁹ put in alijs tēporib⁹ cōpulsatur.
Quia eñ p̄dicatores q̄ p campanas figu
rant tpe gratie crebr⁹ abūdant z opportu
ne z importune instant. idcirco in festis q̄
ad gratiam ꝓtinent campane tumultuosi⁹
tinnūt z plixius cōcrepant vt dormientes
z ebriosos excitent ne dormiāt vtra modū
Quid aūt significet cōpulsatio qñ cantat
Te deū laudam⁹: in q̄nta parte sub tit. de
nocturnis dicet. Uerum aliquo moriente

cāpane ōbēt pulsari vt ꝓpl's ꝫ audiēs oret ꝓ illo, ꝓ muliere q̄dē bis: ꝓ eo q̄ ipa iuenit altitatē. Ꝓ ro eī fecit boiem alienū a deo q̄re scōa dies nō habuit bñdictionē. Ꝓro viro ꝯo ter pulsat. q̄ ꝑmo iuēta est ī boie trinitas. Ꝓrio eī formatꝰ ē Adā de terra, deinde mulier ex Adā, postea bō creatꝰ ē ab vtroq; ꝛ ita est ibi trinitas. Si aūt clericꝰ sit: tot vicibꝫ simpulsat q̄t ordines habuit ipe. Ad vltimū ꝯo cōpulsare debz cū oibꝫ cāpanis: vt ita sciat ꝓpl's ꝓ q̄ sit orādū Debet etiā cōpulsari qñ funꝰ ad eccl'iam: ꝛ qñ de eccl'ia ad tumulū deportat. Letex cāpane in ꝓcessiōibꝫ pulsant: vt demones timētes fugiāt: put in q̄rta ꝑte sub ti. de accessu pōti. ad alta. dicet. Timēt cī audītis tubis eccl'ie militātis. ſ. cāpanis sicut aliquis tyrannꝰ timet audiens in terra sua tubas alicuiꝰ potētis regis inimici sui. Et hec etiā est causa quare eccl'ia vidēs ꝯcitari tempestatē cāpanis pulsat: vt. ſ. demōes tubas eterni regis. i. campanas audiētes territi fugiant. ꝛ a tēpestatis ꝯcitatiōe q̄escāt. ꝛ vt ad cāpane pulsationē fideles admoneant ꝛ puocent ꝓ instanti ꝑiculo orationi insistere. Silēt aūt cāpane triduo ante pasca: vt dicet in. vj. parte sub q̄nta feria cene. Rursus cāpane ꝑe iterdicti silēt. q̄ sepe ob ōlictū subditoꝝ impedit lingua ꝓdicatoꝝ: iuxta illud ꝓphete. Linguā tuaꝫ adherere faciā palato tuo: q̄ domꝰ. i. populꝰ exasperās. i. inobediēs est. Habet etiam eccl'ia organa de q̄bꝫ in q̄rta parte sub titu. de sanctus dicet

De cimiterio ꝛ alīs locis sacris ꝛ religiosis.

Hinc de cimiterio ꝛ alīs sacris ac religioſ locis dicamꝰ. Sane venerabiliū locoꝝ alia sunt humane necessitati deputata: alia oratiōi dicata. Loca humane necessitati deputata sunt ꝓenodochiū: xenostoriū: q̄ idē ē vasochomiū: gerōtecomiū orphanotrophiū ꝛ bephotrophiuꝫ. Sācti em̄ patres ꝛ religiosi ꝓncipes hmōi instituerūt loca: in q̄bꝫ pauꝑes: pegrini: senes: orphani: infantes: emeriti: infirmi: imbecilles ꝛ saucī recipent ꝛ fouerent. Et nota q̄ gerōta grece ōr senex latine. Locoꝝ āt orō ni dicatoꝝ alia sūt sacra: alia sūt sctā: alia religiosa. Sacra sūt q̄ ꝑ manꝰ pōtificū rite dedicata ꝛ deo sctificata sūt: q̄ variis nominibꝫ appellant: put sub ti. ō eccl'ia ꝓmissum ē. Sctā sūt loca emunitatꝫ siue ꝓuilegiata ꝓuitoribꝫ ꝛ mīstris eccl'iaꝝ deputata, de q̄bꝫ vicꝫ sub intmiatiōe certe pene vl' a iurē vel ꝑ speciale ꝓuilegiū interdicit: neq; illa violare ꝓsumat, sicut sūt atria eccl'iarū ꝛ in q̄busdā locis claustra infra q̄ sūt domꝰ canonicoꝝ. in q̄bꝫ reis cuiuscūq; sceleꝛ cōfugientibꝫ si se ibi receperint securitas ꝓstat. Et ꝫm statuta legalia portē ꝛ theatra ciuitatū, Religiosa sunt vbi cadauer hoīs integꝝ vl' etiā caput tm̄ sepelit. q̄ nemo ꝑt duas sepulturas hīe. Oꝛpꝰ ꝯo vel aliq̄d aliꝯ ... oꝛ absq; capite sepultū nō facit locū religiosum. Sedꝛ ꝫm legalia instituta cadauer indei vel gētilis vel infantꝫ nōdū baptizati locū in q̄ sepultū est religiosū facit. ꝫm religionē tū chr̄ianā ꝛ canonicā doctrinā solū chr̄iani cadauer locū facit religiosum. Et nota q̄ q̄cq̄d est sacꝝ est religiosum: ꝛ nō ecōtra. Letex: locꝰ iste religiosus diuersimode appellat. vicꝫ cimiteriuꝫ poliantrū siue andropoł q̄ idē est. Itē sepulcrū mausoleū q̄ etiā idē ꝑt. dormitoriū/tumulꝰ/monumētū/ergastulū/sarcophagꝰ/pyramis/bustū/vrna/ꝛ spelūca. Cimiteriū ōr a cimen q̄ ē dulce: ꝛ sterion q̄ est statio. ibi em̄ dulcit defunctoꝝ ossa q̄escūt ꝛ saluatoris aduētū expectant. Vl' qꝛ ibi sūt cimices. i. ꝫmes vltra modū fetētes Poliantꝝ ōr q̄si pollutū antꝝ ꝓpt' cadauera hoīm ibi sepultoꝝ. Vl' poliantꝝ interp̄tat multitudo viroꝝ: a poł q̄ ō est pluralitas: ꝛ antros q̄ ē vir. ꝛ ꝫm ꝫ ꝓprie ōr cimiteriū ꝓpt' multitudinē hoīm ibi sepultorū. Silr ꝛ andropoł q̄ idē est. Sepulcꝝ ōr q̄si sine pulsu. q̄ ꝙ ibi sepelitur pulsu caret vel ē locꝰ vbi ossa ꝯdunt. Mausoleū dictū est a q̄dā q̄ dictꝰ ē mausoleꝰ: q̄ fuit diues et potēs. ꝛ ab arthemesia eiꝰ vxore valde dilectꝰ adeo q̄ eo defuncto ipa gl'iosuꝫ ei cōstruxit sepulcꝝ q̄ vocauit mausoleū a nomie viri sui. Exide igit mos ioleuit vt q̄libet ꝑciosa sepulta mausoleū nūcupet. Dormitoriū ōr a dormiēdo: q̄ ibi corpa sctoꝝ q̄escūt q̄ ī dño dormiūt. Tumulꝰ ōr q̄si tumēs tell'. q̄m̄ homie in terra sepulto terra aliq̄tulū elevat. Monumentū dicit q̄a

monet mentē cuiuſlibet inſpicientis vt re
cordet:qz cinis ē z ī cinerē reuertet. Erga
ſtulū ór ab erge qđ ē opus:vel ab erga qđ
eſt labor z ſterion qđ eſt ſtatio.ibi em req-
eſcūt corpa eoꝝ q̄ in dño moriunt. Ūñ be
ati mortui q̄ in dño moriunt.amodo iā ór
illʼ ſpūs vt reqc.a labo.ſ. Sarcophagꝰ ór
a ſareos qđ eſt caro:z phagin qđ ē comede
re:qz ibi caro comedit.i.ꝓſumitur. Pyra-
mis ór a pyr qđ eſt ignis.qz corpa igne cre
mata z incinerata ibi recōdebant. Uel qa
ſicut ignis a lato īcipit z tēdit ī acutū:ſic z
pyramis. Et ē genꝰ altiſſime ſepture. Ta
le ē rhome in q̄ fuerūt cineres Julij ceſarʒ
collocati.z corrupto vocabulo vulgariter
vocat acꝰ ſcti Petri:q̄ tñ iulia dici deberz
Silem pyramidē fieri fecit ceſar iuxta tu-
ronū ꝓpe ripā ligeris.z recluſit ibi cineres
cuiuſdā militʒ amici ſui interfecti. Buſtū ꝓ
a noie ꝓtēti nomē traxit ꝓtinētʒ:locꝰ vicz
ī q̄ buſta ſiue būana corpa ſepeliebāt. Ur-
na dča ē eo q̄ ātiq̄s morʒ fuit būana corpa
rogo cōburere:z cineres i creis vrnis col-
locatos ſuare. Spelunca q̄ñq̄ ór dupler
vt iā dicet. Cimiteriū ītiū habuiſſe ór ab
Abraā q̄ emit agꝝ ab ebron in q̄ erat du-
plex ſpelūca vbi ipe ſepultꝰ ē z ſara. Iſaac
z Jacob z Adā z Eua.ꝓptea eī emit vt ſi-
bi z ſuis ſepultura eēt. Duplex ſpelūca iō
ibi erat.qz ibi duo ſepeliebāt ꝓtrue.ſ. vir
z vxor.vt in vna viri:z ī altera mlieres.vel
qz vnicuiq̄ illic ſepliēdo duplex ſpelūca ī
modū cathedre fiebat. Ūñ ór Hieroñ.q̄
tres pīarche ſepulti ſūt ī ciuitate ebron in
ſpelūca duplici cū tribꝰ vroribꝰ ſuis. Se-
peliebāt āt q̄ſi ſedētes.z ſupior ps ſpelūce
q̄ trūcū capiebat a natibꝰ ſup dicebat vna
ſpelūca.ps ꝓ iferi or que capiebat pedes
crura z femora:dicebat alia ſpelūca. Sa-
ne nō debēt paſſim oēs intra eccl̄iam ſepe
liri:videt em q̄ locꝰ ſepulture nō plūt. Lu-
cifer nāq̄ ó celo fuit pſtratꝰ:z Adā de pa-
diſo eiectꝰ:z q̄ loca his melioza ſt. Itē Jo
ab ī tabnaculo interfectꝰ eſt:z Job i ſterq̄li-
nio triūphauit.imo obeſſe videt ſiḡs īdi-
gnꝰ z pctōr ī eccl̄ia ſepeliat. Legit ei i dia-
logo bti Grego.li.iiij.ca.lvj.q̄ cū q̄dā ſta-
gitioſus ī eccl̄ia bti Fauſtini bririen.ſepul
tus fuiſſet:eadē nocte btūs Fauſtinꝰ a pa
ruit cuſtodi eiuſdē eccl̄ie dicēs. Dic epo vt
pīciat hīc carnes fetētes q̄s ḃ poſuit:ali-
oq̄n ipe die.xxx.morief. Cuſtos ꝓ timo-
it ḃ dicere epo. Et epꝰ die.xxx.ſubito mor
tuꝰ ē. Legit etiā ibidē ī.c.lvij.de q̄dā alio
q̄ ſepultꝰ fuit ī eccl̄ia:q̄ cadauer eiꝰ poſtea
inuentū eſt extra eccl̄iam.z linteamina re-
mānſerūt in loco ſuo. Et Aug.inq̄t. Quos
pctā gratioza deꝺmūt:ſi in locis ſacris ſe
peliri ſe faciūt:reſtat vt de ſua ꝓſumptione
iudicent.q̄ eos ſacra loca nō liberant:ſed
culpa temeritatis accuſat. Nullum g̃ cor-
pus debet in eccleſia aut ꝓpe vbi corpus
domini et ſanguis conficit ſepeliri:niſi cor
pora ſanctoꝝ patrū qui dicunt pīoni id eſt
defenſores:q̄ meritis ſuis totaz defendūt
patriaz.z epi/abbates/z digni p̄ſbyteri:z
laici ſumme ſcitatis.ſed cūcti debēt circa
eccl̄iam ſepeliri:puta ī atrio aut ī porticu.
aut in exedris ſiue voltʒ eccl̄ie exteriꝰ ad-
herētibꝰ aut in cimiterio. Dicūt em q̄dā q̄
locus.xxx.pedū circa eccl̄iam debz ad hoc
ꝓſecrari.alij ꝓ ſolaz circūitionē quā facit
epꝰ dedicās eccl̄iam ad ḃ ſufficere dicūt.
Auguſtinꝰ dicit in libro de cura p mortu
is agenda in fine. q̄ ſepeliri apud marty-
rū memorias:in ḃ defuncto ꝓdeſt.vt com
mendans eū etiā in martyꝝ patrocio affe-
ctus p illo ſupplicatiōis augeat. Antiqui
tus ſolebant hoīes in ꝓpꝛiis domibꝰ ſepeli
ri.ſed ꝓpter cadauerū fetorem ſtatutum fu
it vt extra ciuitatem ſepelirētur.z quendaz
locū communē ſanctificatū ad hoc depu-
tabāt. Nobiles ꝓ ſepeliebant ſuper mō
tes z in medio mōtium:z in radicibus eo-
rum:z in ꝓpꝛiis prediis. Leterū ſiquis in
obſidione interficiat nec poſſit cimiterū
haberi:ſepeliatur in loco vbi poteſt. Si
ꝓ negociatoꝛ vel peregrinus moriatur ī
equore z fuerit terra vicina:ſepeliatur ibi.
q̄ ſi portus remotꝰ ſit:in aliqua inſula ꝓ-
pinqua ſepeliatur. Si autē terram nō vi-
deant:fiat ei domūcula de lignis:ſi habe
ri poſſunt:z pīciatur in mare. In cimite-
rio aūt chr̄ianoꝝ nō niſi chriſtianꝰ bapti-
zatus ſepeliri debet.nec tñ omnis.q̄niam
nullꝰ in maleficio interfectus ſi maleficiuz
ſit mortale pctm.vt ſi ſit interfectꝰ in adul
terio vel latrocinio:vel in ludis gentilium.
Et ideo vbi quis inuenit mortuus ibi ſe-
peliatur:ꝓpter dubiū cauſe mortis eius
Si ꝓ quis ſubito moriatur in ludis cō-
ſuetis:vt ī ludo pile.ſepeliri pt ī cimiterio

q; nemini nocere intēdebat. Sz q; mū dis aliō occupabat: aiūt q̄dā. q; sepeliri debz sine psalmis: z sine ceteris mortuoꝝ obse quijs. Sed z siq̄s ipetēs aliū i rixa vel tu multu ipenitēs moriat: nec sacerdotē peti it: nō debz sepeliri i cimiterio: vt q̄dā dicūt nec is q̄ manu ꝓpria morē sibi ꝓsciuit. sec⁹ si vim ad cautelā sui vel suoꝝ repellebat: et alīs in pnia remanebat. Si ꝑo nō ꝓpt ali quā manifestā cām sed solo dei iudicio q̄s subito moriat: ꝑt i cimiterio sepeliri. Just⁹ em̄ in q̄cūq; hora moriat saluat: ꝑserti si da bat operā alicui rei licite. Defensori iusti cie. z pugnāti i plio iusto occisis: cimiteri um z officiū libere ꝓcedunt. Interfecti m̄ in eccl̄iam nō portent: ne pauimētū sanguie polluat. Sz z si alīq̄s rediet ō lupanari vl de aliq̄ loco vbi fornicat⁹ sit: i via occidat vl aliq̄ casu incōfitēs moriat: nō sepeliat i cōi cimiterio. z B si legitīe ꝓbari ꝑt eū forni catū fuisse. nec ꝓstat eū postea ꝓfessū vl ꝓtritū fuisse: alioq̄n sepeliri dz. Rur⁹: mu lier moriēs i ptu nō debz i eccl̄ia pōi: vt q̄ dā dicūt: ne pauimētū eccl̄ie sanguie pollu atur. sz extra eccl̄iam ei dicat obsequiū: z i cimiterio sepeliat. q̄ nō placz. alioq̄n pe na sibi ꝑteret i culpā. Un̄ licite i eccl̄iaz fer tur: ita tū q; eccl̄ia a macul' corpis ne pol luat diligent caueat. part⁹ tū de vētre ip⁹ extract⁹ mortu⁹ z nō baptizat⁹ extra cimi teriū sepeliat. Sūt tamē q̄dam q̄ dicūt q; part⁹ debz vna cū muliere i cimiterio sepe liri: eo q; ps viscer eē cēset. Sane vir z v xor i eodē sepulcro ponēdi sē exēplo abrae z sare: vbi spēalē nō elegerīt sepultura. Un̄ z Tobias ꝓcepit filio. vt cū mr ip⁹ cōple uisset dies suos: locaret eā i eodē sepulcro cū eo. Itē q̄libet i sepulcro parentū tumu lādus ē nisi ex deuotiōe alibi elegerit sepe liri. Leter. i ꝓcilio mogūtinēsi statutū ē q; suspēsi q̄ p suā pctā penā extremā psoluūt eiq̄ ꝓfessi sūt vl ꝓfiteri desideraverūt z cōi cauerūt: i cimiterijs sepeliri possint. z ob latiōes z misse fieri p eis. Qualit būanuz corp⁹ sepeliēdū sit: dicet i. vij. ptē sub ti. de officio mortuoꝝ.

De eccl̄ie dedicatiōe z ꝓsecratiōe

Q Via de eccl̄esia

q z altari i supioribus mētio fcta ē: ꝓseq̄ns ē vt aliq̄ ō illoꝝ dedica tiōe subūciam⁹ di. Primo: vn̄ ꝓsecrat' o ec cl̄esie ortū habuit. Scdo q; q̄s Tertio q̄re Quarto q̄lit eccl̄ia dedicet: z q̄d significet tā ipa dedicatio q̄z singula q̄ i ea agūt. De officio ꝑo festi dedicatiōis eccl̄ie i. vij. ptē dicet. Prio igit dicēdū est vn̄ dedicatio ec cl̄esie iitū habuit. Sup q̄ notādū ē q; moy ses dño p̄cipiēte fecit tēplū z sacrauit illo cū mēsa z altari ei⁹ z ereis vas z vtēsilibus ad diuinū cultū explēdū. Et nō solū diuis ꝑ̄bus ea sacrauit: verūetiaz scti olei vnctiōe dño iubēte liniuit. Legit em̄ dns p̄cepisse ipi moysi vt chrisma ꝓficeret. q̄ vngeret ta bernaculū in dedicatiōe z arcā testamēti. Salomō q̄z fili⁹ Dauid iubēte dño pfecit tēplū cū altari z reliq̄ ad diuinū cultū pagē dū ꝓsecrauit: sicut i libro Regū habet. Na buchodonosor etiā rex vocauit oēs satra pas/optimates z tyrānos ad dedicationē statue auree quā fecerat. Judei q̄ (sicut le gif i burcardo. li. xij. c. iudei) loca i q̄bus dño sacrificabāt diuinis habebāt supplicatiōi b⁹ ꝓsecrata. nec i alijs q̄z deo dedicat' loc̄ munera dño offerebāt. Si igit illi q̄ vm bre leg' defuiebāt B faciebāt: q̄nto magis nos q̄bus ꝓpitas patefacta ē: z gr̄a z ꝓpitas p ihesuz chr̄m data ē: tēpla dño edificare. z p ut meli⁹ possum⁹ ornare: atq; ea diuis ꝑci bus: z scris vnctiōibus cū altaribus z vasis/ vestibus q̄z z reliq̄s ad diuinū cultū implē dū vtēsilibus/deuote z solēnit ex institutio ne Felicis pape. ij. sacrare debem⁹. Rur sus cum in syria in ciuitate Baruth iudei q̄ndam imaginem crucifixi pedibus cōcul carent: z latus eius pforarēt. mox inde san guis z aqua exiuit. Judei autē B viso mi rati sunt. z infirmi eoꝝ hoc sanguine deli niti/ab oīb infirmitatibus suis liberati sunt ꝓpter q̄s oēs chr̄i fide suscepta baptizati sunt. z synagogas eoꝝ i eccl̄ias ꝓsecraue rūt. z inde mos inoleuit vt eccl̄ie ꝓsecrarē tur: cū pus trī altaria ꝓsecrarēt. Et ꝓpt B etiā miraculū ozdinauit eccl̄ia fieri memo riā dn̄ice passiōis. v. kl'. decēbris. Et rhōe ꝓsecrata ē eccl̄ia i honore saluato⁹ ſ. vbi q̄ dā ampulla cū illo sanguie reſuat z solēne fe stū tūc agit. Scdo notandū ē q; sol⁹ pō tifex pōt eccl̄ias z altaria dedicare. q̄m ge rit imaginē z figurā sūmi pōtific chr̄i spūa lit dedicātis: sine q̄ nō possum⁹ in gratia stabiliri. Unde ipe ait. Sine me nihil po

rest; facere Et ps. Nisi dns edi.do.rc. Un̄ ꝯciliū carthaginēse phibet ꝫ facere sacer dote, nec pt ꝫ alicui iferiorꝫ ordis demādari

Sane eccia vt sacri edocēt canones dedi cāda nō ē nisi pus dotata sit: r ex licite adꝙsitis. Legit em̄ q dū q̄dā ep̄s eccliam de vsuris r rapinis ꝙstructam ꝙsecraret, vidit post altare diabolū stantē i cathedra i habitu pōtificali: q̄ dixit ep̄o. Lessa eccliam ꝙsecrare: ad mea ei iurisdicionē ptinet cuz sit ex vsur; r rapia facta. Ep̄o ꝓo r clerico territ; r ide fugiētibꝫ, diabol⁹ ꝙtinuo ipaz eccliam cū grādi strepitu destruxit Rursus ecclia q̄ p q̄stu cupiditatis ꝙstructa ē: ꝙsecrāda nō est, r cui dos sufficiēs assigta nō ē, r in q̄ pagan⁹ vl infidel sepult⁹ ē: donec inde fuerit eject⁹, r eccl'ia abrasis ꝓus pietibꝫ vl tignis recōciliata. Idē etiā ē de excōicato. Si ꝓo mlier pgnās illic sepulta sit: ea ñ ejecta potit ꝙsecrari: lz pt⁹ baptizatus ñ sit: q̄q̄ q̄dā alit scpserit sapiētes. Et pt eccl'ia ꝙsecrari diebꝫ dnicꝫ r ꝓuatꝫ, r plures epi r plura altaria pñt sil ab eodē i vna eccl'ia ꝙsecrari. Tertio dicēdū ē q̄re eccl'ia dedicat, r q̄dē ꝓpt q̄nq̄ causas. Pria: vt diabol⁹ r ei⁹ ptās ide penit⁹ expellat. Un̄ refert Greg. i dial. li. iij. c. xxx. q cū q̄dā eccl'ie arrianor; fidelibꝫ reddita ꝙsecrarer, r relicte scī Sebastiani r brē agathe illuc delate fuissent: pl's ibidē ꝙgregat⁹ / porcū repēte ir pedes huc illucq; discurrere sensērūt, q̄ fores eccl'ie repetēs a nll'o videri potuit: oēsq; i admiratiōnē cōmouit. Qō idcirco dns ostēdit vt cūctis patefieret q de loco eodē imūd⁹ habitator exiret. Seq̄nti aūt nocte magn⁹ i eiusdē eccl'ie tect; strepit⁹ fact⁹ ē: acsi i eis alīq; errādo discurreret. Scōa ꝓo nocte grauior son⁹ increuit Tertia q̄z nocte tant⁹ strepit⁹ ꝙsonuit: acsi oīs illa eccl'ia a fundamētis fuisset eversa statiq; recessit: nec vlteri⁹ apō illā antiq̄ hostis inḡtudo appuit. Scōo vt ad eā confugiētes saluent: put legit i canone Gregorij. Et ob ꝫ Joab i tabernaculū fugit r altaris cornua apphēdit. Tertio vt ibi oro; nes exaudiant. Un̄ i oratione ad missam ór. Cōcede vt oēs q̄ huc depcaturi ꝙueniunt ex q̄cūq; tribulatiōe ꝙsolatōis tue bñficia ꝙseqūnt. Sic etiā orauit Salomō in tēpli dei dedicatiōe: put legit i .iij. Regū. viij. c. Quarto vt ibi laudes deo soluāt: put subti. de eccl'ia dictū ē. Quinto vt ibi sacra ecclesiastica ministrent. Un̄ r ipa eccl'ia ór ta bernaculū q̄si taberna dei: in q̄ sacramēta diuina ꝙtinent r ministrant. Quarto dicendū est qualit eccl'ia ꝙsecrat, r q̄dez oīb⁹ de eccl'ia ejectis solo diacono ibi remanēte r̄cluso, ep̄s cū clero añ fores eccl'ie aquā nō sine sale bñdicit: r interim intrinsec⁹ ardent, rū, lūmiaria añ, rū, cruces i eccl'ie parietibꝫ ꝓpictas. Postmodū ꝓo clero r pl'o seq̄nti ter circūeūdo eccl'iaz extern⁹ cū fasciculo isopi pietes cū aq̄ iā bñdicta aspgit, r q̄libet vice ad ianuā eccl'ie veniens pcutit suplimiare cū baculo pastorali: dicēs. Tollite portas ꝓncipes vestras rc. Et diacon⁹ deint⁹ rñdet. Quis ē iste rex glie: Cui pōtifex. Dns fortis r c. Tertia ꝓo vice reserato ostio ingredit pōtifex eccl'iam cū pauc; ex mistris / clero r pl'o foris manēte: dicēs Pax huic domui, r dicit letanias. Deide i pauimēto eccl'ie fit crux ó cinere r sabulo, vbi lr̄is grecis r latinis totū scribit alphabetū. Et iter aliā aquā sanctificat cū sale r cinere r vino: r altare ꝙsecrat. Deide, rū, cruces in parietibꝫ depictas chrismate inūgit. Sane q̄cūq; ꝫ visibilit fiūt de⁹ per inuisibilē ꝓtutē in ania opat: q̄ vere dei tēplū est. Ubi fides facit fundamentū: spes erigit: charitas ꝙsūmat. Ipa em̄ eccl'ia catholica ex viuis lapidibꝫ adunata dei templū est, qz multa tēpla vnū tēplū: q̄z vn⁹ est de⁹ r vna fides. Dom⁹ igit dedicāda est aia sanctificanda. Et est notandū q ꝙsecratio duo efficit. Aā ipam eccl'iam materia lez deo appropriat: r nr̄am, s. tā eccl'ie q̄ fidei anie desp⁹sationē insinuat. Do m⁹ nāq; ñ ꝙsecrata est sicut puella viro alicui dstinata. nō tū dotata nec matrimoniali cōmertio in vnione carnis vnita. Sed in ꝙsecratione dotat r trāsit in ꝓpriā Jesu chr̄i ꝙponsam, quā sacrilegiū est p adulteriuz vlteri⁹ violari. desinit em̄ lupanar ee demonū: vt ptz in ꝙsecratōe illi⁹ tēpli qō antea pātheō vocabat. Primo itaq; dicēdū est de aq̄ benedictione: sup q̄ dns ór. Nisi q̄s renatus fuerit ex aqua r spūsctō nō intrabit i regnū celo r. Aq̄ em̄ q̄ lauādis corporibꝫ idonea est tantā divinit⁹ ꝓtutē accipe meruit, q sicut corpa lauat a sordibꝫ ita r aias mundat a pctis. Manifestū q̄dē ē q hec aq̄ cui⁹ aspersione eccl'ia ꝙsecrat baptismū signifi;

cat qꝛ q̄dām̄o ipa eccl'ia baptizat. Ipa ꝓo eccl'ia illā vtiq; eccl'iam delignat q̄ in ea cōtinet, ſ. fideliū multitudinē. Uñ etiā eccl'esia vocat eo q eccl'iam ꝓtineat: ꝓtinēs vicz ꝓtēto. Querendū aūt eſt q̄re huic aq̄ ſal admiſceat: cū ſaluator noſter de baptiſmo loq̄ns nullā de ſale fecerit mētionē. Non em̄ dixit. Niſi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ſalſa vel ſale mixta: vl aliq̄d hm̄oi. ſed dixit. Niſi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ z ſpūſcto ꝛc. Et idꝛ ipm̄ de oleo z de chriſmate q̄ri pt. Sz no tandū q ſal in diuino eloq̄o ſepe ꝓ ſapiētia ponit: iuxta illud. Sermo veſter ſit ſale cōdit⁹. Et dñs inq̄t diſcipul. Habete ſal ī vobis: z pacē int' vos. Itēq;. Vos eſt' ſal terre. qō ſi ſal infatuatū fuerit in q̄ ꝓdiet. Hīc etiā eſt q fm̄ legē nulla hoſtia ſine ſale offerebat. ſed in oīi ſacrificio ponebat. Et q̄b⁹ oīb⁹ ꝓuincit q ſal ꝓo ſapiētia ponit. Eſt em̄ ſapiētia ꝓdimentū omniū ꝓbitatū: ſi cut ſal oīm ciboꝝ. Hinc g̃ ē q null⁹ baptizatur ꝓuſq; ſale cibet: etiā infantes. vt qō actu habere nō poſſunt habeāt ſaltē ſignatione ſacramēti. ne ſine ſale benedicit aqua De alteri⁹ aq̄ benedictiōe in ſeq̄nti tractatu dicet. Trina aūt interi⁹ z exteri⁹ cū iſopo z aqua bñdicta aſperſio trinā baptizādi immerſionem ſignificat. z fit ꝓpter tria. Primo ꝓpter demonū expulſionē. Hā aq̄ benedicta ꝓprie de ſui ꝓbitate habet demones expellere. Uñ in exoꝛciſmo ei⁹ dicit: vt fiat aqua exoꝛcizata ad effugandaz oēm inimici poteſtatē: z ipum inimicū eradicare ꝛc. Scdo ꝓpter ipius eccl'ie purgatiōez Oīa nāq; hec terrena ꝓpter pctm̄ corrupta ſūt z fedata. Hinc etiā eſt q ī lege oīa pene mūda bant p aquā. Tertio ꝓpt' remouendā oēm maledictionē z introducendā benedictionē. Terra ei ab initio cū fructu ſuo maledictionē accepit. eo q ex ei⁹ fructu deceptio facta fuit. Aqua ꝓo nulli maledictioni ſubiacuit. Hinc eſt q dñs piſcē comedit. ſed carnē nō legit noīatim comediſſe: niſi de agno paſchali: z h̄ ꝓpter legis ꝓceptū in exēplū. ſ. abſtinēdi aliq̄ a licit⁹ aliq̄n eadē comedendi. Rurſus aſperſio in circūitu facta ſignat q dñs curā ſuoꝝ habens mittit angelū ſuū in circūitu timētiū ſe. Tria ꝓo reſpōſoria q̄ interim decātant eſt hilaritas triū ordinū fidē ſuſcipientiuz. ſcz Noe Daniel z Job. Et qm̄ ad hāc inuocationē gr̄a fidei/ſpei/z charitatis/infundit: iō ad pedē z ad mediū z ad ptē parriet⁹ ſapiozē aſpgit. De iterioꝛi etiā aſperſione iā dicet. De ꝓtute iſopi ī ſeq̄n. ti. dicet. Tripler ꝓo circūit⁹ quē ep̄s aſpergēdo facit triplicē circūitū quē chr̄s fecit ꝓpter ecclesie ſanctificationē delignat. Prim⁹ fuit: q̄ venit de celo in mōm. Scōs: q̄ de mundo deſcendit in limbū. Terti⁹: q̄ de limbo rediens z reſurgens aſcendit in celū. Tripler q̄z circūitus oſtendit q ecclia illa ad honoꝛē trinitatis dedicat. Oſtendit etiaz triplicē ſtatum ſaluandoꝝ de eccl'ia: q̄ ſunt ꝓgies/ꝓtinētes/z ꝓiugati. qō etiā diſpoſitio ipi⁹ eccl'ie matiaī oſtēdit. put ſub ti. de eccl'ia dictū ē. Porro trina ad ſupliminare oſtij pcuſſio ſignat tripler ius qō chr̄s hz in eccl'ia ſua ꝓpt' qō ſibi debz apiri. Eſt em̄ ſua creatiōe: redemptiōe: z glificatōis ꝓo miſſione. Hā pōtifex chr̄m: ꝓga eius ptātē figurat. Rurſus p triplicē pcuſſionē ianue cū ꝓga paſtorali pdicatio euāgelica intelligit. Quid em̄ eſt ꝓga paſtoralis niſi ſermo diui⁹: iuxta illud Eſa. Percutiet terram ꝓga. i. ſermōe oꝛis ſui ꝛc. Uirga igit ianuas percutere eſt aures audientiū pdicationis voce pulſare. Aures em̄ portę ſunt p quas ad coꝛda audientiū ſctē pdicationis ꝓba ītroducim⁹. Uñ ps̄. Qui exaltas me de portis mortis vt annūciē oīes laudes tuas in portis filie ſion. Quid em̄ ſūt portę filie ſion niſi aures z audit⁹ fideliū. Tertio tripler cū ꝓga pcuſſio z ianuarū aptio ſignificat q p pdicationē paſtoꝝ infideles veniēt ad fidei ꝓſenſum. Per illam ei portę iuſticie aperiunt z illas ingreſſi fidē cōfitent. Uñ ps̄. Aperite mihi portas iuſticie z ingreſſus ī eas ꝓfitebor dño. Hec porta dñi: iuſti intrabūt p eā. Percutit igit epiſcopus ī ſu gliminari. ſ. rōnis: di. Supplete vos ꝓncipes. i. demones ſeu poti⁹ homines. tollite. i. auferte. portas. i. ignorātias veſtras. ſ. a coꝛdibꝰ veſtris. Interrogatio ꝓo diaconi incluſi reſpōdētis ī ꝓſona ꝓpli Quis eſt iſte rex glie. eſt ignorātia ꝓpli neſcietis q̄s ē q̄ debet ītrare. Aptio oſtij euacuatio ē pcti. Recte g̃ ep̄s ter pcutit. qꝛ numer⁹ iſte notiſſim⁹ z ſacratiſſim⁹ eſt. z in oī dedicatiōe ep̄s ter ianuas pcutere debet. qꝛ ſine īuocatōe trinitat⁹ nullū fit in eccl'ia ſacrm̄. Trina ꝓo pclamatio Tollite poꝛ-

tas ꝛc̃.significat triplicẽ chr̃i ptãtez.vicz quã bz ī celo:ī mõdo ꝛī inferno. Vñ in hymno ascẽsiõis ör. Ut trina rex machina: celestiũ/terrestriũ/ꝛ ifernoꝝ ꝺdita flectãt genu iã subdita. Lõseqũt ostio apto ītrat eps.ad notãdũ q; si debite vtãt officio suo nil ei resistere põt:iurta illud.Dñe q; resistet potentatui tuo. Ingredit aũt cũ duobus vel tribus:vt in ore duoꝝ vl triũ testium stet ꝓsecratiõis ꝓbum. Vel qz paucis ꝓsentib; dñs se transfigurãs' p ecclia orauit. Et ingrediẽs ör: Pax huic domui ꝛ oĩbus habitantib; in ea.qz chr̃s mõm ingrediens pacẽ inter deũ ꝛ hoĩem fecit. Venit em̃ vt nos deo pr̃i reconciliaret. Post h̃ dũ ör Letania pstrat⁹ oratp scrificatiõe dom⁹ Ná ꝛ chr̃s humiliat⁹ ante passionẽ p discipulis ꝛ creditur is oĩb; orabat dicẽs. Pater scrifica eos in noĩe tuo. Postq̃ ꝺo surrexit orat sine salutatione.q̃m nõ ör: Dñs vobiscũ:cũ ecclia nõdum sit q̃si baptizata Et ꝺ cathecumini tm̃ sunt: nõ sũt digni vt eis fiat applausus.cũ nõduz sunt scrificati:est tm̃ p eis orandũ.Clerus clamãs ꝛ letaniã ꝓcinens;apl'os repsentat ꝺ p ecclie ꝛ aniaꝝ scrificatiõe ad deũ intercedebãt. In pauimẽto ecclie scribit alphabetuz h̃ mõ. Fit em̃ crux de cinere ꝛ sabulo ex transuerso ecclie.sup quã crucẽ pulueris scribit alphabetũ in modũ crucis lr̃is grecis ꝛ latinis.nõ aũt hebraicis:qz iudei recesserũt a fide.ꝛ scribit cũ baculo pastoralũ Sane alphabetũ sup crucẽ scptũ tria repr̃at. P:imo q̃dẽ scriptura ex grecis ꝛ latinis lr̃is ī modũ crucis facta repsentat ꝓiũctionem seu vnionẽ ī fide vtriuslz pli:iudei vicz et gẽtilis p crucẽ chr̃i facta:iurta illũ. Jacob cãcellans manibz filiũs benedixit. Jpa ꝺo crux siue ꝓsus ex trãsuerso ecclie ducit⁹.videlicz vn⁹ a sinistro angulo oriẽtis ī dexterũ occidẽtis.ꝛ alter a dextro occidentis in sinistz occidẽtis significat q; pl's ille ꝺ p⁹ erat dexter fact⁹ est sinister.ꝛ ꝺ erat ī capite fact⁹/est in cauda:ꝛ ecõuerso.ꝛ h̃ ꝓpt crucis ꝓtutẽ. Chr̃s em̃ ab oriẽte trãsiẽs relict iudeos in sinistra:qz infideles.ꝛ venit ad gẽtes :q̃m lz in occidẽte fuissent dat eẽ in dextera.ꝛ tandẽ a gẽtib; in dextera oriẽtis positis visitabit iudeos in sinistro angulo occidẽtis ꝺs ꝓstat deteriores esse q̃z ꝓus inuenerit gẽtiles. Jõ aũt in obliquũ ꝛ in modũ crucis:ꝛ nõ i directũ be lr̃e scribunt.qz ad hãc scrãm intelligentiã ptingere nõ valet ꝺ crucis mysteriuz nõ recipit:ꝛ chr̃i passiõe nõ se credit esse saluandũ. In maliuolã em̃ aiam nõ introibit sapia.ꝛ vbi chr̃s fundamẽtũ nõ est supedificari nõ pt. Scdo scptura alphabeti repr̃at paginaz vtriuslz testamẽti:q̃ p crucẽ chr̃i adimpletũ est. In passiõe nãq; ei⁹ velũ templi scissum est:qz tũc scpture apte sunt:ꝛ reuelata sunt scrãsctoꝝ. Vñ ipe moriẽs dixit: Lõsũmatũ est. In his ꝺ paucis lr̃is ois scientia ꝓtinet.ꝛ tũc crux ex transuerso ducit.qz vnũ testamẽtũ in alio ꝓtinet.rota em̃ erat in rota .Tertio repsentat articulos fidei. Ecclie em̃ pauimẽtũ est fidei nr̃e fundamẽtũ. Elemẽta ibi scpta sũt fidei articuli q̃b rudes ac neophiti ī vtroq; ppo ī ecclia eruditi.ꝺ se debẽt cinerẽ ꝛ puluerẽ reputare iurta illud q̃ dixit Abraã Gen.xviij. Loquar ad dñm meũ cum sim pulis ꝛ cinis Scptura ꝑ alphabeti in pauimẽto est simplex doctrina fidei ī corde humano. Sãbuca seu bacul⁹ ꝺ alphabetũ scribit/ monstrat apl'oꝝ doctrinã vel doctoꝝ ministerium ꝺ facta est ꝓuersio gentiuz ꝛ pficienda iudeoꝝ. Lõseqũt eps ad altare accedẽs incipit stãs: De⁹ in adiutoriũ meũ intẽde.qz tũc demũ incipit q̃d est in h̃ officio ꝓncipale. Et ör ꝓsus Elia pr̃i ꝛc̃.qz hec bñdictio fit ad exhibendaz gl'iam trinitati,nõ tm̃ ör all'a put in seq̃nti ti.dicet:ꝛ ꝓsecrat altare In q̃ ꝺ q̃dẽ ꝓsecratiõe alia aq̃ bñdicit:put ī se.ti.dicet.ex q̃ postq̃ altare septies aspersum fuerit:aspergit etiã ter interi⁹ tota ecclesia sicut ꝓus ab⁹q; aliq̃ differẽtia maiorũ lapidũ vel minoꝝ.q̃m apud deũ nõ ẽ acceptio psonarũ. Jõ interi⁹:ad notãdũ q; exterioꝝ ablutio sine interiori nil ꝓdest. Jõ oter:q̃m vt p̃missum est aspersio illa significat aspersionẽ ꝛ mũdationẽ baptismi q̃ datur bñficio trinitatis.iurta illũ: Jte docete oẽs gẽtes baptizãtes eos ī noĩe pr̃is et filij ꝛ spũsscti. Quia em̃ ecclia nõ pt in aq̃ imergi:sicut imergit baptizand⁹.iõ ter aspgit aq̃ q̃si loco trine immersionis. Rursus aspgit ꝓcedẽdo ab oriẽte in occidentẽ:ꝛ p mediũ sel in modũ crucis:qz chr̃s totã iudeã aut oẽs gẽtiles baptizari p̃cepit ī noĩe trinitatis. Cui baptismo tribuit efficaciã ī mysterio passiõis incipiẽs a iudeis de q̃b

2 Quia representat alphabetum in templo Ezechielis

ortus ē.z residuū aq̄ ad basim altaris fundit.put in se.ti.dicet.Quidā tñ aliā aquā nō bñdicūt:sed cū pus bñdicta totū officium implēt.Interī aūt cātat chor⁹ psal.illū.Eturgat de⁹ z dis.ini.e.z̄.Et illū.Qui habitat i adiuto.z̄.In qbꝫ fit mētio de ecclesia z de ei⁹ ꝓsecratiōe:vtz ibi.Qui habitare facit vni⁹ moris i domo.Ēps ꝓo ōt.Dom⁹ mea dom⁹ oīonis vocabit.qz eius officiū ē facere vt eccl'ia dom⁹ ōi sit:nō negociatiōis.Sane chrismato altari duodecī cruces i parietibꝫ eccl'ie depicte chrismant.Depingunt aūt ipe cruces Primo ꝓpter demonū terrorē:vt.s.demōes q̄ inde expulsi sunt videtes signū crucis terreant z illic ingredi nō p̄sumāt.Scōo ꝓpt triūphi ostēsionē.Cruces nāq̄ sūt vexilla chr̄i z signa triūphi sui.Merito g̃ vt ostēdat q⁹ loc⁹ ille chr̄i dñio subiugatus ē ibidē cruces depingunt.Nā z apō impiale magnificētiā obseruat vt aliq̄ ciuitate sibi tradita impiale vexillū i ea erigat.Et i hmōi figuratiōe ōr Beñ.xxviij.q⁹ Jacob lapidez quē suppo suerat capiti suo erexit i titulū: vicz i titulū ꝑconialē:mēorialē z triūphalē.Tertio vt earū inspectores chr̄i passionē q̄ suā eccl'iam ꝓsecrauit z passiōis fidē ad memoriā reducāt.Uñ i canticis.Pone me vt signaculū sup brachiū z̄.Duodecī ꝓo luminaria añ cruces ipas posita significāt.xij.apl'os q̄ p fidē crucifixi totū mūdū illuminauerūt.z q̄ doctrīa tenebre fugate sunt.Uñ ōt btūs Bern̄.Tota ꝓphetia ꝓa ē i fide crucifixi.Et apl's.Nihil me iudico scire int' vos nisi iesum chr̄m z hūc crucifixū.Cruces igit p q̄tuor eccl'ie parietes illuminant z chrismate inūgunt.qm̄ apl'i crucis mysteriū ꝑdicātes:fide passiōis chr̄i q̄tuor mōi climata illuminauer̄t ad cognitionē.inflāmauerūt ad amorē.vnxerūt ad ꝓscie nitorē:qō p oleū.z ad bōe fame odorē:qō p balsamū designat.Adhuc post chrismationē altaris ipm altare z ecclesia ornant.lāpades accēdunt:dicit missa i q̄ pōtifex alijs vestibꝫ vtit q̄ fuerat i aspsione vsus:put i sexti.dicet.Postremo notandū ē q⁹ eccl'ia ōr i sanguie alicui⁹ ꝓsecrari.Uñ ēm Pelagiū z Nicolaū papā i martyrio apl'oꝝ Petri z Pauli eccl'ia rhomana ꝓsecrata ē.Cōsecrat itaq̄ eccl'ia vt ꝑmissū ē z altare put i se.ti.z cimiteriū ac alia put sub ti.de ꝓse.dicet.Et q̄q̄ legat in vete.testa.tēplū ter fuisse ꝓsecratū.Prio i septēbr̄i:Scōo i martio sub dario.Tertio i decēbr̄i sub Juda machabeo.Eccl'esia tñ sel' ꝓsecrata nō est itez recōsecrāda nisi fuerit execrata.Nō ꝓtingit:Prio si fuerit cōbusta:ita vt parietes oēs vel eoꝝ maior pars fuerint defrustati.Leuit.xiij.ca.ꝑ finē.Si em̄ solūmō tectū vl' aliq̄ ei⁹ ps parietibus integris manētibꝫ vl' saltē in modica pte destructꝫ cōbusta fuerit ꝓsecrāda nō ē.Scōo si tota eccl'ia aut maior ps ei⁹ simil' fūdit⁹ corruerit:z ex toto siue ex eisdē:siue ex alijs fuerit lapidibꝫ repata.Cōsecratio eteñ eccl'ie maxime i exteriore vnctiōe/z i lapidū ꝓiunctiōe z dispositōe ꝓsistit.Si ꝓo nō simil' sz successiue parietes oēs ruerint z repati fuerint eadē cēsel' eccl'ia.Jōq̄ nō recōsecrāda:sed dūtaxat cū aq̄ exorcisata z missa solēnitate ē recōciliāda.q̄q̄ eā recōsecrāda q̄dā sēpserit sapiētes.Tertio recōsecrāda est eccl'ia si dubiū sit vtꝝ aliq̄ñ fuerit ꝓsecrata.eo q⁹ sup ꝫ nulla scptura vl' pictura aut sculptura nullusq̄ vnic⁹ testis ō visu vl' etiā de auditu (q̄ vt q̄dā dicūt sufficeret)extat.Altare q̄z sel' ꝓsecratū recōsecrādū nō est:nisi illud execrari ꝓtingat.qō fit ꝓmo si mēsa.i.supior tabula in q̄ fit ꝓncipalit ꝓsecratio mota vel i sui forma mutata vel enormit:puta vltra medietatē fracta sit.Enormitas tñ hmōi iure valet ad epi arbitriū referri.Jdeoq̄ maxie est si tota altaris structura mota z repata fuerit.ecclesia tñ ꝓpter altaris vl' structure motionez vl' fractionē recōsecrāda nō ē.qz alia ē altaris ꝓsecratio:z alia eccl'ie.Sic ecōuerso si eccl'a totaliter destructa altare nō ledit: eccl'ia ipa repata soluz z nō altare ꝓsecrat. q̄ruis tūc decēs sit illō aq̄ exorcizata lauari.Cōsecrato tñ maiori altari nihilo min⁹ alia minora altaria eccl'ie ꝓsecrāda sūt.q̄ruis q̄dā dixerint sufficere i illi⁹ ꝓsecratōe: alia digito demōstrari.Si ꝓo altare modicā exteri⁹ patiat lesionē:nō ob ꝫ ē recōsecrandū.Scōo recōsecrat altare si altaris sigillū.i.lapis paru⁹ cū q̄ sepulcꝝ siue foramē in q̄ reliq̄e recōdunt claudit seu sigillatur/motū aut fractū sit.Et fit foramē ipm q̄nq̄ i sūmitate stipitis:z tūc q̄nq̄ aliō sigillū nō apponit.sed ꝓncipal mēsa supposita loco sigilli habet.Q̄nq̄ ꝓo fit i pte poste-

riori: et q̃nq̃ in anteriori: in quo etiã forma mine in testimoniũ ꝓsecratiõis caute iclu di solent lr̃e ꝓsecrant̃ epi: ꝓtinẽtes nomẽ eius ꝛ alioꝝ epoꝝ in ꝓsecratione pñtiũ. et in cuiꝰ scti honorẽ ꝓsecrat altare ꝛ etiã ipa ecclia q̃n sel cõsecrat vtrũq̃ annũ q̃z ꝛ diẽ consecratiõis. Tertio recõsecrat altare si iunctura q̃ sigillũ foramini: vel etiã q̃ mẽsa stipiti: vl̃ aliud sigillũ qõ mẽsa ipsa nõ ẽ adheret mota: vel aliq̃s ex lapidibꝰ ipsius iuncture seu stipitis mẽsam vel sigillũ tangens motꝰ vel fractus sit. In cõiunctione eteni sigilli ꝛ foraminis atq̃ mense ꝛ stipitis seu structure iferioris p̃cipue ꝓsecratio intelligit. Quarto reconsecrat altare si ei vl̃ comũctioni mẽse vel structure inferioris tãtũ fiat augmẽtũ q̃ ꝑstinã formã amittat: q̃n forma est q̃ dat esse rei. ꝓpter modicũ tñ additamẽtũ nõ execrat. ꝛ tũc sacrũ trahit ad se nõ sacrũ. dũ tñ conũctio mẽse et structure iferioris nõ ml̃tũ imutet. Quinto altare sic̃ ꝛ eccl̃ia ꝓpt̃ dubiũ recõsecrat. Sexto altare viaticũ si lapis de ligno i q̃ inserꝰ ẽ. q̃ qdamodo sigillũ repñtat remoueat: ꝛ in eodẽ vl̃ alio ligno iterũ reponat nõnulli recõsecrãdũ. aliꝰ ꝓ solũmõ recõciliandũ autumãt: q̃uis aũt illõ sepe iussu episcopi de loco ad locũ transferat ꝛ p viã portet: ꝓpt̃ qõ portatile seu viaticũ appellat: nõ tñ ob ħ recõsecrat aut recõciliat.

Quid si calix ꝓsecratꝰ deaurat: nunq̃d est reconsecrãdus. Et viõ: q̃ sic: q̃n nouꝰ calix ẽ videt. Nouũ em̃ opus facere viõ: qui ꝑstinã opis faciẽ imutat ꝛ refielt: q̃ rei tã facte remediũ fac̃. Siq̃dẽ ꝓsecratio in supficie consistit. Et hinc ẽ q̃ eccl̃ie muris decrustatis recõsecrãdã esse ꝑdixi. Cõtrariũ tñ verũ est: q: nec ꝓpt̃ muroꝝ dealbationẽ aut picturã. vl̃ propt̃ modicũ additamẽtũ eccl̃ia recõsecrãdã ẽ: vt iã dixi. Cũ eni propt̃ hec forma calic̃ nõ mutet: idem calix manet: q̃re recõsecrãdꝰ nõ est: sicut et eccl̃iaz repatã: q̃n eadẽ manet recõsecrãdã nõ esse ꝑmissuz ẽ. Si ꝓ forma prioꝝ mutaret secꝰ eẽt. q̃n forma dat ee rei: vt dixi. honestũ tñ est q̃ tũ ꝓpt̃ pollutarũ manuũ ꝛactũ: tũ ꝓpt̃ ꝓbane materie appositionẽ calix aq̃ exorcizata lauet prꝰ q̃z ibi sacrosãctũ corꝑ ꝛ sãguis dñi imoleꝰ. Premisso ꝺ ꝓsecratõe: aliq̃ ꝺ recõciliatõe dicam.

Circa qõ notandũ est q̃ tẽplũ spũale qõ est bõ q̃nq̃ pollui. Vñ in Leui. xiiij. Vir q̃ fluxũ seminis patit immũdꝰ erit. ꝛ idem in muliere fluxũ sanguinis mẽstrui vel alterius patiente: vt ibidẽ in c. xv. ꝛ iõ ibi polluꝰ eccl̃iam ingredi ꝓhibebat donec aqua lauaret ꝛ purificaret. et Nume. xix. c. Qui cadauer mortui tetigerit immũdus est. vũ aspergat aq̃ ꝛ sic mũdabit. Et ꝓpheta. Asperges me dñe ysopo ꝛ mũdabor. Materiale etiã tẽplũ quod ẽ eccl̃ia: testãte papa Brego. polluit. Et Leui. xv. Vñ ꝓpheta. Polluerũt templũ scti tui. Et ħ similit̃ hodie aq̃ lauat ꝛ recõciliat. Fit em̃ recõciliatio cũ misse celebratiõe. ꝛ aque/cũ vino/sale/ꝛ cinere solẽniter benedicte aspersione. Hẽ pe ꝓ salem discretio: ꝓ aquã ꝓpt̃s: ꝓ vinũ diuinitas: ꝓ cinerẽ passiõis chri memoria. ꝓ vinũ aq̃ immixtũ vnio deitatis ꝛ humanitatis significat. Hec q̃ sim̃ ponunt: ad notandũ q̃ ꝓpt̃us discreta memoria passiõis chri mũdat chõ adunat. Fit etiã ꝑ epm̃ tm̃: si sit eccl̃ia ꝓsecrata. ꝛ q̃q̃ ipe alti coepo possit sil̃ totũ. s. aq̃ benedictionẽ ꝛ recõciliationẽ. vel solũ aque bñdictionẽ vel etiã tm̃ recõciliationẽ: aq̃ ꝓpus ꝓ ipm̃ bñdicta: cõmittere. simplici tñ sacerdoti neutꝝ cõmittere valet: mi̇ forte ħ ex ꝓuilegio sibi cõperat spẽali. Si ꝓ eccl̃ia cõsecrata nõ sit debet stari ꝑm̃ ꝓstitutionẽ Brego. ix. aq̃ exorcizata lauari. quã lotionẽ q̃dã fieri posse astruũt. iussu tñ epi ꝓ simplicẽ sacerdotẽ: cũ fieri habeat cũ aq̃ exorcizata q̃ fieri põt ꝓ quelibꝫ sacerdotẽ. Nõnulli ꝓ exi mie auctoritatis periti sc̃pserũt (qõ ꝛ tutiꝰ est) ħ dũtaxat ꝓ epm̃ fieri: nec ꝓ eũ sacerdoti posse cõmitti. Hã canones aquã exorcizatã vocãt aquã cũ vino ꝛ cinere solẽniter bñdictã. Qõ q̃dem vez est de eccl̃ia nõ cõsecrata: ad ꝓsecrandũ tñ deo dedicata. secus em̃ est in simplici oratorio qõ nec sacer nec religiosus locꝰ est. vtpote q̃ vnusq̃sq̃ ꝓ velle vbi placet ordinat saltẽ ad oraõdũ: ꝛ forte nõ sine diocesani licẽtia ad celebrãdũ: ꝛ ꝓ velle ad aliũ vsum deputare locum ipm̃. Est aũt eccl̃ia recõciliãda in ꝑmisso casu. Item ꝓpter aduleriũ ibi cõmissum: ꝛ ꝓpter fornicationẽ ꝛ generaliꝫ cuiuscunq̃ femine. s. maris vel femine: clerici vel laici: beretici vel pagani. naturaliꝫ siue innaturaliter: studiose ꝛ peccãdi libidine ibi emisso fuerit polluta. etiãsi vir ibi vxorem

cognoscat, qm̄ licet talis ꝯcubitus sit alꝫ legitimꝰ ꝛ ꝯcessus: nō tm̄ q̄libet tpe siue loco: q̄nq̄ multi in hꝫ ꝫriū sentiāt sapientes. Secus aūt eē dicimꝰ: si q̄s forte ibi ī somnis polluat, nā tūc animꝰ magꝫ ptulisse q̄ fecisse dolendꝰ est. ꝛ etiā in cuiuscūq̄ bruti animalis semine ibi emisso: cū rōne careat neq̄ peccet. Reconciliat etiā eccīa ppt̄ homicidiū siue cū sanguis effusiōe siue sine: ibi q̄cūq̄ mō studiose cōmissū, ꝛ etiā citra homicidiū ppt̄ quālibz violentā ꝛ iniuriosam būani sanguis effusiōz, siue ex vulnere: siue absq̄ vulnere ex naso vel ore. Nā in ve. testō Leuit. xiiij. ꝛ xv. c. phibitū fuit sāguinē ī tēplo fundi ꝛ semē emitti: ꝛ talia agentē ꝛ patientē illud ingredi. Si autez absq̄ violētia vel iniuria ex naso vl̄ ore vl̄ cicatrice vel minutiōe: aut etiā ex emorroi de vel mēstruo: vel alꝫ naturalit in eccl'ia fluxerit: aut forte ludo vl̄ casu fortuito elicitur, aut si qōcunq̄ alal ibi occidit, vl̄ si quis subito p se ibi morit. aut lapide vel ligno cadente: aut fulgure occidit, propter hec q̄dē ꝛ similia nō reconciliat: nec etiam si alibi vulneratꝰ ad eccl'iā ꝯfugiens illic sanguine multo effuso morit. qm̄ tunc nō fuit homicidiū in eccl'ia ppetratū. Si vero econuerso in eccīa vulneratꝰ extra moritur: vel etiā extra sanguis ex vulnere fuit secus ē. etiāsi intra eccl'iā ex vulnere sanguis minime fluxisset: qm̄ ictus vulneruz attēdunt. sed si sup̄ tectū eccīe sanguis effunditur aut semen būanū emittit. qꝫ hꝫ extra eccīam cōmittit nō reconciliat. Ceterum si furtū aut rapina ī eccīa cōmittit de ꝯsuetudine q̄ in talibz attenditur: reconciliatur. Idemq̄ in q̄libet violētia absq̄ sanguinis effusiōe ibi commissa fieri debere quidam affirmant, cum illa fornicationi equiparetur in iure, vt si ad eam ꝯfugiens inde p violentiā extrahat, vel ibi effractio committat: vel etiā si ꝑter sanguinis effusionē rita ꝯmelioꝛa agatur, vel si q̄s fracto osse vl̄ liuore secuto, absq̄ sanguie ibi grauiter verberet: vel ad mortē vl̄ ad mutilationē ibi p̄sonialit ꝯdemnatꝰ: inde extrabitur vt ad locū executiōis ducat. Sz cū casus isti nō sint in iure expressi necesse nō est eccīam p eṕm solennit reconciliari, honestū tamen fore putamꝰ p sacerdotem cum aq̄ exorcizata eṕi iussu lauari. Idēq̄ dicendū vidꝛ si eccīa diu absq̄ tecto et tanuis plena forte teramine: alīsq̄ spurciciis animalibz ꝛ naturali hoīm vsui quasi diuersoꝛiū locus passim patuerit: nec esset forte malū eā in tali casu solenniter p eṕm reconciliari. Si aūt aliq̄s extra eccīam occisus; mox intra eccīam inferꝛ, occisoꝛ ꝓ vel alius mortuū forte nō credens corpori adhuc calido plagaz infligit: ex q̄ sanguis fluit reconciliāda est. tum ꝓpter horrorem et abominationē: tū ꝓpt̄ violentiā ꝛ peccandi volūtatē q̄uis enī hō mortuꝰ nō sit hō: hūanꝰ tm̄ sanguis eius p violentiaz est ibi effusus. Nam ꝛ ipsi cadaueri violētia horroꝛ et iniuria irrogant. Secꝰ aūt est si naturalit mortuꝰ in corpis obsequz ꝛ honorem in eccīa demēbꝛet vel euiscꝛetur: vt forte pars ibi ꝛ ps alibi sepeliat. Reconciliat etiā eccīa in q̄ infidel' vel etiā publice excōicatꝰ sepultꝰ est: ꝛ tūc pietes sūt abꝛadēdi. Sane in p̄missis casibz in q̄bz eccīa reconciliat requritur vt factū iducēs reconciliatōez publicū saltē p famā exīstat: scādalū eī ꝛ horroꝛ atq̄ abominatio de turpitudine ꝛ pctō atq̄ de violentia ī sacro loco siue in eccīa cōmissis: vbi delictoꝛ venia postulatur: vbi eē debet tutela refugij: vbi īmolat salutaꝛ hostia p pctis Leui. xiiij. vbi etiā ꝯfugientes saluant ꝛ deo laudes exoluūt reconciliationē inducūt: ꝛ etiā ꝓpositū et voluntatē mortal'r ibi peccandi. Si ꝓ occultū sit r̄cōciliari nēe nō ē: qm̄ eccīa cū sctā sit coinq̄nari nō p̄t. imo ipsi' loci sctās infamiā loci abolet: q̄uis ī hꝫ q̄dā ꝫrium sentiant vt saltē occulte: ita vt delinq̄ntes nō ꝓdant sit reconciliāda. Fit etiā reconciliatio ad exemplū ꝛ terroꝛē: vt vicz videntes eccl'iam q̄ in nullo peccauit ꝓpt̄ pctm̄ alterius lauari ꝛ purificari, exīstimēt q̄ntum ꝓpt̄ suoꝝ delictoꝝ expiatiōez sit laboꝛādū. Cimiteriū quoq̄ ī quo paganꝰ vel infidel' aut excōicatus sepultꝰ ē reconciliandū est, ossibz tm̄ sepulti: si ab ossibz fideliū discerni poterūt inde ꝑus electis, reconciliat etiā in ꝯdictꝫ casibz in q̄bz eccīa reconciliat. cimiteriū enī eisdē ꝓuilegijs: q̄bz ꝛ eccīa gaudet: ꝓut sub ti. de vnctōibz dicet. Nā ercq̄ bene dictū est sacer locꝰ ē: ꝛ reconciliat p eṕm sic et eccl'ia p aspsionē aq̄ solēnit cū vino ꝛ cinere bñdicte. Illud autē notandū est q̄ in q̄cūq̄ parte eccl'ie vel cimiterij violentia

seu pollutio cõmittatur vtrũq; et etiã q̃libet ipsoꝝ ptes ꝓpter ꝯnexitatẽ violate intelligũtur: ꝟ hodie in pte correctũ ẽ p dñm Bonifaciũ de ꝯse. c. ü. vj. lib. Et si enĩ consecratiões eccie altaris ꝛ cimiteriũ sint diuerse. oĩm tñ vna ꝛ eadẽ emunitas: q̃ non est ad alterũ eoꝝ tm̃ vel alteri⁹ angulũ restringẽda. qõ vex ẽ si eccia ꝛ cimiteriũ sint cõiuncta. Si ei vnũ a reliq̃ distet: bñ põt vnũ sine reliq̃ violari. Si igit alt'o eoꝝ violato seu polluto: etiã aliud violatuꝫ ꝛ pollutũ est. pari rõne altero eoꝝ tãtũ recõciliato vtrũq; itelligit recõciliatũ. qm̃ nihil taꝫ naturale est q̃ vnũqõqꝫ eo genere dissolui quo ligatũ est. et par e.: ius ligandi atqꝫ soluendi. et sic violato vl̃ polluto cimiterio sufficit eccliam recõciliari. Nõnulli tñ simpl'r asserũt p vni⁹ violatõꝫ neq̃q̃ alterũ violari. ꝛ p ꝯns qõlibꝫ eoꝝ debere spẽal'r recõciliari. q̃d tñ pontificalis libri obuiat auctoritas: in q̃ spẽal' forma recõciliationis cimiterij nõ habet. Deniqꝫ si eccia vl̃ cimiteriũ vel aliud qõcũqꝫ p eỹm excõicatũ ꝯsecretur seu bñdicat talia recõciliatõe nõ egent: qm̃ sacramenta a talibꝫ in forma ecclesie collata vera q̃dem sunt: vt dicet in prohemio q̃rte pti. Uex cũ sic p̃missum est excõicati funus cimiteriũ ꝛ eccliam prophanet. m'lto q̃dẽ magꝭ exteriora sacramẽta et benedictões q̃ p manꝰ et os excõicati transeũt ꝛ pficiunt. q̃ntũ ad eoꝝ merita ptinet ꝯsiderari ꝛ coꝝ deo fetere vident ideo honestũ est q; recõcilient ꝓuisq̃ fideles talibꝫ sacris vtant: put sacroꝝ canonũ lectio docet euidenter. Ait enĩ dñs per ꝓphã. Maledicã bñdictionibꝫ vẽis.

De altaris consecratione.

On solũ ecclesia

v verũetiã altare ꝯsecrat. et ꝟ ꝓpt̃ tria. Prio ad sacr̃m deo ibi offerendũ. Bene. viij. Edificauit noe altare dño: ꝛ tollẽs de cũctis volucribꝫ ꝛ pecoribus mũdis obtulit sup altare. Hoc aũt sacramẽtũ ẽ coꝛp⁹ ꝛ sanguis chr̃i qõ in mẽoriã passionis dñice ĩmolam⁹. iuxta illud Hoc facite in meã cõmemoratiõꝫ. Scõo ad nomẽ dei ibi inuocandũ. Unde. xij. Edificauit abraam altare deo q̃ appuit ei ꝛ inuocauit ibi nomẽ dñi. Hec aũt inuocatio q̃ fit sup altare ꝓprie ỏ missa. Tertio ad cantandũ. Eccli. xlvij. Dedit illi cõtra inimicos potẽtiã: ꝛ stare fecit ꝫ altare cãtores. ꝛ in sono coꝝ fecit dulces modulos. Sane ꝟ mõ ꝛ ordie ꝯsecratio altaris fit. In ꝓmis nãq; pontifex incipit. Deꝰ in adiutoriũ meũ intẽde. Postmodũ benedicit aquã. deinde quattuoꝛ cornibꝫ altaris cõfigurat quattuoꝛ cruces cum aqua bñdicta. Cõsequẽter circũit altare septies: ꝛ septies mẽsam altaris cum aspersorio de ipo aqua benedicta aspergit. Ecclesia q̃q; iterum aspergitur ꝛ aque residuũ ad basim altaris fundit. Deinde in q̃ttuoꝛ angul' sepulcri in q̃ reliquie recondi debent q̃ttuoꝛ cũ chrismate fiũt cruces. ꝛ ponunt reliq̃e in capsella cũ tribꝫ granis thuris. ꝛ sic recõdunt in sepulcro. Deinde supponit eis tabula cũ signo crucis facte i medio ꝯfirmata. Postmodũ lapis q̃ mẽsa dicit sup altare adaptat. ꝛ adaptat⁹ vngit cũ oleo in q̃nq; locis. ꝛ eodẽ mõ inũgit postea chrismate: sicut de oleo dictũ est. Cõfirmat etiã altare in frõte cruce chrismatis: ꝛ adolet incensum in q̃nq; locis. Post ꝟ altare tergit: ꝛ mũdis pãnis induit. ꝛ demũ sup illud sacrificiũ celebrat. Hũc sẽriatim singula ꝓmissa pseq̃mur. Primo igit notandũ est q; altare chrismatis vnctiõe ꝛ bñdictõe indueniẽte ꝯsecrat: ꝛ lapideũ solũ. Un̄ pontifex stans incipit. Deꝰ in adiutoriũ meũ intẽde. q; ipe dñs ait. Sine me nihil potestꝭ facere. Et q; hec dedicatio significat baptizandos q̃ pcepta fide ad pugnã se pparãt. ꝛ q̃ adhuc sunt int' suspiria ꝛ certamine cõstituti: ideo nõ ỏ Alla. qui eĩ baptizati nõ sunt: laudibꝫ angeloꝝ digni nõ sũt. Un̄ Tob. penul'. Et in plateis ei⁹ alla cantabit. Post cõpletã ꝯo ecclie vl̃ altaris ꝯsecrationẽ cantat alla. qm̃ exclusa demonũ phãtasia deꝰ ibi laudabit. Hã ꝛ chr̃s adaram crucis accedẽs ad trinitatis gl'iam manifestandã mortez soluit. sed alla dũtaxat post resurrectionẽ cantaut. Scõo circa aque benedictionẽ notandũ est q; hui⁹ aque exorcizatio fit ad effugandũ inde inimicum In q̃ bñdictiõe q̃ttuoꝛ necessaria sũt: vicz aqua/ vinũ/ sal ꝛ cinis. Et ꝟ ꝓpt̃ tria. Primo qm̃ q̃ttuoꝛ sunt que inimicũ expellũt. Primũ est lachrymarũ effusio q̃ per aquã

Scōm est spūalis exultatio que p vinum Tertiū matura discretio q̄, p sal. Quartū pfūda humilitas q̄ p cinerē significat. Aq̄ igitur ē pnīa, vinū mentis exultatio, sal sapiētia: sicut in p̄cedenti pbatū est. cinis penitētie humilitas. Ūñ de niniuitis ꝺr: qa rex ipe surrexit de solio suo: z indut⁹ est sacco z sedit in cinere. Hinc z Dauid inquit. Quia cinerē tāq̄ panē māducabā z c̄. Hic z abrāā. Loquar ināt ad dñm meū cū sim puluis z cinis. Scōo mō aq̄ est ꝓp̄ius seu humanitas: qz aque multe ꝓp̄ii multi. Ūi nū deitas. Sal doctrina diuine legis: q̄ ē sal federis. Cinis ą ꝓsūmat memoria dominice passiōis. Ūinū aq̄ mixtū: chīs de⁹ z hō. Per fidē em̄ dñice passiōis que p doctrinā diuine legis habet: pp̄s p aquā significat⁹ p fidei vnionē ꝓiungit capiti suo deo z homini. Tertio mō p̄t dici q⁹ hec aq̄ bñdicta spm̄sctm̄ significat: sine cui⁹ flatione nihil vnq̄ sanctificat. z sine cui⁹ gra nō fit remissio petr̄i. Ex spūsctūs aq̄ vocet: ipa ꝓbitas ostēdit dicens. Qui credit in me flumina ꝺ ventre eius fluent aq̄ viue. Qō euāgelista exponēs dixit. Hoc aūt dixit de spūsctō quē accepturi erāt credentes in eū Et nota ordinē sacramēti exteri⁹: aqua interi⁹ spū eccl'ia ꝓsecrat. Hoc ē em̄ qō dñs ait. Nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aqua z spūsancto z c̄. Ecce aq̄: ecce spūs. In baptismate em̄ sacro. nec aq̄ sine spū: nec spūs est sine aq̄. qō q̄dē ipe spūs sctificabat ą in prima m̄oi creatiōe ferebat sup aq̄s. Hac g̃ aq̄ z ipm altare z totū interi⁹ templū q̄n illō sil' z altare dedicant: aspgit. Lz igit spūs z aq̄ ad baptismi z ꝓsecratiōis ecclie pfectionē sufficerēt. tñ scti patres ą hoc ꝓstituerunt voluerūt nobis satisfacere. nō solū in his q̄ ad ꝑtinē: verūetiā in his q̄ ad sctificationē ptinēt sacramēti. Ideoq̄ apposuerūt salē/ vinū/ oleū/ cinerē/ z chrisma. Non em̄ chrisma vel oleū habuit Philipp⁹ q̄n eunuchum baptizauit. Act. viij. Alteq̄ g̃ horū deesse nō debet: z simul cōmisceri debent. qz popul⁹ dei ą est eccl'ia sine his simul iūctis neq̄ sanctificat neq̄ a pctis soluitur. De ℔ etiam tanget sub titu. de ꝓsecratiōe. De aqua q̄dem manifestū est. qz nisi q̄s renatus fuerit z c̄. De sale etiam. qz sine fidei ꝓdimento qō in sale significat nemo vnq̄ saluari poterit: q̄ntūcūq̄ aqua baptismate aspergat. De vino q̄q̄ p qō spūalis diuine legis intelligētia designat. Ūñ dñs in nup̄tijs aquā in vinum ꝓuertit. Si q̄s aspersus nō fuerit. i. q̄cunq̄ de eo nō biberit vl̄ ꝓpinantibꝰ nō crediderit: ad vite eterne beatitudinē nō ꝓueniet. Cinerē etiaz aspersio p quā penitētie humilitas intelligit tā necessaria est. vt sine ea nō fiat in adultis remissio peccator̄. Per ipam ei venit ad baptismū. z ipa est singulare refugiū peccatoribꝰ post baptismū. Ūñ z nō immerito baptism⁹ vocat: dicēte dño i euāgelio de Johanne: qz venit in vniuersam regionē galilee p̄dicās baptismū pnīe in remissionē pctōrū. Et nota q̄ttuor esse genera aq̄ bñdicte de q̄ in pte q̄rta dicet sub ti. de aque bñdicte aspersione. His oīb⁹ p̄mixtis pontifex q̄ttuor cruces cū aqua ipa in q̄ttuor cornibus altaris: z vnā in medio facit. Quattuor cruces rep̄sentāt q̄druplicē charitatem quā bi ą ad altare accedūt bñe dñt. s. vt diligāt deū: seip̄os: amicos: z inimicos. De q̄bꝰ q̄ttuor cornibꝰ charitatis ꝺr Ben. xxviij. Dilataberis ad orientē z occidētē: septētrionē z meridiem. Et ideo q̄ttuor cruces in q̄ttuor cornibꝰ fiūt: ad designandū q⁹ chīs p crucē quattuor mūdi partes saluauit. Scōo fiūt ad significandū q⁹ quattuor modis crucez dñi portare debem⁹. s. in corde: p meditationē. in opere: p ꝓfessionem. in corpore: p mortificationē. z i facie p assiduaz impressiōem. Erat in medio altaris significat passionē quā chīus in medio terre subiit: p quā opatus est salutē in medio terre. i. i hierusalē. Deinde septies altare pontifex circūit. Primo ad significandū q⁹ ipe debet curam p omnibꝰ impēdere z vigilātiam habere: q̄ p circūitum designat. Ūñ tūc cantat. Inuenerūt me vigiles qui circūibāt ciuitatem. Debet em̄ sollicite vigilare super greges sibi cōmissos. Nam vt ait Hilbertus. Ridiculosa res est speculator cecus: p̄cursor claudus: p̄latus negligens: doctor insipidus: z p̄reco mutus. Secūdo septen⁹ circūitus circa altare significat septē meditatiōes q̄s circa sep̄plicē ꝑtutem humilitatis chīi habere ꝺbemus: z p ipas circūire frequēt. Prima ꝑtus est q⁹ de diuite fact⁹ est paup. Scōa q⁹ in p̄sepio posit⁹. Tertia q⁹ parētibꝰ subditus. Quarta q⁹ sub manu serui caput in-

clinauit. Quinta q discipulū furem ⁊ pdi
torem sustinuit. Sexta q añi iniquū iudi
cem mālue sterit. Septima q p crucifi
gentibo clemēt orauit. Tertio p septē cir
cūitus septē vie chīi significāt. Prima fuit
de celo in vtez. Scda de vtero in p̄sepiuz
Tertia de p̄sepio in mūdū. Quarta ō mū
do in patibulū. Quinta de patibulo in se
pulcrū. Sexta de sepulcro in limbū. Se
ptima de limbo in celū. Conseq̄nter epus
aspgit altare. Quid āt altare i tēplo signifi
cet apl's dic. Templū enī dei scīm est: qđ
estis vos. Si g tēplū dei sum⁹ altare nr̄m
est cor nostr̄. Hoc enī est cor in homie qđ
altare i templo. In hoc altari fit sacrificiū
laudis ⁊ iubilationis. iuxta illđ psal. Sa
crificiū deo spūs ⁊tribulatus. In h̄ altari
fit cōmemoratio corpis ⁊ sanguinis chīi.

Hinc p̄ces ad celū ascendūt: quia ad
cor respicit deus. Hoc igit altare aq̄ asper
gitur qñ corda hoim p euangelicaz pdica
tionē a pctis mūdant. Hā ⁊ pdicatio aq̄ ē
iuxta illud O mēs sitientes venite ad aq̄s.
Hac igit aq̄. i. euāgelica pdicatōe et scti
spūs sctificatiōe ⁊ altare cordis ⁊ tot⁹ hō
mūdat ⁊ sctificat. Cōsecrat etiā altare cor
dis p ꝛceptū timor⁊ vt iniciet ad bonū: ⁊ p
affectū amor⁊ vt ꝛfirmet in meli⁹. Hā ini
tium sapie timor dñi. Septies aūt altare
aq̄ aspgitur: ad notādū q in baptismo se
ptē dona spūssancti tribuūtur. Per h̄ etiā fi
gurat: q hīc ōbem⁹ mēoriā dnice passiōis
Septē nāq; aq̄ aspsiones sūt septē sanguis
chīi effusiones. Prīa fuit i circūcisiōe. scda
in orōne: qñ sudor ei⁹ fuit sic gutte sāguis
Tertia in corpis flagellatiōe. Quarta i cs
pit⁊ coronatiōe. Quīta i manuū p̄foratōe
Sexta in pedum crucifixione. Septima
in lateris apertiōe. Quidaz vero ter asper
gunt: quia in sancte trinitatis nomine ba
ptisatur: vel ecclesia a peccatis cogitatio
nis ⁊ locutiōis ⁊ operis emūdatur. Unde
et tunc miserere mei ōr. Fiunt autē hmōi
aspsiones cū aspsorio de ysopo facto: per
quā herbā q̄ hūilis est chīi hūilitas ꝛgrue
designāt. qm̄ pdicte sanguis effusiones facte
fuerūt cū ysopo hūilitat⁊ chīi et inextingui
bīl charitat⁊. q̄ aspersa eccīa catholica mū
datur. hec etiā herba natural'r crescit in pe
tra: ⁊ hūilitas nature creuit in chīo petra
Naz iuxta ap̄lm Petra aūt erat chr̄istus.

Calide etiā nature est ⁊ chīi humilitas
corda frigida ad exercēda opa charitatis
accēdit. Itē ei⁹ radices sacra penetrāt. ⁊ hu
militas duricias abstinētie ꝛfrigit. Ualet
ad pect⁹ ⁊ ꝛ tumorē. ⁊ hec supbie tumoꝛez
sanat. Itē illa nascit ⁊ renascit ⁊ radicat i
terra. Uñ ⁊si p cā tota fidelīū m'titudo in
telligi possit: p̄cipue tñ illi p ysopū figurāt
q̄ i chīi fide radicati ⁊ fundati ab ei⁹ amoꝛ
re evelli ⁊ separi nō p̄nt. q cs q̄d melius q̄z
epos ⁊ p̄sbros ⁊telligere possum⁹. q̄ q̄nto
maiorē in eccīa obtinēt dignitatē: tāto fir
mi⁹ chīi fidei ꝛherere debēt. Per hos siq̄
dē spargit aq̄ q dos ⁊ ab his baptizāt chīi
fideles. His datū est p̄ficere baptismat⁊ sa
cramēta. Dū p̄ altare aq̄ aspergit epos cāt
tat: Dom⁹ mea dom⁹ oꝛonis est ⁊c. Et ite
rū. Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis. Et
q; sine deo nullū op⁹ p̄ficit. in ꝛsūmatiōe
erat vt exaudiant ingredientes ibi būficia
pecturi. Cōseq̄nt qñ eccīa simul ⁊ altare
ꝛsecrant: tota eccīa illa aqua aspergitur.
put i p̄cedēti ti. tactū fuit. Quo pacto pō
tifex ad altare cū psalmis accedit. ⁊ reliqu
um aq̄ ifundit ad basim altaris: sicut i ve
test. reliquū sanguis fūdebat ad crepidinē
qđ idē est qđ basis. q qđ significat q reli
quū qđ excedit vires humanas i tanto sa
cramēto ꝺo cōmēdat: q̄ est sūm⁹ sacerdos
cui⁹ est alioꝝ sacerdotū supplere defectū.
Sepulcꝝ ꝺo siue foramē in q̄ reliq̄e recon
di debēt: significat vnā aureā plenā man
na: q̄ i arca testimonij posita erat: put sub
ti. de altari dictū est. Siq̄dem sepulcꝝ hu
iusmōi qđ a q̄busdā ꝛfessio nūcupat ē cor
nr̄m: qđ q̄tuoꝛ crucibꝰ ꝺ chrīsmate factis
ꝛsecrat. qr q̄tuoꝛ sūt ꝑtes i libro sapien
tie descripte. s. prudētia: fortitudo tempe
rantia ⁊ iusticia: q̄bꝰ cor nostr̄ quasi inun
gīt. dū ad suscipienda secretoꝝ celestiū my
steria q donū sancti spūs p̄parat. Fit autē
sepulcꝝ h̄ q̄nq; ex supioꝛe pte altaris ⁊ qñ
q; ex latere anteriori. Sane sine sctoꝝ reli
quiis aut vbi ille hīc nō possūt sine corpe
chīi nō fit ꝛsecratio altar⁊ fiat. s; viatici vl
portabilis fit. Reliq̄e siq̄dem sūt exempla
vtriusq; testamēti auctoꝛitates. passiones
martyꝝ ⁊ vita ꝛfessoꝝ q̄ nobis sūt ad imi
tationē relicta. Hec in capsa recondimus
cum ad imitandū ea in corde retinem⁹. q
si audimus ⁊ intelligim⁹ ⁊ opera nō facis

mus: magis est ad damnationē q̄ ad salutem, q̄ nō auditores legis iusti sunt apud deum: sed factores tm̄. Vñ apl's ōt, Imitatores mei estote sicut t ego chr̄i. Solennis p̄o reliquiar̄ deportatio fit ad imitationem ei⁹, qđ sicut legitur in Exod. In arca testamenti erant duo circuli aurei totuz lignum penetrantes, t p eos vectes de lignis sethim deaurati immittebant̄ q̄b⁹ arca ferebat. Et p̄us q̄ pontifex intret ecclesiam circūit eam cum reliquijs vt sint illius eccl̄ie p̄tectores. Legit q̄q. iij. Regū viij. ca. q̄ in tēpli dedicatōe congregati sunt oēs maiores natu israel cū p̄ncipib⁹ tribuum t duces familiar̄ ad regē Salomonē i hierm vt deferrēt arcā federis dñi, venerūtq; cūcti senes ō isr̄l. Sacerdotes aūt intulerūt arcā federis dñi i locū suū i oracūlū tēpli i scr̄āscōr̄ subt̄ alas cherubin. Si q̄dē cherubin expādebāt alas sup locū arce: t pteg̣ebāt illā t vectes ei⁹. Rex aūt salomon t oīs mr̄itudo isr̄l q̄ ad eū p̄uenerat gradiebat cū illo añ arcā. In cui⁹ q̄dē rei testimoniū p̄lati magnates t p̄cipi alicui⁹ p̄uincie bodie p̄ueniūt ad eccl̄iar̄ dedicationē: sequūt̄ p̄cessionalit̄ p̄secrantē: t reliq̄ p̄ sacerdotes sub papilioe seu vmbraculo solēnit̄ ꝓportant̄. Deīde pōtifex p̄us q̄ ecclesiā cū ill̄ ingrediat̄ p̄monē facit ad p̄cm̄ Aā t salomō arca deportata p̄uertit faciē suā t bñdixit oī eccl̄ie isr̄l, t p orātibo⁹ i ecclesia orauit. Quis em̄ eccl̄ia isr̄l stabat t ait salomon. Bñdict⁹ dñs de⁹ isr̄l ⁊c, put legit ibidē. Recōdunt̄ aūt reliq̄e sctōr̄ cū tribo⁹ ḡnis thuris in capsula, q̄ exēpla sctōr̄ cū fide trinitatis, i. p̄is t filij t spūsscī debem⁹ in memoria retinere. Aā debem⁹ credere vnū deū: vnā fidē: t vnū baptisma, q̄ iust⁹ ex fide viuit, sine q̄ (sicut ōt apl's) impossibile est placere deo. Supponit t adaptat ip̄i sep̄lcro q̄dā tabula signo crucis ex chrismate roborata. Siq̄dē p chrisma intelligit spūsscti donū q̄ tabula, i. charitas supinūgit, q̄ cor nr̄m ad obseruāda secreta celestia spūsscti gr̄a roborat. Tabula q̄ h̄ sig roborata reliquijs supponit, q̄ exēpla sctor̄ charitas accendit: q̄ operit multitudinē pctōr̄ sicut t tabl'a reliq̄as operit. Vñ apl's, Charitas dei diffusa est in cordibus nr̄is p spūm̄ sctm̄ q̄ dat⁹ est nobis. Hec aūt tabula sine lapis ꝓtinet, siue dicit sigillum sepulcri: sicut ait Alexāder papa. iij. Post ea p̄o lapis q̄ mēsa altaris dicit̄ sup altāre adaptat, p quē p̄fectionē t soliditatē noticie dei possum⁹ intelligere: q̄ nō ꝓpter duriciē sed ꝓpter soliditatē fidei lapidea esse debet, sicut dñs ait Petro, Tu es petr⁹ et super hanc petram. i. sup hanc fidei firmitatē edificabo eccl̄iam meā. Sicut em̄ mēsa cōfirmatio t perfectio altaris ē. ita t noticia dei ꝓfirmatio t p̄fectio est oīm bonorū. Vñ dicit in sapientia ad deū, Noscere em̄ te confirmata iusticia est, t noscere iusticiam tuam t ꝓtutem tuā radix est imortalis. Et dñs p Hieremiā. In h̄ glorietur q̄ gloriat̄ scire t nosse me. Vel p ipm̄ lapidē chr̄s intelligit. De q̄ dicit apl's. Ipo summo angulari lapide chr̄o Jesu. Per lapidē q̄dem chr̄i humanitas designatur. de quo i Dañ. legit, q̄ lapis abscisus est ō mōte sine manib⁹, quia chr̄s de beata ꝑgine q̄ ꝓpt eminentiā ꝓtutum mōs dicit̄: sine virili semine mirabiliter est natus, t factus in mōtem magnū totū repleuit orbem terrarum. De q̄ etiā p Psal. ōr. Lapidē quē reprobauerūt edificantes hic fact⁹ est in caput anguli. Quoniā chr̄s quem edificātes. i. iudei reprobauerūt dicētes, Nolum⁹ hunc regnare sup nos: hic factus est i caput anguli. Quia sicut ait apl's, Exaltauit illū deus t dedit illi nomen ⁊c. Vel per lapidē charitas intelligit: vt p̄missum est, q̄ debet esse magn⁹ t lat⁹, q̄m latū est mādatum charitatis q̄ etiā ad inimicos exēdit. iuxta p̄ceptū dñi, Diligite inq̄t inimicos vestros. Non ergo vngunt̄ altaria nisi lapidea, q̄ chr̄s p altare significat⁹ est lapis excrescens in montē: vt dictū est. ipe est mōs pinguis oleo leticie p̄ ꝯsortib⁹ vnct⁹. Ueruntamen in Exod. legit dñm p̄cepisse fieri altaris de lignis sethim q̄ sūt i putribilis. t altare laterani ligneū est. Salomon q̄q fecit altare aureū put legit. iij. Regū. viij. ca. Sed illa facta sunt i figura. Et in comitatu p̄uincie in castro sancte Marie ō mari est altare terreum qđ ibi fecerūt Maria magdalena t Martha t maria Jacobi et maria salome. Post h̄ aspso altari t cū aq̄ baptizato restat vt oleo t chrismate liniat. Eps em̄ supinfundit oleū t chrisma t cantat. Erexit iacob lapidē in titulū fundens oleū desup. Illa em̄ eccl̄ia fuit titul⁹ altarū

quia de sion exiuit lex: et ꝑbū dñi ō hierl̄z. Faciens ꝓmo sup illū ⁊nq; cruces ex oleo infirmoꝝ ꝑm ordinē romanū. Scōz q̄sdā vero alias eccl'ias de vtroq; oleo: vnaz in medio ⁊ ꝥtuoꝝ in cornibꝫ. postea eoꝝ mō totidē ex crismate. Sane p oleum ſpūſſcti gratia intelligitur. de q̄ dic̄ Esaias ppha. Cōputrescet iugū a facie olei. qz sic̄ ep̄us oleū effundit sup altare. ita chr̄s q̄ ē sūm⁹ pontifex effundit grām sup altare nr̄m qō est coꝝ nr̄m. qz ipse ē distributoꝝ oīm grāz. p ſpūſcti: sic̄ōr apl's. Alij dat ꝑmo sapie alij sermo scie. alij fides. alij gr̄a sanitatuz ⁊c̄. Et sic̄ p oleū ep̄s purificat mēsaz altarſ ita ⁊ ſpūſſcās purificat coꝝ nostrū ab oīb⁹ vic̄js ⁊ pctis. Chr̄s q̄z oleo fuit vnct⁹: nō q̄dē visibili. sz iuisibili. i. gr̄a ſpūſſcti. Un̄ Dauid Unxit te ds ds tu⁹ oleo le. p ꝯsoꝝ tuis. i. plus q̄z oēs sc̄tos q̄ fuer̄t participes gr̄e eius. i. chr̄i. Un̄ vnctio exp̄ssi⁹ cōuenit chr̄o q̄z alijs: qz p oīb⁹ alijs vnxit eū deus ad habendū plenitudinē bonoꝝ. ideoq; in ter̄ptat vnct⁹. Unctio q̄z ex oleo misc̄oiaz sigficat. iuxta illō euangelū. Unge caput tuū oleo: ⁊ faciē tuā lauа: qz sic̄ oleū i liq̄ribꝫ: ita ⁊ misc̄oia i bonis opib⁹ supior est quēcūq; eni liq̄rē oleo supinfundas illō sp desup natat. De misc̄oia ꝯo sc̄ptū ē Suauis dñs vniuer̄: ⁊ mi. e. i. o. ei⁹: et miseri coꝛdia superaltat iudiciū. Hoc igit̄ oleo liniaꝫ altare coꝛdis nr̄i vt sp misc̄oie memoꝛes aspersiōis aq̄ ⁊ r̄generatōis baptismi effectū nō amittam⁹. Quinq; cruces de oleo sūgnificāt q̄ mēoꝛiā ⁊nq; passionum chr̄i q̄s p nob̄ i cruce sustinuit sp hr̄e debemus. Ipse nāq; ⁊nq; plagas sustinuit. s. in mānib⁹. in pedib⁹: ⁊ in latere. Deligūt etiam ⁊nq; ꝯpassiōes misc̄oie q̄ nob̄ sit necessarie Necesse ei ē vt bō mifeat chr̄o: passiōi ei⁹ cōpatiendo. Un̄ Job in ꝑsona chr̄i. Miseremini mei miſemi mei ⁊c̄. Oportet etiā vt bō miſeat ꝓio cui⁹ mala videt. Un̄ in Ecclesiastico. Miseratio hois circa ꝓim suū. Et sibūpsi. et hoc triplr. s. p cōmissis plangēdo illa. Un̄ biere. Nullus ē q̄ agat pniam sup pctō suo dicēs: quid feci. Pro omissis. Un̄ Esa. Ue mihi qz tacui. i. qz nō su locut⁹. q. d. qz omisi bonū qō facere potui. Et p bōis min⁹ pure factſ. Un̄ luc. Cū bona oia fecerim⁹: dicam⁹ q̄ sui inutiles sum⁹ ⁊c̄. quasi di. Bona fecim⁹ nō bñ. non pure. ⁊ iō inutilit fecimus: sic̄ faciēs elemosynā ad vanā gl'iam bonū fac̄: sz non bene: nō pure. De hac triplici mifatiōe dic̄ Eccl'. Miserere aie tue placēs deo. Quia vera cōpassio mēt̄ dz ee cū exhibitōe opis ideo bis fiūt cruces. Prio ō oleo. postmo dū ō chrismate. Un̄ ps. Btus q̄ miserē et cōmodat. q̄ mēte mifeat ⁊ cōmodat opere. Et q̄m nō sufficit hr̄e cōpassiōez in mente cū boni opis exhibitiōe absq; odoꝝ bone fame. iuxta illō euāgelū Sic luceāt opera via vt gl'ificet ōs. ⁊ iō fiūt cruces de crismate: qō constat ex balsamo ⁊ oleo. balsamū q̄dē ppt̄ bonū odoꝝ ē significat bonaz famā. oleū ppt̄ claritatē nitoꝝ ē ꝯscie quez hr̄e debem⁹. iuxta illō apl'i. Hlia nr̄a hec̄ testimoniū ꝯscie nr̄e. Tunc aūt balsamum oleo recte ꝯiungit̄ q̄n bonus odoꝝ misc̄oie addit̄. Rursus p ⁊nq; cruces de oleo ⁊ de chrismate quiq; sensus coꝛpis nostri itelligūtur q̄ duplicant̄ ⁊ in denariū surgunt. quia ⁊nq; sensib⁹ coꝛpis bñ vtendo: ⁊ nos metipsos custodim⁹: ⁊ alios exēplo et doctrina nr̄a in bono opr̄e ꝯfirmam⁹. Un̄ ille bon⁹ negociatoꝝ gl'iabat dicēs. Ecce alia ⁊nq; suplucrat⁹ sum. Dū aut̄ fiūt ille premisse inunctiōes cantat̄: vnxit te ds ds tu⁹ qō de chr̄o dictū est. Ter ḡ altare inungit̄. bis oleo. tertio chrismate. q̄n ecclesia fide spe ⁊ charitate: q̄ maioꝝ est ceterſ insignit̄. Et dū chrisma infūdit̄ cantat̄: Ecce odoꝝ filij mei sic̄ odoꝝ agri pleni. Hic ager ē ecclesia q̄ floꝛib⁹ vernat: ꝓfectib⁹ splēdet. opib⁹ fragrat. vbi. sūt roſe martyꝝ. lilia ꝯfessoꝝ ⁊ viroꝝ incipientiū. Post vnctionē adolet̄ incēsum qō deuotionem oꝛōnis significat Qui ei dz septē dona ſpiritusſcti ⁊ assil'at⁹ ē ds. deuotā p̄t illi offerre oꝛōnez cui⁹ dz silitudinē. In ⁊nq; locis adolet̄. vicz in ꝥtuoꝝ angulis ⁊ in medio qz sic ⁊nq; sensus coꝛpis exercere debem⁹ vt fama boni opis nr̄i vsq; ad proximos extendat̄: de q̄ ōt apl's. Christi bon⁹ odoꝝ sum⁹ in oī loco. Et i euāgelio. Sic luceat lux via ⁊c̄. Adhuc incēsi freq̄ntatio ē cōtinua chr̄i sacerdoſ atz pontifiſ p nob̄ apd̄ deū p̄em interpellatio. Ertē cum incenso facere ē eius passionē patri oñdere: ⁊ ip̄m pro nob̄ interpellare. Incensuz copiose in medio et in angulis cōburere est oꝛōnes p hierl'ymā et in vniuersali eccl'ia multiplica-

re. Cōsequēt altare cū signo crucis ꝓfirmatur dicēdo. Cōfirma hoc deꝰ ꝛc. q̄ ꝓfirmatio ex chrismate a pōtifice i fröte lapidis facta significat ꝓfirmationē q̄ q̄tidie fit a spū sco p charitatē i altari cordis: vt nulla tribulatiōe cor nr̄m a charitate dei valeat separari. Vñ dicebat apl's. Quis sepabit nos a charitate chr̄i: tribulatio an ãgustia ꝛc. Et sb̄iūgit Hlia p̄ii: vt laus trinitati cāet. Ultia altaꝛ bñdictio significat illā finalē bñdictiōez q̄n dicet. Venite bñdicti p̄tis mei ꝛc. Deniq; altare linteo candido erꝛgit ad denotādū q̄ corpꝰ nr̄m castitate vite debem⁹ mūdare. Deide bñdicūt vasa/vestes/ꝛ liteamia diuio cultui ōputāda. Hā ꝛ moyses p. vii. dies edoctꝰ ē a dño facere linteamia: ꝛ ornamēta i tēplo necessaria. Hēpe vēsilia bñdicere ē opa nr̄a ad deū referre. Post h̄ altare alb̄ ꝛ mūdis pānis vestit: ō q̄ sub ti. de altari dictū ē. Postrēo ornat ecclesia ꝛ accēdūt lumiaria. Tūc ei opa iustorū splēdescēt. tūc fulgebūt iusti ꝛ tanq̄ sci. i arū. discurrēt. Et inde sup altare h̄ ordine ꝓsecrato missa celebrat: ꝛ sacrificiū altissimo offert. illō vicz de q̄ ꝓpha ait. Sacrificiū deo spūs p̄tri. ꝛc. put dicet i pemio q̄rte ptis. Nō ei fieri dz ꝓsecratio sine missa ẽm Gelasiū papā. q̄ tūc reuelat sacrm. qō etiā angel' ab initio fuit abscōditū. Et attē de qm̄ i aspsiōe basilice pōtifex lineis duntaxat ꝛ minoribꝰ vtit indumētis. sꝫ i missa vestibꝰ ornat pōtificalibꝰ ꝛ pciosis. recolēs q̄ legalis pōtifex i lineis sanctuariū expiabat. ꝛ post lotꝰ in pōtificalibꝰ i holocaustū arietē offerebat. Sed q̄ri eisdē lineis bircū emittebat post expiatōez. Iō etiā i ꝓsecratiōe fontiū ꝛ imersione catheczminoꝝ vbi pctā eoꝝ trāsferunt. q̄dā vtunt simplicibꝰ ꝛ lineis indumentis

De ꝓsecratiōibꝰ ꝛ vnctiōibꝰ.

Egitur dominū
Ipcepisse moysi vt ꝓficeret chr̄isma. q̄ vngūto vngeret tabernaculū i dedicatiōe ꝛ arcā testamēti mēsāq̄ cū vasis. ꝛ q̄ sil' sacerdotes ꝛ reges inūgerent. Moyses tñ nō legit fuisse vnctꝰ nisi vnctiōe spūali: sicut ꝛ chr̄ist⁹. Voluit itaq̄ chr̄is nos vnctiōe materiali inūgi vt i illa ꝓseqūmur spūalem. Et iō pia mat' ecclia diuersas exhibet vnctiōes: de q̄bꝰ hic aliq̄ p̄stringamus dicētes. Primo: q̄d hmōi significēt vnctiōes. Scdo ex q̄bꝰ fiāt. Tertio de vnctiōe baptizandoꝝ. Quarto ō vnctione baptizatoꝝ: que p epm̄ fit in fronte Quinto de vnctione ordinandoꝝ. Sexto de vnctione ꝓsecrandoꝝ epoꝝ ꝛ p̄ncipum Septimo de vnctione eccl'ie/altaris/calicis ꝛ aliorꝝ ministeriorꝝ eccl'iasticoꝝ. Octauo de extrema vnctiōe. Nono de ꝓsecratione ꝛ benedictione cimiteriꝝ/vestiū/ꝛ aliorum ornamentoꝝ eccl'iasticoꝝ. Decimo de consecratione ꝛ benedictione ꝓginum.

Circa p̄mū igitur notandū q̄ due sunt species vnctionis. Exterior: q̄ material' sive corporalis ꝛ visibil' est. ꝛ Interior q̄ spiritual' ꝛ inuisibil' est. Exteriori visibiliter vngit corpꝰ. interiori ꝛ inuisibiliter vngit cor. De ꝓma Jacobi apl's ait. Infirmat' q̄s in vob̄ inducat p̄sbyteros eccl'ie ꝛ orēt sup eū vngētes eū oleo i noīe dñi. ꝛ oratio fidei saluabit infirmū. De scda Joānes apl's ait. Et vos vnctionē. i. vnctio quā ab eo accepistis maneat i vobis: ꝛ nō necesse habet⁹ vt aliq̄s doceat vos. sed sicut vnctio eius docet vos de omnib⁹. Unctio exterior signū est interioris. Interior ꝓ nō soluz ē signū. i. signatū: sed etiā sacramētū. quia si digne sumit' vl' agit vl' auget absq; dubio q̄ designat puta salutē. iuxta illud. Sup egros manꝰ imponēt ꝛ bene habebūt.

Circa scdm sciēdū q̄ ad exhibendū exteriorem ꝛ visibilē vnctionē duplex oleum b̄ndicit': videlicet oleum sctm̄ seu catheczminoꝝ q̄ catheczmini vngunt'. ꝛ oleum infirmoꝝ de q̄ infirmi vngunt'. de qua vnctione loquit' dicta auctoritas: Infirmat' q̄s ex vobis. Qualit' aūt fiāt bñdictiōes vtriusq; olei ꝛ chrismatis i sexta parte sub q̄nta feria cene dñi dicet'. Sed q̄rit: q̄re infirmi ꝛ catheczmini oleo inunguntur. Rñdeo vt ex visibilib⁹ inuisibilia facilꝰ capiant'. sicut em̄ oleū fugādo infirmitatē recreat artus fessoꝝ: ita sui natura lumē p̄stat. sic credēdū ē q̄ vnctio olei ꝓsecrati q̄ ē signū fidei pctā fugādo sanitatē aīe ꝓfert ꝛ lumē ei p̄stat. Siq̄dē oleū visibile i signo: oleuz inuisibile i sacro. ꝛ oleū spūale intꝰ est. De oleo infirmoꝝ auctoritatem accepimus ab aplis. ō oleo catheczminoꝝ ab aplicis viris. ꝛ lz deꝰ possit oleuz spūale sine corpali

tribuere.qz tñ apli p infirmis:aplici viri p catbecuminis hac arte vsi sūt.nō sine pctō omitti pt qō cor autoritas ꝓsecrauit:put sub ti.de altari dictū ē. Sicut z antiq̄tus iusti sine circūcisione placuere deo.sz postq̄ eis p̄ceptū fuit vt circūsciderent b̄ omittētes pctō subūciebant.Tertio dicendū ē de vnctōe baptizādor.z q̄dē ī nouo testa. nō solū reges z sacerdotes vngūt sic iā dicet:vex etiā qz chr̄s ī sanguie suo fecit nos ꝺo nr̄o regnū z sacerdotes.i.regales sacerdotes.iuxta illō qō ꝑri⁹ aplus ait.Vos est⁹ gen⁹ electū.i.electi ex generib⁹ hoiz.regale sacerdotiū.i.bū vos regētes. Oēs chr̄iani bis añ baptismū vngūt.s.oleo bñdicto ꝓmo ī ꝑtice:deide int scapulas.z bis p⁹ baptismū.s.chrismate sacro.ꝓmo ī ꝑtice:deide p eām ī frōte. Et ꝟm Aug.ꝓme tres vnctiōes introducte sūt poti⁹ vsu q̄ p aliq̄ scpturā. In pectore q̄dē in q̄ ē locus cordis baptizād⁹ vngit oleo.ꝓmo vt p spūsscti donū abūciat errorē z igr̄atiā z suscipiat fidē rectā.qz iust⁹ ex fide viuit.z corde credit ad iusticiā. Int scapulas ꝺo vt p spūsscti gr̄am excutiat negligētiā z torporē z exerceat bonā opatōez.qz fides sine op⁹ mortua ē:vt p fidei sacr̄m sit mūdicia cogitationū ī pectore:p opis exercitiū sit fortitudo laboꝝ.i scapul':qtūs fides p dilectionē ꝟm aplos opet. Oleū igit a corde ad scapulas trāsfert qñ fides q̄ mente ꝺcipit ope ptic̄t. In ꝑtice ꝺo baptizat⁹ chrismate a sacerdote iungit vt supat⁹ oi poscēti de fide reddere rōnē.qz p caput mēs itelligit iuxta illō qō legit. Oculi.i. itellect⁹ sapiēt⁹ i capite.i.mēte ei⁹.cui⁹.s.mēt⁹ supior ps ē rō:z inferior sensualitas. Uñ bū p ꝑticē q̄ ē supior ps capit⁹ intelligit rō:q̄ ē supior ps mēt⁹. De b̄ etiā in.vj.pte sub sabbato sctō vbi agit ō ꝓfirmatiōe:dicet. Jō āt añ baptismū vngit oleo bñdicto z p⁹ baptismus chrismate sacro.qz chrisma soli competit chr̄iano.chr̄s em̄ a chrismate ōr vl' poti⁹ a chr̄o ōr chrisma:ñ ꝟm nos formā:sz ꝟm fidei rōnē. A chr̄o ꝺo chr̄iani dicūt:tāq̄ vncti deriuent ab vncto.s.a chr̄o:vt oēs occurrāt ī odorē vngēti illi⁹.s.chr̄i:cui⁹ nomē oleū ē effusū.sz ꝟm vim nos chr̄iani a chrismate dicūt:ꝟm Jsiō.ō b̄ dicet ī premio secūde pt⁹. Rursus ꝟm Aug.vnctio ex oleo ostēdit nos ad auditū plene fidei p̄gatos: z ad bonū chr̄i odorē vocatos:ad renūciādūq̄ diabolo eē cōmonitos. Scdo vnctio ī pectore z int scapulas fit ꝟm Raba.vt p fidē vndiq̄ muniamur z ad bona opa pficiēda p dei gr̄am roborem. Uñ p pect⁹ fidei ꝑt⁹:p scapl'as ꝺo ī q̄bꝫ on⁹ portat/bomis robur z opatio recte itelligit.iuxta illō Alligāt onera iportabilia z iponūt humeris hoim z̄. Ungit g̃ ī pectore z int scapulas vt mēte z actu opa diaboli postponat. z vt sit capax ad itelligēdū ꝺbū dei z robustus ad portādū iugū ip̄i⁹ z on⁹ leg⁹. Unctio ꝺo q̄ fit ī ꝑtice.i.sūmitate capit⁹ sup cerebra fit ꝟm ip̄m vt celest⁹ regni ꝑticeps fiat iunct⁹.z qz baptizati aia capiti.i.chr̄o ꝺsponsat.z ꝑterea fit cū chrismate ex oleo z balsamo ꝓfecto:vt sciam⁹ q̄ spūsscūs ei dat q̄ inuisibil'r opat. Oleū nanq̄ fessa mēbra fouet z lumē ꝑstat:vt ꝑmissuz ē.balsam⁹ ꝺo redolere facit. Siq̄dē fessa sūt anie mēbra:qñ penitet se ꝓtra deū egisse.spūsscūs ei⁹ venit ad illā illuminās ei⁹ itelligētiā et demōstrās ei pctā sibi eē dimissa vl' dimittēda:z ꝑstās illi bōa opa q̄ in alijs ispirāt bonū odorē qō ꝑ fragrantē balsamū designatur. Itē qz sedes superbie q̄ sp iuxta ip̄i⁹ nomis ꝺsonātia supiora appetit ī ꝑtice eē videt.iō rite fit ibi hec vnctio sub forma crucis z sub noīe būiltat⁹. Hāc vnctōez Silu̇ester papa fieri istituit p p̄sbr̄os ꝓt occasionē mortis. Uñ credibile est q̄ añ ei⁹ tp⁹ vtraq̄ vnctio.s.ꝑtic⁹ z frōtis reseruabat. Cū ei gremiū dilatarent eccl'ie:nec oīb⁹ epi valerēt p ꝺfirmatiōem accurrere:iō ne sine chrismat⁹ vnctiōe perirēt:instituit vt a sacerdotib⁹ ī ꝑtice sup cerebr̄. vbi est sedes sapientie vngerent ad robur z augmentuz gratie. Unde si postea decesserit dixit sicardus in mitrali q̄ ꝑ rata gratie augmentuz ꝺsequent z gl'ie. Ueruntñ z sine vnctione credim⁹ solo baptismo saluari.z sine man⁹ ipositiōe spūsctūm dari cui de⁹ dare voluerit:put i actib⁹ apl'oꝝ legit. Arnoldiste tñ pfidi heretici asserūt q̄ nunq̄ p baptismuz aq̄ homines spūsctūm accipiūt.nec samaritani baptizati illum receperunt.donec manus impositionē acceperūt. Sane vtraq̄ vnctio fit ꝟm Rabanū in modū crucis vt ab eo tpe diabol⁹ ī vase suo ꝑstino cognoscēs signū sue ītercptiōis.i.scē crucz q̄ int⁹empt⁹ ē.iā sibi deceps illō sciat alienū.i.a

se alienatū. Fit ꝫ ꝑm eū vnctio in pectore cū inuocatiōe trinitatis: vt nulle reliqe la-tētis inimici i eo resideāt, sed i fide sctē trinitatis mēs ei⁹ ꝓfortet ꝛ suscipiat ꝛ habeat intelligentiā mādator⁹ dei. Quisqꝫ ꝫ fidel' bis inūgit. bis oleo: postea similit bis chrismate. Primo i baptismo i ꝑtice. Secūdo post baptismū i frōte. s. i. ꝓfirmatōe. qz etiā spūs scūs bis fuit aplis dat⁹ vt dicet i. vj. ꝑte sub sabbato sctō. Quarto loco dicendū eēt de vnctiōe q̄ fit ꝑ eꝑm i frōte baptizati. ꝫ de h̄ dicet in. vj. ꝑte sub sabbato sctō. Quito loco circa vnctionē ordinādorū notandū ē q⁹ man⁹ pbi ab epo vngit vt cognoscat h̄ sacro se p spūm sctm suscipe ꝑtutē ꝛ gr̄am ꝓsecrādi. Un̄ eps eas inungēs ōt. Cōsecrare ꝛ sctificare digneris domine man⁹ istas p istā vnctionē ꝛ nr̄am bn̄dictionē: vt q̄cūqꝫ ꝓsecrauerint ꝓsecrent: ꝛ q̄cūqꝫ bn̄dixerit bn̄dicant i noie dn̄i. Jō qꝫ viri deuoti osculant man⁹ sacerdotū statim post ordinationē credētes p h̄ oīonuꝫ illoꝝ participes fieri ꝛ bonoꝝ. Et vngunt oleo sacro: vt opa miscōie p viribꝫ ad oēs debeant exercere. Per man⁹ em̄ opa: p oleum miscōia designat. Un̄ samaritan⁹ ille appropians vulnerāto vinuꝫ supinfudit: ꝛ oleum vulneribꝫ eius. Ungunt etiā oleo vt humide sint ad offerendū deo hostiaꝫ ꝑfectis ꝛ large ad cetera officia pietatis nō aride ꝛ curue ad retinēdū. vtrūqꝫ ei videlicꝫ gratia curatiōis ꝛ charitas dilectiōis p oleū designat. Rursus ideo ipositio manus cū oleo sup caput ordinādi fit. qz per manū op⁹: p digitos dona spūsscti: ꝛ p caput mēs intelligit. Man⁹ ergo iponit: qz donis spūs sancti mēte imbut⁹ ad opa christi mittit. Sexto circa eꝑoꝝ ꝛ ꝓncipū vnctionē sciēdū est q⁹ eꝑoꝝ vnctio a veteri testamēto sumpsit originē. Nam Leui. xxj. ōr. Pōtif ex sup cui⁹ caput fusum est vnctionis oleū ꝛ cui⁹ man⁹ sunt in sacerdotio cōsecrate ꝛc. Sane eps vngit chrismate qđ sicut ꝓmissū ē ꝓficit ex oleo ꝛ balsamo ꝛ vngit illo tā i corpe q̄ i corde, vt interi⁹ nitore ꝓficie q̄ntū ad deū qđ p oleū: ꝛ exteri⁹ habeat odorē fame q̄ ad ꝓximū qđ p balsamū ꝺsignat. De nitore ꝓficietie dicit apls. Gloria nostra hec est testimoniū ꝓscientie nr̄e. Nā ois glia filie regis ab int⁹. s. ꝓcedit. De odore bone fame idē apls ait. Chr̄i bon⁹ odor sum⁹. i. exemplū ꝛ imitatio sum⁹ in ol loco. ꝛ alīs sum⁹ odor vite in vitaꝫ. q. di. sum⁹ em̄ dilectōis ꝛ bōe opiniōis ducētis in vitā eternā. alīs odor mortis in mortē. id est inuidie ꝛ male opiniōis ducentis in mortē eternā. Debet em̄ eps bonū in se habere testimoniū: ꝛ ab his q̄ sūt int⁹ ꝛ ab his q̄ sunt foris vt cortina. i. fidel': cortinā. i. in fidelē trahat scz ad fidem. ꝛ q̄ audit. s. addiscendo ꝛ credēdo dicat. Veni. s. ꝑdicādo ꝛ docēdo. Hoc vnguēto caput ꝛ man⁹ epi ꝓsecrant. Per caput em̄ mens intelligitur iuxta illud euāgel'. Unge. i. humilia caput tuū. ꝛ faciē tuam. i. ꝓscientiam laua. s. lachrymis. Per man⁹ opa designant: iuxta illud in cāticis. Man⁹ mee. i. bona opa distillauerūt myrrhā. i. dederūt alīs bonuꝫ exēplum. Caput igit vngit balsamo charitatis. Prio vt eps diligat dcū ex toto corde ꝛ ex tota mēte ꝛ ex tota aīa sua. ꝛ etiam chr̄i exēplo. primū suuꝫ sicut. i. ad id qđ seipm. Oleū em̄ in capite est charitas in mēte ꝑm Grego. Scdo caput vngit ꝓpter auctoritatē ꝛ dignitatē. qz nō solū eps sz etiā rex ꝓstituit. Tertio vt ostendat illi⁹. s. chr̄i tanq̄ ei⁹ vicari⁹ repsentare psonā. de q̄ ōr ꝑ ꝓpham. Sicut vngentū in capite ei⁹ ꝛc. Caput em̄ viri est chr̄is. caput chr̄i de⁹: q̄ ō se ōt. Spūs dn̄i sup me eo q⁹ vnxerit me. euāgelizare pauprib⁹ misit me. Chr̄is em̄ caput nr̄m vnct⁹ est oleo luisibili. ipe ꝑ vniuersa interpellat ecclīa. eps ꝑ sibi cōmissa Man⁹ ꝺo vngunt ꝓpter ministeriū ꝛ officiū. Man⁹ q̄dem q̄ opa signant / vngunt oleo. i. chrismate pietatis ꝛ miscōie. Prio vt eps operet bonū ad oēs: maxime āt ad domesticos fidei. nemini claudant: oīnibus apiant. iuxta illud: Man⁹ aperuit inopi: ꝛ brachiū extēdit ad pauperē. Man⁹ arida: man⁹ auara. man⁹ tenacitate cōtracta apiri nō ꝑt. Ungat igit vt sanet: vt apiatur: ꝛ vt indigētib⁹ elemosynas largiat. Scdo vt ostēdat accipe ptātē bn̄dicēdi ꝛ ꝓsecrādi. Un̄ cū eas ꝓsecrato⁹ inūgit: Cōsecrare (iqt) ꝛ sctificare dn̄e dignerꝫ man⁹ istas ꝛc. vt supra. Tertio vt mūde sint ad offerendū hostias ꝑ peccatis. Et nota q⁹ licet man⁹ epi inūcte fuerint oleo cū in pīb⁹ tex ordinaret: itex chrismate vngunt cum in eꝑm ꝓsecrat. Siqđē p man⁹ opa: p oleum spūsscti vt gratie copia. p balsamū qđ

oleo admiscet i chrismate odor bone fame designat. Eccli.xxxix. Quasi balsamus nō mittū odor me⁹. Quia ḡ i opib⁹ eṗor z alior supior⁹ pl⁹ q̄ i alijs inferiorib⁹ man⁹ spiritus scī apparere z odor fame sentiri debz iuxta illō.ij.ad Cor.ij. Chri bon⁹ odor sum⁹ deo. Hā z i celesti hierarchia supiores angeli supiorib⁹ donis z gra eminēt. idcirco i eor ꝓsideratiōe man⁹ alias oleo inūcte chrismate rōnabilit inunguntur. Polleret etiā chrismate ꝓfirmat: vt pollicis impositio cūctis ꝓficiat ad salutē. Hēpe i veteri testamēto nō solū vngebat sacerdos verūetiā rex z ꝓpheta: sicut i libris Regū habetur. Uñ dñs ꝓcepit Helie. Uade z reuertere i domū tuā p desertū in damascū. cūq; ueneris illuc vnges Asael in regē sup syriā. z Jehu filiū nāsi vnges regē sup israel Heliseū aūt filium saphat q̄ est de abel vnges ꝓphetā p te. Samuel q̄z vnxit Dauid i regē. Sed postq̄ Jesus nazarenꝰ quē vnxit deꝰ spūsc̄o: sicut i actib⁹ apl'or legit: vnctus ē oleo letitie p ꝓsortib⁹ suis. qui ẽm apl'm est caput ecclie: q̄ est corpꝰ ipiꝰ ꝓncipis. Unctio a capite ad brachiū ē trāslata vt ꝓnceps a tpe chri nō vngat a capite: sed i brachio siue i humero vl i armo/i q̄b⁹ ꝓncipat⁹ ꝓgruē designat. iuxta q̄d legit. Factus ē ꝓncipat⁹ sup humer⁹ ei⁹ tē. Ad q̄d etiā signādū Samuel fecit poni armū ante saul cui dederat locū i capite mēse añ eos q̄ fuerāt inuitati. In capite em̄ pōtificis sacramētalis est delibutio obseruata. q̄ ꝓsonā capitis. s. chri q̄ est caput ecclie in pōtificali officio repsentat Refert aūt inc pōtificis z ꝓncipis vnctionē. q̄ caput pōtificz chrismate ꝓsecratur: brachiuz vo ꝓncipis oleo delinit. vt ostēdat q̄nta sit differentia inc auctoritatē pōtificis z ꝓncipis ptātē.

Et nota q⁹ sicut in euāgelio legit: q̄dam patrfamilias vocauit suos suos z dedit illis decē mnas. Sic̄dem vocatio serui est canonica electio epi: q̄ fit ẽm vocationem dñi vocantis Aaron. Una dat ei qñ is q̄ sibi man⁹ ꝓsuit dat ei textū euāgelij dicēs. Uade ꝓdica. Et ipe cū ꝓmo igredit ecclitatē suā ꝓfert euāgeliū in pectore suo iuxta morē q̄rūdā ecclias ostēdens q̄si negociator mnā suā. In q̄busdā etiā ecclesijs cū archiepus dat illi ꝓgā z ōt. Uade ꝓdica. z ille stari bñdicit gplm. in q̄ signat q⁹ Dor ses cū ꝓga missus ē in egyptū. Rursus epi scopi in die sue ꝓsecratiōis ꝓsueuerūt eq̄tare eq̄s albis pānis cooptos: repūtantes illud qō legit in Apoc. xix.c. Exercit⁹ q̄ sē in celo sequunt illū in eq̄s albis. Sic̄dez exercit⁹ q̄ sūt in celo sūt boni z iusti viri z plati q̄ q̄tidie sequunt ꝓ celestib⁹ deū in oib⁹ bonis operib⁹ q̄ ideo dicunt esse i celo. q̄ sola celestia diligūt z q̄rūt. Uñ apls. Nostra ꝓuersatio in celis est. Hi exercit⁹. i. iusti z boni viri z plati sequunt iesum qñ. s. expugnāt i se vicia p correctionē: z i primis p āmōitionē. Uñ Jacob. Qui ꝓuerti fecerit pctōrem ab errore vie sue liberabit aiam suā a morte tē. Isti exercit⁹ sūt in eq̄s. id ē in corporib⁹ castis. Corpa bonor⁹ dicunt equi. q̄ sicut eq̄ dirigunt ẽm volūtatē sessoris: ita iustor⁹ corpa regunt ẽm voluntatē chri. Isti eq̄ debēt esse albi siue albis opti. i. corpa iustor⁹ ꝓlator⁹ debēt esse casta z mūda. Si em̄ casta nō fuerit chrim seq̄ nō poterūt. Et Petr⁹ Chr̄s passus ē ꝓ nob⁹ vobis relinq̄ns exēplū vt sequmini vestigia ei⁹ tē. Sed z clerici sctē rhomane ecclesie ex cōcessiōe Cōstātini imperatoris eq̄tāt equos decoratos linteaminib⁹ cādidissimi coloris. Qua die debeat epūs ꝓsecrari: z q̄re codex euangelij ponit sup humeros ꝓsecrādi dicet in scōa pte sub ti. de epō.

Septimo loco dicēdū est de vnctiōe ecclesie altaris/calicz z alior⁹ ministerior⁹ ecclesie. q̄ ẽm morē cū dedicant inūgunt nō solū ex mādato legis diuine: vetetiā exēplo bti Siluestri q̄ qñ cōsecrabat altare illud chrismate pūgebat. Precepit ei dñs moysi vt faceret oleū vnctiōis de q̄ vngeret tabernaculū testimonij: mēsam: arcam testamēti: cādelabr⁹ z supellectilia. Exod. xxx. z xl.c. z alia vt ꝓmissum ē. Que vnctiōes fiunt vt rebus inūctis maior reuerētia exhibeat: z maior illi gra infundat. De his vnctionib⁹ i suis locis dictū est z dicet. Uer⁹ vnctiōis sacrm aliud q̄dē efficit z figurat in nouo q̄z in veteri testamēto. Uñ nō iudaisat eccl'ia cū vnctiōis celebrat sacrm/sicut aliq̄ antiq̄ mentiunt: q̄ negz scripturas negz dei nouere ꝓtutē. De vnctiōib⁹ eccl'ie z altaris in suis titulis dictū est. Patena sic̄dem ꝓsecrat z inungit ad amministratōez corpis chri q̄ i ara crucis p oīm salute immolari elegit. Hā z oīpotēs deꝰ ꝓspersam

simlaginē ī patēis aureis ⁊ argēteis ad altare suum deferri iussit. Lalix q̄z ꝓsecrak ⁊ inūgik vt gr̄a spūssctī pficiak nouū sepulcr̄ corpi ⁊ sanguini chr̄i. ⁊ ipe dignek illū sua ꝑtute pfundere q̄ calicē Melchisedech famuli sui pfudit. Octauo ō extrema vnctiōe q̄. s. ex institutiōe Felicis pape q̄rti. ⁊ ex p̄cepto Jacobi apli datur laborātib⁹ in extremis dicendū est. De q̄ dicūt q̄dā q̄ illa nō est ita ꝓprie sacramētū sicut chrisma. tio q̄ fit in fronte vl̄ alias. q̄z sicut asserunt iterari pōt cū sit oīo sup boīez. qō ī sacramētis nō ꝓtingit. Sane hec vnctio p solū sacerdotē fieri pōt: si pl̄es adesse nō p̄nt. Per quā q̄dē venialia remittunk. iuxta illud Jac. Infirmak q̄s ex vob: vt s. Fit autē vnctio hec ī diuer⁹ corpis mēbris ꝓpter causas q̄ ex oīonib⁹ q̄ tūc dicunk colligun tur. ⁊ specialik ī illis in q̄b⁹ q̄nq̄ sensus bomis vigēt. vt q̄ q̄d p illos infirm⁹ deliq̄t: p hui⁹ vnctiōis ꝑtutē aboleak. In q̄busdā ordinarijs legik q̄ inūgēdus debet esse ad min⁹. xviij. annoꝝ. ⁊ q̄ egrotās semel dūtaxat debz ī anno inūgi: licet pluries egroter. ⁊ q̄ nullus inūgēdus est nisi q̄ pus cōpos mētis exist̄s verbis aut signis id postulauerit. ⁊ q̄ nō debēt scapule inūgi. q̄z in baptismo fuerūt inūcte: ⁊ amodo mysterio carēt. ⁊ q̄ ꝓfirmat⁹ nō debet inūgi ī fronte sed in tēporib⁹. nec p̄sbyteri man⁹ vngi debēt interi⁹: sed exteri⁹. q̄z in ordīatione ei⁹ interius inuncte fuerūt. ⁊ q̄ ab epō sel̄ inūctus nō debet ꝓpter ei⁹ reuerētiā vlteri⁹ p p̄sbyterum ibi inungi. Et q̄ si eger inunct⁹ conualescit: loca inuncta lauenk. ⁊ aqua lotionis in ignē p̄iciak. Si ꝓ decedat nō lauek corpus ꝓpter recētē vnctionē. Et q̄ si egerin extremis laborat cito vngatur ne inunct⁹ decedat. Quidā etiā penitentes ⁊ morituri ciliciū induunt ⁊ sternunk in cinere. vt dicek in sexta p̄te sub q̄rta feria in capite ieiunioꝝ. Nono cimiteriū q̄ eisdē gaudet ꝑuilegijs cū eccl̄ia ꝓsecrak ⁊ bñdicik. sicut dñs bñdixit p man⁹ seruoꝝ suoꝝ Abrahā Jsaac ⁊ Jacob terrā a filijs ephrō causa sepulture ꝓpatā. Bñdicik aūt vt vlteri⁹ desinat illic immūdoꝝ spiritū habitatio esse ⁊ fideliū corpa ibi vsq̄ ad die iudicij requiescant in pace nisi paganoꝝ vel infideliū vel etiā excōmunicatoꝝ corpa ibi fuerint humata donec inde fuerit eiecta. Illud etiā nota q̄ palle altaris vestimēta sacerdotalia ⁊ hmōi eccl̄iastica ornamēta benedicēda sunt. Legim⁹ enī Moysen ex p̄cepto dñi tabernaculuz diuinis p̄ceptis fecisse cū mēsa ⁊ altari ⁊ vasis ⁊ vtensilibus ad diuinū cultū explendū. Si g̃ iudei q̄ legis ⁊ futuroꝝ vmbre seruiebāt hec agebāt Heb. viij. ⁊. x. c. q̄nto magis nos q̄b⁹ veritas p chr̄m patefacta est h̄ agere debemus ⁊ h̄ p epos sacratos: ⁊ nō p coepos. Un̄ legik Exod. penul. c. Cuncta vasa ministerij bñdixit Moyses. Etsi sacre vestiū petia vl̄ filū adiūgak: nō ideo bñdictionē iterari debere iuris testimonio comprobak. Quare aūt res hmōi ⁊ sil̄es bñdicank ex eaꝝ bñdictionib⁹ colligik euident. De vestib⁹ ꝓ sacris dicek ī ꝓmio tertie partis. Et attende q̄z benedictio seu ꝓsecratio eccl̄ie ⁊ vestiū ⁊ ornamētoꝝ eccl̄iasticoꝝ nō fit eo q̄ illa sint gr̄e susceptiua cū sint inanimata. sed h̄ nosck introductū. q̄z sicut ⁊ boīes sic ⁊ illa p bñdictionē ⁊ ꝓsecrationē diuino cultui habilitāt: ⁊ idonea ⁊ maioꝝ reuerētie efficiunt. Personis ꝓ p vnctionē ⁊ bñdictionē maioꝝ gr̄a infundit. Quidā aūt ī ornamētoꝝ bñdictiōe man⁹ suspēdūt. ō q̄ dicek in. ij. p̄te sub ti. de diacono. Decimo esset de ꝓginū ꝓsecratiōe dicendū. sed de h̄ ī ꝓmio scōe p̄tis dicek.

De eccl̄iasticis sacramētis

Circa eccl̄iasticā sacramēta notādū est q̄ fm Greg. sacramentū est in aliq̄ celebratiōe: cū res gesta ita fit vt aliud aliq̄d significate rei accipiam⁹ qō sctē. i. digne accipiendū est. Mysteriū ꝓ est qō occulte ⁊ inuisibilik opak spūssctūs: ita q̄ opando significat: ⁊ significādo bñdicit. Mysteriū enī est in sacramētis. ministeriū ōr in ornamētis. Sed ⁊ fm Aug. sacramentū est inuisibilis gr̄e visibilis forma. Item sacrificiū visibile: inuisibile sacramētū. Itē idez Signū ē res p̄ter speciē quā īgerit sensib⁹ aliud aliq̄d ex se faciēs in cognitionē venire. Dicik etiā sacr̄m sacre rei signū vl̄ sacrū secretū. De h̄ etiā in q̄rta p̄te sub. vij. p̄ticula canonis dicek sup ꝓbo mysteriū fidei. et sub ti. de oblatiōe. Sane q̄dā sūt sacra

necessitatis tm̃.quedam dignitatis ꝛ necessitatis.quedam ordinis ꝛ necessitatis q̃dam dignitatis ꝛ voluntatis.q̃dam ꝓ volũtatis tm̃. Sacramentũ necessitatꝫ tm̃ est baptismus q̃ in summa necessitate a quocũq; dum tm̃ in forma ecclie collatꝰ fuerit ꝓficit ad salutem. Et dicit necessitatis:quia sine eo nemo saluari põt si ex ꝓtẽptu deserat.De hoc sacramẽto i sexta parte sub sabbato sancto dicet. Sacramẽtum dignitatis ꝛ necessitatꝫ est ꝓfirmatio Dignitatis:qz a solo epõ ꝓfert.Necessitatis:qm̃ ex ꝓtemptu illud dimittẽtes nõ saluant.De h̃ etiã sub dicto sabbato dicetur. Sacramẽta ꝓ ordinis ꝛ necessitatis sũt penitentia:eucharistia:ꝛ extrema vnctio. Ordinis:qz tm̃ a rite ordiatis ꝑm claues ecclesie dari debent:nisi in necessitate in q̃ q̃s põt etiã laico ꝓfiteri.Necessitatis:qm̃ ex ꝓtemptu illa dimittẽs saluari nõ ꝑt.De penitẽtia vide in .vj.parte sub titu.de q̃n: ta feria cene dñi.Et dixim⁹ in Repertorio nostro sub ti.de pe.ꝛ re.De eucharistia in quarta parte sub canõe dicet.De extrema vnctõe in p̃cedenti ti.dictũ est. Sacramentũ ꝓ dignitatis ꝛ volũtatis est ordo Dignitatis:qz a solis epis ꝓfert.vel qz nõ nisi dignis ꝛ digne ad illũ accedẽdũ ẽ. Volũtatis:qz sine illo q̃s saluari põt.De h̃ dicet in pemio scõe partis Sacramentũ volũtatis tm̃ est matrimoniuz.Et dicitur volũtatis.qz sine illo q̃s saluari ꝑt.Nõ ei expedit homini ad regna cẽloꝝ tẽdere volẽti nubere.Circa qõ notandũ est ꝑm canones solẽnitas nuptiaꝝ faciẽda nõ esta.lxx. qõ est tps tristicie vsq; in octauã pasce.nec tribus hebdomadis ante festum scti Johannis.Sed ꝑm consuetudinẽ ecclie generalis matrimoniũ publice ꝓtrahit in ecclesia a crastino dñice i albis vicz ab octaua die pasce vsq; ad p̃mũ diem rogationum. Et in p̃ma die rogationũ in mane claudi: tur hec solẽnitas.ꝛ durat ꝓhibitio vsq; ad octauũ diẽ post penteco.inclusiue.ꝛ sic loquit̃ Clemẽs papa in sua epistola decretali. A p̃ma q̃q; dñica aduentus vsq; ad epiphaniã non debent nuptie celebrari Nec etiã fierent vsq; ad octauã Epiphanie:nisi qz dñs etiã nuptias/tũ sui p̃sentia/tũ etiã miraculo decorauit. Vñ tũc cantat. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia. Quia dam tm̃ dicũt sanctius esse q̃ hec ꝓhibitio vsq; ad octauã ipius festi extendat:sicut ꝛ officiũ ꝓuersiõis aq̃ in vinũ i nuptijs. In p̃missis q̃ tẽporibꝰ matrimõia nõ ꝓtrahũ tur:qm̃ ipa tpa sunt orationi deputata. Et iõ debet tũc hõ etiã a lecto vxorio seq̃strari. Generaliter em̃ tpe q̃ abstinet a nuptijs abstinendũ est etiã a ꝓiugali amplexu:nisi forte ob fragilitatẽ humanitatis vir ab vxore poscat ꝓiugale debitũ vel ecõuerso.qm̃ poscẽti soluendũ est.qz ꝑm ap̃lm Vir non habet ptãtẽ corꝑis sui:sz mulier.ꝛ ecõuerso. Licet aũt solẽnitas nuptiaꝝ p̃missis tẽporibꝰ interdicta sit.q̃cũq; tm̃ tpe matrimoniũ legitime p̃ ꝓba de p̃senti ꝓtractũ fuerit tenet.Qõ ꝓ statutũ fuit in canone q̃ tribus septimanis p̃cedẽtibꝰ festũ bti Joannis baptiste nuptie nõ celebrarẽt:iõ factũ fuit vt liberi⁹ orationi vacet. Instituerat em̃ eccl'ia ꝑus duas q̃dragesimas p̃ter maiorẽ vnã añ natale dñi:q̃ cõiter vocat.s.martini.ꝛ durabat vsq; ad natale.aliã.s.xl.dierũ añ festũ bti Joãnis bap.in q̃bꝰ vacãduz erat orationibꝰ:eẽynis:ꝛ ieiunijs.sz ꝓꝑ boim fragilitatẽ ille due ad vnã sũt redacte.ꝛ iterũ illa diuisa est i tres bebdomadas aduẽtus:ꝛ tres añ natiuitatẽ scĩ Joãnis:in q̃bꝰ est ieiunandũ ꝛ a nuptijs abstinendũ. Porro ꝑm Jsiõ.femine dũ maritant iõ velant vt nouerint se sp viris suis subditas esse. Et qz Rebecca visa Jsaac se velauit. Jtẽ iõ nubẽtes p⁹ bñdictionẽ vitta vno inuicẽ viculo copulant:ne cõpagẽ.i.fidez ꝓiugal' vnitatꝫ dirũpãt.Eadẽ ꝓ vitta cãdida purpureo colore p̃miscet.qz cãdor ẽ mũdicia vite.purpura ad sanguis posteritatẽ adhibet:vt hoc signo ꝛ ꝓtinẽtia ꝛ lex ꝓtinendi ab vtriscz ad tps ãmoneat:ꝛ post h̃ reddẽdũ ꝏbitũ nõ negẽt Jtẽ q̃ i p̃mis anul⁹ a spõso spõse dat̃ fit nimiꝝ ꝓpter mutue dilectiõis signũ vl' ꝓꝑ id magis vt pignere.i. signo corda eoꝝ iũgant. Vñ ꝛ i q̃rto digito anul⁹ iõ iseritꝫ.qz i eo vena q̃dã (vt fert) sanguis ad corꝺ vsq; pueniat. Jtẽ ꝓphe⁹ q̃dã sapiẽs p̃mũ ob amorꝫ signũ ferreũ anulũ fecit ꝛ inibi adamãtẽ ẽclusit:ꝛ inde subarrari spõsas instituit.qz sicut ferrum oia domat:sic amor oia vincit.qm̃ nihil amoris feruore vehementꝰ.ꝛ sicut adamas est infrãgibil':sic ꝛ amor ẽ insupabil'. Fortꝫ est em̃ vt mors dilectio. Jõcz in digito anula

ri in quē vena ꝓcedit a corde illuꝫ portari instituit. Postmodū ꝯo ꝓferreis sūt aurei constituti: z ꝓ adamāte gemis ornati: qz sic aurū cetera metalla, sic amor vniuersa bona ꝓcellit, z sic aurū gēma decorat: sic cōiugalis amor ceterꝭ ꝓtribus adornatur.

Nuptie aūt ꝑm Ambr. dicte sūt ab obnubēdo. ille em̄ q̄ nubūt caput ꝓpt verecūdiā obnubere solēt. Unde et rebecca viso ysaac cui desponsari debebat caput obnubere cepit. Verecūdia nāq; dz ꝓcedere nuptias: q̄ ipz ꝓiugiū plꝰ verecūdie ꝓmēdet: et magꝭ experta dz videri a viro q̄ ipsa virū expertisse. Sz z ꝑm Hiero. Cōnubia legitima pctō carēt. nō tñ ꝑpe illo q̄ actꝰ ꝓiugales gerunt p̄ncia spūsci dak: etiāsi ꝓba esse videat: q̄ officio generatōis obseqūtur.

Notandū etiā est q̄ triplex spūale sacr̄m in carnali mr̄imonio ꝓsummato designat. Primū sacrāmētū est vnio fidelis anie ad deū p fidē, dilectōez, z charitatē: siue vnio volūtatꝭ, s. charitatꝭ q̄ ꝓsistit in spū int deū et iustā animā. Un̄ apls. Qui adheret dō vnus spūs est cū illo. Hoc sacr̄m ꝯcak per ꝓiūctionē animoꝝ habitā in ꝓma desponsatiōe carnal matrimonij. Scōm ē vnio būane nature ad deū q̄ facta ē in vtero virginali p incarnatōem ꝑbi dei: siue nature conformitas q̄ ꝓsistit in carne inter chr̄m et sanctā eccl̄iam. Ad qđ ꝑtinet illud Verbum caro factū est tē. Hoc sacr̄m designat i matrimonio carnali p ꝓiūctionē corporū ꝓsūmato: nō q̄ ipsa ꝓiūctio in q̄ spūsc̄us nō adest illud designet, sed p ipm actū cōsummatū significat. Tertiū sacr̄m est eccl̄ie vnitas ex omīb gentib collecta: et vni viro scz chr̄o subiecta. Hoc sacrāmētuz ꝯcak in eo q̄ vnicā tantū et virginē habuit vxorem: facto postmodum clerico z ordinato. Ubi ꝯo ds ad bigamiā siue ad secundum mr̄imoniū trasiit iam ab vnitate recedit, qz carnē suā in pl̄es diuidit, et sic huiꝰ tertij sacramenti signatio i eo nō cadit: q̄re p̄moueri nō pōt. Nā ꝓmotꝰ vnitatē sig̃re ñ posset. Preterea p scōm mr̄imoniū recedit a prioris ꝓiunctiōe matrimonij. Ecclesia vero ex̄q̄ se ꝓiūxit nūq̄ ab eo decessit: nec ipse ab ea. bigamꝰ g̃ talē vnitatē significare nō pot. Un̄ merito ꝓpt huiꝰ sacramenti defectū p̄moueri nō pōt. Illud etiaz notandū q̄ sic statutū est in ꝓcilio carthagin. sponsus z sponsa bñdicēdi a parētib vl a paranymphis offerant ecclie sacerdoti, acceptā aūt bñdictōe eadē nocte p reuerētia benedictiōis i ꝯginitate ꝑmanēāt. Leuex. nuptie bñdicēde sūt a sacerdote cū ꝑcib z oblationib ex institutiōe Euaristi pape. Ue rūtū vir vl mulier ad bigamiā trāsiēs: matrimoniū ꝓbēdo nō dz a ꝑsbytero bñdici qz cū alia vice bñdicti sint eoꝝ benedictio iterari nō dz. Nō g̃ debent nuptie bñdici, nisi vbi ꝯgo cū ꝯgie ꝓbit ꝓpt rōnē q̄ ponitur i ꝑmio scōe ꝑtis. imo ꝑsbyter q̄ bñdictionē cū scōa vxore celebrauerit: officio z bñficio suspēsus ē ad sedē aplicā mittēdus. Qđ qđē ad exhortationē ꝓtinentie noscit introductū. Scōm q̄rundā locoꝝ ꝓsuetudinē siqs ꝓbit cū scōa ꝯgine bñdictio iterak. z ꝑ si dñs papa sciat z tolerat: alioq̄n nō valet. Dicunt etiā qđē q̄ si aliq̄ ꝯgines ꝓtrahētes nō fuerint bñdicti: facti bigami itez ꝓtrahēdo poterunt bñdici. Sed zsi q̄ ꝓtrahētes fuerint bñdicti. licz se nō cōgnouerint carnalit: nō ꝛō itez ꝓtrahētes bñdicentur. De bñdictiōe ꝯginū dicet in ꝑmio scōe ꝑtis. Notādū aūt est q̄ vnū sacr̄m dignꝰ ē alio q̄tuor modis, s. rōne efficacie vt baptismꝰ: rōne sctitatis: vt eucharistia. rōne significatōis: vt ꝓiugiū. Quidā tñ ñ approbāt istū modū. z rōne ꝓferētis: vt cōfirmatio z ordo. Sed q̄rit: q̄re institute sūt sacr̄a: qz sine illis potuisset deꝰ humāo generi vitā eternaz z gr̄am donasse. Rūsio ꝓpter tria. Prio ꝓpt humiliationē: vt duz bō ex dei ꝑcepto se rebꝰ insensibilibꝰ z se inferioribꝰ reuerēt subd̄ūcit ex hac obediētia magis apud deū mereat. Scōo ꝓpt eruditionē vt p id qđ foris i specie visibili cerni tur ad inuisibilē ꝑtrē q̄ interꝰ ē agnoscendā mēs eruditak. Tertio ꝓpt exercitationez qz cū hō ociosus ē nō ꝑbeat ꝓnik ei vtilis z salubris exercitatio in sacr̄is q̄ vanā z noxiā declinet occupationē. iuxta illud. Semp aliq̄d boni opis facito: vt diabolꝰ inueniat te occupatū. Nō g̃ debēt omitti put in ꝑcedēti titu. dictū est.

Incipit liber secundus de ministris ⁊ ordinib⁹ ecclesiasticis ⁊ de eorum officijs.

In hac secunda pte de ministris ⁊ ordinib⁹ ecclesiasticis eorūq⁹ officijs tractare puidim⁹ p̄mittētes q̄ tres sūt secte famose, vidz gētiliū/hebreor⁹ ⁊ chr̄ianorum. Prima est erroris. Scōa p̄itatis. Tertia p̄itatis ⁊ salutis. In p̄ma naufragamur. In scōa a periculo eripimur. In tertia saluamur. Prima secta dr a secando, q⁹ secat ⁊ separat nos a deo. Secūda ⁊ tertia a secrando ⁊ tenēdo, q̄m illumināt: saluāt ⁊ liberant. Chr̄ianor⁹ plone tā seculares q̄ ecclesiastice ab alijs duabꝰ sectis sumpte sūt hebrea vidz ⁊ gentili. Sicut em̄ apd nos duo sunt genera plonar⁹, s. laicales ⁊ ecclesiastice, sic ⁊ apud gētiles ⁊ hebreos. Apd gētiles q̄dem seculares plone erant he, monarcha, s. imperator rhoman⁹: patricij qui ⁊ senatores dicebant ad q̄s arbitriū vniuersa ordinabant. reges: duces: comites: p̄sides: p̄fecti: suffecti. tribunimilitū: tribuni plebis: p̄tores: cēturiones: decuriones q̄s terniones: diuini viri: q̄stores: ediles: ⁊ aule ianitores. Inter poetas p̄o erāt aduocati: carminū relatores: carminū scr̄tores comedi: tragedi: ⁊ histoziographi. Vates aūt qui a vi mentis dictus est modo sacerdotē: modo ꝓphetā: modo poetā significat ẽm Isid⁹. In ritu templor⁹ erāt apud gētiles archiflamines: ꝓtoflamines: flamines ⁊ sacerdotes: vt iam dicet. Erant q̄z apud eos viror⁹ ⁊ mulier⁹ religiosi q̄uent⁹. Apd hebreos q̄q̄z eadem erat diuersitas plonarū: alie nāq̄z erant seculares, alie diuio cultui in templo vidz dicate. In templo erāt summ⁹ sacerdos: vt Melchisedech. minores sacerdotes leuite: nathinnei: luminuz extrictores: exorciste: ianitores ⁊ editui seu cantores. Sup p̄lm p̄o regēdū erat dux p̄li Moyses, ⁊ sub eo q̄s ipe cōstituerit ad ꝓsiliū Jetro soceri sui erant etiā ciliarche ⁊ acōtarche: pētacōtarche: ⁊ dēcacōtarche, i. millenarij cētenarij: q̄nq̄genarij ⁊ decani. Cilios em̄ iterp̄tat mille ⁊ archos p̄n ceps, inde ciliarcha, i. princeps sup mille, eta centū, inde etacōtarcha: q̄ sup centū potestatē hēbat. Pentacōtarch⁹ dr q̄ pest q̄n q̄ginta, penta ei q̄nq̄ sonat. Decan⁹ q̄ decē Deca ei decē sonat, apd chr̄istiānos q̄z silis diuersitas repit. Et nota q⁹ chr̄iani a chr̄isto dicti sr. chr̄is p̄o a chr̄ismate, de q̄ dictū est i pte p̄ma sub ti. d ꝓsecratōib⁹. A nomē chr̄istianor⁹ p̄mo in antiochia inuentū est. Antea ei oēs vocabant discipl̄i seu frēs: donec apl̄i in Antiochia ꝓsiliū fecerunt. Et dicūt chr̄iani ortodoxi, i. recte gl̄iantes: et vt credūt viuētes, nā ortbos grece: dr recte latine ⁊ dora gl̄ia. Dicit g̃ chr̄is a chr̄ismate q̄i vnct⁹. Ipe āt vnct⁹ ē eternal'r a deo pre ꝓsortib⁹ suis: put legit in Actib⁹ apl̄or⁹. et h̄ nomē est oleū effusuz. Hinc ē q⁹ in ve. testō sac̄dotes ⁊ reges chr̄i nuncupant: q⁹ vncti erāt vnctōe tpali. iuxta illd: Nolite tāgere chr̄istos meos. Hoc aūt nomen chr̄is nō ē p̄priū nomē saluator⁹: sz est cōis nūcupatio ptāt⁹. est ei cōe nomen dignitat⁹. Sz h̄ nomē Jesus p̄priū ē vocabulū plone saluator⁹ q̄ ab angelo gabriele in ꝓceptiōe vocat⁹ ē: euāgelista testante. Et vocabis inḋt nomē ei⁹ iesum: ⁊ ab hoibus in circūcisione. Et nota q⁹ iesus dr hebraice messias: grece chr̄is vl' sother vl' sophir: latine vnct⁹: vt p̄missuz ē. vel saluator, eo q⁹ ipse saluū faciet ppl'm suuz a pctis eorū, potestatē eni hz dimittēdi pctā: sic ipse dic. vel salutaris/ q⁹ ipse nob⁹ salutē dedit. Si eni p̄cepta ei⁹ fuauerim⁹: vitaz etnā possidebim⁹. Hoc āt nomē ies⁹. Porphir⁹ phs greca, ⁊ latina lingua perit⁹, scribebat latine iesus, grece vero per, quam greci pro i longa sonāt, vnde ⁊ q̄dā pferūt gisus, latini p̄o p e longa. Recti⁹ g̃ videt sic esse pingendū. p̄ grecā abbreuiationē: q̄z iesus p latinā aspiratōem. Sz ⁊ h̄ nomen chr̄is cū sit grecū greca scribit abbreuiatōe sic. Nam greci ponūt p chi vero p r. et p s. Si p̄o scribit p s. latina termiatōe finit. Ergo si lōga scbemate scribit sic p aspirationē pingat chr̄istus Circa noīa autē chr̄i notandū: q⁹ q̄daz ex ipis dicūt de chr̄o relatiue: vl' q̄si relatiue vt pastor ꝓsonus ⁊ mediator. q̄dā nō relatiue: vt hō. q̄dā translatiue: vt agn⁹. ouis, vitulus, serpens, aries, leo vermis. ⁊ q̄daz cū sint institutiōe relatiua, sunt em̄ p̄roga-

tiua ꝓuilegiū approbata vt xp̄s. Jesus ait ē
ꝓpie ꝓpriū nomē ei⁹ vt ꝑmissuz ē. Vocat
etiā xp̄s alpha ⁊ o. i. principiū ⁊ finis. ⁊ he-
braice emanuel: qđ interptat nobiscū de⁹.
Nobiscū. n. est ꝑ ꝓtiam maiestatz. ꝑ ptici
patiōē vitatz: ꝑ viculū charitatz: ⁊ ꝑ adim
pletiōē veritatis. Vocat ꝓterea via veri-
tas ⁊ vita. Via in exēplo vl̄ ꝓcepto: veri-
tas in ꝑmisso: vita in ꝑmio. Sabaoth ꝯ
. i. de⁹ exercituū. adonai qđ est dn̄e. athana
thos. i. imortalis kyrios. i. dn̄s. theos. i.
de⁹. pantocraton. i. p̄ disponēs l̄ ꝓfect⁹.
homousiō. i. vni⁹ essentie. noīa sūt dei. nō
tantuz ꝓsone xp̄i. Vocat ꝓterea xp̄s ꝭm
Esaiā ammirabil' ꝯsiliari⁹ de⁹ fortis pater
futuri seculi: ꝓnceps pacis. Ammirabilis
in incarnatiōe: ꝯsiliari⁹ in integra rez cog
nitione: de⁹ in rez creatiōe. fortis in rez dis
positiōe. pat futuri seculi in meritoz retri-
butōe. ꝓnceps pacis ōz vl̄ qz fuit mediator
dei ⁊ hoīm vel etiā hoīm ⁊ angeloz. vel ꝺa
ꝯfert illis pacē q̄ exupat oēm sensuz cui⁹ pa
cis nō erit finis. Vocat etiā xp̄s ineffabili
noie tetragrāmaton. i. q̄tuoz lr̄az q̄ sunt
ioth. he. vau. heth. q̄ sūt apud nos. i. e v. he
Est ergo nomē iehue. qđ ōz ineffabile: nō
qz nō valeat fari: ſz qz nō ē de⁹ ℔ noīe nisi i
arduis inuocandus: vel qz ei⁹ sentētia suf-
ficienter nequeat explicari. Cui⁹ interpta-
tio est tal': ioth ꝓncipiū. he iste. vau passio-
nis: heth vite: q̄si iste ē ꝓncipiū vite passio
nis. Benitiu⁹ more grecoz ponit ꝑ abltō.
passioīs ꝑ passiōe. i. ꝑ passionē Quō aūt vi
ta nr̄a ab ipi⁹ morte depēdeat ñ possum⁹ in
tueri. De ℔ dicet in tertia ꝑte sub ti. ō indu
mētis legalib⁹. Hoc aūt nomē de⁹ approꝑ
at p̄r̄i ⁊ filio ⁊ spūisctō. put i symbolo atha-
nasij legit. q̄uis etiā q̄ꝫ ad alias ꝓsonas
extēdat iuxta illō. Dn̄s nō detrahes. Et a-
libi. Applica illū ad deos. Et apl's. Hā ⁊ si
sūt q̄ dicāt dij: sive i celo sive in tra. nob tā-
tū vn⁹ de⁹ pat ex q̄ oīa. Et idē. Si nostruz
euāgeliū ē optū: in his q̄ pereūt ē optū. in q̄b⁹
de⁹ hui⁹ secli excecauit mētes infideliū Rur
sus iesus dict⁹ ē nazaren⁹ a q̄dā vico gali-
leę. De⁹ dict⁹ ē ꝓpt vnicā cū p̄re substaz: dn̄s
ꝯo ōz ꝓpt fuientē creaturā. De⁹ ⁊ hō ōz: qz
verbū ⁊ caro. Verbū ōz qz pat ꝑ eū oīa ꝯdi-
dit sive iussit. Imago ōz ꝓpt parē similitudi-
nē p̄ris. Siq̄dē apud xp̄ianos scl'ares ꝓso-
ne laici dicunt. laos ei grece ōz ppls latine

Clericales sūt q̄ in eccl'ia defuiūt vl̄ ipaz re
gūt. a cleros qđ ē sorz put iā dicet. He aūt
subdiuidunt in mōachos. i. i singl'arit de-
gētes: nā monos grece ōz singl'ar latine. ⁊
alios religiosos: sūt aūt q̄tuoz genera mo
nachoz alij sūt cenobite q̄ vigz in cōi mona
sterij regula ⁊ vita obedientie maioz defui-
unt: alij sunt anachorite q̄ edificāt solitudi
nes: ⁊ q̄uis in cōi vita positi. ꝓuate tñ ꝓte-
platiōi vacant. alij sunt eremite q̄ vigz soli
tarie in desertis degunt. alij sūt gyrouagi. i.
vagabūdi ⁊ circūcelliōes. Religiosoꝝ dicta
ē: qz ꝑ eā vni deo religamur ad diuinū cul-
tū vicio fuiēdi: ⁊ i clericos secl'ares q̄ vsur-
pato noie secl'ares dicūt ad dn̄az regl'ariuz
q̄ ꝓpo carēt: qđ nō ꝓtigit i istz. Hā ⁊ ꝭm au
gu. Bonus mōach⁹ vir bonū clericū facit
Sz ⁊ eccl'iasticaz ꝓsonaz duo sūt genera.
Hā aliō ē dignitatz aliō ordis. Dignitatz
vt papa. patriarcha. ꝓmas. archiepus. siue
metropolitan⁹. qđ idē est. epūs archidiaco-
nus. archipsbyter: ⁊ ꝓpositꝰ q̄uis oēs qui
ꝑsūt ꝓpositi general'r rite vocēt. In choro
ꝯo ꝓsone sūt decan⁹. subdecan⁹. cātoz. siue
precētoz. succētoz. thesaurari⁹ siue sacrista.
archiacola ⁊ hmōi. Dignitates aūt ⁊ ordi-
nes a lege originē ⁊ exēpla traxerūt. iuxta il-
lud. Cōstitues eos ꝓncipes sup oēz terraz.
Quāq̄ q̄dā dicūt dignates a gētilitate sum
psisse initiū. Ordis aūt ꝓsone sūt sacerdos
diacon⁹. ⁊ cēteri q̄s inferi⁹ pleq̄mur. Qua
liter a veteri ritu tam gentiliū q̄ hebreoz
ad cultū p̄ntis eccl'ie trāslatio ꝓsonaz: fer
sit: ⁊ qual'r ab illis ꝓsone dignatū i eccl'a ori
ginē habuerūt. breuit videam⁹. Et quidez
dn̄s papa' q̄ pater vel custos patrū est: vicē
gerit sūmi pontificis. Roman⁹ ipator mo
narche silitudinē gerit. Senatoria ⁊ patri
cioz dignitas manet i eccl'ia i q̄tuoz patri
archis ⁊ in ecclia romana in cardinalibus
Primates q̄ trib⁹ archiepis ꝑesse bñt regē
exꝺmūt q̄ trib⁹ ducib⁹ ꝑest. Metropolita-
ni seu archiepi ducib⁹ compank. q̄ pluri-
comitib⁹ ꝑsūt. sic illi plurib⁹ epis. Pelagi⁹
tñ papa dicē q vna puincia hz regē ⁊ metro
politanū. Epi comitū silitudinē gerūt. Co-
episcopi q̄z ptās sublata est ꝑsidū ⁊ ꝑfecto
rū. Prepositi ꝯo ⁊ tribunos militū imitāt
Archipsbyteri tribunos plebis. Cācellarij
ꝓtores. Archidiaconi cēturiones. Deca-
ni decuriones. Presbyteri curati aduocas

tos. Persone q̄z ordinū ab illis ordinē ba-
buerūt. Nam p̄sbyteri vices gerunt ediliū
Diaconi q̄ternionū. Subdiaconi duūui-
rorūz. Exorciste q̄stores imitant. Ostiarū
aule ianitores. Lectores carminū relato-
res. acholyti carminū scp̄tores. Sane epi
scopal' ordo ꝑm Jsidoꝝ quadriptit' ē. vicz
in patriachis. archiep̄is. metropolitanis
atq; ep̄is. Ap̄lica aūt sedes sic ait Ana-
cletus papa caput z cardo est aliaꝝ. q̄niaz
sicut ostiū cardine regit. sic illi' auctoritate
oēs eccl'e regunt. z inde dicti sunt cardina
les. q̄ q̄s tota eccla sicut ostiū p̄ cardinē gu
bernat. Jllius aūt p̄lat' papa. i. pater patrū
vocat'. i. vniuersal': qz vniuerse eccl'esie p̄n
cipat'. z ap̄licus: qz p̄ncipis ap̄loꝝ vice fun
git: z summ' pontifex: qz caput est ei⁹ pon
tificū. a quo illi tāq; a capite membra descē
dunt: z de eius plenitudine oēs accipiunt
quos ip̄e vocat in p̄tē solicitudis. nō in ple
nitudinem p̄tātis. Hic est Melchisedech
cuius sacerdotium non est ceteris compa-
tum. Patriarcha vero greca lingua sūmus
patꝝ interp̄tat': qz p̄mū. i. ap̄licū retinet lo
cū: z iō qz sūmo honore fūgit. tali noīe cen
sēt. sicut roman' . p̄stātinopolitan' . antio
cen' . alexādrin' hierosolymitan' . Dicit etiā
patriarcha q̄i pater arce. i. eccl'ie. vel pater
p̄nceps. Archos em̄ grece p̄nceps inter-
p̄tat' latine. Hic ē moyses q̄ aaron i pōtifi-
cē oleo ꝑsecrauit. Archiep̄s greco vocabu
lo ꝺr eo q̄ sit sūm' seu p̄nceps ep̄oꝝ. Tenet
em̄ vicz ap̄licā et p̄sidet tā metropolitanis
q̄z ceteris ep̄is. Metropolitani seu metro
polite a mēsura ciuitatū vocāt'. Singulis
em̄ puincijs p̄eminēt. Quoꝝ auctoritati et
doctrine ceteri sacerdotes subiecti sūt. sine
q̄b' nihil reliq̄s ep̄is agere licz. solicitudo
ei tot' puincie ip̄is cōmissa ē. Unde Pelagi'
papa ait. Scitote certā esse puinciā. q̄ hz. z
aut. tj. ciuitates. z vnū regē z totidē mino
res p̄tātes sub se. z vnū metropolitanū ali-
osq; suffraganeos. t. vl. tj. ep̄os iudices ad
q̄z iudiciū oēs cause ep̄oꝝ z reliq̄z sacer-
dotū ac ciuitatū referant. Oēs aūt supi' de
signati ordies ep̄oꝝ z supioꝝ vno eodēq;
vocabulo ep̄i nōiant: sz p̄uato noīe quidaz
vtunt' p̄ter distinctionē potestatū quā sin
gularit' acceperūt. Ep̄atus vocabulū vñ
dictū est sub ti. de ep̄o dicetur. Porro ꝑm
Anacletū papam p̄mates z patriarche di-
uersoꝝ noīm: sed eiusdē forme atq; offici
sūt. Et iō q̄dā p̄mates vsurpāt sibi nomen
p̄triarche vt aq̄legien. z grādeu. Primatia
aūt dicta ē a p̄mitēs p̄uersiōis ad fidē. In
cōcilio q̄z africano statutū ē ne p̄me sedis
ep̄us: p̄nceps sacerdotū: aut summ' sacer
dos: aut aliq̄d hmōi se tm̄ p̄me sedis ep̄us
appellet. Pelagi' etiā papa p̄stituit vt nul
lus p̄triarchaꝝ vniuersalitatiz vocabulo vn
q̄z vtat'. nec aliq̄s i suis ep̄lis vniuersalem
noīet illū. qz si vn' p̄triarcha vniuersal' ꝺr:
patriarchaꝝ nomē ceteriz derogat z subtra
hit. Ad h̄ sūmoꝝ pōtificū/ p̄sulū atq; reliq̄
rum sacerdotū institutio i vete. test. sūpsit
exordiū: z i nouo ē plenit' p̄sūmata. Sum
mi nanq; atq; minores sacerdotes a deo p̄
Moyseu instituti sūt: vt ꝓpetu' eēt cultus
tabernaculi p̄ successiones eoꝝ a filijs israel.
Exod. xxviij. Dauid aūt misteria dom' dei
amplias ianitores instituit z cātores. Sa
lomō exorcistas inuenit. licē sub ti. de sacer
dote dicat. Hec oīa eccl'ia i no. test. imita-
ta ē: vt iā dictū est. Habet em̄ ianitores q̄s
ostiarios appellam' . p̄ cantoribꝫ ꝓ lecto-
res sil'z cātores īstituit. Exorcistas etiā no
mie z officio antiq̄ manēte recepit. p filijs
Aaron oēs infra sūmū pōtificē sacerdotiuz
admistrātes p̄secrati sūt. inde q̄s q̄dā dilec-
tio ē exorta: vt alij appellent simpl'r sacer
dotes: alij archip̄sbȳi: alij ep̄i: alij archiep̄i
seu metropolite. alij p̄mates: alij p̄triarche:
alij summi pōtifices: vt dictū est. Que di
scretio a gentilibꝫ nr̄is ꝓime introducta est
q̄ suos flamines: alios simpl'r flamines: a li-
os archiflamines: alios protflamines. i. ꝓ-
mates appellabāt. Hi i capite pilleū hꝫ. be
bāt in q̄ erat breuis p̄ga q̄ a carnibꝫ sac-
rifi-
cioꝝ aues arcebāt. Pilleū aūt ip̄um d' esu
aliq̄d lane habebat. qō cū p̄ estū ferre non
possent: filū tm̄ i capite ferre ceperūt. Unde
a filo q̄ vtebant flamines dicti sunt q̄si fila
mines. Uerū festiuis diebꝫ filo dep̄posito p̄
sacerdotū eminentia pilleum impone bāt
Maioꝝ q̄z z minoꝝ sacerdotū discretio i
nouo testamento ab ip̄o christo sumpsit
exordiū. qui ap̄los p̄ maioribꝫ discipulos
p̄ minoribꝫ sacerdotibꝫ instituit. Petꝝ ꝓ
in summū sacerdotē elegit. Ap̄li etiā eādē
formā secuti in singulis ciuitatibꝫ ep̄os et
p̄sbyteros ordinauerūt: put sub ti. de sacer
dote dicet. Leuitas ꝓ ab ap̄lis legim' oꝛ

dinatos. Vñ cyprian⁹ ait. Heminisse debēt diaconi q̄nā ep̄os ꝛ p̄sbyteros dñs elegit. Diacones aūt post ascēsionē dñi in cellū apli sibi ꝓstituerūt: subdiaconos ꝛ acholytos tqꝫ p̄cedēte ecclesia sibi ꝓstituit. Et sic̄ canon. Clementis pape testat: beat⁹ Petrus p̄mates vl̄ patriarchas in illis ciuitatibus poni p̄cepit: in quibus olim apud ethnicos siue gētiles erant flamines eorū atq; p̄me legis doctores: in q̄bus ꝺo olim apud eos erant eorū archiflamines: quos minores reputabant q̄s dictos p̄mates eorū archiepiscopos institui p̄cepit: et in singulis reliquis ciuitatibus singulos ep̄os. Anacletus q̄z papa instituit p̄sbyteros p castella ꝛ villas p̄oi ꝛ ordinari. Leuiti. legit voce supna ad moysen dictū esse. Loq̄re ad aaron: hō de semine tuo p familias q̄ habuerit maculā non offerat panes deo suo. nec accedat ad ministeriū ei⁹ si cecus fuerit: si claudus: si puo vl̄ grādi vl̄ torto naso: si fracto pede: si manc⁹: si lippus: si albuginē hñs in ocl'o: si iugē scabiē: si īpetiginē i corpe: si p̄derosꝰ: si lāguid⁹: qz indignū ē dare ꝺo qō dedignat hō. In q̄ īstruimur q̄les a clericatu sint repellēdi. Dicūt autem clerici a cleros grece quod est sors seu hereditas latine. q̄si sint de sorte dñi vl̄ q̄i dñs sors eorū sit. iuxta illud ꝓphe. Dñs ꝑs hereditatis mee ꝛc. Et q̄ ptz q̄ nihil extra deū hꝫe dñt: q̄z solū decimas. p̄mitias ꝛ oblatiōes q̄ sunt hereditas dñi accipiant. Siue q̄si sint sorte electi. In veteri nāq; testamēto ꝛ apud gētiles clerici ꝛ sacerdotes sorte ex liberis eligebant: ꝛ i nouo testamēto Matthias sorte elect⁹ est. Primus aūt clericus fact⁹ ē petr⁹. Iginꝰ papa cōposuit clerū ꝛ distribuit grad⁹. Circa coronā clericoꝝ tria attēdēda sunt. s. capitis abrasio: capilloꝝ ōtrūcatio: ꝛ forme circulatio. Ad capitis abrasionē tria sequunt scz mundicie conseruatio. denudatio ꝛ deformatio. Mūdicie cōseruatio: qz ex capillis sordes in capite ꝯgregant. Deformatio qz capilli ad ornatū sunt. Scat ergo tonsura mundaz et nō formabilē vitā. i. q̄ clerici debent hꝫe mūdiciā mētis inter⁹ ꝛ nō formabilē vitā id ē nō exq̄sitū habituz exteri⁹ ꝛm Dionysiū in ecclesiastica hierarchia. Rasura q̄z et tonsura capilloꝝ est depositio oīm tpaliuz Clerici eīm victu ꝛ vestitu ꝓtēti oia cōmunia habere debent. ꝛm aplm. Comam non nutriāt: scz caput desup i modū sphere radāt Denudatio autez ipa supioris ptis capitis nullū debere esse mediū int nos ꝛ deū demōstrat: vt reuelata facie gl'iaz: dñi libere ꝓtēplemur. Rursus radim⁹ caput relictis inferi⁹ in modū corone capill': qz caput mētem sig̃t. capilli ꝺo seculares cogitationes. Sicut ergo caput mundat superi⁹ a capillis. ita mens nr̄a dum supiora. i. celestia cogitat a secularib⁹ cogitatiōib⁹ mūdari debet: scz ꝑs inferioz capillos hz: qz nō est p̄hibitū aliq̄n de secularib⁹ cogitare. sine q̄ b⁹ vita p̄ns duci nō p̄t. Circa detrūcatione capilloꝝ notandū est: q̄ illa significat q̄ clerici oēs superfluas cogitatiōes debent a mente abscindere. Attonso igitur capite ꝛ patentib⁹ auribꝰ incedere debēt. ne capilli crescendo aures operiāt ꝛ ocl'os impediāt. quoniā puidenduz est ne seculares cogitatiōes aures ꝛ oculos mentis impediendo nos ad secularia trahant. Vñ capillos sup aures tōdeamus vt q̄nq; capitis sensus expeditos ad ꝺi seruitiū habeam⁹. Bene igit ad Ezechielē ꝺr. xliij. cap̄. Sacerdotes caput suū nō radāt. neq; comā nutriāt: scz tondētes attondeāt capita sua. Sic̄dē vt ait. Bre. in pastorali li. sj. cap̄. xviij. Capilli in capite exteriores sūt cogitatōes in mēte. q̄ dū sup cerebrū insensibilit oriunt curas vite p̄ntis exp̄mūt. q̄ qz ex negligēti sensu immortune aliq̄n p̄deūt: q̄si nob nō sentiētib⁹ p̄cedūt. Quia ergo sacerdotes q̄ sūt sacri fideliū duces solicitudies exteriores hꝫe p̄nt nec tñ eis vehemēter incūbere debēt: recte caput radere ꝛ comā nutrire p̄hibent: vt cogitatiōes cordis de vita subditoꝝ nec a se fundit⁹ amputent. nec rursus ad crescendum nimis relaxent. Et hñ subdit: tondentes attondeant capita sua: vt vicz cure temporalis solicitudies: ꝛ q̄ntum necesse est ꝑ uideant: ꝛ tñ rescindant citi⁹ ne immoderati⁹ excrescāt. Dū q̄ ꝑ administrantē exteriorū. puidentiā corporū vita ꝓtegit. et rursus ꝑ moderatā cordis intentiōez nō impedit. capilli in capite sacerdotis reseruant vt cutem cooriāt: ꝛ resecant ne oculos claudāt

Circa forme circulationē seu coronā sciē dū est q̄ fit ꝓpt multa. Primo in signum q̄ chr̄s rex noster seipsuz in ara crucis oblatu⁹ rursus spinea coronā portauit. Vnde ꝛ nos

q̄ p eandem passionē saluari desideramus
dñice passionis signū.i.formā spinee coro-
ne.quā ipe vt spinas pctōr nostror aufer-
ret.in passione portauit in capite:in vertici
bus nostrīs portamus: vt sicut ille p nobis
sic t nos p illo irrisiões et oppbria patos
esse libēter sufferre demōstrem⁹. Scdo
circul⁹ capillor ptutē eq̄litatis vndiq; rōi
sentientē designat. Tūc em̄ tales res bñ
cogitank:si ueniāt rōi. Tertio circularis fi-
gura fit:qr ♄ figura nō hz pncipiū neq; fi-
nē.p qō dak itelligi q clici sē mīstri dei q̄ ñ
hūit pncipiū neq; finē hēbit. Quarto ♄ fi-
gura nullus hz angulū.p qō ꝺcak q clici nō
dñt hīe sordē in vita.q̄niā vbi angulus ibi
sordes vt dic̄ bern⁹.t q dñt hīe ptatē i do-
ctrina.q̄niā ptas āgulos nō amat: vt dicit
hiero. Quito qr hec figura oim figurar est
pulcerria.vñ in hac ꝺs celestes creaturas fec̄
p qō ꝺcak q clici dñt hīe pulcritudinē inte
ri⁹ in mēte t exteri⁹ in ꝺuersatōe. Sexto qr
hec figura ē oim simplicissima Vñ ꝺm au-
g⁹. Nulla figura ex vna linea tantū cōsistit
nisi sola circularis.q̄ vnica linea claudit.p
qō ꝺcak q clici dñt hīe simplicitatē colum
binaz.iuxta illud:t simplices sic̄ columbe.
Septio corona clicos eē spēal⁹ regnū dei
demōstrat.ipi nāq; ꝺm hiero. sūt reges t sa
cerdotes.i.regales sacerdotes:t sē reges.i.
se t alios in ptutib regētes.t ita in ꝺo re-
gnū bñt. Sane rasura capitis clicor fit sic̄
ait Beda in hīstoria anglor i mēoriā ei⁹ qr
cū brūs petr⁹ i antiochia pdicaret.abrase-
trū sūmitatez capitis ei⁹ in ꝺtumeliā nois
chīani t dñice passiōis:qō q̄dē bodie toti
clero tradit in bonorē. Fuerūt tñ q̄ dicerēt
q tōsure ecclīastice vl⁹ a nazareis q̄ oīa ve
rez legis custodiūt exort⁹ ē. Vi ei pus cri-
ne seruato denuo p⁹ magne vite ꝺtinentiā
caput radebāt: et capillos in ignē sacrificij
mittebāt:vt pfectōez deuotōis sue dñoꝺse
crarēt.q̄r exēplo ab aplīs introductū est vt
et nazarei ac scti dei crine pciso innouēt.q̄
uis oli chīania iuꝺis q̄i i oppbriū nazarei
vocarēt:p eo q saluator nr̄ a vico q̄dā gali
lee nazaren⁹ appellat⁹ est. Pōt etiaz dici q
vsus tōsure a lege occasionē traxit. Sacer
dos nāq; legis tyarā.i. pilleū ex bisso i mo
dū medie spbere i capite.rex vo coronā ge
stabat.ps ergo capitis rasa tyarā:circulus
criniū deligit coronā.ad notādū q instituit
eos de⁹ gen⁹ electū t regale sacerdotium.
Rursus lex coronā q̄ttuor digitor sup mē
sam t desup aureolā fieri iubebat. Leterū
ad Ezechielē dñs ōt. Sume gladiū acutū
t educ p caput tuū t barbā. Lōgitudo nā-
q; capillor multitudinē significat pctōrū.
Vnde igit clerici barbas sibi radere infor
mank.raso nāq; pilor barbe q̄ ex superfluis
stomachi puenire dicunt humoribus: ōsigt
q vicia t pctā q̄ in nob superflua sūt resecā-
re debem⁹. Radim⁹ etiā barbas vt p inno-
cētiā t hūilitatē puri videamur.t angel q̄
sp i iuuenili etate florēt coeq̄mur. In iciu
nijs tñ q̄nq; capillos crescere pmittim⁹.qr
cogitatiões q̄ ꝺ deū nō sūt: vt ē eccl̄iaz edi
ficare:agr colere:t silia q̄ tpe abstinētie fi
eri solēt.phiberi nō dñt. Lōciliū cartagiñ.
statuit:vt clici neq; comā nutriāt neq; bar
bā. Ordināt āt clerici vt deo fuiāt.nec ō ce
tero fuiāt mōo:nec gl'ie mōi.debēt g̃ offer
re corpa sua hostiā viuētē ꝺo placētē. Vñ
apl's ad Rhom̄. Lōfundank oēs q̄ gl'ianť i
stulticia.i.i gl'ia mōi q̄ nō ē p̄a gl'ia:sz ima
go gl'ie. Quare āt ordinādis man⁹ ponak
dicek i tractatu de diacono. Ordinank i q̄t
tuor tpib iō:quia sacerdotes t alij clerici
locū i eccl'ia obtinēt: quē leuite in pl'o isrl'
obtinuerūt.q̄s sicut i libro Nūeror legit
dñs p pmogenitis recepit.t eos i egypto
dñs pmogenita egyptior interficerenť custo
diuit.pmogēita po q̄si q̄dā pmitie sē. Vñ
q̄si pmitias dño offerim⁹ cum aliq̄s ad sa
cros ordines offerim⁹. Lōueniēs igit ē vt i
pmitijs tēpor.i.i q̄ttuor tēporib pmitias
hoim offeram⁹. Rursus iō i q̄ttuor tpib t
vt q̄ttuor ptutib exornēť.t sb q̄ttuor euā
gelijs fuire chīo t eccl'ie moneāť. In vere
vt ptutib floreāt. i estate: vt fruct⁹ afferāt
In autūno vt fruct⁹ bonor opez metāt.i
hyeme vt collectos ꝺseruēt i horreo t eis
fruank i dño. Et vide i.vj.pte sub sabbato
post dñicā.xvij. Iō āt pot⁹ in sabbatis q̄t
tuor tēpor q̄ i q̄rtis vl sextis feris fiūt or
dinationes.qr illa dies spūiscō cōsecrata
est. Lui⁹ dona i ordinib recipiunť. Prece-
ptū em̄ est pori pl'o sabbatū celebrare ad
hoc vt esset figura sanctificatiōis spūssan
cti. Vñ Exo.xvj. Requies sabbati sancti-
ficata est dño. Et itez. Custodite sabbatuz
meū:sanctū est em̄ mihi.quia erit signum
ink me t vos i generatōib vr̄is. Exo.xxxj

t. xxxv. c. Preterea nunc legim⁹ i Gen. sā ctificatione fieri p oēs pozes dies. iz o sab bato solū dictū ē. Sanctificauit de⁹ diem sabbati. Fiūt etiā in sabbato in signū q ordinādi debēt hīe sabbatū pectoris vt tan dē trāseāt ad sabbatū eternitatis. Ordinatio aūt q̄ fit i sabbato seq̄ntis diei est. figurat em̄ sacerdotes ordinatos esse mīstros diuersoz dominicoz sacramētoz. Ideoq̄ fit hora nona. qz iam illud tps ad domini cum diē. s. resurrectiōis intelligit ptinere Ordinādi em̄ ad chīi sīlitudinez sabbato resurrexisse intelligant. Cōgrue igit i hac die. s. in dominica celebrant ministeria sacerdotaliū bñdictionū: in q̄ sūt collata charismata grāz. In ea em̄ dns resurrexit. in ea aplis spm̄sctm̄ inflauit dicēs. Accipite spm̄sctm̄: quoz remiseritis pctā remittuntur eis. In hac pmissus spūsctūs aduēit Recte g̃ ad eā bñdictiōes sacerdotales dirigim⁹ vt cū aplis hilarit cantare possim⁹ Veni sctē spūs reple tuoz corda fideliū. s. ordinatoz. Fiūt etiā ordinatiōes in sabbato mediane hebdomade q̄dragesime q̄ cātat. Sitientes. z etiā in sabbato sctō. Uerūtm̄ vsq̄ ad tpa Simplicij pape rhomāi pōtifices dicunt sp i decēbri ordines celebrasse. vt dicet i. vj. pte sb sabbato p⁹. xvij. dñicam. Uñ z tūc officia plena inueniunt qđ in alijs nō ptigit. In sabbato po añ pē tecosten ordines sacri nō pferunt. qz in seq̄nti tūc septimana recepta spūsscti grā celebrant. Sol⁹ aūt rhoman⁹ pōtifex pt sub diaconos facere in diebz dñicis. Alij plati pñt l diebz dñicis solū minozes ordines cōferre z pḡies psecrare. Si āt vrḡēte necessitate i die dñica ordiatio fiat. qz forte pfici nō potuit in sabbato debet h̄ fieri ieiunio ptinuato tā ab ordinādo q̄ ab ordinatore. qz tūc ꝓpter ptinuationē ieiunij fingit vna dies. Leteꝝ in q̄busdā locis habētes festa suaꝝ eccl̄iaꝝ in sabbatis q̄ttuoz tēpoꝝ trāsferre dicunt ieiuniū i pcedentē septimanaz ob honorē suaꝝ festiuitatū. sed dicim⁹ nec h̄ eis licere: nec tūc posse ordines celebrari. Heli⁹ igit esset festiuitates iꝑas transferri. De h̄ dicet in sexta pte sub q̄rta feria tertie hebdomade aduent⁹. Qua die z hora fiat epoꝝ psecratio sub ti. de epo dicet. Illud etiā psiderandū est q ꝑ sacerdotes et diaconi tm̄ nominant⁹ ab aplo in epla. eo q ipi pcipue in ministerio altaris necessarij sunt. Leteri po ordines postea adiecti sūt p vtilitate ministerij. qđ ꝓpter multitudinē credentiū rite p illos nō poterat adimpleri. Uñ z ꝑm Ambro. illoz ordiatio pcipue circa altaria celebrat. z p eis eps añ altare psternit. Alij po neq̄q̄ ad altare ordinat eo q nec ad altaris mīsteria statuunt. sed alia officia implēt siue cātādo siue legēdo siue alia seruitia faciendo. Oēs tm̄ querant facie plati. i. psentiā dñi vt valeant in pmogenitz hereditare: ad instar Jacob q̄ sibi sui fratris pmogenita vēdicauit. Et attēde qz i q̄busdā eccl̄ijs immediate post collationē cuiuslibet ordinis cantat respōsoriū vel tract⁹: z bñ. ad denotādū q ordinati ad sollicitudinē z laborē q̄ p illa designant vocant. Quia po de pḡinū psecratiōe mētio facta est. videndū est pmo q̄bz diebz bñdicant. Sciō q̄d significēt q̄ i earū bñdictiōe agunt. Bñdicunt aūt i dñicz diebz in diebz epiphaniaꝝ z i albis pascalibz z in festis aplorum: vt spūsctūs sup eas simplices vt colūbas descendere videatur Et vt p aplos q̄ morē pḡitatis eccl̄ie pas tradiderūt q̄si p paranymphos spōse dño psecrent. Sequit videre q̄d significent q̄ in eaꝝ bñdictiōe agunt. z iz oīs ania deo despōset p fidem. Unde Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide. Uirgines tamē specialius chīo desponsari dicunt. quia eaꝝ caro carni chīi familiarius se conformat: p eo q illa sicut nec caro chīi corruptionē non sensit. Et inde est q pḡines sequunt agnū q̄cunq̄ ierit. Apoc. xiiij. Sane pḡines benedicende sub papilione vel aliquo alio loco stant incluse. q̄ archipsbytero vel alio ante euangeliū alta voce cantante. Prudētes pḡines z̄. cum cereis ardentibz in manibz nudis capitibz exeunt obuiam episcopo z eccl̄iam ingrediunt. Siq̄dem cereos accēsos ferunt in manibz: iuxta illud Luc. xij. Sint lumbi vestri pcincti z lucerne ardētes in manibz vestris. vt ostēdāt se imitari prudētes pḡies q̄ ornauerūt lāpades suas: z exierūt obuiā spōso. Spōsus nāq̄ eaꝝ chīs ē quē pōtifex ei⁹ vicari⁹ repñtat. lucernas q̄dē ardētes i mānibz tenere ē p bona opa exēplū primis mōstrare. iuxta illō Luc. xv. Sic luceat lux vra coꝝ hoibz vt videāt opa vra bona z̄. Egressus po eaꝝ

de papilliõe ⁊ ingressus ī eccl̄iam designat q̄ p̄ suscipiendā bñdictionē ⁊ chīo despon
sationē de ergastulo ⁊ erūnis ac tenebr̄ p̄
sentis mōi fallacis ad celestis regni liber
tatē/gaudiū ac claritatez ⁊ ad supni regis
thalamū trāsducunt. Uñ ī cāticis. Ueni
electa mea ⁊ ponā ī te thronū meū. Audis
capitibꝰ obuiā veniūt. ⁊ pōtifex cātādo di
cit illis: venite. ⁊ ipe similiꝫ cantādo respō
dent. ⁊ nūc seq̄mur ad replentandū qō ī cā
ticis legit. Surge amica mea spōsa mea
ostēde mihi faciē tuā. ⁊ sonet vox tua ī au
ribꝰ meis. Rursus ōnudatio capitū depo
sitionē ⁊ abrenūciatiōez mūdanox̄ ꝓgrue
ōsignat. Nudato etiā capite eccl̄iaz ingre
diunt ad notandū q̄ velut formose ⁊ spōso
placide ī ipi⁹ spōsi tabnaculū introducunt:
iuxta illō Cañ. Nigra sum sz formosa. Et
introduxit me rex ī tabnaculū suū. Ter āt
ōr eis venite. ad notandū q̄ ad ħ triplr de
bēt venire. s. p̄ abdicationē ꝓprietatis: p̄ vo
tū castitatz: ⁊ p̄ spōsionē obediētie. Debēt
q̄dē venire. Prīo p̄ abdicationē ꝓprietatz ō
ꝓuersatiōe mūdana: ō fuitute egyptiaca:
de carcere: de laq̄is ⁊ ō retibꝰ. Uñ ps̄. La
dēt ī retiaculo eiꝰ pctōres. Et Sap̄. xiiij.
Creature dei facte sūt ī tentationē anie bo
minū. ⁊ ī muscipulā pedibꝰ insipiētiū. Se
cūdo debēt venire p̄ votū castitatis ō de
lectatiōe carnali. de īmūdicia: ⁊ de loco to
xicato. de q̄ sicḋ ania sumit ⁊ p̄ pniam nō
reūcit moriet morte etna. Tertio p̄ sponsi
onē obediētie ō ꝓpria volūtate sicut de cor
ruptiōe: ō clibano accēso: ⁊ de babylonica
fornace. ⁊ iō cū pueris q̄ erāt ī fornace illa
dicūt. Et nūc seq̄mur in toto corde ⁊ time
mus te ⁊ q̄rim⁹ faciē tuā. Dañ. iij. pax̄ añ
cāticū Bñdicite. De q̄liber aūt istox̄ exeū
dū est firmo cordis ꝓposito: solēni oris vo
tox̄ totiꝰ vite pseuerātia. Et be sunt quasi
tres diete. Ero. iij. g. Uiā triū dier̄ ibim⁹
in solitudinem. Quas tres dietas p̄misse
tres vocatōes triplicit facte designāt. Qz
ꝓo post susceptū tam laudabile ꝓpositū re
stāt insidie ⁊ tētatiōes demonū atq̄ acerri
ma ꝟ mōm/carnē/⁊ demones certamia. ⁊
ī sup regularz obſuātie difficultas. q̄ mu
liebris ifirmitas sufficient p̄ se sustiere nō
pt. iō diuinū auxiliū ⁊ scrōr̄ suffragia p̄ le
taniā q̄ subiūcit iplorant. Cōseqūt ōponūt
vestes vetes ⁊ iduūt novas bñdictas. ad
notādū q̄ ī ħ ꝓposito vet⁹ hō exuit ⁊ nou⁹
induit. Qui sicut legit Eph̄. iiij. k. creat⁹ ē in
iusticia ⁊ sctitate veritatis. Et debēt esse ve
stes mūde ⁊ cādide. ad designādū q̄ qz dei
filio despōsant. debent de cetero se sctās ⁊
mūdas absq̄ macula p̄seruare vl̄ ꝓfuare:
iuxta illō apl̄i. Despōdi ei vos vni viro ꝓ
ginē castā exhibere chīo. Hec ei cādor seu
mūdicia vestis ostēdit. Uñ Eccl̄s. ix. c. Oī
tpe vestimēta tua sint cādida. Et ħ sumptū
ē a btā Cecilia: q̄ exteri⁹ veste fulgebat int⁹
castitate nitebat. ⁊ ab angel̄ q̄ ī chīi resur
rectiōe visi sūt ī vestibꝰ albis. Ul̄ si sit ni
ger habit⁹ signat carnis mortificatiōez. qz
ei chīs spōsus su⁹ mortu⁹ ē p̄ ipīs: debēt ⁊
ipe cōmori p̄ illo. Uñ Gal̄. v. Qui chīi sūt
carnē suā crucifixerūt cū vicīs ⁊ ꝓcupiscē
tīs. Et ad Rhom̄. vj. Si ꝓplātati facti su
mus silitudini mortz chīi: sil̄ ⁊ resurrecti
onis erim⁹. Rursus nigredo habit⁹ est p̄tē
ptus viril̄ ampler⁹. Subsegnt̄ indute ve
stibꝰ bñdictz ꝟ ius eom̄ veniūt q̄si ipo actu
dicāt. Regnum mūdi ⁊ oēm ornatū seculi
ꝓtempsimus ꝓpter amorem domini nostri
Jesu chīi ⁊c. Uela quoq̄ super scapulas ⁊
pectora dependentia ex institutione sothe
ri pape cum signo crucis eax̄ capitibꝰ im
ponunt. Primo ad significandū q̄ p̄ chīo
debent mundū humiliter corde ⁊ opere cō
temnere: ⁊ sensus velare: ac memoria pas
sionis chīi munire. ne ad mundana lasciui
endo exeant. vel illa ad earū sensus intrēt:
iuxta illud Gal̄. v. Mihi mōs crucifixus
est ⁊ ego mūdo. Secūdo velant. qz nō sūt
imago dei. Tertio vt ostendant subiecte.
Quarto. s. vt illicite cūctis viris appareāt
Quinto ne species eax̄ occasio ispectoribꝰ
sit peccādi. qz ps̄. ait. Dñe delectasti me ī
factura tua. Et creature dei facte sūt ī tēta
tionē: vt p̄missum est. Uelū q̄ est signū pu
doris ⁊ futuri bonoris. Deīde qz chīo de
sponsant q̄ ē alpha o. i. ꝓncipiuz ⁊ finis. iō
dat eis anul⁹ q̄ rotūd⁹ ē ꝓncipio ⁊ fine carē
⁊ pōit ī q̄rto digito exq̄ vena q̄dā sanguis
ad cor ptēdit: vt sciāt se spōsum suuz chīm
toto corde debere diligere ⁊ ei īsepabilit
adherere. Postremo ꝓ cōrone capitibꝰ ea
rū imponūt: iuxta illō in cāticis. Ueni spō
sa chīi accipe coronā ⁊c. Ad notādū q̄ qñ
ꝓgo p̄ ꝓsecrationē summo regi desponsat
regina efficit. i. se ⁊ alios in ꝓximis regens

Ūñ ꝓuer. ſ. Ut addak gr̄a capiti tuo et torq̄s collo tuo. In q̄ coronatiōe pōtifex cātat illō cāticū leticie. Uēi electa mea ⁊c. tanq̄ celestis ſpōſi ꝑanympḥ. Et hic ē q̄ illaꝫ amici ⁊ ꝓsanguinei i hac ꝓsecratiōe letant. Leo papa ꝑm⁹ instituit i ꝓcilio calcedonēñ. qō ipe celebrauit solas ꝟgines ōbere velari. Quia ꝟo i ꝑmissis de velo mētio facta ē. iō nō tandū est q̄ velū aliud ē ꝙuersiōis: aliud ꝓsecratiōis: aliud ꝓfessiōis: aliud ordinatiōis: aliō ꝓlatiōis. Uelū ꝙuersiōis aliq̄ ō ſeculari vita ad religionē trāſiens assumit. ⁊ rūc si ꝑ annū int̄ velatas steterit vlteri⁹ exire nō potit. Uelū ꝓsecrationis a solis epis: solis ꝟgib⁹: ⁊ solū in festiuis ⁊ dñicis diebꝫ dak. vigēte tñ necessitate sicut ⁊ baptism⁹ oī die dari posset. Non dak etiā nisi in. xv. anno illō recipiētis: nisi forte dispēsatiue. Uelū aūt ꝓfessiōis suscipit a ꝟgīe q̄ ꝓtinentiā ꝓfitet: nō tñ añ. xij. annū. q̄m nec añ illud tps bñdicit. Et dak velū hmōi cū bñdictiōe solēni ⁊ cū letania Hoc velū null⁹ epūs dat viduis vl̄ corruptis: ſz ipamet de altari vt dicūt q̄dā assumit. Sane ꝟgo ⁊ nō vidua iō ab epo velatur. q⁹ ꝟgo i hac despōsatiōe typū gerit ecclesie q̄ pura ⁊ virgo vni nupsit viro. i. chr̄isto. Et i signū hui⁹ rei velak ab epo. q⁹ a chr̄isto recipit i ꝓiugiū. In cui⁹ ꝑsona dictū ē. Anulo suo subarrauit me dñs. Sz vidua nō gerit i ralifacto typum eccl̄ie sicut ꝟgo: cū nō sit īegra mēte ⁊ corpe sicut illa. Ūñ nō sic ꝓiūgit chr̄o vt repūtet eccl̄ie cōiūcti onē q̄re nō velak. Preterea sacerdos ꝓhibet secūdis nuptijs int̄esse. ⁊ sup scō nubentes bñdictionē ifundere: put dictū ē in ꝑma ꝑte sub ti. de sacr̄is. Sz hec vidua q̄si scō nubit. ꝑmo hoī. postea i ꝓfessiōe chr̄o tōq̄ ei q̄si celebrāti scās nuptias nō porrigit velū ꝓsecratōis nec etiā ꝓfessiōis. sz ipa illud suscipit de altari. Aiūt tñ q̄dā q⁹ lz ñ ab epo: ꝑt tñ a sacerdote velo ꝓfessiōis vl̄ ꝙuersiōis velari. a q̄ seu a cui⁹ misterio habitū seu vestē religiosam assumit. In libro tñ pōtificali ſm ordinē rhomanū hī bñdictio vidue ꝓtinentiā ꝓfitētis ⁊ veli q⁹. Hā ⁊ dñs sareptanā viduā ꝑ Heliā ꝓphām cōsolat⁹ ē. Et vidim⁹ i vrbe epm bostrien̄sem int̄ ꝟgines bñdicere duas viduas moniales. Uelū ordinatiōis olim diaconisse in q̄dragesimo āno dabak vt posſz legere euā geliū ī nocturnis. In ꝓsilio tñ Laudicen̄. statutū ē vt mulierēs q̄ apud grecos ꝑsbytere appellank. apō nos ꝟo vidue aut seniores vniuire aut matricurie appellank i ecclesia tanq̄ ordiatas ꝓstitui nō ōbere. Uelū ꝑlatiōis oli abbatissis i q̄dragesimo anno dabak. Illō aūt sciēdū ē q⁹ sacrosctā mr̄ eccl̄ia gd⁹ ⁊ ordies hz distūctos. ⁊ rhomanus pōtifex celebrāt missaꝫ solēnia agens sex babz secū ordies clericoꝝ. ſ. epos ꝑsbyteros: diaconos: subdiaconos: acholytos ⁊ cātores. ipo nūeri sacro ꝓfectiōez hmōi officij manifestās. Senari⁹ nāq̄ numer⁹ pfect⁹ ē. put i pemio. iij. ptis dicēt. Sed ⁊ sex ordies mistroꝝ fuisse i veteri legim⁹ testamēto. vicz pōtifices: sacerdotes: leuitas nathineos: ianitores ⁊ psallētes. q̄s ex maiori ꝑte distinxit artaxerxes i epla quā Esdre scribe direxit dicēs. Notū fecim⁹ ō sacerdotib⁹ vniuerſ ⁊ leuitis. cātorib⁹ ⁊ ianitorib⁹: nathineis ⁊ mistris dom⁹ dī. vt eis vectigal tributū ⁊ annona nullaten⁹ imponank. Ordies ꝟo ecclīasticos Silvester papa enumerat dicens. Pōtifici ꝑsbyter. ꝑsbytero diacon⁹. diacono subdiaconus. subdiacono acholyt⁹. acholyto exorcista. exorciste lector. lectori ostiari⁹. ostiario abbas. abbati monach⁹ i oī loco obsequiū re ꝑsentēt. Btūs q̄z Isidor⁹ ita ōt. Generaliter clerici nūcupank oēs q̄ i eccl̄ia chr̄o deseruiūt: q̄z grad⁹ ⁊ noia sūt hec. ostiarius: psalmista: lector: exorcista ⁊c. mētionē etiā faciēs post alia de cātore. ⁊ bi oēs gaudēt ꝓuilegio clericali. Uerūtñ q̄dā pfidi heretici sacr̄m ordis ꝙdēnātes falso mentiunk q⁹ eccl̄ia chr̄i nō habebat ꝑsonas q̄s exorcistas: ceroferarios: lectores vel subdiaconos appellaret. sed solū exorcistas demonū q̄ aduersabank Paulo. nec ea q̄ chr̄is fecit vel apl̄s dixit. ꝑ tā vilib⁹ significatiōib⁹ q̄ infra sequūt fecit vl̄ dixit. sz altiora ⁊ ꝑciosiora q̄ rhomana nescit eccl̄ia ō mōstrauit Hoꝝ aūt ordinū q̄dā sūt nō sacri: ⁊ q̄dā sacri. Nō sacri seu minores ordines sunt hi. Latorat⁹: psalmistat⁹: ostiariat⁹: lectorat⁹ exorcistat⁹: acholytat⁹. Sacri ꝟo seu maiores sūt isti. subdiaconat⁹: diaconat⁹: presbyterat⁹: epalis ordo. Lōit aūt asserit sex ꝑtē ordines fore: q̄z ostiari⁹ est ꝓm⁹ ⁊ sacerdos vltim⁹. ꝑt septiformē spūsscti gr̄az: cuius munere sua officia exequunk. Si aūt

velis ad singulos ordines singula dona referre a timore incipiēs illū ostiario deputabis: et ide singula singul' referens sapiam ꝓphēto adaptab. He aūt sūt septē mulieres in q̄bus spūssctūs bz hospitiū, z vnaq̄q illarū suū parat ꝓuiuiū. Rursus spūalit' ostiari' ē q̄cūq; spūalit' alios i ecclīam introducit, i. q̄ fidē ꝑdicādo docet. Lector est q̄bz mores docēdo, exorcista orādo, acholyt' illuminādo, subdiacon' humilitatē mōstrādo, diacon' alios exhortādo, sacerdos seipm hostiā sctām deo offerēdo, eos sacra ministrādo. De q̄libet tū seriatim ꝑ specialiter ꝓseqūmur.

De cantore

Onnulli ecitate

n. ignorātie ducti cātorātū ō mino oribus eē autumāt ordinib⁹ ꝓ eo q̄ vt lā ꝑmissum est i q̄busdā canōib⁹ int' minores ordines fit mētio ō cātore, fallunt' tñ qm̄ nomē est officij z nō ordo. Qui aūt in veteri testamēto cantores dicti sūt: hodie lectores vel psalmiste vocant. Cātor itaq̄ vocat q̄ vocē modulat i cātu, cui' duo sūt i arte musica genera, s. ꝑcentor z succētor. ꝑcētor vocē ꝑmittit i cātu: succētor canendo sb̄sequit' rndet. Cōcētor ꝓ ō bz q̄ ꝓsonat. Vñ q̄ nō ꝓsonat nō ꝓcinit nec ꝓcētor erit. Sane Dauid ꝓphetar eximi' cultū ō volēs solēni' ampliare: cātores instituit q̄ corā arca federis dñi musicis instrumētis z modulatis vocib⁹ cātarēt. int' q̄s ꝑcipui fuerūt Heman Asaph z Ethan, q̄z oīm ꝓmus Heman cui' vicē nūc in ecclīa ꝓmiceri' obtinet, vt ꝑcētor: q̄ cātorib⁹ ē ꝓlat'. Vñ legit i Paral. Isti sūt q̄s ꝓstituit Dauid super cātores dom' dñi stātes iuxta ordines suū i misterio de filijs caphat, Heman cātor fili' Joel, z a dextris ei' asaph fili' barachie, ad sinistrā āt ethā fili' chusi. Porro debent cātores ꝓsonis vocib⁹ z suaui modulatiōe ꝓcinere qtūs alios audientiū ad deuotionē dei valeāt excitare. Verūtū ꝫm Bre. plerūq; i sacro misterio dū blāda vox q̄rit ꝓgrua vita negligit, z cātor deū moribus stimulat cū vocib⁹ ꝓlix delectat. Jōq; i ecclīa rhomana altaris mīstri cātare ñ debēt: solūq; euāgelice lectiōis officiū intra missarū solēnia exoluāt. Et ap'lus ait. Cātates z psallētes i cordib⁹ vr̄is dño. Et Hiero. Audiāt inq̄t adolescētuli, audiant bi q̄b⁹ est officiū i ecclīa psallēdi ō: nō voce tñ sed corde esse cantandū, nec in tragediarū modū guttur z fauces medicamine liniēde sūt: vt in ecclīa theatrales moduli z cantica audiant. Cantans igit corde z in charitate canteī choro, q̄m magis ōuotione cordis q̄s iubilatiōe vocis cantandus est nō tenēs i manib⁹ cymbala vl aliq̄d huiusmōi: put i vete. testa. fiebat. Letet ꝓpt carnales nō ꝓpt spūales cātādi vsus i ecclesia īstitut' ē, vt q̄ ꝑbis nō cōpūgunt' suauitate modulamis moueant. Vñ Aug. i li. ꝓfes. Cōsuetudinē canēdi ꝑbat ecclīa vt p oblectamēta auriū infirmior a nim' ad affectū pietatis assurgat. Antiq̄ ꝑdie q̄s cantandū erat cibis alijs abstinebāt ꝓterq̄s leguminib⁹ causa vocis. Vñ z cātores vulgo fabarij dicti sunt. Cātores aūt q̄ sūt ō laudatores repūtant ꝑdicatores: alios ad dei laudē excitātes. eorū nāq; symphonia plebē āmonet i vnitate cult' vni' dei pseuerare. Per cātor' q̄z officiū pīfamilias itel..git q̄ de thesauro suo noua z vetera ꝓfert. Hec ē ptereūdū q̄ cātores tenēt bacl'os i choro: ad repūtādū illō qs i lege ꝓcipiebat vt vicz edētes agnū bacl'os i mānib⁹ hīent significātes q̄ q̄ ad pīsam festinat esu celestis agni z bacul'. i. scpturar' sentētijs indigēt ꝫ demōes. Per baculos ei cātor' sentētias scpturar' vl doctrinas ꝑdicator' itelligim'. Vñ cū legit euāgeliū deponunt: qz p euāgelicā ꝑdicationē legales ōposuim' obseruātias. De choro dictū est i parte ꝓma sub tractatu de ecclīa. De cātu ꝓ in fine pemū q̄nte partis dicet.

De psalmista.

Psalmistatus quā

p docq; tonsurat' vocat. sicut ꝓstitutio Inno. iij. euident ostēdit. q̄ñq; etiā clericat'. Vñ i alia eiusdē Inno. epla ōr q̄ abbas bñdict' z sacdos ꝑt i suo mōasterio cl'icalē dare tōsurā: p quā ordo clerical' ꝓfert. q̄ ordo sic collat' psalmistat' vocat. Inreanōe q̄z leōis pape sic int' cetera ꝓtinet. Seriati z apte ꝓseqūmur q̄ sca rhomana ecclīa i gdib⁹ clericor' ait clericos: ostiarios: lectores tē. at noīe clericor' psalmistas ibi itelligi idubitatū ē. Vocat āt q̄ñq;

cătorat⁹. Añi toletão ꝯcilio ita legit. psalmista. i. cător ꝑt absq; ꝯscia epi sola iussiõe ꝓsbyti officiũ suscipe cătandi. dicẽte sibi ꝓsbyto. vide vt qđ ore cătas corde credas. z qđ corde credis opib⁹ cõprobes. Sane q̃ i plerisq; sacris canũb⁹ facta de alijs ordinib⁹ mẽtiõe: nihil de ħ ordie tăgit et eo cõtingit: qm̃ alij oẽs cũ solẽnitate z a sol' epis dant. iste ꝯo etiã a sacerdote ꝯferri ꝑt. Jõq; hũc nõ ordinẽ sz officiũ fore plurima asscuerãt: q̃q; i eo ab epo collato q̃s clericale ꝓuilegiũ assequat. Dict⁹ ẽ aũt psalmista a psalmis dicẽdis sine ab officio canendi: ꝑut sub lectore dicet. Ad ipm năq; ꝑtinet ẽm Jlid. officiũ canẽdi: dicere bñdictiões. i. bñdicam⁹ dño. laudes. i. alla. vl' chis vicit vl' chis regnat zc. sacrificiũ. i. offertoriũ. rñsoriũ. i. officiũ misse. z q̃cq̃d ad canẽdi peritiã spectat.

De ostiario.

Btiarii sz Jsi.

Dicti sũt eo q̃ ostijs templi ꝑsunt Jpi ei claues ecclie tenẽtes oĩa it⁹ extra q; custodiũt: atq; int' bonos z malos habẽtes iudiciũ fideles recipiũt: ifideles respuũt: z excõicatos expellũt. Ostiarij idẽ sẽ qđ ianitores q̃ i ve. te. ad custodiã tẽpli electi sũt ne ingrederet i illũ ĩmundũ i oi re. i. aliq̃d ỏ oib⁹ reb⁹. Stabãt em̃ ꝑut legit in Paral'. i. q̃truor tẽpli ꝓtib⁹. vicz i ori ente: i occidẽte: in aq̃lone z austro: portas templi singulas ita obſuãtes vt nec i punto discederẽt a misterio. Leuite ei q̃b⁹ numer⁹ ianitor⁹ credit⁹ erat. eis cibos parabãt. Hi ãt imitant' edituos q̃ apũd gẽtiles erãt: z edes tuebant' z custodiebãt. Sane iurta decretũ toletani cõcilij ostiari⁹ cum ordinat' postq; ab archidiacono ĩstructus fuerit q̃liter domo dei debeat cõuersari ad suggestionẽ archidiaconi tradat ei ep̃s claues ecclie ỏ altari dicens ei. Sic age: sic vt ne redditur⁹ deo rõnẽ p his reb⁹ q̃ bis claues recludunt'. Clauiũ g̃ traditio z ꝓba ꝑmissa sũt hui⁹ sacri subalia. cetera sũt solẽnitatis. Hoc officiũ iplem⁹ dũ p fidẽ in ecclesiã aliquẽ ĩtroducim⁹ vl' docem⁹. Ebis ħ officiũ impleuit q̃n dixit. Tollite portas ꝓncipes vras: z eleuami porte eternales zc. Et q̃n emẽtes z vẽdẽtes de tẽplo eiecit q̃ ỏ in ecclia spũaliter agit. Añ in euãgelio dicit Ego sum ostiũ.

De lectore.

Ector sz Jsid.

Lectores dicẽdo. psalmista a psalmis cantẽdis vocati sũt. Lector em̃ ꝑdicat. i. legit sive recitat ꝓphetas q̃d seq̃nt. psalmista ꝯo canit vt excitet ad cõpũctionẽ aĩmos audiẽtiũ: lz q̃dã lectores ita miserabiliter pnũciẽt. s. alte z p vocẽ sonorã: vt q̃sdaz ad luctũ lamẽtationẽq; cõpellãt. Lectores etiã pnũciatores vocant' p eo q̃ pcul sive alõge pnũciãt. tãta em̃ z tã clara dz eẽ eor vox vt q̃uis lõge positor⁹ aures ipleat. Ad lectores q̃z ꝑtinet lectiões z legẽdas i matutinis pnũciare. z eaque ꝓphe vaticinauerũt z apli direrũt ꝓphetas pdicare. i. legere Ad ħ em̃ ordinant' vt libros dei distincte et apte ad itelligendũ legãt. sic em̃ i ve. te. accepim⁹ Esdrã fecisse. Neemie. viij. Ad ei⁹ q̃z officiũ ꝑtinet panẽ z oĩs nouos fruct⁹ bñdicere. Lectores ãt idẽ sũt qđ carminum relatores q̃ erãt apũd getiles. Martin⁹ papa statuit vt nulli liceat i publico psallere aut legere nisi q̃ ab epo fuerit ordinati lectores. Sane iurta decretum toletani ꝯcilij lector cũ ordinat' faciet de illo ꝓbũ eps ad plebẽ indicãs ei⁹ fidẽ ac vitã atq; ingeniũ. Post ħ spectãte plebe tradat ei codicẽ in q̃ lecturus ẽ dicẽs. Accipe z esto relator ꝓbi dei: habitur⁹ si fidel'r z vtilit' ipleueris officiũ: partẽ cũ eis q̃ ꝓbũ dei mĩstrauerit. Lo dicz g̃ traditio z ꝓba ꝑmissa sũt de substanti hui⁹ ordinis. cetera sũt solẽnitatis. Hoc officiũ implem⁹ dũ male viuentes i ecclia corrigim⁹: z aliquẽ bonis moribus ĩstruim⁹. Ebis ħ officiũ impleuit: q̃n in medio seniorum libr⁹ Esaie ꝓpheta apiens legit distincte ad intelligendũ dicens. Spũs dñi sup me eo q̃ vnxerit me zc.

De exorcista.

xorcista sz Jsi

Exor greceː latine adiurans sive increpãs vocat'. Jnuocat em̃ super catheçumĩos seu sup eos q̃ habẽt spm̃ imũdũ. nomẽ dñi iesu adiurãs p illũ vt egrediat' ab eis. ỏ q̃ i. vj. ꝑte sub sabbo sctõ dicet'. Decet igit' vt mũdũ habeat spm̃ q̃ dz

imūdis spiritib⁹ impare. Ad cū itaq; pertinet exorcismos memorit retinere, manus sup energumios t cathecuminos exorcizā do imponere, t fm ꝓcilū carta ginen. ipis energuminis in domo dei assistētib⁹ victū q̄dianū oportuno tempe ministrare. Refert Josephꝰ regē Salomonē modos exorcismi. i. ꝓiuratiōis adinuenisse. q̄b⁹ īmūdi spūs ab hoīe obsesso p Eleazarū exorcistā pellebant: ita vt reuerti viteriꝰ nō auderēt. Huic officio mācipari exorciste vocati sūt, de q̄b⁹ in euāgelio legit. Si ego i beelzebub ēicio demonia: filij vri exorciste vicz in q̄ ēiciūt: Et imitant q̄stores q̄ erāt apō gētiles. Sane iuxta decretū toletani concilij exorcista cū ordinat accipiat ō manu epi libz. i q̄ scpti sūt exorcismi siue adiurationes: dicēte sibi epō. Accipe t cōmenda memorie t habeto ptātē imponēdi manus sup energuminū siue baptizatuz siue cathecuminū. Libri g̈ acceptio t ꝓba ꝓmissa sūt de suba huiꝰ ordis. cetera sūt solennitatis. Energumini sūt q̄ a demōib⁹ obsessi sūt. vt lunatici siue morbū caducū patiētes. sic dicti ab erge q̄s ē labor t mene q̄s ē defectꝰ. t noys q̄s ē mēs. q. d. ꝓfectū mētis i defectu lune maxie patiunt. Cathecumini dicunt i fidei articul' añ baptismū instructi. Hoc officiū iplemꝰ dū p nras ōnes vicib⁹ diaboli ō hoīe expellimꝰ. Ubi ꝫ officiū exercuit q̄n de maria magdalēa septē demonia eiecit.

De acholyto.

Cholyti grece latine ceroferarij vel accēsores luminū nūcupāt. Hi ab Aaron et filijs eiꝰ misterij sui sūpserūt exēplū. iuxta illd Exo. Precipe filijs Aaron vt offerāt oleū de arboribz olinaz purissimuz piloq; ꝓtusum: vt ardeat lucerna semp in tabernaculo testimonij. t collocabūt eā aaron t filij eiꝰ vt vsq; mane luceat corā dño. Nō g tūc sacerdotes agebāt: ꝫ nūc acholyti faciunt i ministerio lucernaz: q̄m ꝓparāt lumināria i sacrario. Multa q̄ppe nō solū i novo testamēto vet. etiā i ve. te. legi moysaice supaddita legimꝰ t mutata. Un dauid i libro Paral. dixisse phibet. Nō erit officiū leuitaz vt portent vltra tabernaculū t oia vasa eiꝰ ad mistrādū. Acholyti āt fm Jsidoꝝ cereos ferūt accēsos dū legit euāgeliuz aut offert sacrificiū. nō vt tenebras aeris: sed cordis illuminēt: cū sol forte eodē tpe rutilet t vt ptis opa lucis ostēdāt. atq; ad signū leticie ōmōstrādū vt sub typo lumis corpal' illa lux oñdat. ō q̄ i euāg. legit. Erat lux ꝓa q̄ illumiat oēm hoīem. ve. i hūc mūdm. Jpi etiā ꝓpant p eucharistia suggesta. i. vinū t aquā seu vasa in q̄b⁹ ponit aq̄ t vinū. Acholyti imitāt carminū scptores q̄ erāt apō gētiles: seu veriꝰ emūctores siue luminū extinctores: q̄ lucernas emūgebāt t luminaria ꝓtinuabāt: vt nadab t abiu. Sane iuxta decretū cōcilij toletani acholytꝰ cū ordinat ab epō q̄dē doceat q̄liter i officio suo agere debeat. Sz ab archidiacono accipiat ceroferariū. i. cādelabrū cū cereo: vt sciat se ad accedēda ecclie lumināria. i. cereos dū euāgeliū legit mācipari. Accipiat et vrceolū vacuū ad suggerēdū. i. ad mistrandū vinū i eucharistiā. i. i calicē i q̄ ē eucharistia sāguis chri. Premissa igit ꝓba t vtēsilia sit huiꝰ ordis subalia: certa sit ō solēnitate. Hoc officiū iplemꝰ dū ignē ꝓbi celestz q̄ frēs ad cognoscēdū deū illūinēt t inflāmēt p dicādo mistramꝰ. t dū lucez bōi opis alijs mistramꝰ. Dūs āt ꝫ officiū se bñe testat cū dr. Ego sū lux mūdi. q̄ sequit me nō ābulat i tenebris: sz bēbit lumē vite.

De subdiacono.

Remissimus de nō sacris t mioribz ordinib⁹. nūc de sacris t maioribz q̄ antonomasice sacri dicūt: subiciamꝰ. t ꝓmo ō sbdiacono. Ordo ei subdiaconat⁹ sacer hodie fm Inn. iij. reputat. Siq̄dē subdiaconi nathineoꝝ vices i ecclia repūtāt. ō q̄b⁹ i Esdra legit. q̄ dauid ōderat nathineos ad misteria leuitaz. Un greci hypodiacones dicūt: eq; officijs t ꝓceptz leuitaz subiacēt t eis mistrāt. ex q̄z ordie fuit ille nathanahel q̄ dñs i euāge. cōmēdauit di. Ecce verus israelita i q̄ dol⁹ nō ē. Nathinei āt hebraice: dicūt latie i būilitate dño famulātes l dō oblati. Sbdiacōes q̄ fm Jsid. oblatiōes i tēplo dñi a fidelib⁹ suscipe: t leuitz supponēdas altaribz deferre: calicē t patenā ad altare chri deferre t leuitis tradere: eisq; ministrare, vrceolū q̄z cū vino t aqua

manile ⁊ manutergiū tenere epō ⁊ pbr̄o ⁊ leuit⁹ ꝓ lauādis aī altare manib⁹ aquā ꝓbere: cozpalia ⁊ substratozia lauare. De q̄ bus recte placuit pr̄ib⁹ vt q̄ misteria sacra ꝯcrāt legē ꝯtinētie ꝺbeāt obſeruare: sic scri ptū ē in ꝓpha. Mūdami q̄ fertis vasa dñi. Tenēt āt locū duū viroz q̄ erāt apud gēti les. Sane iuxta decretū ꝯcilij tolerani ſb diacon⁹ cū ordinat⁹ q⁹ man⁹ ip̄ositionē ꝯse cratoziā nō accipit: patenā ꝺ manu epi va cuā ⁊ calicē vacuū accipiat: dicēte sibi epō Uide cui⁹ misteriuz tibi tradit. De manu ꝓ archidiaconi ꝓ eo q̄ i ei⁹ aditoziū ꝯse crat accipiat vrceū. ſ. cū vino ⁊ aq̄ manile .i. bacile ⁊ manutergiū. Premissa igit ꝓba ⁊ vtēsilia sūt hui⁹ sacri subalia. cetera sūt ꝺ solēnitate. Querit āt q̄re subdiacon⁹ legit lectiōes ad missam cū nō repiat h̄ sibi cō petere vl̄ ex noie vl̄ ex misterio sibi ꝯcesso Rñdeo. In ꝓmitiua eccl̄ia diacon⁹ nō le gebat euāgeliū. q⁹ h̄ statutū ñ erat. postq̄ ꝓ illō statutū fuit: ꝓceptū ē etiā vt subdia con⁹ q̄ diacono subest epl̄am siue lectionē legat. Subdiacon⁹ āt vtit amictu alba ⁊ baltheo sicut ⁊ ostiari⁹. lector/ exozcista/ ⁊ acholyt⁹. ⁊ insup tunica ⁊ sudario tunicaz stricā portat vt se iusticia q̄si lozica iduat Sudariū vt sozdes a vult extergat. de q̄ i pte sc̄. sub tit. de tunica ⁊ manipulo dicet. Hoc officio vtit q̄ tāte mūdicie ē q⁹ ip̄i⁹ ex emplo ⁊ ꝯsilio ceti a sozdib⁹ crimin⁹ lauē tur. Ebr̄is h̄ officiū exercuit q̄n i cana gal lee de aq̄ vinū fecit. ⁊ q̄n cena facta mittēs aquā i pelui pedes discipl̄oz lauit. Lanō Adriani pape videt inuere q⁹ ip̄atoz debet ordinē subdiacōat⁹ hr̄e. Ubi ꝺz. Aditoz ⁊ defensoz tu⁹ vt meū ordinē decz sp exist̄ Sz nō ē ita. Berit tñ illō officiū: q̄m i die ordinatiōis sue recept⁹ ꝓmo i canonicū a canonicz scī petri mīstrat dño pape i missa i officio subdiaconat⁹: parādo calicē ⁊ bu tusmōi faciēdo. Quidā etiā dicūt q⁹ sit p̄ sbyt: iuxta illō. cui⁹ merito ꝺs nos sacerdo tes appellat. Imperator etiā pōtifex dict⁹ ē put i tractatu de epō dicet.

Dz diacono

Diaconi grece di cunt hebraice leuite. latie ꝓ mi nistri siue assūpti siue offerētes: ſm Isido. Diaconoz q̄dem ordo in libro Nūeroz a tribu leui filij iacob legit sum ptisse exordiū: ⁊ inde leuite. i. assumpti vo cabāt: q̄m assūpti sit ad auxiliū sacerdotū. vt eleazar ⁊ ithamar. Dñs enī ad moysen locut⁹ ē di. Applica tribū leui: ⁊ fac eā sta re in ꝓspcū aaron sacerdotz ⁊ mīstrēt ei: vt excubē: ⁊ obſuent q̄d q̄d ad cultū pertinet mītitudis coz̄ tabnacl̄o testimonij vt cu stodiāt vasa tabnaculi quietes in misterio Sic enī in sacerdote ꝓsecratio: ita ī diaco no ministerij dispēsatio habet: vt iā dicet A q̄ngēsimo āt anno iussi sūt leuite vasa custodire: et a. xxv. annis ⁊ sup̄ iussi sunt ī tabnacl̄o deſuire tanq̄ etat⁹ ad onera por tanda robuste: q̄ possent arcā federz mēsaz ꝓpositōis: ⁊ vasa tabnaculi ꝺportare. q⁹ ⁊ in nouo testō recolit cū diacōib⁹ sup̄ sinis strū hūer⁹ stola iponit. ⁊ in diebz ieiuniozū sup̄ eūdē hūer⁹ casula cōplicat: q⁹ q̄d q̄d la borīs i hac vita sufferim⁹ tanq̄ in sinistra portam⁹: donec a sinistra trāseam⁹ ī dextez rā i q̄ req̄es habeā⁹. Hinc etiā diacon⁹ car dinales mēsaz lateranen. altar⁹ hūer⁹ suis in die cene ad sacrariū ꝺportāt: ⁊ in sabba to sct̄o ad altare reportāt. Ipsi q̄z sp sūmū pontificē velut arcā federz deportāt. Nō g diacon⁹ dalmaticā: nec s̄bdiacon⁹ tunicel lā i diebz ieiuniozū ī officio misse portāt ꝓpt rōnē in. iij. pte sub ti. de diacono. et in. vj. pte sub ti. ꝺ septuagesima scr̄ptā. Sz casu las seu planetas sup hūer⁹ ꝓplicatas gestāt nō replicatas a dextr⁹ ⁊ a sinistr⁹/ sic̄ fac̄ sa cerdos: q̄z ab anteriozi pte sup brachia ele uatas. Subdiacon⁹ tñ epl̄am lectur⁹ illaz depōit: q̄ lecta eā resumit. Et diacon⁹ euā geliū lectur⁹ illā exuit: ⁊ eā decent plicataz sup sinist⁹ hūer⁹ ip̄oit: ⁊ s̄b brachio dextro ligat: ita q⁹ ab hūero sinistro ad lat⁹ dextr⁹ in modū stole descēdat: sicq̄ circūcinct⁹ eā tenet donec dicat vltia oīo p⁹ cōionē. tūc enī illā induit sic̄ pus. Missa ꝓ finita taz s̄bdiacon⁹ q̄z diacon⁹ illas depōit. Sa ne hec diuīo plena st̄ mysterio. Planetas ꝓ replicatas bis tribz portāt. Prīo ꝓpter iam supp̄positā rōez. Scō eas portāt ad ñdēdū q⁹ ip̄i ad tāta pfectōez in ill̄ tenent ad q̄ntā sacerdos in alijs diebz. ⁊ ad notā dum q⁹ ex charitate q̄ p planetā significat ministrāt ⁊ nō ex timoze: put i veteri lege fie bat: q̄ erat lex tiōris ⁊ nō amoris sic̄ nouā p̄sertim tēpe ieiunij qō sine charitate fa

etū meritoriū nō ē. Ferūt aūt illas ab anteriori pte eleuatas: vt liberi⁹ valeāt ministrare: et ad oñendū q ipsi iuxta ap'lm ad Philip. Que retro sūt obliuiscētes ad anteriora ferūtur. Portant etiā illas sup brachia eleuatas: ad significādū q ope debēt charitatē oñdere quā gerūt i mēte: p man⁹ eīs z brachia charitas ꝓgrue designāt. Non aūt replicatas a dextrꝭ z a sinistrꝭ put facit sacerdos. ad ilīnuādū dissilitudinē ptāris et officioꝝ suoꝝ. Subdiacon⁹ tū ep'lam lectur⁹ tanq̄ officio suo functurus illā deponit. Ipse nāq̄ ex officio suo veterē legē repūtat. Ūñ z ep'le qñq̄ de veteri lege sumunt sub q̄ nō ex amore vt p̄missuꝝ ē: sz ex timore fuiebatur. qz ḡ illō durauit q̄diu lex durauit. iō ad h figurandū donec ep'la finiat: nō tenet planetā q amorē designat. Diaconus ꝓo euāgeliū legēs eā nō deponit: sz iuxta modū stole suo officio cōpetentis illā sibi coaptat. qz ei⁹ officiū est doctrinā euangelicā q̄ est lex amorꝭ p̄dicare: z h ex amore q̄ facit iuguz dñi suaue: qō iugū quo oīa mūdana p̄muntur p stolam super sinistr⁹ humer⁹ significat. Cingit aūt planeta. i. charitate ab humero sinistro i latus dextrū vt sit ei suaue iugū dñi inspicis z in aduersis q̄ p leuaz et dexterā designāt tanq̄ armatus in hūeris ꝫ aduersa. et succinct⁹ in latere ꝫ mūdi suauia seu pspa. Rursus diacon⁹ duplex gerit officiū. s. p̄dicādi populo: vnde lectur⁹ euangeliū dicit populo Dñs vobiscū. et ministrādi sacerdoti Hēpe ꝓpt p̄dicādi officiū casulā sup humerū portat. qz p̄dicator in p̄nti vita onera ppli portare dz. Qō a legali sacerdote tractū ē qui dū sacrificabat sūmitates baltei super hūer⁹ reflectebat. Pro eo ꝓo q sacdoti ministrat: z qz ppt instātes necitates ire atq̄ redire dz. dexterā dz bīe expeditā z liberā. Ūñ i Toletano ꝯcilio ita legit vnū ozariū optz leuitā gestare i sinistro hūero ppt qō ozat. i. p eo q p̄dicat. Preterea subdiacon⁹ z diacon⁹ lecturi deponūt casulas q̄li pfitētes nō eē vestē ppaz: sz ob reuerētiā tpis recepere cōmodatā. Denicq̄ circa finē miss⁹ diacon⁹ planetā induit: ad notādū q nō sufficit op⁹ ex charitate inchoare nisi z in charitate pficiat. Tertio dici pōt q diaconus casulā induēs / innuit se eē p̄dicatorē qui in dilectione ferueat z vite ꝓfectatiue inhiet. Dū ꝓo se illa p̄cingit z hūero duplicatā iponit op⁹ p̄dicatōis: ozōis et lcōis intermittit: z prīo in nātatiū subuēit: quā reflectit i dextraz cū oīa refert ad sūmū bonū. Et sic dū casulā induit mariā: dū p̄cingit repūtat i mīsterio marthā Quarto dū diacon⁹ ieiunioꝝ tpe casulā sup hūer⁹ ꝛplicat: q̄i gladiū ꝫ hostē vibrat: vt dicet in p̄emio. iij. pr⁹. In nouo ꝓo testō ordo iste ab ap'lis sūpsit initiū: q̄ septē viros bōi testimoniū plenos spūsctō diaconos elegerūt vt ia dicet. Ūñ z scti p̄res ōcreuerūt vt in matrice eccl'ia septem diaconi circa altare pōtifici in celebratiōe misse assistāt. Hi in Apoc. dicūt septē angeli tuba canētes: qz illoꝝ est alta mysteria de supna inspiratiōe forꝭ resonare. Hi sūt septē cādelabra aurea qz chīi lucē euāgeliū aliis oñdere dñt. Hi dicūt septē tonitrua: qz terribil'r cōmīari dñt q oīs arbor q nō fac fructū bonū z̄c. Hi p̄conis more palā admonēt ad orādū et genua flectēdū. Ad eos q̄dē ptinet assistere sac̄dotib⁹ z ministrare i oīb⁹ q̄ agunt in sacris chīi. in baptismo. s. i. chrismate: i patena: in calice. oblatiōes. i. hostias inferre et disponere i altari. cōponere etiā. i. ornare mēsā dñi. i. altare. atq̄ vestire. crucē ferre. puta in p̄cessiōib⁹. et predicare. i. legere euāgeliū. z ap'lm. i. ep'lam. puta subdiacono deficiēte. nā sic lectoribꝰ vet⁹ testamētū ita diacōib⁹ nouū p̄dicare. i. legere p̄ceptū est. Sic enī dñs donec euāgeliū p̄dicauit minister fuit. iuxta illō. Nō veni ministrari sz ministrare. ita nulli alij mag⁹ conuenit euāgelium legere q̄ diacono q̄ minister interp̄tat. Ūñ cū ordinat iō stolā p quā chīi iugum significat accipit qz euangeliū in q̄ de ipso iugo ꝓtinet lectur⁹ ē. Ad ip̄z q̄ ptinet officiū p̄cū. i. dicere letanias: z r̄citatio nōīm eoꝝ q̄ ordinādi vl' baptizādi sūt. ip̄e p̄monet aures adhibere ad deū: cū ōt: Hūiliate capita vra do. vl' hūiliate vos ad bñdictōez Ipse hortatur clamare dicendo kyrie eleyson in rogationib⁹. Ipse donat pacem: scz sub diacono: vel saltē cū dic Dñs vobiscū et annūciat festiuitates. Hec. i. q̄dez z alia plura ad eius ptinēt officiū q̄ in canonib⁹ Hiero. plen⁹ ꝓtinētur. Debent etiā tanq̄ oculi epi cūcta circūlustrare z epo referre. Non tñ dñt baptizare nec dñicuz corpus dispensare nisi in necessitate: scilz epo vel

phro absentibꝫ ꝛ iubētibꝫ, nec pñt calicem bñdicere, nō debent etiā int sacerdotes vl cora eis vl sup ipos/ nisi eoꝝ iussu sedere. pñt tñ in ꝓuētu phroꝝ rogati p̄dicare. Diacones tenēt loca ꝯternionū q̄ apō gentiles erāt. Sane sic in canone legit: diacon⁹ cū ordinat sol⁹ eps q̄ eū bñdicit man⁹ sup caput illi⁹ ponit, qz nō ad sacerdotiuz, sed ad misterīū, i. ad diaconatū ꝓsecrat, i. ordinat. In actibꝫ tñ apl̄oꝝ ita legit. Hos statuerūt ante ꝓspectū apl̄oꝝ ꝛ orātes imposuerūt man⁹ sup eos. In q̄ñdit nō solum epm: verūetiā phros tunc astātes debere man⁹ sup diaconuz dū ordinat imponere. Nunq̄d em̄ plus pōt p̄cari sol⁹ eps q̄ plures apli: imponētes em̄ man⁹ nō dāt spm̄ sctm̄: sed orat vt sup eos veniat. Cū igitur vsus oim̄ donorū nō sit in vno: sed ī plibꝫ merito plēs mā⁹ ponūt: vt vnusq̄sq̄ dñm depcet/ vt ptē de spūsctō tribuat ordinādo ad istar moysi ō cui⁹ spū dñs dedit septuaginta viris. Ideo aūt fit man⁹ positio sup ordinādos, qz p manū opa: p digitos scti spūs dona: p caput ꝯo mentē intelligim⁹. Recte ergo man⁹ imponunt, qz donis spiritussancti in mēte imbuti ad opa chr̄i mittunt. De man⁹ impositiōe sub titl̄o de epo dicet. Sed cū diacono man⁹ ponat/ q̄rit: q̄re q̄ postea fit phr et manus ponit iterato? Rñdeo, qz p ꝓsecrationē trālit ō ope ad opus, id est de mīsterio ad dei imolationem, qō sicut nec illud nisi gra dei adiuti agere nō valem⁹. Suspēsio ꝯo manū fit dū oratio sup caput effundit ordinādi. Et nota q̄m tunc ꝛ sup ꝓfirmatos in frōtibꝫ ꝛ cum sal ꝛ aq̄: palle altarꝝ: vestes sacerdotales ꝛ hmōi bñdicunt: ideo hec manū suspensio fit, qz virt⁹ q̄dā manibꝫ ꝓsecratꝝ inest; q̄ q̄si suscitat dū bñdictio cū hmōi manū suspēsione sup res effundit bñdicendas. vñ apl̄s monēs discipulū inq̄t. Doneo te vt resuscites gratiaz dei q̄ est in te p impositionē manuū meaꝝ. ij. ad Timot. j. Ut sicut corde p affectū: sic corpe p suspēsionē manuū devotio excitet. Hō em̄ solū in rebꝫ aniatꝝ: verūetiā in inanimatis virt⁹ cōsistit. Unī nōnulli asserunt q̄ virtute tē pli sicꝫ illud ex devotōe ingredit venialia in eo delent. Rursus suspēsio hmōi in platiōe exorcismoꝝ potissime fit: q̄si sacerdos ipse corpis actu fugando diabolos ꝯtute ꝓsecrationis manuū cōmineť. Tertio pōt dici q̄ dispensatio sacramētoꝝ soli deo ꝑn cipaliter: mistrꝝ ꝯo eccl̄ie ministerialr cōpetit. ipsi em̄ nihil a se: sed a chr̄o ꝑncipaliter agente habēt. ꝺa ergo in sacramētoꝝ dispēsatiōe: vestiū vl aq̄ ꝛ hmōi bñdictiōne seu ꝓsecratōe aliq̄ spūalis sctificatio cōferť: quā mīstri de suis meritꝝ nō cōfisi debent ab ipso deo corde ꝛ ope postulare: cōgruū est hoc p elevationē seu suspēsionem manuū p q̄s opa itelligunt exp̄mi. Unde Thren. iij. Leuem⁹ corda nr̄a cū manibꝫ. Diacon⁹ dalmatica vtť vt discat occultam rōnem sublimiū indagare. Unī in ꝺbusdaz ecclesiis ea nō nisi in festꝝ vtť, qz discipuli sublimia nō intellexerūt: nisi postq̄ dñs est glificat⁹. Et vtť ea sine alba ꝛpe oblatiōis et lectiōis tm̄: sicut statuit Zozim⁹ papa.

Ad hoc diacono cū ordinat tradit sub certꝝ verbis stola ꝛ codex euāgeliī: q̄ res ꝛ verba sunt hui⁹ sacramēti substātialia, cetera sūt de solēnitate. Jō aūt stolā accipit: ꝺa euāgeliū qō p chr̄i iugū figurat lectur⁹ est. Hoc officio vtť qui corp⁹ ꝛ sanguinē chr̄i discrete dispensat: et q̄ ad orandū ꝛ vigilandū sui exemplo alios hortat. Chr̄ist⁹ ꝯo hoc officiū exercuit qñ post cenā sacramentū corpis ꝛ sanguis sui ꝓpr̄is manibꝫ suis discipulis dispensauit, et iterū quando apl̄os hortat⁹ est ad orandum dicens. Vigilate et orate ꝛc. Et qñ euangeliū p̄dicauit.

De sacerdote.

Sacerdotalis ordinis institutio a veteri lege exordiū sumpsit. Dñs nāq̄ legit ꝑcepisse moysi. Applica inq̄t fratrē tuū aaron ad te cū filiꝭ suis de medio filioꝝ israel vt sacerdotio mihi fungant. Unxit ergo moyses aarō in maiorē sacerdotē, filios ꝯo illius in minores. Unī ꝓpha inq̄t. Moyses et aaron in sacerdotibꝫ eius, i. ꝑmi et sūmi inter sacerdotes fuerunt. Ipse tñ moyses prior fuit q̄s aaron ordine: ꝛ maior administratiōe. hinc est q̄ moyses illū instruebat et tanq̄s minorē redarguebat, sed q̄ ad consecrationē sacerdotalē pares fuerūt. Moyses aūt nō offerebat hostias: ꝛ solū vota p ppl̄o. Aī legē etiam sacerdotes fuisse legunt. Unī melchisedech iust⁹ sacerdos dei

ptissimi legit extitisse: cui decimā ex oībus spoliis abrahā tanq̄ sacerdoti psoluit. Erāt aūt mlti minores sacerdotes q̄s chananeos cōiter appellabāt. z vn⁹ erat sūm⁹ sacerdos quē vocabāt specialr arabarchū. Sz et dauid viginti q̄tuor sūmos sacerdotes instituit, sedecim de eleazar: z octo de ithamar. q̄bo tñ oībo vnū pfecit quē statuit pncipē sacerdotū: z singulis p sortē vicis sue diuisit hebdomadas: q̄z octaua peruenit abie. de cui⁹ genere zacharias pr̄ ioannis baptiste descendit. In nouo q̄z testamento chr̄s maiores z minores sacerdotes cōstituit. vicz. xū. apl'os. et. lxxii. discipl'os per apl'os electos quos p̄mittebat binos z binos in oēm ciuitatē z locū q̄ ipe erat vēturus. Sicut eñ de⁹ p moysen sūmos pōtifices regendis populis in lege pfecit, z ad eoz societat̄ z opis adiumētū seq̄nt̄ ordinis viros z scde dignitat̄ elegit. Nā in eleazaro z ithamar filiis aarō paterne trāsfudit plenitudis abūdantiā vt ad hostias salutares z freq̄ntioris officiū sacramēta ministeriū sufficeret sacerdotū. Et sicut in deremo p. lxx. viroz prudētiū mentes moysi spūm ꝓpagauit, q̄bo ille vsus in pplo īnūerabiles multitudies facile gubernaret, sic et chr̄s apl'is suis discipulos addidit q̄bo illi totū orbē sctis p̄dicatiōib⁹ repleuerūt. sicut hec z alia in pōtificali subordinatiōe sacerdot̄ habent. Apl'oz itaq̄ vices maiores obtinēt sacerdotes. id est epi q̄ dicuntur sūmi. discipulorū ꝑo minores. i. pbri. Petr⁹ aūt q̄si in summū sacerdotē elegit: ei p oībo claues regni celoz tradēs: et ip̄m p cet̄r⁹ ponēs caput et fidei fūdamētū/inq̄ens. Tu es petr⁹: et sup hāc petrā edificabo ecclīaz meā. iuxta illō ꝓphe. Pro patribus tuis nati sūt tibi filij ꝛc. Apli ꝑo eps pbr̄os z leuitas ordinauerūt, sicut in proemio hui⁹ ptis dictū est. Sacerdotes ergo sūt successores septuagīta virorū q̄bo dñs moysi spūm ꝓpagauit. et. lxx. discipl'oz: sic epi sunt vicarij moysi et apl'oz. Letꝰ sm Isido. pr̄sbyter grece: latine senior interp̄tat. nō modo p etate vel decrepita senectute: sed ꝓpt honorē z dignitatē quā acceperunt. Senect⁹ eñ venerabilis est: et canī sunt sensus bone. Ait z dñs inq̄t ad moysen. Cōgrega mihi. lxx. viros de seniorib⁹ Israel: q̄s tu nosti q⁹ seniores sunt ppli z magistri. Presbyter q̄z sm Hiero. nomē est etatis, eps ꝑo dignitat̄. Porro sicut in libro nūeroz legit: moysi p̄cipit vt eligat pbr̄os id est seniores. Ait in puerō ꝛc. Alias senū est canicies. Nec ꝑo canicies sapiam designat. de q̄ scriptū est. Canicies hoīm prudentia est. Cuiq̄ nōgentū z eo ampli⁹ āmis ab adam vsq̄ ad abrahā vixisse boes legim⁹: nullus ali⁹ pm⁹ ē appellat⁹ pbr̄. i. senior nisi abrahā: q̄ multo pauciorib⁹ annis vixisse ꝓuincit. Nō ergo ꝓpter decrepitam etatē: sed ꝓpt sapientiā pbr̄i noīant. Hinc est q⁹ illi duo iudices q̄ falso iudicauerūt susannā/pbr̄i vocati sūt. Qui aūt pbr̄i nūc nūcupant: olim pncipes ppli vt chore: dathan z abiron. vel magistrat⁹ aut magistri tēpli vt nicodem⁹ z gamaliel dicebant. Dicit aūt p̄s biter q̄si alīus viuēdi pbens iter vel pbens beatū iter, vicz populo ꝺ exilio mūdi ad patriā padisi. De pbro etiā dicet̄ sub ti. de epo. Sacerdos ꝑo antistes dict⁹ est. q⁹ ante stat: z supra se nullū in ecclīa habet. Dicit q̄z sacerdos a sacrificādo. q⁹ cōsecrat z scrīficat. Unde etiā oz sacerdos quasi sacra dans: vel sacer dux. vt ait Beda z Greg. i pastorali. li. ij. c. xvij. Sacerdos etiā dicit tutricie cultor⁹. iuxta illō Lucani. Centro q̄s nos sacerdotes appellat. In plerisq̄ locis sacerdotes capellani vocant. Nam antiq⁹ reges francie ad bella ꝓcedentes/capā beati martini secū portabant que sub q̄dā tentorio seruabat: quod ab ipa capa dictū ē capella. et clerici in q̄z custodia ipa capella erat/inde capellani dicebant. et cōsequenter ab illis ad cūctos sacerdotes nomen illud in q̄busdā regiōib⁹ est trāsfusum. Sunt etiā q̄ dicunt q⁹ antiquit⁹ in expeditiōib⁹ in tētoriis ficbāt vomuncule de pellib⁹ caprar̄ suptecte in q̄bo misse celebrabant. et inde capelle nomē tractū est. Sacerdotes ꝑo gētiliū flamines dicebant: sicut in pemio hui⁹ ptis dictū est. Presbyteri vices gerūt ediliū q̄ apd gētiles fuisse noscunt. Sane sm canonicā traditionē pbr̄ cū ordinat epo eū bñdicente z manū benedictoriā supra caput ei⁹ tenente etiā oēs pbr̄i q̄ pres sunt man⁹ suas iuxta man⁹ epi teneāt supra caput illi⁹: spūmsanctū inuocāres. Que man⁹ impositio operē scrīspūs exercitationē significat. Nā p caput mens accipit: p digitos spūs

sancti dona: p̄ manꝰ opa figuramꝰ. Quare aūt fit manꝰ impositio cū facta fuerit cū ī diaconū ordinaret: dictū est sub tit. de diacono. Ungunt etiā manꝰ p̄bri oleo in sui ordinatiōe. De q̄ in gre p̄ma sub ti. de vnctionib⁹ dictū est. Sacerdotes vicē gerūt chr̄i dū p̄ pctis obsecrāt: t p̄ pnīaz recōciliant pcr̄ores. mediatores em̄ sunt int̄ deū et hoies: put sub ti. se. pleniꝰ ostēdet. Hi stolā supꝫ vtrūq; hūer̄ accipiunt: vt ex hoc se p̄ arma iusticie esse munitos intelligāt. put in se. gre sub ti. ō stola dicet. Accipiūt q̄z de manu pōtificis calicē cū vino t patenā cū hostia: q̄tinꝰ his instrumēt̄s ptātez se accepisse cognoscāt/placabiles hostias et corpꝰ t sanguinē chr̄i offerēdi. Unde eps hec tribuens ōr. Accipe ptātē offerre sacrificiū deo missamq; celebrādi tā p̄ vivis q̄z p̄ defunctis in noīe dñi. Hoc ordine nullus in ecclia celsior est. epis tñ q̄dā supaddita est ptās: sicut in primo ti. dicet. t ī huius gr̄e. pemio tactū est: ne si eadē ptās pas sim penes oēs sit/obediētia soluat t scēda lū generet. Nō aūt vacat a mysterio q̄ ordinator ordinatū in sacerdotez cōicans osculat. diaconꝰ p̄o vel subdiaconꝰ ordinati cōicantes osculant manū ordinatoris. Nō diuersitatis est primo: vt p̄ q̄ ordinum notet distinctio: put ī q̄rta gre sub ti. de cōmunicatiōe sacramēti dicet. Scdō: quia pōtifex osculādo sacerdotē denotat q̄ ille ad eq̄litatē ordinis recipit quātū ad sacramentū eucharistie cōsecrāde: qđ est sacramētū amoris q̄ p̄ osculū significat. Diaconus p̄o t subdiaconꝰ nō recipiunt ad talez eq̄litatē. sed ad imitationē bone operatiōis q̄ ex charitate p̄cedit: et q̄ fm̄ Grego. p̄ manus osculū designat. Sane ei q̄ in p̄bzum ordinat tradunt sub certis p̄bis stola t casula: calix cum patena. t etiaz inunguit. que res t p̄ba sunt hmōi sacramēti substantia. cetera p̄o p̄cedentia t seq̄ntia de solēnitate sunt. Postro sicut ait btūs Augꝰ. sacerdotes scire debēt libz sacrāmentoz. siue missale: lectionariū: antiphonariū: baptisteriū computū: canones penitētiales: psalteriū: homelias p̄ circulū anni diebꝫ dñicis t festiuis aptas. et q̄b⁹ oīb⁹ si vnū defuerit/sacerdotis nomē vir in eo ꝓstabit. Hagnꝰ etiā Dionysiꝰ inq̄t. Substātia sūmi sacerdotū sunt eloq̄a diuinitꝰ tradita. i. vera disciplina seu scīa diuinaz scripturaz. Et p̄ Oēā. Tu sciam repulisti t ego te repellam/ ne sacerdotio mihi fungaris. Nō debent em̄ discere q̄ et officio alios debent docere. De p̄missis p̄o libris t homelīs ī p̄mio sexte gr̄is dicet. Itē q̄ sint canones penitētiales Et vtz sacerdos penitētias in illis diffinitas valeat moderare. et q̄ sacerdotes scire oportet dixim⁹ ī aureo reptorio nostro sub ti. de pe. t re. De cōpoto in finali gre dicemus. Hoc officiuz chr̄is exercuit qñ post cenā panē t vinū in corpꝰ t sanguinē suum diuina ꝓtate cōuertit: di. aplis. Accipite et comedite hoc est corpꝰ meū t c̄. Excellētius q̄z hoc officio vius est cū p̄ pctis humani generis seipm̄ in ara crucis obtulit patri. idē eps sacerdos t hostia. t adhuc gloriosius implet dum sedēs ad dexterā p̄is interpellat p̄ nobis.

De episcopo

Propter ea que p̄ specialiter officio epali īcūbūt: episcopaꝰ inter ordies in sacris canonib⁹ cōnūerat. Epi aūt nomē plus sonat onerꝫ q̄z honoris. Hā eps grece supintendēs interptat latine/speculatoris officiū gerēs. Nam p̄positꝰ in ecclia speculator dictꝰ est. iuxta qđ dñs inq̄t p̄phe. Fili hominis speculatorez dedi te domui isrl. vt plebi sibi cōmisse nō negligenter incūbat. sed vitā t mores eoz t cūcta diligēter p̄spiciat. Quia ergo eps speculator est: ideo ex institutiōe Clemēt̄s p̄mi: cathedra siue locus eiꝰ in ecclia altior ē vt supintēdat t populū custodiat: oēsq; ꝓspiciat: t illū cūcti. sic t vinitori altior locꝰ est p̄ vinea custodienda. Ob hoc inq̄t aplus. Qui epatū desiderat/ bonū opꝰ desiderat. nō dixit honorē. sz opus. qm̄ eps nō tā vt p̄sit q̄z vt p̄sit eligit Rursus faldistoriū epi spūalē iurisdictiōez annexā pontificali dignitati designat. quā exercere diffiniendo nō debet: nisi p̄ tribunali sedens. Quod p̄bat ex verbis dñi dicentis in euāgelio. Supra cathedrā moysi sedent scribe t pharisei: que dixerint facite t c̄. Per scabellū p̄o regalis potestas significat que subiecta esse debet spūali. sic p̄bant Gelasiꝰ papa t Innocentiꝰ. iij. ī sua epla decretali. t a spūali p̄ disciplinā correctionis conculcat quādo a vero exorbitat

per peccatū. Unde ꝑs. Donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ. Pōtifex ꝙ ꝓnceps sacerdotū est: q̄si pons z via seq̄ntiū fact⁹. Ipse etiā sūm⁹ sacerdos. ipe etiā pontifex maxim⁹ nuncupat: vt ꝑmissū est. Ipse nāq; efficit sacerdotes atq; leuitas. ipse officia z ecclīasticos ordines distribuit z disponit z preordinator est in cunctis. Ipe q̄ vnusquisq; facere debeat ostēdit. Antea aūt pōtifices z reges erant: put tactū est in ꝓma ꝑte sub ti. de cōsecratiōib⁹. Maioꝝ cū hec erat ꝯsuetudo vt rex z sacerdos z pōtifex esset. Unū z rhomani imperatores pōtifices dicebant. Dicit etiā ꝑsul q̄m in ꝯsilio ꝑsidet. Dī etiā antistes. q; aū alios stans ꝑmict pplo. Uel ab anti q̄ ē ꝯtra. q̄m hereticis ꝯdicit vt pastor lupis. Ordo ep̄alis vū pcessit dictū est in pemio hui⁹ pt̄s. Sane ꝯsecratio ep̄alis in q̄ spiritussctūs digne sumenti dat sp in die dñica et hora tertia fit. q̄m ep̄i vicem apl̄oꝝ obtinēt: q̄d in die pentecostes z hora tertia spiritussctūs dat⁹ ē. Nō tū pōt q̄s in eōm cōsecrari die illa q̄ in ꝑsbyter ordinat. Sz iuxta canonū statuta eps cū ordinat: com prouiciales ep̄i ꝙuenire debēt cū metropolitano. et duo ep̄i ponāt z teneāt euāgeliū ꝙ codicē sup caput z ceruicē ei⁹ siue sup humeros: vno sup eū fundēte bñdictionē. relīq; ꝓ oēs ep̄i q̄ aūnt manib⁹ suis sup caput ei⁹ tangāt. Siq̄dē tenet liber sup caput ei⁹. Prīo vt dñs firmet euāge. in corde ip̄i⁹. Scōo vt p hoc intelligat cui labori z oneri subīciat. q; oē q̄d h emīet. i. oīs platus pl⁹ meroꝝ afficiat q̄ bonoꝝ gaudeat. Tertio ad notandū q̄ pōdus euāgelice ꝑdicatiōis eū circūquaq; ferre pigere nō debet. Quarto ad monendū illū vt magis solito iugo subiaceat z obediat euāgelico. Triū aūt eōꝝ ad mīn⁹ cōputato metropolitano pūtia req̄rit rōne et exemplo. Rōne: ne tantū bñficiū videat furtiue ꝑsti tū. et vt p illo parit ꝑces ad deū effundant Exēplo: q; z iacob⁹ frater dñi a petro z iacobo z ioāne apl̄is ordinat⁹ ē eps hierosolymitan⁹. Dan⁹ ꝙ impositio sūpsit exordiū ab isaac: q̄ dū iacob bñdixit/ imposuit sibi manū. z moyses iosue cū eum pplo ꝑfecit. et dñs apl̄is cū eos ꝓncipes mūdi cōstituit. Sed z ipi apl̄i q̄ man⁹ impositionē spūmscm̄ dederunt. De man⁹ impositiōe dictū est sub titu. de diacono. Leteꝝ circa ep̄i ordinationē sciendū est q̄ ipe sabbato hora vespertina examiāt de moribꝫ z statu ꝑterite vite: vbi ter bñdictio petit: vt scā trinitas in ordinatiōe ꝑesse mōstret. Dane ꝙ seq̄nti examiāt de futura ꝙuersatiōe. et fide ex ꝓmitive ecclie īstitutiōe ꝑter suspectos in fide: moribꝫ: z cōdicione. et vngunt caput eius z man⁹. de q̄ dictū est in prima ꝑte sub ti. de ꝯsecratiōib⁹. Deinde vngunt man⁹ eius. et dat ei mitra ī capite/ in signum q̄ bñdictionē oīm gentiū dedit illi et testamētū suum ꝯfirmauit sup caput ei⁹ Dant etiā ei baculus z anulus. de q̄b⁹ ī sequenti ꝑte dicet. Singula aūt cum ꝓpr̄iis verbis tradunt z fiunt. Que ꝓba z capitis z manuū vnctio z pollicū ꝯfirmatio: baculi z anuli atq; euangelīj traditio/ sunt hui⁹ sacramenti substantia. ceteꝝ sunt solennitatis. De euāgelīj z baculi traditiōe: z q̄re cōsecrat⁹ equū albū seu albis cooptum eq̄tat/ dictū est in ꝑdicto titu. de ꝯsecratiōib⁹. Cōsecrat aūt eps inter eplam z euāgeliū. Nec potest die sue ꝯsecratiōis ordines celebrare. quia ipse tūc nō celebrat: sed concelebrat ꝓncipal̄r celebranti. Papa tū q̄ ante hymnū angelicū cōsecrat hoc posset. quia ipe missaꝝ solennia pficit ꝯsecrat⁹. Differt aūt inter ep̄os z sacerdotes. q; licet sex sint que cōmuniter ptinēt ad omnes sacerdotes. vicz catbezizare: baptizare: predicare: cōficere: soluere: ac ligare. tamē ad pontificē nouem specialiter spectāt. scz. clericos ordinare: ꝙgines bñdicere: pontifices cōsecrare: man⁹ imponere: basilicas dedicare: degradandos deponere: synodos celebrare: chrisma ꝯficere: vestes z vasa sacrare. Sunt z alia que ad officiū episcopale ptinent: puta in fronte chrismare: bñdictionē solennē ante pacē dare. et similia. Uerūtamē z maiores z mīores sacerdotes cōmuniter in q̄busdā vicē gerūt sūmi pontificis. id est christi: dum vicz pro petīs obsecrant z p penitentiā reconciliant pctōres. Unde apl̄s. Deus erat in christo/ mundū sibi recōcilians. et posuit in nobis verbū recōciliatiōis. obsecram⁹ ergo ꝙ christo recōciliemini deo. Mediatores eīū sunt sacerdotes inter deū z homines: dum z p̄cepta dei populo deferunt ꝑdicando: et vota populi deo porrigunt supplicādo. quocirca tales

debēt existere vt ꝛ deo grati ꝛ hominibus sint accepti. Nam vt ait Alexander papa: christi sacerdotes ꝯnto digniores fuerint tanto facilius in necessitatibo populi p ꝙbus clamant exaudiunt. et sicut ōt aplus: Mediator nō est vni⁹/ꝛ discordes reconciliare non potest qui simℓ vtriusq; societatis ꝛ amicicie vinclo nō est ꝯcors. Si enī is qui displicet ad intercedendū mittit: irati animꝰ ad deteriora vocat. Epōs quoq; ꝛ sacerdotes nomie pb̄yteri intelligunt. sic patet ex bis que ad Titū aplus scripsit: q eundē ꝛ epm ꝛ pb̄yterꝙ nominauit. Qd aūt idem sit epōs ꝛ pb̄r/multis rōnibo comprobāt. Presbyteri a filijs aarō in veteri test. sumpserunt exordiū. epi ꝙo ab ipso aarō. Qui ꝙo tunc vocabant sacerdotes: nunc pb̄ri dicunt. qui tunc ꝓncipes sacerdotuz: nūc episcopi nominant. Hodie aūt ideo diuersa sunt vocabula vt epōs non dicat pb̄r vel econtra. quoniā antiquit⁹ quādo pietati studebāt pb̄ri in omni loco ordinabāntur. et apud iudeos qui populo ꝑerant p̄sbyteri dicebant. hoc nomen honoris accipientes vocabant etiaz epi ab illo opꝰ qđ implere videbant: eoq; ꝯsiderare habebāt quecunq; ad pietatis cultū fuerant cōstituta. Hinc etiā Hieroñ. sic ait. Olim idem presbyter qui ꝛ epūs. et antecq; diaboli instinctu discidia sine dissensiones in religione fierent: et diceret in populis: Ego sum pauli: et ego sum apollo: ego cephe/cōmuni pb̄roꝝ consilio ecclesie gubernabant. Postq; aūt vnusquisq; eos quos baptizauerat suos esse putabat/non christi: in toto orbe decretū est vt vn⁹ de pb̄ris supponeret. Episcopi ergo nouerint se magis cōsuetudine q; dispensatione dñice veritatis pb̄ris esse maiores. Augustin⁹ ꝙo dicit q; ꝙq; ſm vocabula que vsus obtinuit epūs sit presbytero maior. Augustin⁹ tñ Hieronymo minor est. Hoc officiuz christus exercuit quādo manus super capita discipuloꝝ lauās/ eis benedixit dicēs. Accipite spiritum sanctū quoꝝ remiseritis peccata remittuntur ei⁹ ꝛc.

Incipit liber tertius

de indumētis seu ornamentis sacerdotū atq; pontificum ꝛ aliorꝝ ministroꝝ.

In quotidiano vsu non est vestibo sacris vtendū. ad notandū q; sic mutationez habit⁹ ſm ſram facim⁹: ita ꝛ ſm spūm agamus. Nō ergo cū vestibo cōmunis vite vsu pollut⁹ in sancta sanctoꝝ ingrediamur: sed cū ꝓscia munda ꝛ vestibo mundis ꝛ sacris dñi sacramenta tractem⁹. Vñ stephanus papa statuit sacris vestibo non nisi in ecclesiasticis ꝛ deo dignis officijs vti. Et Ezech. xliij. Nō sctificabūt populū in vestibo suis. Habet ergo ſm Hiero. religio diuia alterꝙ habitū in ecclesiasticis officijs: aliū in cōmuni vsu: vt cūcto populo christiano exēplū ꝓbeat bone cōuersatōis ꝙtin⁹ loci prius sordes noui chr̄o fiant homines. Exuit em̄ tunc sacerdos veterē hominē cū actibo suis ꝛ indult nouū: q̄ sctz ſm deū creat⁹ ē. Per vestes ꝙz ꝙbo in sacrꝫ tm̄ vtimur/nō oia sacramēta forepplo reuelāda itelligim⁹. Et nota q; tpe Ludowici imperatoris filij Karoli magni: epi et clerici singula auro texta ꝛ exq̄sitas vestes ꝛ alia ornamēta secularia deposuerūt. Sacre aūt vestes a veteri lege vident assūpte. Pcepit em̄ dñs Moysi vt faceret aarō sacerdoti ꝛ filijs ei⁹ vestes sctās in gl̄iam ꝛ decorē: vt loti ꝛ sacrꝫ vestibo induti fungerent officio in sacrꝫ Exo. xxviij. xxxj. xxxv. ꝛ xl. ca. Docuit em̄ dñs Moysen p ꝙdraginta dies facere pontificalia ꝛ sacerdotalis vestimēta sacerdotibo ꝛ leuitꝫ suis. ornamēta quoq; ꝛ linteamia sedr Maria texuit ꝛ fecit illa in vsum misterij tabernaculi federꝫ Quedā tñ ab aplis sumunt. sed tam ille ꝙz iste ꝓtutes designāt vel mysteriū incarnationis. Sane pontifex celebraturꝰ exuit vestes ꝙtidianas ꝛ induit mundas et sacras. Et Primo sandalia calciat: vt sit memor dñice incarnatiōis. Scō sibi imponit amictū: vt motus et cogitatus: fauces et linguam cohibeat. vt fiat cor mūdū spiritū rectū pcipiēs in viscerib innouatum. Tertio albā talarē: vt habeat mundiciam carnis pseuerantē. Quarto cingulū: vt im

petua luxurie refrenet. Quinto stolam in signum obedientie. Sexto tunicam bisyrtbinā.i.celestem ꝓuersationē. Septimo supinduit dalmaticā.i.sertām religiōꝭ et carnis mortificatiōꝭ. Octauo chirotheas: vt declinet vanā gl̄iam. Nono anulū: vt diligat spōsaꝫ sic̄ se. Decio casulā.i.charitatē. Undecimo sudariū: vt ꝺcꝺ fragilitatē vl̄ ignorātie peccat/penitētia tergat. Duodecimo palliū supponit: vt ostēdat se imitatorē chr̄i: ꝙ lāgnoꝭ nr̄os tulit. Tredecimo mitrā: vt sic agat ꝙ coronā mereat ꝓcipe eternā. Decimoq̄rto baculū.i. auctoritatem ptātꝭ z doctrine. Et postea tapeta calcat: vt terrā ōspicere z amare celestia discat. Oibꝰ aūt ꝑmissis vestibꝰ induit a ministris. qz ei vt vestes induat spūales angeli suffragant. vl̄ qz vicariꝰ ē chr̄i cui angeli miſtrāt z oia seruiūt. Rursus pontifex tangꝭ aduocatꝰ z pugil cū hoste pugnaturꝰ antiq̄ vestibꝰ sacrꝭ q̄si armis induit: iuxta apl̄m vtiā dicēt. Pāo sandalia ꝑ ocreas bz: neꝺ macule vel pulueris affectionū inhereat. Scō amictꝰ ꝑ galea caput cōtegit. Tertio alba ꝙ lorica totū corꝑ cooperit. Quarto cingulū ꝑ arcu: subcingulū ꝑ pharetra assumit. et ē subcingulū illis ꝺ pēdet a cingulo ꝙ stola pōtifiꝭ cū ipo cingl̄o colligat. Quito stola collū circūdat q̄si hastā ꝫ hostē vibrās. Sexto manipulo ꝑ clauo vtit. Septimo casula q̄si clypeo tegit. mꝰ ibꝛo ꝑ gladio armat. De singulis etiā aliꝫ dicet infra. Hec itaq̄ sūt arma ꝺbꝰ pōtifex vl̄ sacerdos armari ꝺbet ꝫ spūales nequitias pugnaturꝰ. Hā vt inꝺt apls: arma militie nostre nō sc̄ carnalia: sed ad destructiōꝭ munimināꝫ potētia. Et in alia ep̄la ad Eph̄. vi. Induite inꝺt vos armatura ꝺi: vt possitꝭ stare aduersus insidias diaboli. State ergo succincti lūbos vestros in ꝟitate: z induti lorica iusticie: z calciati pedes in ꝓparatōe euāgelij pacꝭ: in oibꝰ sumētes scutū fidei in q̄ possitꝭ oia tela nequissimi ignea extinguere. et galeā salutꝭ assumite. et gladiuꝫ spūs qđ ē verbū ꝺi. Hec ꝺq̄ armatura ē ꝑmissa septuplex vestis sacerdotalis: significatiua septēplicis ꝓtatꝭ sacerdotꝭ: z repitatiua chr̄i vestiū ꝺbꝰ idutꝰ fuit q̄e passionis. vt infra dicet. Prouideat ꝙ diligēter epūs: z attendat studiose sacerdos/ vt signū sine significato nō ferat. i. vt vestē sine ꝟtute nō porter. ne sorte silis sit sepulcro albato: intꝰ ꝑo oī spurcicia pleno. Quisqs enī sacrꝭ indumētꝭ ornat z honestꝭ moribꝰ nō induit: ꝙnto venerabiliꝰ appet hoībꝰ tanto reddit indignioꝛ apꝰ ꝺm. Pōtificalē itaq̄ gloriā nō iā bonoꝛ cōmēdat vestiū: ꝫ splēdoꝛ aiaꝝ. qm̄ z illa ꝙ ūndā carnalibꝰ blādiebāt obtutibꝰ es potiꝰ ꝙ in ipsis erāt intelligēda poscebāt. vt ꝺcꝺ illa velamia in fulgore aurī: in nitoꝛe gēmaꝝ: z i mīrimodi operis varietate sigñābāt: boc iā in moribꝰ actibusq̄ clarescat. cū z apꝰ veteres reuerentiā ipa signationū species obtineret. z apꝰ nos certioꝛa sint exp̄mēta rep. q̄ enygmata figuraꝝ: put hec z alia in pontificali vbi agit̄ de epi ꝓsecratiōe legit̄. Sic itaq̄ munitꝰ ad certamē ꝫ spūalia neq̄tie in celestibus z ꝙ sedāda i subditos iudicꝭ ira/ad altare pcedit: et ꝙ ꝓfessionē diaboli renūciat ꝺño z seipm accusat. Populꝰ ꝑo q̄si ꝙ suo pugile oratur ꝰ in pfestꝭ ꝺcbꝰ terre pternit Dñs aūt ille orōnes z alia recitat: q̄si totis viribꝰ ꝫ diabolū pugnat. Dñs diconꝰ in ieiunijs añ euāgeliū casulā sup hūerū replicat: q̄si gladiū ꝫ hostē vibrat. Dñs ep̄la legit: voce ꝑconis ipatoris edicta dant. Tres sūt tubicine. pcēsores chor. regētes se duces exercitū ad pugnā instruētes. ꝺbus lassantibꝰ alij subueniūt. Lāt ꝰ aūt seq̄ntie ē plausus seu laus victorie. Dñs euāgeliū legit hostis q̄si gladio vulnerat: aut exercitꝰ post victoriā dispius adunat. Epūs p̄dicās est ipatoꝛ victores laudās. Oblatiōes sūt spolia q̄ victoribꝰ diuidunt. Cant ꝰ offertorij est triūphꝰ ꝙ debet ipatoꝛi. Pax aūt i fine dat: vt ꝓpli ꝺes hoste pstrato insinuet Et deinde pp̄us data licētia ꝙ Ite missa ē cū gaudio de victoria z pace obtenta ad ꝓpria redit. Celebraturꝰ itaq̄ missam epūs aut pbr̄ indumentꝭ suo ordini ꝓgruētibꝰ se exornat: vt vestiū cultui actiōis q̄z cōueniant ornamēta. Circa qđ notandū est q̄ sex sūt indumēta sacerdotibꝰ z epis cōia. qz et sex sūt in ꝺbꝰ cōis pbꝛoꝝ z epoꝝ ptās cōsistit. Nouē ꝑo sunt indumēta epis spēalia qz z nouē sūt in ꝺbꝰ specialis epoꝝ ptās cōsistit. Per hunc ergo cōmuniū z specialiuꝫ indumentoꝝ numerꝫ/ cōmunitas z specialitas potestatū inter epos z sacerdotes significat. de quo in ꝓte ꝑcedenti dictuꝫ est iubi. de epo. Hoc etem taꝫ in nouo q̄ in

veteri test. legit cōstitutū vt pōtifices pter cōes vestes habeāt spēales. sed ibi q̄tuor erant cōes t q̄tuor spēales: put dicet sub ti. de lega. idumē. Qō sic̄dē rō mystica postulabat. nā ille date sūt carnalibo t mūdanis: qm̄ q̄ternari⁹ nūer⁹ puenit carni pter q̄tuor būores: t mūdo pt̄ q̄tuor elemēta. De aūt spūalibo t pfect̄ date sūt. Nam senari⁹ nūer⁹ ē pfect⁹ est. qz reddit ex suis ptibo aggregatis/pfectis conuenit. Vñ et sexto die pfecit de⁹ celū t terrā t oēm ornatū eor. Sedz cū in plenitudine tpis sexta venisset etate: sexto die sub sexta hora redemit gen⁹ hūanū. Senari⁹ ergo nūer⁹ perfectus est: qz suo ordine nūerat⁹ pficit. Nam cū vnū duo t tres dicunt/senari⁹ nūer⁹ implet. vel qz in tribo ptibo diuidit. i. in sexta tertia t dimidia. vicz in vno duobo t tribo. Nouenari⁹ etiā spūalibo ꝓuenit. qz nouem sunt ordines angelor̄: ē ꝫm ꝓbetā p nouē gēmaz̄ species designt. Quidecim ergo st ornamēta pōtificū/q̄ndecim ꝑtutū grad⁹ ipso nūero designantia. ds p q̄ndecim canticа gdū Psalmista distinxit. Vestes em̄ sacerdotales ꝑtutes significāt q̄bo debent sacerdotes ornari: ꝫm illud ꝓbeticū. Sacerdotes tui induant iustitia: t sancti tui exultēt. Que talares dicunt. qz talus est finis corpis. p qō ostēdit q nō sufficit opus bonum ichoare nisi studeat pseuerāti fine cōplere: put sub ti. de tunica dicet. Sic ē noster pōtifex plura q̄ octo induit vestimēta q̄tus Aarō nō nisi octo habuisse legat q̄bus moderna succedūt. quod ideo est: qm̄ oportz iusticiā nostrā magz̄ abūdare q̄ scribarū t phariseor̄: vt intrare possim⁹ in regnū celor̄. Potest etiam dici q nr̄ pōtifex octo habet a capite vsq̄ ad pedes: exceptis vestimētis pedū t manuū. s. amictū: albam: cingulū: stolā: duas tunicas: casulā: t palliū. Vestimētū em̄ pedū pot⁹ ptinet ad nostrū q̄ ad aarō. qz nostris dictū est. Eūtes in oēs gentes tc. Deniq̄ pter ꝑmissas vestes sacris ordinibo t ministr̄ deputatas: est et alia q̄daz vestis linea q̄ suppelliciū dr: q̄ q̄buslibet seruitijs altar̄ t sacror̄. Vacātes sup vestes cōes vti debēt: put i se. ti. dicet. Suppelliciū aūt pter sui cādorē mūdiciā seu puritatē castitat̄ designat. iuxta illud Ni tpe vestimēta. i. opa tua sint cādida. i. munda. Propter nomē ꝑo iuū carnis mortificatiōem figurat. Dictū est em̄ suppelliciū eoq̄ antiq⁹ sup tunicas pellicias de pellibo mortuor̄ aialiū factas induebat. qō adhuc in q̄busdā ecclesijs seruat: repsentātes q adam post pctm̄ talibo vestit⁹ est pellicijs. Tertio denotat innocentiā. et ideo aūoēs alias vestes sacras sepe induit. q̄a diuino cultui deputati innocentiā vite cūctis ꝑtutū actibo supponere debent. iuxta illud psal. Innocētes t recti adheserunt mihi. Quarto pter sui latitudinē cōgrue charitatē designat. Vñ sup ꝓbanas et cōes vestes induit. ad notādū q charitas operit multitudinē pcto̱r. Quito pter sui formā. q̄a in modū crucis formal: passionem dñi figurat: q̄q̄ illud gerētes crucifigi debent vicijs t ꝯcupiscētijs. Fuit aūt suppellicia in q̄busdā locis de crismalibo lineis que ponunt sup infantulos baptizatos: exemplo Moysi q̄ de purpura t bysso t alijs a populo in tabernaculo oblatis fecit vestes q̄bus aaron t filij ei⁹ induerent qñ ministrabant in sanctis: Exo. xxix. ca. Est etiā t alia vestis que pluuiale vl capa vocat: q̄ credit a legali tunica mutuata. Vñ sicut illa tinnabulis: sic ista fimbrijs insignit: q̄ sūt labores t hui⁹ mundi sollicitudines. Habet etiā caputiū: quod est supnuz gaudiū. plica est vsq̄ ad pedes. p quod pseuerātia vsq̄ in finē significat. in anteriori pte apta est: ad notandū q sancte ꝓuersantibo vita patet eterna: seu q eor̄ vita patere debet alijs in exemplū. Rursus p capā gliosam corpor̄ imortalitas intelligit. Vñ illā non nisi in maioribo festiuitatibo induim⁹: aspicientes vicz in futurā resurrectōem qñ electi deposita carne binas stolas accipient. vicz reḡem aiaz̄: t gliam corpor̄. Que capa recte interi⁹ patula est. et nisi sola necessaria phibula incōsuta. qz corpa iā spūalia facta nullis aiam obturbabunt angustijs. Fimbrijs etiā subornat. qz tūc nostre nihil deerit pfectioni. sed qō nunc ex parte cognoscim⁹: tūc cognoscemus sicut t cogniti sum⁹. Quidā aūt heretici garriūt nusq̄ repiri in nouo testamēto q chīs vel discipuli ei⁹ ꝑmissis vestibo induerent: reprehendentes nos temere: qz talibo ornamur. q̄a sic Joānes ait Dñs surgēs de cena posuit vestimēta sua. t postea alia nunq̄ accepit nisi sua. nos ꝑo vt dicūt plurimi alia q̄

vestimur reuestim⁹ in missa in ꝯ cenā ipaz imitamur. ꝛ dñs ab his q̄ volūt ambulare in stolis nos p̄cepit cauere: dicēs. Cauete a scribis q̄ volūt ambulare in stolis. Dicūt eñ ꝙ hoc facim⁹ vt iustiores et excellētio-res populis appeam⁹. cōtra illū. Vos est q̄ iustificat vos coꝝ hoīb⁹. de⁹ aūt nouit cozda vestra. qz qđ hoīb⁹ altū est/abomi-natio est apū deū. Error aūt iste ex p̄missis apissime confutat. Legit ꝙz Ezech. xliij. ꝛ xliiij. Cū ingredient sanctuariū meū ꝛ accē-dent ad mēsam meā vt mihi ministrent ꝛ cu-stodiāt cerimonias meas: vestib⁹ vrant li-neis. nec ascēdet sup eos ꝙcq̄ laneū. Cūq̄ egredient atriū exteri⁹ ad pp̄lm exuēt se ve-stib⁹ in q̄b⁹ ministrauerūt. et nō sctificabunt pp̄lum in vestib⁹ suis. Et nota ꝙ hostiarū lectozes: exozciste: et acholyti vestibus al-bis vtunt. vicz suppellicio amictu et alba et balteo: vt angelos dei ministros p castita-tis mundiciā imitent: et eis in carne gloz-iosa effecta spūali quasi in albis vestib⁹ so-cient. Inde est ꝙ poti⁹ lineis vestib⁹ vtunt quia sicut linū multo labore ad candoꝝ p-ducit: sic necesse est ꝙ multas tribulatiōes ad regni gl̄iam p̄uenire. In cōcilio mogū-tinēn. statutū est ꝙ epūs in ordinatiōe sua recipiat ozariū: baculum: et anulū. p̄sbyter ozariū ꝛ planetā. diacon⁹ ozariū ꝛ dalma-ticā. subdiacon⁹ patenā ꝛ calicē. ꝛ cum de-gradant ea ꝑdūt. Et i cōcilio toletano sta-tutū est ꝙ diacon⁹ epe oblationis tp̄s. s. qū legit euāgelium vtat alba. i. dalmatica.

Hortādū ꝙz est ꝙ vestes euāgelici sacer-dotꝝ aliū designāt in capite. s. chzo. aliudꝙ figurāt in mēbz⁹: q̄q̄ ꝛ caput ꝛ mēbra sa-cerdotꝝ noīe nuncupent. Ad caput ōt p̄sal-migraph⁹. Tu es sacerdos i eternū sm̄ or-dinē melchisedech. Ad mēbra p̄o ōt ap̄l⁹. Vos est gen⁹ electū regale sacerdotium. Exponēda ergo sunt eoꝝ mysteria. Primo sm̄ ꝙ mēbris. cōsequnt sm̄ ꝙ capiti. s. chzo cōueniūt: put in q̄libet caplo distinguet

De ornamētꝝ aūt ꝛ pallis ꝛ vestibus ec-clesie vl altarꝝ in pte p̄ma dictū ē. vbi agit de picturꝝ. Potro sex idumēta sacerdo-tib⁹ ꝛ ep̄is cōia sūt hec: amict⁹: alba: zona: cingulū: stola: manipulus: planeta. Nouē p̄o pōtificib⁹ specialia/sūt hec: calige: san-dalia: succinctoriū: tunica: palmatica: cbiro-theca: mitra: anulus: baculus pastoꝝ. De q̄bus oīb⁹ singillatim p̄sequmur. et etiā de sudario ꝛ de pallio ꝛ de colozibus q̄b⁹ eccle-sia in ecclīastic⁹ vtit̄ indumentꝝ et de lega-libus indumentꝝ.

De amictu

Primo de sex or-

namētꝝ ep̄is et sacerdotib⁹ cōib⁹ est sm̄ p̄missa dicēdū. Dotꝝ itaq̄ manib⁹ ep̄s seu sacerdos celebraturꝰ assu-mit amictū q̄ ca put tegit: quē pontifex lo-co ephot siue supbūeralis ꝛ rationalis b⁹. et nunc etiā supbūerale vocari p̄t: signifi-cās salutē que p fidē tribuit. De hoc ap̄l⁹ ad Eph̄. vj. Galeā salutꝝ assumite. Signi-ficat etiā castitatē cozdis ꝛ coꝝpis. qz ꝛ re-nes ꝛ pectꝰ ambit ꝛ tegit: q̄ oīb⁹ sacrꝝ vesti-bus supponit. sed oīb⁹ supemiet. q̄a casti-tas: ꝛ debet esse intꝰ i pectoze ꝛ foris nite-re ope. Vñ in reuēb⁹ stringit. qz ibi p̄cipue luxuria dñat. Per amictū ꝙz qz sup humer-os circūquaq̄ diffundit/operū fortitudo designat. Humeri nāq̄ fortes sunt ad opa p-agenda. iuxta illū p̄triarche iacob. Suppo-suit hūer⁹ ad portādū: ꝛ factꝰ ē tributꝝ ſuis ens. Due fasciole siue due chozdule q̄b⁹ amictꝰ añ pectꝰ ligat: ſcat intrētionē ꝛ finē q̄b⁹ ifozmādū est opꝰ: ne fiat i fermēto ma-licie ꝛ neq̄tie: sꝫ i azymis sinceritat⁹ ꝛ vitat⁹ Sacerdos igit nō debet ociosus existere, sed bonis opib⁹ insudare: sm̄ illud ap̄li ad Timot. Laboza sic bo. mi. ieſu chr̄i. Lau-dāda tñ q̄rūdā loco⁹ b⁹ ꝙsuetudo vt linea camisia alba aut suppellicio super cōes ve-stes induat p̄ius q̄z amict⁹ iponat. p qđ fi-des q̄ ꝓmo adesse debet significat. Potro amict⁹ sup os planete revolvit. de q̄ sub ti-tu. de planeta dicet. Amictu ꝙz collū strin-git. p qđ vocꝝ castigatio itelligit. qm̄ p col-lū in q̄ vot ē vsus loq̄ndi exp̄mit. Strigit ergo collū ne ide ad linguā mēdaciū trāsi-re possit. Lenit tñ cū eo pectꝰ ꝛ fauces stri-gunt: put sub ti. de cingl⁹ dicet. Illo etiaꝫ caput opim⁹: ne circūquaq̄ libere p̄spicien-do illicita cogitem⁹. Pectꝰ seu cozio tegit qz anim⁹ sacerdotꝝ ad ea q̄ icūbūt b⁹ cē to-tus itēt⁹. nec b⁹ tūc ad vanitates vl ad ali q̄ mūdana libere meditāda dissoluī. Potro amictꝰ q̄ sacerdos caput obnubit: sm̄ q̄ capiti. s. chzo cōuenit ſcat id qđ in Apoc. describit. vicz angelū ꝺi fortē descēdisse ꝺ

celo amictū nube. Et in Ysaia. Ecce dñs ascēdet sup nubē candidā. Veniēs em̄ ad saluationē mūdi saluator mūdi dei filiꝰ angelꝰ magni ꝯsilij: amictꝰ ē nube dū diuinitatē abscōdit i carne. Hā caput viri chīs: caput chīi deus. Hoc ḡ carnis latibulū ꝓcat sacerdotis amictꝰ. Qđ etiā p illā ſyndonē exp̄ssiꝰ ꝓcat q̄ sūmꝰ pōtifex caput obducit. de q̄ in ti. de succinctorio dicet. Et pulcre q̄dē qđ p calciamētū pedū/hoc ip̄m p amictū capitꝭ designat. qz diuinitas i carne latuit: z p carnē innotuit. Hā cū notꝰ essꝫ in iudea deꝰ z ī israel magnū nomē eiꝰ: i idumeā extēdit calciamentū suū: et aū ꝯspectū gētiū reuelauit iusticiā suā. Amictꝰ etiā repſentat optimētū q̄ iudei velabāt faciē chīi dicētes Mat. xxvj. ca. Prophetiza nobis chriſte qs est q̄ te ꝑcussit.

De alba.

Est amictū cami

p siā siue albā induit sacerdos: q̄ mēbris corpis ꝯueniēter aptata nihil sup̄fluū aut dissolutū ī vita sacerdotꝭ aut in eiꝰ mēbris eē debere demōstrat. ꝟm q̄ legit. Oī tpe vestimēta tua sint cādida. Fit: aūt de byſſo vl̄ lino. Propt qđ ſcptuz est. Byſſinū sūt iustificatiōes ſctōꝝ. Est āt byſſus linū egyptiacū. Sic em̄ byſſus vl̄ linū cādorē quē ex natura nō hz mlt̄z tū liōibus attritū adq̄rit per artē: sic z hois caro mūdiciā quā nō obtinet p naturā: p exercitia bonoꝝ opeꝝ mlt̄z castigatōibz macerata sortit p gr̄az. Sacerdos ḡ ꝟm ap̄lm castiget corpꝰ suū z in ſuitutē redigat: ne forte cū alīs p̄dicauerit ip̄e reprobꝰ fiat. Habet aūt alba capitiū qđ ē pfessio castitatis Habet etiā ligulā q̄ significat liguā sacerdotalē q̄ ligat ꝯtumaces et absoluit penitētes. Rurſꝰ hec vestꝭ q̄ in veteri sacerdotio linea vl̄ poderꝭ grece seu tūica talarꝭ dicebat/stricta fuisse describit ꝓpter ſpūm ſultutꝭ iudeoꝝ in timore. In nouo ꝯo larga ē ꝓpter ſpm̄ adoptōis in libtate: q̄ nos chīs liberauit. Q aūt aurifrisiū z grammata diuersis in locꝭ ac varīs opib ad dūorē habet: illud insinuat qđ ꝓphēta dt in p̄s. Astitit regina a dextrꝭ t. in vest. deau. circūdata. varie. Rursus alba cingulo stringit: vt oīs voluptas carnal̄ astricta ītelligat: dicente dño. Sint lūbi vr̄i p̄cincti. Manice q̄q tā albe q̄q etiā tunicelle cōuenienter esse debēt stricte: nō nimis laxe vt labant/ z brachia nudent: bīnes ī sūmitatib aurifrisia. ad designādū aureos torq̄s q̄ brachia nuda bti martini missaz celebrāt miraculose decēter opuerūt: put ī. vij. ꝑte sub eiꝰ festo dicet. Per albā etiā q̄ corpꝰ asursum vsq̄ deorsum tegit/spes q̄ ex gr̄a ꝓuenit ecclie desursum: z ex meritꝭ ecclie deorsum figurat. De hac ap̄ls ad Rhom. viij. Spe salui facti sumꝰ. Quia ꝓpo vsq̄ ad talos dicēdit/ꝑseuerātiā designat: put tactū est ꝓpe fīnē in pemio huiꝰ p̄ceptꝭ. Porro ꝟm q̄ capiti. s. chīo cōuenit alba que ē lineū vestimētū lōgissime distans a tunicis pellicijs q̄ ō mortuis aīalib fiūt q̄b Adam vestitꝰ est pꝰ pctm̄: nouitatē vite significat: quā chīs et habuit z docuit z tribuit ī baptismo. de q̄ ōt ap̄lus. Exuite veterē hoīem cū actib suis z induite nouū q̄ ꝟm deū creatus est. Hā in trāsfiguratione resplēduit facies eiꝰ sicut sol: et vestimēta eiꝰ facta sunt alba sicut nix. Semp em̄ vestimēta chīi mūda fuerūt z cādida: qz pctm̄ nō fecit: nec inuētꝰ est dolus in ore eiꝰ. Hec etiā vestis repūtat albā vestem in qua Herodes illusit chriſto. Luce. xxiij. ca.

De zona seu cingulo

Cbet autē alba

d circa lūbos sacerdotꝭ seu pōtificis zona seu cingl̄o/qđ in lege z apō grecos balthei dicebat p̄cingi: ne defluēdo gressū impediat: vt castitas sacerdotꝭ p albā significata nullis incētiuorū stimulꝭ dissoluat. Cingulū nāq̄ ꝯtinētiā ꝓcat. Unde Sint lūbi vr̄i p̄cincti ꝛc. In lūbis q̄dē luxuria dñat. sic dñs loq̄ns de diabolo manifestat. Virtꝰ eius in lūbis eiꝰ z fortitudo eiꝰ in vmbilico vētrꝭ eiꝰ. Sane a sinistro latere pōtificꝭ ex cingulo duplex dep̄det succinctoriū. qz duo sūt q̄b castitas roborat et sine q̄bus difficile cōseruat. s. orō z ieiunium. Unde dñs ait. Hoc genꝰ demonij nō ejcit nisi in ieiunio z orōne. Debēt ḡ lumbi p ꝯtinentiā p̄cingi: z p abstinētiā succingi. Unde ap̄ls. State succincti lūbos vr̄os in ꝓbitate. Uel succinctoriū qđ vl̄ pizoma vl̄ subcingulū vocat: int indumēta legalia fuisse nō legit. qz nīl legales sacerdotes accincti ꝛpe sacrificij abstinere ꝏberēt: alio tū ꝛpe li

cite vocabãt amplectibꝰ. hodie aũt additur cingulo. qz moderni ministri iugẽ habere debent ꝓtinentiã. et ideo nõ solũ cingi sed etiam succingi debent. Ideo aũt duplex est succinctoriũ: vt duplex castitas denotetur vicz mentis/que p cingulũ: et corpis/que p succingulũ significat. A parte sinistra dependet: quia potior est castitas mentis ꝙ corpis. et dextera ps potior est ꝙ sinistra. Unde Greg. Lubis pcingimur cum carnis luxuriã p carnis ꝓtinentiã coartamꝰ. Lingulũ quoqz ꝓueniẽter tpantiaz designt. De subcingulo etiam dictũ est in pemio huius ptis. Et aduerte q pectꝰ et fauces lenit cũ amictu stringunt. qz motꝰ in nostra ptãte nõ sunt. Helias prꝰ clausit celuz qñ pluit q ñ pluerer: ꝙ animũ qñ desiderabat vindictã de morte pphetarꝝ. Lingua etiã in humido sedet et in madido et facile lubricatur Unde pncepꝭ apl̃oꝝ ad vocem ancille magistrũ negauit. Sed renes fortiter cingulo stringunt: vt castiget corpꝰ et in seruitutez redigat et ipetꝰ luxurie refrenet. Postremo q capiti. s. chro ꝓuenit zona sacerdotalis: significat illud qđ Joãnes apl̃us ait. Lõuersus vidi sibi filio hois pcinctum ad mãmillas zona aurea. Per zonã auream pfecta chri charitas designat. qm̃ ot apl̃s: supeminentẽ scie charitatẽ chri: feruentez in corde: radiãtẽ in ope. Cuiꝰ succinctoriũ illud significat qđ Esaias. xl. de christo loquẽs pdixit. Erit iusticia cingulũ lũborum eiꝰ: et fides cinctoriũ renũ eius. Hã iustus dñs iusticiã dilexit: eqtatẽ vidit vultꝰ eius Et fidelis dñs in ꝓbis suis: et scrũs in oibus operibꝰ suis. Due sũmitates ipiꝰ dne sc partes naturalis iusticie quã chris fecit et docuit. s. Qđ tibi nõ vis fieri alteri ne feceris. et Quecũqz vultis vt faciãt vob homines et vos eadẽ facite illis. Lingulũ ergo iusticiã significat: cuiꝰ duo sunt brachia sese cõstringentia. s. declinare a malo: et operari bonũ. Repñtat etiã flagellũ q pilatus cecidit ihesum: Joan. xix.

De stola.

Host cingulum sacerdos orarium sive stolam q leue dñi iugũ significat. sive q est iugũ ꝑceptoꝝ dñi/ sup collũ sibi ponit: vt iugũ dñi se suscepisse demonstret. Quã cũ osculo sibi ponit et deponit: ad notandus assensũ et desiderium q se subdidit huic iugo. Illa aũt a collo p anteriora descẽdens: dextrum et sinistrum latꝰ adornat. qz p arma iusticie a dextris et a sinistris. i. in ꝓsperis et aduersis sacerdos debet esse munitꝰ. Trinꝰ nec aduersis frãgat nec ꝓsperis eleuet. Qñ et cũ sacerdos in ordinatiõe stolaz accipit: dicit illi eps. Accipe iugũ dei. Jugũ enim est suaue est: et onꝰ eius leue. suaue in ꝓsperis: leue in aduersis. Stola q̃ppe vicz ad genua q̃ cornãt ptẽdit: vt nos mites corde et hũiles insinuet. Significat enim patientiã de q̃ scptũ est. Patiẽtia vob necessaria ẽ: vt reporteꝫ ꝓmissiões. Et iterꝝ In patiẽtia vra possidebitis aiã. ve. Hinc ẽ q stola cũ zona seu cingl'o a dextris et a sinistris q̃busdã nexibus colligat. qz ꝓtores ꝓtrib' sociant et iuuantur: ne aliq̃ moueant tẽratõis impulsu. Et ad designandũ q tã in ꝓsperis q̃ in aduersis iugũ chri patienꝫ ferre faciente gratino charitatis. A q̃busdã po pontificibꝰ addit' ꝓmissis ꝓbis. Stola innocẽtie induat te dñs Qđ stolã respicit ꝓmissiuã q fuit innocẽtie significatiua. Rursus stola ab humero sinistro sacerdotis in dextez dũ ordinat' reflectit. q̃a cum obediẽtia incipiat ab actiua p dilectionẽ primit: trãsit in ptẽplatiuã vitaz p dilectionẽ dei. Lõgitudo aũt stole pseuerantiã significat. Duo brachia stole dependentia significãt prudẽtiã et tẽpantiã. Unde apl̃s ad Tim. ij. Sobrie et iuste et pie viuamus tẽ. Sxt ꝙm decretũ bracareñ. cõcilij dz sacerdos de vno eodẽq̃ orario ceruicẽ paret et vtrũqz hũeꝝ ꝓmẽs signũ crucis i suo pectore ꝓpare: vt q̃ impeturbatꝰ ꝓcipit inter ꝓspa et aduersa ꝓsistere: prutũ sp ornamẽto vtrobiqz circũsept' appareat hũero. Siqs aũt aliter egerit excõicatõi debite subiacebit Nisi forte q̃s dixerit hoc decretũ per Sriã generat' ecclie ꝓsuetudinẽ abrogatũ. Hã nõ vbiqz partes stole reducunt' añ pectꝰ i modũ crucis. Crucẽ aũt gerit dñi chri passionez cuiꝰ minister et imitat' in mẽte. Orariũ itaqz iugũ sit' et onus ẽ. Jugũ sacerdotiu: onꝰ diaconiũ. Unde fit vt sacerdotiu circa collũ: et diaconiu super sinistruz humez ponat. Sicut enim iugũ collo portat: sic et humeris onera ferunt. Lege in leui. et vide bis sotos leuitas ferendis oneribus destinatos In diacono etiam stola iugum significat:

put in pte.ij.dictū est.vbi de diacono agit
Adhuc stola sinistro hūero diaconi impo-
nit.qz decet talia spūalibꝫ deseruire.vt qz
dexterā diaconi oportet esse liberā vt expe
dit⁹ ad misteriū sacerdotꝭ discurrat.de q̄
etiā ibi dictū est. Ad lūbos stola succingit
vt sit fortis z expedit⁹ ꝓtra pugnas libidi-
nū. Q̄nq̄ tñ solū sup sinistꝝ brachiū pars
anterior stole cōplicat.qđ tractū est a lega
libꝫ sacerdotibꝫ:q dū sacrificabāt/ sumita-
tes balthei sup humerꝫ reflectebāt. In epō
ho vel sacerdote ob vtraq̄ pte eḡlit depē-
dere anteri⁹.qz chr̄s cui⁹ typū gerūt q̄ eqnis
miter se habuit in pspertꝭ z i aduersis:q̄ le-
nā z dexterā significauit:habitatoꝝes terre
ad celestia ducere desiderabat q̄s semp añ
oculos mētꝭ sue gerebat. Dictū est aūt ora-
riū.qz q̄uis sine alīs īdumētꝭ sacerdotali
bus baptizare:cōsignare:z alia pl'a oratia
facere liceat.sine orario tñ nisi magna ne-
cessitate cogēte nihil hoꝝ facere liceat. In
ꝓcilio triburēn.in burcardo.li.v.c. p̄sbyte
ri.legit: vt p̄bri n̄ vadāt nisi stola oratio ve
induti. Notandū aūt est q̄ antiq̄tus stola
erat vestꝭ cādida ptingēs vsq̄ ad vestigia.
q̄ priarche vtebant añ legē: quā primoge-
niti cū būdictionē p̄ris accipient induebāt
et dño victimas vt pontifices offerebant
Sz postq̄ alba cepit portari mutata ē in
torquē. Per p̄mā stolā inocētia intelligit:
que fuit in primo hoīe. Sed cū eā pdidit
pter pcm̄:oportuit eā recupare p virtutē
laginatū. Quia igit̄ supest vt q̄ p inobedi-
etiā cecidim⁹:p obedientiā refurgam⁹.recte
p veste innocentie recupanda subim⁹ torꝝ
quē obedientie. Nā p stolā q̄ nunc vtimur
obedientiā accipim⁹ euāgelii crucifixi.

Porro ēm q̄ capiti.s.chr̄o conuenit sto
la q̄ sup amictū collo sacerdotꝭ icūbit:obe
dientiā z seruitutē significat:quā dñs olim
pter suoꝝ salutē subijt. Nā cū in forma dei
esset non rapinā arbitrat⁹ est esse se eḡlem
deo. Extinanijt em̄ semetipm̄ formā serui
accipiēs/ fact⁹ obediens vsq̄ ad mortem:
mortē aūt crucis. Laudam q̄ppe mortalita-
tis nec traxit originē: nec cōmisit. In opere
Stola etiā repātat ligaturā q̄ ihesus ligat⁹
fuit ad colūnā. Statutū est in canonibꝫ ne
subdiaconi:lectorꝝes z psalmiste oratiōe sī-
ne stolis vtantur.

De manipulo

Via vero mēti
q bus bñ cōpositꝭ z diuio cultui
mācipatꝭ sepe surrepit acidia q̄
q̄dā torpore reddit animū dormitē: dicē
te psalmista. Dormitauit aīa mea p tedio.
Ido i sinistra manu mīstri ad altarꝭ mīste-
riū accedētꝭ q̄dā apponit manipula q̄ fanō
vt manipul⁹ vl sudariū appellat q̄ sudo
re mētꝭ abstergat z sopore torpōis excutiat
vt bonis opibꝫ inigilet:depulso tedio vel
torpore. Per manipulū em̄ bona opa vel
vigilātia deligit.de q̄ dñs ait. Vigilate q̄a
nescitꝭ q̄ hora filius hoīs venturus sit. Uū spō
sa dr in cāticꝭ. Ego dormio z cor meū vigi-
lat. Per sudariū etiā penitentia designat q̄
labes q̄tidiani excessus z tediū mūdane cō
uersatiōis extergitur. de q̄ dr. Dormitauit
aīa mea p tedio. redet em̄ aīam pctōr. ꝓsci
entie z ifirmitatꝭ corpee. Significat etiaꝫ
futuroꝝ bonoꝝ retributiōes. Uñ in q̄bus
dā locꝭ q̄tuor ī festꝭ albis vtunt manipl'os
portāt:ex eo q ī illa vita vnusq̄sq̄ pro iam
mercede accipiet. et venientes venient cum
exultatōe portātes manipl'os suos. Itē qz
manipulus pniaz deligit:inde ē q sudariuz
subdiaconi mai⁹ fanōe sacerdotali format.
qz vbi maior excessus/ maior exigit pnie
fructꝰ. De sudario etiaz infra dicet. Sane
mīstri manipulū in brachio sinistro ferunt
ad notādū q̄ stricti debēt ee ad terrena. iꝭ
ad celestia expediti. antiq̄ aūt nō erāt astri
cti ad hoc qz deo etiā p tpalibꝫ fruiebāt. et ad
significandū nos i hac vita q̄ p sinistrū sig-
nificat pati tediū superflui humoris. i. dele
ctationis z alīs superflue mētis. Adhuc ma
nipulus ī sinistra/fidem in hac vita deligit
Manipuli vsus supr⁹ est nō ab aarō sed ab
antiqs p̄ribꝫ. qz sic legit l martyrilogio bes
de:arsenij⁹ semp sudariū ferebat in sinu vel
manu ad tergendū effluentiam lachrymaꝝ.
Porro ēm q capiti.s.chr̄o conuenit q̄ sacer
dos manipulū portat i leua/deligit q chr̄s
brauiū obtinebat i via. Per manipulū em̄
p̄miū designat. iuxta qđ legit Uenientes ut
veniēt cū exultatōe portātes manipl'os su
os. Per leuā vita p̄sens accipit. iuxta illud
Leua ei⁹ sub capite meo z dextra ei⁹ ap̄plexa
bit me. Chr̄s ut fil fruebat z merebat. fruc
tual in patria q̄ merebatur in via. Nam sti
mul z brauium comp̄hendebat z stadium

ꝓcurrebat.quia sinū erat in patria ⁊ in via Nemo inḋ ascēdit in celum nisi q̄ de celo descēdit filius hois q̄ est in celo. Manipul⁹ etiā repsentat funem q̄ iesus compḃēsus a iudeis ligat⁹ fuit. Un Joan.xviii.ca. Lō prehēderūt iesum ⁊ ligauerūt eū. Manipulus eñ post indutā planetā ꝓsuenit rhomano pōtifici imitari.qđ etiā a pluribꝫ obseruatur.de q̄ in q̄rta ꝑte.sub ti.ō ꝓfessiōe dicet Notādū aūt q⁹ diacon⁹ ⁊ subdiacon⁹ pōtifici induēti ⁊ exuēti se sacrꝫ vestibꝫ sine manipulis seruiūt. Primo: vt expediti⁹ ⁊ libe rius administrent. Scōo ad notandū q⁹ in tali obsequo nō debēt fructū q̄rere tpalem q̄ q̄ndoq; p manipulū significatur. iuxta illō Uenientes aūt ve.tē. Rursus dū pontifex se induit vel exuit/diacon⁹ stat a dextrꝫ et subdiacon⁹ a sinistrꝫ.q⁹ diacon⁹ ex ordine suo ad fortiora ⁊ ꝓfectiora q̄ p dexteram significant assumit q̄ subdiacon⁹.

De casula seu planeta

Ostremo super p oēs vestes induit casula que q̄si parua casa ḋr.⁊ a grecis planeta vocat a planon qđ ē error.qm̄ errabundus et⁹ limbus sup brachia elenat: significans charitatē sine q̄ sacerdos ē sicut es sonās aut cymbalū rinniēs. Sicut em̄ charitas opis multitudinē pcōꝝ ⁊ oīa legis et ꝓphetaꝝ mādata ꝓtinet: dicēte apl̄o. Plenitudo legꝫ est charitas. sic ⁊ hec vestꝫ cuncta planat ⁊ oīa alia īdumēta intra se claudit ⁊ ꝓtinet. De charitate dt apl̄s. Adhuc excellētiorē viā vobis ostēdo. Si linguis hoim loquar ⁊ angelorū: charitatē aūt nō habeā/nihil sum. Et iterū. Si fidē habeā vt montes trāsferā: charitatē aūt nō habeam/nihil sum. Hec siḋē est vestꝫ nuptialis de q̄ dñs inḋt i euāgelio. Amice quō huc intrasti non habens vestē nuptialē. Sine hac aūt nunq̄ sacerdos debet suū officiuꝫ exercere.q⁹ sp eū decet in charitatꝫ vinculo ꝑmanere. Per hoc aūt q⁹ amict⁹ sup os planete revoluit innuit q⁹ op⁹ bonū debet ad charitatē referri. Nā finis ꝑcepti ē charitas de corde puro ⁊ ꝛscientia bona ⁊ fide nō ficta. Q⁹ vo casula in extensione manuum in anteriorē ⁊ posteriorē partē dividit significat duo brachia charitatis.s.ad deū et ad primū. Diliges inḋt deum tuum ⁊ in his duobus mandatꝫ pendet tota lex et ꝓphete. Rursus latitudo planete latitudinem significat charitatꝫ que ⁊ vsq; ad inimicos extēdit. Unde. Latū mandatū nimis. Due q̄z plicature:sinistre vicz ⁊ dextere:sunt duo ꝑcepta charitatis.scz amor dei ⁊ primi. Duplicat etiā añ pectus: p qđ cor.et inter humeros: p qs opa exꝑmunt. et in eis vestimentū ipm duplex efficit.qa sic debemus bona opa foris ostendere primis vt eadē int⁹ in corde corā dño integra seruem⁹. Charitatē eñ debem⁹ habere in corde ⁊ ope intus ⁊ foris. Rursus ante pectus duplicat:qm̄ p charitatē bona voluntas et sancta cogitatio generat. Duplicat etiā inter hūeros:qa p illam aduersa a primis ⁊ ab aduersarijs supportant. Ad brachia aūt elenat dum bona opa charitatis opamur. Ad dexterū: dum opamur bonū ad domesticos fidei.ad sinistrū: dū extēdit etiā ad inimicos. Adhuc triplicat in brachijs. In dextero q̄dem:dū fidelibꝫ monachis clericis ⁊ laicis subuenimus. In sinistro:dum infidelibꝫ.i.malis xp̄ianis: iudeis ⁊ paganis necessaria ministram⁹. Per casulā q̄z recte opa iusticie designat:iuxta illud. Sacerdotes tui iduant iusticia. Sane sacerdos suū agens officiū nō debet casulam exuere.quia ꝑcipiēte dño Leui.xxi. Non licet ei egredi de sanctꝫ.s.rebꝰ vl̄ ꝑceptis. Petro ꝝ q⁹ capiti.i.christo cōuenit:casula magni sacerdotꝫ est ecclesia vniuersalis.de qua dt apl̄us. Quotq̄t in christo baptizati estis/christum induistꝫ. Hoc est illud aaron vestimentū cuius in orā descendit vnguentuꝫ.sed a capite descēdit in barbā.⁊ a barba descendit in orām.qm̄ de plenitudine spiritus eius nos oēs accepimus.ꝑmo apl̄i.postmodū ceteri. Q⁹ autez casula vnica et integra ⁊ vndiq; clausa est: significat fidei vnitatē et integritatē. Uerūtamē in extensione manuū in anteriorez et posteriorē ptem q̄dāmodo dividit designans ⁊ antiquā eccliam q̄ passionez xp̄i ꝑcessit.⁊ nouā que passionē xp̄i subsequitur. Nā ⁊ q̄ ibant ⁊ q̄ seq̄bant clamabant dicētes. Osanna filio dauid bñdict⁹ q̄ venit i nōie dñi. Hec etiā vestis repūtat purpureū vestimentū q̄ milites circūdederūt iesum Joan.xix.ca.

De caligis et sandaliꝭ.

Uperius de sex ornamẽtis tã sacerdotibꝫ qꝫ epis cõibꝫ dictũ ẽ. nũc ãt ꝺ nouẽ põtificũ spẽalibꝫ dicẽdũ restat. Et pr̃o de caligis ꝛ sandaliꝭ videam⁹. Uestimẽtũ ãt pedũ nõ habuit ozigiez ab aarõ ꝙ dũtaxat in iudea ꝓuersabat. ideoqꝫ necesse ñ habuit. ſz ab aplis ꝙbꝫ dictũ ẽ. Eũtes docete oẽs gẽtes. nisi fo:te ꝺs dixerit q calige ꝛ sandalia in locũ femoraliũ succedũt. Celebraturi igit pontifices pedes: interea dũ dicunt ãnqꝫ psalmi in ꝓpatiõe euãgelij pacẽ caligis ꝛ sandaliꝭ calceant. q̃ pulcritudinez admirabat. ꝓpha dicens. Quã speciosi pedes euãgelizantiũ pacẽ euãgelizãtiũ bona Uñ apls ad Eph̃. Calciati pedes calciamentꝫ ꝥrutũ. Et in euãgelio legit dñm mittisse discipulos suos sãdaliꝭ calciatos vtiqꝫ in ꝓpatiõe euange. pacẽ. Si eñ calciati nõ eẽnt: quõ sup serpẽtes ꝛ scorpiões calcare potuissent. Cogitẽt igit epi cur ita calciati sũt. imitentꝫ eoꝝ exẽpla quoꝝ imitantur calciamẽta. Siqdẽ p pedes ꝓuenient affect⁹ intelligunt. Debẽt nãqꝫ hic affect⁹ et desideria calciata: ne puluere terrenoꝝ seu tpaliũ maculent. Per hmõi q̃ calciamẽtũ phibitio pedũ ꝓgue intelligit: ne vicz ad illicita festinẽt. Quia ꝙo affect⁹ faciẽ⁹ inficiunt ꝛ maculant tpe pspitatẽ qõ p dextrã q̃ tpe aduersitatẽ qõ p sinistrã intelligit. iõ vt maiori piculo citꝰ occurrendũ ostẽdat a dextero pede põtifex icipit calciari. Pr̃o tñ q̃ sandalia pedibꝫ imponant caligẽ induunt vsqꝫ ad genua ptẽsis: ibiqꝫ ꝓstrictẽ. qz põdicatoꝛ pedibꝫ suis rectos debet facere gressus suos ꝛ genua debilia roborare Nã q̃ fecerit ꝛ docuerit hic magn⁹ vocabitur ĩ regno celoꝝ. Caligę q̃ hiacynthini. i. aerei seu celestꝫ coloꝛ denotãt q celestes ꝺbet hꝛe pedes. i. affect⁹ ꝛ firmos: ne claudicet. ſz dicat: cõfortami pusillanimes. Et ꝓscq̃nt sandalia pedibꝫ ꝙponunt. q̃ sic vocant ab herba vt sandarico coloꝛe q̃ depingunt. Hñt ãt desubter ĩtegrã soleã: desup ꝙo coꝛiũ fenestratũ. qz gressus pdicatoris ꝛ subt⁹ ꝺebent esse muniti ne polluant terrenis. iuxta illud dñicũ. excutite puluerẽ de pedibꝫ vr̃is. et sursuz apti: q̃tinus ad cogĩcẽda mysteria seu celestia reuelent. iuxta illud ꝓpheticũ. Reuela oculos meos: et cõsi. mi. de le. t. In hoc q̃ꝫ q desup aperta sunt q coꝛda sp ad deũ erecta hꝛe ꝛ oculoment⁹ ad ea q̃ sursum sunt apire debem⁹ significat. Q etiã subt⁹ solida sũt significat q mentẽ in terrenis obtusam hꝛe debem⁹. Nec debem⁹ q̃rere hñ dictiõez esau q ĩ terris est. sed iacob q̃ est in celꝭ. Rursus q sandalia in q̃busdã locꝭ apta: ꝛ in q̃busdã integra seu clausa sũt: designat q euãgelica pdicatio nec olꝰ reuelari: nec oꝰ abscõdi debet: iuxta illud. Uob̃ datũ est nosse mysteriũ regni dei. ceterꝭ ãt ĩ pabolis. Et nolite scñ dare canibꝰ: neq margaritas spargere añ porcos. Sandalia q̃ꝫ interi⁹ q̃nqꝫ ex coꝛio albo fiũt. qz necesse est intentiõez cãdidã ꝛ pclam purã coꝛaz deo habere. et exteri⁹ nigꝝ appet. qz pdicatoꝝ vita ꝓt tribulationẽ hui⁹ mũdi nigra ꝛ despecta secularibꝰ videt. q̃nqꝫ etiã rubeũ ad votũ martyrũ designandũ. ꝛ q̃nqꝫ diuersis coloꝛibꝰ variatũ. in quo ꝥrutũ varietas q̃ꝫ ornat⁹ cẽ debet significat. Lingula ꝙo a coꝛio sepata supꝛa pedẽ ꝓsurgẽs/linguas eoꝝ q̃ pdicatoꝛi bonũ ꝓhibẽt testioniũ significat. q̃ q̃dãmodo a spũaliũ cõuersatione sepati sunt. Scõo lingula ipa spũaliũ lingua est que pdicatoꝛẽ in op⁹ pdicatiõis introduxit. Tertio ipsi⁹ etiã pdicatoꝛis linguã designat. Linea ꝙo ab ipsa lingula vsqꝫ ad finẽ sandaliꝭ p mediũ ei⁹ pcedens euãgelicã pfectionẽ designat. Linee ꝙo ab vtroqꝫ latere pcedẽtes q̃ in fine sandaliꝭ ad ipam lineã mediã referunt ibiqꝫ terminant: legem figurãt ꝓphetica q̃ in euãgelio recapitulat et in eo terminat. Supioꝛ q̃ꝫ pꝰ sandaliorũ p quã pes introducit varijs ꝓsuit funiculis: ne duo ei⁹ coꝛnua desinãt seu ab ũitẽ diuiũgant. ad notãdũ q pdicatoꝛ seipm varijs alligare debet ꝥrutibꝰ atqꝫ septure sentẽtijs: ne ipsi⁹ ĩtrinseca ab his q̃ terr̃i⁹ lucent coꝛã altissimo diuiũgant. Ipsa q̃ꝫ sandaliorũ ligatura fcat q ꝓlat⁹ q̃ huc illucqꝫ discurrere habet/gressus mẽtꝭ firmare debet cũ ĩ turbis ꝓsit. Quia ꝙo corrigie huc atqꝫ illuc manibꝰ ducũt vt sandalia firmentur ꝛ ligent fcat q pdicatoꝛ sic firmo gressu incedere ꝺz vt nulli onerosus existat: et ne ĩ via mistrãdo deficiat Nã frustra velocit currit q̃ pr̃i⁹ q̃ ad metã pueniat deficit. Mystice eñ sandalia cursum pdicatoris fcãt. Qñqꝫ tñ sandalia ñ ligant. qz cbii in-

carnatio aliqñ bñanis sensibꝫ apta ē: vt est pānis inuolui ⁊ in p̄sepio poni. Aliqñ ꝓ corrigie sandaliꝫ superogant. qz scptū est Qcūqꝫ superogauerꝫ ego cū rediero red dā tibi. Pōt etiā dici q calige significāt illā lotionē de q̄ dñs ait. Qui lot⁹ est nō indiget nisi vt pedes lauet. Sed qz non sufficit mūdicia cordis absqꝫ patiētia p̄secutiōis: ideo sequunt cērones rubei q̄ martyriū figurāt. Qui aūt i corde mūdiciā ⁊ in voluntate si op⁹ fuerit habuerit patientiā/ secur⁹ accedet ad p̄dicationez: quā sandalia designāt aplica. Porro ſm q capiti. ſ. chṙo cōueniūt sandalia aliud designant. pōtifex em̄ in altarꝫ officio capitꝫ sui. ſ. chṙi cui⁹ ē mēbꝝ repūtās p̄sonā dñi pedibꝫ assumit sādalia: illō incarnatiōis dñice calciamētuꝫ insinuat de q̄ dñs ait i psalmo. In idumeā extēdā calciamētū meū. i. in gētibꝫ notā faciā incarnationē meā. Venit em̄ ad nos calciata diuīras vt p nob⁹ dei fil⁹ sacerdotio fungeret. Per ligulas aūt q̄bꝫ pedibꝫ ipsa sandalia ꝓstringunt/illud idē accipim⁹ qđ p calciamenti corrigiā ioānes bap. significauit cū ait. Cui⁹ nō sum dign⁹ corr. cal. solre. vni onē vicꝫ ineffabilē: ⁊ copl̄aꝫ corpalē insolubilē. q̄bꝫ p̄bi diuitas nr̄e se carni cōiunxit. Sane mediātibꝫ caligꝫ pedes sandaliꝫ cōiunguñ: qm̄ aīa mediāte carne diuinitati est vnita. sicut em̄ pes corp⁹ sustentat ita diuinitas mūdū gubnat. Vñ. Adorate scabellū pedū ei⁹: qm̄ sctm̄ est. Verū ſm decretū Greg. diaconi nō debēt vti cōpagis. i. sandaliꝫ: neqꝫ manipulis. i. calciamētis ep̄alibꝫ absqꝫ indulgētia sedis aplice sp̄ali. Olim em̄ vtebāt. qz eoꝝ erat discurrere per comitatū. Hodie ergo nec ipsi nec sacerdotes vtunt: sed ep̄i solū: vt p varietatē sandaliox notet varietas officiox. Preterea ep̄i būt per plebes discurrere. sacerdotes ꝓ domi hostias īmolare. Clerici aūt rhomane ecclie ex ꝓcessiōe cōstātini impatorꝫ vti possent calciamētiꝫ cū vtōibꝫ id est cādido lineamine.

De succinctorio ⁊ orali

Esuccictorio nil

D aliō dicim⁹ q̄ qđ sub zona ⁊ cingulo/ vt in pemio hui⁹ p̄ꝫ dictū est. Sane rhoman⁹ pōtifex post albā ⁊ cingulū assumit orale q̄dā syndonē qđ capi ci q̄si in medū veli ꝓponit: et replicat super hūeros ⁊ añ pect⁹/legalis pontificis ordinē seq̄ns: q̄ post lineā strictā ⁊ zonā induebat ephot. i. superhūerale: cui⁹ loco mō tenet amict⁹. Assumit etiā crucē q̄dā catenulis insertā quā a collo suspēsam sibi statuit añ pect⁹. qm̄ ⁊ legalis pontifex laminā aureꝫ gerebat in fronte: ꝓ q̄ pōtifex iste crucē gerit in pectore. et sic signo crucꝫ aurea lamia cessit. Hā mysteriū qđ in q̄tuor litterꝫ auri lamina ꝓtinebat: in q̄tuor ꝓtibꝫ forma crucis explicuit. iuxta qđ inq̄t aplus. Ut cōprehēdatis cū oibꝫ sctis q̄ sit latitudo et lōgitudo: q̄ sublimitas ⁊ p̄fūdū. Sacramētū ergo qđ ille tūc p laminā p̄ferebat in fronte: hoc iste iā recōdit in mēte. nā corde credit ad iusticiā. ore aūt ꝓfessio fit ad sa. Et ſm Biero. Auro legꝫ sanguis euāgelij p̄ciosior est. Crucē q̄ꝫ statuit sibi añ pect⁹ ad designādū qđ ait aplus. Glificate deum et portate in corpe vro. Imponēdo aūt sibi ⁊ deponēdo crucē illā osculat: ad notandū q̄ chṙi passionē que p illā significat credit et cōfitet: ad quā repūtādam in officio misse se parat.

De tunica

Est appositam

p stolā pōtifex induit tunicā q̄ alibi subtile. in lege ꝓpo poderis. i. talarꝫ dicebat/ significantē p̄seuerātiā. Vñ ioseph inē frēs suos talarē vestē describit habuisse. Cū em̄ certe ꝑtutes i stadio currant: p̄seuerantia tm̄ brauiū accipit. qm̄ q̄ p̄seuerauerit vsqꝫ i finez hic salu⁹ erit. Vñ ꝑcipit. Esto fidelis vsqꝫ ad mortē: et dabo tibi coronā vite. Rursus ido post albā tunica induit. qz sic p albā castigatio corpis: ita p tunicā ꝑtutes intime intelligunt: qs sp debet hīe p̄fect⁹. Porro tunica nō cingitur: qm̄ ſm sui formā iter nō impedit. sic ⁊ ꝑtutes p illā designate liberū iter ad cōtēplationē dī p̄bent. sed alba cingit. put sub cingulo dictū est. In veteri testamēto erāt due tūice. vicꝫ byssina ⁊ hiacynthina Exo. xxviii. ca. Et hodie etiā q̄dā pōtifices duabus vtunt. ad notandū q ꝓpriū est eoꝝ habere sciaꝫ duoꝝ testamētoꝝ: vt sciāt de thesauris dñi ꝓferre noua et vetera. siue vt se ostēdāt diacones et sacerdotes. Preterea vnaqueqꝫ eaꝝ typū ꝓpriū gerit: q̄niaꝫ alba

q̄ byssina siue lanea est castitatē significat vt sub titu.ō alba dictū ē. Prima etiā tunica si serica ē: qz origines traducit ex ꝓmissis q̄ sine coitu creant: castitatē z būilitatē demōstrat. Scōa tunica q̄ hiacynthina eē debet: sic̄ z olim erat. i. colozis lapidis hiacynthi q̄ etherꝫ serenitatē imitat: sanctos significat celestia cogitātes z imitātes siue celestē cōuersationē. Sic̄ ēm lapis ille colorē cū aere mutat. nā in sereno aere/serenꝰ: z in obscuro pallidus ē. sic specialit decet ēpm gaudere cū gaudētibꝰ: z flere cum flentibꝰ. Si aūt illa alteriꝰ colozis fuerit: sit z alteꝰ significatiōis. Leteꝝ pōtifex vnā tunicā cū alia īduit: ad notādū q̄ sic̄ coopta tunica a ꝑplo nō videt: sed tm̄ a clericis scit: ita z rō sublimiū z virtutes q̄s pfectꝰ dz hīe q̄ p illā significant patere nō debēt oīb: sed maioribꝰ z pfectis. Porro ēm q̄ capiti. i. chīo ꝓuenit hec vestis q̄ in veteri sacerdotio hiacynthini colozis erat: z hēbat p fimbrias mala punica cū tintinnabul' aureis ab īferiori pte depēdētia: vt pōtifex totus vocalis īcederet: put dicit sub ti.ō lega. īndumē. celestē chīi doctrinā insinuat, cui⁹ noticiā habuerūt oēs q̄bꝰ dz p ꝓphām In mōte excelsum ascēde tu q̄ euāgelizas sion. Precipue tm̄ hāc tunicā habuit euangelice textrix doctrine sapia dī ihesus chīs. et dedit illā aplis suis. Oīa inq̄t q̄ audiui a patre meo nota feci vobis. Hāc ergo significauit illa tunica dñi quā milites scindere noluerūt: eoq̄ esset incōsutilis desup ꝓtexta p totū: dānū fore maximū existimātes. In q̄ significatū est q̄ dānosum sit sic̄ doctrinā euāgelicā hereticis scindere moliant. Subdiaconꝰ q̄z vtit tunica: de q̄ in sequēti tractatu dicet.

De dalmatica.

Pontifex īmedia
te super tunicā dalmaticā vestit ēm institutionē Siluestri pape q̄ ab incōsutili dñi tunica z aplorꝫ colobio credit mutuata. Est aūt colobiū vestis sine manicis: put ī cuculla monachali ap̄paret. Sed siluester papa ī dalmaticā ꝓtrit latas manicas addēdo: z ī sacrificijs altarꝫ portandā instituit. Dicta est aūt dalmatica eo q̄ in dalmacia z post oīa alia indumēta sacerdotalia sit repta. hec sui forma ꝑcat largitatē: eoq̄ largas habet manicas z ꝓtensas. Uñ ēm aplm oportet ēpm esse nō turpis lucri cupidū: sz hospitalē. Nō g̃ manū habeat ad dandū collectā: z ad recipiendū porrectā. sed illud efficiat q̄ ꝑpha suadet, Frāge esurienti panē z̄c. Et ob ħ forte diaconi spēalit' vtunt dalmaticis, q̄a ꝓncipaliꝰ electi sūt ab aplis vt mēsis ex officio ministrēt. Leteꝝ dalmatica diaconi ampliores habet manicas q̄s tunicella subdiaconi: q̄ alicubi subtile vocat. qz ipe ap̄liorē hīe dz charitatē q̄s subdiaconꝰ ꝓpter maiꝰ donū. Pōtificiꝫ etiā dalmatica latiores dz manicas q̄s diaconi. ad notandū q̄ ipe magꝫ est expeditꝰ/nihil habēs q̄ ipsꝰ manꝰ cōstringat. qz p celestibꝰ oīa debet largiri. charitas ēm eiꝰ extendit etiā vsq̄ ad inimicos. Hēpe tunicella subdiaconi: dalmatica diaconi: et casula pbri succedūt in locū tunice hiacynthine: q̄ erat colozis celestiꝫ. i. aerei. ad notādū q̄ oēs mīstri altaris celestē debēt hīe ꝓuersationē: sz ēm maiꝰ z minꝰ, q̄ notat latitudo vel strictura manicarū dalmatice z tunicelle: vt ꝑmissū ē. Quigit sacerdos maxīe dz eē ad celestia expeditꝰ: ī hec ornamēta gerit. nec aliq̄d gerit brachis stringēs. Ēps aūt sil' vtit z dalmatica et tunicella z oīm ornamentis: vt ostēdat se pfecte hīe oēs ordines tanq̄s q̄ eos alios cōfert. minores sacerdotes eos nō ꝓferūt: et ideo illa nō portāt. q̄bꝰ sufficit vnū: q̄ celestē significat cōuersationē. Preterea pōtifex in ornamētis atq̄ in officio magꝫ exp̄sse gerit sil'itudinē saluatoris q̄s simplex sacerdos. et magꝫ sibi cōueniūt ornamentorū significata. ideoq̄ pluribꝰ vtit ornamentis. Debet aūt dalmatica hīe duas lineas coccineas hincinde aū et retro a sūmo vsq̄ deorsum: vt pōtifex oīdat hīe feruorē charitatiꝫ ad deū z ad primū in pximis et in aduersis. iuxta veteris z noui testamenti ꝓceptū: qō ē. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: z primū tuū sicut teipm. Unde Joan. Charissimi nō mandatū nouū scribo vobis: sed mandatū vetus qō ab initio habuistis. Et itez. Mandatū nouū scribo vobis z̄c. Quādoq̄ linee purpuree sunt significantes fidē sanguis chīi in vtroq̄ populo necessariā. In sinistro q̄z latere dalmatica fimbrias solet hīe/ sollicitudines actiue vite significātes: q̄s eps p subditis

tuis debet hꝫe iuxta qđ dicit apls. Preter illa q̄ extrinsecꝰ sunt: instātia mea q̄tidiana sollicitudo oīm ecclesiarꝫ. Per vestrū ꝓ latus qđ fimbrijs caret notat ꝓtēplatio celestiū sine sollicitudinibꝫ z q̄eta a multiplicitate ꝓturbationū. Adhuc q̄dam dalmatice q̄ndecim dñt fimbrias ante z retro. qꝫ xv. psalmi in veteri testamēto q̄si. xv. gradus exeūt de tramite charitatꝭ. et. xv. rami silr in nouo testamēto excrescūt ꝺ opꝫ charitatꝭ. Uerbi gr̄a. Charitas patiēs ē: benigna z c̄. vsq; charitas nunq̄ excidit. Aliq̄ ꝓ dñt. xxviij. añ. et totiđē retro. vbi septiformis spūs est octies repetitꝰ qui replet octo maneries lapidārū deū. s. reges z populos: ꝓncipes z iudices: iuuenes z ꝓgies seniores z minores. Rursus in dalmatica varietas est sine scissura. qꝫ lz varia religionis opa apꝺ deū agant: tñ in votꝭ ñ discrepant. Itē apta ē a lateribꝫ sub ascellis: insinuans illi q̄ eā induit vt chr̄i q̄ in latere lācea pforatꝰ est vestigia imitet. Adhuc dalmatica formā crucꝭ ꝓtēdit. Uū peam chr̄i passio figurat. Idcoq; i misse officio portat vbi chr̄i passio repūtat. Significat et dalmatica sctāz religionē z carnis mortificationē atq; sublimiū rōnē. Alba dalmatica sctāz z imaculatā significat vitā, rubea martyriū. Alba ꝓ opꝫ polimitico varietate notat mūdiciā z ꝓtrū varietatē: z est auri frisio adornata iuxta illō Astitit re. a dext. tu. in vest. deaur. Porro ſm q̄ capiti scz chr̄o cōuenit dalmatica sui forma latam z largā chr̄i misc̄iam ſcat quā ipe ꝓ ceterꝭ docuit z impēdit. Estote inqt misericordes sic̄ z pr̄ vester misericors ē. Bñ nāq; misericordes q̄m ipsi misc̄iam ꝓsequnt. Hic ē ergo samaritanꝰ ille primꝰ nr̄ q̄ fecit nobiscū misc̄iam/supinfundēs vulneribꝫ nr̄is vinū z oleū. Hā z ꝓ vicera misc̄ie dñi dei nostri visitauit nos oriēs ex alto. q̄ non ex opibꝫ iusticie nr̄e q̄ fecim⁹ nos: sed ſm suā misc̄iam saluos nos fecit. Pro peccatoribꝫ venit vt ꝺ pctis veniā indulgeret. Misc̄iam inqt volo z ñ sacrificiū. Legit in canone Greg. q̄ in pmitiua eccl̄ia nō licebat epo vel diacono vti dalmatica absq; idolgētia sedis aplice ſpeali. Sane dalmatice ꝓpe aduēt⁹ dñi a diaconibꝫ intermittunt: qm̄ q̄ aliq̄ claritas sacriordis ad tps inēmittit: clari⁹ resplendet z auidi⁹ sumit q̄ refusmit in animis deuotoꝝ. qꝫ qđ rar⁹ est magis appetit. Rursus in aduentu diacon⁹ ñ vtit dalmatica: nec subdiacon⁹ tunica. q̄a lex q̄ subdiacon⁹ ſcat añ incarnationem dñi euāgeliū ornatu carebat. z charitas euāgeliū q̄ diacon⁹ significat nōdū apparuerat. Uel qꝫ nōdū venerat q̄ veste īnocentie et īmortalitatꝭ nos induere debebat: ideo vestes leticie dimittunt. Utunt aūt tūc casulis. de q̄ in. ij. ꝓte sub ti. de diacono dictū est. In ieiunijs tñ penteč. potest diaconus dalmatica vti.

De Chirothecis

Uia pleriq; bonū opus qđ faciūt inani fauore corrūpūt. ideo statim postꝫ indutā dalmaticā pontifex iuxta rituꝫ apl̄oꝝ manus opit chirothecꝭ: vt nesciat sinistra sua q̄d faciat ei⁹ dextra. Per chirothecā q̄ cautela ꝓgrue designat: q̄ sic facit op⁹ in publico q⁹ intētionē cōtinet in occulto. Hā etsi dñs dixerit. Luceat lux vra coraꝫ hoīb⁹ vt videāt opa vra bona: z glificēt patrē vestꝝ q̄ in celis ē. Ad qđ etiā designādū chirothecā circulū desup⁹ aureū. ipse ñ precipit Attēdite ne iusticiā vestrā faciatꝭ coraꝫ hoīb⁹ vt videamī ab eis: alioq̄n mercedē ñ habebitꝭ apꝺ patrē vestꝝ q̄ in celis ē. Dan⁹ ergo q̄nq; velant chirothecꝭ: z q̄nq; denudant. qꝫ bona opa interdū ad vitādā vanā gl̄iam occultant: z interdū ad edificādū primos ꝓpalant. Sūt aūt incōsutiles: q̄m actiōes pōtificꝭ fidei recte debent esse concordes. Per chirothecas q̄z i manibꝫ exēpla sctōꝝ q̄ in opibꝫ habēda sunt intelligūtur: q̄ opa ab omni inq̄namēto mūdata sūt ne modicū fermētū totā massam corrūpat. Per ipas ꝓ chirothecas albas/castitas et mundicia denotat. vt manꝰ. i. opatiōes sint munde: z ab oī sordē īmunes. Porro ſm q̄ capiti id est chr̄o cōueniūt chirothece sunt bedoꝝ pellicule q̄s manibꝫ iacob rebecca circūdedit: vt pilose manꝰ simi litudinē maioris exp̄meret. Sane pellis hedi et silitudo pcti: quā rebecca mr̄. id est spūsci gr̄a: manibꝫ veri iacob. id est opibꝫ chr̄i circūdedit: vt silitudinē maioris. id ē prioris ade/secūdus exp̄meret. Chr̄s em̄ silitudinē pcti sine pctō suscepit: vt icarnationis mysteriū diabolo celaret. Hā ad si-

mlitudinẽ pctoꝝ esurijt et sitiuit: doluit: et expault: dormiuit ꝛ laborauit. Uñ cum ieiunasset.xl.dieb et.xl. noctibꝫ ac postea esurisset: accedẽs ad illũ diabol⁹/eũ ad silũ tudinẽ poris ade tẽtare tẽtauit.sed ą ꝑmũ vicerat/eisdẽ modis vict⁹ ẽ a scõo.

De mitra.

Ostquã episcopus planetã iduit: mitra loco cidaris seu tiare seu ifule capiti ei⁹ imponit: iuxta illõ Glia ꝛ honore coronasti eũ dñe. Sedr papa coronã: frigiũ: lorꝝ: supbũerale: chlamydẽ purpureã: ꝛ cunicã hiacynthinã habet ex cõcessiõe constãtini impatoris. Mitra aũt scias vtriusq testamẽti designat. Duo nãq illi⁹ cornua: duo sunt testamẽta: anteri⁹ nouũ: posteri⁹ vet⁹. q̃ duo eps memoriã debet scire: ꝛ illꝫ tanq̃ duplici cornu fidei inimicos ferire. Uideri debet q̃dẽ subditis eps cornu⁹, sicut ꝛ moyses de mõte sinai descẽdẽs: ꝛ duas tabulas testimonij tenẽs/appebat cornutus aarõ ꝛ filijs isrl ex ꝛsortio ꝑmõis dei: put legit Exo.xxxiiij. Quidam aũt heretici mitrã ꝛ ei⁹ cornua ꝛ epm illã ferẽtẽ ꝓdenãt: ĩducẽtes in fomẽtũ sui erroris qõ Joãnes ait ĩ Apoc. Uidi aliã bestiã ascendentẽ de terra: ꝛ hẽbat cornua duo silia agno. ꝛ loq̃bat sicẽ draco. Due ꝓ fimbrie posteri⁹ dependẽtes spũs ꝛ lra sunt. Per duas q̃s fimbrias seu lingulas notat q⁹ plit⁹ dr eẽ taz in mystico q̃s in historico sacre scripture itellectu. in q̃s sũmitatibꝫ sunt fimbrie rubei coloris denotãtes ei⁹ ꝑmptitudinẽ ad fidei ꝛ sacre scripture defensionẽ: etiã vsq̃ ad sãguinis effusionẽ. Que sup scapulas pẽdẽt: ad notãdũ q⁹ id q̃d ꝑdicat ore oñdere dr operã em̃ scapulis nulla ps aptior ẽ ad opus siue on⁹ ferẽdũ: idꝫ recte p eas op⁹ itelligit Circulus aure⁹ ą posteriorẽ ꝛ anteriorem mitre cõplectit ptẽ/idicat q⁹ ois scriba doct⁹ in regno celoꝝ de thesauro suo noua et vetera ꝓferre dbet. Laueat g̃ diligẽter eps ne pri⁹ velit esse mgr q̃s nouerit eẽ discipulus: ne si cec⁹ cecũ duxerit ambo in foueaz cadãt. Scriptũ est em̃ p ꝓpham. Tu sciaz repulisti: ꝛ ego te repellã ne sacerdotio fungaris mihi. Nõ incõpetenter etiã mitra q̃ in altũ de sui forma ꝓducit altitudinẽ sapientie designat. Debet em̃ eps sic subditos sciẽtia excellere: vt ipsi⁹ cõpatõe ceteri merito grex dicant. Due pẽdule ex posteriori pte designant duplicẽ memoriã Prima est actuũ diuinoꝝ: ne celebrando ea cõtẽnens puniat. Uñ ꝛ in veteri testa. sacrificiũ ob⁹latur⁹ ambiebat tintinnabulis: vt p eoꝝ sonitũ recipet dign⁹ vel repelleret indignus ab angelo ad custodiã tẽpli posito. Scõa est peccatorũ suoꝝ vt de illis compungat. Mitra etiã qr q̃nq̃ linea est ꝛ alba: castitatis cãdorẽ mũdiciãq̃ signat. Unde hoc ornamentũ multũ capiti necessariũ erat: in q̃ q̃nq̃ sensus corꝑis vigẽt. q̃bus corruptis facile castitas violat. Sũt etiã nõnulli dicẽtes q⁹ mitra pontifiç spineã coronã sigt: et inde est q⁹ diacon⁹ i officio misse in q̃ põtifex christũ in passione figurat/ mitrã illi imponit ꝛ deponit. qr ipe ex officio suo habet euangeliũ legere in q̃ chs spinis legit coronat⁹. Duo cornua sunt duo charitatiç ꝑcepta. Põtifex igit mitrã accipit: intelligens q⁹ q̃nq̃ sensus mũdi illecebris custodire debet: duoꝝ testamẽtoꝝ ꝑcepta ꝛuet. et duo charitatis ꝑcepta impleat: vt coronam ꝓcipe mereat eternã. Ceteri ꝓo sacerdotes ꝛ clerici generalr caput nullo contegunt ornamẽto: lz in festis sint in toto alio corꝑe subornati. cũ qr nõdũ est plenũ gaudiũ nostꝝ. gaudem⁹ em̃ nõ in re pñtiũ: sed in spe futuroꝝ. tum qr ad hoc tẽdim⁹ vt dum nuda facie contẽplemur. Sane mitra aurifrisiata vtẽdũ est a pasca vsq̃ ad aduẽ tũ ꝛ a natiuitate dñi vsq̃ ad septuagesimã i oĩbus festis duplicibꝫ ꝛ nouẽ lectionũ totius anni: nisi in festo innocẽtũ. put dicet sub ti. de coloribꝫ. ꝛ in dñicis ꝑdictorum tẽpoꝝ. et generalr q̃cũq̃ Glia in excelsis et Te deũ laudam⁹ : dicunt. Cum em̃ illa dicant in festiuis diebus in quibus virtutẽ ꝛ gaudiũ generale vel speciale capitis vl mẽbroꝝ ad memoriã reducim⁹, vt dicetur in ꝓoemio. vij. pt̃s, merito tunc mitra aurifrisiata vtimur. qr aut ꝛ gẽmaꝝ nitor gaudiũ repsentat. In diebꝫ ꝓo ieiunioꝝ nõ est ea vtendũ: vt sequit. quia cũ dies illi ordinati sint ad delẽda pcta: que sunt tũc ad memoriã reducẽda: nõ sunt tũc agenda vel ferẽda que gaudiũ q̃ port⁹ bũilitatẽ et afflictionẽ designãt. In aliꝫ ꝓo tpibus regularit nõ aurifrisiata: sed simplici vtendũ est. vicz ab aduentu vsq̃ ad natiuitatẽ.

nisi qꝛ dñs papa vtit aurifrisiata in dñica Gaudete. ꝛ a. lxx. vsqꝫ ad pasca. nisi qꝛ dominꝰ papa vtit aurifrisiata in dñica Letare hierlm. put dicit sub ti. de colozibꝫ. et etiã in ḣnta feria cene dñi in officio misse mñ. et in sabbato sctõ in officio misse. Jtez ī festꝫ triũ lectionũ illiꝰ tpis: et in oibꝫ vigilijs ḣbus ieiuniũ celebrat. ꝛ in ḣtuoꝛ tpiꝫ. ꝛ in rogatõibꝫ. dñs tñ papa vtit in festo sancti Marci in missa tñ. Jtẽ in officio defũcto rũ. Illud ḣz notãdũ est q rhomanꝰ pontifex in signũ impij vtit regno. i. coꝛona imperiali. et in signũ ponatificij vtit mitra. sed mitra sp vtit ꝛ vbiqꝫ. regno ꝓo ñ sp nec vbi qꝫ. qꝛ põtificꝫ autoꝛitas ꝛ pꝛioꝛ ẽ ꝛ digniοꝛ ꝛ diffusioꝛ est ḣz impialis ptãs. sacerdotiũ em̃ in pplo dei regnũ p̃cessit: cũ aarõ ꝑmꝰ põtifex Saulẽ primũ regẽ p̃cesserit. Noe nemroth. ḋa sicut legit ꝓncipiũ regni nemroth extitit babylonis. Noe ꝓo edificauit altare dño ꝛ holocausta obtulit super illõ. Regno ḋdẽ nõ vtit nisi certꝫ diebꝫ et locis et nunqꝫ intra ecclìam sed extra. Pꝛro ſm q capiti. i. chꝛo ꝙuenit mitra põtificis illud significat qõ ꝓpha loquẽs de filio ðt ad patrẽ. Glia ꝛ honoꝛe coꝛonasti eum dñe ꝛc. Hoc est itaqꝫ nomẽ qõ est sup oẽ nomẽ: vt in noie iesu oẽ genu flectat cele. ter. ꝛc. Hã ꝛ in aurea lamia cidaris põtificalis sculptũ erat nomẽ dñi tetragrãmatõ cuiꝰ mꝰteriũ declarabim̃ in ti. de lega. in du. Per mitrã ergo capitꝫ chꝛi sũmã illam honoꝛificentiã intelligimꝰ q ꝓpter diuitatẽ debet bũanitati. nã ꝓpter pedẽ adoꝛat scabellũ. Adoꝛate inḣt scabellũ peduꝫ eiꝰ qm̃ sanctũ est. Et nota q sic̃ sit Zacharias papa: ep̃s ad altare oꝛaturꝰ accedens seu altario assistens: vel oꝛationes ad deũ effundens/ mitrã deponit ꝛ baculũ. qꝛ apls phibet viros capite velato in ecclìa oꝛare: vt reuelata facie gl̃iam dñi cõtẽplent. qñ ꝓo ad populũ se ꝙuertit vt illi p̃dicet insignia cõminatõis sue resumit. Unꝺ ꝛ Moyses cãm ppli ad deum p̃cibꝫ: causam ꝓo dei ad populũ gladijs allegabat. Ultimo nota q ḋdam epi solenniter bñdicũt in missa ꝛ altare thurificant deposita mitra. alij ꝓo cũ mitra in capite. Primi ea rõne mouent. ḋa soleniter bñdicẽdo vice dei fungunt. ꝛ deus p eoꝛ ministeriũ bñdicit Aũeri. vj. ã fiat: vbi ðr. Jnuocabũt nomẽ meũ sup filios ysrael: et ego bñdicã eis. Altarꝫ ꝓo thurificatio sigt oꝛões Apoc. viij. Ascendit fumꝰ incẽsoꝛ de oꝛõnibꝫ sanctoꝝ. Quia ergo in oꝛõnibꝫ cãm plebis ad deũ agit: ideo cũ reuerẽtia mitra vicꝫ deposita illõ agere debet. Secũdi ꝓo attendũt q bñdictio et thurificatio nõ sũt essentialia ad ꝓsecrationẽ coꝛpis chꝛisti: sed ad solennitatẽ ptinẽt Et ideo ea cũ mitra agunt: vt p hoc a simplicibꝫ sacerdotibꝫ discernãt. cuius em̃ plꝰ habet eps ḣz simplex sacerdos/ in bis que ad solẽnitatẽ ptinẽt: vt in oꝛnamẽtꝫ ꝛ alijs non tamẽ in bis que ad ꝓsecrationẽ ipam spectant. Sed hec rõ minꝰ sufficiẽs videt qm̃ ſm hoc mitra in missa deponeret: nisi qñ ꝓba ad ḋq. plationẽ fit speciẽ trãssubstantiatio ꝓferunt.

De anulo

Nulus ẽ fidei sacramẽtũ q chꝛs sp̃osam suã sanctã ecclìam subarrauit: vt ipsa de se dicere valeat. Anulo suo subarrauit me dñs meꝰ iesus chꝛs: cuiꝰ custodes ꝛ pedagogi sunt epi et p̃lati/ anulos p signo in testimoniũ hutꝰ rei ferentes de ḣto sp̃osa dicit ī Cant. Jnuenerũt me vigiles q custoꝺiunt ciuitatẽ. Hunc anulũ dedit pater filio reuertẽti: ſm illud euãgelij Date anulũ in mãibꝫ eiꝰ. Et q euãgelio anuli vsus creꝺit acceptus. Anulus g põtificꝫ integritatẽ signat fidei: vt vicꝫ ecclìam dei sponsam sibi creditã sicut se diligat: ꝛ sobriã et castã celesti sp̃oso custoꝺiat. iuxta illõ. Despondi em̃ vos vni viro vir. ca. ꝛ c̃. vt se memineꝛit nõ dñm sed pastoꝛẽ. De hoc sponso ꝛ sp̃osa Joã. euãg. ðr. Qui ḣz sponsam sponsus est. amicꝰ aũt sponsi q stat ꝛ audit cum gaudio gaꝺet ꝓpter vocẽ sponsi. Eps ergo vicariꝰ ꝛ amicus est sp̃osi. q si vicariꝰ est: ꝛ ipe q ḋdãmõ sponsus est. Rursus antiq lr̃as anulo sigillabãt. vñ eps anulũ poꝛtat: qm̃ scꝑture mꝰteria ꝛ ecclìe sacramenta ptidis sigillare ꝛ bũilibꝫ reuelare debet.

Pꝛro ſm q capiti. s. chꝛo cõuenit anulus digiti: donuꝫ significat spũscti. digitꝰ em̃ articularꝫ atqꝫ distinctꝰ spũm scm̃ insinuat: ſm illõ Digitꝰ ði est hic. Et alibi Si ego in digito dei eijcio demonia: fi. ve. in q eijciunt: Anulus aũt aureꝰ ꝛ rotũdus pfectionẽ bonoꝝ sigt quã sine mẽsura scꝛs

accepit.qm̃ in eo plẽitudo diuitat̃ corpaliter habitat. Nã q̃ desursum venit sup oẽs est, cui dr̃ dedit spm̃ ad mẽsurã dicẽs, Super quẽ videris spm̃ discẽdentẽ & manentẽ sup eũ: hic est q̃ baptizat. nã recẽscet sup eũ spũs sapie & intellect⁹. Ipe ꝙ de plenitudine sua ꝑm differẽtes donatões distribuit. alij ꝑm apl'm dãs ꝑmonẽ scie. alij gratiã sanitatũ. alij opatione ꝓphetũ &c. Qđ et visibiliꝫ põtifex imitat: alios ī eccl'ia ꝯstituens sacerdotes: alios diaconos: alios subdiaconos & hmõi. Nõ igit ab re ī epi digito gẽmat⁹ fulget anul⁹: p cui⁹ misteriũ dantur fulgida chrismata grãe. De anulo spõse sat̃ dictũ est in ꝓma pte sub ti. de eccl'iasticis sacramẽtis.

De baculo pastorali

Baculus pastoralis

b lis correctões pastorale sigt. ꝑt qđ a ꝙsecratore đr ꝙsecrato. Accipe baculũ pastoris officiũ vt sis in corrigẽdis vicijs pie seuiẽs &c. De q̃ đt apl'us. In virga veniã ad vos. Virga g̃ pastoralis: ptãs ītelligit sacerdotal'. quã chr̃s eis cõtulit qñ apl'os ad ꝓdicandũ misit: ꝑcipiens eis vt baculos tollerẽt. Et Moyses cũ virga missus est in egyptũ. De b̃ in prima pte dictũ est in ti. de ꝙsecratõibꝫ. Baculus g̃ a lege & euãgelio sumit: q̃ & virga pastoralis & sambuca & pedã & ferula nuncupat. Moyses em̃ ex mãdato dñi virgã habuit qua terribilia fecit in celo & in terra & in mari. q̃cibũ de celo: potũ de petra pduxit. & gregẽ ad terrã fluentẽ lacte & melle minauit. Adhuc ꝑ baculum doctrine auctoritas intelligit. hac em̃ infirmi sustẽtant: inq̃ eri corripiunt. errãtes ad pniam trahunt. Vñ & pedũ vocat: qđ ẽ lignum recuruũ q̃ pastores pedes retrahũt aniaḷium. Sane q̃ñq̃ bacul⁹ ex osse & ligno ꝙficit: q̃ crystallina & deaurata spherula ꝓiũgũt: os supi⁹ recuruat: lignũ inferi⁹ ferro acuit: modice tñ retundit. Siq̃dem os est duricia legis. lignũ mãsuetudo euãgelij. que duo q̃iuncta sũt spherula diuitat̃ iesu chr̃i. vel os seueritas. lignũ pontific̃ est lenitas q̃s iũgit ī iudicio ꝑ charitatẽ. Nam seueritas vl misericordia mlt̃s destituit si vna sine altera teneat. Ad qđ designandũ ferr̃ obtundit. qr iudiciũ misc̃ia tẽpat. bacul⁹ recuruat cum penitentes ad pniaz reuocat. Aliq̃n in curuatura caput formal. q̃m ad deũ cõuersis vita eterna ꝑmittit. Q̃ñq̃ etiam in curuatura scribit: cũ irat⁹ fuer̃ misc̃ie recordaber̃: ne ob culpã gregis ira turbet in pastore oculum rõnis. Aliq̃n in spherula scribit hõ: vt põtifex se hoiem memoret: et de ptãte collocata nõ eleuet. Aliq̃n etiã in extra ferrũ scribit: parce. vt in disciplina subdit⁹ pareat. et misericors a misericordia misericordiã ꝙsequat. Q ꝙ baculus ẽ acutus in fine: rect⁹ in medio: & retort⁹ in summo: designt q̃ põtifex debet pũgere pigros: regere debiles sui rectitudine: et colligere vagos. Vñ ꝓsus. Collige sustẽta stimula vaga morbida lenta. Et reddẽdo singula singulis ꝓsus iste ꝙtinet oia ꝑmissa. Uel sic. Attrabe ꝑ ꝑmũ: medio rege: pũge per imũ. Rhoman⁹ aũt pontifex pastorali virga nõ vtit. tum ꝓter historiã. tum ꝓt mysticã rõnem. Historia est: q̃m btus Petr⁹ apl's Marcialẽ discipulũ suũ quẽ dñs inter discipulos ꝙstituit cũ dixit Nisi efficiamini sic paruuli iste: nõ intrabitis &c. misit cũ q̃busdã aliis ad ꝓdicãdũ germanis. quo ī via ad .xx. dietas defũcto: Fronto collega ei⁹ redijt ad nunciandũ hoc petro. Cui petrus ait. Accipe hũc baculũ: et tãgẽs illũ dic. surge in noĩe dñi & ꝓdica. Ille ꝙ in q̃dragesima die a tpe mort̃ illi⁹ tetigit eũ. & surrexit & ꝓdicauit. Et ita petr⁹ baculũ a se remouit: et subditis dedit nec recupauit. Innoc. ꝙ papa .iij. scꝑsit in eccie speculo q̃ beat⁹ petrus misit baculũ suum euchario primo treueroꝝ epo: quẽ vna cũ valerio & materno ad ꝓdicadũ euãgeliũ genti teutonice destinauit. Cui succesit in epatu matern⁹: q̃ ꝑ baculũ petri ꝺ morte fuerat suscitat⁹. quẽ baculũ vsq̃ hodie cũ mag̃ veneratiõe treuerẽ. eccl'ia seruat. et ideo papa in illa diocesi vtit baculo & nõ alibi. Mystica ꝙ est rõ. qr bacul⁹ in sũmitate curu⁹ est q̃si ad attrabendũ qđ in rhomano põtifice necesse non est. qr nullus ab eo finaliter diuertere põt. Preterea ꝑ baculũ designat coertio: quã qr ceteri pontifices ab hoĩe recipiũt: ideo a suis superioribꝫ baculos recipiunt & bñt. Rhoman⁹ ꝙ pontifex qr ptãtẽ a solo deo accipit/ baculũ ñ bz. Porro ꝛz q̃ capiti. s. chr̃o ꝙueit ꝙga pontific̃ ptãtẽ chr̃i sigt. de q̃ psal. Virga recta sive dire-

triõis virga regni tui. qz dilexisti iusticiã et odisti iniq̃. ꝓpter qõ alibi ỹt. Reges eos in virga ferrea. Duricia ferri vigorẽ sigt eõta tatꝫ: q̃ chris tanq̃ vas figuli pctores ꝓfrin get. Uerꝫ ptãs christi nõ solũ est virga sed baculꝰ. qz ũ solũ corripit sz etiã sustẽtat Uñ ps. Uirga tua z baculꝰ tuꝰ zc.

De sudario

Expeditis nouem

ꝯ specialibꝫ põtificũ ornamẽtꝫ: aliq̃ de q̃busdã aliꝭ: et Prio de sudario videamꝰ: qõ ẽ lineꝰ pãnꝰ quẽ mĩstrãs epo sp paratũ hz: q̃ ille sudorez z oẽm superfluũ corpis tergat bũorẽ: significãs studiũ q̃ bũanas ꝓtagiões i hac vita exstergimꝰ p exẽpla scrõꝝ partꝝ q̃b ad patiẽtiã corrobo ramur. sicut em̃ sudor est in corpe: sic etiã tediũ est ĩ ania: qñq̃ et ꝓscia pcrõꝝ pmẽs ꝓscie frõtẽ. Habeamꝰ igit sudariũ ex lino multꝫ tũsiõibꝫ castigato z mũdato. per qõ mũdanos extergamꝰ affectꝰ. et etiã cũ Da uid z Job tristiciã abũciẽdo nos tergamꝰ In q̃busdã ecclesiꝭ diaconꝰ sudariũ hñs illud in dextero cornu altaris deponit: vt si forte q̃cq̃ sordidũ accesserit: illo tergat z sudariũ sacerdotꝫ mundissimum maneat. Manipuli q̃z pene cadẽ est significatio: p ut ibi dictũ est.

De pallio

Onsequẽter ali:

ꝯ qua de pallio subũciamꝰ: qõ patriarchaꝝ: pmatũ: z metropolitanoꝝ ẽ ꝓpriũ: vt p illõ a ceterꝫ epis discernant. et ꝓuilegiatã obtinẽt dignitatez. q̃re sub pmissis cõibꝫ vl̃ specialibꝫ ornamẽtis mime ꝓtinet. Siq̃dẽ p palliũ simꝫ vtrũq̃ et supbũerale z rõnale legalis põtificꝫ ĩtelligimꝰ. qz em̃ sup vtrũq̃ pontificꝫ bũeꝝ iacet supbũerale siue longion ỹt. qz ꝓ inde descẽdens in ipo põtificꝫ pectore iungit rationale vocat. Hẽbat em̃ Aaron supbũerale z rõnale que catenulis aureis sil̃ iungebant. Sunt tñ q̃ dicũt q̃ rõnali nullum hodie ornamentũ succedit. de q̃ sub ti. de lega. indu. dicet. Alij dicũt q̃ palliũ p aurea lamĩa instituti est: q̃uis ꝓbabiliꝰ videat: ita q̃ aurifrigia mitre vicẽ lamine gerãt Sane pallium q̃ maiorez vtunt: ꝑcat disciplinã q̃ seipos ad exemplũ subditoꝝ z etiã ipsos subditos regere z ꝯstringere debent Per bãc a. q̃rit torq̃s aurea: quã legitime certãtes accipiũt. de q̃ ỹt Salomõ in parab. Audi fili mi disciplinaz ptis tui: et ne dimittas legẽ matꝫ tue: vt addat gr̃a capiti tuo: z torq̃s collo tuo. Sicut aũt torq̃s seu brauiũ nõ dabat nisi legitime certãti: ita illõ apli. Multi q̃dẽ currunt sed vnus accipit brauiũ. ita z ad honorẽ palliũ nemo ascẽsurꝰ est nisi q̃ in singlis bonorũ gradibꝰ legitime ꝓfus desudauerit. Hã z officia secularia nõ deferunt ꝓncipalẽ locũ ĩgressis vestibulũ actiõis: sed examinatꝫ p plimos gradus. et is gradꝰ ceteros antecellat quẽ labor plixior z stipẽdia longiora fecerunt anteire. Sup cuncta indumẽta ferk: vt ceteri hec vidẽtes ad legitimũ certamẽ hortẽtur. Põtifex ꝓ palliũ dũ sibi ĩponit z detrahit osculat: ad notãdũ summũ legitime certãdi desideriũ z brauiũ pmerẽdi. Est ãt palliũ de cãdida lana ꝓtextũ/ bñs circuluz hũeros ꝯstringẽtẽ: z duas lineas ab vtraq̃ pte vicz añ z retro pẽdentes. A sinistris est duplex: a dextrꝫ simplex. Habet q̃tuor cruces purpureas. s. ante z retro: a dextrꝫ et a sinistrꝫ. Infigunt in pallio tres acus. Et q̃dã sunt q̃ p metropolitanũ sine pallio agi nõ pũt. quo etiã nisi certis diebꝫ vti nõ valet. Que oĩa mozalibꝫ sunt ĩbuta mysterijs z diuis grauida sacramẽtꝫ. Hã vt scriptura testat. In thesaurꝫ sapie significatio discipline. In lana q̃ppe aspitas: in cãdore benignitas dẽsignat. Hã ecclãstica disciplina ꝯ rebelles z obstinatos seueritatẽ exercet. sed erga penitẽtes z humiles exhibet pietatẽ. ꝓpter qõ de lana nõ cutuslibet anialis sed ouis dũtaxat efficit: q̃ est anial mãsuetũ. Uñ ꝓpha. Tanq̃ ouis ad occisiõnẽ ductꝰ est: z coz tõdente se nõ aperuit os suũ. Hinc est q̃ illiꝰ semiuiui vulneribus quẽ samaritanꝰ duxit in stabulũ: vinũ z oleum infudit: vt p vinũ mordeant vulnera: p oleũ foueant: q̃tinꝰ q̃ sanãdis vulneribꝫ pest in vino mozsum seueritatꝫ adhibeat: ĩ oleo molliciẽ pietatꝫ. Hoc nimiz z p arcã tabernacli dẽsignat: in q̃ cũ tabule ꝓga cõtinebat z mãna. qm̃ i mẽte rectoris cũ scripture scia virga dz eẽ directiõis et manna dulcedis: vt seueritas ĩmoderate ñ seniat: z pietas plꝰ q̃z expedit ñ indulgeat. Item fit de vili matia. s. lana: vt bẽat p̃ciũ nõ a se

sed abeo qđ significat in se vt ñ oculis sed mẽti spectabile sit: vt nõ ad ornãdũ sed ad significãdũ indui itelligat. Circul⁹ pallij p quẽ bũeri ꝓstrĩgunt/ẽ timor dñi p quẽ opa coercent ne vl ad illicita defluãt vel ad superflua relaxent. qm̃ disciplina sinistrã cohibet ab illicitis formidie pene, dexterã ꝓpo tẽperat a superfluis iusticie amore. Btũs g̃ vir q̃ sp ẽ pauid⁹, Nã iuxta sñaz Salomonis: timor dñi pectm̃ expellit. Qui ꝓpo sine timore exist it iustificari non poterit. Ideo etiã circul⁹ pallij sub collo bũeros ꝓstringit: ad notãdũ q illũ ferẽs debet esse idem opere ꝯmõe. Duas ꝓpo lineas q̃ꝝ vna post dorsũ: et alta pgredit añ pect⁹/hui⁹ vite curas et sollicitudines ꝯcare putam⁹: q̃bo et cor et bũeri põtificis sic sepissime grauant et ipediunt: vt a ꝓprio statu eũ auertant: et vana q̃dã et trãsitoria cogitare et portare cõpellãt. Hinc ẽ q palliũ añ et retro: a dexteris et a sinistris: añ pect⁹ et sup humeros freq̃nter aptat: vt bis posthabitis in seip̃m redire ĩtelligat. Actiuã q̃z et ꝓplatiuã vitã ꝯcat: q̃s ita dz exercere plat⁹: vt exemplo moysi nũc in mõtẽ ascẽdat et ibi philosophet cum dño. et nũc ad castra descẽdat: vt ibi necessitatibꝫ quideat pplox puisur⁹ attẽtius. vt cũ sepe se dederit alijs/intẽdũ se sibi restituat: q̃tin⁹ et cũ Martha circa freq̃ns ministeriũ satagat: et cũ Maria ꝓba audiat salvatoris. Utraq̃ tñ linea grauat inferi⁹, dũ corp⁹ qđ corrũpit aggrauat aĩam: et deprimit terrena inhabitatio sensũ multa cogitãtẽ. Palliũ duplex ẽ in sinistra sic et rõnale, sed simplex in dextera, q̃ vita pñs q̃ p sinistrã accipit/multis est subiecta molestijs. et in ea duplicitate carere ñ possum⁹, q̃ nũc pspe ris extollimur, nũc aduersis frãgimur, nũc terrena petim⁹, nunc celestibꝫ adheremus, nũc carni: nec mẽti seruim⁹, Sz vita futura q̃ p dextrã ꝯcat ĩ vna sp est collecta q̃te, qđ ꝓpias ipsa desiđuit cũ intulit: Martha martha sollicita es et turbar̃ erga plũma, porro vnũ ẽ ne, Ma. op. ptẽ e. q̃ ñ aufe. ab ea. Rursus palliũ duplex ẽ i sinistra q̃tin⁹ ad tolerãdas vitẽ pñs molestias plat⁹ fortis existat, simplex in dextera: quatin⁹ ad obtinendã vite future q̃tẽ toto susp iret affectu. iuxta ꝓbũ pl. d. Unã petij a dño bãc requirã: vt ĩhabitẽ in domo dñi. o. d. v. mee. Illic em̃ nulla est duplicitas siue ruga, sed pspitas sine aduersitate, gaudiũ sine tristicia: et felicitas sine miseria. Quattuor cruces purpuree sũt q̃ttuor ꝓtutes politice, s. iusticia, fortitudo, ꝓpantia et prudẽtia, que nisi in crucẽ cbi sanguĩe purpurent/falsũ sibi ꝓtutis nomẽ vsurpãt. et ad verã btitudinis gl̃iam ñ pducunt. Unde dñs inq̃t aplis Nisi abũdauerit. iust. ve. pl⁹ q̃ scri. ꝓpba. ñ intra. in re. ce. Hec ẽ purpura regũs tincta cana libꝫ: quã salomõ cõmemorat ĩ cant. Is g̃ q̃ pallij gl̃ia decorat si cupit esse qđ ór: in anteriori pte dz bẽ iusticiam: vt reddat vnicuiq̃ qđ suũ est. in posteriori prudentiã: vt caueat qđ cuiq̃ nociuũ est. fortitudinẽ a sinistris vt eũ aduersa nõ deprimat. ꝓpantiaz a dextris: vt eũ pspa ñ extollat. Tres aũt ac⁹ pallio infigunt. s. añ pect⁹, et sup sinistrum bũer. et p tergũ, nõ ad pungẽdũ. i. ñ ꝓpter hui⁹ vite cõpunctiões. sed ad planetã palli umq̃ iũgendũ sũt iuẽte. Unde q̃dã ansule antiq⁹ in planetis posite erãt q̃bo acus infere bant et palliũ sic cũ planeta firmabant/ne a suo loco p palliũ moueret. Possum⁹ tñ per tres acus fidẽ spem et charitatẽ intelligere sine q̃bo palliũ ab epo rite teneri ñ pt. Rursus tres ac⁹/cõpassionẽ ptio/administratiõnẽ officij/distinctionẽq̃ iudicij ꝯcãt. q̃ꝝ poma pũgit animũ p dolorẽ. scda p laborem. tertia p terrorẽ. Prima pũgebat apl'um cũ dicebat. Quis ifirmat et ego ñ ifir: q̃s scã. et ego ñ vror. Scda cũ aiebat. Preter ea q̃ extrinsecus sũt: instãtia mea q̃tidiana sollicitudo oĩm eccliaꝝ. Tertia pũgebat Job dicentẽ. Si iustus vir saluabit: impius et pctor vbi appebũt. Sup dexterũ bũer ñ infigit acus: qm̃ in etna q̃ete nullus ẽ afflictionis aculeus: nullus stimulus pũctiõis Absterget em̃ de⁹ oẽm la. ab. o. san. et iã ñ erit ãpli. neq̃ luc. neq̃ clamor: sz nec vllus dolor. qm̃ ꝓra trãslerũt. Ac⁹ ꝓpo aurea eẽ dz. sed iferi⁹ ẽ acuta et supius rotũda: lapidẽ ꝓtinẽs pciosũ. q̃ nimiq̃ bonus pastor ꝓpt curã ouiũ in terris affligit: sed ĩ celis eternaliter coronabit: vbi illã pciosam margaritã bẽbit de q̃ dñs inq̃t in euãgelio. Simile est reg. ce. bo. negotiãnti bonas marg. et c. Inuẽta vna pciosa margarita dedit omnia sua et cõpauit eã. In pallio et cũ ipo cõfert põtifical⁹ officij plenitudo. Hinc est q añ q̃ metropolitan⁹ pallio decorẽt nõ dz cõciliũ ꝓuocare: chrisma ꝓficere: clericos ĩ sua

ꝓuicia ordiare.pōtifices ꝙsecrare.vel ec
cleſias dedicare.nec ſe archiepum noiare.
Aiūt tñ ꝺ̄ꝺ̄ ꝙ extra ꝓuinciā ſuaꝫ inuitat⁹
poſſet ordies tāꝫ ſimplex eps ſine pallio
celebrare: Sūt etiā ꝺ̄ dicūt ꝙ eps etiāſi ſit
tal⁹ ꝙ pallio vtat: ñ ꝑt dare lnlaꝫ alieno ar
chiepo vtēdi pallio r dioc. ſua: niſi dēs eps
palliat⁹ exēpt⁹ exiſtat.nec etiā archieps i ꝓ
uicia ſua: niſi forte ĩuitat⁹ ꝓuilegiū bēat ꝙ
poſſit vti pallio extra ſuā ꝓuinciaꝫ ſi fuerit
inuitat⁹.ſed hec poti⁹ iuris r rigoris ſunt
ꝫ curialitatiſ, neꝙ ſubtiliter incuēti aliud
videt in epo palliato exēpto ꝫ in nō exem
pto. Sedr vn⁹ metropolitan⁹ nō pōt cū al
teri⁹ pallio celebrare: neꝙ pari rōne ſepeli
ri: ſed cū ꝓrio tm̄. Palliat⁹ tñ ad aliā eccle
ſiā trāſlat⁹ cū pallio ſcō loco ſibi ꝓceſſo ſe
delit. Itē palliat⁹ ad aliā trāſlat⁹ eccl̄iam ñ
pōt ibi vti pallio ī ꝓma eccl̄ia obtēto. ꝺ̄a ñ
ſolū dat ꝓtēplatiōe ꝑſone: vez etiam loci.
Dinc eſt ꝙ nō pōt vti eo extra ꝓuiciā ſibi
decretā. Sedr ſiꝺ̄s renūciat archiepiſco
patui: neꝺ̄t vlteri⁹ pallio vti. Nec etiaꝫ pōt
ꝺ̄s pallio niſi infra eccl̄iaꝫ r ī diuīs officiis
vti. Uñ ſi forte ꝓceſſionalr vl ad pdicādū
vl ad aliꝺ̄ hmōi cū eccl̄iam exire ꝓtigerit:
cū pallio nō exibit. Siꝺ̄dē regularit⁹ vſus
pallij interdicit nili i ſolēnib⁹ diebꝫ. et ꝺ̄ in
cuiuſꝙ eccl̄ie ꝓuilegijs cōtinent: puta in fe
ſtiuitatib⁹ natalis dñi.ſcti Stephani.ſcti
Joānis. Circūciſiōis. Epiphanie. Ramiſ
palmaꝝ. Lene dñi. Sabbati ſcti. In trib⁹
diebꝫ. Reſurrectiōis. Aſcēſiōis. Pent. ſan
cti Joānis bap. Oim apl̄oꝝ. In ꝙttuoꝝ fe
ſtiuitatib⁹ btē marie. ſcti Michael. Oim
ſcōꝝ. ſcti Martini ꝺ̄ ē par apl̄is. In feſti
uitatib⁹ ꝑncipalib⁹ eccl̄ie pallio decorate.
In dedicatōib⁹ eccl̄iaꝝ. Cōſecratōib⁹ epoꝝ
rū. Ordinatiōib⁹ clericoꝝ. et anniuerſario
cōſecratiōis palliati. Quidā etiā addūt di
es dñicas ꝺ̄ ad reſurrectionē ꝓtinēt. qō tñ
in vſu nō eſt. Poſſet etiā dici ꝙ vbicūꝙ in
ſua ꝓuicia corp⁹ alicui⁹ ſcti ꝺ̄ſcit: metropo
litan⁹ i feſto eiuſdē ſcti r etiā in ꝑncipali fe
ſto cuiuſlibet loci ſue ꝓuincie ad locū illuꝫ
declinās poſſit pallio r ſādaliꝭ vti. In exe
quijs ꝙ defunctoꝝ vel in bñdictiōib⁹ nu
bētiū vti nō licet: niſi ꝺ̄ in ꝓuilegio ꝓtineat
exꝑſſū. Eps oſtiens⁹ ꝺ̄ papā ꝙſecrat pallio
vtik ex inſtitutiōe Martini pape. et etiam
ꝺ̄ꝺ̄ epi ex ꝓuilegio ſpeciali: vt auicien. et
qñꝙ eccl̄en. Poſtremo ſciēdū eſt ꝙ rhoma
ni pōtifices ꝺ̄ bñm Silueſtꝝ ꝓceſſerūt de
pingunt tanꝫ gerentes lineas pallū circa
būeros inuolutas. Nā r legalis ſacerdos
dū ſacrificabat/ſūmitates balthei ſup būe
ros reflectebat: in ꝺ̄ ſignificat ꝙ illoꝝ iu
riſdicio r ptās ꝑ pallū ꝙcata inuoluta r im
plicata/nō libera fuit. Ipſe ꝓo r ei⁹ ſucceſ
ſores liberā r explicatā habuerūt. ꝙre linee
ipſe in eis explicite r extēſe añ r retro depē
dētes depingunt. Pōt etiā dici ꝙ linee ipe
ꝺ̄ vt ꝓmiſſū eſt ſollicitudies r curas ſignifi
cāt. iō a tpe ſiluestri pape explicite depen
dēt ꝓpter cōceſſa ſibi r ſucceſſoribꝫ tpalia,
ꝺ̄ abſꝙ ſollicitudie r cura neꝙunt poſſideri. Deniqꝫ bruno dixit ꝙ ſūm⁹ pōtifex ꝓter
ꝓmiſſa ornamēta r regnū portat: r purpu
ra vtik: put ſub ti. de mitra dictū ē. nō ꝑ ſi
gnificatōe: ſed ꝙ Cōſtātin⁹ ĩpator oli bt̄ō
ſiluestro oīa rhomāi impij inſignia tradidit.
Uñ r in magnis ꝓceſſiōib⁹ oīs ille appa
rat⁹ rhomano pōtifici exhibet ꝺ̄ quōdā im
patoꝝib⁹ fieri ſolebat. et cū diademate im
piali papa ipe coronat.

De coloꝝibus ꝺ̄bus eccl̄ia ī eccl̄ias
ticis vtik indumentiſ.

Uattuoꝝ ſūt pn̄
cipales coloꝝes ꝺ̄bus ꝺ̄m ꝓpheta
tes diez ſacras veſtes eccl̄ia diſ
tinguit. albꝫ. rubeꝫ. niger. r viridis. Nam
et i legalib⁹ idumētiſ ꝙttuoꝝ coloꝝes fuiſſe
legunt. byſſus. purpura. hiacynthꝫ r coc
cus. de ꝺ̄bus ī ſe. ri. dicet. Eccl̄ia etiā rhoma
na violaceo r croceo coloꝝe vtik: vt infra di
cet. Albis idumentiſ vtēdū eſt in feſtiuita
tib⁹ ſcōꝝ ꝙfeſſoꝝ et ꝓginū ꝺ̄ martyres nō
ſunt ꝓpt integritatē r innocētiā. Nā cādidi
facti ſūt nazarei. ſ. ei⁹. et ambulabūt mecū i
albis. virgines em̄ ſunt r ſequunt agnū ꝺ̄
cūꝙ ierit. Propter eādē cāꝫ vtēdū ē albis
in ſolennitatib⁹ angeloꝝ. de ꝙꝝ nitoꝛe dñs
loquit ad lucifer. vbi eras cū me laudarēt
aſtra matutina. Itē in oīb⁹ feſtiſ ſctē dei ge
nitricis marie. in feſto oīm ſcōꝝ. ꝺ̄dā tñ tūc
rubeis vtunt: vt infra dicet. In ꝑncipali fe
ſto ſcti Joā. euā. in cōuerſiōe ſcti pauli. in
cathedra ſcti petri. De bis etiā infra dicet
Itē a vigilia natiuitatis dñi vſqꝫ ad octa
uā epiphanie ĩcluſiue. vt dicet ī pemio. vij.
ptiſ. exceptiſ feſtiuitatib⁹ martyꝝ. int̄mediꝫ

In natiuitate saluatoris ⁊ etiā p̄cursoris: qm̄ vterq; nat⁹ ē mūdus. i. carēs originali pcto. Ascēdit em̄ dñs sup nubē leuē. i. assū psit carnē a pctis immunē. et itrauit egyptū, id ē venit i mūdū. iuxta illō qđ angel⁹ inq̄t ad ꝑginē. spūssctūs supueniet i te: et ꝓt⁹ al. ob. ti. Joānes ār etsi fuerit i pctō ꝯcept⁹: fuit tm̄ in vtero sctificat⁹. iuxta illō ꝓpheticū. Antecz̄ exires ó vulua sctificauī te. Et angel⁹ inq̄t ad zachariā. Spūsco replebit adhuc ex vtero mris sue. Jtē i epiphania ꝓp̄ splēdorē stelle q̄ magos duxit: m illō ꝓpheticū. Ambulabūt gētes in lumīe tuo et reges in splē. oꝝ. ⁊. In ipapanti ꝑter purificatē Marie q̄ iuxta cānicū symeonis obtulit lumē ad reuelatiōnē gētiū ⁊c. In cena dñi ꝑp̄ cōfectionē chrīsmatis qđ ad mūdatiōem aīe ꝯsecrat. Nā ⁊ euāgelica lectio mūdiciā ꝓncipal⁹ in illa solēnitate cōmendat. Qui lot⁹ ē inq̄t ñ indiget nisi vt pedes lauet: iz ē mūdus tot⁹. Et iterꝝ. Si ñ lauero te ñ hēbis ptē mecū. Jtē a sabbato sctō in officio misse vsq; ad octauā ascēsōis inclusiue. qñcūq; officiū de tpe agit. ꝑter dies rogationū: ⁊ ꝑterz̄ in festis martyꝝ int⁹medijs: put ifra dicet. In resurrectōe ꝑp̄ angelū testē resurrectiōis ⁊ nūciū: q̄ apparuit sto la cādida coopt⁹. de q̄ ót Matt. q erat aspect⁹ eius sicut fulgur ⁊ vestimenta ei⁹ sic niꝝ. et qz pueri tunc renati albas hūt vestes. In ascēsiōe ꝑp̄ nubem lucidā in q̄ chīs ascēdit. Nā ⁊ duo viri astiterūt iuxta illos i vestib⁹ albis. q̄ ⁊ dixerūt. Viri galilei q̄d statis ⁊c. Illud aūt notādū est q iz in ꝯsecratiōe pōtificis talib⁹ sit indumentis vtēdū q̄lia m̄ diei ꝑtieatē cōueniūt. In dedicatōe tm̄ ecclie sp ē vtēdū albis: q̄cūq; die ex dedicatio celebret. qm̄ i ꝯsecratōe pōtificis cātat missa de die. sed in dedicatiōe basilice de dedicatōe missa cātat. Nā ⁊ ecclesia ꝑgīs noīe nūcupat. iuxta illō apli. Despōdi em̄ vos vni viro ꝑginē castā exhibere chīo. de q̄ spōsus inq̄t in canticis. Tota pulcra es amica mea ⁊c. Jpe tm̄ q̄ cōsecratur debet ee albis ornat⁹. ad notādū q oi tpe vestimēta ei⁹ dēt esse cādida. i. vita ei⁹ imaculata. Jtē p octauas p̄missoꝝ festorum octauas hūtiū vtēdū est colore albo qñ ó ipsis agit octaua. Rubeis aūt vtēdū ē indumētis in solēnitatib⁹ apl̄oꝝ: euāgelistarū ⁊ martyꝝ ꝑter sanguinē passiōis quē p chīo fuderūt. Nā ipi sunt q̄ venerūt ex magna tribulatōe ⁊c. ꝑterz̄ in festo innocētū vt iā dicet. Jtē in festo crucis in q̄ chīs sanguinē suū fudit p nob. vñ ꝓpha. Quare rubrū est indumētū tuū sic calcātiū in torcular. Sz m̄ alios meli⁹ ē tūc albis vti: qm̄ nō passiōis sed iuētionis vel exaltatiōis ē festū. Jtē a vigilia Pent. in missa vsq; ad sabbatū post ip̄m festū inclusiue. ⁊ ℞ ꝑter spūssci feruorē: q̄ sup apl̄os i igneis liguis apparuit. Nā appuerūt ill⁹ diuīte ligue tāq̄ ignis. Vñ ꝓpha. De celo misit ignē in ossibus meis. Iz aūt in apl̄oꝝ Petri ⁊ Pauli martyrio rubeis sit vtēdū. in ꝯuersiōe tm̄ ⁊ in cathedra vtēdū est albis. sicut ⁊ iz in natiuitate scti Joānis sit albis vtēdū. in decollatiōe tm̄ ipsi⁹ vtēdū est rubeis. Cū aūt illi⁹ festiuitas celebrat q̄ simul ē martyr et ꝓgo: martyriū ꝓginitati ꝑferꝝ. qz signū est pfectissime charitatis. iuxta qđ veritas ait. Maiorē charitatē nemo hz vt aiam s. q̄s po. p amicis suis. Quapropt ⁊ in cōmemoratiōe oim sc̄oꝝ q̄dā rubeis idumētis vtuntur. aliꝫ ꝓo vt rhomana ecclia candidis: cū nō tm̄ in eadē: sed etiā de eadez solēnitate dicāt ecclia q̄ scti ꝑ m apl̄m Joā. stabāt in ꝯspectu agni amicti stolis albis: ⁊ palme in manib⁹ eoꝝ. Hinc spōsa ót in Cant. Dilectus me⁹ cādidus ⁊ rubicūdus electus ex milibus. Cādid⁹ i ꝯfessoribus ⁊ ꝓginib⁹. rubicundus in martyribus ⁊ apl̄is. Hi siq̄dē ⁊ illi sūt flores rosaꝝ ⁊ lilia ꝯvalliū. Rursus q̄ in festo oim sctōꝝ rubeis vtunt: ex eo mouent: qz festū illō ꝓmo in bonorē martyꝝ tm̄ instituū fuit. Sed rūderi pōt q̄ imo etiam in bonorē btē marie ꝑgis. ⁊ bodie ex institutione Greg. vij. festat ecclia die illa etiā p cōfessoribus ⁊ ꝓginib⁹: put in. vij. ꝑte sub ipso festo dicet. Jtē p octauas p̄missoꝝ festoꝝ octauas hūtiū vtēduz ē colore rubeo qñ agit de octaua. Nigris vtendū est feria sexta in pascue ⁊ dieb⁹ afflictiōis ⁊ abstinentie p pctis. et etiā in rogatiōib⁹. sic sub illo tractatu in. vj. ꝑte dicet. ⁊ in pcessiōib⁹ ꝗs rhoman⁹ pōtifex nudis pedib⁹ facit. ⁊ i missis p defunctis. et ab aduentu vsq; ad vigiliā natiuitatis. ⁊ a septuagesima vsq; ad sabbatū pasce. Spōsa q̄ppe ót i cant. Nigra sum sed formosa filie hierm̄ sic tabernacula cedar: sic pellis salomonis. nolite me cōsiderare q̄ fusca sim: qz decoloravit me

sol. In festo aũt sctoꝝ innocentũ q̃dam nigris: alij ꝓ rubeis indumẽtis vtẽdũ esse cõtẽdũt. Ihi ꝓpt̃ tristiciã. qz vox i rama audita est: ploratꝰ z vlulatꝰ mltꝰ: rachel plorans filios zc̃. Hã z ꝓpt̃ eãdẽ cãm cãtica leticie subticent̃ z sine aurifrilio mitra ũferũt. Isti ꝓpter martyriũ: qũ ꝑncipaliꝝ cõmemorans inq̃t ecclia. Sub throno dei scti oẽs clamãt: vidica sanguinẽ nr̃m q̃ effusus ẽ vñe deꝰ nr̃. Sic̃ z i Letare hierlm: ꝓpt̃ leticiã quã aurea rosa deligit: rhomãꝰ põtifex portat mitrã aurifrilio insignitã. sed ꝓpt̃ absti nẽtiã nigriꝫ vtiq̃ indumẽtiꝫ. sz ecclia rhomana tũc vtiq̃ violaceo colore qũ illud occurrit extra vñicã: sed i octaua rubeo. Restat ergo q̃ i diebꝫ ferialibꝫ z cõibꝫ/viridibꝫ sit indumẽtiꝫ vtẽdũ. qz viridis colꝫ mediꝰ ẽ inẽ albedinẽ z nigredinẽ z ruborẽ. Et specialiter inter octauã epiphanie z septuagesimã. z inẽ pẽtec̃. z aduẽtũ qñ vñicale agit officiũ. Hic colꝫ exhmit vbi ꝺr. cypri cũ nardo: nardꝰ z crocꝰ. ad hos q̃ttuoꝝ colores ceteri referunt. s. ad rubeũ colorẽ coccinꝰ. ad nigrũ violaceꝰ: q̃ alit cocceꝰ vocat. ad albũ byssinꝰ. ad viridẽ croceꝰ. q̃q̃ nõnulli rosas ad martyres: crocũ ad cõfessores: z liliũ ad ꝓgies referãt. De coloribꝫ etiã in fine seq̃nti tractatꝰ dicet. Violaceo aũt colore vti in diebꝫ q̃bꝫ ẽ vsus nigri colorꝭ/nõ ẽ icõueniẽs. Uñ ecclia rhomana vtiq̃ colore violaceo a ꝓma vñica aduentꝰ vsq̃ ad missam vigilie natiuitatiꝫ vñi iclusiue. z a. lxx. vsq̃ ad officiũ missevigilie pasce exclusiue: qñcũq̃ i ꝓdictꝫ tribꝰ officiũ de tpe agit. exceptꝫ q̃nta feria cene vñi: z feria sexta pascue In festiuitatibꝰ ꝓ sanctoꝝ. q̃ in. lxx. z i aduẽtu occurrũt/nõ est nigris vel violaceis vtẽdũ. Et est itelligẽdũ q̃ in sabbato scõ in toto officio qõ agit añ missam vtendũ est violaceo colore. ꝛ excepto q̃ diaconꝰ q̃ bñdixit cereũ induꝰ dalmatica: z subdiaconꝰ mistrãs induꝰ tunicella albis vtunt. qz bñdictio illa siẽ z missa ad resurrectionẽ ptinet. sed bñdictõe cerei exposita/diaconꝰ remota dalmatica assumit planetã violacei colorꝭ: z tenet eã vsq̃ dũ inchoat officiũ misse. subdiaconꝰ ꝓ nõ mutat vestes. Quidã etiã in vñica i ramispalmaꝝ vtunt albis in pcessiõe: z i ramoꝝ bñdictiõe dñi legit euãgeliũ: z dñi cantat Ollia laus/ꝓpt̃ leticiã festiuitatiꝫ chꝛo facte q̃ in ꝓmissis cõmemorat. Sed ecclia rhomana tũc sp vtiq̃ violaceo colore. z etiã i ꝑcessiõe q̃ fit in purificatiõe añ missam: p eo q̃ officiũ illõ est de anxia expectatiõe symeonis. et sapit ve.te. Utiq̃ etiã ecclia rhomana violaceo colore in q̃ttuoꝝ tribꝰ septẽbris. z in vigilijs sctoꝝ in q̃bꝰ ẽ ieiuniũ qñ missa ẽ de vigilia. et in diebꝰ rogationũ. et in missa q̃ ꝺr in die scti Marci ꝺ officio letanie. Cũ em ieiunam⁹ carnẽ nr̃am crucifigẽtes maceram⁹: vt sic facta liuida chr̃i liuoribꝰ cõformem⁹: cui⁹ liuore sanati sum⁹. ad qõ designãdũ tũc violaceo colore vtimur: q̃ pallidus z q̃si liuid⁹ ẽ. Leteꝝ velamia triũ colorũ ponunt̃ i altari i festo pascatiꝫ: put dictũ est in ꝓma ꝑte sub tractatu de picturꝭ.

De indumentis legalibꝰ seu ve.te.

Donam minus q̃ plene rẽ significatã bũana fragilitas appẽdit si penit⁹ rẽ significantẽ igrat. Idcirco de idumẽtiꝫ legalibꝰ ad hui⁹ cecitatiꝫ igrantiã ꝓpellẽdũ: ꝓmo ꝑm historiam. scõ ꝑm allegoriaz. tertio ꝓ ꝑm tropologiã aliq̃ disserem⁹. Primo igit ꝑm historiã notãdũ est q̃ q̃ttuoꝝ erant legalia indumẽta ꝑm moysaicã legẽ tã mioribꝰ sacerdotibꝰ q̃ principi sacerdotũ cõia. de q̃bꝰ legit Exo. xxvij. Primũ dicebat monastalim qõ grece bzache. latine ꝓ femialia linea dici põt de byssо retorta ꝓtextũ. quo vtebant̃ pro eo qõ legit Exo. xx. ca. i fine. Nõ ascẽdes ad altare meũ p gradus ne reuelet turpitudo tua. et Ezech. xliij. Femialia linea erũt in lũbis eoꝝ. Secũdũ camisie vel camisie linea: qõ nos subunculã vel albã: sed moyses abaneth appellauit. hebrei ꝓ discentes a babylonijs emissaneã vocauerũt. cratq̃ byssinũ z duplex. Tertiũ baltheus. i. zona vt cingulũ latũ q̃si digitis q̃ttuoꝝ sic reticulat⁹. vt q̃si pellis viperea videret: cõtextũ de byssо cocco purpura z hiacyntho. per que q̃ttuoꝝ elementa significant. Quartũ est tyara qõ hebrei mamphoie: nos aũt infulã vel mitrã appellamus. a cidari põtificali plurimũ differẽs: q̃si formã rotũde cassidis repũtans. Sup hec q̃ttuoꝝ cõia q̃ttuoꝝ ꝓpr̃ijs indumentiꝫ põtifex vtebat. Primũ erat tunica hiacynthina: quã hebre⁹ dicit vethit. grece ꝺr po

derꝫ,latine talaris:q̄ hēbat ꝓ fimbriꝭ ma
lagranata cū octoginta tintinnabuliis aure
is interscalari mō dispositis:vt audirē so
nꝰ cū pōtifex ingrederē sanctuariū:ne fo
te moreret. Secūdū erat ephot.i.suphū
rale de q̄ttuoꝝ p̄dictꝫ coloribꝰ auroꝙ cōte
xtū sine manicꝫ ad modū collobij hūs aptu
rā in pectore q̄ndā ad magnitudinē palmi
in qua logion eiusdē mēsure inserebat In
cuiꝰ pte supiori vicꝫ sup hūeros ifibulati
erāt auro duo lapides onychini q̄b duo
decim noīa filioꝝ israel erāt isculpta:sex in
vno ⁊ sex in altero. Q̄ aūt samuel ⁊ dauid
induti legunt ephot:illud erat lineū: et ꝓ
prie q̄dez ephotar dicebat. Tertiū hebrai
ce dicebat hesen.grece logion.latine ꝓ ra
tionale vocat:qđ pōtifex ferebat in pecto
re. Dictū est aūt rōnale iudicij.qz ibi erat
lapis in cuiꝰ splēdore sibi deū esse ꝓpitium
cognoscebāt. Erat aūt rōnale q̄drāgulum
duplex in modū vniꝰ palmi de q̄ttuoꝝ p̄dic
tis coloribꝰ auroꝙ ⁊textū habēs duode
cim lapides ꝑ q̄ttuoꝝ ordies. In ꝓmo sar
diū:topaziū:⁊ smaragdū. In secūdo carbū
culū:saphyrꝝ ⁊ iaspidez. In tertio liguriū:
achātē ⁊ amethistū. In q̄rto chrysolitum:
onychinū ⁊ berillū. In quibus erāt scpta
xij.noīa filioꝝ israel.in singulis singula iu
xta ordinē sue natiuitatꝫ. Erant etiā in eo
scpta hec duo noīa purim ⁊ thiamin.i. ve
ritas ⁊ disciplina. Inserebat aūt logiō su
pbumerali a pte supiori ꝑ duos anulos et
ꝑ duas catenulas aureas īmissas duob⁹
uncinis q̄ sub duobꝰ p̄dictis onychinis in
supbumerali cōtinebāt infixi.ab inferiori
ꝓ pte ꝑ duos anulos aureos cū duabus
iūcturꝫ siue catenis biacynthinis colliga
bat ephot. Quartū ⁊ vltimū erat capitꝫ or
namentū vicꝫ tyara seu cidaris in acutum
pcedēs hūs circulū aureū cū malagranatꝫ
et florib⁹ ex q̄ supra frōtē pēdebat aurea la
mina quā petalū dicūt ad modū lune dimi
die:in qua scptū erat anoth adonai.i.san
ctū nomē dñi tetragrāmaton.i.q̄ttuoꝝ lrā
rū:vt infra dicet. Ne ꝓ cū mouebat pōti
fex moueret ⁊ lamia/ligabat vitta seu iun
ctura biacynthina ꝓspicua:que sūmitates
posteriꝰ diffundebat. Noster ꝙ pontifex ꝓ
feminalibꝰ hz sandalia:ꝓ linea albā:ꝓ bal
theo cīgulū:ꝓ poderi tunicā:ꝓ ephot ami
ctū vel stolam:ꝓ logion pallū:ꝓ cidari seu
tyara mitrā:ꝓ lamina crucē.et q̄dez ex his
diuersam būt formā ab illis:sed eandē fi
gurā. Scōꝰ dicamꝰ ō typo dictoꝝ lega
liū indumētoꝝ ꝟm allegoriā. Sane his ve
stib⁹ ornatꝰ pōtifex totius orbis ꝓferebat
imaginē. Femialia nāq̄ byssina terrā con
grue figurabāt. qz byssus de terra ꝓcedit.
Est em̄ linū egyptiacū. Balthei cū vittis ⁊
vasculis circūuolutionē occani designābāt.
Tunica biacynthina ipso colore aera ꝓfe
rebat. Per tintinnabula sonitꝰ tonitruoꝝ.
ꝑ malagranata coruscatōes fulgurꝫ signa
bant. Quattuor mioris sacerdotꝫ ⁊ q̄ttuo
or sūmi pōtificꝫ indumenta:q̄ttuor microꝯ
cosmi ⁊ q̄ttuor macrocosmi ptes ipso nūe
ro designabāt.i.q̄ttuor humores ⁊ q̄ttuor
elemēta. Ephot sui varietate celū sidereum
oñdebat. Q̄ aūt auꝙ erat intextū coloribꝰ
figurabat q̄ calor vitalis penetrat vniuer
sa. Duo lapides onychini solē ⁊ lunam vel
duo hemispheria designabant. In rōnali ꝓ
xij.gēme pectorales,xij.signa in zodiaco ꝓ
ferebant. Rationale q̄dem erat in medio.
quia rōne plena sunt vniuersa q̄ terrena ce
lestib⁹ herēt.imo ratio terrenoꝝ ⁊ tempoꝝ
calorꝭ ⁊ frigorꝭ ⁊ duplex inter vtrūq̄ tē
peries:de celi cursu ⁊ rōne descendit. Per
anulos catenulas ⁊uncinos:elemētoꝝ hu
moꝝ ⁊ tēpoꝝ colligamēta significabant. Ci
daris celū empyreū:lamina supposita deū
figurabat oīb⁹ p̄sidentē. Hanc q̄dem alle
goriam libri sapie ca.xvij.confirmat auto
ritas dicēs. In veste poderis quam habe
bat totus erat orbis terrarū:et parentū ma
gnalia in quattuor lapiduꝫ ordinibus erāt
sculpta:⁊ magnificētia tua ī diademate ca
pitis illius erat scripta. Tertio subūcie
enda est expositio indumentoꝝ legalium
ꝟm tropologiam. Vbi siquidē indumen
tis legalis sacerdos hoc ordine induebā
tur. Totiēs nanq̄ prius manibus et pedi
bus:primo induebat monastalim.id est fe
minalia: significans q̄ sacerdos mundat
operibus ⁊ affectib⁹ lachrymis pnie debet
assumere ꝓtinentiā vt offerat hostiam im
maculatā: sanctam:deo placentē. Noster
tamen pontifex quia iugē debet habere cō
tinentiā nō induit in sacrificio femialia. sz
sandalia:acsi dicat. Qui totꝰ est nō indiget
nisi vt pedes la.sed est mūdꝰ totꝰ. Per ma
nus em̄ opa designant: ꝟm illō. Būdictꝰ

dñs de⁹ me⁹ q̄ docet man⁹ m. ad ꝓliū. Per pedes ꝯcant affect⁹: ꝯm illō. Excutite puluerē de pedib⁹ vr̄is. Et est notandū q̄ ipse met sacerdos sibi semialia iduebat: p que ꝓginal⁹ ꝓtinētia ꝯcabat. q̄ q̄m res est ꝯsiliū nō ꝑcepti: iō ipsemet sibi ꝯponebat. iuxta il lud aplī ad Lor. vij. ca. De ꝓgib⁹ ꝑceptū dñi nō habeo. cōsiliū aūt do. Et dñs i euā gelio. Qui ꝑt cape capiat. Hoc idumentū alternati induebāt sacerdotes: q̄m ad iu gē ꝓtinētiā nō ita tenebant sic mīstri noui test. ideoq̄ ꝯm q̄sdā huic idumēto nullum hodie rñdet. Scdo inducbat catbemone id ē tunicā: significās q̄ sacerdos debet idu ere innocētiā. vt qđ sibi nō vult fieri ꝛc. Li nū em̄ ꝓpt̄ cādoꝛē ꝯcat innocētiā: ꝯm illud Oī tpe vestimēta tua sint candida. Tertio cingebat se baltheo: ꝯcās castitatē q̄ circa lūbos dz accigi vt restringat carnis ꝓcu piscētiā. Ubi veritas ait, Sint lūbi vr̄i ꝑ cincti. Baltheū aūt qđ ꝓtextū erat ex q̄tuoꝛ coloꝛib⁹ put supꝰ dictū est significabat q̄ dēs mot⁹ surgētes ex q̄tuoꝛ būoꝛib⁹ si ue ex q̄tuoꝛ elemētꝫ dz refrenare. Prouer. vl. Et cingulū tradidit chananeo. Et Esa. xj. Erit iustīcia cingulū lūboꝝ ei⁹. Per iu stīciā em̄ refrenant hmōi motus bestiales Pēdebat aūt vsq̄ ad pedes: qꝛ vsq̄ ad finē vite debebat eē mūd⁹. Quarto iduebat tu nicā poderim. i. talarē: ꝯcās q̄ pontifex dz induere ꝓseuerātiā. qꝛ q̄ ꝓseuerauerit vsq̄ in finē: hic salu⁹ erit. Per talū em̄ ꝓpt̄ extre mitatē ꝓseuerātia designat: ꝯm illud Ipsa cōteret caput tuū: z tu insidiaberꝫ calcaneo ei⁹. Depēdebāt aūt p fimbꝛias malogꝛata cū tintinnabul⁹ aureis. Per malogranatū intelligit opatio. p tintinabulū aureū acci pit ꝑdicatio. q̄ duo debēt in sacerdote cō iungi: ne sine illis ingrediēs sanctuariū i cō spectu dñi moꝛiat. Cepit em̄ Jesus facere z docere: sacerdotib⁹ relinq̄ns exēplū vt se q̄nt vestigia ei⁹ q̄ pcm̄ nō fecit: vt sit bone stas in ꝯuersatiōe. nec inuēt⁹ ē dnus i oꝛe ei⁹ vt sit veritas in ꝑdicatiōe. Per tintina bula q̄z itelligit vox ꝑdicatoꝛis: ne vicz sa cerdos p silētū iudiciū supni inspectoꝛis of fendat. p malogranata exēplu bone vite vel volūtas martyrū. qꝛ hmōi granis refi ciunt infirmi. Sacerdos aūt ꝯm Bꝛe. in grediēs vel egrediēs moꝛit: si de eo sonit⁹ nō audiat. qꝛ irā circa se occulti iudicꝫ exi gat si sine ꝑdicatiōis sonitu incedit. Apte g̃ tintinabula vestimētꝫ illi⁹ describunt⁹ inser ta. Per vestīta etem̄ sacerdotꝫ q̄d aliō q̄z recta opa recipe debem⁹. iuxta illō ꝓbete Sacerdotes tui induant iustīcia. Vestimētis itaq̄z illi⁹ tintinabula inberēt: vt vi te viā cū līgue sonitu ipa q̄z sacerdotꝫ opa clamēt. Itē tintīnabulis malapunica cō iūgunt. Quid ꝑ malapunica nisi fidei vni tas designat. Haz sic in malopunico vno exteri⁹ cortice multa interi⁹ grana vniunt: sic innūeros sctē ecclie ꝓples vnitas fi dei cōtegit: q̄s int⁹ diuersitas meritoꝝ te net. Quito induebat ephot. i. suphūerale: significās q̄ pōtifex debet induere patien tiā: vt in patiētia sua possideat aiam suā. hūerꝫ em̄ onera portam⁹: ꝯm illō. Suppo suit hūer⁹ suū ad portādū: et fact⁹ est tribu tis fuiēs. Hēbat aūt duas hoꝛas ꝓiūctas in vtroq̄z latere ſmunitatū: significās q̄ pō tifex dz hīe arma iustīcie a dexterꝫ et a sini stris: vt ñ erigat ꝓsperꝫ: nec dēpmat aduer sis. Hēbat z duos lapides onychinos in sertos hūerꝫ. in q̄bꝰ sculpta erant. xij. noīa filioꝝ isrl. sex ī vno: z sex in alio. Per duos onychinos significant⁹ sinceritas et ꝓbitas. sinceritas p claritatē. veritas p soliditatē. Per filios israel ꝯcant⁹ sctā desideria et iu sta opa. ꝯm illud. Maledict⁹ hō q̄ nō reli q̄rit semē in isrl. Per senariū ꝯcat⁹ pfectio: eo q̄ dñs. vj. die pfecit celū z terrā z omnē oꝛnatū eoꝝ. Q̄ g̃ sex noīa filioꝝ isrl sculpta erāt ī vno lapide: z sex in alio/significabat q̄ desideria sacerdotꝫ z opa cōfici debent nō in fermēto malicie z neq̄tie: ꝫ ī azymis sinceritatꝫ z ꝓbitatis: vt sinceritas infoꝛmet intētionē z ꝓbitas finē. Greg. ait ī pastoꝛa. xij. ca. q̄ suphūerale ex auro: hiacyntho: purpura: cocco bis tincto: et byssо retoꝛta fieri ꝑcipit: vt q̄nta sacerdos clarescere vir tutū diuersitate dēat demōstret. In sacer dotꝫ q̄ppe bītu añ oīa aur⁹ fulget: vt ī eo ī telligēt⁹ sapie ꝓncipaliꝛ eniteat. Cui hiacyn th⁹ aereo coloꝛe splēdēs adiūgit: vt p oē qđ ītelligēdo penetrat ñ ad fauoꝛes īimos: ꝫz ad moꝛē celestiū surgat: nadū fauoꝛ icautꝫ laudib⁹ capit ipo ēt ꝓbitatꝫ itellectu vacuet Auro q̄z z hiacyntho purpura ꝓmiscet vt sacdotale coꝛ cū sūma q̄ ꝑdicat spat ī semet ipo ēt suggestiōes vicioꝝ repmat: eisq̄z ve lut ex regia ptāte ꝯdicat. Auro aūt hiacyn

tbō byſſo ac purpura bis tinctꝰ coccꝰ ad-
tūgit: vt añ interni iudicꝫ oculos oīa ꝑtutū
bona ex charitate decorent, ꝛ cūcta q̄ corā
hoībꝫ rutilāt: hec ī ꝓſpectu occulti iudicis
flāma ītimi amoris accēdat, q̄ ſ. charitas
q̄ deū ſiḷ ꝛ ꝓximū diligit/ q̄ſi ex duplici tin-
ctura fulgeſcit. Sz cū mēs ad charitatē ꝑ
cepta accēdit: reſtat vt ꝑ abſtinētiam caro
macerēt, vñ ꝛ bis tincto cocco/ torta byſſꝰ
adiūgit, de ꝗ ra em̄ byſſus nitēti ſpecie ornat
Et q̄d ꝑ byſſū niſi candēs decore mūdicie
corpalis caſtitas deſignat: que vicz torta
pulcritudini ſupbūeral' inectit. qz tūc caſti
monia ad pfectum mūdicie cādorē ducit:
cū ꝑ abſtinētiā caro fatigat. Lūcq; inter ꝑtu
tes ceteras etiā afflicte carnis meritū ꝓfi-
cit: q̄ſi ī diuerſa ſuphūeralis ſpē byſſꝰ torta
cādeſcit. Sexto induebat logion. i. rōnale
ſigns q; pōtifex dz induere diſcretiōez per
quā diſcernat int' lucē ꝛ tenebras: int' dexte
rā ꝛ ſiniſtrā, q̄a nō eſt cōuētio lucꝫ ad tene-
bras: neq; chr̄i ad belial. Erat aūt rōnale
q̄drāgulū ſigns q; dz diſcernere int' q̄ttuo-
or. ſ. int' ver. ꝛ falſū: ne ꝺuiet ī credēdis, int'
bonū ꝛ malū: ne deuiet ī agēdis. Erat ꝛ du
plex, qz dz diſcernere ꝑ duobꝫ: ꝑ ſe vicz ꝛ ꝑ
ꝓpḷo: ne ſi cecꝰ cecū duxerit/ ambo ī foueā
cadāt. Hēbat ꝛ q̄ttuor ordines lapidū: ſi-
gnās q; pōtifex dz hīc q̄ttuor principales
ꝑtutes: iuſticiā, fortitudinē, prudētiā, et tē-
perātiā. In ſingul' aūt ordinꝫ hēbat tres la-
pides: ſignās q; pōtifex in ꝓmo dz hīc fidē
ſpē ꝛ charitatē. In ſcō modeſtiā: manſue
tudinē ꝛ benignitatē. In tertio pacē: miſe
ricordiā ꝛ largitatē. In q̄rto vigilātiā: ſoḷ
licitudinē ꝛ lōganimitatē. Per lapides eī
figurant ꝑtutes: ſm illō. ali' edificat aurū:
argētū ꝛ lapides ꝑcioſos. Hēbat et duas
catenulas auri puriſſimi ſibi inuicē cohe
rētes q̄ duobꝫ īſerebant vncinis: ſigns q;
pōtifex dz hīc duos charitatꝫ affectus: ad
deū. ſ. ꝛ ad ꝓxim. de q̄bꝫ ꝑcipit, diliges deū
tuū ex toto corꝺ tuo, ꝛ ꝓximū tuū ſic̄ teipz
Sic̄ em̄ aux. ꝑmiet vniuerſ metallis: ita
charitas ꝑcellit vniuerſas ꝑtutes, ꝛ q̄ ōr
apḷs: maior horꝫ ē charitas. Duo vncini ſē
ītētio ꝛ finis q̄bꝫ catenule īſerūt: vt raz deū
ex ꝑmū diligat ex corde puro ꝛ ꝓſcia bo-
na ꝛ fide ñ ficta, et tā deū ex ꝓmū diligat
ꝓp' btitudinē: deū ꝓp' ſeipm: ꝛ ꝓximū dili
gat ꝓp' deū. Portabat aūt aarō rōnale iu-
dicū in q̄ deſcpta erāt noīa, tū, ꝑtiarcharū
put dictū ē in. j. qte ſub ti. ō picturꝫ. Et ſm
Hze. ī paſt. li. j. ca. tū, bñ rōnale iudicū vo
cat, qz rector dz ſubtili ſp examie bōa mala
ex diſcernere, ꝛ q̄ vḷ q̄bꝫ q̄ñ ꝛ q̄liť ꝓgruant
ſtudioſe cogitare: nihilq; ꝓpriū q̄rere: ſz ſua
cōmoda ꝓpinq; bona ꝑputare. vñ ī Exo.
ſcptū eſt. Pones aūt ī rōnali iudicū doctri
nā ꝛ ꝑitatē q̄ erūt ī pectore aarō q̄ñ īgredi
et corā dño, ꝛ geſtabit iudiciū filioꝝ iſrḷ ī
pectore ſuo ī ꝓſpectu dñi ſp. Sacerdotē
q̄ppe iudiciū filioꝝ iſrḷ in pectore ſuo corā
ꝓſpectu dñi geſtare/ ē ſubiectoꝝ cauſas ꝑ
ſola intīni iudicꝫ ītētiōe diſcutere. Quidaz
āt dixerīt q; rōnali nullū rñdet hodie ornas
mētū: qm̄ nō hēm' copiā lapidū p̄cioſorū
ſed adiſtar illi' defert pōtifex in ꝓſecratōe
ſua textū euāgelū añ pect' corā toto ppḷo.
Ibi em̄ ſcpta erat doctrina ꝛ veritas. Et
ēps dz hīe ī corde ꝑitatē euāgelū: ꝛ in ore
doctrinā q̄ntū ad manifeſtatōez. Et hec ꝑ
eē cā q̄re in q̄buſdā eccḷiīs poſtes codicis
euāgelici ex auro argento ꝛ lapidibꝫ p̄cioſ
ornant. Eſt etiā ꝛ alia rō, qz ī illo rutilat au
rū ſapie: argētū eloq̄ntie: ꝛ miraculoꝝ lapi
des p̄cioſi. Hec ſt ſpēoſe murenule auree
argēto ꝓmicāte. Septimū ꝛ ſupmū capi-
tiſ ornamētū erat cidarꝫ vḷ tyara quā vltio
pōtifex aſſūebat ꝓcās būiliatē. de q̄ dñs
ait. Oīs q̄ ſe exaltat būiliabit. Hāc aūt ge
ſtabat in capite: ꝓcās q; pontifex dz gerere
būilitatē in mēte exēplo capitiſ nr̄i dicentiſ.
Diſcite a me qz mitis ſū ꝛ būiḷ corde. Per
caput em̄ mēs ītelligit: ſm illud. Unge ca
put tuū ꝛ faciē tuā laua. Rurſus tyara ī mi-
noribꝫ ſacerdotibꝫ ſigt cōtinētiā q̄ntz ſen-
ſuū. Ju maioribꝫ ꝓo ꝓtēplatōez, debēt em̄
eē ꝓtēplatiui. De cidari depēdebat a frōte
lamia aurea/ ſignificās ſapiam. vḷ figuras
uit ſignū crucis, qđ fit in officio ꝓfirmatio-
nis: in q̄ ſcptū erat nomē dñi tetragrāma-
ton. i. q̄ttuor lr̄aꝝ: q̄ ſt be. ioth. heth. ꝛ vau
id ē ꝓncipiū vite paſſiōis iſte: put dictū ē ī
pemio. ū. ꝑtz. acſi aḷq; diceret. Ille cuius
pōtifex iſte gerit ꝑſonā. ſ. chr̄is ē ꝓncipiū. i.
autor vite paſſiōis. i. vite reſtaurate ꝑ paſ
ſionē, qz mortē nr̄am moriēdo deſtruxit, ꝛ
vitā nr̄am reſurgēdo repauit. Erāt aūt hec
indumēta ꝑ maiori ꝑte ꝓtexta opere poly
mito. i. vario ꝓp' varietatē ꝑtutis, de qua
dicit pſalmigraphus. Aſtitit regina a dex-

rterꝛ tuis ꝛc̃.et est q̃ttuoꝛ p̃cipuꝰ coloꝛibꝫ.s. purpura:cocco:byſſo:ꝛ hiacynthino. Per purpurã regie dignitatꝛ significat pontificalis ptãs q̃ via regia dꝫ ĩcedere:ne declinet ad dexterã vl̃ deuiet ad ſiniſtrã:ne liget dignos aut ſoluat ĩdignos. Per purpurã ꝺꝫ aq̃ ſignificat.qꝛ ĩ cõchis marinis bibãt ꝓmes q̃ eã egerũt. Per coccũ coloꝛ ignei ꝺcat põtificalis doctrina q̃ ſic̃ ignis lucere debet ꝛ vrere.ꝑt qõ ꝛ bis tinctꝰ fuiſſe narrat Lucere q̃dẽ dꝫ p̃ ꝑmiſſiõez:vt oĩs q̃ reliq̃rit domũ ꝑiem ꝛ ma.ꝛc̃.cẽtuplũ accipiet ꝛ vitã eternã poſſidebit. Urere p cõminationẽ:vt oĩs arboꝛ q̃ nõ fecerit fructũ bonũ excidet ꝛ ĩ ignẽ mittet. Hinc ẽ q ſũmꝰ põtifex capa rubea exteriꝰ ſp apparet iduꝛtus:cũ interiꝰ ſit iduꝰ cãdida veſte.qꝛ iteriꝰ cãdere dꝫ p innocẽtiã ꝛ charitatẽ:ꝛ extiꝰ rubere p cõpaſſiõem:vt vicꝫ oñdat ſe ſp patũ ponere aniam p ouibꝫ ſuis.qꝛ ꝓſonã gerit illiꝰ q̃ p ouibꝫ vniuerſis rubrũ fecit ĩdumẽtũ ſuũ. Ex ꝓceſſiõe ꝓo Cõſtãtini impatoꝛꝭ ferre p̃t chlamydẽ purpureã atq; tunicam coccineã ꝛ oĩa impialia ĩdumẽta: ſceptra: ſigna.ꝛ oꝛnamẽta. Crux q̃cũq; ierit eũ ꝑcedit:ad ꝺcãdũ magꝭ ei q̃ cuiq̃ alti ꝓuenire iuxta illud apli. Mihi aũt abſit gl̃iari niſi ĩ cruce dñi nr̃i ieſu chr̃i:vt ſe crucifixũ imitari debere cogſcat. Rurſus coccꝰ bis tinctus in veſte põtificali eſt charitas: q̃ q̃ſi bis tingit:dũ dilectõe dei ꝛ ꝓximi coloꝛat. Per byſſum ꝓo cãdoꝛis eximũ ꝺcat ꝑclaritas ſame q̃ debet eẽ retorta vt põtifex bonũ habeat teſtimoniũ ꝺm apl̃m.ꝛ ab bis q̃ ſunt intꝰ:ꝛ ab bis q̃ foꝛis ſũt. Per hiacynthũ q̃ ẽ coloꝛ aereꝰ ſignificat ſerenitas cõſcie:quã intra ſe pontifex debet hꝫe ꝺm q̃ dicit apl̃us. Gloꝛia noſtra hec eſt: teſtimoniũ ꝓſcientie noſtre.

Liber quartus de Miſſa ꝛ ſingulis que in miſſa aguñ

Ꝑter cũcta ec.

ĩ cleſie ſacramẽta illud cõſtat eſſe ꝑcipuũ qõ in miſſe officio ſup̃ menſam ſacratiſſimi celebꝛat altarꝭ:illõ eccl̃ie rep̃ ſentãs ꝓuiuũ in q̃ filio reuertẽti pater occidit vitulũ ſaginatũ:panẽ vite ꝛ vinũ qõ miſcuit ſapiẽtia ꝓponens. Hoc aũt officiũ chr̃is inſtituit cũ nouũ ꝓdidit teſtamẽtum: diſponẽs heredibꝫ ſuis regnũ ſic̃ ꝑ ſuꝰ ſibi diſpoſuit:vt ſup̃ mẽſam eiꝰ edãt ꝛ bibãt ĩ regno qõ eccl̃ia ꝓſecrauit. Cenãtibꝫ em̃ illꝰ accepit ieſus panẽ ꝛ gr̃as agens bñdixit ac fregit:deditq; diſcipulis ſuis dicẽs. Accipite ꝛ comedite:h̃ eſt coꝛpꝰ meũ qõ ꝓ vob̃ tradet.hoc facite in meã cõmemoꝛatiõem. Hac igit̃ inſtitutiõe foꝛmati:ceperunt apli ſacroſanctũ freq̃ntare myſteriũ ꝑt cãm quã chr̃is exꝑſſerat:ꝛ formã ſeruãtes in ꝓbis:ꝛ materiã tenẽtes ĩ reb̃.ſic̃ apl̃s coꝛinthijs ꝓteſtat dicẽs. Ego accepi a dño qõ ꝛ tradidi vob̃:qm̃ dñs ieſus ĩ q̃ nocte tradebat accepit panẽ ꝛc̃. Quia igit̃ miſſe officiũ ceteꝛꝭ diuĩs officijs dignꝰ ꝛ ſolẽnꝰ eſt.ideo de ipo ꝑ q̃ de alijs officijs eſt in hac q̃ꝛta ꝑte dicendũ. In q̃ aliq̃b̃ additꝭ ꝛ detractis/ ſpeculũ Innocẽ.pape.iñ. pſeq̃mur. Sane vt p̃miſſum eſt/miſſam ĩtituit dñs ieſus ſacerdos ꝺm ordinem melchiſedech q̃ panẽ ꝛ vinũ in coꝛpꝰ ꝛ ſanguinez ſuum trãſmutauit dicẽs. Hoc ẽ coꝛpꝰ meũ:hic ẽ ſanguis meꝰ.ſubiũgẽs:hoc facite ĩ meã cõmemoꝛationẽ. Apli aũt hãc miſſam adauxerũt dicẽtes in miſſa nõ ſolũ ꝓba p̃miſſa: verũ etiã dñicam oꝛõnez ſupaddẽtes. Uñ btũs petrꝰ ſic miſſam ꝓmꝰ oꝛ celebꝛaſſe in ꝑtib̃ oꝛiẽtalib̃:vbi poſt dñi paſſiõez q̃ttuoꝛ annis cathedrã tenuit ſacerdotalẽ. Deinde ꝓo accepit cathedram antiochie vbi tres oꝛõnes ad miſſã adiecit. In ꝓmoꝛdio ergo naſcẽtꝭ eccl̃ie miſſa aliꝭ dicebaꝭ q̃ mõ ſicut ĩ.vj.ꝑte ſub ti.de paſcaue dicet. Seq̃nti ꝓo tpe epl̃a tm̃ ꝛ euangelio recitatis miſſa celebꝛabat. Subſeq̃nt Celeſtinꝰ papa inſtituit introitũ ad miſſaz cãtari: put ſub introitu dicet. Cetera diuerſis tpibus ab apl̃is ꝛ a gelaſio: celeſtino: gregoꝛio:et alijs diuerſ ꝑtib̃ legunt adiecta:put chr̃iane religiõis cultu creſcẽte:viſa ſũt decentius conuenire. De h̃ dicet in ꝑmio q̃nte ꝑtꝭ. In canone legit̃ q Jacobꝰ frꝰ dñi epꝰ hieroſolymitanꝰ:ꝛ Baſiliꝰ epꝰ ceſarienſis addiderũt nob̃ in ſcḣtuꝭ ordinẽ celebꝛãdi miſſam. Itẽ iſte Jacobꝰ alphei oꝛ ꝓmꝰ int̃ apl̃os miſſam celebꝛaſſe. Hã ꝑt excellentiã ſcitaꝭ eiꝰ apli hũc ſibi fecerũt honoꝛẽ vt pꝰ aſcẽſionẽ dñi ꝓmꝰ int̃ eos miſſã hieroſolymis celebꝛaret:etiã ꝓuiſq; eẽt in epm oꝛ-

dinat⁹. Uel forte ideo dr pm⁹ celebrasse, qa prim⁹ i pōtificalib⁹ ea dixisse phibet. Sic t petr⁹ postmodū pm⁹ i antiochia missam celebrauit. t marc⁹ i alexādria. Quidā aūt pfidi heretici reph̄ēdūt nos: qr euāgelia p pticl'as lacerata i missa legim⁹: t qr pmitte misse vicz vltra dñicā ordinez aliqd superaddim⁹. Scptū nāqz ē. Siqs apposuerit ad hec: appōet sup illū de⁹ plagas scptas i libro isto. Et qr sup nouū testamtū et pcepta apl'or alias istitutōes t nouā doctrinā doctor istituim⁹ t suam⁹ ꝫ illud qd chr̄s ait. Bñ irritū feciſt mandatū dei vt vestrā seruet⁹ traditionē. Et alibi. Dis plātatio quā nō plātauit pr me⁹ celeſt eradicabit. Et apl's. Doctrinis varijs t pegrinis nolite abduci. Itē. Fūdamtū aliū nemo pōt ponere pter id qd positū ē qd ē chr̄s. Dicūt etiā q ecclia chr̄i nec missā nec matutinas cātauit. nec chr̄s nec apl'i eā istituer̄t. nec i tpe apl'or cātata fuit. nec nomē misse tūc i mōs audiebat. nec scptū iueniebat. ſz id qd missa repñtat ab euāgeliſt cena vocat. nec eccia i pncipio nec apl'i cū musicali organo nec alta nec dulci voce eā cantabāt: reph̄ēderes nos/qr hec agim⁹: t quia nocturnas t alias canonicas horas dicim⁹: fallo ꝫ nos īducētes illō Amos ꝓphe Cōuertā festiuitates vr̄as i luctū: t oīa cātica vr̄a i plāctū. Et illō ꝓpheticū. Audiūt fmōes tuos t ñ faciūt eos. qr i cāticū oris sui ꝓtūt eos t auariciā seqt cor eor. et ē illi q̄si carmē musicū qd suaui dulciqz sono canit. Illor tñ error aptissime ꝛfutat ex his q in pemio dnte pt⁹ dicent. Rursus i pmitiua eccia diuia mysteria hebraice celebrabant. sed tpe Adriani pmi ipator⁹ grece i orientali eccl'ia pmo celebrari ceperūt. Poro misse officiū tā puida repit ordiatōe disposituī: vt q p chr̄m t i chr̄m exq de celo descēdit vsqdū in celū ascēdit gesta sūt: magr pteneat. t ea tā ꝓbis q̄ signis āmirabili qdā specie repñtat. Jpm āt officiū i qr tuor ꝛsistit, vicz i psonis: i opib⁹: i ꝓbis. et reb⁹. Personar tres sr ordines. s. celebrantes: ministrātes: t circūstātes. Oper q̄z tres sr spēs. vicz gest⁹: act⁹: t mot⁹. Uerbor ēt tres sr diuersitates. s. orōes: modulatōes: et lectiōes. Rer sil'r tres sr maneries. s. ornamēta: istrumēta: t elemēta. Siqdē hec oīa plēa sr diuis mysteriis, sic i pemio libri dicti fuit. Sane olī tēplū erat i duas ptes interposito velo diuisū. qs ꝓr vocabat sancta. interior ꝓr sctāsctōr. Quicqd g i officio misse añ secretā agit q̄si in ede ꝓri est. qd aūt in secreta agit; intra sctāsctōr ē. Erant igit intra sctāsctōr ara īcēsi. arca testamēti. tabula sup arcā. put i pma pte sub ti. de ecclesia t de altar dictū ē. et i Exo. bī. et sup tabulā duo cherubin glie mutuo vultu sese respicietia. Huc intrabat sol pontifex semel i anno hīs noīa patr i rōnali t superhumerali scpta: ferēs sāguinē t carbones: q̄s oēs cū timiamate in thuribulo orās ponebat/donec fum⁹ eū obūbraret. et deide tabulā t arā sanguie aspgebat. p⁹ exibat ad populū t vestes lauabat. nō em̄ iudicabat müd⁹ añ vesperam p⁹ imolationē vitule rufe. Hec olī sig fuerūt. ſz recesserit postq̄z significata venerit. Siqdē prior edes sacat pñtē eccl'iam. sctāsctōr celū. pōtifex chr̄m. sanguis passionē. carbones charitatem chr̄i: thuribulū carnē ipsi⁹. thus crematū p̄ces odoriferas. ara coborres celi. arca chr̄i humanitatē. tabula deū p̄rem. duo cherubin duo testamēta q̄ sese adinuicē respiciūt q̄a cōcordāt. vest q̄ lauat hoiem: vespa hois vestē sig. Cōferas g q̄ olī fiebant t q̄ chr̄s egit. t respice quō mīster eccie illa i officio misse repñtat t agit. Quid etiā hec significēt: sub canone misse i pncipijs cuiuslibet pticle illi⁹ tāget. Per arcā q̄z chr̄i hūilitas intelligit: a q̄ nob p ipsi⁹ miscōiaz oē bonū aduenit. Et nota q sic i Exo. xxv. t. xxvij legit. Factū ē sup arcā ꝓpitiatorij aureū. i. tabula aurea eiusdē lōgitudinis t latitudinis cui⁹ t arca. vt eā tegere sufficeret. t hec dicebat oraculū. qr dñs ō loco illo respōsa dabat orāt. Dicebat etiā ꝓpitiatoriuz. qr exinde loq̄ns dñs ꝓpitiabat ppl'o. vl qr die ꝓpitiatōis dicebāt gl'iaz dñi sp ibi ōscēdere. Et ide tabernaculū siue loc⁹ sup posterior ptē altar collocat⁹: in q̄ chr̄s ꝓpitiatio nr̄a. i. hostia ꝛsecrata fuat: hodie ꝓpitiatorij nūcupat. Et vtraqz ꝓr pte oracli. s. i duob⁹ angul' antiorib⁹ posita sr duo cherubin aurea: q̄ sr ꝛz ioseph̄ duo aialia volatilia hūtia figurā q̄ a nll'o hoīm ē ispecta Hec ōt moyses se in dei sede cōsperisse figurata. Un⁹ cherub alter ispiciebat ꝓsistm̄ vultib⁹ in ꝓpitiatorium: duabꝫ alis ex vtroq positō expassis: t mutuo se tāgētib⁹ vela

bāt oraculū siue tegebāt ꝓpitiatoriū. Sic ꝺē ꝑ ꝓpitiatoriū icarnat⁹ dñs figurat. De q̄ Joā. Ipe ē ꝓpitiatio p pctis nr̄is. Duo cherubin duo sunt testamēta. s. vetus et nouū. Dū g̈ illa ñ discrepant: sz mysteriū incarnatōis chr̄i ꝯcordit narrāt: illō ꝓphetādo: istō asseuerādo: in ꝓpitiatoriū vultū sue intētiōis dirigūt ⁊ se mutuo respiciūt Rursus tria sūt ecc̄ie sacrificia q̄ in veteri test. ꝑ ꝓpitiatoriū thuribulū ⁊ altare significata sūt. vicz sacrificiū pnie: iusticie: ⁊ eucharistie. De ꝓmo. Sacrificiū deo spūs ⁊ tribl̄at⁹. de scō. rūc acceptab̄ sacrificiū iusticie. de tertio. tibi sacrificabo hostiaz laudis. Sup altare. s. corporis caro macerat ꝑ ⁊tritionē. ītra thuribulū. s. cordis thus adolet ꝑ deuotōez. ad ꝓpitiatoriū. s. dei p̄is: sanguis iferꝫ ꝑ redēptōe. Hec q̄ dē tria sacrificia sacerdos offert in missa. ꝓmū in confessiōe. scōm in p̄fatiōe. tertiū in actiōe. Nā hec tria sī q̄ �something ꝓphaz de⁹ respicit i hoīe ⁊ requirit ab hoīe: diligere misericordiā: facere iudiciū: ⁊ sollicite ābulare cū deo. Diligat g̈ misc̄ōiaz q̄ vult offerre sacrificiū pnie. faciat iudiciū q̄ vult offerre sacrificiū iusticie. cū ꝺo sollicit⁹ ābl̄et q̄ vult offerre sacrificiū eucharistie. Hinc ē qꝺ ait btūs Bn̄. Frēs mei imolātes hostiā laudis iūgam⁹ ꝓbis sensū. sensui affectū. affectui exultationē. exultatōi maturitatē. maturitati hūilitatē. hūilitati libertē. Celebratur⁹ g̈ missaz offerat altissimo sacrificiū illō de q̄ p̄s. ait. Sacrificiū deo spūs ⁊tribl̄at⁹. Et alibi. Immola deo sacri. lau. ⁊c. Et apl̄us. Exhibete corpa vīa hostiā viuētē sc̄āz deo placētē vt sit rōnabile obsequiū vīm: mortificātes in altari cordis mēbra vīa q̄ sūt sup ⁊rā. vicz īmūdiciā: libidinē: ꝯcupiaz malā: ⁊ auariciā: q̄tin⁹ mūdo corde ⁊ casto corpe sc̄tificet̄ dño vosmetipos. In sacro aūt corpis chr̄i ſm Aug. nil a bono magꝫ: nil a malo min⁹ pficit sacerdote: dūmō ille cū ceterꝫ ī arca cōsistat. ⁊ formā obs̄uet traditā a colūba. q̄ nō in merito sacerdotꝫ: sz ī ꝓbo ꝯficit creatoris. Aur̄ ei eā vex̄ ē in arca furꝫ sic ī thesauro regis. Uñ ⁊ caiphas pōtifex pſecutor vni⁹ ⁊ ꝓssimi sacerdotꝫ: q̄uis ipse verax ñ eēt: qꝺ dedit tñ vex̄ fuit: si nō suū dedit sz dei. i. i forma ecc̄lie. Nō g̈ sacerdotꝫ iniq̄tas impedit effectū sacri. sic nec medici infirmitas ꝓtutē impedit medicīe Quāuis igit⁹ op⁹ opans aliqñ sit imūdū. op⁹ tñ operatū sp̄ ē mūdū. Sz sic oīa sūt mūda mūdis sic oīa sūt imūda imūdis. Val⁹ g̈ cū vitā accipit/ morte incurrit. sic ecōtra bon⁹ cū morte sustinet/ vitā adq̄rit. nā q̄ māducat īdigne: iudiciū sibi māducat. Nō ꝓ o ꝺ talibꝫ ait ꝓpha. Maledicā būdictiōibꝫ vīis Et Bre. Būdictio eoꝝ ꝓtiꝫ in maledictionē: ⁊ oīo ī pctm̄. de p̄cisis ab ecc̄lia ñ tolerat̄ seu notoriꝫ ītelligit. q̄ būdictio q̄ntum ad ipos maledictio reputat: qm̄ ſm Aug. mali inq̄ntū ī eis ē dicunt sacra polluere: cū tñ illa pmaneāt ipolluta. sūt ei bonis ad p̄miū: reprobis ad iudiciū. vñ Augu. Spūal⁹ virt⁹ sacri vt lux pura ab illūinādis excipit ad salutē. sz p īmūdos ministros q̄si p canale trāsīēs nō coinq̄nat. Arnaldiste tñ pfidi heretici dicunt. nusq̄ legi q̄ īmūdis ⁊ luxuriosis mistr̄ chr̄is spōsaz suā ecc̄liaz tradiderit custodiēdā: vl̄ ptātē sacroꝝ mīsteriorꝝ pagere. vel claues regni. vl̄ ptātē ligādi ⁊ soluendi. q̄ illi soli (vt ait Bre.) ⁊ iusti ī hac carne positi ptātē būt ligādi atq̄ soluēdi sic apl̄i. q̄ vitā vl̄ fidē illorū cū eoꝝ doctrina tenēt. vñ vt dicūt a talibus sacra p̄stita nec valent nec pficiūt ad salutē. Legit em̄ in li. Nūeri. Quicq̄d tetigerit imūd⁹ imūdū faciet. Et chr̄is Nō p̄t arbor mala fruct⁹ bonos facere. Et dauid Pcūri aūt dixit de⁹. q̄re tu enarras iusticias meas. ⁊ as. t. m. p os tuū. et apl̄s. Oīa mūda mūdis: coinq̄nat̄ āt ⁊ īfidelibꝫ nihil est mūdū. ⁊ Bre. ī pastorali li. j. ca. x. Dū is q̄ displicet ad ītercedēdū mittit: irati animus ad deteriora puocat. Itē ibidē ī ca. xij Nece ē vt mūda debeat eē mā⁹ q̄ diluere sordes curat: ne tacta q̄q̄ ipa sordida deteri⁹ inq̄net. Celebrat āt missa hora ⁊tia: sexta ⁊ nona. In tertia. q̄ ſm marcū hora illa chr̄is crucē ascendit ⁊ linguis iudeoꝝ crucifix⁹ ē clamātiū. crucifige crucifige. Et q̄ illa hora spūsctūs sup apl̄os in igneis liguis descēdit. In sexta: q̄ ī illa hora ſm Ma. ꝯe crucifix⁹ ⁊ imolat⁹ ē. Et in nona. q̄ hora illa in cruce pēdens emisit spiritū Theleſpbor⁹ papa statuit vt missa añ horā tertiā ñ dicat. qꝺ de publicꝫ ⁊ popl̄aribꝫ missis ītelligēdū est. Que sic Aug. ait. nō dūt ī publico fieri: ne pp̄ls a publicꝫ q̄ hora tertia dicunt retrabat. Cantat aūt diebꝫ

dñicis ꝛ festiuis hora tertia. In pfestꝫ hora sexta. In q̄dragesima hora nona, ꝛ etiā ex īstitutiōe pelagū pape ꝛ aliox ī diebꝫ ieiuniox: nō tñ oīm. In sabbatꝫ ꝓ ieiuniox q̄ttuor tm sero pōt celebrari ꝓpt ordines sacros q̄ ad dñicā seq̄ntē ptinere noscunt. Sed q̄ missa a ieiuno dici debet: ꝛ ideo ne nimis ieiunet: post vesperas īchoat, ꝛ sic vsq; ad noctē ieiuniū ꝓtelat. De q̄ in. vj. ꝓte sub sabbato paschali dicet. Q̄ ꝓ missa q̄nq; sūmo mane cātat: ex ꝓsuetudie/ nō ex ordine est. Leo tñ papa diluculo siue prima dici ꝓte ad missā intrabat: nescio an necīta te: an rōne: an sola vsus aplīci ptāte: vl̄ de peculiari missa itelligēdū ē. Qui aūt necessitate ꝓuenūt tertiā: aut offerūt post sextaꝫ aut nonā amox diuīorne vicꝫ eis dies absq; sacrificio ꝓtereat: excusari pñt cum discipulis q̄ euellebāt spicas ī sabbato: ꝛ cū dauid q̄ comedebat panes ꝓpōnis. Vl̄ q̄ in missa fit memoria passiōis mortꝫ: sepulture: resurrectōis: ꝛ ascēsiōis, ideo cantat tot varijs horꝫ. In tertia ī memoriā passiōis et ascēsiōis. Post sextā in memoriā mortꝫ. Post nonā in memoriā sepl̄ture. In māe ī memoriā forte resurrectiōis. Asserūt etiā q̄dā dñm in meditullio horaꝝ crucifixū: et ideo nūc hāc nūc illā horā positā. Uñ eccl̄ia int̄ vnā horā ꝛ alteraꝫ celebrat missā. In die aūt natal̄ dñi ꝓma missa ō nocte cātat: put sub ipō festo dicet. Letexꝫ si ī q̄dragesima occurrūt duo officia: q̄s dies duplices vocam⁹: missa ō festo ōr ī tertia ꝛ absq; genu flexiōe, officiū ꝓ de ieiunio ōr ī nona ꝛ cū genuflexiōe. Tpe etiā aduēt⁹ dꝫ missa ī sanctoꝝ festiuitatibꝫ hora tertia celebrari. Uerū null⁹ dꝫ eadē die pl̄es missas celebrare regl̄arit, q̄ chr̄is semel pass⁹ fuit. Et valde felix ē q̄ etiā vnā digne pōt celebrare, nec pōt q̄s duas missas cū vno vel vnā cū duobꝫ sacrificijs celebrare. Sub vno tñ canone pñt pl̄es hostie cōfici. Ab ꝛ pbr̄ dꝫ sp hostiā p infirmis bñe patam. Pōt q̄s sacerdos vnā missā cū sacrificio: ꝛ aliā siccā celebrare. Missa sicca ōr: qm̄ si sacerdos nō pōt conficere: q̄ forte sā celebrauit, vel ob aliā cām: pōt accepta stola epl̄aꝫ ꝛ euangeliū legere ꝛ dicere orōnes dñicā ꝛ dare bñdictionē, q̄nimo si ex deuotiōe ñ ex supstitiōe velit totū officiū misse sine sacrificio dicere: accipiat oēs vestes sacerdotales: ꝛ missam suo ordie celebret vsq; ad finē offerēde: dimittēs secretā q̄ ad sacrificiū ptīet, pfationē ꝓ dicere pōt: Iz ī ea videant angeli īuocari ad ꝓfectiōez corp̄is ꝛ sanguīs chr̄i, de canone ꝓ nib. ..icat, sed orōnes dñicam nō ptermittat, ꝛ q̄ ibi sequunt sub silētio dicēda nō dicat, calicē vl̄ hostiā non habeat, nec ō his q̄ sup calicē seu eucharistiā dicūt vl̄ fiūt/ aliq̄d dicat vl̄ faciat, pōt etiaꝫ dicere: pax dñi sit sp vo, ꝛc. et exinde misse officiū suo ordie pagat. melio⁹ ē tñ talia omittere Uex q̄dā incipiūt missā de die celebrātes illā suo ordine vsq; ad offerēdā, postea īcipiūt aliā missā ꝛ eā cātāt vsq; ad eūdē locū, et idē facīūt pl̄ies si volūt, ꝛ incepta missa viuox: īcipiūt q̄nq; missā mortuox eā plequntes vsq; ad eūdē locū. ꝛ exīde ꝓcedētes dicūt tot secretellas q̄t missas incepēr̄: semel tm̄ canonē dicētes ꝛ ꝓsecrātes, ꝛ ī fine tot orōes dicūt q̄t officia misse īcepunt: Iz ꝟ tāq; detestabile reprobā⁹, Pōt tñ sacerdos q̄nq; plures missas vna die celebrare ꝓtio in festo natalis dñi, sic in sexta parte sub ullo festo dicet. Scdo vbi necessitas exigit: puta siq̄s moriat. Cōciliū tñ carthaginēñ, ōt: q̄ si epūs vl̄ ali⁹ post tertiā obierit cōmemoratio solis orōnibꝫ faciēda ē sine missa. Tertio cā honestatꝫ: vt si aliq̄ mag̃ pson̄a supueniēs velit missā audire, Quarto ꝓpt q̄sdā cā vtilitatꝫ: puta ꝓpt pegrinos: ꝓpt hospites, ꝓpt cōmeātes, ꝓpt īfirmos, ꝓpter spōsos, ꝛ ꝓpt raritatē clericox: ꝛ paupertatē eccl̄iax sacerdotes ꝓpios nō habentiū. Quīto vt dixit Sicardus epūs cremonēlis in mitrali: cū due festiuitates occurrunt/ pñt etiā tres celebrari. Tū q̄ hoc fit licite in natali, tū q̄ chr̄i passio triplicita est Pass⁹ ē em̄ linguis īsultātiū: manibꝫ ꝓberantiū: ꝛ clauis crucifigētiū. Ipse etiā est a pr̄iarchis gestibꝫ īmolat⁹: a ꝓphetꝫ verbis sacrificat⁹: a pr̄e ꝛ a seipō realiter oblatus. Sexto pari rōne si in die ieiunij occurrit aliqō solēne festū/ pōt vnā de festo ꝛ aliam de ieiunio celebrare: si ali⁹ pbr̄ nō assit. Legit etiam q̄ Leo papa sepe septies ꝛ aliqñ nonies in eadē die missaꝫ celebrauit. Sacerdos tñ aliā missam in eadē die celebraturꝰ in vltima tm̄ missa pfusionem sumat: qm̄ si in ꝓma sumeret/ ieiun⁹ nō esset, ꝛ sic alia missa ipediret. al's aūt q̄tiēs celebrat totiēs corp⁹ chr̄i ꝛ etiā pfusiōez sumat. Sz

nunqd p̄ãsus ꝓficit? Rñdeo sic. Iz hoc facere nõ debeat. nõ eñ ieiuniũ est de substãtia: put in canone inuit Aug⁹. al's dñs nõ cõfecisset. Magister tñ Hugutio ôt ꝓtra Sane ꝑsc̄ tpib⁹ hereticis pullulãtibus t trinitatẽ impugnãtibus: ex institutiõe Alcuini magr̄i Karoli rogatu Bonifacij archiepi mogũtini statuẽr̄ p̄ima feria missa ô trinitate dicebat. Scõa feria de sapia. Tertia feria de spũsctõ. Quarta feria de charitate. Quinta feria de angel'. Sexta de cruce. Septima de btã virgine. Causa ꝓ illa cessante/illõ cessauit. et dñicali officio ordinato staturũ fuit vt ꝑma feria suũ haberet officiũ. s. de trinitate. Scõa de angel'. ḋa tũc ꝑmo creati sunt in bonis gratuitis. tũc eñ lux diuisa fuit a tenebris. i. boni angeli a malis. q⁹ tũc ceciderũt mali. boni ꝓ cõfirmati sũt. In ꝑma ꝓ feria creati fuerunt angeli in bonis naturalib⁹. Ḋtak etiã in scõa feria p defunct̄: vt ill' adhibeamus suffragia ãgelor̄. Et q⁹ vt dicũt q̄dã ī ꝑma feria refrigeriũ hñt illi q̄ sũt ī purgatorio. t statim ī scõa feria redeũt ad pẽas t labor̄: q̄re vt eor̄ subueniat laboribꝫ missa p ill' ī scõa feria celebrat. In tertia feria p pctis In q̄rta p pace. In q̄nta p tribulatõe. Vl' in tertia feria dz repeti ītroit⁹ misse ô dñica. Institutũ etiã fuit vt in q̄rta feria ieiunaret. et illa sil'r die dz missa de dñica dici: nisi festiuitas ip̄ediat. In q̄nta feria dz sil'r repeti officiũ dñice. s. introit⁹: epl'a: t euãgeliũ. q⁹ dies iouis ôr cognata dñice diei put dicet sub ti. de accessu ponti. ad al. In sexta feria de cruce. Illa eñ dies appropꝫatur chr̄o in cruce. q⁹ ip̄e ī ea mori t crucifigi voluit p salute hũani gener̄. In septima feria de btã ꝑgine. Qô initiuz habuit: qñ olim in q̄dã ecc̄lia ciuitat̄ Constãtinopolis erat imago btẽ ꝑgis: coꝝ q̄ depẽdebat velũ qô totã velabat imaginẽ. sed ℔ velũ in sexta feria post vesp̄as recedebat ab imagine nullo mouẽte/solo dei miraculo: quasi deferret in celũ: vt ad plenuz posset imago a pp̄lo ps̄pici. Celebrat̄ ꝓ vesper̄ in sabbato descẽdebat ip̄m velũ añ eandẽ iconã siue imaginez. t ibi manebat vsq̄ ad sextã feriã. Hoc viso miracl'o sanctituz ẽ vt sp̄ illa feria de btã ꝑgie cantaret. Alia etiã rõ est. q⁹ dño crucifixo t mortuo: et discipulis fugiẽtib⁹ t de resurrectiõe desperantibus: in ea solatota fides in sabbato illo remãsit. sciebat eñ quõ portauerat eũ sine labore: t peperat sine dolore: et iõ certa erat q⁹ fili⁹ dei esset: t a mortuis die tertia resurgere debebat. Et hec ẽ rõ q̄re dies sabbati magis q̄ alia dies beate marie appropriat. Tertia rõ est. q⁹ dies sabbati est ianua t ītroit⁹ ad dñicã diẽ. Vñ cũ sum⁹ in sabbato sum⁹ iuxta dñicã diẽ. dies aũt dñica ẽ dies reꝺei. et sic̄ vitã eternã. Vñ cũ sum⁹ ī gr̄a dñe nr̄e/sum⁹ q̄si in ianua padisi. Q⁹ igit ipsa est nob⁹ porta ad regnũ celor̄ qô p diẽ dñicã figurat: ideo de illa solẽnizam⁹ in septima feria q̄ diẽ dñicã p̄cedit. Quarto vt solẽnitas mr̄is solennitati filij ꝓtinuetur. Quinto vt festiui⁹ agat in die in q̄ de⁹ ab oi ope reꝺeuit. Notandũ etiaz est q⁹ in misse officio vbi chr̄i passio repetitat: tribꝫ liguar̄ generib⁹ vtimur. s. greca: hebraica: et latina. ad significãdũ q⁹ dis tribꝫ linguis scp̄t⁹ est titul⁹ crucis. Joã. xix. t ad designãdũ q⁹ oĩs lingua q̄ p hãc triplicẽ intelligit: deũ laudare t cõfiteri debet. q⁹ dñs nr̄ Jesus chr̄s in gl'ia ẽ dei p̄tis. Iz eñ mlta sint genera linguar̄: iste tñ sunt p̄ncipales. hebrea ꝓpter legẽ: et q⁹ ē mr̄ aliar̄. greca ꝓpter sapiam. latina ꝓpter nobilitatẽ t rhomani imp̄ij dñiuz. Verba latina sunt epl'e: euangelia: orõnes t cant⁹. greca sunt kyrie eleyson: chr̄e eleyson t imas. hebraica sunt alleluia: amẽ: sabaoth: t osanna. Vñ t i missa rhomani põtifex̄ in p̄cipuis solẽnitatibus legit euãgeliũ t epl'a nõ solũ in latino verũetiã in greco. ad designãdũ ꝓiunctionẽ vtriusq̄ pp̄li sub vna fide: siue q⁹ ecc̄lia cõstat nõ solũ ex latinis verũetiã ex grecis. et vide in. vj. pte sub ti. de pasceu. Sz q̄rit vtrũ sacerdos min⁹ q̄ duob⁹ p̄ntib⁹ debet celebrare missam? Et videt q⁹ ñ. Statuit nãq⁹ Sother papa vt null⁹ missar̄ solẽnia celebrare p̄sumat: nisi duob⁹ p̄ntib⁹ sibiq̄ rñdentib⁹/ipse tertiꝰ habeat. Cũ eñ ipse pl'alit dicat: dñs vobiscũ. t i secreta dicat: orate p me. cõuenit vt ipsi⁹ salutatiõi a pl'ib⁹ rñdeat. Vel ꝙ aliô est necessitat̄ articulus in q̄ põt vno solo pñte celebrare. t aliud religiõis ꝓtẽptus. Pie q̄z credendũ est et sacr̄ autoritatib⁹ cõprobat q⁹ angeli ôi comites assistũt orantib⁹. iuxta illõ ꝓphetic̄ũ. In cõspectu angelor̄ psallã tibi. Et angel⁹ ad Tobiã. Cũ orabas cũ lachrymis:

obtuli orōnē tuaz dño. Sed ꝛ in canone misse cōtinet Supplices te rogam⁹ oipo-tens ds.iube hec pferri p man⁹ scī angeli tui in sublime altare tuū. Preterea q̄libet hō dz suū ꝓpriū angelū ad custodiā. Unde dñs in euange. loq̄ns de puul' ait: Angeli eoꝝ sp vidēt faciē p̄is. Illos igr̄ habem⁹ in orōne pticipes: q̄s habebim⁹ in glificatione cōsortes. Solus tm̄ psbyter non pōt diuinū officiū absq̄ ministri suffragio celebrare: put in ꝓstōne Alexandri canetur. Canon q̄z Toletan. concilij statuit: vt vbi tempis vl' loci siue cleri copia suffragatur: habeat quisq̄ deo sacrificans post se vicini solaminis adiutorē/ vt si ex aliq̄ casu ille qui ad officia impletur⁹ accedit turbat⁹ vl' ad terrā elisus fuerit, a tergo sp habeat qui ei⁹ vicē itrepide asseqūt. Siq̄dē copia tpis suffragat si ñ fuerit guerra loci siecēia sit diues. cleri si sit ibi copia cōicoꝝ. Generalit aūt dicendū est: q̄ illa est legitima missa in qua sunt sacerdos, rīdens, offerens atq̄ cōmunicās. Sicut ipa p̄cū cōpositio euidenti rōne demonstrat. Introitus ad chorū ꝓphetaꝝ respicit: qm̄ ām Augustinū moyses minister fuit veteris testamēti. ꝓphe ministri noui. Kyrie eleyson ad eos respicit ꝓphas: qui circa dñi aduentū erāt: de q̄ bus fuerūt Zacharias et Johānes bapta filius eius. Glia in excelsis ad cetū respic angeloꝝ gaudiū natiuitatis dñi pastoribus annūciantiū. Prima collecta respicit ad hō q̄ dñs circa annū duodecimuz agebat: qñ scz ascendēs hierosolymā sedebat int' doctores audiens ꝛ interrogās. Epistola ad Johānis p̄dicatōem ptinet. Responsoriū ad beniuolentiaz apl'oꝝ respicit: scz quō a dño vocati secuti sūt eū. Alleluia ad letiā clam mentis eoꝝ ptinet quaz habebant de pmissiōib⁹ eius. vl' de miracul' q̄ p eū vel p nomē ei⁹ fiebant. euangeliū respicit tēp⁹ a sua p̄dicatōe vsq̄ ad p̄dictū tēpus. Qō ꝓ deinceps in misse officio agit ad illō respicit temp⁹: qō est a dūica q̄ pueri hebreoꝝ obuiauer̄t ei vsq̄ ad diē ascensiōis ei⁹ sine pētecostes. Oratio ꝓ secrete vsq̄ Hebis quoq̄ peccatoribus: deligt illā orōnē quam Jesus in mōte olineti exercebat. Qō aūt postea agit ꝑcat tēpus illud q̄ dñs in sepulcro iacuit. Qñ vero panis in vinū mittit: animā dei ad corp⁹ redire demōstrat. Salutatio seq̄ns ꝑcat salutatōes postea discipulis a chro factas. Fractio oblate ꝑcat fractionē panis factam a dño discipulis in emaus. Hec pleni⁹ in suis locis dicent. De missa p mortuis ꝛ ip̄oꝝ officio in septima pte dicet. Ad h̄ missa nō nisi in sacratis ds locis. i. in tabnacul' diuis p̄cib⁹ a pōtificib⁹ delibut̄ absq̄ mag̃ nēcitate dici dz. Non g̃ in ꝓphanis domib⁹ absq̄ ep̄i licētia: qr̄ sanctius est missaz nō cātare vel nō audire q̄ in locis in q̄b⁹ hec fieri nō oportet. Unde scptū ē. Vide ne offeras holocausta tua ī oī loco quē videris: sz in oi loco quez elegerit dñs ds tu⁹. de h̄ dicet in ꝑmio ānte pris. Pōt aūt esse nēcitas vt dicat in naui vl' in exercitu sub papilione: siue sub diuo si illud bīi nō possit: sz tūc cū tabula seu altari viatico. Presbyter aūt ñ dz missaz celebrare sine lnia ep̄i in altari i q̄ eps ea die celebrauit. Sixtus tī papa statuit missam nō nisi sup altare celebrari. Felix papa ꝑmus statuit sup memorias martyrū missas celebrari. Bonifacius papa scōs statuit vt ī misse celebratōe clerici a laicis sint diuisi. Martinus papa statuit missam alta voce cātari. Uigil⁹ papa statuit eā in ecclie orientali parte dici. Illud quoq̄ notanduz est q̄ in missa repūtat pugna ꝛ victoria sacerdotis ꝫ hostē āticū. Processus ad hāc pugnā ponet sub ti. de accessu pōt. ad al. ī fine. Arma ꝓ ꝛ pugn̄ sacerdotis posita sunt in ꝑmio tertie ptis. Rursus missa q̄si quoddā iudiciū imitat. Uñ ꝛ canon actio vocat. Est ei actio cā ī iudiciū ōducta. In missa q̄dēcā nr̄a agit: oratoriū ē ptoriū: ds iudex: diabol⁹ accusator. ministri testes. sacerdos aduocat⁹ ꝛ defensor: hic ē moyses q̄ cām populi ad dñz allegabat. cui⁹ patrocinio delatoris fallacia ꝓfutat: ꝛ nr̄a innocētia cōprobat ꝛ absoluit: ꝛ iudicis ira placat: ꝛ p̄ misericōiā culpa ām̄ittit. Cetez missa ōr mysteriū qō pfert: ꝛ sacrificiū qō offert. Misse aūt officiū in duas p̄ncipalit diuidit ptes: vicz in missaz catbecuminoꝝ: et missam fideliū. Missa catbecuminoꝝ est ab itroitu vsq̄ post offertoriū: q̄ missa ab emittēdo dicit. qm̄ q̄ sacerdos incipit ꝓsecrare eucharistiā: catbecumini foris ō ecclia mittūt. Uñ antiq̄t⁹ plecto euāgelio diaconus sup̄ pulpitū acclamare solebat. Si q̄s catbecumin⁹ adest exeat foris/ put dicet in .vj. pte sub q̄rta feria q̄rte dñice q̄ dragesime. Qō iō fiebat qm̄ catbecumini lz sint in fide instructi: nōdū tm̄ sunt renati siue baptizati: ꝛ iō nōdū sūt de corpe ecēie

ſic nec iudei nec gētiles: ḡre ſacris altaris
myſteriꝭ itereſſe nō debēt. q̄ nō niſi bapti-
zat̄ fidelibꝫ cōmittūt: nec theſauri eccl̄ie
ſunt inimicꝭ oñendi. Uñ de q̄busdā q̄ ca-
thecuminoꝝ. t nōdū renatoꝝ typū ſeu figu
raz gerebāt ſcptū ē. Jeſus aūt nō credebat
ſe illis ſcīs q̄d in hoīe eēt. Hinc etiā in ca-
none cartagiñ. ꝯcilū ōr q̄ nec gentilis nec
hereticꝰ nec iudeꝰ ꝓhibeat eccl̄iaz ingredi:
et audire ꝓbū ōi vſq̄ ad finē miſſe cathecu
minoꝝ nec etiā incelluoſi. Miſſa ꝓ fide-
liū eſt ab offertorio vſq̄ ad poſtcōmunio
nē. Et ōr miſſa illa a vimittendo: q̄ ea ex-
pleta ad ꝓpa q̄ſq̄ fideℓ dimittit. Miſſa er-
go aliq̄n eſt nomen collectiuū: q̄ q̄ñq̄ miſ-
ſa vocat q̄ē ab introitu vſq̄ ad offertori
um. Q̄ñq̄ q̄ eſt ab introitu ſacrificiū vſq̄
ad ite miſſa ē. t hoc veriꝰ q̄ tūc hoſtia mit
titur. Q̄ñq̄ q̄ vſitatiꝰ eſt ōr: miſſa totū of
ficiū ab introitu vſq̄ ad ite miſſa ē. ſiue iuo
catio noīs ōi q̄ fit a ſacerdote ſup altare q̄
ſi trāſmiſſa: eo q̄ ppℓs fideℓ p myſteriū ſa-
cerdotꝭ q̄ vice mediatoris int̄ deū t hoīes
id ē chr̄i fungit: p̄ces. ſupplicatōes ac vota
altiſſimo trāſmittit. q̄ñq̄ illud tātū officiū
q̄ ſub ſilētio ōr. Q̄ñq̄ ſolū ꝓba illa q̄bus
dñicū ꝓficit corpꝰ. Aliq̄n miſſa eſt nomē p
priū: q̄ ſignificat chr̄m q̄ miſſus ē a p̄re i hūc
mūm. Signficat etiā angelū q̄ mittit: vt p
eiꝰ manꝰ hoſtia offeraℓ ſublime altare dñi
Jp̄m ergo ſacrificiū. i. hoſtia vocat miſſa
q̄ſi trāſmiſſa. ꝓpus ſiquidē a p̄re nob vt ſcz
eſſet nobiſcū. poſtea a nobis p̄i vt interce
dat t ſit ꝓ nobis apud deū. Itē tranſmiſſa
ꝓmo nob a p̄re p incarnatiōez chr̄i filij ſui
q̄ fuit miſſus celeſtis: et poſtea p̄i a nobis
p paſſionē eiꝰ. Siℓr i ſacramēto trāſmiſſa
ꝓmo nobis a p̄re p ſcrificationē q̄ nobiſcū
eſſe incipit poſtea p̄i a nob p oblatiōem q̄
p nobis apud p̄rem intercedit. Hec eī miſ-
ſio ſeu legatio ſola ſufficiēs et idonea ē ad
ſoluēdas int̄ deū t hoīes inimicitias t of-
enſas. Cū ergo diaconꝰ i fine miſſe dicit.
ite miſſa eſt. idē eſt acſi dicat. redite ad pro
pria: vℓ ſeq̄mini chr̄m: q̄ miſſa ſiue oblata
eſt hoſtia ſalutarꝭ ꝓ vob ad deū patrē ple-
candū. Pōt etiā et aliter miſſa diuidi in qr
tuoꝝ ptes ſm ap̄lm. j. ad Tim. ij. t habetur
etiā in canone ꝯcilij toletan. ſcz in obſecra-
tiōes. oꝝōnes. poſtulationes et laudes ſiue
gr̄arūactiōes. Quoꝝ verboꝝ expoſitio in
q̄nta p̄te ſub titulo. de tertia ponet. Pars
ꝓma p̄tendit ab introitu vſq̄ ad offertoriū
et ōr obſecratiōes. i. p̄catōes q̄. ſ. fiūt ꝓ q̄
ſpecies ſcipiāt bñdici. Scḋa vſq̄ ad finez
dñice oꝝōnis. ibi vicz. libera nos q̄ſumus
dñe t c̄. Tertia vſq̄ ad cōionē vicz ſm Au
guſt. oꝝōnes q̄s eps dicit poſt cōmunionē
Quarta vſq̄ in finē. ſ. ſm Aug. q̄ñ pꝰ Ite
miſſa ē. vel Bñdicamꝰ dño: ꝓpℓs reſpōdet
Deo gr̄as. Scḋz alios ꝓ ꝓma pe p̄tēdit
ab introitu vſq̄ ad Te igit. Scḋa vſq̄ ad
Orem⁹ p̄ceptz ſalutat. Tertio vſq̄ ad colle-
ctas. Quarta vſq̄ ad Ite miſſa ē. Rurſus
q̄ q̄nq̄ fuerūt ſanguis chr̄i effuſiōes: ideo
miſſe officiū ab offertorio in antea in q̄nq̄
ſubdiuidit ptes: vt ibi dicet. Sedz q̄ i ſo-
la cruce etiā quinaria fuit ſanguis effuſio.
ideo t ſolus canon ſubdiuidit in q̄nq̄ par
tes. Prima vſq̄: qui ꝓdie. Secūda vſq̄ ad
miemento. Tertia vſq̄ ad: p̄ceptis. Quar-
ta vſq̄ ad embolismū. Quinta vſq̄ ad col
lectas.

De q̄nq̄ pſalmis q̄s pontifex celebratu
rus dicit.

Celebraturus pō

tifex miſſaꝝ ſolēnia q̄ſdam pſal
mos t oꝝōnes ex inſtitutiōe Ce-
leſtini ꝓmi p̄mittit: quos interim dū cali-
gis t ſandaliꝭ ornat dic ſm exhortatiōez
pſalmiſte dicentz: p̄occupem⁹ faciē eius in
cōfeſſione: et i pſalmis iubilem⁹ ei. Hi pſal
mi ſunt q̄nq̄: vicz. Quā dilecta tabernacu
la. Bñdixiſti. Inclina. Credidi. t De pfūdis.
vt q̄d q̄d imūdū quinq̄ ſenſuū trāſgreſ-
ſiōe cōmiſit: q̄nq̄ pſalmoꝝ oꝝōne detergat
Quedā eñ cōtinent in q̄libet ipſoꝝ que re
cte cōueniunt celebraturꝭ altarꝭ myſteriuz
et euchariſtie ſacramentū. Oꝝōnes ꝓ q̄s
adūcit manifeſte p̄tinēt ad impetrādū coꝝ
dis t coꝝpis mūdiciā t munimen. Rurſus
ideo ōr Quā dilecta. t alios pſalmos: vt i
chriſto cuiꝰ typū gerit ꝓtutū plenitudo no
tet. Et nota q̄ religioſus ſm ordinis ſui p
feſſionē diſcalciatꝰ incedēs miſſam celebra
turꝰ ſe caleeat ex p̄cepto ap̄li dicētz ad eph̄.
Srate calciati pedes in p̄paratiōe euāge-
liū p̄cꝭ. Nempe p calciamēta q̄ fiūt de pel
libꝰ aialiū mortuoꝝ t valcāt trā t ſūt clau-
ſa deſubter t apta deſup: ſignificat q̄ ſacer
dos debet eſſe mortuus mundo: et debet
habere coꝝ clauſum ad terrena. t ipſa tan-
q̄ lubrica calcare et vilipendere: et aper-
tum ad reſpiciendum et deſiderandum ce
leſtia.

De capitis compositione et manuū lo-
tione.

Aligis et sanda-

c lijs impositis pōtifex et sacerdos caput pectinat: man⁹ z faciem la uat. Nā z legalis sacerdos sacrificaturus lotis pri⁹ manibꝫ ac pedibꝫ iduebat mona-stalim: cui⁹ loco hodie sādalia habent: put dictū est in .iij. pte sub ti.ō legalibꝫ idumē-tis. Pectinat igit caput z faciē lauat. Pri-mo exēplo Marie q̄ futurā cbāi passiones figurans vnxit oleo caput eius. Etē in misse officio christi passio repsentat. Se-cūdo et mādato dñi dicentis in Matthēo. Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū z faciē tuā laua. p hoc significās q̄ in scīs opib⁹ nīis oēm fictionē z simlationē a nob⁹ amo uere debem⁹. Tertio pectinat caput. Nā p capillos supflue cogitatōes z cura terre-ne sollicitudinis: p caput mens z intentio q̄ cunctis anie actib⁹ sicut caput ceteris mē-bris supemiet/significant. Cōgrue igit pe ctine capilli cōplanant z occupant et euul-si sepant: ad notandū q̄ tūc specialr mores cōponere z supfluas cogitatōes a se expel lere debet: iuxta illō ꝓpheticū. Auferte ma lū cogitationū vestraꝝ, atq̄ mens ipsi⁹ pre-uia discretiōe separi: q̄etari: z purgari a ter renis sollicitudinib⁹: z virtutib⁹ ornari de bet. Pecten em̄ ꝓpter ordinatā in scissioni bus diuisionē/discretionē signat: q̄ intētio anie adornat, sicut capilli capitis pectine adornant. Man⁹ q̄z lauat ꝓpter reuerētiā tāti sacrāmti: q̄rin⁹ ad illud ptractādū mū-dissim⁹ accedat. Unū Greg. in pastora. li. j. ca. xij. Necesse est vt mūda studeat esse ma nus q̄ diluere sordes curat. Corpalit igit lauat man⁹ vt spūalr mūdet act⁹. Iuxta illō psal. Lauabo inter innocētes man⁹ meas z̄c. ne q̄si illot⁹ manib⁹ ad mēsam puenire vi-deat. nō q̄ lutū manuū diuīa sacramēta cō taminet, sed sīc⁹ idigne māducat et bibit: iudiciū sibi māducat z bibit. Unū z in euā-ge. Matth. Nō lot⁹ manib⁹ māducare nō coinq̄nat hoīem. q̄ ꝓ do ore pceduṫ z de corde exeūt, vicz cogitatiōes male: homici dia: z adulteria: z cetera hmōi. hec sūt q̄ in-quinant hoīem. Sollicite ergo satagēdū est vt nō tā exteriora manuū q̄ interiora mē tiū inq̄namēta purgent. Manuū aūt lotio a lege sumpsit exordiū: vt ꝑmissum est. Le gīt em̄ Exo. xxx. xxxvij. z. xl. ca. q̄ moyses fecit labr⁹ eneū de speculis mulier⁹ in q̄ laua bant se sacerdotes in ingressu tabernaculi testimonij: z q̄n accessuri erant ad altare. Sic̄dē in labro eneo sonoro significat cōs fessio. In altari aureo mētis amaritudo. In speculis mulier⁹ vite scrōr. cōsideratio Sacerdos ergo ꝓfect⁹ ad altare veniat: p cōfessionē siue lachrymis pnie se abluat: p mētis amaritudinē se purget: p cōsideratio-nē vite scrōr. se info:met. De ꝓmo Esa. lij. Mūdami q̄ fertis vasa dñi. De scdo. j. Co-rin. v. Expurgate vet⁹ fermē. z̄c. De tertio Heb. xij. Hōtes ꝓpositā] nubē deponamus oē pōdus z circūstans nos pctm̄: vt sim⁹ in nūero innocētū audacter dicētiū. Judica me dñe qm̄ e. in ino. z̄c. Itē Lauabo inter innocētes man⁹ m. z cir. al. t. dñe. Deinde man⁹ lotas manutergio tergit. q: p⁹ lachry mas ꝓtritiōis pctā abbo:rere z abolere p opa satisfactōis debet. Linū q̄dē p labore ad cādore pducit: z penitētes p satisfactio nem ad ꝓpetuā gl̄ificationē. Crinū igitur manuū z faciei ornamēta nō sunt volupta tis oblectamēta, sed in figurā a dño sacer dotib⁹ legis iniūcta.

De aq̄ bñdicte ꝓsecratiōe z aspsione.

Acerdos in do-

s minicis diebꝫ celebraturꝰ alba z stola paratꝰ: priusq̄ planetā idu at: vt liberꝰ vacare possit/aquā ex institu tione Alexādri pape ꝑmi benedicit: alta re: eccl̄iam: z populū aq̄ benedicta cōspgit: vt oīs spirituū imundor⁹ spurcicia tā de ha bitaculo q̄ de cordib⁹ fideliū ꝓpellat. Hec em̄ virt⁹ aq̄ exorcizate inest. Et etiā q: no uus chr̄ianor⁹ ppl⁹ baptismat⁹ sacramē-to renat⁹: ita ministerio aq̄ lota renatorum corpa munit: sīc sanguis agni a ꝓsco ppl'o ad repellēdū pcussorē in postib⁹ ponebat. Unū in canone Alexādri ita legit. Aquā sa le aspsam popul' bñdicim⁹: vt ea cūcti aspsi sctificent z purificent. qđ z oīb⁹ sacerdo-tib⁹ faciendū esse mādam⁹. Nā si cinis vi-tule aspsus populū sctificabat atq̄ munda bat. s. a venialib⁹: multo magis aq̄ sale aspsa diuinisq̄ pcib⁹ sacrata ppl'm sctificat atq̄ mūdat a venialib⁹. Etsi sale aspso p heliseū sterilitas aque sanata est: q̄nto magis diuīs pcib⁹ sacrat⁹ sal sterilitatē rer⁹ aufert būa nat: et coinq̄natos sctificat z purgat z ce tera bona multiplicat. et insidias diaboli auertit. z a phātasmatis versutijs homines

defendit. Rursus tūc sacerdos intus tabernaculū aspgit: dū dei miscōiam petit. Eyp anus q̄z papa ait q̄ iō homies aq̄ bñdicta aspgunt, q̄ valet ad sctificationē. Cū scriptura p ezechielē dr. Aspgā sup vos aquā mūdā: z mūdabimī ab oīb⁹ imūdicijs vris et dabo vobis cor nouū z spīm nouū in vobis. Itē in Nūer⁹. Qui tetigerit cadauer hoīs siue būane anie morticinū. i. a morte cadens. et ppt̄ hoc septē diebꝰ fuerit imundus: aspgat ex hac aq̄ die tertia z septima et sic mūdabit a pctō. Si em̄ aspersus die tertia nō fuerit/ septima nō poterit emūdari. Itē q̄ ex hac cōmixtiōe aspsus ñ fuerit/ polluet tabernaculū. i. ranq̄ pollut⁹ ñ intrabit cū alijs tabernaculū. i. seipm̄ qui est ps tabernaculi dñi. i. eccl̄ie: et pbit ex israel. Itē q̄ aq̄ expiatōis nō est aspsus: imūdus erit: z manebit squrcicia ei⁹ sup eū. Et iterū Purificabis leuitas circūspergēs eos aq̄ purificatōis. Et iterū. Aq̄ aspsionis purificatio est. Et q̄b⁹ apparet aspsiōes aq̄ instar salutaris lauacri obtinere. Quidā tū pmissa referūt ad aquā baptismi. Aqua igit̄ i memoria baptismi oī dñica bñdicit: vt dicet in. vj. pte sub ascensiōe. preterq̄ in pasca z pentec̄. q̄ in sabbat⁹ dñicas illas pcedētibus bñdict⁹ fontib⁹ añ chrismat⁹ infusiōes aq̄ recipit: et ad aspgendū nos z domos reseruat. sicut i canone Lautū habet. Et aq̄ ergo bñdicta nos z loca in significationes baptismi aspgim⁹. nec aspgimur vt rebaptizemur: sed vt gr̄am diuini nois cū memoria baptismat⁹ inuocem⁹. Et q̄ in dict⁹ duabꝰ dñic⁹ aspgat altare: nō tñ tūc cantat añа. Aspges me dñe tc̄. q̄ tūc pot⁹ lugēdū nob est cū recolim⁹ nos esse a chr̄o mūdatos p suc suppliciū passionis. iuxta illud Thren. iij. Memoria memor ero: z tabescet in me aīa mea. In dñicis q̄ diebꝰ ante missam mai⁹ altare tm̄ z tot⁹ ppls aspgunt. Quis in nocturnis z vespis oīa altaria vel saltē pcipua thurificent. Circa q̄ cōsiderādū q̄ hui⁹ aspsio alia rōne fit sup pplm̄: z alia sup altaria. Quia em̄ pcluit de⁹ oēs sub pctō saltē veniali: q̄ septies in die cadit iust⁹: idcirco ipse populus eccl̄iam ingredi⁹ diuis insistere intēdēs: ipsa aq̄ sanctificata aspgit: que valet ad q̄tidiana delenda: sic̄ z cinis vitule in veteri testamēto fm̄ q̄ q̄ immūdus erat pbibebat eccl̄ias ingredi donec aq̄ lauaret. Altare aūt aspgit̄ ppter reuerentiā sacramēti q̄ ibidē cōsecrandū est. vt inde oīm malignorū spirituū pūnia arceat. Et q̄m̄ chr̄is p altare q̄ esse debet lapideū significat: fm̄ illō apli. petra aūt erat chr̄ist⁹. et fides nr̄a de vno chr̄o z nō de plūb⁹ est: idcirco vt signum signato rndeat: vnico altari aspso/ vniuersus aspgit̄ pp̄lus. q̄ ipse solus est q̄ tollit pctā mūdi. Thurificatio p̄o q̄nq̄ repetat diffusionē diuersar⁹ gr̄ar⁹ spūaliū. et q̄m̄ gr̄a nō solū in capite: veruetiā in alijs subiect⁹ capiti inuenit: ideo p̄uenient post p̄mū secundario alia altaria p que diuersi grad⁹ sanctor⁹ itelligunt thurificari solent. Rursus thus in thuribulo cor ignē orōnis accēsus significat. Quia g̃ oīo nr̄a ad deum z chr̄istū mediatorē nost⁹ debet p̄ncipal⁹ applicari: ideo z altare z crucifix⁹ thurificari solent. In pascali aūt tpe ad aspgēdū cantamus Vidi aquā. q̄ sumit de Ezechiele. cui dñs oñdit ciuitatē edificatā sup montē et vergentē ad austr̄: in q̄ erat mirabile tēplū. Ciuitas eccl̄ia est. de q̄ dr. Nō potest abscōdi ciuitas sup montē posita. Tēplū est corp⁹ chr̄i. de q̄ dr. Soluite tēplū hoc: et post triduū exc̄. illō. Aqua de tēplo egrediens/ fons est baptismi de latere chr̄isti pcedēs. Sed cū fuerit in leuo lāceat⁹: cur h̄ dr a latere dextero: Rndeo q̄ sūt duo latera chr̄i. s. dextr̄ z leuū. Dexterū est diuinitas: z leuū būanitas. A latere igit̄ dextero exiuit. q̄ de diuina chr̄i natura spūssanctus aq̄ inuisibilis pcedit: q̄ aque visibili que d latere leuo. i. būanitate lāceata pfluxit/ saluādi p̄tutē tribuit. Recte igit̄ hoc in pcessiōe pascali cantam⁹ in laudē flumis hui⁹ cui⁹ mūdatiōe p mortē chr̄i reuixim⁹. Vel post octauā pētecostes cātat in dñicis ad aspgendū añа Aspges me dñe. que a pasca vsq̄ tūc intermittit. q̄ de fide passionis z humilitate baptismi p̄ha p̄dixit. Porro aq̄ cū bñdicit sal admiscet. q̄d ab Heliseo sumpsit exordiū. Et fit hoc ad notandū q̄ pp̄ls p aquā intellect⁹ vt sctificari possit p sacerdot⁹ officiū/ p̄bo dei imbuit: q̄d p salē significat. Fit ter crux sup aquā z salē. q̄ docet pp̄ls sctē trinitati gras p sua eruditiōe atq̄ redēptiōe referre. Per aquā q̄z confessio: p salē amaritudo significat. et q̄ mixtura gemin⁹ part⁹ p̄cedit. i. diuisio seu separatio delictor⁹: vt ort⁹ virtutū ac bonor⁹ oper⁹. Sed q̄re sal p̄ius bñdicit q̄z aq̄? Respondeo. q̄ sal intelligit amaritudo pnie. p aquā baptismus. q̄ g̃ cordis p̄tritio de-

bet p̄cedere absolutiōez: z pn̄a baptismū: ideo pri⁹ bn̄dicit sal q̄ aq̄. Et nota q̄tuz or esse genera aq̄ benedict̄. Prima in q̄ fit iudiciū purgatōis q̄ in vsu nō est. Secunda aq̄ q̄e sc̄tificat in dedicatiōe eccl̄ie z altarz, de q̄bz in pma pte dictū est sub ti. ō cōse. eccl̄ie z altarz. Tertia ē q̄ in eccl̄ys aspgimur. de q̄ h̄ agit. Quarta aq̄ baptismi. ō q̄ dicet in. vj. pte sub sabbato sctō. Et hac solebāt hoies aspgi p̄usq̄ chrismarent. et adhuc fit in q̄busdā locz, sed hodie interdictū est. Putabāt em̄ se itez a pctis hui⁹ aq̄ aspsione mū dari: cū tm̄ ꝓstat nullu⁹ bis baptizari posse. Quia ꝑ maiꝰ dignuz trahit ad se miꝰ dignū: ideo si aqua nō benedicta admisceat bn̄dicte/efficit bn̄dicta.

De officio seu introitu misse.

N introitu pn̄a

i pe misse incipit. Sciēdū aūt q̄ scti p̄res z ꝓphete añ chr̄i aduentū suspirātes z p̄conātes p̄miserunt desideria: opa: laudes: z p̄ces. q̄ singula figurant in missa. Introit⁹ nanq̄. s. ipa antiphona: vaticinia ꝓphetaꝝ z scōꝝ patꝝ desideria cū p̄conijs: filij dei aduentū et incarnationez dei expectantiū exp̄mit. In cui⁹ rei signuz in pn̄a dn̄ica aduēt⁹ cātat eccl̄ia introitū. Ad te leuaui. Chor⁹ igit psallētiū clericoꝝ q̄ sc̄at choꝝ ꝓphetaꝝ z multitudinē sctōrū chr̄i aduentū expectantiū: aīam suā dilatat et introitū in iubilo cantat: qm̄ ꝓphete: patriarche reges z sacerdotes: oēsq̄ fideles aduētū chr̄i cū ō̄siderio expectabāt clamātes z iplorātes. Emitte agnū dn̄e dn̄atorē terre zc̄. Itē. Veni dn̄e z noli tardare zc̄. Hinc etiā ille symeon iust⁹ z senex bn̄dixit dicēs. Nūc dimittis tuū s. d. sm̄ ꝓbū tu. zc̄. Quia viderūt oc̄li mei salu. s. zc̄. Et chr̄is. Multi reges z ꝓphe voluerūt videre que vos videtis z n̄ vide. zc̄. Et eoꝝ q̄ p̄sona cātat introit⁹, p q̄s chr̄is introiuit in mūduz, iuxta illō apl̄i. Et cū introducit p̄mogenitū in orbē terre. d. et adorent eū oēs angeli dei. Sequit ꝑsiculus psalmistic⁹ sine psalmus q̄ ꝓsionē ad opationē notat, ꝑ quā etiā ꝓsus: q: p eū reuertimur ad introitū: significās opa z vaticinia. Cōsequent ex institutiōe Damasi pape ō̄r Glia p̄ri z filio z spūisancto zc̄. q̄ō signat laudē. q: post opationem dāda ē glia. Dicit etiā gloria: vt oñdat patrē z filiū z spūmsctm̄ hr̄e eq̄lē gl̄iam z coeternā maiestatez in p̄ncipio z nunc z sp̄ et in secla seculoꝝ. s. in p̄nti: p̄terito: z futuro tp̄ib⁹. Interpositio aūt glie inter p̄mā cantationē inroit⁹ et ipsi⁹ repetitionē/ desig̃t captationē beniuolētie. Ut em̄ qō expectabāt facili⁹ obtinerēt: ad torā trinitatē cordis z vocz gl̄ificatiōe clamabant dicentes Ostēde nob dn̄e miscōiam tuā: et salutare tuū da nob. q̄ sedes sup cherubin mani. coram effra. b. z manasse. Quoꝝ tādē clamorez spūsctūs exaudiēs vnxit eū oleo leticie p̄ cōsortib⁹ suis: et ad euāgelizandū paupib⁹ destinauit. sic ipse dei fili⁹ q̄ ꝓphetam testat dicens. Spūs dn̄i sup me: eoq̄ vnxit me: euāgelizare pau. misit me. Deide antipbona ipsa seu introit⁹ repetit: vt desideriū antiq̄ patꝝ seu iteratio z mltiplicatio suspiriorꝝ z clamorꝝ ipoꝝ euidenti⁹ exp̄matur. Un̄ ꝓpha Wāda remāda. expecta reexpecta. Modicū ibi z modicū ibi. si morā fecerit expecta eū: qz veniēs veniet z nō tardabit. Hoc aūt desideriū antiq̄ nō sp̄ repsentat introit⁹ intellectu lr̄e: sed iubilo cātilene. Uez in die⁹ pfestis bis introit⁹ cātat in laudē diuīe z hūane nature: q̄ in p̄sona filij sunt vnite. In q̄busdā ꝑo ecclesijs z p̄cipuis festiuitatib⁹ triplicat in laudē z honorē trinitatis: q̄si tripudiem⁹ei in cui⁹ memoriā missam cātem⁹. et ō̄r semel cū Glia p̄ri. ad laudē incarnatiōis. Q̄nq̄ aūt inchoat voce dimissa: ad notādū būilitatē. subsequnter alta voce repetit. q̄ vocis exaltatio significat excitationē a somno pctī: quem vox supplsa demōstrat. iuxta illō apl̄i. Hora est iā nos de somno surgere. Pōt etiam z aliter dici: put de inuitatorio in. v. parte subnocturnis dicet. Sp tm̄ integre repetit vt pfectio leticie denotet. Quedā ꝑo eccl̄ie dicūt introitū. Primo pfecte. qz eccl̄esia deū laude pfecta laudat. Scōo impfecte. qz impfecta ē oīs laus vie. Tertio pfecte. qz pfecta ē laus patrie. Dicit aūt introit⁹: eoq̄ dū ille canit/sacerdos ministratur⁹ ad altare itrat. seu q: p illā antiphonā ad officiū intrat. q̄ etiā vocat officiū q̄si efficium: put dicet in pemio. v. pt̄s. Celestin⁹ papa statuit vt psalmi Dauid cētūquinq̄ginta ad introitū misse añ sacrificiū antiphonatim canerent. qō antea non fiebat. sed ep̄la Pauli z euāgeliū tm̄ legebāt. et postea missa celebrabat. De illis g psalmis excepti sūt oēs introit⁹ regulares: gradualia: offertoria z cōiones. q̄ cū modulatiōe p̄mo ceperunt ad missam in eccl̄ia rbomana cātari.

Gregor⁹ em̄ introitū misse cū cantu ordinauit, z vnū ꝑsuz de illo psalmo q̄ cātabat retinuit. Irregulares ꝯo introit⁹ sunt q̄ ꝑm varietates solēnitatum instituti sūt, vt Puer nat⁹ ē nob ꝛc. Spūs dñi repleuit or bē terraꝝ ꝛc. Et bi bñt ꝑsus pe psalmo, p̄terq̄ illi. Uiri galilei ꝛc. et Nūc scio ꝑꝛc. Et alū q̄dā ꝑm alioq̄s eccl̄ias Et est notandū q̄ qñ introit⁹ de psalmo sumit: si ꝑmus ꝑsus psalmi sit introit⁹: alioq̄s de seq̄ntibus ꝑsib⁹ eiusdē psalmi erit ꝑsus illi⁹ introit⁹, sic patet in ītroitu tertie ferie ꝑme bebdomade q̄dragesime: q̄ incipit. Dñe refugiū. Uersus em̄ est. Priusq̄ mōtes fierēt. Si ꝯo ñ ꝑm⁹ ꝑsus psalmi: sz alioq̄s alū de seq̄ntib⁹ sit ītroit⁹: tūc ꝑm⁹ ꝑs⁹ psalmi erit versus ipsi⁹ introit⁹: vt in natali est introitus Dñs dixit ad me ꝛc. ꝑsus ꝯo ē. Quare fremuerūt gētes z ppli meditati sūt inania. Et in festo innocētū introit⁹ ē Ex ore infantiū z lactētiū pfecisti laud. ꝛc. versus ē. Dñe dñs nr̄ ꝛc. Et sic ō alīs. Nō fit ad ꝑcādū vnionē z cōnexitatē capitiz z mēbroꝝ. Rurs⁹ ꝑsus qñq̄ ē duplex. qñq̄ vn⁹, qñq̄ dimidius. De q̄ dicēt ī. vj. pte sub sabbato tertie bebdomade q̄dragesime. Dū autē introit⁹ canit nō sedet: qm̄ ad op⁹ z ꝓconiū chr̄i introit⁹ refert: vt ꝓdestinati ad vex cultū dei vocent. In q̄busdaz ecclesiis trophi dicunt ꝑ psalmis ex institutiōe Gregorij pape: ad mai⁹ gaudiū de chr̄i aduētu repetādū. Est aūt ꝓprie trophus q̄dā ꝑsiculus q̄ in ꝓcipuis festiuitatib⁹ cātat imediate añ ītroitū q̄si q̄dā pambulū z ꝓtinuatio ipsi⁹ introit⁹, vt ꝑbi gr̄a. In festo natiuitatiz añ introitū illū Puer natus est nob ꝛc. ꝓcedit trophus iste. Ecce adest de q̄ ꝓphe cecinēr dicētes. Puer nat⁹ ē nob ꝛc. Habuit aūt troph⁹ originez a lege. Legit em̄ Nūc. z. q dū elevaret arca cātabat. Exurge dñe. Cū ꝯo deportabat: cātabat. Reuertere dñe ad multitudinē exercit⁹. Et ō trophus a trophos q̄ est ꝓuersio, qm̄ q̄dā ibi solēt fieri ꝓuersiones ad introitū. Ūñ q̄ñq̄ pri⁹ dicit versus z p⁹eleyson. Et inde etiā trophium ōrzona. q̄ cōuertit ab vmbilico ad vmbilicū circūcundo. Pōt etiā z alit dici: qm̄ introitus ē laus ecclie ō iudeis ꝓuerf. Ūñ tria ꝓtinet. vicz antiphonā: versū: z glīa. et ℔ ꝓpt̄ tres ordines fideliū q̄ fuerūt hebraice ligue. s. pīarche: ꝓphe: z aplī. Introit⁹ siue antiphona ē pīarchaꝝ. ꝑsus ꝓphaꝝ. gloria ꝯo aplōꝝ. antiphone repetitio est p̄ dicatiōis identitas z ꝓfirmatio: q̄si qđ lōge pri⁹ pīarcha gestib⁹ figurauit: ꝓpheta ꝑdixit: apl's euāgelizauit. Ad quā etiā conuersionē notādā/ solēnes trophi alicubi ī serunt: q̄ sūt laudes ad ītroitū ꝓuertibiles Nā trophos grece cōuersio ōr latine: vt p̄ missum est.

De accessu sacerdotis ac pōtificis ad altare, et de ꝓcessione

Ūm ītroitus ca

c nit pōtifex seu sacerdos patus z sacrz idumētz ornatus: de sacra ede egredit zad altar accedit: significans q̄ chr̄is expectatio gētiū carne sacrosctā assūpta ex virgīs carne īcorrupta: de secreto habitaculo celoꝝ egressus ē in mūdū: vl' ō secreta edc vicz de virginali vtero egressus est tanq̄ sponsus de thalamo suo. Porro ep̄s siue sacerdos egrediēs ꝓcedit int̄ duos, vicz int̄ vnū pbr̄m z diaconū: quē añcedit sbdiacō⁹ euāgeliū codicē clausū gerēs, illū ꝓcedūt duo ceroferarij: q̄s etiā ꝓcedit ferēs thuribulū cū incēso. Demū ep̄s vl' sacerdos ad altare quemiēs: mitrā deponit: cōfessionē facit: codicē apit: z osculat aptū Sacerdos itaq̄ seu ep̄s illū magnū repzesentat sacerdotem. s. chr̄m. de q̄ ait aplus. Ebr̄is assistēs pontifex futuroꝝ bonoꝝ ꝛc. Sacerdos z leuita illū deducētes: legē et ꝓphetiā designāt, sm̄ illud qđ ipe dñs ꝓposuit in pabola sanctiati. q̄ sacerdos q̄dā descēdit eadē via, et viso illo ꝑterijt. sil'r z leuita. Moyses q̄z z helias ī figura legiz z ꝓphetie apparuerūt in mōte cum chr̄o loq̄ntes. Sacerdos g̃ et leuita deducūt ep̄m, q̄ lex et ꝓphetia chr̄m annūciauerūt z ꝑmiserūt. Ūñ moyses inq̄t. Prophetā suscitabit vobis deus ō fratrib⁹ vr̄is: ipm̄ tanq̄ me audietz. Itē Esaias. Ecce veniet ꝓpheta magnus z ipe renouabit hierl'm. Uel ep̄s seu sacerdos int̄ duos existēs: sigt chr̄m inter duo testamēta. Ipse em̄ a duob⁹ testamētz mūdo p̄ ꝓphetas z aplos ꝑdicat. Quia ꝯo ille in mūdū ventur⁹ ꝑmisit ꝓphetas sapientes z scribas. In locū scriba ꝑmittit pōtifex seu sacerdos subdiaconū portantem scpturas: q̄ sapiens sit dñica disponere vasa. Qñq̄ ꝯo archidiacon⁹ z sacerdos pontificē deducūt quē imediate diacon⁹ z subdiaconus antecedūt: q̄ significāt apostolos z discipulos q̄s chr̄istus misit ante faciem suā, et adhuc quotidiē mittunt p̄dicato-

res ⁊ plati eccl'ie ꝑpare viā dño spūal'r ante faciē suā. Adhuc subdiacon⁹ antecedēs signat iohānē baptistā q̄ ꝓcessit in spū ⁊ ꝟtute helie ꝑpare dño plebē ꝑfectā: ⁊ fert ante pontificem codicē euāgelij: qz iohānes ante chr̄m p̄dicationē euāgelicā inchoauit dicēs. Penitētiā agite appꝓpinq̄bit regnū celorum. Diacon⁹ ꝟo repītat ꝓphas. q̄ annū ciauerunt futurā ex euāgelio vitā. Leteuz ep̄s ideo sequit euangeliū ad notandum q̄ debet semp illud ⁊ intueri ⁊ in mente habere: ⁊ ante illū portat: qz ꝑ doctrinā euangelij ad chr̄m vitā via ꝑparat. Pōt etiam dici q̄ ꝑ subdiaconū libꝝ ferentē ⁊ ꝑ diaconuz euangelij ꝓcōē: sanctos noui testamenti. ꝑ librū ꝟo euāgelij: nouū intelligim⁹ testamentū. Per ceroferarios ꝟo ⁊ thuriferariū sanctos q̄ precesserūt nouū testamentum: ꝑ duo candelabra cū cereis ardētibus legem et ꝓphetiā. q̄ chr̄m mūdi lucē nunciabāt cōmemoram⁹. Sine igne enim nō debet sacrificari. iuxta illud Leuit. vj. Ignis in altari meo semp ardebit. Quid lumē hui⁹ modi significet ⁊ de candelabris dictuz est in ꝓma parte sub ti. de picturis. Cerei ferunt sup candelabra q̄ fundamentum designant vt sup fundamētū luceat cozā hominibus lux p̄dicatoꝝ. pulcre ergo candelabra diacon⁹ ⁊ subdiacon⁹ ante euangeliū ꝓcedunt qz lex ⁊ ꝓphie legē gr̄e ꝓcessēr̄t. In q̄busdā eccl'iis sunt tres cerei. q̄ꝝ medi⁹ ꝟcat illuz qui ait. Ubicūq̄ sunt duo vel tres ⁊c. In alijs septē qz gr̄a septiformi tota eccl'ia illuminat. De ꝟ aliter sub euāgelio dicet Thuriferari⁹ ꝟo ceroferarios antecedit ⁊ alios ad notandū q̄ thuris significatio sanctis vtriusq̄ testamēti cōmunis est. Per thuribulū aūt coz humanū cōpetenter notatur: qđ debet esse apertū sup⁹ ad suscipiendū. et clausum inferi⁹ ad retinendū. hīs ignez charitatis ⁊ thus deuotiōis. siue suauissime oz̄onis seu bonoꝝ exēploꝝ surſuz tendē tiū: qđ ꝑ fumū inde resultātē notat. Sicut eī thus in igne thuribuli suauiter redolet ⁊ surſuz ascēdit. ita op⁹ bonū vl' oz̄o et charitate vltra oia tymiamata fragrat. Adhuc thuribulū cū incenſo coz⁹ chr̄i suauitatis odore plenū. carbones. spūs scī. thus boni opis odorē designāt. De ꝟ etiā dicet i v. ꝑte sub ti: de laudib⁹ matutinis. ⁊ infra sub ti. de thurificatiōe Postq̄ ad altare ventū est cerei q̄ ꝑcesserant postponunt vt oñdat doctores fuisse añ natiuitatē ⁊ post illumi nātes. Candelabra ꝟo manib⁹ ꝑ acholytos tenēt donec kyrie eleyſon incipiat. ad notā dū q⁹ doctoz dz exercere ope qđ docet. q⁹q̄ nō dz rudē pplm deserere donec sciat. ꝑfiteri dñe miserere. Illo ꝟo incepto deponunt q̄ñq̄ ī pauimēto. Tū qz p⁹ acta bona opa būiliare ⁊ eē puluerē recognoscere nos debem⁹. Tū qz doctores in bono ope ⁊ in p̄dicatiōe se terrā eē cognoscere dñt. Sz dū officiū inchoat subleuari dñt: qz q̄sq̄ ⁊ p̄ci pue ꝑlat⁹ se erigere ꝑ bona opa dz. vt ceteri ꝟ videtes glificent patrē q̄ est in cel'. Adhuc pōtifex ad altare pueniēs mitrā deponit. put dictū est in tertia ꝑte sub ti. ō mitra Deinde ꝓfessionē facit. Interea ꝟo dū cōfessio fit subdiacon⁹ tenet libꝝ euangelioꝝ clausuz añ faciē ei⁹ a ꝑte sinistra. Stat q̄dē ad sinistrā. q̄m ipe in alīq̄b⁹ tenet locū prophetaꝝ q̄s sepei eccl'ia legit. Tenet libꝝ añ oculos pōtificis: vt ille iugē memoriaz habeat euangelice p̄dicatiōis q̄ clausus tenet q̄m lex euangelica clausa in ꝓphetis mystice cōtinet. Cōfessiōe autē facta sacerdos libzū apit ⁊ osculat put sub ti. de osculo altaris dicet. Sane ꝑm Innocentiū papam iij. Roman⁹ pōtifex dū stationalis solēnitas celebrat cū sex ordinib⁹ clericoꝝ de q̄bus in pemio scōe partis dictū est. a sacrario siue a locovbi se induit ⁊ pauit. ꝓcessionaliter ꝓgredit ad altare. designās q⁹ chr̄s exiuit a ꝑte ⁊ venit in mundū. Hic em̄ ꝓcessionis ordo generatiōis chr̄i seriem repzesentat: quā matthe⁹ euāgelista describit in q̄ sex inueniunt ordines psonarū a q̄b⁹ ꝑm carnē chr̄s originē traxit: ⁊ in mundū ꝓcessit. vicz patriarche ꝓphe. reges. principes pastoꝝ ⁊ duces. Abraam patriarcha dauid ꝓpheta. salomon rex. salomon ꝓnceps. iudas pastoꝝ. zorobabel dux. Duo diaconi pontificē deducētes significāt abraam ⁊ dauid. q̄b⁹ incarnatiōis chr̄i facta est repromissio. Hā illi repmissuz est. in semine tuo benedicent oēs gentes. isti ꝟo pollicitum est. de fructu ventris tui ponā sup sedē tuā Propter qđ euāgelista figuraliter hos duos ī generatōe chr̄i ꝓmisit inquiēs. Liber generatiōis dñi nostri iesu chr̄i filij dauid filij abraā. Isti sūt due colūne q̄s verus ille pacific⁹ in vestibulo tēpli posuit ante hostiū. q̄s ambit funicul⁹ duodecim cubitoꝝ id est quos fides duodecim apostolorum amplectit. de quaꝝ medio chr̄i ostiū credētib⁹ aperit. Quattuoꝝ aūt ministri sup pon-

tificē mapulā ferunt in sūmitatib⁹ quattuor baculoꝝ colligataꝫ: z inde ipi ministri mapularij nuncupant. Mapula illa q̄ diuersis figurata est imaginib⁹ sacram designat scripturam: q̄ multis z varijs insignita est mysterijs. Hec q̄ttuor baculis sup pontificem portat extensa: qz sacra scptura q̄ttuor modis sup chm ferē exposita: videlicet historice, allegorice anagogice z tropologice ꝓut dictū est in ꝓmio libri. Hec est fluui⁹ paradisi q̄ q̄ttuor in capita diuisus ꝓgredi tur. Hec est mensa ꝓpositiōis q̄ q̄ttuor pedib⁹ eleuata subsistit. Sup pontificē ergo portat extensa vt is venisse monstret, quez lex scripserat z ꝓphete. Nā ipemet chs incipiens a moyse et ꝓphetis interptabat in omnibus scripturis q̄ de ipso erant ꝓpt̄ qō alibi dicit. Si crederetis moysi etiā crederetis z mihi: de me em̄ ille scripsit. Quattuor ministri mapulā ferentes q̄ttuor sunt euāgeliste sacrā scripturā declarātes z fidez exaltātes. Hinc est q⁹ in sūmitatib⁹ baculorū eoꝝ imagines collocāt. Et ꝓferunt duo luminaria cū incenso: qz lex z ꝓphe cū psalmis chi pnūciauerūt aduentuꝫ chō attestante, q̄ ait. Necesse ē impleri oīa illa q̄ in lege moysi z ꝓphetis z psalmis ō me scripta sūt. In maioꝝ⁹ aūt solēnitatib⁹ septē candelabra corā pontifice deferunt: p qō illud ostēdit qō Johes in Apocalip. describit. ꝟersus in quit vidi vij. candelabra aurea et in medio ipoꝝ filez filio hois vestitū podere: vt ille p ꝟ aduenisse mōstret sup quez requieuit spūs gratie septiformis em̄ illud Esaie vaticiniū. Egrediet ꝟga de radice iesse: z flos de radice ei⁹ ascēdet. e. r. s. e. s. d. s. s. z i. s. ꝟ. z f. s. s. z p. z r. e. s. t. d. In q̄busdam etiā basilicis circa mediū chori manipulus stupe appendit cui pontifex transiens ignē apponit: vt in ꝟspectu ppli cito incineret p ꝟ scōm aduentū cōmemorās: in q̄ chs vivos z mortuos z seculū p ignez iudicabit. Nā ignis in ꝟspectu ei⁹ semp ardebit: z in circūitu ei⁹ tempestas valida ne vicz quis male secur⁹ exīstat q̄nā q̄ in ꝓmo aduentu blandit p secūdū exterret: q̄ eni iudicādus venit in ꝓmo: iudicaturus veniet in secundo. Hoc etiā fit vt pontifex ignē apponēs consideret q⁹ ipe in cinerem ꝺz redigi. z ornatus ei⁹ in faūllā ꝟuerti: z q⁹ quēadmodū stupa facile cōburit: sic etiā facile et q̄si in momēto pius transit mūdus z ꝟcupiscētia ei⁹. Quia em̄ iacobū ap̄m: vita nostra vapor ē ad modicū parēs. Ne forte q̄ gloriosus incedit in tpali glia delectet. Nam oīs caro fenū: et oīs glia ei⁹ q̄si flos feni. Cū aūt iā pōtifex appropinq̄t altari: ꝓmiceri⁹ schole cātoꝝ accedēs/dexterq̄ ipsi⁹ būerū corā astātib⁹ osculat. qz cū chs nascere tur ī mūdo: angelus ille cū q̄ facta est celestis militie multitudo laudantiū deū: natiuitatē ei⁹ pastorib⁹ patefecit. de q̄ ōt ꝓpha. Puer nat⁹ ē nob: z filius datus ē nob. z fact⁹ est ꝓncipat⁹ sup būerū ei⁹. Porro tres sacerdotes q̄ pontifici venieti corā altari reuerenter occurrūt: z inclinātes/os ei⁹ osculantur z pect⁹: significant illos tres magos q̄ venerūt hierosolymā dicētes. Ubi ē q̄ natus est rex iudeoꝝ: et pcidētes adorauerūt eū. z aptis thesauris suis/obtulerūt ei mūera aur̄ thus z myrrhā. Per geminū q̄dem osculū geminā in chō ꝟfitent naturā: diuinā. s. z būanā. Diuinā q̄si latentē in pectore. Humanā q̄si patentez in ore. qs etiam p oblata munera magi mystice figurarunt Osculū em̄ signū est reuerētie: put sub tit. de pac osc'o dicet. Disponit aūt ista pcessio velut castroꝝ acies ordiata. Nā maiores z fortiores q̄si custodes exercitus pueniūt z sequunt. mīores aūt q̄si debiliores in medio colligūt. Precedūt em̄ epi z pbri. subsequunt pontifex z diaconi. colligunt in medio subdiaconi z acholyti. Cātores ꝓ q̄i tubicines exercitū pcedunt: vt eū ad plia ꝟ demones excitēt z inuitēt. De q̄ ꝓlio ap'ls ait. Nō est nob colluctatio aduersus carnē z sanguinē: sz aduersus spūalia neq̄tie in celestib⁹. Uñ. Buccinate in neomenia tuba in die insignis solēnitatis vre.

Premisim⁹ de pcessiōe sūmi pōtific. inde etiā occasiōe sumpta: z de alijs pcessionib⁹ aliqua subūciam⁹. Circa q̄d generalit notandū est q⁹ sicut in missa legatio christi pro nobis in mundū figurat: sic z in pcessionib⁹ nostris reuersio nostra ad patriā nostrā dnotat. quarū solennitas egressū populi ō egypto pene in omnib⁹ imitat. Sic em̄ populus ille p moysen erept⁹ est de manibus ꝓpharaōis: sic populus dei per christum liberat de ore leonis. Et sicut tabule testamenti de mōte sinai accepte sunt a moyse z coram populo portate. Exo. xxxiij. et xxxv. ca. sic liber euangelij sumitur de altari z portatur. Illos ꝓ columna ignis ꝓcedebat. et ante nos lumen candele precedit. Ante turmas illoꝝ signa ferebant: et ante

nos cruces ⁊ vexilla portāt. Ibi ꝓdigia fiebāt: ⁊ apud nos miracula nō cessant. Illic leuite tabernaculū federis portabant: ⁊ nostri diacones ⁊ subdiacones planaria ⁊ capsas ferūt. Ibi arca dñi a sacerdotib⁹ portabat: ⁊ apud nos scriniū aut feretrū cū reliquijs a p̄sbyteris deportat. Apud illos aaron sūm⁹ sacerdos seq̄bat ornat⁹: ⁊ apō nos epūs ifulat⁹. Apō eos moyses cū ẏga: apud nos rex cū sceptro: vel epūs cū cābuca. Ibi clangor tubaꝝ. hic strepit⁹ cāpanarū. Ibi ppl's armatur. hic cler⁹ sacris vestib⁹ ⁊ ppl's ẏmnis adornat. ibi ppl's aspergebat cū sanguie. hic aq̄ bñdicta cū sale. Illis obuiat amalech sanguinē sitiens. nob turma demonū nr̄e vite sp insidiās. Illic suis iosue extitit victor: ⁊ nr̄ ihesus victoriā nob obtinuit. Cū aūt ad aliquā eccl'iaz ꝑcessionalit tendim⁹. tūc q̄si ad terrā ꝓmissiōis accedim⁹. Cū ẏo eccl'iā cātantes intram⁹. q̄si gaudētes ad patriā q̄nim⁹. Cū circa eccl'iā feretrū cū cāpanaꝝ pulsatione portamus. q̄si cū arca cū sono tubaꝝ ⁊ cū clangore ppl'i hiericō circūim⁹. Hierico corruit ⁊ destruit cū in nobis cōcupiscentia vincit. Cū ẏo de choro ad aliq̄d altare im⁹. ibiq̄ statione facim⁹. ꝓcat q̄ anime ad chr̄m tendent. ⁊ cōcinent in ꝓsortijs angelorū. Secūdo etiā dauid ⁊ salomon nos ad ꝑcessiones informauerunt cū dauid arcam dei in tabernaculū ⁊ salomon in templū cū hymnis ⁊ canticis portauerūt ⁊ subtalis cherubin locauerūt. Sic chr̄i hūanitas ascēdēs celū ingredit ⁊ ab angelis genniter adorat quē fidel'a comitat. Tertio etiā in ꝑcessionib⁹ memoram⁹ q̄ chr̄s de sinu patris venit in mōm de p̄sepe ad templū. de bethania in hierl'm. ⁊ de hierl'm in montē. optantes vt de mūdo reuertamur ad patriā. ⁊ de vna eccl'ia ad aliā. scz de militante ad triumphantē. seq̄ntes crucē. i. vestigia crucifixi. ⁊ nos vicijs ⁊ cōcupiscentijs crucifigētes. seq̄ntes etiā vestigia sctōr̄ ꝑcepta euāgelioꝝ et iduti vestes sacras: scz loricā iusticie. cingulū cōtinētie: scutū fidei: ⁊ galeā ⁊ salutis eterne. Deinō sacerdos celebrat⁹ q̄ contra spiritalia nequitie in celestib⁹ pugnaturus sacris vestib⁹ q̄si armis induit: put dictum est in pemio tertie ptis. In nonnullis autē ecclesijs sic ꝑcessio ordinat. Precedūt nāq̄ septē acholyti cuz luminarib⁹ ꝟcantes oēs q̄ p septiformē spūsancti grām lumē sciētie fidelib⁹ ministrauerūt. Illos sequūt septez subdiaconi cū planarijs: significātes illos q̄ p eandē grām plenitudinē diuinitatis in chr̄o habitā corp'lr docuerūt. Et post eos septē diaconi repñtātes vniuersaliter oēs q̄ per eandē grām spūalem intelligentiam vicz euāgelicā de chr̄o habuerūt. Et p⁹ eos duodecim ꝓtores: significantes oēs q̄ fide sctē trinitat̄: vel triū vl' q̄tuor ẏstutū op'ibus corruscarūt. q̄s comitant tres acholyti cū thuribul' ⁊ īcēso: significātes tres magos q̄ chr̄o mūera obtulerūt. Deinde seq̄tur vn⁹ subdiacon⁹ codicem euāgeliū baiulans: q̄ sig̃t legē. Qui iō pōtifex p̄cedit: q̄ lex ꝓtinens in se passiōis euāgelicū sacramentū p̄cessit chr̄i aduentū. Et portat illū clausū: ad notādū q̄ illō in lege fuit obscurū ꝑ quē agn⁹ septē libri signacula aperiret. Deinde pōtifex a duob⁹ q̄si in curru vehit quē turba comitat orādo. in q̄ ostēdit q̄ populus sequit chr̄m in celū. In q̄ comitatu decē st ordines. s. ostiarij: lectores: exorciste: acholyti: subdiaconi: diaconi: p̄bri: cātores: laici: mares: mulieres. q̄ currus dei decēmilib⁹ mltiplex. Milib⁹ ōr ad insinuādū eoꝝ pfectiōez. Sz diaconos: subdiaconos ⁊ acholytos p̄sertiz secū patos adducit iurta illō. Ecce ego mitto ad vos ꝓphas sapiētes ⁊ scribas. Prophete sūt diaconi. sapiētes subdiaconi. scribe acholyti. His siq̄dē chr̄i vicar⁹ ⁊ ipse chr̄s in publicum deducit in mediū adolescentulaꝝ tympani striaꝝ. Cū aūt ꝓductū cātores ⁊ duo chori suscipiūt gratulādo cātātes introitū cum Gl'ia in excelsis. Hēpe cātores siue clerici albis exultātes angeli sūt q̄ chr̄m ascēdētē cū gl'ia ⁊ laudib⁹ in altissimis exceperūt. Duo chori q̄ laudes ꝓcinūt sunt duo ppl'i Judaic⁹ ⁊ gētilis: q̄ chr̄o venīēti ad eū laudib⁹ occurrūt. Ipa ẏo p̄cessio ē via ad celestē p̄riaz. Aq̄ bñdicta p̄cedēs mūdicia vite ē. Lumīaria miscōie opa. iurta illō. Sint lūbi vr̄i p̄cincti. ⁊ lucer. ar. ī mānib⁹ vr̄is ⁊c.

Siq̄dez pōtifex seu sacerdos q̄si medi⁹ collocat int̄ clerū ⁊ crucē p̄cedētē ⁊ ppl'um subseq̄ntē: tāq̄ mediatoris ōi ⁊ hoiz vices gerēs. Preterea maiores ī choro: ⁊ i ꝑcessione posteriores st. q⁹ sal⁹ fit ōscēdēti. Un Zache⁹ ꝓnceps publicāoꝝ q⁹ pusill⁹ erat cū ascēdisset sicomoꝝ vt videret ihesū trāseūtē ait ei ihes⁹. Zachee ōscēde q⁹ hodie oportz me manere ī domo tua. At ille descēdit: et excepit illū gaudēs ī domū suam. Judei ẏo in sublimi stātes erāt: ⁊ maiores eoꝝ ꝓmas ca

thedras i synagogꝫ bñt. Crux ergo q̄ rega
le vexillū z triūphale signū in pcessiōib⁹ p̄-
mittit. Primo vt fugiāt q̄ oderūt eū a facie
ei⁹. ē ei signū victorie chr̄i. iuxta illō. Vexil
la regis pdeūt fulget cru. z c. q̄ demões victi
sūt. Ūñ illo viso timēt z fugiūt. Et ꝓpt hoc
in q̄busdā locis tēpestatib⁹ aeris opponit.
vt demones fugiāt z ab aeris ꝓcitatōe desi
stāt. Nempe sctē crucis misteriū est nostrū
signū z vexillū. Ūñ Esa. xj. Stat in signū
pplor̄ ipm gētes deꝓcabūt: z erit sepulcrū
ei⁹ gl'osum. Scdo crucꝫ vexillū p̄mittit: q̄
dicit apl's ad Gal'. Absit mihi gl'iari nisi in
cruce dñi nostri iesu crūsti. p quē mūdus no
bis z nos mūdo crucifigi debemus. De ħ
etiā sub ti. de euāgelio dicet. Quādoq̄ etiā
vexilla p̄mittunt: vt dicet i vj. pte sub ti. de
rogatōib⁹ Sane vt p̄missum est dū fit pces
sio cāpane pulsant. Nam sic rex terrenus i
exercitu suo regalia bz insignia. scz tubas
et vexilla. sic z rex etern⁹ chr̄s in eccl'ia sua
militāti cāpanas p tubis z cruces p vexil-
lis bz. ō q̄ i ꝓma pte sub ti. ō cāpanis dictū
est. Adhuc cāpanarū strepit⁹ ꝓphas q̄ chr̄i
aduētū p̄nūciauerūt figurat. Panni z alia
substernūt in loco vñ trāsire z ad cantandū
pcessio stare dz. iuxta illud Tobie penult.
Platee tue sternent auro mūdo et candido
et in vñs ei⁹ cantabit all'a. Illud aūt scien
dū q̄ q̄ttuor sunt solēnes pcessiōes. scz in
purificatōe btē ꝑginis Marie: i ramispal
marū. in pasca. de quib⁹ in locis suis dicet.
et q̄rta q̄ fit i ascēsiōe dñi. ad repsentatiōez
illi⁹ vltie pcessiōis quā discipuli post dñm
in die ascensiōis ei⁹ in celū fecerūt: veniētes
sil'cū eo ad mōtē oliueti vñ assūpt⁹ est vidē
tib⁹ illis. in cuius pcessiōis repētatione fit
pcessio in dñicis dieb⁹ Sciendū est em̄ q̄
p̄mitiua eccl'ia obs̄uabat diē dñicam solen
nē vt z mō: z fiebat i eo pcessio i mēoriaz re
surrectiōis. z obs̄uabat etiā q̄ntā feriā z fie
bat i ea pcessio i mēoriā dñice ascensionis.
Sz multiplicatis sctōz festiuitatib⁹ subla
ta est solennitas q̄nte ferie z ei⁹ p̄rocessio p
Agapitū papam in dñicā trāslata est: vt a
pplo tunc ad eccl'iaz ꝓueniente simul z solē
niter valeāt celebrari. Et ꝓpter hoc dies io
uis ōr vulgariꝫ ꝓgnata dici dñice: q̄ vide
licet antiquit⁹ par solēnitas fuit vtriq̄ In
dieb⁹ igit dñicꝫ pcessionē facientes resurre-
ctionē dñicā mēoram⁹ z pcessionē p disci-
pulos p⁹ dñm factā repetam⁹. nō q̄ illi eā
in dñica die fecerint vt p̄missuz est. Nempe
egrediendo eccl'iaz z regrediendo ad eā q̄s
de hierl'm redim⁹ ad hierl'm: put illi fecerūt
et seq̄mur crucez sic illi crucifixū. Et iz illi
sine iesu redierint: nos tñ cū cruce redim⁹
p eo q̄ ipe dixit. Nobiscū sum vsq̄ ad ꝓsū
matiōez seculi. Que pcessio anteq̄ tertia di
cat facienda ē: put in sexta pte sub ascēsione
dicet. Nō est etiā p̄termittēdū q̄ in dñicis
libr⁹ pcessiōib⁹ de nouo dūtaxat testamēto
cātare: z ꝑginē salutare: z aliq̄d qō ad eius
laudē ꝓprie p̄rieat cātare debemus. Et q̄
etiā cōsuetudo ioleuit vt in claustriꝫ oratoriū
ꝑginis ꝓstruat: quā in statiōe prima ex
p̄stina ꝓsuetudīe salutam⁹. Iz em̄ dicat q̄
chr̄s resurgēs p⁹ marie magdalene appa
ruerit. veri⁹ tñ credit q̄ mr̄i sue añ oēs ap-
paruerit. Sed ad euāgelistas hoc dicere ñ
p̄tinuit: q̄ officiū fuit testes resurrectiōis
inducere. nec decuit ad testificāduz p filio
matrē īducere. Si em̄ ꝑba extraneaꝝ femi
naꝝ visa sunt incredulis delyramēta: quō
nō magꝫ matrē p filiꝫ amore crederēt delyra-
sse. Et sic rhomana sentire videt eccl'ia q̄
in ꝓma die post resurrectionem. s. in pasca
apud beatā mariā maiorē celebrat statōez:
q̄si p̄ponēs hierl'm. i. ꝑginē que vidit pacē
p alīs in p̄ncipio leticie sue. Quocirca sic
ꝓma die ad miscōiaz suā apō sctāz ma. ma-
iorē p̄currim⁹: sic z ad ei⁹ honorē i dñicali-
bus pcessiōib⁹ ꝓma statio ꝓtrahit: vt eā lau
dib⁹ extollētes z ad ei⁹ oratoriū festinātes
cū spōso dicere videamur. Vadā ad mōtē
myrrhe: z ad collē thurꝫ. Nōs q̄dē est ipa
btā ꝑgo: ad quā filiꝫ resurgēs vadit appen
do: z nos adorādo. Postrēo notādū ē q̄ in
q̄busdā eccl'iis p⁹ pcessionez oēs clerici añ
crucifixū veniūt inclinātes illi et dicentes.
Aue rex nr̄ bñdict⁹. Sz q̄ plumalia aut
alias solēnes vestes portarūt añ altare il-
las deponūt. Primo ad repētandū q̄ filiꝫ
hebreoꝝ sternebāt vestimēta sua in via añ
chr̄m in pcessiōe sibi hierl'm venīēti facta.
Scdo ad ostēdēdū q̄ diuīo vacaturi offi-
cio: oīa mūdana a mētib⁹ abīcere debēt.

De Confessione

Riusquaz sacer
dos vel eps gradus altarꝫ ascen
dat z añq̄ sacr̄ ordiat officiū: ad
seipm reuertēs iclinat se añ altare: signifi-
cās chr̄i exinanitōez q̄ iclinauit celos z ōscē
dit: cū se formā serui accipiēs exinaniuit Et
cōsiderās q̄ sicut ōr Salomō. iuit⁹ i ꝓnci

pio ꝑmonis accusator est sui. Cōfitebor etiā de illa ꝓbetica ꝓsolatiōe. Dixi cōfitebor et tu remisisti ꝛc. de pctis suis cū astantibꝫ generalr ꝓfitek: psalmū illū ꝑmittēs et istitutiōe Celestini pape ꝑmi: rite ad h ꝓuenientē. Judica me deꝰ ꝛc. vt discretꝰa gēte nō sctā ꝛ ab hoīe liberatꝰ iniq̄: ad altare dei dignus ītroeat. petit eñ liberari a tētatiōe: et illūinari a grā: vt patꝫ ī ipo psalmo. Petit etiā a deo vt det ei qō offerat. s. filiuꝫ suū. quē nisi ei daret put abrae dedit/ñ bret q̄d offerret. Fit g confessio vt purior sit ꝛ sine macla īgrediat. in q̄ denotādū est: ꝙa nō vt q̄dā min⁹ puide faciūt in specie: ne cauteriz enī ꝓscīe auditoꝝ: sed in genere sūt ꝓfitenda pctā. qñ ista ꝓfessio ñ est occulta sz manifesta. Et nota q cū in tēplo Salomonis dedicato sacerdotes dicerent. Cōfitemini dño qm bon⁹: qm in seculū miscōia eius. nebula īpleuit domū dñi: ꝛ obūbrauit facies sacerdotū: ita q se inuicē videre ñ poterant. Et ait Salomō. Dixit dñs q habitaret in nebula. Dixit. i. ope demōstrauit. qm in mōte sinai appuit in nebula: israel ī nube ꝓcessit: et añ moysen ī cauerna positū trāsiuit i nebula. Percutim⁹ ār pect⁹ cū pctā ꝓfitemur: exēplo publicani q̄ pect⁹ suum pcutiebat: dicēs. Dne ꝓpit⁹ esto mihi pctōri. In tūsione q̄dez pectoris tria sunt: ictus: son⁹: ꝛ tact⁹. ꝑ q̄ significant tria q̄ sē ī vera pnīa necessaria. vicz cordis ꝓtritio: oris cōfessio: et opis satisfactio. qz in trib⁹ peccam⁹. s. corde: ore: ꝛ ope. Deinde ꝑ circūstātib⁹ orat indulgētiā pctōr implorās. Hā chr̄s ó secreto patrꝭ in mūdū veniēs: de vtero ꝟginali pcedens: patrib⁹ suspiria multiplicātib⁹: ꝑ nob passur⁹/ bierlm ītroiit: in mortē se iclinauit: cām suā ꝫ hoiem dolosum ꝛ iniquū deo cōmittēs: et pri cōfessionē fecit/ dicens. Cōfitebor tibi pr̄ celi. Ipse q̄z nob indulgēs ꝓpio corpore pctā nr̄a portauit. Sane pōtifici facturo cōfessionē subdiacon⁹ manipulū coꝝ altari immittit. Primo ad notādū q cōcessa tpalia ꝑ manū aliēā: puta subdiaconi vl alteri⁹ et ñ ꝑ ꝓpriā recipe ꝛ admīstrare debes. Secūdo ad designādū q nō sufficit oris cōfessio nisi ꝛ boni opis fruct⁹ ꝑ manipulū designat⁹ sequat. Tertio vt vidēs se inferioris ministerij ornamēto ornari/ anio būlietur. Rursus ideo pōtifex p⁹ acceptā casulā et ñ añ manipulū recipit. qz chr̄s cui⁹ typum gerit nō prius manipulos opet q ꝑ manipulū ipm designant obtulit q̄s celestē bret cōuersationē que ꝑ casulā figurat: put in pte rtia sub dalmatica dictū est. Sacerdos ꝓo ecōtra añ indutā casulam manipulū sumit: qm celestē ꝙuersationē adipisci neq̄t: nisi pri⁹ sctōr opet manipl'os portet. Adhuc pōtifex postq̄ ad altare puenit manipulū recipit: ad notādū q tūc demū bonorū opet effectiuū ꝑmū ꝑcipiem⁹/ cum ad eterni tribunal iudicꝭ pueniem⁹. Sacerdos aūt dū facit ꝓfessionē ꝛ etiam sepe in misse officio man⁹ iūgit: q manuū iūctiones deuotionē significāt. Et qz illa in alio ē maior: ꝛ ī alio mīor: ideo cert⁹ manuū iūctiones nō ē nūer⁹ determiat⁹. Rursus sacerdotꝭ manuū iūctio sigt oīm bonoꝝ a deo fluentiū in ipso vnitatē ꝛ ꝙiūctionē. et q̄ infinita bona infinitꝭ ꝛ indeterminatis modis pūt a deo pcedere. ideo manuū iūctiōis sacerdotis nūer⁹ determiat⁹ ñ est. Inclinatōes ꝓo sacerdotꝭ in officio misse ꝑm morē q̄rūdaz eccl'iaꝝ sub certo nūero pstringunt. qm regularit octo vicib⁹ pfūde coꝝ altari: ꝛ tredeci vicib⁹ mediocriter sup altare inclinat Octo pfūdas iclinatōes añ altare facit ad referēdas gr̄as ipi chr̄o ó octo ꝓncipalib⁹ q egit añ sui īmolationē: quā sacerdos in officio figurat altarꝭ. Primū fuit admirabil'is incarnatio. Scōm fuit discipl'oꝝ gr̄uita vocatio. tertiū demōis ī tētatōib⁹ supatio. q̄rtū miracl'oꝝ opatio. q̄ntū ifirmoꝝ sanatio. sextū mortuoꝝ resuscitatio. septimū oīum q̄stionū ei ꝓpositaꝝ ꝑ suā sapiam determinatio. octauū salutarꝭ ꝓpl'oꝝ instructio. et q̄cūq̄z añ sui īmolatiōez egit ad hec octo ꝑm Bernū. reduci vident. Tredecim ꝓo inclīatiōes mediocrit fac sup altare. qz chr̄s pri⁹. ꝓncipalia fecit ī ara crucꝭ: sumēdo ārā crucis ꝑ toto tpe sue passiōis: q quidē incepit in hoza captiōis. Primū fuit inde pditoꝝ discreta redargutio dicēs. Juda oscu lo filiū homis tradis. Scōm fuit ipm capturꝭ sui ꝓbitio/ dicēs eis. Quē q̄rit⁹? Qui rñderūt. Jesū nazarenū: Quib⁹ rñdit. Ego sum. Tertiū falsis testib⁹ ꝛ regib⁹ māsueta rīsio. Quartū sputoꝝ ꝛ ꝟboꝝ sine murmuratiōe toleratio. Quitū in bis q̄ vidit ꝛ audiuit nulla sibi data pturbatio. Sextū discipuli eū ter negāt⁹ culpe cōdonatio. Alia ꝓo septē enūerat ambros⁹ ab eo in lig̃ crucis facta dicēs. Actoꝝ pietatꝭ in cruce pendēs officia diuidebat. ꝓsecutōez aplōs: pacē discipul'oꝝ: corp⁹ iudeis: spūm patri: para-

nymphuz virgini paradisum latroni: z in fernū petōi. Oscula q̄z sub certo nūero fiunt, put dicet sub q̄rta ptcula canōis.

De incenso benedicendo: et in thuribulum mittendo.

Post factā con/
p fessionē et datā absolutionez pontifex vl̄ sacerdos ꝑ⁹ q̄z dicat: Deus tu conuersus zc. incēsum cū bñ/dictiōe in thuribulo apponit: repñtans q̄ legalis sacerdos ferēs sanguinē z carbōes cū tymiamate ī thuribulo orans ponebat donec fum⁹ eū obūbraret: put dictū est in pemio hui⁹ ptis. Per h̄ etiā illud insinu/ans q̄ angelus vēit z añ altare stetit: hūs thuribulū aureū in mānu sua. qđ impleuit de igne altar̄: z data sunt ei incensa mlta vt daret de orōnib⁹ sc̄oꝝ. Sane ange/lus est chr̄s: thuribulū aureū corp⁹ imma culatū. altare eccl̄ia. ignis charitas. incen/sum oratio. ſm illud ꝓpheticū Dirigat oro mea sic incēsum in cōspectu tuo. Uenit g̃ an/gelus. i. chr̄s q̄ stetit añ altare. i. in cōspectu eccl̄ie hūs thuribulū aureū. i. corp⁹ imacu latū plenū igne. i. charitate: z data sūt ei scz a fidelib⁹ īcēsa mlta. i. orōes: vt daret. i. re/pñtaret eas patri de orōnib⁹ sc̄oꝝ. Et nota q̄ nō dr orōnes: chr̄s ei nō oēs orōes ex/audit: sz dic̄ de orōnib⁹ de ill' vicz q̄ pr̄inēt ad salutē. Uñ cū paul⁹ ter dñz rogasset vt ab eo stimulū carnis auferret. rñdit ei dñs Suffic̄ tibi gr̃a mea. nā ꝑt⁹ in īfirmitate pficit. Eps g̃ vel sac̄dos thus ī thuribulo apponit: q̄ chr̄s orōnes inspirauit in aio: vt p ip̄m offerat incēsuz ī odorē suauitat̄ Sacerdos āt minister icēsuz repñtat epo vel diacon⁹ sacerdoti: q̄ lex illud p̄ciosuz tymiama cōfecit: qđ in odorē suauitatis al tissimo offerret. de q̄ dñs subdit in Exod. xxx. c. Talē cōfectiōem nō faciet̄ ī vsus ve/stros: q̄ sc̄m ē dño z hō q̄cūq̄z fecerit sil'e: et odore ill⁹ ꝑfruat: ꝑibit ꝺ pp̄lis suis. Et ex h̄ ybo fuert q̄ dicerēt q̄ si oblato thure et bñdicto sup altare. thuribulū descēdat ab altari ad clericos vl̄ laicos. tūc aliꝺ ibi thus sine bñdictiōe apponēdū ē: et oib⁹ tā cl'icis q̄z laicis offerēdū: q̄q̄z illꝺ spectet ad latriā: istud ad dulīa. Deus tū ſm spm̄ q̄z ſm lrām ītelligit. nā lra occidit: spūs viui/ficat. Et ꝑt⁹ p̄missa etiā cām odor thuris bñdicti nō dat in eccl̄ia sponso z spōse. Per crematiōnē ꝺo thur̄ significat: q̄ sac̄dos orōnē feruentē et deuotā debz hr̄e. Thus enī ꝺtutē hz ascēdendi ex fumi leuitate: cō solidādi ex sui q̄litate: cōstringēdi et glutti/nitate: cōfortādi ex aromaticitate. Sic oro ascēdit in dei mēoriā. aiam cōsolidat q̄ntū ad culpā ꝑteritā ipetrādo medelā. z cōstrin git q̄n tū ad cōmittēdā licentiā: et cōfortat q̄ntū ad pñtē ipetrādo tutelā. De q̄ etiā di/ctū ē sub ti. de accessu pōti. ad al. z dicet sꝺ ti. de thurificatōe. Hanicl'a ꝺo in q̄ icēsuz reponit: deli㗠q̄ p orōem quā incēsū sig̃t. de hui⁹ mūdi mari mag̃ et spacioso ad cele stem patriā satagim⁹ nauigare. Uñ in pro/uerb. Facta est q̄i nauis institor cōportās ꝺ longe panē suū. Pōt etiā dici q̄ p thuribu lū cor hois. p ignē feruor deuotōis. p incē sum orōnes. p nauiculaz eccl̄ia in q̄ deuote orōnes offerūt: q̄ p angelū ad deū ꝑferūt signat. Uascula q̄ꝺ ignis recipit sunt filij qui corda patr̄ pietate fluētia imitāt̄ur. et flāmā celest̄ sacrificij quā in ꝓpr̄ mētib⁹ aspiciunt in suis accēdere satagūt. Instru menta ꝺo q̄ꝺ ignis ad altare portat: sunt p̄dicatores q̄ exēplo sc̄oꝝ charitat̄ ignez portāt: z in corda fideliū trālferūt: q̄ corda patr̄ in filios cōuertūt. Thuribulū aūt q̄ꝺ significet dicet sub ti. de thurificatiōe.

De osculo altaris z libri.

Post immissuz in
p thuribulo incēsuz sacerdos seu epūs dicto: de⁹ tu cōuersus zc. sac̄r̄ osculat altare: vt notet pacificatio cū iudeis. z ad designādū q̄ chr̄s ad nos veni/ens sc̄az sibi copl'auit eccl̄iam: iuxta illud epitalamicū Osculet me osculo oris sui. In osculo siq̄dē os oris ꝺiūgit: z in chr̄o nō solū hūanā ē vnita dinitati. vez etiā spōs⁹ copl'ata ē spōso: iuxta illꝺ ꝓpheticū. Quasi spōsaz decorauit me corona. z q̄i spōsaz ornauit me monilib⁹. Rursus q̄n ꝓpheta ꝺ⁹ ipresso dicet sub. iiij. ptic̄la canōis In h̄ āt loco altare sig̃t ppl'm iudaicū. Lo det ꝺo euangelij sine euāgeliū ppl'm gētilē qui p euāgeliū credidit. Ideo g̃ eps vel sa/cerdos euāgelium z altare osc̄lat: q̄ chr̄s vtriq̄z dedit pacē: q̄n lapis angl'ar̄ factus

fecit vtraq; vnū. Pōt etiā dici q subdiaconus libꝝ euāgelij qui clausus portabat offert ep̄o vel sacerdoti. Ille ꝓo ad altare gueniēs illū apit/ad insinuādū illō q̄d ī Apocalypsi describit q nemo dignꝰ est apire libꝝ q̄ intꝰ erat scptꝰ ꝛ foris sigillis septē signatꝰ: nisi leo de tribu iuda clauis dauid: q̄ librū apuit ꝛ septem eiꝰ signacula soluit. Per altare ꝓo eccīa signat. iuxta illō Exo. Si altare lapideū feceris mihi: nō edificabis illō de sectis lapidib⁹. Per sectionē lapidū in altari: diuisionē fideliū reprobati ecclesia: ne vicꝫ p errores ꝛ scismata diuidātur. Liber q̄ apit cū ep̄us ad altare gueniat. qm̄ vbi chr̄s ꝑmittua apl̄oꝝ congregauit ecclesiā docēs ꝛ ꝑdicās/scpture mysteria reuelauit dicēs. Uob datū est nosse mysteriū regni dei: ceteris aūt in pabolis. Uñ pꝰ resurrectionē apuit illis sensum vt itelligerent scpturas. Rectꝰ igit facit ep̄s cū ipse met apit libꝝ euangelioꝝ. lz ꝛ chr̄s p ministros suos patefecerit mysteria scpturaꝝ. Libro ꝓo apto/ illū osculat a pte sinistra: ad significādū q ꝑdicatores recōciliauerī ꝛ obtulerūt gētes chr̄o: q̄bꝰ ipe p se ñ ꝑdicauit: lz ipe se pacē in euāgelio ꝑdicauerit dicēs. Pacē meā do vob ꝛc. Quia ꝓo ipe etiā ī cruce pēdēs pacē fecit: ideo mox trāsitur ad dextꝝ cornu altaris/ signat se signo crucis. q̄ vt ait apl̄s ad ep̄h. Chr̄s pax nostra vtraq; fecit vnū: duos ꝛ diuersos pietes. i. ppl̄os copulās. Post h̄ codex euāgelij sup altare clausus ponit. qō q̄ntū ad h̄ significat hier'm: put sub euangelio dicēt Deinde rhomanꝰ pōtifex ꝛ etiā alij q̄dā cōuersus osculat diaconos: vt ostēdat pacē illā in aduētu chr̄i veniss quā ꝓphete ꝑmiserāt. Uñ dauid. Oriet in diebꝰ eiꝰ iustitia et abūdantia pacis donec auferat luna. Et aliꝰ ꝓpha. Pax erit in terra nr̄a cū venerit Et iō chr̄o nascēte vox intonuit angelorū Et ī terra pax hoīb⁹ bone volūtatis. Osculū ei q̄ñq; pacē significat: put dicēt sub titulo de osculo pacis. Diaconꝰ ꝓo statim se inclinans osculat pedes eiꝰ: designās q ispiratiōe diuīa ꝓphe pacē ꝑdixere futurā. Ma ꝛ Joānes sup pectꝰ dñi recūbēs euangelij fluēta de ipso sacro dñici pectoris fōte potauit. In nōnullis ꝓo eccleſijs ep̄s ꝑmum osculat ministros: postea altare: deinde euāgeliū. qm̄ chr̄s ꝑmo recōciliauit sibi apl̄os. postea iudeos. deinde gētiles. In q̄busdā etiā locis offert osculū pacis cantoribꝰ q̄si retrorsum: implēs illud Pacē meā do vobis: pacē meā relinq̄ vobis. Dat q̄dē p̄sentib⁹. relinq̄t absentib⁹. Hec añ osculū cantores dicūt Gl'ia p̄ri. q: fides trinitatis nō añ claruit q̄ se dñs inclinauit ꝛ nos recōciliauit ꝛ trinitatē p apl̄os ꝑdicari mandauit. Et ideo osculo dato ep̄s ī nuit eis vt dicāt. Gl'ia patri ꝛ filio ꝛ spūi sc̄to. Sic erat ī principio ꝛc. Ecce q̄d cātor annunciat. s. q corda patrū ꝓuertant ī filios. Abraā tres vidit ꝛ vnū adorauit. Sic oportet nos filios eiꝰ credere trinitatē ī vnitate. Post data ergo pacē cantor dat scē trinitati gl'iaz. q̄si di. Referimꝰ gl'iaz deo p̄ri ꝛ filio ꝛ spūi sc̄to. q: pacē quā ꝓphetauit p sc̄tos suos ꝓphetas: nob in nouissimis tpib⁹ dignat ē ostendere. Qñ ꝓo ōt Sicut erat in principio: diaconi ad altare ꝓcedūt ꝛ itez reuertunt ad ep̄um. In q̄ figurat q ideo apl̄i se morti tradiderūt vt chr̄i corpi adunarent. Pri aūt steterūt cū ep̄o añ altare iclinati. sed cū versus ipe incipit: se erigūt. q: chorꝰ sc̄oꝝ martyꝝ añ nouissimā tribulatiōez in ualle lachrymaꝝ manēt. Postea ꝓo martyrio coronati erecti stabūt liberati ꝛ securi añ dñm sp. Osculo aūt dato rursus diaconi cū pōtifice orāt. q̄si dicant. Dñe doce nos orare. In q̄busdā etiā eccleſijs diaconi bini ꝛ bini latera altaris altrinsec⁹ siue alternatim osculant: eoq; dñs apl̄os binos misit ad ꝑdicandū: dicēs eis. In quācūq; domū intrauerit⁊/dicite: Pax huic domui Qui reuersi sūt ad chr̄m sicut diacones reuertunt ad ep̄m.

De thurificatione

Ost datū osculū

p ep̄s seu sacerdos accipiēs de manu diaconi thuribulū sacꝝ incensat altare. q: chr̄s corpꝰ assumens de genere ꝓphaꝝ factꝰ ex semie dauid ſm carnē: suis orōnib⁹ fouet eccliam: ſm q orat ī euāgelio. Pater sancte ego p eis rogo. et nō p eis tm̄: sed ꝓ illis q̄ credituri sunt p ꝓbum eoꝝ. Q aūt diaconꝰ postea thuribulū accipit vt incenset ep̄m vel sacerdotez: moraliter instruit q si digne volumꝰ incēsum orōnis offerre: thuribulū incarnatōis debemꝰ tenere. Ma sine fide mediatoris homīes ōo placere non p̄nt. sed iuxta ꝓbum ꝓmissiōis ipsiꝰ. Siq̄d petierint in orōne credētes accipient. Per thuribulū em̄ verbum accipit incarnatū. Ma sic in thuribulo pars supi-

or: ⁊ inferior trib⁹ catenulis vniunt: ita in chō tres ſtvniões q̄b⁹ dinitas ⁊ būanitas vniunt: vnio carnis ad aiaz: vnio diuinitatis ad carnē: ⁊ vnio diuinitatis ad aiam. Quidā aūt q̄rtā vnionē assignāt vicz diuinitaſ ad cōpositū simł ex aia ⁊ carne. Uñ et q̄dā thuribula q̄ttuor catenulas habēt. De ħ aūt thuribulo moyses inq̄t ſpēakr ad aaron. Tolle thuribulū ⁊ hausto igne de altari mitte incēſuz deſup. Est ⁊ alia in thuribulo ꝯsideratio ꝑut in titulo de accessu pōtificſ ad altare dictū ē. Rursus ideo thurificato altari eps vel sacerdos thurificak: ad kcandū q̄ sic chīs ē altare ⁊ hostia: sic ē pontifex ⁊ sacerdos cui ē oīonis sacrificiū offerendū. Quia ꝓ adorak nō solū inc̄ſtū deꝰ ſz etiā inc̄ſtū hō iō in q̄busdaz ecclesiīs pōtifice thurificato altare a diacono circū circa thurificak. Uñ psalmista. Circūdabo altare tuū dñe. Sane thuribulū aureū significat sapiam: q: oēs thesauri sapie ⁊ scie dei in ea fuerūt abscōditi. Uñ stetit angel⁹ iuxta arā tēpli hñs thuribulū aureū in manu sua. i. chīs resurgēs carnē hūit ī ptāte. Argenteū sigficat chīi carnē ab omni labe mūdā ⁊ mūdicia renitentē. Cupreū fragilē et mortalē. Ferreū resurgētis fortitudinē. Si q̄ttuor hz catenulas demōstrat eā ex q̄t tuor elemētis ꝯstare: de q̄ttuor ꝓtutibus: scz iusticia: prudentia: fortitudine ⁊ tpantia decorari. Quinta q̄ ptes diuidit aiam designat q̄ se in morte a carne ī illo triduo sepauit. Si vero trēs hz catenulas figurat aiam carnē ⁊ ꝓbū in vna ꝯuenire persona Quarta q̄ ptes sepat: potestas est q̄ aiam suā posuit ꝑ ouib⁹ suis. Si vna tantū catenula sustentak designat q̄ sol⁹ de ꝑgine generatur: q̄ q̄ solus est inter mortuos liber. Circul⁹ cui hec oīa inecttk ē deitas q̄ nullo termino claudik: a q̄ hec oīa cōtinenk et opank. Preter mystica etiā rationē ob hoc altare incēſak: vt oīs ab eo nequitia demonū ꝓpellak. Fum⁹ ei incēſi valere credik ad demones effugādos. Uñ cū Thobias interrogasset angelū quot remedia haberent ea que de pisce iusserat obseruari. Respondit: cordis ei⁹ particulā si super carbones ponas: fumus eius oñe demonioꝝ gen⁹ extricat. Sother papa statuit ne moniales incensum circa altaria ferant.

Qualiter episcopus vel sacerdos et ministri ad altare stare debent.

Hurificatione per

t acta eps vel sacerdos ad dextram altaris ptē le transfert ibi vna cum ministrſ plane officiū ⁊ kyrie eleyson dicēs Qui trāsit⁹ de medio altaris ad dextrā ptē kcat chīi trāsitū ꝺ passiōe ꝑ resurrectionez ad vitā eternā. Itē a leua transiēs in dextrā imitak chīm ingredientē mūdū: leuā enim tetigit chīs q̄n tpalē assūpsit vitā: ad dextrā iuit: q̄n carnē assūptā ad dei dextrā eleuauit. Rursus ꝑ ħ q̄ accedens ad altare ꝓpus dextrā illi⁹ ptē petit: innuit q̄ emanuel i lege ꝓmissus ꝓpus venit ad iudeos q̄ ad gentes. Judei ei tūc ꝑpt legē ī dextra ptē fuerūt. gētes ꝓ q̄si in sinistra: q: idola colebant. Sacerdos ergo sacris vestib⁹ ornat⁹ cristū carne nostre būanitatis vestitū kcat venies ad altare: xp̄m de celis venisse ad populū vt eū saluaret deligt. Deinde ī dextrā trāsiens deligt q̄ chīs in mōm veniens venit ad iudeos de q̄b⁹ voluit nasci. Beata em̄. Maria iudea fuit. De hoc transitu dicetur sub ti. de mutatione sacerdotis: ⁊ de oratione. Et nota q̄ licet dño papa celebrā ti vł missaz audiēti legak a capellanis suis introitus et kyrie eleyson: ⁊ gloria in excelsis: ⁊ credo: ⁊ sanctus: ⁊ agnus. non tamen graduale: vel allł vel tractus. vel offertoriū. vel postcōmunio ꝓ eo q̄ illa instructoria sunt ⁊ introductoria q̄bus ipe nō eget. Illud aūt notandū est q̄ sacerdos stat erect⁹ ante altare: ad notādū q̄ chīs venit suos regere inuicibili doctrina ⁊ respicit versus orientē: q: chīs nō suā ſz patrſ volūtatem q̄siuit: nec respicit retrorsuz. tū q: chīs semp patris facie intuek iuxta illud. Scio vnde venio ⁊ q̄ vado. tum q: nemo mittēs manū ad aratrū et respiciens retro apt⁹ est regno dei: imo ad populū dorsum ꝑtit: rep̄sentās q̄ dñs ait ad Moysen. Uidebis posteriora mea faciem aūt meā videre non poteris. Exo. xxxiij. Epi autē supiores celebrātes nō ante altare: ſz remoti ab illo ad dextrū eius lat⁹ vsq; p⁹ dictū offertoriū manent. Q̄ō fit ꝓmo ad repñtandū q̄ ex latere chīi: q̄ p altare kcak. ꝓnitiū nr̄e redēptionis fuit. Scō fit ħ nō solū ad maiorē solennitatē vt ꝑ hoc a minorib⁹ sacerdotib⁹ decernank: verūetiā fit ħ q: ipi in missa rep̄sentant nō solū chīi dignitatē ⁊ excellentiā ante ei⁹ oblationē: verūetiā būilitatē ⁊ obedientiā in ipa sui oblatiōe et cōsecratione.

Siqdē chr̄is q̄tū ad sui dignitatē ē pr̄i eq̄lis: z sedet a dextr̄ dei pr̄is: put i symbolo legit: qđ repñtat platus stās añ oblationē ad dexterā altar̄. In sui ꝓo oblatiōe chr̄is ꝓ nob̄ fact⁹ ē hostia z iō plat⁹ ei⁹ vices gerens extūc ipi altari, qđ arā crucꝭ insinuat, dz totalr̄ inherere. Tertio q̄niā platoꝝ act⁹ eē debēt subditis ad doctrinā, iō vsq; tunc manet ab altari separat⁹, z extūc ad manꝰ lauādū z thurificādū z sacrificandū ad altare accedit: vt oñdat q̄cunq; in missa p̄cedūt solēnitates z laudes esse: ꝭ tūc demū ad essentialia seu substātialia pagenda accedit. Quarto in hoc repñtat q̄ legalis pōtifex intrās sancta sctoꝝ carbones ferebat z sanguinē, put tactū est i pemio huius partis. Quito fit hoc ad repñtandū qđ ait ꝓphēta, Dixit dñs dño meo sede a dextr̄ meis. Donec ponam inimicos tuos scabellū pedū tuo. Sacerdos q̄dē chr̄m repñtans sedet a dextris altaris, deū p̄iem in h̄ loco signantis donec ad ꝓsecrandum hostiā accedat: p quā fracta sūt tartara: z inimici demōes devicti, z q̄i scabellū pedū positi. Mistri ꝓo scz diacon⁹ z subdiacon⁹ retro illū ad altare stant: q̄ tñ in veniēdo p̄cesserūt: signātes martires q̄ in veteri testamēto fuerūt, z tñ post dñi natiuitatez digne cozonāt. Et ad quācūq; altaris ptē ille trāsierit ipm retro stātes sequūt: vt oñdāt ipletū eē qđ dñs admonuit dicēs, Qui mihi mīstrat me seq̄t, z vbi ego sum z c̄. Intēdentes sp'atq; solicite in illū ad notandū q̄ fideles q̄uis adhuc i hac vita positi, tñ eternitati chr̄i sp intendūt In q̄busdā etiā ecclesiis illo se ꝓtēte ad populū illi sil'r se ꝓtūt: z illo se cōuertente ad altare se sil'r ꝓuertūt. Hā chr̄is ab oratione ad p̄dicationē: aliq̄n ꝓo ecōuerso dū viueret se ꝓuertit: qđ designat ꝓfio ad pplm z cōuersio ad altare. In q̄ qdē imitād⁹ est a p̄dicatoribꝰ q̄ p mīstros ipsos ꝓgrue designant.

Anacletꝰ papa statuit q̄ epi deo sacrificāo secū testes habeat diaconos q̄octi eiꝰ dicūt: z subdiaconos, reliq̄sq; mīstros, qui sacrꝭ induti vestib⁹, in frōte, i. ante, z a tergo: z p̄sbyter e regiōe, i. a pte dextra suaq; ꝓtrito corde et humiliato spū ac prono stent vultu, custodiētes eū a maliuolis hoīb⁹. at ꝓsensuz p̄stātes sacrificio. Et p̄m Lucū papā eū nō deserāt: q; ꝓpt̄ maliuolos oportet illū hr̄e bonū testimoniū ab his q̄ foris sūt. Statutū est etiā vt celebrans missam habeat a tergo vicini solamis adiutorē, p vt dictū est in pemio huiꝰ pt̄ꝭ: z iō in q̄busdā eccl̄iis aliq̄ diaconi stāt post ep̄m q̄i ozātes: vt eū seq̄nt vsq; ad mortē: z cū eo transeāt i vitā eternā. Maior tū ps i dextera pte mozak altaris z minor in sinistra, q; vtrūq; petit eccl̄ia scz z tpalez būdictiōem z eternā vt ibi, sic trāseam⁹ p bona tpalia vt nō amittam⁹ eterna. Leuat dicti mīstri retro stantes inclinati añ facies suas, vsq; in finē dñice oratonis p̄seuerāt. Fcātes illos apostolos q̄ in passiōe dñi magna tribulatiōe oppressi nō audebāt se erigere: vt chr̄i discipulos se esse ꝓfiterentur, stabant tamen in facie fidei sed postea eriguntur, sicut dicetur sub vndecima particula canonis sup verbo, Nobis q̄z, signantes etiam chor̄ sctoꝝ martyrū in cōualle lachrymar̄ añ nouissimaz tribulatiōem manentū. Postea erigūt: q; illi postea martirio cozonati stāt erecti. id est ab oñi tribulatiōe liberati. Adhuc stātes facie inclinati, signāt mulieres q̄ de cenaculo ad monumentū vultib⁹ declinatis. currebant in chr̄i amore ardentes. Sane sacerdos minister inter mozas puluinar molle missali supponit: ad notandū q̄ deuotum et molle cor z q̄d facile diuinā impressionem recipiat: supponi dz iugo dñi z celestiū p̄ceptoꝝ iuxta illō sapientis. Suscipiat ꝓba mea cor tuū z c̄, vt in eo spūs dñi reqescat. De hoc etiam sub euangelio dicetur.

De kyrie eleyson.

Ranslato in dex
tram altaris ptez ep̄o seu sacerdote, deinde q; tempus plenitudinis et ānus benignitatis aduenit sic̄ predictuz fuit a psalmista, tu exurgēs misereberis syon: q; v, t, m, e, ꝓgrue chor⁹ laudat z iuocat trinitatē triplicādo kyrie eleyson Jō aūt post introitū dz kyrie eleyson: q; ante oēm orationē sacerdotum necesse est misc̄diam dñi implorare. Siquidē kyrie eleyson grece interptat dñe miserere. Haz kyri sonat dñe eleyson miserere. Et inde chr̄e eleyson, i. chr̄e miserere. Uel kyri chr̄e, el de⁹, eys miserere, son nobis, inde kyri eleyson id est o chr̄e de⁹ miserere nob̄. Uñ ꝓbera. Dñe miserere nobis te em̄ expectauim⁹. Dicitur autez nouies. Primo vt ordo decimus ex hoīb⁹ repat⁹ nouē associet ordinib⁹ angelor̄. Scdo vt eccl̄ia pueniat ad societatez nouē ordinū angelor̄. Tertio cōtra nouez gña pctoꝝ. Est em̄ pctm̄ originale veniale

et mortale. Itē pctm̄ cogitatōis locutōis et ꝓpetratiōis. Itē pctm̄ fragilitat̄ simplicitat̄ ⁊ malignitatis. Fragilitat̄ ꝑ impotentiā: simplicitat̄ ꝑ ignorantiā: malignitatis ꝑ inuidiā. Hoc ē pctm̄ in ꝓiem peccatū in filiū: pctm̄ in spūmsctm̄. Adhuc ideo dicit ter ad patrē kyrie eleyson. ter ad filiū chr̄e eleyson: ⁊ ter ad spm̄sanctū kyrie eleyson. Sed ad ꝓiem ⁊ spm̄sanctū sub eodem tantū vocabulo: q; pat̄ ⁊ spūssanctus sunt eiusdē tantū nature. Ad filiū ꝯo sub alio: q; fili⁹ ⁊ si sit eiusdem nature cū illis: est tm̄ etiā alteri⁹, vt gemine gigas substātie. Pterea ideo dicit ter q̄ntū ad patrē. ter q̄ntuz ad filiū. ⁊ ter q̄ntuz ad spm̄sanctū: vt notet pater in filio: ⁊ filius in patre: ⁊ spūssanct⁹ in vtroq;. De ℔ dicet in q̄nta pte sub titulo de ꝓma. Sed in medio mutat̄ kyri in chr̄e vt notet duas esse naturas in chr̄o. Rurs⁹ kyrie eleyson ter triplicatū: ꝓcat patr̄ ꝓcessu ter⁊ testamenti, multiplicatas ad ℔ vt gr̄a sūme trinitatis ꝑ aduētū chr̄i eos cōsociaret nouē agminibꝫ angelorū. Est autez magna istoꝝ ꝯboꝝ efficacia. Legit̄ em̄ q; duz btūs Basilius kyrie eleyson clamassct por te ticine siue papieñ. ecclie sc̄apte. Rursus cū btūs Geminian⁹ kyrie eleyson clamaret q̄nq; reges ꝓuersi dicunt in fugā. Uñ forte ꝓcat aliud q̄ꝫ dñe miserere: qđ tm̄ nos ignoramus. In q̄busdam eccl̄iis statim post vltimū kyrie eleyson subiūgit̄ ymas qđ ꝯbum grecū sonat latine nobis. Et sensus ē kyrie eleyson ymas. i. potētia diuina miserere nobis. Et btūs Grego. instituit kyrie eleyson nouies ⁊ a clero tantū publice in missa cantari: qđ prius apud grecos simul a clero et ppl̄o cantabat. Siluester ꝯo papa illud de grecis assumpsit.

De gl̄ia in excelsis.

Icto kyrie eleyson mox sacerdos vel pōtifex ex institutiōe Thelesphori pape in choat hymnū. Gl̄ia in excelsis deo: quem angeli auditi sūt decātare: sicut legit̄ in cuāge. Lu. q̄ angelorꝫ hymn⁹ ꝓhibet testimonium tpali chr̄i natiuitati. Sane sacerdos ꝓmus ⁊ sol⁹ illū inchoādo pnunciat: q̄ angelū magni ꝯsilij repr̄tat. Nam ortū saluatoris solus angel⁹ cui⁹ ꝑsonā ipe gerit ꝓnunciauit. Uñ Luc. ij. Ecce euāgelizo vobis gaudiū magnū qđ erit omi ppl̄o: quia hodie natus est vobis ⁊c. Et illū inchoando stat añ mediū altar̄: in hoc cōmemorās q; dū mediū silētiū tenerēt oīa /nat⁹ est in medio. i. ꝓ oīb⁹ messias quē ꝓphete ꝑdixerāt. repr̄tās etiā q; angel⁹ chr̄i natiuitatez pastoribꝫ annūciās stetit i medio eoꝝ. Et incipiēs eleuat man⁹ ꝓpter causas sc̄ptas in seq̄nti ti. ad finē. Itē incipiēs vertit se ad orientē. tum q; angel⁹ ab oriente venit in bethleē. tū q; ad orientē dñm adorare solemus. Tertio inchoās stat añ mediū altaris: ad notādū q; chr̄is mediato⁹ fuit inter nos ⁊ deū. ꝑ cui⁹ mediationē deo pacificati sum⁹. Cho⁹ ꝯo ꝯcinēdo rūdēs: gerit ꝑsonā multitudis. de q̄ in euangelio sequit̄. subito facta est cū angelo mlt̄itudo ce. mi. lau. de. ⁊ dī. Gl̄ia in altissimis deo: ⁊ ī terra pax hoīb⁹ bone volūtat̄. Hymnus aūt iste nō tm̄ est angelorꝫ ꝫ etiaz hoīm cōgratulantiū: ex eo q; mulier ista q̄ drachmā ꝑdiderat decimā/iam lucernā accēderat vt drachmā ꝑditā inueniret. Et pastor dimissis nonagintanouē ouib⁹ in deserto: iā venerat vt q̄reret cētesimā ouē amissaz. Añ natiuitatē em̄ chr̄i tres erant inimiciciarū parietes. Prim⁹ int̄ deū ⁊ hoīem. secūdus inter angelū ⁊ hoīem. terti⁹ inter hominē ⁊ hoīem. Hō nāq; ꝑ inobedientiā creatorez offenderat. ⁊ ꝑ suū casum restaurationem angelorꝫ impediuerat: atq; ꝑ varios rit⁹ se ab homie sepauerat. Jude⁹ nāq; cerimonias excolebat. gētilis idolatriam exercebat Sed veniēs pax nr̄a fecit vtraq; vnum: ⁊ hmōi pietes destruxit. Abstulit em̄ peccatū ⁊ recōciliauit hoīem deo. repauit casum et recōciliauit hoīem angelo. destruxit rit⁹ et recūciliauit hoīem hoī. Restaurauit ergo ꝼm ap̄lm Eph. j. q̄ in celis ⁊ in ꝑr̄s sūt. Et ob ℔ illa celest̄ militie multitudo psallebat Gl̄ia in excelsis deo. i. in angelis qui nunq; peccauerūt nec discordiā cū deo habuerūt. Et in terra pax a chr̄o facta hoīb⁹. vicz iudeis ⁊ gētilib⁹ bone volūtat̄: q̄ vsq; ad chr̄i natiuitatē ꝓpter pctā sua cū deo et cū angel⁹ discordiā habuerūt. Hinc etiā est q; angelus loquit̄ ⁊ cōgaudet pastoribꝫ: q̄a pax ex̄t̄ int̄ angelos ⁊ hoīes reformata. nascit̄ de⁹ hō: q; pax ē iter deū ⁊ hoīez restaurata. nascit̄ in p̄sepio bouis ⁊ asini: q; pax ē inter hoīes ⁊ hoīes repata. ꝑ bouē em̄ iudaic⁹: ꝑ asinū gentil⁹ popul⁹ figurat̄: ꝼm illō Hō arabis in bone ⁊ asino. in iudeo. s. ⁊ gētili. Et iter. Cognuit bos possessorē suū: et asin⁹ ꝓsepe dñi sui. Ideo ꝙ canit̄ hymn⁹ iste

qz quē venerant angeli i celis: hoies venerant in terrz. Per hoc ꝫz q̄ dr: glia in excelsis rē. repñtat mestica antiq̄ patrū ex tedio expectādi incarnationē dñi. Esa. xxviij. Expectate deū rē. Et ideo etiā cantat alla qz habebāt spem liberatiōis. vñ ps. Sperauerūt z liberasti eos. In hoc ꝫz hymno notat spes ecclie q̄ cū angel sperat se canere. Unū iam illoz cāticū assumit. Sequit. Laudam⁹ te. s. inenarrabilia opera tua p̄dicādo. Que verba z sequntia a btō Hilario pictauiēn. asseruntur apposita fuisse. z p̄cedentia solum antiq̄ dicebant in missa. Innocēt⁹ tñ. iij. dicit illa a Thelesphoro papa addita fore. Alij vo q̄ a symmacho papa. Symmach⁹ papa p̄stituit tā in dñica die q̄z in natalicijs martyr. Glia i excelsis cantari. q̄a scōs p dñicā resurrectionē glie angelor̄ sociatos esse recolit. Cantat etiā in festz apl̄or̄ z cōfessor̄ in q̄r bonorez dedicata est q̄cūq̄ ecclia. et generaliter i festis que nob celestē solennitatē repsentāt. In diebz vo luct⁹ z ieiunior̄ nō dr. p̄terq̄z in duobz sabbatis spēalibz mysterijs adornatis. iuxta illō Cātate dño cāticū nouū. put dictū est in p̄mio huius ptz. Dict⁹ ꝫz Thelesphor⁹ papa p̄cepit illum cantari ad missam nocturnā natalis dñi quā z ipe istituit. Quidā dicūt nō esse cantādū in missa nisi in hora tertia. qz tūc spūscūs super apl̄os descēdit: et eos glia z exultatiōe replenit. Innocēt⁹. iij. statuit: vt q̄n in diebz pfestis celebrat in bonorē btē ꝑginis vl̄ spiritussci vel sancte crucis: nec hymn⁹ angelicus: nec symbolū dicat: nec etiā Te deuz laudam⁹: in laudibz matutinis. In aduētu vo vel in septuagesima ñ canit: put in septima pte sub ti. de septē diebz p⁹ pasca dicet. Eps tñ bethleemitan⁹ et abusu oī die z in oī missa etiā p defūctz Glia in excelsis decantat: p eo q̄ hymn⁹ ille (Luca testāte) primo in bethleemitana regiōe cāt⁹ ē.

De salutatione ad populū

Angelico hymno

a finito: sacerdos ad populū se volues illū salutat dicēs. Dñs vobiscū. qđ sūptū est de libro Ruth. ij. Sic em̄ legit Booz salutasse messores suos. z ꝓbeta in Paral. Aza regē z q̄ cū eo erāt. Et angelus salutās gedeonē: dixit. dñs tecum. Booz q̄dē figurā salutationis exp̄sit: qui ruth moabitidē duxit vxorez. Et hec salutatio significat salutatiōem quā cr̄s fecit apl̄is post resurrectiōez. de q̄ in. v. pte sub ti. de Prima dicet. In oīb⁹ g̃ misse orōnib⁹ sacerdos p̄mittit: dñs vobiscū. nisi in orationib⁹ q̄ p̄cedūt ꝓphetias. vl̄ etiā orōnes sup ppl̄m in q̄dragesima. et nisi in orōnib⁹ q̄ imediate sequunt p⁹ p̄mā orōnem. z in illis q̄ dicunt in pascete. sed tūc missa ñ dr: z sacerdos cōicet. Cū em̄ p ꝓdictā salutationē optet dñm ee cū pplo q̄ est in eo per spūm gre septiformis. ideo ecclia ordinauit septies tm̄ in missa pplm̄ salutari: vt tā dicet. Ideoqz in p̄missis orōnib⁹ tm̄ dr. Premittit tñ alijs exhortatio ad hūiliatōem p Flectam⁹ genua. vel p Hūiliate capita vestra deo. qz oro q̄ faciēda est cū ieiunio ad malignū spm̄ ejciēdū tūc demū valet si cū hūilitate fiat. Rursus in diebz ieiuniorum repñtat eccia tp̄s babylonice captiuitatz. merito g̃ sacerdos tūc pplm̄ vtpote absentē nō salutat: nec se ad illū cōuertit. sed absolute incipiēs Orem⁹: insinuat p illo fore orādū. Et qz oratio fieri debet cū affectu: mox subjcit Flectam⁹ genua. vel: hūiliate capita vīa deo. Repñtat etiā tp̄s dñice passionis: qđ p̄cipue post cenā cū discipul⁹ facta incepit. Quia g̃ tpe illo dñs discipl⁹ nō salutauit. sz eos ad orādū pluries excitauit: ideo sacerdos tūc pplm̄ nō salutat. sz ei orare insinuat. Sed z qz tpe illo cr̄s in orōne genua flexit: ideo mox ad genua flectendū inuitat. Dicit aūt Flectam⁹ genua in ꝓsona vniuersitatz oīm fideliuz: q̄si oīm syndic⁹ seip̄m includēs. Et iō loquit in prima ꝓsona: excitās se z oēs ad orandū hūiliter z deuote. Sed mox subjcit: Leuate: in ꝓsona alteri⁹. s. cr̄i: cui⁹ typū gerit in officio misse. et tūc loquit in scda ꝓsona z in dissimili cātu. Quasi ipe cr̄s dicat. Surgite: q̄m̄ vestrā hūilitatez z deuotionē vid̄eo. et tūc vice oīm loquit sive orat. Quid significēt collecte q̄ dicunt post Flectam⁹ et post humiliate: dicet in sexta pte sub q̄rta feria i capite ieiuniorum. Alijs vo diebus z tpib⁹ eccl̄ia tp̄s exultatiōis z plenitudis q̄ p̄cipue fuit post cr̄i resurrectionē repsentat. et tūc sacerdos pplm̄ salutat: repzesentans vt p̄missū est: q̄ dñs post resurrectionē discipulos salutauit. Sacerdos g̃ orōnib⁹ p̄mittit: dñs vobiscū. vt populum reddat attētū q̄ mēs ei⁹ ad deū dirigat: et ei p intētionē sedulā ꝓiūgat. Et est sensus Dñs vobiscū. i. in vobis maneat z vos p⁹

mio vite eterne remũeret ⁊ petitiõibꝫ vis effectũ tribuat: seu grã dei ipetret ꝙ seuerantes in illa. Ebor ꝓ ⁊ pplus rñdet. Et cũ spũ tuo. qđ sumptũ est ex epla .ij. ad Timot. vl. vbi ór. Dñs iesus chs cũ spũ tuo Hmõi etem mutue salutatões notãt q̃ sacerdotis ⁊ ppli vn⁹ debet eẽ affect⁹. Et est sensus. Tu p nob factur⁹ es p̃ces ad dñm Et q̃ dñs deus p̃ces illas tñ approbat ⁊ exaudit q̃ ex bono corde p̃cedũt. oram⁹ et nos silr p te vt ille sine q̃ nullũ est bonũ sit cũ spũ tuo. vt q̃ tecũ est in ore: sit ⁊ in corde et in te maneat. Et p̃m hoc cessat hesitatio q̃rentiũ q̃re ppls rñdet: et cũ spũ tuo: cũ sacerdos dicendo: dñs vobiscum. optauerit dñm esse cũ illis nõ solũ in spũ: vez etiaz in corpe. Hã ⁊ idipm pls p hãc responsionẽ optat: vt p̃missũ est. Põt etiã dici q̃ in hac missione pls se refert solũ ad actionẽ imolatiõis ad quã sacerdos p̃cedit: in q̃ p spũm totaliter eleuat⁹ et ab omni terrenitate p̃sus abstract⁹ eẽ debet. Postq̃ ꝓ chor⁹ rñdit: ipse se ad altare reuoluit. ſ. ad orientẽ: vt dicat in p̃mio ãnte p̃ſ. Et q̃si pax de sua bonitate cõfidẽs: vniuersalẽ ad se colligit ecclĩã: dicẽs q̃si oim syndic⁹ Orem⁹. q̃si dicat Orate oẽs sil mecũ. vt qđ postulam⁹ citi⁹ impetrem⁹. qm̃ impossibile ẽ multitudinez nõ exaudiri. ⁊ sic oriõnem ór. Dicẽdo ergo orem⁹: hortat alios ad oratiõ. q̃ ipse chs monuit discipulos orare dicẽs. Orate ne intret ꝙ in tentationez. Et postea orat. quia et postea chs orauit. ipe em̃ fecit ⁊ docuit Quãut dicit/orem⁹: ab antiqo habemus q̃ p̃missa orem⁹: subiũgebãt cõic oriõnẽ. Dicit ãut orem⁹ stans añ mediũ altar ꝙ p rationes positas in p̃ncipio p̃cedẽt ꝙ ci. Oro ãut quã ór significat indulgentiã quã dñs repromisit. Et deinde trãsit ad dextrã p̃t altar ꝙ: vt dicat sub titu. seq̃n. Oriõne finita chor⁹ rñdet. Amẽ. qđ est hebraicũ verbũ. q̃si dicat. fiat nob sic oratio. seu felicit acta sit oriõ tua. Et ẽ sumptũ amẽ ex Apoca. io. annis. Amẽ. exponit amẽ. i. vez est qđ sermo sonat/affect⁹ sentiat. Q̃q̃ ponit p vere. vt ibi: Amẽ amẽ dico vob. put sub ti. õ oratiõe dicet. Et nota q̃ p̃missa salutatio ſcz dñs vobiscũ: ad minores et ipfectos ac simplices p̃tinet sacerdotes. Epus ꝓ vel ex⁹ supior q̃ p̃fect⁹ esse debet ⁊ exp̃ssam chi similitudinẽ gerit: vt se vicariũ chi ostendat oratur⁹ p̃ma vice vtit ꝓbo dñi dicẽs Joã. xx. Pax vob. q̃ fuit p̃ma vox dñi ad discipulos q̃ eis post resurrectionẽ appuit. q̃si dicat. In p̃ti det vob pax pectoris ⁊ in futuro pax eternitat ꝙ. De vtraq Joã. xiiij. Pacẽ relinq vob: pacẽ meã do vob. Hoc etiã verbo vsus est dispensator Joseph ad frẽs eius. Postea ꝓ ad instar ceteroz sacerdotũ ór: dñs vobiscũ. vt se esse vnum ex ipsis ostendat. Et est aduertẽdũ q̃ tũc demũ pax vobis ór q̃n gl̃ia in excelsis cãtat. ⁊ hoc ideo vt correspõdeat ei qđ ibi ór: Et in terra pax hoĩb vc. Preterea hec salutatio a chro tpe gaudij ⁊ leticie. ſ. resurrectionis ad discipulos facta/illi cantico leticie corrñdere dz. Sũt etiã q̃ dicunt q̃ p̃cipue solẽniter celebrãs in dieb q̃b Gl̃ia in excelsis ór: repsentat chm̃ post resurrectõez seu resurrectõis gaudiũ. quo tpe sepe chs dicta salutatõe ad discipulos vs⁹ ẽ. Ideoq̃ chm̃ imitãdo p̃missis diebꝫ h ór. In missis ꝓ q̃s alijs diebꝫ vel tpibꝫ ór vel etiã q̃ ab inferioribꝫ dicunt: chi passio figurat et plãct⁹ atq̃ afflictio cõformat. Et ideo in illis: pax vobis. nõ dicit: ne gaudiũ cũ dolore misceat. Põt etiã dici q̃ p chm̃ facta ẽ pax inter deũ ⁊ hoiem: ⁊ int angelos ⁊ homines. qđ manifestauit angelus q̃n in chi natiuitate cãtauit Gl̃ia in excelsis deo. Et in terra pax hoĩb bone volũtat ꝙ. Pacem ꝓ int deum ⁊ hoies manifestauit chs q̃n post resurrectiõem dixit aplis Pax vobis. Hec repũtant in missa. Primũ q̃ quelibet sacerdotẽ q̃ põt cantare: gl̃ia in excelsis deo angelũ repũtans. Secũdũ q̃ epm q̃ sol⁹ ór Pax vob: repsentãs chm̃ q̃ i pl̃ona ecclesie dixit aplis: pax vob. Utrũq̃ ãut ór episcop⁹ solẽnit celebrãs. qz vtrũq̃. ſ. chm̃ ⁊ angelũ repũtat. Epe em̃ specialior ẽ christi vicari⁹ q̃z simplex sacerdos. Hoq̃ cũ omittit officiũ angeli. ſ. tribꝫ q̃b cãtica leticie subticent. ſ. te deũ laudam⁹. ⁊ gl̃ia i excelsis. omittit silr ⁊ h officiũ chri: nõ dicens pax vob. ſz dñs vobiscũ. sic simplex sacerdos. Nõ em̃ p epm q̃ repũtat chm̃ ⁊ angelum vna pax sine altera nunciat. Idẽ etiã est in Ite missa est. qđ nõ ór nisi gl̃ia in excelsis dicat. Sane diacon⁹ ñ ór dñs vobiscũ p horaz: eoq̃ non ita gerit typũ chri: q̃ per ooz hac salutatiõe vsus ẽ. sicut sacerdos q̃ ea in pl̃ona chri vtit. Leges tñ euãgeliũ h ór. qz tũc vtit officio p̃dicatoris ⁊ pnũciat doctrinã ab ipo chro imediate platã. ⁊ ẽt cereũ paschalẽ bñdicẽs. qz tũc chri rsurrectõnẽ repũtat. Sũt tñ q̃dã q̃ dicũt q̃ i dnio

officijs q̄ dicere tenent licite possent ꝟ dicere: cū phibitū nō legat: q̄tū generalis vsus ecclesie ꝟdicit: vt se inferiores sacerdotibꝫ agnoscant. Notādū est aūt q̄ septez vicibꝫ pp̄lus salutat in missa: q̄tinꝰ exclusis septē vicijs capitalibꝫ suscipiat gr̄am septifor mē. mysteriū em̄ misse ad septez dona spūs sc̄ti refert. Prio in ipso misse exordio ante collectā. Scōo aī euangeliū. Tertio post euāgeliū siue dicto symbolo aī offertoriū Quarto aī p̄fationē: cū ōt sacerdos. Per oīa secula seculoꝝ. et ꝓ fq̄nt Dñs vobiscū. Quinto aī pacis oscilū: cū ōt Pax dñi sit sp̄ vobiscū. Sexto aī p̄mā orōnem pⁱ cō munionē. Septimo finita finali postcom munione vel orōne. In p̄ma salutatōe spi ritus sapie intelligit. q̄a sapia ītrauit ī hūc mūdū vt saluaret nos. In sc̄da spūs ītellectus. ideo em̄ p̄dicauit vt doceret nos. In tertia spūs cōsilij. hic em̄ secreto dei ꝓsilio se passiōi obtulit vt redimeret nos. In q̄rta spūs fortitudinis. q̄a pēdēs in cruce di abolum expugnauit vt redimeret nos. In q̄nta spūs scie. q̄ resurgens discipulos sa lutauit ⁊ eis sensum aperuit vt erudirēt nos In sexta spūs pietatꝭ. q̄ sola pietate hūa nam naturā super astra leuauit vt exaltaret nos. In septia spūs timoris. q̄ angeli tre mebūt dū venerit ad iudiciū vt glorificet nos. Leteꝝ in q̄libet salutatiōe mutat offi ciū misse: ⁊ de vno officio ad aliud trāsit. quare merito salutatio p̄mittit. Cū em̄ ad ostiarios nouiter ingredimur: eos saluta re solem⁹. et ꝑm hoc octo officia sunt ī mis sa. Rursus salutat etiā octauo vt q̄daꝫ vo lunt. s. post offertoriuꝫ aī secretellā. Nam volūs se ad pp̄lum dicturꝰ Orate frēs ⁊c. debet p̄dicere sub silētio: dñs vobiscū. Ve rū lz eis q̄s salutamꝰ faciē regularit repre sentemꝰ: tm̄ in q̄nq; dūtaxat ex p̄missis sa lutatiōibꝫ sacerdos ad pp̄lum se conuertit Nā in illa salutatiōe q̄ fit aī euāgeliū se nō cōuertit. q̄ iā intētꝰ est ad ꝟba dei annūci anda. nec etiā in illa q̄ fit aī p̄fationē. q̄ iā intentꝰ est ad sacrificiū altarꝭ tractādū. nec etiā in illa q̄ fit aī pacis oscilū. q̄ iā tenet corpⁿ chr̄i in manibꝫ. ⁊ cor hz surſū ad deū et oīno intētꝰ ē ad reuerēter illō tractādū. Nemo em̄ mittēs manū ad aratrū ⁊ respi ciens retro aptꝰ est regno dei. Leterū q̄na ad pp̄lm cū dñs vobiscū facta cōuersio si gnat q̄q; apparitiones q̄s chr̄s fecit disci pulis suis in die resurrectiōis. Prima fu it Marie magdalene: Joā. xx. ⁊ Mar. vl. Scōa eidē ⁊ alijs mulieribꝫ redeuntibꝫ ō sepulcro: q̄ dixit eis. Auete. Matth. vlt. Tertia petro. Quarta duobꝫ discipul' eun tibꝫ in emaus. Quita in domo decē disci pulis absente thoma Joā. xx. Sed q̄ alta illaꝝ manifesta nō fuit q̄ vicz p̄mo appa ruit marie magda. vel ꝑm alios q̄ appuit Petro. q̄ nescit q̄ aut vbi: ideo sacerdos aī secretellā dicturꝰ/ Orate frēs: p̄dicit sub silētio dñs vobiscū. sed patēter dicit: ora te ⁊c. q̄ patēter dixit aplis. Orate ne ītre tis ī tentationē. Fuerūt etiā ⁊ alie appitio nes. de q̄bꝫ nil ad p̄ns. Nō est etiā omittēs dū q̄ sacerdos sp̄ voluit se ad pp̄lm a dextera: et p eandez se ad altare reuoluit quasi ipso facto dicēs. Dextra dñi fecē ꝟtutē. dex. d. ex. me. dex. d. se. ꝟtutē. Scōo ad designā dū q̄ in sepulcro dñico angelꝰ a dextrꝭ sede bat. Tertio vt sacerdos p hoc ĩnuat se ere ctā ⁊ attētā hr̄e intētionē p se ⁊ pp̄lo ad ce lestē patriā q̄ p dextrā significat. iuxta illō in cantic. Dextera ei⁹ āplexabit me. Quar to q̄ ꝟsus salutādo pp̄lm ⁊ cōuersus dicē do Orem⁹: hortat tā se q̄s pp̄lum ad orādū Et oro dz fieri p eternis q̄ p dexterā signi ficant. vñ chr̄s sedere dr ad dexterā patris: merito a pte dextera fit vtrūq; gerit q̄ppe sacerdos typū chr̄i q̄ pfectꝰ ē in salutatōibꝫ et orōnibꝫ q̄ a dextera fiūt. Uerūtñ postq̄ dixit: orate p me frēs ⁊c. se reuoluit a sini stra. iuxta illud p̄s. Circūiui ⁊ īmolaui ī ta ber. e. bo. vo. ⁊c. Prepans em̄ se ad īmolā dū q̄ndā circūitū facē. Si igit cōuertit tūc a sinistra q̄ imperfectior ⁊ infirmior ē. ad no tādū imperfectiōez cuiuslibet sacerdotꝭ p̄ter chr̄m. Hinc ē q̄ p̄missa ꝟba dicēdo obse crat tanq̄ imperfectꝰ ⁊ pctōr ⁊ īdigēs aliorū auxilio īpēdi sibi ab alijs bñficiuꝫ orōnis. Scōo q̄z reuoluit tunc a sinistra vt p ꝟ si gnificet tristiciā de passiōe chr̄i: ad quā rep sentādā statī intendit. Tristicia em̄ recte p sinistrā significat. iuxta illō apli. A dextris ⁊ a sinistrꝭ p gl̄iam ⁊ ignobilitatē: p ifamiā et bonā famā. Debēt etiā fieri ille volutio nes ⁊ reuolutiōes aī mediū altarꝭ. iuxta il lud. In medio ecclie aperuit os suū ⁊c. In q̄ ⁊ illō cōmemorat q̄ redemptor nr̄ iuxta salomonē corpⁿ suū ī media charitate con strauit. pp̄ filias hierl'm. Et attēde q̄ q̄daꝫ dicto dñs vobiscū: ad altare reuoluti: di cūt: orem⁹. stātes aī mediū altarꝭ: p ꝟ insi nuātes se ī loco mā̄festo ⁊ pp̄lo ꝓuenīti

orare.s.añ mediũ altaris,q̃ꝫ ꝑlis dz ō medio cordis orões ad deũ effudere. Alij ꝯo ad dextr̃ cornu altaris vbi orões ꝓferre dñt dicũt ozē⁹: vt sic int isinuatões t orõnē nullũ actũ aliũ intꝑonãt,t vt ibi ꝓcedat orãdi isinuatio vbi mox subseqũ ipsa oro t oãtis ꝑli dz cē itētio. De orõne seu collecta.

Salutatõe premissa

Missa orões subijciũt,q: eñ ois nr̃a oratio a ꝺo ichoata circulariť i ipm tmiari dz:ideo misse officiũ icipit ab orõne t termiať in gr̃aractiõe. Vñ videndũ ē q̃s debeat orões dicere. Qualr ꝛp q̃ꝺ ē orãdũ. Quid sit oro t q̃ñ t vbi t ꝑsus quã ptē orões dicẽde sint. De mutatiõe sacerdotis ab vna pte altaris ad altaz. Vñ orões dicãť t vñ originẽ bũeť. Qualr ꝺba eaꝝ intelliganť. Qualit orões tmienť. Quare vocẽť collecte. Que t q̃t orões dicẽde sint Et ꝺe iuẽtoribꝰ eaꝝ. Quõ pontifex vl sacerdos illas dicẽs stare dz. Circa ꝓmũ notã.ē q ea q̃ꝺ ꝑlis imediate ordiať ad deũ sacerdotes tm dicũt q̃ sunt mediatores int deũ t pplm:q̃ꝫ q̃ꝺ dicunť publice spectantia ad totũ pplm i cui⁹ ꝑsona ipe sol⁹ea ꝺo ꝓponit.sic sũt orões t gr̃aractiões.q̃dam ꝓuatim q̃ ad officiũ ei⁹ tm̃ spectãt: vt cõsecratiões t hmõi orões q̃s ipe ꝑ ꝑlo facit nõ tm̃ in ꝑsona ꝑli orãs.et in oibꝰ ꝓmittit dñs vobiscũ.vt mẽs ꝑli ꝺo ꝯiũgať. Et q: ꝑlis in his q̃ ad deũ ptinẽt sacerdotẽ ducẽ dz:ideo i fine cuiuslibet orõnis ꝑlis ꝯsentit rñdens Amẽ.vt iã dicať. ꝓter qꝺ t ois ꝺro alte termiať etiãsi ꝓuate fiat. Sane orandũ est breuibꝰ ꝺbis:nõ in multiloq̃o: vt iã dicať. Vñ t greci paꝝ sed freq̃nť orãt sed in lachrymis t in puritate cordis.nõ in voce clamosa:sed in mẽtis intẽtiõe t lachrymaꝝ cõpũctiõe. Sic eñ in cõspectu diuine maiestatis t angelorꝝ oportz nos ẽ vt mẽs nr̃a voci ꝯcordet.iuxta illꝺ ꝑl. Exaudiuit dñs vocẽ fletꝰ mei tc̃. Et itez. Sacrificiũ deo spũs cõtribulatꝰ tc̃. Debet etiã oro ẽ deuota.nã oim creatori cũ deuotõe est supplicãdũ. Dñ aũt sacerdos ꝺr alte oratões: aliꝫ nõ debẽt ꝺbis orare:sed illã orõnez attendere t ad eã rñdere Amẽ. Pro q̃ꝺbus sit orandũ:dicet in sexta pte sub ti.de Parascene. Quid sit oratio: t q̃ ꝺotia t vbi ꝺote canonice dicẽde sũt: t ꝑsus quã ptem orandũ est: dicet in pemio q̃nte ptis. Quid significet oro q̃ ꝺr aũ ep̃lam: dicet sub tit. de sessione epi. Sane sacerdos dũ orat ad dexterã cõsistit altaris, iuxta illꝺ Exoꝺ. xxx. Depcabit aaron super cornu altaris:et placabit sup eũ in generatiõibꝰ suis.in doc illud signãs qꝺ fuerat ꝓphetatũ. Deꝰ ab austro veniet.chr̃s eñ iudeos docuit ad q̃s a ꝑte lũinũ missus fuit. q: dextera iudeos: sinistra gẽtiles figurat. Et q̃n leticia ꝑ dexterã:tristicia ꝺo ꝑ sinistrã designať:idcirco ad dextrã ptẽ altaris ꝑmũ accedit: vt gaudiũ dñice nativitatis ondat. Deinde dicturꝰ euãgeliũ/ad sinistrã cõuertit: vt tristiciam passiõis insinuet. Sed itez redit ad dexterã: vt gaudiuz resurrectiõis annũciet. de q̃ aliter dicet sub ti. de mutatiõe sacerdotis. Rhomanꝰ ꝺo pontifex oraturꝰ ad sedẽ post altare vel aliꝰ eps ad latus altaris ascẽdit.t stãs collectã pnũciat quã libro legit apto. et deinde sedet.ꝺa sicut euãgelista testatur venit iesus in nazareth vbi nutritꝰ fuerat: et intrauit ꝛm cõsuetudinẽ diei sabbati in synagogã t surrexit legere: et traditꝰ est ei liber Esaie ꝓphe.quẽ vt reuoluit iuenit locũ vbi scꝑtũ erat. Spũs dñi sup me ꝓter qꝺ vnxit me. Et cũ plicuissz libꝝ reddidit ministro t sedit. Rursus pontifex ad latꝰ altaris vsq̃ post dictũ offertoriũ morat: vt dictuz est sub ti. q̃liter eps vel sacerdos ad altare stare debeat. Sequit videre vñ oratio dicať. et vnde orõnes originẽ habuerunt. Et q̃dem ꝺr oro ab orãdo:eoq ꝑ eã a ꝑlo bona corporis t anie orando petunť. Iz eñ dñs sciat q̃ꝺ egemꝰ:orare tñ debemꝰ: put dicet sub orõne dñica. Orat etiã sacerdos ꝑ bonis vt assint:t ꝑ malis vt absint. Designanť aũt orões in Apoc.ꝑ fumũ aromatũ q̃ ascendit in conspectu dñi de manu angeli. Chr̃istꝰ eñ verꝰ hõ ꝓter nos passioni deditꝰ:cuiꝰ illa vox ē.holocaustũ ēt pro delicto nõ postulasti.tũc dixi:ecce venio.sp̃ pro nobis orabat:qui ꝛm aplm exauditꝰ est in omnibꝰ pro sua reuerẽtia. Qualiter verba orationũ intelligenda sint videamus.t q̃ꝺem quod in q̃busdã codicibꝰ ꝯtinet ꝑsit huic vl illi sancto talis oblatio ad gl̃iam et honorẽ:sic intelligi debet q̃ ad hoc ꝑsit vt ille magz ac magis a fidelibꝰ glorificet aut etiam honorẽt in terris. Cum eñ ipsi sint perfecte beati:omnia eis in celis ad votuz succedunt. Unde nõ egent nostris orationibus:imo iniuriã facit martyri qui orat pro martyre.Iz pleriq̃ reputent non indignum gloriam sanctorum posse vsq̃ in diem iu-

dicũ augmentari. et ideo eccl̃iã interim ri
te posse augmentationẽ gl̃ificatiõis eorũ
optare. Qđ aũt p̃ finẽ orõnis subiũgit
p dñm nostr̃. Jesum chr̃m illud sig̃t qđ ipe
in euãgelio dicit. Quicãd petieritis patrẽ
in noĩe meo dabit vob. Orat ei sacerdos ad
deũ patrẽ vt p filiũ suũ q̃ dñs noster est eq̃
liter sicut pat. oratio pficiat. Hic em̃ est q̃
ois orio regularit ad patrẽ dirigit: r termi
nat in noĩe filij. Nõ em̃ p aliam viã ad nos
eterna dei bñficia p̃nt decurrere q̃ p eum q̃
est mediator dei et hoim bõ chr̃s iesus sic
p mediantẽ crystallũ mittit ignis in testam
suppositã a sole longinq̃. Et sũptũ est hoc
de epla ad Romanos vbi dr. Gloriemur i
deo p dñm nostr̃ iesum chr̃m. Nẽo em̃ va
dit ad patrẽ nisi p me. Et ipe alibi dic̃. Si
q̃d petieritis p̃cm in noĩe meo dabit vob
Et nota q̃ iesus ẽ ppriũ nomẽ. prout dictũ
est in pemio scõe pris. Qđ ꝙo seq̃t: q̃ tecũ
vivit r reg. in vni. s. s. de⁹ rc. ita p̃t itelligi
in vnitate. s. s. h est vna cum spũsctõ. Nam
pater r filius r. s. sut vn⁹ de⁹. Uel in vnita
te spũsscti. h est in spũsctõ q̃ est vnitas pris
et filij r amor r conexio vtriusq̃. P̃nt etiã
sic exponi p̃missa ꝙba. p dñm nr̃m rc. vt sit
sensus. O pat exaudi p filiũ tuũ q̃ hocvult
et p̃t. vult qr vivit. p̃t qr regnat. vivit in
q̃m r regnat tecũ in vnitate spũssti. Nõ q̃
dem vivit r regnat vt tyrann⁹ spũ iniq̃tatis
sed vivit r regnat de⁹ spũ benignitatis. Qđ
vero sequit. p oĩa scl̃a scl̃oꝝ vel cõsecutive
vel antonomastice intelligi p̃t. Consecuti
ve sicut generatiões generationũ. q. di. per
oĩa scl̃a scl̃oꝝ sibi inuicẽ succedẽtia. dicũt
em̃ secla. qr sequunt. nã alijs discedentibꝰ
alia sequunt Antonomastice. sicut dr can
tica canticoꝝ. r est sensus. sicut añ oĩa secu
la filius cũpatre in vnitate spũssti in deita
te vixit r fuit. ita r i p̃senti secl̃o: et i futuro
vbi iusti cũ sanctis angelis pmanebũt r in
imici cũ diabolis cruciabũt credat equalit
viuere cũ p̃re r spũsctõ r nullo fine ꝛcludi.
Seq̃t amen. qđ ꝙbũ optãtis vel affirmãtis
oñdit affectũ vel ꝛsensũ: vt p̃missus ẽ. Po
pul⁹ ei assentiens voci sacerdotis. q̃ dixit
Per oĩa scl̃a scl̃oꝝ assentit q̃ seculũ p eum
creatũ est. Uñ i fine psalmoꝝ vbi nos dici
mus. fiat fiat. hebre⁹ dicit Amẽ amẽ. i. vere
rũ dico vob. Respicit ergo vel ad formam
orõis vt qđ orat optet vel ad modũ cõclu
siõis vt qđ ꝛcludit affirmetur. Uerbi gr̃a
Cũ sacerdos orans dicit. Da nob q̃sumus
oipotẽs dñe salutẽ mẽtis r corpis. pplus
optãdo rñdet Amẽ. i. fiat. Et cuꝫ sacerdos
ꝛcludit. Qui tecũ vivit r reg. i vni. s. s. de⁹
p oĩa scl̃a scl̃oꝝ pplis affirmãdo respõdet.
Amẽ. i. verũ ẽ. Uel amẽ interpt̃at veritas
vt in Apoc̃. Hec dicit amen testis fidelis
De hoc dictũ est in p̃cedenti ti. Circa ter
minatiõez collectarũ notandũ est q̃ in eis
q̃nq̃ dirigit sermo ad p̃rem. q̃nq̃ ad filiuꝫ
q̃nq̃ ad spũmsanctũ. r q̃nq̃ ad totam trini
tatẽ. Si p̃mo ad soluꝫ p̃rem dirigit nõ ha
bita mẽtiõe de filio neq̃ spũsancto. tũc di
cit i fine. Per dñm nostr̃ ihm chr̃m fi. tuũ
q̃ tẽ. vi. r reg. i v. s. s. de⁹ p oi. s. s. sine p eũdẽ
et eiusdẽ: vt i illa orõne. Protector i te spe
rantiũ rc. Si ꝙo fiat ibi mẽtio de filio, re
fert an añ finalẽ ptẽ orõis. an i fine ipi⁹ fiat
mẽtio de filio. Si p̃mo dirigit ad patrem
habita mentiõe de filio ante finẽ, tũc dr in
fine. Per eũdem dñm nostr̃ rc. vt i illa orõe
De⁹ q̃ de btẽ marie ꝙgis rc. Si i fine, tũc
subijcit imediate. q̃ tecũ. sine p eũdẽ r eiusdẽ vt in illa collecta scti stephan: Oipotẽs
sempiterne de⁹ q̃ p̃mitias martyꝝ rc. Et in
illa. De⁹ q̃ salutꝫ eterne. Uel Dñm nostr̃ iesuꝫ
sine p. vt i illa collecta De⁹ q̃ nos redẽptio
nis eterne. q̃ dr i vigilia natalis. Et i illa. Il
lumina qms. q̃ dr in epiqbania. Uel Jesus
chr̃s dñs nr̃. vt in illa De⁹ q̃ ad eternaz. q̃
dr feria tertia post pasca. Et in secreta illa.
Ipe tibi: q̃ dr in cena dñi. Si ꝙo in orõe q̃
ad p̃rem dirigit fit mentio de spũsctõ. dr in
fine. Per dñm nostr̃. ꝛ tũc dr. i vnitate eius
dẽ spũssancti de⁹. vt i illa De⁹ q̃ corda fide
liũ. Et in illa. Assit nob qms ꝙtus spũssan
cti. Si fiat ibi mẽtio ꝙmo de spiritu sctõ
et postea de filio. tũc subijcitur in fine imꝰ
diate. q̃ tecũ: vt in illa. Mẽtes nostras q̃su
mus dñe pacletus. Et in illa Ure igne rc.
Rursus q̃ ad patrẽ dirigim⁹ sermonẽ orã
do vt ipse det nobis spũm vivificandi: vel
hmõi. tũc dr. Per dñm rc. sine p eundem et
eiusdẽ. vt in illa que dicit in bñdictione ci
neris. De⁹ q̃ bũiliatione rc. Et in illa que
dicit in benedictiõe fontis. Omnipotens
sempiterne de⁹ respice rc. Si autẽ sermo
ad filiũ dirigit: vt in illa oratione. Excita
dñe potentiã tuã r veni. Et sic̃r in alijs col
lectis de aduentu dñi. Et in illa De⁹ q̃ ꝙgi
nalẽ aulã rc. tũc dr in fine q̃ vivis r regnas
cum deo p̃e in vnitate spũssancti deus rc.
Et si fiat ibi mẽtio de p̃e tũc dr. q̃ cũ eodẽ

deo pie ꝛc. vt i illa oꝛone canonis. Dñe ihesu christe fili dei ꝛc. Si ꝓ sermo dirigit ad spūmscm: dicūt ꝺdā q̄ tūt ꝺꝛ i fine. q̄ cū pie ꝛ filio viuis ꝛ regnas deꝰ ꝛc. Uerūtm̄ ois oratio dirigit ad pēz vl ad filiū ꝛ nulla ad spūmsanctū: qꝛ spūssanctꝰ est donū. ꝛ a domno nō petitur donū. sed potius a largitoꝛe doni. Petit ergo a pēe ꝛ filio ꝛ ad eos ꝓmo dirigitur tanq̄ ad donatoꝛē ꝛ nō a spūssctō qui ē donū ꝛ pariter ab vtroq̄ pcedit. Si aūt ad totā trinitatē sermo dirigit. tūc dicitur in fine. ꝑ dominum. siue per eundem ꝛ eiusdēvt in illa oꝛone cānonis Suscipe scta trinitas. ꝛ in illa q̄ ꝺꝛ in fine misse. Placeat tibi scta trinitas ⁊ in q̄bus ꝺꝛ. ꝑ chm dñm nr̄m. qꝺ succedit in oꝛonib⁹ in locū ꝑ dominū nr̄m cā ꝺꝛecuitatis. Idēq̄ ē si in oꝛone q̄ ad deū pēm dirigit de eo mētio fiat vt i illa. Omps sempit̄ne deꝰ q̄ dedisti famulis tuis. Tñ tūc dicūt ꝺdā. q̄ viuis ꝛ regis vnꝰ deus ꝑ oia scla scloꝝ. Alij ꝓ intelligentes q̄ oꝛo ipa ad deū filiū dirigat: tūc dicūt q̄ v. et re. i vni. ſ. ſ. Et in illa oꝛone. Fideliū deꝰ oim cōditoꝛ. Tota nāq̄ trinitas cōditoꝛ et redēptoꝛ est. licet chs ꝓprie sit redemptoꝛ Pōt etiā dici q̄ oratio q̄ ad trinitatē dirigitur cōcludit sine aliq̄ ꝑsonaꝝ distinctione: q̄ viuis ꝛ regnas deus ꝑ omnia secula se. Uꝫ ꝺuertat oꝛās ꝓmonez ad se vl ad ꝓpm̄ dicēs: qꝺ ipe p̄stare dignet. ꝛ sic etiā cōcluditur in oꝛoib⁹ bñdictiōs alib⁹. Sane in oratiōein q̄ ꝓmo dirigit ad caput eccl̄ie videt debere dici. q̄. v. ꝛ r. cū chs sit caput ecclesie: ſz non est ita. Tota nāq̄ trinitas est caput eccl̄ie. ideoq̄ dici ꝺz. per dñm nr̄m. In exoꝛcismis ꝓ ad expellendū demonē aliter ꝺꝛ. qm̄ in aq̄ bñdictione ꝺꝛ. ꝑ eum q̄ vēturus ē iudi. vi. ꝛ moꝛ. ꝛ seculū pigne. Similiter ⁊ in catbecismis ꝺꝛ. q̄ vēturꝰ est ꝛc. q̄z cito em̄ diabolus audit chm esse venturꝫ iudicare seculū ꝑ ignē fugit timēs iudiciuꝫ ignis: qꝛ scit se post diē iudicij eterno igne puniēdū. Eadem q̄z ratione dixit magister Gilbertꝰ. q̄ oꝛones in exequijs mortuoꝝ debent sili mō finiri. ⁊ munis tñ vsus eccl̄ie tenet vt dicat. ꝑ dñm nr̄m ꝛc. In illa tñ oꝛone Fideliū deꝰ oim ⁊ditoꝝ. ꝺz dici q̄ v. et reg. ꝛ c. vt ꝓmissuꝫ est. Et aduerte q̄ oratiōes in laudib⁹ in missa ꝛ i vespis sub eoꝺē et solēnioꝛi tono dicunt. ꝑ eo q̄ ille hore solēni⁹ ꝛ festiui⁹ in eccl̄ia dicūtur. In alijs ꝓ horis ꝛ officijs aliꝰ tonꝰ minꝰ solennis fuatur. tū qꝛ minꝰ solēnit dicūtur. tū qꝛ ille ad aliud referri possūt signatū. Oīb⁹ autē oratiōib⁹ ꝓter q̄z exoꝛcismis ꝓmittitur Oremꝰ. nō tñ ꝙ Dñe vobiscū. vt dictū ē in ꝓcēdēti ti. Seq̄t videre q̄re oꝛones q̄ circa ꝓncipiū misse dicūt collecte vocant. Et q̄ꝺē iō: qꝛ sacerdos q̄ fūgit legatōe ad deū ꝑ ꝓplo i eis petitiōes oim i vnū colligit ꝛ cōcludit vt eas ad dñm referat. ꝓprie tñ dicūtur collecte q̄ sup collectū ꝓplm dicunt. puta i ꝓcessiōib⁹: vl dū colligit ꝓpls ad stationē faciēdā: vt de vna eccl̄ia ꝓcedat ad alterā. In vrbe nāq̄ q̄libet eccl̄ia stationalꝫ �herz aliquā eccl̄iaz sibi vicinā in q̄ colligit ꝓplus die statiōis. ꝛ ibi ꝺꝛ collecta sup collectum ꝓplm. et inde oēs sil ad eccl̄iaz i q̄ fit statio accedūt. Uñ in cōcilio agathē. ꝺꝛ q̄ plebs collecta oꝛone ad vespam dimittat ab epo cū bñdictiōe. et ē sūptū ꝟ nomē de leuitico vbi scenophegia q̄ ē vltimū festoꝝ legaliū collecta vocat: ꝑ eo q̄ i fructuū collectione fiebat: ꝛ figurabat futurā opez nr̄oꝝ collectiōez: cū dicet Ecce bō ꝛ oia opa etꝰ cū eo.

Oꝛationū varij fuerūt actores: q̄ꝝ nūerꝰ ꝛ varietas ītātū excrescebat q̄ octauū aphricanū ꝛciliū ꝓstituit vt nulle ꝓces vl oꝛones vl misse vl ꝓfatiōes vl cōmēdatiōes vl manus ꝓpositōes dicant: nisi i cōcilio fuerint approbate. Et gelasiꝰ papa tā a se q̄z ab alijs cōpositas ꝓces ꝺꝛ ordinasse. Bñs aūt Greg. seclus bis q̄ nimia vl icōgrua videbant: rōnabilia coadunauit. cōgrua multa nihilomi⁹ ꝑ se necessaria supaddēs. Leteq̄ ꝺdā modū ꝛ ordinē excedētes ītātū oꝛones mltiplicāt vt auditoꝛib⁹ tedū generēt ꝛ fastidiū. q̄si deꝰ vt hō ꝓbox mltitudine flecti possit: vt ꝓmissū ē: cū ecōtra Esa. dicat Cū mltiplicaueritꝭ oꝛones vras ñ exaudiā. Et dñs i euāgelio dicat. Cū oratꝭ nolite mltū loq̄ sic etbnici faciūt. putāt em̄ i mltiloq̄o exaudiri. Uñ cū ei dixissent apli. Dñe doce nos oꝛare: cōpēdiosā eos oꝛōē docuit. Pr̄ nr̄ ꝛc. Uuiꝰ g̃ oꝛōis formā seq̄ntes sacerdotes i missa/septenariū oꝛōis nūez ñ excedāt. Hā chs septē petitiōib⁹ oīa coꝛpi et aie necessaria cōprehēdit in illa: put sub ea dicet. Quia ꝓ nūero deꝰ gaudet ipari: q̄ꝺā obtūāt vt ipares dicāt i missa oꝛones vicz vl vnā tm̄: sic vna epla vl vnū euāgelium dicunt. et iste nūerꝰ ordinariꝰ vl tres vel q̄nq̄ vl septē. Una ad deligndum fidei vnitatē vl vnitatꝭ sacr̄m. Tres ad significādū mysteriū trinitatis. et q̄a chriſtꝰ ter in passione oꝛauit dicēs. Pater si fieri potest

trāsferat a me calix iste. Quinq; ad designā-
dū ānos plagas xpi seu in quinq; pertitam
xpi passionē. Septē ad designandū spūm
gratie septiformis seu septez dona spūssti
Deus enim diuisionē z discordiā detestat
Vñ cū ceteroz dier oppo bñdiceret, ope-
ribus tū scābe dici bñdixisse non legit eo q
binari⁹ numerus ꝓmo ab vnitate recedat,
et ab eo ceteri diuisibiles nūeri originē sor-
tiūtur z impar numer⁹ mūdus est. Et nota
q; in summis festis tantūmodo dr vna col-
lecta nisi forte eadē die aliud festū ꝯcurrat.
Sciēdū ąz ē q; rotidē collecte z eodē ordi
ne dici debent in secreta z postcōmunione
ąt p̄cesserūt ante epla in exordio misse nec
plures nec pauciores, finis nanq; dz suo
pncipio z q̄libet postcōmunio collecte z se
cretelle p̄cedētibo cōuenire. Tenendum est
etiaz q; si collecta p defūctis intermisceat
in missa q̄ dr p viuis, non final' sz penultia
vl' ãpenultia dicat: q; finis dz ad suū pn-
cipiū retorq̄ri. sz eni memoria facienda ē p
defūctis, pat dicēt sub. r. pticla Secrete sup
ꝑbo. Memēto etiam dñe tē. q; illi viuor
eterią scrōr. i q̄z honore celebrat q̄ vita gñe
viuūt auxilio egēt. Dz in missa p defūctis
intermisceri nō dz collecta p viuis: etiā vt
q̄dā dicunt illa ꝯmunis. De q̄ viuor dña-
ris tē. ab Augu. ꝯposita: ad de notandū q;
defuncti iuuare nequeūt viuētes in hac vi-
ta, nec etiā implorare viuētes eterna vita li-
cet ipi iuuari valeāt ab vtrisq;. In missa tñ
p defunctis p̄t: vt q̄dā dicūt esse penultima
collecta de sanctis z ecōuerso. Innocētius
papa ꝓm⁹ cōposuit quattuor collectas pro
mense septēbr. Innocētius ꝯo papa terti⁹
cōposuit illā A cūctis nos q̄sūs dñe men-
tis z cor. defen. tē. In ecclia laterañ. nūq;
dr oro: sz in missa. z in oib⁹ horis loco ora-
tionis alta voce pnūciatur oro dñica, que
in nouo test. ꝓma oro fuit, nam z in ꝓmitti
va ecclesia sic fiebat. Sane pontifex seu
sacerdos dū orare seu orationē dicere inci-
pit, man⁹ eleuat z extēdit, iuxta illō. Ma-
nus demissas erigite et genua debilia ro-
borate. Et romano pontifici ac etiaz alijs
epis in multis ecclijs ministri astantes man⁹
eleuatis sustentant. Que manuū eleuatio
a lege sumpsit exordium. Legit eni in Exo.
xvij. c. q; cū israel pugnaret aduersus Ama
lech in deserto. Moyses ascēdit sup̄ yticē
collis. Cūq; leuaret man⁹ vincebat israel,
si ꝯo paululū remisisset amalech ꝑ̄m su-
perabat. Aarō āt z Hur sustētabāt man⁹ ei⁹
ex vtroq; pte. Legit etiā. iij. Reg. ca. viij. q;
Salomō stetit añ altare dñi in ꝯspectu ec
clesie israel: z expādit man⁹ suas i celū orās
ꝑ pplo. et Esa. xxxiij. Leuo manū meam ad
dñm deū in excelsū. Elevatio aūt ipa repre
sentat q; xp̄s elevatꝰ manibo ferebat in ce
lū. Ut elevabat man⁹ ad instar salvatoris
in cruce pēdentꝰ. Vñ illō. Elevatio manu
um mearū sacrificiū vespertinū. Extensio ꝯo
manuū ideo fit, nā xp̄s cū expādisset ma
nus in cruce/ꝑ psecutoribus orauit dicēs.
Pater mi dimitte illis q; nesciūt q̄d faciūt
Horalit instruēs q; xp̄s sp̄ paratꝰ est re-
cipe penitētes, iuxta illō quod ipse ꝓmisit
Dis q̄ venit ad me ñ ejciā foras. Quidā
tñ pfidi heretici deridēt hmōi manuū extē
sionē ꝑt illō Esa. Cū extēderitꝭ man⁹ ve-
stras: auertā oculos meos a vob.

De epistola.

Ratione finita:

Dr epla q̄ signat doctrinā apl̄oꝝ
rū. Elegāter aūt illā p̄cedit oro.
q; legit Luc. x. ca. Rogate dñm messis vt
mittat operarios suos i messem suā. Sane
epla grece: latine supmissio vl' superogatio
dr. ab epi qđ est sup̄. et stolon qđ ē missio.
Missa eñ est ab apl̄is supra legez moysi
supra psalmos z ꝓphetas: et sup̄ euāgeliū.
sicut z ꝓphetie supra legē. Vñ z lre de vna
plona ad aliā misse a ꝓpellant epl'e. i. supra
misse. q̄si misse supra, seu p̄ter id qđ refert
nunci⁹ viua voce, sicut z apl's supra id qđ
dixerat Ephesijs Corinthijs z alijs epl'as
mittebat. Legi debet epla ꝑm magistꝝ pe
trū Antisiodorēn. in dextera pte ecclesie
ąz xp̄s ꝓmo venit ad Iudeos: q̄ dicebant
in dextera esse. Deli⁹ tñ fit i medio eccle
sie ꝑ eo q; Ioānes fuit med⁹ inter apl̄os et
ꝓphetas: vt iā dicet. Licit ąz epla in loco
inferiori. euāgeliū in superiori z suppōsito
pāno. de q̄ sub euangelio dicet. Premittit
aūt epla euāgelio. Epla nāq; deligit officia
um qđ Ioānes añ xp̄m exercuit: q̄ preiuit
añ faciē dñi parare vias ei⁹. sicut ipe testatur
Ego vox clamantꝭ in deserto parate viam
dñi. Joannes ergo quasi subdiacon⁹ fuit
z subminister illius qui de se dicit. Non
veni ministrari sz ministrare. Vñ sic̄ p̄dicatio
Ioānis p̄cessit p̄dicatōez xp̄i: ita epla euā-
gelij p̄cedit. Berit ąz epla figuram legis z
ꝓphetie q̄ xp̄i aduētuz p̄cesserūt: sicut ipsa

euãgeliũ ꝓcedit ꝓcessit q̃dẽ lex euãgeliũ sic̃ vmbra lucẽ, sic timor charitatẽ, t initiũ ꝓfectiõez. Sane subdiaconũ epl'az lectu rũ vn⁹ tantũ comitat acholyt⁹: qz ꝓdicatio nẽ Jobis pauci secuti sũt. qm̃ lex neminez ad ꝓfectionẽ ducit. Sz diaconũ euangeliũ lectuz tã subdiaconi q̃z acholyti t ceteri co mitant: qz ꝓdicatiõez euãgelij q̃ ꝓfectũ fa cit plurimi susceperũt. Dici etiã ꝓt q ꝓ subdiaconi t diaconi ad legendũ ꝓcessum du plex chr̃i manifestatio ꝙ duplicẽ ei⁹ aduen tũ scat. q̃z ꝓm⁹ vnũ tantũ habuit ꝓcurso rẽ scz Johannẽ. q̃ ꝙ subdiaconũ ꝓcedentez scat. Scõs duos bẽbit vicz Enoch t He liam q̃ ꝙ duos vel plures ꝓcedẽtes diaco conũ figurãt. Facies ãt epl'az legẽtis respi cere dz altare qõ chr̃m scat: qz Johãnis ꝓ dicatio se t alios dirigebat in chr̃m. ꝺ cui⁹ vultu iudiciũ t equitas ꝓdeunt. Jo vero q̃ ꝓcedit subdiaconũ euntẽ legere nõ vertit fa ciez ad legentẽ: qz Johãnes nõ ad se audiẽ tes: sz potiꝰ ad chr̃m se dirigebat. Sed q̃ diaconum euntẽ legere ꝓcedebant. nunc re spiciũt ad euangeliũ t ad faciem recitantis. Primo vt ex mutua vtriusq̃ inspectione, amoz charitatis chr̃i notet q̃ in euangelio ꝓ dicat. Scõo vt se esse testes euãgelice do ctrine ostendant sicut legit in Esaia. Vos estis testes mei dicit dñs. Quia ꝓ Johã nes fuit limes ꝓcedentiũ t subsequẽtium, medi⁹ inter aplos t ꝓphetas. Nam lex t ꝓ phete vsq̃ ad Johãnẽ: t ex eo regnum dei euãgelizat. ideo epla nec sp legit ꝺ ꝓphetis nec sp de aplis. sz interdũ sumit de ve. te. in terdũ de nouo. Jobes ei cui⁹ vocẽ repũtat epla cũ antiqs chr̃m ꝓdicit vẽtuꝝ di. Qui post me venit ante me factꝰ ẽ. Et cũ moderni chr̃m ostendit ꝓsentem dicens. Ecce agn⁹ dei ecce q̃ tollit pcã mũdi. Interduz ergo sumit de aplis: qz licet eoꝝ doctrina nõ ꝓcesserit euãgeliũ. tñ ad vitã actiuam re fert sic̃ lex t ꝓphetia. Et interdũ de ve. test. raro tñ: qz velũ tẽpli scissum est. nec ponen dũ est ante oculos velũ. Epla tñ nõ legitur de q̃nqz libris Moysi: qz in illis rpalia ꝓ mittebãt. In cui⁹ signũ lectiões ꝺ illis sum pte terminant in graue accentũ: vt iã dicet. Cõsiderandũ aũt est ꝙ qñ lectio vel epla ꝺ libris Moysi vel Salomonis sumit no men eoꝝ reticet: vt dicet in pemio. vj. ptis. Itẽ in eplis q̃ sumũt de ꝓphetis: vl ꝺ actib⁹ aplorꝝ. siue de Apoc. ponit in ꝓncipio hec oratio. In diebꝫ illis. Et in fine dicit. Hit

dñs olpotẽs. eoꝝ libris illis ꝺ iepe scꝛp tũ inuenit. Eadẽ etiã rõne dr in eplis Ja cobi t Petri: Charissimi. t i eplis Pauli: Frẽs. t In chr̃o Iesu dño nr̃o. In epla tñ ad Heb. dicũt q̃dã nõ debere apponi frẽs eoꝝ aplis suspect⁹ erat hebreis. sz melius est vt apponat: qm̃ q̃dã bonꝰ erãt inter eos. et ipse eos in q̃dã loco eiusdẽ eple vocat fra tres: Propt premissam etiaz causam dr in euãgelio: In illo tpe. Prope tñ loquendo nulla epla ẽ de ve. te. sed ille lectões vocãt. Porro sz in eplis q̃ de Apoc. legunt dicat Lectio libri apoca. btĩ ioã. apli. In q̃busdã tñ ecclĩs t eplis tacet illud ꝓbũ: beati. certũ est em̃ q̃ beat⁹ ioãnes ꝓcipue fuit int oẽs aplos a chr̃o dilect⁹. Dilectio aũt dei brõs nos efficit. qz btũs quẽ elegisti t assũ psisti. Hac q̃ ꝓsideratione cũ sicut ceteros sctõs supuacuũ est btitudinis titulo sctm̃ ostẽdere: t solẽ q̃dãmõ facit⁹ adiuuare: cũ ipse velut titulus ꝙ se patẽs effectũ brĩtu dinis. s. dilectionẽ dei euidenter ꝓ ceterꝫ sit sortit⁹. Leter nullꝰ debet epl'am solẽnit in eccl'ia legere nisi sit subdiaconus. q̃ si forte defuerit/ dicat a diacono. de q̃ dictũ est i. ij pte sub ti. de subdiacono t de diacono. vt etiã a sacerdote. Melius em̃ ẽ vt sacerdos etiã missam cantãs illã legat/ q̃ si ab acho lyto vl alio iferiozis ordis legat. Circa ꝺ aũt notãdũ ẽ q̃ ppli instructio fit ꝙ ꝓbũ ꝺi. qõ q̃dem a deo ꝙ eius mistros ad ppl'm ꝓ uenit. t iõ ea q̃ ad plebis instructiõem ptĩ nẽt: nõ a sacerdote: sz a mistrꝫ dicũt. Mi nisteriũ tñ ꝓdi dei triplex ẽ. Primũ autozita tis: qõ cõpetit chr̃o: q̃ mister ꝺr: ad Rhoꝺ nos. Erat em̃ in pr̃ate docẽs. Secũdũ ma nifeste ꝓfitẽtꝫ. qõ cõpetit ꝓdicatoribꝰ no. te. de q̃ ꝺr. ij. Loꝝ. iij. Qui t idoneos nos fec̃ mistros. Tertiũ figuratiõis. qõ cõpetit ꝓ dicatoribꝰ ve. te. Jꝺoꝝ doctrinã chr̃i ꝓ ponit diacon⁹. doctrina ꝓ ꝓdictoꝝ ve. te. ꝓ ponit ꝙ subdiaconos. Nec obstat q̃ aliq̃ ꝙ eos legit loco epl'e aliq̃d de ipso ve. test. q̃a ꝓdicatores noui testamẽti etiã vet⁹ ꝓdi cant. Leterũ doctrina ꝓdicatoꝝ ve. test. nõ sp legit. sed illis diebꝰ q̃bꝰ ꝓcipue cõfigura tio nr̃i t ve. test. designat: vt i ieiunijs q̃ tuoꝝ tẽpoꝝ. et qñ aliq̃ celebrant que in ve teri lege figurata sũt. sicut passio: natiuitas: baptism⁹ t aliq̃d hmõi. Et qñ vtraq̃ doc trina ordinat ad chr̃istũ t eoꝝ q̃ ꝓcedunt: et eoꝝ q̃ sequũt. ideo doctrina chr̃isti post ponit quasi finis. Cum aũt ꝺr epistola ge-

genua ñ flectim⁹:cū ad nouū ptineat testa mentū.imo sedem⁹:qz doctrina i silētio et q̄ete audiēda ē. Usus etiaz sedēdi a veteri testa. sumīt. sicut in Esdra legit. Dilites tñ stare ⁊ sueuerūt: qñ epla pauli legunt i bonorē ei⁹ q̄ miles fuit Uñ in signū militie sue depingit cū ense in manu. Uel ideo:qz ipe suā p̄dicationē euangeliū notauit Et ē sciēdū q̄ nūq̄ in .xl. legit epla pauli nisi tñ in cena dñi q̄ ad nouū ptinet testamētū. ℔ vex ē diebꝫ ferialibꝫ.sed dñicꝫ diebꝫ legun tur epla pauli. Sane lectiões aplicas vel euāgelicas q̄s añ sacrificiū dici ōbere sta tuerit/nō oīno certū ē.credit tñ q̄ p̄mi suc cessoꝛes apl̄oꝛ eo q̄ in illis eadē sacrificia celebꝛari iubent. Querit aūt q̄re ꝓbetias voce iferi⁹ dicta:euāgeliū ꝯo ⁊ epl̄az vo cē exaltādo finim⁹? Rñdeo: p ꝓphiaz q̄ est ō ve.te.synagoga q̄ inclinata ē ⁊ cecidit īs telligit.ideoq̄ inclinādo vocē ⁊ q̄si cadēdo ꝓphia finit. Hinc etiā ē q̄ synagoga depin git q̄si fracta hasta vexilli. Per euangeliū ꝯo ⁊ epl̄am eccl̄ia militās repñtat q̄ exalta ta ē.et iō illa cū exaltatiōe vocē finiūt. Pre terea in ve.test.tpalia ⁊ caduca ꝓmittebantur.in cui⁹ figurā lectões in gnē accētū terminant. In nouo ꝯo testō spūalia ⁊ eterna. in cui⁹ rei signū euāgeliū ⁊ epl̄a in accentū terminant acutū. Quedā tñ lectões de ve. test.sumpte q̄ in officio misse.p epl̄is sepe legunt in acutū terminant accētū:⁊ sub to no epistolari legunt.cū em̄ tūc in locū epl̄e succedāt:merito ⁊ q̄ ad ℔ ⁊ q̄ ad nomē illa rū debēt imitari formā.

De reuerentia post lectam epistolam fa cienda.

Ost lectā epistolam subdiacon⁹ cū acholyto ad sacerdotē accedit: illō insinuans q̄ Joānes cū audisset i vinculis opa chr̄i misit duos ex discipulis suis nō credētes chr̄m esse messiā: vt interrogarēt illū. Tu es q̄ vēturꝰ es:an aliū expectam⁹? Et respō dens iesus ait illis. Eūtes renūciate Joā ni q̄ vidistꝭ ⁊ audistꝭ:ceci vidēt ⁊c. vt dicet in .vj. pte snb tertiū dñica aduent⁹. Quia ꝯo illi p visa miracula cognouerūt būc eē de q̄ eoꝝ magr̄ p̄dixerat. Qui p⁹ me venit: ante me fact⁹ ē:cui⁹ nō sū dign⁹ soluere cal ciamēta sua.ideo pn⁹ ad pedes/calciamēta rbomani pōtificꝭ subdiacon⁹ osculatur. Preterea qz dextra dñi fec̄ ptutē:iō subdia con⁹ in q̄busdā eccl̄iis osculat dextrā sa cerdotꝭ. Ad hec lecta epl̄a diacon⁹ librum clausū ep̄o p̄ntat.ipse ꝯo sup illū manū po nit quā subdiacon⁹ osc̄lat. Nēpe ep̄s chr̄is tū figurat cui clausus liber p̄ntat ad desig nādū q̄ sol⁹ chr̄is potuit apire libꝝ ⁊ solu ere signacula ei⁹ in q̄ ⁊ ipe chr̄is et ei⁹ my steria clausa erāt donec cepit ab ipso chr̄o p p̄dicationē euangeliū apiri.chr̄is aūt legē in q̄ clausus tenebat ope ipleuit. q̄ nō vēit legē soluere:sed adiplere.qō significat ma nus ipositio sup libꝝ.man⁹ em̄ op⁹ significa cat. Ipsa q̄z man⁹ ipositio ꝯcat desideriuꝫ ⁊ pmissionez credēdi ⁊ ope cōplēdi q̄ lecta sunt. Quia ꝯo nemo accipit bñdictionē in lege p̄missam nisi q̄ cū amoꝛe:q̄ p osculum designat:ope pficit qō sermone alios face re docet.ideo ad ℔ designdū subdiaconus bñdictionē acceptur⁹/manū epi osculatur. Rursus qz pōtifex vt p̄missum est chr̄m re p̄sentat:subdiacon⁹ ⁊ ceteri debēt ei actus suos būiliter subdere:et ab ipo bñdictio nis gr̄am postulare. Uñ in euāgelio Cum oia bñ fecerit⁹/dicite:serui inutiles sum⁹: qō debuim⁹ facere fecim⁹. Et subseq̄nt ep̄s vel sacerdos subdiaconū bñdicit.qz ⁊ chr̄i stus cōmēdauit Joānē dicēs: Quid exist⁹ videre:ꝓphām in deserto:etiā dico vobis plusq̄z ꝓphaz. Amē dico vob. Inꝛ natos mulie.⁊c. Subdiacon⁹ g̃ post finē:diaco nus ꝯo añ p̄ncipiū lectiōis ad sacerdotem accedit ⁊ exhibet reuerētiā.qz lex finē acce pit i chr̄o.sz euāgeliū oꝛiginē sūpsit ab ipo Hā lex ⁊ ꝓphe vsq̄ ad ioānē. euāgeliū chr̄i ⁊ epl̄e p⁹ ioānē. In missa ꝯo p defect⁹ subdiacon⁹ lecta epl̄a nō venit ad osculū mā⁹. Tū qz ibi cessat rō sup̄dicta.tū qz i illa mis sa q̄libet solēnitates subtrahunt.

De sessiōe sacerdotꝭ vl̄ epi ⁊ mistroꝝ.

Ratiōe finita sa cerdos seu ep̄s sedet. Et est notā dum q̄ in misse officio tribꝰ boꝛis sedet. vicz dum epl̄a legit.de quo in ti de mutatiōe sacerdotis dicet.et dum Re sponsoꝛiū ⁊ All̄a cantat.significās tres die es quibus dñs sedit hierosolymis in tem plo in medio doctoꝝ audiēs ⁊ interrogās illos. Sedens aūt stat cōuersus ad popu lum: vt ostendat potestatem a deo esse sibi datam q̄ possit speculari et superintende re qui stant in ecclesia humiliter: qui sup be.anime em̄ ei commisse sunt. et de illis

est rōnem redditur⁹ deo. Sedet etiā in loco eminētiori: vt q̄si vineator custodiat vineā suā: z ppl'o supintēdat. Nā z dñs in alto polor̄ sedēs custodit ciuitatē suā. Porro oratio q̄ dr añ epl'az ꝓseqū sacerdos sedeat specialr sigt tps illō quo chr̄s in celū ascēsur⁹ apl'is bñdixit. Sessio ꝓ q̄ sequit fcat chr̄i sessionē p⁹ ascēsionē ad dexteram patr̄. sedes q̄ppe victoris est. Añ sessio sacerdot̄ victoriā chr̄i designt: vt dicet sub titu. de mutatiōe sacerdot̄. Sessio mīstror̄ sigt sessionē eor̄ q̄bꝫ dr. Sedebitis z vos sup sedes duodecī/iudicātes. xij. tribꝫ isrl'. sc̄z illos q̄ ī celestibꝫ iā regnant. Qui ꝓ in choro laborāt: illos q̄ adhuc in mūdo pegrinant. Añ lectores z cātores ad officiuz surgētes negociū dei agūt. q̄bꝫ dr. Negociami dū venio. Quidaz g̃ mīstror̄ cū epo sedent. p quos chr̄i mēbra in pace iā q̄escētia intelligunt. De q̄bꝫ apl's. Considere fecie nos in celestibꝫ in chr̄o. Aut illi q̄ iudicabūt. xij. tribꝫ isrl'. Alij ꝓ stant: p q̄s chr̄i mēbra adhuc in certamīe posita itelligunt. Nēpe pōtifice sedēte in q̄busdaz ecclesijs candelabra mutant de locis suis: et collocant in ordine vni⁹ linee a ꝑmo vsq̄ ad altare. ad notandū q̄ de plenitudine chr̄isti oēs accepim⁹ in spūs vnitate: sed grāz varietate. diuisiōes em̄ sunt grāz: idē aūt spiri⁹. Spūs em̄ a ꝑmo cereostato seu candelabro. i. a chr̄o pcedens z vsq̄ ad altare id est elector̄ corda gueniēs: alternatim ī mēbris dona variat grāz. Et memento q̄ acholyti deponūt candelabra in terrā: q̄m post pacta pdicatiōis officia p būilitatem agnoscūt q̄ sunt puluis z cinis: sicut dixit Abraā. Loq̄r dño cū sim puluis z cinis. In rhomano ordiario legit sic: vt pōtifex nō sedeat donec post ꝑmā orōez dicat amē Nō g̃ debet sedere vsq̄ ad lectionē: q̄m pcedēs officiū gratulatiōi ō aduētu z opib chr̄i deputat. Ep̄s em̄ chr̄m veniētē z operantē fcat. Ceteri ꝓ eos q̄ pībant z q̄ seq̄bant z q̄ obuiabāt repūtant.

De graduali

Post epistolā cā/

tat graduale seu responsoriū qđ ptinet ad opa actiue vite: vt noteť nos opib rñdere eis q̄ in lectiōe audiuim⁹. s. pdicatiōi. Rursus q̄ Joānes pdicabat pniam dicēs Pniam agite appropiq̄bit em̄ regnū celor̄. Et itez. Facite dignos fruct⁹ pnie. Merito p⁹ epl'am graduale sequit: qđ pnie lamētū insinuat. ꝓpter qđ ī diebus penteč. de officio tollit: vt iā dicetur Tertio ideo p⁹ epl'am graduale sequit. q̄a post pdicatiōem Joannis discipuli secuti sūt chr̄m. sic Joā. euāg. describit. Stabat iterū ioānes z ex discipul' ei⁹ duo. et respiciens iesum ambulantē dixit. Ecce agn⁹ dei. Et audierūt duo discipuli eū loq̄ntē z secuti sunt iesum. Ad hoc cant⁹ epl'az comitat. q̄ pdicatiōes pdicator̄ secuta sūt gaudiū ecclie z dei laudes z pconia de credentiuz cōuersiōe. q̄ p graduale cōuersio de iudeis. p ꝓsum ꝓuersio ō gētib. p all'a vtriusq̄ in fide leticia. p seq̄ntiā canticū victorie figurat. Alia rō ponet sub tit. de tractu. In q̄busdā tñ eccl'ijs graduale añ epl'am cāt ad notādū q̄ pdicator̄ pri⁹ ope z postea verbo dr docere. Dr aūt graduale vel gradale a gradib. s. hūilitat̄: significās ascēsus nostros de ꝓtute in ꝓtutē. sicut filij isrl' de māsione in māsionē pcesserūt: vt tandē videatur de⁹ deor̄ in sion. Unde in Deut. Terra nr̄a mōtuosa ē. Dec terra ē celest̄ hierl'm: q̄ p cogitationē celestiū habet. Cōuenit ei graduale illi q̄ necdū ascēdit de ꝓtute ī virtutē: sed adhuc in ꝓualle posit⁹ lachrymax iam tñ ascēsiōes in corde disponit. Rectⁱ⁹ ergo faciūt q̄ graduale nō festiuis z modulatis vocib offerūt. ſz q̄si cantū gueē z asperū simpl'r poti⁹ et lamētabiliter canūt. Tñ respōsoriū p qđ z pdicatio noui te. figurat altus lectiōe z epl'a: q̄ significāt pdicationē ve. test. canit. vt siq̄s forte aurib obturatis dep̄ssa ammonitiōe ve. te. nō excitat saltem excelsa modulatiōe noui demulceatur. Uerūtamē z lector̄ z cantor̄ officiuz suū impleturi/z gradū ascendūt. quia doctor̄ pfectiōe vite vulgū trāscēdere debet. Potest etiam dici q̄ p epistolā Joānes: p graduale apostolor̄ pdicatio intelligit. per alleluia deuotio z leticia. Rursus p lectionem/vetus: p cantū nouū intelligit testamentū. Sic ergo cantus suauior est lectōe sicut nouū testa. suauius est vet. te. Scō modo dr graduale a gradib altaris: eoq̄ diebꝫ festiuis in gradibꝫ sicut all'a cantatur: ad notandū ꝑmissos ꝓtutum gradus. In profestis ꝓ diebus in medio chori añ gradus altaris cant: ad significandū q̄ in corde quod est in medio corporis ꝑmissos gradus fundare debemus. Tertio dicit graduale: quoniā apostoli post dominū

gradiebant: vt ia dicet. Responsoriũ ꝓ o3 q3 ꝓsui vl' epl'e correspõdere debet. vt si in epl'a agat de gaudio/z i rñsorio sil'r. si ibi ō tristicia/z h sil'r. ne possit nob ip3opari qō dñs ōt. Lantauim⁹ vob z nō saltast⁹. lamẽ tauim⁹ z nō plorast⁹. Uñ apl's bortat nos gaudere cum gaudentib⁹: z flere cũ flẽtib⁹. Dicit etiã respõsoriũ: q3 chor⁹ rñdẽte illō incipientib⁹ cantat. ꝓpter qō significat vitã actiuã in qua scti se adinuicẽ hortant vt ad eternã pueniãt vitã. Pōt tñ rñsoriũ ad rñsionẽ apl'oꝝ referri. qñ chor⁹ vocãte z dicente: Uenite post me. ipsi nō tñ ꝓbo: sed etiã ope rñderũt. q3 relict⁹ oib⁹ secuti sunt eũ. z gradiebant post dñm: discipli p⁹ magistꝝ. de hoc i pemio ãnte pt⁹. Significat aũt graduale seu rñsoriũ laborãtes in hac vita. et iō nō o3 infra octauas pasce z pẽtẽ. p qs octaue nr̃e resurrectionis designt: qñ ois labor⁹ exptes crim⁹. Absterget em̃ de⁹ oẽm lachrymã ab oc'lis sctoꝝ suoꝝ. Itaq in graduali semiam⁹. in all'a metim⁹. Uersus rñsorij sic vocat: qm̃ i eo fit reuersio ad ipm rñsoriũ: put sub ti. de all'a dicet. Rursus graduale bonũ op⁹ z vitã pñtẽ in q̃ seminam⁹ z a dño pegrinamur ꝓcat. Uersus ꝓ adiutoriũ designt. Uers⁹ g post gduale canit. q3 adiutoriũ nob ẽ necessariũ q̃diu in hoc ergastulo detinemur. Graduale plane incipit ne nimis ꝓsus ascẽdat. in q̃ designant q̃ religionẽ post ei⁹ austeritatẽ ingredi metuũt. Uersus ꝓ alte: in q̃ designt q̃ ieiunãdo: orãdo: et alia bona faciẽdo ascẽdunt: nō timẽtes carnẽ quã cũ vicijs z cõcupiscẽtijs mortificãt. Ad hoc qñq vn⁹ solus ꝓsum cãtat: ad monẽdũ q ãsq secum fragilitatẽ suã tractet. Et q̃q graduale timore ꝓsus alte nō incboet. in q̃ etiã significant hi q ꝯsideratiõe ꝓprie fragilitat⁹ ãcq̃d agũt humili⁹ agunt. finito tñ ꝓsu vox fiducial'r exaltat. in q̃ designat q de misc'dia dei cõfisi fiducialiter oi sue actioi insistũt. Cantat aũt graduale a puect⁹: put in ti. sequẽti dicet. Porro rñsoriũ qō in missa cãtat nec pfecte nec imꝑfecte repetit. nec gl'ia patri subijcit: qō tñ in rñsorio aliaꝝ fit mẽtio. Circa qō attẽdendũ est q alie canonice hore institute sunt ad referẽduz deo laudes p diuersis bñficijs i illis horis ab eo receptis. Hinc est q lectio i ill' ꝑmo o3 in q̃ bñficiũ vel ps ei⁹ in illa hora datuz designat. Postea cantat respõsoriũ: in q̃ laus beneficio corrñdet. Quia g laus repeti debet. iuxta illud apl'i. Gaudete in dño: iterũ dico gaudete. i. laudẽ deo dicite. iō bmōi rñsoriũ repetit. Sed z q3 ãs bñfactoꝝ suo tenet. deo ꝓ nihil aliud possum⁹ nisi gloriã z bonorẽ offerre: ideo in fine respõsorij z cuiuscũq nocturni vbi in lectiõib⁹ aliq̄ bñficiũ totũ vel ps ei⁹ est repetitũ referim⁹ gr̃am z gl'iam trinitati. Respõsoriũ aũt qō in missa cantat designat vt ꝑmissuz est respõsionẽ apl'oꝝ chor⁹ eos vocãte oia relinquentiũ. Q3 g illi nihil sibi retinuerũt p q̃ itez eos vocari oporteret: ideo respõsoriũ illud nullo modo repetit. sed nec cũ gloria patri finit. q3 nō ad gl'iam sed ad luctũ vocati sunt: dicẽte dño in Luca. Sicut misit me p̃: et ego mitto vos in mũdũ. vt dicet in ti. se. Et nota q Greg. Amb. et Celasi⁹ cõposuerũt gradualia tractus z all'a. et ea ad missam cãtari statuerũt. Ceterꝝ qñq̃ solũ rñsoriũ cãtat in missa. qñq̃ solũ all'a. qñq̃ rñsoriũ cũ all'a. qñq̃ cũ tractu. qñq̃ all'a cũ tractu. de q̃ dicet in septa pte sub ti. ō septẽ diebꝫ post pasca.

De alleluia.

Via post luctũ

q sequit cõsolatio. Flã bri q̃ lugẽt qm̃ ipi ꝯsolabunt. ideo post graduale cantat all'a. qō est leticie canticum et auditum ab angelis decãtari. sicut legit in Apocal'. Rursus quia ascẽsus de ꝓtute in virtutem quos p graduale dixim⁹ significari: sepe tedioſi eẽnt nisi gaudiũ bient admixtũ. sicut filijs israel multa incõueniẽtia acciderũt qñ de mansione in mansionẽ pcesserũt. ideo post graduale cãtatur all'a. Tobie penl'. Platee tue sternent⁹ auro mũdo z cãdido: z in vicis ei⁹ cãtabit all'a. Est aũt all'a laus angelica. snia q̃dẽ breuis: magnũ ꝯtinens iubilũ vel incitans ad iubilũ Jubilat em̃ eccl'ia: sciens q grandis restat via vsq ad montẽ dei oreb. qō interꝑtatur mesta mẽs q fideles obdormiant in fide z faciant vitulũ ꝯflatilẽ. i. lasciuiãt in tpalib⁹ Et est all'a hebraicũ nomẽ: vocabulũ siq̃dẽ significãs porti⁹ q̃ exp̃mẽs ineffabile gaudiũ ab hac vita pegrinũ. gaudiũ vicz angelor⁹ z hoim in eterna felicitate letantiũ. qō nec oculus vidit. nec auris audiuit. nec in cor hoim⁹ ascẽdit. Cuius verbi exposition ꝑm Innocen. tertiũ ex centesimoduodecimo psalmo habetur: cui cum alleluia premittat in ti. statim psalm⁹ exponendo titu-

lū incipit Laudate pueri dñm. Uñ ꝺm cū alleluia interꝓtat laudate pueri dñm. Augst. ꝓo sic exponit. Al.i. saluū. le.i. me. lu. id ē fac. ia.i. dñe. Hiero. sic. Alle.i. cātate. lu.i. laudē. ia.i. ad dñm. Greg. sic. Alle.i. pater. lu. filiꝰ. ia. spūssctūs. Uel alle.i. lux. lu.i. vita. ia.i. salus. Hagī petrꝰ anthisiodorēñ. sic. Al.i. altissimꝰ. le.i. leuatꝰ est in cruce. lu.i. lugebāt apli. ia.i. iā surrexit. Petrꝰ māducatoꝛ ꝺt sup Apoc. et Aug. i glo. psalterū ꝙ alleluia ꝓbū est impatiui modi et sonat Allelu.i. laudate. ia.i. vniuersalē. vel ia.i. inuisibilē. s. dcū. q̄si laus inuisibilis dei. Et qm̄ alleluia future bītudinis q̄si ꝓpriū est vocabulū: merito magis eo tpe. i. paschali freq̄ntat ꝙ chīs relurgēs eiusdē beatitudinis spem nobis tribuit z pmisit: ꝓut ibi dicek. Q ei alīs tpibꝫ caneret ad missam olim ecclie rbomane ꝓsuetudo ñ erat sed a b. Greg. ītitutū est: imo potiꝰ restitutū. nā cū priꝰ tpe Damasi pape fuissz eadē ꝓsuetudo defecerat. Hiero. ꝺt ꝙ alla dicak in missa tractū esse de ecclia bierosolymorū. Lanimꝰ igik alla post graduale: cāticū vicz leticie post luctū pnie: sūmope intēdētes exꝓmere magnitudinez cōsolatiōis q̄ reposita est lugentibꝫ. iuxta illud. Bti ꝙ lugent: qm̄ ipi ꝓsolabunt. Jubilātes potius q̄z canētes: vnāq̄ breuē digni ꝺmonis syllabā plures neumas ꝓtrahimꝰ: vt iocundo auditu mens attonita repleak z rapiak illuc vbi sp erit vita sine morte z dies sine nocte. Est em̄ alla modicū in ꝺmōe z multū in neuma. qz gaudiū illīs maiꝰ est q̄z possit explicari sermone. Neuma em̄ seu iubilus ꝙ fit in fine exꝓmit gaudiū z amorē credentiū: et q̄nta leticia z laus sit secuta p fidē ꝓdicatiōe audita. iuxta illud. Audiuit et letata est sion z̄c. Et in cātic. Exultabimus z letabimur i te. Quid sit neuma dicek in pemio q̄nte ꝓt. Uñ aūt ꝺr sequētia nō ꝺr neuma pꝰ alla: ꝓut sub ti. de seq̄ntia dicek. Pōt etiā alla referri ad exultationez eoꝝ ꝙ de miraculis chīi gaudebāt: laudātes dñm z dicētes. qz vidimꝰ hodie mirabilia. z qz visitauit dñs plebē suā. tūc em̄ cātabak i iubilo alla. qz oīs plebs vt vidit dedit laudē deo: et gaudebat de vniuersis q̄ gl̄iose fiebant ab eo. Hinc ē ꝙ a septuagesima vsq̄ ad pascha nō cātak alla. qz tpe tristicie nō debet decātari carmē leticie: ꝓut ibi z in pemio. vj. ꝓt dicek. Porro ꝙ alleluia interpositꝫ ꝓsu repetik: et sic bis i missa ꝺr: designat eterne vite gaudiū. z ꝙ intiecta leticia/ scī geminā glorificatiōis stolā accipiēt: aīe vicz z coꝛpis. Uā ꝺm stolam mētis seu aīe exultabūt scī in gl̄ia: le. i cu. su. z̄c. ꝺm stolā carnis fulgebūt z tanq̄ scintille in arūdineto discurrēt. de ꝫ ꝺicek i. vj pte sub sabbato in albis. Uersus ꝙ nil sinistrū aūt triste: sed totū iocunduz z dulce debet sonare: q̄les sunt illi. Dñs regnauit exultet terra z̄c. Jubilate deo. Justꝰ vt palma florebit z̄c. qm̄ absterget deꝰ oēm lachrymā ab oc̄lis scōꝝ: z tā nō e. a. l. n. c. q. p. t. Uersus q̄z ꝺr a reuertēdo: eoq̄ p eū reuertimur ad alla ꝙ post sequik. qz significat opationez q̄ laudi ꝓūgi debet. qz nō bñ deū laudat ꝙ bñ opari cessat. Per hoc ꝓo ꝙ alla cū neuma repetik/ laus z gaudiuz ineffabile patrie significak. In nōnullis ecclesīs alla cātak a pueris. graduale a magnis: vt notek ꝙ ex ore ifātiū deꝰ pfecit laudē. et ꝓs. Laudate pueri dñm. cuiꝰ psalmi titulus ē alla. Illū em̄ ꝙ puri sunt/ laudi chīi cōueniūt. fortes ꝓo in fide z in tolerādo aduersa ꝙ pugnare pñt ꝫ amalechitas: graduale debēt cātare Circa hoc notādū est ꝙ cantoꝛ alīq̄ sunt q̄ in choꝛo cantꝰ voce magna distribuūt. Hi sunt rectoꝛes ecclie q̄ deum laudāt z alios ꝓbo z exēplo ad laudādū inuitāt. Alīq̄ sūt pueri q̄ graduale in gradibꝫ cantāt. Hi sūt actiui de ꝓtute in ꝓtutē charitatis gradibꝫ ascēdētes: q̄ dū graduale ichoāt: alios ad cōpunctionē inuitāt. dū ꝓsum cōcinunt ad se redeūtes suas cogitatōes attēdunt. z dū illū finiūt: se bonū certamē certasse z cursū insinuāt cōsūmasse. Alīq̄ sunt pfecti viri q̄ in alīs ecclesīs alla vel tracꝰ in pulpitis cōcinūt. Hi sunt ꝓtēplatiui carnē affligentes z mentē excedētes: q̄z cōuersatio est in celis. nō est hoc hoīm sed angeloꝝ. Seq̄ntiā ꝓo nō illi soli decātāt. sed chozi cōik iubilant: qm̄ iubilus eternꝰ z ineffabilis angelis erit cōis z hoībꝫ. debet etiā alla i gradibꝫ z ꝓsus oriētē decātari. et qm̄ vitā ꝓtēplatiuaz significat: debet legi i altiozi loco q̄z respōsoriū qđ actiuā designat. Rursus in qđusdā ecclesīs cantās alla sumit aliqđ in manu vt insinuet se deū nō solum voce sed z ope collaudare. seu manꝰ ducit. iuxta psal. Oēs gentes plaudite manibꝫ. In plerisq̄z etiā ecclesīs alla de trinitate cātāt in dñicis diebꝫ. s. Bñdictꝰ. vl̄ qualis pater. vt fidē bilariter ꝓfitentes ad ꝓspem ꝓueniant.

Et attēde q alla dñicalis a pēteč. vsq; ad aduentū sepe omittim⁹: qm aliter z alit in alijs z ī alijs gradualibꝫ disponūt. Ea igit diligens cantor attēdat z diligenter vniuersitatibꝫ officioꝝ assignet.

De tractu.

Dnica septu

agesime vsq; ad vigiliā pasce. s. ī diebꝫ z officijs luct⁹. qz tūc ñ cānt carmē leticie: loco alla. quod significat exultationē habitā de spe eternoꝝ: dicunt tract⁹ ex institutiōe Thelesphori pape. Dī aūt tract⁹ a trahēdo. qz tractim z cū aspita te vocū z plitate ꝓboꝝ canit: eo q miseriam z laborē pñt; incolat⁹ ilinuat. de q ps. Heu mihi qz incolat⁹ meus plōgat⁹ ē. In tractibꝫ em̄ repñtat lōga sctoꝝ patrū expectatio z iudeoꝝ captiuoꝝq meroꝝ et afflictio: q tpe babylonice captiuitat; sedētes sup flumia babylonis z flentes in salicibꝫ sua oꝝgana suspēderūt. qō tps eccīa representat a septuagesima cantica leticie subticēdo z tract⁹ dicēdo. Tantū aūt interest inter alla z tractū quātū inter leticiā z tribulationē. Itē tātū interest inter rīsoriū cui oēs rīdēt/z tractū cui nemo: q̄ntū inter actiuā et ꝓtēplatiuā vitā. Est aūt tract⁹ medi⁹ inter rīsoriū z alla: vt dicet in. vj. pte. sub tit. de septē diebꝫ post pasca. Porro tract⁹ ḋa gemitū z canticū lachrymabile exhmit: lachrymas sctoꝝ siue ī acrima siue ꝓtēplatiua vita repñtat. Ūñ tract⁹ ōr ḋa scti suspirātes ab imo pectoꝝ gemitū trahūt. ḋa lz spe gaudeāt/ vt monet alla: tñ ḧ ī valle lachrymaꝝ cōmorātes būt irriguū supi⁹ et inferi⁹. qō tract⁹ mysticat. gemūt em̄ flebiliter p dilatiōe supne beatitudinis: et sup flumia babylonis sedentes patrie sue memores. Itē lachrymas fundūt p suis z alioꝝ excessibꝫ dū ex vicīitate babylonici fluuij seipos vident sepe aspsos et alios penitus imersos ipsi⁹ fluuij rapiditate ferri deorsū. Sed ḋa hic ploratus q̄nq; ē respectu supni gaudij. q̄nq; respectu nostre miserie. ideo tract⁹ similit q̄nq; est de leticia p supiori irriguo. vt iubilate z laudate. et q̄nq; de tristicia p inferiori irriguo. vt de pfūdis z alijs hmōi. De vtroq; irriguo tractat Breg. ī li. iij. dialogoꝝ ca. xxxiij. Et est aduertēdū qz post duos tract⁹ tribulatiōis sequit tract⁹ leticie: put sub dñica septuagesime z dñicis sq̄ntibꝫ videri pōt. z hoc ido. qz post duos dies sepulture dñi occurrit tertius resurrectionis. Rursus ḋa gaudiuz sctoꝝ nō est ꝑplenū z ꝓtinuū: sed sepe interrūpit: ideo ecclesia q̄nq; intponit tractū vt in tpe septuagesimali. et cū in sabbato pascali post alla sequit tract⁹. ḋa ḧ gaudiū non expedit sine fletu. in sabbato tñ in albis duplicat alla. qz in eterna vita pfectū erit gaudiū glorifi cata carne cū ania z cōpleta resurrectione sctoꝝ cū resurrectiōe chīi. Sane a dñica septuagesime vsq; ad q̄rtā feriā cinez. dicitur tract⁹ soluz in dñicis diebꝫ: eoq; pplus tūc melꝰ cōuenit in eccīa ḋ indiget edoceri q̄liter captiuitatē diabolicā p babyloniā designataz debet deplorare. Tract⁹ em̄ tps babylonice captiuitat; repñtat. Sed post dictā quartā feriā que est caput ieiunioꝝ magꝫ freq̄ntat. qz tūc magꝫ est tps meroꝝ z afflictiōis: vtpote ordinatū ad excutiendū iugū diabolice captiuitat; p meroꝝ ꝓtritionis z būlitatem ꝓfessiōis arcꝫ aspiratē satisfactiōis q̄ precipue in ieiunio vigent. Sed z lz dñice dies resurrectionē figurēt: tñ in dñicis septuagesime cātica leticie subticent z tract⁹ dicunt. qz iudei toto septuagenario babylonice captiuitat; continue afflicti fuerūt. et nos ī isti⁹ vite septuagenario q̄ p septenariū: z p ꝓseq̄ns per septuagenariū ducit: ꝓtinue dolores et miserias exprimur donec ad octauā vere z pfecte z nō figurate resurrectiōis p chīi misericordiā veniam⁹. Postremo cōsiderandū est q ꝑsius seq̄ntiaꝝ bini z bini sub eodem cantu dicunt. qō ideo ꝓtingit: qz vt plimū bini z bini p rythmos sub paribꝫ syllabis cōponunt. quod in ꝑsibꝫ tractuū nō repit ḋ ex sacra scptura vtplimū sumunt. ideoq; in cantu nequnt cōbinari. Rursus illi sub vno cantu cōbinant. ad notandū q exultatio vere charitat; in vno deo pficit. seq̄ntia em̄ exultatiōem: cōbinatio charitatē designat. Uersus ꝑo tractuū qz merorē significāt singulariē decantant. iuxta illud psal. Singlariē sum ego donec trāseā. Hiere. Solus sedebā qz amaritudine plen⁹ eram. Hō est etiā omittēdū q lz regulariē graduale vel alla immediate sequat ep̄la: nos music⁹ ille rep̄hēdat dicens. Lantauim⁹ z nō saltast⁹. lamētauim⁹ z nō planxistis. alla em̄ cantat⁹ p saltatiōe. graduale ꝓ plāctu subiūgit pnie. Hoc tñ fallit in sabbat; q̄tuoꝝ tpm: et in q̄rta z in sextis ferijs maioris hebdomade: in qbꝫ tract⁹ imediate seq

i

tur eccl'am.et hoc ideo qz in illis diebꝫ mu
sicus ille nob auferꝛ.nam in dicta ꝯrta fe
ria vẽdit:et in sexta crucifigit.qõ in dictꝫ
sabbatꝫ q̃ ad q̃d repñtaꝛ.et ideo ad maiorẽ
luctũ ilinuandũ tractꝰ in illis imediate epi
stolã comitaꝛ.Q aũt tractꝰ maiorẽ ĩsinuet
luctũ ꝯ gradnale:p hoc inuit q nunc̃ cũ
alĩa cantaꝛ nisi ob specialez causam in sab
bato pascali.

De prosa seu sequentia

P Ost alleluia pro
sa seu seq̃ntia ór.qõ est silr canti
cũ exultatiõis.ad notãdũ gemi
nã glificatiõis stolaz quã scĩ accipiẽt:put
tã pmissum est. Cantaꝛ aũt seq̃ntia ab oĩ
bus simĺ in choro:vt notet ꝯcordia charĩ
tatꝫ.talis em̃ laus deo placet. Vñ in cañ.
Vulneraſti cor meũ soror mea sponsa mea
in vno ocl'oꝝ tuoꝝ.ideo ór:in vno.vt note
tur ꝯcordia z voluntas vniformis. qz laus
sic facta est civ delicatissimꝰ deo. Hec est
tunica illa inconsutilis quã deꝰ nõ patiĺ scin
di. De hoc dictũ est sub tit.de alĩa.et dicet
in premio.v.ptꝫ:vbi de antiphonis agitur.
Notkerꝰ abbas scti Galli in theutonia p
mo seq̃ntias p neumis ipsiꝰ alĩa cõposuit:
et Nicolaꝰ papa ad missas cãtari cõcessit.
Sedr hermanꝰ ꝯtractus theutonicꝰ inuẽ
ror astrolabij cõposuit seq̃ntias illas Rex
oiporẽs.et Sanctispũs.et Ave maria. et
antiphonã Alma redẽptoris mr̃.z Simõ
bariona. Petrꝰ ꝓ Cõpostellanꝰ eps fecit
illam Salue regina. Quidã ꝓ rex frãcie
Robertꝰ noie cõposuit seq̃ntiã illaz. Veni
sanctespũs.et hymnũ. Cborꝰ noue hierlm
Antiqtꝰ em̃ mos erat vt sp alleluia cãtare
tur cũ neuma.sed postea dictꝰ papa institu
it loco illiꝰ neume in precipuis festiuitatib
seq̃ntias dici. Q̃ñ g̃ nõ ór alĩa:nõ debet se
q̃ntia dici:qm̃ loco neume eiꝰ ór.et idẽ si
gnificat qõ neuma.i.eterne vite gaudiũ et
delitias:q̃ nullo ꝓbo exprmi pñt: et ideo p
neuma q̃ est vox ñ significatiua itelligunt
Et inde est q q̃dam seq̃ntie antiq̃ solẽt ver
ba nouaz incognita hiez inusitata. Tum
qz celi gaudiũ secretũ z incognitũ mortali
bus est. Tũ q̃a nobis incognituꝰ est modus
laudãdi deũ in patria. Tũ qz iubilꝰ cordis
in pñti vita incognitꝰ est ad plenuz. Tũ q̃a
oĩa nouа sunt pulcritudine decorata. Ho
die ꝓ seq̃ntie cũ voce significatiua dicũt
ad notandũ q in illa magna festiuitate vi
te eterne iubilus plene sciet. Seq̃ntia g̃ et
ne vite mysticat laudes.iuxta illud. Bti q̃
habitãt in domo tua dñe z̃. habet em̃ ver
ba laudiflua z dulcẽ atqz suauẽ cãtũ.qz ibi
oĩa erũt plena laude.et melodia celestꝫ or
gani abũdabit dulciflua leticia.qz sic letan
tiũ oĩm habitatio erit ibi. Rursus qm̃ lau
des eternitatꝫ verbis bũanis plene nõ re
sonanĺ:ideo q̃dam eccie mystice neumati
zant seq̃ntias sine ꝓbis.aut saltẽ aliq̃s ver
sus eaꝝ. nulla em̃ erit significatio ꝓborũ
necessaria vbi singlor corda patebũt sin
gulis intuẽtibꝰ libꝝ vite.z vbi idẽ erit testꝫ
accusatoꝝ z iudex. Et nota fm Jsiõ. q pſa
est pducta oratio a lege metri resoluta: sic
dicta ex eo q sit pfusa. Sequentia ꝓ dic
ta est.quia neumã iubili sequit. Et b̃ z in
euangelio dicitur sequentia tie.in numero
singulari.

De mutatione sacrdotis

Actenus dũ epi
b stola lecta fuit z chorꝰ graduale
psallẽte:sacerdos tacitꝰ ad dextre
rã ptẽ sedebit altarꝫ/insinuãs q ioãne pdi
cãte chr̃is q̃dãmõ tacebat. q̃a nõ pdicabat
apte.sed dicturꝰ euãgeliũ surgit.qz vt euã
gelista tradit:postꝫ Joãnes traditꝰ est ve
nit iesus in galileã predicãs euãgelium re
gni dei. Et qm̃ sedes victoris est: sessio sa
cerdotis victoriam chr̃i recte significat.q̃
post ieiuniũ vicit diabolũ. Hã relict eũ tẽ
tatoꝝ z accesserunt angeli z mĩstrabant ei.
Post dictã ergo seq̃ntiã surgens sacerdos
et ad sinistrã altarꝫ ptẽ accedens pnunciat
euãgeliũ:significãs q chr̃s nõ venit voca
re iustos sed pctõres:iuxta qõ ipse in euan
gelio dixit.qz non indiget q̃ sani sunt me
dico:sed q̃ male hñt. Per dexterã em̃ iusti:
p sinistrã ꝓ pctõres significanĺ. ꝓpter qõ
dñs in iudicio statuet q̃dez oues a dextrꝫ:
hedos a sinistrꝫ. De hoc dictũ est sub ti.de
ordine. Quidã tñ dixerũt q ideo sacerdos
in ꝓncipio misse cõsistit ad dexteraz.cũ ꝓ
pnũciat euãgeliũ cõuertit ad sinistrã.et cir
ca finẽ itez redit ad dexterã.qz cultꝰ dei pri
mo fuit in ppło iudeoꝝ.et iudea tũc erat a
dextera.deinde iudeis ñ credẽtibꝰ z ꝓbuz
dei tanc̃ idigni respuẽtibꝰ:cultꝰ dei trãsiuit
ad gẽtes ad q̃s apłi transierũt.z tũc iudea
fuit a sinistra pte.et circa finẽ reuertet iterũ
ad iudeos ad pdicatõez enoch z helie q cõ
uertẽt corda patrũ ĩ filios:qm̃ ĩ diebꝰ illis sal

uabit iuda. ꝛ relique isrl̃ salue fiēt. Qui em̃ prio dixerat. In uia gē. ne abieritꝭ. postea p̄cepit dicēs Ite in orbē uniuersū. Quia g̃ p̄dicatio puenit etiā ad illos q̄ ī sinistra pte fuerūt: dum siccato gedeonis uellere: ros aream irrigauit. merito ī pte sinistra legitur euāgeliū. sicut in se. ti. dicet. Uñ ihūs. Est ratio cur pars altarꝭ dextera in se p̄ncipiū finēq; tenet: mediūq; sinistra. Dextra iudeos: gentiles leua figurat. Cepit ab his: de quib⁹ ad hos: referet ad illos. Ara fides: et erūt oēs in fine fideles. Sed cū sacerdos q̄ pnūciat euāgeliū repūtat psonā chr̄i q̄ ñ p̄dicauit gētib⁹ sed iudeis. iuxta qđ ipe dr in euāgelio Non sū missus nisi ad oues q̄ pierant dom⁹ isrl̃. utq; illđ recte dicat: prudens auditor aduertat. De hoc dictum est sub ti. q̃liter epūs uel sacerdos ad altare stare debet. Ad quācūq; po altaris ptem ille se trālferat: ministri eius retro sequunt̃: put dictū est ibidē.

De euangelio

Upra proxime

ſ tactū est q̃liter sacerdos nō solēniter celebrās ipsemet euāgeliuꝫ dr. Uel q̄ ēpūs uel sacerdos celebrat cum ministrꝭ cūcta solēniter pagunt. cūc em̃ in q̄busdā ecclesiis ut rhome/ diacon⁹ dextera manu pōtificꝭ osculata: codicē euāgeliꝫ sumit de altari: illū subdiacono ad ferendum tradēs. postea bñdictiōeꝫ postulat ab epo uel sacerdote: et ei bñdicit. In aliis tñ ecclesiis pri⁹ bñdictionē postulat q̃ codicem suscipiat de altari. Data itaq; bñdictōe: procedit diacon⁹ ad pulpitū p dextrā ptē chori: quē p̄cedit subdiacon⁹ cū textu euāgeliꝫ et illū p̄cedit thuribulū cū incēso. et añ thuriferariū ceroferariq; cū faculis accēsis. añ illos in q̄busdā ecclīs crucis uexillū. sicq; pulpitū ascēdit ꝛ euangeliū incipit. quo dicto/ad epm̃ uel sacerdotē simł redeūt: que singula pseq̃mur. Notandū est aūt q̄ in q̄busdā ecclesiis ī p̄cipuis festiuitatib⁹ diacon⁹ pficisci uolēs ad legēdū euāgeliū ī cipit antiphonā q̃ est in nocturnis sup bñdict⁹. et dū ipse accedit ad pulpitū: illi cantat ꝛ finit a choro ut notet charitas. et cantāt sine neuma. ad notandū q̄ de⁹ ñ p̄cipit nos habere nisi simplicē charitatē. Sane iā figura mutat. nā diacon⁹ q̄ pri⁹ repūtabat p̄phām: iā repūtat euāgelistā. nā lex et pphete usq; ad ioānē. et ex eo regnū celoꝝ euāgelizat. Ideo aūt euāgeliū legit ut uel ut chr̄s p⁹ legē p̄phas et psalmos ore suo p̄dicauit: ita post epl̃am responsoriū ꝛ alla p illud populo p̄dicatio ei⁹ annūciet. Et ōr euāgeliū q̃si bon⁹ nūci⁹. ab eu qđ est bonū ꝛ angel⁹ qđ est nūci⁹. Est em̃ euāgeliū chr̄i et apl̄oꝝ p̄dicatio. nūciat q̄dē uitā p⁹ mortē. requiē p⁹ laborē. regnū post seruitiū. Est aūt sciēdū q̄ sicut p̄emiet caput ceteris corporis mēbris. ꝛ illi cetera mēbra seruiunt: sic ꝛ euāgeliū p̄ncipale est oīm q̄ ad officiū misse dicunt. ꝛ toti p̄eminet officio misse. et q̄cūq; ibi cantant ꝛ legunt illi cōsentiūt intellectuali rōne: put in. vj. pte sub dñica q̃libet dicet. Diacon⁹ g̃ p̄mo dexterā manū pōtificꝭ osculat: nihil dicens. q: p̄dicatoꝝ euāgelizare debet p gl̃ia etna: de q̄ sponsa dr in cant. Dextra illi⁹ amplexabit me. nā et angelus q̄ resurrectiōis chr̄i gl̃iam uenerat nūciare/ sedebat in dexterꝭ stola cādida cooptus. In aliis tñ ecclesiis nō osculat. sꝫ solū inclinans bñdictiōem poscit. Uerum subdiacon⁹ uel diacon⁹ nō man⁹ sed pedes rhomani pōtificꝭ osculat: ut sūmo pōtifici summā exhibeat reuerētiā. et eū illi⁹ ostendat esse uicariū cui⁹ pedes osculabat mł ier illa q̄ fuerat in ciuitate peccatrix. Adorandū est em̃ scabellū pedū ei⁹: q: sctm̃ est. cui⁹ etiā resurgēteꝭ a mortuis pedes mł ieres tenētes adorauerūt. Generaliter em̃ nemo debet manū sūmi pōtificis osculari. nisi cū de manib⁹ ei⁹ aliq̄d accipit: vł cū ad man⁹ ei⁹ aliq̄d tribuit: ut ostēdat q⁹ ex utroq; de bem⁹ ei grās agere. q̄ sicut sp dat p̄pria: sic nunq; recipit aliena. Quas oblatiōes rho manus pontifex recipiat: sub ti. ō oblationib⁹ dicet. Subseq̄nter diacon⁹ textū euāgeliꝫ sumit de altari. q: de sion exibit lex et ꝟbū dñi ō hierlm. nō utiq; moysaica lex q̄ q̄ndā etiuerat de mōte sinai sed euāgelica. de q̄ ph̄a ait. Ecce dies uenient dr dñs: ꝛ cōsūmabo testamētū nouū supra domū isrl̃ ꝛ supra domū iuda. Sumit etiā liber ō altari: q̄m apl̄i ō altari euāgeliū acceperūt: cū p̄dicārent passionē chr̄i euāgelizabāt. Ut altare in h̄ loco f̄cat iudeos a q̄bus trālfert regnū dei ꝛ dat genti facienti fructum ei⁹ Et ex eo q⁹ libet sumit ō altari notatur q⁹ euāgelium est ꝟbū dei: quod p altare significat: f̄m illud Exo. xx. Altare ō terra facietis mihi. Et ꝓpter p̄missas rōnes q̄dā uolentes in fine misse dicere euangeliū sancti Joānis uel aliud: impmūt p̄mo signū cru-

tis sup altare, z postea in frõte. Sumit au rẽ illũ vt q̃dam volũt de dextra pte altar, q̃a eccĩa de iudeis a q̃ nostra sumpsit exor diũ antiq̃r fuit a dextr, z ponit eũ in manu sinistra/dextrã supponẽs. iuxta illõ. Leua eius sub capite meo: z dextra eius amplexabit me. Et hoc ꝓpter triplicẽ cãm. Primo, q: euãgelista docet celestia q̃ p dexterã: terrenis q̃ p sinistrã itelligunt supponi. Secundo inclinat liber super sinistrũ humer: ad notandũ q: chr̃i p̃dicatio de gẽtili ꝓlo transibit ad iudaicũ. Esa. xx. ca. In diebꝫ illis saluabit iuda. Tertio: quia in vita tpali que p illam significat necesse est euãgeliuz p̃dicari. Et text⁹ cuangelij in q̃busda eccle sijs ornatur exteri⁹ argento z lapidibꝫ: put dictũ est in. iij. pte. sub tit. de legalibꝫ indumentꝫ. Liber aũt ipse ab aduentu sacerdotis ad altare donec euangeliũ legat sup altare remanfit. qõ q̃ntum ad hoc significat hierl̃m. qm̃ euãgelica doctrina ꝓmũ in hierusalem facta est. et ibi ꝓmãsit ab aduentu dñi illud donec publicaret gentilibꝫ. iuxta illud. De sion exibit lex: vt sup̃. Hierusalẽ em̃ locus⁹ passiõis q̃ p altare etiã significat. Cõseqũnter bñdictionẽ postulat. q: nullus debet p̃dicare nisi mittat. iuxta illud apli. Quõ p̃dicabunt nisi mittant: Et dñs inq̃t aplis. Rogate dñm messis vt mittat operarios suos in messem suã. Esaias aũt cũ audisset vocẽ dñi dicẽtis. Quẽ mittã z quis ibit ex vob: respõdit. Ecce ego sum mitte me. Dixitq̃ dñs. Vade z dic populo huic Audite audiẽtes ꝛc. Rursus hmõi benedictionẽ ꝓfigurauit Moyses q̃ ascẽdens in montẽ accepit tabulas z bñdictionẽ: z populo mãdata p̃positit. et dñs etiã benedixit ordini diaconali cui dedit sp̃m̃ sctm̃. et misit ad p̃dicandũ p vniuersum orbẽ. Põtifex g̃ vel sacerdos visibiliter bñdicit diacono q̃ lectur⁹ est euãgeliũ. quod nõ fecerat subdiacono lecturo epl̃am. q: chr̃s iuisibilis manens/legẽ z ꝓphas q̃ per epl̃am significant inuisibiliter misit. sed postq̃ in terris visus est z cum hom̃ibꝫ cõuersatus est: aplos z euãgelistas visibiliter misit z docuit. Eũntes inq̃t p̃dicate dicẽtes. Appropinq̃bit regnũ celor. Illi aũt egressi circũibãt castella euãgelizãtes z curãtes vbiq̃. Et mittit eũ ad legendũ euãgeliũ. ad notãdũ q: chr̃s misit aplos ad p̃dicãdũ regnũ dei. Diacon⁹ aũt ea que sibi in bñdictõe dicunt: cõsiderans se corde purũ: ore mundũ z opere castũ studeat exhibere: q̃tin⁹ sacrosanctũ euãgeliũ possit digne pferre. q: puteus aquar viuẽtiũ. i. euãgelica p̃dicatio nõ fluit impetu. i. libere: nili de libano. i. de corde casto z ore cãdido. Nõ em̃ est speciosa laus in ore pctõris. imo pctõri dicit deus. Quare tu enarras iusticias meas et assumis testamẽtũ meũ p os tuũ. Et ideo signo crucis munit. Deinde licẽtia z benedictione obtent: et insup cruce impssa vt sec⁹ cedat: ꝓcedit ad pulpitũ cũ iubilatio inclinato capite: nihil in q̃busdã ecclesijs ferens ꝓpter illud qõ dñs ipse ꝓcepit aplis quos misit ad p̃dicandũ regnũ dei. Nihil inq̃t tuleritis in via z neminẽ salutaueritis. In alijs tñ ecclesijs diacon⁹ fert libr̃: vt iã dicẽt. sed ꝓueniens ad ambonẽ salutat q̃si intrãs domũ cui offert pacẽ: vt infra dicẽt. Et trãsit p dexterã ꝓtem chori ad sinistrã. et liber euãgelij de dextera ad sinistrã trãsfert: et ibi legit. q: de sion exibit lex: vt sup̃. Judea em̃ respuẽte ꝓbũ dei: apli trãsierũt de iudeis ad gẽtes: et postea p̃dicatum est gentibꝫ: q̃ p sinistrã intelligunt. Vñ aplus ad Heb. Vob oportebat pri⁹ p̃dicari verbum dei. sed qm̃ repulistis illõ et idignos vos iudicastis: ecce cõuertimur ad gentes. De hoc s̃. in ti. primo. In eccĩa rhomana et in q̃busdã alijs subdiacon⁹ p vnaz viam et diacon⁹ p aliã in pulpitũ ascẽdit. qm̃ ille docẽdo z ille discendo in augmẽtũ sctie ꝓcedit. Et q: miistrator p meritũ operis z p̃dicator: p meritũ oris in augmentũ iusticie ꝓgredit. Vñ ps̃. Justicia tua sicut mõtes dei. Per eandẽ tñ viã d escẽdentes: ad põtificem reuertunt. q: p finalẽ ꝓseuerantiã p̃tingunt ad p̃miũ: sicut dñs ait. Qui ꝓseuerauerit vsq̃ in finem hic saluꝰ erit. Et quia p̃dicatio sine ope nõ sufficit. cepit em̃ Jesus facere z docere. ideo p̃dicator: p eandẽ viam reuertunt p quã accesserat ministrator. Preterea igit lectur⁹ euangeliũ ab vna pte ꝓgredit z ascẽdit: z ab altera regredit z descendit. iuxta illud euãgelij. Per aliã viã reuersi sunt in regionẽ suã. qm̃ apli pri⁹ p̃dicauerũt iudeis: et postea gentibꝫ: ꝛm illud apli. Quia repulistis ꝓbum dei z indignos vos iudicastis ꝛc. Sane diaconũ subdiaconus accedit. q̃a ioãnes z ei⁹ p̃dicatio chr̃m et ei⁹ p̃dicationẽ pcessit. portans in q̃busdam ecclesijs puluinar qõ libro supponat. Per puluinar q̃dem qõ fesso supponit q̃d q̃etem: significat solatiũ siue tpalia. q̃si di.

Si vob̄ seminamus spūalia nō est mirū si a vob̄ metim⁹ carnalia. Nā fm apl'm ꝓma ad Corinth̄.ix. Qui altari seruiunt cū altari pticipāt. Dign⁹ est ei operari⁹ mercede sua Matth̄.x. Et dñs ꝓcepit in lege. Nō claudes os bouis triturantis. Rursus puluinar supponit euāgelio ad notāduz q̄ suaue est iugū dñi siue on⁹ euāgelū illō portare volentib⁹. Unī in Matthēo. Jugū meū suaue ē et on⁹ meū leue. Huic iugo q̄ subūcit oia subiecta dz fm Aug. Puluinar ergo ē suauitas z dulcedo in mādatis dei. Unī ꝓpheta. Parasti in dulcedine tua paupi de⁹. Et iter. Quā dulcia faucibus meis eloq̄a tua dñe. In ecclesia tñ romana diacon⁹ precedit vt doctor: subdiacon⁹ sequit vt auditor. Ille p̄cedit vt p̄dicet: iste sequit vt ministret. Post lectionē ꝙo subdiacon⁹ q̄si sufficiēt⁹ doctus p̄cedit referēs euāgeliū: qm̄ mercedē euāgelū de sua mīstratione reportat fm illud qō dñs ipe ꝓmisit i euāgelio. Qui recipit ꝓhetā in noīe ꝓhete mercedē ꝓphete recipiet. Quē iō p̄mittit diacon⁹ ad p̄dicādū vt oñdat se fructū p̄dicatiōis referre de q̄ dñs iusserat. Posui vos vt eatis z fructū afferatis z fruct⁹ vester maneat. Ad ꝟ subdiacon⁹ libz z puluinar reportat, significat q̄ p̄dicator bono ope dz vitā suā deo offerre. Unī apl's ad Corīn.ix. Oīa q̄dcūq̄ facitis aut ꝙbo aut ope, in noīe dñi iesu chr̄i facite. Premittit q̄z eps ante euāgeliū thuribulū cū incēso: qz chr̄i opa p̄cesserūt eius doctrinā, iuxta illō Cepit iesus facere z docere. Thuribulū āt cū thure ꝟcat orōem cū deuotiōe quō tūc marīe debēt hīe fideles in audiendo diuinū ꝟmonez. Rursus ideo diaconus p̄mittit thuribulū: qz predicator debet odorē bone opinionis ex se mittere, iuxta illō apostoli. Chr̄isti bonus odor sumus in omni loco. Nam cuius vita despicit, restat vt eius p̄dicatio cōtemnat. Tertio thuribulū p̄cedit vt ipius diaconi oratio sicut incēsuz in ꝓspectu dñi dirigat. Aū thuribulū ꝙo premittit duos ceroferarios cū faculis accēsis. Prio qz dz desideriuz et gaudiū in cordib⁹ auditor⁹ accēdere q̄ten⁹ et libent audiāt z gratant obediant. In q̄busdā tñ eccl'ijs thuribulū cereos p̄cedit: qm̄ oīones opa z ꝟtutes de ratiōe famaz lucez z signa p̄cedūt, iuxta illud Luc. Luceat lux vra ꝛc, z illō. Et ꝟt⁹ exibat ō illor sanabat oēs. Scō sacerdos vl' eps p̄mittit ante diaconū duos acholytos portātes cereos z incensuz ad notanduz q̄ chr̄s premittebat binos nuncios ante faciez suā in oēm ciuitatē z locū q̄ ipe erat ventur⁹ preferentes corruscatiōes miraculor z odorez ꝟtutū. Unī reuersi dixerūt. Dñe i noīe tuo etiā demonia subūciūt nob. facies ei chr̄i q̄uenient hic intelligunt apl'i qui normam doctrie sue pplis ostēdebant ꝓpt' qō ipsis aiebat Qui vos ꝛcipit me recipit. Tertio iō libz euāgelū p̄cedit thuribulū z cādelabra: qz doctrinā chr̄i ꝟtus z fama p̄dibant, euangelista testante. Exiuit iesus in ꝟtute spūs in galileā: z fama exiuit de illo in vniuersaz regionē: z ipse docebat in synagogis eorū. Quarto ꝓpt' cām i scda pte sub ti. de acholyto scriptā. Rursus duo cerei illūinati doctores eccl'ie p q̄s eccl'ia illuminat: et qui debēt habere noticiā vtriusq̄ testamēti designant. hinc est q̄ ipsi cerei plerūq̄ quibus dā diuersorū colorz lineis decorant, ad notandū q̄ p doctores ipos sacra scptura diuersis sensib⁹ exponit ꝙut dictū ē in ꝓmio libri. Si ꝙo linee ipe auree vl' argētee sint designt q̄ in ipsis doctoribus est aurū sapiētie: z argētū eloq̄ntie. Vl' cerei ipsi designt duo testamēta q̄bus gen⁹ humanū illuminatur: vl' legē z ꝓphetas q̄ in q̄busdā eccl'ijs dū euāgeliū legit in pauimento ponūt: qm̄ legis vmbra et ꝓphetarū enigmata p lumē euāgelū, etiā ab hīillib⁹ intelligūt: qz p euāgelicā doctrinā lex z ꝓphetia penit⁹ euanuerūt in lra. In q̄busdā tñ eccl'ijs in diebus pfestis vn⁹ puer cū vno tantū cereo diacon⁹ precedit. p qō ꝟcat q̄ ꝓmū chr̄i aduentū q̄ būilis fuit et occult⁹ preuenit tanquz vn⁹ cursor. scz Joannes baptista q̄ fuit lucerna ꝟbi dei. In dieb⁹ ꝙo festiuis duo cerei precedūt: qz in scō aduētu qui solēnis erit et manifest⁹ duo p̄mittent p̄cones .s. helias et enoch: q̄ interficient ab antichr̄o in hieru salē. qō ꝟcat p extinctionē cereoz. De candelabris z etiā cereis aliter dictū ē in ꝓma pte sub ti. de pictur. Antecedit q̄z crux primo ad notādū q̄ diacon⁹ dz p̄dicare crucifixū. Unī dominus inq̄t petro. Segre me. Joh̄.xxj.c. Post hec diacon⁹ super ambonē ascendit. Dī aūt ambo onis, pulpitū vbi legit euāgelium ab ambio ambis. qz locus ille gradib⁹ ambitur. Sūt enī in q̄busdā eccl'ijs

duo paria graduū sine duo ascensus ī illū p mediū chori.vn⁹ a sinistr̄.vic̄ ꝓsus ozīē tē q̄ fiat ascēsus.alter a dexteris.vic̄ ꝓsus occidētē q̄ fiat descēsus: vt ꝓmissum ē.vel ascēdit ab australi pte. nā chr̄s a bethel.i. bethleē que est ad austr̄ vēit ī hierl'm.vñ ōr.De⁹ ab austro veniet. Ascēdit ḡ sup am bonē: ad notandū q̄ chr̄s ambit oēs q̄ custodiūt ꝓbū euāgelij. z vt possit ambiri: et sic meli⁹ ab oīb⁹ intelligi. Jtē ascēdit vt in edicto z alta voce annūciet euāgeliū tanq̄ vbiq̄ z ab oīb⁹ audiēdū. iuxta illō ꝓpheticū. Sup montē excelsum ascēde tu q̄ euāgelizas sion: exalta in fortitudine vocē tuā Et dñs inq̄t in euāgelio. Qō dico vob⁹ in tenebr̄is: dicite in luce. z qō in aure auditis ꝑdicate sup tecta. vt timitek dūm q̄ in montē ascendit vt euāgeliū ꝑdicaret. et apiens os suū docebat discipl'os suos dicēs. Brī paupes spū z̄c. Lex etiā in monte data est Euāgeliū ḡ in alto z eminēti loco legit. q̄a doctrina euāgelica dilatata fuit vbiq̄ t̄rarū. Unū. In omnē terrā exiuit son⁹ eoz. z in fi. z̄c. Epl'a ꝓ in loco inferiori. q̄ lex z ꝓphete q̄ p illā figurant: clausa fuer̄ in iudea. Unū. Not⁹ in iudea de⁹ z̄c. Preterea p epl'am ꝑdicatio veteris testamēti q̄ hūilior: p euangeliū noui testamēti q̄ excellētior ē intelligit. Doctrina em̄ chr̄i vel lex euāgelica excellit aplicam: et apostolica legalē doctrinā. Unū apl's ad Heb. vij. Lex neminē ad ꝑfectionē ducit. euāgeliū aūt dat salutē oī credēti. Jn missa tū p defunct̄ nō in loco eminētiori. sed iuxta altare euāgeliū et epl'a legunt. ad notādū q̄ q̄ntū spectat ad defunctos talia nō sunt ꝑdicationes q̄ vinis publice fiūt. Ipsis aūt cum sint absentes fieri neq̄unt publice vel occulte. ꝙ magis sunt p ipsis oratiōes: p q̄s ad chr̄m q̄ p altare significat appropinq̄ntes/eis possum⁹ relevationē aliquā obtinere. Legitur etiā de morte euāgeliū sup aq̄lā. iuxta illud Et volauit sup pēnas vētor̄. Et aq̄la ipsa seu locus in q̄ legit in diebus festiuis aliq̄ pāno lineo vel serico opit: ad significandum molliciē cordiū chr̄ianor̄. vñ dñs p ꝓphetā. Ecce cor carneū dabo vobis: et scribā legē meā in cordib⁹ vestr̄is. Locus ꝓ in quo epl'a legit non coopit: ad significandū duriciē cordiū iudeor̄. Lectur⁹ aūt euāgelium transit ad pte̅m sinistrā: put iā z sup̄ sub ti. de mutatione sacerdot̄ dictū est. et opponit faciem suā aq̄loni. iuxta illud Esa. xlij.

Dicā aq̄loni da. et austro: noli ꝓhibere. vt ostendat nos doctrina euāgelij debere armari z ꝑdicationē chr̄i ꝓtra illū specialiter dirigi: q̄ sit ꝓna sedē meā ab aq̄lone z similis ero altissimo. Nā z ꝑm ꝓpheta ab aq̄lone pādet oē malū sup habitatores terre. Rursus ꝓsus aq̄lonē euāgeliū legit. iuxta illō qō legit in Cant. iiij. Aq̄lo surgat id ē diabol⁹ fugiat. z auster veniat. i. spūs sanct⁹ accedat. Recte em̄ ꝺ diabolū euāgeliū legit vt illuz sua ꝓtute expellat: qm̄ diabolus nihil tantū q̄ntū euāgiliū odit. Sic q̄dez aq̄lo vēt⁹ frigidus diabolū significat q̄ flatu tentationū corda hoīm a dei timore congelat z refrigerat. Cū ḡ fides in euāgelio cōtineat q̄ est armatura nr̄a ꝓtra diabolū: iuxta illud. cui resistite fortes in fide. merito legit ꝓtra illū. Quādoq̄ etiam ꝓsus meridiē legit. q̄ doctrina chr̄i q̄ primo fuit inter iudeos z nūc inter gētes/ad eos in fine redibit. Hi ꝓ q̄ eum in veniendo p̄cesserūt respiciūt ad euāgeliū z ad faciē recitant̄: put in epl'a dictum est. Deinde lectur⁹ euangeliū salutat populū vt illū ad audiendū ꝓbum dei attentū reddat dicēs Dñs vobiscū. ostēdens etiaz p hoc se orare vt dñs sit cū eis: et obseruās qō dñs iussit. Jn quācūq̄ domū intraueritis: ꝓmū dicite. Pax huic domui. Ebor⁹ ꝓ z ppl's q̄si reddit⁹ attēt⁹: ad illū et ad quācūq̄ ptē euāgeliū legit se ꝓtunt. q̄a oīb⁹ ꝓpositū est: Jte in mundū vniuersum ꝑdicate euangeliū oī creature. i. homī: pro q̄ facta est oīs creatura. vel q̄ habet aliq̄d ptcipiū cū omni creatura. Et rūdent. Et cū spū tuo. supple vt digne possis euāgeliū legere. acsi dicāt. tecū sit ad dicēdū. z sic mutuo se salutāt: put sub ꝑfatiōe dicet. Sane euangeliū stando z nō sedendo audit⁹ sicut statuit Anastasi⁹ papa: vt ad pliū p chr̄i fide seruāda ꝓmptitudo notet. Unū Lu. xxij. Qui ñ habet gladiū vendat tunicā et emat illū. Et q̄a ipsi⁹ doctrina ad amorē celestiū dirigit mentes nostras. Ad hm̄oi etiā ꝓmptitudinez designandā q̄dam dum euāgeliū legit chlamydes deponant. et etiā ad denotandū q̄ oīa [illegible] dimittēda sunt ꝓpter chr̄m. iuxta illud euāgeliū. Ecce nos reliq̄m⁹ oīa et secuti sum⁹ te. Et erq̄ stando est: apparet q̄ nec iacere nec appodiari debem⁹ euangeliū audiendo. Reclinatoria ergo tūc relinquunt ad denotandū q̄ nō debem⁹ cōfidere in ꝓncipib⁹ nec sustētari in terrenis. quia vani-

ras vanitatū ⁊ omnia vanitas. dicit Eccle siastes. subauditur cōparatiōe dei in quez curā nostrā iactare debemus. Et ꝫm ipsum Anastasiū stantes curui manere debem⁹. vt humilitatē que a dño docetur. etiā cor pore demonstrem⁹. Audiḱ etiaz capite nu dato. Primo vt attentio adesse monstrek. ob quā etiā cām quidā tūc mentonē et ge nas manu tenent. Scōo vt quinqz sensus patuli sint ad audiendū Tertio ad notan dū q oia q̄ sub velamine ⁊ figura in lege et ꝓphetis ꝓtinebanḱ sunt in euangelio ma nifestata. In christi enim passiōe velū tem pli scissum ē ⁊c. deponunḱ etiā tunc baculi et arma. Primo ne imitemur iudeos in cō spectu crucifixi arūdines ⁊ arma ferentes Scōo ad notādū q chr̄o p̄dicāte oēs lega les obſuāte q̄ p baculos ſignificanḱ depo site sūt. Tertio depositio baculorū ⁊ armo rū humilitatē notat ⁊ chr̄iane pfectiōis cē se nō vindicare ſz dño reseruare vindictaz iuxta illud. Mihi vindictā ⁊ ego retribuā dic̄ dñs. Et matth. v. q̄ te pcusserit in vnaz maxillā p̄b e ei ⁊ alterā. audiḱ etiā euāgeliū i silētio. q⁹ oia soluta sḱ in euāgelio q̄ i lege ⁊ ꝓphis ꝓmissa erant. Pontifex q̄z seu sacer dos dū euāgeliū legiḱ faciē ꝓtit ad illud ad notādū q chr̄s p̄dicatores euangelij sp ad adiuuādū respicit. stās sup scabellū ad de signandū q p hmōi p̄dicationē oīs aduer sa ptās debellak et chr̄i pedib⁹ submittik. ⁊ et sic implek qđ in p̄s. cx. Donec ponaz ini micos tuos scabellū pedū tuorū. Diacon⁹ ꝓ statim postq̄ sibi rñsum ē ⁊ cū spū tuo. vt cunctos reddat dociles ⁊ beniuolos ad audiēduz ꝓbuz euāgelij. i. bonū nunciū nū ciantē regnū dei subdit. Seq̄ntia scī euā gelij thurificās libz. ⁊ signās signo crucis. et etiā in q̄busdā locis osculak libz. q. d. h̄ est liber seu euāgeliū dei. h̄ est lib crucifixi quē p̄dico. h̄ ē liber pacifici p quē recōcilia tionē accepim⁹. Vñ apl's ꝓma ad Corinth̄ j. Predicam⁹ vobis chr̄m crucifixuz. Per incensi autē fumū bona p̄dicatiōis opinio intelligiḱ. Deinde signat se in fronte in ore pariter et in pectore seu in corde ne diabo lus qui bonis operib⁹ insidiatur. tollat ei per erubescentiā deuotionem de corde vel ꝫmonē de ore. ac si dicat Ego chr̄i crucem nō erubesco ſz eā ore p̄dico. ⁊ corde credo. q⁹ corde credik ad iusticiā. ore aūt cōfessio fit ad salutez. Predicam⁹ inq̄t apostolus chr̄m iesum ⁊ hunc crucifixū. iudeis q̄dem scandalū. gentib⁹ stulticiā. Et apl's ad Gala. vj. Mihi absit gl'iari nisi i cruce dñi nostri iesu chr̄i. Dñs etiam in euangelio ait. Qui me erubuerit ⁊ ꝫmones meos: hūc fi lius hom̄is erubescet cū venerit in maie state sua ⁊ patr̄ ⁊ sanctor⁹ angelor⁹. Unde in Daniele legiḱ. Nō est ꝓfusio cōfitentibo te. Quidā aūt signāt se tm̄ in fronte ⁊ in pec tore q̄si in vtroq̄ supliminari. Cler⁹ ꝓ ꝓp'ns audito titulo euāgelij. s. seq̄ntia ⁊c. hue bono nuncio vertētes se ad orientem siue ad altare vt deū qui ver⁹ est oriēs glo rificent: q⁹ misit eis ꝓbum salutis. sicut le giḱ in actib⁹ apl'or⁹. Et glorificaverunt deū dicētes. ergo ⁊ gēt̄ib⁹ de⁹ pnīam dedit ad vitā: cū reuerētia ⁊ bonore rñdent Gl'ia ti bi dñe. Proposito itaq̄ euāgelio ad legen dū in q̄ agiḱ de gl'ia ⁊ de nr̄a liberatiōe. sez qualiter chr̄s diabolum deuicit: et nos ab ipsius seruitute liberauit. et victor ad glo riā patr̄ ascēdit. ipsi auditores euāgelij le tantes in laudem sui saluatoris cōclamāt: dicētes. Gloria tibi dñe. q̄si dicāt. Gloria tua que nob⁹ in euāgelio p̄dicak/ nobiscuz sine fine ꝑmaneat ⁊ semp̄ crescat. Et hoc di cēdo: signo crucz in frōte: in ore: ⁊ i pecto re se silr ꝓtra diabolū muniūt: ne eos ipe diat in audiēdo. In frōte q⁹ tibi est loc⁹ pu doris ⁊ ꝫecundie. Uñ ꝑ hoc q̄ crucē fron ti imꝑmūt: ostendūt se non erubescere cre dere in crucifixū: cui⁹ liber legiḱ: ⁊ cū habe re deū ⁊ dñm. Per hoc q̄ in ore: significāt se crucē dñi audacter p̄dicare. Per hoc q̄ in pectore: ostendūt se libēter cōpati p noie chr̄i. Qua etiam rōne q̄dā q̄dū euange lium legiḱ cum vtroq̄ pollice ante pect⁹ si gnum crucis figurant. Rursus nos in ore signamus: ad designandū q⁹ de ꝓbis euā gelij debet esse locutio nostra. In pectore ꝓ ad significandū q⁹ verba euāgelij debēt nos ꝑcutere in pectore et in mente. Dor ꝓ post factum signum crucis versus dia conum audituri euāgeliū se cōuertūt. De crucis mysterio dicet in ꝑmio quinte par tis. Porro alicubi subdiacon⁹ dum legiḱ euāgelium/ sinistrā manuz libro supponit: ad notandū q⁹ illi q̄ sub tpe legis fuerūt: q̄ rum finis seu vltim⁹ fuit Joānes. quem si gnificat subdiacon⁹. etsi aliqua bona age bant: illa tamē debilia et infirma erant: q̄ p̄ sinistram significanḱ. q̄a etsi lex ad gra tiam disponeret: tamē gratiā non p̄bebat: Cōuenienter ḡ sinistra manus libro euan

gelij supponit in q̄ xp̄i fides predicat. sine q̄ p opa legis nemo saluat. Rursus per sinistrā manū tpalia: p librū euangelij spūalia cōgrue designant. Dan⁹ q̄ sinistra libro suppōit. ad notādū q̄ sicut aia sine corpe ñ viuit: ita nec spūalia diu sine tpalibo subsistere pñt. Termiat āt euāgeliū exaltando vocē in fine: put sub ep̄la dictū ē. Et mox illo finito: munit se diacon⁹ signo crucis: ne diabolus suscepti semē euāgelij de vase signato surripiat. Et deinde euāgeliū osculat. ad notādū se ex charitate & amore euangelizasse. Auditores ꝓo se ꝓsus orientē cōuertunt: q̄si ad hier'm gr̄as agentes. q̄ inde venit ad nos euāgeliū. iuxta illud q̄ dñs dixit in euāgelio ap̄lis. Uos erit̄ mihi testes hoc in oēs gētes incipientes a hierusalē. Et signo crucis in pectore se muniunt ꝓtra diabolū: ne semen ꝓbi dei suffocet in eis. Uñ Lu. viij. Uolucres celi comederūt illud. Et ne ꝑmonē dñi rapiat de pectoribo eoꝝ. q̄si dicāt. De⁹ nos faciat in doctrina xp̄i ꝑseuerare. Et vt significent se bñe in corde q̄d exꝑmit ore. quod etiā aptius designat in q̄busdā eccl̄iis in q̄bo finito euāgelio ōr: Amen. & bñ. q̄si dicāt. Uer̄ est q̄d in euāgelio dictū est. q̄d est ꝫ q̄sdam bereticos q̄ recto euāgelio q̄si ꝓtradicētes dicūt Falsum est. Uel: amē. q̄si dicant Fiat nob q̄d dñs i euāg. pollicet. In alijs ꝓo eccl̄iis ōr: deo gr̄as. sicut fit post aliquam lectionē vel capitulū. Quidā etiā lr̄ati dicūt Bñdict⁹ q̄ venit in nomīe dñi. q̄d est finis euāgelij Matthei q̄d legit i festo b. stephani & i dñica palmar. In q̄busdā loc̄is cerei q̄ significāt doctores p q̄s ecc̄ia illuminat statim p⁹ lectū euāgeliū extinguuntur: q̄m xp̄o in eis loquente pñt ecclesiam illūinare. eo aūt tacēte. i. spūsctō ab eis recedente: hoc nequeūt. Preterea euāgelij p̄dicatiōe finita: lex & ꝓphetie cessabūt. In nōnullis ēt ecclesijs dum euāgeliū legit cādelabra cū certis deponunt ad terraꝫ. ad notandum legē & ꝓphetā inferiorē euāgelio eē. Lō seqūnter subdiacon⁹ codicē euāgelij refert. diacon⁹ ꝓo vacu⁹ redit vt ostendat se p̄dicatiōe finita cōtēplatiōi vacare. Ueniens aūt ꝓus ad legendū euāgeliū librum in q̄busdā eccl̄iis ferebat. ad notandū q̄ ipse nō solū debebat docere sed & facere. Redit etiam ad ep̄m seu sacerdotem vñ venit. ad notādū q̄ ois doctrina a deo est & ad ipm reuertit. Unde Salomō. Unde exeūt flumina reuertunt. Textus q̄z euāgelij super puluinar reportat. q̄ eccl̄ia vt audiuit euāgelium illud suauiter corde suscepit & letata est. iuxta illud. Audiuit & letata est sion. Et ait: Aīa mea liq̄facta est vt dilect⁹ locutus est. Liber q̄z euāgelij & thuribulum ad pontificē reportant. quia ad deum oīa bona referēda sunt a q̄ cuncta procedunt. Ipse em̄ est finis cōsūmās sed nō ꝓsumēs alpha & o: ꝓmus & nouissim⁹: initium et finis. Hā & ap̄li p̄dicatiōe pacta ad christuꝫ cōuerū sunt: referētes ei gratias de miraculis & p̄dicatiōis pfectu. Eps ꝓo rbus odorat & euangeliū osculat. Primo ad notandū q̄ q̄d christ⁹ ispirauit & docuit: hoc approbat & acceptat. Deus em̄ nihil accipit nisi q̄d efficit. nec remūerat nisi q̄d donat. q̄ sicut cūcta q̄ facit bona sunt: sic nulla sit bona nisi q̄ fecit Hā vidit de⁹ cuncta q̄ fecerat: et erant valde bona. Scō aptū codicē osculat. ad significandū q̄ scire debet et nuda & apta sibi esse debent q̄cūq̄ sūt in lege. Uñ Lu. viij. Uob datū est nosse mysteriū verbi dei. Et Malach. ij. Labia sacerdotis custodiūt sciam: & legē exq̄rūt. supple subditi de ore ei⁹. Tertio q̄ ipse solus intrat in sanctasctōr: put in pemio huius partis dictū est. Quarto q̄ hmōi osculū significat affectū amoris ad euāgeliū q̄ ꝑcipne in ep̄o vigere debet: adeo vt parus sit morte ꝑ eo subire. Quinto subdiaconus libruū aptum prelato seu sacerdoti offert ad osculādū. ad notandū ip̄m debere delectari in fide fideliū q̄ infusa est in eis: & patefacta p euāgeliū p̄dicatiōe q̄ pri⁹ in lege fuerat clausa. Postea in q̄busdaꝫ eccl̄iis liber clausus illis q̄ sunt in choro ostēdit: p eoq̄ post ꝓmissa ꝓba Uobis datū ē nosse mysteriū &c. sequit in eo. ca. ceteris aūt in parabolis. Et est aduertendū q̄ postq̄ diaconus lecto euāgelio libꝝ osculat⁹ est: ad notandū se ex charitate & amore euāgelizasse: tunc demū fert euāgeliū ep̄o q̄ christ⁹ significat ad osculādū. i. ad p̄dicationē acceptādā. et nō añ. ad figurandū q̄ de⁹ illam dūtaxat p̄dicationeꝫ acceptat que fit ex amore & charitate. Uerūtamen in missa pro defunctis euangeliū nō fert pontifici ad osculandū. Cum q̄ tunc ꝓmisse rōnes cessant. tū q̄ in missa illa ois solēnitas subtrahit: ne festiue solennitates cum desolatiōis meroribus misceant. Legens tamen euangeliū in missa p defunctis librum in quibusdā ec

cles̄ys oscular.quia ḋcunḡ illud ꝓnūciat: debet charitatis amore in illū ītēdere cuius doctrinā euāgelicā recitauit.qui amor ꝑ oscula designat. Et attēde q̄ statim ꝑ libri oscula sacerdos mīster pontificez qui chr̄m designat incēsat: ad ostendēdū q̄ sacerdotis mar̄ie officiū est orōnis ignituz sacrificiū qō ꝑ incensum significat chr̄o offerre: nō solū in expiationē delicti: vep̄etiā in gr̄az actionē: put in Leuitico habetur.

Potest etiā sub epilogo dici: q̄ q̄ liber euangelij ꝑ subdiaconū portat: q̄ diacon⁹ pulpitū ascēdit: q̄ apto libro ꝓl̄m salutat: et oēs respondent. q̄ titulū euāgelij ꝓmittit: q̄ alta voce z distincte z ꝫ aquilonē legit: q̄ ois populus aures z oc̄los ad lib̄z dirigit: et in silentio ac stando audit: et ī fine man⁹ ad celum leuās orat dicēs amen. Hec inquā oīa z singl̄a ex lege sumunt Legit em̄ in ꝓncipio Neemie q̄ ꝯgregato populo ad platea q̄ est añ portā aq̄z: Esdras scriba attulit libz̄ legis moysi: et stetit sup gradū ligneū quē fecerat ad loquendū: et apuit libz̄um coram oī populo. Porro leuite silentiū faciebāt in pp̄lo ad audiēdū legem: bñdicentes deo magno.et ois ꝑplus stās in gradu suo rñdit amen. Et legerūt ī libro legis dei distincte z apte ad intelligendū. Ois ꝯo ꝓp̄l⁹ eleuātes man⁹ suas adorauerūt ꝓni ad terrā. Illō q̄z ꝑtereūduz nō est q̄ euāgelus q̄ in eccl̄ys legunt generaliter due ꝑfatōes ꝓmittunt. Pria ē. Initiū scti euāgelij. Scōa. Seq̄ntia scti euā. Siq̄dē ꝓma ꝑfatio ꝓmittit ꝓncipio cuius liber euāgelij q̄ttuor euāgelistaz.s.euangelio Joānis. In ꝓncipio erat ꝓbū. Euāgelio Matthei Liber generatiōis. Euangelio Luce. Fuit in diebꝫ herodis. Et euāgelio Marci. Principiū euāgelij iesu chr̄isti Qō in q̄busdaz eccl̄ys legit in ꝓma dñica de aduētu: vt ibi dicet. Et tūc nō subiūcit illis In illo tpe.q̄ in ipsis ꝓncipiis agitur et determinat certū tp̄s. Uñ esset nugatio z supfluerent ꝓba illa. Scōa ꝯo ꝑfatio ꝓmittit omnibꝫ alijs euāgelijs. Et ōr sequētia.quia ꝓba ipa q̄ legenda sunt sequuntur post initiū seu post ea q̄ ꝓcedunt in euāgelio vnde sumpta sunt. Uñ cū ōr sequētia supplēdū est: sunt ꝓba scti euāgelij z̄c. Uel seq̄ntia est nūeri singular⁹.et tūc ōr: sequētia sancti euāgelij ꝫm Joānē: supplet hec ē Sane in euāgelijs q̄bꝫ ipsa secunda prefatio ꝓponit subiūcit qñq̄ In illo tēpore.et q̄ndoq̄ nō subiūcit. Siquidē sine In illo tempe dicunt: gñ ex eoꝝ ꝓbis certuz est de tempe vt ꝓmissum est.et tūc incipiūt ꝑ alis quā determinatiōem regie vel alteri⁹ ꝑtis vt illud: Anno q̄ndecimo Tiberij vel per simplicē rei geste narratiōem certū temp⁹ determinantē vt illō Cū eēt desponsata.z illud: Postq̄ ꝯsūmati sūt.z illō: Cū natus esset iesus.z illō. Factū ē āt cū baptizaret.et illō. Cū eēt iesus ānoꝝ duodeci.et illō. Postq̄ ipleti sūt dies.z illud. Uespe autez sabbati.et illud. Helisabet impletum est z̄c. Reliquis vero euāgelijs subiūcit. In illo tpe.z est sensus: In illo tēpe.s.gr̄e.de quo ōr ap̄l⁹: Ecce nunc tp̄us acceptabile

Nō est etiā omittendū q̄ euāgeliū legit in eccl̄ia qñq̄ ꝫm hist̄oriā.vt illō qō ōr in die pasce Maria magdalene z maria iacobi z̄c. Et illō qō cātat in natali ad scōaz missaz ō pastoribꝫ. Qñq̄ ꝫm allegoriā: vt illud qō legit in assumpt.dē Marie: in q̄ mētio fit ō maria z martha. Ubi ōr. Intrauit iesus ī q̄dā castel.z̄c. put ī.vij.pte dicetur. Qñq̄ ꝫm rē: vt illud de scta trinitate. Qñq̄ ꝫm ꝑsonā: vt illō qō cantat in festo Thome ap̄li: vbi ōr Thomas vn⁹ de.xij Qñq̄ ꝫm p̄tē: vt illō qō ōr ī festo sctē crucis de Nicodemo: vbi ōr Sic oꝝ exaltari filiū hois z̄c. Jn q̄ ꝑsu chr̄s passiōez suā ꝫcat: z exaltatiōz corꝑis sui ī cruce. Et iō euāgeliū ī q̄ hec clausula ꝯtinet: legit ī festo sancte Crucꝫ z in festo Michael⁹ archangeli ꝓp̄t illū ꝑsum: Angeli eoꝝ semꝑ vident faciē p̄tis sui q̄ in cel̄ est. Jtē etiaz ꝫm p̄tē: vt illō Liber gñatōis z̄c. Et ꝟ ꝓp̄t vltimū versum: in q̄ fit mentio de chr̄isto Qñq̄ ꝫm totū: vt illō qō legit in circūcisiōe dñi: Postq̄ ꝯsūmati sūt dies octo z̄c. Qñq̄ ꝫm tp̄s: vt illō qō ōr in ꝓma die q̄dragesime.s.ꝓp̄t ieiunū. Qñq̄ ꝓpter letanias: vt illō Si q̄d petieritꝭ z̄c. qō ī letanijs ōr.in q̄ fit mētio ō ouo: pane: z pisce. Et qñq̄ ꝓp̄t locū: vt illō qō legit in dñica sexagesime.s. Exiit q̄ seminare.z̄c. Sane mulier etiā abbatissa nō dz legere euāgeliū. Licet dtā ꝑgo dignior z excellētior eēt ap̄lis vniuersis: dñs tñ nō ꝯmisit ei claues regni celoꝝ. Hinc est q̄ abbatissa nō pōt ꝓprias moniales dñicere: vel eaz ꝯfessiones in criminibus audire: vl euāgeliū legere: vl publice p̄dicare. Jn matutino tñ posset: sed nō publice euāgelium dicere. Et nota q̄ q̄ttuor sūt euāgelia ō be

ata Maria: vt dicet in .vj. parte. sub festo assumptionis.

De symbolo.

Vangelio lecto

et mox cãtat alta voce symbolũ illud .s. Credo īvnũ deũ. Quia ei corde credit ad iusticiã. ore aũt fit cõfessio ad salutẽ. ideo ecclia vt oñdat q euangeliũ ꝓbum seu ꝓdicationẽ fide et corde recipit: mox fidei symbolũ ore vocãtat. Symbolũ ergo post euãgeliũ fidem post ꝓdicationez oñdit. vñ Jo. Hec eo loq̃nte mlti crediderũt in eũ. Hã fm apl̃m ad rho. x. Fides ex auditu. auditꝰ aũt p ꝓbũ chri. Di aũt alta voce vt oẽs illõ dicãt et addiscãt. Ois ei christianꝰ teneꝫ publice fidẽ catholicã pfiteri: ppt qõ in frõte signat. In ꝑma ꝓo et i cõpletorio sub silẽtio dr: ne muscę morientes pdãt suauitatẽ vnguẽti: put i .v. pte sub tit. ō ꝑma tãgeꝫ. Rursus iõ i missa patẽter dr ad notãdũ q hodie fides catholica libere ꝓdicat et docet. In ꝑma ꝓo sub silẽtio dr: ad notãdũ q in ꝑmitiua ecclia ꝑsertiz tpe passiõis chri ꝓdicatores et fidei ꝓfessores siluerũt. et in cõpletorio: ad notãdũ q silr in fine seclorꝫ antichri psecutiõe iualescẽte illoꝝ ora claudẽt. Sane sacerdos seu eps ille dicipit: ad designãdũ q oẽ bonũ a deo ꝓcedit. nã oẽ datũ optimũ et oẽ donũ pfectũ desursum ẽ de. a p. lu. He aũt musicꝰ ille celestiz dicat: cantanimꝰ vob et ñ saltatiz: Chorus euãgelice doctrine ꝓsona voce rñdet et solẽni trꝑudio fidẽ catholicã pfitet dicẽs. Pr̃em oipotẽtẽ rẽ. q̃uis i missa pape q̃q̃z aliter obseruet: put iã dicet. Ad hoc sacerdos illud incipiẽs manet erectꝰ añ mediũ altariz manibꝫ extẽsis surſũ eleuatiz: q̃s postq̃z incepat iungit. Sicdem sacerdos chr̃m repũtãs erectꝰ manet: ad notãdũ q chriſtꝰ sp parat ẽ cũctis spualia bona largiri. et añ altariz mediũ: innuẽs q nõ est ꝓsonaꝝ acceptor. sed q̃ntũ in ipo ẽ oiw eq̃lit influit: nec angulũ diligit neq̃z sinũ. manibꝫ q̃z extẽsis: ad designãdũ q pat̃ est abundanter bñ meritis illa largiri. surſũ tñ eleuatiz: q̃si ipo facto oñdẽs q q̃ surſuz sunt q̃rere atq̃z a deo misericordiam poscere et i eo solo sperare debẽ. Deinde postq̃z incepit manꝰ iũgit. qz ei soli de ꝓceptis bonis grãs agere et bñficiari debemꝰ. Et qñ symbolũ ꝓbum est euãgelicũ q̃ ad sensum. ideo stãdo illud audire licut et euãgeliũ: et illo dicto signũ crucis facere debemꝰ. Symbolũ aũt grece latine sonat iudiciũ vel signũ vel collatio. Tũ qz regulaz fidei plenã indicat et ꝓfectã. Tũ qz silr i vnũ fidei ꝓtinet articulos. Et nota q triplex ẽ symbolũ. Primũ est symbolũ apl̃oꝝ. qõ vocaꝫ symbolũ minꝰ. qõ vicz ex institutiõe Damasi papeõr tacite q festis in singlis canonicis horis. Et illud õr a syn qõ est cõ. et bolos qõ est sñia. qz cõpositũ fuit ex diuersis verbis apl̃oꝝ. sicut pueri i festiuis ꝓuenientes afferre solẽt bolos. i. frusta carnũ et panis: q̃ in vnũ collecta symboluz vocanꝫ. i. collectio minutiaꝝ. Traditur em̃ q postq̃z apl̃i spũm paracletũ acceperunt: cũ iã fore nt ad ꝓdicandũ euãgeliũ ꝓfecturi cõferentes in vnũ sup articulꝫ fidei statuerũt vt sic oẽs erãt in vna fide ꝓcordes: sic oẽs vnã fidez cõcordit ꝓdicarẽt. Et iõ symbolũ minꝰ cõponẽtes: vnusq̃sq̃z bolũ. i. ꝓticulã vnã apposuit. Vñ fm apl̃oꝝ catalogũ siue nũerũ duodecim ꝓticlas dinoscit ꝓtinere. Petrus nãq̃z apposuit. Credo in deũ patrẽ oipotẽtẽ: creatorẽ celi et terre. Andreas. Et in Jesum chr̃m filiũ ei⁹ vnicũ dñm nr̃m. Jacobus maior. Qui ꝓceptꝰ ẽ de spũsctõ: natꝰ ex maria ꝑgine. Joãnes. Passus sub põtio pilato: crucifixꝰ mortuꝰ et sepultꝰ. Philippus Descẽdit ad infernа: tertia die resurrexit a mortuis. Bartholomeꝰ Ascẽdit ad celos sedet ad dexterã dei patriz oipotentiz. Thomas. Inde vẽturꝰ ẽ iudicare vivos et mortuos. Matheꝰ. Credo in spũmsctm̃. Jacobus minor. Sctãm ecclam catholicã: sanctoꝝ cõionẽ. Simõ. Remissiõez peccatoꝝ Taddeꝰ. Carnis resurrectionẽ. Matthias. Et vitã eternã. Secũdũ symbolũ est Quicũq̃z vult saluꝰ esse rẽ. ab Athanasio pñiarcha Alexãdrie i ciuitate Treueri cõpositũ. ō tñ ꝑ dici tertiũ. nã Nicenũ de q̃ seq̃t fuit prꝰ i ꝑma nicena synodo cõpilatũ Tertiũ est Nicenũ. s. Credo in vnũ deũ. qõ Damasus papa ex ꝓdicto vniuersaꝫ synodi apõ cõstãtinopoli celebrate istituit i missa cãtari patent. q̃q̃z et marcꝰ papa ꝑmꝰ statuiſſz illõ alta voce cãtari Et vocaꝫ symbolũ maiꝰ. A grecis ergo vsus cãtandi ad missam symbolũ credit ꝓuenisse. Qõ silr duo dicõ clausulas ꝓtinet. Prima ẽ. Credo in vnũ deũ rẽ. Secũda ẽ. Et vnũ dñz iesũ chr̃m Tertia. q̃ ꝓpter nos bo. rẽ. Et cũ õr ibi. Et hõ factꝰ ẽ. debemꝰ genua flectere. qz chr̃m hoiem factũ et ꝓ nob crucifixũ adoramus Quarta crucifixꝰ et ꝓ nob. Quinta. et resur

rexit tertia die ꝫ scꝑturas .i. eo mō eo ordine, ꝛ eo tpe, q̄ pdictū ē i scꝑtur̄ Sexta ascēdit i celū, Septia, ꝛ itez vētur⁹ ē ꝛc. Octaua, ꝛ i spūsctū dñm. Nona .i. vnā scām catholicā eccl̄iaz. Decia, Lōfiteor vnū baptisma. Undecia, ꝛ expecto resurrectionē mortuoꝝ. Duodecia ꝛ vitā venturi seculi amē. Et ē notādū q̄ i pdictis niceno ꝛ cōstantinopolitano ꝛcilijs nō legunt illa ꝓba ꝑm scripturas neq̄ illa, filioq̄. Et qm̄ apō grecos i fine ipi⁹ symboli sub anathemate ꝺr phiberi, ne q̄s de fide trinitatis aliud docere vel aliť pdicare q̄ ibi ꝛtinet̄ psumat: ꝫ ꝛ calcedonen̄. ꝛcilū apud eos celebratū anathematizari pcepit eos q̄ alteraz fidem ausi essent cōponere, pferre, scribere, docere, vl̄ aliud symbolū tradere q̄ pmissuz ē, iō ipsi greci nos anathematizatos asserūt p eo q̄ ibi addim⁹ ꝓba ipa, ꝫ min⁹ bñ dicūt, tū qz illō nō fuit canō late sne, ꝫ ꝛminatio que dā, tū qz iferioz potētioz ē ligare nō pt. rōana ei eccl̄a nō subest ꝛcilijs, ꝫ poti⁹ cōcilia subsūt sibi. Preterea ꝓba illa ꝑm scripturas sūpta sūt ex expositiōe fidei eiusd̄ ꝛcilij ꝛstātinopolitani, ꝛsic nihil vltr̄ additū, nec errorē aliquē sapiūt. Sane vt supr̄ sūt exposita et intellecta. Itē ꝓba illa, filioq̄, nō docemus aliō vel aliť de trinitate pdicam⁹ imo idē. Lū enī fili⁹ idē sit cū pre i suba ergo qđ a pre pcedit: ꝛ a filio pcedit, ꝛ sic nihil addimus, ꝫ poti⁹ declaram⁹, nec alterā fidē cōponim⁹, pferim⁹, scribim⁹, vel aliō symbolū tradim⁹, nec in aliq̄ ꝺ pdictū facim⁹ anathema. Dix tū ē q̄ ausu ipi greci spūmsanctū a filio pcedere negare psumūt, cū ꝛ h̄ i ꝛcilio epbesino apud eos edito cōtineať ex pśse. Dz ꝛ ipi se errasse videntes q̄sdā platos ꝺ suis ad gn̄ale cōciliū lugdunen̄, sub Greg. papa .x. celebratū miserūt, q̄ in dicto cōcilio publice nob̄ videtib⁹ suo ꝛ oim pre lato ꝛ ꝛ impatoꝛ romani noīe pfessi sūt q̄ spūsctūs et̄nal̄r ex pre ꝛ filio ñ tāq̄ ex duobus ꝓncipijs, ꝫ tanq̄ ex vno ꝓncipio, non duabꝫ spiratiōib⁹, ꝫ vnica spiratiōe pcedit. put in eiusdē Gregorij ꝛstitutōe habeť corā toto ꝛcilio ter grece ꝛ ter latine symbolū cū dictis ꝓbis ꝑm scripturas ꝛ filioq̄ solēnit̄ decantādo. Lantať aūt hoc symbolum mai⁹ in solēnitatib⁹ eoꝝ dūtaxat q̄ illō cōposuerūt, ꝛ in illis de q̄b⁹ aliq̄ mentio fit in ipso vicz in oīb⁹ dieb⁹ dñicis, in festiuitatib⁹ dñi, scz in natali, epiphania, cena dñi pasca ascensiōe, pētecost, in trāsfiguratiōe, ꝛ in festo de trinitate, et in oīb⁹ festiuitatib⁹ beate marie, sctē cruc̄, angeloꝝ, ꝛ apl̄oꝝ, de q̄bus fit mētio ibi. Et apl̄icā eccl̄iam. In letanijs aūt Luce et marci euāgelistarū: dicūt q̄dā nō debere cātari, q̄z illi apl̄i non fuerūt. Itē dici debet in dedicatiōib⁹ eccl̄esiaꝝ et in cōmemoratiōe oīm sctōꝝ: q̄q̄ et ipa sit dedicatiōis festiuitas. Et ꝺr etiā infra octauas natalis dñi, excepta die innocentū in q̄ cātica leticie subticent̄. In octaua tū cantať put i septima pte sub illo festo dicet̄. Lāntať etiā infra octauas epiphanie, pasce, ascensiōis, pentec̄, apl̄oꝝ petri ꝛ pauli, et assumptiōis btē Marie. Dz cm̄ in natiuitatib⁹ sctōꝝ Joānis baptiste et sctī laurētij symbolū nō cāntet̄: i octauis tū eoꝝ cāntať: eoq̄ ifra octauas apl̄oꝝ ꝛ assūptionis occurrūt, et ob h̄ etiā in octaua ioānis baptiste pfatio de apl̄is: et in octaua btī laurentij pfatio de assūptōe cantať. In q̄busdā tū eccl̄ijs ꝺr symbolū in festo btī ioānis baptiste, ꝛ nō incōpetent̄, q̄z ipe nō solū fuit ꝓpheta: sed etiā plusq̄ ꝓpha, et in symbolo de ꝓpha fit mētio, ibi, Qui locut⁹ est p.p phetas. De ipso ꝺz scꝑtū est. Fuit bō missus a deo ꝛc. et ita fuit apl̄s. De ipso etiam ait ioānes os aureū i ſmōe q̄ legit̄ in festo decollatiōis. Joānes par āgel̄, apl̄oꝝ vox Ipse etiā ꝓmo baptizauit et baptismū pdicauit, et i symbolo fit mētio de baptismo. Vox q̄dē oīm fit cōmemoratio i symbolo ꝙrundā tū obscure: vt epiphanie, est tū illō festū dñi, ē etiā illō festū baptismatiz, de q̄ i symbolo ꝛtinet̄. ibi Lōfiteor vnū baptisma ꝛc. Et cene dñi, sed illa ē solēnitas eucharistie ad quā respicit illō: sctōꝝ cōtionē. Et angeloꝝ, i. illi noīe celi dñt itelligi. de q̄ i symbolo ꝺr ibi. Creatorē vel factorē celi et terre ꝛc. Quibusdā tū videt̄ tūc ñ esse cātādū: eo q̄ angeli nūq̄ habuerūt fidē, ꝫ spez. nec credūt. sed sciūt: q̄m plenā sciaz bñt. Fit ēt cōmemoratio: ꝫ obscure dedicatōis eccl̄esiaꝝ, ꝫ ad illā respicit illō: sctām eccl̄iaz catholicā, tūc ei sctīficat̄: et vt ita dicā catholizat̄ eccl̄ia cū dedicat̄. Ad octauas ꝺo respicit resurrectio mortuoꝝ. de q̄ ꝺr ibi. Et expecto resurrectionez mortuoꝝ. In festo sctē agnet̄z symbolū nō cāntať. q̄z ꝫ in eccl̄ia celebret̄, nō est tū festū octaue: put i septima pte sub ipso festo dicet̄. Porro q̄dā nō absurde symbolū cāntāt singulis dieb⁹ a die resurrectiōis vsq̄ ad festū ascēsiōis, sicut i oīb⁹ dñicis dieb⁹: et etiā in solennitate btē

marie magdalene. dicētes illā fuisse apl'or apostolā: eaq; ipa pmo resurrectiōis gaudiū apl'is nūciauit, z i festo bti martini. qz de eo cātat. Martine par apl'is. Quidam etiā dicūt illō i pncipali festo cuiuslibet ecclesie seu oratorij. nō tñ in octauis illorū si eas celebrēt. Uerūtñ ō q̄busdaz mētio fit in symbolo: in q̄z cōmemoratiōe symbolū nō cātat: vt passiōis z sepulture: qm̄ illo rū diez officiū alioz officioz regulā nō sectat. Hō ōr etiā qn̄ in pfestis celebrat ad honorē btē ꝑgis vl' sctē crucis vl' sctispūs. In q̄busdā locis cātato symbolo. vl' dum cātat ppl's cātat kyrie eleyson. qm̄ postq̄ chīs z apli docuerūt: fideles fide recepta: laudes deo dederūt: q̄s forsitan repītat suauissima symboli melodia. Illud aūt sciēdū est q; chīs nō venit p̄dicare gētib: sz iudeis. iuxta illō euāgelij. Nō sum missus nisi ad ones q̄ pierūt dom̄o isrl'. Uñ pcepit apl'is In viā gentiū ne abieritis: et in ciuitates samaritanoz ne īrauerit is: donec post resurrectionē pcepit eis: dicēs. Eūtes in mūdū vniuersū p̄dicate euāgeliū oi creature. Et idcirco rhomano pōtifice solēnit celebrante: symbolū fidei nō cātores i choro: sz subdiaconi ad altare decātāt. et general'r ipsi ad vniuersa rūdent: vsq; dū ipe pōtifex ōr: Pax dñi sit sp vobiscū. qm̄ vsq; p̄ chīi resurrectionē sola iudeoz eccia q̄ p sbdiaconos q̄ surrū ad altare ꝓsiſtūt designat: corde credidit ad iustitiā z ore cōfessa ē ad salutē. sed extunc cātores in choro rūdent et vniuersa decātant. qz post resurrectionē ecclesia gētiū quā cātores q̄ deorsū in choro subsistūt ōsignt: fidē chīi recepit z laudū p̄conia pronunt salvatori. Int' euāge. tñ z sacrificiū choro ꝓcinit offerto. qm̄ int' passionē z p̄dicatiōez gētilitas fidei votū deo offerēs cātauit: qn̄ mulier chananea ō finibus tyri z sidōis egressa clamauit z dixit. Miserere mei dñe fili Dauid: filia mea male a dēmonio vexat. cui' tādē fidē cōmēdās dñs ait. O mlier mag̃ ē fides tua: fiat tibi sic̄ petisti. Postremo symbolū apl'or tāq̄ breue z ois cōtinēs sub cōpēdio exponamus Credo i deū patrē oipotētē creatorē celi z terre z c. Nota q; aliō est (vt ait Aug') credere deo. aliō credere deū. z aliō credere in deū. Credere deo ē credere ꝑa ea q̄ loquit. qō etiā mali faciūt. z nos credim̄ hoīb: sz nō in hoīe. Credere deuz est credere q; ipe sit de'. qō etiā demōes faciūt. Credere i deū est credēdo amare: credēdo in eū ire: credēdo ei adherere. qō soli boni faciūt. Ergo q̄ ōr Credo in deū. mētit si nō diligit deuz. nisi dicer q; i psona eccie loq̄t. Dicēs aūt deū singl'arit: deor effugit plitatē. Uñ notabil'r in maiori symbolo addit ū est ꝑ ꝑbū vnū. iuxta illō. Audi isrl' dñs de' tu' deus vn' ē. Et apl's. Un' ē de'. vna ē fides. vnuz baptisma. Dicēs ꝑo patrē: icipit psonas distinguere. de q̄b Esa. ōr. Quis appendit tribus digitis molē tre. Et alibi. Seraphin clamabāt: sctūs scūs sctūs. Et dñs. Baptizate oēs gētes i noīe pris z filij z spūssctī. Et Joānes. Tres sūt q̄ testimoniū dāt in celo: pater: ꝑbū: z spūssctūs. p̄r est pma ñ tpe sed autoritate i trinitate psona. Qō sequit oipotentē: nomē est eēntiale. idoq; illud ad substātiuū deū vl' ad relatiuū patrē nō sine rōne referim̄ dicētes. Credo in deū piem oipotem. vl' credo i piem oipotentē. Sil'r z qō seq̄t. Creatorez celi z terre. vbi ꝓfutat heretic' q̄ aliū celi/aliū terre asserit creatorē. aliū celestiū. altū terrestriū. aliuz corpoz. aliū aiaz. Cōtra q̄s ait Moyses In pncipio creauit de' celū z terrā. Et dauid. In pncipio tu dñe terrā fūdasti: z opa manuū t. sūt celi. Et apl's. In ipo ꝓdita sūt vniuersa i celo z in tra. Sequit. Et in iesū chīm filiū ei' vnicū dñm nr̄m. Ecce alta in trinitate psona. Hic ē iesus q̄ saluum facit pp'm suū a pctis eoz. Hic ē chīs oleo letitie p̄ ꝓsortib vnct'. Hic est em̄ vnic' pris filius. de q̄ dauid. Filius meus es tu ego hodie genui te. Et apl's Misit de' filiū suū natū de mliere factū sub lege. Hic ē dñs nr̄ q̄ nos creauit. q̄ nos suos alienos pcio sanguis emit. Sequit. Qui ꝓcept' ē de spū sctō: nat' ex maria ꝑgie. Ecce pmū chīi sacramētū. s. incarnatio. acsi dicat. Qui cum sit de' fact' ē hō: nō ex virili semie: sed cōcept' opatiōe spūssctī. nat' ex maria virgine. Uñ Esaias. Ecce ꝑgo cōcipiet z pariet filium: et vocabit nomē eius emanuel. Et angel' in euāgelio. Aue maria gr̄a plena dñs tecū. Et ifra. Spūssctūs supueniet in te: z virt' altissimi obūbrabit tibi. Quidaz tū hec ꝑba Qui ꝓcept' ē de spūsctō iūgunt tū pcedētib. Sequit. Passus sub pōtio pilato crucifix' mortu' z sepult'. Ecce secundū sacramētū fm̄ būanitatez chīi. s. passio. cui' tps describit sub pōtio pilato. Forma subditur crucifixus. Finis concludit mortuus z sepultus. Uñ plāgēs ōr ex ore Da-

uid ⁊ Jeremie. Fodert manꝰ meas ⁊ pedes meos dinumeraueꝛt oīa ossa mea. De moꝛte ait ꝓpheta Et domꝰ dñi fuit exitꝰ moꝛtis De sepulcro ait Esa. Sepulcrū eiꝰ erit glosuꝫ. Hec sūt i euāgelio māifesta. Seqꝝ Descēdit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis. Ecce tertiū sacramētū: scz resurrectio: sed de descensu ad iferna ꝓmittit ex quo mortui liberant. Unō osee De manu mortis liberabo eos. de morte redimam eos. ero mors tua o mors. morsus tuꝰ ero inferne. Hic ē euāgelicꝰ fortis q̄ fortē ligauit ⁊ eiꝰ vasa diripuit. Hic est q̄ dicit in ps. Ego dormiui ⁊ sopoꝛatꝰ sum et exurrexi q̄nīā dñs suscepit me. Qui patri dicēti exurge gl̄ia mea exurge cum psalmis ⁊ cithara, breui ꝓmone rñdet. exurgā diluculo. Cuiꝰ resurrectiōi viri et mulieres ꝓhibent testimoniū i euāgelio. Qō āt ꝺoꝛ in matoꝛi symbolo surrexit tertia die ꝓm scripturas exponit. i. eo modo eo oꝛdie. ⁊ eo tpe. q̄ ꝓdictū ē a scripturis. Sequit. Ascēdit ad celos sedet ad dexterā dei patris oīpotentis. Ecce quartū sacramētū scz ascensio. Ascendit ei sicut ait dauid sup cherubin ⁊ volauit sup pēnas ventoꝝ ⁊ parauit in celo sedē suā. et regnū eiꝰ oībus dñabit. Cui ait pater. Sede a dextris meis donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ. Et vt ascensioni de visu q̄z testimoniū non deesset ait lucas. Uidentibꝫ discipl̄is eleuatꝰ ē. ⁊ nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ. Sequit. Inde vēturus est iudicare vivos ⁊ moꝛtuos. Ecce quintum qō nōdū apertū est sacramentū. Ueniet ei rex manifeste cui pater iudiciū dedit: ⁊ sic ait dauid Parauit in iudicio thronū suum. et iudicabit oꝛbem terre in equitate. iudicabit ppl̄os i iustitia: Et alibi. Deus manifeste veniet deꝰ noster ⁊ non silebit. Et lucas Ita veniet sicut vidistis eū euntē in celum Et Micheas. Judicium dñi cū ppl̄o suo. Seqꝝ. Credo in ꝑm̄sctm̄. Ecce tertia i trinitate ꝑsona. s. spūsctūs de q̄ moyses ait. Spūs dñi ferebat sup aq̄s Et ps. Flabit spūs eiꝰ ⁊ fluēt aq̄. Et dñs i euāgelio. Spiritus q̄ a pr̄e ꝓcedit docebit vos oīa. Ille em̄ docet. ille sctificat. ille vivit: ille ꝑcā remittit. ꝙ hūc resurrectionē in gloriā: ꝙ ꝓsequmur vitā etnā. Uñ seqꝝ. Sāctam ecclesiam catholicā. Et p̄nt hec ꝓba et seqntia sic intelligi ⁊ ꝓiungi. Credo in spm̄sctm̄: scām eccl̄iam catholicā. i. credo ꝙ spiritūsanctū eccl̄iam fideliū sctificari. Itē credo in spm̄sctm̄ sanctoꝝ cōmunionē. id est ꝙ spm̄s sanctū sanctos in vinculo charitatis vnirī Et credo in spūm̄sctm̄ remissionē peccatorū. i. ꝙ spūmsanctū peccata remitti. Et credo in spūm̄sctm̄ carnis resurrectionē ⁊ vitam eternā. i. ꝙ spūm̄sctm̄ carnē gl̄iam consecuturā: et aīam vitā eternā. Uel sic. Credo sanctā eccl̄iā catholicā. Non ita dicimur vt asserit Aug. credere in eccl̄iam sic in deū. sed in eccl̄iam sctām catholicā credimus: dū in eccl̄ia ꝙuersantes ⁊ in deum credimus: et q̄ sequunt nos inde firmissime ꝙseqū, ꝓfitemur. s. sctōꝝ cōionē: remissionē peccatoꝝ: carnis resurrectionē: et vitam eternā. Uñ sic cōiunges. Credo i sctām ecclesiam catholicā sanctoꝝ cōionē. i. ꝙ fidez quā habeo exp̄s in sctā ⁊ vniuersali eccl̄ia assequr sctōꝝ cōionē. i. cōcoꝛdiā ⁊ vnionez. Sicut em̄ est vnꝰ pastoꝛ: sic vnū ouile. sic vnus deꝰ: sic vna fides ⁊ vnum baptisma. Uel ꝓcipio sanctoꝝ cōmunionē. i. panē bñ dictiōis. de q̄ ꝺoꝛ: crede ⁊ māducasti. Silr et q̄ sequunt. Credo in sanctā eccl̄iam peccatorū remissionē. i. ꝙ fidē quā habeo exp̄s in sancta ⁊ vniuersali eccl̄ia cōseqr remissionē ꝓcōꝝ. i. lepre curatiōnem. de q̄ ꝺoꝛ i lege ⁊ euāgelio. Maria soꝛoꝛ aarō cū septē diebꝰ fuerat extra castra: est a lepra mūdata. Naamā syrꝰ septies lotꝰ in iordane est a lepra curatꝰ. Sic ⁊ dñs decē lepꝛosos mūdauit: sed vnꝰ tm̄ dedit gl̄iam deo. De magdalena q̄z dicit: quia dimissa sunt ei ꝑcā multa: quia dilexit multuꝫ. Paralytico q̄z ait dñs: Fili remittunt tibi pec. t. Sequit. Credo in sanctā eccl̄iam catholicā carnis resurrectionē. i. ꝙ fidem quā habeo exist̄s in eccl̄ia cōsequoꝝ carnis resurrectōem. de qua Job. Credo q̄ redemptoꝛ meꝰ vivit: et in nouissimo die de terra surrecturꝰ sum: et in carne mea videbo deum salutoꝛem meū. Uñ in euāgelio. Deꝰ abraā isaac ⁊ iacob ñ est deꝰ moꝛtuoꝝ: sed vivoꝝ. Et apls Oēs q̄dem resurgem⁹: sed nō oēs imutabimur. Silr ꝙiungēdū est qō sequit. Credo in sanctā eccl̄iaz catholicā vitā eternā. i. ꝙ fidem quā habeo exist̄ens in eccl̄ia consequar vitam eternam. Hec est terra viuentium. de qua Dauid. Credo videre bona dñi in terra viuentiū. Est autē vita eterna videre deum patrem ⁊ quem misit Jesum christum. De hoc etiaz sub sabbato sancto in septima parte vbi agitur ō baptismo dicetur.

De ꝓdicatione.

Bonia vt premis

q sum est euãgeliũ ꝓdicatio ẽ: et symbolũ fidei ꝓfessio. ideo p̃ illa fit populo ꝓdicatio: q̃si euãgelici ꝟbi z symboli siue noui z veteris testamẽti expositio. Qui mod⁹ sumptus est ex libro Neemie in ꝓncipio vbi legit. Et legerũt leuite in lib. legis dei Neemias aũt sacerdos z Esdras scriba in terptabant pplo vniuersa. Preterea amonebant antiq⁹ q̃ in fratno odio erant vt ad cõcordiã venirẽt priusq̃ cõicarẽt z q mũdi essent puriq̃ cora suo saluatore cui nota sunt secreta cordiũ apparerent: ex q̃ siq̃dẽ ꝓdicãdi vsus in ecclesia inoleuit. Jn etiam est q orato dñice q̃ ad p̃m̃ z in alijs horis voce demissa dr ad missam alta voce et patenter dicatur: quia in ea hmõi fraterna monitio nunc. Cõmuniter tñ post ꝓdicatiõez symbolũ decantat: qr fidem ꝓdicatam se tenere ecclesia profitet. Verũ cũ ꝓdicandi officium priuilegiatũ sit: nullus predicare debet nisi cui cõmittit: aut cui ex officio sibi iniũcto incũbit. iuxta illud apli. Quomõ ꝓdicabũt nisi mittant. Et ideo ꝓdicaturus licentiam petit dicẽs. Jube dñe rẽ. Debet autẽ predicator i loco eminẽtiori esse sic̃ et euangelium legens propter rationes sub titulo de euangelio scriptas. Nã z vidẽs Jesus turbas ascẽdit in mõtẽ z apiẽs eos suum docebat eos Matth. v. Et Esdras fecit gradũ ligneũ ad loq̃ndũ: vt dictũ ẽ i pria pte subti. de eccl'ia vbi de pulpito agit. Dz tñ hũiliter pferre q̃ docet. ne ẽm Brego. illũ elatis moribꝰ ꝓdicet quẽ in cordibꝰ audientiũ sacris ẽmonibꝰ insectat. Et ẽm Ambro. Predicatio christiana nõ indiget pompa nec cultu sermonis. Debet q̃z ẽm Greg. ꝓdicator esse discret⁹ in silẽtio: vtilis in ꝟbo: ne aut tacẽda ꝓferat: aut ꝓferẽda reticescat. Sũt tñ nõnulli hui⁹ doctrine oblici: q̃ sic ait Beda. auditores suos in ꝓcipitiũ mergũt q̃b⁹ nõ salutaria q̃ corrigãt: sz q̃ illos delectant erronea ꝓdicãt. Alij ꝓ ẽm gre. dũ extima ri bebetes nolũt sepe ex imoderata subtilitate se i q̃buldã iq̃sitiõibꝰ plus q̃z expediat exercẽt secreta mysteria sua ꝓdicatiõe nõ itelligẽtibꝰ reserãdo. Oportet ei eũ q̃ docet z instruit p igenio discretiũ semetipm aptare et ꝟbi ordinẽ p audiẽtiũ capacitate dirigere q̃n q̃ docet eos q̃ ab auditoribꝰ itelligi neq̃unt nõ ad eoꝝ vtilitatẽ: sz ad sui ostẽtationẽ facit vt plura scire videat. vel adulatiõe vt eis placeat q̃bus secreta reuelat. iuxta qõ apls ait. Xp̃s me misit ꝓdicare nõ in sapientia ꝟbi. Jn ꝯcilio carthagineñ. statutũ est vt sacerdote ꝟbũ. s. ꝓdicatiõis i ecclesia faciente. q̃ egressus de auditorio fuerit vicz cõtenẽs: excõicet. Post ꝓdicationẽ fit confessio z indulgẽtia p cõmissis z omissis cõcedit: vt sic ꝯsciẽtijs emũdatꝫ iuxta illũ ꝓpheticũ. z scopebã spũm meũ. accedãt singuli ad cõionis sacramentũ: qõ mox i missa vel sacramentalr vel spũaliter recepturi sunt. que spũalis cõio fit p fidem opantez p dilectionẽ. iuxta illud Aug. Crede z mãducasti.

Sequit secũda pars misse de offertorio

Ecũda pars mis

s se in offertorio siue i dñs vobiscũ incipit: q̃ in q̃tuor subdiuidit pticulas. Prima dr secretella. Secũda ꝓfatio. Tertia canon. Quarta oro dñica cũ sua ꝓfatiõe. s. ꝓceptꝫ salutꝫ. Põt etiam q̃cq̃d ab hoc loco vsq̃ in finẽ missẽ dr: secreta vocari. q̃ secreta in q̃nq̃ diuidit ptes. Prima est ab offertorio vsq̃ ad ꝓfatiõem. et hec specialit dr secreta. Scõa est ꝓfatio Tertia canon. Quarta oro dñica. Quinta emboliſm⁹. Quinta etiã fuit dñici sãguinis effusio. Prima in circũcisione. Scõa in sudore. Tertia i flagellatiõe. Quarta in crucifixione. Quinta in mortui lanceatiõe

Sane ordo cõueniẽs ẽ vt post ꝓdicationẽ sequat fides i corde. laus i ore. z fruct⁹ in ope. Predicatio q̃dẽ est in euangelio. fides in symbolo. laus in offertorio. fruct⁹ i sacrificio. q̃propter offerẽda cantat: qr sacrificiũ laudis offert. Vnde ps. Circũiui z imolaui in tabnacl'o ei⁹ hostiã vociferatiois: cãtabo z psalmũ dicã dño. et i Paral. Cũ offerrẽt holocausta ceperũt laudes canere dño organis z i diuersis q̃ dauid rex cõperat ꝯcrepare. Offertorijũ q̃dẽ int euãgeliũ z sacrificiũ canit: put in ti. de symbolo dictũ est. Sacerdos aũt dicitur⁹ orem⁹: ꝑmittit dñs vobiscũ. quasi dicat. Nisi nobiscũ sit dñs: orare nõ possum⁹ ad salutem nostra. Subiicit ergo orem⁹: monens populũ orare vt fidem in symbolo recitatam credat et i ea stabilis ꝑmanest. quia z christus discipulis suis dixit Orate rẽ. Luce xxi. Monens etiã vnũquẽq̃ ad se redire: conscientiã suã discutere: et seipm in bolo

caustū iustū deo offerre. ꝓri⁹ ergo ꝙ chorus cantet offertoriū salutat a sacerdote vt possit deuote cātare Et mox p⁹ ꝙ ille: dixit orem⁹. chor⁹ cāt cantricū offerētiū siue offertoriū: t ppls offert vt notet q post impletionē mādator⁹ offerimus nosmetipos sicut sub ti. de oblatione dicet. Actī vnus q̄lꝫ offerens dicat. Credo: t fidem quā in symbolo pfessus sum ope cōpleo et oroni sacerdotis ꝓsentio. Vñ t sacerdos statim offert dōa ꝓsecrāda. Et attēde q offertoriu⁹ ꝓsus cū multa diligētia ab antiq̄s pribus inuenti bodie i plerisq̄ locꝫ omittūt. tū breuitatꝫ cā. vt tā mistri ꝙ ppls oroni (alꝫ oblatiōibꝫ cōioni) et sacramēto altarꝫ liberius vacent. cū etiā q: sicut ait. Augu. ipam chriānā religionē paucissimis et manifestissimis celebrationū sacramētis misericordia dei voluit esse liberā. Et ꝑm hieronymū. Melior ē q̄nq̄ psalmorū cū corde bilaritate decantatio: ꝙ toti⁹ psalterij cū anxietate modulatio: ꝓbor⁹ etem multitudie de⁹ flecti nō pōt. Solū ergo in offertorio qđ ōr in missa p defūctꝫ ꝓsus ipi hodie dicūt: q: officiū illud nō sequit in mīstis normā alteri⁹ officij. Porro a pribꝫ introductū est vt offertorium cantet: q vt ꝑmissuz ē qñ offerebāt. in tubis clangebāt. hilarē q̄nq̄ datorē diligit de⁹. Inductū ē etiaz et eo q salomō in dedicatiōe templi t altaris innūerabilē multitudinē holocaustorū obtulit cū magna solēnitate: t a moyse cui descēdēti de mōte t pplm salutanti et orāti occurrit ppls t munera obtulit. Cantatur etiā offertoriū dū offert. ad memo: rādū io cūditatē israelitici ppli offerentis donaria ad edificiū tabernacli: vl potiꝰ ad designā dū clamorē mulieris de q̄ legit in apoc. xij. c. Mulier. i. eccla amicta sole. i. chro quez induit in baptismo. hīs lunā sub pedibus id ē oīa mutabilia calcans: t in capite coronā duodecim stellaz. i. chor⁹ duodecī apl'orū t hīs in vtero supple ea q̄ i sui initio gesta sūt: clamat pturiēs: t cruciat vt pariat. Clamorē ergo ei⁹ pturietis: vl salubrē dñi cruciatū imitat offerēda p suū grauē: t ḡn dissonū cantū q̄ neumis distenta et ꝓsibus fecūdata q̄ntūuis longa iubilatōe ꝓ[illegible] nō satꝫ exꝑmere valet. Quis tñ offertoriū cantari instituerit ignorat. Traxit nomen offertoriū a ferta qđ est oblatio: q̄ in altari offert t a pōtificibꝫ cōsecrat: inde offertorium ōr q̄si ꝓfertū. oblatio ꝓ vocat q: offert Dicit etiā offertoriū: q: dū offerēda cātat sacerdos accipit oblatiōes a pplis vel hostias a mistrꝫ. de qbꝫ sub ti. de oblatiōe dicet. Aduertēdū aūt est q lz sacerdos ꝑmittat/orem⁹. nō tñ imediate orat. imo thurificat: oblatiōes recipit: et alia agit. q̄si ipo facto dicat: Nō cessat orare q nō cessat bene agere. Dū ergo offertoriū canit t incensum parat: instāte memoria dñice passiōis silentiū obseruat vsq̄dū alta voce ōt ꝑ oīa secula seculoꝫ. illud insinuans q iesus post suscitationē lazari nō palā ambulabat apꝫ iudeos: cū cogitarēt eū interficere. sed abīt in ciuitatē q̄ ōr effrem. t ibi morabat cū discipul' suis. Collegerūt em pōtifices t pharisei consiliū. t vnus ex ipsis Caipbas noīe dixit. Expedit vt vn⁹ moriat hō ꝓ populo t nō tota gens peat. Et ab illo die cogitauerūt eū interficere. De hoc dicet sub ti. de inclinatiōe sacerdotis.

De manuum ablutione

Riusquaz sacer

p dos offerat manus iteruz lauat: ꝙuis pri⁹dum vestibꝫ se ornaret lauisset: put dictū ē sub ti. de capitꝫ cōpositiōe. Et etiā p⁹ secūdā thurificationē iterū lauat: vt sic magis ac magꝫ mundat⁹ offerat hostiā immaculatā sanctā deoq̄ placētē. Nam t ꝓsalmista cū mundat⁹ esset petebat ampli⁹ emundari dicens. Ampli⁹ lauа me ab iniquitate mea: t a peccato meo munda me t c. Lauat aūt semp ad dexterā cornu altarꝫ. nam dextera ꝓspitatem: sinistra aduersitatē significat. Quia igit pluries peccat in ꝓspis ꝙ in aduersis. iuxta illud ꝑs. Cadent a latere tuo. s. sinistro mille: et decēmilia a dexterꝫ tuis. merito magꝫ lauandū est ad dexterā ꝙ ad sinistrā. Sacerdos itaq̄ hostiā oblatur⁹ man⁹ lauat: ad significandū q lauare ac mūdare debet conscientiā ꝓlachrymis pnie t compunctionis iuxta illd. Lauabo per singulas noctes lectū meā: lachrymis meis stratū meū rigabo. Et ideo tunc ōr. Lauabo inter innocētes man⁹ meas. i. opa. Et Esa. j. Lauamini t mundi estote. Nā t chīs prius q̄ verū et vnicū sacrificiū in ara crucis offerret: in resuscitatiōe lazari lachrymas miserat⁹ effudit: euangelista testāte. Jesus inq̄t infremuit spiritu: turbauit semetipm t lachrymat⁹ ē. Lauat etiā man⁹: ne re⁹ sit corpis t sāguis dñi. iuxta illd. Mūde sit mā⁹ mea a

sanguine iusti but⁹. Et vt mūdi sint a terre no pane iam in pp̄li oblatione recepto vt a terreno desiderio.

De pallis corpalibus.

Interim vero dū i sacerdos man⁹ abluit diaconus corpalem pallā sup altare disponit.in q̄ āmonenk ministri et pp̄lus vt sint ab omni carnali cupiditate mundi sicut ipsa palla mūdata est a naturali viriditate et humore Mūdicia q̄z corpalis significat mundiciā populi fidelis. De hac palla in canone ita dicit. Ex cōsultu oīm ꝓstituimus vt sacrificiū altaris nō in serico pāno aut intincto q̄l q̄ celebrare p̄sumat, sz in puro linteo ab epo ꝓsecrato treno scz lino.i.ō t'ra ꝓcreato atq; ꝓtexto.sicut corp⁹ dñi nr̄i ihu xp̄i i syndone linea mōa sepultū fuit,t chīs veram carnē passibilē t mortalē de terreno ꝓginis corpe assūpsit De lino igit cādido nō intincto exīstimatōe Sixti pape.j.t Eusebū fit corpale.Significat aūt corpale passiōis intentionē seu corp⁹ chīi:qz sīc linū multo labore ac multis tunsionib⁹ acquirit candorē.ita chīi caro multo certamie ad resurrectiōis gl'iaz puenit.Significat etiā eccl'iaz per quā corpus chīi intelligit q̄ multis passiōibus t pressuris ad cādorē vite eterne p ducit.Tertio significat ipm chīm. Cū em sic cōplicet.vt nec initiū nec finis ei⁹ appareat sic ei⁹ diuinitas initio caret nec fine habebit.Et sīc oblata iūgit corpali t ꝓponit in altari sic chīi caro iuncta diuinitati affigitur cruci. Et no. q̄ in ābusdā eccl'iis palla corpal' q̄ calici supponit i longū altar' extēdit.q̄ q̄tuor in longū et tres bz plicaturas in latū. Sic̄dē in lōgū altaris extēdit:qz vt aiunt ādā linteamen q̄ chīi corp⁹ inuolutū fuit p illā figurā extēsuz i lōgitudie sepulcri iuentū est. Quattuor ei⁹ plicature in longū q̄tuor designāt cardinales virtutes,scz iusticiam.tempantiā.prudentiā,t fortitudinē p quas innate nobis passiones rephmunt. Tres vero plicature in latum tres theologicas ꝓtutes: scz fidem, spem t charitatez p q̄s deo vnimur figurāt. Pōt q̄z t aliud i bis figurari.Duplex eni est palla q̄ ōr corporale. Una quā diacon⁹ sup altare extendit.alia quā sup calicē plicatā ponit significātes duo linteamina q̄b⁹ ioseph corpus chīi inuolut.Extēsa repūtat syndonē q̄ corpus fuit in sepulcro inuolutū:t inde corporale vocat: plicata sup calicē posita sudariū signat q̄ caput ei⁹ fuit separatim inuolutū Si quidem extēsa q̄ corpale vocat, ꝓcat fidez, plicata q̄ sudariū vocat intellectū. Hoc em̄ mysteriū credi bz sz ꝓbēdi nō valet.vt fides habeat meritū cui humana ratio non ꝓbet experimentuz. Scōo q̄z corpale siue lindo subsistens ꝓcat chīi humiliratē i passione,sudariū ꝓ labore. Tertio etiā corporale ꝓcat lintheū q̄ chīs erat p̄cinct⁹, sudariū labore in p̄secutiōib⁹. Ad hoc palla sup calicē posita aliquā sz supiore ei⁹ partem nō totū tegit,in quo dat intelligi q̄ sudarium aliquā ptem capitis chīi tegebat: et aliquā nō.sīc mos est iudeis facere. Quedam tm̄ eccl'ie non habent nisi vnum corporale,p̄o eo q̄ in euāgelio legit q̄ ioseph corp⁹ iesu inuolut in syndone mūda,nō dixit in syndones in plurali:t hoc ad significandū sacramenti vnitatem. t significat syndonē qua corp⁹ chīi fuit inuolutū. Corpale autē ideo remanet sup altare vsq; post sumptionē corp̄is et sanguinis t eleuatiōnē calicis de altari;quia linteamen t sudarium in sepulcro vsq; post dñi resurrectionem remanserūt. Preterea corporale remanens ꝓpter sui albedinem ostendit mundiciam mētis quā semp̄ habere debet corpus dñi sumēs. Sother papa statuit ne femine sacrate vel moniales sacra vasa puta calicē vel patenā vel sacras pallas .i. corpalia attingāt. Jpe tū hmōi ornamēta altaris t ministroz facere possūt exemplo marie q̄ talia fecit t texuit in vsuz misteriū tabernaculi federis. Cōmuniter tamen palla vocatur munda mapa supra quā corpale distendit. Et ōr palla eo q̄ palliat vel abscondit in se mysteriū supradictū. Debet autē altare duplici mapa operiri ad duplicem stolam:mentis scz t corp̄is designandam.

De oblatiōe sacerdotis t de officio ministroz circa illā t de patena t de oblationibus populi t clericoz.

Otis igitur manib⁹ diacon⁹ vel sacerdos ministet exterſis manib⁹ mediāte mū[illegible]toballia accipit man⁹ xp̄i. q̄si iunās illā de faldistorio ad surgēdū. Nō q̄dē fit non ad adiuuādū: sz pot⁹ ad puocādū illū id ē chīm quē ꝓcat q̄ surgat t p pp̄lo oret, iuxta illō. Exurge dñe adiuua nos. Et iterum Exurge q̄ dormis. Et sit mediāte mūda to

ballia ad notandū q̄ mediāte mūdicia manuū .i. opm nr̄or excitat dñs ad adiuuādū nos apud patrē. Si aūt ℞ ad ipm pōtificē chr̄i referat vicariū. tūc dicēdū ē. q̄ ipse p̄uocatus adiuuat p mūdiciā manuū eorum p̄ q̄b⁹ orat: vt ei⁹ ōrō efficax habeat. Rursus chr̄s oīa bona opa ecclie p̄cipaliter opat sic legit in Esaia. Oīa bona opa nr̄a operatus es in nob dñe. Cui⁹ locū gerit epūs ministro tāq̄ ei⁹ famul⁹ et ei⁹ coadiutor et pū cooperantis eccl'ie gerit: q̄ in suis opibus chr̄i operant̄ mīstra ē et adiutrix. sic dic apl's Coadiutores em̄ dei sum⁹. Qui to balliam id est deuotā reuerentiā adhibet. q̄m scōm apl'm. Nō sum⁹ sufficiētes aliq̄d cogitare a nob q̄si ex nob: sz sufficiētia nr̄a ex ō̄o est. Deinde epūs vel sacerdos ingredit sanctuariū pueniēs ad altare p̄secratū ℞ ē chr̄s q̄ cenaculū grāde stratū ē ingressus cū discipulis cenaturus: et eis corp⁹ suū traditur⁹ vbi mysticam oblationē accipit a ministris insinuans illud quod Joānes euāgelista describit. Jesus ināt aī sex dies pasche venit in bethaniā vbi lazar⁹ mortu⁹ fuerat quez suscitauit ihesus et fecer̄t ei cenā in q̄ martha mīstrabat. Procedit āt ad altare absq̄ mitra et baculo et cū vestib⁹ sacris. put i suis locis dictū ē. Cōsidera ergo ordinē. Nam euāgeliū p̄cedit. fides i symbolo seq̄t. deiñ muncra offerūt. necesse est enī p̄mū audire Quō inq̄t apl's credēt nisi p̄dicēt. Deinde q̄s nisi crediderit mū⁹ ō̄o acceptabile offerre nō poterit: qz sine fide īpossibile ē ō̄o placere. Hic g̃ ō triplici oblatiōis gñe dicēdū est. vicz de oblatōib⁹ sacerdot̄ mīstrorū et ppli. Sacerdos itaq̄ primo offert seipm. Offerēda etiā sūt q̄ sūt dei ō̄o. i. aīe habentes similitudinē dei impressaz. Deinde q̄ sūt sacrificio necessaria. scz panē et vinū et aquā et alia sacrificio apta. Et nota q̄ i ve. test. ponebant sup mensam tabernaculi. cū. panes azymi de simila mōi valde: et ponebāt seni altrinsec⁹. et singl'is supponebat patena aurea: et sup patenā pugill⁹ thuris. Panes aūt isti dicti sūt sacerdotales: qa soli sacerdotes eos de altari sublatos comedebāt. Ut p̄m Josephū: qz dñs p̄ceperat q̄ soli sacerdotes illos formarēt et coḡrent et ponerēt in mēsa et tollerēt. ipi tn̄ ℞ nō obseruauerunt. Et ex his q̄uincit q̄ sacerdotes debēt hostias facere p seipos. Dicebāt etiā panes p positiōis. qz positi erāt sup mēsam p̄positionis coram dño in memoriā sempiternā duodecim tribuū filiorū isr̄l. Exo. xxv. ca. Ad porro positi. i. lōgo tpe positi. s. p totam hebdomadā. Hā in diluculo sabbati recētes et calidi imponebant mēse. et erāt ibi imote vsq̄ ad sequēs sabbatū. et tūc subtrahebant Uel erant ibi in eternū p̄ successionē ponēdi i mēsa. Hostia aūt formā rotūda. qz dñi est terra et plenitudo ei⁹: orbis terrar. et vniuersi q̄ habitāt in eo. vt ipa sui forma significet illū q̄ principio caret et fine. cuius ipse sit alpha et o. i. p̄ncipiū p̄ncipiās atq̄ finis. Apoca. j. ca. Rursus cū figura rotunda formet a pūcto ad pūctū: p hoc inuit q̄ ab ipso sunt oīa. et ad ipm oīa retorq̄nt. vñ ps. Veritas tua i circuitu tuo. De hac figura dictū est in p̄mio scōe p̄t̄. De ℞ etiā dicet in. vj. p̄ticula canonis sup ꝑbo Accepit panē. Leteq̄ duo sunt q̄ offerunt: donū vicz et sacrificiū. Donū ōr q̄cūq̄d auro vl' argento vel q̄libet alia specie offert. Aliud tn̄ est donū et aliud mun⁹: put dicet sub p̄ma p̄ticula canonis sup ꝑbo Hec dona. Sacrificiū est victima et q̄cūq̄ in ara cremant seu ponunt. q̄si sacr̄ factū vel signū. qz p̄ce mystica cōsecrat p nob in memoriaz dñice passiōis. Quidā aūt puersi heretici nobis ad p̄sumptionē magnā reputant: qz sacrificam⁹ et p̄secrationē hostie sacrificiū appellam⁹. cum scptura ex p̄sona dñi dicat. Holo sacrificiū. Et Esaias. Ne offeratis vltra sacrificiū frustra. Et in euāgelio. Misericordiā volo et nō sacrificiū. Et dauid. Si voluisses sacrificiū dedissem. De hoc et q̄d sit sacramentū dictū est in p̄ma p̄te sub ti. de ecclesiasticis sacramēt̄s. Dē autē q̄ deo dat: aut dedicat: aut p̄secrat. Qd̄ dedicat dicēdo dat: vñ et appellat. Errāt igit q̄ cōsecrationē dedicationē significare putant Immolatio ab antiq̄s dicta ē: eo q̄ in mole altar̄ posita victima cederet. mactari ei post īmolatōem ē. Hūc aūt īmolatio pani et calici cōuenit. libatio ꝑo tm̄ calici oblatio ē. iuxta illud Et libauit ō̄ sanguīe vue. Et illō poeticū. Hūc patenas libare ioui. Libare em̄ ꝓpie est effundere. et antiq̄tus q̄d in liq̄da materia offerebat vt vinū et oleum/libare dicebat. q̄d ꝑo in sicca: vt simila panis et thus oblatio nomīabat. Hostie apud veteres dicebant sacrificia q̄ fiebant p̄usq̄ cū hostes ꝓgerēt. Victime ꝑo sacrificia q̄ p⁹ victoriā deuict̄ hostib⁹ īmolabāt. de q̄ dicet sub sexta p̄ticula canonis super ꝑbo. Qui p̄die. Et erant victime maiora

sacrificia q̄ hostie Vl̄ victima dicebat.q; vincta ducebat ad aras. Holocaustū illō est vbi totū qō offerebat:puta agn⁹ vel vitulus in altari igne ⁊ sumit.holon em̄ grece ō; totū latine: caustos incēsio. Cerimonie apō latinos dicunt sacra oīa q̄ apō grecos orgia vocant.ꝑprie tn̄ cerimonie a carēdo dicunt:eoq; bis q̄ in sacrs offerunt i suo vsu careāt boīes. Alij appellāt cerimonias obſuātias iudeox i abstinētia q̄rūdā escax. ſm vetez legē a carēdo.q; carēt rebꝫ abstinēt. Pāis āt ⁊ calicꝫ sacr̄m eucharistia ō;:put dicet sup dicto ꝓbo Qui pridie. Porro circa oblatiōez sacerdotꝫ ministri sua officia exequunt. Diacon⁹ em̄ corporale sup altare explicat et disponit. in q̄ ostendit q; euāgeliū chr̄m seu corp⁹ christi imo totā ipsi⁹ humanitatē plene describit. Corpale em̄ ℔ corp⁹ christi significat:put i ꝓcedenti ti.dictū est. Deinde subdiaconus in ꝓmis calicē ꝓparat/panē ⁊ vinuz in illo disponēs:a sacerdote postmodū ꝓsecranda.q̄nimiꝝ lex q̄ p subdiaconū ℔ cōgrue ō;signat hmōi oblatōis mysteriū ꝓsignauit dicēs:q; Melchisedech sacerdos obtulit Abrae panē.s.de frumento ⁊ vinū de racemis:a chr̄o postmodū exhibēda ⁊ in ꝑitate cōsecrāda.sicut habet in Geñ.et dicet sub vj.ꝑticula canonis sup ꝓbo Accepit panē. Oblatio panis et vini fcat pia desideria fideliū:seu p īmolatiōe:seu p hostia viua. Rursus in pane corp⁹ chr̄i:in vino sanguis ei⁹:in aq̄ pl̄s repñtat. Et ō; panis a pan qđ est totū: qm̄ ℔ ⁊ i futuro est tota vita nr̄a. Vinū ō; a vite:cui dñs in euangelio se cōparat. Aq̄ ꝓo ab eq̄litate ō;.q; a p hoc sacramētū angelis eq̄ri debemus. Ꝛ aūt sint duę spēs nō tn̄ sunt duo sacrificia. vnitas em̄ ꝑbi/ vnitatem efficit sacrificij. Hoc est em̄ illud palliū q̄ noe filij contexerūt.q̄ chr̄iani chr̄i ebrietatē.i.passionē sub sacrificio tegūt. Deinde subdiacon⁹ ferēs in manu sinistra calicē ⁊ desup corporale.et illū diacono offerēs:ſignificat q; dñs subdiacon⁹ fuit qñ libꝫ aquit.et diacon⁹:qñ dixit. Nō veni mīstrari sed mīstrare. Diaconus ꝓo patenā cū hostia de manu subdiaconi recipit int pollices ⁊ indices vtriusq; manus.interposito tn̄ manipl̄o inter ipos pollices ⁊ patenā. Nēpe man⁹ subdiaconi opa sunt legꝫ.patena latitudo cordis. manipulus opa euāgelij. pollex vigor virtusꝫ:idex discretio. Fiūt igit hec ad ꝉcādū q; opa legꝫ ⁊ latitudo cordis ad opa charitatꝫ ñ sufficiūt ad salutē nisi opib⁹ euāgelicꝫ q̄z diacon⁹ annūciator ēst:cū vigore ꝑutꝫ ⁊ discretiōe mentis adhibitꝫ adiuuent atq; ꝑficiant. Supponunt aūt indices pollicibus:ad notandū q; ꝑutꝫ vigor exercēd⁹ ñ est absq; discretiōe:q̄ cunctaq; est mr̄ ⁊ fundamētū ꝑtutū. Subseq̄nt diacon⁹ ipe patenā cū hostia ex institutōe ꝫcilij anchiritani pōtifici repñtat.ad notādū q; p euāgelicā traditionē quā diacon⁹ figurat ad altare id est ad solēnē ritū puenit ecclia.q; lex q̄ p subdiaconū sig̃tur/hoc nr̄e salutꝫ sacrificiū solūmō ꝑfigurauit:vt ꝑmissum est. Et pōtifex seu sacerdos hostiā collocat super altare.calicē ꝓo cum vino ipe diacon⁹ retinet ⁊ collocat in altari. Circa qō notandū est q; hostia significat corp⁹ chr̄i nō sanguinē:sacerdos chr̄m. Sol⁹ q̄ sacerdos absq; cuiusq; adiutorio illā offert dicēs. Suscipe sancte pater ⁊c.q; chr̄s seip̄m in ara crucis obtulit deo patri. Et illā in altari sup corpale q̄si sup syndonē mūdā disponit.innuens q; ipemet chr̄s hoc sacramentū īstituit:et ecclie tradidit obseruādum dicens Hoc est corp⁹ ⁊c.hoc facite i meā cōmemorationē ⁊c. Disponit aūt ⁊ collocat hostiaz cum signo crucꝫ.q; sicut chr̄i oblatio i cruce facta fuit:sic ⁊ oblatio sacerdotis q̄ i memoriā illi⁹ fit cum signo crucis fieri debet Collocat etiā illā directe sup crucē in cōsecratiōe altarꝫ cū chrismate factā. q; ⁊ chr̄s carnē suā cruci affixit. Verū vinū in calice sanguinē chr̄i designat. Et ideo solus diacon⁹ absq; sacerdote q̄ chr̄m designat calicē tenet ad notādū q; in chr̄i īmolatōe sanguis fuit a corpe sepat⁹.nō tn̄ sol⁹:sed vna cū sacerdote illū offert ⁊ sup pallā corpalē collocat.seu poti⁹ sacerdos illo mediante. qō ex eo patz:q; nō ō; offero i singl'ari sic ō; in hostie oblatiōe.sed ō; Offerim⁹ tibi dñe ⁊c. Et q̄ etiā dare cōuincit q; ambo pariter debēt ꝓba ipa ꝓferre. Diacon⁹ q̄ calicē vna cū sacerdote offert.q; nō solū chr̄s seip̄m deo p̄i obtulit:vetetiā p euāgeliuz suū cui⁹ diacon⁹ ē figura ⁊ baiul⁹ bui⁹ sacrificij ritū īstituit ⁊ eccie cōmēdauit.quā institutionē ⁊ cōmēdationē ipse diacon⁹ tāq; ꝓdicator euāgelij nūciare ⁊ manifestare ō; ex suo officio ab ista militāte ecclia obſuādā.ideoq; ptici pare ō; sacerdoti i calice offerēdo:nō tn̄ in ꝫsecrādo.q; illō soli⁹ est officij sacerdotꝫ. Solus tn̄ epūs vl̄ sacerdos

aquã vino cõmiscere calice, qõ nulli iferiori facere licet, qm̃ sol⁹ xp̃s pp̃los sanguie suo redẽit. Preterea admixtio hmõi vnionẽ pp̃li cũ xp̃o designat: vt sequit. q̃ fieri non põt nisi p grãz xp̃i: cui⁹ typũ gerũt põtifices et sacerdos. Cõmiscet aũt aq̃ vino in calice ex institutiõe Alexãdri pape primi. Primo ad notandũ q̃ nunq̃ salus pp̃li esse potuit sine sanguis xp̃i effusiõe, nec etiã sanguinis effusio sine pp̃li salute, qa xp̃s populũ sibi recõciliauit in morte. Scptũ est em̃ q̃ aque mutæ fũt pp̃li multi. Xp̃s ãt sanguinẽ suũ fudit p pp̃lo: sicut ipe testat. Hic est sanguis me⁹ noui testamti q̃ p multis effũdet in remissionẽ pctõr. Scõ ad notãdũ q̃ de latere xp̃i sic exiuit sanguis et aq̃: q̃nt⁹ nec xp̃s sit sine pp̃lo: nec pp̃s sine xp̃o. Cũ g̃ aq̃ vino miscet: tũc xp̃o populus adunat. Hoc q̃z mysteriũ lex moysica p̃figuit, sic ap̃ls exponit dicẽs, bibebãt aũt de spiritali ꝓsequẽte eos petra, petra ãt erat xp̃s. Quapropter sacerdos in calice aquã fũdit: vt sic aq̃ nõ sepet a vino: sic populus nunq̃ sepet a xp̃o. Tertio cõmiscetur vt diuinitas ꝛ bũanitas in vna psona cõiũcta esse intelligant. Hã p vinũ diuinitas, p aquã bũanitas ĩtelligit. Qui g̃ in aliis officio aquã sine vino vel econuerso ei mistrat: q̃ntũ in se est diuinitatez ab bũanitate sepat. de q̃ dicet sub sexta pticula canonis sup ꝓbo: hoc est corp⁹ meũ. et super verbo: hic est calix ꝛc̃. Sane sacerdos vel minist⁹ missus⁹ vinũ ꝛ aquã in calicẽ: p̃i⁹ effũdit modicũ in terrã, nõ soluz vt meat⁹ siue loc⁹ vasis p quẽ fluere debẽt mũdet: et sic̃d est in supficie vini vel aq̃ emittat: verũ etiã ad ostẽdendũ q̃ sanguis ꝛ aq̃ de latere xp̃i vsq̃ in terrã pfluerũt. ad qõ mysteriũ se ꝑparat pagendũ. Cõsiderãdũ etiã est: q̃ aq̃ bñdicit q̃n vino admiscet, vinuz ꝓ nõ. Et h̃ ideo vt q̃dã dicunt. Primo: q̃ vinũ suã bñdictiõez expectat. Sed hec rõ nõ videt sufficiẽs: q̃m ĩ bñdictõe vini sub noĩe calicis tã vinũ q̃ aq̃ sit bñdicũt. Vñ põt scõ modo dici q̃ vinũ in h̃ loco xp̃istũ ꝑsonat q̃ nulla eget bñdictiõe, aq̃ populũ q̃ in hac vita neq̃t esse sine pctõ: ꝑt qõ indiget bñdictõe dei vt reddat dign⁹ ad missaz vnionẽ cũ xp̃o. Ad h̃ igit̃ significãdũ aq̃ bñdicit q̃n vino admiscetur. Tertio etiã vinũ nõ bñdicit. q̃ subdiacon⁹ q̃ non põt bñdicere debet ex officio suo illud ĩ calicẽ mittere: vt p̃missum est. Quarto quia pp̃s p aquã significat⁹ vnit xp̃isto solum p bñdictionẽ gr̃e ipsi⁹ xp̃i: quez sacerdos bñdicẽs figurat. Est aũt plus de vino q̃ ꝺ aqua ponẽdũ arbitrio sacerdotis, ita tñ q̃ aq̃ a vino absorbeat ꝛ vini saporẽ retineat, et hoc in signũ q̃ eccl̃ia debet incorpari xp̃o, nõ xp̃s eccl̃ie. Vñ Aug. Nõ tu mutabis me in te sicut cibũ carnis tue, sed tu mutaberis in me. De hoc etiaz dicet sup dicto ꝓbo. hic est calix, et in sexta pte sub q̃nta feria cene dñi ꝑpetuẽ. Predict⁹ ẽt Alexander papa statuit oblationẽ ex azymo et in modica fieri q̃ntitate dicẽs. Hec oblatio q̃nto rarior tãto potior. Nõ est etiam omittẽdũ q̃ ĩ missis ꝑuat⁹ mistrans sacerdoti ampullã cũ vino manũ ei⁹ nõ osculat, sz mistrãs ampullã cũ aq̃ sic, q̃m vinũ xp̃i stũ: aq̃ gen⁹ bũanũ: osculũ ꝓ pacẽ inꝛ deũ ꝛ hoĩem fcat reformatã. Regl̃arit̃ tñ cum celebrãti aliq̃d porrigit̃ vel ab eo recipit: man⁹ osculũ interponit. ad designanduz q̃ oẽ seruitium oĩsq̃ reuerẽtia deo exhibita cui⁹ vices celebrãs gerit: ꝓcedere dz ex feruore charitatis ꝛ amoris: q̃ p man⁹ osculuz designat. De hoc etiã sub euãgelio dictum est, et sub ti. de pacz osculo dicet. Calix aũt ponit̃ rhome ad dextrũ lat⁹ oblate: et bene q̃si sanguinẽ susceptur⁹ q̃ de latere xp̃i nosc̃it pfluxisse, et ad designandũ sanguinez ꝛ aquã de dextro xp̃i latere emanasse. Preterea si a latere stet: recta ps crucis q̃ fit cõit sup hostiã ꝛ calicẽ nõ pducit solũmõ super hostiã: qõ tñ fieri debet. crux em̃ ipa ĩchoari dz sup hostiã ꝛ pfici super calicẽ: put ex diuersis locis et ꝓbis ipsi⁹ canonis colligit euidẽter. De hoc dicet in octaua pticla canonis sup ꝓbo: hostiã sctãm. Cõit tñ alibi ponit̃ hostia inꝛ sacerdotẽ ꝛ calicẽ. Primo ad notãdũ q̃ xp̃s ẽ mediator dei ꝛ hoĩm. et ꝑm hoc sacerdos deũ patrẽ: hostia xp̃i stũ: aq̃ in calice pp̃m fcat, q̃ non nisi xp̃o mediãte ad resurrectiõis gaudiũ possum⁹ puenire. Scõ ꝓpinquior ẽ sacerdoti hostia q̃ calix, q̃ ꝓpius a xp̃o consecrata legit̃ q̃ sanguis, et ap̃lis p̃i⁹ data. Sed hec rõ facit pot⁹ p dictis rhomanis q̃ cruces incipiũt sup hostiã, ꝛ deinde eas sup calicem pducũt. Porro cũ sacerdos accipit patenã cũ hostia, vrceoluz cũ aq̃, calicẽ cum vino, thuribulũ cũ ĩcẽso: efficit sup ea crucis sigculũ: vt p crucẽ ꝓtutẽ oĩs conat⁹ diabolice malignitat⁹ effugiat: ne ꝓtra sacerdotez vl̃ sacrificiũ aliq̃ modo ꝓualeat. Et nota q̃

in ampullis in qbꝰ vinū ⁊ aq̄ continet ꝑ sacrificio: spūaliter cōsiderandū est q in pua substātia icōprehēsibilia ꝯtinent futura sacramēta. Dī aūt ampulla q̄si ampla bulla significās cor būanū, qđ amplū debet esse latitudine charitatis. Rursus amule, i. vasa ad offerēdū vinū: sunt ꝓdicatores mordaciter increpātes. vl libet spūssci gra inebriati ⁊ alios iebriātes. Hydrie ꝓ. i. aq̄tica vasa: sunt doctores aq̄ sapiētie salutaris ꝓportati ⁊ vitalido aq̄s repleti. Rursus adhuc ꝑmissa alio ordine ꝓsequmur. In q̄busdā ecclesiis subdiacon⁹ portat calicē in sinistra, patenā in dextera ⁊ desup corpale. vn⁹ cātor oblatā cū fanone ⁊ vinū cum ampulla, alter ꝓ ꝑbet aquā vino miscēdā. vltimo diacon⁹ fundēs aquā in calicē offert pbro seu epo. Hēpe subdiacon⁹ ē chīs. calix passio. patena crux. sinistra ꝑsens vita. dextera futura. corpale ecclia. vn⁹ cātor indaicū ppl'um figurat, alter gētilē. ampulla deuotionē, oblata corpus. vinū sanguinē. aqua ecclīam. archidiacon⁹ chīm. pbr seu epūs deū patrē. Subdiacon⁹ g̃ calicē portat in sinistra. q chīs de torrēte bibit i via id est passionē sustinuit ī pñti vita. patenā in dextera. ḥa p crucē puenit ad gl'iam. ꝓpt hoc eñ exaltauit illū deus. desup corpale, q eius passionē ecclesia nō desinit imitari. Corpale eñ cādidat. et ecclīa p multas tribulatiōes chīo conformat. Subdiacon⁹ etiā nr̄. s. chīs: patenā cum calice portauit qñ crucē in passiōe baiulauit. Prim⁹ cātor offert oblatā cum fanone ⁊ vinū cum ampulla, quia ꝓmitiua ecclesia ō iudeis susce pit fidē passiōis in deuotiōe mentis. Oblatā g̃ nō nudis mānibꝰ: ſz cū fanone cādido. i. cū mapula alba ⁊ mūda offert, ad notādū q chīi corp⁹ ab his tm̄ digne suscipit qui carnē suā cū vicijs ⁊ cōcupiscētijs crucifigunt. Alius aūt cantor offert aquā quā diaconus miscet vino et offert pbro seu epo. Hec est gētilitas q̄ suā obtulit multitudinē: quā chīs in passione obtulit deo patri. Pōt etiā nō incōpetēter dici q altare mensam dñi in qua cū discipulis suis cōtinuabat: ara crucē: calix sepulcrū vel passionez chīi: de q̄ in ꝓma ꝓte sub ti. de pictura dictū est. et patena q a patēdo dr: cor latū et amplū significat. sup hanc patenā. i. sup latitudinē charitatis sacrificiuz iusticie debet offerri: vt holocaustū aīe pīgue fiat. Hāc cordis latitudinē hēbāt apli: cū petr⁹ diceret. Etsi oportuerit me mori tecū: nō te negabo. Silr ⁊ oēs apli chīo dixerūt. Sed latitudo cordis ab eis aufugit ⁊ latuit: cū oēs mgrō relicto fugerūt ⁊ latuerunt. Ad qđ significandū post suscepta inde oblata: sacerdos abscōdit sub corpali patenā: vel saltē eā ab altari remotam: subdiacon⁹ retro retinet inolutā. ꝑ hō ergo discipulorum fuga vel latibulū vel infidelitatis excecatio designat: q dū ver⁹ sacrificiū offerret: relicto chīo fugerūt ⁊ latuerūt: sīc eis ipe ꝑdixerat Oēs inq̄t vos scādalū patiemī in me ī hac nocte. scriptū est eñ pcutiā pastorē ⁊ dispergent oues greg⁹. postq̄ aūt surrexero p̄cedā vos in galileā. De hoc dicet sub tit. de sanct⁹. Et ideo sacerdos dicitur⁹: Pax dñi. q̄si dñice resurrectionis annūciatur⁹ eulogiū: resumit patenā. q: cū esset sero die illa vna sabbatorum ⁊ fores eēnt clause vbi erāt discipuli ꝯgregati ꝓpt metū iudeorum: venit ihesus stās in medio dixit eis. Pax vob. resumēs oues q̄ trepidātes aufugerāt. Rursus patena q̄ ꝓpter sui formā diuinitatez q̄ initio caret ⁊ fine/ significat: vsq; ad dñicā orōnem abscōsa tenet. ad sīgndū q diuitas nob abscōsa ⁊ velata ē in hoc mūdo. ſz qñ i orōne dñica dr: Panē nr̄m. manifestat: ad eñdēdū q qñ ad panē nr̄m q̄ in celis est ꝓueniem⁹: tūc diuinitas q̄ in hō mūdo abscōsa ⁊ velata ē manifestabit se nob ⁊ videbimus ip̄m sicuti est. de hoc dicet sub tit. de resumptiōe patene. In q̄busdā tm̄ locis patena discoopta tenet. ad designandū q sacerdos orat p etnis q̄ p chīi ꝓdicatōez nobis reuelant. Per patenā eñ q̄ rotūda est: eternitas q̄ ꝓncipio caret ⁊ fine ꝯgrue designat. Sane subdiacon⁹ tenet patenā a pte posteriori eleuatā. q̄si dī. Imitamī me qui posteriorū oblit⁹: ad anteriora me extendo Innuēs etiā q referre debem⁹ oīa opa nostra ad chīm ⁊ ad coronā eternaz. Patena q̄z scorsū a calice reuoluta. s. ps supior subtus posita: ꝓcat lapidē a sepulcro cōmotū et reuolutū. Et nota q diacon⁹ trādit patenā subdiacono tenēdā: inuēs q chīs cōtulit discipul' suis ptātem ꝓdicādi regnum dei. Circa hoc etiā videbit sub tit. de resūptiōe patene. Circa oblationē ppli notādū ē q pp̄s offerre debēt. iuxta illō Ezro. Nō appebis in ꝯspectu dī tui vacu⁹. Per oblata q̄z mūera possum⁹ cōmemorare copiosam victimā q̄ oblata ē a pp̄lo cum rex Salomō tēplū ⁊ altare dño sacraret. Et

plo em̃ illi⁹ plebs fidel offert se⁊ dona deo Sed in veteri testamẽto ꝓueniebat ppl's in hierl'm in q̃busdã magnis solennitatib⁹ scz Pasca. Pente. et in festo scenophegiar vt orarẽt in tẽplo. ⁊ tunc tenebant offerre. Et nota q̃ in veteri testamẽto pp̃l's offerebat sacrificiũ legale ⁊ voluntariũ. ſ. p pctõ pro gr̃a actiõe dona vota et holocausta. Sacrificiũ legale ſt decie⁊ p̃mitie. vl' ea q̃ lex iussit offerri. Deut. xij. ca. Uolũtarium est qđ spõte p pctõ ⁊ p legꝫ trãsgressiõe offerebat. Dona sunt q̃ in tẽplo ornatũ offerebant. Uota q̃ p piculis infirmitatꝫ vel belli. De holocausto p̃missus est. Unde dr in Paral'. q̃ obtulerũt p̃ncipes p votꝫ pro spontaneis p pctõ p regno pro sanctuario p iuda. Rit⁹ igit synagoge trãsiuit in religiõne eccl'ie: ⁊ sacrificia carnalis ppl'i mutata sunt in observantiã ppl'i spũalis. Nã sic ppl's ille Moysi descẽdẽti de mõte diuersa dona ad faciẽdũ tabernaculũ offerebat: sic ẽpo de pulpito veniẽti chr̃iani devotas offerũt oblatiões. Ali⁹ offert aur: imitat⁹ magos q̃ aur dño obtulerunt. Ali⁹ argẽtum: secut⁹ illos q̃ pecuniã i gazophylacio posuerũt. Ali⁹ ꝙo aliq̃d de sua substãtia: vt associet illis q̃ p Paulũ ⁊ Barnabã necessaria paupib⁹ trãsmiserũt. Hec est curandũ q̃ quãtas vl' species offerat. sz poti⁹ mẽs attẽdit offerẽtꝫ. Unde Prouer. iij. Honora dñm deũ tuũ de tua substãtia. Et Tob. iiij Et tua substantia fac elemosynã. Et magi obtulerunt chr̃o nato aur thus ⁊ myrrhã Matth. ij. iuxta illud Psal. Tibi offerent reges mũera. Nec p̃m Bre. offerens a muneribus: sed munera ab offerẽte placẽt. Offert q̃z legale sacrificiũ in decimis ⁊ primitijs. volũtariũ in spõtaneis oblationibus p pctõ dũ pnias redimũt: p gr̃a actiõe dũ p collatꝫ a deo aliq̃ gr̃a q̃cũq̃ offerũt: dona dũ in edificia eccl'iar vel vtẽsilia aliq̃d offerũt: vota dũ qđ in piculis vouerunt exoluunt. holocaustũ offerũt q̃ seculũ derelinquũt ⁊ sua paupib⁹ distribuũt. Offerẽs aũt manũ sacerdotis osculat. p qđ fides cũ ope designat. de q̃ etiã iã p̃missum est. Et sacerdos oblatiões manu tãgit: repũtans illud Leuit. iij. iij. Ponetq̃ manus sup caput hostie ⁊ acceptabilis erit atq̃ in expiatiõez pficiẽs: offerẽtes ꝙo panẽ ⁊ vinũ fcãt discipulos q̃ p̃enerẽt gare necessaria ad pasca. Uerũ clerici vl' mõachi etiã ammĩstratiões hũtes ñ offert nisi i officio mortuor ⁊ i nua celebratiõe sacerdotꝫ: ⁊ i q̃busdã p̃cipuis solẽnitatib⁹. cũ em̃ ipi ꝺ oblatõib⁹ viuãt et ipsũ ac sua deo oblati sũt: nõ tenenť offerre. Uiri aũt añ mlieres offerũt. ipi em̃ fortes i chr̃o designt. ſ. martyres q̃ in p̃mutua eccl'ia pl'es ꝓtumelias passi chr̃o victimaꝫ obtulerũt dũ occubuerť. Deinde mlieres q̃ fragiliores designt. ſ. ꝓfessores q̃ tpe pacꝫ dño laudis hostias obtulerũt. Preterea vir caput ẽ mlieꝛꝫ. et ideo a capite rõ est edẽda Subdiaconi aũt vl' acholyti recipiũt oblationes q̃ ad manũ epi deferunt: ad notãdũ q̃ ipe nõ sua sed aliena manu ꝺz tpalia ministrare. Sane rhoman⁹ põtifex nullã oblatiõez manib⁹ tãgit nisi illã q̃ p defũctꝫ offert: quã iõ mãib⁹ accipit vt suggillet errorẽ dogmatizãtiũ elemosynas nõ ꝓdesse defunctꝫ. et nisi oblationẽ panis quã tangit. Tũ ꝓpt reuerẽtiã sacrificij qđ ex pane cõficit. Tũ q̃ ẽ vicari⁹ ei⁹ q̃ de se ꝺr. Ego sum panis viu⁹. Letas ꝙo oblatiões ad pedes accipit ꝓpter illõ qđ in actib⁹ apl'or. bꝛ. qm̃ offerebãt pcia eor q̃ vẽdebãt ⁊ ponebant añ pedes apl'or. et q̃ oia sua sunt: put subeuãg. tactũ est. Et nota q̃ p defũctꝫ offert panis ⁊ vinũ. iuxta illõ Tob. iij. Panem tuũ ⁊ vinũ tuũ sup sepulturã iusti ꝓpone. i. distribue. Et pecunia siue argentuz exẽplo Jude machabei qui misit offerri. xij. milia drachmas argẽti p peccatis mortuor. ij. Mach. xij. Et pcia eor ponebanť ante pedes apl'or: vt p̃missũ est. Et etiã lumẽ ad illuminãdũ illos q̃ in tenebris purgatorij sedẽt: q̃si offerẽs ipse facto dicat. Lux eterna luceat eis dñe ⁊c. Sane moyses videns q̃ ppl's mlta obtulisset: iussit preconis voce cantari neq̃s vltra offerret Exod. xxxv. et xxxvj. Null⁹ nõ sacerdotũ nr̃i tpis talia facere visus ẽ. In nõnullis locis parochiani in die natalis dñi offerunt sacerdotib⁹ panes: q̃s kalẽdarios vocãt ꝓpt illõ qđ legit Leui. xxiij. Offeretꝫ panes duos sacerdoti q̃ cedũt i vsũ ei⁹: ⁊ vocabitꝫ hũc diẽ celeberrimũ atq̃ sctissimũ. Susceptis itaq̃ a pl'o oblatiõib⁹ ⁊ chr̃o offertoriũ cãtãte: eps̃ seu sacerdos ad altare reuertit: quoniã chr̃is susceptꝫ fideliũ votꝫ: cãtantib⁹ turbis osanna in excelsis: in primo imolãdus intrauit in templũ.

De scõa thurificatõe

Oblatiõe mystica

de q̃ p̃missus est suscepta: statim

adolet incensum.p qđ illud innuit qđ statim subscribit a Joāne in euāgelio:de q̄ p̄missuz est ꝓpe p̄ncipiū p̄cedētis tituli. Maria ḡ.s.magdalēa accepit libr̄ā vnguēti nardi pistici p̄cios̄i z vnxit pedes iesu.z dom⁹ impleta est ex odore vnguēti. Et sacerdos ī modū crucis supducit z circūducit incensum sup sacrificiū z altare:vt z crucē signaculo z thuris incēso diabolice fraudis malignitas extricet z effugiat. Q̄ ꝓ tertio supducit z circūducit incēsuz:designat q̄ maria ter exhibuit z adhibuit vnguentū circa corp⁹ Jesu. P̄rio cū vnxit pedes ip̄i⁹ ī domo Simonis pharisei. Scđo cū ī domo Simonis leprosi sup caput ei⁹ vnguentū effudit. Tertio cū emit aromata vt veniens vngeret Jesum iam positū ī monumēto.volūtas ei reputat p facto:cū z p̄ leipaz nō steterit q̄ min⁹ expleuerit qđ incepit. Q̄ ꝓ postmodū vndiq̄ totū incensat altare: designat q̄ factū illud totā respersit ecclesiam.sicut dñs ipe testat. Amen dico vob vbicūq̄ p̄dicatū fuerit euāgeliū h̄ in toto mūdo dicet:q̄ z h̄ fecit in memoriā ei⁹. Potest etiā dici q̄ altare thurificat in figuraz angeli q̄ stetit iuxta araz templi habēs thuribulū in manu sua.de q̄ fum⁹ aromatū in ꝓspectu dñi ascēdebat. Chr̄s ei magni ꝓsilij angel⁹ carnē immaculatā igne sc̄i spūs plenā p nobis in ara crucis obtulit dño in suauitatē odoris. Fum⁹ aromatū sūt orationes sc̄oz q̄ p ardorē charitatis ex passione dñi ꝓpagate ad deū p̄iem ascendūt:et nos ad cozonā eternitatis ꝓuehūt. iōq̄ sacerdos thurificat ī modū crucis z cozone. Si aūt sēl thurificat recolit vnicā passionē.si semel cozonat:vni⁹ denarij retributionē. Si ꝓ ter:trinitat̄ ī passiōe opationē z triū ordinū glificationē. Et iō thurificās ait.Dirigat oīo mea sic̄ incēsum ī cōspectu tuo. Elevatio ma.m.sa.v. Moraliter āt incēsum devotiōis adolēdū ē in thuribulo cordis igne charitat̄ vt odorē suauitatis emittat vt vicz taz nos q̄ oblationr̄a sim⁹ bon⁹ odor ꝓ.de q̄ ōt sc̄ptā. Fugi sacerdotio z bñe laudē ī noie ip̄i⁹ z offerre illi incēsum.d.in o.s. Vocem incēsum sacerdos accipit.i.chr̄s acceptat z incēsat ex eo sacrificiū z altare. P̄ōt etiā dici q̄ thuribuluz qđ oblatiōi sacerdos supponit ꝓcat chr̄m p quē petit vt sibi ꝓpitiet de⁹. Sane oīo defert incēsuz vt ostēdat q̄ oīa a sacerdote facta ptinēt ad oīm Vñ ps. Dirigat dñe oratio mea sicut incensum in cōspectu tuo.nisi in missa p defunct̄: vt dicet in.vij pte sō ti.de officio mortuor. In cōcil. Rothoma.ī burcardo libro.iij.c.vt tpe.ita legit.vt tpe q̄ legit euāgeliū:finito euāgelio: sup oblatiōem incēsum in mortē vicz redē ptoris nr̄i ponat decernim⁹. Leo etiā papa statuit incēsuz sup oblatā poni. Quidā tñ heretici garriūt nō esse in missa thurificandū:qm̄ chr̄s in cena terrenū incēsuz nō fumigauit. Et Ysaias. Incēsum est abominatio mihi. Quare altare z crucifix⁹ thurificant:dictū ē sub ti.de aq̄ bñdicte aspsiōe. Post thurificationē itez digitos lauat.nec vlteri⁹ vsq̄ post cōionē cū eis cū q̄b sacrā hostiā tractare bz aliq̄d tāgat.sed p⁹ ei⁹ elevationē eos iūgat.vt dicet sub octava ptis cula canonis. Mīster q̄z trahit z sup brachia ei⁹ īformat planetā z alia indumenta. Hā z legalis sacerdos dū sacrificabat sūmitates baltei sup būez reflectebat.

De inclinatione sacerdotis z osculatione altaris et oratione.

Hurificatōis ex

t pleto misterio:sacerdos se inclinādo dicit. Suscipe sancta trinitas z̄c. Qđ sumit de tertio Daniel. vt vicz hostiā offerat ex pinguedie charitat̄: et sit dign⁹ ad sacrificiū imolādū. Sacerdot̄ inclinatio chr̄i hūilitatē significat.q̄ exinanivit semetip̄m formā serui accipiens factus obediens vsq̄ ad mortē:mortē aūt crucis q̄ etiā inclinās se ad pedes discipulor̄ post sacr̄m in cena traditum orauit ad patrem. Postea ꝓ se erigens osculat altare.ad notandū q̄ p passionē chr̄i ꝓp̄ls liberatus est et deo p̄ri reconciliat⁹. Vñ ap̄ls ad Eph̄. iij Faciēs pacem vt reconciliet ambos in vno corpe deo. Cōsequēt sacr̄m inceptur⁹/orat p̄mū p se. deinde p ꝓp̄lo.cōuertēs em̄ se ad illū sub silētio ōt Dns vobiscū.sicut dictū est sub ti.de salutatiōe. Et mox voce aliq̄n tulū elevata:vt oīo oīm auxiliet ei/ q̄si nō p̄sumēs q̄ solus possit tantū mysteriū exeq̄:monet illū dicēs. Orate p me frēs z̄c.et ego p vob. Jn q̄ signat illud qđ chr̄s discipulis suis dixit Lu.xxij. Orate ne intret̄ ī tentationē. Et ibidē. Ego p te orauj petre Donec aūt orare vt sacrificiū fiat deo acceptabile. Et ꝓp̄ls dz silr secrete orare: respōdēs. Memor sit dñs oīs sacrificij tui z holocaustū tuū pinguc fiat. Vel respōdet

Suscipiat dñs sacrificium ⁊c. Uel dicat. Spūssctūs supueniet in te. Uel illū. Dirigat tibi dñs auxiliū de sctō. Uel īmola deo sacrificiū laudis. Debem⁹ em̄ p inuicē ora re: fm apl'm Jacobū: vt saluemur. Orauit em̄ ⁊ chr̄s p̄mū p se. Pater (inq̄t) venit hora clarifica filiū tuū vt filius tuus clarificet te. Deinceps p ppl'o dicēs. Pater sctē serua eos q̄s dedisti mihi vt sint vnū sicut et nos. Dicturꝰ ḡ: Orate p me frēs. se vertit ad populū. qz ipsū distincte alloquit. Sed dicturꝰ Oremus post Dñs vobiscū: se ad altare cōuertit. qz tūc nō distincte: ſz p modū cōceptōis ad aliq̄d excitat ad secū orādū seu grās referendū. Monito itaq̄ pp'o sacerdos stati reuoluit ad altare p sinistrā partem: put sub ti. de salutatiōe ad pp'lum dictū est. Et tūc tandē ōrt orōnem quā intermiserat ab offertorio citra q̄n dixit: oremus. ad notādū q chr̄s itez redijt hierosolymā ad domū orōnis quā ad tp̄s deseruerat cū secesserat in effrem. Sic em̄ legit in euangelio. Cū venisset ihesus hierosolymā: ingressus in tēplū: ⁊ eiecit emētes ⁊ vēdentes de tēplo/ dicēs. Domꝰ mea domus orōnis vocabit. Instat em̄ sacerdos orōnibꝰ ne īdignꝰ iueniat: vt Oza q̄ tetigit temere arcā dñi ⁊ pcussus ē a dño. nec legit aliō fecisse nisi vtroq̄ ꝓriā cognouisse in nocte p̄cedēti. Bethsamite q̄z q⁹ temere voluerūt arcā dñi tāgere/ occisi sunt de pp'o. lxxxviij. de plebe q̄nquagintamilia. Preciosa arca est calix dñi. Orat aūt voce demissa. Primo ne vilescat officiū misse. et ideo oratio ip̄a q⁹ secrete ōr: a q̄busdā secreta: a q̄busdā secretella ad differentiā maioris secrete: a q̄busdā ꝓo sacra vocat. De q̄ et hmōi silētio sub ti. de secreta dicet: vt dictū est sub ti. de offertorio. Scōo orat in silentio: vt deuotiꝰ oret: nec cogitet quō eiꝰ vox ⁊ corpis gestus placeāt pp'o. qz ⁊ dñs elōgatꝰ est a discipulis q̄ntū cōtinet iactꝰ lapidis vt oraret. Tertio in hoc q secrete orat significat secretas p̄ces chr̄i dicētis. Pater mi/ si fieri potest trāseat a me calix iste. Matth. xxvj. Quarto hoc silentiū recolit sacramētū in sacrificijs patrū abscōditū: vt in abel: isaac et agno paschali: in vitula rufa: in hirc[illegible] sario. Quinto i hoc repr̄at silētiū q⁹ dñs habuit in passiōe. qz tanq̄ ouis ad occisiōnē ductꝰ est. q⁹ etiā martyres imitati sūt Aū. Non murmur resonat nec querimonia ⁊c. Septo ideo orōnes q̄ post oblationes sequunt in silentio ⁊ secrete dicunt. q̄a iudei statim post suscitatiōez Lazari voluerūt occidere iesum. ille ꝓo abscondit se in ciuitate effrem in solitudine: ⁊ tacuit a p̄dicatiōe ⁊ miracloꝝ opatiōe vsq̄ in sabbatū in ramispalmaꝝ q̄ venit in domū simonis leprosi. et tūc p̄dicauit apte. ad q⁹ designā dū sacerdos in fine secrete itez eleuat vocē dicēs palā ⁊ alta voce. Per oīa secula seculoꝝ. q⁹ exp̄sitū est sub ti. de orōne. Scōo ideo ōr alte: p oīa. ad notādū q⁹ p⁹ resurrectionē chr̄i p̄dicauit apte. Tertio qz est p̄ncipiū seq̄ntis orōnis: vt iā dicet. Quia ꝓo q̄rit assensum pp'li ⁊ cōfirmatiōem: q̄a ipse est q̄si legatꝰ pp'li. ideo pp's assentiēs voci eiꝰ ōrt amē. qz seculū p ipm creatus est. Adhuc dicturꝰ: p oīa secula seculoꝝ. deponit manꝰ sup altare. Primo ad notādū q⁹ oēm cogitatū tp̄alē deponit. et se totaliter deo cōmittit: īmolatiōi dūtaxat tota mēte intendens. Scōo manꝰ deponit. cū em̄ tunc ad cordis eleuationē ⁊ ad gr̄aꝝactionē inuitat et eleuationē cordis p ornēplationē p̄cedere debeat exercitiū bone opatiōis quā manuū depositio significat. de qua opatione postea gratias referimꝰ ei q̄ in nobis incipit opus bonū: vt p̄ficiat sicut ōrt ap's: idcirco tunc manꝰ deponit.

De p̄fatione

Nte p̄fationē

a describit in libris q̄dā figura representans ex p̄te anteriori lr̄az v. ex p̄te ꝓo posteriori lr̄am d. q⁹ due lr̄e cōiūcte p vere dignū: ponunt. lr̄a vicz p dictōe Sane p lr̄am v. q⁹ inferiꝰ clausa et supiꝰ aperta est: hns initiū a linea lōgiori: būanitas siue būana chr̄i natura que in ꝑgine p̄nciꝑiū habuit: sed fine carebit. p d. ꝓo circulariter clausuz: diuinitas seu diuina natura q⁹ nec p̄ncipiū nec finē habet figurat. Tractꝰ ꝓo in medio vtrāq̄ copulans p̄tē: crux ē. p quā diuis associant ⁊ vniunt būana. Idcirco ergo hec figura in p̄fatiōis p̄ncipio ponit q⁹ p mysteriū vniōis ⁊ dñice passiōis pacificant hoīes angelis: sociant būana diuis in p̄conio saluatoris. In p̄fatiōibꝰ em̄ oībus cōueniūt hoīes ⁊ angeli ad cōcinēdū p̄conia regi. Unō ⁊ alta ⁊ delectabili voce cātant. qz in eis angeloꝝ p̄conia repr̄ant. ⁊ cantant cora altari ⁊ a solo sacerdote. iuxta illud Apoc. iij. Et cātabant q̄si canticū nouū añ sedem. et nemo poterat dicere

cāticū nisi ꝛc. Siqdem hec oīo vocat ꝓfatio: qz ꝓcedit sacrificiū ꝓncipale. Est ei ꝗsi ꝓlocutio. i. ad mysteriū ꝓparatio, ꝓlocutio vicz totiꝰ oīois secuture. a Te igit vsqz ad Agnꝰ dei. In hac em̄ ꝓloquit sacerdos ḡtes ꝛ laudes deo: vt meliꝰ ad ꝯsecrandum corꝓꝰ chīi valeat puenire. Uocat etiā ꝓparatio: qz ꝑparat fideliū mētes ad future re ue rētiā ꝯsecratiōis. Dicit etiā hymnꝰ āgelicus: qz angelicis laudib⁹ est plenꝰ. Uerum tamē sacrificiū vocat in secretella oblatio sed a Dñs vobiscū qđ statim post illā seqt vsqz ad Sctūs: vocat hymnꝰ. Sane sic ī ꝓcio ti. dictū est i fine secretelle ōr alta voce. Per oīa secula seculoꝝ. qđ siqdē ē finis illiꝰ oīonis ꝛ initiū ꝓfatiōis. ꝓ qđ sacerdos ſinuat q chīs est lapis angularis: q fecit vtraqz vnū. iudeos ꝯtinēs ꝛ gēiles vt sit vnū ouile ꝛ vnꝰ pastoꝛ. Dicturꝰ ḡ sacerdos rē attētiōe dignissimā salutat ꝓꝑm dicēs. Dñs vobiscū. optās nos tales exīstere cū qbꝫ dñs manere dignet. ꝛ illud nobiscū celebrare ꝯuiuiū. ad qđ mulier attulit alabastrū vnguēti nardipistici ꝑciosi ꝛ effudit illud sup caput dñi recūbēt. Et ꝓꝑs respōdet dicēs. Et cum spū tuo. ꝛ sic mutuo ꝓ se orāt. Hā ꝛ ī veteri test. oēs sacerdotes oꝛa bāt dū ꝯsummaret sacrificiū Jonatha inchoāte ꝛ ceteri rīdētib⁹. Postea stati sacerdos eos incitās subiūgit. Sursum corda. i. ī celestib⁹ nō in terrenis. ꝛ eleuat manꝰ ꝓꝑ rationes sub ti. de oīone sc̄ptas ad finē. Chorus respondet. Habemꝰ ad dñm. i. habere debemꝰ. Uñ ī canone Lybani pape ita dicit. Jō sacerdos ante oīonē canōis ꝑfatione ꝑmissa parat fratꝝ mētes dicēdo. sursuz corda. vt dū plebs respōdet: habemus ad dñm. ammoneat nihil aliō se cogitare debere. Rursus iō choꝰ subiungit: habemꝰ ad dñm. vt etiā vere sicut mulier illa vnguētaria sursum ad illā ꝓbi diuitatē coꝛ eleuet. ꝛ illud caput eq̄le deo ꝑi fide cōtingēs vnguēto catholice ꝓfessiōis ꝑūgat. Cuiꝰ sane ꝑconiū sacerdos ꝓsequit dicēs. Gras agamꝰ dño deo nr̄o. qz ꝓ oīb⁹ bñficijs q̄ nob ꝯtulit grates ei referre debemꝰ. Choruscz rīdet. Dignū ꝛ iustū ē. qm̄ gras oīpotēti deo referre debemꝰ. Sequit: per chīm dñm nr̄m. supplēdū ē ꝓfidētes ꝛ credētes q ꝓ chīm maiestatē eiꝰ laudāt angeli: adorāt dñationes: tremūt ptātes. Hoc sacre ꝯfessiōis ꝑconiū ita recte ꝯcludit ecclia vt cū angel ꝛ boīb⁹ decāret hūc devoti pectoris hymnū Sanctꝰ sctūs ꝛc. De q̄ infra dicet. Potest etiā ꝑfatiōis officiū ad illud referri. qz iesus ascēdit in cenaculū magnū stratū: in q̄ multa locut⁹ ē cū discipulis suis et gras agens hymnū retulit deo ꝑi. de q̄ dicit Matthe⁹. Et hymno dicto exierūt in montē oliueti. Ergo ꝓ dñs vobiscum: oīo quā discipulis fecit accipit. ꝓ sursuz corda: ascēsus ad cenaculū. iteꝝ ꝓ sursuz corda ad confitendū filio surgimus ꝛ angeloꝝ ministeriū implorꝰ q̄ vota nostra suscipiant et ad deū ꝓferant. ꝓ gras agamꝰ: chīi recolimus gratiaꝝ actionē ꝛ inuitamꝰ ppl'm ad agendū gras deo patri ꝓ filium ꝓ quē redimimur: ꝛ cū angelis ad laudādū admittimur. Monet ḡ sacerdos ꝓpl'm sursum. i. sup̄ semetip̄m b̄ie vt leuare corda ad dñm. iuxta exhortationē apli dicentis. Que sursū sūt q̄rite nō q̄ sup terrā. nā q̄ in terrēis sūt nihil dignū deo offerre p̄t. vbi em̄ est thesaurꝰ tuus: ibi ē et cor tuū. multi q̄dē dum oꝛe loquunt celestia: coꝛde meditant errena. q̄bꝫ dñs improꝑat ꝓꝑetā dicēs. Populus hic labijs me honorat: coꝛ aūt eorū lōge est a me. Choꝝ ꝓ vo rīdens ꝓfitet se sacerdotis monita suscepisse dicēs: habemus ad dñm. Uñ diligēter puideat ne coꝛ hīs deorsum ad seculū: spūisancto dānabiliter mētiat. Sacerdos etiā postq̄ attētos reddidit ꝛ devotos hortat vt gras agamꝰ dño deo nr̄o: qm̄ ipe est deꝰ. i. creatoꝛ. ipe ē dñs id est redemptoꝛ. ipse est noster. s. saluatoꝛ. Tunc em̄ erit verissime noster: cū erit oīa in oīb⁹. i. sufficientia singuloꝝ. Rursus qz ꝓꝑs ꝓfessus est se intentū esse ad dñm: ido ꝓꝛ subiūgit. Gratias agamꝰ. Choꝛus ꝓ vo sacerdotis ꝓbū approbās ꝛ affirmās respōdet. Dignū ꝛ iustū est. Dignū q̄dē quantū ad deū. qz ipse est dñs deus nr̄. Justū q̄ntum ad nos. quia nos sumus populus eiꝰ ꝛ et oues pascue eius. Dignū q̄z ꝛ iustuz est q̄ntum ad vtrūqz: vt. s. ꝓꝑs simul cum sacerdote gras agat deo a q̄ oīa bona suscepimus. Subseq̄nter subiungit sacerdos. Uere dignū ꝛc. Et ꝑm magr̄m petꝝ anthisiodoren. h incipit ꝑfatio. i. ꝓlogꝰ vel ꝓlocutio seq̄ntis canonis: captās dñi beniuo[illegible]cēs. Uere dignū e⁹ iustū est: equū ꝛ salutare. Dignū quia bonus est. Justū qz bñficus. equū qz misericoꝛs. salutare qz salus. Uel dignū: quia nos mera voluntate fecisti. iustum quia nos pura miscōia redemisti. equum qz gratuite nos iustificas. sa-

lutare.ſ.ſalute plenū: qz ꝓpetuo nos glorificas. Nos tibi ſemp z vbiqꝫ gr̃as agere: dñe ſancte pr̃ oipotens eterne de⁹. Ubiqꝫ em̃ eſt dñs ſctūs, vbiqꝫ eſt pater oipotens, et ſp eſt etern⁹ deus. Unō ꝑ. In oi loco dñationis eius bñdic anīa mea dño, et iterꝫ Bñdicā dñm in oi tpe: ſemp laus ei⁹ ī ore meo. Sequit. Per chr̃m dñm nr̃m. Aduocatū em̃ habem⁹ r̃m apl̃m apud patrem ieſum chr̃m dñm noſtr̃ q̄ interpellat p nobis: et ipſe eſt ꝓpitiatio p peccat⁹ nr̃is: qui exaudit in omnib⁹ p ſua reuerentia. Per eū ergo q̄ſi p mediatorē laudes offerim⁹, p eū q̄ſi p aduocatū gratias exhibe⁹. Per quē maieſtatē tuā zc. Maieſtas ór quaſi maior ſtat⁹ vel maior poteſtas, qz maior ē eius ptās q̄ hoīm. Laudāt angeli, adorāt dñationes, tremūt poteſtates. Utiqꝫ p illum laudant: adorant: z tremunt p quē ſil̃ cum pie oēs ſpirituz ordines ſunt creati. Dā dixit de⁹ Fiat lux, et facta eſt lux. Uerbo dixit z ꝓbo fecit, qa ꝓbo dñi celi firmati ſunt. z oīa p ip̃m facta ſunt, et ſine ipſo factū eſt nihil. Choros angelor̄ noīat, qz angeli huic officio nō dubitant abeſſe. Et adnotandū q ecc̃ia angelis eſt aſſimiląda ad ħ vt placeat deo: Rurſus p hoc q ór dñe ſctē pater oipotēs eterne de⁹ p chr̃m dñm noſtr̃: quē laudāt angeli: adorāt dominationes zc. intelligit q ecc̃lia et angeli laudāt deū nō ſolū inq̄ntū deū: veruetiā inq̄ntum hoiem. Dicit g laudāt. Unū pſal. Laudate eū oēs angeli eius. Adorant. Unde Eſdras. Exercit⁹ celi te adorāt. Tremunt. Unū Job. Colūne celi cōtremiſcūt z pauēt ad nutū ei⁹. Tremere ꝓ motu dicunt non metu formidinis: cū ſunt ꝓfecte beati, ſed amministratiōis affectu: vel obediēte famlatu, cum r̃m apl̃m oēs ſint admīſtratorij ſpūs in miſterīū deſtinati. Tremūt q̄z ptātes nō q ordines angelor̄ corpales ſint, ſed ideo hoc ór vt intelligam⁹ oīa celeſtia: terreſtria et infernalia ante cōſpectū diuine maieſtatis tremere ac timere: ſic̄ et nos tremere ac timere añ dñm nr̃os ſolemus. Sequit Celi celor̄. Per celos ħ throni accipiunt, qa dñs ait, Celū mihi ſedes ē. Et dicūt celi laudare deū, qz laudis materiam ꝓbent. Unū ꝓpha. Celi celor̄ z aq̄ que ſup celos ſe laudēt nomē dñi. Celi qdem diuie iuſſiōi obediūt, quia ſe oñdere ſerenos vl̃ nebulos ptātez ñ bñt. Cherubin q̄z z ſeraphin. Ad intelligentiā eor̄ q̄ ħ dicunt notanduz eſt nouē eſſe ordies angelor̄, vicz Angeli, archāgeli, throni, dñatōes, ꝓtutes, ꝓncipatus, ptātes, cherubin et ſeraphin. Angeli grece dicūt uūcū latine, ſ. excelſi z celeſtes eoq̄ de celis ad annūciādū z exeq̄ndū dñi volūtatē mittunt. Angelor̄ aūt vocabulū officiū nomē eſt: non nature, ſpūs em̃ ſunt ſemp, ſed cū mittunt: angeli vocant. Quibus ideo pictor̄ licētia pēnas facit vt celerē eor̄ in cuncta diſcurſum ſignificet. ſic̄ et iuxta fabulas poetar̄ venti pēnas habere dicunt ꝓter velocitatē, ſ. iuxta illud. Qui ambulat ſup pēnas vēt or̄. Archāgeli grece ſūmi nūcū interꝑtant. Qui em̃ parua vl̃ minima annūciāt angeli ſunt, q̄ ſūma: archangeli nuncupant. Archāgeli g dicunt: eoq̄ inter angelos teneant ꝓncipatū, nā archos grece latie ꝓnceps iterꝑtat. Sūt em̃ duces z ꝓncipes ſub quor̄ ordine vnicuiq̄ angelor̄ ſunt officia deputata. Quidā aūt archangelor̄ ꝓpriis nōib⁹ appellant: vt p vocabula ipa in ordine ſuo q̄d valeāt deſignet. Gabriel nāq̄ hebraice interꝑtat latine fortitudo dei, vbi em̃ ipſa potentia diuina vel fortitudo manifeſtat: gabriel mittit. Unū ipe annūciauit chr̃m naſcitur̄ q̄ diabolum deuicit z humiliter ad debellādas aereas ptātes venit. Michael interꝑtat q̄s vt de⁹. Qū em̃ aliq̄d mire ꝓtutis in mōdo fit hic archangelus mittit. z ex ipo ope nomē eſt ei, qz nemo valet facere q̄d facere pr̃ de⁹ Unū ipe miſſus eſt in egyptū ad imittēdas illas plagas famoſas. Quidā tm̃ dixerunt q Michael eſt nomē vni⁹ angeli. Raphael interꝑtat curatio vel medicina dei Ubiqꝫ em̃ curādi vl̃ medicādi op⁹ neceſſariū eſt: raphael archāgel⁹ mittit. Unū ad Tobiam miſſus eſt vt eū a cecitate liberaret. De gabriele z michaele z raphaele dicet in, vij pre ſub feſto Michaelis. Uriel interꝑtat ignis dei, ſic̄ legim⁹ ignē apparuiſſe in rubo, legim⁹ et iā ignē miſſū deſup z impleſſe q̄d ꝓceptū eſt. Hec ſūt noīa ꝓſonalia angelor̄ q̄ nec a ſeipſis nec a deo ꝓpoſita ſūt, ſed ab hoīb⁹: z neſcit a q̄b⁹, nec alia ꝓſonalia inueniunt in ſcptura. Alia ꝓ hoc ſunt noīa ordinū. Cetez throni, dñatiōes, ꝓtutes, ꝓncipatus z poteſtates, q̄b⁹ vniuerſam celeſtem ſocietatē apl̃s cōplectit: ordines angelor̄ z dignitates intelligunt: vt iam dicet. Sed p hac ipſa diſtributiōe officior̄ alij throni, alij dñationes, alij virtutes, alij principatus, alij poteſtates dicunt pro certis dignī

tatib⁹ q̄bꝰ ab inuicē distīguunt. Throni sūt agmina angelor: q̄ latine sedes interp̄tant, z vocati sūt throni, qr illic ꝓditor p̄sidet, z p eos sua iudicia disponit. Dñationes sunt bi q̄ z ꝑtutibꝰ ꝓncipatibꝰ p̄eminēt, q̄ p eo q̄ ceteris angelor ꝑdominant agmib⁹ dñatiões vocant. Nominant ꝫ hic ad notandū q̄ eis magis assimilari debemus, qr vsum dominādi docēt. Est em̄ vera dñatio facere dei volūtatē Uirtutes angelice q̄dā misteria phibent: p q̄s in mūdo signa z miracula fiūt, ꝑt qō z ꝑtutes dicunt. Principat⁹ sūt q̄ angelor agminib⁹ p̄sunt, q̄ p eo q̄ subditos angelos ad explendū misteriū diuinū disponūt ꝓncipatus vocabulū acceperūt. Hā alij sūt q̄ am mistrāt: alij q̄ assistūt, sicut et p Danielē dr Uiliamiliū ministrabāt ei: z decies milies cētenamilia assistebāt ei Potestates sūt quib⁹ ꝑtutes aduerse subiecte sunt: z inde potestatū noīe nuncupant, qr maligni spiritus eor ptāte coercent: ne tātū noceant q̄ntū cupiūt, noīant ꝫ hic ad notādū q̄ potestatē diaboli arcere ōbem⁹ Cherubin q̄ūt z ipi sublimes celor ptātes z angelica misteria phibent q̄ ex hebreo in latino scie multitudo seu plenitudo interp̄tant. Sunt em̄ sublimiora agmina angelor p eo q̄ vicin⁹ sunt positi, diuia scia ceteris ampli⁹ se pleni. Ipi se illa duō alia sup̄pitiatorū arte ficta ex metallo ꝑt signandā angelor p̄tiā, in q̄r medio medi⁹ ostēdit de⁹.

Seraphin ꝓ multitudo est angelor: q̄ ex hebreo in latinū ardētes vl incēdentes interp̄tant eo q̄ p̄ ceteris ardēt z succēdunt in charitate, z qr inc eos z deū nulli angeli ꝓsistūt. Et iō q̄nto vicin⁹ corā deo cō sistūt: tāto magis claritate diuini lumis inflāmant. Unū z ipi sicut ī Esaia legit: velāt facie z pedes sedētis in throno dei. Et idcirco cetera angelor turba videre plene dī essentiā nō valet: q̄m seraphin eā tegit. ⁊m Isido. Noīant ꝫ hic cherubin z seraphin, qr sicut illi tori in dei dilectiōe ardere debemus. Repit aūt ħ nomē seraphin z neutrū z masculinū, sed neutraliē terminat in. n. vt ī ħ loco: Beata seraphin, masculine ꝓ terminat i m. Unū ꝑbeta. Seraphim clamabant alter ad alter. Hieronym⁹ dr q̄ cherubin z seraphin sunt singularis numeri z generis masculini, cui⁹ terminatio plural est p n, nō q̄ in ministris dei sit sex⁹, sed vocabula diuers⁹ generib⁹ iuxta līgue ꝓprietatē appellant. Greca ꝓ consuetudo neutro genere p n. scribit. Josephus dr cherubin et seraphin esse duo aīalia volatilia: put dictū est in ꝓemio hui⁹ ptis. Premissa aūt ordinū noīa p̄ter cherubin z seraphin: z p̄ter nomia angelor z archāgelor, latina sunt. Uerū cū nouē sint ordines angelor: sicut dictū est: q̄ postq̄ decim⁹ cadēs ꝑt superbiā versus est in diabolū: pseuerātia eterne beatitudinis solidati sūt Queritur: q̄re tribus exclusis, sex tm̄ in p̄fatione cōi ponuntur: in q̄ p celos throni accipiunt: vt dictū est. Uidet em̄ ex hoc q̄ illi cū ceter⁹ maiestatē diuinā nō glificant z adorāt. Sed absit ħ Hā ꝑtutes celor oēs ordines cōprehēdūt: vt testat Gregor⁹ in homelia illi⁹ euāgelij Erūt signa in sole z luna. Unū ps. Uerbo dñi celi firmati sunt. et s. o. e. o. v. e. Et iter. Dñs virtutū ipe est rex glie. Uel forte licz occulta: tñ circa hoc p uisum est rōne. Dionysius q̄ppe tres esse tradidit hierarchias siue ordines angelor trinos in singulis ponens: vt sit ordo trinitat⁹ eis insinuet impsa. Et dr hierarchia a hiera qd̄ ē sacr⁹, z archos qd̄ est princeps: q̄si sacer ꝓncipatus Sūt em̄ tres ordines supiores: tres inferiores: tres medij. Supiores sunt seraphin cherubin z throni. Medij se dñatōes: ꝓncipatus z ptātes. Inferiores se ꝑtutes: archāgeli z angeli. De q̄r singlis medi⁹ ordo in p̄fatōe subtrahit, ad notādū q̄ cōpatōe trinitatis etne cui⁹ maiestas in ea p̄cipue recōmēdat: oīs alia trinitas diminuta reputur z imꝑfecta. Naz q̄s in nubib⁹ eq̄bit dño: q̄s silis erit dño ī filijs boīm: De supioribꝰ subtrahit cherubin, de medijs ꝓncipat⁹, de inferioribꝰ archāgeli. Hāc q̄ppe eternā z indiuiduā trinitatē laudāt angeli: adorāt dñatiões: tremūt ptātes. Cū q̄b⁹ et nr̄as voces. Duas ei oīpotēs de⁹ rōnales edidit creaturas: angelicā vicz et hūanam q̄ laudib⁹ diuis insisterēt: et ei gratiar redderent actōnes: q̄s dū pari voto ꝓcelebrāt tanq̄ supiores cū inferioribꝰ corde in celesti citbara sociant. de q̄ dr Joānes. Et audiui vocē sicut citbaredor citbarizātiū in citbar⁹ suis. et cantabāt q̄si cāticū nouum Acto ergo dr, socia exultatōe cōcelebrāt. qm̄ oēs p̄dicti ordines z etiam hūana creatura maiestatē dei patr⁹ p cbr̄m socia exultatiōe eq̄liter cōcelebrāt: supplici cōfessiōe q̄si nō supba p̄sūptiōe: sed hūili laude dicētes: Sanct⁹ sctūs sanctus tc̄. Porro Hes

lasi⁹ papa tract⁹ z hymnos cōposuit: z pfationes cantu q̄dem z elimato ſmōe dictauit. Et est notandū q̄ lz olim innūere eēnt pfationes: hodie decē tm̄ sunt canoniz ate. Uñ Pelagi⁹ papa inq̄t. Inuenim⁹ has nouē prefatiōes in sacro catalogo tm̄imō recipiendas. Una in resurrectiōe z in albis pascalib⁹. i. ā septiana pascali. Alia in die ascē siōis dñi. Tertia in die penteč. Quarta in natali dñi. Quinta in epiphania dñi. Sexta de ap̄lis. Septima de sancta trinitate. Octaua de cruce. Nona de ieiunio i q̄dragesima tm̄imō dicēdā. De qua dicet in. vj. parte sub quarta feria cinerū. Urban⁹ q̄q̄ papa addidit decimā de btā ỹgine maria illam vicz. Equū z salutare, que et vnigenitum tuum zč.

De Sanctus.

Ecclesia sperans

e sociari angelis z archangelis de q̄b⁹ in pfatiōe facta est mētio: statim post illā pformat se angelico cātui canēs hymnū illū Sāct⁹ sctūs sctūs zč. quē Sixt⁹ papa p̄m⁹ instituit decātari. Dic est cant⁹ pueroꝝ quē cantauerūt dño offerenti se illis in decima luna q̄ q̄si reseruat⁹ fuit vsq̄ ad decimāquartaz lunā in bethania. Cū ḡ sacerdos finit laudē siue pfationē: totus chor⁹ q̄ repūtat eccl'iam sil canit dictū angelicū hymnū vt vna z eq̄lis gl'ia z laus z honor decanteť patri z filio z sp̄uisancto Notandū aūt est q̄ hymn⁹ iste partim angeloꝝ et ptim hoim ꝑba cōplectit. Prima em̄ ps laudē ꝓtinet angeloꝝ. vltima hoim Legit em̄ in Esa. vj. ca. q̄ seraphin clamabant alter ad alterꝝ et dicebāt: sanct⁹ sctūs sctūs dñs de⁹ exercituū. plena est oīs terra gloria ei⁹. Legit q̄z in euāgelio Matt. xxj et Mar. xj. q̄ qui p̄cedebant z q̄ seq̄bant clamabāt dicētes. Osanna filio dauid. bñdictus q̄ venit in noīe dñi. Siq̄dē vox angeloꝝ. s. osanna i altissimis trinitat̄ z vnitatis in deo cōmēdat arcanū. Uox hoim. s. osanna filio dauid diuinitat̄ z hūanitatis i chr̄o psonat sacrm. Merito āt cātica angeloꝝ in eccl'ia cāram⁹. q̄z p hoc sacrificiuz terrena celestib⁹ jūgi nō dubitam⁹. ei⁹ cū eis in excelsis saluari clamam⁹. Illud etiā aduertēdū est q̄ ter ōr sanct⁹: vt noteť trinitas seu distinctio psonaꝝ. sed semel tm̄ ōr: dñs de⁹ sabaoth: vt noteť diuine vsie vnitas. q̄ vnitas adorať. vt sic trinitat̄ z vnitat̄ mysterio cōprobeť. Itē ōr ter in singulari nūero sanct⁹. z nō ōr pl'aliť sctī: vt vna sctās in bis trib⁹ psonis: z vna etnitas intelligať. Hoc nō solū seraphin clamabant sub excelso dei solio ſm ꝓpham. sz q̄tuor aīalia ſm Apoč. In circūitu sedis reḡem nō hēbant/die ac nocte dicētia: sctūs scūs sanct⁹ dñs de⁹ oīpotēs. Dī aūt de⁹ sctūs. i. sctificans: nō aūt sctificat⁹. Uñ: sancti estote: q̄z ego sctūs sum dñs de⁹ vr. Dicit pater sctūs: dicēte filio. Pr sctifica eos in ṽitate q̄s dedisti mihi: q̄z tu sctūs es. Dī filius sanctus: angelo ꝓtestāte. Qō nascet inq̄t ex te sanctū vocabit fili⁹ dei. Dicit sctūs sp̄ūsanctus: chr̄o dicēte. Accipite sp̄ūmsctm̄: q̄rū remiseritis pctā/remissa erunt. Dicit q̄z dñs de⁹ sabaoth z dñs exercituū vicz angeloꝝ et hoim. quoꝝ terribilis est vt castroꝝ acies ordinata. de quo in psal. ōr ab angel⁹ Quis ē iste rex gl'ie: dñs ṽtutū zč. Tot em̄ exercit⁹ hz deus in terra q̄t sūt ordines in ecclesia. tot habet in celis q̄t ordines sūt i angelis. Uoīe ergo celoꝝ z terre angeli z homines diuia pleni gratia ḡ ꝓhibenť. Uel ad ir̄am celi z terra gl'ia diuina replenť. q̄a deitas ē vbiq̄. Uñ ꝓpha. Si ascēdero in celū/tu illic es. si ōscēdero ad ifernū/ades Sabaoth ergo dñs exercituum sine militiaꝝ ṽtutū siue victoriaꝝ interp̄tat. vel oīpotens: vt ipse sit dñs de⁹ z ipse oīpotens q̄ exercit⁹ angeloꝝ atq̄ hoim disponit. Et ideo subdit. Pleni sunt celi z terra gloria tua. Hoc est: vt ei⁹ gl'ia celi z terra gubnentur. et q̄ in celis z q̄ in terra sunt gl'ificent z honorēt nomē sanctū ei⁹. Celi aūt pleni st gl'ia re: terra spe. Tūc ꝑo et re plena erit cū adimplebit illud: Fiat volūtas tua sicut i celo z in terra. Dum aūt dicim⁹: pleni sunt celi z terra gl'ia tua. agim⁹ gr̄as creatori de oīb⁹ bñficiis. Dū ꝑo dicim⁹. Bñdict⁹ qui venit. agim⁹ gr̄as specialiter de bñficio redēptiōis. Quia em̄ necessariū est ad eternā salutē incarnatiōis mysteriū cōfiteri: recte subiūgit Bñdict⁹ q̄ venit in noīe dñi. Ego inq̄t veni in noīe p̄ris mei. Nomē patris est fili⁹. de q̄ ōr ꝓpha. Ecce nomē dñi venit de lōginq̄. Dū ergo Sanct⁹ inchoat: inclinati stare debem⁹. q̄z tūc incarnationē: maiestatēq̄ diuinā p angeloꝝ hominūq̄ cātū recognitā veneramur. Rursus dicēdo Benedict⁹ zč. Et cū hec sint de euāgelio: debemus signum seu vexillū crucis nobis fācere seu imponere. quia. chr̄ist⁹ p crucē triūpha

uit ꝛ nos triūphare facit. Qñ ei chr̃s vēit ad hierl'm ꝛ descēdit de mōte oliueti. tunc filij isrl' clamauerūt dicētes. Bñdict⁹ q̄ venit in noīe dñi. Qui aduēt⁹ chr̃i i hierusalē significat futurā rsurrectionē qñ ipe veniet iudicare viuos ꝛ mortuos. ꝛ apparebit nob in eadē carne q̄ p nob passus ē. ꝛ tūc in noīe ihesu oē genu flectet: celestiū: terrestriū ꝛ infernoꝝ. Uñ ꝛ nr̃ūc q̄dā icipiūt genu flectere ꝛ deuote orare. Sequit. Osanna qđ est ebr̃ū hebreū ꝛ ꝓcat salua obsecro. supplendū ē pl'm tuū vl' totū mōm. Cōpositū q̄dez ex duob̃ ē ex osi qđ interpt̃at saluifica. ꝛ anna qđ ē apd hebreos iteriectio obsecrāt̃is: motū animi significās sub depcātis affectu. Integre ḡ dr̃ osianna qđ nos corrupta medū vocabuli l̃ra ꝛ elisa dicimus osanna. qđ facim⁹ vl' ex ig̃rātia aut sciēt synalympbās vocalē elidim⁹ put i metris fieri ꝛsueuit. Dicit aūt bis osanna i excelsis ꝓpt duas ptes salutis q̄ fūt stola mētis ꝛ stola carnis q̄b⁹ scī btificant i gl'ia. vt vicz ania ꝛ corpore scrificati ꝛ saluati int angelos reputemur i excelsis. i. in altis. s. i celo. Repit aūt h̄ ysicul⁹ i psalmo. cxvij. qđ em̄ turbe dixer̃t osanna. h̄ est qđ dr̃ ibi. O dñe saluū me fac ꝛ eisdē ysis ibi subiūgit. Bñdict⁹ q̄ venit i noīe dñi. Sane in h̄ angelorꝝ ꝛ hoim ꝛcētu quādoq̄ organa ꝛcrepāt qđ a dauid et a Salomōe introductū est: q̄ instituerūt hymnos i sacrificijs organis ꝛ alijs istrumētis musicis ꝛcrepi ꝛ laudes a pl'o ꝛclamari. Uerūtm̄ q̄nto corr mai⁹ ē corpe: tāto domino deuoti⁹ corde q̄z corpe ꝛfitemur. De h̄ dicet in fine pem̄ q̄nte ptis. Et nūc au tē gestib⁹ ꝛ ysis chr̃i passio repñtat. Naz diacon⁹ ꝛ subdiacon⁹ post dorsum vadūt epi seu sacerdotis. i. q̄ fuga apl'orꝝ i chr̃i passiōe significat. put i ti. de oblatiōe dictū est Si q̄ ysto stāt retro altare pspicientes i eū significāt mulieres q̄ alōge stātes ei⁹ passionē viderūt. Oēs aūt ꝛ q̄ retro stāt: ꝛ q̄ i facie epi inspiciūt inclinant se. maiestatē diuinam ꝛ incarnationē domini venerantes que p cantus angelorꝝ ꝛ hominū introducta sunt. Ordo em̄ angelorꝝ dicens. Sanctus sanctus sanctus dom⁹ deus sabaoth: maiestatem introdurit diuinaz. Ordo ysto hominū dicēs. Benedictus qui venit in nomine domini: aduentū significauit incarne. Ipa q̄q̄ inclinatio meticiam significat discipulorꝝ de morte chr̃isti. qui nō audebant se erigere ꝛ confiteri se esse discipulos eius. Ideoq̄ stant inclinati donec dicatur. Libera nos a malo. Uanuz em̄ erat eis ante lucem surgere. i. ante resurrectionē de chr̃isto gloriari. per quam sunt ab oribus tribulatiōib⁹ liberati. Uñ ꝛ hec petitis in dominica oratione septima est q̄ numerus est vniuersitatis. De h̄ dictū est sub titulo qualiter episcop⁹ vel sacerdos ad altare ꝛc.

De secreta seu canone misse.

Ost acclamatiōm

p ꝓconiū sequit secretū silentiuz: in q̄ ꝛ misse canon deuote dicit ꝛ sacrum mysteriū pagit. qđ fit p solū sacerdotē. qm̄ ꝛm Matthēū chr̃s solus orauit Et ꝛm q̄sdam hic incipit missa. qm̄ cetera sunt de solemnitate. Canon aūt misse ꝛ oblatio vt dictum est in ti. de ꝓfatiōe. ꝛ actio ꝛ canon ꝛ sacrificium ꝛ secreta vocatur. Actio dicitur ꝓpter sacra mysteria que in eo agunt. ꝛ quia tunc cum deo agitur causa nostra vt dictum est in pemio huius partis. Uñ quia in ca. illo. Cōicantes ꝛc. ꝛ in illo. Hāc igit oblationē. certis diebꝫ vltra ordinaria canonis seu actionis ꝓba q̄daz addunt ꝛ dicunt. ideo in missalib⁹ i variis locis sup illas additiōes scribit talis titulus seu rubrica Infra actionē. eo q̄ illa infra seu quasi in medio ipius actiōis siue canonis dici debēt. Canon ꝓo dicit quia regulis patrū cōpositus est. a sanctis em̄ patrib⁹ aliq̄ ꝓba mystica sūt ibi instituta. Canon aūt grece dr̃ regula latine. Dicit etiā canon. q̄ regulariter chr̃s ver⁹ sacerdos in eo repñtat. seu q̄ p hūc regularit fit ꝛsecratio sacri. Sacrificiū aūt dr̃ a sua parte dignior. de q̄ dictū ē sub ti. de oblatiōe. Secreta dr̃ q̄si nob occulta. q̄ humana ratio neq̄q̄ tātū plenarie mysteriū capere pt. Ad qđ significandū merito secreta voce celebrat. Ad hoc etiam significandum sacerdos secretum intrans quasi velatur quibusdam cortinis: que sunt in lateribꝫ altaris: prout infra dicetur in quarta particula canonis sup verbo Banc igit. Dicit etiam secreta: quia secrete ꝛ sub silentio dr̃. Chr̃istus em̄ ad ꝛsecrationē corpis sui ꝓuenturus secrete ꝛ solus orabat. ab hora cene vsq̄ dū suspēsus est in cruce. quas oriones secreta significat. Priscis q̄q̄ tēporib⁹ antiq̄ patres sub silētio sacrificabāt ꝛ cōicabāt. qđ etiam in

ſabbato ſancto obſeruamus. Preterea vt Joānes euangeliſta deſcribit poſtq̄ chr̄s honorifice fuit recept⁹ z magnificat⁹ a turbis cū palmis z laudib⁹ abijt z abſcōdit ſe nō vtiq̄ trepidantis formidine ſed diſpenſatiōis officio: qz nondū venerat hora ei⁹ que poſtq̄ aduenit ſponte ad paſſionez acceſſit. Illud ergo chr̄i latibulū hoc ſecretū ſilentiū repſentat. i q̄ ſola dirigit ad dn̄m intēta deuotio. Tūc enī ſacerdos intrare debet ad cubiculū cordis et oſtio ſenſuum corpis clauſo. deū p̄em orare q̄ exauditor eſt clamoris cordis nō vocis. Unde anna typū gerēs eccleſie. nō petitione clamoſa. ſz tacita deuotiōe q̄d petiit impetrauit. ō qua in li. Reg. legit. q loquebat in corde ſuo z labia ei⁹ tantū mouebāt. ſz vox penitus nō audiebat. Uñ z Moyſi dn̄s inq̄t. Quid clamas ad me cū tamē ipſe taceret. Propheta etiā dicit. dicite in cordib⁹ vr̄is et in cubilibus veſtris cōpungimini. Potest tn̄ dici q p̄ma ſecretella repſentat tēp⁹ illud qn̄ chr̄s venit hieroſolymā ad diez feſtum nō manifeſte. hec aūt ſecreta tempus illud q̄ recept⁹ fuit in hierl'm cum hymnis et ramis. z ſexta feria ſequēti crucifix⁹ fuit. p̄fatio vero illud qn̄ chr̄s in cenaculo hymnū retulit: z illo dicto exierunt in montez oliueti. ſurſum corda aſcendētia. Secūdo ideo ſecreta in ſilentio ōr. ne ſacerdos clamando his que aguntur minus intendat. Tertio ne vox ſacerdotis nimis clamore ōficiat. Quarto ne ſacroſancta p̄ba vileſcāt Ferē em̄ q cū antiq̄tus publice z alta voce canon diceret. oēs pene per vſum illū ſciebant: z in plateis z in vicis decantabant. Uñ cū q̄dā paſtores illū in agro cantarēt. et panē ſup lapidē poſuiſſent. ad verborū ip̄or̄ p̄lationē panis in carnē ꝓuerſus eſt. Ipi tn̄ dīno iudicio igne celit⁹ miſſo p̄cuſſi ſūt. Propt̄ qō ſcti p̄res ſtatuerunt verba iſta ſub ſilentio dici. inhibētes ſub anathemate ne p̄ferant niſi a ſacerdotib⁹ ſup altare z in miſſa z cū veſtib⁹ ſacr̄s. Quedā etiā orōes q̄ añ p̄fationē ſub ſilentio dicunt ſecrete vocant. De q̄ z de ſilētio ſub ti. ō iclinatione ſacerdotis dictū eſt. Cōſecrātis ergo mēs vt p̄miſſuz ē ad id ſolū dz ē inten̄a Nā eos q̄ adorāt in ſpū z veritate adorare oportet. Ne ꝯo muſce moriētes p̄dāt ſuauitatē vnguēti. i. ne ip̄or̄ cogitatōes tollāt deuotōez orōnis flabello ſp̄ūs abigant id ē inſpiratiōe gr̄e repellant. q̄ten⁹ auſter aduenies z ſp̄ūſctus accedēs p̄flet ort̄. i. mentē fecūdet vt aromata fluāt. i. vt virtutes abundēt. Ad qō etiā ſcandū eſtiuo tpe materiale flabellū dā ſecreta ōr adhibetur. Hac etiā rōne videlicet ne muſce veniētes p̄dāt ſuauitatē vnguēti. dici p̄t q canō dici dz expedite. nō morose. z ne auditoribus tediū generet. Uñ in Exo. ōr. Fac feſtinanter q̄d de imolatiōe agni dictū eſt. Et p̄bat etiā ibi. Et comederſ feſtinanter. Sed nec nimis etiā feſtināter. qz nō dz ſacrificiū ſine ſale. i. diſcretione z deuotiōe offerri debet etiā in libro legi ne vll⁹ error ꝓtingere poſſit. Porro ſacerdos miſſaz celebrās repſentat ea q̄ oli p̄tifex intra ſanctaſctō⁹ egit z q̄ chr̄s egit quē ille p̄figurauit. Sicq̄z ea q̄ fiūt a p̄ncipio ſecrete vſq̄ in finē paſſionem dn̄i ſepulturā z reſurrectiōez dn̄icā repn̄tāt Recolit enī ibi memoria eorū q̄ geſta ſūt p hebdomadā añ paſcalē a decima luna primi menſis qn̄ ieſus abijt hieroſolymā vſq̄ ad ſeptimādecimā qn̄ reſurrexit a mortuis Propt̄ qō i pleriſq̄ ſacramētarijs int̄ p̄factionē z canonē imago crucifixi depingit. vt nō ſolū intellect⁹ l̄r̄e verūetiā aſpect⁹ picture mēoriā dn̄ice paſſiōis inſpiret Et fortē diuīa factū eſt. puidētia. licz būana non ſit induſtria. p̄curatuz vt ab ea l̄r̄a canon inciperet. ſ. a t q̄ hebraice thau ōr. q̄ ſui formaſignū z myſteriū crucſ oñdit z exp̄mit. dicente dn̄o p ezechielē Signa thau i frōtibus vr̄or̄ dolētiū z gemētiū ſup abominatiōib⁹ hierl'm. Quoniā p chr̄i paſſionē hec oīa in cruce ipleta ſūt z efficaciā habēt. In q̄buſdā tn̄ codicib⁹ maieſtas p̄ſr etiā imago depingit crucifixi: vt ſacerdos q̄i p̄ntem videat quem inuocat z quē alloq̄t dicēs Te igit⁹ rē. et paſſio q̄ hic repreſentatur cordis oculis ingerat. Sacerdos aūt oſculat pedes maieſtatis ipſi⁹ z ſe ſigit in frōte. inuēs q reuerēter ad myſteriū paſſionis accedit. Quidā tn̄ p̄us oſculant pedes maieſtatis et poſtea crucifixi ſm ſeriez canonis. Alij ecōtra: qz p filiū ꝓuenit ad p̄rem. Deide dicens Te igit⁹ ſe inclinat vt ibi dicet. Secreta ergo paſſionē repn̄tat. Paſſio incipit ibi. Unde z memores rē. Crucifixio ibi. Hoſtiam puram. hoſtiā ſanctā. hoſtiā imaculatā Oratio ꝓo a chr̄o in cruce incepta ibi Supplices te rogamus rē. Epi⁹ ſeu ſacerdoſ inclinatio tūc facta ante altare fcat emiſſionem ſp̄ūs capite inclinato. Eleuatio vocis cum ōr. Hoc dz fcat exclamationē Leua

turionis dicētis. Uere filius dei erat iste. Due cruces sup corp⁹ ⁊ calicem facte docēt chm̄ p duob⁹ pplis crucifixū. Oblata in calice significat corp⁹ chi. Uinum in calice sanguinem ei⁹. Subdiacon⁹ recedens a facie episcopi incipientis Pat nr̄: significat mulieres sepulto dño recedentes a monumento. Patena significat feminarū corda in obsequio sepulture chi latitudine charitatis patentis, put sub ti. de oblatiōe dictū est. De his p sua loca dicet. Tradit autē q̄ Gelasi⁹ papa q̄nquagesimus ꝑm⁹ a bto Petro canonē p̄ncipaliter ordinauit. Nō enī secreta tota simul ab vno cōposita est, put dicet in tertia particula sup ꝓbo Cōmunicātes. Et licet alīq̄ ꝓba sint ab aliq̄bus q̄s tn̄ ignoram⁹ addita, que in euangelīj textu nō ꝓtinentur: vt dicet in sexta particula super ꝓbo Eleuatis oculis, nulli tn̄ subtrahere vel addere licz, nisi forte quandoq̄ eorū noīa pro quibus noīatim sacrificium offert: sicut inferi⁹ in .x. pticula oñdet. Notādū ꝓbo ē q̄ q̄dā sedent in cāone misse ꝯcantes ap̄los qui sedebant tristes de nece dñi in cenaculo. Alij stāt significātes moysen q̄ extēsis manib⁹ orabat ⁊ aaron ⁊ hur illius man⁹ sustētabat. De q̄ sub ti. de oratiōe dictū est. Quidā ꝓbo vt alīq̄ de ministr̄ nec sedent nec stāt: sed in vestib⁹ sacris sunt facie inclinati, put dictū est sub ti. ō sanct⁹ ⁊ sub titulo qualiter sacerdos ⁊ ministri ad altare debent stare.

Expositioni canonis hic vacare pre
e uidim⁹. Uerūtn̄ q̄cūq̄d exponendo conamur exp̄mere vix vll⁹ appet esse moment⁹. Deficit nāq̄ lingua. ꝯmo ⁊ ꝯparet, sup̄at ingeniū opp̄mit intellect⁹ pusabo tn̄ ad ostiū vt amic⁹ accōmodet mihi tres panes. q̄ marie in hoc ꝓuinio necessarij erūt. vicz fidē q̄ petit ⁊ accipit vitā, spem que q̄rit ⁊ inuenit vīa: et charitatē q̄ pulsat ⁊ apit veritatē. Canon aūt vndecim ꝓtinet partes. Scōa incipit ibi memento dñe. Tertia ibi. Cōicātes. Quarta ibi. Hāc igitur. Quinta ibi. Quā oblatiōez. Sexta ibi Qui pridie. Septima ibi. Sili mō. Octaua ibi. Unā et memores. Nona ibi. Supplices te rogam⁹. Decia ibi Memēto. Undecima ibi. Hoc quoq̄ Alij dicūt q̄ continet duodecim partes. Scōa ꝑs incipit ibi. In ꝑmis. Tertia ibi. Memento. Quarta ibi. Cōicātes. Quita ibi. Hāc igit. Sexta ibi. Qui ꝑdie. Septa ibi. Unā et memores. Octaua ibi. Supra q̄ ꝓpitio. Nona ibi. Memēto. Decia ibi. Hoc q̄z. Undecima ibi. Per quē hec oīa. Duodecia ibi. Orem⁹ ꝑcept⁹ sa.mo. Sed ꝼm alios sex lū ꝓtinet ptes. Scōa incipit ibi. In ꝑmis. Tertia ibi Cōicātes. Quarta ibi. Hāc igit Quita ibi Supplices te rogam⁹. Sexta ibi Orem⁹ ꝑcept⁹. Sūt etiā q̄ dicūt q̄ q̄nq̄ sūt tm̄ ptes. Unā ⁊ q̄ndes p chm̄ dñm nr̄m ꝓcludit: eoq̄ p q̄nq̄ ptitā dñi passiōez oīo fideliū eraudit. De hoc dictū est in fine premij hui⁹ pt⁹. Incipit ḡ canon et ei⁹ ꝑma ptic⁹a Te igit. Et expōit igit. i. certe. Sacerdos em̄ hoc dicēs: alloquit deū tanq̄ p̄nte. Uel istud igitur ꝓtinuat p̄cedentia. q̄si di. Tu es sct⁹ dñs: igit clemētissime p̄. i. clarissima mēte abūdātissime. vl. i. mi serico⁹dissime. vl. i. mētē clarificās. mens em̄ claresc it cū deū ꝓpitiū sentit. Que ꝓba dicēdo sacerdos: se añ altare inclinat ꝼcās q̄ Petr⁹ inclinauit se dū ꝑspexit in monumentū. Rursus hec sacerdot⁹ inclinatio in p̄ncipio canonis būilitatē chi ad passionem: q̄q̄ sacerdos ipe cū reuerētia ad mysteriū crucⁱ accedit significat. Et ī his verbis notat q̄ sicut legalis sacerdos vultum ꝑsus ꝓpitiatoriū babebat: put dictū est in ꝑmio hui⁹ pt⁹: sic ⁊ nr̄ ad dei clementiā co⁹ debet habere. Et sicut pōtifex intrabat in sancta sanctoꝝ semel in anno ferens sanguinē birci aut vituli: sic ⁊ chr̄s per ꝓpriū sanguinē semel introiuit in sctā eterna redēptiōe inuēta: sic ⁊ mīster eccl̄ie intrat cum sanguine in sancta sctoꝝ: q̄tiens ī mēte memoriā sanguis chi gerens secrete inchoat mysteriū: q̄ nō solū mēte sz etiā crucⁱ signaculo: de q̄ iam dicet chr̄i recitat passionem Sequit. Supplices. i. humiles. vti acceptā habeas. i. vt accipias seu vt grata habeas. et h̄ osculat altare in reuerentiā passionis: p hoc cō pati se ostendēs. Sane ea dē die qua laudes a turbis chr̄o sūt acclamate. vicz decima luna ꝑmi mēsis qñ ꝼm legē typic⁹ agn⁹ in domos hebreoꝝ inferebat: verus agn⁹ ihesus chr̄s ingressus ē hierosolymā: et multis insidijs querebat ad mortem. Traditus ē autē a trib⁹. s. a deo p nobis. Unde ap̄lus. Proprio filio suo nō pepercit deus: sed pro nobis omnib⁹ tradidit illum. A iuda. Unde in Mattheo. Querebat iudas oportunitatē vt eum traderet. Et a iudeis ꝑilato. Unde in Johanne. Gens tua et pontifices tui tradide-

sunt te mihi. Prima traditio fuit ex gratia quia dilexit nos. z tradidit seipm p nobis. Secunda ex auaricia. qz constituerūt ei. xxx argēteos. Tertia fuit ex inuidia. Sciebat em Pilat⁹ q̄ p inuidiaz tradidissent eum. De⁹ ergo tradidit illū ex dono. iudas pro munere. iude⁹ in sacrificiū illibatū. Ad qđ designādū sacerdos facit tres cruces sup oblatā z calicez cum dicit. Hec dona hec munera. hec sctā sacrificia illibata. q.d. Offerim⁹ tibi clemētissime pat hec dona hec munera. hec sctā sacrificia cōmemorātes illam traditionē quā de⁹ fecit ex dono. iudas p munere. iude⁹ in sacrificiū illibatuz. singuli tñ ad mortē: mortē aūt crucis Secūdo etiā fiūt tres cruces in reuerētia ei⁹ q̄ est trinus de⁹ cui⁹ potētia fit cōuersio panis et vini. Tertio in figurā triplicis vnionis in acceptōe saluatoris. Quarto in memoriā trine crucifixiōis. Prima fuit in voluntate psequētiū. ō q̄. Matth. xxvj. Collegerūt pōtifices zc. Secūda fuit i voce clamantiū de q̄ Matth. xxvij. At illi magis clamabāt. crucifige eū Tertia fuit in crucifixione manuū z pedū de q̄ Lucas. Crucifixerūt eū. Quīto in trib⁹ cruciv tps ante legē (qđ tps trib⁹ distinguit interuallis) innuimus. s. ab adā ad noe. inde ad abraaz et inde ad moysen. In qb⁹ tpibus iusti chīm suis sacrificijs pfigurauerūt vt abel i agno: melchisedech in pane z vino. z abraā in filio. Uel p premissa tria ybā nō aliud atq̄ aliō ōr: sz res vna p sui magnitudine diuersa appellatiōe laudat. Donū q̄dē est dātis. munus accipientis. sacrificiū offerentis. Pat dedit. filius obtulit. spūssctūs accepit. Uñ apl's Chīs p spūmsctum semetipm obtulit deo imaculatū. Singuli tñ dederūt: obtulerūt: z acceperunt. Sz ad distinctionē ōr pat dedisse ppt autoritatē. filius obtulisse p: pter humilitatē. spūssctūs accepisse ppter benignitatē. Eadē em sacrificia dona sunt simul z munera. Dona sūt nob ad sustentationē a ōo collata. mūera sūt a nob deo vt laudet oblata. Hā z q̄ sacris offerūt altarib⁹ z mūera nūcupāt z dona. Uñ z dñs in q̄t in euāgelio. Si offers mun⁹ tuū añ altare. vade. pus recōciliari frī tuo. Et daniel dixit ad balthasar Munera tua tibi sint et dona tua alteri da. Et alibi. Respexit de⁹ ad abel z ad munera ei⁹. Sacrificia dicūt: qz sacrificāt z offerūt p pctis nris z nos sacros efficiūt. Uñ apl's inq̄t de pōtifice. vt offerat dona z sacrificia p pctis. Sermo: nū igit inculcatio pie deuotiōis est excitatio z ineffabilis ymēdano sacramēti. qđ sacramētū digne eucharistia appellat: put dicet in vj. qte sup verbo. Qui pdie. Prospric aūt mun⁹ homi. donū dat deo. Nam munera dicūt q̄ manibo dant vl accipiunt. Rursus dicūt dona q̄ ad panē in q̄ē farina et aq̄: munera q̄ ad vinū in q̄ē vinū et aq̄. hec sctā sacrificia q̄ ad vtrūq̄z ꝫm Aug. Dona offerim⁹ cū nosipos deo offerim⁹ z dona⁹. munera cū ei⁹ bñficiozū memores sumus. sacrificia illabata cū ei būlitatē et laudes ipendim⁹. Et nota q̄ ideo ōr plaut dona. munera. sacrificia: qz panis z vinum pusq̄z ysecret z diuerse sūt spēs substantiarū. z diuerse subē spēz. sz vbi ysecratio celestis accesserit. spēs q̄dē remanēt. sz subē conuertūt. itaq̄z diuersa sūt ytinētia. sz vnicū est ytentū. nā idē sub vtraq̄z spē ytinet. licz nō in idē vtraq̄z suba conuertat. sic infra plani⁹ z pleni⁹ ostēdet. Dicūt etiā sctā z illibata: qz panis z vinū scificāt in sacrosanctuz cozp⁹ z imaculatū sanguinē iesu chīi. Hō em dicūt illibata q̄si nōdū gustata: sed poti⁹ dicūt illibata. i. imaculata q̄ sine macla cordis z corpis optet offerri. qtenꝰ et cor ab iniq̄tate. z corp⁹ ab imūdicia purgetur añq̄z offerāt. Qm vt ait apl's. Quicūq̄z manducauerit panē z biberit calicē dñi indigne. reꝰ erit corpis z sanguinis dñi. Probet aūt seipm hō z sic de pane illo edat z de calice bibat. q̄ em māducat z bibit indigne iudiciū sibi māducat z bibit. Dicūt ergo illibata. i. sine labe. sic agnꝰ paschalis imaculatꝰ q̄ fcat chīm q̄ est sine macula z ruga. Uel illibata. i. incorrupta. nō qz substātia panis z vini corrūpi nō possit. sz qz corpus et sanguis filij dei in que ytute verboz spēs iam transsubstantiate sunt corrūpi nō possunt. Uñ ps. Nō dabis sanctū tuū videre corruptionē. Tertio dicit illibata. ad notādū q̄ nullus extraneꝰ ad fidem debet approximare illis. vt dicet in tertia pticula sup verbo Cōicantes. Tria aūt sunt ecclesie sacrificia p tria q̄ fiebāt in veteri testamēto figurata. put dictū est in pemio huiꝰ pris. Se q̄t. In pmis q̄ tibi offerimꝰ zc. Sane legalis pontifex ingrediens ad sanctasanctorū orabat. vt dictū est in pemio huiꝰ partis et chīs ante passionem orauit se glorificari discipulosq̄z cōseruari. et nunc etiam sedēs ad dextrā patris interpellat p nobis.

Sic ꝛ nr̄ mīster seq̄ns Aarō ꝛ chīm p̄ tota supplicat eccl'ie q̄ ꝓsistit ī plat̄ ꝛ subiectis. Lz aūt vn9 tm̄ sacrificiū offerat: tamē pluraliter ōt offerim9. q; sacerdos nō tm̄ in sua: sed in tot9 eccl'ie p̄sona sacrificat. q̄p̄opt in sacrām̄to corp̄is chr̄i nil a bono mag̃/ nil a malo min9 pficit sacerdote: put dictū est in pemio hui9 ptis. Uer. nob ħ inuestigādū occurrit q̄bo et p q̄bo ꝛ q̄liter et ꝝ debeam9 sacrificiū altar̄ offerre. Et q̄: dē hec q̄ttuor ex ipō canone colligere possum9 euidēter. Quib: soli deo vicz indiuiduę trinitati. Pro q̄bo: p eccl'ia sc̄tā catholica vicz pro oīb orthodoxis. Qualiter: ī vnitate fidei vicz in cōione sanctor̄. Quare: p bñficijs corp̄alib spūalib et eternis. sed oīb ꝓpter deū. Primū notatur ibi. tibi reddūt vota sua etno deo viuo ꝛ vero. Secūdū ibi: p ecclesia tua sc̄tā catholica. Tertiū ibi: cōicantes ꝛ memo. ve. Quartū ibi: pro redēptiōe aniaꝝ suaꝝ p spe sa. ꝛ incol. suę. Sacrificiū ℊ laudis offert: ꝛ generaliꝛ p cūctis: ꝛ specialiter p q̄busdā. s. p plat̄ q̄ sunt iuxta ap'lm in sublimitate ꝓstituti. ꝛ p subditis. p virꝭ ꝛ mlieribꝫ. p sacerdotib et astantib. p nob ꝛ nostrꝭ. De platis ꝛ subditis ibi: vna cū famulo tuo papa nr̄o ꝛ oīb orthodoxis. De virꝭ ꝛ mulieribꝫ ibi. Memēto dñe famulor̄ famulaꝝq; tuaꝝ. De sacerdotib ꝛ astantib ibi: oīm circūstantiū et q̄ tibi offerūt hoc sacrificiū. De nobis ꝛ nostrꝭ ibi: pro se suisq; oīb. Sic ℊ exponēda est lr̄a. Que tibi offerim9 in ꝑmis. i. ꝑncipaliter pro eccl'ia tua sc̄tā catholica. i. vniuersali toto orbeterraꝝ diffusa. ꝙ fidei sacramentꝭ vnita. quā. i. vt eam pacificare dignerꝭ vt habeat pacē ab hereticꝭ ꝛ scismaticis ꝛ adunare q̄ dispsa est iter pfidos ꝛ paganos. Uel ħ ōr q; orandū est p discordantib ab inicē. quā ꝛ custodire digneris a vicijs ꝛ demonib ꝛ regere in pspis ꝛ aduersis. Adiꝑm tū videt eē pacificare q̄ adunare: custodire q̄ regere. Tunc em̄ pacificat cū fideliū mētes adunat. vt p spūm scm̄ charitate diffusa m'litudinis credentiū sit cor vnū ꝛ anīa vna. Tūc custodit cū inter mūdi picula regit: vt de sc̄to mittēs auxiliū eā de sion tueat. Lz em̄ in Apoc. septē scr̄a habeat ecclesijs: vna tm̄ in canticis est colūba. nā sapia edificauit sibi domū ꝛ excidit columnas. Una igit̄ est ecclesia septē ordinib distributa vl' septē charismatib ī signita: quam ipe pacificat ꝛ adunat: ille custodit ꝛ regit qui ꝓpter ipsi9 regimē ꝛ munimē vnū ꝓposuit vniuersis: vt oēs ab vno sicut corp9 a capite gubernent. p q̄ statim orat cū ōr: vna cū famulo tuo papa nr̄o. quę ꝓba addidit Clemēs papa. Hā vt inq̄t Pelagius papa Cōstat ab vniuerso orbe separatos eē a q̄libet dissensiōe inf sacra mysteria aplici pontificis memoriā ꝑm ꝓsuetudinē nō frequēntāt Qui ꝓ nō sūt de rhomana vioceli. p suo q̄z debēt orare pōtifice: q̄tin9 vnitatē spūs in vinculo pacis obseruēt. Uñ debent dicere ꝓba seq̄ntia. s. et antistite nr̄o. Antistes tm̄ ipse celebrās nō debet ea dicere. Qđ ꝓ addunt q̄dā de antistite ꝛ rege/ noua traditio est. vbi orandū eē p plat̄ ostēdit. Orandū etiā esse p ꝑncipe apls docz. j. ad Tim. ij. ca. Obsecro inq̄t ꝑmo oīm fieri obsecrationes: orōnes: postulatiōes: ꝛ grāparactiōes p oīb hoīb: p regib ꝛ oīb q̄ in sublimitate sunt ꝓstituti: vt q̄etam ꝛ tranq̄llā vitam agam9 in omni pietate ꝛ castitate. Sic em̄ due sunt vite: celestis vicz ꝛ terrena. vna q̄ spūs viuit ex deo. et altera q̄ caro viuit ex spū: Ita due sūt ptātes: ecclesiastica vicz ꝛ mūdana. vna q̄ moderat spūalia. ꝛ altera q̄ moderat carnalia. ista p clericos. ꝛ illa per laicos. Post vtrāq; potestatē orandū est p oīb orthodoxis: qui vtrāq; fidem: catholicam vicz ꝛ apostolicā venerant ꝛ colūt. et sic heretici ꝛ scismatici excludunt. Orthodoxi em̄ q̄si recte gl'iantes dicunt: qui vicz deū recte fidei cōfessiōe glorificant.

Secunda pars canonis

Emento dñe

famul'or̄ famulaꝝq; tuaꝝ ꝛ oīm circūstantiū ꝛc. Secūda ps in qua etiā ostendit orandū esse p subditꝭ. Et ex hac iūctura ꝓbor̄ euidēter cōuincit q; ī hoc loco debeat sacerdos specialit vivos q̄s voluerit memorare: q̄m̄ sub seq̄nti Memēto defunctor̄: poterit agere memoriaꝭ specialē. Hinc etiaꝭ euidēter appet q̄ sctm̄ sit ꝛ salubre missaꝝ interesse mysterijs: cum sacrificiū eucharistie p circūstātib specialiter offerat. Uer. cū deꝰ nihil ignoret nec alicui9 valeat obliuiſci: q̄d est q̄ petimus vt deꝰ memīerit nr̄i. Porro deꝰ ōr scire q̄s approbat. Unde. Nouit dñs q̄ sunt eius Et ōr nescire q̄s reprobat. vnō. Non noui vos. Rursus ōr oblīuiſci malor̄: cū mal9 ad bonū reuertit. vñ. Si impi9 egerit penitentiā: oīm iniq̄tatū ei9 nō recordabor. Et

ꝛ obliuiſci bonoꝝ.cū bon⁹ ad malū uerti ť.vñ. Si iuſt⁹.a iuſticia ſua ſe auerterit. oēs iuſticias ei⁹ nō recordabor.De⁹ etiam q̃ñq̃ recordať ad miſerēdū. vñ. Memēto mei de⁹ me⁹ qꝛ vent⁹ eſt vita mea.Q̃ñq̃ ad puniendū. vñ. Memēto dñe filia ꝛ edom in die dieꝝ.l'm petim⁹ ergo nō vt nr̃i meminerit ſz vt nr̃i miſereať.ſm illud Reminiſcere miſerationū tuaꝝ dñe.ꝛ m.tu.q̃ a ſc̃lo fuť Seq̃ť Quoꝝ tibi fides cognita eſt.ꝛ nota deuotio.q.d. Qui ꝓpinaris fidelib⁹.ꝛ deuotis.q̃ ſolus vides in cōſcientijs.q̃ recte credāt.ꝛ deuote te diligant. vtpote rerum ſcrutatoꝛ ꝛ coꝛdiū.de⁹ ſciaꝝ dñs occultoꝝ oīm ꝓſcrutatoꝛ.i cui⁹ ꝓſpectu nulla creatura eſt inuiſibil': Pꝛo q̃b⁹ tibi offerim⁹ vel q̃ tibi offerūt hoc ſacrificiū laudis ꝛc̃.q.d. Memēto dñe ñ ſolū coꝝ.ꝓ q̃b⁹ offerim⁹: ſz etiā ſacerdotū q̃ offerūt ℞ ſacrificiū laudis Cū ei ſacerdos offert.ꝓ ꝓp'o: nihilo min⁹ et ꝓ ſe. Vl' iō dicit.ꝓ q̃b⁹tibi offerim⁹ vl' q̃ tibi offerūt qꝛ nō ſolū offerūt ſacerdotes ſed ꝛ vniuerſi fideles. Vñ q̃ ſpēal'r adiplet miſterio ſacerdotū: ℞ vniuerſal'r agit voto fideliū Vl'.ꝓ q̃b⁹ tibi offerim⁹.ſ.actu. vl' q̃ tibi offerūt.ſcz deuotiōe. Dicit autē ſacrificiū laudis ſm illō apl'i. Quicq̃d facere debeť oīa in laudē dei facite.vt ꝺs laudet in vob Scꝺo ſacrificiū laudis ꝺꝛ. qꝛ cℏ̄ius gr̃as agēs illō ůtituit.put dicet i.vj.ꝓticula ſuꝓꝺbo. Gr̃as agēs. Tertio iſto.qꝛ cū ꝺo q̃c q̃ offerim⁹.ſua tibi reddim⁹.nō nr̃a largimur. Vñ ꝑs. Si eſuriero nō dicā tibi.me⁹ eſt ei oꝛb terre ꝛ plenitudo ei⁹. Ergo īmola ꝺo ſacrificiū laudis.ꝛ redde altiſſimo vota tua. Quarto: qꝛ deū laudare debem⁹ nō ſolū qꝛ paſſus eſt.ꝓ nob.ſz etiā qꝛ nobiſcuz eſt quotidie vſq̃ ad ꝓſūmatiōem vite. Vl' qꝛ nō ſolū ſe dedit ꝓ nob in ꝓciū.ſz etiaz qꝛ dedit ſe nobis in cibū. vt ꝓ ꝓciū redimeret nos a moꝛte.ꝓ cibū aleret nos ad vitā. Vñ Qui mād̄ucat me: ipſe vi. ꝓpt̃ me. Pꝛo ſe: effegeſis ē.i. expoſitio ei⁹ q̃ ſeq̃ť ſcz ꝓ redēptiōe aīaꝝ ſuaꝝ. Pꝛo ſpe ſalutis ꝛ incolumitať ſue. Seq̃ť. Suiſq̃ omnib⁹ ꝛc̃. vicz cō ſanguineis ꝛ affinib⁹.familiarib⁹ vel amicis. licet em̄ diligere teneamur etiā inimicos ſm illud. Diligite inimicos vr̄os: ſeruare tamē debem⁹ ordinē charitatis.q̃ incipit a ſeipō ſm illud. Introduxit me rex in cellā vinariā ꝛ ordinauit in me charitatez. Vñ ꝛ apl's ait Dū tp̄s habem⁹ operemur bonū ad oēs maxīe aūt ad domeſticos fidei. Pꝛo redemptiōe aīaꝝ ſuaꝝ ꝛc̃. q̃ſi nō ꝓ tps li lucro vel appetitu terrenoꝝ.ſz ꝓ ſpe ſalutis ꝛ incolumitatis ſue.i. ꝓ ſalute vel incolumitate ſperāda.ſpe eni ſalui facti ſumus. Pꝛo ſalute q̃dē mētis ꝛ incolumitate coꝛpis.nam vtraq̃ ſanitas eſt ab illo q̃ dicit. Sal⁹ ꝑpl̄i ego ſum. Uez vtraq̃ ſanitas ꝓ uenit ex redēptiōe aīe.i. de remiſſiōe pcti. ſic ecōtra de reatu pcti ꝓcedit infirmitas vtriuſq̃ iuxta ſniaz ꝓitatis. Ecce ſanus in q̃t fact⁹ es iā noli peccare ne deteri⁹ aliq̃d tibi ꝓtingat: Porro tria ſūt bois bona.ſcz coꝛpalia ſpūalia ꝛ etna. vicz infima media et ſup̄ma.ꝓ q̃b⁹ ſacerdos dicit ſe offerre ꝓ coꝛpalib⁹. ibi.ꝓ incolūitate: ꝓ ſpūalib⁹. ibi ꝓ redēptiōe.ꝓ etnis: ibi.ꝓ ſalute. Vñ ꝛ dñs docet nos pꝛo his tribꝰ oꝛare. vicz pꝛo eternis.vnde Adueniat regnū tuū.ꝓ ſpūalib⁹. vnde Fiat volūtas tua ſic̄ in celo ꝛ ī terra ꝓ coꝛpalib⁹. vnde Panē noſtrū quotidianum da nobis hodie. Offerim⁹ ergo ſacrificiū.ꝓ etnis vt denť nob⁹ in p̄miū.ꝓ ſpūalibus vt denť nob⁹ ad meritū.ꝓ coꝛpalibus vt denť nobis ad adminiculū: vt per hec ꝛ iſta pueniam⁹ ad illa. Uerū cuz dicat apoſtol⁹ q̃ virt⁹ in infirmtate ꝑficit̃ur. et iterū cū infirmoꝛ tunc foꝛtioꝛ ſū.q̃dē q̃ pꝛo coꝛporali incolumitate ſacrificiū laudis offerim⁹.niſi vt nobis ꝓſeruata vel reddita ſanitate gratiarūactiōes ī eccl̄ia referamus. Sequiť. Tibiq̃ reddūt vota ſua ꝛc̃. vota ſua dicunť q̃ volūtarie ꝓmittunť: qꝛ voleꝛ ꝛ libenter deo vouere ꝛ votū reddere debem⁹. Uez cū nr̃a donem⁹ ꝛ aliena reddamus.quō vota ſi ſua ſūt reddūt ꝛ nō poti⁹ donāt. vel ſi reddūt quō ſua ſūt ꝛ nō poti⁹ aliena. Sane votū bonū ꝛ bois ꝛ ōi ē: ſed dei ꝓpter autoꝛitatē gr̃e.bois ꝓpter libꝛatē arbitrij. Propter q̃ dicit apoſtolus. Non autē ego ſed gr̃a dei mecū.

Tertia ꝓ canonis.

Dmmunicantes

c ꝛc̃. Tertia ꝑs. Ciric⁹ papa addidit hec verba. Cōmunicātes ꝛ memoriā venerātes. Sane pōtifex vt lex iubebat thuribulū viuis carbonib⁹ plenū intra ſanctaſctoꝝ ſecū portabat. ſicut in pemiorib⁹ ꝓtis dictum eſt. ꝛ cℏ̄is carnis ſue thuribulū oī virtute plenū tulit ad aſtra. ſic et ſacerdos noſter cℏ̄i vicē tenēs. vacuus a pctis et plenus virtutū odoꝛib⁹ ad ſacrificium altaris accedere debet. Cōicantes et

l

memo.ve.cõmunicare idem est qõ particĩ pare: qz scõꝝ ⁊ ãgelorꝝ pascuis cõicare debem⁹. Quattuor aũt mõis in eccĩa cõicat put dicet i.vj. pticla sup ꝓbo Qui pridie. Memoriã venerari idẽ ẽ qõ mẽoriã honorabilr colere: q btã Maria ꝓgo p aduẽtũ spũsci gẽitrix fcã ẽ filij ei iesu xpi dñi nr̃i q ẽs ⁊ hõ ẽ. Illud aũt notãdũ ẽ q secreta ñ tota sil' ab vno: sz pticulatim a plãto ex eo ppendit fuisse ꝓpolita: qz ter in ea sctõrum cõmẽoratio repetit: lz hiꝑm puenerit ad laudẽ ⁊ gl'am trinitat̃. In scda q ppe cõmemoratiõe supplent q de pmissis sctis deesse videbant i pma. Nec in ea cõmẽoratiõe q fit añ ꝓsecratõꝝ corpis chr̃i postulatur scõꝝ suffragiũ. In ea ẽ q fit post ꝓsecratõꝝ corpis chr̃i sctõꝝ ꝓcorũ iplorat: qz nimiꝝ añcꝫ corpꝰ chr̃i qõ ẽ vniuersal' ecclia ꝓsecret. i. ancꝫ regnũ aduenias necessariũ z est nob i via scõꝝ suffragiũ vt meritis eoꝝ et pcibꝰ diuĩe ptectõis muniamur auxilio z vbi corpꝰ chr̃i fuerit ꝓsecratũ. i. vbi regnũ aduenerit assẽqmur i patria scõꝝ cõsortiũ: vt societatẽ ⁊ ptem cũ sctis aplis et martyribꝰ bẽamꝰ. In via q ppe cõicamꝰ cũ sctis p fidẽ quã ipsi ħ habuer̃t: ⁊ nos habemus. in pria ꝓ participabimꝰ cũ sctis per spẽm quã ipsi hñt ⁊ nos habebimꝰ: nos ei fidẽ bẽmꝰ ⁊ spem: ⁊ illi spẽm hñt ⁊ rẽ: nos pcurrimꝰ stadiũ: isti possidẽt brauiũ, nos pugnamꝰ i via: illi triũphãt i patria. Cõicamꝰ igit ⁊ mẽoriã veneramur aplorũz ac martyrꝝ: ⁊ pcipue gliose ꝑgis dei genitricis marie: vt eoꝝ suffragio ħ fide pducamur ad spẽm. de stadio puemamꝰ ad brauium de via ad patriã trãscamꝰ. In pmis aũt nominat nomẽ be. Marie: qz ipsa eũ q obla tur⁹ ẽ. ⁊ q ꝑ hostia ẽ genuit: ⁊ in cel' obtinet ꝓcipatũ. Noiant aũt ⁊. xij. apli ⁊. xij martyres: q oẽs buiꝰ sacrificij testes fuer̃t et passionẽ chr̃i ꝓbis ⁊ effusiõis sanguis testionio ꝓbauer̃t. In hac cõmẽoratiõe sctõꝝ illud obsuat ecclia qõ antiq⁹ agere ꝓsueuit: vt in oriõibꝰ suis recolat patrum memoriã: q̃tenꝰ eoꝝ meritis suffragãtibus facilꝰ obtineat qõ iplorat. Sic ⁊ moyses ꝑ peccante plõ intercedẽs patrũ memorias interposuit dicẽs. Recordare abrahã isaac et iacob ſuoꝝ tuoꝝ rẽ. Exo. xxxij. sic ⁊ azarias orasse legit in fornace: ne q̃sumꝰ auferas misciõiã tuã a nob dñe ꝓpter abraam dilectũ tuũ: ⁊ isaac seruũ tuum: et israel sctm̃ tuũ. Et q̃m extra vnitatẽ ecclie non est locus offerendi sacrificiũ vnicuiꝫ: ideo sctõꝝ memorie cõicamꝰ in sacrificio: q̃tinꝰ in cõione sctõꝝ sacrificiũ offeramus Hã sicut vnꝰ panis ex multis granis: et vinũ ex multis racemis: ⁊ vnũ corpꝰ ex multis mẽbris: Sic ex multis fidelibꝰ vna ꝓstat ecclesia. Scptũ est em̃. Alienigenã nõ vescetur ex eis. q̃m sctã sunt. et ideo solus illũ ad esum buiꝰ agni recipimꝰ q̃ nr̃e ꝓiũctꝰ ẽ domui. vicz oẽm domesticũ fidei a ꝓncipe vsq ad plebeium: a pplo vsq ad publicanũ. Scripserũt aũt q̃dam q qz sacerdos legalis scpta bẽbat in logion noia duodeci tribuũ seu patrũ Exo. xx. ideo in buiꝰ rei memoriã põr noiat memoriã btẽ ꝑgis ⁊ aplorũ ⁊ q̃rundã martyrꝝ. Sed cũ ecclia interscõs magnifice memoriã ꝓfessoꝝ veneretur: q̃re in canone nõ fit õ illis cõmemoratio. Rñderi ꝑt q canõ priꝰ fuit editꝰ q̃ memoriã sctõꝝ ꝓfessoꝝ ecclia celebraret Nam oẽs fere scti q in canone cõmemorãt pcessere siluestꝝ. ꝑter ioannẽ ⁊ paulũ ⁊ marcellinũ ⁊ petꝝ: q primo successerũt. Ecclia ꝑo post tps btũ siluestri cepit memoriã sanctorũ ꝓfessoꝝ venerari. Canon aũt ex eo ꝓuinciat pcessisse q aplorꝝ catalogus non ita repit in illo dispositꝰ sic ĩ emẽdatioribꝰ codicibꝰ siue in euãgelijs inuenitur. In pozibꝰ editiõibꝰ vt õt Hiero. nõ solũ euãgelistarum mutatꝰ est ordo. sed etiã ꝑborꝝ ⁊ sententiarum erat ꝓfusa cõmixtio. Põt etiã dici q ideo ĩ canone solũ fit mentio de martyribꝰ. q̃a cũ ħ sacramẽtũ sit sacramẽtũ amoris: in ipsi⁹ sacramenti mysterio debet solũ fieri memoria de illis in q̃bꝰ specialiꝰ apparuit signuz veri amoris. In aplis apparuit p tpalium abiectionẽ. In martyribꝰ p corporũ tormẽtis exꝑsitionez. De ꝓmo Mat. xix. Ecce nos reliq̃mus oĩa ⁊c. De scõo Sap. iij. Etsi coram hoibꝰ tormẽta passi sũt ⁊c. Rursus ideo nõ fit mẽtio de ꝓfessoribꝰ. q: illi nõ sũt passi sic̃ chr̃is cuiꝰ passionis est memoriale hoc sacramẽtũ. Greg. iij. addidit hec ꝑba. scz illa que in q̃busdã ecclesijs dicunt. s. q̃ solennitas hodie in ꝓspectu tue maiestatis celebrat dñe deus nr̃ in toto orbe terrarũ. Terminat aũt hec particula: p eundẽ chr̃istum dñm nostꝝ. Sicut em̃ per filium oĩa facta sunt: ita et per ipsum habent oĩa esse repata et termiata. Et ꝓm quosdam nõ debet ħ responderi ame. nec vsq ad fractionem hostie. quia angelorum chorus sancto mysterio assistens respõdet Amẽ. hoc

tamen non vbiq; seruatur. De hoc dicek in vj. particula.

Quarta ps canonis

Šnc igitur oblatio

b tionē. Quarta ps. Et hoc dicendo sacerdos in q̄busdaz ecclesijs pfunde se inclinat. Sane legalis pontifex oraš fumo tymiamatš obūbrak et tegebak: ne pateret alicui dū cremaret incēsuz, sic in pemio buiꝰ ptis dictū est. Et chr̄istꝰ dū pa trē interpellat p nobis: angelox ptransit i tuitū, quia intelligi nō potest q̄ntum pītia sumpte carnis impetret apō patrē p nobis Sacerdos q̄z dū vicē chr̄i gerit q̄dāmodo tegik z latet, qz nec cogitari nec narrari po test q̄nta virtꝰ z potētia sit in ꝓbis eiꝰ i hoc mysterio, qz latet boies z angelos. Ad qō repñtandū: in q̄busdaz ecclijs sacerdos secretā intrās q̄busdā cortinis q̄ sūt in vtroq; latere altarš q̄ tunc extēdunk q̄si tegik et velak. Seruitutis nostre, i. mee z cūctoruz q̄ tibi seruiūt z famlank. Et nota q̄ due sūt seruitutš spēs Una q̄ soli creatori debek q̄ dr latria. Altera q̄ creaturš impēdik q̄ vocak dulia. q̄sdā em̄ creaturas possumꝰ inter oia venerari. Utrāq; spēm dns determinat dicēs. Reddite q̄ sunt cesarš cesari: z q̄ sunt dei deo. Unō ꝓlus. Latria fit dño: debek dulia fuo. Ad corpꝰ chr̄i ferk hyperdulia vere. Latria ḡ est seruitiuz siue cultꝰ soli deo creatori debitꝰ quē debemꝰ sup oīa reuereri. Ad eā q̄dē ptinent tēpla, altaria, sacerdotia, sacrificia, festiuitates, cerimonie, et hmōi: q̄ soli deo sunt exhibēda, iuxta illud Dñm deū tuū adorabis z illi soli seruies, id est soli deo seruitutē adorationis impendes, nō em̄ sanctš z angelis ad honorē dei šz poteꝰ deo ad honorē sctox z angelox dedicank tēpla z altaria ꝓsecrank et sacrificia offerunk, nec ipsis adoratiōis seruitꝰ šz soli deo impendik, vt dicek in pemio septime partš, ne si secꝰ fiat/nō theosebie cultꝰ exhibeak: sed idolatrie crimē incurrak seruiēdo creature tanq̄ creatori: z mutādo gl̄iaz incorruptibilis dei in sil̄itudinē corruptibilis boīs. Si igik nec boies nec angeli adorādi sunt: attēdant q̄d agant q̄ sub ptextu cuiusdā religiōis seu pietatš diuersas adorant imagines. Nō em̄ licet manufactum aliq̄d adorare: vt ꝓbatū est in ꝓma pte subti. de picturš. Una q̄dē tm̄ est dei p̄is imago quā vna cū patre adoratōe venerari debemus, s. vnigenitū dei filiū Jesum chr̄m q̄ ē splēdor gl̄ie z figura substātie eiꝰ cuiꝰ nō solū deitatē sed etiā būanitatē adorare debemus, iuxta illō. Adorate scabellū pedū eiꝰ: qm̄ sctm̄ est. Ceteras ꝓo imagies z creaturas sacras z sctās, i. angelos: boīes z sacramēta nō latria: sed dulia possumꝰ venerari. De adoratiōe angelox legik q̄ Abraam oculš eleuatš in ꝓualle mābre tres vidit z vnū adorauit ut angelis. Loth q̄z duobꝰ angelis intrātibꝰ ciuitatē occurrēs adorauit: petēs vt in domū suā hospitio declinarent. De adoratōe boīm legik q̄ Jacob videns Esau venientē: ꝓcessit vtrāq; turmā. et ꝓnꝰ in terrā septies adorauit. Filij q̄z Jacob adorauerūt Joseph in egypto. De adoratiōe sacrox ōt ecclia. Crucē tuā adoramꝰ dñe. Et alibi legitur. Chr̄iani sacras imagines pie venerank z adorant. Sequik Dies q̄z nr̄os. Et nota q̄ Leo papa adiūxit infra actionē. Hāc igit oblationē. vsq; placatꝰ accipias. Btūs aūt Bze. bas tres petitiōes in canone ōr addidisse. Prima ē. Dies q̄z nr̄os i tua pace disponas, sup. per eū q̄ p nobꝰ est traditꝰ in manꝰ eox q̄ pacez oderūt. Scōa. Ab eterna dānatōe nos eri. sup. p eū q̄ p nobis tpali morte dānatꝰ est. Tertia. Et in electox tuoruz iubeas grege nūerari. sup. p cum q̄ p nobꝰ deputatꝰ est cū iniq̄s. In pace tua z̄c. Et nota q̄ ē pax peccatox. pax iustox: q̄ ōr pax pectoruz siue spiritualis. pax tp̄is. et pax eternitatš. De pace pctōx ōt ps. Zelaui sup iniq̄s pacē peccatox vidēs. De pace iustox ōt apl̄is. Fructus spūs ē. charitas gaudiū. pax patiētia. Hanc reliq̄t dns apl̄is dicens. Pacē relinquo vobis. De pace tp̄is inq̄t ꝓpha Dauid in diebꝰ eiꝰ iusticia z abūdantia pacis. De pace eternitatš dns dixit apl̄is. Pacē meaz do vobis: nō quō hic mūdus dat ego do vob. Pro hac triplici pace ter oramꝰ i missa. Primo i hac oratōne. Hāc igit. ibi. dieq; nr̄os in tua pace disponas. Scōo i oratōne Libera nos. ibi. Da ꝓpitꝰ pacē in diebus nr̄is. Tertio in pax dñi. ibi. Dona nobꝰ pacē. vt de pace tp̄is p pacē pectoris transeamus ad pacē eternitatš. Ob hoc etiā sacerdos ter in missa osculat altare. vicz in ꝓncipio canonis dicēs: vti accepta z̄c. z in oratione. supplices: et post oratione Dñe Jesu chr̄e q̄ dixisti apl̄is. Zz q̄dam nouies osculenk: vt in sui adiutoriū ad hoc impetrādū nouē chozos vel ordines angelorū in q̄b

ões scti locati vel locãdi sunt: inuocẽt ⁊ inducant. Vl̃ hoc faciũt q̃si gr̃as agẽtes de nouẽ ordinib⁹ q̃s q̃libet sacerdos gradati suscepit. Circa hm̃oi altar⁹ oscula notãdũ est q⁹ sacerdos ea facit trib⁹ tp̃ib⁹ in missa: iuxta tria q̃b⁹ indiget ad alia tria ab eo in altari agẽda. Primo eñ facit q̃daz oscla añ collocationẽ hostie ⁊ calic⁹, s. q̃ñ p̃mo ad altare accedit: et q̃ñ ad p̃mã collectã dicturus est dñs vobiscũ. et iterꝝ post euangeliũ dictur⁹ est: dñs vobiscũ. q̃ oscula facit vt fiat dign⁹ mĩster in sacrificãdo. Scõo facit alia post collocationẽ calicis ⁊ hostie p⁹ usq̃ cõicet. s. dictur⁹: orate frẽs ⁊c. Et q̃ñ i canone dr. Uti accepta habeas ⁊c. Et q̃ñ dicit. Et hac altar⁹ ꝓticipatione. Et finita orõne illa Dñe Jesu chr̃e q̃ dixisti aplis. q̃ facit vt sit iust⁹ i chr̃i corpe recipiẽdo. Tertio ꝑo facit alia post q̃s cõicauit. s. dictur⁹, Dñs vobiscũ. añ post cõionez ⁊ completa oratiõe Placeat tibi scta ⁊c. q̃ facit vt sufficiens inueniat gr̃as deo p⁹o recept⁹ referẽdo. Uerꝝ oscula q̃ fiũt añ collocationem hostie ⁊ calic⁹, et ea q̃ fiũt post cõicationẽ: fiũt supra altare. vicz in medio ei⁹. Cũ eñ sacerdot⁹ dignitas ⁊ autoritas in sacrificãdo: necnõ ⁊ sufficiẽtia ad referẽdũ gr̃as de accept⁹ sit solũ a deo a q̃ nr̃a sufficiẽtia est Idcirco añ calic⁹ ⁊ hostie locatiõez ⁊ post q̃s cõicauit oscla: ad medĩ altar⁹: p q̃ ꝓt virtutẽ ꝯsecratõis ⁊ vnitõis ibi i mẽsa altar⁹ facte maxie repñtat de⁹ i quo vniunt extrema. Oscula ꝑo q̃ fiunt post calic⁹ ⁊ hostie collocatiõem anteq̃s cõicet fiunt a sinistris calicis ꝓpe hostiã. Ad hoc eñ q⁹ sacerdos sit iust⁹ in sacrificãdo req̃rit nõ soluz actio diuina: verũetiã sua. Uñ Aug⁹. Qui fecit te sine te nõ iustificabit te sine te. Req̃rit ꝫ dispositio ex ꝓte sui. q̃ fit si ñ resistit diuinis motib⁹, sed infusio gratie fit ex ꝓte dei: ideoq̃ oscula q̃ fiunt añ cõionem non dicte fiũt in medio altaris. Rursus illud q̃ est et nobis in iustificatõe nr̃a est q̃d diminutũ ⁊ modicũ respectu eius q̃ ex deo est Merito ergo fiunt a sinistra parte calicis q̃ est pars diminuta ⁊ obliqua respectu dextere. Fiunt tñ iuxta hostiã. Tũ q⁹ in iustificatiõe plura et nobiliora sunt a deo seu a chr̃o. Tũ q⁹ etiã illud q̃ a nobis est potiꝰ haberet rõnem mali q̃s boni. nisi q̃dammõ esset a deo p⁹ gratiã ꝓuenietẽ elicitũ: regulatũ: ⁊ acceptũ. Potest etiam secundo dici q⁹ ideo q̃ calix ⁊ hostia nõ sunt sup altare oscula fiũt in medio altaris. vicz directe sup locum crucis ex chrismate in ipsius cõsecratiõe facte. q⁹ chr̃s stans in medio discipulo⁹ suo⁹ dixit eis: Pax vobis. que pax ꝑ ipa oscula designat. Tertio ad designandũ q⁹ sicut habet in cantic⁹ chr̃s ascẽsuz in cruce purpureũ. i. sanguine rubricatũ medius charitate constrauit. q̃ charitas p oscla designat. que etiã media dr: quia cõmunis oĩb⁹. pro omnib⁹ eñ venit pati ex charitate. Porro fiunt oscula ipsa manib⁹ super altare depositis. Primo ad notandũ q⁹ charitas p oscla designata operib⁹ debet inniti. Nam ꝑm Greg. opa magna si est. si añ renuit opari: amor nõ est. Scõo ad notandũ q⁹ in altar⁹ sacrificio sacerdos oĩm tpalium curam deponere et soluz ipsi sacrificio affixã mẽtẽ debet habere. Tertio ad designandũ q⁹ ad hoc opa eius nõ sufficit q⁹ solũ dei miscõia obtinet. Ad hoc nõ nulli in locis ipsis osculadis/ signũ crucis cum trib⁹ extensis digitis p̃ius imp̃munt Tũ q⁹ oĩa in fide trinitat⁹ agenda sũt. Tũ quia regulariter q̃quid ori applicãduz est debet p̃ius crucis signaculo ĩsigniri. Et q̃s altar⁹ mẽsa cõsecrata fuerit ⁊ alia multa crucis signa in ipso misse officio ꝓcesserint: non tñ hec supfluunt. Tũ quia nõ ratione ipsius loci: sed rõne opis in loco ipo fiendi fiunt. Tũ q⁹ quantũcunq̃ altar⁹ mẽsa fuerit cõsecrata: nescit tñ quid in ipo loco maligno spiritui ꝓmittatur a deo. Alia etiã multa signa p⁹ facta non rõne loci sed rõne consecrationis corpis ⁊ sanguis chr̃i facta fuerunt. Alĩ tñ in penultimo et finali Dñs vobiscũ: nec osculant altare: nec in illo imp̃mant signum crucis. sed se solũ añ faciẽ suã signant. et bene. Tum quia p altaris osculum quod in fine misse fit ĩtelligit sacerdos omnia p̃cedentia approbare et eis toto mentis affectu assentire. Tum q⁹ p corpis dñi p̃ntiam oĩs ĩmundus spũs de loco ipso credend⁹ ẽ aufugisse. De osculo etiam altar⁹ ⁊ libri sub ti. de altar⁹ osculo dictum est.

Quinta pars canonis.

Uam oblatiõez

q ⁊c. Quinte pars ĩ qua sacerdos accedit ad dñici corpis ꝯsecratiõnẽ dicens. Quam oblationẽ. i. terrenam materiã ad corpus tui filĩ destinatã tu de⁹ q̃sum⁹ in omnib⁹. i. tota cognitiõe: tota mẽ

te ⁊ toto ītellectu digneris facere bñdictā ⁊c. Sane q̄rta feria Judas vn⁹ ex duodecim a diabolo supplātat⁹ immane sacrilegiū ꝓpetrauit: dū filiū dei trigita argēteis vēdidit phariseis i recōpēsatione dāni qō incurrerat ꝓpt effusiōem vnguēti. Quare inquit hoc vnguentū nō venit tricēteis denarijs ⁊ datū est egenis. Dixit aūt ℔: nō ḋa de egenis ptinebat ad eū. sz qz fur erat ⁊ loculos habens ea q̄ mittebant asportabat. Quilibet aūt argēte⁹ valebat decē denarios vsuales. ⁊ ita dānū vnguēti qō valuerat trecētos denarios triginta recōpēsauit argēteis. Si ꝓ dicam⁹ argēteos fuisse denarios vsuales: dicem⁹ q̄ Judas vēdidit ch̄m q̄si vile mācipiū .xxx. denarijs q̄ sunt decima ps trecētoꝝ denarioꝝ q̄s valuerat vnguentū. Propter qō dñs despective loquit ꝑ ꝓpham. Appenderūt īnāt mercedē meā triginta argēteis p̄ciū appreciati q̄ appreciat⁹ sum ab eis. Ad designandū q̄ p̄cū q̄ntitatem q̄ ch̄s vendit⁹ est: sacerdos ℔ facit tres cruces cōmuniter sup oblatā ⁊ calicē cū ōt. Bñdictā ascriptā ⁊ ratā. nā ⁊ tricēta pariter ⁊ .xxx. multiplicatione suscipiūt a ternario. Postmodū aūt ad designandū venditionē ⁊ emptionē duas cruces imprimit singillatiz. vnā sup oblataz ⁊ alterā sup calicē: cū ōt. vt nobis corp⁹ ⁊ sanguis fiat q.d. illa vēditio fuit maledicta: ꝓcepta: irrita: iniq̄ ⁊ detestabilis. sz tu de⁹ hāc oblationē digneris facere bñdictā: ascriptā ratā rōnabilē ⁊ acceptabilē. Judas em̄ dilexit maledictionē ⁊ veniet ei. ⁊ noluit bñdictionē ⁊ elōgabit ab eo. sed tu de⁹ hāc oblationē digneris facere bñdictā p quā nos i celestibꝰ bñdicas: iudas delet⁹ ē de libro viuentiū ⁊ cū iustis nō scribet. sed tu deus hāc oblationē digner⁊ facere ascriptā p quaz nos īt electos ascribas. Judas laq̄o se suspēdit ⁊ epatū e⁹ accepit alt. sz tu de⁹ digneris hanc oblationē facere ratā. p quā ratuz sit nr̄e salutis ꝓmissum. vel ratā q̄ ad ꝓfirmationē in oīb⁹ bonis: ne sicut Cain offeram⁹: q̄ se nō deo sed diabolo obtulit sacrificiū. Itē iudas eriuit ꝓdemnat⁹ ⁊ oīo ei⁹ facta ē in pctm̄. sz tu de⁹ hāc oblationē digneris facere rōnabilē. i. rōne plenā. p quā rōnabile fiat nr̄e fuitat⁊ obsequiū. Judas q̄z reddidit malū ꝑ bonis ⁊ odiū ꝑ dilectione retribuit. sed tu de⁹ hāc oblationē facere digneris acceptabilē p quā nos tibi reddas acceptos. Sc̄o fiūt cruces cōiter sup oblataz ⁊ calicē. q: ch̄s tria cōiter egit circa panē ⁊ vinū. vicz: accepit: benedixit ⁊ dedit. Postmodū spēal⁹ fac̄ vnā crucē sup oblatā. ḋa dixit: comedite/ hoc est corpus meū. et alterā super calicē. q: dixit: bibite/ hic est sanguis me⁹. Et ꝝ hūc sensum recte subiūgit. Qui ꝑdie q̄s pateret ⁊c. Tertio fiūt tres cruces. ḋa iudas vēdidit ch̄m ad crucifigendū tribꝰ. s. sacerdotibꝰ: scribis ⁊ phariseis. Ad notādū ergo cōit tres emptores: facit sacerdos tres cruces cōit sup oblatā ⁊ calicē dū ōt: bñdictā ascriptā et ratā. Ad notādū ꝓ discrete vēditorem et vēditū vel tradentē ⁊ traditū: duas facit cruces discrete sup oblatā ⁊ calicē cū dicit vt fiat corp⁹ ⁊ sanguis. Quarto tres prime cruces notāt qō factū est eē ex ꝑtute crucis fixi. vel significāt tres dies q̄b⁹ ch̄s p̄dicauit post dñicā in ramis palmaꝝ. vel triduū quo in sepulcro q̄euit. vel tria loca corpis in q̄b⁹ passus ē. i. man⁹: pedes: ⁊ lat⁹. Due ꝓ seq̄ntes significāt diuinā ⁊ hūanā naturā. vel q: ch̄s in naīa ⁊ corpe passus est. et fiunt q̄nq̄ ī figura q: ch̄s q̄nq̄ vulnera habuit. vel in q̄nq̄ crucib⁹ tps legz exp̄mim⁹ qō q̄nq̄ libris distinguit. et in q̄libet ch̄risti passꝰ denotat. que lex q̄nq̄ personis regebat. s. iudice: rege: principe: ꝓpheta: et sacerdote. q̄b⁹ ch̄s assimilat. Pōt q̄z ꝓba p̄missa scō mō sic exponi. Petim⁹ vt deus hāc oblationē faciat bñdictam: ascriptā: et ratā. i. vt eā ꝓsecret: approbet: et cōfirmet in rōnabilē hostiā ⁊ acceptabile sacrificiū: vt ita nob⁹. i. ad nostrā salutē panis fiat corpus et vinū sāguis dilectissimi filij tui dñi nr̄i ihesu ch̄ri. Patri q̄dē dilect⁹ est filiꝰ: sicut ipe pater de celo testat⁹ est dicēs. Hic ē filius me⁹ dilect⁹ ⁊c. Et nos eū diligere debemus. q: ipe prior dilexit nos ⁊ passus ē p nob⁹. Tertio mō sic. Quesum⁹ vt tu de⁹ banc oblationē facere digner⁊ bñdictā. i. vt a te spūaliter bñdicat. vnde virtute patris nr̄i fit bñdict⁹ fructus vēt̄ris beate ꝙginis Marie. ascriptā. i. talem q̄ ō memoria tua nulla possit obliuiōe deleri. ratā. i. talem q̄ de bñplacito tuo nulla possit obliuiōe conuelli. rōnabilem. i. talem que tue diuīe rationi cōueniat. Refert em̄ inter rationabile ⁊ rationale. Rationabile ōr quod de ratione pcedit. Rationale ꝓ qō vtik ratiōe. Unde et liber iste rationale vocat. q: eorū que in eccl̄iastic⁊ officijs aguntur cōtinet rationes. Acceptabilē. i. vt p eā tibi deo acce

ptemur. Quarto modo sic. Digneris facere bñdictã. i. spũscto replere. ascriptaz. i. diuinitati ascribere. ratã. i. in ꝓpitate vt ad salutẽ sufficiat solidare. rõnabilẽ nra fide. acceptabilẽ nra deuotiõe. Quito modo sic. Quã oblationẽ tu deꝰ oipotẽs dignerꝛ facere in oĩbꝫ bñdictã. hoc est transferre in eã hostiã que est oĩmode bñdicta ascpta rata rõnabilis ꝛ acceptabilis. Bñdicta dicit hostia salutarꝛ. i. ab oĩ causa maledictiõis ĩmunis tã originali ꝙ actuali: tã criminali ꝙ veniali. sicut Helisabet ait ad virginem Bñdictus fructꝰ ventrꝛ tui. Ascripta ỏr. i. scripturꝛ ꝛ figurꝛ veteribꝫ designata tam in agno paschali ꝙ in manna celesti. tã in ysaac ĩmolãdo ꝙ in abel ĩmolato. qm̃ vt inq̃t Johannes. Hic est agnꝰ q̃ occisus ẽ ab origine mundi. Rata dicit ꝙ si nõ transitoria. sicut vetus lex que cessit vbi noua successit. sed que pmanet in eternũ �fm ordinẽ melchisedech. Rõnabilis dicit ꝙ si non pecualis. sicut erat legalis que sanguine taurorꝫ ꝛ bircoꝫ ñ poterat a pctõ mũdare. sed q̃ sanguine ꝓprio ꝓscias emũdat ab opibꝫ mortuis Acceptabilis dicit quasi nõ illa de qua dicit ꝓpheta. Sacrificiũ ꝛ oblationẽ noluisti sicut ait dñs. Non accipiam de domo tua vitulos: necꝫ de gregibꝫ tuis hircos. sed illa de q̃ ỏr ꝑs. Tibi sacrificabo hostiã laudis. Unde ait dñs. Sacrificiũ laudis honorificabit me. Et �fm hanc expositionẽ recte subiungit: vt fiat corpus ꝛ sanguis dilectissimi filij tui ꝛc. patri em̃ dilectus ẽ filius. iuxta illũ. Hic est filius meꝰ dilectꝰ ꝛc. Et nos eum diligere debem̃: quia ipse ꝓỏr dilexit nos ꝛ passus est ꝓ nobis. Augꝰ ꝓo sic exponit. Benedictã per quã benedicimur. Ascriptam: per quam in celo homines ascribimur. Ratã: per quã in visceribꝫ christi. i. de corpore christi quod est ecclesia censemur. Rationabilẽ: per quã a bestiali sensu eximur. Acceptabilẽ: vt qui no bisipsis displicemus: per hãc acceptabiles eius vnico filio simus. Subiũgẽsqꝫ sacerdos euãgelistaz ꝓba assumens dicit. Qui ꝑdie ꝙ pateret ꝛc. Ambro. dic̃ q hec verba: quam oblationẽ ascriptam rationabilem ꝛc. sunt ꝓba euangeliste vsqꝫ ibi. Accipite ꝛ mãducate et bibite ex hoc oẽs. Alij ꝓo dicunt q Alexander papa ꝑmus addidit canoni verba illa. Qui ꝑdie. vsqꝫ: Hoc est corpus meũ.

Sexta ꝑs canonis.

Qui pridie quaz

q pateret ꝛc. Sexta pars. Et hec verba ỏr Alexãder papa. j. addidisse: vt ꝑmissũ est. Qõ aũt ab hõ loco agit repñtat id qõ chꝰ i cena fecit. Et ẽ sensus hoz ꝓboz. Qui pridie q̃ pateret. i. vna die anteq̃ ipe passus ẽ pro nob voluit tradere discipul suis corpis ꝛ sanguis sui mysteriũ: vt illi traderẽt nobis. Quitadecia nãq̃ die ꝑmi mẽsis q̃ tũc extitit feria sexta passus est christꝰ. ꝛ pcedẽte nocte vicz decima quarta luna primi mensis ad vesperam vt legis scripturas impleret: post typicum pasca corporis ꝛ sanguis sui sacramentũ instituit: et ecclesie tradidit frequentandũ. Sic em̃ fuerat ꝑfiguratũ in Exo. Decima die mensis ꝑmi tollat vnusquisq̃ agnũ ꝑ familias et domos suas ꝛ seruabit eũ vsq̃ ad q̃rtãdecimã diẽ mẽsis hui⁹. ĩmolabitq̃ eũ vniuersa multitudo filioꝫ isrl̃ ad vesperam: ꝛ sument de sanguie agni: ac ponẽt su ꝑ vtrũq̃ postẽ: et in supliminaribꝫ domoꝫ in q̃bꝫ comedẽt illũ. Et post pauca. Est em̃ phase. i. transitꝰ dñi. Illud aũt notãdũ est q̃ sic mãna datũ fuit hebreis post transitũ maꝛis rubri: ita submerso egyptio. sic eucharistia datur christianis post ablutionẽ baptismi iam deletꝫ pctis: vt per baptismũ emũdemur a malo: ꝑ eucharistiã confirmemur in bono. Sicut em̃ mãna ꝑplm illũ ꝑ vastitatez inuie solitudinis ad terrã ꝑmissiõis pduxit: sic eucharistia ꝑplm istũ ꝑ incolatũ vite: ꝑsentis ad patriaz ꝑadisi pducit: sic dicta. qa nõ aliud inuenit vocabulũ q̃ digne tãtũ sacramẽtũ valeat appellari: nisi q̃ grece melius ỏr eucharistia. qõ latine exponit �fm Isidoꝛ. bona gr̃a. vel �fm alios datoꝛ gratie Viaticũ q̃z recte appellat. qz reficiẽs i via deducit ad patriam. Sicut em̃ filius isrl̃ a trãsitu maꝛis rubri mãna ñ defuit donec veniret ad terrã ꝑmissiõis: ita ꝛ fidelibꝫ renatis per baptismũ rubricatum ꝛ sanctificatũ sanguie christi: non deficiet eucharistia donec veniet finis seculi. sed nec tũc: nisi q̃ ad hoc qz vlteri⁹ nõ sumet sub spẽ. sed videbimus deum facie ad faciem. Hostia ꝓo �fm hebreos ỏr ab hostio. qm̃ ad hostiũ tabernaculi offerebat. sed �fm gentiles ỏr ab hoste. quia devictis hostibꝫ fiebat hostia. i. sacrificiũ ꝛ victima ꝓ vincẽdis. de quo dictũ est sub ti. de oblatiõe. Dicit q̃z hostia ĩmolatio. qz ibi chꝰ sacramẽtaliꝛ ĩmolat:

q̄ semel in ꝓpitate ꝓpcūs īmolat⁹ est ī cruce, qđ tractū est a mola q̄ fieri solebat de q̄dam genere frumēti: qđ sar seu ador dicit. Q ergo in manna pcessit in eucharistia ꝓsūmat, nā quantālibet q̄sq; ptē accipiat totā pcipit eucharistiā: sicut euenit de manna, quia nec q̄ plus collegerat habuit amplius, nec q̄ minus pauerat reppit minus. Hāc ḡ ꝑfigurabat panis ille celestis: de q̄ sapiēs ptestat. Panē de celo ꝓstitit sine labore oē delectamentū in se habētē: t oīs saporis suauitatē. Qđ de se chūs exponēs. Ego inq̄t sum panis viu⁹ q̄ de celo descēdi. si q̄s māducauerit ex h̄ pane viuet ī eternū. Et pānis quē ego dabo caro mea ē p mūdi vita. Et ē notandū q⁹ ī eccl̄ia cōicat corp⁹ chūi sumēdo: pacē dando: panē bñdictus t bñdictionem suscipiēdo: vt dicet sub titu. de pacis osculo. Qui aūt vult cōicare debet timorē fidē t dilectionē hr̄e. Sequit. Accepit panem tc̄. Hūc sacrificiū ritū Melchisedech legit ꝑm⁹ celebrasse offerēs panē t vinum. erat em̄ sacerdos dei altissimi. Ūñ David inq̄t ad chūm. Tu es sacerdos in eternum ſm ordinē melchisedech tc̄. Sacrificium igit euāgelicū pcessit legale: nō solū dignitate sz etiā tpe. sicut apl̄s pleni⁹ ostēdit in epl̄a ad Heb. Jō ꝯo panē t vinū ī sacrificiū corpis t sanguis sui chūs istituit: vt ī sūptiōe corpis t sāguis chūi doceat eē pfecta refectio. q⁹ sicut ꝓe ceteris cibis t potibꝫ corpalibꝫ panis cor hois ꝯfirmat: t vinū cor hom̄is letificat. ita corp⁹ t sanguis chūi ꝑ ceteris cibis t potibꝫ spūalibꝫ interiorē hoīem rficiūt t saginat. Ūñ poculū tum icbrīās cl̄ꝑclar̄ est. In his em̄ duobꝫ plena ꝯsistit t pfecta refectio: sic ipe testat Caro mea vere est cibꝫ t sanguis me⁹ vere est pot⁹. De h̄ etiā dicet sub. vij. particula sup ꝓbo Hic ē calix. Letex panis debet esse ō frumēto: vinūq; ō vite. q⁹ chūs semeti plum cōparauit frumēto: cū ait. Nisi granū frumēti cadēs in terrā mortuum fuerit ipm solū manet. t viti cū dixit. Ego sum vitis vera. Jpe etiā fuit racem⁹ in torculari crucis p̄ssus. Ūñ Esa. lxiij. Vestimēta tua sicut calcantium in torculari. Porro nec racem⁹ vue nec granū frumēti debz offerri nisi vl̄ exp̄ssus ī vinū vel redactū i panē. q⁹ chūs t panē se ōt: t frumēto se compat. In canone tñ apl̄or̄ i burcardo lib. v. c. sic q̄s. ita teneat. Sic⁹ eps vl̄ p̄sbyt̄ ꝑter ordinationē dñi alia q̄dā i sacrificio offerat super altare. i. mel aut lac. aut ꝓ vino siceram aut ꝓfecta q̄dam aut volatilia aut animalia aliqua aut legumia: ꝓstitutionē faciēs deponat. De h̄ dictū est sub ti. de oblatiōe sacerdotis. Nō debet etiā in pane ipo poni sal: cuius q̄dā heretici ꝓtrariū faciāt ꝑter illud qđ scriptū est. Quicq̄d obtuleris sacrificiū sale condies. Et illud. Nō auferes sal federis dñi dei tui de sacrificio tuo. Et illud. In oñi oblatiōe tua auferes sal. Et i euāgelio. Oīs victima salliet. Que de sale discretiōis nō materiali itelligunt. Panis aūt hic format ī modū denarij. cum q⁹ panis vite ꝓ denarijs traditus⁹ est. cū q⁹ idē denarius in vinea laborantibꝫ in ꝑmiū dādus est t in forma rotunda. vt dictū est sub tit. de oblatiōe. In h̄ etiā pane sepe scribit nomen t imago impatoris nostri. q⁹ ꝑ eum ī imaginem dei reformamur. t noīa nr̄a ī libro vite scribunt. Nōnulli ibi etiā agnum figurant. cū q⁹ is q̄ īmolat verus est agn⁹. cū etiā ꝑter illud qđ legit Exo. xxix. Hoc est qđ facies in altari: offeres agnos iugit t vinū ad libandū i agno. Panis ēz nō fermētat⁹ sed azym⁹ in sacrificiū debz offerri cū rōne facti. cū rōne mysteriū. Septū nāq; est in Exo. Primo mēse t. xiiij. die ꝑmi mēsis ad vesperā comedetis azyma vsq; ad diem. xxj. eiusdem mensis ad vesperā. Itez̄ septem diebꝫ fermentatū nō inueniet ī domibꝫ vestris. Itē q̄ comederit fermentatuz peribit anima eius de cetu israel. Itē oīe fermentatū nō comedet⁹. Itē in cūctis habitaculis vr̄is comedetis azyma. Cū ḡ chūs die. xiiij. ꝑmi mensis ad vesperam cenauerit cū discipul⁹ t agnū paschalē comederit. t vtiq; ritu legali cū azymis panibꝫ t lactucis agrestibꝫ ꝓstat q⁹ ea hora fermētatū nō inueniebat in domibꝫ hebreor̄. t ita panē azymū in corp⁹ suū absq; dubio ꝓsecrauit. Cū em̄ fermentū corruptionē significet. Unō ſm apl̄m modicū fermēti totā massaz corrūpit. vt nihil corruptū vel corrumpēs: sz totū sincer̄. vl̄ sincerās in h̄ esse sacramēto monstret. nō fermentatū sed azymū ꝓsecramus: iuxta illud apl̄i. Pasca nr̄m īmolat⁹ est chūs. itaq; epulemur nō in fermēto veteri sed in azymis sinceri. t vitat⁹. Greci tū in suis ꝓsistētes errore de fermētato ꝓficiūt latinos azymitas vocātes. cū ipi veri⁹ fermētatū valeāt nūcupari. Dicūt em̄ ī parascene lunā. xiiij. extitisse: in q̄ ver⁹ agn⁹ ē immolat⁹: vt legis impleret figura. q̄. xiiij. lu

na ꝓmi mēsis paschalē agnū iusserat īmolari. Dñs ḡ eo die se passuꝝ esse ꝓnoscēs ī ꝓcedenti vespa necessitate ducꝰ anticipauit comedere pascha. Et q̄ tūc licite poterat comedi fermētatū: ideo ꝛ ipi corpꝰ dñi de fermētato cōficiunt. Dicūt etiā q̄ cū btā ꝙgo maria ꝓgnās fuerit de spūsctō: recte p fermētatū significat dñi icarnatio ꝓpter virginei vteri tumorē. Sed rñderi pōt q̄ nō offerimꝰ in sacrificiū ꝙginis vteꝝ. nec ille est ad transsubstātiandū necessariꝰ. sed fides ꝛ dei ꝙbū. Sed mnq̄d cōficit q̄ fermētatuꝝ hodie apō nos sacrificat. Et videt q̄ non: cū chīs azymū ꝛsecrauerit qñ sacrm istituit: vt dictū est. Preterea vt iā dicet ecclesia a bīs petro ꝛ paulo būc sacrificiū ritū accepit. Quidā rñ ꝛtradicūt ꝑsertim si negligētia vel ignorātia hoc facit. Hā ꝛ legit ī Leui. Offeret̄ panes fermentatos cū hostia gratiaꝝ q̄ offert ꝓ pacifics. Itē in pētateuco legit. Offeret̄ panes ꝓmitiaꝝ ō duabꝰ decimis fermētate simile. Et mult̄ cū fermentato cōficiētibꝰ eccl'ia cōicat. Sequit Eleuat̄ oculis in celū ꝛc. Per hoc q̄ chīs oculos in celū leuauit insinuat nob se bīe a patre q̄ō bz. q̄q̄ in ꝓncipio nr̄oꝝ operuꝝ debemꝰ dirigere ocl'os mēt̄ ad dñm tanq̄ ad autorē oīm opeꝝ bonoꝝ. Itez ꝓ hoc q̄ oculos ad celum leuauit ꝛ patri gras egit: docuit nos q̄ sp patri supplicare debemꝰ vt hoc tāmagnū sacramentū ꝓ manꝰ nr̄as ꝓficere dignet. Hic aūt tria cōmemorant q̄ nullus euāgelistaꝝ describit. vicz. Eleuatis oculis in celū ꝛc. vsq̄: discipulis suis. Itē eterni testamēti. Item mysteriuꝝ fidei. Quis ergo tāte audacie extitit vt hec corde suo tentauerit ītꝛponere. Sane formā istā ꝙboꝝ ab ipso chīo acceperunt apostoli. ꝛ ab ipsis eccl'ia. Vl'ra q̄dem tā de verbis q̄ de factꝰ dñicis ꝓpter breuitatē ptermiserūt euāgeliste: q̄ tñ apl'i suppleuerunt: vt ē illud qō apl's ait in epl'a ad Lor. Uisus est plusq̄ quingēt̄ fratrib simł. deinde visus est Jacobo. deinde apl'is oīb. nouissime aūt tanq̄ aborciuo visus est ꝛ mihi. Hā ꝛ inter ipsos euāgelistas q̄dā omittunt ab vno q̄ supplent ab alio. Unō cum tres euāgeliste cōmemorent: hoc est corpꝰ meū. solus Lucas adiecit: qō ꝓ vob tradetur. Et cū matthe⁹ ꝛ marc⁹ dicāt: ꝓ multis Lucas ōt: ꝓ vobis. ſz Matthe⁹ addidit: in remissionem pctoꝝ. Sequit. Gratias agēs ꝛc. Hinc colligit vū sacrificium laudis dicat. Dicit em̄ sic q̄ chīs gras agens illud instituit. Gratias aūt agebat non ꝓ se sed ꝓ nob. i. ꝓ reparatōe oīm futura. De hoc dictū est in .q. ꝙticula sup ꝙbo: ꝓ q̄bꝰ benedixit ꝛc. Bñdixit em̄ bñdictōe celesti ꝛ virtute ꝙbi q̄ cōuertit panis in substātiā corꝓris chīi. i. hoc est corpꝰ meū. Et ī platōe buiꝰ ꝙbi fit crux sup panē que significat q̄ chīs passus ē etiā in natura. Totꝰ em̄ passus est: ꝛ ām aniam: ꝛ ām corpꝰ. vt dicet in ꝓ. particl'a sup ꝙbo: et ꝑstas. vt totū hoiez redimeret. Quia em̄ chīs accepit panem ꝛ calicē in sanctas ac venerabiles manus suas/ vtrunq̄ benedixit. Ideo sacerdos christi exēplo panē ꝛ calicē in manus accipiēs vtrūq̄ ꝓ se crucis signaculo benedicit. q̄ due cruces inuīt tps cene ꝛ gratie in quo duo parietes in angulari lapide ꝛiūgunt. vel q̄ gigas gemine substantie crucifigit. Cum aūt ad plationē istoꝝ verboꝝ. Hoc ē corpꝰ meū: hic est sanguis meus. sacerdos cōficit: credibile iudicat q̄ chīs eadē verba dicēdo cōfecit. Uerū cū dñs ꝓiꝰ fregerit q̄ cōsecrauerit: videt q̄ eccl'ia q̄ ꝓiꝰ cōsecrat q̄ frāgat aliter agit q̄ chīs egerit. et sic peccat. qm̄ eiꝰ actio nr̄a debet esse īstructio. Sup hoc dixerūt q̄dam q̄ chīs post bñdictionē ꝛ cōuersionē fregit. nā tūc cōfecit cum bñdixit. ſram hoc ordine ꝛstruentes. Accepit panē ꝛ bñdixit. subaudiendū est dicēs. Hoc est corpꝰ meū. et tūc fregit ꝛ dedit ꝛ ait. Accipite ꝛ comedite. ꝛ iterauit hoc est corpꝰ meū. Prius ergo protulit hec ꝙba vt eis vim ꝛficiendi tribueret. deinde ꝓtulit eadē vt apl'os formā ꝛficiēdi doceret. Alij dixerunt q̄ etiā chīs prius fregit q̄ cōsecrauerit Hā prius bñdixit ꝛ postea fregit. demū ꝓtulit ꝙba illa. Hoc est corpꝰ meū ꝛc. et tūc dedit. Et ām hoc ꝛ sacramētū cōfecit. et formā instituit post bñdictionē: cū dixit. hoc est corpus meū. intelligentes illā bñdictionem fuisse vel aliq̄ō signū q̄ō sup panē impssit. vel aliq̄ō ꝙbuꝝ q̄ō sup panē exꝑssit. Quib illud videt obīstere q̄ prius fregit q̄ dixit: hoc est corpꝰ meū. nec est etiam credibile q̄ ꝓiꝰ dederit q̄ cōfecerit. Sane dici pōt q̄ chīstus ꝓtute diuina nobis occulta primo confecit et postea formā exꝑssit sub q̄ posteri bñdicerēt. Ipe nanq̄ ꝓ se virtute ꝓpria benedixit. nos ꝙo ex illa virtute quam indidit verbis. Cum ergo sacerdos illa chīsti verba pronunciat Hoc est corpus meū. et: hic est sanguis

meus.panis et vinū in carnē ⁊ sanguinem cōuertunt illa ꝑbi virtute q̄ verbū caro factū est ⁊ habitauit in nob.qua dixit: et facta sunt.mandauit ⁊ creata sunt.qua feminaz mutauit in statuā.⁊ virgā ꝓuertit in colubrum:qua fontes mutauit in sanguinem. et aquā ꝓuertit in vinū. Nam si ꝑbū Helie potuit ignē de celo ꝙponere: nōne verbum chr̄i poterit panē in carnē mutare. certe maiꝰ est de nihilo creare qđ nō est:q̄ qđ est in aliud trāsmutare.et incōpabiliter maiꝰ est q̄ ꝙs ita factus est hō q̄ non desinat esse deꝰ:q̄ q̄ panis ita fiat caro q̄ desinit esse panis. Illud ꝙ incarnatōz semel factū est:istud ꝙ ꝙsecratōem iugit fit. Ad prolatōem g̃ verboꝝ panis diuinitꝰ transubstantiat in carnē. diuina enī ⁊ materiat huiꝰ sacrificij substātia est ꝑbū quod accedēs ad elementū ꝑficit sacramētū.sic verbum carni vnitū efficit hoīem chr̄istum.

Notandū est aūt q̄ in corpore chr̄i vndecim miracula ꝙsideraī.de quibꝫ exꝑssa reddi ratio nō potest:lz similitudinarie rationes ad hoc deseruiāt. Primū est:qz panis et vinū trāssubstātiant in corpus et sanguinē.de q̄ iam rōnes posite sūt. Alia etiam ratio huic deseruit:quia ⁊ cibus et potus corporaī fit caroꝫ sanguis mediāte natura.multo g̃ fortius ipsa natura scilz deus immediate facere pōt q̄ panis ꝓuertatur in corpus suū et vinū in sanguinem.

Secundū est q̄ quotidie panis transubstantiat in corpꝰ ⁊ nullā fit augmētum in deo. Ratio huic deseruit:qz ⁊ si scio aliq̄ secretū qđ ꝑlibus māifesto:lz illō oēs illi me reuelante sciant.tamē in me solo sic ut in mente mea nullū ꝓpter h̄ fit augmentum. Tertiū:quia quotidie sumitur et comedit:nec aliq̄ fit eius diminutio. Ratio:qz si de lumine meo lumia mille sumāt nil deperit ī meo. Haz et vidua Sarepteana comedebat:⁊ nunq̄ diminuebat farina de hydria:nec oleū lechito Quartū ē qz indiuisibile diuidit:⁊ in q̄libet pte eucharistie totꝰ et integer remāet. Rō :in speculo in q̄ aliq̄d repsentat.etsi diuidat per partes:in q̄libet pte idē repsentat:vt dicet ī seq̄nti pticla sup ꝑbo Silī mō. Quitū qz a crimiosis sūptū nō coinq̄nat. Rō:qz nec sol trāsliēs sup loca fetida coinquinat

Sextū:qz corpꝰ chr̄i qđ ē cibꝫ vite pec̄atoribꝫ ē mortale:vt dictū ē in pemio bꝰ partꝫ. Rō:qz ⁊ infirmis et debilibꝫ corpore bona cibaria et capones ⁊ bona vina sunt nociua. Septimū qz sumptū a sacdote et q̄libet alio:ore clauso in celū rapitur vt tā dicet sup ꝑbo Accipite. Rō:qz ō corpe ꝑginis incorrupte chr̄is exiuit:q̄ etiaz de monumento clauso surrexit cū sit res simplicissima:⁊ ostio etiaz clauso in locū vbi erāt discipuli intrauit. Octauū cum sit corpus īmēsum:et in tā parua hostia stat. Rō:qz ⁊ pupilla oc̄li q̄ minima ē ⁊ magnū montē apprehendit. Nonū:quia idem corpus totū simt in diuersis locis ꝙsistit: ⁊ a diuersꝭ ꝓcipiť ⁊ videť Rō:qz ꝑbū boīs semel platū:iuxta vocꝭ naturā totū simt est in auribꝫ diuersoꝝ. Preterea q̄ fecit corpꝰ ⁊ locū vtrūq; facit in alto esse vt vult. Rursus lūa ꝛsol ⁊ lumē ī diuersꝭ locꝭ ⁊ a diuersꝭ videnť. Decimū:quia pane trāssubstantiato remanēt accidentia panis.ſ.pōdus: color:⁊ sapor. Rō per similitudinē deficit h: vt dicet sup verbo Fregit. Undecimū: quia sub specie panis est:⁊ sumit corpus ⁊ sanguis chr̄isti:imo totus chr̄istus:similiter sub specie vini est et sumitur vtrunq; et tamē non est ibi duplex sumptio corporis et sanguinis chr̄isti. Rō quia lz in vno prandio comedā ante potū:⁊ post non tñ dicor bis prandere.⁊ de hoc dicit sub.vū. particla sup verbo Simili modo. Ue runtñ sicut ait Leo papa : Quid queris nature ordinē in chr̄isti corpe:cuz ꝑter naturam sit ipse chr̄is natꝰ et virgine. Et nota q̄ quedā matrona singlis diebꝫ dñicis offerebat pānes btō Gregorio: qui cū post missaz solēnia corpꝰ dñi illi offerret et diceret . Corpꝰ dñi nr̄i Jesu chr̄i custodiat te in vitā etnā. Illa lasciua subrisit.ipe ꝙmor dexterā ab eiꝰ ore cōuertēs:ꝑē illam dñici corꝑis super altare deposuit.deinde cōsā pplo matronā interrogauit ob quaz causam ridere ꝑsumpserit. Ac illa inqt: qz panē quē ꝓpr̄ius manibꝫ fecerā/tu corpus dñi appellabas. Tūc Gregoriꝰ pro mulieris incredulitate se in orōnem ꝑstrauit.⁊ surgēs particulā illam panis adinstar digiti carnē factā repit.⁊ sic matronā ad fidē cōuertit. Octauit itaq; ⁊ carnē illā in panē cōuersam vidit ⁊ matrone sumendam tradidit. Legit q̄z q̄ cū Hugo de sancto victore doctor excellētissimus vltima infirmitate laboraret:corpꝰ dñi instanter petiit sibi dari. Cūq; nullaz cibū retinere possz: fratres eius turbationē timentes simplis

rem sibi hostiam attulerūt. Qō ille p spūm agnoscēs ait Misereat vestri de⁹ fratres cur me deludere vultʒ. Iste em̄ quē portastʒ dñs me⁹ nō ē. At illi attoniti mox corp⁹ dñi attulerūt, ꝫ ipe videṡ se nō posse recipe elevatʒ ī celū manibꝫ sic orauit. Ascēdat fili⁹ ad p̄rem z spūs ad eū q̄ misit illū Eccs vlti. z int̄ hec ꝓba spūm emisit z corp⁹ dñi ibidē disparuit. Quiēz āt ex cauſ sacramētū corpis z sanguis sui christus sub alia specie sumēdū īstituit. Pria ē ad augēdū meritū qm̄ aliō ibi eē cernit z aliō eē credit, vt fides habeat meritū cui hūana rō non ꝓbet exp̄imētū. Scōa est ad fouēdū sensū ne abhorreat anim⁹ qō cerneret ocul⁹, qz nō cō sueuim⁹ carnē crudā comedere vel sanguinē būanū bibere. Fouet em̄ sensus in vno dū vicʒ solita p̄cipit: z edificat fides in altero dū in eo qō videt q̄le sit illō qō nō videt agnoscit. Tertia est ad vitādū ridiculuz ne insultaret pagan⁹ cum illud ageret christianus: vt ita veritas assit z ridiculum desit. Quarta, qz nō posset mortal⁹ hō intueri claritatē q̄ est in corpe chr̄i. qō expti sūt discipuli in transfiguratiōe, p̄terea panis cōfirmat: z vinū letificat cor hois. Quīta nō fumik sub specie agni, ne iudaizare videamur ō more legali agnū offerētes. Seq̄t, fregit. Queri solet q̄d chr̄s l mēsa tūc fregit, z quid sacerdos nūc in altari frangit. Et fuerūt qui dixerūt: q̄ sic post ꝯsecratiōez vera panis remanent accidētia, sic et vera panis substātia: qz sicut subiectū nō pōt subsistere sine accidētibꝫ, sic accidētia nō possunt subsistere sine subiecto, qm̄ accidentis esse nō est aliō q̄ inesse: sed panis z vini substātijs p̄manētibꝫ ad p̄lationē illoꝝ ꝓborū corp⁹ z sanguis chr̄i veraciter incipiūt esse sub illis, ita q̄ sub eisdem accidētibꝫ vtrūq; ꝑ suscipit, scz panis z caro, vinū z sanguis quoꝝ alterꝝ probat sensus, reliquū credit fides. Vi dicūt q̄ substātia panis frangit ac atteritur, inducentes ad hoc illud apostoli Panis quem frangim⁹. Et Lucas dicit. Una sabbati cū venissem⁹ ad frangēdum panē ⁊c. Et ꝑm eos dū sacramentū a mure corrodit etiā ipsa panis subā comedit, sub q̄ corp⁹ chr̄i mor esse desinit cū corrodi incipit. Innocent⁹ tertius dixit in speculo ecclesie q̄ forma panis frangit z atteritur, sz corpus chr̄i sumit z comedit ea q̄ notā t corruptionē referens ad formā panis: ea ꝓ q̄ notāt acceptionē ad corpus chr̄i. Berengarius quippe q̄ suspect⁹ habebat de hereſi: corā Nicolao papa cōfessus est panē z vinū q̄ in altari ponunt post ꝯsecratiōem nō solū sacr̄m: sed etiā in veritate veruz corp⁹ et sanguinē chr̄i esse et sensualiter nō solum sacramētū: sed etiā in veritate manibꝫ sacerdotum tractari: frāgi: z fidelium dentibus atteri. Nō autē corpus christi vl̄ in partes diuidit vl̄ dētibꝫ lacerat: cū sit impassibile, Sed in q̄ re fiat fractio vl̄ attritio brūs August. oñdit dicēs. Qñ christ⁹ māducat reficit: nō deficit, nec qñ māducam⁹ ꝓtē de illo facim⁹, et q̄dē in sacro sic fit Nā z chr̄s carnalē sensum discipl'oꝝ redarguit: q̄ putabāt carnē et⁹ sicut aliā carnē dividendā in ptes z morsibꝫ lacerādā. Dicit aūt forma panis nō q̄ sit: sed q̄ fuit, sic dicebat simon leprosus: nō q̄ talis existeret: sed qz talis extiterat. Si ꝓ q̄rat q̄d a mure comedit dū sacramētū corrodit, vl̄ q̄d incinerat cū sacr̄m cremat, Rñdet ipe Innocēn. q̄ sic miraculose substātia panis ꝯvertit in corp⁹ dñicū z incipit esse sub sacramēto: sic q̄dāmodo miraculose reuertit cū ipm ibi desinit esse, nō q̄ illa panis substātia reuertat que transiuit in carnē, sed eius loco aliud miraculose creatur. Q̄uis hmōi accidentia sine subiecto possint sic esse: sic edi.

Sequit, Dedit, Queri solet: quale corpus chr̄s in cena dedit: mortale aut imortale: passibile aut impassibile: ac cetera que ad hanc ptinent q̄stionem. Et ꝫ simplicitati fidei sufficiat dicere q̄ tale dedit q̄le voluit, et rursus quale dederit ipse nouit. Fuerunt tñ qui dixerūt q̄ sicut veraciter ipse idem erat qui dabat z qui dabat: ita in eo q̄ dabat erat passibilis z mortalis, z in eo q̄ dabat erat imortalis et impassibilis, sic visibiliter gestabat z inuisibiliter gestabat Inuisibiliter inquā quātum ad formā corporis: non q̄ntum ad spēm sacramēti, Nā in eo q̄ gestabat quod erat/ hoc appebat. In eo ꝓ q̄ gestabat q̄ erat ipse non videbat, quia forma panis z vini velabat formā carnis z sanguinis. Hic est ille ver⁹ da uid q̄ corā achis rege getb suis mānibꝫ ferebat. Quoniā igit̄ imortalis dabat: ic corruptibiliter edebat. Vi pfecto concedūt posito q̄ pars aliqua sacramēti per triduū mortis chr̄i seruata fuisset: idē corp⁹ simul z iacebat mortuū in sepulcro: z manebat vinū sub sacramēto: in ara crucʒ patiebat: z sub forma panis nō ledebat. Sed qm̄ incredi

bile iudicat vt ſm eandē naturā ſimul eſſet mortalis z immortalis.qō tñ ogruebat ei ſm eandē pſonā. Fuerūt alīq dixerunt q̄ chr̄s mortalis vtiq fuit nō neceſſitate: ſz volūtate. In eo q̄ppe q̄ imunis erat ab oī culpa:liber erat ab oñi pena:vt nil morti deberet:p eo q̄ nihil pcti bīet. Suſtinuit tñ ſpōte mortalitatē.quia morte ſuſtinere volebat:qñ ſi mortalitatē nō ſuſcepiſſz oīno mori nō potuiſſet. Ut g̃ pbaret q̄ mortalis erat nō neceſſitate ſed voluntate:qñ voluit mortalitatem depoſuit:z qñ voluit mortalitatez recepit. Legit in euangelio q̄ cū iudei duxiſſent Jeſum vſq̄ ad ſupciliū montſ z eum p̄cipitare vellēt/ille trāſiens p mediū illoz ibat. Cū g̃ eſſet ducēdus teneri ſe ſicut paſſibilē tolerabat.ſed cū eēt p̄cipitādus:ſicut impaſſibilis p mediū illorū trāſibat. Pōt tñ ſalua fide cōcedi q̄ tūc tale dedit q̄le tunc habuit/ mortale vicz et paſſibile:nō q̄ poſſet pati ſub ſacramento ſcz nūc.ſed q̄ ſub ſacramēto poterat pati.ſ. tunc. Nunc aūt ſumit a nob̄ imortale z impaſſibile.nec tñ maiorē habet nunc efficaciam:ſicut nec maiorē potentiā. Q̄ g̃ paſſibilis edebat z tñ non ledebat:nō erat humane nature ſed diuine potētie qua valebat q̄cq̄d oīno volebat. Sequit: diſcipul̄ ſuis. Dubitari ſolet vtr̄ Judas cum alīs accepit euchariſtiā. Lucas em̄ oſtendit Judā interfuiſſe cū alīs q̄ ſtatim poſt calicez traditorē cōmemorat dicens. Hic eſt calix noui teſtamēti in ſanguine meo q̄ p vob̄ effūdet. Uerūtñ ecce manꝰ tradentſ me mecū eſt in mēſa. Quotq̄t aūt interfuerūt eucha riſtiam acceperūt. Marco teſtāte q̄ ait. Et biberūt ex eo oēs. Juxta q̄ chr̄s p̄cepat teſte Matthēo. Bibite ex hoc oēs. Econtra Judas non interfuiſſe pbat. Nam ſm Matth̄. ſtatim dixit ieſus bibētib̄ calicē. Nō bibā amodo de hoc genimine vitſ vſq̄ in diem illū cū illud bibā vobiſcū nouū in regno patris mei. Judas g̃ non aderat qui cū eo nō erat bibiturꝰ i regno. In hoc caſu forte tenendū eſt illud q̄ Joānes inſinuat.quia cum iudas accepiſſet buccellā exiuit cōtinuo.erat em̄ nox. Chr̄s aūt poſt alios cibos tradidit euchariſtiā: Luca teſtāte q̄ ait. Simil̄ z calicē poſtq̄ cenauit. Patet ergo q̄ iudas priꝰ exiuit q̄ chr̄s traderet euchariſtiā. Q̄ g̃ Lucas poſt calicez cōmemorat traditorē: p recapitulationem dictū intelligi pōt.quia ſepe in ſacra ſcptura q̄ prius factū fuerat poſteriꝰ enarrat. ſicut Matthēus biduo ante paſca cōmemorat alabaſtr̄ vnguenti q̄ ſm Joānē añ ſex dies paſce mulier in domo ſimonis leproſi effudit. Sed conceſſo q̄ Judas acceperit euchariſtiā: q̄ pleriq̄ concedūt. q̄re medicus ſalutarſ medicinā dedit egroto/quā ei moritferā eſſe ſciebat: qm̄ q̄ māducat indigne: iudiciū ſibi māducat. Rñdeo forte vt ſuo doceret exēplo q̄ ſacerdos nō debet illi cōmunionē negare cuiꝰ crimē etſi ſit ſibi notū: nō tñ eſt eccīe manifeſtū. ne forte nō ſit corrector ſed pditor. Unde legit in canone. Nō pbibeat diſpēſator.i.ſacerdos pingues terre.i.pctōres mēſam dñi.i. corpus et ſanguinē chriſti manducare:ſed moneat exactorē timere. Sed cū minꝰ malū ſit reddi ſuſpectū de crimine q̄ cōmittere crimen Et de duobꝰ malis cum alterū vrget minꝰ ſit eligēdū: videt q̄ diſcretꝰ ſacerdos negare debet euchariſtiā criminoſo: q̄tinꝰ minus malū incurrat vt maiꝰ euitet.i. vt reddatur ſuſpectus ne māducet indigne. Sane cum nemo debeat vnum mortale cōmittere ne p̄imꝰ aliud mortale cōmittat: eligendum eſt potiꝰ ſacerdoti nō pdere pctōrem q̄ vt ille nō peccet.ſz ille potiꝰ dz eligere vt abſtinendo reddat ſuſpectꝰ q̄ cōicando manducet indigne. Sed q̄rit An chr̄s ad bonū: an ad malū euchariſtiā iude tradiderit Et q̄dem nō videt ad bonū dediſſe: ne ſua ſit intentiōe fraudatꝰ: qui(teſte ꝓpha) fecit vniuerſa q̄ voluit. Judas em̄ nō ad bonū ſed ad malū accepit.ſed nec ad malū dediſſe videt.quia chr̄s nō eſt auctor malorū: ſz vltor. Reſpōderi pōt q̄ ſi hec ꝓpoſitio ad. cum ōr: dedit ad malū: intentionē denotet vel affectū: falſa eſt ꝓpoſitio. Si aūt conſecutionē innuat vel effectū: vera eſt. Sane q̄ chr̄s buccellā intinctā iude porrexit: cōſtitutū eſt ab eccl̄ia ne euchariſtia det intincta. Nec debet intelligi q̄ ſub buccella panis intincta chr̄s euchariſtiā dederit traditori.ſz p buccellā intinctā atq̄ porrectā ſuū deniq̄ traditorē expreſſit. Sequit. Accipite z māducate. Quis vnq̄ crederet q̄ panis in carnē z vinum in ſanguinē conuerti potuiſſet: niſi ipſe ſaluator hoc diceret q̄ panem z vinū z omnia ex inuiſibilibus creault. Uoluit ergo p nos panem z vinū ſibi offerri:et ab ipſo diuinitus conſecrari: vt fidelis populus credat verum eſſe myſterium quod ipſe tradidit diſcipulis ſu-

is dicēs. Accipite et māducate. Silr ꝛ de calice dixit. Sane nō est intelligēdū q̄ sūptū corp⁹ de manu dñi sibi discipuli minīstrarēt. sed q̄ ꝓsecrauit idē ꝛ mīstrauit. acsi diceret. Comedite: vtrāq; huⁱ⁹ sacramenti comestionē insinuās. Duplicit em̄ corpus chr̄i comedit. q: duplicit intelligit. s. verū qđ de ꝑgine traxit ꝛ in cruce pepēdit. ꝛ mysticū qđ est eccl̄ia chr̄i spū vegetata. De vero corpe dñs ait. Hoc est corpus meū qđ p vobis tradet. De mystico ōt ap̄lus. Unⁱ⁹ panis ꝛ vnū corpus multi sumⁱ⁹. Uer̄ corpus chr̄i comedit sacramēraliter. i. sub specie. Mysticū aut̄ comedit spūaliter. i. sub specie panis in fide cordis. De comestione sacramentali ōt dñs. Accipite ꝛ comedite hoc est corpus meū quod p vobis tradet. hoc facite in meā cōmemorationem. Hoc modo tā boni q̄ mali chr̄isti corp⁹ māducant. sed boni ad salutē. mali ꝓ ad iudiciū. nisi em̄ ꝛ mali chr̄i corp⁹ comederent: nō dixisset ap̄l's ad Corinth. xj. Qui māducat indigne iudiciū sibi māducat: nō dīudicans corp⁹ dñi. Ille aūt indigne sumit q̄ sacramēralit/ꝛ nō spūaliter sumit. Nam ꝛ Judas cū alīs eucharistiā tradit accepisse: vt iam dictū est. De spiritali comestione dñs ait. Nisi māducaueritⁱ⁹ carnē filij hominis ꝛ biberitis eⁱ⁹ sanguinē: nō habebitis vitā in vob. Hoc modo corp⁹ chr̄i comedūt soli boni. Unde. Qui māducat meā carnē ꝛ bibit meū sanguinē in me manet ꝛ ego in eo. Nā q̄ manet in charitate in deo manet ꝛ deⁱ⁹ in eo. Ut q̄d paras dentem et ventrē: crede ꝛ manducasti. Qui credit in christū comedit ip̄m: qm̄ incorpat chr̄o p fidē. i. mēbr̄a eⁱ⁹ efficit. vel in vnitate corpis eius firmⁱ⁹ solidat. Alibi em̄ qđ māducat incorpat. et q̄ māducat incorpat. h aūt qđ māducat incorpat. et q̄ māducat incorpat. Utrūq; modū edendi chr̄is īsinuat vbi ōt. Spūs est q̄ viuificat. caro nō pdest q̄q̄. q: caro chr̄i nisi spūaliter comedat: non ad salutē: sed ad iudiciū māducat. Sed q̄d fit de corpe chr̄i postq̄ sumptū fuerit ꝛ comestū: Ñderi p̄t q: si p̄na querit corpalis: in celo q̄rat vbi chr̄s est in dextera dei sedens. Ad tps m̄ p̄tiā exhibuit corpalē vt ad spūalē p̄tiā inuitaret. Unde cū sacramētū teneat gustat ꝛ comedit: chr̄is corporaliter adest in visu in tactu in sapore. et q̄diu corpat sensus afficit/corpalis p̄tia n̄ auferr. Postq̄ ꝓ in capiendo sensus deficit corpalis: deinceps nō est q̄rēda corpalis p̄sentia. sed spūalis est retinēda. q: dispensatiōe cōpleta chr̄s de orē trāsit ad cor Deli⁹ est em̄ vt p̄cedat ad mentē q̄ descēdat in ventrē. cibo est nō carnis: sed anime Uenit vt comedat/nō vt consumat: vt gustet/nō vt incorpet. orē comedit/sed stomacho nō digerit. reficit animū sed nō effluit in secessum. Illud ꝓ qđ dñs ait. Dē qđ i os intrat in vētrē vadit: ꝛ in secessum emittit. nō de spūali sed de carnali cibo dictus est. Q̄ si forte secessus seu vomit⁹ post solā eucharistie p̄ceptionē euenerit/ et accidēribo būoribo generat: cum interdū būores absq; cuiuslibet cibi materia: vel effluāt in secessuz vl̄ emittant ad vomitū. Itaq; q̄ntū ad nos seruat p̄pria corruptibilis cibi similitudinē. sed q̄ntū ad se nō amittit inuiolabilis corpis ꝑitatē. spēs q̄q̄ corrodit et maculat. sed veritas nunq̄ corrūpit aut inq̄nat. siq̄ tale q̄d videris: noli timere sibi sed esto sollicitus tibi: ne tu forte ledaris si male crediderīs. Sequit. Hoc est corpus meū. Cū ad platōez istoꝝ ꝓboꝝ: hoc ē corpus meū: panis mutetur in corp⁹. et ad p̄lationē istoꝝ ꝓboꝝ: hic est sanguis meus: vinū mutetur in sanguinē. et prius pferantur ista ꝓba q̄q̄ illa: videt q̄ panis prⁱ⁹ mutetur in corpus q̄q̄ vinū in sanguinez. et ita videtur p ꝓsequēs q̄ corp⁹ sine sanguie ē: vel sanguis est sine corpe. Propterea ōr a q̄busdam q̄ cum totū est dictū: totū est factum. nolētes vel nō valētes ipsi⁹ ꝓuersionis determiare mometū. Alij ꝓ dicūt q̄ ꝛ ad platione p̄cedētiū verborū panis antea mutet in corp⁹. et ad platione seq̄ntiuz vinū postea mutet in sanguinez: nunq̄ tñ corp⁹ ē sine sanguie: ꝛ sanguis sine corpe: sicut neutrū est sine aīa. sed sub forma panis sanguis exist̄it in corpe p mutationem panis in corpus. et ecōuerso. nō q̄ panis in sanguinē vel vinū mutet in corp⁹. ꝛ q̄ neutr̄q; pōt exist̄ere sine reliq̄. de hoc tā dicetur. Sed q̄rit̄r: q̄d demōstrauit chr̄s q̄n dixit: hoc est corpus meū. p h̄ pnomē hoc. Nō em̄ videt q̄ panē. quia panis non erat corp⁹ chr̄i. nec etiā corp⁹. q: nōdū illa ꝓba ꝓtulerat ad q̄z platione panem mutauit in corp⁹. Sup hoc dicūt q̄dā q̄ p h̄ pnomen nil demōstrat. sed illud materialiter ponit. Sed fm hoc quō p dictionē nihil significātē fit trāssubstātiatio. Preterea dñs vtebat illa voce significatiue. et nos vtimur

materialiť g̃ nõ facim⁹ qõ ipe fecit. Alĩ di cũt q ea vis data est ipis ꝓbis q ad ipoz plationẽ fit trãssubstantiatio. Itẽ iõ sacer dos nõ pfert ea significatiue. qz ñ posset ea sic pferre. Mentiret eñ si diceret Hoc est coz⁹ meũ. Uez a pmisse q̃stiõis laqo faci le se absoluit q̃ dt q chr̃s tũc ꝯfecit qñ bñ dixit. de q̃ dictũ ẽ sup ꝓbo Bñdixit. Hã si opponať de sacerdote q̃ tũc ꝯsecrat cum il la ꝓba pnunciat. Respõdeť q sacerdos ni hil demõstrat: cũ illis ꝓbis nõ vtať enũcia tiue sed recitatiue. quẽadmodũ z cum ait. Ego sum vitis vera. Ego sum lux vera. Ego sum lux mõi. z innumera talia. Rur sus queriť q̃d demõstrauit cũ dixit. Han ducate ex h oẽs. licz in nullo q̃ttuoz euan gelistarũ h legať de corpore: sed tm̃ de san guine inueniť dictum. Bibite ex h oms. cũ ei iã panẽ fregisset: si demõstrauit aliquod fragmentoz: illud nõ debebãt omes come dere: sed singuľ debebat singula distribue re. Si demõstrauit coz⁹ nõ poterãt ex il lo sed illud comedere. q̃ coz⁹ chr̃i nõ man ducať per partes sed integrũ. Sane freq̃n ter in sacra scriptura videť agi de vno: sed agiť de diuersis. vt est illud: bñdixit fregit z dedit. Bñdixit panem: fregit formã: z de dit corpus. Eodẽ mõ cũ dixit. Hãducate ex h omes: pnomẽ ostẽdit integz coz⁹: et ꝓpositio innuit formã diuisaz. vt iste sit sen sus. Comedite coz⁹ integz sub forma diui sa. nã sola forma ꝑ partes diuidiť z totum coz⁹ integz manducať. Siľi mõ põt intel ligi qõ subiũxit: h est coz⁹ meũ. i. illud qõ ꝓbeo sub hac forma. Queriť etiã si addi tio vel subtractio vl̃ trãspositio vl̃ intꝑposi tio vel mutatio fiat ĩ illa forma ꝓboz quã chr̃s exꝑssit: vtz effectũ ꝯsecratiõis impe diat. vt si dicať addẽdo: h est coz⁹ meũ qõ assumpsi de ṽgine. vel subtrahẽdo: hoc est coz⁹: nõ dicẽdo meũ. aut transponẽdo di cendo: coz⁹ meũ hoc est. vel interponẽdo vt h est vtiq; coz⁹ meũ. siue mutando. vt h est coz⁹ ieſu. Sane grauiť peccat q̃ q̃d libet boz quomodolibet attẽtauerit: pser tim si formã intẽdit mutare vl̃ heresim in troducere. qz forma ꝓboz quã chr̃s exꝑssit ꝑ oia debz illibata ꝯuari. q̃uis fm pbm noia z ꝓba trãspositа idẽ significẽt. neq; vti le p iurile viciet. z nõ ꝓbũ ex ꝓbo: sz sensuz ex sensu trãsferendũ est. Quid si int̃ platio nẽ forme panis z vini interponať spacium z̃q̃dem nibilo min⁹ fit transsubatio. De h tm̃ dubiũ nõ est fm illos q̃ duas asserũt eẽ formas: vt iam dicet. Sed cũ ad plationẽ istoz ꝓboz: h est coz⁹ meũ. panis muteť i carnẽ. z ad plationez illoz: hic est sanguis me⁹: vinũ muteť i sanguinẽ. videť q panis sine vino z vinũ sine pane valeat ꝯsecrari. vt ꝓmissum est. z ita si post plationẽ istozũ z ante plationẽ illoz ipedimentũ accedat sacerdoti q̃ minus ꝓcedere valeat. videť q panis sit mutať in carnẽ: vino in sanguiez nõ mutato. Aliqđ g̃ boc casu alius sacer dos totũ repetet a ꝓncipio. z sic sup panez iterabiť ꝯsecratio. an ꝓ ab eodez loco tm̃ incipiet in q̃ sacerdos ille dimisit. z sic diui deť mysteriũ vnitatis. Sup h itaq; legitur in ꝯcilio toletano. Lẽsuim⁹ ꝓuenire vt cuz a sacerdotibꝫ missaz tempe sacra mysteria ꝯsecrãť: si egritudinis accidat cuiuslibz in teruent⁹ q̃ ceptũ neq̃at ꝯsecratiõis expleri mysteriuz sit libez epo vel ꝓsbytero alteri ꝯsecrationẽ exequi cepti officiu. vt ꝓceden tibꝫ supple q̃ defecerũt libenter alĩ ꝑ cõple mẽto succedant. De boc etiaz diceť in. vĩ. particula sup ꝓbo noui z eterni. ad finem. Uez cum inter theologos de tpe ꝯsecrati onis sit diuersa snĩa q̃busdã dicẽtibꝫ. q cũ totũ ẽ dictũ totũ ẽ factũ. aliꝫs asserẽtibꝫ q panis añ mutaťi coz⁹. z postea vinũ mu taťi sanguinẽ: vt dictũ ẽ. iõ plericq; turi⁹ in cedẽtes affirmãt q ali⁹ sacerdos repetere debz ꝯsecrationẽ atq; ꝓficere. qm̃ nõ õz ite ratũ qõ neſciť esse factũ. Tñ ne vlla fiat ite ratio vel diuisio sacramẽti nec aliq̃s scru pulus erroris vel dubitatõis remaneat cõ sulti⁹ iudicať vt illa talis oblata studiosiſ sime ꝑ infirmis recõdať. z sup aliꝫs specie bus panis z vini rot⁹ canon repetať. z pre missa hostia ꝯsecrata in fine misse a mini stro vel alio sumať. Sedsi vinuz inueniri nõ possit: vl̃ aliq̃ casu intercedẽte defuerit. q̃riť vtz necessitate cogẽte vl̃ casu intꝫcedẽ te sola panis materia possit in eucharistiã ꝯsecrari. sicut z sub sola panis specie debz eucharistia reseruari. Sũt sane q̃ dicũt q cũ ꝓbũ z elemẽtũ ꝯficiať sacr̃m. nec forma ꝓboz: nec materia rez q̃s chr̃s exꝑssit mu tari siue dimidiari põt. qz sicut vinum sine pane: sic panis sine vino minime ꝯsecratur Uñ sine a qua ꝑ vino mittať in calicem. si ue bordeũ ꝑ frumento formeť inpanẽ. sicut neutz ꝑ se: sic neutz cum alio transsubstã tiatur in carnẽ: aut mutať in sanguinẽ. Hã si panis sine vino vel vinũ sine pane muta

ri posset in carnē aut sanguinē, in his ita q̄ regiōibꝰ in q̄bꝰ alterutrū inueniri nō po teſt licite posset alter⁹ sine altero ꝯsecrari, min⁹ em̄ ignorātia q̄ necessitas: vl negligē tia q̄ difficultas excusat. Alij ꝓ dicūt q̄ cū chr̄s pus ꝯuerterit panē i carnē & post ea mutauerit vinū in sanguinē: sicut euan gelice lectiōis text⁹ ostēdit, & sine vino pa nē & sine pane vinū ꝯsecrari ꝯtingit. Ora uiter tamē offendit q̄ negligenter vel igno ranter alterutrā speciem ptermittit, graui⁹ qui scienter aut sponte, maxime si formā in tēdit mutare vl heresim introducere. Quid ergo faciendū sacerdoti si vinū post ꝯsecra tionē comperiat ptermissum, rñdeo si hoc studiose cā introducēdi heresim factū ē: nō est sacr̄m corpis. si ꝓ obliuionē vel ne gligētiā & nihilo min⁹ facta ē ꝯsecratio cor poris: vt pmissuꝫ est, tūc tñ vt dicūt alīq̄: vi nū apponere debet, & sup illō solūmō ꝓba ad ꝯsecrādū sanguinē repetere. s. ab illo lo co. Silr mō &c. vsq̄ i finē, omissis tñ cru cibꝰ duabꝰ q̄ fiunt singillati sup panē. Alij ꝓ dicūt q̄ vino appositō i calice panē ꝯse cratū debz imittere, sic q̄ posset absq̄ aliq̄ repetitiōe sumere sacrificiū: sicut fit in die pascheues. Alijs videt q̄ nō debz vinū ap poni ne scādalū generet. Sz qđ pmi dicūt verī⁹ ē, nā vtil⁹ scādalū nasci pmittit q̄ ꝓi tas rlinq̄tur. Si em̄ hec ꝓitas ptermittat scz q̄ vinū nō apponat nō pt vere dici hoc sacr̄m cōmixtio corpis & sanguis, nec cor p⁹ chr̄i sine sanguie sumi debet. Ul hostia fuerit & sup alijs speciebꝰ canon repetat: vt pmissum ē. Uerūtū si sacerdos a q̄ gustata ieiunū soluerit: illa die ñ iteret sacr̄m. Si aūt añ ꝓba trāsubatiōis. s. hic est calix &c. aduerterit vinū fore ptermissum, vel etiaz vtrūq̄. s. vinū & aquā, tūc illa apponat i ca lice, & in ꝯsecratiōe pcedat: reincipiēs ab il lo loco. Hāc igit obla, & c. Si ꝓ vinū sine aq̄ apponat nō iō min⁹ ē sacr̄m: vt dicit in se. pticula sup ꝓbo noui & etni testamenti. Quid si aliq̄d de sanguine stillauerit, de hoc etiā dicit sup ꝓbo q̄ p multꝫ. Uerū cū iterdū vni pōtifici mlti sacerdotes ꝯcelebrēt put dicit i. vj. pte sub q̄nta feria cene dñi: vbi agit de oleo ifirmoꝝ. si forte nō sil oēs ꝯsecratoria ꝓba pnūciēt, q̄rit an ille sol⁹ cōficiat q̄ pm⁹ illa pnūciat, & an ceteri iterāt sacr̄m. Si ei hoc ꝯcedat potest ꝯtīgere q̄ ille non ꝯficit q̄ pncipal⁹ celebrat, & ille ꝯficit q̄ secūdario celebrat, & sic pia celebrātiꝫ in tentio defraudat. Sane dici pōt q̄ sine ꝓ pus sine posteri⁹ pferant sacerdotes: referri debet eoꝝ intētio ad instās platōis epi cui pncipal⁹ celebrāti ꝯcelebrāt, & tunc oēs sil ꝯsecrant & ꝯficiūt. q̄q̄ nōnulli ꝯsentiāt q̄ q̄ prim⁹ pnunciat ille ꝯsecrat: nec alioꝝ de fraudat intētio, q̄ factū est qđ intēderant. Cōsueuerūt aūt pōri cardinales rhomānoꝝ circūstare pōtificē & cū eo pariter celebrare et cōsūmato sacrificio: de manu ei⁹ cōionē accipe, signātes ap̄los q̄ cū dño parit dis cūbētes/sacrā ō manu ei⁹ eucharistiā acce perūt Et in eoꝝ ꝯcelebrāt ostendūt ap̄los tūc a dño ritum huius sacrificij didicisse.

Sane dictis verbis illis Hoc est corp⁹ meū: sacerdos eleuat corp⁹ chr̄i, iuxta illō Leui. xxiij. Offeret⁊ panes ꝓmitiaꝝ duos de duabꝰ decimis simile q̄s eleuabit sacer dos coā dño. Primo vt cūcti astātes illō videāt & petant q̄ pficiat ad salutē, iuxta il lud. Ego si exaltat⁹ fuero a ter. &c. Scōo ad notādū q̄ nō est aliud dignū sacrificiuꝫ imo est sup oēs hostias. Tertio exaltatio eucharistie i manu sacerdot⁊ sigt chr̄m ve rū panē per ꝓphas in scpturꝫ exaltatuꝫ: qū scz ei⁹ incarnatiōnē ꝓbetizabant, vñ Esa. Ecce ꝓphā ꝯcipiet, et hūc cibū fore ceteris excellētiorē, similr de potu. Quarto sigt re surrectōeꝫ. Quinto hostia eleuat⁹ vt plus nō ꝓueniens ꝯsecratiōnē: sed ex h cognoꝝ scēs illā factā eē & chr̄m sup altare veniſſe: reuerēter ad terram ꝓsternāt, iuxta illud ad Phil. In nōie ihesu oē genu flectat &c. Et il lum corde & ore adorēt, iuxta illud ap̄li ad Rho. Corde credit⁹ ad iusticiā, ore aūt con fessio fit ad salutē. Alia rō ponet ꝓpe finez xj. pticule canonis. Uz igit fides sufficiat ad salutē, iuxta illud Aug. Crede & manu casti. Nō tñ supflua est eleuatio. Tū ꝓpter causas pmissas. Tū q⁊ ibi tēpus et locus agēdi opus se offerūt. Fides sine opibus fm Jacobū mortua est. Propter easdē q̄z causas calicꝫ eleuatio. Iz sanguis videri nō possit supflua nō est. Utrū aūt calix coop⁊ tus eleuari debeat: dicet in seq̄nti pticula sup ꝓbo Qui p vob. Et tā corp⁹ q̄z calix cū vtraq̄ manu eleuant ꝓpter maiorē reuerē tiā & securitatē. Et exinde stringit pollices & indices: put dicet super ꝓbo Unde & me mores. In eleuatione aūt vtriusq̄ squilla pulsat. Nam & i veteri test. leuite tpe sacri ficij tubas clangebant argenteas: vt earū sonitu plus pmonit⁹ foret ad adorādum

dñm ꝓparat⁹. Et ꝓpt causam eãdē squilla pulsat: dū corp⁹ chri ad ifirmū portat. Hula etiã capellã dñi pape baiulãt squillã fert ob reuerētiã reliquiaꝝ q̃s portat. tūc etiã cerei accēdunt ꝓpt causam i. ij. pte sub ti. ō acholyto. scptam

Septima pars canonis

Jmili modo ꝛc.

Septima ps. Ꝛz sub vtraq; specie sumat vtrūq; s. corp⁹ ⁊ sanguis, vtraq; tñ spēs ꝯsecrat: ⁊ neutra superfluit, vt ostēdat ꝙ chris humanã naturã totã assūpsit. s. corp⁹ ⁊ aiam vt totã redimeret. Panis ei refert ad carnē: ⁊ vinū ad aiaz. qz vinū sanguinē opat i q̃ sedes ē aie. vñ legit i Jeui. Aia carnis i sãguie ē. Moyses q̃q; testat ꝙ caro ꝓ corpe: sãguis ãt offert ꝓ aia q̃ circa panis ⁊ vinuz i sacrificio offerunt. qō valet ad tuitionē corpis ⁊ aie. ne si sub specie panis sanguis sumat cū corpe. ⁊ sic sub alta tñ specie sumat ad alteri⁹ tñ puret ptiere salutē. Et q̃uis sub specie panis sãguis sumat cū corpe. ⁊ sb spē vini sumat corp⁹ cū sãguie. tñ fm Jnno. iij. nec sãguis sub spē panis: nec corp⁹ sub spē vini bibit aut comedit. qz sicut nec sanguis comedit nec corp⁹ bibit: ita neutꝝ sub spē panis bibit: aut sub spē vini comedit. ⁊ si ꝯcessibile videat ꝙ corp⁹ bibēdo ⁊ sãguis comedēdo sumat. Est ḡ fm eū mod⁹ sumendi carnē ⁊ sanguinez q̃ neutꝝ mãducat aut bibit. ⁊ iō recte statuit i canōe ꝙ corp⁹ chri sacerdos sine ei⁹ sãguie nō sumat. Vñ i q̃busdã locis post sūptionē corpis ⁊ sãguis chri aliq̃d ō ipo sanguie refuat i calice. ⁊ supinfundit vinū puꝝ: vt alij cõicãtes ide sumãt: nō em cēt decēs tãtū sãguinē ꝯficere: nec calix capax inueniret. Utꝝ ãt ꝓ ptactū sanguis vinū appositū efficiat sacrm: dicit super ꝑbo Hic ē calix. Sequit: postq̃ cenatum ē ꝛc. Decima q̃rta luna ꝑmi mensis ad vespam chris fm legē typicū pasca cū aplis celebrauit. ō q̃ cū dixisset. Desiderio desideraui ꝟ pasca mãducare vobiscū anteq̃ patiar: cur ꝟ diceret statī ostēdit. vt. s. veteri pasce finē ꝑponēs noui pasce ꝟstituereret sacrm. Accipiēs em panē bñdixit ac fregit: deditq; discipul' suis dicēs. Accipite ⁊ comedite ꝟ ē corp⁹ meū qō ꝓ vobis tradet. Silr ⁊ calicē postq̃ cenauit dicēs. Bibite ex ꝟ oēs. hic ē sanguis noui testamēti q̃ ꝓ vob ⁊ pro multz effundet in remissionē peccatoꝝ. hoc facite in meã cõmemoratiõez. Hac igit institutiõe informati celebram⁹ iugiter ꝓ mysteriū qō semel offerebat in ꝑciu. Nã vbi veritas venit: figura cessauit. Chris em p⁹ cenam corpus ⁊ sanguinē suū dedit aplis: vt hoc sacrm velut vltimū testatoris mandatū artius memorie cõmẽdaret. Vñ nouissimū condens beredibꝫ testamẽtū dixit Vos estis q̃ pmãsistz mecuz in tentatiõibꝫ meis. et ego dispono vobis regnū sicut pr̃ meus mihi dispositꝫ: vt edatis et bibatis sup mẽsam meã in regno meo. Et ꝛz aplī ea charistiã nō ieiuni accepint: non ideo caluamniandū est ꝙ prãsi debeãt hoc sacramentū recipe. sicut faciebãt illi q̃s aplꝰ arguit dicēs. Cõueniẽtibꝫ vob in vnū: iam nō est dñicã cenã mãducare. Unusquisq; em ꝑsumit cenam suã ad mãducandū: ⁊ alt⁹ q̃dem esurit: alius ebrius est. Jtez ex hoc verbo Postq̃ cenatū est: videt ꝙ sacerdos cõicare debeat ꝑus q̃ trãseat ad calicꝫ ꝯsecratiõnē. Sed de hoc dicet sub ti. de cõicatione sacerdotꝫ. Sequit. Accipiēs ⁊ hūc ꝑclarū calicē ꝛc. ponit cõtinēs ꝓ cõtẽto. Nam et vn⁹ ⁊ idē: ⁊ tūc ⁊ nunc: ⁊ ꝟ et alibi sacrificat ab oīb⁹. tot⁹ est in celo. totus est i altari sil'. et sedet ad dexterã patris: et manet sub specie sacramenti. sicut tactū est in. vj. pticula sup ꝟbo Eleuatꝫ oculis. Q aũt vinum in calice consecrauit: patet hoc ex eo qō ipse subiũxit. Non bibã amodo ex hoc genimine vitꝫ ⁊ c. Et fiũt iste ꝯsecratiões cũ signo crucis: vt dictū est in. vj. particula sup verbo Bñdixit. qz virtute crucis ⁊ ꝟbozũ fit trãssubstantiatio naturaꝝ. Hec aũt sẽ ꝟba Hic est calix sanguis mei. i. cõtinẽs sanguinẽ meū. vel sanguinis significãs passionẽ. Et nota ꝙ passio ō calix vel a calida potione: vel qz mẽsurate sumitur. Fidelis em deus q̃ nō sinit nos affligi plus q̃ portare possumus. De calice dictuz est in ꝑma pte sub ti. de picturꝫ. Hic aũt paꝝ eleuato calice sacerdos illū deponẽs non deserit eū ad notandū ꝙ q̃libet aplorꝫ sic calicẽ accepit ꝙ vnicuiq; dñs mistrauit. Sequit. Houi ⁊ eterni testamẽti: subaudi ꝯfirmatio. Houi dicit. qz nos innouat ꝑ fidem chri. eterni dicit. qz lex noua nō ē trãsitoria sic antiq̃. Uetus em testamẽtū qō hircoꝝ ⁊ vitulorꝫ fuit sanguine dedicatuz promittebat homi tpalia ⁊ transitoria. Nouū ꝟo quod christi sanguine fuit cõsecratū ꝑmittit eter

na. Et iō testamētū illō fuit vet⁹ t trāsitoriū hoc aūt nouū est t eternū. De nouo bī Lu. xxii. Dispono vob regnū tē. vt ē. Vl inde ꝓbat eternū. i. ꝓpetuū: vñ asserit nouus. i. vltimū. Nouissimū em̄ hoīs testamētū im mobile ꝓseuerat. qz testatoris morte firmatur. iuxta illud apli. Testamentū in mortuis cōfirmatū est. Alioqn nō valet dum viuit q̄ testat⁹ est. Porro testamentū nō soluz ōr scḟa: sed t ꝓmissio: vt dicek i. pemio vſ. ꝓtſ. Et ſm hūc modū ōr Hic ē sanguis noui t eterni testamēti. i. cōfirmatio noue et eterne ꝓmissionis. sicut dñs ipe ꝓmittit Qui māducat carnē meā t bibit meū sanguinē habet vitam eternā. Vñ nec ꝑmū testamentū vt inqt apls sine sanguine dedicatū est. Lecto em̄ vniuerso legis mādato moyses accipiēs sanguinē hircorū aut vitulor: ipm̄ libz t oēm ꝑplm aspsit dicens. Hic est sanguis testamēti qd mādauit ad vos de⁹. Ecce q̄ꝓpric moyses ꝓba ꝑdicit q̄b chr̄s vsus ē in cena. Querit vtz aq̄ cū vino ꝓuertak in sanguinē. De q̄ etiā iam infra dicek. Si em̄ cōuertit. g̃ aq̄ est sacr̄m sanguis. imo videk q ꝑplī. nā aque multe ꝑplī multi. et ob boc aqua vino miscek: vt chr̄o ꝑpl's aduneꝫ. Nam t de latere chr̄i sanguis exiuit t aq̄: ꝑut tactū est sub ti. de oblatiōe. Si ꝓo nō ꝓuertit: q̄rit. vbi post ꝓsecrationē existit. et quō sepak a vino cui fuerat in vnū cōmixta. Si aūt post ꝓsecrationē aq̄ pura ꝑmāserit: ſm hoc non bibit solū sanguinē sacerdos ī q̄ sacro. et sic post ꝑmā sumptiōem itez eodē die cōicare non debet: acsi ꝑi⁹ aquā bibiſſz. Nā idcirco sacerdos postq̄ ꝑfudit eodē die itez ñ sacrificat. qz vinū purificatōis sumpsit. An forte dicek q sicut vinū mutak in sacramentuz redemptiōis: sic t aqua trāsit ī sacr̄m absolutiōis. que de latere chr̄i pariter effluxerūt Quis hoc audeat diffinire? Nā t illō inq̄rit. Utz chr̄s resurgēs ex mortuis sanguinē illū resumpsit quē in cruce effudit? Si em̄ capillus de capite nr̄o nō ꝑibit: quanto magz sanguis ille non ꝑīt q̄ fuit de ꝓpria te nature. et tn̄ ille in plerisq̄ eccl'iis ōr cōseruari. Quid etiā de circūcisione ꝑputij vl' de ꝑcisiōe umbilici dicek: an in chr̄i resurrectione redīt ad ꝓpriatem humane nature t ad locū glificatū. Sed melius est totū deo cōmittere q̄ aliqd temere diffinire. Credit tn̄ ꝑputū in lateranen. basilica cōseruari. Iz a q̄busdā dicak q illō fuit ī bierm dela-

tum ab angelo karolo magno. q̄ transtulit illud t posuit aq̄ sgrani honorifice in eccīa bt̄ē Marie. Sed post a karolo caluo positū est in eccl'ia. s. saluatoris apō carosium. Sed si q̄ vez ē: mirādū est. Cū em̄ caro ihū la de ꝓpriate hūane nature fuerit: credit q chr̄o resurgēte/ad locū suū glificatū redīt Alīq tn̄ dixerunt q q̄ vez esse posset iuxta opinionē eoz q̄ dicūt id soluz esse de ꝓpriate nature hūane t resurgere qō ab adā traductum est. Illud aūt oīno nefas est opinari qō q̄dā dicere ꝑsūpserūt. vicz aquā in ꝑplegma cōuerti. Nā t de latere chr̄i nō aquā sed aq̄ticū hūorē. i. ꝑplegma mētiūk exisse. Duo nāq̄ ꝑcipua eccl'ie sacra de chr̄i latere fluxerūt. vicz sacr̄m redēptiōis in sanguine. et sacr̄m regeneratōis in aqua. Nō em̄ baptizamur in ꝑplegmate: sed in aq̄. iuxta illō euāgelij. Nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ et spūsc̄o nō intrabit ī regnū celoz. Quibusdā tn̄ nō videk absurdū q aq̄ cū vino trāse at ī sanguinē: ea vicz rōne q aq̄ ꝑ admixtionē trāsit ī vinū. et vinū ꝑ ꝓsecrationē trāsit in sanguinē. aq̄ nāq̄ transit in vinū cū multo vino modicū infundit aq̄. Alioqn tota vini suba ꝓpt' guttā aq̄ mutaret: vt q̄ddā fiat ex illis cōfusum qō nec sit aq̄ nec vinuz. et tota font⁹ vl' flumis aqua ꝓter modicā vini stillā ī ꝓfusiōis spēm mutaret. nec panis ille posset in eucharistiā ꝓsecrari q̄ factus est de frumento cui forte cōmixtū fuit vnū granū hordei vel auene. Si g̃ pl⁹ apponak aq̄ q̄ vini: erit irritū sacr̄m. Oportz q̄dem vt tantū ibi vini ponak q aq̄ cōmixtū saporē vini retineat. De hoc dicek in sexta ꝑte sub q̄nta feria cene dñi ad finē. Sz etiāsi post calicis ꝓsecrationē aliud vinuz mittak in calicē: illud qō non transit in sanguinē/nō sanguini cōmiscek: sed accidētib⁹ poris vini cōmixtū. cozpi qō sub eis latet vndiq̄ circūfundit/nō madidans circūfusum. ipa tn̄ accidētia vinū apposituū vident afficere. qō inde cōiicit: qz si aq̄ pura fuerit apposita: vini saporē assumit. Quidam aūt voluerūt astruere q sicut aq̄ pura per aq̄ būdicte cōtactū efficit būdicta: sic et vinū ꝑ sacramēti cōtactū efficit cōsecratū et trāsit in sanguinē. quoꝝ assertionē mime rō suffragat. De q̄ etiā dicek sub q̄nta feria cene dñi. Sed nunqd irritū est qō gerit: si forte aq̄ ptermittak? Et videk q sic: ex his q̄ sub ti. de oblatiōe tacta sunt. Lautū q̄z ē in canone Lybani q non pōt calix dñi esse

aqua sola: nec vinū solū: nisi vtrūq; misceatur. Sicut nec corp⁹ dñi pōt esse farina sola: nisi vtrūq; fuerit adunatū: t panis vni⁹ cōpage solidatū. Et h q̄dā ꝓstant affirmāt asserētes q̄ sicut aq̄ sine vino ꝓsecrari non pōt: sic nec vinū sine aq̄ trāssubari valet. q̄r de late chr̄i sil' vtrūq; manauit. Alij ꝓ cō cedūt q̄ si q̄sq; nō intēdēs hereſim introducere oblioīe vl' ignātia p̄termiſerit aquā nō sit irritū sacr̄m. Illā tñ p oblioīonē p̄termittēs venialit̄ peccat: p negligētiā mortalit̄. t grauit̄ est puniend⁹. t sp pōt appōi aū trāssubationē. t qō p̄dicit vinū solū nō posse offerri: intelligūt. nisi fiat simpl'r vel ignorāter. vl' nō pōt. i. nō debz. Nā t eccle sia grecor̄ & nō apponere aquaz in sacrō. Ait em̄ Cypian⁹. Siq̄s ō anteceſſoribz vl' ignoranter vel simpl'r nō obseruauerit. qō nos dñs facere exēplo t magisterio docuit: pōt simplicitati eius de indulgētia dñi venia ꝓcedi. nobis ꝓ nō pōt ignoſci: q̄ nūc a dño īstructi sum⁹: vt calicē dñi cū vino mixto. i. vinū cū aq̄ in calice mixtū ſm q̄ dñs obtulit offeram⁹. Ex q̄bz ꝓbis apte colligit q̄ vinū aque mixtū chr̄s in cena discipulis tradidit. Si ꝓ vinū p̄mittit. de h dictū est in. vj. particula sup ꝓbo: h est corpus. Porro licz diligēti studio vinū optimū p sacrificio sit q̄rendū: viciū tñ vini nō maculat mūdiciā sacramēti. q̄ circa siue nouū vinū qō & mustū: siue vinū acidum qō appellat acetū siue etiā muscidū in sacrificiū offerat: sacr̄m ꝓficit: t diuinit⁹ ꝓsecratur. Uitandū tñ est ne vel tale vinū mixtū vel coctū vel rosatū vl' speciatū in calice ponat. Sūt tñ q̄ dicūt acetū nō esse vinū: cū ꝑtiā mutauerit naturā. Nam vinū est calidū: illud frigidū. t iō ex eo ꝓfici nō posse sicut nec ex agresta. Qō ꝓcedi pōt in aceto ex alio q̄z ex vino facto. Nam si ex vino factū fuerit sec⁹ est. cū eadē ꝑte sit vsia. i. substantia. Juli⁹ q̄z papa dixit q̄ cū lacte ꝓfici nō pōt. Botr⁹ aūt vue in necessitate cōpmi t inde ꝓfici pōt. sed de ipo botro non cōpressso nō pōt cōicari. Nō pōt etiā ꝓfici cū aq̄ cū q̄ pann⁹ i musto intinct⁹ lauat. Illud aūt notandū est q̄ si vinū in calice ꝓgelatum fuerit: debz tāctiu ibi exhalare sacerdos donec glacies soluat. q̄ si sic solui nequerit adhibeat ignē. Si āt musca vl' aranea vl' aliq̄d tale ceciderit ī calicē añ transsubationē vini in sanguinē p̄ſici debz vinū illud in piscinā: t aliud vinū t aq̄ apponi.

Si ꝓ post trāssubstantiationē ibi ceciderit vel sanguinē tetigerit: sanguis sumat. t illud ꝑus in aliq̄ calice sepe vino pfūdat. t q̄nto cauti⁹ t diligēti⁹ fieri pōt abluat. et demū sup piscinā cremet. q: vix posset absq; horroze t vomitu sumi. Ablutōez ꝓ ipaz sacerdos p⁹ ꝓsecratiōnē vel miſter sumat. Sed t siq̄s statim chr̄i corpe sumpto nauſeā patit: vomit⁹ simil'r sup piscinā cōburat et puluis in piscinā mittat. Si tñ aliq̄ hoſtie ꝑticula videat ibi. vel si corp⁹ chr̄i infirmo datū reūcit: illud reuerēter ſuscipiat: t cōtritū cū vino in calice sumat: si integruz neq̄at recipi. Etsi horror sit illō sumere: p reliquūs custodiat. Nō est igit dāda eucharistia egroto vomēti. sed credat t manducauit. Sed t siq̄s adeo egrot⁹ est vt masticare nō possit: tūc tm̄ sumat aquā a chr̄isti corpe tactā. minimā tñ ꝑticulā sumēs: torū sumit vt p̄missum est. Nō est etiā dāda ebrio. insano. heretico. epilentico t sil'ibz nisi infirmitate cessante. Leproſo tñ dari pōt t muto. et egroto cōpoti sue mēt⁹ p⁹ cōfeſſiōez t ei⁹ absolutōez a pctis. Qual'āt pnia iponēda sit ei q̄ ꝑpt ebrietatē t vorācitatē eucharistiā euomit: ī canone Bede hr̄. Et nota q̄ is q̄ cōicauit si cōmode t absq; violētia nature pōt: debet abstinere a sputo. alioq̄n post horā ꝓuenientē spuere pōt: saltez in loco vbi sputū neq̄at pedibz conculcari. Siq̄dē spūalis oīa iudicat t ipse a nemine iudicat. et oīa mūda sūt mūdis. Q̄ si sup lignū vel lapidē vel terrā eucharistia vel aliq̄d de sanguīe ceciderit: sanguis lingua lābēdus est. et deinde radēdus t extergēd⁹ ē ipe loc⁹: t puluis in sacrario siue cū reliq̄is reponēdus. Si ꝓ sup corpale ceciderit: fugat sicut diligenti⁹ fieri potit: et lauet ter in calice: t aq̄ lotiōis sumat post missā. Deinde corpale recōdendū est: t loco reliq̄arū seruādū est. Si ꝓ palla altar⁹ intincta fuerit: eodē mō ipa ꝑticula intincta īcisa est p reliquūs fuāda. Si aūt sup casulā vl' albā deguttet: sil'r fiat. Si sup q̄dcunq; ꝑbanū vestimētū: cōburēda ē ps illa: et cinis in loco sacro reponēdus est: vt dicunt. Pi⁹ tñ papa statuit vt si aliq̄d de sanguine stillauerit in terrā: lingua lābat. Si ꝓ fuerit tabula: locus corrodat ne ꝓculcet: et rasura igne ꝓsumat: t cinis intra altare cōdat. Etsi sup altare stillauerit: sorbeat miniſter stillā quantū poterit. Si sup linteuz altaris: miniſter lauet linteamina q̄ stillam

tetigerint trib⁹ vicib⁹ calice subꝛpositō et aq̄ ablutionis sumak i calice: ⁊ iuxta altare recōdak. Ibidē etiā sequit q̄lis pnia sacerdoti cui hec ꝓtigerūt sit ꝑus q̄ celebꝛet iponēda. Et nota q̄ si añ trāssubationē effusa fuerit ps: mutēt palle sb silētio: ⁊ celebꝛās suū officiū exeq̄t. Si totū effusuz sit tūc p̄missa ꝓfessiōe mīstret denuo ⁊ reinciꝓat officiū Hāc igit oblationē ⁊c. Si ꝑo post trāssubationē ps effusa ē: tūc sil'r officiū exequak. Si totū ita q̄ nihil bauserit: qđ valde enorme ē, tūc ponat hostiā sup ꝑpiatoriū ⁊ ministret denuo panē vinuz ⁊ aquā ⁊ reicipiat Hāc igit oblationē ⁊c. cōfessiōe tm̄ p̄missa. Hostia ꝑo fuata sumak postmodū a mīstro i fine misse: vel fuek ꝑ ifirmis. Rursus ꝓciliū aurelian̄ statuit q̄ q̄ nō bn̄ custodierit sacrificiū: ⁊ mus vl' aliud anīal illud comederit, xl. dies peniteat. Qui aūt ꝓdiderit illō i eccl'ia vl' ps ei⁹ ceciderit ⁊ iuēta nō fuerit, xxx. dies peniteat. In eodē etiā capl'o ita sequit in burcardo li. v. Uñ scptū est, ꝓfundēs aliq̄d sup altare de calice q̄n offerk: set dies peniteat, aut si abūdāti⁹: septē dies peniteat. Qui āt ꝓfundit calicē dū misse solēnitas celebꝛak, xl dies peniteat. Si ꝑo missa celebꝛata p̄sbr negleꝛerit accipe sacficiū sil'r, xl. dies pēitet at. Et q̄ pollut⁹ nocte tpe accepit sacrificiū, vij. dies peniteat. Qui negligētiā erga sacrificiū fecerit vt a ꝑmiss ꝓsumptum ad nihilū deueneꝛit: tres q̄dragesimas cū pane ⁊ aq̄ peniteat. Si integꝛ iuentuz fuerit ⁊ in eo ꝑmis cōburak: ⁊ cinis sub altari recōdak. Et q̄ negleꝛerit q̄ternis diebꝫ suā negligentiā soluat. Si cū amissiōe sapoꝛ⁊ sacrificiū ꝛcolorak, xx. dies ieiunio expleant Qui ꝑo ꝓglutinatū miserit, vij. dies peniteat. Si sacrificiuz fuerit sordida vetustate ꝓditū igne cōburēdū est: ⁊ cinis iuxta altare sepeliend⁹ ē. Sic legit in burcardo li. v. c. oē. Istud etiā notandū est q̄ si a naso sacerdotis celebꝛātis sanguis exierit vl' nausea supuenerit recipiak i aliq̄ vasculo ne sācta ꝓtamineṫ, ⁊ terso naso vl' oꝛe abluto reincipiat sub silētio vbi dimisit. Si ꝑo infirmitas supuenerit mittak sup crepidinē situe arā altaris: vel sedeat donec ꝓualescat ⁊ sic incipiat vbi dimisit. Sed si nullo mō p̄ōt ꝓsūmare mysteriū: alⁱ⁹ sacerdos ꝓtus icipiat vbi ille dimisit, put dictū ē in. vj. ꝓticula sup ꝑbo ħ ē corp⁹ meū. Sz si incertū est vbi ille dimisit, tūc q⁹ piculosū eēt ꝑba sacr̄i iterare vl' p̄termittere posita oblata illa sup ꝑpiatoriū, mīstret denuo vt p̄missum est. Sequit, Mysteriū fidei, Jō ꝛ mysteriū fidei, q⁹ aliud videt ⁊ aliud intelligit. Hoc credere iubemur: discutere non audem⁹, fides em̄ nō est nisi de occultis, iuxta illud, fides nō habet meritū ⁊c, vt sup Greg, ꝛ q̄ iō ꝛ mysteriū fidei, q⁹ credere debem⁹ q̄ ibi sal⁹ nr̄a ꝓsistit, vl' q⁹ sine fide nō fit ħ sacr̄m, i, sine ea illud intelligi plene nō pōt. Dicit aūt mysteriū illō qđ secretā ⁊ recōditā habz dispēsationē. Mysteriū ei grece ꝛ secretū latine. Et p̄m Jnno. iij. nullus euāgelistaꝝ dixit hec ꝑba. Et his aūt ⁊ alijs scꝑture ꝑbis q̄dā dixerūt i sacro altaris ꝑitatez coꝛpis ⁊ sanguis chr̄i nō esse sed imaginē tm̄ ⁊ spēm ⁊ figurā ꝑ eo q̄ scriptura memoꝛat aliq̄tēs id qđ i altari suscipik esse sacr̄m ⁊ mysteriū ⁊ exēplū. Sed hi ꝓfecto laq̄um erꝛoꝛis incurrūt, de q̄ etiā dictū est in. vj. particula sup ꝑbo fregit. Nūq̄d em̄ iō sacr̄m altaris ꝑitas nō ē: q⁹ figura est, absit oīno, si em̄ ħ esset: g̃ nec moꝛs chr̄i ꝑitas ē, q⁹ figura eit, ⁊ r̄surrectio chr̄i ꝑitas nō ē, q⁹ figura est. Hā moꝛtē ⁊ resurrectionē chr̄i figurā ⁊ imaginē ⁊ similitudinē eē manifeste declarat apl's di. Chr̄is moꝛtu⁹ ē ꝓ delictis nr̄is: ⁊ resurrexit ꝓpt̄ iustificatōez nr̄am. Et Petr⁹ apl's. Chr̄is passus ē ꝓ no, nobis relin, exēplū vt seqūmur vestigia ei⁹ Ergo moꝛs chr̄i exēplū fuit vt pec cato moꝛi amur, ⁊ resurrectio ei⁹ exemplū fuit vt iustīcie viuam⁹. Si em̄ ꝑitas nō fuit: g̃ chr̄s vere moꝛtu⁹ nō fuit: ⁊ vere nō resurrexit, sed ⁊ moꝛs ei⁹ ⁊ resurrectio ei⁹ vera n̄ fuit, ꝛ absit ħ. Hā ꝓpha de eo ꝓdixit, Uere lāguoꝛes nostros ipe tulit: ⁊ dolores nr̄os ipe poꝛtauit. Altaris g̃ sacr̄m est ꝑitas ⁊ figura. Tria q̄ ꝑpe sunt in ħ sacro discreta, vicz forma visibil': ꝑitas coꝛpis: et virt⁹ spūalis. Forma panis ⁊ vini: veritas carnis ⁊ sanguis: virt⁹ charitatis ⁊ vnitatis. Primū oculo cernit, scōm anīo credit, tertiū coꝛde ꝓcipit. Primū est sacr̄m ⁊ non res, scōm est sacr̄m ⁊ res, tertiū ꝑo est res ⁊ nō sacr̄m. Sed ꝑmū est sacr̄m gemine rei, tertiū ē res gemini sacramēti, scōm aute est sacramentū vni⁹ ⁊ reꝛ alteri⁹. Nam forma panis vtrāq̄ chr̄i carnē significat, i, verā ⁊ mystīcā, sed verā carnē ⁊ ꝓtiet ⁊ significat, mystīcā ꝑo significat sed nō ꝓtinet. Sicut em̄ vnus panis ex multis granis ꝓficit, et vnū vinū ex diuersis racemis cōfluit, sic ⁊

corp⁹ chri ex multis mēbris cōponit, z vnitas ecclīastica ex diuersis psonis ꝓsistit, s. in p̄destinatis: vocatis: iustificatis: z glificatis, nā qs de⁹ p̄destinauit hos z vocauit, z qs vocauit hos z iustificauit z c̄. Ūn aplūs Un⁹ panis z vnū corp⁹ mlti sum⁹. In cuius rei typū est facta arca dñi de lignis setthim q̄ sūt incōputribilia: z albe spine silia Patet g̈ q̄ substātia corpis z sanguis chri est sacr̄m z res, sed alteri⁹ sacri est res z alteri⁹ rei ē sacr̄m. Est ei res p̄mi, qz signat z ꝓtinet a p̄mo vicz a forma visibili, z est sacramentū tertij, qz significat z efficit tertium. i. vnitatē ecclīasticā. Dicit g̈ hic mysteriū fidei: qm̄ aliud ibi cernit: z aliud ibi credit. Cernit em̄ species panis z vini z credit ꝑitas carnis z sanguinis. Qđ aūt hic dicitur mysteriū fidei: alibi ōr spūs z vita. Spiritus em̄ est mysteriū: ꝑm illud Littera occidit: spūs aūt viuificat. Et fides ē vita ꝑm illud. Just⁹ me⁹ ex fide viuit. Hinc g̈ dñs ait. Uerba q̄ locut⁹ sum vobis spūs z vita sunt. Uez cū ꝓsecratio pficiat sacr̄m, z p⁹ ꝓsecrationē nō sit in altari panis aut vinū q̄rit q̄s panis ē corpis aut qđ vinū est sanguinis sacr̄m. Nam si dicat q̄ panis q̄ fuit vel vinuz qđ extitit, pfecto nec ille corpis: nec illud est sanguinis sacr̄m, qz panis trās iuit in corp⁹ z vinū in sanguinē. Si ꝑo dicat q̄ species illa q̄ remānsit: illa q̄dē nec extitit ex ḡnio: nec ꝓfluxit ex racemi acinis, qm̄ ex his nō ꝓuenit accidēs sz suba. Quā g̈ silitudinē assignabim⁹ int̄ sacr̄m rei z rē sacramēti. Nā si sacramēta nō haberēt silitudinē rez quaz sūt sacramēta: ꝓrie sacramenta nō dicerent, sicut sacramentū baptismi qđ est ablutio carnis extior silitudinē habz significati: qđ est ablutio mētis interioz. Sane sacr̄m istud in eo gerit silitudines corpis in q̄ panis silitudinē repsentat. Species g̈ panis sacr̄m est corpis nō solū rone rei signate: vez etiam rone ꝓtente. Querit aūt vtr̄ species panis z ꝑitas corporis vnū sint sacramētū an diuersa. Et videt q̄ diuersa, cū em̄ diuersa sint signa videt q̄ diuersa sint sacramēta. Preterea scriptū est. Perficiant in nobis q̄sum⁹ dñe tua sacramēta qđ ꝓtinet. Que ꝑba sub tit. de oꝛone nouissima exponent. Sed videt ꝫ q̄ sint solū vnū, cū em̄ eandē rē sacrā significēt videt q̄ idez sint sacr̄m. Preterea alibi legit, p̄sta vt ḣ tui corpis z sanguinis sacramētū nō sit nobis reat⁹ ad penā. Sop ḣ dicūt q̄dā q̄ forma panis z vini sint vnū sacr̄m: nō ꝓpt̄ vnū signatū sed ꝓpter vnum ꝓtentū. Species aūt panis z ꝑitas corporis sunt vnū sacr̄m: nō ꝓpt̄ vnū ꝓtentū, ꝫ ꝓpter vnū signatū. Hi debēt ꝓcedere q̄ sicut diuerse res ꝓpter vnū z idē signatū idez sunt sacr̄m, sic eadē res ꝓpter diuersa significata diuersa sunt sacramēta. Quib⁹ obiicit q̄ si species panis z ꝑitas corpis idē sē sacramentū: cū species panis sacramētū sit corpis, g̈ veritas corpis idē est sacramētū z ita idē est sacr̄m sui. Sed ḣ nō ꝓcedit, qz species panis z est q̄ddā sacr̄m qđ est veritas corpis, z est q̄ddam qđ nō est illa, qm̄ sunt duo sacramēta diuersa. Alij ꝑo dicūt q̄ siue diuersa sint significata siue diuersa significantia: semp diuersa sunt sacramēta q̄s oportet ꝓcedere q̄ in altari sunt ad min⁹ q̄ttuor sacramēta: vicz species panis z species vini: ꝑitas carnis: z ꝑitas sanguis Preterea cū panis z vini diuersa sint accidentia: vt sapor z odor, pōd⁹ z color, q̄ntitas z figura, videt q̄ singula p se sint varia sacra, q̄ em̄ rōne potiꝰ vnū q̄ aliud dicēdū est sacr̄m. Sed cuius rei sacr̄m est odor aut sapor. Ad ḣ pōt nō icōgruc rñderi q̄ oia silia accepta sunt vnū eucharistie sacr̄m: eo q̄ nullū p se solū significet, sz oia silia panis spēm repñtāt: q̄ corp⁹ chri ꝓtinet z signat. Signoꝛ āt alia sūt naturalia alia positiua. Naturalia sūt q̄ ꝑm naturā signāt, q̄z q̄dā sūt q̄ p añcedēs signāt ꝓseq̄ns, vt ruboꝛe vesptino signat serenitas maturia Alia sūt q̄ p ꝓseq̄ns signāt añcedēs: vt fumo vel cinere signat ignis fuisse. Positiua sūt illa q̄ ꝑm impositionē signāt. q̄z alia sūt signa rei sacre: vt serpēs eneꝰ erectus i eremo. alia sūt signa rei nō sacre: vt arc⁹ triūphal erect⁹ i bitio. Poꝛro signoꝛ rei sacre alia sūt sacra: vt baptism⁹, alia nō sacra: vt agn⁹ pascal. Sacra sūt signa noui testamēti. Nō sacra veteꝛ. Quāuis ei vtraq̄ sint signa rei sacre. i. rē sacrā signātia, nō tñ vtraq̄ sūt sacra. i. iustificātia. Licz nōnulli dixerit sacramēta legalia iustificasse. Hec em̄ est differētia inter legalia z euāgelica sacramenta, qz illa significabāt tm̄: hec aūt significāt z iustificāt. Uez qñq̄ large qñq̄ stricte sacr̄m accipit. Large ꝑm qđ oē signum rei sacre siue sit sacrū siue nō sacq̄ ōr sacramentū. Un signa legalia sacramēta dicūtur. Stricte ꝑm q̄ sacq̄ solūmō signū dicitur sacramentū. Sacramētū aūt ōr actiue

t passiue: ꝙ̄ sacrū signās vel sacꝝ signatū. Hā noie sacramēti qñqꝫ signū rei: qñqꝫ res signi varie nūcupat. Scōz ꝙ sacrāmtū accipit p signo rei: sacramētū ōr a sacro t signo, ꝙ̄ sacꝝ signū. Sed ſm ꝙ sacramētū accipit p re signi: sacramētū ōr a sacro t secreto, ꝙ̄ sacꝝ secretū. Spēs ꝙ panis ōr sacramētū actiue, i. sacꝝ signās, vnitas aūt ecclesie ōr sacramētū passiue, i. sacrū signatū Corp⁹ ꝓo dn̄icū vtroqꝫ mō ōr sacr̄m, i. t sacrū signās: t sacꝝ signatū. Sacramētū ꝓo ꝓsistit in trib⁹, s. in rebus, in factꝫ, t in verbis ſm ꝓprietatē: silitudinem: t ītерpatiōem. Leo nāqꝫ ſm ꝓprietatē signat diabolū, vñ Aduersari⁹ vt diabolus tanqꝫ leo rugiens circūit q̄rēs quē deuoret. Semiare ſm similitudinē ſcat p̄dicare, vñ. Exūt q̄ semiat semiare semē suū, et aliud cecidit in terraz bonā: t aliud sup petrā: t aliud inť spinas. Emanuel ſm interpatiōnē ſcat chr̄m. Vñ Et vocabit nomē ei⁹ emanuel, qđ interpatur nobiscū deus. Res vt aq̄ baptismi, factū vt signaculū crucꝫ, ꝙbū vt iuocatio trinitatꝫ. Singula repiunť in hoc excellētissimo sacramēto. Res. i. corp⁹ t sanguis, factū. i. esus t pot⁹, ꝙbū: hoc ē corp⁹ meum: hic ē sanguis me⁹. Sequit. Qui p vob et p multꝫ effundet in remissionē pcōz. Pro solis p̄destinatꝫ effusus est q̄ntū ad efficaciā, sed p cunctꝫ hoīb⁹ q̄ntū ad sufficientiā Effusio q̄ppe sanguis iusti p iustꝫ tā fuit diues ad p̄ciū vt si vniuersitas crederet in redēptorē: nullū oīno vincula diaboli retinerent, ꝙbū em̄ effusionis abundantiā notat. Peccatū aūt duobus modis remittit, vicz q̄ ad meritū culpe, et hoc p sanguis fidē qua iustificamur a culpa, t q̄ ad debitū pene: et h̄ p sanguis p̄ciū q̄ redēpti sumus a pena. Oēs em̄ q̄si oues errauim⁹: vnusquisqꝫ in viā suā declinauit. Et dn̄s posuit i eo iniq̄tates oīm nr̄m. Vñ. Vulnerat⁹ ē ꝓpter iniq̄tates nr̄as, attrit⁹ est ꝓpter scelera nr̄a: disciplina pacꝫ nostre sup eū, t liuore ei⁹ sanati sum⁹. Vere lāguores nr̄os ipe tulit, et dolores nr̄os ipe portauit. Quia ergo iust⁹ iniuste punit⁹ est: iniusti iuste sūt liberati. Assūpsit em̄ in se penam p oīb⁹: vt daret se per gr̄am vniuersis. Hic aūt sacerdos eleuat calicē vt illū ppło ostēdat, nec ē supflua hec eleuatio: put dictuz est in fine pricule p̄cedentꝫ. Est aūt notandū ꝙ q̄daz eccl̄ie duas bnt pallas corpales, t ibi eleuat calix coopt⁹ cum altera eaꝫ. In quo ostendit hoc sacramētū occultissimuz fore et difficillimū ad intelligēdū, ꝙ tpe institutionis hui⁹ sacramenti sanguis chr̄i invisibilis erat: quia intra venas ei⁹ existebat, Alie ꝓo eccl̄ie vnā tm̄ bnt pallā, et ibi eleuat discoopt⁹ absqꝫ vclamie. Primo ad designādū ꝙ post institutionē hui⁹ sacr̄i sanguis chr̄i fact⁹ fuit visibilis p ipsi⁹ effusionē in cruce. Vñ h̄ ōr. Hic est sanguis me⁹ t̄c. In eo em̄ ꝙ calix nō est coopt⁹ cū palla sup̄ quā est hostia ꝓsecrata: designat ꝙ sanguis chr̄i a corpe effusus t sepat⁹ est. Secūdo q⁹ hostia sup̄ pallā corpalez: nec bono modo possz alibi poni. Tertio q⁹ ꝓpter venti flatū piculosum esset cooptū cū palla leuare. Et nota ꝙ sacerdos act⁹ chr̄i rep̄sentās dū ōr. Accipiēs calicē: paz eleuat calicē, deinde dicēs, bn̄dixit: vt sine piculo calicē bn̄dicat: illum in altari deponit. Subseq̄nter etiā dicēs, Accipite: parū tenet eleuatū vsqꝫdū in altū eleuet: vt illū populo ostēdat. Sequit. Hec q̄tiēscūqꝫ feceritꝫ t̄c. Hec clausula q⁹ cōsecratiōem tam corpis q̄ꝫ sanguis respicit: post depositum calicē debet dici. Sane in ꝓceptōe corpis chr̄i et sanguis magna est nob⁹ adhibenda discretio. Cauendū est em̄ ne si nimiū differat/mortꝫ piculū incurrat: dn̄o ꝓtestante, Nisi māducaueritꝫ carnē filij hominis t bi. ei⁹ sanguinē: nō habebitꝫ vitaz in vob. Si ꝓo q̄s idigne suscipit: ſm apl̄m/iudiciū. s. dānationis sibi māducat t bibit. Ideo ſm eūdē apl̄m ꝓbet seipm̄ hō, et sic de pane illo edat et de calice bibat. Dicet ergo q̄sq̄ cōicandū esse q̄tidie. Ali⁹ ꝓo dicit econtra Faciat igit vnusquisqꝫ qđ pie credidit faciēdū. Nō em̄ litigauerūt adinuicē, nec alter alteri se p̄posuit. Zache⁹. s. t ille Lentrio: cum alter eoꝝ gaudens chr̄m in domo sua suscepit, t alter dixerit, Dn̄e nō sum dign⁹ vt intres sub tectum meū. Et h̄ est qđ Aug. ait. Alij q̄tidie coīcāt corpi t sanguini dn̄i, alij certꝫ diebꝫ accipiūt, qđ liberā habet obseruationē. De h̄ sub ti. de osc̄lo pacis dicet. Et nota ꝙ ly chr̄is semel credentes sua morte redemerit: eccl̄ia tn̄ h̄ sacr̄m quotidie necessario repetit ob tres p̄cipue cās. Prīo qa in vinea laborātes eo q̄tidie reficiunť. Scōo vt neophici p illud incorporent chr̄o. Tertio vt memoria passiōis chr̄i q̄tidie mētibꝫ fideliū ad imitādū ifigatur, q̄tidie em̄ egem⁹: ideoqꝫ panis q̄tidianus vocat. Quotidianū ꝙ sacrificiū: vt pa

bat Paſcaſi⁹ papa/eſt cōmemoratio nō ite ratio paſſiōis. Et ideo ſequit. In mei me moriā faciet⁊. In ℞ ſacro nob q̄tidie mor tis ⁊ paſſiōis chri memoria renouat. Uñ j. ad Lor. xj. Quotieſcūq; māducaueritis panē hūc ⁊ calicē biberit⁊: mortē dñi annū ciabitis donec veniat. Propt qđ ipe dice bat aplis. Hoc facite i meā cōmemoratio nē. Hanc vltimā nob memoriā dns reliq̄t put dictū ē sup ꝟbo Postq̄ cenatū est. Et nota q̄ habem⁹ triplex mēoriale dñice paſ ſionis. Primū q̄ntū ad viſum in imaginib ⁊ pictur⁊. ⁊ ꝓtea crucifixi imago depingit in libro ⁊ i eccl'iis. Secūdū q̄ntū ad audi tū. ſ. paſſio chri p̄dicata. Tertium q̄ntū ad guſtū. ſ. ſacrm altar⁊. i q̄ ipa chri paſſio pa tēter exp̄mit. Et ꝓpt ℞ p̄miſit Et memoriā venerātes. Et ſequit. Unde et memores. Qui aūt calicē diſcooptū eleuāt illū i hoc loco cū palla corpali coopiunt: innuentes q̄ ſepulcro dño: aduoluto lapide: clauſum eſt oſtiū monumenti: vt dicit Marc⁹ ⁊c.

Octaua ps canonis.

Nde et mēores

v ⁊c. Octaua ps. Quia dns ipe p̄cepat in c. Siki mō ⁊c. vt hec i ſui memoriā facerem⁹: idcirco in hac pte tria ſibi cōmemorāda ꝓponit eccl'ia. ſ. tābe atā paſſionē: necnō ⁊ ab iferis reſurrectōez: ſedz in celos gl'iosam aſcēſionē. Quoꝝ p̄mū. i. paſſio excitat charitatē. Scōm. i. re ſurrectio corroborat fidē. Tertiū. i. aſcēſio letificat ſpem. Quid em̄ in nob magꝫ cha ritatē accēdit q̄ꝫ q̄ ꝓprio filio ſuo nō pepcit deus. Quid magꝫ in nob fidē ꝟfirmat q̄ꝫ q̄ chris reſurrexit a mortuis. Sicut enim in Adā oēs moriunt: ita ⁊ in chro oēs viuifi cabunt. Quid magis in nobis amplificat ſpem q̄ꝫ q̄ chris aſcēdēs in altū capti. du. cap. de. do. ho. vt vbi ipe ē illic ſit ⁊ miſter ei⁹. Sacerdos igit hec repūtās dicēdo: tā beate paſſiōis. man⁹ in modū crucis exten dit: vt habitu corpis/manuū chri ertēſio nem in cruce repūtet. qđ tm alij faciunt qm̄ dicūt. Hanc igit oblationē repūtātes cru cifixionē ſtati ſecuturā. Et ꝺa chris ꝓpit⁹ orans fact⁹ est in agonia: ideo agoniā illaz habitu oculoꝝ et faciei q̄dāmō repſentat. Dicēs aūt: necnō ⁊ ab inferꝫ reſurrectōis: illas ad ſe vt prius reducens eas paꝝ erigit. Uñ i cātico Abacbuch. Altitudo ma nus ſuas leuauit. Et ℞ in ſignū q̄ chris in uict⁹ leo ſurrexit a mortuis. Itē dicēs. Sz ⁊ i celos gl'iose aſcēſiōis eas erigit eq̄liter vſq; ad hūeros i ſignū q̄ chris eleuat⁊ mā b⁹ ferebat i celū: ⁊ ſedet ad dextrā ōi p̄tis. Qđ igr ōz Uñ ⁊ mēores ⁊c. ſic ē itelligēdū. q. di. Nos eē ſacerdotes p̄fitemur ⁊ plebē tuā mēorē eē teſtamur chri filij tui ⁊c. Sa cerdotes q̄dē mēores ⁊ iſtructi eē ōbēt. qz ipi miſſam celebrant ⁊ ſacrificiū chri exē plo offert. Plebs etiā ſctā memor eē dz. qz chris nō ſolū p ſacerdotib vexetiā p plebe paſſus ē: q̄ ſctā ōz. qz fide ⁊ baptiſmo chri ꝓcepto ſctificata ē. Itē extūc ſtrigunt digi ti. ſ. pollices ⁊ indices. nec diſiūgūt: niſi qm̄ oportet hoſtiam tangi vl̄ ſigna fieri. Qđ fit Primo ob reuerētiam ſacri: ne videlicz ali qđ tangant poſt tactū corpis chri. Scđo videlicz in ſignū q̄ in ℞ ſacramēto ſcōs ac cedit p̄mo. i. filiꝰ obedit patri. Et iō ſubiūgit Uñ ⁊ memores tā btē paſſiōis/reſurrecti onis/⁊ aſcēſionis ⁊c. Tertio digiti q̄ corp⁹ chri tetigerūt iūgunt. ad oſtēdendū q̄ fide les illud fide ⁊ deuotiōe tāgētes debēt eſſe charitate p̄iūcti. ⁊ ſicut digiti i tāgēdo ⁊ ſi gnādo ab inuicē ad horā. ſic ⁊ fideliū opa tiōes i hac vita cū expedit ſepant. qm̄ q̄ꝫ q̄ ꝓtēplationē ad ſpūalia eleuant. ⁊ q̄ꝫ q̄ mūdanis nēcitatib tpalia āmiſtrāt. Quar to digitoꝝ p̄iūctio indicat q̄ corpis ⁊ ſan guinis dñi noſtri ſacramēto ⁊ mēs ⁊ corp⁹ ſacerdotis inſepabiliter eſſe debēt affixa. Quinto ſtringunt ne pulueris ſeu particula hoſtie illis forte adherēs cadat. Quia ꝟo eccl'ia dixit ſe memorē dñice paſſiōis. iō ſta tim acerbiorē ſpēm ipius paſſionis cōme morat recolēs i q̄nq; crucib q̄nq; plagas Sicut em̄ ſubſeq̄ns expoſitio declarabit ab hinc vſq; dū corpale deſup calicē remo uet dñice paſſionis ordo memorat. Nam vbi dicit ſacerdos hoſtiā purā: hoſtiā ſan ctā. hoſtiā immaculatā: panem ſanctū vite eterne. ⁊ calicē ſalutꝫ ꝓpetue. quinariū cru cis ſignaculū impmit ſup oblatā ⁊ calicem ſignans q̄nq; chri plagas. vicz duas ma nuū: totidēq; pedū. ⁊ vnā lateris. Uel q̄n q; cruces ſignāt q̄ chrius q̄nq; ſecula rede mit. Tres aūt cruces cōiter facit ſacerdos ſup oblatam ⁊ calicē. quoniā in trib ꝟbis vtrunq; pariter intelligit. Nunq; em̄ i cru cis ſignaculo panis ſepat a calice niſi cum ſeparatim nominant in canone. Et q̄n ho ſtia collocat a ſiniſtro late calicꝫ recta pe

crucis solūmō sup panē, trāsuersa ꝓ vsq; sup calicē debet ꝓtēdi, qm̄ erecta ps crucis corp⁹ chr̄i sustinuit, transuersa ꝓ brachia distēdit. Due ꝓ cruces sepatim facte aīaz chr̄i sepatā a corpe signāt. Sz cū iā plene ꝛ pfecte sit ꝓsecratio celebrata, nā materia panis ꝛ vini iā trāsijt in substantiaz carnis et sanguis, nec vlterī⁹ pōt deteriozari vel meliozari, et sacerdos vlteriꝰ vtik suis: nō chr̄i sermonibꝫ, q̄rik: q̄re sup eucharistiam adhuc bn̄dictōis signū impmik: aut aliqđ ꝓsecratiōis ꝓbū pferk. Preterea q̄dā subiungunk in canone inuētia q nōdū sit trāssubstātiatio ꝓsūmata. Sup ħ dicūt q̄dam q scḟtura nō attēdit ħ hmōi angustias tpis, sed sacerdos cū nō possit sil̄ multa pferre ꝛ agere: ita loquik et agit acsi tps staret ꝛ essent adhuc facienda q̄ in ꝓncipio ſmonis nōdū erāt facta, et ꝓba ꝛ signa non ad tps sue platiōis sed ad cōceptionē loq̄ntz sunt referēda. Innocēti⁹ papa. iij. dixit: q in canone aliud ꝓba significāt, ꝛ aliđ sig̃ ptēdūt Uerba nāq; ꝓncipaliter spectāt ad eucharistiā ꝓsecrādā, signa ꝓ ꝓncipal'r ptinent ad histoziā recolendā. Hā ꝓbis vtimur ad ꝓsecrandū panē ꝛ vinū in corp⁹ ꝛ sanguinē ihesu chr̄i. Signis vtimur ad recolendū ea q̄ p hebdomadā ante pascalē gesta sunt circa chr̄m. Patet g̃ q ꝓ q̄ntū ad ordiez eucharistie ꝓsecrāde capitulū illud. Qui ꝑdie q̄s pateret ꝛc. in fine canonis subiūci debuisz qz in eo ꝓsecratio ꝓsūmak. Sed qm̄ impediſſet ordinē histozie recolende: qz qđ fuit gestū in medio poneret in fine, puid⁹ canonis ordinator vt ordinē ſuaret histozie q̄si q̄dā necessitate cōpulsus: capl'm illō Qui ꝑdie ꝛc. q̄si coz canonis in medio collocauit, vt q̄ sequunk intelligank p̄cedere: ſm illā figurā q̄ sepe fit vt q narratiōe succedūt intellectu p̄cedāt. Ul' portꝰ vt taz lr̄e q̄s histozie suꝰ ordo seruek. Dicak itaq; q ptinēt signa ad histoziā passiōis recolēdā, qz ſcāt q̄nq; sensus: q tūc reuera patiebank i chr̄o Uel q̄nq; eiꝰ plagas: vt dictū est. Sed verba nō ptinēt ad eucharistiā ꝓsecrandā: imo ptinēt ad eucharistiā ꝓsecratā ħ mō. Nos ſui tui vicz sacerdotes, sz ꝛ plebs tua scā, s. pl's chr̄ianꝰ, nā qđ pl's agit voto: sacerdotes pagūt misterio. offerimꝰ p̄clare maiestati tue. i. p ceterz clare. nā si iusti fulgebūt sic̄ sol in regno pr̄is coz: q̄nto clarius maiestas diuia p̄fulget. De tuis donis. i. de frugibꝫ segetū, et ħ q̄ntū ad panē q ē cōsecratꝰ in carnē, ac datz. i. de frugibꝫ arboꝝ. Et ħ q̄ntū ad vinū qđ ē ꝓsecratū i sanguinē. De bis inquā ꝛ illis offerimꝰ hostiam purā: hostiā sctām: hostiā īmaculatā. i. eucharistiā īmunē ab oi culpa origiali: venali: ꝛ crimiali. Uñ dicak hostia: dictū ē in. vj ꝓticula sup ꝓbo Qui ꝑdie. Ul' purā q̄ntū ad cogitatōem: q̄si puro corde, sctām q̄ntū ad locutiōem, īmaculatā q̄ntū ad opatōez q̄a p̄cm̄ nō fecit: nec dolus inuētꝰ ē in ore eiꝰ, supple hoc ē panē sanctū. i. sanctificātē supple datorē vite eterne: q̄ntū ad stolā carnis, et calicē salutz ꝑpetue: q̄ntū ad stolam aīe, ſm illō Ego sū panis viuꝰ q̄ de celo descēdi, siq̄s māducauerit ex ħ pane viuet in eternū. Pñt etiā scḋo mō hec ꝓba exponi: vt vicz chr̄istꝰ dicak hostia pura: qz ꝓceptꝰ est sine pctō, dicak panis vite eterne: qz ē refectio angelorꝫ, et calix salutis ꝑpetue: q̄a refectio ē hoīm. Uel tertio modo: hostiā purā, qz chr̄s oblatꝰ ē vt nos liberaret a feditate origialis pcti. Sāctā: qz vulneratꝰ est vt pfluerēt sacramēta q̄bꝫ eccīa sctīficak Immaculatā, qz mortuꝰ est vt nos liberaret de morte eterna. Panē vite eterne, q̄a ē nostꝫ viaticū, q̄si via. Et calicē salutz ꝑpetue, qz est refectio angelorꝫ inebriās in patria. Ul' sic q̄rto mō. De tuis donis ac datis. Dona sunt in re eterna, data in opa tēporali. Offerimꝰ hostiā purā, s. corpus, hostiā sctām, s. sanguinē, hostiā imaculatā q̄ ad vtrūq;. Ul' purā. i. ab alīs sepatā, sctām. i. sctificatā, īmaculatā. i. a maculis emūdatā hostiā de corpe puro: ꝓscia bona: ꝛ fide nō ficta. Sequik, Supra q̄ ꝛc. Cū aūt oraverit ꝓ hostia trāssubstātiāda: cāq; iā trāssubstātiatā patri obtulerit: nūc orat ꝓ ipsi⁹ acceptatiōe: vt eā ad ipsius antiq̄ sacrificiorū acceptet ꝓpitio supple nobis: ac sereno vultu. i. respectu placabili dignerz respicere, nō q ꝓ vultꝰ eius mutek aliq̄n. sz tunc deꝰ vultū suū sup nos illūinat ꝛ serenat cū misericordiā suaz sup nos exhibet ꝛ declarat: ſm illō p̄s. Illumīet vultū suum sup nos ꝛ misereak nr̄i. Itē ꝓ hoc q ōt: dignerz respicere, notak q sacerdos nr̄ vultū habet versum ad ꝓpitiatoriū. de q̄ in ꝓmio hui⁹ ꝓtz dictū est. Et tunc aspgit intꝰ tabernaculuz dū per dei misericordiaz q̄rit eiꝰ ꝓpitiatiōem: vt deꝰ habeat illa mūera accepta sicut habuit munera Abel iusti. Unō sequik. Sicuti accepta habere dignatꝰ es mūera abel ꝛc. Hoc aūt aduerbium sicuti: similitudinem

innuit non exp̄mit q̄ntitatē. Multo q̄ppe accepti⁹ est hoc sacrificiū deo q̄z qđ obtulit Abel: qđ obtulit abraā: qđ obtulit melchisedech. Valet em̄ ampli⁹ res q̄z vmbra: veritas q̄z figura. Jp̄am g̃ similitudinē magʒ q̄z q̄ntitatē debem⁹ attēdere. Offerēdo ergo siles sum⁹ abel, si recte qdem offerētes: recte nihilomin⁹ dividam⁹. Qđ qz cain non egit/peccauit. Sua nāq; recte cui debebat obtulit deo, sz retinēs sibi seip̄m t cor suū subtrahēs deo: male divisit. Abel aūt acceptū deo int⁹ in corde obtulit holocaustū qz se nō sibi retinuit: ied deo se totū subdidit t ip̄edit. Et iō legit in Geneſi. Respexit de⁹ ad abel t ad mūera ei⁹, ad cain ꝓo t ad mūera ei⁹ ñ respexit. Pri⁹ respexit ad abel et postea ad mūera ei⁹, qz nō offerēs a muneribꝰ: sed mūera ab offerēte placuerunt. Sil'r t abraā egregi⁹ fide totū se pus offerebat altissimo: t postea cū sua duceret oblationa: placidas ei hostias offerebat, qđ vt nos sciētes imitaremur/patrios ab illo de⁹ exegit affect⁹. Tolle inq̄t filiū tuū vnigenitū quē diligʒ isaac: et offer eū in holocaustū sup vnū mōtiū quē monstrauero tibi. Statimq; p̄mptū t obedientē inuenit: imo nob ostendit. Melchisedech q̄z nisi le pri⁹ acceptū deo sacrificiū obtulisset: futuroq; cās minime p̄uidisset, q̄p̄ituitu mysticū panis t vini p̄m⁹ obtulit sacrificiū, erat em̄ sacerdos dei altissimi. Noīant igit isti tres patres veterʒ testamēti, qz illi t eor sacramēta speciali⁹ ceterʒ hoc sacr̄m p̄signauerūt. Quid em̄ p̄ mun⁹ abel offerētʒ de p̄mogenitʒ gregʒ nisi chr̄is p̄mogenit⁹ i mystʒ fratribꝰ exp̄mit q̄ malicioſe occisus ē a populo iudeor, sic̄ ille inuidiose a fratre suo. Nā ſm Apoc. ip̄e ē agn⁹ dei q̄ occisus ē ab origine mūdi. Quid p̄ sacrificiū abrae/dilectū t vnicū filiū offerētʒ/nisi chr̄i passio designat. De q̄ ōt apl's, Proꝓo filio suo non pepcit de⁹: sz p nob oīb tradidit illū. Hic est inq̄t fili⁹ me⁹ dilect⁹ in q̄ mihi bñ cōplacui. Oblatio q̄z melchisedech tāp̄rope nouū sacrificiū p̄figuit vt inde p̄dictū sit Tu es sacerdos in eternū ſm ordinē melchisedech. Qui ſm apl'm assimilat⁹ ē p oīa filio dei, manet sacerdos i ppetuū. Abel ōr puer nō tā a puericia q̄z a puritate: ſm illud Ecce puer me⁹ dilect⁹ quē elegi posui sup eū spm̄ meū. Abraā ōr p̄triarcha nō tā israelitice plebis q̄z pp'li chr̄iani, illi⁹ p carnez, hui⁹ p fidē, ſm illud, Nō vltra vocabit⁹ nomē tuū abrā sed appellaberʒ abraam, quia p̄trez m'tar̄ gētiū ꝓstitui te. Melchisedech interp̄tat rex iusticie. Deinde rex salē, i. pacis ꝓpt illō q̄d legit Orieſin diebꝰ ei⁹ iusticia t abūdantia pacis donec auferat luna. Sāctū sacrificiū imacl'atā hostiā, hoc addidit in canone Leo papa p̄mus.

Nona pars canonis

Upplices tero

ſ gamus t̄c. Nona pars. Pōtifex (vt lex iubebat: t in premio hui⁹ pt̄ʒ dictū ē) aſpgebat tabulā t arā: t exteri⁹ sacr̄ sanguīe pacifico, et chr̄is toties aſpgit patrē sanguīe q̄tiēs eū placat p carnē assūptā. Arā aſpgit q̄ diu nūcr̄ restaurat angelor. Exteri⁹ sacr̄ aſpgit dū hoīes sc̄tificat et patri q̄ in t'r̄ʒ sunt recōciliat. Sacerdos eosdē aſpgit, qz p hoc sacrificiū placat deū et veniā impetrat, et sic etiā supos aſpgit. Nā q̄ nos emūdat augmētat nūcr̄ ciuiuʒ supnor. Aſpgit etiā int⁹ tabnaculū: put in p̄cedēti p̄ticla dictū ē. Dū aūt h̄ noīat sublime altare cōmemorat sc̄tāsc̄or. Sane hymno dicto post cenā exiuit ies⁹ in montē oliueti trāſ torrētē cedrō: t p̄gressus pullū cecidit i faciē suā: orās t dicēs. P̄r̄ si fieri pōt trāſfer a me calicē hūc. Sed t sc̄do et tertio abiit t orauit eūdē ſmonē dicens Et fact⁹ in agonia pli⁹ orabat, t fact⁹ est sudor ei⁹ sicut gutte sanguīs decurrentʒ in terrā. Tūc venit ad discip'los suos dicēs Surgite eam⁹: Ecce appropinq̄t q̄ me tradet. Traditor aūt dedit eis signum dicēs: quē oſculat⁹ fuero ip̄e ē tenete eū. Et confestim accedēs oſculat⁹ ē eū, Quia g̃ ies⁹ p̄cidit orās t dicēs, P̄r̄ si fieri pōt transfer a me calicē t̄c. Jō sacerdos se inclinās orat et ōt. Supplices te rogam⁹ t̄c. Uel sacerdotʒ inclinatio ſcat emissionē spūs chr̄isti put dictū est in premio canonis. De inclinationibꝰ dictū est sub ti. de ꝓfessiōe. Jtē dicēs. Ut q̄tq̄t ex hac altar̄ʒ t̄c, oſculat semel altare, p qđ repūtat oſculū p̄dictor̄ postq̄ dñs ab orōne surrexit. Quidā ter oſcl'ant agētes gr̃as trinitati, q̄ p passionē dñi gen⁹ recōciliauit hūanū. Alij bis, ad notādū geminā i chr̄o naturā: seu ip̄m i aia t corpe passū. Quia ꝓpo fact⁹ i agonia pli⁹ orabat tertio dicēs cūdē ſmonē. Iō sacerdos facit tres cruces. Primā sup oblatā: dicendo sacroſct̄m filij tui cor̄p⁹, sc̄oz sup calicē: di cēdo, et sāguinē, tertiā sig̃ndo seip̄m i facie

cū ōt:oī bñdictiōe celesti:forte ꝓpter sudo-
rē corpis crucē impmēs sup corp⁹.z ꝓpter
guttā sanguis crucē impmēs sup sanguiez
Et q; pcidit ī faciē suā oras:iō impmit sibi
crucē in facie. Vl' pot⁹ crux q̄ fit sup̄ corp⁹
designāt vincla q̄bus ē ligatus corp⁹,illa q̄ fit su
p sanguinē designāt flagella q̄bus alliſus est et
sanguis educt⁹. De vicul' legit. Milstri iu-
deoz cōp:ebēderūt Jesū z ligauerūt z vin
ciētes duxerūt:z tradiderūt pōtio pilato. De
flagellis legit. Appbēdit pilat⁹ Jesū z fla-
gellauit:cui⁹ liuore sanati sumus. Per ter
tiā ꝙo crucē q̄ fit ī facie recolit illō q̄ expu
ebāt in faciē ei⁹:z palmas i faciē ei⁹ dabāt:
et velātes faciē ei⁹ dicebāt. Prophetiza no
bis chīe q̄s ē qui te pcussit? Tertio crux q̄
fit sup̄ corp⁹/martyriū chīi:q̄ fit sup̄ sāgui
nē/martyriū scōz ōsignāt. Quarto ꝑme due
cruces fcāt q̄ chīs p duob⁹ ꝓlis pass⁹ ē.
tertia q̄ fit ī facie q̄ i corpe suo passus est.
Alīꝫ ꝙo non faciūt ꝑmissas duas cruces.

Cōsiderari etiā oportet q̄ sacerdos dicē
do:supplices te rogā⁹ z c̄.stat iclinat⁹ cācel-
latꝫ manib⁹ añ pect⁹:ad designādū q̄ orōis
būilitas p inclinatiōez designāta tūc demū et
nō als exaudiri digna ē:si ex fide pcedat pe
ctoris.i.mētꝫ.fide dico p dilectōez opante:
q̄ opatio p man⁹ intelligit. Quia ꝙo q̄dā sūt
opa vite actiue.q̄dā ꝙo opa vite ꝓplati-
ue.sed opa vite actiue q̄dāmō cācellati ad
opa ꝓplatiue vite sic sinistra ad dextram
opant:eoq̄ opa actiue sic supposita seu ife-
rioza ad opa ꝓplatiue disponūt.z opa cō
platiue sic supposita z altrioza illa pficiūt
z ꝓsūmāt.iō ī ipa manuū cācellatōe dexta
suppōit sinistre. Rursus oras cācellatꝫ ma-
nib⁹ añ pect⁹.q̄si ipe facto dicat. Obsecro
te p crucē z passionē tuā vt iubeas hec p-
ferri z c̄. Cancellatio em̄ manuū/passionez
chīi figurat.et dextera p quā resurrectio:le
ue p quā passio designat supponit: vt p ℞
chīi resurrectio a mortuis ī sinuet. Uel
in nōnull' eccl'ijs diacon⁹ ifra actōez lauat
man⁹:signs ꝑmo q̄ pilat⁹ se lauit cū se mū
dū a chīi sanguine ꝓclamauit.scō q̄ nr̄a
sordida opa chīi passiōe mūdant. tertio q̄
null⁹ nisi mūd⁹ ad pcipiēda fidei sacr̄a pce
dat. Sequit. Jube hec pferri z c̄. Tāte sūt
pfunditatꝫ hec ꝙba:vt intellect⁹ būan⁹ vir
ea sufficiat penetrare. Unū btūs Bre. tanti
sacramēti dign⁹ īterpres de ill' tāq̄ ō re ief
fabili pene ieffabil' loq̄ns Quis inq̄t fide
liū hīe dubiū possit in ipa īmolatōis hora
ad sacerdotꝫ vocē celos apiri:in illo Jesu
chīi mysterio āgelor̄ choros adesse:sūmis
ima sociari:terrena celestib⁹ ūngi: vnūq̄ ex
inuisibilib⁹ atq̄ visibilib⁹ fieri. Idē etiā ali
bi ōt. Uno eodēq̄ tpe ac mometo ī celū.i.
celestē naturā rapit misterio angelor̄ ꝙsoci
andū corpi chīi.s.mystico.z ante oculos sa
cerdotꝫ i altari videt. Saluo tū occulto ce
lestis oraculi sacro: possent hec ꝙba lz sim
plicius/tū securi⁹ sic exponi. Jube.i.fac.
hec.s.vota fidelīū.i.supplicatiōes et pces:
pferri.i.pītari: p man⁹ scti angeli tui.i.p
misteriū angelor̄: q̄ sūt admistratorij spūs
et vota nr̄a corā deo offerūt.iuxta illō q̄d
ait Raphael angel⁹ ad tobiā Tob.xij. Cū
orabas cū lachrymis:ego obtuli oraciez tuā
dño. Et ℞ ergo cuidēter appet q̄ angel⁹ sa
cris mysteriis adesse credēd⁹ ē:nō vt cōse-
cret/q; ℞ nō potest:sed vt orōnes sacerdo-
tis z ꝓpīi deo repītet.ſm illō Apoc. Asce
dit fum⁹ aromatū in ꝓspectu dñi de manu
angeli.q̄ sunt oraciones sctōr. In sublime al
tare tuū.supplē hoc ē in ꝓspectu diuīe ma-
iestatꝫ tue.i.in ꝓtēplatiōe maiestatꝫ z curie
tue celestꝫ. Nam ipe de⁹ ōt altare sublime
Exo.xx. Nō ascendes ad altare meū p gd⁹
id ē in trinitate nō facies grad⁹. Porro sic
btūs Augustin⁹ determiat:nō ōt angel⁹ of-
ferre orōnes deo: q̄si tūc ꝑmo de⁹ nouerit
q̄d velim⁹.q; de⁹ oīa nouit anteq̄ fiant.sed
q; necesse habet ratiōalis creatura tpales
causas ad eternitatē referre. siue petendo
q̄d erga se fiat.siue cōsulēdo q̄d faciat.aut
q̄d deo iubēte implēdū eē cognouerit:hoc
nobis vel cuidenter vel latenter reportet.
Pītā etiā scdo mō ꝑmissa verba sic exponi
Omipotens deus iube hec.s.panē z vinū p-
ferri.i.trāsmutari.in sublime altare tuū.i.ī
corp⁹ z sanguinē filij tui sup choros ange-
lorū exaltari.q; corp⁹ chīi dictū est altare:
ſm illud. Altare de terra facietꝫ mihi. per
manus angeli tui.i.p misteriū sacerdotis.
Non em̄ ſm Aug.deposcit ob aliud illic
deferēda:nisi vt itelligat q̄ ista fiant.i.trāſ-
substantient in eo sacerdotio.i.in eo⁹ miste-
rio ꝙtute spūsscti. Sed cū iā transsubstan-
tiata sint:exponi pīt tertio modo sic Jube
hec.i.chīi corp⁹ mysticū.s.eccl'iam chīi mi
litantē pferri.i.associari. in sublime altare
tuū.i.in eccl'ias triūphantē.q̄ ōt altare: ſm
illud Leui. Ignis in altari meo ſp ardebit
id est feruor charitatꝫ in eccl'ia triūphātī.z
hoc p man⁹ angeli tui.i.p opatiōem z ꝙtu

ē chr̄i filiꝰ tui q̄ ē magni ꝯsilij angel⁹ Esa. ix. Jpe ei corp⁹ suū mysticū do pri ꝯiūgit z eccl̄ie triūphāti. Quarto mō h ē ag̃elus magni ꝯsilij. ꝯsiliari⁹ ille cui⁹ ꝯsilio pr̄i mū dū creauit z recreauit: sublime altare ī conspectu dei ē chr̄s crucifix⁹ sedēs in dextra pr̄is. Jgit angel⁹ fert hec sacr̄a i sublime altare in ꝯspectu dei dū cicatrices ostendēs intpellat p nob apud pr̄em hec sacr̄a ꝯficientib. Que ꝙ sint illa q̄ petit in sublime altare pferri determinat dñs dicēs. Ut q̄q̄ zc. p h em̄ ꝺmōstrat corp⁹ chr̄i mysticū qđ chr̄s q̄tidie ad se trahit p mēbra. Unđ Hiere. Prem vocab me: z post me ingredi nō cessabis.

Decima pars canonis.

Emēto etiā dom

mie zc. Decima ps. Hec ꝯsūctio etiā ꝯtinuat seq̄ntia pr̄ie pcedētib. Ul̄ dici pt q supfluit. Nā i antiq̄s codicib pcedebat imediate q̄daz oꝛo incipiēs Memēto mei q̄so dñe zc. in q̄ sacerdos p se orabat vt digne posset offerre. Un̄ tūc recte seq̄bat. Memēto etiā dñe famulor zc. Sed qz ī multis modernis codicib oꝛo illa nō inuenitur. ideo em illos illō etiā supfluit. Ul̄ qđ meli⁹ ē respic̄ aliđ memento qđ pcedit. in q̄ rogauit p viuis. hic aūt orat p defunctis. Orat g̃ pia mater eccl̄ia nō solū p viuis: verūetiā p defunct⁹. z eos deo patri sacre oblatiōis intercessione cōmendat certissime credēs q sanguis ille pciosus q̄ p multis effusus est in remissionē pcatoꝝ: nō solū ad salutē viuentiū: verūetiā ad absolutionē valeat defunctoꝝ. iō q̄ Babiloñ. ꝯciliū statuit: q in oib missarū solēnijs loco cōpetēti vicz in h loco secrete vel ī dieb nō solēnib. in dñica ei die ob resurrectionē dñicam aīe req̄em credūtur habere: eccl̄ia p defunctis dñm depcetur. iuxta illđ Augustini. Nō sūt pr̄termittende supplicatiōes p spiritib mortuorū q̄s faciendas p omnib in chr̄iana catholica societate laudam⁹. Et qz q̄q̄ desūt defunctis parētes filij cognati z amici q̄ supplicatiōes p eis effundāt. vna z pia mater id est tota eccl̄ia oēs defunctos sub generali cōmemoratōe suscipit tacitis illoꝝ nominib. z eis exhibet cōmunionē. Innocētius q̄ papa statuit: vt ante ꝯsecrationem hostie nō recitent noia ꝺfunctoꝝ. possunt em̄ pl̄o recitari. sed deo qui nihil latet necesse nō est. Qui cū sig̃ fidei nos pcesserūt scz ad dñm. nō q ibi sit fides aut spes: vbi spes est z res. Nā fides euacuat. charitas nūq̄ excidit. hz signū fidei p characterē fidei chr̄ianitat⁹ accipit: q̄ fideles ab infidelibus discernunt: sm illud. Audiui nūer̄ sig̃toꝝ cxliiij. milia signati ex oī tribu filioꝝ israel. Et dormiūt in somno pac⁹: sm illō In pace in idipm dormiā z req̄escā. Freq̄nter ei sacra scptura defunctos dormiētes appellat: p eo q̄a sic dormiētes euigilāt: ita mortui resurgent. Propter qđ ōt ap̄lus. Nolo vos ignorare de dormiētib vt nō ꝯtristemini sic z ceteri q̄ spem ñ hūt. Et dñs inq̄t in euāgelio. Lazar⁹ amic⁹ nr̄ dormit. Jpis dñe z oīb in chr̄o q̄escentib. In h loco sacerdos q̄z maluerit defunctoꝝ debet agere memoriā specialē. Finita est em̄ memoria mort⁹ dñi: et iō sequit mos nr̄a. chr̄ist⁹ pcessit: z nos ei⁹ vestigia seq̄mur. Hic aūt vocant q̄escētes in chr̄o q̄ in charitate mortui sunt: hūtes tm̄ aliq̄ purgabilia: eoꝝ nō plene satisfecerāt p pcr̄is ꝯfessis ꝓpt qđ ad locū purgatorij descēderūt: vbi erūtes suffragio indigēt ecclie militāt⁹ tanq̄ nōdum hūtes in re pacē z refrigeriū glie. hz habeāt in certa z infallibili spe Locū refrigerij. in q̄ nō est ardor penaꝝ. Luc⁹ in q̄ non est obscuritas tenebraꝝ. Et pacis in q̄ nō est conflict⁹ pugnaꝝ. Nam absterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis eoꝝ: z iā non erit amplius neq̄ luct⁹ neq̄ clamor: sed nec vllus doloꝝ. q̄m̄ pora transierunt. Sed delectabunt in multitudine pac⁹: cum placebūt dño in regione viuēntiū. Paradisus g̃ ōr loc⁹ refrigerij ꝓpt ardorē ignis purgatorij p quez anie trāseūt. iuxta illud p̄s. Transiuim⁹ p ignē z aquā zc. Locus luc⁹ ꝫ tenebras iferni De q̄b Matth. xxij. Mittite eū in tenebras exteriores. Loc⁹ pac⁹ ꝓpter mentis tranq̄llitatē: q̄ ibi est ꝫ ꝺmē ꝯscie eoꝝ q̄ salui ñ erūt Un̄ Esa. Uermis eoꝝ ñ morietur: nec ignis eorum extinguet.

Undecima pars canonis.

Obis quoq; zc.

n Undecima ps. Hec aūt oꝛo p̄tēdit vsq; Per oīa secula seculoꝝ. Et hec ꝟba pferēdo sacerdos paululū expsa voce: pcusso pectore silētiū intrūpit: rep̄sentās ꝯtritionē z ꝯfessionē latronis ī illo passiōis dñice articulo increpantis alterū z

dicẽtꝫ. Nos q̃dẽ digna factꝫ recipim⁹. hic aũt nihil mali gessit. Et dicebat ad Jesum Lu.xxiij. Dñe memẽto mei cũ veneꝛ in regnũ tuũ. Propter qđ dixit illi Jesus. Amẽ dico tibi: hodie mecũ eꝛ ī paradiso. Rursus p exaltatõez vocꝫ ꝛ pcussionẽ pectoris exp̃mit illõ qđ cẽturio ꝛ q̃ cũ illo erãt visis illꝫ q̃ fiebãt timuerũt valde dicẽtes. Vere filiꝰ dei erat iste. Et oĩs turba q̃ simꝫ aderãt ad spectaculũ illõ pcutiẽtes pectoꝛa sua reuertebant. Noti ꝯo ei⁹ ꝛ mulieres q̃ chm secute fuerãt a galilea stabãt alõge hec videntes. Quos significãt mistri. ſ. diacon⁹ et subdiacon⁹ retro stãtes. q̃ ad hãc vocem erecti in os sacerdotꝫ vl̃ epi ītuent. Premissa aũt pectoris vnica tũsio sigt q̃ ꝼm apostolũ ad Rhom̃. vj. chꝰ semel p pctis nr̃is mortu⁹ est. Et fit cũ tribꝰ digitꝫ. ſ. sine pollice ꝛ indice: vt trinitas in vnitate notetur. Pectoris q̃z tunsio q̃ñq̃ pniam designat. put sub ti. dõ ꝓfessiõe dictũ est. Peccatoribus. Hoc ideo dicit. qꝛ si dixerim⁹ q̃ pec tũ non habem⁹: nosmetipos seducimus: ꝛ veritas in nob nõ est. Lz em̃ oĩ tpe debeamus et coꝛde nos recogĩscere pctõres: ꝑcipue tm̃ cũ p remissione pctõꝝ sacrosanctũ mysteriũ celebram⁹. de mltitudine miseratiõnũ tuaꝝ sperantiꝫ. Juxta qđ inquit Psal. Scõm multitudinẽ miserationũ tuaꝝ dele iniq̃tatez meã. Et nota q̃ vna tm̃ est dei misceõia: nõ aliud q̃dẽ q̃z ipe mĩsticoꝛ. sed multi sunt ei⁹ effect⁹: q̃ miserationes dicunt Vñ. Reminiscere miserationũ tuaꝝ dñe: ꝛ misceõiaꝝ tuaꝝ q̃ a seculo sũt. Partẽ aliq̃ã et societatẽ donare dignerꝫ. Sed cum ipse de⁹ sit oĩa in oĩb⁹: salus ꝛ premiũ ꝛ gl̃ia singuloꝝ: iuxta illõ. Salus pplĩ ego sum. q̃d est q̃ oꝛ: ptem aliq̃ã ꝛ societatez cẽ. tanq̃ nõ oẽs sint eundẽ denariũ accepturi. Sane lz vnũ ꝛ idẽ sit p̃miũ singuloꝝ vicz ipse de⁹: in cui⁹ cognitiõe salus eterna cõsistit: ꝼm illud qđ ipe ꝺt in euangelio. Hec est vita eterna vt cognoscant te vez deũ ꝛ hunc quẽ misisti iesum chm. tm̃ ꝼm differẽtiam meritoꝝ: alĩ plus: alĩ min⁹ diuina visione fruunt. Nam ꝛ stella differt a stella ī claritate. Propter qđ ipe dñs ait. In domo patris mei mãsiones multe sunt. Sicut vn⁹ est sol cui⁹ lumẽ pticipant vniuersi: alĩ pl⁹ alĩ minus ꝼm differentiã intuentiũ. Cum Joanne. stephano matthia. barnaba. In hac secũda cõmemoratiõe sanctoꝝ: magna ex pte supplent q̃ de p̃mittuis sctis deesse videbant in p̃ma. Sed q̃re Joãnes repetit: et stephan⁹ sociatus ioãni p̃mittit matthie ac barnabe aplis? Sup hoc dici pt q̃ ioannes in p̃ma cõmemoratiõe disponit ꝛ cũ ceteꝛ nũerat ꝓpter dignitatẽ apostolat⁹ In hac aũt cõmemoratiõe repetit ꝛ cũ stephano sociat ꝓpter ꝓuilegiũ celibat⁹. Virgines em̃ sunt et sequunt agnũ q̃cũq̃ ierit Preterea ceteris p̃mittit virginitas. Hãc q̃ ioãnes inde maxime cõmẽdat: qꝛ chꝰ in cruce matrẽ virginẽ discipl'o virgini cõmẽdauit. et ex illa hora accepit eã discipulus in suã. Stephani ꝯo virginitas ex eo maxime cõprobat: qꝛ ipe deputatus est ab aplis ad misteriũ viduaꝝ. et in eo q̃ feminis est p̃posit⁹: testimoniũ meruit sinceriꝰsime castitatis. Posset aũt nõ euãgelista ſ baptista ioãnes intelligi: nisi p̃mitteret: cũ tuis sctis aplis ac martyribꝰ. vñ cõũcit q̃ apli tm̃ ac martyres subnotant. q̃uis ꝛ Joannes baptista merito posset iter martyres nũerari. Enũerat ḡ sacerdos sctõs: q̃ꝝ sotietatẽ petit. qꝛ ꝛ sacerdos legalis noia filioꝝ ĩsrael habebat scpta: vt supra dictũ ẽ. Et aduerte q̃ h̃ octo viri ꝛ septẽ mulieres cõputant. qꝛ p h̃ sacrificiũ septẽ charismata gratiaꝝ ꝛ octo bẽitudines iũgunt in nobis. Sequit. Nõ estimatoꝛ meriti. qꝛ nõ ꝼm exigẽtiã meritoꝝ retribuis: ſz min⁹ puniẽdo vel magꝫ remũerãdo q̃ q̃sq̃ meruit. Vñ Nõ ꝼm pctã nr̃a fecit nobis. neq̃ ꝼm iniq̃tates nr̃as retribuit nobis. Et alibi. Mẽsurã bonã ꝛ cõfertã ꝛ coꝛgitatã ꝛ superefluentẽ reddẽt in sinũ vestrum. Per chm dñm nr̃m. Hic nõ rñdet amẽ. Tũ qꝛ angeli q̃ ſp assistũt rñdent: put in fine tertie pticule dictũ est. Tũ qꝛ hec tacite dicunt. nec rñdẽtes audire pñt. Tũ qꝛ ꝓba sequẽtia p quẽ oĩa cẽ. istꝫ ꝓiũgunt et ab eis depẽdẽt: ita q̃ nihil intꝛponi pt. Hoc aũt loco bñdicunt vue: put dicet ī. vj. pte sub q̃nta feria cene dñi. vbi agit de diurno officio. In canone aplꝰoꝝ in burcardo li. v. c. offerri. ita legit. Offerri ñ liceat ad altare. ſ. ad bñdicẽdũ ꝑter nouas spicas ꝛ vuas ꝛ oleũ ꝛ luminaria ꝛ fabas ꝛ ꝛymiama ad icensum q̃ tpe sctã oblatio celebꝛat. Seq̃t. Per quẽ hec oĩa cẽ. Jõ ꝺt oĩa. q̃ ꝑ filiuꝫ oĩa creata sũt. Vñ Joã. j. Oĩa p ipm facta sũt. et sine ipo factũ est nihil. Et vidit de⁹ cũcta q̃ fecerat: et erãt valde bona. Creas igit cõdẽdo naturã. Sanctificas ꝓsecrãdo materiam. Vnificas trãssubstantiãdo creaturã. Be-

nedicꝫ accumulãdo gr̃am. Qͦ aũt ͦr: hec
oia, est simplex ꝓnois demõstratio. sic tps
ꝓbi ꝓfusum. Hã põs ꝓfusuꝫ põtꝫ nõ tenet
vsum. Et ẽ sensus. Hec oia. s. panẽ vinũ et
aquã sp bona creas ꝑm cãs canonicas pri
mordiales, et sanctificas ꝑm cãs sacramẽ
tales, viuificas vt transeant in carnẽ ⁊ san
guinẽ, et bñdicis vt ꝓseruẽt vnitatẽ ⁊ cha
ritatẽ. Rursus in eo ꝙ ͦr sctificas: notat
ꝙ q̃dcũq; sanctificat: ꝑ gr̃am chr̃i sctificat
De plenitudine em̃ ei⁹ oẽs accepim⁹. Vñ
Joã. xvij. Pater sctifica eos in ꝓpitate. i. in
filio. In eo ꝙ ͦr viuifica: notat ꝙ q̃cquid
viuificat: ꝑ filiũ viuificat. Joan. xiij. Ego
sum via ꝓpitas ⁊ vita. In eo ꝙ ͦr: bñdicis.
insinuat ꝙ bñdictio celestꝫ dat nobis ꝑ fru
ctũ ꝓginis bñdictũ. Vel creas: vt sint. san
ctificas tibi deputãdo, viuificas animan
do, bñdicis vt vtilia sint. põstas vt prosint.
Fiunt aũt tres cruces sup dictꝫ ꝓbis. san
ctificas. viuificas. bñdicis. in q̃b eccl̃ia ꝓ
mittiua repñtat: q̃ fidem trinitatis suscepit
De hoc tñ aliter iam dicẽt. Siq̃dem sacer
dos dicitur⁹: et põstas nob. vl̃ diacon⁹ remo
uet corporale desup calice, ad notandũ ꝙ qñ
chr̃s emisit spm̃: velũ tẽpli scissum est a sũ
mo vsq; deorsum, et apta sunt nob q̃ pri⁹ i
lege obscura erãt ⁊ clausa. sic ͦr in euange
lio de q̃busdã. Et erat abscõditũ ꝓbuz istud
ab eis ⁊c̃. Vbi em̃ sumpto aceto cõsũmatũ
est ⁊ renelatũ est. Et calice discoopto acci
piens hostiã: ͦt, et põstas nob. Dubitari au
tẽ vidim⁹ q̃re calix ⁊ nõ hostia coopit. Ad
qͦ q̃druplex põt rõ assignari. Primo ꝓpt
piculũ, qz sanguis facili⁹ posset recipe im
mũdiciã q̃ hostia. Scͦo qz in calice ⁊ san
guine magꝫ significat passio chr̃i q̃ in ho
stia. Vñ illud. Pater: si fieri põt transeat a
me calix iste. Et in canone in forma sangui
nis ponit act⁹ effusiõis ibi. Qui ꝓ vob ef
fundet ⁊c̃. Quia ꝑ in calice ⁊ sanguine ma
gis significat chr̃s mortu⁹ q̃ in corpe. ideo
sicut ⁊ mortu⁹ pannis ⁊ lapidibus opitur:
ita ⁊ calix pauno: et sanguis calice ⁊ cor
porali coopit. Tertio sanguis in calice co
opto repñtat corpus chr̃i in sepulcro clau
so ⁊ signato. Hostia ꝓ corp⁹ chr̃i extra se
pulcrũ. Quarto sanguis in calice coopto
repñtat chr̃i corp⁹ in syndone inuolutũ. ho
stia ꝓ corpus nõ inuolutũ. Sequit. Per
chr̃istum ⁊c̃. Si absq; alicuius verbi vel
tpis interpositiõe cõlungas p̃missa verba
Per chr̃m dñm nr̃m. ꝙ quẽ hec oia ⁊c̃. et fa
cis punctũ ibi. et põstas nob. plana est lr̃a.
Dic ergo. Per ipm tanq̃ ꝑ mediatorez, cũ
ipo tanq̃ cũ coeq̃li. qz ipe est coeq̃lis patri,
in ipso tanq̃ in cõsubstãtiali, vel in ipso. i.
mẽbris eius. In patre q̃ppe notat autori
tas ꝓpter ꝓncipiũ. in filio eq̃litas ꝓpter me
diũ. in spũsctõ cõmũitas ꝓpt ꝓsortiũ. Sa
ne sexta feria crucifix⁹ est chr̃s hora tertia
linguis iudeoꝝ. qͦ narrat Marc⁹. Hora
sexta manibꝫ gentiliũ. qͦ narrat Joannes
Circa horã aũt nonã inclinato capite tra
didit spm̃. Ad recolendã igit crucifixionẽ
hora tertia factã linguis iudeoꝝ clamãtiũ
ter: crucifige crucifige eu, Et rursus. tolle
tolle crucifige eũ. sacerdos facit tres cru
ces sup oblatã ⁊ calicẽ: dum dicit. sanctifi
cas. viuificas. benedicis. Ad recolendam
ꝓ crucifixionẽ q̃ post interuallũ triũ ho
rarũ facta est manibꝫ gentiliũ cum milites
crucifixerũt iesum: sacerdos itez facit tres
cruces cũ hostia sup calicẽ sup ꝓmissis tri
bus ꝓbis. s. per ipm. ⁊ cum ipso. ⁊ in ipso.
Postmodũ aũt ad designandã diuisionem
carnis ⁊ aie dñi morientꝫ: facit duas cru
ces cum ipa oblata in ora calicꝫ: dũ dicit.
Est tibi deo patri oipotenti i vnitate spiri
tussancti. Cum em̃ in chr̃o tres sint vnite
substantie, vicz diuinitas, corp⁹. ⁊ aĩa. due
tm̃. s. corp⁹ ⁊ aĩa fuerũt in morte diuise Hã
diuitas a neutra est diuisa ⁊ separata. Et p
terea nõ tribꝫ crucibꝫ sz duabꝫ mors dñi
designat. Leuez sacerdos faciẽdo cruces:
manus sup mensam altaris extendit. qz et
chr̃ist⁹ sup arã crucꝫ man⁹ expandit. iuxta il
lud ꝓpheticũ. Expãdi man⁹ meas ad pplm
nõ credẽtẽ mihi. Scͦo etiã ꝓmisse tres
cruces cũ corpe sup nudũ calicem facte si
gnificant tres cruciat⁹ q̃s chr̃ist⁹ in nuda
cruce sustinuit. vicz passionẽ: ꝑassionẽ: et
cõpassionẽ. Passionẽ in corpe. ꝑassionez
in mente. cõpassionẽ in corde. De passione
corporis ait dñs ꝑ ꝓpham. O vos oẽs q̃
transitꝫ ꝑ viã: attendite ⁊ videte si ẽ dolor
sicut dolor me⁹. Foderũt em̃ man⁹ meas ⁊
p. m. d. o. o. m. De ꝑassiõe mẽtꝫ dñs inqt
aplis. Tristꝫ est ania mea vsq; ad mortẽ. ce
pit em̃ iesus tedere ⁊ pauere: cepit ꝓtristari
⁊ mest⁹ ẽ. Et cõpassiõe ꝓ cordis ꝑ cru
cifixoribꝫ orauit ad patrẽ dicẽs. Pater ig
nosce illis qz nesciũt q̃d faciũt. Si em̃ cog
nouissent nũq; dñm gl̃ie crucifixissent. Et
ideo sacerdos fac̃ bas cruces cum hostia
sup calicẽ. qz chr̃s sustinuit hmõi cruciat⁹ i

corpe sup patibulū. Per calicē em̄ passio designat: vt iā dictū est. Tertio modo tres cruces cū hostia sup calicē facte: significāt fidē centurionis dicēt̄ Mat. xxvij. Vere filius dei erat iste. z ita cognouit cū vnū esse in trinitate. s. chr̄m deū et hoiem. Due ꝓo q̄ fiūt in ora seu latere calic̄: designāt duo sacramēta q̄ de latere chr̄i pfluxerunt. vicz aq̄ regenerationis z sanguis redēptionis. iuxta testimoniū Joānis dicēt̄. Un⁹ militū lancea lat⁹ eius apuit: z cōtinuo exiuit sanguis z aq̄. Et ideo imediate post has duas cruces lat⁹ calic̄ in q̄busdā eccles̄ys cū hostia tāgit. p quod pcussio lateris chr̄isti cum lancea militis designat. Quarto tres p̄misse cruces in q̄busdā eccles̄ys ita fiunt et bñ. Nā ꝑma que fit sup/per ipm: fit sup os calic̄ exter⁹: signās q de⁹ ē extra oia n̄ exclusus. Scōa q̄ fit sup/cū ipo: fit paul̄ inferius sub ꝑma: vicz a labio calic̄ i labiū: signās q de⁹ est sup oia nō eleuat⁹. Tertia q̄ fit sup in ipso: fit intra os calic̄ circa mediū ꝓcuitat̄ ei⁹: significās q est intra oia nō inclusus. Quarta que fit sup deo patri fit a medio oris calic̄ recto diametro contra faciem sacerdotis: significans q oia q̄ in mysterio misse occulte agunt: in fine nobis ante oc̄los ponent. Quinta q̄ fit super in vnitate spūsc̄i: fit a latere calic̄ inc̄ ipm calicē z sacerdotē. vicz descēdendo a summitate calicis ꝓtra pectē: significans q de⁹ est subter oia non compassus seu ꝓstrat⁹. Quidā tñ de his duabꝫ vltimis n̄ faciūt nisi vnam. Quinto dicte tres cruces significāt tres cruciat⁹ q̄s chr̄s sustinuit tribꝫ tēporibꝫ. vicz añ mortē: alapas: flagella: sputa z hmōi. in morte crucifixionem. et post mortē later⁹ ꝓforatiōem. Prima sīgt ꝑmū. scōa secūdū: tertia tertiū. q̄rta ꝓo significat sepationē anie a corpe chr̄i. q̄nta descensū in limbū vel cruciatū in pedibꝫ. Sexto q̄n q̄ ordines signoꝝ q̄ fiūt añ sextū. s. ante tertiū calic̄ cū hostia: qñ vicz de duabꝫ vltis nō fit nisi vna: significāt q̄nq̄ mūdi etates q̄ fuerūt ante chr̄i natiuitatē. sextū ꝓo vicz ipse tact⁹ significat sextū tp̄s. s. a chr̄i natiuitate vsq̄ ad finē mūdi. ipse em̄ vnic⁹ tactus significat dñm semel ascendisse crucē vt finem haberet. ipsa autē res est cruciat⁹ qui per q̄nq̄ dictas etates oībus fiebat hoīb.

Notandū igit̄ est q sacrificiū septez vicibus signat in canone. Prima vice ter: vbi dr. Hec dona hec munera z̄. Secūda vice q̄nquies: vbi dr. Quā oblatio. tu de⁹ z̄. Tertia vice bis: semel vbi dr. Qui ꝑdiert̄. ibi. Tibi gr̄as agēs bñdixit z̄. Et iterum vbi dr. Silicq̄ mō z̄. ibi. Itē gr̄as agēs. Quarta vice q̄nq̄es: vbi dr. Hostiam puram z̄. Quinta vice bis: vbi dr. Sacros̄ctñ filiꝰ tui corp⁹ z̄. Sexta vice ter: vbi dr. Sāctificas: viuificas z̄. Septima vice q̄nquies: vbi dr. Per ipm z̄. put in ipsis locis dictū est. Inter q̄s septē vices sacrificiū signat duabꝫ vicibꝫ bis z duabꝫ vicibꝫ ter z duabꝫ vicibꝫ q̄nquies. septima ꝓo vice bis z ter. Significat ergo simul oībꝫ vicibꝫ iunct̄ quinq̄es q̄nq̄: q̄ sunt simul. xxv q̄ numer⁹ ꝑductus semꝑ in seipm reducit: si ducat in infinitū. q̄ntūlibet em̄ multiplicet eucharistie sacramentū: sp est idē sacrificium. Aug⁹ tñ dr q si tm̄ semel signus crucis fieret sup panē z vinū/ sufficere posset. q̄ semel dñs crucifix⁹ ē. In hoc etiā sacramento q̄nq̄ sensus corpis. s. visus. auditus. gust⁹. odoratus. z tactus exercent. s. circa colorē. saporē. odorē. fractiōez z sumptionem. vt q̄nq̄ sensus anie spūales exuberent. s. visus intelligētie. audit⁹ obedientie. odorat⁹ discretiōis. gustus dilectiōis. et tact⁹ opis. De q̄bꝫ repitur in euangelio. Dñe q̄nq̄ talenta tradidisti mihi: ecce alia q̄nq̄ suplucrat⁹ sum. Sed z binari⁹ z ternarius bñ cōgruit sacrameto. Binari⁹ ꝓpt carnē z sanguinē: ternari⁹ ꝓpter panē: vinum z aquā. Item binari⁹ ꝓpter duplicē modum edendi. s. sacramentalē sub specie panis et vini. et spūalem in fide cordis. Et ternarius ꝓpter tria que sunt in hoc sacramento discreta. vicz forma visibilis panis z vini. veritas corpis z sanguinis. et virtus spūalis vnitatis z charitatis. De quibꝫ dictum est in septima partic̄a sup ꝓbo Mysteriū fidei. vt ita ternari⁹ binariū. i. fides trinitatis p dilectionē dei z primi opek. Fiunt igitur cruces q̄ quattuor habent angulos sup sacrificiū. quia chr̄s dum i cruce pepēdit q̄tuor climata mundi redemit: et septē ordinibꝫ ordinauit: ad notandū septiformē spūsancti gr̄am que in hoc mysterio necessaria est. Et fere in quolibet ordine p nūer⁹ imparē signacula disponunt. quia corpus chr̄i vnū manens non scindit. Dis bonor tanq̄ dño. et gloria tanq̄ deo. Sequitur Per oia secula seculoꝝ. non solū crucis imp̄ssio: verūetiā vocis exp̄ssio z pectoris pcussio: que gesta sunt iuxta crucē insinuāt:

put dictū est sup ꝓbo Nob q̃z. Quia g̃ ie sus clamãs voce magna tradidit spm̃.ido sacerdos dicẽdo. Per oĩa secla seculoꝝ ex altat vocẽ ⁊ etiã aliq̃ntulum calicẽ elevat. Vl'ō: alte ad incitationẽ ꝑsi vt sciẽs finẽ canonis rñdeat amẽ. Vel iō q: cẽturio clamauit Vere filius dei erat iste. Quia ꝓ mulieres lamẽtabant flẽtes dñm.iō chor9 q̃si lamẽtãdo rñdet amen.repñtãs fideles q̃ dñm ꝯtrito corde lugebãt.velut q̃ndam Abel inuidi frĩs furore occisum parentes ei9 lamẽtabant. Lõseqũnt diacon9 accedit ⁊ exaltatũ parũper sacrificiũ seu calicẽ cuz corpe de altari tã ipe q̃ sacerdos deponit. q: vt legit Joã.xix. Venerunt Joseph ab arimatbia ⁊ Nicodem9 ⁊ ꝑpetratũ corpus Jesu a Pilato deponẽtes sepelierũt. Sacerdos g̃ eleuans Nicodemũ repñtat.ipa ꝓ eleuatio chr̃i depositionẽ de cruce.depositio collocationẽ in sepulcro ōmõstrat Et aduerte q: sacerdos dicẽs. Preceptis salutaribꝫ moniti:calicẽ simil ⁊ hostiã depo nit. Ad cui9 rei euidẽtiã notãdũ est q̃ chr̃i corp9 ⁊ sanguis bis in sexta feria eleuata:⁊ deposita fuerũt.semel in cruce eleuata:⁊ de cruce ad terrã deposita ⁊ semel de terra eleuata ⁊ in sepulcro collocata. Primũ repre sentat in ꝓma eleuatiõe ⁊ depositione corporis ⁊ sanguinis chr̃i:q̃ fit statim post eorũ ꝯsecrationẽ. Aliud repsentat in eleuatione ⁊ depositiõe q̃ fit i h̃ loco. Lõgrue igitur dũ hec ꝓba ꝓferunt fit corpis ⁊ sanguinis eleuatio ⁊ depositio designãtes eleuationẽ corpis chr̃i de terra:⁊ locationẽ ei9 ĩ sepulcro.q: Joseph ab illõ de cruce ⁊ de traleuauit ⁊ i sepulcro locauit:monit9 ⁊ ĩstruct9 erat ꝑceptis salutaribꝫ chr̃i: sicut fidel' discipul9 ei9. Ũ de eo legit i Marco. Et ipe erat expectãs regnũ dei. Simil' aũt eleuant corp9 ⁊ sanguis iã ꝯsecrata.q: ipe ioseph(vt aũt q̃dã)corp9 simul cũ sanguie in sepl'cro locauit. Adhuc i ipa eleuatõe tenetur hostia cũ q̃ttuor digit̃. Lũ em̃ expectemus ⁊ necesse habeam9 impetrare q̃ttuor ꝓncipalit̃ p merita passiõis chr̃i.s.ptãtẽ ɔ diabolũ.humilitatẽ ɔ mõm.castitatẽ ꝯra corp9 ꝓpriũ.⁊ subiectionẽ q̃ ad deũ ⁊ ꝓxim Jõ ad h̃ repñtandũ merito cũ q̃ttuor ꝓncipalibꝫ digitis hostia tenet. Quedã trĩ ecclesie in tribꝫ ꝓmis petitõibꝫ dñice oꝛonis tenẽt calicẽ eleuatũ.⁊ tũc calicis eleuatio aliud signat:put ibi dicet. In q̃busdã etiã ecclesiis dũ calix parũper ab altari eleuat:q̃dã puer stat vltim9 post subdiaconũ habẽs capã ex trãsuerso.ad designãdũ q̃ caput.i. iudei expectãtes messiã.i.chr̃m:cũ iã venerit trãsuersum est in caudã. Quia ꝓ nicodem9 sepulto dño aduoluit sudariũ magnum ad ostiũ monumenti:ideo diacon9 sup os depositi calicis corpale deponit. Diacon9 q̃z calicẽ cũ corpali inuoluẽs repñtat Joseph:q̃ corp9 dñi syndone munda inuoluit Rursus q: in pace fact9 est locus ei9: diacon9 ꝛm morẽ q̃rũdã eccl'iaz mẽsam osculat altarꝫ. Et q: fact9 est ꝓncipat9 sup bũeꝫ eius:osculat dextrũ armũ pontificis:vt in vtroq; significet chr̃istũ ⁊ q̃uisse post mortẽ ⁊ vicisse post mortẽ. Juxta qõ ipse p̃dixit in psalmo. In pace in idipm dormiã et requescã. Et alibi. O mors ero mors tua: morsus tu9 ero inferne. Chr̃s em̃ p mortez triumphauit de morte. Hã q: fact9 est obediens vsq; ad mortẽ:mortẽ aũt crucẽ.idcirco deus exaltauit illũ ⁊c. Hoc ipm etiaz significat q̃ chr̃s sibi crucẽ sup bũerũ baiulauit. Sc̃o diacon9 osculãdo dexterã sacerdotis significat q̃ vult esse particeps laboris vt sit soci9 eterne retributiõis. Tertio p hoc innuit q̃ Joseph deponẽs corp9 illõ fuit osculat9. In q̃busdã etiã ecclesiis sacerdos h̃ hostiã osculat:innuẽs q̃ ⁊ nicodem9 idem fecerit qõ ioseph. Vel pot9 per dñi passionẽ factã esse nostrã reconciliationem. Post osculũ hmõi diaconus retrocedit a facie sacerdotis: repñtans mulieres sepulto dño a monumẽto recedẽtes.

De Pater noster.

Cõmeos qui di

cunt q̃ tertia pars misse q̃ ōr postulatiões incipit h̃ Oremus pceptis salutaribꝫ ⁊c. et q̃ durat vsq; ad collectas.hec ps cõtinet q̃nq; clausulas. Prima est ipsa p̃fatio.s. Orem9 pceptis ⁊c.qõ addidit btus Gregori9. Secunda est Pater nr̃. Tertia. Libera nos quesum9 dñe. Quarta. Pax dñi. Quinta. Fiat hec commixtio. Quia ergo ihesus voce magna clamabat: Pater in manus tuas cõmẽdo spiritũ meũ.ideo sacerdos ⁊ nõ totus ppl9 put greci faciũt eleuata voce pnũciat Oremus pceptis ⁊c. Hõ em̃ ōr sub silentio: sz palam.quia est de euãgelio:ad notandum q̃ rex celorum in noua lege palã loquebat ⁊ sine velamine p̃dicauit. Ad hoc ideo hec dñica oratio et etiam Credo in vnum deũ

alta voce dicunt. vt oēs illa dicāt z addi
scāt. Alia etiā ratio posita est sub ti. de p̄
dicatiōe. Sz tertia clausula. s. Libera nos
z̄. sub silentio ōr. in signū q̄ cbr̄s interdū
a p̄dicatiōe siluit. Alit tñ ibi dicet. Sed z
pterēs Pat nr̄: tūc itez sicut pus extendit
ac sursum eleuat man⁹. Primo em̄ dicens
p̄ceptis salutaribus: act⁹ Joseph. de q̄bus i p̄
cedēti colūna dictū est. q̄s p̄ceptis salutari
bus monit⁹ z diuina institutiōe informat⁹
gessit repsentauit. Quia igit doctrina au
diendo: meditādo: z in q̄ete discēda ē. ideo
pba ista ꝓpositis sup altare manib⁹ ꝓtulit
Dicēs aūt Pat nr̄ z̄. cbr̄m ꝑm orare do
centē repūtat. Jdeoq̄ moysi orātis exem
plo man⁹ extēdit: z sursum eleuat. vt feruo
rē cordis z rectā ad deū intētionē ostēdat.
Rursus dicēdo: p̄ceptis salutaribus z̄. cali
cē sil̄ z hostiā deponit: vt p̄missus est. Sa
ne legalis pōtifex regressus ad p̄m laua
bat vestes: imūd⁹ tñ erat vsq̄ ad vesperz
sicut i pemio hui⁹ ptis dictū ē. Sic z cbr̄i
stus q̄ itrauit ad sc̄ās sc̄tōz. redit i ecclesiam
cōpatiēdo z auxiliādo. z lauat vestes suas
id est sc̄os mūdificat. z tñ vsq̄ ad finē mūdi
mēbris ei⁹ aliq̄ macte adherēt. Sacerdos
etiā redit ad p̄m. q: dū rursus alta voce
multiplicat p̄ces foras exire videt. z p̄cib⁹
velut aq̄s vestimēta sua. i. p̄m lauat z mū
dat: z tñ imūdus iudicat. q: vsq̄ ad mortez
erit i oī hoie q̄d lauet. Oratur⁹ g̃ z ostēsurus
se causaz suā agere cora deo. z q̄ q̄tidie
petere debeam⁹ monet p̄m orare dicens
Pat nr̄ z̄. Que oīo habet Mat. vj. c. Fi
ducialit em̄ orare possum⁹ vt filij p̄iem: q̄s
ipe dñs ad sic orandū informauit. z ipe vi
ce vniuersalis ecclie quā repūtat orat. Ne
tñ sua autoritate z q̄si p̄sumptiue petere vi
deat. p̄mittit q̄si loco p̄fatiōis p̄ceptis sa
lutaribus z̄. Dicit aūt p̄ceptis z diuina in
stitutōe. q: dñs z bāc oīonē instituit: z apo
stol̄ sic orare p̄cepit. Et ertūc marie p̄tra
ti orare debem⁹ vsq̄ in finē dñice oīonis:
saltē in pfestis diebz. In festiuis ꝓo stātes
Tres aūt articuli sequēres. s. p̄ceptis salu
taribus. pat nr̄. z libera nos: significant tres
dies dñice sepulture. ideoq̄ z bis dūtaxat
vtimur in parasceue. In q̄busdaz ecclesiis
dū sacerdos dicit Pater noster. z dū p̄la⁹
dat bñdictionē solennē post pater noster.
man⁹ ei⁹ a diacono z sacerdote sustentant
in q̄ repsentat q̄ Hur z Aaron sustētabāt
man⁹ Moysi orātis. De q̄ sub ti. d oīone
dictū est. Beat⁹ Gregor⁹ dñicam oīonem
post canonē sup hostiā censuit recitari: as
serēs i registro incōgruū esse vt sup eucha
ristiam diceret oratio quā scholastic⁹ com
posuerat. z illa omitteret quam dñs ipe di
cta uerat z apl̄i dicere ꝓsueuerāt. Et cantat
apud grecos a toto p̄l̄o. sed apō nos a so
lo sacerdote. Illud aūt notandū est q̄ hec
hec oīo ceteras oīones ꝓpt̄ q̄ttuor antecel
lit. s. autoritate doctoris. breuitate ꝑmōis
sufficiētia petitionū z fecūditate mysterio
rū. Autoritate doctoris: q: fuit ipe⁹ salua
toris/apl̄os orare docētis ore plata. z in
de ōr oīo dñica. Breuitate ꝑmonis. q: fa
cile discit z pfert: iutta illud Cū oratis no
lite multū loq̄ z̄. Sufficiētia petitionū: q̄
nia vtriusq̄ vite necessaria ꝓtinet. Fecūdi
tate mysterioz: qm̄ imēsa ꝓtinet sacra. Ue
rū licz sciat dñs q̄d velim⁹. vult tñ nos ora
re vocalit ꝓpter multa. Primo p excitāda
deuotiōe. q: qō facit fiat⁹ carboni: ō facit
pnūciatio deuotiōi. Unū. Ad ipm ore meo
clamaui z exultaui sub lingua mea. Scōo
p alioz istructiōe vt cortina cortinā trahat
z q̄ audit dicat veni. Unū. Luceat lux vra
cora hoib⁹. Tertio p lingue obsequo. vt qō
lingua peccam⁹ lingua satisfaciam⁹. Unō
Sicut exhibuistis mēbra vra seruire iustici
ti ad iniq̄tatē. ita exhibete ea seruire iustitie
in sanctificationē. Quarto p rei petēde cō
memoratōe. q: facili⁹ obtinet qō ist̄i⁹ po
stulat. Unū. Petite z accipiet⁹. pulsate z ape
riet vob⁹. Quinto p impetrate rei custodia
q: qō sepi⁹ req̄rit: diligenti⁹ custodit. Unū
Tene qō habes: ne ali⁹ accipiat coronā tu
am Sane i hac oīone oraī p bonis adi
piscēdis: z p malis vitādis. Pro bonis tē
poralib⁹: spūalib⁹ z eternis. Pro malis p̄te
ritis: p̄sentib⁹ z futuris. De bonis eternis
ōr. Adueniat regnū tuū. De bonis spūali
bus. Fiat volūtas tua sicut in celo z i terra.
De tēporalib⁹. Panē nr̄m q̄tidianū da
nobis hodie. Eterna petunt in p̄miū: spūa
lia in meritū. tpalia in sustentaculū. De ma
lis p̄teritis. Dimitte nobis debita nr̄a z̄.
De p̄sentib⁹. Sed libera nos a malo. De
futuris. Et ne nos inducas z̄. Preterita
sunt dolenda. p̄sentia sunt vincenda. futu
ra sunt p̄cauenda. ¶ Septem sunt oratio
onis dominice petitiones p̄ter captatiōez
benuolētie: q̄ significant septē verba cbr̄i
in cruce. Primū fuit. Pater ignosce illis.
Secundū. Mulier ecce filius tuus. Ter-

tiuz.Ecce mater tua.Quartū.Hodie me cū eris in paradiſo.Quintū Heloy heloy Sextū.Pater in manꝰ tuas.Septimum Cōſummatū eſt.Uel ſignificāt ſeptez ꝓba q̄ tm̄ btā ꝓgo legit de chīo dixiſſe.Primū fuit diſcretōis.Quō fiet iſtud.Scōm bu militatis.Ecce ancilla dñi.Tertiū ſalutati onis.Ecce vt facta eſt vox ſalutatiōis tue i auribꝫ meis.Quartū grārūactiōis.Ma gnificat aīa mea dñm.Quintū cōpaſſio nis.Fili vinū nō habēt.Sextū inſtructio nis.Quodcunq; dixerit vobis facite.Se ptimū amoris.Fili q̄d feciſti nob̄ ſic.Pri ma aūt petitio eſt.Sanctificet nomen tuū Scōa.Adueniat regnū tuū.Tertia.Fiat voluntas tua.Quarta.Panē nr̄m q̄tidia nū.Quinta Et dimitte nob̄ debita noſtra Sexta.Et ne nos inducas in tētationem Septia.Libera nos a malo.Et he ſeptez petitiōes ſm aplm̄ ſeptē poſtulatōes dicū tur.Quaꝝ ꝑme tres ſpectāt ad vitā eter nā ſiue ad ptiam.Et ideo ſacerdos in q̄buſ dā locis eleuato calice dicit eas i ꝑfationē Preceptis ſalutaribꝫ ꝛc̄.Dicēs ꝓo:ſicut i celo paꝝ magis eleuat illū:z dicēs,z in ter ra:illū deponit.Tres vltime ad ꝑſentē vi tā ſiue ad viam ptinēt,z iō depoſito calice dicit eas.Media ꝓo.ſ.panē nr̄m ꝛc̄.ptiet ad vtrūq;.Porro tres ꝑme ſuccedūt ordi ne tpis,ſed p̄cedūt ordine dignitatꝭ.Tres vltime ſuccedūt ordine dignitatis:ſed p̄ce dūt ordine tpis.Duplex igit̄ ordo eſt i do minica oīone notandꝰ,vnꝰ in deſcēdēdo:q̄ ꝓcordat cū donis,alt̄ in aſcēdendo:q̄ ꝓue nit cū ꝓtutibꝫ.Dona nanq; de ſummis ad ima deſcendūt.Unū.Req̄eſcet ſup eū ſpūs dñi:ſpūs ſapiētie z intellectꝰ ꝛc̄.Uirtutes ꝓo de imis ad ſūma cōſcendūt.Unū Beati paupes ſpū:qm̄ ipoꝝ eſt regnū celoꝝ.Bti mites ꝛc̄.Hempe dñs in oīone ipa ſecutꝰ eſt ordinē dignitatis q̄ eſt artificialis:vt ꝺ maioribꝫ ad minora deſcenderet.Sed do ctores in illius expoſitōe ſequunt ordinez temꝑis q̄ eſt naturalis:vt de minoribus ad maiora,i.de tempalibꝫ ad eterna aſcendāt. Quē modū ſuabimꝰ exponēdo.Et ſit hic adaptatio ſeptē petitionū ſeptē donoꝝ ſpi ritusſancti,ſeptē ꝓtutū z ſeptē beatitudinū ꝓtra ſeptē vicia capitalia ſeptē ꝓtutibꝫ op poſita.Nā dona petitiōibꝫ ꝓtutes donis z beatitudines ꝓtutibꝫ obtinent.Septez dona ſunt hec.Sapiētia Intellectꝰ Cōſi liū Fortitudo Sciētia Pietas z Timor. De q̄bꝫ ꝺt ꝓpha.Req̄eſcet ſup eū ſpūs ſapi entie z intellectꝰ:ſpūs ꝛſilij z fortitudinis ſpūs ſciētie z pietatis,z replebit eū ſpūs ti moris dñi.Septē ꝓo ꝓtutes ſūt he.Pau pertas ſpūs Māſuetudo Luctꝰ Eſuries iuſticie Miſericordia Mūdicia cordis z Pax.Septē q̄z btitudies ſūt iſte.Regnū celoꝝ Poſſeſſio terre Cōſolatio Saturi tas Miſcōie ꝛſecutio Viſio dei z Filia tio dei.De q̄bꝫ ꝛiūctim dūs ait.De ꝓma. Bti paupes ſpū:qm̄ ipoꝝ eſt regnū celoꝝ. De ſcōa.Bti mites:qm̄ ipi poſſidebūt ter ram.De tertia.Bti q̄ lugēt:qm̄ ipi ꝛſola bunt.De q̄rta.Beati q̄ eſuriūt z ſitiunt iu ſticiā:qm̄ ipi ſaturabunt.De q̄nta.Bti mi ſericordes:qm̄ ipi miſcōiam ꝛſequent.De ſexta.Bti mūdo corde:qm̄ ipi deum vide būt.De ſeptima.Bti pacifici:qm̄ filij dei vocabunt.Septē ꝓo vicia capitalia ſunt Inanis glia ſiue ſupbia Ira Inuidia Aci dia Auaricia Gula z Luxuria.q̄ ſignifica ta fuerūt i ſeptē popul' q̄ terrā iſrl' ꝓmiſſaz tenebāt.videlicz Ethe⁹:gergeſe⁹:amorre⁹ chanane⁹:fereſe⁹:eueus z iebuſe⁹.Hō igit̄ eſt egrot⁹:de⁹ medic⁹.vicia ſunt lāguores petitiōes ſunt plāctus.dona ſunt antido ta:ꝓtutes ſunt ſanitates.btitudines ſūt fe licitates z gaudia.Hec ſeptē vicia p ſeptez petitiōes hui⁹ oīonis fugant̄,put inferius oſtendet.Ad oīonis q̄ ipius expoſitionē veniam⁹.Et nota q; i q̄buſdā eccleſijs dū be ſeptē petitiōes dicunt diacon⁹ ſtat ꝛcli nat⁹ cōionē expectās.in q̄ ſignificat apl'os q̄ poſt mortē dñi p ſeptē hebdomadas cō firmationē ſpūs expectauerūt.Subdiaco nus ꝓo q̄ſcit,q; mulieres in ſabbato q̄ eſt dies ſeptima ſiluerunt.

Eposítio dominice orationis.

Ater noſter ꝛc.

p Oꝛdinē tpis vt p̄miſſum eſt i hui⁹ oīonis expoſitiōe ſuan tes.a fine ei⁹ initiū ſumam⁹ ꝓpius ꝓncipiū ordine retrogꝺo pcedēdo.Siq̄dē bō mul tis mal' circūdat⁹:ꝓmo petit liberari a ma lo.Quia ꝓo ſine tētatione nō eſt vita hois ſup terrā.iō liberat⁹ a malo petit vt in tēta tionē nō inducat.Et q; dū in hac vita ꝛſiſtit ſemp ē in q̄cūq; pctō.Nā ſi dixerim⁹ q; pctm̄ nō habem⁹ ꝓpitas i nobis nō eſt.iō petit vt debita.i.pctā ſibi dimittant.Eū aūt

fuerit liberat⁹ a malo: cū vicerit tētatōes: cū debita fuerint ei dimissa. qz q̄ p se stare ñ pōt/necessari⁹ ē ei spūs fortitudis: ne p̄mium expectando deficiat. ideoq; petit vt panis q̄tidian⁹ sibi donet. Deinde cū fuerit liberat⁹ a malis z roborat⁹ ī bonis: petit vt fiat volūtas dei sicut in celo z in terra. Et qm̄ p̄missa in hac vita pfecte fieri non pñt: mox petit vt regnū adueniat: in q̄ nomen patris sctificet in celis: vt nunq; de cetero possit a sctificatiōis gr̄a separi. Postq; petitionū ꝓtinuationē p̄misimus: mox ad eox expositionē veniam⁹. Prenotandū tm̄ est q̄ illud qđ in oro̅ne p̄mittit vicz Pater nr̄ q̄ es ī celis: captatio beniuolētie ē. vt ī ā dicet. Hēpe pater greece: ór latine genitor. Et ór de⁹ pater a patrādo sine pficiēdo. q̄a p eū oia facta sūt. De⁹ aūt z general'r z specialiter z singulariter ór pater. Generalit oim p creationē. special'r iustox p adoptionē. singularit chr̄i p generationē. Per creationē: vt ibi. Flecto genua mea ad deum p̄rem oipotentē a q̄ ois paternitas ī celo z in terra noīat. Per adoptionez: vt ibi. Si vos cū sitz mali nostz bōa data dare filijs vr̄is: q̄nto magz p̄r vester ó celo dabit sp̄m bonū petētib⁹ se. Per generatiōez: vt ibi. Nemo nouit filiū nisi pater: z patrē nisi filⁱ⁹ z cui voluerit filⁱ⁹ reuelare. Et p hoc q̄ ór Pater nr̄ q̄ es in cel' deboraī nos a duobus. vicz a supbia. ne dicam⁹ pater mi: q̄ si reputātes ꝓpriū qđ est cōe. et ab indignitate. s. ne reddamur indigni tāto p̄re q̄ ꝓsistit ī celis. De⁹ em̄ solius chr̄i p̄ est p natura: cui soli cōpetit dicere: pater mi. Fideliū aūt est p̄ p gr̄az: q̄bz cōpetit dicere Pr̄ nr̄. Ille dicit: pater mi si possibile est trāsfer a me calicē hūc. Isti dicūt: pater nr̄ q̄ es ī celis: sctificet nomē tuū z̄c. Hinc etiam ipse met dic̄ Vado ad patrē meū z patrē vestz. Meū q̄dem p naturā. vestz p gr̄am. Hoc tat etiā nos p hoc ad duo. s. ad seruādum gr̄am adoptiōis cum ór: pater. z vnionem fraternitatz cū ait: nr̄. Rursus p hoc q̄ ór: pater qđ ē nomē piū/notat bonitas ei⁹: et eccl'ie deuotio: q̄ ip̄m p̄rem appellat. Per hoc ꝓ q̄ ór: noster. oñdit dilatatio charitatz. Per ħ q̄ ór in celis. i. ī sctis: q̄z ꝓuersatio a fece mūdi remota est: dei pietas designat. Quia igit captatio beniuolētie i hac oro̅ne p̄mittit: sciēdū est q̄ beniuolētia capt̄at a tribꝰ. s. a psona cognitoris: petitoz: z assessoris. Cognitor est de⁹. petitor ē hō. assessor ē angelus. A psona cognitoris cū ait: pater. petitoris cū ait: nr̄. assessoris cū ait: q̄ es in celis. i. ī angelis vl' in sctis. De q̄bz dr̄. Celi enarrant gl̄iam dei. Uñ spes nob tribuit vt sctōs nos faciat. Uel in celis. i. in secreto maiestatz diuīe. p qđ dat fiducia obtinēdi bonū occultū qđ oculꝰ ñ vidit nec aurz audiuit nec in cor hois ascendit. Dat g̃ fiduciā impetrādi bonū. Unde nō ór/dñe: cui seruit timore. sed/pater: cui seruit amore. q. d. q̄ p̄ es/vis. qz in celis es/potes. ergo libera nos a malo. Et nota q̄ celū ór a celādo. qz celat diuia secreta. vl' a celsitudie. qz alt⁹ ē trenis reb⁹. Sed libera nos a malo. Triplex aūt est malū a q̄ petim⁹ liberari. innatū. additū. z inflictū Primū ꝓtrahit. s. originale. secūdū cōmittit scz actuale. tertiū sustinem⁹. s. penale. Da lū aūt vitam⁹ p spūm timoris. Hā vt inq̄t scptura Timor dñi expellit petm̄. Et alibi Per timorē dñi declinat ois a malo. Porro triplex est timor q̄ cessamus a malo. seruilis. initialis. z filialis. Timore ſuili cessam⁹ a malo formidine pene. Timore filiali cessam⁹ a malo amore iusticie Initiali timore cessam⁹ a malo ptim formidie pene. ptim amore iusticie. Seruilis timor ē incipientiū. initialis pficientiū. filialis pficientiū. Dicit g̃. Sz libera nos a malo. q. d. Da nob spm̄ timoris z pauptatez spūs: vt p spm̄ timoris vitem⁹ mala. p pauptatē spūs abdicem⁹ bona. q̄tin⁹ exclus⁹ vicijs z contē ptis terrenis habeam⁹ eterna. s. regnū celox. qđ lucifer z ꝑmi pentes p inanē gl̄iam sine supbiā amiserūt. Per hoc g̃ q̄ se būiliādo petit liberari a malo: qđ fit per donū timoris: fugat supbia: q̄ oppomit timori. Et sic finis oro̅is ꝓcordat cū ꝓncipio: vbi ab būilitate ꝫ supbiā incepit: vt p̄missū est. Et ne nos inducas in tentatiōnē. s. diabolicā Nota q̄ tētat nos de⁹. tētat hō. tentat diabol⁹. De⁹ tētat vt pbet. hō vt sciat. diabolus vt fallat. De ꝑmo legit Tentauit deus abraā. De scdo. Tenta nos obsecro dieu decē. De tertio. Cur sathanas tētauit cor tuū. Porro duob⁹ modis tētamur. interi⁹ p delectatiōem. z exterius p suggestionem Interior tētatio pax̄ ofticit. exterior multū pficit si nō ꝓsentiat sed resistat. Scptuz est em̄. Tētatio vos nō apphēdat nisi būana. Rursus. Bt̄us vir q̄ suffert tētatiōem. qz cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite. Cū g̃ citra ꝓsensū tētamur ducimur ī tētatōez.

cum consentim⁹ in tẽtationẽ ĩducimur,sic̃ pisc̃ añ captur̃ in rete ducit, cũ aũt induxit capit et tenet. Tũc ipleť qđ iacob⁹ apl's ait. Tẽtat aũt vnuſq̃sq; a ꝯcupiſcentia ſua mala abſtract⁹ ꝛ illect⁹. Deinde ꝯcupiſcentia cũ cõcepit parit pctm̃,peccatũ ꝙo cũ cõſummatũ fuerit generat mortẽ. Uerũ cum idẽ apl's dicat:qz de⁹ eſt intentator malo⁹, q̃d eſt qđ petim⁹ ne de⁹ nos ĩducat in tẽtationẽ:ſed dicẽdũ eſt q⁹ de⁹ q̃dãmõ tentat:et q̃dãmõ nõ tẽtat. Tentat vt pbet:iuxta illũ Proba me de⁹ ꝛ tẽta me. Nõ tẽtat vt fallat Iuxta illud. De⁹ neminẽ tẽtat. Petim⁹ ergo ne nos de⁹ in tentationẽ inducat,i.ne p̃mittat induci,qz sic̃ ōr:nõ eſt malũ in ciuitate qđ de⁹ nõ faciat,i.qđ fieri nõ p̃mittat. Scptũ eſt em̃. Fidelis de⁹ q̃ nõ patit vos tẽtari ſupra id qđ poteſt̃. Quaſi dicamus Da nob ſpũm pietat̃ ꝛ mãſuetudinẽ ſpũs vt p ſpũm pietat̃ vincam⁹ tẽtationẽ exercẽdo nos ad pietatẽ: ꝛ p manſuetudinẽ ſpũs vincam⁹ irã:ñ reddẽdo malũ p malo. Uincamus etiã inuidiam q̃ opponit pietati:vt ita poſſideam⁹ terrã viuẽtiũ quã p ſpm̃ pietat̃ ꝛ p manſuetudinẽ ſpũs obtinebimus Nã pietas p̃miſſionẽ hz vite q̃ nũc eſt ꝛ future. Et bti mites:qm̃ ipi terrã poſſidebũt Uñ pſ. Mãſueti poſſidebũt terrã:ꝛ delectabunt in mltitudine pac̃. Dimitte nobis debita nr̃a ꝛc̃. Debita dicunt pctã que nos debitores pene ꝯtituũt. Nõ ei h agit de debit̃ pecuniar̃ ſed offenſar̃. Tria aũt ſũt debita q̃ petim⁹ nob dimitti,ſ. peccatũ in deũ,pctm̃ in primũ,et pctm̃ in nos. Uñ peccauimus cũ p̃ribus nr̃is:iniuſte egim⁹:iniq̃tatẽ fecimus. Peccauim⁹ cũ p̃ribus nr̃is in deũ,iniuſte egimus ĩ primũ,iniq̃tatẽ fecimus ĩ noſipſos. Et qz peccauim⁹ in deũ: ideo petim⁹ vt ipe dimittat nob,q̃a peccauim⁹ ĩ nos:ideo petim⁹ vt dimittat nob debita nr̃a,q̃a peccauim⁹ in primũ:ideo petimus vt dimittat nobis debita nr̃a ſicut ꝛ nos dimittim⁹ debitoribꝫ nr̃is. Hoc pacto ergo ꝛ ea cõditiõe nobis dimittunt:ſi nos debitoribꝫ dimittam⁹, alioq̃n etiã dimiſſa reuocant in debitũ:ſm illũ euãgeliũ. Serue nequã:oẽ debitũ dimiſi tibi:qm̃ rogaſti me. Nõne ergo oportuit ꝛ te miſereri conſeruo tuo ſicut ꝛ ego miſert⁹ ſũ tui. Et iratus dñs eius tradidit eũ tortoribꝫ:q̃duſq̃ redderet vniuerſũ debitũ. Sic ꝛ pr̃ meus celeſt̃ faciet vobis ſi ñ dimiſerit̃ vnuſquiſq; fratri ſuo ō cordibꝫ vr̃is. Ut g̃ dñs euidẽter oſtẽderet q⁹ nullus eſt toti⁹ orõis fruct⁹ niſi debitoribꝫ dimittamus: in fine eiuſdẽ euãgeliꝫ ſubiũxit ad oĩa. Si dimiſeritis boĩbꝫ pctã eor̃:dimittet vob p̃ vr̃ celeſtis pctã r̃ia. Si aũt ñ dimiſeritis homiꝫ pctã eor̃:nec pater vr̃ dimittet vobis pctã r̃ia. Dis g̃ q̃ debitoribꝫ non dimittũt:hec orõ non ꝓdeſſe videt,q̃nimo videt obeſſe Nã q̃ ſic petit ſibi dimitti ſic̃ debitoribꝫ ſuis ipe dimittit:pfecto ſi ñ dimittit ipſe debitoribꝫ/videt peẽre vt ſibi ñ dimittat. Sz q̃rit,q̃d tenet illi dimittere q̃ nec ſatisfacere vult:nec veniaz poſtulare. Sane diſtinguẽdũ eſt int̃ pfectũ ꝛ ipfectũ. Is q̃ r̃iã pfectiõis arripuit dz etiã ñ petẽti veniã oĩmo de idulgere. Uñ i canone Jnno.legit. Falſa ẽ pnia ſi penitẽs offẽſo ñ ſatisfaciat, aut ſi offẽdẽti offẽſus ñ idulgeat. Qui ꝙo nõdũ pfectiõi [illegible]otũ aſſũpſit:tenet q̃dẽ rãcorẽ cordis deponere,ſz ñ tenet ſatisfactiõez debitã ꝙdonare. Uñ i canone fabiani ita cauet. Siq̃s ꝙtriſtat⁹ recõciliari noluerit fratri ſuo ſatisfaciẽte eo q̃ ꝙtriſtauit: acerrimis maceret iedijs vſq̃dũ g̃tãti aĩo ſatisfactiõez recipiat,q̃q̃ oẽs vniuerſal'r teneamur diligere inimicos nr̃os: bñfacere his q̃ odiũt nos: ꝛ orare p ꝓſeq̃ntibꝫ calũniatoribꝫ nos. Qz ꝙo ſt culpe in q̃bꝫ culpa ẽ relaxare videtã, etſi pctm̃ in nos teneamur dimittere,pctm̃ tñ in deũ ꝛ pctm̃ in primũ debem⁹ punire. Quiſq̃s g̃ laborãs odio vl' iuidia:aggrauat magz hac orõne q̃s iuuet, niſi forte iã ꝓpoſitũ habeat dimittẽdi. Uerũtñ nõ in ſua q̃ſq; ſed ĩ totius eccl'ie videt ꝓſona orare. Uñ nõ ōr:dimitte mihi debita mea ſic̃ ꝛ ego dimitto debitoribꝫ meis, ſed ōr:dimitte nob debita nr̃a ſicut ꝛ nos dimittim⁹ debitoribꝫ nr̃is. Quidã etiã volunt illud ita intelligi:dimitte nob ꝛc̃.i.ſic dimitte nob ō̃bita nr̃a vt ꝛ nos dimittam⁹ debitoribꝫ nr̃is,q̃ſi dicerẽt. Da nob donũ ſciam luctũ ꝛ ꝓtutẽ:q̃tinus tã nr̃a q̃s aliena pctã cog̃ſcam⁹ ꝛ defleamus vt nob debita nr̃a dimittas. Et ſic ꝙſolatõez bẽbim⁹ aduerſus iuidiã q̃ facit boĩez dolere ō alieno bono:ꝛ aduerſus irã q̃ eſt ꝟia ſcie,q̃a ira ipedit animũ ne poſſit cernere ver̃. Per ſcientiã em̃ ꝛ luctũ in p̃ti remiſſionẽ accipimus:ꝛ in futuro ꝙſolatiõez bẽbim⁹, iuxta qđ legit A delicto meo mũda me:qm̃ iniq̃tatẽ meã ego cog̃ſco. Et bti q̃ lugẽt qm̃ ipi ꝙſolabunt. Panẽ nr̃m q̃tidianũ ꝛc̃. Uñ in euãg. Joãnis. Dñe ſp da nob panẽ hũc

Panis aũt grece interptat latine oĩs. Unde oram⁹ vt oipotẽs pr̃ oẽm victũ spũalem ⁊ carnalẽ oi rpe nob largire dignet. Quinq; aũt panes sũt nob necessarij. In via q̃ttu or ⁊ q̃nt⁹ in p̃ria. Corpalis ad sustẽtatiõez. spũal ad ifirmatiõez. doctrinalis ad eruditiõem. sacramẽtal ad expiatiõez. ⁊ eternalis ad fruitõez. De pmo legit. Nõ i solo pane viuit hõ. De scdo. Amice accõmoda mihi tres pães. De tertio. Uenite comedite panẽ meũ. De q̃rto Qui panẽ dñi mãducat indigne: re⁹ erit corpis dñi. De q̃nto. Ego sũ panis viu⁹ q̃ de celo descẽdi. Postq; em fuerit hoi pctã dimissa: necessari⁹ ẽ ei spũs fortitudinis: vt pmissũ ẽ: iõ dr. Panẽ nr̃m q̃tidianũ. i. nob q̃tidie necessariũ. alioq̃n qđ nostr̃ eẽt nob dare ñ possz: nisi pus desineret esse nostr̃. Da nob hodie. q. d. Da nob spm̃ fortitudis q̃ multiplici pane roborat aiam: ne deficiam⁹ i pñti esuriẽdo iusticiã: p quã expellẽtes acidiã. i. tediũ de bono/plena iusticia saturabimur i futuro. ſm illud. Bti q̃ esuriũt ⁊ sitiũt iust. qm̃ ipi sa. Matthe⁹ dr. Panẽ nr̃m supsubstãtialẽ. Qđ duobus modis pt itelligi. vl vt vna sit dictio q̃si di. Da nob panẽ nr̃m supsubstãtialẽ. i. chr̃m q̃ ẽ supsubstãtial. i. sup oẽm substãtiã scz creatã: q̃ panis est in altari. Uel vt sint due dictões. q. d. Da nob panẽ nr̃m. i. chr̃i stũ q̃ ẽ p̃rius cibꝰ fideliũ: ⁊ h̃ sup panẽ. i. p̃ter panẽ substãtialẽ. i. necessariũ ad sustentationẽ. q. d. Da nob vtrũq; panẽ. s. mẽtis ⁊ corpis. Lucas dr. Panem nr̃m q̃tidianũ. qđ tã de corpali q̃ de sacramẽtali pane põt intelligi. vicz de viatico. Grecus hz epiusion. qđ interptat supsubstãtialez. Hebre⁹ ꝑo segola. qđ interptat egregiũ vel peculiarẽ. Ob h̃ forte Lucas videns Mattheũ dixisse segola: qđ sonat peculiarẽ: dixit q̃tidianũ. Grec⁹ aũt interpres matth. qr vidit eũ dixisse segola qđ sonat egregium: dixit epiusionẽ. i. supsubstãtialẽ. Fiat voluntas tua. Hoc rogamus: vt quõ angeli vel oẽs scti inculpabiles deo fuiũt: ita et nos absq; graui pcõ illi fuiamus in tra. Uolũtas dei dupl̃r intelligit. s. et bñplacitum dei etnũ. ⁊ signũ bñplaciti tpalis. Bñplacitũ dei eternũ sp implet. Uñ. Et volũtati ei⁹ q̃s resistet. Et. Oĩa q̃cũq; voluit dñs fecit. Signa bñplaciti tpalis sũt q̃nq;. pceptio. phibitio. pmissio. cõsiliũ. et operatio. Uñ. Magna opa dñi exq̃sita in oẽs volũtates ei⁹. Hec nõ sp implent. sed vt impleant orat. vñ dr. Fiat volũtas tua. i. ope cõpleat qđ pcipis: q̃d ꝓsulis: q̃d suades. qr ñ sufficit volũtas vbi assit facultas. Sic in celo ⁊ in terra. i. sicut illi q̃ sũt in celo volũtarẽ ei⁹ faciũt: sic ⁊ nos in terra faciamus. Uel sicut in celo ⁊ in terra. i. sicut in angel̃ ita ⁊ in hoĩb. vl sic in pfectis: ita ⁊ i ꝓuerb. vel sic in chro: ita ⁊ i eccl̃ia. vl sic in mente: ita parit ⁊ in carne. vt caro ñ ꝓcupiscat aduersus spm̃: ſm illud. Cor meũ ⁊ caro mea exultauerũt in deũ viuũ. q. d. Da nob spm̃ cõsiliũ vt faciam⁹ volũtatẽ tuã: marie misericordiã q̃ pimit auariciã: q̃tin⁹ miscdiam cõseq̃mur. ſm illud Bti misericordes qm̃ miscdiam ꝓseq̃nt. Sic em̃ anaricia consistit i adq̃rẽdo ⁊ retinẽdo: ita miscdia cõsistit in dãdo ⁊ dimittẽdo. Hui⁹ petitiõis et aliar̃ duar̃ impletio inchoat in via ⁊ consũmat in p̃ria: vbi nil velle poterim⁹ nisi qđ deũ velle sciem⁹. tunc diligem⁹ deũ ex toto corde: ⁊ ex tota mẽte: et ex tota aia. Ex corde. i. intellectu diligimus filiũ. toto. i. sine erroꝛe. Ex mẽte. i. memoria diligim⁹ p̃ez. tota. i. sine obliuiõe. Ex aĩa. i. volũtate diligimus spũmsctm̃. tota. i. sine ꝓpietate. patrẽ potentiã. filiũ sapiam. spũmsctm̃ bonitatẽ. Adueniat regnũ tuũ. Hic rogam⁹ vt sp chr̃s regnet in nob ⁊ nõ pctm̃: vt nos gratos inueniat: qm̃ aniam a corpe iubebit exire. Regnũ aũt dei dr ⁊ militans eccl̃ia: qr regit. ⁊ triũphans eccl̃ia qr regnat. Itẽ regnũ dei dr ⁊ gr̃a fidei: ⁊ gl̃ia speciei. Rursus regnũ dei dicit ⁊ intellect⁹ scpture ⁊ locus p̃rie. De regno militãt⁊ eccl̃ie scptũ est Extibũt angeli messores ⁊ colligent de reg ei⁹ oĩa scãdala. De regno triũphant⁊ eccl̃ie repit. Uenient ⁊ recũbẽt cũ abrahã isaac ⁊ iacob in regno celor̃. De regno fidei dr scriptura. Regnũ dei ĩtra vos ẽ. De regno speciei ait dñs. Percipite regnũ qđ vob paratũ est ab origie mũdi. De regno scpture legit. Auferet a vobis regnũ dei ⁊ dabit gẽti facienti fructũ ei⁹. De regno p̃rie repit. Fulgebunt iusti sic sol i reg p̃ris eor̃. Sz etiã ipe chr̃s dr regnum dei. ſm illud. Si ego i digito dei eycio demonia: pfecto venit in vos regnũ dei. Adueniat igit regnũ tuũ. i. veniat regnũ ad regnũ: militãs vicz ad triumphãs. Uel regnũ tuũ adueniat. i. ad videndũ te veniat: vt regnũ fidei ad regnũ transeat speciei. qm̃ hec est vita eterna vt cognoscam⁹ te solũ verũ deũ ⁊ quẽ misisti iesum chr̃m. q. d. Da nobis spm̃ intelle

ctus,q̄ mūdati corde intelligam⁹ te in p̄nti regnare p fidē: vt i futuro videamus te regnantē i nob p̄spēm. Tūc cognoscam⁹ sicut t cogniti sum⁹. Uid ētes nūc q̄si p speculū i enigmate: ſz tūc facie ad faciē eū videbim⁹ deū deoz i sion. Qō ē ꝟ gulā. De q̄ ꝓpha. Uinū iniqt t ebrietas auferūt coz. Per intellectū em̄ desinit hō carnal'r viuere. Uñ Iero. Ama sciam scripturaz: t carnis vicia nō amab. Sctificet nomē tuuz. Hic rogam⁹ vt nos sctī sim⁹ t iusti. t recedam⁹ a malo t sp faciam⁹ bonum. Et nota q nomen p̄tis q̄ttuor modis sctificat in filiis. duob i via t duob i p̄tia. In via p efficiētā t p̄seuerantiā. in p̄tia p ꝯsūmationē t effectionē. In via nāq nomē p̄tis scificat i filiis q̄n sctificatiōis effectū operat in eis. vel q̄n sctificatio quā acceperūt in noīe patris: p̄seuerat i illis. In patria ꝟo nomē patris sanctificat i filiis. qz sanctt t ꝯfirmat i eis vt nunq̄ possint a filiatiōis gr̄a separari. Hic ē q̄si mobile nomē p̄tis i filiis. Hā t Judas q̄q fuit fili⁹: q̄q nō fuit. Pro q̄ possibilitate mouēda dixit ap'lus. Castigo coꝛp⁹ meū t in seruitutē redigo: ne forte cuz alijs p̄dicauerim ipe reprobꝰ efficiar. Ibiq nomē p̄tis sanctificat in filiis. quia ibi tales sūt filij in q̄b pat sctūs apparet. tūc erūt manifesti q̄ nūc sunt occulti: sm illud Hos insensati vitā illoꝛ estimabam⁹ īsanitā: t finē illoꝛ sine honoꝛe. t ecce quō cōputati sūt inter filios dei: t int scōs sors illoꝛ est. Dicit ḡ sanctificet nomē tuū. q. d. Da nobis spm̄ sapiētie: p̄ut dicit a sapoꝛe id est iocunditatē eternā. vt gustem⁹ q̄s suauis est dñs: generantē in nobis pacē. i. motuū interioꝛ q̄etē vt caro nr̄a nō ꝯcupiscat aduersus spm̄. qz non est par ossib⁹ meis a facie petōꝛ meoꝛ. vt ita sctificet nomē tuū id est pater in filiis. qtūs in p̄senti difficile in futuro nequaq̄ a filiatiōis gr̄a separentur. Qō ē manifeste ꝓtra luxuriā. q̄ qui laboꝛat nō iocūdat i deo. pacē mētis nō habet fili⁹ dei nō est: sed iumēto assimilat. qz q̄si iumentū i suo stercoꝛe cōputrescit. gustato em̄ spū delipit oīs caro In fine dominice oīonis ponit amen. qđ ad oēs petitiones refert. Hebꝛ⁹ aūt ponit in fine vnū ex his trib⁹. amē: sela salē. q̄ sonant. vere sp pacē. De amen dictū est sub ti. de salutatione ad p̄lm. Licz aūt amē q̄q affectum optātis exp̄mat. hic tñ ꝯclusiōis affirmationē ostēdit. Uñ glo. Mat. vj. Amē signi-

ficat in his oīb⁹ petitiōibus indubitāter a dño tribui qđ petit: si vltime ꝯditiōis pactū seruauerim⁹. Uñ subdit. Si dimiseritis t̄c. Et ideo amē h̄ nō a pp'lo vl' clero: ſz a sacerdote p̄fert. Cū em̄ ipse sit mediator inter pp'lm t deū: quia ei⁹ est vota pp'li deo offerre: t ipsi⁹ volūtatē pp'lo renūciare: sic legit Exo. xix. magꝭ cōgruit illud a sacerdote p̄ferri: a quo cōuenit petita a dño fuisse ꝯcessa affirmari: q̄ a pp'lo cui hmōi renunciatio ip̄o mediāte fieri debet. In alijs ꝟo oīonib⁹ q̄ in officio eccl̄iastico dicunt: amē potius exp̄mit affectū optātꝭ q̄ ꝯclusionez affirmātꝭ. idcoq̄ in illis ꝯgrue p̄fert a populo: a quo optat qđ illis a sacerdote oīāte postulat. Profert tñ hic sacerdos amen sub silentio. Primo in signuz q dñs vult oīātes latere q a domino exaudiri sint: ne postmodū tepescant. Scđo qz si alte p̄ferret amen: q̄ affirmat oīonez dñicā exaudita esse: iudicari posset p̄sumptio t q̄dā ostentatio sacerdotꝭ.

Tertia pars misse de silentio post dominicā oratione.

Ertia pars misse

t incipit in hac oīone Libera nos q̄s dñe t̄c. Que oīo dicit emboliſmus vl' superexcrescētia: eoq̄ nihil in ea petit qđ in p̄cedēti dñica oīone petitū nō fuerit. nec tñ supfluit: q̄m est repetitio t exp̄sitio nouissime petitiōis illi⁹. Illa em̄ dicit Libera nos a malo. Ista ꝟo Liba nos q̄sumus t̄c. Et subdit a q̄b⁹ malis. s. p̄sentib⁹. p̄teritꝭ: t futurꝭ. Et subdit etiaz transit⁹ ad oīonem ꝓ pace. ibi. Intercedēte btā t̄c. Uel ꝟo superexcrescētia. qz in p̄mittua eccl̄ia multo tpe dicta non fuit. Et nota q duplex ē emboliſm⁹. vicz q̄tidian⁹ t annuus. Quotidian⁹ est hec oīo. Cū em̄ amē sit finis dñice oīonis: et illud reseruat sacerdoti a clero dicēte: Sz libera nos a malo: vt p̄missum est: patet q hec oīo intelligit emboliſmus nō solū q̄tidian⁹: veruetiā dñice oīonis Emboliſm⁹ etiā q̄tidianus sūt p̄fatiōes: vt Uere dignū t̄c. et Lōicātes t̄c. et Hāc igitur oblatōez t̄c. Te igit clemētissime pat. Annu⁹ ꝟo emboliſm⁹ est ꝯsecratio olei infirmoꝛ. de q̄ dicet in. vj. pte sub tit. de cena dñi. t bñdictio vuaꝛ. t agni paschal' t hmōi et etiā frugū t fabaꝛ p̄maꝛ: q̄ ex institutiōe Eutbiciani pape sup altare bñdicunt. Emboliſmo finito n̄ ꝯcludit: per dñm. hec em̄

est embolismor̄ ꝛ p̄fationū cōsuetudo.sed ei ꝯtinuat oīo.Da ꝓpitꝰ pacē ꝛc̄.Da pacē inquā pectoris vt simꝰ a pctō liberi. Da pacē tpis vt simꝰ ab oi pturbatiōe securi, nocet em̄ infirmis pturbatio. Et ecce q̄ apte enodat a q̄bꝫ malis erui deprecemur. Hec aūt oīo Libera nos ꝛc̄.sub silētio dr: put dictū est sub ti.de Pater nr̄.sup ꝙbo Oremus p̄ceptꝫ.qđ silentiū ꝓcat sabbatū q̄ corpus dñi in sepulcro q̄uit. Tunc em̄ nullus fidē p̄dicauit. Ūñ Luca testāte mulieres q̄ parauerāt vnguēta sabbato q̄dez siluerūt ꝓm mādatū legꝫ.cbis tm̄ non siluit: imo ipse q̄ ꝓm carnē in sepulcro q̄uit: ꝓm aiam descēdit ad īferos: vt fortior supueniēs superaret fortē armatū. Ad qđ significā dū eccīa rhomana dr ipam oronēz alta voce in die pascue.et mediolanen̄.sp. et tunc momordit infernū: ducēs suos vinctos ō lacu vbi nō erat aq̄:liberans eos de malis ꝓteritꝫ:p̄ntib⁹:et futurꝫ.et dās eis ꝓpetuā pacē in q̄ sunt semp:ꝛ a pctō liberi: ꝛ ab oi pturbatiōe securi. Ūñ de hoc lacu liberari se ꝛ totam eccl̄iam orat pbr dicēs, Libera nos ꝛc̄. Et q̄r nos īdigni sum⁹ venīā de p̄teritꝫ ꝛ p̄ntib⁹ atq̄ de futurꝫ cautelā ꝓmereri:nisi nob donec oronē btē ꝑginis: ꝛ btoꝝ petri ꝛ pauli atq̄ andree ꝛ aliorꝝ sctōꝝ:isto h eos in nostꝝ patrociniū inuocam⁹. Ad impetrandā g̃ pacis gr̄am implorat mater salomonis.i.veri pacifici.et michael nunc̄ius pacꝫ.ꝛ baptista p̄co pacis.ꝛ tres apl̄i testes pacꝫ ꝛ nō plures.q̄r in ore duoꝝ vel triū testū stat oē ꝙbū. Pr̄i⁹ g̃ orauim⁹ vt liberaremur a malis.nūc ꝙo p pace oram⁹. Rursus lz oēs apl̄i supi⁹ fuerint ꝓpter autoritatē apl̄at⁹ connūerati. in hac tm̄ oronē q̄ triduū quo dñs in sepulcro q̄uit deligit tres repetunt.et specialr illi tres ꝓpter alīq̄s coꝝ p̄rogatiuas.vicz ꝓpter ꝓuilegiū p̄rogatiue dignitatꝫ q̄ ad petrū.ꝓpter ꝓuilegiū p̄dicatiōis ꝛ īmēsi laboris q̄ ad paulū Et ꝓpter ꝓuilegiū nimiū ꝯcupite crucifixionis q̄ ad andreā. Adhuc in hac oratōe est intentio inuocare nō solū apl̄os: verūetiaꝫ oēs sctōs q̄ p triplicē statū distinguunt.sic̄ et oēs q̄ sunt in militāti eccl̄ia:aut em̄ fuerunt vel sunt in statu ꝯiugali/q̄ p petrum: aut ī statu ꝯtinētie ꝛ viduali/q̄ p andreā:q̄ ꝓm Ebryē.credit ī viduali statu fuisse:aut in statu ꝙginali/ q̄ p paulum designat. ad quē statum etiā angeli reducunt.q̄r ꝙginitas soror est angelorꝝ. Et ō beata Maria etiā fit mētio tanq̄ de porta misericordie. Postremo nota q̄ post secretā tria dicunt ad mysteriū ꝯsecratiōis corpis dñi pficiēdū.vicz. Preceptꝫ salutaribꝰ.et oīo dñica. et hec oīo Libera nos q̄sum⁹.et hoc ꝓpter tres dies q̄bꝫ dñi corpꝰ iacuit in sepulcro: siue ꝓpter triplicē legē.s.naturalē.moysaicam:et euāgelicam.

De resumptiōe patene

Via post passio

q nis tristiciā ad resurrectōis gaudiū p̄uenit.intra illud Ad vesperū demorabit fletus ꝛ ad matutinū leticia. ideo subdiacon⁹ iterea dū chor⁹ rūdet Sz libera nos a malo.accedēs ad diaconum: tradit illi patenā ī uolutā. Diacon⁹ ꝙo illaꝫ recipiens eā reuelat: et reuelatā repītat ꝛ tradit sacerdoti osculādo illi⁹ manū aut humerū dextr̄. Sacerdos ꝙo cū ea signū crucis sctē sibi facit in facie: ꝛ eā postmodum osc̄lat. Hi q̄dē tā nūero q̄ obsequio sanctas illas mulieres significant. de q̄bus narrat euāgelista Matthe⁹ di. Vespe aūt sabbati q̄ lucescit in ꝓma sabbati vēit maria magdalene ꝛ alt̄a maria videre sepulcr̄:representātes patenā.i.cor patēs latitudine charitatꝫ ī obsequiū sepulture. Iuxta qđ legit q̄ mlieres emer̄t aromata vt venientes vngerēt iesum Et valde mane vna sabbatorꝝ veniūt ad monumentū orto iā sole. et dicebāt ad inuicē.q̄s reuoluet nob lapidez ab ostio monum̄ti. Accessꝰ igit diaconi q̄ marias sigt:ī tradēdo patenā sigt illō q̄ marie venerūt videre sepl̄cr̄ ꝛ resurrectiōez chr̄i late credēteſ:eā apl̄is nūciauer̄t.q̄ ōmū dño sue fidei latitudiez obtulerūt. et iō de manu diaconi patenā.i.latitudinē charitatꝫ sacerdos accipit.i.cbis acceptat. Vl̄ p subdiaconū ītelligit nicodem⁹:q̄ etiā late credidit ꝛ obsequꝫ exhibuit saluatori. Q̄ ꝙo patena ꝙ⁹ iuoluta ōbic̄ fuelata ad altare ꝓportat h ē q̄ moyses de fiscella ē ad regiā p̄duct⁹ domū Exo.ij. Lex q̄dē q̄ latuit. sz cognitꝫ mysterijs ac eccīa exaltata ad chr̄m ascēdere ō egypto docēs. Q̄ ꝙo sacerdos sup patenā sibi a mistrꝫ oblatā signū crucꝫ fac̄:repītat illō q̄d ī Mat. legit q̄r ꝓncipes sacerdotū ꝛ phari. sigu̇er̄t lapidē cū custoditb⁹. sz nec rō ista nec signū crucꝫ necessitatꝫ sunt Jtē q̄ patenā oblatam recipit sigt q̄ chr̄is oēs ad se ex charitate redeūtes cū ō̄siderō ꝛcipit.qđ ēt ex eo pz q̄ stati marie p̄seuerāti

ꝛ alīs cōparuit. De ℟ etiā dictū ē sub ti. de oblatiōe sacerdotꝭ. Post traditā diacono patenā subdiacon⁹ mapulā q̄ patenā tenuerat ꝯuolutā: plicatā nō sup pallas altarꝭ: ꝫ alibi depōit, in q̄ significat illō qđ legit Jo. ꝯr. qꝛ Petr⁹ i monumētū ītrās vidit sudariū qđ sup caput chr̄i fuerat n̄ cū līteamiḃ positū: ꝫ sepatī i vnū locū ꝯuolutū. Diacon⁹ ät manū seu humeꝝ dextꝝ sacerdotꝭ osculat, ad notādū q̄ ipe vult ee socī⁹ i passiōe vt socī⁹ sit i reg̃: ſm q̄ ỏt ap̄ls. Si cōparimur ꝛ ꝓregbim⁹. Rursꝰ q̄ osculat dextꝝ illꝰ būeꝝ sig̃t q̄ deū ℟ videre nō possum⁹ ni si p speculū et i enigmate, i fuko ꝓo videbimus eū sicuti ē. Quia ꝓo crucifix⁹ ardenti desiderio q̄rebat: iuxta qđ angel⁹ inq̄t mulieriḃ. Scio qꝛ iesum q̄ritꝭ crucifixū. Idcirco cū patena crux signat i facie sacerdotis: in q̄ matie vīres aīe vigēt: ꝛ vt ℟ signo munit⁹ possit dei ꝓuitiū sine ipedimēto cōsūmare. Statiq̄ sacerdos osculat patenā oñdēs q̄ chr̄s ꝓfesti ipleuit desideriū mulieꝝ. Hoꝛ em̄ occurrit illī dicens. Auete. Que ꝓcidētes tenuerūt pedes eiꝰ ꝛ adoꝛauerūt. Nec est dubiū q̄n pedes eiꝰ fuerint osculati. De ℟ sub ti. đ osculo pacis dicet. Osculat etiā patenā: q̄si petēs a deo pacē coꝛpis ꝛ aīe. Oꝛādū em̄ ē p pace tpali: qđ fit spēal'r i q̄busdā eccl'iis. Osculū etiā busmōi charitatē sig̃t: put dicet ibi đ. Rursus iō se sig̃t cū patēa: ꝛ post osculat illā, ad notādū q̄ si p passionē filiꝰ recōciliamur đo p̄ri erim⁹ ꝛ heredes regni celestꝭ. Vl' signū crucis cū osculo sig̃t gliationē chr̄i i cruce cū charitate. Quidā etiā cū patēa se signāt añ pect⁹, p qđ ꝓcat sincera affectio: q̄ p partes coꝛpis ꝛ coꝛdis in sacra scꝛptura significat. Quidā ät ꝓus osculanť patenā cū dicūt. Da ꝓpitꝰ pacē, ꝛ postea cū osculata patena i vltia clausula, ſ. ab oī ꝑturbatiōe securi: se signāt, qꝛ p crucez ꝛ ℟ sacrificium ꝛ odoꝛē eiꝰ oīa i celis ꝛ i terris pacificata denūciāt. Quidā q̄z ꝓsequēter osculanť summitatē ꝛ pedē calicis, qđ osculū p̄tēdit intimū affectū ad monumentū seu sepulturā chr̄i exēplo magdalene, q̄ ex affectu stabat ad monumentū foris ploꝛās: vt đ i Joanne. Osculū q̄z pedis calicis signat osculuꝫ pedū chr̄i, de q̄ ia dictū ē. Alīq̄ etiā cū patena sūmitatē latꝰ ꝛ pedē calicꝭ tāgūt, qđ sil'r ex affectu ītimo faciūt: q̄si totū monumentū āplectēt̄es: qđ p calicē ꝛ patenā repñtat. ℟ ei ꝓpriū ē ferueńt amātiū: q̄ nō satiant̄ ni si dilectū ex oī pte coꝛpis sui tangāt: ꝛ etiaꝫ res dilecti, qđ matie oñdit magdalena q̄ a monumēto nō recedebat. Tactꝰ q̄z cū patena i sūmitate ꝛ late ꝛ pede calicꝭ: ℔cat tres cruciatꝰ dñi, ſ, i capite: i late ꝛ i pediḃ. Alīq̄ ꝓo tāgūt ꝓmo pedē calicꝭ, scđo latꝰ, tertio sūmitatē, ad oñdendū q̄ p hmōi sacrī ꝓtatē ad sūmū gradū puenit ꝓtutū. Sūt em̄ i coꝛde ascēsiōis gd⁹, iuxta illō ps. Et ābula būt de ꝓtute in ꝓtutē. Et Job. Per singulos gradꝰ pnūciabo illū. Aliud etem̄ sunt ꝓtutis exoꝛdia: aliud pfectꝰ: ꝛ aliđ pfectio. Vel p tactū pedis incarnatio, per tactū lateris passio, p tactū summitatis ascensio significat.

f Jnita oꝛone ꝓmissa, ſ, Liba nos, ꝛē, resumpta patena diacon⁹ discoopit calicē, inde remouēs coꝛporale ꝛ sup calicez sedulo intuet. Deinde sacerdos intēdēs hostiā frāgere: ipam de altari leuat ꝛ sup patenā collocat. Ūñ tollēs eaz sup calicē p mediū frangit dicēs. Per eundē dñm nr̄m. Et in q̄busdā eccl'iis partez que post fractionē in dextera manu remāsit: ponit sup patenā dicendo. Qui vivit ꝛē. Partē ꝓo q̄ in sinistra remāsit itez p medium frangit, ꝛ particulā q̄ post subdiuisionem in sinistra manu remāsit, ꝯiungit parti ꝓus sup patenā posite dicendo: in vnitate spūssancti ꝛē. Alterā ꝓo particulā in dextera remanentem tenet super os calicis cū duoḃ digitꝭ, ſ, cū pollice ꝛ indice, ꝛ erecto calice sil' ꝛ ipa pticula paꝛ cū ambabus manibꝰ eleuatꝭ alta voce dicit. Per oīa secula seculoꝝ. Quo dicto calicē simil' cū hostia ꝭponit ꝓferēs Pax dñi sit semp vobiscū, ꝛ ℟ dicēdo, ꝓducit ter signuz crucis sup calicē cū dicta hostie pticula. Deinde imittit particulā illā in calicē dicēs. Fiat cōmixtio coꝛpis ꝛē. Et postea p ēpum dat bñdictio solēnis. De singul'igit est videndū, ꝛ ꝓmo q̄re diacon⁹ discoopit calicē, ꝛ i eū discooptū ituet. Circa qđ dicēdū ē q̄ os calicis in ℟ loco ostiuz signat monumēti, de q̄ diacon⁹ coꝛpale remouet: ꝛ i eū sedulo intuet, signs q̄ āgel⁹ dñi lapidē ab ostio monumēti remouit: ꝛ līteamē amouit, vī sepulcro diligent̄ aspexit. Scđo videndū ē q̄re sacerdos hostiā sup patenā locat ꝛ inde eaz tollēs sup calicē frāgit. Circa qđ dicendū ē q̄ p calicē chr̄i passio vl' etiā eternę bītudinis fruitio designat. Ūñ ps. Et calix meꝰ inebrians q̄ p̄clarus est. Et itez. Inebria-

bunk ab vbertate dom⁹ tue ⁊c. Per patene rotūditatē bonoꝝ opeꝝ pfectio ꝓcak. Sacerdos g̃ volēs hostiā frāgere: ꝓmo eā sup patenā locat: vt inde illā tollēs sup calicē frāgat. ad significādū q̄ nemo passiōibꝫ huius mūdi meritorie valet exponi. vl' etiam ad eterne btitudis fruitionez admitti: nisi ꝓus in bonoꝝ opeꝝ pfectiōe fuerit solidatus. Vñ apl's ad Eph̄. vj. Accipite armaturā dei vt possitis resistere i die mala: ⁊ in oīb⁹ pfecti stare. Adhuc patena hostie sup ponit ⁊ sup calicē frāgit: ad ꝓcādū q̄ chr̄is ex lantudie charitatis p patene dispositōez significate se ꝓposuit passiōi. Rursus sup calicē frangit ne minutie spargant: sed i ei⁹ cōcauitate cauti⁹ recipiant. Alicubi tm̄ sup patenā hostia frāgit: vt esse panis viu⁹ q̄ de celo descēdit fract⁹ p nob⁹ in ara crucis rememoret. Alicubi q̄z hostia comedenda de altari tollit. Hā in ve. testa. sacerdotes panes ꝓpositiōis de altari sublatos comedebāt: put ē dictū sub ti. de oblatiōe sacerdotis. Tertio videdū est q̄re hostia frāgit Et q̄dē q⁹ in lege videbat similago frustatim offerri. Sed ⁊ redēptor nr̄ bñdixit panē ⁊ fregit: fractūq̄ discipulis distribuit. et iō sacerdos ⁊ legē ⁊ chr̄m seq̄ns/ panē sacrosctm̄ in tres ptes partit: vt i fractiōe panis dñm magnoscam⁹: sicut ⁊ illi duo discipuli dñm cogu erūt/ q̄bꝫ ipa resurrectionis die eūtibꝫ in emaus appuit. Dū em̄ sic ait Ꝓphe hostia frāgit ⁊ sanguis i ora fideliū infundit/ imolatio corpis chr̄i i cruce ⁊ effusio sanguis ei⁹ de latere designt. Quarto: q̄re p medium hostia frāgit. Circa q̄d notandū est q⁹ in duas medietates frāgit: iuxta duplicē ꝑdestinatoꝝ statū. s. eterne glorie. et tpalis miserie. Jō oq̄ vna medietas subdiuidit in duas ptes: q̄ꝝ vna ē p ꝑdestinat⁹ q̄ purgank i purgatorio. alia p ill' q̄ adhuc viuūt i ℞ mōdo caduco: put infra dicet.

Quīto: q̄re ps hostie p⁹ fractōez i manu dext'a remanēs poti⁹ ponit sup patenā q̄z q̄ in manu sinistra remāsit. Et q̄dē ps ipa q̄ i dext'a mān remāsit designt ꝑdestinatos q̄ iā sūt i gl'ia ⁊ iā tenēt illā rectitudiez cui nulla inrectitudo admisceri pōt. ⁊ iō merito i pte dext'a tenet. Altera ꝓ⁹ ps designt illos ꝑdestinatos q̄ adhuc st in tpali miseria vbi multa oblīq̄ ⁊ pauca recta inueniunt. q̄re merito i sinistra tenet. Illa igit q̄ in dext'a cū diuidēda ñ sit: vt iā dicet: sup patenā ponit. q̄ ꝓ⁹ ē in sinistra cū diuidēda sit: nō deponit. sz diuidēda retinet. Sexto: quare ps q̄ sinistra remāsit itez subdiuidit? Ad q⁹ dicendū ē q⁹ illi q̄ st in gl'ia vniformē statū tenēt ⁊ vna btitudie fruunt. iō ps i dext'a manu retēta ⁊ sup patenā collocata q̄ illos vt ꝓmissū est signt: nō frāgit. sed illi q̄ sūt in tpali miseria: in statu ⁊ miseria st diuisi. nā ali⁹ ē stat⁹ ⁊ miseria eoꝝ q̄ adhuc viuūt in corpe. et ali⁹ ē eoꝝ q̄ purgank in purgatorio igne Et iō ps q̄ in sinistra tenet illos significās subdiuidi debet. Septīo: q̄re pticl'a p⁹ subdiuisionē remanēs in sinistra ꝓiūgit pti sup patenā pri⁹ posite: Ad q⁹ dicēdū est q⁹ ꝑm Aug. de⁹ duas bz man⁹. s. dext'rā q̄ miseret. ⁊ sinistrā q̄ punit. Illis q̄ sūt i purgatorio inq̄ntū ibi purgank rñdet sola punitio. ⁊ iō pticl'a q̄ in sinistra tenet illos figurat. Vi ꝓ⁹ q̄ adhuc sūt i pñti vita in q̄ ē status merēdi: ꝓseq̄ pñt miscōiam. et iō ipsi p aliā pticulā q̄ est in dext'ra signt. Quia g̃ de bis q̄ sūt in purgatorio nullū est dubiū. sic nec ⁹ illis q̄ sunt in padiso q̄ntū ad futurā gl'iam. ideo merito pticl'a q̄ erat in sinistra eos designs ꝓiūgit pti pri⁹ sup patenā posite q̄ illos q̄ sunt in padiso designt: qm̄ isti illis indubitāter sūt ꝓiūgēdi. De hoc tm̄ alit infra dicet. Sed pticl'a q̄ in dext'ra remāsit designās eos q̄ sunt in pñti vita: illi pti q̄ est supra patenā nō ꝓiūgit: sed in sanguinē mittit. q⁹ illi adhuc egēt merit⁹ passiōis chr̄i: q̄ merita ꝓcesserūt et effusiōe sanguis agni imaculati. Et ꝓmissa āt duaꝝ ptiū ꝓiūctiōe duo resultāt q̄si i modū lune cornua cōnexitatē vtriusq̄ testamēti in chr̄i passione facta designāta. Et illa ꝓsus calicē digēda sūt q̄si sibi incorpent sanguinē sine q̄ corp⁹ nō est. In hac etiā ꝓiūctiōe repñtat q⁹ postq̄ aliq̄ tā pñtibꝫ q̄z futuris ꝓcessuris purgati fuerint: ipi deo q̄ est nr̄a btitudo pfectissima vniōe iungent. Octauo: q̄re ꝓmisse due ptes extra calicē supra patenaz reſuank: Sup q̄ aiūt q̄dā q⁹ tres ptes hostie tres stat⁹ bonoꝝ figurant. s. q̄ sunt in celo: qui in purgatorio: ⁊ q̄ iñ mūdo ꝓsank: vtiam dicet. Per calicē aūt ꝑm aliquē respectū ipa eterna fruitio: vt ꝓmissū ē. Oz g̃ tam illi q̄ versank in boc seculo q̄z illi q̄ sūt in purgatorio nōdū ad illā fruitiōez admissi sunt: ideo ipse due ptes extra calicē reseruank donec sumank. Sz bec rō ñ ꝓcordat p oīa cū ꝓmissis. et iō alia rō inferi⁹ assignt. Pōt etiā dici q⁹ due hostie ptes iō sup patenā ponunt: qm̄ si oēs ptes super os calicis

cū ambabꝰ manibꝰ tenerenꝫ multa q̄dē pi
cula ꝓtīgere posſent, de facili ēm posſet er
rore ps nō mittēda i calicē mitti. Uł ꝑter
manuū tremorē oēs ptes possent i calicē
cadere. Sacerdos etiā talit ipeditꝰ ñ posſ
set q̄ incūbūt libere expedire ꝛ sillia. Alīꝫ tñ
oēs ptes supꝫ os calicꝭ tenēt ne forte ꝑ il
laꝫ deportationē seu trāslationē aliq̄ inde
pticula cadat aut remāeat i patena. de q̄ eti
am sub ti. de cōicatiōe sacerdotis dicēt.

Nono q̄re pticulā q̄ remālit in dextra sa
cerdos supꝫ os calicꝭ tenet. Ad qđ dicēduꝫ
ē q̄ pticula ipa vt p̄missum ē repñtat illos
q̄ adhuc i corpe viuētes idigēt miscōia dei
siue p̄dictꝭ meritꝭ passiōis chīi et sanguis
eiꝰ effusiōe ꝓcedētibꝰ. Tenet ꝫ ipa pticula
supꝫ os calicꝭ respectu directo ad sāguinē
vt dēt intelligi intētio necnō expectatio ꝛ
ꝓsideratio viuētiū q̄ ad merita ꝛ passionē
chīi. Et tenēt cū pollice p quē vigor ꝓtuꝫ
ꝛ cū indice p quē mētꝭ discretio significat.
ad oñendū q̄ cū fidei vigore ꝛ mētꝭ discre
tiōe hec ꝓsiderāda ꝛ expectāda sūt. Uł cuꝫ
duobꝰ digitꝭ tenēt ad designandū duplicē
naturā q̄ fuit i corpe chīi: diuitatē. s. ꝛ būa
nitatē. Et ꝓiūgit sanguini, ad ostēdenduꝫ
q̄ q̄ digne ꝛ cū fide merita ꝛ passionē chīi
ꝓsiderāt ꝛ expectāt: eiꝰ passiōe ꝛ meritꝭ iu
uant. Decio q̄re sacerdos dicturꝰ Per
oia secła secłoꝝ: se erigit. Et ē dicēdū q̄ cū
ipe petē velit ꝓpetuā exīstētiā dñi nobiscū.
ꝛ oē datū optimū ꝛ oē donū ꝑfectū desur
sū sit. merito ad deū se tūc mēte ꝛ corpe eri
git sperās se acceptuꝫ qđ petit. Undeci
mo q̄re ꝟba ipa ꝑferēs vocē suā exaltat: et
paxꝫ calicē eleuat. Sup q̄ dicēdū ē q̄ sacer
dos chīi vicariꝰ hostia vt p̄missuꝫ ē fracta
mor pacē ānūciaturꝰ vocē exaltat vt ꝓpłs
pacē desiderās ꝫ itelligēs dicat Amē. ꝛ ca
licē paxꝫ ab altari eleuādo: oñdit q̄ chīs q̄
ꝑ passionē q̄ ꝑ calicē desīgt descēderat. ele
uatꝰ ꝑ resurrectionē a mortuis: pacē post
modū discipuł timētibꝰ nūciauit dicēs eis
Pax vob. Pōt etiā dici q̄ quēadmodū p̄
missuꝫ ē pticula supꝫ os calicꝭ tenēt repñtat
viuētes credētes ꝛ expectātes iuuari me
ritꝭ passiōis ꝛ effusiōis sanguis chīi Sed
nisi credamꝰ duo. Primo. s. chīm ver fuiſ
se deū. ꝛ sanguinē ꝛ corpꝰ nunq̄ fuisse a di
uitate sepata. Scōo chīm ver fuisse hoiez
ꝛ corpꝰ ver ꝛ sāguinē ver habuisse: dicta ñ
ꝓsequmur. Propt ꝫ g calicē ꝛ dictā pticulā
paxꝫ sił eleuat, vt ostēdat q̄ firmit credimꝰ
p̄mū. et eam statim deponit: vt ostendat q̄
etiā eodē modo credimꝰ secūdū. Duode
cimo q̄re dicta eleuatio ꝛ depositio fit cum
vtraq̄ manu ꝛ nō cū altera tm̄: Ad qđ est
dicendū: q̄ ꝫ fit vt p hoc dēt intelligi q̄ sic
p̄missa duo credit intellectu: ita amat ꝛ ap
petit affectu ꝛ toto conatu. Fit ēt ꝫ mō vt
securꝰ ꝛ decēti⁹ fiat. Tertiodecimo. q̄re
mor dicit altiori voce Pax dñi ꝛc. Et q̄dez
q: nō solū p signa: vez etiam p ꝟba resurre
ctiōis est gaudiū exp̄mēdū: ideo sacerdos p
leticiā de resurrectiōe habitā ꝓcedēs stati
depositio calice: altiori voce ōt Pax dñi sit
semp vobiscū. repñtans q̄ vna sabbatoꝝ
iesus postq̄ resurretit a mortuis stās i me
dio discipuloꝝ: dixit eis. Pax vob. et iterū
Pax vobis Joā. xx. q. d. Do vobis pacem
pectoris in via. et pacē eternitatꝭ in patria
Jdē ꝫ innuit sacerdos dicens: Pax dñi. i.
pax pectorꝭ sit sp vobiscū. i. in p̄nti ꝫ: ꝛ pax
eternitatꝭ in futuro. Hec q̄dem pax est illa
que tunc iustis data est: quādo ania chīsti
descendēs in infernū: inde oēs fideles edu
xit: absterget oēm lachrymā ab oculis eo
rū vt amplꝰ non sit eis dolor sed pax: q̄ cū
eo viuant in eternū. vel illa q̄ est data corpi
chīi q̄n ania eiꝰ ad corpus redīt. vt sic nun
q̄ ania turbata est ꝑ corpis morte: ita nec
ipm corpꝰ vlteriꝰ de sua mutatione turbet:
sed vtraq̄ pace fruat: ꝛ semp de eterna bītu
dine letet. Decimoq̄rto. quare dicendo
Pax dñi ꝛc. ter facit signū crucꝭ supra san
guinē cum dicta hostie particła: Ad qđ di
cēdū est q̄ tres cruces fecāt triduuꝫ q̄ chīs
fuit in sepulcro. Uel q̄ tres mulieres q̄re
bant chīm crucifixū ad ostiū monumenti.
Uñ illud. Quid q̄ritꝭ viuentē cū mortuis

Quintodecimo: q̄re dicto Pax dñi ꝛc.
choꝰ rñdet: Et cū spū tuo. Et q̄dez hoc di
cēdo optat pacē ipi sacerdoti ꝛ petit etiam
pacē sibi dari. Et vt dignꝰ sit illā recipe: p
dicit ter Agnꝰ dei. Uerūtñ pape celebrāti i
ecclia sctē Marie maioris in vbe: ꝛ dicen
ti Pax dñi: nihil rñdet. put in. vj. pte sub ti
tu. de pascha dicēt. Decimosexto. q̄re di
cta hostie particła ītrit in sanguinem:
Hēpe fit hec cōmixtio Prīo ad notanduꝫ
q̄ chīi corpꝰ ñ fuit sine sanguīe: nec sāguis
sine corpe. Scōo ad designdū q̄ vnū sacra
mentū ꝓficit ex speciebꝰ panis et vini. Ter
tio corpis et sanguīs post trinū crucis sig
nū cōmixtio est anime ad corpus reditio.
Oibꝰ em̄ in celo ꝛ in terra pacificatis vir

tus trinitatꝫ aiam crucifixi reduxit ad carnē ne ꝺrelinq̄ret aiam ei⁹ i inferno, nec daret carnē ei⁹ videre corruptionē. Juxta qꝺ ipe ꝺt in ps⁹. Ego dormiui ⁊ somnū cepi et exarreri: qr dñs suscepit me. Significat ergo vnitatē anie ⁊ carnis q̄ in resurrectiōe chr̄i penuo sunt vnite. Hā vt p̄missum est panis ad carnē ⁊ vinū refert ad sanguinē, qr ꝑm pbm i sanguie ē sedes anie. De ħ etiam sub ti. de oblatiōe dictū ē. Decimo septimo qñ imissio ipa fit faciēda. Et q̄dez aliq̄ ifundūt pticulā ipam in calicē pus q̄z dicūt: pax dñi ⁊c. qm̄ mānifestū ē pacē datā ee hoīb⁹ bōe volūtatꝫ p resurrectionē: quā ꝓba ipa ꝑcant. Alij ꝓ dicto: pax dñi ⁊c. dicto etiā pus Agn⁹ dei ⁊c. demū imittunt ipaz i sāguinē vt eoꝝ oro efficatio⁹ sit, p eo q̄ tenētes eā i manib⁹: dū dicūt Agn⁹ dei: occ'o corpali ⁊ mētali fuerent ituēt. Tertij ꝓ eā imittūt cū dicūt Dona nob⁹ pacē. Cū ei ter dicat Agn⁹ ꝺi: ⁊ i p̄mis duab⁹ vicib⁹ dicat miserere nob⁹. In p̄mo em̄ ꝺr mi fere nob⁹ q̄ntū ad aiam: q̄ maxīe fundat i sāguine, i scꝺo q̄ntū ad carnē, patz q ista duplex oro diuisim ꝺr, ⁊ iō illa ps hostie p quā caro significat: ⁊ sāguis p quē aia ītelligit: n̄ debēt ꝝiūgi dū ill' duab⁹ vicib⁹ ꝺr: agn⁹ ꝺi, sz solū i fine tertij agn⁹ ꝺi, vbi petit pax ꝑm vtrūq̄, s. ꝑm corp⁹ ⁊ ꝑm aiam. Jpe ei lauit nos a pctis n̄ris i sāguie suo. Quarti rectius ⁊ vsitati⁹ agūt, qm̄ dicto: pax dñi ⁊c p⁹ q̄ dicāt: agn⁹ ꝺi ⁊c. imittūt. Certū em̄ ē q agn⁹ dei post salutationē repētat illud qꝺ dñs fec̄ postq̄ discip'os visitauit, qū vicz dedit eis ptātem dimittēdi pcta, ⁊ iō sacerdos illꝺ repētās post imissionē pticule hodie i sāguinē ꝺt. Agn⁹ dei q̄ toll' pcta mꝺi miserere nob⁹, ad designādū q sicut ipe corpus sanguini ꝝiūgit: ita nos ꝝiūctos eidez sanguini seu meritis ex ei⁹ effusiōe pceden tib⁹ ex sua bōitate a pctis emūdet. Et imittēdo ꝺt ꝓba illa. Fiat cōmixtio corpis ⁊c. q̄ ꝓba referēda sūt ad spēs panis ⁊ vini q̄bus chr̄i corp⁹ ⁊ sanguis ꝝtinet. Dicit aūt agn⁹ dei calice iam coopto, ad notandū q chr̄s i domo ostijs clauꝺ dedit aplis ptātē ipam dimittēdi pcta. Decimooctauo q̄re fiūt tres ptes. Ad qꝺ dicendū est q frāgit in tres ptes. Primo in memoriā trinitatis. Scꝺo in memoriā triplicis statꝰ chr̄i. Prim⁹ fuit cū homib⁹ manēs. Scꝺs fuit mortu⁹ i sepulcro iacēs. Terti⁹ ē immortal' in celo existēs. Tertio ꝓ i memoriā et signū q chr̄s passus fuit i triplici pte sui, s. in pedib⁹: in manib⁹: ⁊ in latere. Quarto in signū q tres sūt ptes mystici corpis. Prima est in celo siue in patria, s. eccl'ia triumphans. Scꝺa est in terra, s. eccl'ia militās. Tertia est i purgatorio, et hec ꝺr purgans. Quinto i typū triū ꝓsonaꝝ cūtiū in emaus scz chr̄i ⁊ cleophe, et vt q̄dā dicunt luce.

Decimonono q̄d ptes ipse signifficent: videndū restat. Et q̄dē p̄mo ꝑm Gelasiū papā ps in calice posita sīgt corp⁹ chr̄i qꝺ de ꝙgine traxit, ps sicca comesta sīgt oēs fideles, ps reseruata vsq̄ i finē misse ꝑm antiquū eccl'ie romane morē p ministrꝫ vel infirmis sīgt oēs mortuos. Scꝺo mō ps i calice posita sīgt eccl'iam militantē, ps comesta triūphātē, ps reseruata eos q̄ sūt in purgatorio. Tertio Sergi⁹ papa ita ꝺt. Triformē ē corp⁹ dñi, ps oblate in calice missa: corp⁹ chr̄i qꝺ iā resurrexit mōstrat, ps a sacerdote comesta ambulās adhuc sup trā, ps i altari vsq̄ ad misse finē remanēs corpus chr̄i: vel ꝑm alios corp⁹ fideliū latens in sepulcro. Hec ps remānet i altari vsq̄ ad finē misse, qr vsq̄ i finē secl'i corpa sctōꝝ in sepulcrꝫ erūt. Sz q ps vsq̄ i finē misse reseruet nō est i vsu. Quarto etiā mō pōt ħ mysterīū explicari. Est cī corp⁹ chr̄i vīs eccl'ia scz caput cū mēbris, iuxta illꝺ apl'i. Unus panis ⁊ vnū corp⁹ mlti sum⁹. Et ꝛueniunt i isto corpe q̄si tres ptes ex q̄b⁹ totū corp⁹ ꝝsistit. Una ps ē ipm̄ caput, vicz chr̄s q̄ caput ē, ⁊ ps corpis. Altera ps sūt illi q̄z corpora reqescūt i tumul', zaie q regnt cū chr̄o ⁊ sc q̄si sil' iuncte he due ptes, caput, s. ⁊ hec corpis ps alta: sic scptū est, vbicūq̄ fuerit corp⁹ illic ꝛgregabunt ⁊ aq̄le, ꝙtea i altari seu sup patenā due ptes ꝝiūcte extra calicē reseruant: q̄si extra passionē q̄ p calicē designat. Chr̄s em̄ resurgēs a mortuis iā non morit: mors illi vltra n̄ dñabit, et q̄ cū ipo sūt scti nō esuriēt neq̄ sitiēt ampli⁹, et n̄ cadet sup illos sol neq̄ vllus estus: qm̄ ꝓra trāsierīt. Tertia ps i calice ponit ꝑcās scōs q̄ adhuc i mōdo viuūt: passiōesq̄ passuri sc donec de hac vita migrātes ad caput suuz trāseāt: vbi nec morianť aplius nec vllatenꝰ patiāt. Ubi ꝓsus. Tres ptes facte ꝺ trpl corpe sīgnt. Pria suā carnē sctōsq̄ scꝺa sepultos. Tertia viuētes hec est in sanguine tincta. Martyrū calicē gustāt i carne fideles. Quinto modo ꝑm magistrū Guill', antisiodorēn, pars que in sanguinē mittit sig

gnificat viuos, vna aliaꝝ eos q̄ sunt ī purgatorio, alia ꝓ illos q̄ sūt ī paradiso. Q̄rat em̄ ecclīa p viuis vt ī bono ꝓseuerēt, p eis q̄ sūt in purgatorio: vt citꝰ liberent ⁊ purgent, p eis q̄ sūt ī celo: vt oret̄ p nob. Sexto etiā mō ꝑm Augꝰ, ps ī calice mittit vel ponit p ñ sctis viuētib⁹ q̄ voluūt ī sāguīe ⁊ ī pctis. Alie ꝓ due p mortuis offerūtur, vna p scīs q̄ iā sūt ī reqe, ⁊ illa ē grāꝝactio q̄ nihil restat ī eis purgādū. Alia p illꝫ aiabus: q̄ licꝫ saluāde sint: ñ adhuc sē ī penis ⁊ iō ps illa ōr oblatio. Sane pticla hostie in calicē dimissa stati calix cū palla corpali coopit, q̄ chr̄i corpꝰ de cruce depositū lauit ī sepulcro syndōe inuolutū q̄ p ipaz pallā significat. Uicesimo loco videndū ē q̄re tūc solēnis bñdictio dat. Et q̄dē ꝟ loco, s. ante pacē solēnis ēpalis bñdictio datur, ad notandū q̄ pacē nullatenꝰ hīe possumus nisi dñs noster Jesus chr̄s ꝓueniat nos in bñdictiōib⁹ dulcedinis: q̄ sūt bñdictiones gr̄e ipius. q̄ ꝑm ps. Dñi est salꝰ: ⁊ sup ꝓpl'm suū benedictio sua. Dum autez eps se ad ꝓpl'm bñdicendū ꝙuertit: ꝓpl's reuerent genu flectit, q̄si ipo facto dicat. Benedicat nos deꝰ deus nr̄. bñdicat nos deus: ⁊ metuāt eū oēs fines terre. Nam ipe dñs est q̄ ad illꝰ inuocationē bñdicit. Unde ps. Bñdixit filios tuis in te. Et licꝫ hic solēniter bñdicat: nihilominꝰ q̄dā ī fine misse iteꝝ solēniter bñdicūt. de q̄ bñdictiōe dicet ibi. Tū q̄ pⁿ q̄ dñs salutauit apl'os iterū dixit eis Pax vobis: vt iā dictū est, ⁊ dicet sub ti. de pacis osculo. Tū q̄ sicut nō possumꝰ bene incipe vel pacē adq̄rere nisi diuine bñdictōis gr̄a ꝓueniat. ita nec ī bono pficere nec in pace finaliť pseuerare: nisi benedictiōis sue gr̄a subsequat. In missa ꝓ defunctis pontifex solēniter nō benedicat. Tum q̄ in illa oēs solēnitates cessant. Tum q̄ hec solennis benedictio fit nō solum p venialiū deletiōe: verūetiam p ꝓpl'i excitatiōe vt in dñi adiutorio cōfidat, ⁊ bñdictū in secula ꝓficeat. at defuncti velut absentes excitari nequnt: licꝫ possint nostris suffragiis adiuuari. Tū q̄ gaudium nō debet luctui admisceri. Illud aūt notādum est q̄ p mortē ⁊ in morte dñi fideľ anima bñdictionē ꝓcepit. Unde circa mortis officiū rite diaconꝰ ad eā humiliari iuitat dicens. Humiliate vos ad benedictionem. ⁊ statim pontifex bñdicit. Quidā asserūt ꝟ officiū nō esse de septē officiis missę: eo q̄ bas bñdictiōes rbomana nō inuenit ecclesia. vñ nec vtit eis. et ideo nō ꝟ sed in fine misse bñdicit. Sed q̄cūq̄ inuenerit recte in hoc loco ponunt vbi chr̄s ad inferos descēdisse repūtat. s. primo aī resurrectiōem cū eductꝫ ō carcere eternā tribuit bñdictionē. Has bñdictiōes ꝑfigurauit iacob q̄ filios suos: ⁊ moyses q̄ filios israel: et chr̄s q̄ discipulis moriens benedixit.

De Agnus dei.

Uia iesus stati

q vt salutauit apl'os vt iam ꝑmissum ē: dedit eis ptātē remittēdi pctā/dicēs. Quoꝝ remiseritꝫ pctā remittūtur eis: et q̄ꝝ retinueritꝫ retenta sūt. Idcirco chorꝰ clamat ad deū ⁊ postulat. Agnꝰ ōi q̄ tollis pctā mūdi miserere nob. Siq̄dez Joānes vidēs Jesum ambulārē dixit. Ecce agnꝰ dei: ecce q̄ tollit pctā mūdi. Quare aūt eū vocauerit agnū: determinat subdēs q̄ tollit. i. q̄ venit vt tolleret pctā mūdi. q̄a p pctis tollēdis pasca nostꝝ imolatꝰ ē chr̄istus. Hēpe in veteri test. offerebat agnus p pctis ꝓpl'i. ⁊ ī no. test. chr̄s obtulit seipm deo pr̄i: vt hūanū genꝰ liberaret ⁊ lauaret a pctis in sanguie suo. Merito g̃ dū corpus et sanguis dñi sumit: agnus dei cantat: vt oēs credamꝰ q̄ ipsiꝰ agni corpꝰ et sanguis tūc sumit q̄ pctā mūdi moriēdo tulit, ⁊ vitā etnā nob⁹ resurgēdo donauit: iesus chr̄s dñs nr̄. et vt orem⁹ ipm nunq̄ desistere misereri nobis: q̄ in passione misertꝰ ē nostri. Agnꝰ aūt grece ōr ab agnon q̄ ō est piū. q̄a ipse verus agnꝰ sola sua pietate se obtulit hostiam p nob ⁊ nos redemit. Dicit etiam agnus ab innocētia. q̄ agnꝰ nec boit⁹ nec bestijs nocet. In ꝑmissis ergo ꝓbis Agnꝰ dei q̄ tollis pctā mūdi miserere nob. est q̄dā depcatio: vt vicz inocentꝫ agni miscōia pctā irruētia ⁊ subitanea auferant. Tertio mō ōr agnꝰ ab agnoscēdo. qm̄ ī magno grege solo balatu matrē agnoscit: sic ⁊ chr̄istꝰ in ara crucis donās nob⁹ pacē p̄rī agnouit nos cura: vt iā dictū ē. Agnouit etiā patrē obediētia. iuxta illō apl'i ꝓbil.ij. Factus ē obediēs vsq̄ ad mortē. Agnouit etiā matrē cura quā ō ea habuit. vñ Joā. xix. Ecce mr̄ tua. Ob hoc g̃ in altarꝫ imolatione ter ōr agnus dei. q. d. agne q̄ agnouisti patrez miserere nobis. agne q̄ agnouisti matrē miserere nobis. Pie q̄ redemisti mundum ⁊ q̄ obtulisti te pro nobis dona nobis pacem

Uel ideo ter dr vt triformē corp⁹ dñi itelligat, vicz ambulās i tra, qescēs i sepulcro, z residēs i celo. Pōt etiā dici q̄ chr̄s ad tria venit. Prio vt nos liberet a mīcia culpe. Scdo vt nos redimeret a malo pene. Tertio vt nob daret ꝺ plēitudie gr̄e sue. Quātū ad duo ꝑma bis dr: miſere nob. Quantū ad tertiū dr: dona nobis pacē. q̄ petitio pacis sequit statim postq̄ agn⁹ dei dictū ē ter, ad notādū q̄ ex benivolētia trinitatis agn⁹ missus ē, vñ Ysa. Emitte agnū dñe rē. Hāsic in Apoc. legit: chr̄s ē agn⁹ q̄ occisus est ab origie mūdi. Et attēde q̄ q̄dā sacerdotes dicūt Agn⁹ dei: manibus sup altare deposito oñdētes in h̄ q̄ ad ea q̄ pferunt tota mēte intēdūt. intētio em̄ ꝓprie ꝑ linguā exprimit ñ ꝑ man⁹: ideoq̄ loq̄nte lingua: man⁹ q̄escūt, q̄q̄ ipam misdiam z pacē celestē ꝓ se et ꝓ pl̄o petūt: nō aūt trenā: qꝺ i manuū depositiōe significat. Alii ꝓ stāt manibus iūctis: pax sup altare iclinati: oñdētes in inclinatione hūilitatē. q̄ in orōne necessaria ē, z in manuū ꝓiūctiōe vnicā z ñ variā intētōez.

Porro ſm antiquā ꝓsuetudinez schole cantoꝝ in ecclia rhomana: quā adhuc ipa schola obseruat nullaten⁹ variat. sed tribus vicibus vniformit ꝺr: chr̄e miſere nob. ꝓter tria genera pctōꝝ q̄ petim⁹ remitti. cogitationis i corde. locutiōis in ore. z actōis in ope. Uel in bonorez trinitatis. vel ꝓt tres ordines fideliū in eccia: q̄ sunt noe. daniel. et iob. q̄s Ezechiel vidit in visiōe saluandos. Postmodū aūt multis ac varijs aduersitatibus ecclie ingruētibus: cepit ad dñm ꝺ tribulatione clamare. Dona nob pacē. Et vt clamor ei⁹ facili⁹ audiat: ideo i ipa imolatiōis hora clamat. Et hec varietas nō discrepat a ꝓsuetudine ve. test. vbi cū scdo repetit Parce dñe pce ꝓpl̄o tuo. tertio variat Et ne des hereditatē tuā i opprobriū. Dicim⁹ q̄: miserere nob q̄ntū ad aīaz. Itē miserere q̄ntū ad carnē. et dona nob pacē q̄ntū ad vtrūq̄. vt habeam⁹ pacē pectoris spūalē: z pacē corpis tpalē. Est em̄ pax pctōꝝ, pax iustoꝝ. pax tpis. et pax etnitatis. Uñ et ter ora i missa ꝓ pace. de q̄ dictū ē sub. iiij. ptica canonis sup ꝓbo Dieq̄ no. Et q̄a de⁹ nō dat pacē nisi ill⁹ q̄ⁿ misereat. iō vltio ꝺr: dona nob pacē. Ecclia nāq̄ lateranen. nūq̄ ꝺr Dona nob pacē. sic nec schola cantoꝝ: seq̄ns vt ꝑmissum est morē antiquum Uñ nec valet nec verasē rō dicētiū q̄ in ecclesia laterañ. ideo ñ ꝺr Dona nob pacem q̄ oēs alie ecclie ab illa q̄ primo fuisse ꝓcrata ꝺr/ sumere debēt pacē. ñ ipa ab alijs. In feria q̄nta cene dñi Agn⁹ dei ter ꝺr cū miserere nob: vt ibi dicet. Rursus i missa ꝓ defunctis ꝺr bis Agn⁹ dei cū dona eis requiē. tertio addit: sempiternā. nec ꝺr dona nob pacē. q̄ tūc imitamur exeqas saluatoris. Ultio ꝑ agn⁹ dei tm̄ adūgit sempiternam. Sup q̄ notandū est q̄ ꝓ fidelibus defūctis triplex req̄es debet optari. Prio vt auferat ab eis pena: in q̄ est eis labor: nō req̄es. Scdo vt eis gl̄ia ale ꝓferat. q̄ tūc veraciter req̄escēt in bono desiderato. s. in ipo deo. Tertio vt doreat gl̄ia corpis: ne illud vlteri⁹ miserius exponat. Prima nō ē req̄es sempiterna. q̄ pena sublata adhuc desiderāt gl̄iam. Scda etiā nō est totalr req̄es sempiterna. q̄ ſm Aug. ante resurrectōez corpoꝝ sp inest aīabus q̄dā natural⁹ appetit⁹ resumēdi corpa q̄ aliq̄liter retardant ne totalr ferant i deū. Sed tertia req̄es cū ꝑmissis est vere req̄es sempiterna. q̄ aie q̄ deū ꝓsentialit videt: resumptis corpibus in ipa vlteri⁹ z eternalr z ꝓfectissime req̄escēt. ideoq̄ solū in tertia vice z nō in duabus ꝓcedētibus cōgruit dicere: req̄em sempiternā. Sergi⁹ papa ꝑm⁹ cōstituit Agn⁹ dei intra cōionē ter a clero z ꝑpl̄o decātari.

De pacis osculo

Ostquaz domi-

nus salutauit apl̄os: vt ꝑmissū ē

Itez dixit eis: pax vob. ostēdēs q̄ nō solū debem⁹ pacē hr̄e i ore: verūetiaz i pectore: ne sim⁹ ex ill⁹ q̄ loquūt pacē cū ꝓximo suo. mala aūt i cordibus coꝝ. Ideoq̄ cū hec dixisset apl̄is/ insufflauit in illos z dixit Accipite spūm scm̄. Ad qꝺ vtiq̄ designdū sacerdos facta cōmixtiōe: z finita orōne accipit in q̄busdā ecclijs pacē ab eucharistia: siue ab ipo corpe dñi. vl ſm alios ab ipo sepulcro. i. calice vel altari. et mox ꝑbet oris osculū ministro. s. diacono. Qui ab ipo coꝝpore accipiūt: h̄ faciūt i signū q̄ pax spūal⁹ a chr̄o data est būano generi. Alii etiā idē signt. Diaconus ꝓ vo dat pacem alijs. et alij inter se. in signum q̄ oēs debēt pacem habere: ꝑsertim filij ecclesie. Ipe ꝓ vo diacon⁹ pacē a sacerdote accipiens reuerent⁹ inclinat z pect⁹ osculat ipsi⁹ ſm morē q̄rundaz ecclias z planetā extendit: vt ꝑ pacis osculū et per planete extensionem charitas extendēda mōstret quā per planetaz in parte

tertia diꝛim⁹ deſignꝛi. Quia ergo charitas dei diffundit in coꝛdibꝰ nꝛis ꝑ ſpm̃ſcm̃ q̃ dat⁹ ẽ nob̃. ideoq; pacꝫ oſculũ ꝑ vniuerſos fideles i eccl'ia diffundit. Hã t apl's ãmonet dicẽs. Salutate vos iuicẽ i oſcl'o ſcõ Rurſus q; ſacerdos pacẽ ppl'o tribuit ꝓfiguratũ fuit a Joſue: q̃ boſtibꝰ ſupatꝫ terrã obtinuit quã ſoꝛte diuiſit: t in pace poſſedit. t chꝛs reſurgẽs diabolo ſupato pacẽ t dona dedit hoibꝰ. Põtifex ꝯo ꝓmo dat pacẽ miſtro q̃ pꝛi⁹ erat a ſiniſtꝛ. ſed pacẽ recꝑtur⁹ accedit ad dextrã ei⁹. ꝑ quẽ ſigꝫ ppl's gẽtilis q̃ pꝛim⁹ in pace trãſiuit de ſiniſtra infidelitatꝫ ad dextrã fidei et etnitatꝫ. Et per hũc pax ad ppl'm deſcẽdit. Leꝛq; in ꝓmi tua eccl'ia oẽs q̃ celebꝛatõi miſſaꝝ itererãt ſingl'is diebꝰ cõicare ſolebãt: eoq; apl'i oẽs de calice biberunt: dño dicente Bibite ex hoc oẽs. Offerebãt em̃ magnũ panẽ et oĩbus ſufficientẽ Qõ adhuc greci ſeruare dicunt. Sed excreſcẽte fidelium multitudine tradit inſtituꝛũ vt tm̃ diebꝰ dñicꝫ cõicarẽt. De q̃ dictũ eſt ſub. vij. ꝓticula canonis ſup ꝯbo. Nec q̃tienſcũq;. Poſtmodũ aũt qꝛ nec digne hoc potuit obſeruari: tertia ſecuta eſt inſtitutio vt ter ſaltez in anno q̃libet chꝛian⁹ acciꝑet euchariſtiaꝫ. vel hodie ad min⁹ in paſca. hoc iuento remedio vt vicꝫ ꝑ eo q; ſingulis diebꝰ cõicabat: ſingul' diebus pacꝫ oſculũ daret ꝑ myſterio vnitatis Qõ ſacerdos dãs miſtro dicit in q̃buſdaꝫ locꝫ. Sumite vinculũ pacꝫ t dilectiõis vt apti ſitꝫ ſacroſcis myſterijs. q̃ſi dicat. Sumite ex hoc oẽs t diuidite inter vos. Et ꝑ cõione q̃ ſingulis diebꝰ dñicꝫ fieri ſolebat daret in dñicis diebꝰ panis bñdict⁹ ſctẽ cõmunionis vicar⁹ q̃ t eulogia dꝛ. Sꝛz t loco q̃tidiane cõionis i q̃drageſima dꝛ i fine miſſe oꝛo ſup ppl'm cui ꝓdicit. Mũliate capita vꝛa deo. Sane ppl's i miſſa ſe oſculat. Primo: qꝛ cũ ſicut ꝓmiſſum eſt/ ꝑ imolationẽ boſtie ſalutarꝫ dimiſſis pctis recõciliemur altiſſimo: recte pacis oſculũ dari decreuit eccl'ia: cũ ꝑ pctis imolat boſtia ſalutarꝫ. Voices igit oſculũ. i. pacꝫ ſignũ ſibi inuicẽ dant: vt oſtẽdãt ſe ꝓiuctos eſſe i coꝛpoꝛe chꝛi. ꝑ quem pax facta eſt i celo t terra. Scõo Jnnocẽ. pm⁹ q̃ oſculũ in eccl'ia dari decreuit. qõ etiaꝫ Leo ſcõs ꝓmo ſtatuerat ita dicit. Pacẽ aſſeritꝫ añ cõfecta. i. cõſecrata myſteria: q̃ſdã populis imperare: vel ſibi inter ſe ſacerdotes tradere: cũ pꝛ oĩa. i. poſt ꝓſecrationẽ: q̃ agire nõ debeo. i. nõ poſſum: pax ſit neceſſario. i. cã myſterij indicenda. ꝑ quã. i. qꝛ ꝑ eã ꝓſtat ꝓpl'um ad oĩa q̃ in myſterijs agunt ac in eccleſia celebꝛant ꝓbuiſſe ꝓſenſum ac finita eſſe: pacis cõcludẽtꝫ. i. detꝛminãtꝫ ſigꝫculo demõſtrant Tertio ideo ppl's ſe inuicẽ oſculat. qꝛ dñi ſui gr̃am t angeloꝝ ꝓcoꝛdiã ꝑ moꝛtẽ ei⁹ ſe pmeruiſſe gratulat. Quarto vt qꝛ i oſculo caro carni t ſpũs ſpiritui iũgit. et nos qui carnis ꝓpagine de adã ꝓiũgimur: etiã charitatꝫ vinculo ꝓnectamur. Qui g̃ ſe odientes oſculant: iude ꝓditoꝛis oſculũ imitant. Quinto ꝓpter ꝓceptũ apl'i de q̃ ꝓmiſſum ẽ Rurſus ideo ꝓuſq; cõicem⁹ pacẽ dam⁹: vt inter nos eſſe ꝓcoꝛdiã oſtẽdamus. et cũ illa coꝛp⁹ dñi ſumam⁹ ſine q̃ mũera nꝛa nõ recipiunt a deo. Jn miſſa ꝯo ꝑ defunctꝫ pax nõ dat. qꝛ fideles aie iã nõ ſunt nec vlteri⁹ erunt in tribulatiõe huius mũdi. ſed quieſcunt iã in dño. Vñ nõ eſt eis neceſſarium pacꝫ oſculũ: qõ eſt pacis t cõcoꝛdie ſignuꝫ Et ideo in illa miſſa nõ dꝛ oꝛo illa Dñe ieſu chꝛe q̃ dediſti apl'is tuis pacẽ tc̃. Hec ſacerdos pacẽ recipit ab altari. De hoc etiaꝫ dicet in. vij. ꝓte ſub ti. de officio moꝛtuoꝝ. Hinc eſt etiã q; inter monachos pax ñ dat q̃m̃ mũdo moꝛtui reputant. Viri q̃ꝫ t mulieres nõ ſibi inuicẽ oſculũ in eccl'ia poꝛrigunt: ne ſoꝛte aliq̃d laſciue ſurrepat. qꝛ ibi carnales fugiẽdi ſunt amplect⁹: et caſti t ſpirituales actus bñdi. ꝓpter qõ etiã in eccl'ia ſitu ſeq̃ſtrant locali. Q̃dia pax pellit: caſtũ pax nutrit amoꝛẽ. Sane oſculũ in ſacra ſcꝑtura ſignificat vnionẽ charitatẽ pacẽ et reuerentiã. De oſculo vniõis dicit ſpõſa in cãticꝫ. Oſculet me oſcl'o oꝛis ſui. De oſculo charitatꝫ Jſaac inq̃t ad filiũ. Accede ad me t da mihi oſculũ fili mi. De oſculo pacis dꝛ apl's. Salutate vos inuicẽ in oſcl'o ſancto. Deꝰ ãt pacꝫ t dilectõis tc̃. De oſculo reuerẽtie inq̃t dñs ad ſimonẽ Oſculum mihi nõ dediſti. Hec aũt ex q̃ intraui ñ ceſſauit oſculari pedes meos. Et Heſter i ſignũ reuerẽtie ſũmitatẽ virge regie dꝛ oſculata eſſe. Ad deſignandũ igit tres vniões in chꝛiſto. ſ. vnionẽ diuinitatis ad aĩam. diuinitatis ad carnem. et carnis ad animã. Vel vnionẽ q̃ vnita eſt chꝛiſto humana natura: ſctã eccl'ia: t fidelis ania: ſacerdos ter oſculat altare: vt dictũ eſt ſub q̃rta ꝓticula canonis ſup ꝯbo Dieq; nꝛos. Ad deſignãdũ ꝯo triplicẽ pacẽ. ſ. tpalem: ſpũalẽ: t eternã: eꝑs ſolẽnit̃ celebꝛãs iuxta moꝛẽ q̃rũdã

ecclīaꝝ ter oscular. semel mīstrū. et scđo diaconū. et tertio sacerdotē. Sed ī missa ter orat p pace: vt dictū ē sup ꝓbo Dies q nostros. Rursus ad notādū duoꝝ testamentoꝝ ꝛcordiā/ eps duabꝫ vicibꝫ codicē oscular. qa rota ꝓtinet in medio rote ī duo cherubin sese respiciūt ꝓsis vultibꝫ ī ꝓpitiatoriū. Ad notandū etiā charitatē/ sacerdos oscular patenā q̄ deligit corꝑ patēs latitudine charitatꝭ. vñ. Nōne cor nr̄m ardēs erat in nob dū loq̄ret nobis ī via. In signū ꝓ reuerētie subdiaconꝰ ꝛ diaconꝰ pedes ꝛ manus pōtificꝭ sūmi oscular. pedē subdiaconus oscular post epl̄am lectā: et diaconus añ legēdū euāgeliū. manū ꝓ subdiaconꝰ oscular offerēs ampullā cū aq̄/ calicēq̄ cū vino. et diaconꝰ offerēs patenā cū hostia ꝛ thuribulū cū incenso. vterq etiā de manu summi pōtificꝭ accipit eucharistiā: vt dicetur in ti. se. Illud q̄ꝫ vacare ñ credīa mysterio q sūmꝰ pōtifex septez modis accipit oscūlū. vicz ad os. ad pectꝰ. ad humerꝝ. ad manꝰ. ad brachia. ad genua. et ad pedes.

Incipit q̄rta ps misse de cōmunicatiōe sacerdotis.

Incipit quarta pars misse. Post pacis eī oscūlū sacerdos cōicat ℞ mō. Hā sic in Niceno ꝯcilio legitur: eucharistiā ꝑfectā p se de altari siue de patena sumit ꝛ comedit. Calicē ꝓ cū sanguine nō ipe sed diaconꝰ eleuat de altari et porrigit ei. Vñ in canone Hiero. inꝫ cetera ita legīt. Sacerdotibꝫ etiā ꝑpt̄ pūptiones nō licet de mēsa calicez dñi tollere nisi eis traditꝰ fuerit a diaconibꝫ. Ideo aūt sacerdos corpꝰ chr̄i p se sumit: ꝛ nō calicē cū sanguīe. qꝛ pūptio corꝑis significat corporū nr̄oꝝ restaurationē: quā chr̄s nullīꝰ ministerio ꝑfecit. et futurā resurrectōem: quā sua ꝓprie abscꝫ oī mīstro faciet. Pūptio ꝓ sanguīs/ redēptionē aniaꝝ siue pcōrū ſcat: q̄ fit intercessiōibꝫ alioꝝ. Hoc tñ etsi iure cautū sit: nō tñ seruari videmꝰ. Sane sacerdos ipe oēs ptes hostie comedit. In q̄busdā tñ eccl̄īs ipe vnā ptē sumit ꝛ reliq̄m eucharistie medietatez sup patenā in duas ptes diuidit: q̄s mīstrꝭ. s. diacono ꝛ subdiacono comedēdas ꝑdit: isinuās illud qđ Lucas cōmemorat: qꝛ Jesus ī emaus accepit panē ꝛ fregit sup mēsam. et vt aūt q̄dā comedit corā duobꝫ discipul̄: sumēsq reliq̄as dedit illis. Ipe q̄ꝫ postmodū ptē piscis assi ꝛ faui mellis māducauit. et reliq̄as discipulis dedit. Et ideo postq̄ diaconꝰ ꝛ subdiaconꝰ cōicarūt: clerici ꝛ religiosi ad cōicandū accedūt: vt ꝛ ipi ptē sctē cōionis accipiāt. Postmodū cōicat pplus. qꝛ ꝛ chr̄s comedit nō solū cū paucis aplis: vez etiam ascēsurꝰ in celū comedit cū multitudine discipuloꝝ. Uū ꝛsumptio corꝑis ascēsionez significat saluatoris. Illud aūt ptermittendū nō est q ꝙ vt in pceptiōe corꝑis ꝛ sanguinis chr̄i nulla possit fallacia subrepi: sꝫ vtraq pceptiōe veritas euidenter appeat: sūmꝰ pōtifex nō statim pticulā hostie ꝑmittit cadere in calicē: sed eam post trinū crucis signaculū sup patenā reponit. et post oscūlū pacis ad sedē ascēdens: ibiq consistēs: vniuersis cernētibꝫ maiorem ptem oblate suscipit ꝺ patena quā subdiaconꝰ apportauerat de altari. ipamq dētibꝫ subdiuidēs: vnā pticulā eiꝰ sumit ꝛ aliā in calicē mittit ꝛ de sanguīe cū calice haurit. Deinde alterā pticulā tradit cū oscło diacono: aliāq subdiacono sine oscło: quā diacꝰ mīstrās ei calicē ad altare oscular. et tūc subdiaconus reliquū sanguinis cum pticula īmissa in calice sumit. Rhomanꝰ itaq pōtifex ido nō cōicat vbi frāgit: qm̄ ad altare frāgit et ad sedē cōicat. qꝛ chr̄s in emaus corā duobus discipulis fregit: et in hierl̄m corā discipulis duodecim māducauit. In emaus em̄ fregisse legīt. sed nō comedisse legitur. In hierl̄m ꝓ fregisse nō legīt: sed legīt comedisse: ꝑm Jnno. iij. Ascēdēs igit sedem ibi cōicat. Siq̄dē ꝑm aplm chr̄s caput ē eccl̄ie. caput aūt ī corꝑe sublimiꝰ ꝛ excellēti ob sui ꝑfectiōez ceterꝭ mēbris collocat. Per calicē ꝓ ꝑm q̄ndā respectū etna btūdo seu ipsiꝰ fruitio designat. Quia igit ī eccl̄ia militāte sūmꝰ pōtifex sic chr̄i vicariꝰ et caput oīm platoꝝ ꝑfectiꝰ chr̄m repñtat: cōgruum est vt ipse nō in altari: sed in loco sublimiori cōicet: oñdēs ꝙ chr̄s etiā ī sua būanitate ꝑfectiꝰ ꝛ copiosiꝰ pticipat illa īeffabilia gaudia: vtpote ī bonis potioribꝫ collocatꝰ. Cū ꝓ celebrat p defunctꝭ: tunc sup altari cōicat. qꝛ tunc ꝓcialr mēbroꝝ chr̄i binc fidelr decedētiū gl̄iaz repñtat: ac mēbra chr̄i cū ad illā gl̄iaz gueniūt: inferiorē post chr̄m gduz obtinēt: sic mēbra post caput. In gasceue q̄ꝫ ad altare cōicat. Tū ob reuerētiā passiōis chr̄i. tū q̄a tūc q̄si ex-

eccles celebrat ihesu chri. tunc etiã solus cõicat qz in chri passiõe oib⁹ discipul' fugienti b⁹ ipe sal⁹ remãsit. Alij aũt plati nõ sic. sed sup altare cõicant: qz nõ ita ꝓprie chr̃m caput ecclie repñtãt. Ministri autẽ repñtant pontifici oblatã z calicẽ: qz discipuli obtulerũt chro qtem piscis assi z fauus mellis. Pars piscis assi est corp⁹ dñi crucifixi qui fuit i ara crucis assat⁹. Fauus mellis ẽ sanguis chri sup mel z fauus dulcis faucibus aie diligẽtis. Ambo de manu pape cõicãt qz z apli de manu chri cõicauerũt. Ad notandũ ꝙ distinctiõem int sacros ordines et nõ sacros diaconi z q̃ superioris ordinis sũt cũ recipiũt eucharistiã osculũ suscipiũt ab ipo. Acholyt⁹ z q̃ sũt inferiorũ ordinũ nõ suscipiũt. Subdiacon⁹ etiam: qz character b⁹ q̃ndã int nõ sacros ordies. nunc ãt int sacros ordies reputat. in pceptiõe corpis nõ suscipit osculũ a pontifice. sz in pceptiõe sãguis suscipit osculũ a diacono: vt sic q̃ ñ sacri sũt min⁹: z q̃ sacri sũt ampli⁹ honorẽt. Quãuis z in ℔ mystica possit ratio assignari. Ipe aũt sumit illã eucharistie ptẽ. p quã put sub ti. de fractiõe hostie dictũ est. caput ecclie: scz chr̃s intelligit cui⁹ typũ ipe spẽaliter gerit: qđ facit ℔ mõ: ea nãq; dẽtib⁹ subdiuisa: pticulã in ore remanentẽ sumit: alteram ꝙ iter digitos residẽtẽ in calicẽ dimittit: ad notandũ q̃ chr̃s resurgẽs. q̃ fm Sergiũ papã p ptẽ in calicẽ imissaz fcat ifernũ momordit z suos iñ sũptos i gadisuz misit. Juxta illõ O seevle. Ero mors tua tc. Alia ꝙ ps ex q̃ ministri cõicãt fcat mẽbra magis ipi chro ꝙformia: z iõ ipsi cõicãt de illa: ad oñendũ mysteriũ vniõis. Eucharistia em̃ sacramẽtũ ẽ matie vniõis. Partẽ ꝙ in calicẽ iticta q̃ fcat mẽbra ꝓpt chr̃m passiõib⁹ subiecta. dñs papa ñ recipit. Primo qz ipe magis q̃s alij repñtat in officio misse chr̃m cui mors vltra nõ dñabit. Scdo qz ipe illoz typũ gerit in ecclia: q̃ ꝓpt eximiã sanctitatẽ a vita activa semoti p cõtẽplatiuã iam chro sociant. Sz ministri illã sumũt: qz typũ actiue cõiter repñtãt: z ꝑcipue subdiacon⁹ eã sumit p eo qz ipe vltio cõicat: et vltimi ẽ reliqas sumere z calicẽ purificare. Unde z dñs reliqas dedit discipul': vt ꝓmissum est. Põt etiã mystice dici q̃ ps intincta fcat p tẽ corpis mystici q̃ iã regnat cũ chro. Cũ g̃ dñs papa exp̃sse repñtat chr̃m: q̃ realr z sacramẽtalr incorpat⁹ est pri ipi⁹ mystici corporis: iõ ipe ñ recipit illã: nec etiã diacon⁹ q̃ legẽ euãgelicã quã pnunciat repñtat q̃ est lex amoris. Propt amorẽ ei charitat⁹ q̃libet incorpal' chro capiti z oib⁹ pib⁹ corporis ei⁹ mystici. Subdiacon⁹ ꝙ repñtat vterẽ legẽ quã sepe pnunciat q̃ fuit lex timoris: sz timor nõ ẽ in charitate. imo eũ foras mittit: z iõ ipe pticulã in sanguine missaz sacramẽtalr sine in signũ recipit: qz imixtõ ipi⁹ ptis cũ sanguĩe dictã incorpatiõez figurat quã nõ faciebat lex illa licz eã figuraret.

Hoc aũt breuit notãdũ ẽ q⁹ sacerdos ad pceptiõez corpis et sanguis chri dz dicere orõnes a sctis pib⁹ institutas. deiñ meditari dz incarnationẽ passionẽ z ꝓtutẽ hui⁹ sacramẽti dicẽs. Panẽ celestẽ accipiã tc. sz cũ stati post ꝓba ipa subiũgat. Dñe nõ sum di. tc. vidz ℨn⁹ sibũpi: sz ablit hoc: sz dicẽs panẽ tc. seipm incitat ad deuotionẽ reducẽs ad mẽoriã q̃d ẽ qõ sumere dz: qz panez q̃ de celo descẽdit: z q̃r sumere dz: qz nomẽ dñi inuocãdo vt sic cũ maiori sumat reuerentia z timore. Dicẽdo ꝙ subseq̃nt. Dñe nõ sum dig. tc. et hũilitate suã pfitet indignitatẽ: ac excitatio ad deuotiõez z pfessio hũilitat⁹ ꝓtraria nõ sũt. Legitimũ itaq; cõicãdi tps ẽ añ vltimã orõnẽ q̃ dz ad cõplẽdã: qz ibi marie petitio ꝙ eis est q̃ cõicãt. Deinde corp⁹ z sanguinẽ dñi sũptur⁹ se cũ ill' añ faciẽ cruce sigt. Sic em̃ ꝑus cruces faciendo actiue: tanq; minister illa sctificauit sic seipm nũc cruces signdo passiue petit sctificari. Dicto itaq; corpus dñi custodiat tc. sumat eucharistiã. Deinde iunctis manibus inclinãs sangni dic. Quid retribuã dño tc Et dicẽs. Calicẽ dñi accipiã: z nõ ꝑ⁹ accipit: z eleuat calicẽ de altari. Postea ꝙ dicẽs. Laudãs inuocabo dñm. se sigt cũ illo q̃ ꝓsu expleto sanguinẽ sumit. Sane qz circa maiora cauti⁹ ẽ agẽdũ: sacerdos sanguinẽ sumẽs ꝓpt maiorẽ securitatẽ z reuerẽtiã calicẽ cũ vtraq; manu tenere dz: sed in sumptõe pfusiõis suffic alta tãtũ: duob⁹ digitis alteri⁹ adiũctis: q̃si p hoc innuẽs iã sanguinẽ ibi nõ esse. Sz z sanguinẽ sumendo terbaurit: trinitatẽ designs: pfusionẽ ꝙ sumẽdo bis. vt p hoc charitas q̃ int duos ꝙsistit fcat: seu etiã q̃tiẽs nouerit expedire. Rursꝰ q̃ eadẽ die dz iterꝝ celebrare nõ sumat vinuz pfusiõis: vt dictũ ẽ in pemio hui⁹ ptis. Sz cũ in canone dicat. Sili mõ postq̃s cenatũ est accipiẽs et hũc pclarũ calicẽ tc. Videt et hoc q̃ sacerdos statim hostia cõsecrata illã dz sumere ꝙsq; ad calicis cõsecrationẽ

ꝓcedat: qz ois chr̃i actio nr̃a dz esse instructio, Sz ad hoc dicēdū ē q ecc̃lia istituit illā post vtrāq; cōsecratiōez sumi. ad ostēdēdū q solā hostiā recipiens nō plenū recipit sacramētū r sacramētū. Et si eī in hostia cōsecrata xp̃i sanguis sit. nō tn̄ est ibi sacramētaliter eo q panis corp⁹ nō sanguinē: r vinū sanguinē ꝯcat r non corp⁹. Qz ergo sub altera tantū specie nō ē ꝓpletū sacramētū q̄ ad sacramentū vel signū: debet hoc sacramentū cōpleri pusq; ꝑsbyter eo vtat. Ueꝝ tn̄ cū vnū sine reliq nec sit nec vnq; fuerit. nisi in triduo solo añ pasca in q̄ chr̃i corp⁹ mortuū fuit: in q̄ triduo si q̄s de aplīs hostiā cōsecrasset sanguis ibi nō esset. si vinū caro ibi nō esset: qz vt ꝓmissuz est. nec panis sanguinē nec vinū significat carnē. Rm hoc nūc chr̃i sanguine ītra venas exīte: vnū sine reliq ꝓpt vnionē seu mixtionē hmōi recipi nō ꝑt: qđ tn̄ nō ē rōe sacramēti vel signi qđ idē est. Post sumptū sacrificiū nō ē spuēdū put dictū est sub. vij. ptic̃a canonis sup ꝓbo. Noui r eterni Sz nec eucharistia sic̃ ali⁹ cib⁹ ē masticāda sed discrete moderate ac leniť anteriorib⁹ dentib⁹ terenda r lingua mollificāda. ne q̄ ei⁹ ptic̃ula dentibus adhereat. quā forte postmodū emitti secreando ꝓtingat. Post cōmunicationē ilico calix de altari auferť. Circa qđ notandū est q corp⁹ dn̄i remanet sup altare vsq; dum tria capla ꝓpleanť. scz plogus dn̄ice orōnis. scz orem⁹ ꝑceptis: r ipa dn̄ica orō. r Libera nos q̄s: qz r dn̄s trib⁹ die⁹ i sepulcro q̄euit. Postea ꝑo ꝓmixto dn̄i corpe cuz vino silq; pacē ānūciata auferť corp⁹ dn̄icum de altari: qm̄ in tertia die alia ei⁹ q̄ descēdit ad inferna vt liberaret iustos r mēbra viuificaret redijt ad corp⁹: nec ampli⁹ inuentū ē corp⁹ dn̄icum in sepulcro. Quia ergo chr̃istor⁹ hō resurrexit simul. ideo ad hoc notandū ilico simť cū oblatione corp⁹ dn̄i de altari auferť r sumitur: r deinde calix r corpale ō altari totaliter eleuanť put dictū est sub ti. de pallis corporalib⁹. Postremo notandū est q q̄s cōmunicādus corpe a carnalib⁹ escis ieiun⁹ esse dz. Cū eī aie spūales sint et imortales spūalia ꝓmit⁹ alimēta vite et ne sumere debent.

De perfusione.

Post sumptum eu

charistie sacrificiuz sacerdos digitos abluit r ꝑfundit ne qđ forte incaute remaneat seu adhereat ex ꝓtactu diuini sacrificiō q̄q̄ imūdū ex ipo ꝓtactu ꝓueniť: sed vt potiꝰ suā cōmēorat dignitatē: q̄ se indicat tāt̄is sacris celebrādis idignū. iurta illud qđ dn̄s ait. Cū oia bn̄ feceritis dicite: Serui iutiles sum⁹. Sic̃ r sacerdos legal̄i mū dus erat vsq; ad vesp̄am post īmolatōez vitule rufe. Uñ oia vestimēta sua lauabat. Indignū q̄dē existeret vt man⁹ q̄ corp⁹ icorruptibile ꝓtarūt: corp⁹ corruptibile ꝓtīgāt. vl̄ ad res cōes tāgēdas accedāt donec studiose lauenť. Et ꝓpt̄ hoc etiā q̄dā missa finita sacr̄ exuť vestib⁹ itq; man⁹ lauāt. Perfusiōis āt aq̄ debz ī locū mūdū honeste diffūdi: vt altitudo sacr̄i reuerent honorek. Trina ḡ sacerdotis ablutio q̄ fit in ꝓncipio: in medio r in fine: designāt mūdationē cogitationis: locutiōis r actiōis. vel purgationez pcti⁹ oꝛigial̄: venial̄ r crimial̄. siue qđ agit̄ p igrātiā r negligētiā r īdustriā: ad q̄z mūdationē offert sacrificiuz salutare. Hec tn̄ ablutio referri ꝑt ad ablutiōez baptismi. cui⁹ formā chr̃is post resurrectionē istituit dicēs. Euntes docete oēs gētes: baptizātes eos ī noīe p̄ris r filij r spūsci. q̄ crediderit r baptizat⁹ fuer. salu⁹ erit. Sane sacerdos digitos ꝑfundit: r ꝑfusionē sumit ī dextro cornu altar̄ vl̄ saltē reuolut⁹ ad illō. Prio ꝓpt̄ rōnē tactā sub tit. de manuū ablutiōe. Scdo qz ipm cornu iudaicū ꝓpm ex q̄ natura humana chr̃is assūpsit significat. Sic̃ aūt ab illis naturā accepit: sic r ab eis illi⁹ nature purgationē ab oīb⁹ defectib⁹ q̄s assumpsit habuit: qm̄ ab eis occisus fuit. ad quā mortē ꝓsecuta ē resurrectio: ī q̄ oēs defect⁹ dimisit r eis oppositas ꝓtutes accepit. Ad hoc igit̄ repūtādū ī dextro cornu altar̄ vl̄ saltē reuolut⁹ ad illō ꝑfundit r ꝑfusionē sumit. Tertio qz vt aiūt q̄dā hec purificatio designāt ablutionē manuū quā Pilat⁹ fecit a pditiōe sāguis iusti sup iudeos p dextruz cornu altar̄ significatos. Ad hoc q̄dā hausta purificatiōe inclināt calicē ad ostēdēdū sepulcr̄ ē vacuū. qz surrexit r inde pdijt chr̃is.

De postcōmunione

Ntiphona que

a postcōio a pluribus nūcupať. iō sic appellata est. qm̄ post cōmunicationē seu ī signū q cōmunicatio expleta est ꝓcinit. In ꝓmitiua nanq; ecc̃la omis fideles q̄libet die corpi r sanguini chr̃i cōi

cabãt, put dictũ ẽ sub ti. ō cõicatiõe sacerdotꝫ, z stati post cõionẽ cantꝰ iste fiebat, vt ꝓpl's oñderet gras z laudes agere ō chri corpore z sanguĩe susceptꝫ. Hec ꝑ circũstãs nos pctm̃ seq̃nti tpe statutũ ẽ vt ter i anno cõionẽ z sacerdos q̃tidie ꝓ oĩbꝰ sacrãlit sumat, put sub ti. ō pacꝫ osculo dictũ ẽ. Quis aũt specialit introduxerit vsũ cãtãdi bãc antiphonã ig̃rat. Hec ãt antiphona apl'oꝝ gaudium de chri resurrectione ꝓcat: iuxta illō Gauisi sũt discipuli viso dño, z ꝑ gaudio mirabant. Q̃ ꝓ reciprocãdo i q̃busdã ecclesiis cantat: insinuat q̃ discipuli resurrectiõis gaudiũ sibi mutuo nũciabãt. Unō duo discipuli cũ inuenissent ꝯgregatos vndecī z eos q̃ cũ ipis erãt dicẽtes, q̃ surrexit dñs vere z apparuit simoni: narrabãt q̃ gesta erãt i via, z quō cogn̄uerit cũ i fractõe panis. Lanit etiã ab oĩbꝰ: vt notet cõitas gaudiũ, z q̃ oĩbꝰ discipul' dñs apparuit. Est ḡ cõio grãꝝ actio: iuxta illō. Edẽt pauperes z saturabũt z laudabũt dñm. Pro pe tñ nouissima oĩo ō q̃ ifra dicet postcõio dici pt.

De oĩone nouissima: z ō Ite missa est.

Eracto cõionis

ꝑ mysterio pontifex seu sacerdos osculat altare, i nuẽs se credere firmit z ꝓsẽtire bis q̃ circa sacrificiũ acta sũt, z ꝓuersus ꝑpl'm salutat, z deinde redit ad dextꝝ cornu altaris ꝓcans q̃ i fine mõi post antichri mortẽ chri p̃dicatio siue chri stus reditur⁹ ẽ ad iudeos q̃s iã ꝛprobauit Tũc ei ꝓuertent: z reliq̃e isrl salue fiẽt. Et eleuatꝫ mãibꝰ vltimã oĩonẽ q̃ ꝓprie postcõmunio vocat exeq̃tur, in q̃ rogat z gras agit ō sacri ꝓceptiõe dicẽs collẽas ꝑ nr̃o secretellã. Orat ei, p bis q̃ ad hãc cõionẽ eucharistie accesserũt. Hec ãt oĩo ꝓcat oĩonẽ capitis nr̃i Jesu chri q̃ p nob interpellat quotidie apud ꝑiem. Significat etiam q̃ apli post ascẽsionẽ dñi i oĩone ꝑseuerauerũt Finis ꝓ illi⁹ oĩonis vbi ōr. Per dñm nostrũ iesum chr̃m z c. ꝓcat q̃ aduocatũ habem⁹ i celo apō ꝑiem. Illō ãt ꝓsiderandũ ẽ q̃ sacerdos dicturus postcõionẽ p̃mittit: Dñs vobiscũ, z oremꝰ, stãs añ mediũ altaris, deide transiens ad dextrũ cornu altaris: ibi pnũciat oĩonẽ. q̃ finita rediẽs ante altaris mediũ, ibi ōr: Per dñm, put tactuꝫ fuit sub ti. de salutatiõe. Circa qō notãdũ est q̃ dextrũ cornu altaris ꝓcat ꝑpl'm iudaicũ, sinistꝝ ꝓ gẽtilẽ. Predicatio chri z euã geliũ eiꝰ icepit a iudeis z trãsiuit ad gentiles, z itꝝ redire ꝺz ad iudeos, ad qō ꝓcandũ sacerdos a dextro cornu altarꝫ transit ad sinistrũ: z ecõuerso. Merito ḡ postcõio q̃ est q̃si finis misse ōr i dextro cornu altaris, q⁹ ꝓ altarꝫ mediũ repsentat fidẽ chri z ipm deũ: in quẽ vtercꝫ ꝑpl's vnit: reducit z finit, iõ p dñz nr̃m z c. qō ẽ q̃si finis postcõionis ibi ōr. Jpe etiã est q̃ vtrũcꝫ ꝑplm ad se petendũ inducit z illuminat, z iõ Dñs vobiscũ ibidẽ ōr. Per ipm etiã q̃cq̃d boni in oĩone petimꝰ impetramꝰ, z iõ ibidẽ pronũciat oremꝰ. De h̄ dictũ est sub ti. de mutatiõe sacerdotꝫ. Et nota q̃ in sabbato q̃tuor tẽporꝫ mẽsis septẽbris ōr postcõio illa. Perficiãt i nobis q̃s dñe tua sacramẽta qō ꝓtinẽt, vt q̃ nũc in specie gerim⁹: rei ꝓritate capiam⁹. Lut⁹ vltimã partẽ Brego. exponẽs ita ōr. Postulat q̃ ꝓpe sacerdos vt corp⁹ chri qō sub specie panis z vini nunc geritꝰ manifesta visiõe sicuti reuera est quãdocꝫ capiat. q̃uis nõ improbabil'r q̃dã exponãt h̄ loco carnis z sanguis ꝓritatẽ ipaz eozundẽ efficiẽtiã, i. pctõꝝ remissionẽ. De hac etiã oĩone dictũ est sub. vij. ptícula canonis sup ꝓbo mysteriũ fidei. Sane oĩone finita itꝝ ꝑpl'm salutat dicẽs Dñs vobiscũ. Circa qō notandũ ẽ q̃ chr̃s post resurrectionẽ bis legit discipl's salutasse dicẽs. Pax vobis. z itꝝ, pax vobis. i signuꝫ duplicis pacis, vicꝫ pectoris z eternitatꝫ. q̃ ꝑm ꝓpham est pax sup pacẽ, ō q̃ dñs indt aplis. Pacẽ relinq̃ vobis: pacẽ meã do vob. Hãc duplicẽ pacẽ p duplex osculuꝫ sacerdos insinuat, cũ vicꝫ ꝓpus osculat ministrũ z posteri⁹ osculat altare. Prima ḡ salutatio q̃ fit añ oĩonẽ ꝓcat bñdictionẽ illaꝫ quã chr̃s ascẽsur⁹ i celũ legit dedisse discipul' suis. Hã vt Lucas cõmẽorat, Eduxit eos foras i bethaniã, z eleuatis manibꝰ bñdixit eos, z cũ bñdixisset recessit ab eis et ferebat in celũ. Un̄ post salutationẽ nouissimã quaz sacerdos oĩone expleta facit ad ꝑpl'm q̃ ꝓcat vitã etnã: diacon⁹ alta voce pnũciat Ite missa ẽ, repñtãs qō dictũ ẽ ad aplos. Hic iesus q̃ assũpt⁹ ẽ a vob i celuꝫ z c. Notãdũ ẽ ãt q̃ missa tribꝰ modis finit. Prio p Ite missa ẽ, z h̄ i solẽnitatibꝰ q̃tidẽ cãtat Te deũ laud. z Bl'ia i exelſ deo, put dicet ī premio. vij. ptis. q. d. Redite ad ꝑpa q⁹ missa seu oblata ẽ ō hostia salutaris p gñe bũano: put tactũ ē ī premio buſ⁹ ptis.

Vl' anūciat pp'lo q̄ missa seu p̄ces sūt finite, qm̄ statutū ē in ecc'lia aurelian. q̄ nullus exire dz de ecc'lia donec anūciatū sit p ministr. Vl' ē sen' Ite missa ē. i. ite p' chz z seqmī ipm. Nō ē em̄ in h̄ mō stādū: sz ad p̄iam p bona opa festinādū: qō leuit' facere possum'. qz missa ē ad deū p̄iem placandū hostia p quā fracta sūt tartara. z reserat paradisi itroit'. Dicēs ūt Ite missa ē: dirigit vultū ad pp'm. q: ad eos q̄s p̄ntes licētiam' p̄monē dirigim'. z eis ad q̄s p̄monē dirigim': faciē repn̄tare solem'. sic fit qn̄ dz: Dn̄s vobiscū. vl' Orate fres. put dictū ē sup̄ri. ō icliatōe sacerdot'. Sz dicēs Bn̄dicam' dño. vl: reqescāt i pace. vl: orem'. n̄ stat p̄sus ad pp'm. qz illū distincte n̄ alloq̄t. sz dirigit faciē ad oriētē: vl' mētē ad deū Dicto ūt Ite missa ē. cler' z pp'l gtulādo rūdent Deo gras. imitātes aplos q̄ adorantes regressi sūt i hierl'm cū gaudio mag̃. z erāt i tē plo laudātes z bn̄dicētes deū. Est ei put q̄dā asserūt Deo gras inclectio gtulatiua vl' ygtulatiua. z h̄ sūptū ē ō Exo. n̄ fm ꝓba: sz fm sensū. qm̄ pp'l isr'l ex pmissu pharaōis z licētiāte Cyro ō babylonica captiuitate. ad hierl'm reuerl' gras egit ō. Sz ut apli post ascēsionē dn̄i regressi sūt i hierl'm bn̄dicētes dn̄m. sic z nos vltia bn̄dictiōe accepta ad celestē p̄iam ibim': vbi sp i gr̄aruz erim' actōe. apli q̄z pdicātes dicebāt Gaudete: sine int'missiōe orate. Pōt etiaz dici q̄ sacerdos licipiēs Gl'ia i excels ō. Ecce ag̃elū anūciātē pastoribꝫ ineffabile gaudiū ō chr̄i natitate. Ite missa ē deligit accessuz pastoruz ad locū natitat' chr̄i. put dicet in pemio. vij. ptis Chor' rūdens. Deo gras. repūrat q̄ sic Lucas refert ipi pastores reuersi sūt gl'ificātes deū i oib' q̄ viderāt z audierāt. ¶ Scdo mō missa termiat' p Bn̄dicam' dño: vicz i p̄sentis diebꝫ. z generalr qn̄ pmissa cātica leticie n̄ dicūt: p qō pp'l ad gr̄az initat' actiōes. qz post eā ōbem' ō bn̄uliari. z ē sūptū ō ap'lo vl' ō psalmista vl' de hymno triū pueroz: vbi dz. Bn̄dicā' p̄rez z filiū. Et rūdet Deo gras. qō ad gaudiū ap'loz de q̄ pmissū ē refert. De h̄ dicet ꝑpe finē i pemio ānte ptis. Et pp'lus Deo gras agēdo ad p̄ria redies. Fcat discipulos cū gr̄az actiōe p' ascēsionē dn̄i i hierl'm reuertētes. Circa h̄ etiā dicēdū ē q̄ i pmitiua ecc'lia cū mīstri ecc'lie missam sine pp'lo celebrabāt: claudebat missa p Bn̄dicam'. qn̄ ꝓ pp'lo erat p̄ns. qz alꝫ nesciebat ille qn̄ missa finita esset dicebāt: Ite missa est Quia q̄ i pfectz dictꝫ mīstri vt plurimū q̄si soli sine pp'lo missas dicūt. nō iuxta morez antiquū i ill' dictꝫ dicūt Bn̄dicam'. In solēnitatibꝫ ꝓ qz tūc pp'lus q̄uenit dicūt Ite missa ē. Prima tn̄ missa in natali dn̄i in q̄busdā locis claudit p Bn̄dicam' dño. eo saluatoris natiuitas de q̄ i illa agit' pauc' ab ag̃elo nūciata ē. s. pastoribꝫ q̄ mīstros ecclie figurāt. z p̄terea sepe q̄si soli mīstri i illa p̄ntes sūt. Alia tn̄ rō scribet in. vij. ptis. de aduētu. Jn dictꝫ q̄z ieiunioꝝ claudit missa p Bn̄dicā'. ad notāduz q̄ li dño sp bn̄dicēdū sit. multo forti' h̄ tpe id facere ꝺbem'. Significat ūt bn̄dicam' idē qō bn̄dictio. ō q̄ iā sub ti. ō bn̄dictiōe dicet

Tertio finit missa p reqescāt i pace. s. missa p defūct'. z tūc rūdet Amē. i. fiat. Optatur ei eis reqes. Rursus. finis misse finem mōi significat. Ite missa ē vl' bn̄dicā' libtatē q̄ dabit iustis i p̄ria vbi semp deū bn̄dicent.

Qualiter sacerdos humer. ponti ficis osculat

Dcto ite missa est ō sacerdos q̄ assistit ep̄o ad altare i q̄busdā ecclesijs mēsam altar' z armū dext. pōtificis osculat. ostēdēs hūc illuz esse pōtificē cui fm legis figurā dext arm' sepatiōis debebat de hostijs salutaribꝫ et pacificis. Sane p humer. exp̄mit p̄ncipatus fm illō ꝓpheticū. Fact' est p̄ncipatus sup humer. ei'. Principatū ꝓ saluatoris vere exp̄ssit vox angelica ꝓphetica z legal'. Angel' em̄ dixit ad ꝑginē. Dabit ei dn̄s sedē Dauid p̄tis ei': z regnabit in domo iacob in eternū. z regni ei' nō erit finis. Prophet' ōt. Sedes tua i seculum seculi ꝑga directiōis z ꝑga regni tui. ꝓpterea vnxit te deus de' tuus oleo leticie p̄ ꝯsortibꝫ tuis. Moyses inqt i lege Letamini sil' cū eo celi z adorēt eū oēs angeli dei. Ad qō designā dū in ecc'lia rhomana tres humer. pōtific' i signū reuerētie osculant: vicz p̄micerius in p̄ncipio. diacon' in medio. z sacerdos i fine misse.

De bn̄dictiōe nouissima

Ltari seu humero osculat' ep̄s vl' sacerdos populū bn̄dicit. Rite q̄dē post cōis

nem bñdicit. Qm̃ sic̃ legitur Luce vltimo Postq̃ chr̃s i cruce orauit: r corã discipulis mãducauit: r relicas eis dedit: eleuatq̃ mãibo eos bñdixit. Vñ statuit ꝯci. Aurelianeñ. vt ꝓlis añ bñdictõz epi vl vbi ipse abest sacerdotẽ ecclia ñ discedat. Hec ãt vltima bñdictio sup ꝓlm missiõez spũsci fcat: quẽ dñs ascẽdẽs i celũ ó celo misit i apl̃os: iuxta qõ ipe promiserat eis Accipietis ĩqt virtutẽ supueniẽtis i vos spũscti: vt iã dictũ ẽ sb ti. ó orõe nouissima. Vñ hec bñdictio p ꝓbũ oris r signũ crucis exprimit. qm̃ illa missio p sonũ aeris r liguã ignis innotuit. iuxta illõ Fact⁹ ẽ repẽte ó celo son⁹ tanq̃ aduenientis spũs vehemẽtis: r apparuerũt illi disptite lingue tanq̃ ig. rc̃. Et licet spũscti⁹ spẽal r missus fuit i apl̃os: qr tũ indiuisa sunt opa trinitat̃ missionẽ illã tota fuit trinitas opata. Ideoq̃ bñdictõem istã fac̃ eps in noĩe trinitat̃: aucte psalmiste dicent̃ Bñdicat nos ds ds nr̃ bñdicat nos de⁹. Scõo hec vltia benedictio fcat illam vltimã bñdictionez Venite bñdicti pris mei rc̃. Tertio illã quã chr̃s ascensurus in celũ discipul̃ dedit. Vñ ea facta sacerdos se ad orientem vertit q̃si se chr̃o ascendẽti cõmẽdãs. Leteq̃ bñdictõis forma legis exp̃sit autoritas: dicente dño p moysen: Invocabis nomẽ meũ sup filios isrl̃: r ego dñs bñdicã. Et itẽq̃ ꝓpha. Effũdã sup vos spm̃ gre r precũ. Item Aaron postq̃ sacrificauerat extẽdẽs manũ sup populũ benedixit illi. Leui. ix. Itẽ Moyses et Aaron expletis hostijs r holocaustis: intrauerũt tabnaculum testimonij: r postea exeuntes benedixer̃t ꝓlo Leui. xj. in fine. Hmõi q̃ finales bñdictiões a veteri testõ sumunt: qm̃ r Jacob in fine vite sue filijs bñdixit. r Moyses ꝓlo añ mortẽ. sicut r chr̃s discipulis añ ascensionẽ: vt ꝓdcm ẽ. Et inde est q̃ cũ separamur comitiuam et protectiuã q̃rim⁹ bñdictionẽ. Sumuntur etiã ab eo q̃ dñs ꝑcepit dari bñdictiones in monte Garizim sup legis obseruatores. Sic ecõuerso maledictiões in Ebal sup transgressores: a quib⁹ excõicatiões originẽ habuer̃t. Regularit aũt maior minori benedicit. Vñ Abrahã a Melchisedech benedicit: r non ecõuerso. Nullus q̃ sacerdos maiore suo nõ innuẽte bñdictõez dare nitat. imo epo missam audiẽte sacdos celebrans: in cuncis illi⁹ licentiã r bñdictionem exposcit. Sacerdos tũ missam celebrãs põt bñdicere etiã epo põte r ꝓmittente ac benedicere nolente. alit nõ put in premisso ꝯcilio Aurelianeñ cauet. Nam fm Hiero. presbyter pplm benedicere potest qui chr̃m nõ meruit ꝯsecrare. Illud au tez q̃ in Carthagineñ ꝯcilio legit: q̃ psbr̃o benedictionẽ sup plebẽ fundere nõ licz de solenni bñdictione soli epo cõperenti: q̃ fit per hec ꝓba. sit nomẽ dñi benedictũ rc̃. est intelligendũ. Rursus bñdictio epalis fit p modũ man⁹ impositiõis. vñ r eps ipam dicens tenet manũ more Aaron sup pplm eleuatã: et exẽplo chr̃i q̃ vt ꝓmissuz ẽ: corã discipul̃ mãducauit i celũ ascẽsur⁹ eleuatq̃ mãibo eis bñdixit. Quia g̃ soli epi manus imponũt. qr sicut legit in Actibo apl̃oz̃: soli apli man⁹ iponebãt. r nullus ali⁹ discipulus. iõ solennẽ bñdictõem sol⁹ epus dat. Sane post bñdictõez solennẽ q̃ fit p epm ante agnus dei: it ex benedici solenit in fine misse nõ optz. In missa tñ p defunctis nõ bñdicit: put sub ti. de fractõe hostie⁹ dictũ ẽ. Placeat tibi rc̃. quia Luca teste Act. ij. Dñs iesus postq̃ locut⁹ ẽ discipulis bñdicẽs illis assumpt⁹ ẽ in celũ: r sedet ad dexterã dei. iõ sacdos nõ ad chr̃m solũ quẽ nubes suscepit ab ocul̃ eoꝝ: ꝫ ad totã trinitatẽ fmonẽ dirigit di. Placeat tibi rc̃ Qua orõne finita osculat altare. oñdens p̃ se ꝓmissis omib⁹ deuote toto mentis r corꝑis assentire affectu. Quo facto recedit a psp̃cu ꝓli igredit vestiariũ: vl̃ intponit velũ: repntans q̃ (vt ꝓmissuz ẽ) chr̃m i eclũ ascendentẽ nubes suscepit ab ocl̃is intuentiũ eũ. Et sic̃ legit Lu. vlt. Recessit ab eis r ferebat in celuz. Et deinde statim dicunt hymni illi: Benedicite: r Laudate. vel in toto vl̃ in pte. qr deo p oĩb⁹ bñficijs grãs agere debem⁹ quẽ in eternũ laudabim⁹. Vñ in cõcilio Agatheñ. ita legit: Post ꝯclusionẽ matutinaꝝ vl̃ vesptinarũ: missaꝝ. i. q̃ dicũt mane: vl̃ circa nonã post hymnos. i. postq̃ sacdos dixit: Bñdicite et Laudate: capla de psalmis dicãt. i. Lõ siteãt tibi dñe oĩa opa tua rc̃. Et plebs collecta orõne. i. orõnis causa ad vesp̃am ab epo dimittat cũ bñdictõe. Per q̃ aũt q̃ dicit ad vesp̃am. innuit q̃ loquit̃ de missis que in q̃dragesima dicunt. post q̃s statim vespere decantant. Et sic innuit q̃ eps vel presbyter nõ dz tũc bñdicere donec vespe sint cantate: qõ in vsu nõ est. Si vero episcopus missam sacerdotẽz audiuerit ipe

sacerdos osculato altari: et depositis vestibus mox accedit ad episcopū: et genua flectens coram illo osculat eius manū: in hoc figurans magnā filij dei obedientiam: qui obediuit in incarnatōe. in passiōe. i ascensione: et in alijs q̄ idem sacerdos in officio misse repsentauit: ad oīndendū se fidē veram hre et psentire. Pontifex po illi benedicit q̄ di. Hic est filius meus dilectus ꝛc.

Postremo ly preter ꝓpositū notandū est q̄ benedictio mēse dupl'r inchoat. Primo q: maior icipiēs dt. Benedicite. Et ceteri rndēt Dns. quia sic debem⁹ dño p gr̄iarū actiones benedicere. ad qđ maior dicēdo Benedicite. hortat. sic et indigem⁹ bndici a dño sue gre infusione: quā illi optantes postulāt rndendo Dns. supple nos benedicat. sue gre infusiōe. Scdo mō maiore incipiēte Bndicite. Leteri silr rndēt Benedicite. ad oīndendū q̄ ad dei bndictiones debem⁹ mutuo nos hortari. Pōt etiā dici q̄ in hori mō reuerētia dei ꝓsiderat. Cum enim rndet Dns. supplendū est bndicat: q: nos digni nō sumus benedicere. In scdo vero reuerētia supioris. Cū enim respondetur Benedicite. supplēdū est vos pater: quia minor maiore ꝓsente bndicere nō dz. Deinde maiore ꝓsente inchoāte: ceteri coadiuuant ad dicendū. ad notandū q̄ inferiores coadiutores sunt ꝓpositor̄ in oneribus supportandis. In nōnullis eccl̄ijs pueri benedicūt mensas: etiam ꝓlator̄. p eo q̄ lectoris officium est benedicere panem. Conuenientius tamē fit per ꝓlatos exemplo christi: qui in Emaus mensam coram duobus discipulis benedixit. Post oia in q̄busdam eccl̄ijs benedicit a sacerdote panis populo distribuendus. exēplo christi qui in deserto q̄nq̄ panes benedixit: et ex eis quinq̄ milia hominū satiauit. De quo pane sub titulo de pacis osculo dictū est. Deinde sacerdos et alij ad propria reuertuntur. Sacerdos quidem ad ppria rediens est christus: qui legatiōe peracta in gl̄iam patris ascendit. Et fideles etiam reuertuntur: dum de carceris exilio liberati in glorie libertatem excipiuntur.

Liber quintus de diuinis officijs tam nocturnis q̄ diurnis in genere incipit.

Egitur in exodo. xxv. ca. in fine dñs dixisse ad moysen. Oia fac fm exemplar qđ tibi in mōte monstratū est. Quocirca conformari nos cōuenit illi celesti hierl'm. q̄ dñm laudare iubet. et q̄ sic ait apostol⁹ ad Gal. iiij. desursum est et mat' nr̄a est ꝑsertim in laudādo deū. Juxta illud super muros tuos hierl'm ꝓstitui custodes q̄ tota die et tota nocte nō cessabūt laudare nomē dñi. Et in Apoc. iiij. c. habet q̄ animalia reqm nō hebāt dicētia. Sctūs sctūs sanctus ꝛc. Uerūtamen militās eccl̄ia imitari plene nequit triūphāte: q: sic legit in li. Sap. c. ix. corp⁹ qđ corrūpit aggrauat. aiam. Hec̄ mus ei infirmitate nr̄a ꝓpediente in singlis. p̄ch. diei horis iugit diuinis insistere laudibus q̄m necesse hz hō aliq̄n necessarijs corpis intēdere. iuxta illd. Ecc̄. iij. c. In tuo dore vult⁹ tui vesceris pane tuo. Et ideo facim⁹ qđ possum⁹. certis diei naturalē horis deū laudando. Unde esdras ꝓpha pplm instructū de babylonica captiuitate reuersū: docuit deū laudare q̄t in nocte et q̄t in die. vt vnūq̄q; iiij. elemētor̄ ex q̄bus hō ꝓstat. p ꝓpetētes horas obsequio se offerat creatori. De nocte vicz in vespis. in ꝓpletorio. in nocturnis. et in diluculo. scz in laudibus matutinis. De die po in ꝓma. i. ctia. i sexta. et in nona horis. Uesperūm igit officiū qđ ē cuiuscūq; officij initiū ad nocte ptinere ꝓbat. q: fm Jsido. li etymol. ôra vespa stella. q̄ surgit nocte orīēte Uer̄ dauid inq̄t Septies in die laudē dixi tibi. Et rursus. Media nocte surgebam ad cōfitēdū tibi ꝛc. Quē ordinē ꝓsilij Agathēn. approbat. et sctā eccl̄ia tuat. qm nocturnū officiū media nocte canit. reliq̄ po septē canonice hore ꝑ die dicūt. vicz laudes matutine. q̄ olim in aurora dicebant. iz hodie cū nocturnis ꝓiungāt. ꝓma. tertia. sexta. nona vespe. et completorium. Que septē hore vocāt̄ canonice. q̄i regulares: q: regulariter a sanctis patribus obtuate sunt. Hā canō grece regla ôr latine Hisse aūt oblatio ꝓpt' tāti sacramēti excellētiā qđ in ea ꝓficit. sup alias laudes est. et ē laus p se. nec sub numero cō

ꝓbendit aliaꝝ. ꝑt qđ ꝛ in ħ ope tractatũ ꝑ se obtiet spālẽ. cuius nõnulli asseruerũt illã fore de officio tertie siue none. ꝓ eo qꝛ i his duabus horis solet regulariter celebrari.

Sane nocturnũ officiũ tps miserie q̃ genꝰ humanũ a diabolo tenebat obsessũ repꝛesentat. Diurnũ ꝙo nr̃e redẽptõis ꝛ liberationis ꝑ cbm solẽ iusticie facte tps ꝓcat. qui claritate sue diuitatis tenebras nr̃as illũinauit ꝛ a ꝯtute diaboli nos eduxit Quia ergo tantũ bonuꝫ dono septiformis gratie spũssci adepti sumꝰ: merito septies laudeꝫ ꝺo cãtamꝰ. Scõo qꝛ dies naturaꝫ repr̃tat vniuscuiusq; etatẽ. nõ quã q̃libꝫ bõ hꝫ. sed quã si nõ peccasset hꝫet. Que naturaꝫ dies septeꝫ hꝫ varietates. Prima ẽ infantia q̃ ꝑ matutinas laudes repr̃taꝫ. Scõa pueritia. q̃ ꝑ ꝑmã. Tertia adolescentia. q̃ ꝑ tertiam. Quarta iuuentꝰ. q̃ ꝑ sextã. Quita senectꝰ. q̃ ꝑ nonam. Sexta senium. q̃ ꝑ vesperas. Septima decrepita etas siue finis vite nostre. q̃ ꝑ completoriũ designaꝫ In his ideo singulis etatibꝫ creatorẽ nostꝝ sup iudicia iusticie sue laudare debemus. De infantia bñs Nicolaꝰ nob oñdit in exemplũ. q̃ qꝛta ꝛ sexta feria virtute abstinẽtie materna vbera nõ sugebat nisi semel in die. De aliꝭ q̃ꝫ etatibꝫ satꝭ liquet. Tertio. qꝛ ꝑm Salomonẽ septies in die cadit iustꝰ ꝑ negligentiam. ideo merito septies vt ꝑ ozõis vigilantiam resurgere valeat. diuinũ debet subsidiũ inuocare. Quarto. qꝛ numerꝰ septenariꝰ vniuersitatis est. Letꝝ cũ duodecim hore diei attribuanꝫ. in q̃bus omnibꝰ laudandꝰ essꝫ dñs. q̃re in quattuor tantũ diei horis in ecclesia psallit. Respõdeo. cuꝫ in singlis horis vt ꝑmissuꝫ est diuinis iugit insistere laudibꝰ nequeamꝰ. quod in aliꝭ minus in prima in tertia in sexta ꝛ in nona horis suppleꝫ. In eaꝝ nãq; qualibet dicũt tres psalmi. Et sic in quattuor horis numerus psalmoꝝ respondet numero horaꝝ. Et quilibet psalmus cõtinet versuũ octonarios octauã resurrectiõis significãtes. de q̃bus sup ti. de ꝯpletorio dicek. Per octonarios siq̃dem in his horis psallim⁹. qꝛ de resurrectiõis gl̃ia exultamꝰ. Rursus in quaꝫlibet ipaꝝ horaꝝ dicit ter sup psalmos gloria ꝑr̃ ẽ. vt q̃t diei hore nob ꝓ corporis sustẽtatõe ad laborãdũ ꝓcesse sunt totiens in ipis horis gl̃ia ꝑr̃ dicaꝫ: vt ꝑ hoc i dei ꝙuitio omni hora nos esse mõstremus. Siquidem tres glorificatiões que sũt in hora ꝑma indicant nos esse in dei famulatu i ꝑma scõa ꝛ tertia horis. Et tres q̃ sũt in tertia nos ꝓtegunt in quarta quita ꝛ sexta horis. Tres quoq; q̃ sũt in sexta nos muniũt contra insidias diaboli in septima octaua et nona horis. Nona vero cuꝫ suis glorificatiõibꝫ nos ꝓtegit in decima vndecima et duodecima horis. Posset etiã nõ incõpetenꝫ dici q ꝙ sub ꝑma due hore comprehendũt. vicꝫ ipa ꝑma ꝛ scõa. Sub tertia tres scꝫ ipa tertia quarta ꝛ quita. Sub sexta similit tres scꝫ ipa sexta septima et octaua. Sub nona due scilicet ipa nona et decima Uespere ꝙo repsentãt vndecimã. ꝛ cõpletorium duodecimã. Sed in ꝑmissis sex diei horis. vicꝫ in ꝑma tertia sexta nona vesꝑis et cõpletorio. ideo spãliter deũ laudamus et nõ in secũda. quarta q̃nta. septima. octaua. decima. qꝛ ille in aliq̃b⁹ ꝑ aliꝭ sunt priuilegiate. put in ꝓncipio tractaꝫ cuiuslibet eaꝝ oñdeꝫ ꝓpter qđ merito in illis diuinũ celebraꝫ officiũ. Hẽpe i nocte chs ẽ ꝯphẽsus mane illusus. ꝛ hora ꝑma gẽtibꝰ traditus tertia flagellatꝰ ꝛ voce crucifixꝰ. Sexta cruci affixꝰ. Nona mortuus. Undecia de cruce depositꝰ. In duodecima sepultꝰ. Itẽ in nocte spoliauit infernũ. Mane surrexit. In prima hora Marie apparuit. Tertia de monumento redeũtibꝰ obuiauit Sexta iacobo. Nona petro. Uespa duobus eũtibꝰ in emaus scꝑturas aperuit. et se manifestauit. In ꝯpletorio aplis. paxꝝ vob̃ dixit ꝛ cũ eis mãducauit. Has aũt horaꝝ laudes qualr exoluere debeamꝰ oñdit. Bern̄. dicens. Frẽs mei ĩmolantes hostiã laudis. iũgamꝰ ꝙbis sensuꝫ. sensui affectuꝫ affectui exultatiõem. exultationi maturitatem. maturitati humilitatẽ. ꝛ humilitati libertatẽ. Preterea diuine psalmodie ideo a ꝑma tertia sexta ꝛ nona ꝛ nõ ab aliꝭ nomẽ sumpserũt: vt per eas dei seruitiũ agamus qm̃ paterfamilias cõmemoraꝫ i euãgelio exisse in illis cõducere opariꝰ in vineam suã q̃ sctãm significat eccliam. Sũt etiam qui dicũt morẽ cãtandi tertiã sextã et nonã fuisse a daniele sumptũ. q̃ itellecto q ꝙ nabuchodonosoꝛ statuã erexisset. quã omibus adorandã ꝓcepãt. itrauit domũ suã ꝛ aptꝭ fenestrꝭ ter in die genua flectebat ꝑ hierlm Dõ Hiero. exponẽs dicit Hic hꝫ ecclĩastica traditio q ꝙ ter in die sunt genua flectẽda scꝫ in tertia. sexta. ꝛ nona. In eisdẽ q̃ꝫ horis btãm ꝙginẽ mariã laudare debemus.

ſcz in nocturnis ſiue matutio: qz tali hora q̄dā ſtella apparet in celo q̄ tremōtana vocat. cui⁹ ductu naute ꝓuenīūt ad portum. Et ipa beata ꝓgo ē ſtella tremontana. quia ſi eā digne laudauerim⁹ nos q̄ ſum⁹ i b̄ ſeculo ducit ad portū ſalutis. Itē in pria. nā tunc apparet q̄dā ſtella q̄ diana vocat poſt quā ſequit ſol. Et ipa dta ꝓgo eſt vere ſtella diana q̄ vex ſolē. ſ. chm nobis portauit q̄ illuminat totū mōm. Itē in tertia. Hz hora ttia ꝓuenim⁹ eſurire et ipa portauit panē vex. ſ. chm cū q̄ eſt oīs ſatietas. Itē in ſexta: qz illa hora magis feruet t calefac ſol. Et ipa laudāda t rogāda eſt vt nos frigidos calefaciat in charitate per ſolē chm quē genuit. Itē in nona: qz illa hora ſol declinat ad occaſum. Et ipſa iuuat nos et protegit cū ad occaſuz. i. ad ſenectutē declinamus. Itē in veſpis: t tūc incipit dies finiri: t ipa laudatores [illegible]os in hora mortis defendit. Itē in ꝓpletorio. Hā tali hora dies eſt ꝓplera. t ipa in ꝓplemēto vite nr̄e p nos intercedit. t in eterna tabernacla recipi facit. vbi ꝓpletū ē gaudiū electoꝝ. Officiuz beate marie inſtituit Urbanus papa cātari: vt dicet in ti. de tpe aduent⁹. Nocturnale aūt officiū nobis ad memoriā reducit tēp⁹ ab adā vſq ad noe. Matutinale tps a noe vſq ad abraam. Pria tps ab abraā vſq ad moyſen. Tertia a moyſe ad Dauid. Sexta tps a dauid vſq ad aduentuz chri. Nona tps ſeq̄ns vſq ad scōm aduentum q̄n venturus eſt reddens vicē p abditis. Per veſpas recolim⁹ ſabbatū. i. requiem aniaꝝ poſt exitum a corpib⁹ vſq ad diem iudicij. Per ꝓpletorium ꝓo recolimus repletū numez t ꝓſummatū gaudiū ſanctorū. qđ ꝓplebit in die magne feſtiuitatis. q̄n bñdicti pcipient regnū dei. In hac igit pte de officijs eccleſiaſticis in gñe tractare intēdimus. Eſt aūt officiū ſm iſidorū ꝓprius vel ꝓgru⁹ actus vnicuiuſq ꝑſone ſm mores ciuitatis vel inſtitute pfeſſionis. Alia nanq̄ habēt inſtituta monachi. alia canonici. alia eremite: et ſic de relijs Et d: officiū ſm Hiero. in libro de officijs ab efficiendo quaſi efficiū ab efficio efficis vna lr̄a in aliā ꝓpter decorē ſermonis mutata. Unicuiq̄ eī ꝓuenit ſuā efficere officiū. Vel ſm Iſid. officiū d: vt quiſq̄ illa agat q̄ nulli officiāt ſz oīb⁹ pſint. Cetez in eccl̄ia gñal̄r nil canendū aut legēduz eſt qđ a ſcta romana eccleſia canonizatuz et approbatū ecp̄ſſe aut p patētia non ſit. In ꝓmitiua tñ eccl̄ia diuerſi diuerſa q̄ſq̄ p ſuo velle cātabāt dūmō qđ cārabāt ad dei laudē ptineret. Quedā tñ officia obſeruabant ab oīb⁹ ab initio cōſtituta. vel ab ipo chriſto: vt oīo dñica. vl̄ ab aplis: vt ſymbolum Succedētibꝰ ꝓo tpib⁹: qz eccl̄ia dei ꝓpter reſes ſciſſa ē. theodoſi⁹ ꝑator hereticoꝝ extirpator rogauit damaſuz papā vt p aliquē prudētē t catholicū vir. eccl̄iaſticū faceret officiū ordinari. Uñ idē papa ꝓcepit Hiero. ꝓſbytero tūc in bethleē cū paula t eustochio t alijs ꝓginib⁹ morāti. q̄ ꝓus ſub ſeptē aplicis rome vixerat. q̄tem⁹ officiū eccleſie ordinaret. Ipe nāq̄ nouerat linguas hebraicā. grecā. chaldaicā. t latinā. Qđ ille obtēperās fecit. Ordinauit itaq̄ q̄ntū ō ꝓſalmis in dñica die q̄ntuz in ſcōa feria. et q̄ntū in tertia feria. et ſic deinceps legeret Euāgelia q̄z t epl̄as t cetera q̄ ō nouo t vete. teſta. in eccl̄ia legunt. ꝓter cantū. magna ex pte ordinauit. Qđ op⁹ expletū idē Hieronym⁹ romā miſit. t a damaſo papa canonizatū eſt. t ꝓceptū a cūctis eccleſijs obſeruari: t appropriatū eſt ipſi damaſo ꝓpter auctoritatē ſuā quā inꝓpoſuit. Cōſeq̄nt tñ btūs Gregor⁹ t Gelaſi⁹ o:ones et cātus addiderūt t lectionario t euāgelijs reſpōſoria coaptauerunt. Gradualia ꝓo tract⁹ et alia Ambroſius Gelaſius t gregorius ad miſſam cātari inſtituerunt. Plerisq̄ q̄z alij doctoꝝ e eccl̄ie aliqua alia ſuperaddidiſſe noſcunt. Sancti eteni patres nō ſit omia ad decorē officij ptinētia. ſz diuerſa diuerſis tpibus ordinauerunt. Uñ t miſſe in ceptio tres habuit varietates. Aliq̄n em̄ a lectione inchoabat ꝑut fit hodie in ſabbato ſancto. Poſtea Celeſtin⁹ papa pſalmos ad miſſe introituz dici inſtituit. Grego. ꝓo introitus cuz cantu ordinauit. Legit in vita btī Eugenij. q̄ dum adhuc officiū ambroſianū magis q̄z gregorianū ab eccl̄ia ſeruaret Adrian⁹ papa ꝓciliū ꝓuocauit vbi ſtatutū eſt q̄ gregorianū deberet vniuerſaliē obſeruari. Ad qđ karolus imperator oēs clericos minis t ſupplicijs p diuerſas puincias cogebat. libros Ambroſiani officij cōburēs. Beatus ꝓo Eugen⁹ ad ꝓciliū q̄ddam ꝓpē hoc ꝓuocatū veniens. inuenit. ipm ꝓciliū p triduū iam ſolutum inducens dñm papā q̄ oēs ꝓlatos qui ꝓcilio interfuerāt. t iam p tres dies receſſerant revocaret. Cōcilio igit̄ itez ꝓgregato. olim pa

trūvna fuit sentētia q̄ missale ambrosianū et gregorianū sup altare bī petri apli ponerent: plurimoq; epoz sigillis munita z fores ecclie clauderent z ipi tota nocte oratioui insisterēt, vt dñs per aliq̄d signuz indicaret qđ boz magis ab ecclia seruari vl̄ let. Sicq; p oia factum est. Mane igit ecclesiā intrantes vtrūq; missale sup altare aptū inuenerūt. Uel vt alū asserunt missale gregorianū penitus dissolutum z huc illucq; dispersuz inuenerūt, Ambrosianū vero solūmō apertū supra altare in eodem loco vbi positū fuerat inuenerunt. Quo signo edocti sunt diuinit⁹ vt gregorianū officiū p totū mōm dispergi, ambrosianū vero tantū in sua ecclia obseruari deberet Et sic vsq; hodie obseruat Siqđē tpe karoli imperatoris officiū ambrosianū precipue dimissuz est: z gregorianū impiali auctoritate plurimū adiuuāte diuulgatū. Ambrosius enī multa instituit iuxta ritū grecoz vt dicet infra vbi de hymnis aget. Agit ergo in hac pte primo de his q̄ in officio cuiuslibet boze dicūt Scđo ō nocturnis. Tertio de laudibz matutinis. Quarto de prima. Quito de tria. Sexto de sexta. Septio ō nōa. Octauo ō vesperis. Nono ō ꝓpletorio

De his que in officio cuiuslibet boze dicūt.

Tāūt muscemo

v riētes abigant⁹ z mēs orantiz serenet vt digne cū ꝺo loq̄t: z vt si mē te nō oranerit. dñs in furoze nō iraſcat: sz misereat. iō laudabili ꝓsuetudine inductuz est vt sacerdos añ canonicaz horarū initia et in fine dñicā oz̄onē. z añ horas btē marie et ī fine aue ma. z c̄. voce submissa ꝑmittat Uñ in ꝓcilio gerūdineñ. de ꝓse. dis. vj. c̄ die statutū est vt etiā post singlas horas dicat ne diabol⁹ de coꝛde sacerdotis rapiat si qđ boni ibi seminatū est. Uñ z in ꝑmitiua ecclesia p⁹ quālibet horā alta voce absq; alia oz̄one dicebat. qđ adhuc ecclia laterañ. ꝺz obseruare. Quidā etiā in fine horaz dicunt Dñs det nobis suaz pacem. De hac dñica oz̄one sub ꝓma z sub vesperis dicet. Qz vero dñs ait in euāgelio, Sine me non potestis facere q̄cq;. iō in singlis diurnis horis sacerdos incipit. De⁹ in adiutoriū meū intēde. z single finiūt p ꝺo grās. z sic initiū z finis referūt ad id̄. i. ad deū. q̄ ē alpha z o id est ꝓncipiū z finis. xxxv. dis. ab exordio. Dicēdo igit. Deus in adiutoriū meū intende. mat ecclia imitat oēs iuxta illud. Uenite filij audite me. Qđ ideo introductū ē. qm̄ dum arca dñi ad portandū leuabat dicebat moyses. Exurge deus. i. exurgere fac. et dissipent inimici tui. et fugiant qui oderunt te a facie tua. Sic et sacerdos noster dicit. Deus in adiutoriū meū intende: hoc est ꝑsta mihi auxiliū in resurgendo a peccatis: et cōtra varios inimicos qui tuā circūdant ecclesiam. Per arcā enim intelligit ecclesia. q̄ vsq; in finē circūdabit a psecutoribus siue aptis siue occultis sicut z arca ab inimicis circūdabat. Orat ergo sacerdos ne inimici ꝑualere valeāt. aliquos a cetu fideliū p astutiam forsitā sepando: Cū enim psecutio iusti fit a leone. i. a diabolo ipetu .i. manifeste seuiēte. vl̄ a draconе. i. a diabolo insidiāte. i. occulte psequēte oēs clamēt. De⁹ in adiutoriū meū intēde. Preterea cuz ſm apl'm in dei nōie oia facienda sint. merito est ab eo inchoādū. Circa hoc notā. est q̄ ꝓtingit trib⁹ modis peccare vicz corde ore. z ope. Jōq; tribus diuersis modis horе icheāt. vcz ꝓpletoriū p Cōuerte nos deus. ſ pctm̄ cordis. Nocturne p Dñe labia mea aperies. cōtra peccatuz oris. Alie vero oēs dici horе p De⁹ in adiutoriū meū intende. ꝓtra pctm̄ opis. Et quoniā in peccato cordis et oris ē aliq̄d opis. iō in oīb⁹ horis tā nocturnis q̄z diurnis ꝺr. de⁹ i ad iutoriū meū intēde. ſ pctm̄ opis Mōachi ꝓo dicūt ꝓmo in nocturnis. De⁹ in adiutoriū me. iten. et postea dñe labia mea aperies qz sine adiutorio ꝺi nec cor nec labia ad ipius laudē apiri valent. Joh. xv. Sine me nihil potestis facere. Interea ꝓo sacerdos cū dicit. deus in adiutoriū meū intende, signo crucis se munit ad effugandum illius virtute quālibet diaboli versutiaz et ptātē. valde ei timet signū crucis. Uñ Chrisso. Ubicunq; demones signū crucis viderint fugiunt timētes baculū quo plagaz acceperunt. Stephan⁹ q̄z papa ait. Nunq̄d ñ oia chrismata. i. sacramēta q̄cū chrismatis vnctione ꝑstant: sacerdotalis ministerij crucis figura. i. signo ꝓficiūt. Nūquid baptismatis vnda sine cruce sctificata pctā relaxat. Et vt cetera pretereamus sine crucis signaculo quis sacerdotij gradus ascendit. Baptisandus q̄z signo crucis signat ī fronte z in peetore. De ꝓfundo quidem crucis mysterio dicet in vj. parte sub ti. ō paraſce.

ue. ꝛ hic etiam aliqua supponamus. Sane crux dñi multipliciter fuit in vete. testa. ꝓfigurata. Legit siqdē q moyses ad mādatū dñi eneū serpentē erexit in palo in defto ꝓ signo quem aspicientes q percussi fuerāt a serpentib⁹ ilico sanabāt. qđ ipse chīs exponēs inqt in euāgelio. Sic moyses exaltauit serpentē in deſto. ita exaltari oportet filiū hoīs. vt oīs q credit in ipm nō pereat sed habeat vitā eternā. Legit etiā q cū ioseph applicuiſſz manasſen et effraim ad iacob. statuēs maiorē ad dextrā ꝛ minorē ad sinistrā: vt eis ſm ordinē bñdiceret. Jacob manus ꝓmutans .i. in modū crucis cancellās. dextrā posuit sup caput effraim minoris. ꝛ sinistrā sup caput manasſe maioris ꝛ dixit. Angel⁹ q eruit me de cūctz mal' bñdicat pueris istis ꝛc. Itē moyses ait. Die ac nocte erit vita nr̄a pendens ꝛ videbitz ꝛ cognoscetis. Chr̄s ei fuit in nocte i cruce pendēs. qz tenebre facte sūt ab hora sexta vsq ad nonā. Q etiā die fuerit pēdēs certū est Rursus legit ezechie. ix. Ezechiel audiuit dñm dicentē ad virū vestitū lineis habentē atramentū scriptoris ad renes: trāsi per mediā ciuitatē. ꝛ signa thau i frōtib⁹ viroꝝ dolētiū ꝛ gemētiū. Post hec dixit septē virz Trāsite ꝓ mediā ciuitatē ꝛ pcutite oēm sup quē nō videbitz thau. nemī pcet oculꝰ vr. Itē Hiere. Lōgregabo oēs gentes et erit eis in signū thau. Itez alibi. Et erit ꝓncipat⁹ ei⁹ sup humeꝝ ei⁹. Chriſt⁹ ei portauit sup hūeros crucē in q triūphauit. Johes q̄z vidit angelū ascēdētē ab ortu solis habētē signū dei viui ꝛ clamabat voce mag q̄tuor angel' q̄b⁹ datū ē nocere tre ꝛ mari dicēs Nolite nocere tre ꝛ mari neqz arborib⁹ quisqz signem⁹ ꝛuos dei in frōtib⁹ eoꝝ. Itē lignū missuz in marath aq̄s dulcorauit amaras. Et ad lignū missuz in iordanē ferꝝ qđ inciderat enatauit. Hoc est lignū vite in medio paradisi. de q̄ sapiēs ptestat. Benedictū lignū ꝓ qđ fit iusticia. qm̄ reguit a ligno de⁹. Hoc ergo crucis signo se armat eccl'ia in pectore ꝛ in frōte. significans crucz mysteriū esse corde credēdū ꝛ mānifeste ore ꝓfitendū. Per hoc em̄ signū cōfundit ciuitas diaboli. ꝛ triumphat eccl'ia terribilis vt castroꝝ acies ordinata iuxta illud. Terribil est loc⁹ iste ꝛc. Et alibi. Vidi ciuitatē magnā sctām hierlm nouā ꝛc. Augu. tñ dicit q nulla scriptura no. testa. vel veterz do. vt fideles crucis signacl'o insigniri. Est āt signū crucis tribus digitis exprimendum quia sub inuocatiōe trinitatis impmitur. De qua ppheta ait. Qui appendit tribus digitis molē terre. Pollex tñ supeminet. q̄ nia totam fidē nostrā ad deū vnū et trinum referim⁹ Et mox p⁹ ipam inuocationē trinitatis pōt dici versus ille. Fac mecū dñe signū in bonū vt videant qui me oderūt et cōfūdant' qm̄ tu dñe adiuuisti et ꝓsolatus es me. Jacobite ꝓ asserentes sicut ꝛ euticiani vnā tātū naturā. scz diuinā esse i chīo sicut vna est ꝓsona. vno tantū digito se signare dicūt. quoꝝ error in canonib⁹ extirpat. Uex quidā signāt se a frōte deorsuz in q̄ illud exprimit mysteriū q inclinauit de⁹ celos ꝛ descēdit in terrā. Descendit quidez vt nos de terra leuaret in celum. Deinde a dextra ad sinistrā. Primo vt eterna que per dextrā tpalib⁹ q̄ per sinistrā significāt prefe renda designēt. Scōo ad notādū q chīs ō iudeis trāsiuit ad gētes. Tertio qz chīs a dextra. i. a pr̄e venies diabolū q̄ ꝓ sinistrā significat in cruce pemit Unde Eruui a pr̄e et veni in mōm. Alij vero signū crucis a sinistra ꝓducūt in dextrā fulti auctoritate illa. Egressus ei⁹ a patre. excursus vsq ad inferos recursus ad sedē dei. Incipiūt enim se signare a pte supiori q̄ patrē significat ō scēdūt q̄z ad inferiorē q̄ mōm designat. deinde a sinistra pte q̄ infernū ꝓducūt ad dextrā q̄ celū significat. Hā chīs ōscēdit de ce lo in mōm. de mōo ad infernū. ab inferno ascēdit in celū. vbi sedet ad dextrā dei pr̄is Scōo hoc faciūt ad insinuandū qz de miseria trāsire debem⁹ in gl'iam. ꝛ de vicijs q̄ per sinistrā ad ꝯtutes q̄ ꝓ dextrā significantur. vt legit i euāgelio Matthei. nā ꝛ chīs de morte transiuit ad vitā. Tertio qz chīs a tpalib⁹ ad eterna per fidē crucis nos eleuat. Cōsiderandū autē ē q qz a sinistra producūt in dextrā seipos ꝛ alios pariter cōsignant. Sed tunc sup illos signum crucz a dextra in sinistrā ꝓducunt: qz nō consignāt eos quasi vertentes dorsuz sed quasi faciez pīntātes. Sz et cū sup alios ꝓncipaliter signū crucis imꝑmunt etiā seipos a sinistra in dextrā. sz alios a dextra in sinistram cōsignāt. Sane regulariter in oīb⁹ euāgelicis verbis debem⁹ facere signū crucis. vt in fine euāgelij. symboli: dñice oratonis. Gl'ia i excelſ deo. Sctūs sctūs. Agn⁹ dei. Bñdictus dñs deus israel. Magnificat. ꝛ Nūc dimittz. et in principijs horaꝝ. ꝛ in fine mīſ

se qñ sacerdos dat bñdictõem: z etiã vbi cũq; de cruce vl crucifixo mẽtio fit: q etiã oĩa stãdo sic z euãgeliũ audire debemus. In oñi etiã actu nr̃o signũ crucis facere debem⁹. Ũñ Ambro. Ad oẽm actũ incessũ ve man⁹ impigat i crucẽ. Et aduerte q; niã crucis figura q̃dripertita ẽ: vl ꝓpt̃ q̃tuor elementa q̃ in nob̃ viciata cbr̃is sua passione curauit, vel ꝓpt̃ homies q̃s de q̃tuor ptib⁹ orbis ad se traxit. Iurta illud Si exaltatus fuero a terra: oĩa trahã ad me ipm. Uel et hec quadratura pertinet ad moralitatẽ, hz enī lõgitudinẽ, latitudinẽ, sublimitatẽ, z pfundũ. Profundũ est acumen qđ terre infigit. Lõgitudo est inde ad brachia. Latitudo est in expãsione. Altitudo seu sublimitas est a brachijs ad caput Profundũ ꝟcat fidẽ q̃ est posita in fundamẽto. Altitudo spem q̃ est reposita i celo Latitudo charitatẽ q̃ est ad sinistrã: et ad inimicos extendit. Lõgitudo pseuerantiã q̃ sine fine ꝯcludit. De ꝟ dicet in. vj. parte sub ti. de pascue. De signo crucis qđ fit in principio z in fine euãgelij dictũ est i q̃rta pte sub ti. de euãgelio. Post De⁹ in adiutoriũ meũ intẽde rẽ, statim in singul'bonis subijcit Glia pa. rẽ. Sic erat rẽ. Quos duos ihus btus Hiero. scripsit int opuscula que pape Damaso misit: z ipse⁹ rogatu idem Damasus illos in fine psalmor̃ cãtari instituit. Ipm tñ ihsum Glia pri: nicena synod⁹ ordinasse. Quia enī dñs dixit adhuc te loq̃nte ecce assum. iõ q̃si iã nos intellexerim⁹ exauditos eẽ, gtiarũactiões trinitati tribuimus dicentes Glia pri rẽ. In exequijs tñ mortuor̃: nec ds in aduentoriũ: nec glia pri dicim⁹: qr in illis salutaris exeq̃as imitamur: in q̃bus hec cessant: put in se. ꝑte sub tit. de q̃nta feria cene dñi dicet. Sicut p⁹ vnũquẽq; psalmũ dr Glia patri rẽ. quia ihsus iste totius trinitatis simplex laus est. Psalmus nãq; bonã operationem ꝟcat, q̃ finita merito ds glia danda ẽ q̃ p oĩ ope bono laudãd⁹ ẽ z nũc et sp sicut laudãdus erat in ꝓncipio q̃ndo celũ et terram creauit. Sicut enī sibi soli laus est de creatione celi z terre: sic z ei soli laus est d omni ope bono nunc z sp. In ꝑmisso q̃dẽ ihsu Sicut erat in ꝓncipio z nũc rẽ, multipliciũ tẽpor̃ varietas demõstrat, vicz in Sicut erat in ꝓncipio ꝑteritum. in z nũc ꝓsens. in et sp: futurũ z etnũ. et in secula seculor̃: lõgitudo magna. Ũñ Orige. Quotiens secula seculor̃ nosti: fortasse ex nobis ignor⁹. tñ a dño statut⁹ aliqs termin⁹ indicat. Legit q̃ Hildebrand⁹ por cluniacensis fact⁹ papa Gregori⁹ dũ in minoribꝫ agens legatõis officio fũgeret. archiepm ebreduneñ. de simonia accusatũ: z accusatores oẽs corrũpentẽ: ita vt quinci nõ posset miraculose ꝙuicit. Precepit enim illi vt diceret ihsũ Glia p. rẽ. Ille ꝙo ex expedire diceret Glia pri. tñ z spiritualiterꝫ ꝓferre nõ poterat. qui ꝑ quia in spñm peccauerat Reatũ q̃ suũ ꝓfessus z depositus mox expedite: z spirituiterꝫ pnũciauit. Et nota q̃ Glia pri dr. ternũ, vicibus in nocturnis festiuitatũ: put dicet in. vj. ꝑte sub ti. de q̃nta feria cene dñi. qđ fit in honorem ptũ. apl̃or̃: q̃ sũt duodecim hore diei. id est chr̃i a vero sole illũinate. z sũt duodecim hore nocte. i. eccl̃am illũinates: q̃ dominũ glie in nocte hui⁹ seculi pdicauerũt. Tull⁹ dic̃ q̃ gloria est freq̃ns d aliq̃ fama cũ laude. Ambro. dic̃ q̃ glia est clara cum laude noticia. Aug. dic̃ in. v. de ciui. dei de glia seculi: q̃ gloria ẽ iudiciũ hominũ: bene de hominib⁹ iudicantiũ. Et post Glia patri subijcit Alla. de q̃ sub ti. de ꝓma dicetur.

Hymni q̃z tã ex instõne Celasij pape q̃s et a probatiõe ꝯcilior̃ Toletani z Agathen in singul' diuis officijs canunt. Est aũt hymn⁹ grece: latine laus dr cũ cãtico. vel vox hũana in laudẽ dei metrice cõposita. Canticũ ꝙo est exultatio mẽt̃ habita de etnis i vocẽ hũanã pr̃upes. Quia ꝙo psalmi sũt hymni vnde z psalteriũ dr liber hymnor̃. iõ in q̃busdã eccl̃ijs hymnos nõ cantãt. qđ tñ a probandũ nõ ẽ: q̃m nõ sine cã sũt a sctis pr̃ib⁹ instituti. Et ꝑterea nõ oĩa hymn⁹ psalm⁹ ẽ. vt q̃ nil opando deũ cũ mentis exultatiõe laudam⁹: ꝑter quaz laudẽ exꝑmẽdã hymn⁹ cantat. Psalmi ꝙo opera bona ꝟcant: vt infra dicet. Illud aũt notanduz est q̃ in diurnis officijs hymni ꝑcedunt psalmos. In nocturnis ꝙo. s. in vesperis. completorio. et laudib⁹ matutinis ecõuerso. Dies enī ꝑtinet ad spũales qui habent gaudiũ ꝯscie. nor ad penitẽtes q̃ bñt remorsuz ꝯscie. Illos exultatio ducit in opationẽ: q̃b⁹ dr Cãtate ei cãticũ nouum: bñ psallite ei in vociferatiõe. Istos per opatões optz venire ad exultatoz. Id circo in diurnis officijs hymni ꝑcedunt psalmos. in nocturnis ꝙo ecõuerso. In vesperis aũt et i prima quo loco hymni can

tenk ibi dicek. Rursus stando hymnos cantam⁹ in erectõe corpor: oñdẽtes q̃ i laudãdo deũ corda sursuz erecta hãe debem⁹ Ueruntñ nisi mẽs ꝯsonet lingue certũ est vocẽ q̃ntũlibet clamorosaz dño nõ placere. Differentia est ḡ int psalmũ: hymnũ: et cãticũ. Nã in psalmo opa, i hymno laus: in cantico mẽtis exultatio intelligik. De q̃ dicek sub tri.ō laudibꝫ matutinis. De his tribꝫ dic apl⁹ ad Colo.iij. In psalmis et hymnis z canticis spũalibꝫ cantãtes et psallentes in cordibꝫ vris dño. Et i his tribꝫ varietatibꝫ oñe gen⁹ musicor accipi põt: ꝓut iã dicek. In nouo testõ Hilari⁹ pictauiẽñ. eps ꝑm⁹ hymnor carmie floruit. et post eũ Ambrosi⁹: ideoq̃ hymni Ambrosiani dicũk. qz eius tpe pmũ in eccia mediolanẽñ. cantari ceperũt. Postea vero in ecclesijs occidentalibꝫ q̃cũq̃ carmia in dei laudẽ dicunk: hymni vocank. Aug. dic in lib. ꝯfess. q cũ Ambrosi⁹ a Justina ipatrice Arriana pfidia dãnata psecutõez pateret. z intra eccliam cũ plebe catholica insidijs vigeret: instituit hymnos et psalmos ꝑm morẽ oriẽtaliũ decãtari: ne pl's meror tedio ꝯtabesceret: qõ ad oẽs fuit postmodũ deriuatũ. Et aduerte q̃ in q̃busdã ecclesijs hymn⁹ natal dñi z festorũ illius septimãe sub eod cãtu dicũk. Ratio est: qm sic mẽbra ad caput: sic scti se habẽt ad chm a q̃ sic a capite influentie etne bti: tudinis ꝓcipare noscũk. qz igit ℔ inchoatũ extitit in ei⁹ natiuitate. z ꝯsũmatũ in resurrectiõe. qz tũc chirogꝑh⁹ dãnatõis deletus ẽ: z reseratũ celũ qõ tot ãnis manserat clausũ. idcirco eo ꝓcipue tpe solẽnitates sctor q̃ cãtu solẽnitat chri rõnabilit recolunk. Hoc ãt nõ ꝯtingit i cãtu hymnorũ pascal tpis: in q̃ significak q sctor glia in ipis nõdũ totalr ẽ pfecta ꝓp a ꝓpetũ resurrectiõis corpor suor. z iõ ipi chr⁹ nõdũ totalr ꝯformãt. Antiphone q̃z in singul'bor ex institõne bti Ambrosij dicunk p eo q btus Ignati⁹ eti⁹ a be. Petro anthiocen⁹ eps audisse legit i triptita historia sup q̃ndã mõtẽ angelor choros antiphõas canẽtes. inde eni grece ꝑmo antiphonas cõposuert: z eas cũ psalmis in choro q̃i in chorea cantari ordinauert: q̃ mos ad vniuersas trãsijt eccl'ias. vt lã vbiq̃ antiphõe decãtenk. Dicunk ãt antiphone respcu ad psalmodiã cui rñdẽt: sic et rñsoria respcu ad historiã. Uñ z antiphõa dr q̃si añ psalmum sonans, inchoat eñ ante psalmũ qui op⁹ significat, ipsa ꝑo fcat charitatis copulã seu mutuã dilectiõem sine q̃ op⁹ nõ prodest: z p quã op⁹ incipit meritoriũ esse. Recte igit fz ei⁹ tonũ melodia psalmi iformat q̃ dilectio opa nra informat. Et ꝑm hoc dr ab anti qõ ẽ ꝯtra z phonos qõ ẽ son⁹ q̃ psalm⁹ ꝑm melos ei⁹ intonak: z man⁹ opatur ꝑm q̃ charitas igniculo excitak. Psalmus aũt antiphõe itermiscet: qz fides per dilectõem opat. Uel añ psalmũ impfecte et p⁹ pfecte dr: qz charitas in via impfecte habet seu h̃ initiak. fz in patria p bona opa q̃ h̃ ex charitate fiũt pficiet. Juxta illõ Esa. Uiuit dñs cui⁹ ignis in sion z caminus in hierl'm. In ꝓcipuis tñ festiuitatibꝫ etiaz añ psalmũ pfecte dr. ad notãdum q in ill' perfectiores in bonis opibꝫ nos exhibere debem⁹. Inchoat q̃z ab vno vni⁹ chori z finitur a plibꝫ vtriusq̃ chori. Primo qz charitas ab vno. s. chro icipit et in membris ei⁹ cõsũmak ab ipso. sic ipse dicit in euangelio Johãnis. Mãdatũ nouũ do vobis vt zc. Deus eñ prior dilexit nos. Uñ z nos cõiter dilectiõi ei⁹ correspõdere debem⁹. Secũdo adnotãdũ q vox predicator q̃ sp ad vnitatẽ tẽdit nos monet vt qõ vnusquisq̃ singularit opando acãrit alteri p dilectionẽ porrigat: vt si vn⁹ addiscit i scholis z alt seminat in cãpo. tpe fruct⁹. doctor seminanti doctrinã porrigat: z sator doctori panez

Letex antiphona p⁹ psalmos cõit ab oibus cãtak. qz de dilectiõe cõe gaudiũ surgit Cãtak etiã a duobꝫ chorꝫ alternati. ad notandũ mutuã dilectiõez siue charitatẽ q̃ in paucioribꝫ q̃z duob⁹ ꝯsistere nequt. Cõiungit ergo antiphona duos chorꝫ vt charitas p bonũ op⁹ ꝯiũgat duos fres. Isido. dicit in li. vj. etymol. q̃ antiphona grece interptak latine vox reciproca: qz duo chori siue de vno ad vnũ reciprocando vicissim melodiam cant⁹ alternãt q̃si duo seraphin. duoq̃ testamẽta sibi inuicẽ ꝯclamãtia Uñ clerici antiphas cãtates nõ ꝑtũt vultꝰ ad altare: fz se inuicẽ versis vultib⁹ respiciunt qõ gen⁹ canẽdi greci adinuenisse traduñk. Est itaq̃ antiphona q̃dã cãtilẽa dñis laudib⁹ ad recreationẽ inserta. Nihil eñ amplius charitate recreat aĩos. Que qz modulãdo cãtãk mẽtis iocũditatẽ ꝑcat. Juxta illud ps. psallite sapiẽter. Tũc ei iocũditas sapida ẽ cũ de deo ẽ: Tũc etiã man⁹ sub pennis st. Ezech. j. Et i prouerb. Btus vir q̃ iue

nit sapiam ꝛ q affluit prudẽtia. Quia q̃ hz
locũditatẽ mẽtis ó eternis.defacili affluit
prudẽtia.i. bonis opib⁹ q̃b⁹ sibi ꝓuidet in
futuro. Uel ꝑm moysen antipha est q̃dam
vox q̃ sibi inuicẽ ãgeli colloquunt. Sex
aũt antiphone q̃ dieb⁹ feriatis añ psalmos
nocturnales dicũt de psalmis sumũt ꝛ bo-
noꝝ operꝝ pfectionẽ vel sex opa miscẽdie de
signãt.qm̃ senari⁹ numer⁹ pfect⁹ est. Ille ve
ro q̃ dicunt sup bñdict⁹ in laudib⁹ ꝛ super
magnificat in vespis. de euãgelijs dieꝝ in
q̃b⁹ dicunt sumunt.exceptis illis q̃ in q̃nta
feria dicũt put dicet in.vj.ꝑ sub.v.feria. ij
dñice q̃dragesime. Rursus in q̃busdam
eccl̃ijs in fine antiphone fit neuma seu iu-
bil⁹:qz btũs ꝑpl̃s q̃ scit iubilatione Est aũt
neuma seu iubil⁹ ineffabile gaudiũ seu mẽ-
tis exultatio habita de eternis. Jõq̃ i die
b⁹ ieiunioꝝ ꝛ afflictionũ nõ debẽt fieri. sic
nec in luctu citharizari :ꝛ fit neuma in vni
ca ꝛ finali l̃ra antiphõe ad notãdũ q̃ laus
dei ineffabilis ꝛ incõpbensibilis ẽ. Ineffa-
bile nãq̃ gaudiũ ꝑ neuma ꝟcatũ: qõ h̃ pre-
gustat:nec penit⁹ exꝑmi.nec penitus taceri
valet:qz merito eccl̃ia ꝟbis omissis iubilã
do cũ neuma:q̃si i ãmiratiõez ꝓsilit.ac si di
cat:q̃ vox q̃ poterit lĩgua retexere ꝛc. Uer
ba enĩ hic nõ sufficiũt nec intellect⁹ capit
nec amoꝝ etiã dicere sinit. Quis em̃ plene
enarraret qõ oculus nõ vidit nec auris au
diuit.nec in coꝝ hois ascẽdit. Neumatizan
do ergo exꝑssi⁹ quodãmodo sine ꝟbis dic̃
q̃ ꝑ ꝟba innuat quantũ sit illõ celi gaudiũ
vbi ꝟba cessabũt ꝛ oẽs oĩa sciẽt. Uerꝝ qz ꝑ
fectoꝝ tm̃ iubil⁹ ẽ:ꝛ in magnis solẽnitatib⁹
nõ tã maiores q̃ etiã minores exultãt. iñ ẽ
q̃ in q̃busdã eccl̃ijs in q̃b⁹ neuma nõ dicit
vox nõ ꝟcatiua in vocez ꝟcatiuã conuertit
qz loco iubili ꝛ neume trophi ꝛ seq̃ntie de-
cantant. Ad q̃s laudes ꝛ mioꝝes et maio-
res passim admittũt:ꝛ iõ cõit ab oĩb⁹ decã-
tant. Jn q̃b⁹ antiphonis dicat neuma seu
iubilus: et qz h̃ poti⁹ fit in tpe paschali dicet
sub ti.de laudib⁹ matutinis. Jubil⁹ autez
diuersa ꝟcat ꝛ in diuersis locis in eodẽ re-
spõsorio sepe fit.ꝑt dicet in.vj. pte sub na
tali. Jtẽ de neuma q̃ fit sup alla in q̃rta pte
sub alla dictũ est. Jtẽ in quib⁹ antiphonis
dicat alla in seq̃nti pte sub festo natal⁹ dicet
Et nota neuma neume sine ꝑ.ꝛ in felo gene-
re est iubilus de quo dictũ est. Sed pneu
ma pneumatis grece scriptum ꝑ p in neu.
gñe est spũssctũs. vtrũq̃ tũ ꝑ feminio sepe
ponit i scꝑturis. Sane neume q̃ in mis
sa fiũt repñtãt gaudiũ:q̃ poti⁹ fieri solẽt i
e.vt i kirie.vl̃i a.vt alla.q̃s i alijs vocalib⁹
ad notandũ gaudiũ spũale qõ nobis resti-
tutum ẽ in partu ꝟginis cui facta ẽ mutatio
hui⁹ nomĩs eua i aue:dicẽt angelo. Aue
maria ꝛc.ꝛ ibi.mutãs nomẽ eue. Signifi-
catio nãq̃ hui⁹ nois Eue mãserat vsq̃ ad
angeli salutatiõem. Illã aũt significationẽ
Ade ꝛ Eue nascẽtes ifantes exꝑmũt. Flã
femia nascẽs ꝓfert e.mascul⁹ ꝟo a. Uñ vl̃
Et dicũt e vl̃ a q̃tũt nascunt ab Eua. Ille
ḡ neume nõ significãt dolorẽ quẽ nob⁹ at-
tulit trãsgressio Ade ꝛ Eue:put q̃dã scꝑse-
rũt.sed gaudiũ nobis in ꝑmissa salutatiõe
ꝟginis restitutũ. Rursus ꝓsiderãdũ est
q̃ fere vbicũq̃ i cãtu scribit hierl̃m neuma
ꝓducit: vt celestis hierl̃m iubilatio figuret
Exẽplũ habek in alla. Te decet.qõ cãtatur
dñica.r. post pẽte. Jdem etiã est q̃tiẽs alle
luia duob⁹ ꝟsib⁹ insignim⁹: vt de stola du
plici gaudeam⁹. Exẽplũ est in alla. Pasca
nostꝝ.qõ ór i die resurrectiõis:ꝛ i alla An
gelus dñi.qõ ór in feria sexta tũc sequenti
Utrũq̃ em̃ alla duos habz ꝟsus:put gra
dualia antiq̃ ostendũt.ꝛ sic de alijs. Jn q̃-
busdã etiã festiuitatib⁹ q̃dã ꝟsiculi i nocturn
nis antiphonas ꝓcedũt.de quo in seq̃nti
parte sub dñica de trinitate dicet. Post
antiphonas i singulis horis diurnis ꝛ no
cturnis exꝑstitutiõe Damasi pape psalmi
ad ãtiphõe symphoniã canunt.ꝛ ꝟcat pꝰ.
bonã ꝛ diuinã opationẽ. Uñ dauid i psal
terio ó cachorꝺo psallã tibi. Jn tali ei istru
mento psallebat:inuẽs q̃ i psalterio spũali
spũ viuificato ꝑ fidẽ debem⁹ psallere deo:
decẽ legz mãdata iplẽdo Jpe aũt Dama
sus instituit vt chori i duas partes diuisi
psalmos canerẽt alternati. Et dicunt psal
mi alternatim.ad notandũ alterã sctõꝝ ad
hñ opandũ exhortationẽ. Priscis nãq̃ tẽ
poribꝰ ꝟfuse ꝛ quasi in chorea dicebant.iõ
q̃ scti patres ordinauerũt vt alternati di
cerent.i. vna pars chori vnũ ꝟsum:ꝛ alta
aliũ diceret.qõ btũs Jgnaci⁹ ꝑm⁹ statu-
isse ferk i eccl̃ia antiochena ꝑ eo q̃ i visiõe
audiuit ãgelos ãtiphonati psalmos psal-
lẽtes.de h̃ etiã dictũ ẽ in ꝑma pte sub ti.ó
eccl̃ia. Dicũk ẽt alternati.ad notãdũ q̃ alt⁹ alte-
ri⁹ on⁹ dz ferre. Psalmos q̃z stãdo dici⁹
ad ostẽdẽdũ q̃ stãres i hõis opib⁹ vicim⁹.
Dũ ei ꝓpl̃s isrl̃ cũ Amalech pugnabat q̃dm
moyses man⁹ leuabat ꝓpl̃s vincebat.qñ ꝟo

man⁹ dimittebat pplus vincebat. Elevatō igit ad standum significat mētis nr̄e deuotionē vt statu corpis mētis affectiōes mōstremus: vicz nos paratos esse siue ad domā duz carnē siue ad exercitiū opis. Lectiōes vero que sūt doctrina nostra in silentio et sedendo audimus. qm̄ doctrinā sedendo t quiescendo recipimus. Unde ecc̄liasticus Sapiam scribe in tpe ocij t q̄ imorat actu capiet eā. Et item. Uerba sapie in silētio t q̄ete discunt. Et ꝓpheta ait. Erit cultꝰ iustitie silētiū. Sctōs q̄z statēs oramꝰ. Fcantes eos in ꝑpetua leticia fore iuxta illō. Stantes erant pedes nostri in atrijs tuis hierlm

Sane in diurnis horis sex psalmi dicūt p q̄s sex opa miscōie denotant. q̄bꝰ in vinea dn̄i laborātes intendere debent. que si pie t mūdo corde exerceamꝰ a ꝯuitute diaboli liberati ad libertatē vite ꝓueniemꝰ. t retributionē diurni denarij recipiemꝰ. Uesp tīū sub tribꝰ gl̄ificatōibꝰ dicunt. ad insinuādū fidē sctē trinitatis ad quā diuina sūt opera referenda. In vesperis vero quinq̄ dicūtur ꝓut ibi dicet. Et sunt psalmi hozaruz inuariabiles ꝓut sub ꝓpletorio dicet. Illud q̄z ꝓtermittēdū nō ē q vnꝰ atq̄ idē psalmus in varijs festiuitatibꝰ cantat p eo qz ibi ꝓsus ptinētes ad illas inueniūt. Uerbi gratia. In natiuitate cantamꝰ psalmū Eructauit. ꝓpter ꝓsum illum. Speciosus forma. Lātamus etiā illū in festo ꝓginū ꝓpter ꝓsum. Adducent regi ꝓgines t̄c. Et etiam in festo apl̄oz ꝓpter ꝓsuz Pro pr̄ibꝰ tuis t̄c Itē psalmꝰ Quare fremuerūt. cantat̄ in natiuitate ꝑpt ꝓsum. Dn̄s dixit ad. t in passione dn̄i ꝑpt versuz. Astiterūt reges terre. et sic de alijs. Preterea vnū t idē vocabulū sepe diuersimode accipit verbi gr̄a. Hoc nomē tēplū significat corpꝰ chr̄i vt ibi Soluite templū hoc. Aliq̄n ꝓcat tēplū materiale vt ē q psalmū illū Magnꝰ dn̄s t̄c. cātamꝰ in natiuitate ꝑpter ꝓsum illum. Suscepimus deꝰ t̄c. Intelligimꝰ em̄ ibi de templo corpis Cantamꝰ etiā eundē psalmū in purificatiōe. t ibi accipimꝰ de materiali templo in q̄ fuit eadē die presentat⁹. De psalmodia tā nocturna q̄z diurna in suis locis dicet. Et nota ꝑm hiero. q melioꝛ est q̄nq̄ psalmoꝝ cuz cordis puritate ac serenitate spūalisq̄ hilaritate decantatio. q̄z tonꝰ psalterij cuz anxietate cordis atq̄ tristicia modulatio. Postremo notandū est q psalmi graduales sūt. xv. q̄ sigūti sūt p q̄ndecim gradus quibꝰ ascēdebat ad tēplū salomonis qđ erat i mōte. Hos q̄ndecim gradus vocāt quidā cāticū gradū. eo q in q̄libet ꝓmissorū q̄ndecim gradū singuli psalmi decantabāt et hoc ꝓbum gradus casus genitiui est. De dictis gradibꝰ dictū est in ꝓma ꝑte sub ti. de altari. Significati sūt etiā dicti q̄ndeci psalmi p alios q̄ndecim gradus ezechielis quibꝰ visum est ei ascēdi in ciuitatē dei. de q̄bus habet ezechiel. xl. vbi ꝓmo habetur de septē gradibꝰ t postea ō. viij. Hēpe q̄denarius numerus ꝯstat ex numero septenario t octonario. Septenarius refert ad vetus testa. qz antiq̄ septimū die. septimū mēsem. t septimū annū celebrabāt. Octonarius ad nouū testamētū refert ꝓpter resurrectionē dn̄icā q octauo die facta ē. Quindecim ergo psalmos psallimus. oñdentes q vtriusq̄ testamēti ꝓcepta obs̄uare debemꝰ. Primi quinq̄ psalmi q̄nq̄ corpis sensus p q̄s peccamꝰ significant. t ideo in aliq̄ illoꝝ nō dicitur gl̄ia patri: qz illa pcta q̄ per q̄nq̄ sensus corpis cōmittunt nob non deo imputare debemꝰ. Sz ō. post illos requiē et nam qm̄ in illis p defunctis oramꝰ. Ac si q̄s dicat. Oramus dn̄e ne ꝓ peccatis illis q̄ cōmittunt corpis sensibus eis vita neget eterna. sed per dei misericordiā requies concedat eterna. In sequētibꝰ decem psalmis nobis t nostris ꝓximis t ꝯgregationibus et ꝓlatis dei misc̄iam ip̄lorumꝰ. t Elīa pri subiūgimꝰ: quia q a catena pctoꝝ absoluimur q te deū toto corde ꝙquirimꝰ: q tuuz decalogū obseruamꝰ. non nobis dn̄e non nobis sed noī tuo gl̄iam exhibemus. Rursus numerꝰ decimus ex septenario t ternario constat. Ternariꝰ ad ꝓcepta ꝓme tabule q̄ ad deū spectant. septenarius ꝓo ad ꝓcepta secūde tabule. q̄ ad primū spectant refert. Ac si dicat. Ex decalogꝰ obs̄uat̄ p deū est. Uersiculi etiā in singulis dicunt horis. legit in libro Numeri. q duz arca dn̄i q ecclesiaz figurabat in tabernaculo reponebatur dicebat Moyses. Reuertere dn̄e ad multitudinez filioꝝ israel. Sane reuersio dn̄i ad israel nihil aliud est q̄z vt reuerti faceret israel ex toto corde ad se. Deꝰ ei cui omne tempus ꝑsens est nō habet ad quos reuertat̄ t intelligitur: reuertere. i. fac nos reuerti ad te. Juxta illū ergo morem versiculi dicunt vt si forte mentes nostre cogitādo vana ꝑ nimio psalmoꝝ ope deuiauerunt. audito versu ꝓuertātur ad orientem. id est.

ad cbm̃ q̃ est nr̃ oriẽs, seu ad mentez ℔m ꝓlus significationem qui ab ipa reuersiõe nomen traxit. Nam dicitur a verto vertis, z inde est q̃ dum versus dicit ad orientem siue ad altare nos vertimus. Recte ergo versus qui significat fructũ boni opis alta z acuta voce ór, ad excitãdũ pigros q̃ ī laudãdo dcũ z ī intelligẽdo diuina torpẽt vt reuertant ad cor, vt vicz eo audito ois cogitatio q̃ forte vidẽdo tpalia foras exijt, reducatur itra nos. Rursus ꝓlus nocturnal' significat, qz ab officio psalmoz siue a labore tũc nos reuertimur ad officia lectionũ siue ad q̃etem, vt qui psallendo stabat nũc ad lectionẽ sedeat. Uñ versus dicit a ꝓtendo. De hoc dictũ est in q̃rta parte subti. de graduali. Et nota q̃ in q̃busdã ecclesijs ī die dñica post ꝑmã nocturnã dicit iste ꝓlus. Memor fui nocte nominis tui dñe. Post secundam dicit. Media nocte surgebã. Post tertiam. Exaltare dñe. Primus siq̃dem versus. s. Memor fui z̃. ad quid ecc'lia de lecto suo surrexit ostendit. Quo ꝯo tempe surgendũ sit notat scõs. s. Media nocte z̃. z ad q̃d surgendũ sit ostẽdit quod sequit. Ad ꝯfitendũ nomini tuo. Uerum q̃dam nolentes mentiri qz nõ surgunt in media nocte, loco huius ꝓlus ponunt illum. Quoniã tu illuminas lucernaz meam domine. Q̃ tamẽ media nocte surgendum sit: ostendit Dauid dicens. Media nocte z̃. Et alibi. Preueni immaturitate z clamaui: qõ est idem, naz immaturitate vnica est dictio. Uñ z q̃dam libri bñt imaturitate, z sonat imaturitate q̃si tps ñ aptũ opi. Alia tñ lra habet. Preueni in tẽpesta nocte, qz tempestũ apud antiq̃s idez erat qõ oportunuz a tẽpore vel a tẽpestate vocabulo ducto. Uñ ī antiq̃s hist oriis sepe ita legit. Hoc factũ est in illa tempestate. i. in illo tempe. Uñ intẽpestiuũ vel intẽpestũ aiũt tps ĩoportunũ. i. nocturnũ actionib nõ oportunũ. Tertiꝰ aũt ꝓlus. s. Exaltare dñe z̃. manifeste ptinet ad nouũ testamentũ in q̃ saluator noster ℔m humanitatẽ fuit exaltatꝰ. Quidã tñ dicũt tũc Ego dixi dñe miſere mei. Quia ad gl'iam q̃ data est tpe noui testa. nõ puenit nisi p remissionẽ pctoꝝ. Sed querit q̃re ꝓsiculi in nocturnis añ lectiões dicunt. ī alijs ꝯo boris post. s. post capl'a. Respõdeo in nocturnalibz lectiõibz ꝓpter eaz nũerositatẽ z magnitudinẽ sedere solem. Ne igit ꝓpter lõgam sessionẽ: aut ꝓpter lassitudinẽ siue ociũ obliuiscamur doctrine dñi q̃s lectiões significãt: cogitãdo forte inania aut dormiendo vel ꝯfabulãdo. ió ꝓsu p̃cedẽte ad lectiões audiẽdas ĩcitamur. In alijs ꝯo boris qz nec tot nec tante sũt lectiões nõ ẽ necesse sedere: nec ꝓsiculos ꝑmitti. Uel ideo ī alijs horis ꝓlus post lectiões dicunt. ad notãdũ ꝓpt' intualla horaz doctrĩa dñi nõ negligit. Rursus ꝓlus sepe a pueris cãtatur ad notandũ fuitiũ nostrũ cũ innocentia ꝑstitum dño forte gratuz. De versiculis qui in vesperis seu in laudibz dicunt sub illis locis dicet. Et vide qz ꝓlus debet notare aut statũ tempis aut officij. Statum tempis notat ꝓlus ꝑme. s. Exurge cbe ad iuua nos. Ubi cum ór exurge: innuit initiũ in ope. Silr in versu tertie. Adiutor esto meꝰ dñe ne derelinq̃s me, cũ ór ne derelinq̃s me: notat statꝰ pugne. Silr ī ꝓsiculo sexte. s. Dñs fgit mez nihil mihi deerit ī loco pascue ibi me coll'. significat statꝰ pfectꝰ z pfectõis. In ꝓsiculo none. s. Ab occultis meis mũda me dñe: z ab alijs pce ser. t. statꝰ ór̃ostrat frigescẽtis dilectiõis. Statũ q̃z tpis inuũt ꝓsiculi q̃ i passiõe z resurrectiõe cãtant. Sz ꝓlus vesptinal' officij statũ officij insinuat, vt Uesptina ozo z̃. z Dirigat z̃. Et q̃bz ꝓbis colligit q̃ vesptina ozo excitat. Post ꝓlus sequit ozo dñica. z post eã p̃ces. de quibz dicet sub nocturnis. Lectiones q̃z in singulis horis tã nocturnis q̃s diurnis dicunt. Et dicitur lectio quia non cantatur vt psalmus vel hymnus: sed legitur tm̃. Illic em̃ modulatio, hic sola pronunciatio queritur. Siquidem lectiones nocturnales sunt doctrina nostra, quia p eas docemur opera nostra retorquere ad deum. Obtinent ergo vicem lectionuz q̃s doctores faciũt ad ignaros. Per eas quo q̃s sanctorũ opera imitamur. z earum commemoratiõe ad dei laudem compũgimur Et ideo vt premissum est sedendo z in silẽtio audiuntur. Lecturus autem lectionem ad librum accedens super gradũ ascẽdit. quia doctor perfectiori vita vulgos trãscendere debet. Et a presbytero vel episcopo benedictionem tanq̃s legendi licentiam postulat dicens. Jube domne benedicere. Per quod principatꝰ ecclesie q̃s nullus nisi a maiori iussus debet in ecclesia legere designatur. Et dicit domne: z non domine, quia solus deus vere dominꝰ est

Hinc est q̄ ꝓsbyt seu epꝰ nō a se bñdictiō nē largit sed discrete a deo postulat illā dari dicēs. Bñdictionē ꝑpetuā tribuat nobis ⁊c. In fine ꝩo dicit. Tu aūt dñe miserere ⁊c. qz tūc sermonē ad deū dirigit: qui vere dñs est. Rursus ideo in ꝓncipio imꝑfecte ⁊ syncopato vocabulo pnūciat. qz tūc ad imperfectū vicz ad hoiem sermonē dirigit: iuxta illud ꝓphete. Imperfectū meum viderūt oculi tui. Qō etiam monachi cōiter obseruāt dicētes. Domn⁹ abbas. Hac q̄ cz ꝓsideratiōe famuli dñis seruientes alterū genu tm̄. s. sinistrū flectere debēt. ꝑ quā partem coꝛporalis seruit⁹ significat. q̄ tm̄ homibꝫ ⁊ nō spūalibꝫ debet. Sed in ecclia vtrūcz genu flectendū est: nō alterꝫ tm̄. ne iudeis assimilemur. Item ⁊ chꝛō omne genu flectit: ad ꝓhil. ij. Salomon q̄dem ꝑ ꝓphō oꝛans vtruncz genu in terrā figebat ⁊ manus ad celū expandebat: ꝑut legit. iij. Regū. c. viij. Eadem etiam ratiōe nō ē ac clinandum ꝓncipi seculari facie recta: siue secrete: siue loquēdo: siue auscultando, sed dūtaxat ab aure sinistra capite flexo. In fine ꝩo ꝑfecte ⁊ cōplete ꝓnunciat. qz ad ꝑfectum ⁊ ꝑfecto vocabulo dignū videlicz ad deū dirigit ꝓmonē. Porro epꝰ volēti legere ⁊ dicēti. Jube dōne bñdicere. nullus minoꝛ bñdicere debet. Uñ i quibusdā ecclesijs nihil ei respōdet⁹ ꝓsbyt. Oꝛa ꝓ nobis pie pat ad dñm. ⁊ tūc epꝰ ōt. Magnificate dñm mecū. Tūc aūt epꝰ debet ꝑfecte ꝓnūciare Jube dñe. qm̄ ad deū q̄ ꝑfect⁹ est ꝓmonē dirigere intelligit. In nōnullis ꝩo ecclesijs epꝰ legere volēte sacerdos ōt. iube dōne bñdicere Et ipe epꝰ dicta bñdictiōe legit. Cū em̄ legere lectionem nō sit sacerdotis vl̄ epi⁹ officiū: sed lectoꝛis si null⁹ ali⁹ epꝰ vl̄ sacerdos assit: pōt ali⁹ inferioꝛis ordinis tanc̄z lectuꝛ⁹ in ꝑsona ecclie dicere Jube dñe benedicere. ⁊ ipe sacerdos vel epꝰ lectuꝛ⁹ in ꝑsona chꝛi ei reddit bñdictionem: vl̄ legat absc̄z Jube dōne bñdicere. In q̄busdaz ecclesijs ipe epꝰ ōt: iube dōne. ⁊ minoꝛ cui volūtarie in ꝫ se ex humilitate subijcit bñdicit. Lectiōe finita ōt lectoꝛ. Tu aūt dñe ⁊c. Qō nec̄z de lectiōe est nec̄z ei ꝓtinuat. sed ille ad deū ꝓmonē dirigens se excusat. q. d. Dñe peccaui legēdo forsan modulate pnūciās cupidine laudis humane: vel captādo ventū humani fauoꝛ⁹. Et audiētes sil̄r forte peccauerūt vanis cogitatiōibꝫ intendētes vel a lectiōe auditum auertētes. Aute ꝑ sed. tu domine miserere nr̄i. Qō ꝩo rñdet a cūctis Deo gr̄as: nō ad tu aūt se ad lectionē refert. Est em̄ vox ecclie ōo gr̄as exoluētis. Acsi dicat. De⁹ pauit nos ꝩbis salutis q̄ sunt cibꝰ anie. ⁊ ꝓ hmōi bñficio deo gr̄as supple exoluim⁹ Rursus pluralitas lectionū pluralitatez significat ꝑdicatoꝛ⁹: q̄ fūt tpe gr̄e. sicut ⁊ paucitas in ꝑfestis raritatē significat tpe legis. Sed ⁊ vicissitudines lectoꝛ⁹ sunt successiōes legatoꝛ⁹. q̄ dū iube dōne bñdicere dicūt: licētiā ꝑficiscendi petūt. ⁊ dū eis bñdicit licentiā dat. in q̄ innuit q̄ null⁹ ꝑdicare debeat nisi missus. Quō em̄ ꝑdicabūt nisi mittant. Jpa lectio est iniuncte legatiōis executio. Tu aūt dñe legati reuersio. vbi in eo q̄ misericoꝛdia implorat innuit ipm legationis vel ꝑdicatiōis officiū nō sine alicui⁹ vl̄ leuis culpe puluere pagi posse. Uñ Aug⁹. Uerbū ꝑdicatiōis securi⁹ audit q̄z dicatur ꝓdicatoꝛ em̄ q̄ terram ambulat. ⁊ difficile est ei q̄ per terrā ambulat pedes nullo puluere soꝛdidare: ⁊ ꝑdicatoꝛē cū se bñ ꝓdicare senserit: nulli⁹ ꝓ ꝑ elationis erigi

Et attēde q̄ sicut in ecclia duo sūt ordines sapiētes ⁊ insipiētes. sic due sūt lectionū maneries. In illis em̄ lectōibꝫ q̄ ad missam legunt sapiētes instruunt. in bis ꝩo q̄ in nocte dicunt insipientes eruditi sunt. Uñ ⁊ exponunt. Et nota q̄ terminant lectiones quattuoꝛ modis. Primo generaliter q̄ Tu aūt dñe. Secō in aduentu ⁊ in natiuitate ⁊ in epiphania lectiōes de Esaia finiunt q̄ Hec dicit dñs. Auertimini ⁊c. q̄ i natiuitate ꝫ dicūt mouent ex illo capl̄o Esaie qō tūc legit. Primo tpe alleuiata est vbi ōt. Et in oīb⁹ his nō est auersus furoꝛ me⁹ ⁊ ꝓl̄s me⁹ nō ē auersus. Et iō ecclia boꝛtat in ꝑsona chꝛi ꝓl̄m peccatoꝛē vt auertat. Hoc idē etiā fit ꝓter eandē causam in q̄busdā ecclesijs q̄n legit de Hieremia exꝓbrāte duriciā pctoꝛ⁹ q̄ ꝓ pnīam nō conuertunt. Tertio mō lectiōes q̄ legunt i triduo ante pasca de threnis Hieremie finiūtur ꝓ Hierlm hierlm auertere ⁊c. ꝑut ibi dicit. Quarto lectiōes ꝓ defunctis finiuntur simpl̄r sine altero ꝓmissoꝛ⁹. In q̄busdā tm̄ ecclijs finiunt ꝓ Beati mortui q̄ in dño moriunt. qō sumit ex fine cuiusdā sermōis quē Augustin⁹ de mortuis cōpilauit.

Hoc etiaz nota q̄ in tertia nocturna legit euāgeliū ⁊ homelia euāgelij eiusdem dici.

Quia tertia nocturna designat tps gratie in quo euāgeliū recitatū est: z in quo euangelica p̄dicatio celebrat: put in ti. ō nocturnis dicetur. Nō ē etiā omittendū q̄ antiq̄s temp̄ibus: eliminatis hereslb⁹ q̄ veritatez trinitatis impugnabant sancti p̄res ad hoc vt sancta trinitas magis nota esset ordinauerūt q̄ nona lectio semp̄ de trinitate legeret: z nonū responsoriū sil̄r de eodez cantaret: z q̄ etiā in p̄ma feria missa de trinitate diceret: quo diu⁹ obseruato z trinitate cunctis innotescēte eccl'ia lectiōem de trinitate omisit: sed respōsoriū de trinitate et etiā all'a in missa in dn̄icis dieb⁹: vel p̄pter solitū vsum: vel ꝓpter dulcē cantilenā in plerisq̄ locis retinuit: et ita nūc impꝛopꝛie vocat responsoriū: q̄ lectioni p̄cedenti nō rn̄det. Diurne ꝓo lectiōes a q̄busdaz eo q̄ breues sūt lectiūcle nūcupāt: a pl'ibꝫ ꝓo capl'a: eo q̄ vt plimuz de capitibꝫ epl'aꝝ illoꝝ dict̄ q̄b⁹ dicunt sumūt. Hec siq̄dē p⁹ psalmos z antiphonas in singulis horis dicunt put statutū ē in ꝯcilio agathen̄: q̄ modus ab Esdra sūpt⁹ ē. vt p̄missuz ē. Et significat capl'a doctrinā. Ne eni ꝓpter psalmodiā audientiū animꝰ se fastidiū ingerat. sicut iudeis q̄ mānā fastidiebāt ꝓpter q̄ ꝺs misit i eos serp̄tes ignitos q̄ eos interficiebant. iō p̄mittit capl'm id est breuis lectio sumpta a nouo vel veteri testa. puocās ad deuotionē q̄ fastidio ꝓtraria est. z exhortans ad psecutionē q̄ in bono. Juxta illd. Hortamur vos ne in vacuū gr̄az dei recipiatis. In nocturnis aūt copiosius q̄ diurno officio lectionibꝫ vacam⁹: q̄ tūc eis aures liberi⁹ accōmodam⁹. Et dicunt hmōi capl'a siue exhortatiōes in plerisq̄ eccl'iis p pastorē ad domesticos z scientes: q̄ sic̄ ligna lignis adūcim⁹ vt ignis magis ardeat. ita ignitis domesticoꝝ cordib⁹ ignita pastoꝝ verba adūciunt vt magis igniant. Legunt etiā he lectōes sine Jube dn̄e: et absq̄ benedictiōe: q̄niam vt plurimū eps aut sacerdos q̄ vicē chr̄i gerit: z q̄ officiū tanq̄ maioꝝ est excitare pigros: illa legūt q̄bus p̄riū est licentiā z bn̄dictionē dare z nō petere: nā maioꝝ minori bn̄dicit: z non econtra. Nocturnales ꝓo lectōes a minoribꝫ legūt. iō q̄ a superioribꝫ licentiā z bn̄dictiōez petūt. In his etiā diurnis lectōibꝫ nō ꝺr in fine. Tu āt: sic̄ fit i nocturnalibꝫ: q̄ sacerdos ꝺz eē pfectus z q̄ diabolic̄ suggestiōibꝫ defacili nō succūbat: z q̄ in breui sm̄one z int familiares vir ē q̄n vēr⁹ bn̄ani fauoris capt'. put q̄nq̄ fit i nocturnalibꝫ lectiōibꝫ: vt p̄missū ē. rn̄det tn̄ Deo gr̄as. ꝓt cām i nocturnalibus lectiōibꝫ assignatā. Ad h̄ capl'is horarū officia diuidētes p̄cedētia laborē. q̄ sequēntia p̄miū significam⁹. iō q̄ p̄cedētia ꝓsistūt i psalmis: seq̄ntia i hymnis z cāticis.

Notādū ꝓo ē q̄ pulcerrim⁹ mos i eccl'ia ioleuit vt q̄ter i die z q̄ter i nocte p singulas diurne siue nocturne psalmo die boras lectio vna siue capl'm ō veri siue noui test. dicat. Quedā tn̄ eccl'ie n̄ dicūt capl'm i p̄ma: nec i ꝓpletorio. Sz q̄ sm̄ h̄ lectōes nr̄e n̄ erūt octo sic̄ erāt sm̄ Esdrā i ve. test. put p̄missū ē. iō eccl'ie ille post p̄mā legūt i capl'o lectionē i p̄ma p̄termissam. Dic̄ ei aliq̄s Jube dn̄e bn̄dicere. z sacerdos bn̄dicēs rn̄det: regularibꝫ disciplis. z cetera q̄ sequūt. Et an̄ cōpletoriū legūt p̄termittendā i ꝓpletorio. s. Frēs sobrij estote z c̄. Vl legit ō dialogo vl' hmōi. De h̄ sub ti. ō p̄ma dicet. Querit āt q̄re i nocturnalibꝫ si que in diurnalibꝫ lectiōibꝫ nō p̄nūciat autoz ea ꝝ put fit i his q̄ in missa legunt. Rn̄deo bi q̄ sp lectiōibꝫ z diuinis obsequijs isistūt vt sūt mistri z domestici eccl'ie eaꝝ autores ex ipis lectiōibꝫ agūscūt. q̄ igit̄ illi nocturnalibꝫ assunt officijs nō est necesse exp̄mi nomē autoris lectionū. In missa ꝓo iō exp̄mit. q̄ ibi ꝓueniūt bubulci: oparij z agricole. vt siq̄s eoꝝ forte p eo q̄ raro talia audit incognitā habet historiā audiat ei⁹ autorē q̄ forte nō ē ei ꝯcognit⁹: vt ex illi⁹ auctoritate firmi⁹ infigant ꝓba lectiōis i corde. In q̄busdā tn̄ nocturnalibꝫ lectiōibꝫ q̄nq̄ autoꝝ ipaꝝ exp̄mit: puta in homilijs z bomelijs Gregorij z Augustini: z aliorꝝ de q̄ in pemio. vij. partis dicet. Porro in cōcilio Magocien̄. i burchar. li. viij. ca. Laicus. statutū est vt laic⁹ in eccl'ia nō recitet lectionem. nec alleluia dicat: nisi psalmos tn̄ z respōsoria sine alleluia. Respōsoria q̄q̄ post lectiōes subijciunt. cum em̄ p lectiōes doctrina: p responsoria ꝓo bona opa significent rite post lectiōes responsoria subijciunt. q̄: per bona opa doctrīe respōdere debem⁹. ne cū suo pigro q̄ pecuniam dn̄i sui abscondit in tenebras exteriores mittamur. Dr̄ nāq̄ respōsoriū. q̄: lecti oni respondere. i. ꝺsonare debet. vt si forte lectiōes sunt de Actibꝫ apl'oꝝ: respōsoria sint simil'r de eodem. Un̄ nonū respōsoriū respōdere solet none lectiōi q̄ olim erat de

trinitate: put iam dictū est. Hoc aūt fallit in respōsoriis de hīstoriis q̄ post euāgeliū in nocturnis cantant: q̄ euāgelicis lectiōibus nō rñdent. De h̄ etiā dictū est in ārta parte sub ti. de graduali. Dicit q̄z respōsoriū: qz vni cātāti ceteri ꝯcorditer respōdēt: iuxta illud apli. j. Cor. j. Ut idipm oēs dicamus: z nō sint i nob̄ scismata. Cātauit em̄ vn⁹. s. chr̄s. z Petr⁹ z ceteri eū secuti sūt. vl qz choro illō cātāti ꝑ ꝑsus respōdet ab vno. Isido. dr. q italici rīsoria tradiderūt q̄ inde respōsorios cant⁹ vocāt. qz alio desinēte id alter respōdeat. Porro respōsoria nocturnalia spūalib⁹ cāticis compant. Dicunt em̄ cantica: qz cantant. Sūt spūalia quia ex iubilatiōe spūalis mētis ꝓcedunt. Cantant ꝓo vt recitatōe lectionū ad superne patrie ꝓcentū mentē nr̄am incitēt sublenari. qō etiā iīsinuat Hlia pr̄i: qō i vnoq̄z respōsorio canit. Cetez respōsorū ab vno incipit vt ab alt̄o ꝓcinat ꝑ qō frīs ad frēs exhortatio ad fruiendū deo intelligit. Per ꝑsus ꝓo respōsorū q̄ tot⁹ ab vno canit singularis ad deum dep̄catio denotat. Adhuc respōsorū cantādo q̄si p tubam vocem exaltam⁹. excitādo frēs ad altiora vsq̄ adeo vt ad laudem sc̄e trinitatis quemamus: dicētes Hlia patri z̄c. Q̄nq̄ aūt respōsoriū tres habet ꝑsus. put in. vj. parte sub ꝓma dñica d̄ aduētu dicet. Respōsoriū q̄z post ꝑsum impfecte recantat. ad notandū q si i monte. i. i statu pfectiōis salvari nō possum⁹. saltē in segor. i. alia via saluemur in statu vicz impfectōis. Adhuc semipleue siue ꝑ pte repetit. ad notādū ea q̄ viuētes facim⁹ impfecta esse. Et fit ꝓmo ꝑpetitio a ꝑmotiori q̄ ad finē: z postea a minus ꝑmoto. z vltimo Hlia pr̄i dr: put sub dicta dñica de aduentu dicet. In festiuis ꝓo itez totū pfecte repetit. ad notandū leticiam z pfectionē sc̄oz. Orones sīl̄r in singulis horis dicunt: ꝑ q̄s ꝑmissio impetrāda est. oratio nāq̄ petitio est. Hā orare petere est: sicut exorare est ipetrare. Et ꝑm Greg. ꝓaciter orare est amaros in cōpūctione gemit⁹ z nō composita ꝓba resonare. Oratio aūt dei misc̄ordiam significat q̄ p̄cedit z subsequit hoiem i bonis opib⁹. z ideo dr in ꝓncipio misse z in fine. Est aūt vltima oratio dñi ad oparios bñdictio. Orones i fine dicūt ab Actib⁹ sumit apl⁹. q̄ q̄n dimittebant positis genib⁹ suis orabāt. Sic dez oratur⁹ sacerdos populū salutat dicēs Domin⁹ vobiscum. z hoc ideo: vt illū animet ad orandū ꝑ ipo q ei⁹ oratio sit accepta deo. q̄q̄ deus gratiā suam sibi donet. Oratione aūt finita iterum orat dicens. Dominus vobiscum. de quo sub ti. de prima dicet. Et nota q oīe officiū p̄ter nocturnum: oratione z benedictiōe ꝯcludit. ad notandū q dum in hoc seculo sumus necesse habem⁹ p̄sbyteroꝝ orationib⁹ muniri. Et mos est q q̄n cū famulis dei familiare habem⁹ colloquiū cum ab illis separamur bñdictionē ab eis poscim⁹. In nocturnis ꝓo h̄ nō fit. quia ibi nō fit separatio. sed matutinū z matutine laudes cū eo coniunctim canunt. Porro ꝛz de⁹ sit vbiq̄: tñ sacerdos i altari z in diuīs officiis debz ex institutiōe Vigilij (al's Julij) pape versus orientē orare. Unde in eccl'iis ostiū ab occidēte habētib⁹: missam celebrans in salutatōe ad ꝓp'm se vertit. quia q̄s salutamus facie ad faciem p̄sentam⁹. put i quarta parte sub ti. de salutatiōe dictū est. z dei deorat⁹ se ad orientē ꝯuertit. In eccl'iis ꝓo ostia ab oriēte habētib⁹: vt rhome. nulla est in salutatiōe necessaria cōuersio. quia sacerdos in illis celebrās semp ad populum stat ꝯuersus. Templū q̄z Salomōis z tabernaculum Moysi legunt ab oriente ostia habuisse. Exo. xxxviij. Uersus orientē ergo oramus. Primo memores q ille qui est splendor lucis eterne sedentes in tenebris illuminauit: q̄n visitauit nos oriēs ex alto. De quo legit. Ecce vir oriens nomē ei⁹. Cuius argumēto in lib. Sapien. dicit. Oportet ad ortū lucis adorare. non q̄ diuina maiestas localiter in oriente cōsistat: que potēcialiter z essentialit̄ est vbiq̄. iuxta illud Celum z terram ego impleo. Et ꝓpheta. Si ascendero in celum tu illic es: si descēdero ad infernū ades. Sz q̄ deum timētib⁹ oritur sol iusticie: q illumīat oēm hoīem venientez in hūc mōm. Scōo ideo ꝑsus oriētē oram⁹ vt anim⁹ noster se ad potiora cōuertere āmoneat. Tertio q̄ qui deū laudare volūt nō debēt ad illū vertere terga. Quarto ꝑm Joannē Damascenū q̄ q̄ttuor seq̄ntes rōnes scripsit in q̄rto libro canonū. v. c. vt p̄riaz nostrā nos req̄rere ostendam⁹. Quinto vt chr̄m crucifixū q̄ verus est oriēs z ad quē oram⁹ directe respiciamus. Sexto vt venientē iudicē nos expectare mōstrem⁹. Ait em̄ sic idē Damascenus ibidem. Deus paradisum ꝑm orientē

plãtauit,vñ hoiem transgressum ejtulẽ fec̃ z ante paradisum ex occidẽte habitare fe-cit,antiquã igit patriã req̃rentes z ad ipaz aspiciẽtes deũ ad oriẽtẽ adoram⁹,Septio q; dñs crucifix⁹ ad occidẽtẽ ꝛspicieb at,iõ z nos oram⁹ ad deũ respiciẽtes. Sz z ipe in celũ assũpt⁹ ad orientẽ sursum ferebat,z ita ipm apli adorauerũt,z ita veniet quẽ-admodũ viderũt eũ euntẽ i celũ,ipum igit expectãtes ad orientẽ adoram⁹,Daniel q̃z i babylonica captiuitate z iudei sikr ꝟsus tẽplum orabãt. Aug,tñ ot q; nulla scptura nos docuit ꝟsus orientẽ orare. Adhuc stã-tes oram⁹ sctõs,put iam pmissum est,vbi ot psalmis agit. Oratiõ aũt est in eccl'ia q̃ ad hoc inuenta est,put in ꝑma parte sub ti,de eccl'ia dictũ est. Unde ps.lxvij. In eccle sijs bñdicite dño deo de fontib⁹ jsrael. Et alibi. Adorate dñm i aula sctã ei⁹. Et illo Introibo dñe domũ tuã: adorabo ad tem plũ sctm tuũ i timore tuo. Itẽ pceptũ ẽ co rã altari hoc adorabis. Itẽ ꝓpheta. Uenite adorem⁹ z pcidam⁹ añ deũ plorem⁹ co-rã dño q̃ fecit nos: q; ipe ẽ dñs de⁹ noster. De⁹,i,creator dñs,i,redẽptor noster,i,sal-uator. Sed cũ deus sit vbiq; vt pmissum est: quare potius in tẽplo q̃z alibi est ado-rãdus. Preterea legit Joan.iiij.c.q; cũ mu-lier samaritana solutionẽ q̃stiõis q̃ de lo-co adoratiõis inter iudeos z samaritanos sepe ꝟtebat: a chr̃o quesijsset,pr̃es inq̃t no-stri in monte hoc adorauerũt,z vos dicit; quia hierosolymis est locus vbi adorare oportet,respondit illi Jesus. Mulier cre de mihi,q; venit hora quando neq; in mõ-te hoc: neq; in hierosolymis supplendũ est tm̃ adorabit; patrem,sed veri adoratores adorabũt patrẽ in spiritu z veritate. Quasi dicat. Non prefero locum in adorando vbiq; adoret deus,dũtarat in spiritu,id ẽ pro spiritualibus: z veritate id est eternis. Unde apl'us inquit. Tu aũt cum orauer; intra cubiculum tuũ z clauso ostio ora pa trem tuum. Sed licet vbiq; sit deus ado-randus: specialiter tamen in ecclesia,alio-quin frustra tanto studio tantoq; impẽdio templũ domino fieret nisi grati⁹ in eo ado rari acceptaret. Unde Salomon in templo cõstructo z dedicato orauit ad dñm vt q̃-cunq; illud ascenderet orans pro peccatis suis vel pro quacũq; tribulatiõe clamans ad dominũ in his que iuste postularet ex-audiret,quam oronis formã sequit eccle-sia in oratione quã dicit in ecclesie dedica tione. Assistunt em̃ angeli ibi adorantibus vt deuotas eorum oratiões domino offe-rant ꝛm illud. In conspectu angelor̃ psal-lam tibi: adorabo ad tẽplũ sanctũ tuũ z cõ fitebor nomini tuo domine. Hinc angel⁹ ad Tobiam. Ego obtuli orationem tuam domino. Requiescũt ibi etiã sanctor̃ reli-quie: qui nobis deuote deum adorantib⁹ suis pcib⁹ assequunt,quod nos nostr; me-ritis non valemus. In plateis ꝓo z in publico more phariseor̃ orare a domino phibemur. Qõ ꝓo apl's ad Timotheũ in-quit. Uolo vos orare in omni loco,leuan tes puras manus sine ira: ad internam pr̃ tinet orationem. In omni em̃ loco orat q̃ per charitatis officia z opera bona vbiq; manus cordis mundas ad deum leuat.

Ceterum adorandus est pater z filius et spiritussctũs,quoniã omnes z singuli sunt vnus solus z verus deus. Licz em̃ alia p-sona sit pater: alia filius: z alia spiritussanc-tus,tñ pr̃is z filij z spũssctĩ vna est diuini tas: coeq̃lis gl'ia: coeterna maiestas. Una igitur z equalis toti⁹ indiuidue trinitatis est oratio. De qua sane potest intelligi q̃ dom̃n⁹ ait. Ueri adoratores adorabũt pa trẽ in spiritu z ꝟitate,nã qui deũ facit ado rat ipe q̃dẽ adorat pr̃em i spũ z ꝟitate,i,in filio q̃ de se ot. Ego sum via ꝟitas z vita. Ego sum inquit in patre z pater in me est. Jõq; pater adorand⁹ est in filio: z filij⁹ i pa tre,z spũssctũs in vtroq;. Est aũt de⁹ ado-randus de corde puro: ꝛscientia bona: z fi-de nõ ficta. De corde puro: nõ vt q̃dam faci unt qui in psperitate deũ glorificãt,sed cũ in aduersitate blaspheműt. de q̃b ꝓpheta ait. Cõfitebunt tibi dũ bñfeceris eis,si ꝛo nõ fuerint satiati murmurabũt. De ꝛscie tia bona: nõ vt q̃dã faciũt q̃ ꝛ deum guisti me peccãt: z postea temere illi sacrificant. De q̃b ait ꝓpha. Pctõri dixit deus: q̃re tu enar,iusti,meas z assumis testamẽtũ me-um p os tuum,illud vtiq; testamentũ de q̃ veritas ait. Hic est sanguis meus noui te stamẽti. De fide nõ ficta nõ vt q̃dam ado-rant q̃ recte dicũt: sed praue viuũt. q̃b do-min⁹ improperat dicẽs. Hic pl'us labijs me honorat: cor aũt eor̃ lõge est a me. Di-cũt em̃ z nõ faciũt. Adorand⁹ ẽ itaq; deus corde p̃ deuotionẽ: ore p̃ confessionẽ: ope p̃ ve nerationẽ. Sũt aũt due spẽs adoratio nis,s,latria que soli deo debet,z dulia que

Latria
Spes dñs adorandus
Dulia

q̃busdã creaturꝫ exhibet vt dictũ est in .iiij. pte sub q̃rta pricla canõis sup ꝓbo seruitutꝫ. Rursus canõice hore i ipsis horis dici dicẽde sc̃: nec obstat illõ psal. Bñdicã dñm in oi tpe. nec illud apli. Sine intermissione orate. Qm̃ benedicere dñm in omi tempe est illũ sp digna ꝙuersatõe laudare. Sine intermissiõe orare: est oĩa i dei laudẽ seu gl̃iam agere. sic idẽ apls ait. Siue mãducatis siue bibitꝫ siue aliq̃d aliud facitis: in gl̃iaꝫ dei facite. Leterũ orõnẽ salutatio pcedit. et seq̃t: t ad illã rñsio put sub .j. pte dicet. Finalr ãt post orõnẽ dr Bñdicam⁹ dño. qõ sumptũ est de aplo: vl de psalmo vel de hymno triũ pueroꝝ: vbi dr Benedicam⁹ pẽm t filiũ tc̃. Et dr qñq; a pueris q̃ sunt impfecte etatis. ad notandũ oĩa opa nostra impfecta esse. iuxta illud Impfectũ meũ viderũt oculi tui tc̃. Et q̃ ois laus nr̃a puerilis t ipfecta est ad cõparatiõem dei: quẽ laudam⁹. Quicq̃d enĩ hic dici potest: minus a laude dei est. Acsi dicat ecclesia Laudamus: sed laudando non sufficim⁹: quia supereminentia dei eloquiũ nostrum t itellectũ superat. quia accedat homo ad altitudinem: t exaltabitur deus. Uñ ab omnibus ꝓsequẽt dicit/Deo gr̃as. q. d. placet licut piũ est in dei laude supari. Dicit etiã a pueris. ad notãdũ q̃ soli pueri: id est puri a malicia: digne laudãt deũ t gr̃as agũt Dicit etiã qñq; a maioribus. ad sign̄dum q̃ in eterna beatitudine cũ dño pfecti erimus laudatores: qr in hac vita nõ possumus esse pfecti. Rursus post suffragia dicit alia oro q̃ missa dei significat: que precedit t subsequit hoiem i bonis opib⁹. Dicit etiam item Benedicam⁹ et Deo gratias. quia sic dñs postq̃ item post resurrectionem suã salutauit discipulos suos benedixit eis: et illi gr̃as referendo illũ adorauerũt. ita t presbyter vl alius item dicta oratione dicit: Benedicam⁹ domino. t est subaudiendũ: cuius membra sumus. t in quo benedicim⁹: t etiã benedicit. Chorus vero gratias agẽs dicit: Deo gr̃as. quod sumptũ est de aplo. Per qõ significatur q̃ vsq; in finem vite nostre innocentiã debemus seruare et deo bñdicere ei: pro beneficijs gratias exoluendo. Uel Benedicamus domino cum deo gratias. est laus finalis et exultatio ineffabilis q̃ erit in gl̃ia cum gratiarũactione. Uel deo gratias: est consummato cursu actio gratiarum. De hoc etiam dictũ est in quarta parte sub titulo de oratione nouissima. Sed vidr q̃ potius deberet responderi Amen: id est fiat: seu ita sit: sicq; q̃ de⁹ sit benedict⁹. Sed bene respondet Deo gratias. vt notet q̃ hoc ꝑm q̃ deum benedicimus ab ipo hr̃e habemus. Porro quia q̃diu viuimus in lubrico positi sumus: t a demonib⁹ impugnamur. quare semp sanctoꝝ suffragijs indigemus. Idcirco in plerisq; ecclesijs in singlis horis post Benedicam⁹ suffragia sanctoꝝ subiũciunt. Et nota q̃ quia totus tempus a natiuitate domini vsq; ad festus purificatiõis: est de infantia saluatorꝫ. iõ vt quidam dicunt nõ debent fieri tũc cõmemorationes ꝑtim de cruce: iuxta illud: Non coques edum in lacte mr̃is sue Nec etiã a dominica de Passione vsq; in sabbatũ post pente. vt ibi dicet. Hoc etiã sciendũ qr Petrus et Paulus in vita et in morte nõ sunt sepati: put cantat eccl̃ia. iõ nec in cõmemorationib⁹ separant q̃ siẽ fiũt et cõiter de vtroq;. Ultimo notandum q̃ cantandi vsus a veteri testõ sumpsit initium: sic in Esdra legit. De q̃ in pte scõa sub titu. de cantore. t in .iiij. pte sub tit. de alleluia dictũ ẽ. Et Ecci. xlvij. c. Dedit illi cõtra inimicos potentiã: t stare fecit sup altare cãtorez: t sono eoꝝ dulces effec modulos. Et ps̃. Cantate ei canticũ nouum: bñ psallite ei in vociferatiõe. Celebrat itaq; cantus vt oñdat homies debere referre gr̃as t laudes deo: dum manib⁹ ceteris q̃ membrꝫ satagũt agere opa q̃b⁹ valeãt deo placere. Usum tñ cantãdi q̃dã reprobant: put dictũ est in pemio q̃rte ptꝫ. Ordinem cantilene in diurnis siue nocturnis horꝫ credit btus Grego. plenaria ordinatiõe distribuisse cũ multi t ante t post eũ orõnes antiphonas t responsoria cõposuerũt. Et nota fm Hugo. de scõ vic. q̃ tres sunt spes sonoꝝ q̃ tres modulos faciũt. Fit enĩ sonus pulsu. flatu. et voce. Pulsus ptinet ad citharã. Flatus ad tubã t organũ. Uox vero ad cantũ. Hec genera musicoꝝ antiqui ꝓpl̃s i dei laudẽ exercebat. Hec ãt ꝓsonantia sonoꝝ assignari põt concordie motuꝫ. si ad pulsum citharę. manuũ operatio. ad flatũ organi mentꝫ deuotio. ad cantũ vocꝫ sermonis exhortatio referant. Bern̄. inq̃t Quid ꝓdest dulcedo vocis sine dulcedine cordis. frangis vocẽ. frãge et volũtatẽ. seruas ꝓsonantiã vocũ. serua ꝓcordiã motũ:

vt per exemplū concordes ꝓmo: ꝑ voluntatē deo: ⁊ ꝑ obedientiā mgr̄o. De orgāo dictū est in.iiij.ꝑte sub ti. de sctis. Rursꝰ hoc triplex genꝰ musicoꝝ ad triplicē differētiā officij eccl'iastici refert ꝑm Sicardū epm Cremoñ. i mitrali. Hā ipm officiuz eccle ꝓsistit in psalmis: in cātu: ⁊ in lcōibꝫ. Primū musicoꝝ genꝰ est qō fit pullu digitoꝝ: vt i psalterio ⁊ in siliby, ⁊ ad id ptinet psalmodia, iuxta illō Laudate eū in psalterio ⁊ cithara. Dicit ei psalteriū a psallim grece qō est tangere latine. Scōm est qō fit voce scz hūana, ⁊ ad istō ptinēt lcōnes. Unñ ps̄. Bene psallite ei in vociferatione. Et apl's. Lectionē vocē vocauit di. Ignorātes Jesum: ⁊ voces ꝓphaꝝ q̄ ꝑ sabbatū legunt. Tertiū est qō fit flatu: sic in tuba: et ad istō ptinet cāt⁹. Unñ ps̄. Laudate eū in sono tube. Sane rōnabil' diuersoꝝ sonoꝝ ꝓcēt⁹ ꝓcordiā varietate cōpactam et bñ ordiate citat⁹ vnitatē ꝓcat. Suauis vero cant⁹ fit ex diuersis ꝙ nō ex aduersis vocibꝫ. Rursus cātus in eccīa leticiā celi significat, voces ꝓ gnes acute ⁊ supacute: innuūt tribꝰ modis p̄dicādū eē tribꝰ ecclesie ordinibꝫ, ꝑt tricesimū, sexagesimū ⁊ centesimū fructū. Uel iuxta tria volumia salomonis significāt ordinē incipientiū: pficientiū: ⁊ pfectoꝝ. De choro dictū ē in ꝓma ꝑte sub ti. ō eccīa. Sane statutū ē in ꝓcilio Tholetañ. et Berundinen. vt tā misse ordo q̄ psallendi: q̄ ministrādi ꝓsuetudo ꝓcat in oīb⁹ eccleſijs q̄ in eccīa metropolitana ꝓcat. Abbatibꝫ q̄z vel monachis curā animaꝝ hñtibꝫ: nō licz publica officia alit celebrare q̄ in eccīa episcopali Quāuis Aug. dicat: ꝙ neq̄ ꝫ fidē neq̄ ꝫ bonos moꝛes esse cōuincit indifferenter habendū esse. et in eccl'iastic' sacrāmēt' sit de iure ꝓsuetudo seruanda.

De nocturnis.

Jcet ecclesiastica officia a vespis incipiāt, iuxta illud. De vespa i vespaz celebrabit' sabbata vīa: qr tā ordo ꝓueniēs est vt a tenebris prodeam⁹ in lucē: ⁊ nō ecōuerso, iō a nocte officio inchoem⁹. Temp⁹ aūt nocturnū significat vitam nr̄am in pctis, nocturnuz officium nostri exilij fuitiū, laus matutina penitentie suffragiū: ꝑ quā tendim⁹ ad lucis gaudiū ⁊ libertatis. Ut tēpus antenocturnū significat tēpus añ legem moꝛt' in quo omnes silebant a laudibꝫ dei. Tempus nocturnū ꝓcat tēp⁹ legis date moysi. Tempus laudis matutine ꝓcat temp⁹ gr̄e a resurrectiōe vsq̄ ad finem mūdi in quo tempe deū laudare tenemur, de bonis nature q̄ in illa hora nobis cōtulit creando, de bonis gr̄e: q̄ in illa nob ꝓtulit resurgēdo. et de bonis glie: que i ea nob dabit resuscitando. Sane nocturnale officiuz media nocte canit ꝑter ḋnq̄ rōnes. Primo qr ꝓlogenita egypti de nocte infecta sūt ⁊ ꝓmogenita israelis saluata. Ut igit dūs nob seruet ꝓmogēita nr̄a. i. hereditatem regni celest': quā nobis' ꝓlogenit⁹ dei fili⁹ acq̄siuit: iō ei canim⁹ officiū nocturnale, ne sic sim⁹ Esau: q̄ ꝑ edulio lēticule rufe perdidit ꝓmogēita sua. Scōo qr dei fili⁹ fuit media nocte natus, iuxta illud Sap̄. xviij. Dū mediuz silentiū tenerēt oīa⁹ nox zč. vsq̄ a regalibꝫ sedibus venit ieſus fili⁹ tuus. Ut ḡ ipsius natiuitati grati simus eū de nocte laudam⁹. et gr̄a de ipsi⁹ natiuitate agim⁹. Tertio qr chr̄s i nocte hac hora captus ⁊ illusus ē a iudeis: ea etiā hora spoliauit infernū, large noctē accipiendo: scz añ lucē. Mane ꝓ surrexit, media etiā nocte ad iudiciū vēturꝰ asserit. Unñ statutū fuit vt in die vigiliaꝝ pasce añ noct' medium dimittere nō liceat ꝓlos expectantes chr̄i aduentū: vt dicet in. vj. parte sub sabbato sctō. Jdeo hac hora deuz laudāꝰ gr̄as agentes de ipsius captiōe: ⁊ patrum liberatōe, eius etiā aduentū sollicite expectantes. Quarto vt noctes delictoꝝ nr̄oꝝ illuminent, Unñ Paulus et Silas in vinculis exñtes media nocte orantes hymnū cunct' audientibꝫ di risse memorant, vbi terremotu repente facto ianua sponte pastefacta ē: ⁊ eoꝝ vincula ilico sunt soluta. Quinto ꝓt carnis illecebras psallēdo et orando edomādas, qr sic ōr Eccī. xxxvj. c. Uigilia honestat' domat carnes. Sciendū est āt ꝙ i ꝓmitiua eccīa mīstri eccīe ter de nocte intpolatim surgebāt ad diuinū officiū celebrandū, tria in h̄ tpa designantes: vicz tp̄us añ legē, tp̄s sub lege: et tp̄s gr̄e Surgebāt ei prīo circa ꝓmū somnū q̄n vulg⁹ solet ire dormitū. Scōo circa mediā noctē. Tertio paululū ante diē, sic ordinātes officiū vt nocturne finite: et lectiōes cū suis responsorijs plecte essent ꝑusq̄ lucesceret, a ꝓparēte ꝓ aurora pul-

latis cāpānis cantabāt Te deū laudam⁹ et matutinas laudes. Ad p̄mā nocturnā pontifex soluz t mīstri eccl'ie surgebāt. q̄ sine inuitatorio cātabāt. p eo q; null⁹ ad hāc iuitabat. Et vocabat vigilia: q; habuit initiū a pastoribꝫ vigilias noctis sup greges suos seruantibꝫ. In p̄cipuis tñ solēnitatibꝫ populꝰ tota nocte in dei laudibꝫ psistebat: sed illud sublatū est et ieiuniū loco illi⁹ vigilie ordinatū: put dicet in sexta pte sub q̄rta feria t'cie hebdomade de aduētu. Ad scḋam nocturnā surgebāt mīstri sil'r t plugati tam mulieres q̄z viri. q̄ cū inuitatorio dicebāt ad p̄candū angelos inuitantes pastores ad videndū regē natū. Ad tertiā surgebāt oēs cōiter. Sed postea algescēte charitate. cuz oēs taz mīstri eccl'ie q̄ ppl's surgere ad nocturnū officiū pigritarēt. statutū est vt oēs media nocte surgerent. iuxta illud pphete. Media nocte surgebā tc. t totū noctis officiū ꝯtinue cātarēt. t pl'es adhuc illa hora surgūt. Quis ꝓo q̄dam nocturnis delicijs plusq̄z dei seruitijs vacātes institutionem hm̄oi nō ꝯtinuabāt. ꝙ seq̄nt statutū est vt saltē tpe vltime nocturne oēs surgant. P̄ōt etiā dici q̄ q̄ttuor sūt eccl'e hostes supiores id ē demones malignātes: iferiores. i. homines aduersātes: interiores. i. ꝯcupiscētie carnales. t exteriores. i. illecebre sec'lares. De p̄mis inq̄t apl's. Nō ē nob colluctatio aduersꝰ carnē t sanguinē: sz aduersus spūalia neq̄tie in celestibꝫ. De scḋis ps. Supra dorsū meū fabricauerūt pctōres plōgauerūt iniq̄tatē suā. De tertijs apl's. Caro ꝯcupiscit aduersus spūm. spūs aūt aduersus carnē. De q̄rto Joh. Nolite diligere m̄dum neq̄z ea q̄ sūt in m̄do: q; q̄cūq̄ est in m̄do. aut ē cōcupiscētia carnis. aut oculoꝝ aut supbia vite Aduersus hos q̄ttuor hostes rectores eccl'ie debēt q̄ttuor noctis vigilias solicite custodire. Haz pastores custodiebāt vigilias noctis sup gregē suū vicz ꝯticiniū galicinium intempestū t anteluciniuz. in q̄b⁹ obsesse ciuitatis custodes vigilāt alternati P̄rimā ergo vigiliā custodire debent ꝯtra fallacias p̄moꝝ hostiū. scḋaz ꝯtraversutiā secundoꝝ: tertiā ꝯtra tertias. q̄rtā ꝯtra q̄rtas. Et ideo nocturnū officiū in q̄ttuor est ptes distinctū. scz i tres nocturnos t matutinas laudes. qđ p q̄ttuor noctis vigilias ꝯtra dictas q̄ttuor hostiū p̄secutiōes antiq̄tus eccl'ia decantabat. Porro in memoriā illius laudabilis ꝯsuetudinis et deuotiōis antiq̄z in tpe estiuali celebrat eccl'ia nocturnū officiū in tpe p̄me nocturne. licet q̄nq̄z tēpestiui⁹. qđ q̄dā vigilias sub antiq̄ noīe vocant. t special'r in festiuitatibꝫ brōz ioānis baptiste. petri t pauli t assūptionis btē marie. q̄ sūt p̄cipue illi⁹ tpis solēnitates t hoc facere incipiūt in ipo festo bti ioānis in crepusculo p eo q̄ ipe fuit finis veteris testamēti. t initiū noui. Romāi etiā adhuc in oib⁹ p̄cipuis festiuitatibꝫ toti⁹ āni in sero dicūt tres psalmos t tres lectiōes q̄s vigilias vocāt. t in nocturnis idē repetūt. t totū officiū matutinū p̄ficiūt. Rursus in memoriam dicte deuotiōis antiq̄z ter in nocte surgentiū. tres nocturnos dicim⁹. q̄ t inde nomē t originē habuerūt. Et nota q̄ nocturna ne. ponit p hora. sz nocturni nocz. p officio. Vel nocturna ne. ē collectō psalmoꝝ q̄ dicunt ante lectiōes in dñica vl' etiā in p̄festis dieb⁹. Nocturne in pl'ali dicūt tpa i q̄bꝫ psalmi cātant. Nocturni norū. dicūt. ix. psalmi. t ix. lectiōes cū suis respōsorijs i solēnitatibꝫ. Sane p nocturnas excubias diaboli vitam⁹ insidias: t iō nocte surgētes. currimus cāpanis auditis ad eccl'iam. veluti exercit⁹ ad militiā auditō clāgore tubaz. Aulā igit regiā. i. eccl'az ingredientes. ad altare inclinam⁹. q; q̄si regē milites adoram⁹. eterni ei regis milites sum⁹. Inclinātes āt trinā facim⁹ orōnē dicētes ter p̄ nr̄. ꝼmonē ad p̄rem t filiū t spiritū sanctū dirigētes. Cū ad p̄rem loq̄mur ad mediū altaris intentione cordis t statu corp̄is nos p̄tam⁹ ꝓpter patris potentiaz et nr̄az pseuerantiā. Cū ad filiū loq̄mur. ad sinistrā altaris ptē nos ꝙertim⁹ ꝓpt ipsi⁹ exinanitionē t nr̄i lapsus offensionem Cū ad spiritū sanctū loq̄mur. ad altaris dextrū trāsim⁹ ꝓpt ipi⁹ benignitatē t nr̄am gratie cōsecutionē. Quidaz tū ad hoc būt speciales orōnes. Deinde q̄dā psalmos ḡduales incipiūt. De q̄b⁹ dictū est in p̄mio buⁱ p⁹tis. Sacerdos itaq̄z nocturnū inchoās officiū. a dño q̄ est alpha t o. i. p̄ncipiū t finis: t bonoꝝ largitor oīm incipit. Et q̄m scriptū ē Joh. xv. Sine me nihil potestis facere. Etiā os aperiri petit ante oīa fiducialiter ab eo q̄ dicit. Aperi os tuū t ego adimplebo illō. vt ei os apiat ad digne ipsuz laudādū dicēs. Dñe labia mea apies: t os meū tc. Quia nō ē speciosa laus dei in ore pctōris. nisi ipe in laudē sui illi⁹ os aperire dignet. iuxta illud pphe. q̄re tu enarras iu

stícias meas.z assu.test.m.p os tuū. Finit etiā hoc officiū in ipo deo dū dr deo grās. vt initiū z finis circulariť referātur ad deū qui est alpha z o. Et q dr apies. ponit tps p tpe.i.aperi. Rursus petit sua labia aperiri.qm̄ prīdē in cōpletorio nos deo cōmendauim⁹.z os z pect⁹ signo crucis munientes ꝯclusim⁹.q̄re merito nunc eū p̄caturvt labia clausa apiat ad laudandū. Chor⁹ vero ad notandū armoniā nō mutata psona rñdens dicit. Et os meū ānun.lau.tu. Est em̄ ꝑa armonia vt sit credētiū cor vnum et ꝙ ania vna. Act.iiij. Et in tali vnitate deus laudat. Quia ꝙ diabol⁹ dei laudē ab hor ret.ppt̄ q̄d deū laudare volentē satagit impedire. nā ꝓtempt⁹ pharao.i.diabol⁹ surgit in scādala.iō eccl'ia ne succūbat statī impetrata loq̄ndi licentia orat dicens altavoce. De⁹ in adiutoriū meū intēde. Chor⁹ respōdēs dicit. Dñe ad adiuuādū me festina. Sane p̄missis duob⁹ habitis vicz gr̄a per quā os aptur.z diabolo p auxilium dei repulso nihil aliud restat nisi laudare. Unde statim eccl'ia laudans subīcit. Gloria patri z̄c. De q̄ in ꝑmio dictū est. Uerum q̄r nō sufficit deū laudare nisi etiā ad laudādū alios inuitemus: vt qui audit dicat veni. Apoc.vlt. z coꝛina cortinā trahat. Exodi xxvj.iō sequit inuitatoriū et inuitatorius psalm⁹. Uenite exultemus. Ubi m'tiplex causa redditur.q̄re deo exultare et iubilare debem⁹.dū ibi dr. Quoniā de⁹ magn⁹ z̄c. Et vltimo assignat cā scz ne ingrati simus sicut iudei q̄ ppt̄ suā ingr̄titudinē z malicias terrā p̄missiōis nō intrauerūt. Uñ dr ibi. Si introibūt in requiē meā.q̄si dicat.non Inuitatoriū aūt altavoce dr q̄i mat ecclia p illud inuiter oēs ad ꝑfitēdū dño.iuxta illud. Uenite filij audite me. q̄d notat scōs ihūs. Preoccupem⁹ z̄c. Hinc ē q̄ in q̄busdā ecclesijs iacentes ad orōnē ante matutinū ante singula altariastatim cuꝫ audiunt cantari. Uenite exultem⁹ choꝛ intrāt. Incipiens enī inuitatoriū est q̄si p̄co.tāq̄ tuba exaltans vocē suā. Premittit q̄z inuitatorio vox būilis.sed cū venit ad psalmū inuitatoriū exaltat.q⁹ eccl'ia p̄mo secreto quasi ostio clauso laudat deū ppt̄ se.sz postea manifeste ppt̄ alios vt ardor accendat p̄rimos. Hinc ergo est q̄ in p̄cipuis festiuitatib⁹ inuitatoriū q̄si voce valde demissa inchoat.sz cū venit ad ihūz. Hodie si vocē eius audie z̄c.exaltat ne q̄s corde forte obdura

tus de voce nō audita causet. Unde Esa. Quasi tuba exalta vocē tuā. Rursus voce demissa inchoat.ad notādū q⁹ in p̄mitiua eccl'ia ꝑl's clam ad fidē et ad chr̄m colēdū inuitabat. Sz postea vox exaltat vt ostēdat q⁹ hodie libere inuitat: p̄dicat z adorat. Itē inuitatoriū ipz ad alīq̄s ihūs illi⁹ psalmi Uenite: repetit integre z ad alios impfecte: q⁹ lz oēs p ipm inuitatoriū ad laudes gl'iam dei inuitent: aliq̄ tm̄ pfecte z alīq̄ impfecte hāc inuitatōez recipiūt. Dicit aūt series integre.q⁹ illi inuitatōem integre recipiūt q̄ pfecte laudes dō referūt. Perfecte āt laudes referūt: q̄ nil q̄d nō sit laudis intponūt. Quia ḡ senari⁹ est p̄m⁹ nūer⁹ pfectus: q̄d ptz.q⁹ ꝓstat ex suis ptib⁹ aliq̄tis: scz vno duob⁹ z trib⁹.iō series integre repetit. Ter ꝙ ipfecte repetit ꝑpt̄ illa tria bomi nū genera: q̄ ad cenā inuitati inuitatiōez nō recepērūt.s.auari.superbi z luxuriosi: vt dicet in.vj.pte sub.ij.dñica p⁹ pente. Uel ppt̄ nrām i trib⁹.s.in corde.in ore.z in opere impfectōem. Cetꝝ epiphanie officiū inuitatorio caret: put ibi in.vj.pte dicet. et etiā mortuoꝝ officiū: nisi funere p̄sēte. q⁹ in illo officio chr̄i eredas imitamur. non enī i pascue dr. Adhuc q⁹ nō sufficit deū ore laudare: nisi z mēte laudet. iō p⁹ inuitatoriuz subīcit hymn⁹.i.laus dei. Itē q⁹ p⁹ inuitatōez ꝓsequent̄ m'tri deū cū letitia laudant.intra illud: Audiuit z letata ē sion. iō post inuitatoriū cānt cōiter hymnus. Tertio dr hymn⁹: in signū q⁹ sicut legit in actib⁹ Aplor: gentes gauise sūt. q⁹ ad fidem vocate sunt. Porro q⁹ itez nō sufficit laus orīs z cordis: nisi et op⁹ seqūtur: q⁹ fides sine opib⁹ nō pdest: imo mortua est. iō post hymnū sequūt psalmi q̄ bonā operationē designt. Dicunt etiā antipbone q̄ significāt charitatē sine q̄ opus nō pficit. et versiculi de q̄b⁹ in ꝑmio dictum est.

Post ihūs ante lectiones per quas doctrinaz habem⁹ dicit oratio dominica. Primo ad notandū: q⁹ qui eget sapientia z intellectu doctrine: postulet illam a deo: q̄ fm btm̄ Jacobū dat af fluēter omib⁹: z nō improperat. Scōo vt ipsi⁹ oratōis auxilio proficiat nob⁹ ihūs intentio. Tertio vt p illā diaboli tentationes pellantur. Ille enim sentiens nos velle lectiones legere in quibus sanctorū victorie contra ipsum habite leguntur.satagit nos acrius impugnare. Unde nos illa oratione muni-

mus. Dicit aũt secrete. p qđ secretũ regis ꝓsiliũ intelligit: vt proposite similitudinis ꝓsequmur exẽplũ: z vt diligẽti⁹ capiat. vl qz i ea loqmur deo. Ultima tñ ps patẽter cõcludit vt pateat ad qđ oro ipa dicat scz ne lector p phãtasiã tẽtationz efferat: z auditor a lectiõis ĩtellectu z pfectu fraudet. De ß sub ti. de pma dicet. Per pces ꝓ q dñi cam oratiõe añ lectiões sequũtur implorat sanctor ĩtercessio ad obtinẽdũ qđ i ipa oratiõe postulat. Oram⁹ ei dñm vt mittat oparios in messem suã: z aperiat cor nrm in lege sua: z in ꝓcept⁹ suis. ne semẽ ꝑbi dei qđ audituri sum⁹. aut volucres comedant aut spine suffocent: aut in petra vbi non bz humorẽ arescat. Consequnter lectiões q̃ sunt doctrina subiũciunt: z post lectiões responsoria q̃ bona opera significant. De quibus in pemio dictũ est. Illud autem cõsiderandũ est qꝛ in diebus festiuis z dñicis tres dicim⁹ nocturnas. ĩ pfestis vnã. Siqđem in trium nocturnorũ officiis tria tpa repsentam⁹ scz tps ante legẽ. tps sublege. et tps gratie: qꝛ qđlibet trib⁹ distinctiõib⁹ variat. Tempus ante legẽ bas distinctiones habuit. Prima fuit ab adã vsq ad noe Secũda a noe vsq ad abraam. Tertia ab abraaz vsq ad moysen. Tps sub lege bas distinctiones habuit. Prima a moyse vsq ad dauid. Scda a Dauid vsq ad transmigrationẽ babylonis. Tertia a transmigratione babylonis vsq ad chm. Temp⁹ vero gratie has distinctiões habuit. Prima distinctio fuit apostolice z euãgelice ꝓdicationis. Scda tps impugnatiõis per bereses emergentes. Tertia tps pacis qñ scz bereses eliminate sunt. Recte aũt tres nocturni pres seu fideles vtriusq tpis significant. q vigilãtes p dei laudẽ ad etnã quiẽt laudẽ. vñ apls. ad Ro. j. Oẽs stabim⁹ añ tribunal iudicis: z nos q viuim⁹ z q resi dui sum⁹ nõ pueniem⁹ eos q dormierũt. Qz ergo illi bonis insistẽtes op⁹ bene vigilauerũt. merito z nos vt eorũ meritis trinitati placere: et nouẽ ordinib⁹ angelor socii posslim⁹ in nocturnali officio sub antiphonar psalmor versuũ lectionũ responsior nouenario deo laudes canim⁹. Antiphõe ad dilectionẽ. psalmi ad actionẽ versus ad exercitationẽ. lectiões ad dei cognitionẽ. rñsoria ad gaudiũ z cantũ ptinẽt angelor. Nouenarij ꝓ antiphar psalmor lectionũ z responsior p eodẽ accipiunt: ntum ad numeri significationez. De hoc etiã dicet in. vj. pte sub festo natalis et sub feria q̃nta cene dñi. z sub ti. de vij. die⁹ p⁹ pascha. In q̃busdaz tñ eccles̃ qñ or. Te deuz laudam⁹: nonũ responsoriũ non or. Premissas itaq trium tempor nouem diuersitates seu distinctiões inuenim⁹ in nocturnis solẽnitatũ sctor z dñicar. In solennitatib⁹ em̃ sctor tres nocturnas celebrantes imitamur excubias celestis hierlm: q̃ edificat vt ciuitas: z ꝓseruat p angelor excubias q trini trinas distingnũt dũ ter tria trinitati conciunt. sic z nos q in illã credimus. tres nocturnas celebramus. Imitamur etiã in hoc primitiue ecclesie tres interpolatas excubias s q̃ ter in nocte surgebãt ad ꝓfidendũ dño vt pmissum est. Siqđez canim⁹. ix. antiphas. ix. psalmos. ix. lectiones z. ix. responsoria. videlicet in vtroq nocturno tres siue tria ad notãdũ omẽq electos q fuerãt ante legez sub lege z sub gratia associatos esse in cognitiõe sctẽ trinitatis. ix. ordinib⁹ angelor. z ĩ cel ipi trinitati cõgaudere: z vsq in fine sociabunt. Sic ãt angeli pores electis fuerũt. ita z psalmi lectiões pcedũt. In dñicis qz die⁹ in quib⁹ aliud festũ non occurrit tres nocturnos celebram⁹. Et dicũt in pmo nocturno duodecim psalmi z tres antiphone. q̃rũ q̃libet respõdet q̃ttuor psalmis: z in plerisq locis vnus Gloria patri q̃ttuor psalmis respondet. Sane dñicam die dñs sua resurrectione glorificauit: z in ea angelor ꝓsortiũ pmeruim⁹. Unde dñica nor dñicaz resurrectionẽ nobis ad memoriã reducit. z etiã resurrectionẽ oĩm fideliũ qui ab initio mũdi fuerũt: z vsq ad finẽ seculi futuri sunt: qz in resurrectiõe dñi oĩm elector resurrectio significata est. Primũ nocturnũ recolit tempus ante legẽ. temp⁹ scz legis natural. duodecim psalmis illi⁹ recolit resurrectionẽ oĩm sctor z illi⁹ tpis pfectim. xij. ptiarcharũ q tũc maxie viguerũt z vigilauerũt. a q̃bus populus dñi in duodecim tribubus fuit propagat⁹. q fuit dño populus peculiaris. sicut in tempe gre. xij. apostoli preceter pfulserũt. Quaternari⁹ psalmorũ numer⁹ q̃ttuor ꝓncipales seu cardinales ꝑtutes ptẽdit. vicz prudẽtiã. iusticiã. fortitudinem. z tpantiã: q̃s credim⁹ sctos ptiarchas suo tpe p ceter babuisse: z alijs exẽplo mõstrasse. Tres antiphe fidẽ sctẽ trinitat siue dilectionẽ in ea oñdit. Quaꝛ q̃libet rñdet

q̄ttuor ps. Nā q̄libet tenēs fide sc̄ē trinitatis q̄ttuor p̄missis ꝑutib⁹ ē q̄dratus. Ecclesia em̄ in q̄dro posita ē. sic̄ bēt apoc. ca. penul. Jō aūt q̄ttuor psalmi sub vno Al'lia dicunt nec sepant. q: q̄ttuor p̄misse ꝑutes insepabiles sūt: ſz q̄ bz vnā bz oēs. sic̄ ꝓbat Aug⁹. Itē i eo q̄ sub vna gl'ificatōe trinitatis q̄ttuor psalmi copulāt oñdit dictos p̄archas in vna fide trinitat⁹ dictas q̄ttuor ꝑutes habuisse ⁊ ceter⁹ exēplo mōstrasse. Uel q̄ dā oēs psalmos p̄me nocturne sub vna antipha cantāt. ad notādū delectatiōz quā hñt i cognitōe trinitat⁹. Quidā etiā ad quēlibz psalmū dicūt gl'ia ſz p tres antiphas eos distinguūt: q: q̄libet tenet ex suo dono reddere laudes trinitati ex hac delectatiōe quā bz i cognitiōe trinitat⁹. Et attēde q: i p̄ma distictōe tpis añ legē vigilauerūt abel enos enoch et lamech. qō in p̄mis q̄ttuor psalmis innuit. Btūs vir cātat abel. q tāq̄z lignū plātatū sec⁹ decurr⁹ aq̄e dedit in tpe suo fructū iusticie. dū p iusticia ꝓseruanda succubuit. Quare fremuer̄t cātat enos. qui dño i timore fuit. dū nomē dñi inuocauit Dñe q̄d mltiplicati sūt. cantat enoch. quē dñs suscepit dū eū i padisū trāstulit. Dñe ne in furore. cātat lamech. quē dñs exaudiuit dū ei talē filiū dedit. q̄ gen⁹ būanū a furore dei i arca saluauit. Qz igit̄ q̄ttuor dū tantat psalmi dicūt. iō duo psalmi de matutinali officio subtrahūt vicz Cū inuoca. et Uerba mea. Et iō illi poti⁹ q̄ alij: q: p̄m⁹ sp i ꝓpletorio. ⁊ sc̄ōs i sc̄a feria ad laudes dr. In sc̄a ꝓo distinctiōe p̄mi tpis vigilauerūt noe sem heber ⁊ phare: qō i seq̄ntib⁹ q̄ttuor psalmis innuit. Dñe ds̄ me⁹. cantat noe. quē dñs in ista generatiōe iustū inuenit ⁊ iō aq̄s pseq̄ntib⁹ saluū fec̄ Dñe dñs nr̄. cātat sem. quē dñs gl'ia ⁊ honore coronauit. dū eū sup fres p̄is bñdictiōe sublimauit Cōfitebor tibi cantat heber. q mirabilia dei narrauit. cū ciuitatē gigātiū dissipauit. In dño ꝓfido cātat phare. q in vrbe chaldeor⁹ posit⁹ in dño ꝓfidit. cui⁹ ps calicē ignis ⁊ sulphur extitit. In tria distictōe p̄mi tpis vigilauerūt abraaz ysaac iacob et ioseph. qō seq̄ntes psalmi declarāt. Saluū me fac cātat abraaz. quē de⁹ saluū fecit in cui⁹ tpe sc̄us defecit: q: idolatrie fuer̄t Usq̄q̄ cātat Isaac. quē dñs i sacrificio respexit Dixit īsipiēs. cātat iacob: q spes dñi fuit. Uñ ibi dr. Exultabit iacob ⁊ letabit⁹ isr̄l Dñe q̄s habitabit. cātat ioseph: q fuit sine macla. dū adulteriū recusauit. Scōm ꝓo nocturnū dñicale. siue tres psalmi q tūc dicūt cū trib⁹ antiphis ⁊ trib⁹ glorificatiōi b⁹ recolūt resurrectiōez eor⁹ q sub lege mosayca fuerūt: ⁊ lez tūc mlti sc̄i fuer̄t. in tres ordines fuerūt: scz legislator cū suis imitatoribus: ⁊ psalmista cū suis. ⁊ ꝓphe. Fuerunt nāq̄ alīq̄ doctrina legis ꝓtēti. Fuerūt etiā alīq̄ q cū dauid vel ad modū ip⁹ dño psalmos decātauerūt ante arcā ei⁹. Fuerunt et ꝓphe q̄bꝫ datū fuit corrigere pp̄lm doctrina et sapīa sibi a deo data ⁊ p̄dicere eis futura ꝓpt̄ bos tres ordīes tres psalmos dicim⁹. ⁊ q: ist̄i seruierūt trinitati cū delectatiōe spirituali. iō ad singl'os dicim⁹ gl'ia p̄ri cū antipha. Qui ām oēs psalmos p̄ie nocturne dicūt sub vna antipha: ⁊ oēs sc̄de nocturne sub trib⁹ b̄ attēdūt: q: ⁊ si illis q̄ fuerūt tpe legis nature. reuelata fuerit aliq̄ntulū veritas. illis tñ q fuerūt sub lege moysi magis et inde maior ē eis exultatio: qō notat antiphonar⁹ triplicatio. Preterea illis q fuerūt sub lege nature: p̄missa fuit hereditas: sed bis q fuerūt sub lege moysi collata. Et nota q in p̄ma distinctiōe tpis legis vigilauerūt sacerdotes vt aaron cū docuit: q̄s ex p̄mit psalm⁹. Cōserua me: q̄r dñs ps fuit hereditat⁹ ⁊ calicis. In sc̄a iudices vt gedeon dū iudicauit: q̄s exp̄mit ps. Exaudi dñe iusticiā meā: q̄r iudiciū p̄dix̄t de vultu oīpotētis In tertia reges: vt salom̄ dum pp̄lm rexit. q̄s īsinuat ps Diligā te: q̄s dñs ꝓstituit sup gētes. In tertio ꝓo nocturno tres ps. dicim⁹. recolētes resurrectiōz oīm illor⁹ q tpe gr̄e siue in nouo testamēto i tribus mōi ptib⁹: scz asia. africa ⁊ europia viguerūt ⁊ vigebūt. Et q: tpe gr̄e marie fct̄a est reuelatio ⁊ ipletio ꝓtat⁹. iō psalmi illi cantāt sep⁹ cū antiphis bñtribo alīa ad maius gaudiū designādū. put plen⁹ in sexta ꝓte sub natali dicet. Hinc etiā est q in quibusdaz eccl'iis sp in oī tertio nocturno siue dñicali. siue festiuali. lectōes ex nouo testa. subiunct⁹. s. exp̄ositiōes euāgelior⁹. Et dr Te deū laudam⁹ Et attēde q̄m in p̄ma distinctiōe tpis gr̄e vigilauerūt apl'i q exp̄munt in ps. Celi enarrāt: q: in oēm terram exiuit son⁹ eor⁹. In sc̄a martyres: q̄s ōclarat ps. Exaudiat te: q: dñs ꝓterit eos i die tribulatōis eor⁹. In tertia confessores: q̄s innuit ps. Dñe in ꝑute. q nō sūt fraudativo lūtate labior⁹ suor⁹ Illud ergo itereſt inter ꝓ. ps. p̄mi nocturni q sine antiphis dicūt

q2 ñ ꝙlibz eoꝝ bz antiphaz.z tres psalmos
aliox nocturnox ꝙ cū antiphis dicunt.qđ
interest int.xij.patriarchas ꝙ pegrini erāt: et
sperabāt hereditatē quā eozū posteri posse
derūt:z eoꝝ posteros ꝙ terrā pmiſſionis eoꝝ pro
missaz hereditaueꝛt. Int illos ꝗz tres ps.
tertiū nocturni ꝙ dicūt cū antiphis bñti
bus alla.z illos scōi nocturni ꝙ dicūt cum
antiphis sine alleluia illud interest quod
interest inter illos qui habuerunt testamē
tum imitandum: eos qui habent non imi
tandū. Maioꝛ nāq; ē gloriatio noui ꝗ ve
teris testa. et de pceptis ꝗ de promissis.

Premissi igit tres nocturni sunt illi tres
anni ficulnee quā dñs inutilē inuenit dicēs
de illa.Dimitte me vt succidā. Et rñsuz ē ei
Adhuc dimitte eā h anno vt circūfodiā eā
et mittā stercoꝛa.Cāram⁹ ei in pma noctur
na vt recolētes facta patrū ꝙ sub lege natu
re fuerūt:nō inutiles inueniamur. Cantamus
etiā in scōa z tertia vt recolētes facta
patrū ꝙ sub lege mosayca:et ꝙ etiaz añ nos
fuerūt sub lege gr̄e. nō iutiles inueniamur
Etsi inutiles sim⁹:oꝑtet ꝙ pastoꝛ noster fo
diat circa nos dicēs.reducendo nobis ad
mēoꝛiaz mortē illoꝝ ꝗs vidim⁹ paulo ante
floꝛere. Fili vide ꝗ fortis fuit ille.ꝗ nobil
ꝗ diues ꝗ potēs.z ecce ad mōtū transi
uit Oꝑtet etiā vt stercoꝛa ponat:pctā vicz
añ oc̄los nr̄os ponēdo:z si h nō bz effectū
dicat. In pr̄io est ꝙ dñs ad radicē arboꝛ
securim ponet:z si te iutilē inueniet in ignē
eternū vbi ꝑpetuo cōbureris p̄ciet Dicto
de nocturnis festiuitatū z dñicaꝝ.nūc ō no
cturnis ferialibz siue nō solēniū dierū pau
ca dicam⁹ Et ꝙđ in ill̄ dicim⁹.xij.psalmos
vt nos ōo debere fuire. in.xij.noctis horis
oñdamus.cuilibet hoze vnū psalmū attri
buētes.cū nō possim⁹ iugit̄ deo fuire.put
in pemio dictū ē. Olim ꝙđ varie psalmi ca
nebāt.Nā alij ꝙnq;ginta.alij pl̄es.alij pau
ciores dicebant. Sz angelo reuelāte pr̄es
ꝑuenerūt vt.xij.dicerent.Qui psalmi bini z
bini dicunt.ad notādū ꝙ sine charitate q̄
ad min⁹ int duos ꝑsistit laudes nr̄e vl̄ opa
nr̄a nihil ꝑsunt. In ꝙbusdā tñ eccl̄ijs in die
b⁹ pfestis int duos psalmos gl̄ia p̄ri inter
ponit.ad notādū ꝙ chr̄s est dei z hoim me
diatoꝛ. In alijs ꝙo eccl̄ijs duo psalmi sub
vno gl̄ia p̄ri terminant:ad notandū ꝙ lau
des nr̄e tūc ōo accepte sunt si in charitate
maneam⁹ z sic int duos psalmos nihil iter
ponūt:qz int deū z primū i ꝗꝝ dilectōe cha
ritas ꝑpe ꝑsistit mediū nō hēt. Et ꝗm h in
xij.psalmis septies tātū gl̄ia p̄ri ōz.sic sex sūt
moi etates.Propter hoc boi a natiuitate vsq;
i finē vite sex etates natural̄ accidūt.ita in
ꝙtidiano nocturno septies ōz gl̄ia p̄ri: vt reco
lam⁹ qz vsq; i finē i dilectiōe ꝑseuerare de
bem⁹.Propt eādē etiā cām tūc sex antiphe
dicūt.q̄ ꝙd ꝓcēt i pemio dictū ē Vl̄ ppt sex
opa miscōie.q̄ si obꝛuauerim⁹.de tenebris
hui⁹ noctis vl̄ mortis ad verā lucē z vitā gue
niem⁹ eternā. Tres ꝗz lectiones q̄ tūc dicūt
doctrinā electoꝝ triū tpm ꝓcāt. Et cū ipsis
int̄polate tria rñsoria dicūt.ad notādū ꝙđ
electi in trib⁹ tpib⁹ docuerūt: z ꝙđ in
trib⁹ etatib⁹ agim⁹.ad dñi trinitatē referi
m⁹.z trinitatē in fide spe z charitate glorifi
cam⁹. Rñsoria cū a rñdendo dicūt. Ad h
tres lectiones dicūt:qz dñs tres posuit vigi
lias dicēs. Si in pma.si in scōa.si in tertia
vigilia venerit:z ita inuenerit beati sūt ser
ui illi. Que tres vigilie tres etates designāt
scz puericiā.iuuentutē.z senectutē.in ꝙbus
bñ vigilādo deū laudare debem⁹. Et nota
ꝙ psalmodia triū nocturnoꝝ tā dñicaliuz
ꝗ ferialiū dicta vocat. Un Ero.iij. Uiam
triū dieꝝ ibim⁹ i solitudie. Sane Greg.
vij.constituit vt in die resurrectiōis vsq; in
sabbatū in albis. et in ꝑ die pentecostes vsq;
in sabbatū eiusdē tres psalmi tantū ad no
cturnos.tres ꝗz lectiones dicant. Omnib⁹
ꝙo alijs dieb⁹ p totuz annū si festiuitas est
nouē lectiones legant.alijs ꝙo dieb⁹.s.in fe
rijs.tij.ꝑs.z tres lectiones legant. In dñi
cis ꝙo dieb⁹ exceptis dñicis paschē z pen
tecostes.xviij.psalmi.z.xij.lectiones dicant
Illi āt ꝙ singul̄ dieb⁹ p̄ter hebdomadas pa
sce z pentecostes tātū tres psalmos z tres le
ctiones dicūt: nō ex regl̄a sc̄oꝝ patꝝ:sz ex fa
stidio h facere ꝓbant. Nocturnis finitis cāpane pulsant:z te deū laudamus alta
voce cāt̄ ad notādū ꝙ mā̄feste z mirifice eccl̄ia tpe gr̄e laudat deū: z ad ꝓcāduz ꝙ
si bonis opib⁹ doctrine sc̄ē bene rñderim⁹
ad celestē laudē cū angel̄ ꝑueniemus. Cant⁹ ꝗz tūc alta voce fact⁹ gaudiū mulieris de
drachma ꝑdita inuēta ōsignat. Q ꝙo finis
eiusdē cāt̄ici ibi. Per singl̄os dies r̄c.z alij
ꝑsus seq̄ntes alt⁹ canunt. ꝓcat ꝓgratulationē vicinaꝝ:quā mulieri ꝑpter drachmā
reptaz fecerūt. Cōpulsatio ꝙo campanarū
cōuocationē vicina z repñtat. In ꝙbusdaz
etiam eccl̄ijs luminaria accenduntur.
Nam et mulier ipsa lucerna accensa to-

Quare ad nocturnos non dicuntur alleluia et de reliquis nocturnis.

De nocturnis per hebdomadas

tā domū enertit. Hoc etiā significat q ecclesia catholica p chīm extrahīt ō inferno Uel ipe hymn⁹ futuꝝ gaudiū ꝛ letitiā repsentat, quā eccl'a reḡescēs a laboribꝫ suis erit in die iudicij ꝓsecutura. Et est sciēdum q cū btūs Ambrosius btm̄ Augustinū de manicheis ꝓuersum baptizasset dixit: Te deum laudam⁹. Augustin⁹ ꝓo respondit: Te dm̄ ꝓfitemur. Et illo dicēte. Te eternum patrem. ille respondit, Tibi omnes angeli ꝛc. ꝛ sic totum illum hymnū alternatim composuerūt. Post te deum laudamus. vel quādo illud nō dicit. post oēs lectiones ꝛ responsoria dicit ꝓsus a sacerdote p quē excitat audientes vt in dei laude pmaneant. Et dicit voce magis demissa. ad notādū q nō pdest clamoꝝ vocꝫ nisi assit clamoꝝ cordis. Uer btūs Benedictus aliter officiū noctis ordinauit. nō tm̄ dissentiēs a pmissa eccl'ie ordinatiōe. vl' illi ī aliq̄ ꝺicēs: sꝫ ordini suo q̄ddā peculiare ꝓstituēs. Ipe nanq̄ instituit semel dici De⁹ in adiutoriū meū intēde. Et ter: Dñe labia mea ape. pt reuerētiā vnitatꝫ ꝛ trīnitatis. Deinde psalmū. Dñe q̄d multiplicati: eo q a somno surgēs dicit in eo Ego dormiui ꝛ somnū cepi ꝛc. Deinde in pmo nocturno sex psalmos ꝛ quattuoꝝ lectiōes cū totidem respōsoriis cantari instituit. ꝛ totidem in scō. p ꝫ vitā ꝓtemplatiuā innuens ꝛ actiuā. Senari⁹ em̄ psalmoꝝ numerus vitā designat actiuā. in q̄ sex misericoꝝ die opera ꝓuenit exercerī siḡs ad ꝓtemplatiue vite pfectionē voluerit puenire: q̄ p q̄ttuor euāgelia designat. ꝛ p quattuoꝝ lectiones silr figurat. Quaternari⁹ q̄dē numer⁹ apud monachos q̄dratā stabilitatē ꝛ euangelicā in sanctis exprimit: seu q̄druplicē sensum scpturarū pter q̄drigas Aminadab id est historialē: allegoricū: tropologicū: et anagogicū. In tertio ꝓo nocturno tria cātica cantari instituit ī laudē trinitatis: a q̄ nob vite pfectionē dari cū charitate credimus ꝛ speram⁹. Cātanť aūt illa cātica cuz alla. qō est canticū celestis leticie. vt p hec totā trinitatē esse dignā celesti laude ostendat. ꝛ ad quā plene laudandā non sufficit laus būana. Quattuoꝝ ꝓo lectiōes de euāgelio q̄ sequunť ſcant q laudatores dei p q̄ttuoꝝ euāgelistaꝝ doctrinā debēt eē q̄ttuoꝝ ꝓtinby ī signiti. Per q̄ttuoꝝ etiā rīsoria laudātiū alacritas designat. Sed ne ħ bonū agētes illud sibi ascribāt: sed totum dei laudi attribuāt: ꝛ se illi⁹ seruos ostēdāt sub iūgiť Te deū laudam⁹. Postea legiť euāgeliū qō ſcat denariū. i. vitaꝫ eternā. q̄ digne deū laudātibꝫ in fine reddet. Ad qō sequiť Amen. i. fiat nobis qō ex euangelio credimus et speram⁹. Hymnus ꝓo q̄ sequiť. scꝫ Te decet laus ꝛc. gaudiū qō sancti post laborē habēt de remuneratōe denarij significat. Monachi autē nūq̄ nouem lectiones dicūt nisi in exequijs mortuoꝝ. Unō ꝛ in triduo ante pascha nouem dicunt quasi exequias dñi repsentantes. Ad laudes au tē instituit psalmū illū. Deus misereat nostri ꝓmo absq̄ antiphona decantari. Tum q: tenebris fatiscētibꝫ diluculo matutine laudes cantantur: ꝛ in eo dicit Illumiet vultū suū sup nos. Tū q: hoc officiū ad dñj pertinet resurrectionē. per quā accepim⁹ misericordiā ꝛ bñdictionem Rursus monachi dñicaꝫ oratiōne in voce dicūt ꝓpter simplices q̄ eā nō intelligūt. aut obliuiscūt. ꝛ ꝓperversos qui spinaꝫ odij gerentes in corde fratrē odiūt. nolētes dicere Dimitte nobis debita nr̄a sic ꝛ nos dimittim⁹ debi. nr̄is. Hoc igiť dicere compellūtur in publico vt purgētur ab illo vicio. tā in fine noctis. i. ī matutinis laudib⁹. q̄ ī fine dici. i. ī vespis vt noctē aut diē ñ ptrāseāt sine rec̄ciliatōe frīs. In alijs aūt horaꝫ nō dicūt ī voce q: se pe ꝓtigit frī frem irasci: ꝛ q̄dā furoꝝ ī petu cōmoueri. q̄ licꝫ statī aīm ñ cohibeat. exꝑectandus tamen est ad veniaꝫ. sufficit enim si non sol oriatur super iracundiā eius: Dicūt etiam quattuoꝝ solūmō psalmos adverspas. put ī. vj. pte sub ti. ō tpe aduēt⁹ dicet.

Nō vacat etiā a mysterio q monachi se toto corpe ab oriēte ī occidētē girāt. fcātes deū vbiq̄ adorādū fore: q̄i vbiq̄ pūtem. vl' q: rōnabili motu ab ortu nr̄e natiuitatis vsq̄ ad occasuꝫ mortꝫ eū seq̄ tenemur. sic ꝛ firmamētū natural'r ꝓtik ab oriēte ī occidētē. Hoc etiā q̄dā designāt eccl'ie i q̄bꝫ dicētes: glia patri se inclināt ad oriētē: ꝛ subdentes. sic erat ꝛc. se ꝓtūt i occidētē Deuotō ei in diuinis officijs ē fuāda. Quia ꝓo monachoꝝ officiū ad nos nō ptinet ad pūs de illo sufficiat ħ dixisse Ultio nota q monachoꝝ ordo figurā cherubin (q̄ int angelos ordines eximioꝝ pdicať) habere pbať. Hā sic cherubin ita ꝛ monachi sex alis velanť. dicēte scpturā. Sex ale vni ꝛ sex ale alteri Due q̄dē in capurio q̄ caput tegiť demonstrāt. Illud ꝓo tunice qō brachijs extēdiť

siue dextra siue leua, alias duas dicim⁹ eē alas. ⁊ ante retro alias duas. ⁊ sic illud q̄ cor⁹ tegit sex alar⁹ numer⁹ implere asserit Habit⁹ q̄z eor habitū imitat sctōr⁹. De bellia nāq̄ legit. Uir pilosus ⁊ zona pellicea accinct⁹ renib⁹. ⁊ ō ipo ⁊ ō ill' silib⁹ ōt apls Circūierūt ī melotʒ ⁊ ī pellib⁹ capnis Et ō Joāne bap. inq̄t euāgelista. Zona pellicea circa lūbos ei⁹. Adhuc cuculla mō achor sūpta ē a collobūs apl'orū q̄ vt dalmatica formabant. ⁊ ī eis forma crucis p̄ferebat. qz illi se victūs ⁊ ꝯcupiscētūs crucifigebāt. Ei⁹ nigredo est mōi ꝓtēpt⁹. lōgitudo pseuerātia ī bono.

De laudib⁹ matutinis

Unt nōnulli qui

Esdre ordinē seq̄ntes. ō q̄ ī p̄ncipio hui⁹ p̄tis dictū ē. Matutinas laudes a nocturnis diuidūt: illas forte p se officiū asserētes. ⁊ mane auroza rutilāte illas dicētes. put ī ti. p̄rio dictū ē. Tali nāq̄ hora chr̄s victor a mortuis resurrexit. Unde Marc⁹. Surgēs iesus mane p̄ma sabbati. Ul' saltē ei⁹ resurrectio ī matutino notificata ē. Tali etiā hora sup̄ mare ambulauit. Merito g̈ ī hac hora laudād⁹ ē. vt ipe q̄ nos p suā sctām resurrectionē saluauit: sup̄ mare hui⁹ seculi nos ire faciat sicco vestigio. sic̄ Petr⁹. Hac etiā hora mōm ⁊ angelos creauit. q̄ statī post creatione suā cānico laudes creatori suo iubilauerūt. Laudes g̈ matutinas rubescēte auroza dicūt. s. ī q̄rta vigilia quā lucifer totā illustrat. qui ⁊ matutin⁹ ōr a mane qō est lumē. qz nobis lumē mane reducit ad coronā gl'ie obtinēdam: iuxta illō. Nō sit vobis vanū mane surgere ante lucē. qz p̄misit dñs coronā vigilantib⁹. Quid aūt significet tp̄s matutine laudis: dictū est in p̄ncipio p̄cedēt⁹ tractat⁹. Dicunt ār laudes: qz illō officiū laudē p̄cipue sonat diuinā. quā ei facim⁹ p eo q̄ a tenebr⁹ erroris nos ad lucē seu viā p̄ritatis reduxit: ⁊ ad tētatiōes diaboli repellēdas. Unde Esa. xxvj. Exp̄gisciminī ⁊ laudate q̄ habitatis ī puluere: qz ros lucis est Deꝰ matutinali officio ōr p̄pheta. Ad te de luce vigilo de⁹ Sane matutinū ⁊ vespertinū officiū iō canim⁹ q̄si dño iuge sacrificiū offeram⁹. Offerebāt em̄ dño ī veste. iuge sacrificiuz. i. mane ⁊ vespe. Sed vesp̄tinū digni⁹ erat matutino. qz p̄ingui⁹ vt iudei dicūt. put sub vesp̄is dicēt. Nos aūt p matutinū officiū intelligim⁹ legem. p vesp̄tinū saluator⁹ passionē: q̄ ī vespera mōi. s. in sexta etate obtulit se deo p̄ri p nobis. Unde. Eleuatio manuū mearū sacrificiū vesp̄tinū. Rūdet ār ꝰ officium illi. qz ibi psalmi ponunt sub q̄nq̄ distinctiōib⁹ p Gloria patri: sicut ⁊ ꝰ. Itē ibi ⁊ hic hymn⁹ cū lectiōe ⁊ p̄siculo. Ibi etiā cānticū marie ⁊ hic cānticū Zacharie. Quia ꝓ officiū vespertinū dignius est p̄pter rē dignioꝛē quā significat. omnia in maioribus solēnitatib⁹ in vespertino solennius cantam⁹ q̄z in matutino: respōsoriū interponētes. Isiō. ōr in li. Etym̄. q̄ officiū matutinū est ī lucis incitio: sic appellatū a stellalucifero: q̄ oriē mane inchoāte: vt dictū est. Hoc officiū laudum plenū est laudib⁹ put dictū est in p̄ncipio p̄cedētis tractat⁹. ad q̄s sacerdos p ꝓsum quē p̄mittit excitat auditores. q̄ est q̄nq̄ In matutinis meditabor in te. q̄nq̄: Excelsus sup oēs gētes dñs. Uel ali⁹. Et deinde diuinū implorat auxiliū dicēs De⁹ ī adiutoriū meū intēde. Postmodum chor⁹ ad idē festinās auxiliū in sūma trinitate gl'ificat deū dicens. Dñe ad adiuuandū me festina Gl'ia p̄ri. Deinde antiphona inchoat. Circa q̄ notādū est q̄ q̄dā ecclesie ī dñicis q̄ sūt a p̄ma dñica post epiphaniā vsq̄ ad septuagesimā. ⁊ ab octaua penteco. vsq̄ ad aduētum dñi canunt ad laudes all'a loco antiphōe. p oīb⁹ psalmis. Tū qz vt p̄missum ē ꝰ officium laudib⁹ ē plenū. All'a ei laus ē āgelica. Tū qz dñici diei r̄surrectionē dñi r̄p̄tāt. Sic̄ g̈ ī tpe pascali q̄ō ē resurrectōis all'a mlt'iplicat. sic merito ⁊ ī eis dz mlt'iplicari. Et ē attēdēdū q̄ ī dñicʒ q̄ sūt ab octaua ep̄hie vsq̄ ad septuagesimā ꝯcinūt all'a: iuxta cānticū q̄rūdā antiphonar⁹ ad natitatē dñi ptinētiū. In dñicis ꝓ q̄ sūt ab octaua pēte. vsq̄ ad aduētū cānāt all'a iuxta cantū ferialiū antiphōarū q̄ dicūt ad bñdict⁹ ⁊ de ipo sumunt. Qz igit' ī singul' dñicis p̄varietate antiphonar⁹ ip̄ar⁹ etiā cānt⁹ ī all'a variant. iō iuxta breuitatē vl' plicitatē cuiuslibz antiphe iuxta c⁹ cānticū canit: multiplicat vl' minuit ī singul' dñicʒ nūer⁹ all'a. Ad hoc iō ī all'a cert⁹ nūerus ñ p̄finit. q̄m̄ quotē aīe cert⁹ nūer⁹ vel mod⁹ ī laudād⁹ deū p̄figi nō p̄t. In alīs ꝓ ecclesīs passim ī oīb⁹ dñicis ad p̄mos tres psalmos loco antiphe q̄si ad itonādū psalmos bis ꝯcinūt all'a. ad insinuādū q̄ in ōi laudē ex caritatʒ feruore p̄cedūt Hec cā

tant illud iuxta alicuius antiphone cantū ad notandū q̄ iuxta Ap̄l'm charitas non emulat. Ad psalmū ꝙo Bñdicite, cantant antiphonaz Tres pueri, cui nec iubil' nec all'a subiicit ꝓpt̄ rōnes infrascriptas. Ad psal. ꝙo Laudate dñm, ter dicūt loco antiphone all'a, nō iuxta alicuⁱ anthē cātū: sz dūtaxat ad inchoādū psalmū. Terq̄ ū ꝛ ōr. Prāo qz ñdet trib⁹ psalmis sub ipso psalmo Laudate ꝓtentis. Scōo ꝓpt̄ triplicē ordinē iustoꝝ deū laudātiū: de q̄ ifra dicet. Pozro in laudib⁹ matutis q̄nq̄z psalmi dicunt: vt q̄nq̄z sensuū repatio notet: et ꝓpter q̄nq̄z stat⁹ eccīe. Prim⁹ ps. est. Dñs reguit in q̄ laudat ōs q̄ firmauit orbē tre. s. ī fide ꝛ in resurrectiōe. Et iō h̄ psalm⁹ ptinet ad regnū chr̄i. Scōs ē Jubilate, q̄ ptinet ad ꝓfessores. Uñ ibi ōr. Introite portas ei⁹ ī ꝓfessiōe. Et recte icipit a iubilo: qm̄ ꝓfessio valde placet deo. Terti⁹ ē: De⁹ ōs me⁹ ꝛc̄. q̄ ꝑcat statū martyꝝ: q̄ sitiunt ad dñm. Uñ ōr ibi Sitiuit ī te aīa mea. Et qm̄ tota nr̄a sit ꝛ intētio eē ōz ī trinitate ꝛ ad trinitatē, iō seq̄t ps. De⁹ miſeat nr̄i: in q̄ tota trinitas notat: dū ibi ōr: Bñdicat nos ōs ōs nr̄ bñdicat nos ō⁹ ꝛc̄. Dicit etiā ter deus ꝓpt̄ p̄rem ꝛ filiū ꝛ spm̄sctm̄. Quart⁹ est canticū triū pueroꝝ Benedicite: qđ est Danie'. iij. ꝑcans statū antichr̄isti: vt iam ifra dicet: ꝛ ī fine h⁹ psalmi nō ōr Gl'a p̄ri. Prāo qz ꝓpt̄ ꝓfessionē fidei piecti sūt tres pueri in caminū ignis. in q̄ facto maxīe ōo et trinitati derogatū ē. Scōo qz vltimus ꝑsus illi⁹ psalmi idē dic̄ qđ Gl'ia p̄ri. et ī diuinis scp̄turꝫ nihil ōz supuacuū eē. Tertō qz in ipo psalmo distincte tota trinitas notificat: ꝛ laudat de⁹ ī creaturꝫ. Rursus duz psalm⁹ ille ōr: nec sedere nᶜ genua flectere debem⁹: sic̄ dicet sub sabbato q̄ttuoꝝ tpm̄ prime hebdomade q̄dragesime. Quitus psalm⁹ ē Laudate dñm. in q̄ status ille notatur qñ post mortē antichr̄isti ꝓuertentur iudei vt iam dicet. et ī fine ei⁹ ōr Gloria p̄ri. ad oñendū q̄ p bonā opatiōez sociabimur angel'. qui incessant deū laudant.

Pōt etiā dici q̄ in laudib⁹ octo psalmi dicunt: qz officiū istō mystice recolit statū ecc̄lie ab initio ap̄lice stabilitatis: vsq̄z ad pfectionē electoꝝ: q̄ in fine mūdi futuri sūt. sub q̄ statu octo ordies ecc̄lie siue electoꝝ in ecc̄ia sctā p baptismū saluari reperiunt. sicut ī arca Noe octo aīe illos significantes p arcam saluate sc̄. Per diluuiū enim baptism⁹. p arcā ꝙo ecc̄lia ꝛcat. Prim⁹ ordo fuit ecc̄lie ꝑmanue in iudaico ꝑplo conuersanꝫ: q̄ p chr̄i ꝓdicatōz ffozmata ꝛ edificata ē: sic̄ mōstrat ille ꝑm⁹ psalm⁹ Dñs regnauit. in ꝑmo ei⁹ ꝙsu. vbi de saluatoris regno ꝛ ō ipsi⁹ agit ꝑtāt. In scōo ꝙsu agitur de fundatiōe ecc̄lie: q̄ tūc cepit fieri super illud fundam̄tū qđ est chr̄s. iuxta apostolū. De q̄ etiā fundamēto in tīt. eiusdem psalmi hī. Cantat ḡ hic psalm⁹ in laudibus qz ꝓtinet laudes chr̄i. Scōus ordo fuit ꝑmittue ecc̄lie intrantꝫ ad gentes p ꝓdicationē dñi ꝛ ap̄lorꝝ monētiū oēm terram. i. omnē gentē ad iubilandū deo. qđ mōstrat scōs psalm⁹ Jubilate ōo ois tra. Tertius ordo fuit credentꝫ gentilitatꝫ: quā tertius psal. Deus ōs me⁹: mōstrat offerre grās ꝛ beniuolētiā ap̄lorꝝ vocatiōi. Quart⁹ erit resipiscentꝫ iudaici ꝑpli p Enoch et Heliā ꝓuersi: quē ille ꝗrt⁹ psal. Deus miſeat nr̄i monstrat ad deū reuersū poscere miscōiaz eius. ꝛ tunc gaudebūt se cogñscere viaz dei quā in gentib⁹ eē ꝓgnoscēt. Quintus erit eoꝝ q̄ futuri sunt tpe antichr̄i. in cui⁹ figurā ꝑcessit Nabuchodonosoꝛ: q̄ licz tribulabit scōs vtriusq̄z ꝑpli. nō tñ ōsistēt bñdicere deū. ad instar triū pueroꝝ: q̄s de⁹ liberauit de camīo ignis. q̄ p illō q̄ntū canticum Bñdicite recolunt. Eo enī tpe iusti purgabunt velut in camīo ignis: non tñ vrent: sz ibi accipiēt formā auri. Uñ Job in Apoc̄. vidit pedes eius similes auricalcho: sic̄ in camino ardēti. Uñ rite seq̄t ille psalm⁹: ꝛ ꝓpt̄ tribulatōez quā desigt antiphōa illi⁹ sine all'a: ꝛ ipse sine gl'ia p̄ri cātat. Hymn⁹ āt ipse tres hz distinctōes. In ꝑma inuitant ī supiozes creature ad laudem creatoris. s. q̄ sunt sup̄ celū q̄ in celo ꝛ q̄ in aere. In scōa inuitant ad h̄ creatē terrene et q̄ mouent in aq̄s: In tertia inuitantur oīes spūs ꝛ aīe: vt cū oi creatura dñm bñdicam⁹. Quia sic̄ tres pueri Nabuchonosoꝛ ꝛ caminū ignis. sic ꝛ nos diabolū: ꝛ infernī incendiū euasim⁹. Letet h̄ canticum bene ꝙuenit diei dñico ꝛ cuilibet festiuo: qz in ꝑma die dñs vniuersa creauit: ꝛ per suā resurrectōez post modū innouauit. iō q̄z in ea die et in festis que resurrectōez dominicā imitāt ōr. in q̄ die creature ad creatoris laudē inuitant. Hinc etiā est q̄ eedē laudes sūt ī dñicꝫ diebꝫ ꝛ festiuitatib⁹ scōꝝ ꝛ in tpe paschali: qz repñtāt gaudia resurrectōis chr̄i ꝛ nr̄i. Sextus septim⁹ ꝛ octau⁹

erit eoꝝ q̄ vniuersal'r et tribꝰ mꝰi ptibꝰ sc̄z et Asia. Aphrica: z Europa: conuertendi et colligendi sunt: qui post antichristi psecutionē z ei⁹ mortē maiore pace fruēt vsq̄ in diē iudicij quā nūc habeat ecclia. Tunc enī erit senect⁹ in miscōia vberiū in q̄ quiete dupler ordo iustoꝝ. s. ꝑiugati. ꝯtinētes et ꝑgines: q̄ Job Noe z Daniel exp̄mūt et general'r vniuersi sancti q̄b⁹ aureola dꝫ bet: q̄ in tribꝰ mꝰi ptibꝰ de tribulatōe euadent: regnaturi cū sp̄ōso ecclie celebrabūt laudes dei q̄ ꝯtinenk in illis tribꝰ psalmis sc̄z Laudate dñm ō cel. Cantate dño cantic̄ū. et Laudate dñm i sc̄tis. Queritur autē: q̄re bi tres psalmi sub vna antipho na et etiam sub vno Gloria patri dicūtur Rñdetur ideo: q: p̄missi sextus septimus et octauus ordies electoꝝ: q̄ et dict⁹ tribꝰ mūdi p ptibꝰ colligenk: sine alio q̄ intervallo simul erunt z parit glorificabunk. Continēt etiā ipsi tres psal. triumphū de mūdo: carne: z diabolo. z q̄m vnū sine alio nō habek: ideo merito cōiunguk. Querit quare p̄missi duo psalmi. s. De⁹ de⁹ me⁹ zc Deus misereak nostri. ꝯbinank. z sub vna gloria patri. z sub vna antipbona dicūtur Ad quod q̄druplex est respōsio. Primo quia p̄s Deus de⁹ meus. ꝓcat sitim ad deum: in p̄s. Deus misereak nr̄i. trinitas notatur vt sup̄. Ad significandū igit sitim et desideriū continuū ad deū h̄ fit. Scdo ad notandū q̄ añ psecutionē antichr̄i populus credentis gentilitatis (qui recolit p psal. Deus ds me⁹) z iudaicus ꝓp̄s relipiscens (q̄ recolit p psal. Deus misereak nr̄i) vnū erūt in fide. z post q̄ hi ꝑuicti erūt: veniet antichr̄i tribulatio: vt p̄missū ē. Tertio: q: ꝑm⁹ psalm⁹ illoꝝ ꝓcat dilectōꝝ dei. Unde ibi dicit. Sitiuit in te aia mea zc. Secundus dilectōez primi. Unde ibi dr Cognoscam⁹ in omnibꝰ gentibꝰ salutare tuum. Que ita cōnexe sunt: vt vna sine altera in chr̄istiana ꝓfessione non habeatur. Quarto q: gr̄a q̄ ecclia in ꝑmo psalmo sitire videt. in scdo collata ei monstratur. Unde ad gr̄arū actionē inuitak cū dr ibi: Confiteank tibi ꝓp̄li deus zc. Rursus ō in fine ipsi⁹ psal. Deus ds me⁹. nō dr glia p̄ri. q: in eo agit de miseria būani generis Uñ ibi dr Sitiuit i te aia m. Hō ei oēs psalmi ō miseriꝰ: miscrq̄ alijs aduersitatibꝰ tractātes: laudāt illū. p illū: q̄ tñ debe rēt. Sed seq̄nti psalmo. s. De⁹ misereak sub ꝛcit Glia p̄ri. q: in eo agit de miscōia dei. p quā generi būano bona ꝯferūt: et mala remouent. Leteꝝ p̄dicti duo psalmi z psalm⁹ ille Laudate dñm. nūq̄ variant. ad designādum q̄ sine fide z desiderio trinitat⁹ q̄ in p̄missis duobꝰ psalmis vnit⁹ exp̄mūt et sine laude dei q̄ p Psal. Laudate desig̃t nunq̄ ebrian⁹ eē dz. Queritq̄ q̄re eccl'ia in psalmo illo Jubilate. ad iubilandum nos inuitat: z tñ ipa nō iubilat. Ad q̄d dici p̄t q̄ officiū laudū dñi resurrectōis ꝓcat q̄ iā ꝯpleta i capite. s. i chr̄io: adhuc ē in mēbr⁹ ip̄lenda. Ad notādū igit q̄ iā i pte ip̄leta est: nō dr iubilus in fine antiphoꝝ p̄tim illaꝝ q̄ dicunk sup psalmos in q̄bus fit mentio de resurrectōe. Est ei iubil⁹ cant⁹ spe gl'ie ꝯceptus. Quia ꝓ resurrectio ad huc i mēbr⁹ ip̄lenda ē. iō in quibusdā antiphonis iubil⁹ dr. Uñ z i tpe paschali i ꝓsicul' z rñsoꝝ: z in all'a iubilam⁹ ꝓp̄ nrām resurrectiōez quā speram⁹: quā q: nō videmus: nec adhuc plene exp̄mere possum⁹: iō p vocē nō significatiuā iubilā'. In antiphonis q̄ nō fit iubil⁹ ꝓp̄ resurrectōez dñi q̄ impleta ē: nec etiā in antiphis laudū: in q̄ꝝ psalmis mētio fit ō resurrectōe dñi vt in p̄mis tribꝰ psalmis: n⁹ i fine anthe q̄rti psalmi. q: nabuchodonosoꝛ videns tres pueros i camīo ignis positos. vidit et q̄r tū cū eis. s. chr̄m eos ꝯsolantē. Qui enī in tribulatiōe sc̄ h̄ solū orāt ne deficiāt: z potius est tūc locus timēdi q̄ sperādi. Ideo i fine antiphe h⁹ psalmi nō dr iubil⁹: ꝑtī q: in tribulatiōe scōꝝ glia dei nō apparet. Sz in fine antiphe q̄ dr sup̄ psalmū Laudate dñz. dr iubilus: q: in illo ñ fit mētio de resurrectōe. sz de spe gl'ie quā expectā⁹ et q̄ est iubil⁹. De h̄ iubilo dictū est in premio h⁹ ꝓtz. Porro p̄m⁹ psalm⁹ laudū in dñicis. s. Dñs regnit. q̄ est psalm⁹ leticie: cōmutak in ferijs in psalmū Miserere mei ō qui est psalm⁹ penitētial'. Circa q̄ notandū est q̄ dies dñici et festiui recolunt resurrectōem sanctoꝝ: qui fuerūt ab initio z erunt vsq̄ in finē seculi. Uñ in dominicalibus z festiuis laudibꝰ recolentes regnuz domini post eius resurrectōez a morte corporis: siue gloriā resurrectionis electoꝝ. canim⁹ psal. Dñs regnit. q̄ tñ i dñicis dr ad p̄mā. a septuagesima vsq̄ ad pascha. prout ibi dicit. Dies ꝓ feriales ꝯcolūt pegrinationē ipsoꝝ sanctoꝝ z penitentiā. z iō in festialibus laudibꝰ dicimus p̄mū psalmū: sc̄z

Miserere mei ds.recolentes nrām resurrectionē a morte aiaꝝ p pniam:siue electorũ pegrinatōem z pniam siue ꝓuersionē. Quia cī iudei ad Petri p̄dicatiōem ꝓpuncti corde:z ꝓuersi illum freq̄ntabāt: inde inoleuit vsus:vt z nos q̄ de gentili erroꝛe ꝓuersi sum⁹.illū in officijs freq̄ntem⁹: q̄ten⁹ ad ꝓuersionē z pniam ꝓuocemur: p quā resurgere valeam⁹. De ꝟ etiā psalmo sub p̄ma dicet. Ad hec loco secūdi psalmi scz Jubilate:q̄ in dñicis z festiuis ꝛ die bus sex psalmi in sex ferijs dicūt. Quia sic primitiua eccia sctōꝝ p̄dicatōe hereditatē accepit.et post ad gentes intrauit.z sic gentilitas credidit.z sic iudaic⁹ ꝑplis scōꝝ predicatione resipiscet in fine.z q̄ sub tpe antichristi futuri sūt tribulatiōez euadent.et populi post ei⁹ p̄dicatōez ex tribꝰ mōi pti bus colligēt vt p̄missuz ē.ita z ī loco psalmi Jubilate.q̄ scōꝝ p̄dicatōz ꝓtinet: dicit in scōa feria ps̄ Verba mea.qui ē vox ecclesie ad hereditatē dñi vocate. In septuagesima ꝟo ps̄ Confitemi.put ibi dicet. Et in tertia feria ps̄ Judica me de⁹.q̄ recolit qñ p̄mitiua eccia intrauit ad gentes Et in q̄rta feria ps̄ Te decz.q̄ cantat in figura gentiū q̄ ab idolis ꝓuerse sūt ad deū. Et in q̄nta feria ps̄. Dñe refugiū.q̄ sic intitulat:oꝛo moysi homis dei.ꝓgruēs resipiscentie iudeoꝝ. Et ī sexta feria psal. Domine exaudi oꝛōz meā.quē dauid cantauit qñ filius su⁹ eū psequebat. psecutionem antichꝛi ꝑcans. Et sabbato ps̄ Bonū ē cōfiteri do.qui sic intitulat:psalm⁹ cantici ī die sabbati.i.in die quietis :figurans sanctos a tribus mōi partibꝰ collectos p⁹ antichꝛi psecutōem foꝛe in q̄ete māsuros: et dño ꝓfiteri z psallere. Premissi q̄ sex psalmi iō ita ordinat vt in eis notari possit ordo chꝛiane ꝓuersiōis. Uex loco psalmi Bñdicite:sex cātica in sex ferijs dicūt qz sic psal.ille ꝓtinet gr̄arūactiōes triū pueroꝝ:ita z ī cātic⁹ ꝓtinēt gr̄arūactōes electoꝝ. Talis ē em̄ differētia int psalmū et canticū:q̄lis int bonaz opationē z gr̄arū actionē. Moyses em̄ legit p̄m⁹ oim̄ instituisse cātica:qñ pharao sbmersus ē. Deide Debbora nō ignobilis femia i lib. Judicū. Postea z viri z femie. Cāticū est vox būana.psalm⁹ ꝟo ē qđ cantat ad psalteriū Itē psalm⁹ demōstrat opa electoꝝ illi⁹ ordinis quē ꝑcant acta p⁹ cōuersionē.cāticū ꝟo oñdit laudē dei p eisdē opibꝰ. De canticis dicet i.vj.pte sub sabbato sctō. Rursus iō p singl'os dies feriales septimane secūdus z q̄nt⁹ psalmi mutant.qz sex psalmi et sex cātica q̄ p sex dies septimane cōmutāt ꝓcordant in significationibꝰ octo psalmis qui canūt in matutio dñicali seu octo ordinibꝰ electorū de q̄bus p̄missuz est. Nō incōgrue igit ꝺ die in die ordinati canunt quēadmodū et psalmi dñical' matutini canūt.seu quēadmodū ordies electoꝝ q̄b⁹ cō cordāt numerāt.vt p eos electoꝝ ordines in nouo test. de tpe in tēpus sic ordinatim fuisse ostendant. Psalmi ꝟo De⁹ ds me⁹.z Laudate nūq̄ ꝓmutāt nec p̄termittunt: qz nullū fuit tps.nec erit q̄ aīe iustoꝝ nō sitiāt ad deū fontē viuū: z q̄ nō laudēt dñm in excelsis. Ut aūt hec clari⁹ pateant notādū est q̄ q̄libet dictoꝝ sex psalmoꝝ hz ī se hoc vocabulū mane vel eq̄pollēs. Mane autē in sex diuidit.s.ī mane tpis : in mane pectoris.in mane nr̄e redēptiōis. in mane hois. in mane eternitat̄:z in mane mūdial' ꝓsperitatis. Mane tpis ē initiū z fundamentū fidei ꝺ q̄ dictū est. Et factū ē vespe z mane dies vn⁹. Mane pectoris ē initiū gr̄e.cū scz gr̄a incipit lucere in corde. Uñ emitte lucē tuā. et mane exaudies vocē meā. Mane nr̄e redēptiōis ē matutinū tps q̄ dñs nr̄ surrexit vel ei⁹ resurrectio innotuit. Uñ Exit⁹ matutini z vespere delectaberis. Mane hois est puericia ei⁹ vel adolescentia in q̄ viret z floret. Uñ Mane sicut herba trāseat. mane floreat z transl. vespe decidat induret et arescat. Sepe aūt est q̄ hō mane puericie transit.i.morit Si vero ꝓtingat eū venire ad mane adolescentie in q̄ viret z floret. sepe ē q̄ z tūc trālit. q̄ si forte eū ꝓtingat venire ad vespaz senectutis. tūc absq̄ dubio in mortem decidit. induratur vt cadauer et arescit in puluere. Mane eternitatis ē initiū eterne gl'e. Uñ Auditā fac mihi mane misericordiā tuā.i.vocē misericordie tue. scz Uenite bñdicti z c̄. Mane mūdalis ꝓsperitat̄ est ipa ꝓsperitas. Uñ. Ad annūciādū mane misericordiaz tuā.z c̄. Penitēs ergo solicit⁹ ꝺ aīa sua mane tpis surgit ad oꝛones.vt possit dicere. Mane astabo tibi z videbo.mane exaudies vocē meā. Qđ habet in p̄mo ps̄. Verba mea. Uex qz oꝛo ei⁹ nō hz effectū sine mane pectoriz.i.sine gr̄e initio iō dic̄ Emitte lucē tuā. Qđ bēt in scōo ps̄. Judica me de⁹. Sz qz mane pectoris pendet ex mane nr̄e redemptōis.iō dic̄ Exitus matu

tini. Qō est in tertio psalmo Te decet ꝛc. Et qz habito mãe pectoꝛ qō ẽ effectꝰ mane redẽptiōis hō icipit sibi vilescere. Sequit. Mane siẽ berba trãseat ꝛc. Qō hĩ in q̃rto ps. s. Dñe refugiũ. Sz qz quanto sibi quisq; magis vilescit: tanto magꝭ mãe etnitatꝭ affectat. idcirco dr. Auditam fac mihi mãe miscoiã tuã. Qō hĩ in q̃nto ps. Dñe exaudi oꝛonẽ meaz. Et qz nemo ad ħ uenit nisi q̃ laudat deũ in aduersitate et pspitate. ideo adiũgit: Ad annũciandum mane miscoiã tuã ꝛc. Qō hĩ in sexto psal. Bonũ est ꝛc. Rursus sex psalmi qui p singulas ferias mutant: ꝛ cantica q̃ in illꝝ dicũt inter se ꝓueniũt: ꝛ ꝓgrue pñt tẽpoꝛ gratie successibus coaptari. In scõa nanq; feria recolitur status ꝓmitiue ecclesie: que sãctoꝝ predicatõe hereditatẽ accepit vt dictuz est. Uñ in illo psal. Uerba mea. oꝛat ecclia p eterna hereditate quã p chm̃ pcipit. q̃re in ti. eiusdẽ psalmi hĩ. In finez p ea quã ꝓsequit hereditate. In cãtico ꝥo grãs agit di. Confiteboꝛ tibi dñe: qm̃ iratus es mihi: ꝓuersus est furoꝛ tuus ꝛ ꝓsolatꝰ es me. Qō est Esa. xij. c. Reuera ira dei pmãsit vsq; ad passionẽ saluatoꝛis. sed tũc ꝓuersus est dñs a furoꝛe ꝛ ꝓsolatꝰ ẽ ecclesiã: apiens ei ianuã celestꝭ regni: cum oẽs prꝰ ad inferos mitterent. Itẽ in psalmo sollicitudinẽ suam ostendẽs ecclia di. Mane astabo tibi ꝛ vi ꝛc. In cantico vero confidẽs dicit. Fortitudo mea et laus mea dñs. i. ipse p quẽ sum fortꝭ ꝛ quẽ laudare teneoꝛ. Ad totam igit pertinet ecclesiam qō dicit: Uerba mea ꝛc. sed specialit ad primitiuã: cui p apl̃os ꝓmo fcã est promissio eterne hereditatꝭ. ꝛ tunc vexillum crucis cepit in natõib; eleuari: ad qō ptinet canticũ sicut ex his q̃ precedũt cãticuz in Esaia manifeste apparet. Dicit enĩ in ħ libꝛo paulo supꝰ. In die illa radix ieſſe q̃ stat in signũ pl̃oꝝ ipm gentes deprecabũt: et erit sepulcrũ eius gl̃iosuz. Et paulo pꝰ. Et leuabit signũ in natões: ꝛ ꝓgregabit p fugos isrl̃ ꝛc. Saluatoꝛ nr̃ est radix Jesse et ipse stat in signũ pl̃oꝝ: qz ad eũ respiciunt gentes ꝛ ipm deprecantur. eius sepulcrum fuit gl̃iosum: lz pctis nr̃is exigẽtib; ad tps sit ignominiosum. ꝛ ipse p apl̃os et alios ꝓmitiuos leuauit in natiões signũ crucis: in quo est victoria: vt sciant oẽs in quo diabolus est victꝰ. Sz añ ħ ꝓgregauit ipse pfugos isrl̃: qñ in die pentecostes erant viri religiosi in hierlm ex oĩ pte vl̃ natiõe q̃ sub celo est: ꝛ ex illis crediderũt vna die tria milia. et alia die q̃nq; milia. Nam eis dicit Paulꝰ in actib; apl̃oꝝ. Primum oportebat vobis loq̃ verbum dei. Inter tia feria illud tps recolimus q̃ ñ ab ipũs ecclesiapsecutiõem patiebat. a iudeis ꝓmo ꝛ postea a diuersis imperatoꝛib; romanis. pꝛsertim tpe Neronis vsq; ad tpa Diocletiani et Maximiani imperatoꝛũ. Que autem tunc passa fuerit ecclesia indicat psalmus Judica me deus ꝛ discerne causam meam de gente nõ sancta. Et ostendit tristiciã cũ dicit Quare tristꝭ incedo dũ affligit me inimicus. Sed qz ab hac psecutiõe liberata ẽ cãtat canticũ Ego dixi. Qō ẽ Esa. xxxviij. ca. Qō cãtauit ezechias post liberatiõez a senacherib. ꝛ post infirmitatẽ quã incurreꝛat. ne eleuarek coꝛ eiꝰ in supbiã. vl̃ qz eleuatũ erat ꝓpter inopinabilẽ triumphũ de exercitu sennacherib. Sicut enĩ ille liberatꝰ reddidit gl̃iam deo. sic et ecclia. Prꝰ tamẽ quasi despans dicit. Nõ aspiciã hoiem vltra ꝛ habitatoꝛẽ quietis. i. saluatoꝛẽ meum p quem mihi quies deberet esse. imo cũ videbat suos passim interfici dicebat. Generatio mea ablata est. Et iterũ. Precisa est velut a texente vita mea cuz adhuc oꝛdirer succidit me Tamẽ sperans ecclia dic. Uiuẽs supple nũc ī ptectiõe tua. viuẽs. s. post in futura quiete. ipse ꝓfitebit tibi siẽ ꝛ ego hodie sup. liberata ab hostib;. ꝛ ego ita agosiẽ pater bonus notam facit filiis veritatez suã. In quarta feria recolitur illud tps q̃ ecclia cepit exaltari sup inimicos suos reddita sibi pace per impatoꝛẽ ꝓstantinuz. Unde cantat. Te decet hy. de. in sion. Sion interptatur speculatio siue ꝓtẽplatio. qz tpe q̃etis potuit ecclia vacare ꝓtẽplationi Ad ħ etiã ptinet titulus. scz Psalmꝰ dauid canticũ bieremie ꝛ ezechielis de pplo translmigratiõis vel ꝓba pegrinatiõis cũ incipereꝛ etire. Sicut enĩ pl̃s ille de babylonia exire cepit. recepta licentia a Cyro: ita ꝛ ecclesia de babylone psecutiõis p Cõstantinũ romanum imperatoꝛẽ liberata. quã patiebat sub ꝓuersis impatoꝛib;: habet spem pficiendi in melius q̃sq; ꝓueniet in celestẽ hierusalẽ. Unde recolens ꝓteritam persecutionẽ dicit. Uerba iniquoꝝ prevaluerunt super nos ꝛc. Et pfectum suum ostendens dicit benedicens coꝛone anni benignitatis tue. Coꝛona anni benignitatꝭ tue

est tempꝰ gratie quod ꝑ circulū dierū vsq; in finē mūdi decurrit in q̄ campi.i.illi q̄ sūt plani.tumore superbie carētes,vbertate gratie replent.Propter hanc liberationē cantat eccl'ia canticū ānę matris samuelis qō cātauit liberata de psecutōe sue emule fenēne,s.Exultauit cor meū ī dño:qō ē.j.Reg.ij.ca.Cū em̄ respublica cepit p angelicos viros z impatores christianos ministrari potuit eccl'a dilatare os suuz sup inimicos suos,s.iudeos,paganos,z hereticos Ūñ sequit.Dilatatū est os meū.z c̄.Eadē q̄q; pace q̄ gaudēt gētiles cōuersi gaudent z iudei cōuersi.Ūñ z in pson̄a iudaici ppli cōuersi cantamus in quinta feria.Dñe refugiū factꝰ es nobis.Q̄ autē psalmus iste ad iudeos ptineat:titulus ostendit,s.Oratio Moysi hoīs dei.Ad idē etiā ptinet cāticū moysi Lātemꝰ dño.Qō est Exodi.xv.ca.in p̄ncipio.Sicut em̄ exultauerūt iudei intempto pharaone cū exercitu suo ita exultāt hodie chr̄iani deiectis puersis imperatorib; q̄ eccl'iam psequebant in odiū noīs chr̄iani.In sexta feria fit cōmemoratio passionis dñi.Ūñ cantat ille psalmꝰ.Dñe exaudi orationē meā.Cuiꝰ titulꝰ est.Psalmus dauid q̄n̄ psequebat eū filius eius absalon.Sicut aūt dauid habuit plures filios,sz vnꝰ illoz,scz absalon psecutus est eū,ita et dñs noster plures hz filios,de q̄b; ipe dicit.Nō p̄n̄t lugere filiū sponsi q̄diu cū illis est sponsus.Sed vnꝰ illoz:scz iudas psecutꝰ est eū.q̄ oz absalon.quasi abba salon,id est pax patris,ꝓpter osculuz qō dedit dño,qō est signū pacis.Ad idē ptinet cāticū.Dñe audiui auditū tuū.Qō ē abacuc.iij.c.ī p̄ncipio.In q̄ dicit.Cornua in manib; eiꝰ,ibi abscōdita est fortitudo eiꝰ:ante faciē eius ibit morꝰ.Per cornua regna intelligere cōsueuimꝰ Et est sensus.Cornua in manibꝰ eiꝰ.i.regnū in ptāte eiꝰ.Hanc autē ptātem meruit sibi dari.vel potiꝰ sibi datam notificari p passionē.de q̄ ipe dic̄.Data est mihi oīs ptās in celo z in terra.Per cornua em̄ ꝓuenient ꝑm hoc intelligūtur duo cornua crucis.Ūñ videt ꝑm h̄ q̄ potius esset dicē dū.Manꝰ eiꝰ in cornib;.q̄b; cornua in manib; eiꝰ.Maluit tñ sic dicere abacuc ꝓpheta,vt ostenderet q̄ in ptāte et volūtate eius fuit eū crucifigi,sicut ipe dixit,Nemo tollet a me aniam meam.sed ego habeo potestatē ponendi aniaz meā z iterū sumendi eā ibi:scz in cruce abscondita fuit ad tēpus fortitudo eiꝰ,qz reputatꝰ ē tanq̄ ꝑcussus a deo z hūiliatꝰ,z añ faciē eius ibit morꝰ,qz morꝰ p eiꝰ motū ēstructa ē.Et nota q̄ hec dies ē q̄nta a feria scḋa in q̄ agit ō passiōe saluatoꝛ,sicut et in dñicis nocturnis q̄nto loco ponit cāticū in q̄ ponit ꝓpt̄ꝰ Nabuchodonosoꝛ z victoria triū pueroꝛi camino ignis.vbi aspectꝰ q̄rti erat simil' filio dei.Uel sicut babz alia trāslatio:filio hoīs qz ī passiōe saluatoris facta ē destructio diaboli z victoria chr̄iani ꝑpli de tribꝰ ptib; oz̄ collecti ꝑ eū q̄ ē verꝰ filiꝰ dei z verꝰ filius hoīs.In sabbato fit cōmēoratio victorie iudaici ꝑpli q̄ erit ꝓiūctꝰ eccl'ie dei ī fine seculi z cantabit cū eccl'ia psalmū Boznū est ꝓfiteri dño z c̄.ad annūciandū mane scz psperitatis miscōiam tuam z ꝓbitatē tuam p noctem,s.aduersitatis,q̄ psalmꝰ intitulat:laus cātici Dauid ī die sabbati.Ūñ ꝓueniēs est vt in die sabbati cantet psalmꝰ ille in q̄ agit de psecutiōe Jude:q̄ psecutꝰ est chr̄m in figura Absalon q̄ psecutꝰ ē patrem.z qui intitulat in die sabbati.Q̄ aūt psalmꝰ iste ptineat ad iudaicū ꝑpl'm ꝓuincit ex illo versu,In decachordo psalterio cū cantico.Psalteriū decachordū dicit lex ꝓpter decē mādata legis.Et nota q̄ h̄ psalteriū q̄dam portant sed in eo nō psallūt,vt iudei pfidi qui nobis sūt in codicib; testes in cordib; hostes.Quidam portāt z psalere vident hō tñ psallūt,vt falsi chr̄iani q̄ cū tristicia aliq̄n bona opant.Quidā portant z ī eo psallūt,vt illi q̄ cū bilaritate bōa opant.Hoc aūt erit ī ꝑpl'o iudaico cū vnū erit cū eccl'ia.Qualit' canticū Moysi Audite celi qō est Deut.xxxij.c.ptineat ad sabbatū z ad ꝑpl'm iudaicū ex ꝓbis Bede h̄ii pōt.q̄ ōt sup Lucā.q̄ in diebꝰ sabbati iuōi ad synagogas ꝓfluebāt ad meditāda diuine legis mādata postpositis mōi negocijs iuxta illud.Uacate z videte q̄m̄ suauis est dñs.In meoriā g̈ pstine religiōis canticū ipm̄ Deutero.in sabbato cātat in q̄ status illius ꝑpli quem habuit offenso vel ꝓpitio deo describit.Post antipbonā sequitur capl'm ꝑ qō fit exhortatio ne deficiam⁹ in via.Et dicit q̄nq; Benedictio z claritas.Apoc.vij.d.Et q̄nq; Fuistis aliq̄n tenebre.Eph̄.v.b.Et q̄nq; Nox p̄cessit.Rho.xiij.c.Ubi hortamur ī fide psecuerare:mīsi cordie opib; intēdere:opa tenebraꝝ abjcere:z arma lucis induere:z ꝓsolamur ꝑ p̄missiōez glie.Et post capl'm sequit rīsoriū

In q̃busdã tñ eccleſijs ñ ỏr rñſoriũ. Uide tur em̃ ℟ ſup fluere ꝓt rñſoria i nocturnis dicta. q; hodie nocturne ⁊ laudes matutine vbiq; ꝯiũctim canunt. Hec tñ rõ ceſſat ſi laudes matutine officiũ ſint p ſe. In oĩbus tñ alijs horis poſt capl'm ſequit reſpõſoriũ. Poſt capl'm ſeu reſponſoriũ chorus exhortatiõi aſſentiens hymnũ reſonat. ꝙ hymnũ ſequit ỻ̃ſus. Quia em̃ p cãticũ Zacharie qõ ſtatim ſubſequit ꝓmiſſio notat: ⁊ nos tardi ſum⁹ ad credendũ ꝓmiſſiõibꝫ. Iõ ꝓmittit ỻ̃ſus alta voce: vt excitemur ad credendũ dei ꝓmiſſa. Et ỏr in q̃busdam ec cleſijs ỻ̃ſus. Repleti ſumus mane miſcõia tua: in q̃ recolit tp̃s/q̃ iuſtis recõpenſabit merces/poſt huius ſeculi laborem. Unõ ỏr Beda. Repleti ſumus mane: p̃teritũ po nens p futuro ꝓbetali certitudine. quia ĩ mane eternitatis miſericordia dñi repleꝫbimur: iuxta illud. Satiabor cũ apparuerit gl'ia tua. In alijs ỻ̃o eccleſijs dicit. In matutinis dñe meditabor in te. Cõſequenter chorus ỻ̃ſu excitat⁹ ſubijcit cãticũ Zacharie. ſ. Benedict⁹. qõ eſt Luc. j. ca. qõ ſp dicit. iuxta qõ ait ap'ls. Seruiendũ ẽ deo pſalmis ⁊ hymnis ⁊ canticis. i. corde: ore ⁊ ope. Siq̃dẽ p hymnũ exp̃mit leticia quã de ꝓſecuta libtate habem⁹. Et q; chꝰ hãc nobis leticiã adq̃ſiuit. idcirco ne de hmõi beneficio ingrati eſſe videamur: in laudeꝫ dei cantãdo p̃rumpim⁹: antipbonã inchoantes. Et q; nos liberauit ei grates referimus alta voce cantando cãticũ ip̃m. ⁊ q̃re. quia viſitauit nos exiſtẽtes in miſeria ⁊ fecit redemptionẽ plebis ſue. Quare etiã ℟ cãticũ alta voce dicat: in. vj. pte ſub. v. feria cene dicet. Uel iõ poſt pſalmos ⁊ lectiones ⁊ ỻ̃ſum canticum ip̃m dicit: vt recordemur q̃ finito tempe noui teſta. qõ p p̃miſſos matutinales pſalmos ſignificat remuneratio Abrae ꝓmiſſa nobis dabit: ſi doctrina chr̃i imbuti qõ p lectionem ⁊ ad dei fuitiũ incitati: qõ p ỻ̃ſum ſignificat. ſine timore in ſcritate ⁊ iuſticia oĩb⁹ diebꝫ ſeruierim⁹ deo. Rurſus ideo pſalm⁹ Bñdictus in ℟ loco dicit. q; in eo agit de p̃curſore illius q̃ in ſexta etate venit. ⁊ iſte eſt ſext⁹ pſalmus in laudibꝫ. Et nota q̃ q; ℟ canticũ ⁊ canticũ Marie. ſ. Magnificat alia mea dominũ ⁊c. euãgelia ſũt. iõ ea ſtãtes cantam⁹ Letꝫ hec duo cantica nõ cãtant in eccleſia eo ordie q̃ edita ſunt. quẽ ordinẽ ponit Ugr̃ i hiſtorijs vbi agit de ortu p̃curſoꝛ Nam canticũ zacharie ỻ̃us cantat. ⁊ tñ ſecũdo editũ eſt. Quia em̃ ibi legit. Et erexit cornu ſalutꝭ nob. qõ ẽ factũ in reſurrectiõe et q; loquit ad puerũ q̃ fuit aurora ſolis. ideo cantat in laudibꝫ. Canticũ autẽ virginis: q; legit ibi. reſpexit humilitatẽ ancille ſue. ſcz ipſi⁹ marie. qõ q̃dẽ factũ eſt in ſexta etate. ⁊ agit de incarnatõe. ibi. ſuſcepit iſrael puerũ ſuũ ideo canitur ad veſpas. ſ. i ſexto officio diurno. Tertio cãticũ ſymeonis qõ ſequit. canit in ſeptio officio. ſ. in 'completorio: q; orat ſe dimitti in pace. qõ erit ĩ ſeptima quieſcentiũ. Rurſus in tribus horis tria dicim⁹ euãgelia. ſcz i aurora benedictus: q; ibi vera lux nunciat. In veſpera. Magnificat: q; in fine mũdi put ibi dicit deus ſuꝑbos diſperdet ⁊ humiles exaltabit. In cõpletorio. Nunc dimittis: quia poſt iudiciũ ſancti in pace regnabũt. Finito cantico antipha q̃ dilectionẽ ſiue deuotionẽ quã in laudando deũ habere debemus ꝯcat repetitur. Dũ autẽ ỻ̃ſus ante ip̃m canticũ ỏr offert incẽſuz vt notet deuotio ab igne charitatis egrediens q̃ in omni laude eſſe debet. Thuribulũ em̃ eſt cor bomini. ignis charitas. incenſuz oratio. fum⁹ in altũ tendens ẽ deuotio q̃ ſurſũ tẽdere debet. iuxta illud. Dirigat oratio mea ⁊c. De hoc in q̃rta pte in ti. de acceſſu põtifiꝭ ad altare dictũ eſt. ⁊ dicet ſub veſpis. Primo aũt offert incẽſuz circa altare nã ⁊ ſacerdos legalis mane intrabat templũ vt ſup altare incenſum offerret. vt dicet ſub ti. de veſpis Offert itaq; incẽſum circa altare. vt notet canticũ toto cordis affectu eſſe ꝓferendũ. Et ne nob accidat qõ ꝓtigit zacharie. cui dũ incẽſum offerret apparuit angel⁹ dicẽs q̃ ei naſceret filius. Qõ q; ille nõ credidit obmutuit Credamus igit ꝓmiſſionibus dei ne a laude eius muti efficiamur. Alia etiã ratio ſub veſpis dicet. Poſt cãticũ ſeq̃tur oratio p quã ẽ ipetrãda ꝓmiſſio ỏ q̃ dictũ eſt in ꝓemio hui⁹ partis. De laudib⁹ matutinis q̃s mõachi dicũt ĩ p̃cedẽti ti. dictũ ẽ.

De ꝓma.

Poſtquam de nocturnali p̃miſſam eſt officio. ꝓnenit aliq̃ dicere de diurno. Et primo de hora ꝓria in q̃ deũ laudare debem⁹ Tũ q; eſt initiũ diei. ⁊ nob dedit noctez cũ ſalute ⁊ ſine ſatbane impedimẽto tranſire put ĩ cõpletorio rogauim⁹ ip̃m. Tũ q; tali

hora chr̄s a iudeis pilato tradit⁹ est, ⁊ etiā angel⁹ nūciauit mulieribꝫ ad monumētuꝫ orto iā sole venientibꝫ eū surrexisse, Eadem etiā hora visus est in litore maris a discipulis piscātib⁹ dicens illis, Pueri habetis aliq̄d pulmenti, Tū q⁹ eadē hora dn̄s in tē plo cōueniebat, ⁊ pp̄ls manicabat, i, mane expectabat, vel, i, ad eum mane festinabat. Tū etiā q⁹ scripta dic̄, Primū q̄rite regnū dei. Merito ergo eccl̄ia in hac hora dn̄m laudat ⁊ eū inuocat dicēs. De⁹ in adiuto meū intē, cū glificatiōe seq̄nti, ⁊ deinde petit liberari a psecutiōe mūdi ⁊ a tētatiōib⁹ diaboli, vt ptz in hymno Jā lucis orto sī ⁊c̄. Est autē notādū q⁹ in p̄ma hora hymn⁹ ip̄e inuariabilis ē, q̄m q̄libet die p̄missa liberatiōe egem⁹, Sīl⁹ ⁊ in cōpletorio hymnus, Te lucis ⁊c̄. Jn q̄ petit eccl̄ia a phantasmatibꝫ liberari, q̄ etiā liberatiōe semp egem⁹ put sub ꝯpletorio dicet. Quedā etiā eccl̄ie nūq̄ variāt antiphonā ad primā, Cū ei de⁹ sit inuariabilis q̄ ē alpha ⁊ o, i, p̄ncipiū et finis, idcirco q⁹ sp a nob⁹ primitias ⁊ decimas exigit, ideō sp soluētes primitias dei, nūq̄ variāt antiphonā, sz sp dicūt illā ō trinitate, nisi aliq̄ festū accidat, q⁹ tunc fit de ip̄o festo. Alie tn̄ eccl̄ie variāt hymnū ⁊ antiphonā in dn̄icis et in ferijs ⁊ in festis dei et sanctoꝝ. Post antiphonā sequuntur p̄s. Et ex ꝯtinētia p̄cedētis hymni euidēter apparet q̄re dicat prim⁹ p̄s. De⁹ i noīe tuo ⁊c̄ Jn q̄ eccl̄ia orat a periculis ⁊ ab inimicis liberari. Deinde se armat p̄mo ꝯtra hostes cingulo castitatis, cū dicit, Bt̄i imaculati in via ⁊c̄. Scō galea salutis ⁊c̄, sc̄z spe cū dicit Retribue seruo tuo ⁊c̄, de q̄bus dicet sub sexta. Tertio etiā scuto fidei cum dicit, Quicūq̄ vult ⁊c̄, in q̄ fides nr̄a cōtinet vt iā dicet, q̄ ē scutū ⁊ munimē nostrū ⁊ victoria ꝯtra carnē mōm ⁊ diabolū ⁊ oēs ei⁹ tētatiōes. Ūn petr⁹, Cui resistite fortes in fide ⁊c̄. Quarto sumit gladiū spūs q⁹ est verbū dī, dū dicit capl̄m siue lectiōez, q̄ ptinet ad doctrinā: q⁹ oportet vt p̄cedāt bona opa q̄ p psalmū ſcant, ⁊ tandē sequat doctrina ō spūalibꝫ ⁊ secretioribꝫ iuxta illō. Cepit iesus facere ⁊ docere. Sūt ergo tres psalmi sc̄z Deus in noīe. Bt̄i imaculati in via et Retribue, vt i trib⁹ horis munimētū ꝯtra impugnatiōes interiores ⁊ exteriores habeamus. Et dicūt sub trib⁹ glorificatiōibꝫ eo q⁹ trinitas in nr̄is opib⁹ glorificat. Secundus psalmus est Bt̄i imaculati vsq̄ re. tribue. Terti⁹ Retribue vsq̄ Legem pone mihi, q̄ et octonarijs ꝟsuū ꝯstituūt. Habz em̄ vnu squisq̄ xv̄j. ꝟsus, q̄z, xij, ſcant, xij, pphetas, alij q̄ttuor designant q̄ttuor maiores pphetas, sc̄z Esaiā. Hieremiam. Danielē ⁊ Ezechielē, siue, xij, ap̄los, et q̄ttuor euangelistas. Dicunt ḡ illi duo psalmi, et xv̄j. ꝟsib⁹ ꝯstituti vt oñdat q⁹ ea q̄, xij, prophete, ⁊ iiij, maiores, siue, xij, ap̄li, ⁊ iiij, euāgeliste dixerūt, p posse ob̄ seruare debemus De octonarijs dicet sub titl̄o ō ꝯpletorio Sūt etiā q̄dāmō q̄nq̄ psalmi habito respectu ad diuisionē octonarioꝝ versuū cuiuslibet psalmi significantes q⁹ eccl̄ia petit ne mors ingrediat p̄ fenestras q̄nq̄ sensuū nr̄oꝝ, seu vt q̄nq̄ sensus nr̄i p diē diuinit⁹ muniant. Prim⁹ est De⁹ in noīe tuo, Secūdus, Bt̄i imaculati. Terti⁹ Jn q̄ corrigit. Quart⁹ Retribue, Quint⁹ Adhesit. Et est sciendū q⁹ a psalmo Bt̄i imaculati vsq̄ ad psalmū Ad dn̄m cū tribularer, est vn⁹ psalmus ꝯtinēs, xxij capl̄a: q̄ ſm ambro, est paradisus pomorū ⁊ apotheca spūssci et ideo eccl̄ia ruminat illuz p horas velut species aromaticas paradisi vt sit species aromatica ōo ⁊ mūdo. Sz q̄rit quare psalm⁹ ille De⁹ in noīe tuo dicat ad primā quē dauid cecinit dum iudei eū saul tradere volebāt: Rn̄deo ideō, q⁹ p zypheos q̄ interp̄tāt florentes intelligit diabol⁹ q̄ caducā floriditatem suis oñdit. Jp̄e em̄ siue p se siue p membra sua insidiat nob⁹, et nos apte pseq̄t⁹, vt nos ei⁹ne tradat morti. Ad vitādū ergo ei⁹ calliditatē iste p̄s, in prima hora siue in diluculo cātand⁹ ē quē dauid cātabat vt ab inimicis saluaret. Post illū ōr p̄s, Bt̄i imaculati in via, q̄ plen⁹ ē moribꝫ, q⁹ optet vt hi q⁹ de⁹ liberauit de vinculis ⁊ carcere inimicoꝝ moribꝫ bonis ⁊ in oī deuotiōe assistāt. Jn diebus ꝟo dn̄icis i q̄b⁹ officiū maturinale dicit ⁊ hist⁹ia mutat, dicunt ad p̄mā quinq̄ psalmi, q̄ sūt in fine ip̄i⁹ nocturni dn̄ical⁹, s, De⁹ ō⁹ me⁹ respice ⁊c̄, Qui psalmi q̄re in p̄ma dicāt sub ꝯpletorio dicet, Jn quibus dā tn̄ eccl̄ie dicūt solū i dn̄icis a septuagesima vsq̄ ad pascha, q̄ etiā tpe ōr ad p̄mā psalmus Dn̄s reḡuit: p̄pter rōnem ibi scriptam Jn p̄missis etiā dn̄icis dicit ad p̄mā p̄s Lo fitemi dño, ne aliq̄d de psalterio p̄termittatur q̄n totū in septimana dicat, ⁊ q⁹ ibi p̄sertim in illo ꝟsu, Hec est dies quā fecit ⁊c̄ agitur de resurrectione ad quaz dies dn̄ici pertinent, Et ſm hoc in dn̄icis dicunt ad

ꝑmā nouē ꝑsal. vt cū nouē ordinibꝰ angelo
rū in resurrectiōis gaudio trinitatē lauda
re possimus. In ꝑmis ąnq; s. Deꝰ deꝰ me
us respice. ꝛ seq̄ntib⁹ de chr̄i passiōe cātat
Per ps̄. Cōfitemi. ꝛ tres ꝗtidianos innui
tur q; in ꝗttuor mōi ꝓtib⁹ doctrinā ꝗttuor
euāgelioꝝ laudare debemꝰ. In ps̄. Deꝰ in
noīe tuo. petimꝰ erroris depositionē. ī Cō
fitemini exhortamur ad laudis ꝓfessionez
In Btī imaculati ad laudis operationez. in
Retribue: ad mādatoꝝ retributiōez. Uer
qz fides est fundamentū mādatoꝝ ꝛ victo
ria q̄ vicit mūdū. qz cetera sine fide frustrā
tur. iō subdit̄ symbolū fidei Quicūq; vult.
qđ Athanasiꝰ alexādrinꝰ epūs rogatu The
odosij imperatoris ad eradicandā inualescē
tē hereticoꝝ pfidiā ꝛ fidem catholicā diuul
gandā edidit. ꝛ singulis diebꝰ eccl̄ie ꝓstitu
it cātari ad ꝑmā. qz pl̄s tūc maxime ad ec
clesiā conuenit. vel qz fides ꝓncipiū salutis ex
istit. Quidā tñ ex curiositate illō omittūt
in illis diebꝰ quib⁹ in missa Credo in vnū
deū dicūt. Quidā aūt dicūt q; dictꝰ Atha
nasius fugiens a facie Cōstantini impato
ris in treueri illud cōposuit: qđ nō ōr ī ec
clesia ex ꝑmaria eccl̄ie istitutiōe. Et aduer
te qđ ħ symbolo due ꝓncipaliť sunt partes
scz de trinitate ꝛ ħ incarnatiōe ꝙbi. Sz de
liberoarbitrio ꝑmittit Postea sequit̄ ca
pitulū in q̄ pastor oues ꝛ patrfamilias ope
rarios ne ī caloze ꝛ laboze deficiāt ꝓsolat
de q̄ iā dicet. Et ōr qñq; cap̄l'm. Gīa vob ꝛ
pax a ꝺo. Ps̄. j. a. Qñq; pacē ꝛ ꝑfectē. Za
cha. viij. d. Post cap̄l'm sequit̄ respons oriū
Chr̄e fili dei viui tē. vt eccl̄ia ostēdat se in
nuere ꝛ applaudere his q̄ in illo dicta sūt.
nihilo minꝰ tñ orat pro se. Ūñ postea subiūg
cit ꝓsus. Exurge dñe. i. fac nos exurgere.
Exurgere aūt a vicijs nihil aliud est q̄ ad
dñm redire. Sciendū aūt est q; q̄dam ec
clesie omittunt responsoriū illud Chr̄e fili
dei viui: ī aduētu ꝛ in septuagesima. qz licz
tā pies q̄ fuerūt ante legē q̄ fuerūt sub le
ge sperarēt p chr̄z a miseriis liberari. tñ qz
ipe in illo tpe nondū venerat. idcireo cum
tēpora illa recolūt miscōia chr̄i minime in
uocat̄. In festiuitatib⁹ tñ sctōꝝ q̄ in illis tē
poribꝰ occurrūt illud dicūt. qz in illis tpis
gr̄e repsentat̄. Quedā tñ eccl̄ie nō dicūt ca
pitulū nec etiā rīsoriuz: sed solū ꝙsum Ex
urge. volētes morē apl̄oꝝ imitari q̄s legi
mus post ascēsionē ante aduentū spūsscti
in oronib⁹ ꝓseuerasse: sicut Lucas dicit q;
ipi adorātes reuersi sūt ī hierl'm cū gaudio
magno. ꝛ erāt sp̄ bñdicētes in templo ꝛ lau
dātes deū. Hec legimꝰ eos tūc fecisse ꝑmo
nē ad pp̄lm. scz i die pente. dato eis spūsctō
hora tertia ceperūt tāq̄ ꝓfirmati ad pp̄lm
loq̄. in q̄ instruimur q; vsq; ad horā tertiam
bonis opib⁹ oronib⁹ vacare debemꝰ ꝛ tūc
tandez alios docere. qđ notat ipa lectō seu
cap̄l'm. nā psalmꝰ ad opa. lectio vero perti
net ad doctrinā. Propt̄ ħ ergo lectōem in
ꝑma subtrabūt ꝛ p ꝓseq̄ns rīsoriū qđ ei re
spōdere debet. Rursus p ꝑmā pastoris opa
intelligunt. Ūñ tūc ōr. Respice dñe in ser
uos tuos. ꝛ in opa tē. q̄ pastor chr̄i exēplo
ds paꝰ opari vt ī alijs horis alios ad opan
dū valeat exhortari. Iōq̄ nō dicūt cap̄. qđ
est exhortatio seu ꝓsolatio post psalmos p
q̄s opa ꝑcanť. Sz post ꝑmā ōr lectio vt dic
tū ē ī ꝑmio huiꝰ ꝑtis. Subseq̄nter di
cūt̄ ꝑces. qñ i cōcilio agathēn. statutū ē vt
ꝑces siue cap̄la ħ psalmis i singul̄ horis di
cāt̄. Dicūt̄ aūt ꝓpter tria ꝓmo ad resecan
das supfluas cogitatiōes. Scō ad impe
trandū misericordiā ꝓpter oues errantes ꝛ
operarios fatiscētes. Tertio ad postulandū
auxiliū ꝓtra tētatiōes vt possimus in dñi
ca oratione ꝑfem securiꝰ inuocare. Et dicūt̄ ħ
mō. Primo nāq; dñica ora ōr in q̄ sūt septē
petitiones ꝓpt̄ septē dona spūsscti habenda.
vt iam dicet. Sz qz muscę morientes pdūt
suauitatē vnguēti ꝑcedit ipaz kyrie eleyso.
Optet em̄ tale q̄d ꝑcedere qđ inanes cogi
tatiōes repellat a mēte. vt dicēdo ipaz ora
tōez. mēs q̄ inuisibili loq̄t̄ sola inuisibilia co
gitet. In diuinis siq̄dē officijs ante ipsam
oracionem ōr ter vel semel kyrie eleyson. ꝛ po
stea ter vel semel christe eleysō. et itez ter vl̄
semel kyrie eleyson. Dicit̄ ter kyrie eleson.
ad notandū tres status diuinitatis et diui
ne maiestatis. q̄s aliq̄ modo in ecclesia ce
lebramus. Sed semel ōr ꝓpter vnam sub
stantiā. Primꝰ statꝰ fuit ante assumptam
hūanitatē qñ trinitas inuocabat sine copu
latione humane nature. ꝛ dicebatur dñs. qz
dūs nomē illi. Scōs fuit post assūptā hūa
nitatē. scz qñ chr̄s videbat in terra ꝛ nihilo
minꝰ credebat a suis deꝰ ꝛ filius dei. ꝓpt̄ as
sumptā em̄ hūanitatē q̄ vncta ē oleo spūali
vocat̄ chr̄s. Ūñ in medio statim dicimus
chr̄e eleyson. Quando igit̄ ter dicimꝰ chr̄e
eleyson. oñdimus eū nūq̄ fuisse sepatuz a
substātia trinitatis. licz fieret hō. Sz qñ se
mel oñdimꝰ eū fuisse solū inter hoies ꝛ nec

minẽ sibi p oĩa sil'em habuisse. Tertio stat fuit ex eo tpe q̃ voluit clarificare assumptã hũanitatẽ plusq̃ esset q̃dlu mortalis erat. Vel g̃ in illa clarificatiõe ostẽsa est trinitas lõ dicim⁹ ter kyrie eleysõ, sel' ꝓ o vel ꝓpt vnã substãtiã. De hoc ꝥ hoc efficacia dictũ ẽ in q̃rta pte sub ti. de kyrie eleyson. Et nota q̃ ꝑmissi stat⁹ dicũt ꝓpt nos. nõ ꝓpt deũ apõ quẽ nõ ẽ trãsmutatio nec vicissitudis obũbratio. Post kyrie eleyson seq̃t dñica oratio in q̃ sũt septẽ petitiões ꝓpter habẽda septẽ spũssctĩ dona. p q̃ merẽtes septem ꝥtutes. et p ĩstas a septẽ vicijs liberati ad octo btitudines queniem⁹. Et vel voce demissa et secrete. Primovt p hũilitas et oratio nis deuotio ꝓcet. Scdo vt quasi ad interiora reuersi ipas res cũ magna diligentia mẽte capiam⁹ q̃s ꝥbis ꝓnunciam⁹. Tertio quia in ea deo loq̃mur. q̃ nõ tantum verba sz renes scrutat et corda. Quarto ad notandũ q̃ oratio ipa potẽ⁹ hz efficaciã in deuotione cordis q̃ in clamore oris. Licet em̃ moyses ad dñm nõ clamaret ore. tñ dñs q̃ magis attẽdit clamorẽ cordis q̃ oris inq̃t ei. Quid clamas ad me Exo. xiiij. c. Finis tñ ipius orationis alte ꝓnunciat vt ab oĩbꝫ confirmet. et vt auxilio p̃cũ astantiũ resp̃dẽtiũ amen a tentatiõe liberemur. quia sicut ait. Aug⁹. impossibile est mltitudinẽ nõ exaudiri. Principiũ quoq; ei⁹ publice ꝓnũciat. vt p hũ ppli astãtes ad orandũ inuitẽt. Sane dñica oratio ꝥ vita spũalis aie ipetret ꝓpter qđ imediate illa dicta subijcit Viuet aia mea et laudabit tẽ. Deinde sequit. Erraui sicut ouis que tẽ. in quo fit confessio Nõ em̃ põt in deo viuere qui nõ ꝓfitetur.

Cõsequnter ꝥ credo in deũ. in quo fides nra ꝓtinet. sine q̃ impossibile ẽ deo placere et p quã ꝓtra oĩa aduersa armant q̃ per dñicam orationem mundant. Et ꝥ voce demissa finis ꝓo alte ad notãdũ q̃ corde credit ad iusticiã. ore aũt ꝓfessio fit ad salutem de quo in quarta pte dictũ est vbi de symbolo agitur. Postea sacerdos q̃si suspirãs dicit. Et ego ad te dñe clamaui tẽ. iuxta illũ dauid. De pfundis cla. ad te. tẽ. Quia ꝓo nõ est speciosa laus in ore peccatoris: q̃ pctõri dixit deus. Quare tu enarras iusticias meas et assu. te. me. p os tuũ. ideo petit sibi gr̃az ꝓferri. q̃ replet⁹ possit digne laudare dicẽs Repleat os meũ laud Subsequũtur etiã postea mlte ꝑces q̃ ecclia orat obsecrat. postulat. et gr̃as agit. iuxta doctrinã apli ad Thi. Obsecrat cũ dicit Dñe auerte faciẽ tuã tẽ. ꝓprie aũt obsecratio ẽ q̃n cuz adiuratiõe petit: vt cũ ꝥ. p passionẽ tuã libera nos dñe. Orat dũ bona dari sibi petit. vt ibi. Cor mũdũ crea in me de⁹. Postulat dũ a se mala sibi cõtraria remoueri petit. vt ibi. Dignre dñe die isto sine pctõ nos custodire Vel agit ꝓ iam receptis. cũ dicit. bñdic aia mea dño. De hũ etiã sub ti. ꝥ tertia dicek. Põt etiã et alr dici. q̃m oro dñica cũ seq̃ntibꝫ ꝑcibꝫ et cũ ps. Miserere. lõ dicũt. q̃m sunt intra eccliam nostrã q̃ minima et q̃ maxia ꝓmittũt. Pro minima cõmittẽtib⁹ et p seipo sacerdos orat q̃n kyrie eleyson et oĩonẽ dñicã dicit. in q̃ nemo se excusare põt nisi veraciter dicat. Dimitte nobis debita nra tẽ. Pro maiora cõmittentibus et p penitentiã resurgẽtibꝫ ꝥ ps. Miserere mei deus. q̃ ꝓprie ptinet ad penitentes. put dictũ ẽ sub ti. ꝥ laudibꝫ matutinis Et viuet aia mea tẽ. q̃ anima mortua fuit post mortale pctm̃. Errorẽ etiã suũ exponit dicens. Erraui sicut ouis tẽ. Medicinã q̃rit vbi dicit. Quere fuũ tuũ et c. q̃ mãdata tua nõ sum oblitus. i. patus suz adimplere. Rursus in his ꝑcibus eccl'ia orat p peccatis. et ꝑsertim p quattuor orat. scz p immũdicia remouẽda. et p mũdicia ꝓferenda. Pro tristicia q̃ est ex morsu ꝓscie removenda. et p leticia ꝓferẽda. p q̃bꝫ dicit quattuor ꝑticulas illi⁹ ps. Miserere. Pro ĩmundicia remouẽda dic. Auerte faciẽ tuã a peccatis meis. Quasi dicat. Noli ea ẽnaliter punire. Sz q̃ posset esse q̃ hãnõ curaret ea ꝥleri. ex q̃ ĩ pñti nõ punirent. ideo addidit. Et oĩes iniq̃tates meas dele. Pro mũdicia ꝥo ꝓferẽda dicit. Cor mũdũ crea in me ꝥs Sz q̃ etiã collata mũdicia hõ eã sibi collatã ignorat et adhuc ꝓscie morsu torquet. ideo addidit. Ne pjcias me a facie tua De inde p leticia sibi ꝓferẽda dicit. Redde mihi leticiã sa. tẽ. Sz q̃ adhuc restãt inimici q̃ nos ad mala trahere nitũt. q̃ sũt tres. scz caro. mũdus. et diabolus. idcirco ꝓtra inimicos ponit tres ꝥsiclos. s. Eripe me dñe et alios duos seq̃ntes. Inimici ꝥo repulsis iã laudare põt. Vñ dic sic. Psalmũ dicã noi tuo tẽ. Et q̃ oi tpe laudãd⁹ de⁹ ẽ. ad iũgit. et reddã vota mea tẽ. et etiã in oi loco ideo adiũgit. exaudi nos de⁹ salutaris noster. Adhuc q̃ p passionẽ redẽpti sumus. et p eã oratio nostra recipit efficaciã. ideo reducim⁹ ad mẽoriã q̃ in passiõe dñe legim⁹

ꝛ cãtam⁹ vicz, Sctūs dē⁹: sctūs fortis ꝛc̃. Inde hortamur aīam nr̃am ad bñdicendū sibi ꝑpt̄ bñficia nob̄ collata, ibi. Bñdic aīa mea dño ꝛc̃. Lōsequēnt̄ ꝯo vt pura sit oīo cōem facit cōfessiōem: p quā a venialibus mūdamur sine qbꝫ cōis vita facile nō ducit. Et q̄ hoīs ꝓfessio nil valet nisi interꝝ ꝓuertat, iō subiūgit, Lōuerte nos deus salutarꝫ noster. Preterea q̄ ī ꝓncipio diei ē orat a pcō p diē libari dicēs Dīgre dñe die isto ꝛc̃, sine q̄ vix pōt esse ad momentū humanitatꝫ fragilitas. Et q̄ necesse ē vt miscricordia dei sequat sicut ꝓuenit, idcirco addidit. Fiat miscōia tua ꝛc̃. Demū orat p diuerꝟ gradibꝫ ecclie, ꝛ tādē ꝓcludit p ps̄. Miserere mei, post quē nr̃ opilio solꝫ orat p oībꝫ ī collecta. Dū aūt sacerdos orat seu p̄ces hmōi ōt in diebꝫ pfestis se ad terrā p sternit: vt maiorem in se ꝛ in alīs excitet deuotionē. Sz finito ps̄. Mikere mei surgit ceteris pstratis manētibꝫ, ꝛ stās oīonē dī. qm̄ vicē gerit illiꝰ sacerdotis q̄ ī çelo ē: q̄ p nob̄ q̄tidie intꝛpellat. Prꝰ g̃ iacēdo cū ceteris orat, sicut ꝛ dñs cuiꝰ vicari⁹ ē pus q̄ꝫ resurgeret cū pctōribꝫ ꝓuersat⁹ ꝛ ī cruce pstrat⁹ est. Postea stādo oīonē ōt: vt illius resurrectionē recolat cuiꝰ vicē gerit. In q̄busdā tm̄ eccleſijs oēs illo surgēte surgūt, ī q̄ significāt se spē recepisse a pctis resurgēdi. Et nota q̄ sola ecclie vnitas adorando in faciē cadit. In pfestis g̃ diebꝫ q̄nqꝫ p strati oram⁹: in q̄ octo significant. Primuz infirmitas corpalis: q̄ de puluere sumpti sum⁹. Scōm infirmitas animi, q̄ p nos nō erigimur. Tertiū erubescētia: q̄ nō audemus oculos in celū leuare. Quartū prudentia, q̄ videm⁹ vbi cadim⁹, i. in terrenis affligimur. Quintū vt cordis ꝓtritionē significem⁹. Sextū q̄ chr̃m adorātes eū ad terrā descēdisse ꝛ carnē de terra credim⁹ induisse, ꝛ h̄ etiā q̄dā figurāt q̄ volētes sibi signū crucꝫ impmere: pus ī clinati terrā manu tāgūt. Septimū q̄ reducim⁹ ad memoriā: licz ī gradu angelici creati fuerim⁹, corpora nr̃a ꝓpter lapsum nr̃m int̄ animalia bruta iacere ꝛ aīam corpali mole g̃uari. Octauum vt ipo actu ꝓfiteamur nos esse pctōres: ꝛ terrenis desiderijs inherere dū ventrē terre ꝛ aīam pauimēto ifigim⁹. Et h̄ ē introductū ab Abraā q̄ cadēs ī terrā dñm adorauit, quē ꝓphe imitati fuerūt. Unū Orige. in homel. illiꝰ euāgelū Erāt Joseph et Maria mirātes sup̄ bis ꝛc̃, ita ōt, Sancti ꝓphete q̄n angustiꝰ aliq̄d contemplabant cadebant in facies suas, vt pctā p ruinam corpis pleniꝰ purgarēt. Q̄nqꝫ etiā in p̄uatꝫ oīonibꝫ genua flectim⁹, vt salomon ꝛ apl's dicēs, Flecto genua mea a.p.d.n.i. vt p h̄ omne genu chr̃i flecti inuam⁹, sed tūc nō pstrati sz facie erecti stam⁹ q̄si ipso actu dicentes Trabe me post te. Quid dicere debem⁹ dū genua flectimus in. vj. p̄te sub ti. ō pasca dicet. Et quādoqꝫ stam⁹ q̄si letātes q̄ in domū dñi ibim⁹. In p̄mo q̄dē mō exprimim⁹ ꝓditiōez nr̃am, in scdo desideriū: ī tertio spē. In diebꝫ ꝯo dñicis ꝛ in pascalibꝰ genuflexio nō fit, nec ōr p horas kyrie eleyſō, nec oīo dñica, sz stātes oram⁹ ꝓpt̄ leticiā resurrectiōis quā tūc recolim⁹, de q̄ in seq̄nti p̄te sub festo pasce dicet. Nec in die b⁹ pente, q̄bꝫ recolim⁹ libertatē p aduentuz spūsscti nob̄ datā. Nec in alīs festiuis diebus ꝓpter leticiā ip̄am festiuitatū in q̄bꝫ recolimus sctām societatē angelor̄ ꝛ sctōr̄ q̄ iā ē in leticia sempiterna, nisi p pñtia corpis ꝛ sanguis chr̃i. In his tm̄ diebꝫ stātes capite īclinato orare debem⁹, sic̄ ꝛ deuote mulieres ad monumētū fecerūt. Et tūc etiā hmōi flebiles p̄ces vite pñtꝫ dimittim⁹, ad notā dū q⁹ in futura resurrectiōe vbi erit vera libertas ꝛ ꝥa societas, nulla p̄catio exercebit̄ p miseriꝫ. De h̄ dicet ī. vj. p̄te sub ti. ō sabbato post pente. In q̄busdā tm̄ eccl'ijs in oībus officijs ōr dñica oīo licz stādo. Nam illa ē sal ꝛ ꝓdimētū sacrificij ꝛ in ve.te. nullū sacrificiū sine sale fiebat, ꝛ ita nullū officiū nostꝝ sine illa fieri debere videt. De h̄ etiā dictū ē in pemio b⁹ ptꝫ. Sane p̄ces hmōi mystice būilitatē f̄cāt, put sub cōpletorio dicet. Uersi āt ad oriētē illas dicim⁹ De q̄ dictū ē in pemio huiꝰ ptis Ultimo subiūcit oīo, quā salutatio, scz dñs vobiscū p̄cedit et etiā seq̄t, q⁹ sic̄ dñs postq̄ꝫ resurrexit salutauit apl̄os dicens, pax vobis, ꝛ postea eis locut⁹ ē: ꝛ pr̄ locutiōem iterū dixit, pax vobis, ita ꝛ p̄sbyter eiꝰ vicariꝰ postq̄ꝫ surrexit ab accubitu salutat fr̃es dicēs dñs vobiscū, ꝛ p eis orat, ꝛ post oīonē ītez dic̄, dñs vobiscū. Quasi dicat. Si gratiaz dei impetrastis, in illa p̄seuerate. Et iteruz populꝰ dic̄. Et cū spū tuo. Aq̄si dicat. Orasti p nob̄, ꝛ nos p te oram⁹. De hoc dictū ē in q̄rta p̄te sub ti. de salutatōe ad pp̄lm. Hoc uissime ōr bñdicam⁹, de q̄ dictū est in proemio huiꝰ ptꝫ. Postq̄ꝫ ꝯo eccl'ia direxit orationes ad dñm, implorat oīones sctōr̄ dicēs

Preciosa ī ꝺspe.rc. Qꝺ nō ē de ꝑma. Jñ ē q ꝺdā dicūt illꝺ pⁿ matutinas laudes Etiā ꝺdā intꝑonūt int̄ primā: r ꝑciosa.primā de btā vgine.r ꝺdā missā aīaꝝ r ꝺdā religiosi hoc in capl̄o dicūt. Aliꝙ tñ dicūt esse ꝺ prima ſm ea q̄ dicta sūt in ꝑmio vbi agit̄ de lectiōe.ꝓtinuātes illud cū prima. Deīde sacerdos ad bonorē trinitatis orat gñaliť p se r ꝓ oīb⁹ dicēs ter. Deus in adiutoriū rc Ul'ꝺ ter.vt petat auxiliū ꝓtra īsidias diaboli carnis r mꝺi. Ued ī bonorē trinitat̄: r iō subīūgit.gl'ia pr̄i rc.nec pⁿ gl'ia pr̄i.sed ť alt'a ꝓ eo q̄ locⁿ in q̄ hec dici cōsueuerunt. puta capl'm.sacer nō ē. Sicut em̄ sacer locus significat illā bierl'm in q̄ vox illa angelica.sez alt'a audiť.ita locⁿ ille nō sacer peregrinationē nr̄az repñtat in q̄ peccamⁿ. Deinde qr dū in hac vita sumⁿ peccamⁿ.ideo subīūgimⁿ kyri eleyſō.r pr̄ noster.r postea respice dñe in seruos tuos rc. vbi dicit̄.et dirige filios eoꝝ. Filij nr̄i sūt cogitatiōes q̄ de mēte nr̄a nascūt.q̄s ad opa dñi ipleꝺa rogat dirigi. Opa ꝙo manuū nr̄aꝝ sūt opa exteriora q̄ interⁿ a cogitatiōibꝫ procedūt. Sed qr omnia ad vnū tendūt ideo postea dicit opus singulariť cū dicit. Et opus manuū nr̄aꝝ dirige. Et iterum opilio siue pastor ꝓ oībus ouibⁿ orat generaliter dicens. Dirigere dignare dñe. Qꝺ one ꝙo seruitiū ꝓcluditur vt diuina gratia q̄ actiōes nr̄as ꝑcedit etiā ipsas subsequať.

De tertia.

Ora tertia deo

b laudes exoluimus.qm̄ in illa ſm Marcū ihs linguis iudeoꝝ mori adiudicatⁿ ē.r a pilato ad colūnā ligatⁿ est r flagellatⁿ. Merito ergo hora illa oramus vt sic̄ spūſctūs ab adā p diaboli suggestiōez sepatⁿ ē.ita p chr̄i crucifixionē dignet eadē hora spūſctūs ī cordibꝫ nr̄is infundi. Jn hac etiā hora reꝓmissus spūſctūs datⁿ ē apl'is.r visibiliť dei magnalia loq̄bant. Uñ in actibꝫ apl'oꝝ. Non sūt isti ebrij cū sit hora tertia diei. Propter qꝺ ꝺ hymnⁿ Nūc sctē nobis spūs rc. Dicit etiā ꝑs. Legē pone.qr tūc lex noua data est apostolis. Quia ꝙo bō ꝑ legē dei a morbo peccati sanať. iuxta illud Sap̄. nec herba nec malagma sanabat eos.sz tuus sermo dñe rc. ꝺo in q̄busdā eccl'ijs ꝺ capl'm illꝺ Sana me dñe rc. Hiere.xvij.c.r respōsoriū Sana aniam meā rc. Et q̄nq̄ illꝺ dicit. Charitas dei diffusa ē. Ro.v.c. Et q̄nq̄ illꝺ Obsecro vos frēs ꝑ miscōiaz dei. Ro.xij. Rursus qr nō prodest sanari nisi ꝙseruet.ꝺo se quit̄ ihs Adiutor meus esto dñe rc.q̄i dic̄. Quāuis liber r sanus ī via tua sim ꝙstitutⁿ. tñ nō sufficio sine tuo adiutorio peruenire ad illā meridiem.de q̄ ꝺ Jndica mihi vbi pascas vbi cubes in meridie. Uñ ꝺ. Adiutor meus esto dñe. Et subīūgit. Ne derelinq̄s me.i.inceptū meū ne ītermittas: qr sine te nihil ē conatⁿ meus. neq̄ despicias me.i. ne ꝓtēnas q̄ ego mortalis te etnū audeo q̄rere.qr tu es deus meus q̄ me creasti r recreasti salutaris meus.i. q̄ sanas plagā peccati mei Deinde oēs ad orationē pⁿsternunť.r psal̄tur sacerdos modū orōnis quē apl's docet dicēs. Primo oīm fiāt obsecratiōes. orationes.postulatiōes.r gr̄arūactiōes.ꝑ oīb⁹ et ꝑ his q̄ in sublimitate sunt. Obsecratio fit cū adiuratiōe ꝑ malo remouendo. Oratio ꝓ bono impetrādo.vel ꝑ malo supando. Postulatio ꝓ bono adipiscendo siue cumulando. Gratiarūactio ꝑ bono iam collato ꝙseruando. Obsecratio est ibi. Ego dixi rc.vbi petit vulnera sanari r medicinaz dari. Oratio ibi Fiat miscōia tua dñe. vel ibi. Ostēde nobis dñe. Postulatio ibi. Cōuertere dñe vsq̄quo. vbi postulamus vt ꝑ dñi auxiliū oīa nob aduersa remoueantur. Gratiarūactio ibi. Sacerdotes tui induāť iusticia rc.r hoc ꝑ nobis oīb⁹. Itē orat ꝓ regibꝫ et his qui sūt in sublimitate dicens. Saluū fac regē.r Oremus ꝑ papa pontifice nostro. Et ꝑ oībus viuis dicēs. Saluū fac ppl'm tuū rc. Et ꝑ defūctis dicens. Oremⁿ ꝑ fidelibꝫ defunctis. Sequit̄ etiā. Miserere mei deus ꝑ his q̄ sunt in grauioribꝫ pctis. sicut ꝑcessit dñica oratio ꝑ his q̄ sunt in quotidianis. Post hoc surgit opilio siue sacerdos.r omnibꝫ prostratis manētibꝫ orat ꝓ vniuersis. De quo dictum est sub prima.

De sexta

Ora sexta ꝓ no

bis crucifixus r clauis confixus est chr̄s.q̄re tenebre sup omnez terrā facte sūt vt sol in morte dñi sui lugens. se quasi nigris tegeret vestibꝫ. ne illum crucifigentibus lumen ꝑberet. Hac etiam hora in die ascensiōis cum discipulis discubuit. Merito ergo ecclesia illa hora ꝺo laudes exhibet.gr̄as ei agēs.qr ꝑ ipa chr̄s pati voluit

ꝓpt qꝫ ipm diligit vehementer. Uñ i cãticis Nũciate dilecto qꝛ amore langueo. Et ob hoc tunc ꝺr psalm⁹. Defecit in salutari tuo ꝛc. Dicit etiã responsoriũ Benedicam dñm in omni tpe. sup. qꝛ dignatus est pati ꝓ me. i. ꝓ salute anime mee. Hac etiam hora Adam de paradiso eiectus est. Recte ergo illa hora deũ deꝓcari debem⁹: vt vnde ille ꝓpter superbiam eiectus est. illuc p humilitatẽ ꝛ bonã oationẽ redeam⁹. Sane officiũ sexte statui tpis reꝓndet. sicut ꝛ officia aliarũ horaꝝ. In ꝓma nãq hora ē inchoatio. in tertia pfectus. in sexta cõsũmatio. ſm qꝫ sol in ꝓma icipit lucere. in tertia magis calet. i sexta est in sũmo feruore. qꝺ indicãt ꝓba hymnoꝝ q̃ in ipis horis ꝛ etiaꝫ in nona ꝓmittũt. Inchoatõi rñdẽt ꝓba que dicũt ad ꝓmã in psalmo Deus in noie tuo saluũ me fac. et in ꝓtute tua libera me. i. separa me a zypheis In ꝓncipio nãq nostre ꝺuersiõis incipim⁹ a malo separari. Uñ merito ibi petim⁹. q̃ tandẽ loco ꝛ ꝓmio separati sum⁹. Ad idẽ ptinet qꝺ dicit scõs ps. Utinã dirigãt vie mee. Et qꝺ dicit tertius ps. Retribue seruo tuo exponit. id ē freq̃nter tribue. Et vbi dicit Uiuifica me supplẽdũ est q̃ ꝓmortuus erã p peccatũ. Unde petit p gram iustificari. Ad pfectũ ptinet qꝺ ꝺr in ꝓncipio tertie. Legẽ pone mihi dñe. Si bi em̃ posito in via petit dari legẽ correctionis. Ad ꝺsũmationẽ ptinet qꝺ ꝺr in principio sexte. Defecit i salutari tuo aĩa mea ꝛc. id ē aĩa mea posita in saiutari tuo defecit a terrenitate. Uel defecĩ salutare tuũ. i. aĩa mea tẽdẽs in salutare tuũ defecĩ in terenitate. Quãto em̃ q̃s magis tẽdit in dilectionẽ ꝺi. tãto magis deficit a terrenis. ꝛ q̃si ꝓ nimio desiderio languet. iuxta illud. Fulcite me floribꝰ. stipate me malis: qꝛ amore langueo. Per flores q̃dẽ initia bonoꝝ opeꝝ. p mala pfectio accipit. q̃ etiã alios accẽdẽs q̃ dãmõ ꝺsolat. nõ tñ ꝫ plenã recipit ꝺsolationẽ: sꝫ ꝓt⁹ affligit ex dilectiõe. vñ seq̃t. Defecerũt oc'li mei in eloquiũ tuũ. Et in scõa parte. Quõ dileri legẽ tuã ꝛc. Et in tertia. Oculi mei defecerũt in salutari tuo ꝛc. Ad hãc pfectiõez ptinet responsoriũ. Bñdicaꝫ dñm et ꝺsicul⁹ Dñs regit me. Nam siẽ hꝫ alia translatio. Dñs pascit me nihil mihi ꝺerit in loco pascue ibi me collocauit. i. dñs est pastor me⁹ in q̃ sum tutus ꝛ sufficiens. Uñ sequit. Et nihil mihi deerit. Spũalez em̃ substãtiã credit a deo sibi ꝓferẽdã: quia iam scit se eẽ collocatũ in loco pascue. vbi fideles in fide plen⁹ corroborãt Unde dicit. ibi me collocauit. Quez em̃ dñs pascit in aduentu spũssctĩ. eũdẽ regit. id est. in bonis opibꝰ facit eũ delectari. et p rectuz iter ducit ad tutissimã ciuitatẽ hierlm. Tali nihil deest teste apl'o q̃ dic̃ Oĩa ĩ eo possuz q̃ me ꝓfortat. Dicit aũt qñq̃ capl'm illõ Alt alteri⁹ onera portate. Bal. vj. a. Qñq̃ illõ Nolite ꝓformari huic sec'o Roma. cũ. a

De nona.

Hora nona chri

b stus clamans emisit spũm. Hoꝛ ri em̃ voluit p boĩe illa hora in q̃ hõ de paradiso expulsus est. ꝛ in eadẽ hora p mulierẽ ꝛ lignũ redemit. quos per mulierẽ et lignũ deceperat hostis. Ars aũt vt artẽ falleret. et medelã ferret inde: hostis vlt leserat. In eadẽ q̃z hora miles lat⁹ chr̃i aperuit latꝰ q̃ duo nostre saluationis sacramẽta scz aquã baptismi. ꝛ sanguinẽ nr̃e redẽptionis nob⁹ eduxit. ꝛ velũ tẽpli scissũ est. ꝛ mox numẽta apta sunt. Eadẽ etiaꝫ hora inferna penetrans inextricabiles tartari tenebras cõfringẽs. seraſq̃ ei⁹ cõminuẽs. captiuitatẽ sctõꝝ secũ trãsuexit ad celos. igneaq̃ rõphea submota antiquũ incolã paradiso restituit. Eadẽ etiã hora cet⁹ apl'oꝝ ad oãdũ ꝺuenire ꝺsueuit. Et petrus ꝛ iohes ascẽdebant in templũ causa oꝛõnis. Petrus q̃z eadẽ hora ascendit in cenaculũ oratur⁹. qñ rapt⁹ est in extasim. ꝛ linthеolũ plenũ reptilibus de celo ante se demitti vidit audiens Petre macta ꝛ manduca. Merito igitur ꝓpter has ꝓrogatiuas hac hora deũ eccl'ia laudat dicens psalmũ Mirabilia ꝛc. ꝛ responsoriũ Redime me dñe. orans p sua redẽptiõe. ne oblita eẽ videak q̃ tali hora redẽpta est Illud aũt ꝺsiderandũ est. q̃ in hora nona iam sol declinauit a centro. statꝰ ergo tpis inuit statũ virtutũ. Innuit em̃ feruozem virtutuz in q̃ anim⁹ ꝑus erat. ꝓpter tentatiões esse tepefactũ. Nam vt ait beatus Grego. Uicia nos tentãt. ꝓtutes nos humiliant. Cum enĩ vir pfectus tentat ab altitudĩe intimi gaudĩ descendit ad ꝺsiderandũ suã fragilitatẽ. ꝛ ad videndũ q̃z facil' sit ad casum: vt patet in apostolo q̃ dicebat. Ne magnitudo reuelationuz extollat me ꝛc. Gaudebat enĩ paulus de reuelatõe: dolebat de tentatione. Unde ipse dicit. Propter qꝺ ter dñm rogaui ꝛc. Nisi em̃ su

Propter qō ter dñm rogaui ⁊c. Nisi ei sibi molesta eēt tentatio nō rogaret vt tolleret. Nō ē tñ sublata: qz p firmitatē ꝑt⁹ cui gaudiū debet ꝓficit. Has tribulationes ⁊ angustias notāt alię ꝯsus psalmoꝝ none vt in ꝑma ꝑte Tribulatio ⁊ angustia ⁊c. ⁊ in scōa Multi q̄ psequūt. Et i tertia Erraui ⁊c. Ab eisdē petim⁹ libari in rñsorio Redime me. i. fac vt effectū rēdēptiōis tue q̄ fcā est i sanguie tuo sentiā in tribulatōibus meis. Hoc idē est in ꝯsu Ab occultis meis mūda me dñe. i. repelle a me malā cogitationē ⁊ cōpesce suasorē ꝫ Aug. Et nota q rñsoria domicalia in triby hor⁹. s. tertia sexta ⁊ nona ꝯueniēter rñdent rñsoriis ferialiby. Nam in rñsorio feriali ad tertiā scz sana aīam meā ⁊c. petit sanitas vulneꝝ que ꝑterita pctā fecerit. Et in rñsorio dñicali Inclina coz meū ⁊c. Et in ꝯsu Auerte oculos ⁊c. petit cautela de futuris: qō fit ipletiōe diuinoꝝ mādatoꝝ. Itē in feriali responsorio sexte Bñdicā ⁊c. fit iugis diuine laudis ꝓmissio. In domicali rñsorio In eternū dñe ⁊c. fit ꝓmissiōis ipletio. Ibi ei ꝓmittit se laudaturū ⁊ hic laudat. In rñsorio feriali none Redime me ⁊c. petit redēptiōis effect⁹ q̄ fit vt res mentis. i. amor sit direct⁹ ad deū. Et in rñsorio dñicali Clamaui ⁊c. ꝓmittit effect⁹ pedis. i. amoris: scz clamor ad ōū. ex amore eīm est clamor cordis. In pliby tamen ecclesiis sunt eadē tā in ferialiby q̄ in dñicaliby. Et est notandū q ꝯsus q̄ dicunt in tertia in sexta et i nona neumā habent. ad designandū q in nulla hora exp̄mere valem⁹ gaudiū ⁊ brauium sempiternū. Explicit ordo q̄ntus Omnia ꝓbate. Thes. v. c. Et q̄ntus Sic in vno corpe multa membra habemus. Rox. cū. a.

Ad vesperas.

N hora vesperatina ꝓcat ecclia ꝓmū aduētū dñi q̄ fuit vergēte vespe mūdi i vltia etate: ō q̄ psallēs reddit grās ō. iuxta illō apli Nos sum⁹ in q̄s fines seculi deuenerūt. Preterea chris i vespa de cruce deposit⁹ fuit Eadē q̄z hora i certa sacrm corpis ⁊ sanguis istituit: pedes discipuloꝝ lauit: discipul' eūtiby i emaus i bitu pegrini i fractōe pānis se mānifestauit. Merito g̃ ecclia i hac hora chro grās agit. Est tñ duplex mūdi vespa put i. vj. ꝑte sub ephia dicet. Sane sic ait sicard⁹ epūs cremoñ. in mitrali: officiū diei seq̄ntis incipit in vespis: qz vesptina synaxis. i. hora ꝓmū ē officiū ꝫ Esdre cōsuetudinē i q̄ternario nūero: put dēm ē in pemio h⁹ ꝑt. Ūñ vesptinū officiū a vespa stella noiat q̄ i ꝓncipio noctis oriet. Preterea lz ab initio mūdi dies ꝑcederet noctē: i nocte tñ dñice rsurrectōis nox cepit ꝑcedere diē: vt dicet i. vj. ꝑte sb sabbo scō in ꝓncipio. Dic ātecclia i hac hora q̄ntus psalmos Prio ꝓpt chri q̄ntus vlnera: q̄ p nob obtulit sacrificiū i vespa mūdi. Scōo ad correctionē: vt vicz deflēā⁹ ⁊ petā⁹ veniā pctōꝝ. q̄ i die p q̄ntus sens⁹ corpis cōmittūt: et ad nos intrāt. iuxta illō Hiere. Mors intrauit p fenestras nras. Quis ei ē q̄ visu ñ capiat. Tertio p ipos q̄ntus psalmos munit se ecclia ꝫ nocturnales ebulatōes Hec ei hora insinuat fletū eoꝝ q̄by occidit sol iusticie ⁊ ita sic i vespe: ō q̄ dēm ē Ad vesperū ꝺmorabit fletus: q̄ durabit vsq̄ ad matutinū. i. q̄usq̄ sol fidelib⁹ oriat qui occiderat pctōribus, ꝫm qō seq̄t. Et ad matutinū leti. Et ꝓpt ea sō etiā causas pect⁹ q̄ntus digitus tundim⁹. Rursus secl'ares dicūt q̄ntus psalmos religiosi ꝯsu q̄ttuoꝝ. ꝓpt rōnē tāgendā i. vj. ꝑte sub ti. ō aduētu. Et nota q vesptinū matutinūq̄ officiū ceteris horis in nūero psalmoꝝ ꝑferūt: eo q in senaria operū distinctiōe. vespe ⁊ mane solūmō mēoriā. ⁊ in veteri lege matutini ⁊ vesptini officij antiq̄tas ꝺmēdat. Quinq̄ g̃ psalmi in sep ve spertinis hebdomade officijs dicunt. et cantant psalmi ꝫm materiā diei. Et ecce in septima die. s. in sabbato ꝓpt resurrectōez q̄ seq̄t. agim⁹ ō victoria ⁊ laude dei q̄ seq̄tur victoriā. Ūñ in ꝓio psalmo. s. Benedictus dñs. ad lr̄am agit de victoria Dauid ꝫ Goliā. Quantū ꝯso ad spūalē sensuz ō victoria nra q̄ diabolū fugamus. Quia ergo post victoriaz nil restat nisi laudare dñm: per quē victoriā habem⁹, iō sequūt q̄ttuoꝝ psalmi qui sūt de laude Jn primo eni laudē ꝓmittit ecclia dicens: Et altabo te deus. Jn scōo seipaz incitat Lauda aia mea. Jn tertio alios inuitat Laudate dominū. Jn q̄rto ꝓgtulat celesti hierl'm di. Lauda hierl'm d. ⁊c. Et sic de alijs feriis ⁊ psalmis. Jn q̄busdā ecclijs stati p⁹ psalmū seq̄t hymn⁹: ⁊ p⁹ hymnū lectio siue capitulū. Jn q̄busdā ecōuerso. Et in q̄busdā hymnū nō cātant. Qui p⁹ psalmos immediate hymnū cantant ꝺgruū ordinē seruare vident. qm̃ primo ei corde dilectio q̄ p an

riphonā dēsigt.deiñ sēqt bōa opatio quā pñ.desigt.postea mēt exultatio:q̄ p hymnū notat. Sz qz exultatio sepe negligētiaz parit.idcirco sēqt lectio seu capl̄z q̄ hoiez ad coz reuocat. Qui ꝥo lcōnē hymno ꝓponūt: volūt hymnū locū rñsoriū obtinere. Uñ cū in festiuitatiby rñsoriū ꝑ lcōnē cantāt:hymnū ꝓtermittūt. Ad maiorē tñ exultatōez notādā in q̄busdā eccl̄iis vtrūq̄ cantat.z tūc respōsoriū ꝓcedit hymnū. ad notandū q̄ tūt marie rñdere debem⁹ exhortatiōi p ꝓcedens capl̄m facte.p⁹ quod stati sēqt rñsoriū. Bñale tñ ē q̄ qñcūq̄ cāt rñsoriū ꝓcedere dz lcō:cui rñdere dz. Qui ꝥo hymnū nō cātāt: illō attēdere vidēt q̄ cāticū btē marie sēqt qō excludit responsoriū:cui⁹ locū tenet hymn⁹. Nam si canticū zacharie i laudibymatutis excludit rñsoriū.m'to magz cāticū btē Marie virginis excludere debere viōr in vesperis.

Et nota q̄ ad vespas ōr illō capl̄m Bñdict⁹ ō⁹ z pr.ij.ad Loz.j.a. Et illō. Dñs āt dirigat.ij.ad Thes.iij.a. Post hymnū sēq tur ꝥficul⁹.vicz in sabbo Uespertia oro z c̄. In alijs diebꝫ Dirigat dñe. Et vterq̄ versus vesptinū tps desigt in q̄ cantat:qō sonāt ꝥba illa q̄ i psalmo sequūt.s. Elevatio manuū meaꝝ sacri.vesp. Optat ei vt oro dirigat ad dñz. Qō de ve.testō tractū est vbi bī q̄ boza vesptina sācdos ītrabat sanctū tabnaculū yl' tēplū vt offerret tymiama sup altare ihēsū.sic mane ītrabat vt offerret incēsum. Hoc tymiama fcat suauitatē odorꝫ. Hinc bz ꝓsuetudo vt dū ōr ꝥficul⁹:sācdos thurificet altare :ad ipendū iuge sacrificiū. Sic ei fiebat i lege in qua duo agni offerebāt.vn⁹ māe:alt sero.z h pinguior:ad notādum q̄ charitas crescit. Jō g̃ thurificat:vt sim⁹ sp bon⁹ odor deo ꝑficiendo i scia z doctna. Et etiā qz ꝓpter pmissionē dei dēm⁹ ee tales vt sim⁹ ei boni odorꝫ.vl' iō in vesp̄is et matutis p⁹ psalmos z lcōnē dū ꝥsus ōr:incēsat.ad notandū q̄ nemo pōt bonū odorē deo reddere: vel bonū exēplū opandi alijs dare:qō p incensū fcat:nisi pus i fuitio dei opet qō p psalmos z alios doceat:qō p lcōnē notat. Uñ mos inolenit q̄ in ꝓcipuis festiuitatiby antiphona ad Magnificat z Benedictus ter ōr.siue totiens canēdo ꝓtelat:do nec oīs pl's q̄ interest incēsi repleat odore. et vltio ōr cū neuma:voce q̄dē nō significatiua:put dēm ē inpemio b⁹ ptz. Sacerdos aūt q̄ maior est in eccie officio:et qui vicē tenet Aaron.debet incēsum offerre: vt sit tymiama sempitnū coꝝ dño:z suaue fragrans odor:iuxta illō: Dirigat dñe oro mea.sic incēsuz in ꝓspcu tuo. De hoc dictū est sub laudibꝫ matutis. Dicit g̃ in vesp̄is ꝥsiculus exhortatiōis.s. vt excitet pigros ad intelligendū ꝓmissa dei:q̄ cōtinent in cantico illo btē Marie Magnificat aīa mea do.z c̄.qō est Luc.j.c. Prima ꝓmissio facta fuit Hoc. Uñ Gen.ix. Ponā arcū meū in nubibꝫ celi. Et hec impleta est. Secunda Abrae z dauid. Abrae dictū est: In semie tuo bñdicent oēs gētes. Dauid dictū est: De fructu vētr̄ tui ponā sup sedē tuā. Et hec impleta ē i btā virgie qō notat in cantico suo:ibi Recordat⁹ est miscōie sue. Et p b̃ certi sum⁹ q̄ dabit nobis vltimā.s.paradisum. Jō aūt canticuz ipm q̄tidie ōr:vt freq̄ntior domice incarnatiōis memoria aīas fideliū in ope dei z in doctrina se exercentiū ad deuotōez operis incepti accendat. Cum em̄ in cantico ipso notent cogitatiōes:sic i psalmis opera.si diligenter beate Marie actus et dicta sepe recolim⁹.obſuantia castitatꝫ z virtus opationis semp ad ipsi⁹ imitationem perseuerabūt in nob:nec etiā mouebit nos fauor hūan⁹ indebit⁹: nō tpaliū imoderatus a ꝓpetit⁹:nō tpalis afflictio:nō de impetrāda cōmissoꝝ venia desperatio. Hēpe nō nos mouebit indebit⁹ fauor hūanus:qz cū btā ꝥgo ꝓmēdarer a btā helisabet dicēte: Uñ b̃ mihi vt veniat mr̄ dñi mei ad me z c̄. Nō ipa motafuit fauore hūano.sed seruans hūilitatē clamauit: Magnificat aīa mea do. Et tandem adiecit: Quia respexit hūilitatē ancille sue. Et nota q̄ dic respexit humilitatē:z nō dic respexit ꝥgnitatem. innuēs mentꝫ ꝥginitatē ꝓualere corꝑis integritati. Itez iō dixit hūilitatē.qz de⁹ superbis resistit.eosq̄ a btōꝝ sorte secernēs per varia penarū loca:p pctōꝝ impietate dispergit. Non nos mouebit imoderatus tpaliū a ꝓpetit⁹:quia sicut ipsa dixit: iudex noster diuites dimisit inanes.et deposuit potentes de sede. Nō tpalis afflictio nos mouebit:qz ōs exaltāt hūiles. Jn b̃ enim cātico exēplo hūilitatꝫ eius reformamur: et filij dei incarnatio:p quā deposuit potētes de sede z exaltauit humiles:ad memoriam reducitur:vt fidei nr̄e ꝺuotio excitetur. Non desperatio de cōmissoruz impe-

tranda venia: q; miſcōia eius a ꝓgenie i ꝓ-
genies timentib⁹ cũ. Beda dic̃ q; inde ino-
leuit ꝓsuetudo vt in officio veſpertino cante
tur canticũ beate ꝑginis: z poti⁹ in veſpti-
no q̃ in officijs alijs. Primo quia in ipſa
veſpa mōi ſuo ſingulari aſſenſu mũdo ſuc
currit ꝓdito. Scõo q; ꝑ hoc fit ĩcarnatio-
nis in veſpa mundi facte iugis recordatio.
Tertio q; ipa ẽ ſtella marĩ, q̃ in hui⁹ mũdi
veſpe nob lucere cepit ſic veſpa ſtella a q̃
ō; veſpertinũ officiũ. in initio noctis luce-
re incipit. Quarto vt mens noſtra ꝑ diēva
rijs fatigata cogitatōib⁹. iminente quietiſ
cz noctis tpe. recolẽdo dicta dei genitricĩ.
quicq̃d ſupfluũ vl' nociuũ diurna euagatio
ꝓtraxerit. totũ hoc ꝑcibo z lachrymis ea in
tercedente mundet. Quinto q; virgo poz-
tauit dñm in veſpera mũdi. Rurſus canit
in ſexta laude. quia dñs in ſexta etate ve-
nit. ſicut z canticũ Symeonis in ſeptima
ꝑter ſeptimã etatẽ quieſcentiũ put tactuz
eſt ſub laudib⁹ matutinis. Letez hoc can-
ticũ eſt exultatio laborantiũ. quoꝝ ſpũs ex-
ultat in dño: q; fecit eis magna q̃ potens
eſt. cuius miſericordia eſt in ſecula. Ob hãc
exultationez repſentandã lampades accen
dunt in veſpis. Uel ꝑ hoc cantico ꝓncipa-
liter accendunt. eo q; de euangelio eſt: vel
vt nos de numero adoleſcentularũ z q̃nq̃
prudentũ curramus cum lampadibus bo-
norũ operum in odorem vnguentoꝝ bea-
te virginis intrantes cum ea in gaudium
dñi noſtri. Et q; opera noſtra nõ ſũt in lam
padibus radiantia niſi fuerint charitate in
formata. ideo canticuz clauditur ſub anti-
phõa: ꝑ quã charitas deſignat. Recan-
tata antiphona in pfeſtis diebꝫ pſternit ſe
eccl'ia in oꝛem pliꝛius orans q̃ in alijs
officijs: q; ſpecial'r orat ꝑ his q̃bꝫ occidit
ſol iuſticie: lz z ꝑ alijs oret: z fac̃ ea q̃ dicta
ſũt ſupi⁹ ſub ti. de tertia: vbi de ꝑcibꝫ agit.
In ſolẽnibꝫ ꝓ diebꝫ ſtatim ō; collecta. et
quaſi ſtantes oram⁹: de q̃ z in q̃bꝫ officiũ
veſpertinũ cũ hora ꝓma ꝓueniat: ibi etiã di
ctum eſt. Horuoꝝ officiũ incipit a ve
ſperis: nõ tñ hz ſecũdas veſpas. ad notan
dum q; hoc officiũ finẽ habebit: quando
anime ſaluãdoꝝ ab omi pena liberate eter
na beatitudine fruent. Sed ſancti de q̃rũ
glorificatõe in anima iam certa eſt eccl'ia
primas z ſcõas vs. habent. ſi in feſto eoꝝ
nouem lcões dicant. Primas enim hñt ꝑ
glorificatiõe anime iã ꝓcepta. ſecũdas pro
glorificatiõe corꝑis qu ĩ habebũt: q̃ nũq̃
finẽ habebit. Si vero hñt tñ tres lcões:
primas veſpas hñt tñ. nõ quia z ipſi du-
plicem ſtolã habituri non ſint: cum ꝫ oĩ-
bus electis ꝓueniat: ſed eccl'ia ad oñden-
dum differentiã premioꝝ illis z iſtis debi
toꝝ magis ſolennizat pro illis: de quoꝝz
maioꝛib⁹ meritis ſibi ꝑ miracula ſiue per
alia documenta cõſtat: q̃nis ad plenũ cer
ta cẽ nõ poſſit. Haz z ſtella ꝓffert ĩ clari-
tate a ſtella. Unde Aug. ait in ſmõe de btõ
Stephano. Cum ꝑciosa ſit mors ſcõrũ.
ſiquid diſtare int' martyres põt ꝑcipu⁹ eẽ
vidꝛ que ꝑm⁹ eſt. Qñq̃ tñ in veſpis prece-
dentib⁹ dicit' ſolũmõ antiphona z collecta
de feſto ſeq̃nti: put dicet' ſub vigilia natal'
Poſtremo notandũ ẽ q; religioſi añ com-
pletoriũ premittũt collatõem: que a ſctis
patribꝫ originẽ traxit. qui dictis veſpis cõ
uenire: z de ſcꝑturis ſacris cõferre ſolebãt.
ad inſtar operarioꝝ ad recreationẽ ad in-
uicẽ ꝓfabulantiũ. Idcoq̃ tunc vitas vel
collationes patꝝ z bis ſilia: q̃ potius ſint
ad recreationem z delectationem legunt:
et eruditiores ſi dubium occurrerit inter
rogant.

De completorio.

N hora comple-

i torij chr̃i cũ diſcipul'oꝛ auit ꝑez
Eadẽ quoq̃ hora ſanguineas guttas ſu-
dauit: z etiã corꝑ eius i ſepulcro poſituz
fuit: z cuſtodes deputati. Merito igit' in
hac hora eccl'ia ꝺo gr̃as z laudes agit. illã
etiã in mẽoriã eẽni gaudij celebꝛat. Nam
ꝓplero electoꝝ nũero in illa hora ꝓplebit'
gaudiũ ſcoꝝ ĩ die general' retributionis: z
inde ẽ q; cõpletoriũ ꝓcat gaudiũ. Dicit' ãt
ꝓpletoriũ: q; ĩ eo cõplet' cõis vſus locutio
nis: cibi: z pot⁹: z alioꝝ q̃ neceſſario ꝑ coꝛ
poris ſuſtẽtatiõe ſumũt. Et ꝑm ꝫ etiã ꝓcat
finẽ vite pñtis. Sane ꝫ officiũ icipit ꝑ-
ter moꝛẽ alioꝝ officioꝝ. ſ. Cõuerte nos z c̃.
Quia enim q̃ſi tota die pſalmodie iſtitim⁹.
z pene ĩpoſſibile ẽ q̃n aliquẽ puluerẽ ſup-
bie ꝓtraxerim⁹: z q; ſepe erram⁹. iuxta illõ
Erraui ſic̃ ouis q̃ perit. Inde ẽ q; nos bu
miliates dicim⁹: Cõuerte nos z c̃. Preter
quibꝫ ꝓfect⁹ z bon⁹ eſtiare ſe ꝺz impfectũ
ſiue inſipiẽtẽ. iuxta illõ Juſt⁹ accuſator ſui
eſt. iõ dic̃ ſacerdos: Cõuerte nos z c̃. ĩ his
verbꝫ indicãs ſe puerſũ. bonaꝝ q̃ pe mẽtiũ

est ibi culpā agnoscere: vbi culpa non est. Hā ꝛ si dixerim⁹ qz pctm̄ nō habem⁹: ipsi nos seducim⁹. Hinc est ꝙ etiā ꝓ̄ter inuocam⁹ diuinū adiutoriū dicētes: De⁹ i adiutoriū meū. vt Lōuerte nos ꝛc. fferat ad ꝑterita mala tollēda. et De⁹ i adiu. ꝛc. ad bona opa fuꝛa faciēda. qz sine dei adiutorio ꝺcq̄ boni facere nō valem⁹. Quia ꝑ totū ad laudē trinitat̄ faciēdū ē. iō sequit Gl'ia p̄i. Rursus icipiētes ꝙ Lōuerte nos ō̄s salutar̄ nr̄. oꝛā⁹ vt nos a mal̄ ꝓuertat: et irā suā a nob auertat Et qz merita nr̄a nō sufficiunt: ei⁹ adiutoriū postulam⁹ dicētes De⁹ in adiuto. ꝛc. Dicunt aūt q̄ttuoꝛ psalmi ad obtinendā remissionē pctoꝝ q̄ committim⁹ dū sum⁹ in ℔ coꝛpe ex q̄ttuoꝛ elementis ꝛ ex q̄ttuoꝛ būoꝛibꝫ vl' ꝓplexionibus cōpositō: seu qz coꝛp⁹ ip̄m ex bis cōpo sitū ℥ picula ꝛ phātasmata noct̄ munimus ꝛ deo ꝓmēdā⁹. iōꝝ tūc ōꝛ: In man⁹ tuas dñe ꝛc. et Custodi nos ꝛc. Et incipit ecclia a voce pfectōis dicēs: Cū iuocarē exaudiuit me ō⁹ ꝛc. Hoc ei pfectoꝝ ē. Sꝫ qz pfecti se dñt reputare ipfectos: iuxta illud Job. etiam si simplex fuero ℔ ignoꝛat aīa mea. iō seq̄t i eodē psal. Miserere mei su ꝑple dñe. ꝛ exaudi oꝛōez meā: qđ dicere ē impfectoꝝ. Postea alīꝫ admonitꝫ ad bonū facit in eodē psalmo mentionē de pace eꝛna ibi: In pace in idip̄m. i. q̄ est inuariabilis: quā pacē sp in mēoꝛia hꝫe debemus. et maxime dum coꝛpus q̄escere debet i lecto: mens ꝺz q̄escere in deo. Debet etiam quiescere in spe. Unde seq̄t scōs psal. In te domine spaui ꝛc. Sꝫ qz spes nō est sine timoꝛe. aliꝫ eni p̄sumptio esset: iō seq̄t tertius psalm⁹ Qui hꝫtat i adiu. altiſ. ꝛc. in q̄ deus ꝓmittit libare eccīaꝫ. Diabol⁹ ei est q̄si fur de nocte incedēs. ꝛ ideo nocte imineꝫte dic̄ ecclesia illū psalmū ℥ nocꝛnales tentatiōes. Dicit ꝙ ille psalm⁹ vt a q̄ttuoꝛ tentatiōibꝫ liberemur. s. a timoꝛe nocꝛno. a sagitta volante in die: a negotio pambulāte in tenebꝛ̄: ab incursu ꝛ demonio meꝛidiano. i. ab incurrente demonio. Prima est leuis ꝛ occulta. secunda est leuis et manifesta. tertia ḡuis et occulta. q̄rta ḡuis et manifesta. In q̄rto ꝓ̄ psal. s. Ecce nūc ꝛc. benedicit eccīa deū ꝙ libatōe tentationū nocturnaliū: ibi In noctibꝫ extollite manus in vīas in sctā: ꝛ bñdicite dño. Dicit eni Aug. sup būc psalmū Nox res tristis ē: dies leta res es. ḡ ꝙ noctē intelligit aduersitas. per diez pspitas. In aduersitate bñ dicendus est dñs sic̄ ꝛ in pspitate. exēplo Job q̄ amissis filīꝫ ꝛ rebꝫ omibꝫ dicebat Dñs dedit ꝛc. Sit nom̄ dñi bñdictū. Unde et hic ꝺz Bñdicite dñm. Sꝫ q̄rit q̄re dicunt tantūmō ser ꝓ̄sus illi⁹ psal. In te dñe spaui. Rñdet iō: qz dñs dicēdo sertū ꝓ̄sum: vicz In mā⁹ tuas dñe ꝛc. sexta etate mōi: sextoq̄ die carne obiit: vt iā dicet. Recte ergo ser ꝓ̄sus tm̄ eiusdē psal. in cōpletoꝛio cantam⁹: vt in hac sexta etate in q̄ ꝙ eū redempti sum⁹ sic̄ ꝺz finis vltimi versus ibi Redemisti me dñe ꝺs ꝓitat̄: ꝓformemur doꝛmitioni ei⁹: vt. s. mēbꝛa q̄escāt ꝛ coꝛ vigilet: sic̄ caro ei⁹ in sep'cro q̄eult: ꝛ diuinitas vigilauit. Notandū est ꝙ in q̄busdaꝫ ecclesīꝫ statim post psalmos ꝺz hymnus: ea fortē rōne. qz ꝙ bonā opationē ꝓuenit ad exultatōez ab̄q̄ oīs purgatōis medio ab bis q̄ purgari trāseūt ab hac vita. Alia etiā rō iā dicet. Et sic ꝓ̄s dicūt hymnū q̄ cap'm: ad ostendendū mystice ꝙ illi i q̄bꝫ cōpleta sūt signa p̄cedentiū laudū seu pfecti q̄ ꝙ ꝓpletoriū ꝺcant. ꝓueniūt exhortatiōnē q̄ ꝙ cap'm ꝺcat. Hec tū cap'z ꝑtermittūt: qz hic sp vtil est exhortatio ad pseuerādū in bono: qz nec nocet admisso subdere calcar equo. In alīꝫ āt ecc'īꝫ inter psalmos ꝛ hymnū inꝺponūt antiphonaꝫ vl' alla ꝙ antiphonā seq̄ntes oꝛdinē beati Ignacij: ō q̄ i pemio dcm ē. In alīꝫ vero ecc'īꝫ statī p⁹ psalmos ꝛ anthaꝫ l' alla seq̄t lectio siue cap'm cū rāsoꝛio: In man⁹ tuas ꝛc. vel alio: qz vt dicunt in oñi officio dici debet lectio. Postea adiūciūt hymnū Te luc̄. in q̄ optant ptegi in nocturnis tribulatiōibꝫ. Alīꝫ ꝓ̄ nō dicūt lcōnē: put in pemio h⁹ ptis dictū ē. Sꝫ statim p⁹ psalmos dicunt ꝓ̄sic'm. Tum qz tp̄s illud doꝛmitionis nō est aptū ad doctnā. tū qz p⁹ cōpletoriū nō solū cibi ꝛ pot⁹: verūetiam doctrina q̄ ꝙ lectionē ꝺcat referenda non est. Hinc est ꝙ statuit be. Bñdictus vt post cōpletoriū nemo loq̄t. Dicit aūt cap'm: Tu i nob es dñe. Miere. tiū. Religiosi in ℔ officio aī oīa lcōnē ꝓmittūt dicētes Fratres: sobꝛij ꝛc. ne oꝛdinem Esdre excedere videant. reputantes i ℔ etiā Marīā magdalenā: de q̄ dñs dixit: Preuenit vngere coꝛpus meū in sep'turā. i. ℔ fec̄ qđ factura erat moꝛtuo: si licuisset. ita ꝛ hec lectio q̄i vngit reddēdo aīas attētas ad vigilandū ante commendationem doꝛmitionis.

Post hymnũ subiũcit ꝓsicul⁹ Custodi nos dñe, vel alius, q̃ notat toti⁹ officij effectus. Postulat enĩ dñi custodia ꝓtra noctis pericula. Et dicit acuta voce et cũ neuma, ex q̃ excitati ⁊ memores facti ineffabilis gaudij qđ erit merces laboris nr̃i, canim⁹ canticũ symeonis, Nũc dimittis ⁊c. qđ ẽ Luc. ij. c. Primo vt illi⁹ exemplo pacẽ inuenientes mereamur videre lumen, qđ est chr̃us. Scđo ideo canticũ istud canim⁹: q⁊ sicut sctũs Symeon cupiẽs ex hac vita in alterã trãsire illud cecinit sic ⁊ nos dũ dormire debem⁹, q̃si morituri: q⁊ somn⁹ ẽ q̃i mortis imago. illũ canimus p quẽ nos dño ꝓmẽdam⁹. Tertio ꝓpter causam sub vesp̃is dictã. Quarto q⁊ canticũ illud est de vtro q̃ aduentu. Unde meritoillud dicim⁹ vt promissionib⁹ alliciamur ⁊ a vicijs quiescam⁹

Considerandũ est autẽ q̃ cum septẽ sint partes ceterarũ horar̃, scz versus cũ Gl̃ia patri, hymn⁹, psalmi, lectio, cantus, p̃ces, et oratio, in trib⁹ tñ horis, scz in matutinis laudib⁹ ⁊ vesp̃is ⁊ in completorio, addit ⁊ octaua, vicz canticũ euangelicũ, quoniã bene tres hore pertinent ad octauã, i. dñi resurrectionẽ, q̃ mane surrexit, in vesp̃e se discipulis manifestauit, in cõpletorio discipulis ait. Pax vobis. Propterea in his trib⁹ horis hymn⁹ qui est exemplus leticie psalmos sequit vt continuet euangelio gratie. Euangeliũ gratie hui⁹ officij est canticum Symeonis, scz Nũc dimittis, in quo pacẽ rogamus eternã: vt sicut Symeon trãsire cupiens, postq̃ vidit chr̃m, dimitti rogauit, sic et nos post lumen fidei ꝓueniamus ad splendorem speciei, vbi erit pax eterna.

Cõsequenter oratio dñica ⁊ preces dicũtur, quib⁹ etiã ꝓtra noctẽ phãtasmata nos munimus. Subiũcitur etiã symbolum, in quo nostre fidei pfessio cõtinetur, vt si forte nos mori cõtigerit: in ꝓfessiõe fidei moriamur. Fit etiã in quibusdã ecclesijs sicut et in ꝑma ꝓfessio generalis. Alterna enim ꝓfessione inuicẽ nos mũdam⁹, iuxta illud, Cõfitemini alterutrũ pctã vr̃a vt saluemini, ne dem⁹ reḋem tribus nr̃is donec inueniam⁹ locũ dño. Precib⁹ ergo ⁊ oꝛone cõplet. ℟ officiũ, iuxtã illũ apli. Orãtes p nobis vt saluemini. Rursꝰ p̃ces mystice bũilitatẽ ꝯcant q̃ in fine dz eẽ. Quia sic in ꝑncipio ipa necessaria ẽ, ad qđ ꝯcandũ voce bumillima ℟ seruitiũ inchoat. ita in ꝓsũmatõe eadẽ bũilitas monstrãda est ꝓtra superbiã in qua ceciderũt oẽs q̃ operãt iniq̃tatẽ. Post p̃ces opilio noster siue sacerdos ꝓmẽdans dño gregẽ suũ dic collectã. Uñ nõ est congruũ vt post hoc officiũ aliq̃d aliũ fiat nisi qđ ꝑtineat ad q̃etẽ. Et attẽde quoniã ad ꝑmã ⁊ ad ꝓpletoriũ apl̃oꝛ symbolũ nõ dimittim⁹: q⁊ cũcta opa nr̃a in ei⁹ nõie incipimus ⁊ ꝓcludim⁹ in quẽ credim⁹, silr ad vtq̃ officiũ ꝓfessionẽ. et Miserere mei deus adiũcimus: vt q̃cq̃d in nocte peccauimus aut in die deliq̃mus p cõfessionẽ et pnãm diluam⁹, adiplentes illud, Cõfitemini alterutrũ pctã vr̃a. Respiciẽtes etiã illud q̃ olim sacerdos farine assariũ offerebat in die vicis sue medietatẽ in mane ⁊ medietatẽ post meridiẽ. Sacrificiũ autẽ nostrũ est spiritꝰ humiliat⁹. Ultimo notandũ est q̃ oĩa officia diurna q̃ntũ ad psalmos inuariabilia sunt: nocturna vero variabilia ꝑter illud. Per noctem enĩ intelligit mundus iste qui variabilis est, per diem vero ille eternus qui est inuariabilis, de q̃ scriptũ est. Ordinatiõe tua pseuerat dies. Et ẽ verior lr̃a p seuerat in singulari q̃ pseuerant in plurali, licet aliter q̃si cõmuniter ꝓferat. Hoc etiã officiũ in q̃busdã ecclesijs q̃ntũ ad hymnũ inuariabile est put sub ti. de prima dictum est, ⁊ etiã q̃ntũ ad psalmos lectionẽ preces et collectã, ita q̃ p nulli⁹ sancti solẽnitate, sic nec officiũ prime variat, p eo q⁊ in illo de pace ⁊ spãliter de illa ad quã suspiram⁹ agit. q̃ vt ꝓmissum est inuariabilis est. hoc dũtaxat excepto, qm̃ in dñicis die⁹ dicũt ad ꝑmã illos q̃nq̃ psalmos, scz Deus deꝰ me⁹ respice in me ⁊c. ⁊ seq̃ntes, ⁊ psalmũ Cõfitemini, put ibi dictũ est. Sed quare illi q̃nq̃ psalmi i ꝑma. ⁊ ℣ Jn manꝰ tuas dñe ⁊c. in cõpletorio poti⁹ q̃ in alijs horis ponunt. Responsio. Chr̃s cui in his horis canim⁹, q̃ est ꝑncipium ⁊ finis, in cruce pendens legit incepisse psalmũ illũ Deus deꝰ me⁹: et oẽs psalmos seq̃ntes seriatim vsq̃ ad dictũ versum dixisse ⁊ ibi finiuisse et spiritũ emisisse. Merito igit et nos in passionib⁹ huius seculi ꝓstituti, ad ipsi⁹ imitationem in hora ꝑma. q̃ est in ꝑncipio horaruꝫ diei, ⁊ nõ alibi dictos q̃nq̃ psalmos ⁊ i cõpletorio, qđ ꝯm aliquã ꝓsideratõez est finis siue vltia horar̃ diei, debem⁹ dicere ℣ sus ipsum. Quo ℟ officiũ ad vltimã diei horam ꝑtineat, hac ꝓsideratiõe apparet. Haꝫ in ꝑma dicim⁹ q̃ttuor octonarios ℣ suum in psalmis, duos p ꝑma. ⁊ duos p secũda

horis. Et in tertia ser. duos p tertia, duos p ḡrta. ꝛ duos p q̃nta. Et i sexta ser. duos p sexta. duos pro septima. ꝛ duos p octaua. Et in nona ser. duos pro nona. duos p decima. ꝛ duos pro vndecima. Restat vltima hora. scilcet duodecima. ad quā pertinet completoriū. qđ notat hymnus Te lucis ante terminū. Premissos aūt octonarios cōbinam⁹ si duo charitatis p̄cepta obseruamus. Facim⁹ vndecim cōbinatiōes vt p quas hora dici in qua delinq̃m⁹. vnū dño legis ꝛ charitatis binariū offeramus Ut p prima Bti. pro secunda Retribue. pro tertia Legem pone. pro quarta Memor esto. pro quinta. Bonitatē. pro sexta. Defecit. p septima. Quomodo dilexi. pro octaua. Iniquos. p nona Mirabilia. pro decima Clamauī. pro vndecima Principes. Fiunt ergo vndecim cōbinatiōes. ad emendandū vndenariū nostre transgressionis. Et in quolibet octonario aliquid de lege dñi memorat. qz p eam vinea colitur. et denarius eternitatē adquirit. Sunt ergo p̄cij. octonarij. q̃ p horas dici dicunt ꝓpterrōnem sub ti. de prima dictā. Et dicunt bini ꝛ bini. ꝛ sic duplicati fiunt. cj. Undenarius em̄ numer⁹ ꝓcat transgressionē sic denari⁹ pfectiōem. Dicuntur enī p vndecim vt p ea que in illis dicuntur trāsgressiones mandatoꝝ suoꝝ nobis relaxet.

Incipit sexta pars

de officijs dñicaꝝ specialiter ꝛ quarūdā feriaꝝ ꝛ festiuitatū dñi ꝛ ieiuniorū q̃tuor tpm

N proxima parte pre

cedenti de diuinis officijs in generali diximꝰ nūc aūt de specialitatibꝰ ꝛ diuersitatibꝰ eorūdē p anni circulū oñdamꝰ. vicz de officijs dñicaꝝ ꝛ q̃rundā feriaꝝ ꝛ festiuitatum dñi. ꝛ de ieiunijs q̃tuor tpm: ꝛ de ꝓuenientia ipoꝝ officioꝝ tā nocturnaliū q̃ etiā misse. nō vnius dūtaxat ecclie sz diuersaꝝ officia pſequentes. Ad q̃rū euidentiā ē distinctio tēpoꝝ p̄mittēda. Siquidē ānus solarꝭ q̃tuor tpm successiōe dilabit. scz hyemis in q̃ semia iaciūt. veris in q̃ seminata pdeūt et in spicas acuunt. estatis in q̃ messes albescūt ꝛ falce succidunt. ꝛ autūni in q̃ p ventilationē grana a paleis separata in horreis reponunt. Sic ꝛ magn⁹ vite p̄tis annus durās ab initio seculi vsq̃ ad finē mōdi q̃tuoꝝ tēpoꝝ varietate mēsurat. Primū fuit tps deuiatiōis in genere humano. vicz ab Adā vsq̃ ad Moysen. in q̃ declinauerūt boies a cultu dei (q̃ vera lux est) facti idolatre: ꝛ nūl illuminatiōis doctrine habētes. ꝛ simul iutiles facti sūt: ꝛ nō fuit q̃ faceret bonū vsq̃ ad vnū. Tūc em̄ reliq̃t hō deū creatorē suū. ꝛ de lapide dixit: tu es de⁹ meus. Hoc tps qz fuit ignorātie ꝛ cecitatꝭ bñ cōcordat hyemi in q̃ obscuritas regit. Secundū tps fuit reuocatiōis siue renouationis. vicz a Moyse vsq̃ ad natiuitatē chr̄i. q̃ edocti sūt boies p legē ꝛ ꝓphas de aduentu chr̄i: de curatiōe pcti: ꝛ de dilectiōe vnius ꝺi. Tūc dñs dixit ad isrl. Audi isrl: dominū deū tuū adorab: ꝛ illi soli ſuies. Et doct⁹ ē hō q̃d sibūp̄i: q̃d deo: q̃d primo facere teneꝰ. Postmodū ob eandē causaz sui citauit ꝓphas: vt. ſ. p̄dicatio boies magꝭ ac magis ab erroribꝰ reuocaret. Hoc tps cōcordat cū vere qđ habet aliq̃d lumis: sz mixtū obscuritatis. Tertiū tps fuit regressiōis siue recōciliatiōis ꝛ visitatiōis. vicz a natiuitate chr̄i vsq̃ ad ascēsionē eiusdē. p quā facta ē gr̄a hoīb⁹ ꝛ p̄dicatio euāgelij de q̃ ōr. Ecce nūc tps acceptabile: ecce nūc dies salutꝭ. Hoc ē em̄ tps gr̄e q̃ oriēs nos visitauit ex alto. in q̃ tpe dñs q̃ est sol iusticie mōm sui p̄ntia visitauit: ꝛ ꝓpria doctrina sufficienter illustrauit. Hoc tps ꝯcordat cū estate: in qua claritas regnat. Quartū tps est pegrinatiōis. vicz ab ascēsiōe domini vsq̃ ad diē iudicij: vbi erit ꝯsūmatio seculi. Qđ tps est habens multū luminis. qz dei misteria reuelata sunt diuina myſteria. habet tñ aliq̃d obscuritatis nr̄a negligētia faciēte: ꝛ sic ꝯcordat cū autūmo: qui habet aliq̃d obscuritatis: sed amplꝰ claritatis. In ꝓmo tpe viroꝝ fidei: flos spei: fructꝰ charitatꝭ: frigore ifidelitatꝭ exaruit. In scđo vinea dñi aliq̃tenꝰ viruit ꝛ floruit In tertio virēs ꝛ floꝛēs fructꝰ vberrimos attulit. In q̃rto cadētibꝰ foliꝭ ꝓboꝝ decolorari cepit Rursus tps deuiatiōis dcm est tps culpe ꝛ pene. Na ꝓpter ipam deuiationē hō subiectꝰ ē culpe ꝛ ꝓpter culpā pene. Ūñ ōr dñs. Putas cū venerit filiꝰ homis ĩueniet fidē sup terrā. Tps reuocatiōis ōr tps doctrine et ꝓbertie ꝓpter decalogū: per qđ deꝰ docuit genꝰ humanū. Tēpus reconciliatōis ōr tps libertatis ꝛ gr̄e ꝛ leticie. Tempꝰ pegrinatōis ōr tps luctꝰ ꝛ pene. si

ue laboris ⁊ pñe: qđ nos facim⁹ declinatiōis ⁊ negligētie. Primū fuit desperatōis Scōm respiratiōis. Tertiū liberationis. Quartū exercitatiōis. Hec q̄ttuor tpa rep̄sentat eccl̄ia singl̄is ānis. siue stat⁹ eccl̄ie p hec q̄ttuor tpa variat. Tp̄s hyemis ⁊ ō uiatōis in q̄ mors regnauit repñtat eccl̄ia a lxx vsq̄ ad pasca recolēs casuz ⁊ penā pri mor parentū ꝓpt eor culpā. ⁊ iō cātica leticie excepto gl̄ia pr̄i subticēt put sub ti. ō sequentia dicet. Silet em̄ gl̄ia i excelsis deo. qđ in testimoniū pacis auditū est. qm̄ veritas de terra orta est. ⁊ iusticia de celo p̄spexit. Tp̄s vers ⁊ renouatiōis repñtat eccl̄ia ī aduētu dñi. p quē oīa renouata sūt vsq̄ ad natale dñi. Unde ad notandū q̄ patres illius tpis habuerūt aliq̄d luminis sed multū obscuritatis respectu seq̄ntiū. minora cātica leticie cātat. scz gl̄ia pr̄i. ⁊ all̄a. sz maiora suppōmit. scz gl̄ia in excelsis. te deū laudam⁹. ⁊ seq̄ntia. put ibi dicet. Quia eī hoc tpe peccatū regnauit. nō ꝓpt ignorātiā vt mors pus: sz ꝓpt carnis infirmitatē. iō canit all̄a. q⁹ p̄res illi⁹ tpis sub lege fuerūt: sz gl̄ia in excelsis silet qđ est signū pacis ⁊ iusticie quā lex dare nequiuit. Tp̄s estatis ⁊ reconciliatōis siue regressiōis repñtat ab octauis pasche vsq̄ ad octauā pēteć. q⁹ p pascalē agnū reconciliamur deo. oīa cātica leticie ⁊ fere post oēs dictiones all̄a multiplicās ad ꝑcandū habitū gaudiū de nr̄a resurrectiōe. ꝑcat em̄ tp̄s illud statuz felicitatis eterne. tūc etiā gl̄ia ī excelsis canit: q⁹ in resurrectiōe iusticia. id ē charitas ꝓficiet et plena pax dabit. Duplex etiā all̄a canit ī al bis ⁊ dñicis illi⁹ tpis ⁊ stātes tūc oramus. In ꝺuatis ꝺo ferijs gl̄ia in excels ⁊ duplex all̄a nō canit. licz sp all̄a ꝑterq̄ in. lxx. dicat put sub ti. de septē diēb⁹ post pascha ⁊ ī seq̄nti titu. dicet. Tp̄s autūni et pegrinatiōis repñtat eccl̄ia ab octauis pente. vsq̄ ad aduentū dñi: q⁹ nobis deo reconciliatis nō restat nisi vt nos pegrinos reputemus cū psalmista dicente. Aduena ego sum ⁊c. cantans oīa leticie cantica ad designandū gaudiū de hoc q⁹ sūt diuina mysteria reuelata. qm̄q̄ tm̄ aliq̄ cantica subticet. nec multiplicat all̄a. sicut fecis in tpe p̄cedenti. ad significandū declinationē a bono quam nobis negligētia nr̄a parit. ⁊ cantat all̄a. ī spe resurrectiōis. ⁊ gl̄ia in excelsis deo p iusticia reddita. Itē q̄tidie dicit all̄a. sz nō gloria in excelsis. vt dicet sub tpe aduēt⁹. Cantat etiā all̄a post ḡduale in signuz laboris p quē ad patriā vite transeundū est. Exp̄missis colligit euidēter q⁹ recte in ꝓncipio hyemis bō quasi desperās dicit. Circūdederunt me gemit⁹ mortis. In ꝓncipio veris quasi respirans dicit. Ad te leuaui aiam meā. In ꝓncipio estatis architector ecclesie petr⁹ renatis per baptismū ⁊ illuminatis p gr̄am dicit. Quasi modo geniti in fātes ⁊c. In ꝓncipio autūni exultās de ōi misericōdia dicit. Dñe in tua misericōdia speraui: Sed attēdens miseriā in quā ex sua negligētia lapsus ē statim subiūgit ꝓsiculū. Ut q̄quo dñe obliuiscaris me ī finē. Et ḡduale. Ego dixi dñe miserere mei. sana aiam meā. q⁹ peccaui tibi. Rursus hec q̄ttuor tpa ꝓsiderant ꝓm q̄ttuor ꝓncipalis diei p̄tes q̄ sūt nor ꝑtinens ad tp̄s deuiationis. nor em̄ obscurata est. et idolatre ceci erant aurora ꝑtinēs ad tp̄s reuocatōis: meridies ꝑtinens ad tp̄s reconciliatōis siue regressionis. ⁊ vespa ꝑtinens ad tp̄s pegrinationis. Designāt etiā p q̄ttuor ꝓncipales chr̄i actiones. q̄ sūt natiuitas. passio. resurrectio et aduentus ad iudiciū. Ad natiuitatē pertinēt circūcisio. apparitio. baptism⁹ ⁊ purificatio. Ad passionē ieiuniū ⁊ tentatio. Ad resurrectionez. ascensio in celū et sancti spūs missio. Ad aduentū ad iudiciū. transfiguratio ⁊ miraculor opatio. Itē passio cōparat hyemi. natiuitas veri. resurrectio estati aduētus ad iudiciū autūno. q̄n vetust⁹ dierū sedebit tenens ventilabrū in manu sua. et mūdabit aream suā ⁊c. Itē natiuitas chr̄i ꝓcordat tpi reuocatiōis seu renouatōis propter ꝓphetas q⁹ eū multis modis p̄dixerūt. passio chr̄i tpi deuiatiōis ꝓpter penā culpe ꝓmor parentū. resurrectio tpi regressiōis propter leticiā. aduēt⁹ ad iudiciū tpi pegrinatiōis: q⁹ hmōi tp̄s durabit vsq̄ ad diez iudicij. Unde prophet. Aduena ego sum apud te ⁊ pegrinus sic oēs p̄res mei. Tēpus ergo reuocatiōis siue renouatiōis que facta est p legē ⁊ ꝓphetas durat vsq̄ ad natale dñi tantū vt p̄missum est. Alij tm̄ dicūt q⁹ vsq̄ ad septuagesimam. ⁊ ibi incipit tp̄s deuiationis. Sed ꝑm primū dictū queritur de tpe qđ est a natali dñi vsq̄ ad. lxx. sub q̄ dictor tēporū ꝓtineatur. Sup q̄ dicunt q̄dā q⁹ tp̄s qđ est a natali vsq̄ ad octauas epiphē ꝑtinet ad temp⁹ regressionis. qđ est tp̄s gaudij. sicut ⁊ illud. Ūn ⁊ in quibusdam eccl̄iis tunc albis vtuntur vesti

mētis sicut t tpe paschali, neq; tūc ieiunat. nec genua flectūt. Reliq; ỹo ps. scz ab octauis ephie vsq; ad .lxx. sub tpe pegrinatiōis cōtinet. Et licz esaias legat die natalis dñi, nō ido dies illa est fm ipos de tpe reuocatiōis, alia em̄ ꝓsideratiōe h̄ fit t añ euāgeliū in nocturnis t ante epl̄am in missa, supponit em̄ tūc balis colūne: vt p vtrūq; testamētū natiuitas chr̄i pbet. Itē querit q̄re a tpe veris siue renouatiōis siue reuocatiōis incipiūt eccl̄ie officia. Videt em̄ q; deberēt incipe a tpe hyemis siue deuiatiōis, qz est ꝑus ē deuiatio q̄s a deuiatōe reuocatio. Preterea in tpe deuiatiōis legit ꝑm⁹ liber theologie, s. genes. Sup h̄ dicūt q̄dā q; h̄ facit eccl̄ia ne incipiat ab erroze. Sed certe nō ō tps illud deuiatiōis, eo q; eccl̄ia illo tpe deuiet, sz qz errozē ꝑmoz parentū recolit vt nos ad pniam trahat. ziō hec ratio nō placet. Est g rō. qz em̄ p aduētū dñi oia noua facta sunt. Unū Apoc. Ecce noua facio oia. Ideo in honozē aduēt⁹ dñi a tpe renouatiōis incipit eccl̄ia officiū suū. Preterea si incipet ab hyeme vtens ꝑbis desperatiōis posset hō illa audiēs desperare, merito ergo incipit a vere, vt cū postea audierit ꝑba desperatiōis nō desperet: qz p̄cessit certa ꝑmissio vere liberatiōis. q̄ fit in aduētu. Incipit ergo a tpe renouatōis seu reuocatiōis in q̄ tenet ratio. Qui ār libri q̄b⁹ tēpozib⁹ legant breuiter est videndū. Et q̄dē in plerisq; locis ab aduentu dñi q̄s ad natale ei⁹ legit esaias, q̄ quāto de chr̄o vz bani⁹ ceteris ꝑphetauit, tāto natiuitati ei⁹ legit vicini⁹, ꝓter q̄s in ieiunijs q̄tuoz tempozū q̄ ꝑrias habēt lectiones. In ipa etiā natiuitate nō solū de illo legit t cantat, sed etiā de causis ipsius festiuitatis ꝑut in oī bus fieri solet festiuitatib⁹, qō fit ad ostendendū magnū gaudiū nob⁹ celit⁹ datū. In prima ỹo dñica post natale legit in q̄busdā eccl̄ijs de epl̄is pauli ad ipam ptinētibus natiuitatē. In octaua natalis de sermonibus t de omelia euangelij eiusdē diei. In ephania de esaia fm Helasiuz papam. In octaua ephie de omelia euāgelij eiusdē diei Ab octaua epiphanie vsq; ad .lxx. canit de psalmis, t legunt epl̄e pauli, in q̄b⁹ legit de laboze t lucta t pugna ei⁹. In lxx. ỹo vsq; ad dñicam ante ramospalmarū legit pentateuc⁹. Septuagesima em̄ tps nr̄e captiuitatis t pene t culpe designat. de q̄ mystice ad bierl̄m redire debem⁹ sic ꝑ hebreos olim de babylonica captiuitate exeūtes figuratū est. Ut ergo mēozes sint captiuitatis sue q̄ sursum tēdunt. legit primo de adā q̄ in principio mōi fact⁹ est t de eiectōe ei⁹ de paradiso. deinde de diluuio. t quō abraam exiuit de terra sua. t de mūdi hui⁹ laboribus⁹. ad exemplū patiētie. Et sicut olim hebrei captiuati ducti in babyloniam in tristicia fuerūt fere vsq; ad finē .lxx. annoz. t cōcessa sibi licentia repatriandi gauisi sunt. licet nō plenarie, ita t nos fere vsq; ad finem lxx. diez. scz in septuagesima tacem⁹ voces et cantica leticie, vt premissum est. et subti. de tpe aduētus dicet. Quindecim tū diebus ante pascha legit Hieremias, qz ille aptius q̄s alij de passiōe tractauit. t ī ꝓpria ꝑsona passionē dñi ꝑsignauit. Ab octauis ỹo pasche. xv. diebus vel fm alios vsq; ad quartā dñicam post pascha. Apocal. legit et cātat ꝓpter mysteria passionis t resurrectiōis q̄ ioāni reuelata sūt. t apli ꝑdicauerūt In apoc. em̄ fit mētio ō ciuitate nous bierusalez. Deinde vsq; ad ascensionē legunt epl̄e canonice. t actus apl̄oz. et cantat de psalmis: qz t dauid ꝓphetauit de passiōe et resurrectiōe t ascēsione. t apostoli ꝑdicauerūt q̄ a dño didicerūt vsq; ad ascensionē ei⁹ corꝑali ꝑsentia ꝓfruētes Inter ascensionē ỹo t penteč. cantat de ipo festo: qz discipuli sursum subleuati ꝑmissa patris munera expectabant. Ab octaua pente. vsq; ad kalēd. Augusti legunt libri regū et paralipomenon. t cantat. de⁹ omniū. quia sic samuel saul dauid t alij ꝑ lege dñi pugnauerunt. sic t nos postq̄s accepimus donū spūsscti in baptismo. virtute debemus pugnare ꝓtra demones formati/nati/nutriti et armati. A kalendis augusti vsq; ad kalēdas septembris legit t cantat de sapientia qz in pugna maxime necessaria est sapiētia vl̄ qz august⁹ sext⁹ est mēsis. t in sexta etate qua de⁹ venit debem⁹ ꝓpter eius presentiā sapiēter viuere. qz int nos audita est sapiētia ipa q̄ ex ore altissimi pdūt. Rursus mēsis ille calid⁹ est t medius in anno. ꝑ qō media hois etas designat. t in media estate vbi q̄sq; ab estu vicioz plus accenditur plus succurere debet ꝓ sapiētia. In kalēd. septēbris legit t cantat de iob tobia. esdra iudith t hester. qz bi aduersa patiēter sustinuerūt. t eccl̄ia in fine mūdi aduersa omia pro dño tolerabit. A kalēd. octobris vsq; ad nouembrē legūt libri machabeoz. t can-

tatur de eis, qz iste octauus mensis letici
am resurrectiõis mysticat, qz sicut iudei fi
nitis prelijs z restaurato templo i hymnis
z ꝓfessionibꝫ bñdicebãt dñm, sic in glia re
surrectiõis z magne festiuitatis deuictis p
lijs diaboli sancti z iusti in dño festinabũt
z gaudebũt: iuxta illud. Beati q̃ habitant
in domo tua dñe. A kalendꝫ nouebris vsq̃
ad aduentũ dñi legit Ezechiel z Daniel: et
xij. ꝓphete minores cum resp̃sorijs. s. Vi
di dñm z̃c. Ezechiel em̃ vidit q̃ttuor ania
lia in figura q̃ttuor euãgelistarũ q̃ natiuita
tem: passionẽ: resurrectionẽ z ascensionez
docuerũt. Isti g̃ ideo añ aduentũ legunt:
qz clari⁹ chr̃i aduentũ ꝑdixerũt. Deniq̃ Au
relius papa i burcardo li. iij. c. bi q̃. statu
it vt bi q̃ inuenti fuerint libros famosos z
ignotos in eccl'ia legere vel cantare excõi
cent. Ex p̃missis g̃ liquet q̃ in eccl'ia libri
noui z veteris testamenti legunt. qꝺ etiã i
suis locis dicet, z de ordine etiã librorꝫ di
cet sub dñica. xij. post pente. Et est notãdũ
q̃ testamentũ dupl'r accipit. Hoc pmissio
ip̃a. s. id qꝺ testat seu legat ꝺr testamentuz
Vñ nouũ testamentũ ꝺr gr̃a fidelibꝫ pmis
sa. s. fides: charitas: cetereq̃ ꝓbitates siue vi
ta eterna in futuro: z ꝓbus in p̃nti vita. Et
apl's. Ideo noui testamẽti mediator est vt
repromissionẽ accipiãt q̃ vocati sunt here
ditatis eterne. Scriptura etiã q̃ illa pmit
tunt ꝺr testamentũ. Vñ nouũ testamentuz
ꝺr scriptura noui testamẽti, z vet⁹ testamẽ
tũ ꝺr scꝑtura veteris testamẽti. Et hec q̃si
humana silitudine dicunt. Sicut em̃ q̃ te
stamentũ ꝺdit heredẽ instituit: chirogꝝphũ
facit: testes aduocat: agẽda p heredẽ indi
cit. Sic z deꝰ pat' volẽs filios isr'l in terra
pmissiõis heredes instituere chirographũ
fecit. i. legẽ dedit. testes aduocauit. s. moy
sen z Aaron, z agẽda p illos edixit z h̃ ẽ ve
tus testamentũ. Sed qz illud transitoria z
tempalia repromittebat, ideo chr̃s volens
chr̃ianos. s. fideles eterne hereditatis he
redes facere: ꝺsequẽter nouũ testamentuz
ꝺdidit. s. euangelium, aduocauit testes scz
apl'os, eisq̃ agenda indixit, qꝺ testamentũ
tãdem morte ꝓpria ꝺsecrauit. Preterea te
stamentũ est testatio mentis q̃ quisq̃ quod
mẽte ꝺcipit ore testat, z p scꝑturã corrobo
rari iubet. Vñ etiã hac silitudine hec z illa
scꝑtura ꝺr testamentũ. Ceteꝝ tõ illa scꝑtu
ra ꝺr vet⁹ testamentũ. Primo qz vetera. i.
terrena. s. ad veterẽ hoiem ptinẽtia pmitte
bat dicẽs. Si hec z illa feceritis bona ter
re comedetis. Et terꝝ. Terrã fluentẽ lacte et
melle dabo vob. z silia. Vñ illꝺ vet⁹ trãs
itorijs fuit. Scꝺo ꝺr vet⁹ testamentũ. qz p
veterẽ hoiez. s. p Moysen veterẽ vetustate
pcti ministratũ fuit. Tertio qz nouo supue
niẽte cessauit z desijt tanq̃ aliq̃d vetustum
Vñ apl's Uetera trãsierũt: ecce noua fcta
sũt oia. Quarto ꝺr vet⁹ respectu noui, qa
eo fuit antiq̃us tpe. Quinto qz a vetustate
pcti nõ liberat. Hec ꝺo scꝑtura nouum
ꝺr testamẽtũ. Primo qz noua. i. celestia. s.
ad celestis hois ꝺseruationẽ ptinẽtia pmit
tit dicẽs. Qui agꝝ aut domũ z̃c. reliq̃rit cẽ
tuplã accipiet: z vitam eternã possidebit.
Scꝺo ꝺr nouũ. qz p nouuz hoiem. i. ab oi
pctõ immunẽ. s. p chr̃m ministratũ est. Ter
tio ꝺr nouũ. i. vltimũ: qz nouissimũ hois te
stamẽtũ immobile pseuerat, qꝺ testatoris
obitu ꝺfirmat. Hinc etiã ꝺr eternũ. i. ꝑpe
tuũ q̃si durabile ac imutabile, de q̃ dictuz
est i q̃rta parte sub. vij. particula secrete su
per verbo noui z eterni. Chr̃s em̃ iam nõ
morit: z mors illi vltra non dominabitur.
Quarto ꝺr nouuz respectu veteris, qz illo
magis est nouũ tempe, vl' qz vet⁹ lex est q̃si
radix. ipm ꝺo nouũ testamentũ est q̃si fru
ctus. Quinto qz innouat, nõ em̃ illꝺ discũt
nisi hoies renouati ex vetustate p gr̃am et
ptinẽtes iam ad nouũ testamentũ qꝺ est re
gnũ celoꝝ Circa libros ecclesiastici offi
cij est sciendũ q̃ ipm officiuz ꝺsistit in can
tu z in lectiõe. De cantu tres sunt libri, ꝺ le
ctione ser. Sũt etiam q̃dam alij libri eccle
siastici, put in scꝺa parte in fine tractat⁹ de
sacerdote dictũ est. Sane tres libri de can
tu sũt Antiphonari⁹ Graduarius z Tro
phonari⁹. Antiphonari⁹ a digniori videli
cet ab antiphonis nomen sumpsit. q̃s bea
tus Ignaci⁹ patriarcha audiuit p ãgelos
decantari: cũ tñ ibi sint resp̃soria atq̃ ver
sus. In plerisq̃ tñ locis liber ille respons
riũ a responsorijs q̃ ibidẽ ptinent appellat

Graduarius dictus est a gradualibꝫ q̃ in
eo ptinent q̃ a pluribꝫ officiarijs nuncupat
ab officijs seu introitibꝫ q̃ ibi ptinent. Gra
duale dictũ est a gradibꝫ: put dictũ est i q̃r
ta pte sub ti. de graduali. De intitulatione
antiphonarij graduarij z lectionarij i seq̃n
ti. dicet. Trophonarl⁹ ẽ liber ptinẽs tro
pos. i. cant⁹ q̃ cũ introitu misse dicunt: p
sertim a monachis. Uocant etiã tropi se
quẽtie siue prose, z kirie eleyson z neume.

Et dicit a tropos qđ est cōuersio. de q̄ in eadem parte sub titu. de introitu dictū est. Quidam etiā hunc libꝝ prosariū a prosis appellant. Uitalian⁹ papa cantū rhomanum instituit ꝛ organa concordauit. Le terū libri lectiōis sunt isti. Prim⁹ est bibliotheca. scōs homeliarius. terti⁹ passionarius. quart⁹ legendar⁹. q̄ntus lectionari⁹ sextus sermologus. Bibliotheca a greco nomen accepit. ꝛ est nomē eq̄uocū. s. locus i quo libri reponunt. ꝛ volumen et oībus libris veteris ꝛ noui testamēti a Hieronymo cōpactū. Homeliari⁹ est liber ꝓtinens sctōꝝ homelias. ꝛ legit in dūicis ꝛ in natali ꝛ in festis sanctoꝝ ꝓpria euāgelia habentiū. ꝛ in pasca ꝛ in pēteco. cū ferialibus eorundē. Homelia aūt idē est qđ bona laus siue ꝓbū ad ꝓp̄m. Et nota q̄ plures fecerūt homelias videlicz Augustin⁹ Hieronym⁹ Beda Origenes Gregori⁹. ꝛ alij. Beda tñ alias nō cōposuit nisi q̄s Augustin⁹ cōposuerat. sed suis ꝓbis easdez superuestiuit. Ā Augustin⁹ ꝓba disputationis habuit. Beda ꝓpo stiluz sermōis ꝛ lectionis. Quare Beda vocat venerabil' in vij. qte sub ei⁹ festo dicet. Itē nō oīs homelie autētice sunt vt q̄dam Origenis: q̄ ad heresim dicit declinasse. Aliq̄ tñ homelie ip̄i⁹ a btō Hieronymo teste papa Gelasio: legunt fuisse correcte seu approbate. et q̄n ille i eccl'ia legunt nomē auctoris ꝓpter heresis infamiā subticet: sic̄ ꝛ nomē. Salomonis q̄ decept⁹ fuit a mulieribꝫ tacet in lectiōibꝫ ꝓpter infamiā idolatrie. sed ōr lectio libri sapiētie. sic etiā q; Moyses hesitauit ad aq̄s ꝓtradictiōis: q; dñm exacerbauit. nō ōr lectio Lib Geneſis moysi legislatoris: sicut ōr lectio libri Apoc. beati Joānis apl'i. De ℟ agit in pemio q̄nte partis: ꝛ sub sabbato paschali. Uolūt tñ q̄daz q̄ i ꝓncipio homeliaꝝ ip̄i⁹ dicat: homelia Origenis correcta seu approbata a Hieronymo. Et i seq̄ntibꝫ dici ōbet homelia eius dē. Passionari⁹ est liber ꝓtinēs passiōes sanctoꝝ. ꝛ legit i festis martyꝝ. Plures autē sūt passionarij q̄ꝝ q̄daz canonizati sūt: q̄dam ꝓpo teste papa Gelasio sunt apocryphi: vt de btō Georgio ꝛ Lirico ꝛ Julita: Et alij q̄dam q̄s hereici cōpilasse dicunt. quare in eccl'ia legi interdicunt. Ancher⁹ papa statuit martyꝝ gesta scribi ꝛ in ecclesijs haberi. ꝛ ℟ ꝓp̄ maximū p̄sbyteꝝ martyrio coronatū. Legēdarius aūt vocatur liber ille. vbi agitur de vita ꝛ obitu cōfessorum. vt Hilarij. martini ꝛ aliozū cōfessorū. ꝛ legit in festis eoꝝ. dū tamē autenticatus sit. Lectionari⁹ est in quo lectiōes epl'aꝝ pauli ꝛ alie legunt. q̄ quādoq̄ epistolari⁹ dicit ꝛ etiam legendarius dici potest.

Sermolog⁹ est liber ꝓtinēs sermones quos Leo papa ꝛ alij plures sancti cōposuerūt ꝛ legit in festis ꝓfessorū a natali vsq̄ ad octauas ep̄hie. in purificatiōe btē marie ꝛ in festo oīm sctōꝝ ꝛ in pluribꝫ alijs. Cōsiderandū q̄z est triū scripturas p̄cipue i ecclesia freq̄ntari. scz dauid ꝓphete q̄ fuit homicida. pditor/et adulter. Matthei apl'i q̄ fuit publican⁹. ꝛ in hoc ip̄o infamis. ꝛ pauli q̄ fuit crudel' chr̄i ꝛ eccl'ie p̄secutor. ꝛ etiā Augustini q̄ fuit manicheus. ꝛ tempe theodozi impatozis conuersus est. quod fit in exemplū videlicet vt alij peccatores nō desperent sed sperent. si tamē penituerint: posse veniā cōsequi q̄ntūlibet graui nota ꝓpterisint. ꝛ oīones ꝛ elemosynas eozū post penitentiā posse deo placere. Et est sciendum q̄ beat⁹ Hieronym⁹ tpe damasi pape correxit p̄salteriū. lxx. interpretū. qđ tūc cantabat vbiq̄ ꝛ adhuc iuxta ordinationez gregorij pape. q̄ postremo officiū ecclesiasticū ordinauit ꝝm illud antiphonas. responsoria. all'a. tractus ꝛ alia quedā in eccl'esia decantam⁹. Subsequēter vero p̄salterio ip̄o iterato corrupto. idē Hieronym⁹ illud de nouo integre ex greco transtulit in latinū. put ip̄e in ip̄si⁹ p̄salterij ꝓemio attestatur. qđ nouū dictus Damasus rogatu ip̄sius Hieronymi instituit decantari. ꝛ vulgariter gallicū appellat. ꝛ q̄i vbiq̄ legit. ꝛ fere cōmuniter cū suo ꝓemio in textu biblie habet. Premissum ꝓpo p̄salteriū ꝝm. lxx. romanis remāsit. ꝛ hodie illo vtunt. Deniq̄ idē Hieronym⁹ attēdens q̄ iudei nobis imperabant q̄ p̄salteriū falsificauerim⁹. quoniā a suis ꝓpo discordabat. tertio p̄salteriuz de verbo ad verbū ex hebreo transtulit in latinū. quod in plurib⁹ a gallico discrepat ac romano. pauci tamē illud habent. q̄uis ab omnibꝫ ꝛ in textu biblie deberet haberi Et nota q̄ q̄dam portant p̄salteriū. sed in eo nō p̄sallunt. prout dictū est in titulo de laudibus matutinis. Qui sint dñici dies et ꝓuilegiati ꝛ principales. ꝛ qualiter dies dñica maior est alijs diebus. q̄b⁹ nominib⁹ dies septimane appellēt. ꝛ q̄ sint dies ꝓfesti. q̄ festiuales siue solēnes in ꝓemio. vij.

partis dicẽt Gregoriꝰ papa instituit ne ī eccl'ia rhomana diaconi cãtare debeãt: sed solũ euãgelice lectiõis officiũ int' missarũ solẽnia exoluãt. Psalmos ꝓo ac reliq̃s lectiões subdiaconi, vl' si necesse fuerit mio-res ordines exhibeãt siue dicãt.

De tempore Aduentus

Vonia sicut ꝓze

q missum est eccl'iastica officia ab aduẽtu dñi qõ est tps renouatio-nis incipiũt. merito ab h̃ tpe ducimꝰ initiũ assumendũ. Prenotãdũ igit' est q beatꝰ Petrꝰ ꝓmo instituit tres septimanas integras añ natale venerari in cõmemoratio-nẽ aduentus chr̃i ꝛ q̃rtã q̃ tũ nunc̃ ꝓficit. qz vigilia natal' nõ ẽ de aduẽtu: vt infra dicẽt. Agit' g aduẽtꝰ dñi p q̃ttuor septimanas. ad significandũ q est q̃druplex aduentus filij dei. sed vltia nunc̃ finit'. qz sctõrũ gl'ia q̃ dabit' in vltimo aduẽtu. s. ad iudiciũ nunc̃ terminabit'. Primꝰ aduentꝰ est in carnẽ. s. in vtero ꝙginis assumptã. De q̃ dictũ est Osanna filio dauid: bñdictꝰ q̃ venit in noĩe dñi. Scõs in mentẽ. q̃ descẽsus fit q̃tidie ī cordibꝫ fideliũ p spũm̃sctũ. De q̃ Joã. xiiij. c. Ad eũ veniemꝰ ꝛ mãsionẽ apũd eum faciemꝰ. Et ôt Sapiens. Dñe emitte sapientiã tuã vt mecuꝫ sit. De his duobꝫ habet' Abac. ij. Si moram fecerit expecta eum: qz veniens veniet ꝛ non tardabit.

Tertiꝰ aduentꝰ est in morte cuiuslibet homis. De q̃ ôt btũs Jacobꝰ. Patiẽtes estote vsq̃ ad aduentũ dñi. Et Matth. xxiiij. Si sciret paterfamilias qua hora veniret fur ꝛc̃. Ideo ꝛ vos estote parati ꝛc̃. Et iterũ. Si in ꝓma vigilia venerit. i. in iuuẽtute. ꝛ in scõa ꝛc̃. ꝛ ita inuenerit. s. in penitentia. beati sunt serui illi. Quartꝰ erit ī maiestate: q̃ erit in die iudicij. De isto legitur Esa. xij. c. Dñs ad iudiciũ veniet cũ senioribꝫ ꝓpli sui. Et nota q ꝓmꝰ aduẽtꝰ liberauit aĩas a diaboli fuitute. scõs liberat eas a pctõ. tertiꝰ a pena. q̃rtus corpa liberat Vere eccl'ia nõ celebrat nisi duos aduentꝰ. s. in carnẽ ꝛ ad iudiciũ. Nam ꝓmũ ꝛ scõm reputat p eodẽ. ideo eũ venit in carnẽ vt veniat in mentem. Ideoq̃ dictũ est. Veniens veniet ꝛ nõ tardabit. Veniẽs. s. in carnem: veniet. s. ī mentẽ. Et iterꝫ Quia vterq̃ misericordie est. Similit' tertiꝰ ꝛ q̃rtus habẽt p eodẽ. qz vterq̃ ẽ iusticie ratione vniꝰ effectꝰ. Celebrat ergo eccl'ia aduentũ hmõi sub binario vt filiꝫ suis generet timorẽ ꝛ amorem dei. Vñ in ps. Eleuamini porte eternales ꝛc̃. Timor dñi sctũs qui pmanet in eternũ: ꝛ amor. s. ipꝰ q̃ similit' in eternũ durabit. Vñ. j. ad Corinth. xiij. ca. Charitas nũq̃ excidit. Timorẽ aũt debemus ei vt dño. amorẽ vt patri. Vñ Malach. ij. Si ego sum pater. vbi est amor: et si dñs vbi est timor. Celebrat ergo aduẽtꝰ p q̃ttuor septimanas. In ꝓma specialit' de primo aduẽtu cantat eccl'ia. in secũda ꝛ tertia de secũdo. ꝛ hoc ideo: qz antiq̃ pres primũ aduentũ tantũ expectauerũt. secũdũ vero antiq̃ et moderni. In quarta ꝓo septiana recolit eccl'ia tps ī quo dñs descẽdit in vterũ virginis. Vñ tũc ôr. Rorate celi desup. ꝛ nubes pluãt iustũ. aperiat' terra ꝛ germinet saluatorẽ. Itẽ tps a primo aduentu vsq̃ ad secũdũ recolit eccl'ia inter pente. et aduentũ dñi. in quo cantat all'a in spe resurrectiõis. ꝛ Gl'ia in excels' deo. p iusticia redita. Et dicit q̃tidie all'a. qz spes eiꝰ nõ infirmat'. sz gloria in excelsis deo: nõ dicit quotidie sed tantũ in festis. quia semper in fide nõ semper in operibꝫ laudat. quotidie enim offendit. licet semp in fide iusticiaꝫ teneat. De hoc dictũ est in proemio huius partis et dicetur sub titulo de septem diebus post pascha. Leterũ p tres aduentꝰ hebdomadas patres triũ temporũ accipimus. Primi fuerũt ante legẽ. q̃ procul a deo remoti clamabãt. Ad te leuaui. Scõi sub lege q̃ doctrina legis instructi. ꝛ ideo ad lumen p pius accedẽtes in introitu populꝰ sion appellãt. Tertij fuerũt ꝓphete p̃sertim illi q̃s inuenit chr̃i natiuitas. vt symeon. quibꝫ qz redemptor est ꝓpe ôr in introitu: gaudete. Asserũt etiã q̃daꝫ q in officio ꝓme hebdomade agit' de vocatiõe iudeorũ. In officio secũde de vocatiõe gentiũ. Unde ibi dicit'. Ad saluãdas oẽs gentes. In officio tertie de vocatione vtriusq̃ ppli. Vñ ibi dicit'. Nota sit omnibꝰ hoĩbus. Rursus cantat' in ꝓma ī psona Joãnis. in secũda ꝓphetarũ in tertia apostolorũ. in quarta in persona doctorũ. Tempore aduentꝰ tacetur Gloria in excelsis deo. quod ptinet ad natiuitatẽ: vt in nocte natiuitatis deuotius et auidius decantet'. ꝛ ad notandũ hunc hymnũ primo fuisse nocte illa ab angelis decantatũ. q̃q̃ maior gloria chr̃isti est in ecclesia

tempe noui testamēti q̄ fuit in veteri. Tacetur etiā Ite missa est. quod ptinet ad resurrectiōem. Merito aūt tacet vtrūq; i aduentu. q; tūc vtrūq; expectat. Pari etiā ratiōe tacet Pax vob. qō sil'r ptinet ad resurrectiōem. Tacet etiā Te deū laudam⁹: q; nōdū pñs est quē expectamus. z ad pñtes tantū hoc cāntico vti solem⁹. Et nota q; hec tria nō semp se ꝯcomitāt: vt dicet in ꝑmio vij. ptis Sed q̄re alla nō tacet hoc tempe cū sit canticū leticie. nā in aduentu est ieiuniū. nec tūc nuptie celebrant. Preterea aut est ieiuniū merozis aut exultatiōis. Si merozis omnia cantica exultatiōis debēt taceri. Si exultatiōis oia debent dici. ergo et Hlia in excelsis. Solutio Hoc ieiuniū est partim exultatiōis. z ptim merozis. Exultatōis est rōne ꝑmi aduētus. scz in carnē de q̄ mentio fit in hoc tempe. Merozis est ꝓpter scōm aduentū. scz ad iudiciū. de q̄ fit etiam mentio. z ideo in eo q̄dam cantica leticie dicunt ꝓpter aduentū misericordie z exultatiōis. z quedā subticent: z ieiunatur ꝓpter aduentū seuere iusticie z merozis. Alleluia ergo nō subticet. qm̄ tempe aduētus aliq̄d est leticie ꝓpter spem q̄m habuerūt antiqui de chr̄i incarnatōe. z ꝓpter nostrā certitudinē quā habem⁹ p ꝑmū aduētū de futura gl'ificatiōe. Sed in septuagesima nō sic. q; totū tempus illud merozis est. z ideo tūc nō dicunt cantica angelorū sed hoim. vt ibi dicet. In festis vero nouez lectionū que occurrunt in aduētu debet celebrari missa de festo solēnis i tertia cū Gloria in excelsis. z Ite missa est. Et deponunt cape nigre seu violacee. z assumunt solēnes a ministris z a sacerdote: ꝑut festū requirit. In hora vero nona de ieiunio missa dr. et tunc dalmatice z subtilia siue tunicelle dimittunt. z ꝓpetentes tempi z ieiunio resumunt. sicut in tertia ꝓte sub ti. de dalmatica dictū est. Hoc q̄z tempe officiū beate ꝑginis nō dicit i ecclesia: q; totū officiū huius tempis ad laudē eius ptinet. Et nota q; vrban⁹ papa. ij. in cōcilio apud claromontē celebrato statuit vt officiū btē virginis q̄tidie diceret. z in die sabbati solēniter fieret. in q̄ officio matutino dicūt ille lectiones. O btā maria q̄s digne. sūpte ex illo ſmone augustini Loq̄mur dilectissimi z̄c.

Hoc etiā tempe nō debet fieri specialit cōmemoratio alicui⁹ scti ꝓcedentiū christi aduentū: q; oēs illi in infernū descenderūt et ideo ecclesia occidentalis p eis nō solennizat. nec etiā seq̄ntiū: q; cū hoc tpe ecclesia de aduētu filij dei solēnizet. nō ē alioꝝ solēnitas admiscenda. imo minor cedit maiori q; adueniēte ꝑncipe cessat magistrat⁹. Idcirco cū ipe sit ꝑmiū z corōa sctoꝝ oim z sit oīa in oīb⁹ z sufficiētia singuloꝝ supfluum foret recurrere ad aliorū suffragia mēdicata. Generalis tñ cōmemoratio oīm sanctorū bene fit. qm̄ licet sancti ex aduentu filij dei speciale gaudiū z ꝑmiū assecuti fuerint maius tñ z generale gaudiū eoꝝ extitit: q; creaturā rōnalē ex vnione ad diuinā naturam viderūt ineffabilit sublimataz. Quia ergo bonū cōmune ꝑpōderat ꝓticulari. et per cōsequēs generale gaudiū eoꝝ gaudio ſpēali. q; illud qō ꝑmissuz est fuit oīb⁹ sanctis vtriusq; testamēti ad gaudiū. idcirco cōueniēs est vt tpe ipi⁹ aduent⁹ eorū gaudiū cōmunit z generaliter recolat. Et i generali oīm sctoꝝ cōmemoratiōe singulis dieb⁹ dr antipha illa. Ecce dñs veniet z̄c. q̄ ptinet ad q̄rtū aduētū. in quo apparebit gl'ia sctoꝝ. Dicit etiā cū ipsa antipha oīo illa. Conscientias nr̄as qm̄s dñs visitando purifica z̄c. i q̄ sil'r ꝓcordādo cū antiph̄. fit general'r ꝓmēoratio de oīb⁹ sanctis dū dr ibi vt veniens cū oīb⁹ sctis. z tūc ptinet ad q̄rtū aduentū scz in maiestate. In multꝫ tñ locis subtrahunt ꝙba illa. cum oīb⁹ sctis. z tūc ptinet ad scōm aduētū. s. in mētē. Nō fit etiā ꝓmēoratio d cruce sīc fit i alijs tpib⁹ ne ꝑus videat dñs passus q̄ nat⁹. z item ne fiat ꝫ illd ꝑceptū Exo. xxij. z xxiij. Nō coques bedū i lacte matrꝫ sue. i. chr̄m nō crucifiges dū adhuc tener z lactēs ē. Cōtra h̄ ꝑceptū fecerūt iudei q̄ chr̄m eadē die. i. eadē sexta feria in q̄ vt q̄dā dicūt ꝓcept⁹ est crucifixerūt. Notandū aūt est q; tpe aduentus omnes antiphone dñicales in matutinis laudibus terminātur per alla. ad significandū gaudiū de certitudine aduent⁹ salualtoris habitū. vt in matutino officio sit quasi ꝑdictio z in matutinis laudibus notetur exultatio. Item in prima secūda z tertia hebdomada repetunt responsoria dñicalia. sed in quarta sūt specialia q̄ per hebdomadā cantant. z sunt ꝓpq; ille expectat vēturus q̄ instituerat vet⁹ testamentū. z erat institutur⁹ nouū. Quindenari⁹ eñ numer⁹ ꝙsistit ex septenario z octonario. at septenarius ad vetus. octonari⁹ ꝙo ad nouū refertur testamentū. In singulis q̄z septimanis

cant⁹ renouak ꝓpter gaudiuꝫ proficientiũ q̃ proficiunt de virtute in virtutẽ vt videant deũ deoꝝ in sion. Illud etiã notãdũ est q̃ ꝑma dñica aduent⁹ nũq̃ esse ꝑt ante q̃n to kl̃. decembꝛis. nec etiã post tertio nonas decembꝛis. sed quecũq̃ illaꝫ. vij. lr̃aꝫ q̃ int dictas kal̃. z nonas includunt repsentauerit dñicam ibi est ꝑma dñica aduent⁹. Sꝫ et in dñica primiꝛi festo beati andree vel kal̃. decembꝛ siue ante: siue retro est sp̃ initiũ aduent⁹. z si ipm festũ cadit in dñicã ibi etiã est initiũ aduent⁹. Aduẽtus ꝓtinere debet. xxj. dies. id est. tres septimanas integras ad min⁹ ꝓter vigiliã natalis dñi. verũtamen cũ aduent⁹ incipiat a die dñica si forte ꝓtingat similiter natale in die dñica venire oportet tẽpus aduentus p quattuoꝛ hebdomadas ꝓtelari. alioq̃n vigilia natalis z sabbatũ quattuoꝛ tpm ꝓcurrerẽt in eadẽ die. qõ esse nõ põt. qꝛ vtrũq̃ illoꝝ ꝓpriũ habet officiũ. z ad diuersa tpa ꝓtinẽt Nam sabbatũ est de aduentu: sed vigilia ad tempus gaudij ꝓtinet. cũ non sit de aduentu sꝫ ỏ natali: et sic aduent⁹ nõ haberet. xxj. dies excepta vigilia natalis sicut dictũ est. Q̃ vigilia ꝓtineat ad temp⁹ gaudij patet ex ipsa ordinatione Gregorij. qui vltimas aduent⁹ antiphonas posuit de euãgelio. scz Completi sũt dies. z ecce cõpleta sũt oĩa. Quando ergo natale est in dñica quattuoꝛ tempa celebꝛantur in penultima hebdomada. Si aũt natale venerit in secũda feria vel deinceps vsq̃ in dñicã. tunc post. xxj. diem habebit in quo fiat vigilia. Et q̃n festum venerit in scõa feria fiet officiuꝫ de vigilia in die dñica q̃ propriũ nõ habet officiũ. z tũc ꝓpter dñicã cãtabit alla. Sꝫ ieiunabit in sabbato ꝑcedenti tã. p vigilia natalis q̃. p ieiunio q̃ttuoꝛ tpm. De ỹ etiã dicẽ sub ti. de capite ieiunioꝝ. Nõ est etiã ignorandũ q̃ licꝫ in ꝓncipio siue in prima dñica aduent⁹ cantẽ introit⁹. Ad te leuaui si q̃s tñ diligent attẽdat in dñica ꝑcedenti illã: ꝓparatio aduẽtus dñi quo ad quedaꝫ inchoak qõ oñdit epla q̃ tũc ꝑm q̃sdã legit. Ecce dies veniunt dicit dñs. et suscitabo. Quid z̃. et finis euangelij eiusdem diei. scz. Abijt iesus transmare. qõ est Joh. vj. c. ỹ idẽ insinuat vbi ỏꝛ. Hic est vere ꝓpha q̃ venturꝰ est in mõm z̃. Satis eñ ꝓuidẽs est. q̃ in ꝑcedẽti dñica ichoẽt: qꝛ nõ respiraret desperãs nisi certa ꝓmissio vere liberatõis precederet. q̃ audita respirans clamat. Ad te leuaui aiam meã z̃. In q̃nta igit hebdomada aũ natiuitatẽ dñi inchoak ꝓpatio aduẽt⁹ q̃ ad q̃dã. Uñ ri ãtiq̃s gdualibꝰ z lectionarijs titul⁹ est tal̃. Quita dñica aũ natiuitatẽ. Hã ab illa dñica vsq̃ ad natiuitatẽ dñi sũt q̃nq̃ officia dñicalia z q̃nq̃ epl̃e z q̃nq̃ euãgelia. In q̃rta ỹo dñica aũ natiuitatẽ dñi ichoak aduent⁹ q̃ ad officiũ matutinale. z q̃ ad multiplicẽ officioꝝ varietatem z innouationẽ. Quia q̃ q̃ttuoꝛ sũt officia dñicalia ab illa dñica vsq̃ ad natiuitatẽ. lõ in antiphonarijs noctis intitulak q̃rta dominica. Quadruplex aũt rõ huius duplicꝫ intitulatõis libꝛoꝝ z inchoatõis aduent⁹ reddi ꝓsueuit. Prima qꝛ p lectionarium recolim⁹ aduentũ dñi in mõm significatũ esse p q̃nq̃ mũdi etates. p antiphonariũ ỹo recolim⁹ aduẽtũ dñi nũciatũ eẽ p q̃ttuoꝛ ordines libꝛoꝝ. s. p legẽ: p ꝓphas: p psalmos: z p initiũ euãgelij narrãtis dñi cõceptionẽ. Initiũ euãgelij vocam⁹ q̃cq̃d ẽ in libꝛo Luce q̃ hist̃riã aũ natiuitatẽ dñi pleni⁹ ceterꝫ psecut⁹ ẽ. sicut ỏ ãgelo ad Zachariã misso annũciãte natiuitatẽ ꝑcursoꝝ. z sicut ỏ ꝓpheta illa Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl̃. z de Gabriele archãgelo ad ỹginẽ missoꝛ: z similibꝰ Scõa ẽ: qꝛ auctoꝛ lectõarij nos hoꝛtat vt purgem⁹ hospitiuꝫ nr̃i coꝛpis: qõ p q̃nq̃ sensus soꝛdidatũ ẽ ad suscipiẽdũ deũ qꝛ in soꝛdibꝰ habitare despicit rex ventur⁹ Auctoꝛ ỹo ãtiphonarij nos docꝫ purgare coꝛp⁹ nostꝝ ostans ex q̃ttuoꝛ elemẽtis facientes dignã mansionẽ deo regi venturo iuxta illõ. Ego z pater veniem⁹ z mãsionẽ apud eũ faciem⁹. Tertia est qꝛ i q̃rta dñica q̃ ad spũales z nõ in q̃nta q̃ ad seculares ꝑtinet: vt dicek i tit. seq̃nti inouank cantus. Spũaliũ eñ est canticũ nouũ cãtare z nõ secularium q̃ cũ adhuc q̃si veteres sint z mala eoꝝ adhuc recẽtia poti⁹ lugere q̃ gaudere debẽt. Renouat⁹ q̃dem cãt⁹ gaudiũ electoꝝ signat: q̃pficiũt de ỹtute i ỹtutem. in q̃ videbik de⁹ deoꝝ in sion. Quarta est: q̃a in eccl̃ia duo sũt ordines hoim expectãtiũ dñi aduentũ z studentiũ ad digne suscipiẽdum deũ venturũ. Uñ⁹ ordo in seculari cõuersatõe studet: alter in spũali. Seculares q̃ reb⁹ transitoꝛijs student: q̃ q̃nq̃ coꝛpoꝛ sensib⁹ administrank/ p q̃nq̃ hebdomadas intelligunt. iuxta illud euangelij Joannis Erant viri quasi quinq̃milia. Siquidem quinq̃milia viri deum secuti ỏsignãt eos qui in seculari adhuc habitu positi ex

teriorib⁹ q̃ possident bene vti nouerũt. ipi nãq; saturent q̃nq; panib⁹: qr legalia instituta eis ꝓponẽda sunt que p q̃nariũ numerũ ꝓpter q̃nq; libros Moysi intelliguntur. Per q̃ttuor ꝙo septianas spũales itelligũtur q̃ reb⁹ transitorijs abiectis nudi nudũ sequũt chm. q̃ per q̃ttuor euãgelia ad portionẽ pfectiõem excitant. Q̃ etiam ad istos q̃ternari⁹ numer⁹ pertineat apparet in alio euãgelio in q̃ quattuor milia hoim. q̃ sunt euangelica pfectiõe sublimes legunt refecti septẽ panib⁹. id ẽ septiformi gratia eruditi r repleti. Hanc distinctiõem figurauit dñs Moysi qñ in ingressu tabernaculi iussit poni q̃nq; columnas r ante oraculũ vnã ante sanctasanctor̃ quattuor. ꝓut legitur. Exo. xxvj. r xxxvj. ca. Siquidẽ quinq; colũne exterius posite sũt seculares. q̃ in exterioribus maxime versant. quattuor colũne ante sanctasanctor̃ sunt spirituales qui q̃si interi⁹ positi dño deuoti⁹ obsequunt vna colũna ante oraculũ vnitatẽ fidei quã tã isti q̃ illi colũt designat. Et ꝓpter hanc cãm clerici seculares in vespertinis officijs q̃nq; psalmos cãtat. Monachi ꝙo et religiosi q̃ altiorẽ elegerũt viã nõ nisi q̃ttuor i q̃ se pfectiores oñdũt Qđ ei q̃dratũ ẽ ex q̃cũq; pretꝑatur. manet idẽ r firmũ. silr r pfect⁹ q̃cũq; loco r tpe: idẽ r imobilis manet.

De prima dñica aduentus dñi.

Prima dominica

p de aduẽtu q̃ est q̃rta a natali dñi et in q̃ ꝑm q̃sdaz inchoat officiũ aduẽt⁹ ptinet ad spũales. r iõ in ea innouãtur cãt⁹. ꝓcedẽs ꝙo q̃ q̃nta ẽ ad secl'ares sic in ꝓcedenti ti. dictũ ẽ. Ad spũales ptinent duo ꝓsiculi. q̃ vn⁹ freq̃ntat i vesꝑtino officio. s. Rorate celi dsup. alter i matutino scz vox clamantz in deꝛto. In ꝓmo oñdit q̃d facere debeãt. in scdo exequũt. Ipi sũt celi rorãtes r nubes pluẽtes. Ros ẽ subtilior r pluuia grossior. Tũc st rorãtes q̃n ō incarnatiõe saluatoris subtilia dicũt. vt illud. Verbũ caro factũ est. r sic'ia. Tũc sunt pluentes quãdo grossiora. i. intellectu facilioza dicũt. sic est q̃ maria desp̃sata est ioseph. r q̃ puer natus ẽ in bethleẽ r reclinatus in ꝓsepio. r hmõi. Isti faciũt q̃ apiat terra r germinet saluatorez. ad lfam. terra est ꝙgo maria q̃ apta ẽ q̃tũ ad fidẽ cordis sine dãno virginitatz. r ꝛcepit r peperit saluatorẽ. Sz moralit terra est cor bũanũ qđ viri spũales sua ꝓdicatiõe aperiũt r germinat saluatorẽ. i. chm in eo informat. iuxta illđ apli. Filioli mei q̃s iterũ ꝑturio donec chs formet in vob. Isti sũt vox clamãtz in deꝛto. i. i mõdo. parate viã dñi. rectas facite semitas ei⁹ Vie sũt opa. semite sũt cogitatiões q̃s debem⁹ pare in aduẽtu saluatorz. Hãc ꝓparatiõez notat oꝛo q̃ post cõionem hac die i missa feꝛt. Suscipiam⁹ dñe misi cordiã tuã i medio r̃. Et ex eo q̃ i fine illi⁹ oꝛõis dꝛ ꝙgruis honoꝛib⁹ ꝓcedam⁹. Viã q̃ parare ẽ pniaz agere r ꝓdicare. Semitas rectas facere ẽ p⁹ mãdata ꝙsilia obseruare.

Sane hui⁹ dñice totũ matutinale officiũ ptinet ad ꝑmũ aduentũ. vt ꝑmissuz ẽ. Legit em̃ Esaias q̃ de aduẽtu loq̃t apti⁹ q̃s aliq̃s ali⁹ ꝓpha. Vñ in scdo capꝛo ipi⁹ hẽt. Ecce mõs r̃. In ꝓmo ꝙo hẽt de neq̃cia iudeoꝝ.

Primũ rnsoriũ est Aspiciẽs alonge qđ ẽ de ꝓmo aduentu. et nõ sumit de aliq̃ libro theologie. nec cõpilatũ est a Gregorio ordinatore matutini officij. sz a q̃dã ci⁹ monacho. qđ inde apparet: qr illud infra hebdomadã nõ repetit. Sz oĩa alia rnsoria sic q̃ ab ipo Gregorio edita sũt. Et si obꝛiciat q̃ illo dempto nõ remanẽt nisi octo responsoria isti dñice. Rndet nouẽ sũt ꝙputato illo Ecce dies veniũt: qđ ꝑm ordinẽ Greg. nonũ est. r cantat in vespis sabbati ꝓcedẽtis. Cantat aũt hoc rnsoriũ in ꝑsona Joannis baptiste vel spõse dicẽtis. Aspiciẽs a lõge a terra vicz ad celũ. video dei potentiã venientẽ. Et licet ꝓpe patri potẽtia assignetur. hic tñ p potentiaz accipe filiũ dei. cui data est ptãs in celo r in terra. q̃ est dñs potens in ꝓlio. Cui ꝓpheta dicit accingere gladio tuo su. fe. tu. po. Hic venit dũ sevisibilẽ mõstrauit. Et nebulã totã terrã tegentem. Hec nebula est dei miscdia. q̃ ꝑstat refrigeriũ ꝛ estum viciorum. Hãc Moyses intrauit cum ad suscipiendũ legẽ ascẽdit. Hãc Petr⁹ intellexit cũ i nubela lucida vidẽs dñm moysen r heliam dixit. Faciam⁹ hic tria tabernacula. Hec ꝓpm in desertũ deduxit. r ab igne protexit. Hec est virt⁹ altissimi q̃ ꝑgini obumbrauit. Que totã terrã tegit: quia miscdia dñi plena est terra. Hec etiã nebula est bũanitas filij dei q̃ totũ mũdũ saluat medicina em̃ oĩm in festinatiõe nebule Nebula etiã ꝑt dici infidelitas seu ignorantia Ignorabat em̃ homo. deum seip̃m. natale solũ. r ꝛcupiscentiã esse ꝓccatũ. Hec nebula totã terrã tegebat: qr oẽs declinauerũt sil'

inuti.fa.ſ. Jte obuiã ei ꝛ dicite.nuncia nob ſi tu es iſte q̃ regna.es in po.iſrl. Silia dixit Joãnes diſcipul'.pate viã dño.et p diſcipulos ad ch̃m. Tu es q̃ venturus es an aliũ expectam⁹. Uel ſunt ꝑba ſpõſe ad adoleſcentulas dicentis. Jte obuiã ſponſo.ſcz p viã charitatis.ꝛ dicite.nũcia nob ꝛc. q̃ſi dicat. Reuela nobis per tuam preſentiaz ſi tu es meſſias in lege ꝓmiſſus.ꝛ ſi regnaturus es in ꝑplo iſrl.| Porro ĩſolito mõ p mũ rñſoriũ bz in q̃buſdã eccl̃ys tres ꝟſus ſic̃ ꝛ rñſoriũ ꝑmũ natal' dñi. Prio ad ſignificandũ q̃ iſte aduẽt⁹ dñi ſaluat boies triũ tpm ſcz illos q̃ fuerũt añ legẽ. ſub lege et ſub tpe gr̃e. Et ꝓp̃ h̃ etiã fit triplex repetitio.ꝑma a remotiori q̃ ad finẽ et poſtea a min⁹ remoto.ꝛ poſtea a ꝓpinq̃ori ad oſtẽdẽ dũ q̃ pr̃es ꝑmi tpis remotiores fuerũt ab aduẽtu ch̃i q̃s pr̃es ſcõi ꝛ tertij.ꝛ pr̃es ſcõi tpis magis remoti q̃s pr̃es tertij. Deinde re incipit rñſoriũ ad notãdũ deſideriũ ꝛ ad ſignãdũ q̃ debem⁹ attribuere finẽ ꝛ ꝓncipiũ boni opis ei q̃ ẽ alpha ꝛ o. Ultio dictis ꝟſib⁹ ſubiũgit glia p̃ri.qz oẽ deſideriũ ꝛ ſeruitiũ ad deũ trinũ eſt referẽdũ.ꝛ ibi nõ fit reiteratio ꝓtis.ſz toti⁹ rñſorij.qz poſt vitã p̃ſentẽ oĩa opa ꝓſumanꝫ.ꝛ tũc erit õs oĩa in oĩbus.i.ꝓſumatio ꝛ ſufficiẽtia oĩm. Secũdo iõ ꝑmiſſuz rñſoriũ tres bz ꝟſus ꝛ vnũ glia.ad ſignãdũ q̃ttuor aduent⁹.de q̃b⁹ i.c. ꝓcedẽti ꝑmiſſuz ẽ ꝛ ad ſignãdũ q̃ttuor tpa. ſcz tp̃s añ legẽ.tp̃s legis.ꝓphetie/ꝛ gr̃e Alloq̃ns em̃ eccl̃ia oẽs boies q̃ fuerũt añ legẽ.q̃z pauci ſecuti ſũt vnũ deũ dicit ĩ ꝑmo ꝟſu. Quicq̃ terrigene ꝛc.i. O vos oẽs mali ꝛ boni.diuites ꝛ pauper.ite obuiã ei ꝛ dicite. Jndica nobis ſi tu es q̃ reg̃tur⁹ es in ꝑplo iſrl. Jn ſcõo ꝟſu in ꝓſona boim q̃ fuit ſub lege.in q̃ aliquid fuit impfectõis qz data fuit infirmis. alloquit ip̃m legiſlatorẽ dicẽs. Qui regꝫ iſrl intẽde ꝛc. quaſi diceret. Qui ꝑplm iſrl in lege tua regis. et ſic̃ paſtor ouẽ deducꝫ.indica nob ſi tu es ipſe q̃ reg̃tur⁹ es in ꝑplo iſrl. Jn tertio iã ex dictis ꝓphaꝝ certificati de aduẽtu ſaluatoris ex deſiderio clamãt. Excita potentiã tuã et veni q̃ regnatur⁹ es ĩ ꝑplo iſrl. Jn alijs ꝟo eccl̃ys eſt terti⁹ verſus. Tollite portas. Jn q̃rto gr̃as agens ſaluatori õ aduẽtu ſuo q̃ dignat⁹ ẽ venire.imo toti trinitati dic̃ Gl'a p̃ri. Tertio iõ rñſoriũ tres bz ꝟſus. q̃m lex ꝛ pſalmodia ꝛ ꝓphetia hũc ſaluatorꝫ ad uẽtũ ꝓnũciauerũt. Quarto tres ꝟſus p'a tres triũ tpm ꝓcãt. Pr̃es q̃dẽ añ legem hũc aduentũ ꝑuiderũt. pr̃es ſub lege deſideraũerũt. patres gr̃e ꝓdicauerũt. Dic̃ ergo baptiſta vel eccl̃ia. Uos pr̃es ante legẽ q̃s terrigene ꝛ fi.b.ſi in v.d.ꝛ pau.ite obuiã ei Terrigenas vocat malos q̃ terrena ſequũtur. Filios boim dic̃ bonos. diuites ſubdit q̃s trigenas appellauerat. pauper q̃s filios boim. Uos g̃ q̃s.i. q̃libet terrigene malicia diuites: ꝛ filij boim ſpũ pauper.q̃ eſtis ſimul in vnũ inuno ouili agni ꝛ edi.ite obuiã ei. vt vos mali p ingreſſuz incipiatꝫ: vos boni p ꝓgreſſũ ꝑficiatis. Uos etiã patres ſub lege dicite. Qui regꝫ iſrl intẽde.q̃ deducis velut ouẽ ioſeph. nũcia nob ꝛc. Qui regꝫ iſrl.i. iudaicũ ꝑplm p doctrinã legis deũ vidẽtẽ.q̃ deducis.i. õ ꝟtute ĩ virtutẽ ducis. velut ouẽ.i. inocentẽ. ioſeph.i. ꝑplm gẽtilẽ augmẽtatũ p frumẽtũ mortificatũ.intẽde ſup nos.i. lumẽ pietatꝫ infũde. et nũcia nob ꝛc. Uos q̃s pr̃es ſub gr̃a dicite. Tollite portas ꝓn.ve.ꝛ ele.porte eternales et ĩtroibit rex glie.q̃ reg̃turus ꝛ c̃. O ꝓncipes ꝛ ptates aeris h⁹.ꝛ o genimina viperaꝝ tollite.i. auferte.portas mortꝫ.i. vicia q̃ diabol⁹ ĩtrat ad corda.ꝛ o/porte eternales.i. ꝟtutes ad eternitatẽ ducẽtes.eleuamini ꝓtra vicia.ꝛ p vos introibit.ꝛ habitabit in vob rex glie.q̃ regnatur⁹ eſt in ꝑplo iſrl. Et nota q̃ ad tertiũ verſũ nõ rñdet.nũcia nob qz pr̃es teſtamẽti noui certificati ſunt õ aduẽtu ch̃i. pr̃es gr̃e certi ſũt de ĩtroitu regꝫ glie. Ueꝝ qz nũq̃s ſuffec̃ nec ſufficiet fides incarnatõis ſine fide trinitatꝫ.iõ ſubcinit. Gloria patri. Et qz q̃ venit in hũanitate vẽturus eſt etiã in maieſtate.ideo reſpõſoriũ denuo repetit. Jn repetitiõe ꝟo nebulã accipias ad lr̃am.iuxta illud Ueniet in nubibus celi. Et ſic̃ nubes ſuſcepit eũ. Et alibi. Nubes ꝛ caligo in circuitu ei⁹. Secundũ reſponſoriuz eſt Aſpiciebam in viſu noctis.ſumptuz p Grego. de Daniele.c. vij. ch̃m venturꝫ ꝓphetante.q̃ bis verbis myſteriũ incarnatiõis verbi. quod in ꝓncipio erat apud deum aperuit dicens. Aſpiciebã in viſu aut viſione noctis. Triplex q̃dem eſt viſio ſcili cet noctis ante gratiã.diei ſub gratia.ꝛ lucis in gloria. Jn nocturna viderũt patriarche ꝛ ꝓphete qui ſub nube fuerunt.ꝛ hoc daniel aſpiciebat in viſu noctis. Jn diurna viderũt apli q̃bus ch̃i humanitas apparuit. Jn lucida videbũt filij ꝺi facie ad faciẽ. Hãc diſtinctiõez ꝟitas in

euāgelio innuit dicēs. Abraam exultauit vt videret diē meū, vidit z gauisus ē. Itez multi reges z pphete voluerūt videre q̄ vos videtis z nō viderūt. Sequit. Et ecce i nubib⁹ celi filiꝰ hoīs veniebat. Nubes celi caro ꝑbi, de q̄ ysa. Ascēdit dñs sup nubē leuē et datū ē ei regnū z honor scz nomen qđ est sup omne nomē, qđ ē ab eterno datū, sz in xpe manifestatū, z oīs ppls tribꝰ z līgue seruiēt ei. Nā vt ysaias ait, ei curuabūt oīa genua, z iurabit oīs lingua i dño. Tertiū mīsoriū est. Missus ē gabriel, q̄b⁹ ꝑbis lucas texuit ordinē annūciatiōis. Quartū est. Aue maria gr̄a plena, q̄bꝰ ꝑbis lucas idē modū ꝯceptiōis ānexuit dicēs. Spūs scūs supue. i te, z ꝑ. al. ob. tibi. Supueniet inq̄ i te, ꝓtegēdo te: z ab oī sorde purgādo te et deinde virtus altissimi, scz ꝑbū dei obūbrabit ti, ex te carnē sumēdo: qđ ei ex te nascēt sanctū, vocabit filiꝰ dei. Ubi enī q̄ nō est ꝯceptꝰ ex virili semine merito scūs nascit et dei filiꝰ appellat. Sedt ysus. Quomō in me fiet istud iterrogatiue, z sic q̄ mō sūt due dictiōes, vt admiratiue, z sic ē vna dictio. Quintū mīsoriū est. Saluatorez in q̄ icarnatio ꝓ apl'm ꝯfirmat. Sextū est. Ecce virgo ꝯcipiet. Septimū. Ecce dies veniūt, in q̄b⁹ hoc idē ꝓ ꝓphetas roborat. Octauū. Obsecro dñe, in q̄ idem ꝓ legē cōprobat. Nonū ē. Audite ꝑbū in q̄ idē ꝓ ꝓphetas ꝯpbat. Laudes maturine vtrūcz sonāt aduētū. Nō enī ita agit aliq̄n ō vno aduētu q̄n z de alio admisceat, sz pauca de scō habēt. z ꝑ ꝓpt̄ repsentationē gaudū ne spes luxuriet in ꝓsūptiōez Si q̄dē ꝓma antipha q̄ de fine Joelis sumit̄ aptē de ꝓmo aduentu. Unī ibi ōr. In illa die, scz q̄n messias veniet mōtes. i. ap'li seu magni ꝑdicatorez stillabūt dulcedinē, scz ꝑbi ōi. z colles. s. mīores ꝑdicatores fluēt lac, scz simplicis doctrīe mīoribꝰ z maioribꝰ. Scōa. s. Jocūdare ptim ē de Esaia: ꝓtim est de Zacharia Tūc enī iocundata est fm zachariā sion. i. eccl'ia de iudeis: z exultauit hierl'm. i. eccl'ia de gētib⁹. Tertia, scz Ecce dñs veniet, est ō scō aduētu. s. i maiestate Quarta ē. Oēs sitiētes, tūc ei oēs. i. de oī genere sitiētes, scz salutz z scie doctrinā venerūt fm Esaiā ad aquas baptismatz et doctrīe. Quinta est. Ecce veniet ꝓpheta magnꝰ et ipse renouabit hierl'm, scz dando legē z nouā ꝯdendo ꝑcepta. Hoc tpe ōr ꝓ horas cap'lm illud Egredietꝝ ꝑga Esa. rij Et illō In diebꝰ illis. Hiere. xxiij. Et illud Erit in nouissimis, Esa. ij. Et illō Ecce ego ꝯcipiet, Esa. vij. et illō Uenite ascēdam⁹ Esa. ij. Ad missam ꝑo introit⁹ ē Ad te leuaui. z c̄, q̄ ꝓ aduētū dñi in carnē spes mat̄ie eleuat̄. Sic enī deꝰ dilexit mūdū, vt filiū suū vnigenitū daret, Et itez, Proprio filio suo nō pepcit z c̄. Et nota q̄ z si q̄dam excitent: alij tñ somno torpent. Jōo cātor incipiēs. Ad te leuaui aīam meā. exaltādo vocē ab iferiori ad supl'm ꝓcedit, qđ ꝓpriū est excitātz. Qđ etiā notat in epl'a, vbi ōr Hora est iam nos de somno surgere, Sedt ꝑ siculꝰ Uias tuas dñe ōmōstra mihi: q̄ chīs veniēs nob⁹ vias suas indicauit. Unī Esa. Erit mons domꝰ dñi z c̄, Uenite ascēdam⁹ ad montē dñi, z ad domū ōi iacob, z docebit nos vias suas. Que ār sint vie ille ostēdit epl'a q̄ est ad Romanos, xiij. Scientes q̄ hora est iam nos de somno surgere. In eo enī q̄ ibi ōr, nox ꝑcessit, dies aūt appropinq̄uit, assignat effectꝰ: q̄ factus ē dies q̄n natꝰ est sol. Et ideo sequit Sic vt in die honeste ambulem⁹, scz in omnibꝰ operibꝰ bonis, z induam⁹ nos in similitudinē chīi vt sic filij dei simꝰ, q̄ ꝓpt̄ hoc filius dei factus est homo, vt homo fieret filius dei.

Orationes primū aduentū respiciunt, z possūt etiā adaptari ꝯgrue ad secūdū. Postea seqt̄ responsoriū in quo ostendit spes q̄ facta est ī ortu sol' vniuersi q̄ te expectāt z c̄. Sequit. All'a. Ostende z c̄, quia tūc ostendit dñs faciē suā quā q̄ videt saluat̄. Unde cū dixisset dñs ceco. Quid vis vt faciam tibi, respōdit. Rabboni vt videaz. Quā faciem non poterant hoīes antea videre: q̄ erāt in regione vmbre mortis. Sed luxorta est eis q̄ possint videre. Qđ autē dicit. ostende nob⁹. do. fa. tu. est sensus da nobis dñe cognitionē tuā, facies enī ōi in scripturis sctis nō caro sed diuina cognitio intelligit. q̄ ꝑ faciē ꝓspectā q̄sq̄ cognoscit. Sedt in q̄b⁹dā ecclīis euāgeliū matthei. xxj. ca. Cū appropinq̄asset z c̄, qđ ad passionē ꝑtinet q̄ ad l'ram, ad diē vero banc q̄ ad allegoriā z spūalē intelligētiā. Uenit enim tūc dñs hierl'm ꝑ bethꝑage qđ interpretatur dom⁹ bucce. i. ad eccl'iam q̄ parua erat in q̄ chīs apparuit ꝑ ꝓfessionē z ꝑ montē olineti, ꝑ quē designat eminētia mīscōie, ꝑ quaz venit filiꝰ dei in mundū, et misit discipulos suos dicens. Jte in castellū. i. in mundum et inuenietis asinam z pullū. i. iudaicū po-

pulũ q̃ dure ceruicis est z gẽtilez sine iugo legis. Itẽ p hmõi aialia ostẽdit vias suas humilia em̃ sũt. Uñ i Matt. Discite a me qz mitis sum z humil corde. Legit etiã iõ: qz ibi habet Bñdict⁹ q̃ venit i Laoie dñi: qõ ptiet ad p̃mũ aduẽtũ. In alijs ꝓo eccleslis legit euãgelium. Principiũ euãgelij Jesu chri zc. qõ ẽ Marci. j. c. ppt illa ꝓba. Ecce ego mitto angelũ meũ añ faciẽ tuã. Et nota q̃ i textu euãgelij nõ ꝓtinet p̃ncipiũ sed initiũ. Sed eccl'ia ponit p̃ncipiũ p eo q̃ legẽs euãgeliũ stati p̃misit i ti. Initiũ sancti euãgelij: ne idẽ repeti videat. In nõnullis etiã eccleslis illud legit: Erũt signa. Seqt offertoriũ de spe. Ad te leuaui aiam meaz Et postcõio õ eodẽ z ppt idẽ. Quedã ꝓo ecclesie legũt euãgeliũ illõ. Erũt signa. qõ ẽ Luce. xxj. c. qõ ptinet ad lcõm aduẽtũ: vbi õr. ppe est regnũ dei. Cui adaptat epl'a vbi õr. ppior est nr̃a sal⁹. Et qz ppe ẽ regnũ tuũ dñe. iõ Ad te leuaui õt in introitu cantor id est vet⁹ hõ. vel Joãnes baptista vt q̃dã dicũt: õt. Ad te leuauí aiam meã de⁹ me⁹. Et iõ vias tuas dñe demõstra mihi. Et ℟ in respõsorio. Et ostẽde nob dñe miscõiaz tuã. Et ℟ in alleluia. Et q̃si de miscõia certificatus ꝯcludit i postcõione. Dñs dabit benignitatẽ. i. affectũ bonuz: z terra nr̃a. s. caro dabit fructũ. i. bona opa.

De dñica scõa Aduent⁹ dñi.

IN hac scõa dominica aduẽtus vt p̃missum est agit õ scõo aduẽtu. Uel qz gaudere meli⁹ est q̃ flere: z dilectio melioz ẽ q̃ timor. iõ i ea q̃dã dicunt ptinẽtia ad secundũ aduentũ: z q̃dam ad vtrũq;. Ecce em̃ in matutinis respõsoriũ p̃mũ est. Hierl'm cito veniet sal⁹ tua zc. tũc oẽs plorabũt. mõ est tps gaudij. Aliõ est de p̃mo z scõo aduẽtu. Preterea ibi sũt duo ihus xp̃s em̃ q̃sdaz eccl'ias ad idẽ exp̃mendũ sicut z in all'a: vt iã dicet. Prim⁹ ẽ. Hierl'm si me audieris zc z vtik dñs ꝓbis Moysi vt intelligat q̃ ipe est q̃ in Moyse loq̃bat. Aliq̃n vtik etiã verbis Salomonis: vt sciam⁹ q̃ ipe est sapia de q̃ locut⁹ est Salomon. Illõ rñsoriũ sũ ptũ est õ Michea. z etiã illud qõ sequit. s. Bethleem. Quedã tm̃ eccl'ie illõ dicũt i dominica seq̃nti. z est de p̃mo aduẽtu. z loq̃t de generatiõe tpali chri z eterna. de tpali cũ dicit bethleem ciuitas dei sũmi: qz in bethleem nat⁹ est. De eterna cũ dicit. Et egressus eius sic a principio diep. De alijs rñsorijs ptz. In laudibꝫ p̃ma anti. ẽ de secundo aduẽtu. Ecce in nubibus celi zc. In missa ꝓo introit⁹ ptinet ad vtrũq; hoc mõ Populus sion ecce dñs veniet ad saluandas gẽtes. Esa. xxx. cap. In vtroq; em̃ aduentu saluat. Seqt Et auditaz faciet dñs vocẽ laudis sue. Ipse em̃ est turtur. cuius vox audita est in terra nr̃a: qz attulit nouũ temp⁹ Uox ei⁹ in scõo aduentu erit. Ueni te bñdicti patris mei zc. Uersus aũt ad secundũ ptinet aduentũ. Qui regis israel intende. q̃ deducis. i. de hoc mũdo ducis ioseph. id ẽ augmentũ in bono. sicut ouem. i. simplicẽ. Et qz in matutinis primũ rñsoriũ est Hierl'm. z in missa introitus est Populus sion. Idco in hac dñica' fit statio in eccl'ia q̃ dicit hierl'm. Sequit oratio. Excita dñe corda nostra ad p̃parandas vnigeniti tuivias zc. q̃ est de primo aduẽtu tãtũ. Epl'a vero est de scõo. Quecunq; scripta sũt zc. ad Ro. xv. vt p patientiã z ꝯsolationẽ scripturaz spem habeam⁹. z sic iuitamur ad spem vt q̃ patimur leuia fiant. Rñsorium ptinet ad vtrũq;. Ad primũ cũ õr. Et siõ species decoris ei⁹. Ad scõm cũ õr. De⁹ noster manifeste veniet. Uersus ꝓo ad primũ tantũ dicẽs. Cõgregate scz o vos angeli illi scõs ei⁹. i. p̃dicatores bonos q̃ ordinãt testamẽtũ ei⁹. scz nouũ sup sacrificia id est sup vet⁹ testamentũ. Prius em̃ est qõ aiale est. sicut dicit apl's. deinde qõ spũale. Uel qõ dicit ꝯgregate ℟ in primitiua eccl'ia maxime necessariũ fuit. scz o vos boni p̃dicatores vt Paul⁹ z alij. Deinde seqtur all'a qõ insolito mõ habet duos ihus xp̃s em̃ q̃sdam eccl'ias hoc fit. qz ibi de duplici aduentu agit. Primus est de primo. cũ õr. Letatus sum zc. Ante primũ em̃ aduẽtũ chri desperabant hoies de salute. Tũc ꝓo letati sũt qñ audierũt q̃ fili⁹ dei homo fact⁹ erat. Secũd⁹ versus est õ scõo. Stãtes erãt pedes nostri. i. affect⁹ nr̃i. in atrijs zc. Jã em̃ in spe et desiderio ibi sumus. Euangeliũ est Luc. xxj. c. Erũt signa in sole zc. z est de scõo aduẽtu tm̃. ibi em̃ ostẽdũt signa: q̃ fient ante diem iudicij. qm̃ totus mũdus turbatiõe sua iudiciũ dñi ostẽdet. Ibi etiã seqtur. His aũt fieri incipiẽtibꝫ respicite z leuate capita vestra. ecce appropinq̃bit redẽptio vr̃a. Ecce spes. Quedã ꝓo eccl'ie legũt euãgeliũ. Lũ

audisſz Joānes, qđ ſilr ad ſcōm ꝓtinet aduentū. ex eo q̄ Joānes q̄rit. Tu es q̄ venturꝰ es: an aliū expectamꝰ? Lui dñs. Ecce ego veni ad redimēdū. Et rursus. Ueniaz ad saluandū qđ ex signis ꝓiecturare poteſtis. qz ceci vidēt ꝛc. Offertoriū ē de ꝑmo aduētu. Poſtcōio hierlm ꝛc. q̄ eſt Baruch iiij. ꝛ. v. c. ē ō vtroq;. In tertia ꝯ q̄rta feria ꝛ ſabba to legūt euāgelia ō teſtimonio chri. ſ. de Ioāne ꝛ ō teſtionio ioānis ō chio ꝛ eiꝰ aduētu. De q̄ etiā loquit epla Patientes eſtote. q̄ tūc ōr.

De dñica tertia Aduenꝰ dñi.

Equitur tertia dñica in q̄ ſilr agit de ſcōo aduētu. Uñ i nocturnis ꝑmum rñſoriū ē. Ecce apparebit dñs ſup nubē cādidā. i. ſup carnē q̄ erat cādida p gl'iam immortalitatis: vt mali timeāt i ſcōo aduētu Nā i ꝑmo aduētu apparuit dñs ſup nubē leuē. i. imunē a pctō. Et ſumit ꝫ rñſoriū de Apoc. vbi ōr. Uidi ꝛ ecce nubes candida Uerſus ē de vtroq; aduētu. In laudibꝫ ꝑma antipha ē ō ſcōo aduētu. Ueniet dñs ꝛ nō tardabit ꝛ illuminabit abſcōdita tenebraꝝ. oia ei manifeſta erūt: qz libri ꝯſciaꝝ apti erūt cora eo. In miſſa ꝯo introit eſt de ſcōo aduētu Gaudete i dño ſp. ad Phi lippē. iij. c. Apls em nō loquit de ꝑmo aduētu cū ōr. dñs ꝓpe eſt. ſed de ſcōo aduētu Uñ inuitat ad gaudiū ſpūale p qđ firmit expectamꝰ gaudia ſcōi aduētꝰ. vñ ōr. Gaudete i dño ſp. ſ. expeētādo ſcōm aduentum Et repetit gaudete. qz gaudiū ſpūale facit nos dulcit ſuſtinere oia aſpa mōi vt nihil euellat nos a ſpe eternoꝝ. ꝛ iō qz ita neceſſariū eſt gaudiū ſpūale iſta repetit. Ul' ꝓpt gaudiū de vtroq; aduētu qđ habēt ſci. Huius gaudij cuſtos eſt modeſtia. ꝛ iō ſequit: modeſtia vīa. Hoc gaudiū qđ eſt pax oibꝫ ſctis optat eccl'ia filiis ſuis i ihſu cū ōr. Et pax dei q̄ exuperat oēm ſensum. ſ. hois. q̄a nullꝰ hō habet totū vſum pacis hmōi. Lollecta. ſ. Aurē tuā q̄ſumꝰ dñe: eſt de aduētu in mentē. audita em ꝯſolatiōe de aduentu dñi ſacerdos orat vt tenebras q̄s patimur in eo q̄ falſo iudicamꝰ ſua viſitatiōe illuſtret. Epla. Sic nos exiſtimet hō ꝛ c. q̄ eſt ꝑmaad Loꝝ. iij. c. eſt ō ſcōo aduētu. Alie eccl'ie dicūt epl'am Gaudete in dño ſemꝑ. q̄ eſt ad Phil. iiij. c. Rñſoriū de ꝑmo. Qui ſedes ſup cherubin manifeſtare coram effra im. i. fructificantē in bonis operib benia min. i. filiū dētre ꝛ manaſſe. q̄ oblitꝰ eſt terenoꝝ. ℞ fiet in iudicio. Uerſus etiā. Qui regis iſrael. eſt de ꝑmo qui ducit ad ſcōm Alleluia. Excita dñe etiā eſt de ꝑmo. Euāgeliū. Cū audiſſet ioānes ꝛ c. qđ eſt Matt. xj. c. ſimilit eſt de ꝑmo. Quidā em de diſcipulis ioānis nō credebāt chm eſſe meſſiā ꝑmiſſum in lege. Uñ miſit eos ad chm vt interrogarēt eū. Tu es q̄ venturꝰ es: an alium expectamꝰ. vt p viſa miracula chm iā veniſſe cognoſcerēt. q. di. Ipe mlto meliꝰ ſciet dicere q̄ ego. Et dixit eis ieſus. Leci vidēt ꝛ c. q. d. Uos eſtis mgri legis: nō g ſcitis ℞ qđ ōr i Eſa. xxxv. Tūc ſaliet ſicut ceruus claudꝰ: ꝛ apient lingue mutoꝝ. Et loq̄tur de tpe meſſie. q. dice. Facta pbāt. Offertoriū etiā eſt de ꝑmo aduētu. Poſtcōio de ſcōo. Dicite puſillanimes ꝯfortamini. Oportz em q̄ puſillanimes ꝯfortent ad ℞ vt ſuſtineant tribulatōes. ꝛ ſic expectēt cū fiducia ſcōm aduentum.

De q̄rta feria et ieiunijs q̄ttuor tēpoꝝ.

In hac ſeptimana fiūt ieiunia q̄ttuor tpm. Uñ hic ꝑmo de illis. Scōo ō aliꝭ ieiunijs. Tertio de buiꝰ diei officio ꝓſeq̄mur. In ꝑmitiua q̄dē eccl'ia ſtatutū fuit q̄ ieiunia q̄ttuor tēpoꝝ fierēt ter i anno. Sz Lalixtꝰ papa ꝯſtituit q̄ter i anno fieri. Nā ꝛ iudei q̄ter i anno ieiunabāt. ſ. ante paſca: ꝛ ante pētecoſtē: ante ſcenopbegiā in ſeptēbri ꝛ ante encenia. de quib dicēt in pemio vij. partis. Si em tm̄ ter i anno i tres partes diuiſo ieiunarēt: forte remanerent alicꝫ dies de q̄b ꝑmitias nō redderem. In iſtz em ieiunijs ꝑmitias tempis exoluimus vt iam dicēt. De quib Zacharias ait. Ieiuniū quarti q̄nti ſexti ꝛ decimi domui iude ꝛ hieruſalem in dies feſtos vertēt in gaudiū. Quater ergo ieiunamꝰ in anno. Primo vt q̄ttuor elementa in nobis viciata. i. corpus noſtꝝ ex eis conſtans in quattuor anni tēporib caſtigēt. Homo em ꝯſtat ex q̄ttuor elemētis q̄ntū ad corpus. ꝛ ex tribꝰ potētijs q̄ntū ad aiam. ſ. rōnali/ꝯcupiſcibili/ꝛ irascibili. vt ergo illa moderent i nobis q̄ter i anno ieiunamꝰ p tres dies: vt q̄

ternari⁹ numer⁹ ad corpus. z ternarius ad aiam referat. Siquidē ann⁹ diuidit in q̄tuor tpa q̄ sunt ver. estas. autūn⁹ z hyems. q̄ ꝓpter ꝟ delectamēta a dei amore nos auertere solent. Ver calidū est z humidum. tunc ergo ieiunam⁹ vt elemētū humoꝛ castiget in nobis. ne ꝓsentiat falsē pulcritudini veris. Ieiunam⁹ itaq; ꝓtra luxuriam ex humoꝛe z caloꝛe nascentē. Estas calida est et sicca. Tūc ergo ieiunam⁹ vt elementū caloꝛis in nobis castiget. ne cōsentiat incendio carnali. Uel tūc ieiunam⁹ ꝓtra superbiā q: tūc fruct⁹ terraꝝ q̄ floꝛēt z maturāt superbiēdi materiā pstāt. Autūn⁹ est frigid⁹ z siccus. Tunc ergo ieiunam⁹ ne aliq̄ languoꝛe animi arescam⁹ z defluam⁹. z sine pinguedine olei in tabernaculo eterno inueniamur. Uel tūc ieiunam⁹ ꝓtra auariciaz. quia tūc messes colligim⁹ z habem⁹. Hyems frigida z humida est. Uñ tūc ieiunam⁹ ne membra nra fluxu atq; luxu soluant in comessatiōib⁹ z potatiōib⁹. ac p hoc amoꝛ dei negligat. Uel tūc ieiunam⁹ ꝓtra pigriciā. q: toꝛpem⁹ frigoꝛe. Ieiunam⁹ ergo in dictis q̄tuor tpibus anni. vt p ieiunia pseruemur a vicijs et q̄ deliq̄m⁹ in illis purgēt. Rursus qñ q̄libet tps hz tres menses. ideo q̄ter ieiunam⁹ in anno tres dies. vnū diem ieiunantes p mense. vt sic satisfaciam⁹ in die qđ deliq̄m⁹ in mense. Scđo etiā iō ieiunam⁹. Nā primū ieiuniū fit in marcio scz in ꝑma septimana q̄dragesime. vt in nobis virtutū germina oriant: z in nob⁹ marcescant vicia q̄ nequeūt oīno extingui. Secūdū fit in estate in septimana pente. q: tūc venit spūssctūs. z nos debem⁹ esse feruentes in spūsctō. Tertiū fit in septēbꝛi añ festū scti michaelis qñ fruct⁹ colligūt: z nos debem⁹ deo reddere fructū bonoꝝ operū. Quartū fit in decēbꝛi qñ herbe moꝛiūtur. q: z nos mōo moꝛtificari debem⁹. Tertio ideo q: ver refert ad puericiā. estas ad adolescentiā. autūn⁹ ad maturitatē siue virilitatē. hyems ad senectutē. Ieiunam⁹ ergo in vere vt simus pueri p innocentiaz. in estate vt efficiamur iuuenes p cōstantiā. in autūno vt maturi p modestiā: in hyeme vt senes p prudētiā z honestā vitā. Quarto ideo in q̄ttuor anni tpib⁹ ieiunamus: vt de⁹ nobis cōseruet oīa q̄ ad humanū vsum in illis tpib⁹ de terra nascunt. Quinto ad significādū q̄ttuor q̄ fuerūt in illis q̄ttuor tpibus. scz cōceptio dñi in vere. natiuitas in hyeme. conceptio iohannis baptiste in autūno. z natiuitas ei⁹ in estate. Sexto ꝼm hiero. ob diuersas plagas q̄ in illi tpib⁹ acciderūt. In q̄b⁹ aūt diebꝰ z q̄re hec ieiunia fiūt in viij. ꝓte sub ti. ō āno solari dicēt. Hec ḡ ieiunia vocāt q̄ttuor tpm: q: in ꝑmissis q̄ttuor āni tpibus fiūt. Uocāt etiā ieiunia triplicia. p eo q: fiunt trib⁹ dieb⁹ q̄ bus hoies ieiunāt in septimana. Antiqui em̄ ieiunabāt eisdē ferijs. z postea supaddita sūt ieiunia ista. Uocāt etiā ieiunia ꝑmitiaꝝ. q: cūm lege ꝓceptū sit vt ꝑmitie z decime deo dent. placuit sanctis ꝑtib⁹ vt dicit. Aug⁹. in lib. de doctrina chriana soluere decimas z ꝑmitias tpis. Uñ p ꝑmitijs instituerūt ieiunia q̄ttuor tpm. Et inde dicta sūt ieiunia ꝑmitiaꝝ. Pro decimis ꝙ instituerūt ieiuniū q̄dragesime. Sciendū aūt est q: ieiunia vernalia ꝑmo instituta fuerūt in ꝑma septiana martij. estiualia in scđa iunij. autūnalia in tertia septēbꝛis. hyemalia in q̄rta decēbꝛis. Sz ꝓp mlta q̄ inde surgebāt incōmoda statuit leo papa vt hyemale fiat i tertia septimana aduētus. vernale i prima septimana q̄dragesime. estiuale i sexta septimana p⁹ pēte. autūnale ꝙ fiat ꝼm veterē institutionē. Quare ieiunia instituta sūt in dictis mēsib⁹. z q̄re in eis fiūt ordinatiōes vide in. vj. ꝓte sub sabbato post dñicā. xvij et in pemio scđe ptis. Caue tñ in cōputatione septimanaꝝ mēsis septembꝛis: q: si ipe mēsis incepit in ꝑma vl̄ in scđa vel in tꝛia vel in q̄rta feria illi dies ꝓputant⁹ p prima septimana illi⁹ mēsis. z in tertia ab illa ieiuniū fiet. Si ꝙ mēsis ipe incepit in q̄nta vl̄ in sexta vl̄ in septia feria. tūc in seq̄nti dñica incipias ꝓputare primā septimanā. z in tertia post illā ieiuniū fiet. z sic dies p̄cedentes nihil opant q̄ntū ad ꝓputationē septiaꝝ. Uerūtñ ꝼm ꝑmariā ecclie institutōes ieiunia veris dicūt ꝑma. q: fiebāt i primo mēse. scz ianuario. q̄ apud romanos ꝑmus mēsis fuit. Ieiunia estatis dicunt q̄rta. q: fiebāt in q̄rto mense scz iunio. Ieiunia autūni septima: q: fiūt in mēse septimo scz in septēbꝛi. Ieiunia hyemis decima. q: fiūt i decimo mēse scz in decēbꝛi. Uñ Zach. viij cā. ieiuniū ꝑmi z ieiuniū q̄rti. z ieiuniū septimi. z ieiuniū decimi. s. mēsis erit domui iude in gaudiū. Sz cū hec ieiunia recolāt q̄ttuor āni tpa vt dictū ē. q̄re agūt i prio mēse i q̄rto z i septio z i decio. cū ꝑncipia tpz ñ sint i bis mēsib⁹ Rūdo ꝺ ieiuniū tractū ē

de veteri lege. Unde agit in illis mēsib⁹ nostris ꝑm numerū mensiū illi⁹ tpis. Judei ei ꝑm lunatiões ieiunabāt scz in ꝓma. in q̄rta in septima z in decima. z ꝫ est qđ legit ieiuniū ꝓmi. ieiuniū quarti. ieiuniū septimi et ieiuniū decimi. q̄ sicut in ꝓma lunatõe est ꝓncipiū anni illo⁹. sic z marti⁹ est ꝓncipiū anni nostri. Q̄ aūt ieiunia nostra ortuz habuerunt a veteri lege. apparet ex ꝫ q̄ a ieiunio veris vsq̄ ad estiuale sunt. xiiij. hebdomade. q̄ tot generatiões fuerūt ab abraaz vsq̄ ad dauid. Itē ab estiuali vsq̄ ad autūnale sūt similiter. xiiij. septimane. q̄ tot generationes fuerūt a dauid vsq̄ ad ieconiā. Itez ab autūnali vsq̄ ad byemale alie. xiiij q̄ tot reges fuerūt a ieconia vsq̄ ad chr̄m cõputatis regib⁹ illis quos matthe⁹ in suo euangelio ꝓtermisit.

De alijs ieiunijs.

Via de ieiuniis

Q Q̄ttuor tpm mētis facta est. cõsequens est vt de alijs ieiunijs hic aliq̄ pstringam⁹. Est aūt ieiuniū cõmunis oim mēbrorū satisfactio. vt scz mēbra satisfaciāt ꝑm peccatū qđ comiserūt vl̄ gesserunt vt si gula peccauit ieiunet z sufficit: q̄ em̄ sola fuit in culpa. sola sit ī pena. Similit si ocul⁹. Uñ hieremie. Oculus me⁹ depdatus est aniam meā. z p fenestras oculorū meorū mors intrauit in aiaz. Et aug⁹. Oculo nihil est nequi⁹. z sic de alijs mēbris. Uel ieiuniū est parsimonia victus z abstinētia cibor. Augu. dicit Maximū z pfectū ieiuniū est abstinere ab iniq̄tatibus z a carnis voluptatib⁹ z delectatiõib⁹ hui⁹ secli. Uñ pius papa ait. Nihil pdest ieiunare z orare nisi mens ab iniq̄tate z ab obtrectationibus lingua cohibeat. Et ōr ieiunium a ieiuno qđ est qđā intestinū in hoie qđ semp est vacuū z subtile. z sic nos ieiunātes debem⁹ esse vacui a superfluis z a vicijs taz in corpe q̄z in mente. Autoritas ieiunij est ex tribus. ex psona. ex loco z ex tpe. Ex psona q̄ ꝓcepit de⁹ ade z eue vt abstinerent a fructu ligni sciētie bonii z mali. Ex loco: q̄ in paradiso institutū fuit z initiū habuit. Ex tpe q̄ ab antiq̄ ꝓceptū est celebrari. a creatõne nāq̄ hoīs in ꝓmo mūdi exordio dictū fuit ei. de ligno sciētie boni z mali ne comedas: z q̄ fuit celebratū ante legē a moyse. et sub lege ab helia. z in tēpe gr̄e a chr̄isto. Moyses em̄ nō comedit neq̄ bibit. xl. diebus. helias q̄z ambulauit. xl. dieb⁹ z xl. noctib⁹ in fortitudine subcinericij panis. et chr̄s. xl. dieb⁹ z. xl. noctib⁹ ieiunauit. Fuit etiā celebratū in sex etatib⁹. nā in ea etate q̄ fuit ab adā vsq̄ ad noe fuit abstinētia carnium z vini. A noe ꝫo in posterū fuit ꝓcessuz vinū z carnes: z sic de ceterꝭ etatib⁹. Lō mēdat aūt ieiuniū exēplis. q̄m ena q̄diu ieiunauit z abstinuit in paradiso z ꝫgo ꝓmā sit. Adā q̄z ieiuniū violauit a delicijs paradisi in sūmā miseriā corruit Helias q̄z ieiunauit in celū curru igneo rapt⁹ ē. Moyses post ieiuniū cū deo locut⁹ est. Hier̄m p ieiuniū liberat a sennacherib tpe regꝭ ezechie et esaie. Jona q̄z ꝑdicante pēstat venia ninivitis in sacco z cinere z ieiunio pniam agētib⁹. Jeiunam⁹ etiā exēplo apl̄oz. vt dicat sub q̄rta feria pente. Porro ieiuniū aliud ē corpis z carnis. aliud mentis. aliud auaricie. aliud fastidientis. aliud dispensatiõis. aliud deuotiõis. aliud votiue ꝓmissionis. aliud suppletõis. aliud cõpassionis. aliud inspiratiõis. aliud circūspectiõis: aliud rationabile. aliud irrõnabile. aliud q̄litatis sine ponderis. aliud q̄ntatis. aliud numeri. aliud sūme exactiõis. aliud alternitatꝭ. aliud zerofagie. aliud merotis. aliud exultatiõis aliud vanitatis siue hypocrisis. aliud ꝫtatꝭ siue charitatis. aliud indictiõis. aliud necessitatꝭ. aliud institutiõis. aliud volūtatis aliud paritatꝭ. Sane ieiuniū corpis et carnis ē. q̄n quis abstinet a cibis ne nimis pinguescat. vel vt ab infirmitate liberet. vl̄ q̄z comedere nō pōt. z ꝫ nullius est meriti.

Jeiuniū mētis est q̄n quis abstinet a vicijs vel etiā a cibis ne caro pinguescat lasciuijs. Jeiuniū auaricie est vt burse parcat. Jeiuniū fastidiētꝭ ē qđ fit vt appetat

Jeiuniū dispēsatiõis ē. qđ celebra ī vigilijs solēniū diez et magnaz festiuitatuz. vt natalis dñi. Que iō dicūt vigilie. q̄m antiq̄t⁹ in ꝓcipuis festiuitatib⁹ duo nocturnalia agebāt officia. z ppls q̄ ad festa venerat tota nocte in dei laudib⁹ in ecclesia vigilabat. qđ adhuc rome z ī plerisq̄ locis in magnis festiuitatib⁹ pser̄tim scrōz pr̄onoz eccliaz obseruat. Sz q̄z lusores z cātores ꝓueniebāt. z turpib⁹ cātilenis z saltatiõib⁹ et comessatiõib⁹ z potatiõib⁹ z fornicatõib⁹ intēdere ceperūt. ꝓt hec z mlta alia inconueniētia q̄ fiebāt. hmõi vigilie sunt interdicte. z institutū vt loco earz fiāt ieiunia. q̄ ieiunia adhuc retinēt nomē officij. Nā cõi-

ter vigilie ꝛ nō ieiunia nūcupāt. Siqs tñ ieiunaret ꝛ honeste in eccl'ia vigilaret vticz bene faceret: put fit i natiuitate Joānis baptiste ꝓpter eⁱ⁹ reuerentiā. Hec igit institutio ꝺ dispensatio, qz ieiuniū ponit loco vigiliaꝝ, de ꝶ dcm ē i. v. pte sub ti. ꝺ nocturnis. Jeiuniū deuotiōis est ad qđ ꝺs necessario nō tenet: qđ inferⁱ⁹ volūtariū appellat. Jeiuniū votiue ꝓmissiōis est: vt siqs vouet ꝙ certa die ieiunabit: vl'a carnibus abstinebit. Et nota ꝙ vota ex discretionis ꝺsensu: comite rōne emissa deo reddēda sūt, iuxta illđ. Vouete ꝛ reddite deo vota vr̄a. Votoꝝ aūt aliud ē necessitatis: aliud spōtanee volūtatis. Necessitatis est qđ est fidei annexū vt qđ fit i baptismo: puta fīdi catholice pfessio: ꝛ sabbane abstenūciatio, ꝛ votū obseruatiōis decē ꝓceptoꝝ legis: ꝛ ꝺtinētie quā ꝺs i susceptōe sacri ordinis vouet. Et talia vota ꝺsqz inuiolabilit obseruare tenet. Spōtaneoꝝ ꝺ voto rū aliđ ē discretū: aliđ ē indiscretū. Indiscreta sūt vota pueroꝝ ꝛ puellaꝝ dū sūt in pentū ptāte. Uñ ill' volētibꝫ irritari pñt. Si igit puella infra nubiles ānos vouerit castitatē ꝑpetuaz licite nubere potit: pentibꝫ vl' curatoribꝫ illā ad ꝶ cogētibꝫ. Indiscretū est etiā votū mulierꝭ i ptāte viri existētꝭ. Uñ si illo inscio vouerit pegrinari: vir votū hmōi poterit reuocare, qz ipa nō habet ptātē sui coꝛpis: sed vir. Indiscretio etiā attendit qñqz circa ꝓuectos ꝛ libos, vt si forte ꝺs vouerit ad qđ pficiendū sufficere neꝺt, vl' in ꝙ natura ita ꝺbilitaret ꝙ possz fieri suūꝑⁱ⁹ homicida, vl' qđ sine alteriⁱ⁹ licentia cōplere neꝺt, vl' qđ nō ex deliberatione sed ex iracūdie calore emittit. ꝛ talia potⁱ⁹ sūt spernēda qz̄ executiōe digna. Jeiunium suppletiōis ē: vt siqs vltra pniam sibi a sacerdote iniūctam aliqđ suppleat ꝺ suo

Jeiuniū cōpassiōis ē, vt si sacerdos alicui dicat, ꝓ ꝶ pctō fac cātari duas missas ꝛ ieiuna, ꝛ ego ꝓ ꝶ etiā cātabo ꝛ tres dies ieiunabo, ꝓpt ꝶ tñ nō debz aliqđ r̄cipe, qz sacerdos debz cōpatiꝑ filio suo: ꝛ orare ꝓ eo ꝛ etiā ieiunare, pōt etiā dici cōpassio, vt siqs petit a sacerdote pniam pr̄i suo iniūctaz vt ꝑ pie pagat partē illⁱ⁹. Quattuoꝝ ei modis fit hmōi cōpassio, qñqz p sacrificia: qñqz p ieiunia: qñqz p orones: qñqz p elynarū largitionē. Jeiuniū inspiratiōis ē: vt in btō Nicolao ꝙ adhuc infans ꝛ manēs i cunabul' tribꝫ diebꝫ in hebdomada a māmillis sue abstinebat, vl' vt aliꝫ dicūt q̄rta feria ꝛ sexta sel' tñ sugebat māmillas. Jeiuniū circūspectōis est: qñ ꝓ aliq̄ iminente tēpestate ꝓ piculo hostiū/vel ꝓ casu cuiuslibet angustie ieiunam⁹. Jeiuniū rōnabile est qñ cibū ꝛ potū moderate sumim⁹ nec naturā debilitam⁹. Uñ apls. Rōnabile sit obseqnū vr̄m: nō i comestatiōibꝫ ꝛ ebrietatibꝫ. Irrōnabile ē: siqs velit ieiunare ꝓ duos vl' ꝓ tres dies vl' ꝓ totā hebdomadā qđ nō approbat de⁹, vult eī boiem sic ieiunare vt cogat vicz̄ mori: nō vt cogat natura dissolui. Uñ ꝓhibet ieiuniū qđ ꝺdā faciūt a cena dñi vsqz ad pasca. Jeiuniū q̄litatis est: siqs vouerit se vlteriⁱ⁹ nō comesturū carnes. Jeiunium q̄ntitatis est: siqs comedat ad pōdⁱ⁹ vl' ad mēsurā nō plⁱ⁹ vna die qz̄ altera, vl' siqs vouerit se nō comesturū nisi tāti pōderis panē. Jeiuniū numeri est qñ ꝺs vouet ꝙ de cetero non comederet nisi vna vice in die: cogitās ꝙ comedere pluries i die beluaꝝ est, comedere bis boim: sel' angeloꝝ. Jeiuniū summe etractiōis est i bis q̄ nō comedūt nisi olera: radices ꝛ herbas: vt Joānes baptista i deserto: ꝛ Maria egyptiaca in eremo, q̄ cū duobꝫ panibꝫ tñ iordanē trāsiēs: austerā vitā i eremo ꝺn qz annis egit. Jeiuniū alternitatis ē: vt cū ꝺs vno die comedit ꝛ alio ieiunat. Jeiuniū zorophagie ꝺ sicca comestio, a zoros qđ ē siccū ꝛ phagin qđ ē comedere. Uñ ꝑscian⁹ i zorophagobisantij. Sicca ꝺ comestio est: vt i fructibꝫ/pomis/pyris/castaneis ꝛ ꝺsilibꝫ. Quidā tñ siccā comestionez appellāt legumia siue cruda siue cocta: etiā si lixata comedant cū cochleari. Jeiuniū merorⁱ⁹ ꝺsistit i vno, s. in abstinētia ciboꝝ ꝛ fit ꝓpt duo, s. ꝓpt coꝛpalē absentiā ꝛ spūalē spōsi. Hoc repñtat ecclia in tribꝫ q̄ttuoꝛ tpibꝫ. Jeiuniū exultatiōis ꝺsistit i duobus, s. in abstinētia ciboꝝ ꝛ mūdanaꝝ rez ꝛ fit ꝓpter vnū. s. ꝙ quadaz interne dulcedinis ꝓgustatiōe: iuxta illđ. Gustate ꝛ videte qm̄ ꝛc. Hoc repñtat ecclia in vigilia ꝛ hebdomada post pente. vtrūqz ꝺ repñtat in tpe aduēt⁹: put ibi dictū est. Est ꝙ duplex ieiuniū. s. tribulatiōis ꝛ gaudij: siue merorⁱ⁹ ꝛ exultatiōis, sicut habet in glo. sup illo loco Mat. ix. c. Nunqđ pñt filij spōsi lugere qđiu fuerit spōsus cū eis. Jeiuniū vanitatis siue simulatiōis vl' fictiōis ē in hypocritⁱ⁹. Jeiuniū ꝺtutis siue charitatⁱ⁹ est i sctis ꝛ pfectis. Jeiuniū idictiōis est: vt

in die bti Marci. Ieiuniū necessitatis est in pfectis. Ieiuniū institutiōis est ieiuniū q̄dragesime: z alia a sanctis patrib⁹ instituta, q̄ q̄re instituta fuerit iam dictum est, z dicet sub ti. ō capite ieiuniorū. Et nota q̄ ieiuniū indictōis/necessitatis/z institutiōis ad idem referunt. Ieiunia necessaria, s. p ecclīam instituta z indicta: sunt ieiunia q̄tuor tēporū: vigiliarū aplōrū: natiuitatis dñi: bti Joānis baptiste: oīm sctōrū: assūptiōis beate Marie: bti Laurentij: q̄dragesime: z sexte ferie: pter illas q̄ sunt inē pascā z pente, z pterq̄ si natiuitatez dñi in ea venire ꝯtingat: nisi tūc aliq̄ voto vel religione sint astricti. Dicunt tñ q̄dam q̄ ieiuniū sextis ferijs nō est necessitatis: nisi quo ad carnes, alioq̄n nō liceret cistertiensibus illud mutare. Sed z ꝑm Leonē papā licz nō sit necessitatis sabbato a carnib⁹ abstinere, rōnabiliter tñ ꝯsuetudo z canon Innocētij aliter interptat. eo q̄ in illo triduo post passionē dñi tota fides in sola btā virgine Maria remānsit. Generalia q̄z z speciālia ieiunia p epos in synodis z ꝯciliis instituta solui nō debent. Sic̄dem ad necessaria ieiunia tenent dolicapaces: cuz z ipsi delinq̄re possint, dispensari tamē pōt circa ℔ cum impubibus: z etiam cū ꝯstitutis in maiori etate z cuz senib⁹ infirmis ac debilibus. Mulieres ꝑo licz ꝓpter viroꝝ pbibitionem ieiunia votiua voluntaria dimittere debeant: put supra tactum est, indicta tamē p ecclīam nō licet, z in illis sacerdos forte ꝓpter scādalum cum eis valeat dispēsare. Aliter em̄ indicta ieiunia redimi pecunia vel alio modo nequeūt nisi casualis necessitas subsit. Tūc em̄ bene possunt redimi vel cōmutari: sicut z ieiuniū festi q̄ō ē die lune fit in sabbato. Uñ z ī q̄busdā locis vbi sunt ecclie sancti Quirini nō ieiunatur in vigilia sanctoꝝ omniū: sed die tertio p̄cedenti, de ℔ dictum est in pemio secū de pārtis. Posset etiā statui vt q̄dā dicunt vt in dictis ieiunijs bis/parū tñ comederetur, sicut faciunt cistertienses, opantes q̄ ad tollendū scandalū z charitatē ꝙandā aliquid ꝓgustāt, nec ꝓpter ℔/ ieiunium p ecclesiam indictum soluere dicunt. Uoluntaria ꝑo, s. ad que aliqui voto vel ꝓposito se astringunt vel etiam q̄ sacerdotes pter indicta ꝓpter peccata imponūt licet cōmutare z redimere: etiam si nulla causa subsit dūmodo vtilior sit cōpensatio. Leteꝝ comedere ante horā comedendi, z añ missaz l ieiunijs statutz z necessarijs mortale peccatū esse sacri canones affirmant. in voluntarijs ꝑo veniale. Circa vigilias aplōrū notandū est q̄ ieiuniū paritatz, q̄n vicz paria sctōrū merita pariter ieiunam⁹, sicut patz in vigilijs btōrū iacobi z bartho. z aliorū apostoloꝝ, q̄ nō habent ieiunia institutiōis, in q̄bꝫ ieiunam⁹ p eo q̄ fuerunt aplī, q̄n alij aplī vigilias habēt. Cū em̄ sint in meritis pares, decet vt oēs habeāt ieiunia. Unde cōciliū Bracareñ. dicit q̄ oīm aplōrū vigilie sūt ieiunāde ꝓter vigilias aplōrū philippi z iacobi z ioānis euāgeliste. Ecclīa tamē gallicana nō tenet, nisi de sex aplīs. z de q̄tuor eoꝝ ieiunijs. Petr⁹ z paul⁹ habent pariter vnū: q̄z eadē die passi sunt. Simon z iudas habēt aliud. Matthe⁹ habet tertiū Andreas quartū. In vigilijs istoꝝ ieiunādū est, vt sicut illi passi sunt p cbīi noīe, sic et nos cū eis cōpatiamur, si cū eis ꝓregnare velim⁹. De alijs ꝑo apostolis institutuz nō est ꝓpter aliqua impedimēta. Ecce enim festum Philippi z iacobi est inter paschā z pente, quod tp̄s gaudij est z leticie, ideoq̄ tūc nō est ieiuniū. Si opponat de ieiunijs letaniarū. Respondet q̄ necessitas interuenit, put ibi dicet, vel id nō est ieiuniū necessitatis sz volūtatz. Et ō eo q̄ q̄dā ꝓpter expectationē sctīspūs ieiunāt ab ascensiōe vicz ad pente, p eo q̄ apostoli dicunt hoc tpe ieiunasse. Rñdet q̄ nulla scriptura autētica dicit aplos tūc ieiunasse. Unde tūc ieiunādū nō est: q̄z illud tp̄s est de tpe paschali. In vigilia tñ pente, bñ ieiunādū est: vt p ieiuniū mundati z purificati spūmsanctū digne suscipe mereamur. Ytē jacob⁹ zebedei frater Joānis euāgeliste occisus ē ab herode in dieb⁹ azymoꝝ. q̄re ieiuniū nō habet, nec etiā tunc de illo festuz celebrat, put in. vij. pte sub ipi⁹ festo dicet. De btō Bartholomeo cui⁹ festum celebrat. ix. kl. septembris ō q̄ fuit excoriatus, z seq̄nti die obijt, z sic si haberet vigiliā oporteret q̄ esset ētia die ante. q̄ō esset ꝯtra normā aliorū festiuoꝝ ieiuniorū. Quidā autē celebrant festuz excoriatiōis, alij obitus, z melius. Sz sicut in cōcil. Bracareñ. cauetur, in hoc ꝯsuetudo cuiuislibet ecclesie est obseruanda. Barnabas autē nō hz ieiuniū: q̄z non est de numero. xij. apostoloꝝ, nec dicit aplus nisi quia cū esset socius pauli missus fuit ad p̄dicandū. Uñ Segregate mihi barnabā z paulū

De beato q̄cp Thoma nō est ieiuniū statutum: qz eius festum est in aduentu dñi: vbi ꝯtinuū est ieiuniū. Matthias etiā ieiunium institutiōis nō habet, qz freq̄nter festū illius solz ꝯtingere in sexagesima z semp ē in septuagesima, z tūc est tps ieiunij. Uel qz nō fuit de p̄mitiuis ap̄lis: sed post passionē dñi sorte electꝰ est, z p electionē alioꝝ loco Jude ꝓstitutꝰ. Uñ p̄pha. Et ep̄atum eiꝰ accipiet alter. Decretal tñ ōt q̄ h̄ habz vigiliā z ieiuniū, nec est vis siue istud festū fiat ī p̄ma die bissextili siue ī scōa, put ī. viij pte sub anno solari dicet. Joānes euāgelista festū habet tertia die post natale dñi, et tūc nō est ieiuniū. tū q̄ ip̄e die illa nō obiit, imo ī die festi bti Joānis baptiste. Si tñ fieri posset bonū esset ī oīb ap̄lōꝝ vigilijs ieiunare. Beatus Laurēcꝰ solꝰ int̄ martyres: z solꝰ beatus Martinꝰ inter ꝯfessores ieiuniū bñt. Porro dicūt q̄dā q̄ nō soluit ieiuniū lz peccet q̄ in ieiunijs indictꝫ p̄terq̄ in q̄dragesima comedit caseū z ouа. Alij ꝺicunt. Et cā tñ in aliq̄bz locis h̄ posset ꝓcedi. De ieiunio itaq̄ q̄dragesime Greg. ita ōt. Paruū est vt q̄ his diebz a carne aīaliū abstinemus: ab oīb ꝺz q̄ in semētinā trabūt origine carnis ieiunem: a lacte vicz caseo z ouis. Quidā aūt heretici dicūt q̄ chr̄iani nunq̄ deberēt carnes/caseū/z ouа comedere, qz vt dicūt h̄ nō legit in nouo testamēto: imo ap̄li iudicauerūt abstinere ab imolatis simulacroꝝ z sanguie z suffocato. Et ap̄ls. Si esca scādalizauerit frēm m. nō mā. car. ī et. Et alibi. Bonū ē nō māducare carnez neq̄ bibere vinū. Nō legit etiā vt dicūt q̄ chr̄s ex aliq̄ creatura coꝝ q̄ mouēt discipul ad māducandū daret, nec etiā añ se māducari sineret: p̄ter pisces, nec ex fructu alicuius creaturе q̄ moueat se, excepto fructu ap̄ Electuarijs ꝙo nō alit vti licet nisi fīc alio delicato cibo, sec ꝰ est in medicia curatiua. Prefuatiuā tñ vbi nullū ē signū istātis infirmitatis recipe nō licz. Quidā tñ dicūt q̄ p nulla medicia nec etiā p electuarijs ieiunium soluit, nec etiā p potu añ cibū vel post. Sic em̄ videt inducū ex ꝙsuetudie ecc̄lie ieiunātis z h̄ tolerātis. Senescalci aūt vl q̄libet alij senatores vl portātes exenia nō soluūt ieiunium si p̄gustāt cibos añ dños forte de toxico dubitātes. Quibz etiā casibus monachi abbatibz suis: z alij fuitores possunt carnes p̄gustare. Jdeq̄ est etiā de medicis p̄gustātibz medicinas. Tēpe ieiunioꝝ p̄cioſe vestes ꝺponunt z humiles assumunt: z carnes tā solide q̄ liq̄de dimittūtur. Sed cū pisces sint caro q̄re h̄ tpe comedunt? Rñsio. Deꝰ nō maledixit aq̄s: qm̄ p aquā baptismi futura erat remissio pctō rū. h̄ em̄ elemētū dignissimū est qđ sordes abluit, z sup qđ spūs dñi añ mōdi ꝓstitutionē ferebat. Terre ꝙo maledixit ī opibz hominis, inde est q̄ oē genꝰ carnis qđ in terra ꝙsak tā q̄drupedia q̄ aues in ieiunijs nō licet comedere. Et licz q̄dā aues circa mare ꝙsenk z in aq̄s, z q̄dā in eis vl ex eisdem nascunt: magis tñ ad naturā terre q̄ nutrimentū p̄cipiunt q̄ ad h̄ ptinere dicunt. Adhuc cū q̄dam pisces sint habētes ex vna parte formā q̄drupedis animalis z ex altera piscis: vt biuerus, in ieiunijs possunt comedi ex pte q̄ piscis videt: ex alia ꝙo minime. Adhuc piscium vsus ſm Greg. ita chr̄iano relinquit: vt h̄ ei infirmitatis solatiū nō luxurie pariat incendium. Deuicq̄ q̄ a carne abstinet nequaq̄ sumptuosiora marinarū beluaꝝ ꝓuisia ꝑparet. Uinū q̄ ꝺz ī ieiunijs sic bibere ꝑmittimur: vt ebrietatē oīno fugiam. Uñ in penitēciali rhomano statutū est vt penitēs paruis piscicul z mediocri ceruisia tēperate vtat. Postremo notandū est q̄ sicut ait Greg. ī homel illi euāgelu: Nō q̄dā diues fecit cenaz magnā, refectio corpis ī diebz ieiunioꝝ post quā nulla alia parat nō p̄ādiū sed cena vocat.

Refectio in diebus ieiuniorum fuit in prandendo et non in cenando

De officio quarte ferie.

Vnc ad huius

n dici officiū redeam⁹, Siq̄dē ī hac q̄rta feria examinant ordinādi an sint idonei ad suscipiēdos ordines vel nō, qm̄ in quarta etate leuite a Dauid z a Salomōe ad templi ministeria distributi sunt. Et inde est q̄ due lectiones legūtur ad missam, quaꝝ p̄ma q̄ legitur sub tono nocturnali. ſ. declinante: significat vet testamētū, z scōa q̄ legit sub cōi tono. ſ. ascēdēte: significat nouū testamētū, ad significādū ordinādos ī vtroq̄ testamēto debere eē īstructos, monēdi em̄ sūt q̄ ad ordinē sacrū ꝙscēdūt q̄ habeāt noticiā legꝫ z p̄phaꝝ q̄bz possint alios erudire. Prīa lectio est. Erit ī nouissimo. Esa. xj. c. Scōa ē. Locutus ē dñs. Esa. vij. c. Sz lex z p̄phe q̄rta

mōi etate viguerunt.z doctrinā ieiuniorū habem⁹ a veteri testamēto vt p̄missum est semel genua flectunt.qz tā i lege q̄ in pphetis de⁹ vn⁹ coli p̄cipit.Quotiēs aūt in q̄rta feria due lectiōes legunt:totiēs i anno i primo sabbato p̄ñt general'r ordines celebrari:qō seriei ꝯtingit,vicz ter in q̄dragesima z ter extra q̄dragesimā,de q̄ dictū est i p̄emio scōe p̄tis.In sextis p̄o feriis ieuniorū q̄ttuor tēporū vna dūtaxat lectio ad missaz legit.qz lex z pphe q̄ fuerūt i q̄rta etate i vno euāgelio i sexta etate recapitulant Sane hui⁹ q̄rte ferie euāgeliū ē Missus ē angel⁹ rē.qō ē Luc.j.c.In q̄ paranymphi recitat annūciatio.p̄gis ꝯsensus:z dñi incarnatio:q̄ pphetic̄ tubis fuerat aū declarata.Unū p̄cinit pphā introitū.Rorate celi desup z nubes pluāt iustū.Esa.xlv.ca. Rorare d̄t z pluere.qz descēdit p̄bū i aulā credule p̄gis sicut pluuia i vell⁹.Celos dixit z nubes angelos z pphas q̄ enarrāt gloriā dei.In pphetica lectiōe.Erit i nouissimis diebus:q̄ ē Esa.ij.c.agit de mōte dñi q̄ de puo lapide creuit i montē q̄ regnabit i domo iacob.Unū recte sbdit i ḡduali.Tollite portas p̄n.ve.z introibit rex glie.Et q̄s ascēdet i mōtē dñi.In eplari lectōe.Locutus ē dñs ad achaz rē.q̄ ē Esa.vij.c.māifeste agit de btā p̄gie cui rite succinit ḡduale.Prope ē dñs.z ne q̄ surrepat dubitatio subdit i offertorio Cōfortami.Alie tñ ecclesie dicūt Aue maria.qō sumit ex dicto euāgelio Cōmunio ē Ecce p̄go.Esa.vij.c. In matutinali p̄o officio i q̄busdā eccl'ys psalmodia finita diaconus/subdiacon⁹/z acholyti i albis cū cādelabris z thuribulo pcessional'r iussu p̄lati ad pulpitū pḡūt vbi diacon⁹ p̄nūciat euāgeliū Missus ē.z ei⁹ homeliā.deīde incēsat altare.z postea ipe z subdiacon⁹ sedēt donec vn⁹ acholyt⁹ incēsauerit choz.qō q̄dem fit ob reuerētiā dominice annūciatiōis q̄ in ipo euāgelio ꝯtinet.Nempe p̄lat⁹ illos mittit:ad notandū q⁹ de⁹ pat⁹ pphetas p̄misit ad p̄nūciandū domini icarnationē futurā.z Gabrielē angelū misit ad annūciandū eaz p̄gini Marie. Diacon⁹ euangeliū p̄nunciās est angelus annūciās p̄gini q⁹ ꝯciperet.Altaris thurificatio est spūssc̄ti ipi virgini obūbratio. Ministroꝝ quies siue sessio est ipius virginis timor.z cogitatio: q̄lis esset āgeli salutatio.Cbori p̄o thurificatio est patrum illius temporis de filij dei incarnatione diu desiderata exultantiū gratiarūactio et congratulatio.

De sexta feria.

N sexta feria vna

tātū lectio ad missaz legit:qz auctor noui z veteris testamēti de q̄bꝫ p̄missuz est vn⁹ solus de⁹ est: z qz ex vtroq; testamēto vnū euangeliū factū est.Et est epistolarꝫ lectio.Egredief p̄ga.q̄ est Esa.xj.c.z manifeste de aduentū dñi z de btā p̄gine intelligit q̄ cū esset virgo imaculata pe fuit.Ideoq; in introitu eccl'ia p̄cinit.Prope esto mihi. et in p̄su Beati imaculati: z ad idez ptinet euāgeliū Exurgēs maria.qō est Luce.j.c. Graduale Ostēde nobis dñe. Et offerēda Deus tu.Uel ēm alios.Audi israel:secundū respiciūt aduentū:quē qz celi enarrauerunt.id est apostoli p̄dicauerūt.in secundo aduētu cū dño iudicaturi.idcirco ē hodierna statio ad sanctos apl'os:de q̄bꝫ habetur in cantico p̄ginis.de quo fit mentio in p̄misso euāgelio:vbi ꝺr Deposuit potentes de sede.id est.superbos scribas z phariseos:z exaltauit humiles.i.apostolos.Et in cōmunione.Ecce dñs veniet.Zach.vlti.c.

De sabbato.

N die sabbati di

cunt quattuor lectiōes de veteri testamēto ante lectōem illā Angel⁹ dñi.q̄ sumūtur de lege z pphetis.Et in q̄busdam eccl'ys p̄ma est Lamabūt.q̄ est Esa.xix.ca. Scōa ē Letabit.q̄ ē eiusdē.xxxv.c.Tertia est Sup mōtē.q̄ eiusdē.xl.ca. Quarta est christo meo.q̄ ē eiusdē.xlv.c. Jō aūt sūt q̄ttuor:qz q̄ttuor sūt ordines bñdicētiū deū.videlicet p̄lati.clerici.religiosi z laici siue populus q̄s psalmista enumerat dicēs.dom⁹ ut'r bñdicite dñm:p hoc pp̄l's.dom⁹ aarō bñdicite dñm.p b̄ p̄lati.dom⁹ leui bñdicite dñm.p boc ministri.q̄ timetis dñm bñdicite dñm.p b̄ religiosi itelligūt P̄ria ergo lectio ptinet ad pp̄l'm.Scōa ad prelatos. Tertia ad ministros. Quarta ad oēs religiosos Jn his em lectōib⁹ informāt ordināndi:vt ad exēpla scrōꝝ patrū dictoꝝ quattuor ordinū cū eis bñdicāt dñm.siue vt benedictio illoꝝ veniat sup eos.Ut iō q̄ttuor legūt:qz ieiunās d⁹ hr̄e q̄ttuor cardinales ꝓtutes.scz tempantiā:qz ip̄m ieiuniū temperantia est.Prudentiā.Unū apl's.rōnabile sit obsequiū vestrū.Fortitudinē.Unū p⁹

uerb. vlti. de muliere forti. i. ō eccl'ia. Accipit fortitudine lũbos suos. Quia oportet nos multũ laborare ad ħ vt caro nr̃a mũda sit: qō cũ magna fit pugna: q̃z valdè corrupta est z spinas z tribulos germinat: z ideo cũ magna attritiõe venit ad candorẽ. sic̃ et byssus Et iusticiã. Vñ esa. Et erit iusticia cingulũ lũborũ ei⁹: z fides cinctoriũ renũ ei⁹ de chro loq̃t in mẽbris. Qñ ei fit iusticia i terra recedũt latrones. sil'r qñ iusticia fit in nob recedũt praui mor⁹ z nõ supant. Iz in nob habitẽt. Si ꝙ nõ fiat iusticia nõ recedũt. Vñ esa. Qz nõ fecim⁹ iusticiã nõ recesserũt habitatores tre: vbi ẽ iusticia. ibi est pax. Fides aũt est cinctoriũ renũ ei⁹: qz vt dic̃ Bre. Despect⁹ trenoꝝ restringit fluct⁹ carnaliũ voluptatũ. Vñ si ieiunas a cibis corpis oportet vt ieiunes a cibis demonis et comedas cibos mẽtis. Qui ãt sic ieiunãt nõ nocebit eis ignis tribulatõis nec ignis mõan⁹: sic̃ nec trib⁹ pueris nocuit ignis fornacis babylonis. Et iõ seq̃t lectõ. Daniel'. iij. Angel⁹ dñi. Precedit ãt ipa lcõ ordinatiõez clericoꝝ. ad notãdũ q̃ nẽo rite põt ad ꝓsecratiõez accedere nisi prius trãseat p fornacẽ atq; i fornace dñm bñdicat. iuxta illũ sap. Vasa figli pbat fornax: z hoies iustos tẽtatio tribulatiõis: qz q̃ ad sacrũ accedũt ministeriũ pbãdi sũt i camino mlt̃aꝝ tribulationũ z tẽtationũ. iuxta illũ apli. Et hi p bẽt ꝓmo z sic ministrẽt. ꝓpt ordinãdos em legit ad fc̃ãdũ q̃ sic viuere dñt vt nõ noceat eis alĩq̃s ignis regis babylõis. i. diaboli. sic̃ ignis trib⁹ pueris nõ nocuit. Et sequũt bñdictiões: scz hymn⁹ Bñdict⁹ es dñe z c̃. Quia post pbatiõez coronãt: z a dño bñdicũt. Et in fine subiũcit ꝓs⁹ Glia pri z c̃. i laudẽ z honorẽ trinitat⁹: qō nõ fit post psalmũ Bñdicite. tũ qz i vltio ihu fit mẽtio de pre et filio z spũsctõ. tũ qz ibi i facto triũ puerorũ tota trinitas fuit deshonestata: ħ ihs ihs sus pcedẽtes ad soli⁹ patris ptinẽt laudes: z in ordinãdis trinitas honorat. Choro aũt licz sedere dũ lectõ ipa dr. sz nõ i cãtu Aliõ ei fcat ipa lectõ i legẽdo: z aliud i cãtando. Vñ tũc stare dñt epi z cler⁹: qñ nõ debemus q̃escere q̃ scim⁹ pueros illos p deo laborasse. Dicunt aũt iz sabbatis ieuniorũ. vij. lectões euãgelio ꝓnumerato: eo q̃ septẽ sunt ordines. Et q̃dã dicũt. xij. p eo q̃ anti q̃t⁹ rome z adhuc in Cõstantinopoli fieri dr legebat grece z latine: z legebant. xij. lectiões ꝓpt. xij. lectores: q̃z sex erant greci et sex latini. Erãt tñ solũmõ sex in sentẽtijs qñ ille sex sine euãgelio q̃ legebant latine: legebãt z grece sic ñ dicerim⁹ Amen. z postea dicerim⁹. vere. nõ iõ due res erũt. Jõ aũt legebat duplicit: qz rome erãt greci q̃s b⁹ latina lingua icognita erat. Erãt etiã latini pmixti q̃bꝫ greca incognita erat. Vl'r ħ fiebat ad notãdũ vtriusq; ppli vnionẽ Lete rũ ad oratiõnẽ q̃ dr p⁹ lectõez Angel⁹ dñi scz de⁹ q̃ trib⁹ pueris c̃. nõ flectit eccl'ia genua. licz i orõibꝫ aliaꝝ lectionũ añ flecteret ptertiã in octauis pente. ad ostẽdendũ q̃ eccl'ia ꝓformis ẽ trib⁹ pueris. Fecit ei Nabuchodonosor statuã: z cogebat oẽs adorare eã. Sz tres pueri cũ Daniele nolueṙt genua flectere añ statuã. Tales debẽt esse ordinandi q̃ añ statuã. i. añ mũdi gl'iam genua nõ flectãt. Quare clerici ordinenk: z q̃re in sabbato. dictũ est in ꝓmio scõe ptis

Quidã ꝓferũt sacros ordines int' lectionẽ angel⁹ z epl'am pauli: vt post ordinatõez ꝓponãt ordinat⁹ epl'az z euãgeliũ ad instar boni pastoris siue prĩs q̃ mittẽs filiũ mõet eũ q̃d z q̃lit actur⁹ sit. Ordinati p capellas mittẽdi p epl'am monenk vt alios corripiẽtes bñdictionẽ quã acceperũt custodiãt: p euãgeliũ ꝙ dr eis. Eũtes docete oẽs gẽtes Nõnulli etiã subdiaconatu añ epl'am rõne pmissa pstito ꝓtinus post eaz diaconatũ et sacerdotiũ pbent: q̃bꝫ pstitis i vocẽ letabũdã crũpunt dicẽtes. bñdict⁹ es dñe: eo q̃ bi pticulariter ordines iuitank ad laudes. Et prestank citra euãgeliũ: qz moyses z aaron leuitas in tabernaculi ministeriũ ordinauerũt: z chrõs. lxxij. ordiatos ad pdicandũ misit. Debet aũt legi epl'a scz Rogam⁹ c̃. q̃ ẽ ij. ad thessal'. iij. c. ab aliq̃ ō ordinat⁹ die ipa qz epus debz pr̃i⁹ ordinatos ãmonere z postea ad maiorẽ ãmonitionẽ epl'az ill'i tradere Preterea ordinat⁹ doctrinã sibi in ordinatiõe traditã p hoc se deducere in op⁹ oñdit Et ꝓpt eandẽ etiã rõnẽ vn⁹ de nouiter ordinatis legit tũc euãgeliũ Anno q̃todecimo qō est Luc. iij. c. Post epl'az etiã cantat tract⁹ q̃ significat grauitatẽ: quã sacrat⁹ seu ordinat⁹ ꝙare debet. ne in supbiã elat⁹ in laqueos incidat diaboli. Cõmunio est. Exulta satis. que est Zach. ix. ca.

De dñica q̃rta aduentus dñi.

IN quarta dñica aduent⁹ ꝓmũ rñsoriũ in nocturnis est. Tamte tuba: qō sumptuz

est de Jobele. Antiq̄tus em̄ iudei canebāt tubis ad ꝛuitandū boues ad nuptias: et ad solēnitates ꝛ ad mouēdū castra. Uñ nunc ꝓcipit dñs ꝓlatꝫ vt cātent tubis ꝛuitantes gētes ad nuptias noui regꝫ. q̄rū dies ist̄at, scz dies natal' dñi. in q̄ chr̄s despōsauit sibi hūanā naturaz ſm q̄ dr̄ in ꝓs. Et ipse tanq̄ spōsus ꝓcedēs ō thalamo suo. Canite igit̄ q: ꝓpe sūt nuptie. Et ꝓpt̄ ꝓmissaz cām cantores hac septimana alti⁹ solito vocē suaz exaltāt in rñsorijs ꝛ in introitibꝫ: vt si ꝓpter sopore negligētie oppressi lectōibꝫ excitari noluim⁹ saltē vociferatiōibꝫ ꝛ tumultu cātuū excitemur. Siq̄dem in. vij. annis ante annū iubileū ꝓcepit dñs canere tubis pro ipi⁹ āni instātis leticia. In hac aūt hist̄oria hui⁹ dñice ꝓtim ex ꝓphetis. ꝓtim ex euāgelio cōpilata cōmunia vtriusq̄ decātant ad uētus: ꝛ p̄sertim vocatio gētiū declarat̄ p chr̄i aduētū vbi in ꝓsona ap'oz. vl' doctoz dr̄: Canite tuba. vocate gētes. Sane gē tilitas vidēs calciatā fore diuinitatē ī vtero ꝟginali clamat ad eā ī itroitu dicēs ſm q̄sdā eccl'ias. Memēto nr̄i dñe in būplacito ppl'i tui. hoc ē in filio in q̄ bñ ꝓplacuisti ex milibꝫ ppl'i. q̄ fuit tu⁹ ab initio mūdi. Et iō ꝓgratulat̄ alteri in epl'a dicēs ſm q̄sdaz eccās Gaudete. q̄ ē ad Phil'. iiij. c. Sz ꝛ iuxta ꝓsiderationē vteri ꝟginal' cātat in ḡdua li ꝓpe dñm esse ꝛ celerē ei⁹ aduētū. In all'a vero Veni dñe: ꝛ in offerēda Lōfortami. ꝛ in cōmunione Ecce ꝟgo desiderat ꝛ ꝓsolat̄ et cām ꝓcludit ꝓsolatiōis. Porro ad ostēdendū desideriū antiq̄ patrū. in fine aduētus cantāt̄ur. vij. antiphone. vnaquecq̄ ſm ordinē suū sua die vsq̄ ad natale: q̄ ꝯcipiūt ab o. Prima est O sapiētia ꝛc̄. Sunt autē septem: q: dirigunt̄ ad chr̄m in q̄ requieuit spūs sapientie ꝛ intellect⁹. spūs consilij et fortitudinis ꝛc̄. Per q̄ septem dona sue incarnatiōis nobis gr̄am ministrauit: put in ipis septē antiphonis apparet. Sunt etiā septem: q: cantant̄ in designatiōe antiquoꝝ patrū. q̄ septenario seruiētes aduentum dñi expectabant. Uñ in omnibꝫ dicit̄ veni. Uel septē sūt ꝓpter septē dona spūssancti. q̄ chr̄s veniēs largit⁹ est mūdo: ꝛ p que expectantes illuminati sūt. Et sūt oēs secundi toni. Primo: q: q̄libet loquit̄ de vtroq̄ aduentu. Secūdo: q: signāt nobis geminā dilectionē: scz dei ꝛ primi. Tertio ꝓpter geminā chr̄i. ad quē dirigunt̄ur: naturā. Unde Semine gigas substantie. Quarto: q: ipse antiphone notant̄ desideriū: ꝛaz antiq̄rū patrū expectantiū primū saluatoris aduentū q̄ moderno:ū expectantiū secundum O mēs ergo sūt secundi toni. in signū q̄ secundū expectam⁹ aduētū. Et aduerte. quia ille q̄ bñt in ꝓncipio verba ꝓtinentia ad diuinitatē. ꝓtinent ad eos q̄ expectāt primuz vt O sapiētia. ꝛ O adonai. Adonai autez interp̄tat dñs: q: dñat̄ cuncte creature: vt q: omnis creatura dñatui eius seruit. Ille vero q̄ habēt ꝟba ꝓtinētia ad hūanitatē ꝓtinēt ad expectādas scōm: vt O radix iesse. ꝛ o clauis dauid. Sūt etiā q̄dā q̄ vtriq̄ conueniūt: vt o rex gentiū. Nam dei fili⁹ dicit rex ſm diuinitatē. iuxta illud. De⁹ iudiciū tuū regi da ꝛc̄. ꝛ etiā ſm hūanitatē. iuxta illud. Dñe in ꝟtute tua letabit̄ rex ꝛc̄. Sepius tñ ſm hūanitatē rex dr̄: q: ſm eā vnct⁹ est oleo letitie ꝑ participibꝫ suis. Rursus ecclesia in his septē antiphis oñdit multiplicitatē morbi sui: ꝛ ad quālibet petit remediū sui morbi. Nā ante filij dei aduentū in carne eram⁹ ignorātes siue ceci: penis eternis addicti. serui diaboli. mala pctī ꝓsuetudine vincti: tenebrꝫ obuoluti. exules a patria ꝛ expulsi. Jōq̄ indigebam⁹ doctore redēptore liberatore. eductore illumīatore ꝛ saluatore Quia igit̄ ignorātes eram⁹. iō ab ipo doceri indigebam⁹ Uñ in ꝓma antiphona clamam⁹ O sapia q̄ ex ore ꝛc̄. Ecc̄i. xxiij. ꝛ Sap. vij. ꝛ Esa. xl. c. Qz ꝟo parū ꝓdesset. si doceremur ꝛ nō redimeremur. iō ī scōa ab ipo redimi postulam⁹ O adonai ꝛc̄ Exo. vj. ꝛ xij. ꝛ iij. ꝛ xix. ꝛ xx. c. Sz q: nil ꝓdesset si essem⁹ docti ꝛ redēpti ꝛ adhuc post redēptionē detineremur captiui. ideo ī tertia petim⁹ liberari. O radix iesse ꝛc̄. Esa. xl. ꝛ lij. ꝛ lx. ca. Sz q̄d ꝓdesset captiuis si essent redēpti ꝛ liberati. si ñ nondū eēnt ab oī vinc'o absoluti: vt. s. sub pctō eēnt ꝛ vincti libere q̄ vellēt ire nō possent: ꝛ iō in q̄rta ab oīb⁹ pctī vinc'is educi petim⁹ O clauis dauid ꝛc̄. Apoc̄. iij. ꝛ Esa. xlij. ꝛ Luc̄. j. c. Preterea q: hi q̄ diu fuerūt in carcere oc'os habēt obtenebratos nec clare vidē pñt. iō p⁹ absolutiō ez a carcere restat nos illuminari vt videam⁹ q̄ ire debeam⁹: ꝛ iō in q̄nta ℞ petim⁹ O oriēs splendor ꝛc̄. Zach. vj. Sap. vij. ꝛ Malach. vlti. ꝛ Luc̄. j. c. Sz si essem⁹ docti ꝛ ab inimicꝫ penit⁹ liberati ꝛ illumīati. q̄d valeret nisi deberem⁹ saluari. iō ī duab⁹ seq̄ntibꝫ petim⁹ saluari. O rex gētiū ꝛc̄. Aggei. ij. ꝛ. j. Pet. ij. ꝛ Eph. ij. ꝛ Benek. ij.

ca.i q̃ petim⁹ salutẽ gẽtiũ.ꝛ O emanuel ꝛc̃ Esa.vij. Matth̃.j.ꝛ Esa.xxxiij. et Benek. penulti.c.in q̃ petim⁹ salutẽ iudeoꝝ. In q̃ busdã ꝓo eccl̃ie addũk alie due.ꝑma in bonoꝛẽ btẽ ꝓgis q̃ ꝯcepit.scõa ꝑ angelo q̃ ad virginẽ itroiuit.vel in honoꝛẽ scti Thome cui⁹ festũ tũc accidit.Que q̃dẽ addũk. vt ꝓficiak nouenari⁹ nũer⁹.ad designandũ q ꝑ septẽ dona spũssancti pueniem⁹ ad nouẽ oꝛdines angeloꝝ.q̃ꝓ q̃libet desiderabat chr̃i natiuitatẽ: vt implerek numer⁹ illoꝝ q̃ de celo ceciderũt. Quedã etiã eccl'e cantãt.xij.q̃ exp̃mũt.xij.ꝓphas q̃ chr̃i aduẽtũ p̃dixerũt: quẽ etiã.xij.apl'oꝝ testimonia roboꝛauerũt ex q̃.xij.trib⁹.ꝛ xij.signati saluãk. Sz nõ sũt nisi septẽ babẽtes veni. Oẽs aũt incipiũt ꝑ o.qõ potius admiratiue ponik q̃s vocatiue. Cantank in vespis: qꝛ dñs venit in vespa mũdi. Hic est Helias q̃ sero carne et in mane pane vescik.dñs scz nr̃ q̃ in vltĩa etate mũdi carnẽ assumpsit: et diluculo resurgẽs in panẽ angeloꝝ transiuit. Et nota q̃ hec bebdomada ꝓxima natiuitati p̃paratõ merito nũcupak:ꝛ ĩ ea hist̃oria Clama in foꝛtitudine.cantak. que nõ vt q̃dam simplices autumãt ad q̃ttuoꝛ tpa:sz ad dñi ptinet ꝓximã natiuitatẽ. Uñ cũ sex maturinalib⁹ laudib⁹ decãtak. qm̃ q̃libet ill⁹ feria ꝓprias hz ad laudes antiphonas: qꝛ p sex etates anti qui se ad aduentũ p̃parauerũt. Et nos per ser opa miscõie ad scõm etiam p̃paramur Uerũtamen feriales antiphonas: q̃ in illa feria in q̃ occurrit festũ scti Thome scripte sũt.viij.die antea q̃dam canere ꝯsueuerũt. decet em̃ ante natiuitatẽ dñi cant⁹ omnes antiphonas ꝛ fere omnia resp̃onsoꝛia renouari: qꝛ sic ꝑ plures ꝛ freq̃ntioꝛes nũcios magis ac magis mouetur anim⁹ subditi ad solicitudinẽ honoꝛifice suscipiẽdi prelatũ. sic ꝛ renouatiõe cant⁹ magis ꝛ magis mouemur ad curã nostre ꝓparatõis in susceptione dñi. Et vt ꝑ q̃tidianã renouationẽ cant⁹ excitemur freq̃nti⁹ ad turpes ꝛ terrenas cogitatiões purgandas: vt sic dignuꝝ habitaculũ ꝛ oꝛnatũ venturo regi regum pũs cogitationibus ꝓparemus. Potest tm̃ ꝛ totus aduent⁹ p̃paratio nomiari. Uñ in p̃ncipio legitur. Abũciam⁹ opera tenebrarũ ꝛ induamur arma lucis ꝛc̃.que omia sunt ꝓparationis insignia. Intitulatur aut̃ in antiquis libris dñica ista. dominica vacans. Primo qꝛ ostẽdit q̃ oĩs sanct⁹ vacat.exq̃ ioãnes. quo inter. natos mulierũ ñ surrexit maioꝛ.nõ ẽ dign⁹ soluere coꝛrigiã calciamẽti: sic̃ oꝛ ĩ euãge.hui⁹ dñice. id ẽ icarnatiõis mysteria ỏnudare. Et ꝓpt̃ h̃ dñs papa nõ facit stationẽ ad aliquẽ sanctũ. Scõo oꝛ vacãs.qꝛ nõ habz ꝓpriũ officiũ.sz mutuat alienũ.s.Rozate celi.ꝛ h̃ ꝓpt̃ oꝛdines p̃cedẽtis diei: in q̃b⁹ fuit apl'ic⁹ occupat⁹. Sepe em̃ ĩ decẽbꝛi ꝯsueuerũt oꝛdines ab apl'icis celebꝛari. Tertõ qꝛ numeꝝ diꝝ aduent⁹ excedit.s.xxj.q̃re int̃ dñicas aduent⁹ nõ ỏbuit cõputari:sz vacãs poti⁹ appellari. Quarto qꝛ apl'ic⁹ olim hac die dñica el'ynis vacabat.ꝛ tã ipe q̃s sui circa h̃ intẽti nullã stationẽ faciebãt.ꝓpt̃ qõ dicta ẽ vacãs.s.a statiõe ꝛ idulgẽtia. Quedã eccl'ie dicũt ĩ hac dñica euãgeliũ Miserũt iudei.qõ ẽ Jo.j.c.ꝛ epl'am Baudete. q̃ est ad Phil'.iij.ca. Alij ꝓo dicũt epl'am. Sic nos existimet.q̃ ẽ ad Loꝝ.iij.c.

De vigilia natalis dñi.

H vigilia natiui

tatis dñi est inuitatoꝛiũ. Hodie scietis qꝛ veniet do.ꝛ m.v.g.e. qõ ẽ trãsl̃uptũ ỏ Exo.xvj.c.et eo q̃ ibi oꝛ. Uespe sciet⁹ qꝛ edurit vos dñs de tra egy pti.ꝛ ma.vi.g.ei⁹. Et p̃ dici q̃ hec breuis clausula ex vna pte ad natitatẽ ꝛ ex alia pte ptinet ad resurrectionẽ sic. Hodie.s.ĩ vita p̃nti sciet⁹ qꝛ veniet dñs.i.panis viu⁹ q̃ de celo descẽdit.ꝛ mane videbit⁹ gl'iam ei⁹.i. resurrectiõis gl'iam.nõ solũ bũanã sz etiaz gl'iam diuitatis ei⁹. Sane ĩ hac vigilia eccl'ia monet ꝛ iuitat filios suos vt parati sint ad suscipiẽdũ dñm Uñ ĩ nocknali officio ꝓmũ rñsoꝛiũ ẽ Scificami.s.fllij isrl'.i. viri spũales q̃ videt⁹ deũ p fidẽ:ꝛ pati estote vt itret⁹ ad nuptias.qꝛ ñ erit ĩ cena q̃ eiꝛciet a nuptijs. Sequik ĩ ꝓsu.ꝛ mane vide. gl'iam ei⁹.i.aduẽtũ gl'ie ei⁹. vl' mãe ad lr̃az Et hec vltĩa ps ỏ Exo.sũpta ẽ.sz ꝑma nõ ẽ sũpta de aliq̃ libꝛo. Dicik etiã capl'm Baudete ĩ dño. Phil'.iij.c. Diurni ꝓo officij in tẽtio ẽ ostẽdere q̃ chr̃s nat⁹ sit.ꝛ h̃ oꝛ ĩ epl'stola Paul⁹ ꝓu⁹ ꝛc̃.q̃ ẽ ad Rho.j.c.ꝛ ĩ euãg Cũ eẽt despõsata.qõ ẽ Matth̃.j.c. Hac ẽt die ỏspõsatio legik marie.vt sciak q̃ alij fuit ỏspõsata.s. Joseph.ꝛ ab alio fecũ data.s. a spũsctõ. Quedã tm̃ eccl'ie ad h̃ vt incredul' maioꝛ certitudo sit p̃mittũt ꝓphetiã ꝓpt̃ sion ꝛc̃.q̃ est Esa.lxij.in q̃ ostendik ipm̃ foꝛe nascituꝝ. Nat⁹ est aũt vt gl'm saluum fa-

ceret ꝛ terre iniq̃tatē deleret. hodie ī spe p̄
sacr̃a gr̃e: manet ī re p̄ reuelatiōez gl̃ie. Hec
patēt ī introitu ꝛ i graduali Hodie scietis.
Eto. xvj. c. ꝛ i alt̃a crastia. Quidā tñ dicūt
alt̃a. Aue maria. ꝛ ℞ qñ vigilia est ī dñica
tūc em̄ ꝺr alt̃a ꝓpt̄ resurrectionē dñi. Idez
etiā patz ī postcōione. Reuelabit. q̄ ē Esa.
xl. c. Sed qz ī ei⁹ incarnatiōe erat futura
iudeoꝝ disp̄sio. iō ī graduali subdit ꝟsus
Qui regis. in q̄ p̄ eis ozat. Quant⁹ sit ostē
dit ps̄alm⁹ q̄ ad itroitū cantat. s. Dñi ē ter
ra. ℞ q̄ etiā sumit offerēda Tollite portas

In vesp̄is aūt vigilie nat̄ dñi dicūt q̄ꝺ
dā ps̄almos Laudate pueri. Laudate dñm
oēs gētes. Lauda aīa mea dñm. Laudate
dñm qm̄ bon⁹. ꝛ Lauda hier'lm. in q̄bꝰ in
uitamur ad laudes. Alīꝫ ꝟo dicūt Lauda
te pueri dñm. Qui ꝟfidūt. In cōuertēdo.
Memēto dñe. ꝛ Būdict⁹ dñs. Et merito
qz p̄mus deuotos inuitat ad deū laudan
dū iugit̃ ꝛ p̄dicandū. Scōs monet ī deo
ꝟfidere. In tribꝰ seq̄ntibꝰ reddit causa q̄re
laudibꝰ sit instādū ꝛ in dño ꝟfidendū. s. qz
nr̄am captiuitatē ꝟuertit ꝛ multū magnifi
cauit. qz p̄missa cōpleuit dū fructū vētris
Dauid sup sedē ei⁹ ꝟstituit. qz inclinauit ce
los atq̄ descēdit. Qui demū de alto manū
suā emittet vt nos eripiet ab aq̄s multis ꝛ
a filīs alienis. Uespe aūt iste p̄uilegiate st
qz cū cetera officia vesp̄tina ꝓpter supueni
ens festū mutent̄: iste nō mutant̄. In vigi
liis etem̄ alioꝝ festoꝝ capl'm/hymn⁹/anti
phona ꝛ collecta. in aliq̄bꝰ ꝟo eccl̃ie totꝫ
vesp̄is dici expletis solūmō antiphona et
collecta de seq̄nti festo dicunt̄. eo q̄ dñs in
veſperis. i. ī vltima etate mūi venit ad sal
uādū saltē reliq̄as generis humani.

De officio natalis domini.

Wecūq̄z in offi

q cio natalis dñi dicunt̄ de exul
tatiōe natiuitatis sūt. Quia si
cut cātat̄ in r̄sorio Descēdit ꝺ celꝰ chr̃s. i.
ꝺ sinu p̄ris vt apparerz visibil'. Unꝫ. Egres
sus ei⁹ a p̄re. i. ab occulto ꝛ ītimo p̄ris. Se
quit̄. Introiuit. s. p̄ aurē ꝟgis. i. p̄ fidē q̄ ē
ex auditu. sic̄ legit̄ ī ep̄la ad Rbo. Unꝫ cū di
xit ei angel⁹ Spūsscūs supuēiet i te: spūi
scrō adq̄uit. iuxta illꝺ ī cāticis. Pessulus
ostīꝫ mei apui dilecto meo. Ostīꝫ desideri
um est. pessulū discretio: q̄si p̄ discretionez
apui desideriū meū dilecto meo. Et hoc an
dito dixi. Ecce ancilla dñi. Nō sicut eua q̄
fregit pessulū quādo voluit esse sicut deus.
Introiuit dico in vter ꝟginis ī q̄ accepit
carnē nostrā ꝛ exiuit p̄ portā clausaz i regio
nē nr̄am. De hac porta dixit ezech. Porta
hec clausa erit in eternū. Et exiuit de mūdo
p̄ portā aureā. i. charitatē: qz p̄ crucē. Ma
iorē em̄ charitatē nemo hz q̄ꝫ vt aīam suaz
po. q̄s p̄ a. s. Et est aduertendū q̄ dñs in fi
ne ān̄i nasci voluit vt oñderet se in vltīa eta
te mūi venire. In sexta feria ꝺcept⁹: ꝛ ī dñi
ca nat⁹. In sexta feria crucifix⁹ fuit: ꝛ ī dñi
ca resurrexit: vt q̄ hoīem in sexta feria plas
matū p̄diderat: ī sexta feria liberaret: ꝛ q̄ di
xerat ī dñica. fiat lux. in dñica veniēs oriēs
ex alto nos illūinaret. De hoc dicēt sub ti.
de pasceue. Et in nocte nat⁹ ē: vt se sub car
nē latētē venire sīgret: vl' vt se ad illumīa
dū noctez nr̄am venire mōstraret: qm̄ ba
bitātibꝰ in regiōe vm. m. l. oz. ē eis. Unꝫ ab
ei⁹ natali dies plongāt̄: qz credētes in eū ad
eternitatis lucē vocāt̄. Rōnabil'r itaq̄ nocti
na officia celebrāt̄. Cū āt cet'a festa saluato
ris. s. passio. resurrectio. ascēsio. pēte. ꝛ alia
sint variabilia: qz nō celebrant̄ sp̄ in eisdez
kalēdis siue in eadē die mēsis: q̄re ℞ festū
est iuariabile: qz sp̄ ē ī eisdē kalēdis siue ea
dē die mēt̄. Rñdeo ꝺm Aug. Hoc festū p̄
tinet ad mēoriā tātū. Unꝫ sufficit p̄ illō me
moriari q̄ta die ment̄ chr̃s nat⁹ fuit. ꝛ iō sp̄
eadē diem̄t̄ celebrāt̄. licz ip̄a feria variet̄ p̄
pter mutationē l̃re dñical'. Alia ꝟo festa p̄
tinēt ꝛ ad mēoriā et ad sacramentū. Uerbi
gr̃a chr̃s passus ē feria sexta: vt hoīez q̄ in
sexta feria ceciderat redimeret ꝛ sic de alīs
Et ideo oportet q̄ sub diuersis kalendis
fiāt. in eadē tamē feria. scz in dñica. Prete
rea semp̄ pasca nostr̃ accipit dñica p̄ma p̄
pasca hebreoꝝ: qō est semp̄. xiiij. luna: quia
ergo luna. xiiij. nō semp̄ est eodē tempe vel
eadē die mēsis. imo variat̄ ꝺm annos sola
res. iō et pasca nostrū nō semp̄ est eodē tpe
nec in eadē die mēsis. licz semp̄ sub eadē fe
ria. s. in dñica celebret̄. Rursus ideo pasca
pente. ꝛ alia festa sunt variabilia. nec certe
diei mēsis sūt annotata ne videamur imita
ri iudeos q̄ semp̄ illa celebrant in certis ka
lendis. Alcuin⁹ ꝟo dixit q̄ iō ℞ festū p̄ sin
gulos dies variat̄: quia natus est nobis q̄
p̄ singulos mūdi dies lauat illos q̄ per pec
catū ade sunt maculati. Circa officium
nocturnale est sciendum: q̄ inuitatoriū.

Christus natꝰ est nobis ꝛc̃ in ꝑsona angelo-
ꝝ cantaꝫ a q̃bꝫ pastores vel potiꝰ ois po
pulus ad adorandũ natuz dñm inuitatur.
Nouẽ ꝯo psalmi distinguũt ꝑ tria nocturna: vt noteꝫ q̃ oẽs scĩ prẽs q̃ fuerũt in tribꝫ tẽpibꝫ. scz ante legẽ. sub lege. et tpe gratie in nouo testamẽto sociati sunt ꝑ aduẽtũ chri nouẽ ordinibꝫ angelorꝝ: vt sicut angeli. sancte trinitati ꝯgaudẽt sic ꝛ illi ꝯgaudeant. In ꝑmo psalmo agit de eterna chri genitura et ineffabili. in secũdo de eiꝰ incarnatiõe in ꝛtio de laudibꝫ spõsi ꝛ spõse. Eiq̃ i tribꝫ ꝑmis lectiõibꝫ ꝑ esaie oracula testificamur q̃ nõ tã ꝓphetice q̃ euãgelice incarnationez chri descripsit. Prima ẽ. Primo tpe. esa. ix cap̃. Scõa est. Cõsolami. esa. xl. ca. Tertia est. Cõsurge. esa. li. Jn ipis etiã fit ꝑmissio in alijs oñdit ꝑmissiõis impletio Primus nocturnꝰ recolit tps añ legẽ seu eos q̃ fuerunt ante legẽ: vt abraã isaac ꝛ iacob. Secũdus nocturnꝰ recolit tps legis seu eos q̃ sub lege fuerꝛ: vt Dauid ꝛ ꝓphetas ꝛ alios plures Et ideo in antiphonis q̃ cantanꝫ in illis duobꝫ nocturnis qz ad vetꝰ testa. ptinẽt nõ ꝺz alla. qm̃ prẽs illoꝝ tpm differebãt ab eterno gaudio. s. a patria in q̃ iuxta apoc̃. cantaꝫ alla. Tertiꝰ ꝯo recolit nouuz testamẽtũ qõ habuit initiũ a baptismo. qõ tertio tpe scz gre nobis collatũ est. seu eos q̃ fuerũt in nouo testa. vt sũt apli ꝛ alij scti. Jõq̃ in illis antiphonis q̃ eos recolũt ꝛ q̃ ex nouo testa. sumunꝫ canꝫ alla. qm̃ istos plus honorauit suꝰ aduẽtus q̃ ꝓcedentes patres: ita vt si digni de hoc mõdo migrant ilico in celũ trãsferanꝫ: ꝛ societati sanctorũ iũganꝫ. qõ antiq̃ prẽs longo tpe expectaue rũt murmurãtes intra claustra inferni. Añ nocturnos solẽt in q̃busdã locis sup altare tres panes poni: ad designationẽ ꝑmissorũ triũ tẽporꝝ: ꝛ in singlis nocturnis singuli amoueri. Primꝰ niger ꝑ tpe añ legẽ. Secũdus albꝰ ꝑ tpe reuelatiõis. Tertiꝰ rubeꝰ ꝑ tpe gre ꝓpter dilectiõem spõse candide et rubicũde. Jn q̃busdã q̃z eccl̃ijs suspendũtur boni pãni. in q̃busdam viles: ꝛ in q̃busdam nulli: put in ꝑma ꝑte dictũ est sub ti. ꝺ picturis Sane ad ꝑmũ rñsoriũ ꝑmi nocturni dicũꝫ in q̃busdã eccl̃ijs tres ꝟsus ꝓpter causam redditã sub ꝑma dñica aduentus ꝛ post qõlibet triũ ꝑmorũ rñsoriorꝝ ꝺz. Gl̃ia patri: ꝛ hoc iõ. q̃niã in tribus respõsorijs tria significanꝫ. scz restauratio angelorum. reparatio hoĩm. ꝛ modus q̃ ista facta sũt. Restauratio angelorꝝ notaꝫ i primo vbi dicit. Gaudet exercitus angelorꝝ. Reparatio hoĩm in scõo vbi ꝺz. Pax ꝟa descendit. Modus ꝯo q̃ hec facta sũt ꝛ potiꝰ q̃ descẽdit ille q̃ fecit. insinuaꝫ in tertio qõ ẽ in quibusdã locis. Descẽdit de celis in q̃ ostendit vt ꝑmissuz ẽ deũ descẽdisse a prẽ in ꝟginẽ: et ita ad nos. Vel ꝑ ꝟbꝫ q̃ in ipo rñsorio tãgitur q̃ intrauit in regionẽ nr̃am recolit libe ratio habitãtiũ in regiõe vmbre mortꝭ. Qz hec q̃ facta sũt ꝑ trinitatẽ idcirco post qõlibet illoꝝ triũ rñsoriorꝝ Gl̃ia prĩ cantaꝫ. qõ ad laudẽ ptinet trinitatꝭ. Rursus sic̃ mãna habebat saporẽ simile cuz melle: ita ꝛ chri stus duo habuit in se. vicz bũanitatẽ ꝛ deitatẽ. Bũanitas ꝑ similã. deitas ꝑ mel intelligit. Vñ ꝛ in ꝟbꝫ scõo rñsorio ꝺz. hodie ꝑ totũ mũdũ melliflui facti sunt celi. q. d. totus mũdus mellificatꝰ ẽ ꝛ dulcoratꝰ ẽ. In ꝛtio ꝯo rñsorio fit tripler iubilꝰ: scz i fabrice: in tanq̃: ꝛ i gl̃ia prĩ. Jn q̃ q̃dẽ in tribꝫ saluatorẽ cõmendamꝰ ostẽdentes q̃ q̃ ineffabilit fabricã mũdi creauit et ineffabilit de virginis thalamo ꝓcessit: ꝛ ineffabilit eq̃lis patri ꝛ spũisancto ꝑmansit: sicut fuit ab eterno. sic nũc est ꝛ erit in eternũ. Et hec tria triplici iubilo ꝓcamꝰ. primũ primo. scõz secũdo: ꝛ tertiũ tertio. Et vt exꝑssius tertiuz significeꝫ in q̃busdã eccl̃ijs cantaꝫ gl̃ia prĩ et sic̃ erat in principio ꝛc̃. vsq̃ amẽ. Et nota q̃ fit iubilus sup a ꝛ sup o. sup a in fabrice. et in tãq̃ sup o fit in gl̃ia prĩ. ad notãdũ q̃ cui fit ẽ alpha ꝛ o. i. ꝓncipiũ ꝛ finis. Jubilꝰ aũt q̃nq̃ notat expectatiõez nr̃am: vt diceꝫ sub ti. ꝺ septẽ diebꝫ post pasca. q̃nq̃ nr̃az in firmitatẽ: vt in ꝟsu. tãq̃ spõsus. q̃nq̃ rei de q̃ agit magnitudinẽ: vt ibi. fabrice mõi. q̃nq̃ gaudij ĩmensitatẽ: vt in fine respõsorij ꝟbũ caro. ibi eñ signat immẽsitatẽ gaudij qõ viri sancti habẽt de eo: q̃ ꝟbũ caro factũ ẽ plenũ gr̃a ꝛ ꝟitate. De iubilo dictũ est in ꝑmio q̃nte ꝑtis. Restat adhuc ꝺ sex rñsorijs dicere: ꝛ q̃dẽ i primis duobꝫ secũde nocte agimꝰ de ꝑturiẽte: ꝛ in tertio de ꝑturiẽte. i. q̃ cõsuetudinẽ mulieꝝ imitamur. Consueuerũt enĩ mulieres visitare ꝑturiẽtes ꝛ partum. ꝛ eis munuscula sua dare. Et nos ꝑturientẽ et ꝑtum q̃dammõ visitamus. cũ ꝑ modulo nostro eos magnificamꝰ. Jpse ꝯo laudes sunt munuscula que offerimꝰ. Dicit etiam ad hoꝛas capl̃m Paulꝰ serꝝ. Roma. j. ca.

Et illud. Vultifarie Hebre.j.c.t illō Apparuit grā.ad Titū.ij.c.t illud Apparuit benignitas.ibidē.iij.c. In nocturnali officio tria legūt euāgelia vt habeat eccl'ia qđ intēdit. Aitit em̄ oñderevtrāq; naturā esse in chr̄o vt sic pl'es sint testes natiuitat̄ chr̄i Et ꝓpter h̄ etiā legunt lectiōes in qđ augustinus t alij sancti inducunt ad h̄ autozitates infinitas.sc̄z ab eis q̄ fuerūt ante legez suo lege t post legē.qm̄ integrum est iudiciū qđ pl'imoꝝ sententijs ꝯfirmat. Legit et quartū euangeliū Matth̄.j.sc̄z Liber generatiōis.post nonū rūsoriū in quo exprimit eius generatiovr ostendat eū fuisse de genere eoꝝ parrū q̄bꝫ facta est ꝓmissio.sc̄z dauid t abrā. Dauid in psalmo. De fructu ventris tc̄. Et in ꝓmo Paralipo. Cum dormieris cū patrib⁹ tuis suscitabo semē tuū post te. Abrae ꝥo Benedicētur.xvj.dictū ē. In semine tuo bñdicent omēs gētes. Et ideo dicit in ꝓncipio.filij dauid.filij abrae: qz illis spēaliter facta ē ꝓmissio. Et sic ostēditur q̄ ipe erat messias q̄ ꝓmissus est in lege t ꝓphetis. Et nota q̄ Matthe⁹ hic describit genealogiā descēdēdo vsq; ad Joseph. Lucas ꝥo ascēdendo. pat sub ephia dicet. Sed q̄re puta⁹ ioseph q̄ marie gnatio ꝓputat. cū etiā chr̄s nō fuerit filj⁹ ioseph Rñdeo qz ambo de eadez tribu fuerunt et trib⁹.i.genealogia p mares t nō pfeminas distinguj solet t cōputari i veteri testa. nūerādo ergo vsq; ad ioseph ꝓinde est acsi vsq; ad btām virginē pcessisset. Preterea chr̄istus maluit filius fabri vocari q̄ matrē ꝓpter suspitiōez adulterij lapidari. Et reuera filius est illius fabri q̄ fabricatus est aurozā t solem. Et scias q̄ natiuitas btē marie ex tribu iuda t regia stirpe dauid originez duxit. put scriptura sepe testat dicens chr̄m de semine dauid descēdisse. q̄ de ipsa sola natus est. Siq̄dē dauid inter ceteros duos filios habuit. sc̄z nathan t salomonē Et catena siue gnatione nathan descendit ꝥgo maria. qm̄ ex catena ipius nathan leui genuit melchi et pātbera. Panthera vero genuit barpantherā. Barpanthera ioachim. Joachim virginē mariā. vt dicet in octaua pte sub festo philippi t iacobi apl'oruz. Et catena ꝥo salomonis descendit ioseph vir ipius marie. qniā ex catena ipsius salomonis mathan ex vroze sua genuit iacob. Defuncto aūt mathan. melchi ex tribu nathe filj⁹ leui. t frat pātbere nupsit vrori ipi⁹ mathan. s. matri Jacob. ex q̄ genuit beli. t sic facti sūt frēs vterini Jacob t beli Mortu⁹ aūt ē beli ex tribu Nathan sine liberis. cui⁹ vroꝛē accepit Jacob frat ei⁹ ex tribu salomōis. t suscitauit semē frīs ei⁹ et genuit ioseph. Joseph igit natura ē filj⁹ iacob ex descēsiōe salomōis. ꝼm legē ꝥo beli q̄ ex nathan. nā q̄ nascebat ꝼm naturā q̄dez filj⁹ erat generāt̄. sz ꝼz legē defūcti Deiñ cāt Te deū laudam⁹. in oim antecedentiū grāꝝactiōes. et ad designādū nos exultare cū angelis t cōgratulari ō drachma pdita inuenta. In q̄busdā tñ eccl'ijs finita prima missa cāt dictū euāgeliū Matth̄. Liber generatiōis. t h̄ ideo qz duo testes ad minus nobis necessarij erant. Primus testis fuit Luc̄. q̄ i euāgelio misse Exijt edictū tc̄ narrauit iuxta ꝥbū euāgelij deū natū in ciuitate dauid. Adducit ergo alius testis dicens cū natū ō dauid. Acti dicat. Nō tātū est natus de ciuitate dauid sed etiā de Dauid. Vñ matthe⁹ pri⁹ noiat dauid q̄ Abraam dicēs filj⁹ dauid.filj⁹ abrā. q̄uis t alia possit ee cā q̄re pri⁹ dauid noiat. sc̄z qz dauid fuit prior abrā dignitate. nā ille tantū pīarcha. iste patriarcha t rex. Audito igit in euāgelio misse vno teste ab eccl'ia: qz vir est q̄ vni soli testi credat. ideo adiecto alio sc̄z matthēo q̄ etiā generatiōez dñicā describit. tūc plene ꝯfidēs eccl'ia exultās clamat Te deū laudam⁹. vt in ore duoꝝ triuꝝ vel pluriū stet omne ꝥbū. Adhuc qz vir est q̄ vni testi credat. hinc ē q̄ vn⁹ terminat missam dicens in q̄busdā eccl'ijs. Bñdicam⁹ dño. Et eccl'ia q̄si voce demissa respondet ꝺo grās. Rursus finita missa ꝺr Euāgeliū Liber gnatiōis. postea Te deū laudamus qz generatio diuinitatis pcessit generatione hūanitatis. Et qz illaꝝ noticia fuit nob laudis materia. ido laudes sequūt. Missa ergo laudes pcedit: qz pri⁹ fuit eterna genitura. de q̄ missa illa loq̄t q̄s aliqua creatura fuerit que deū laudare potuerit. In laudib⁹ matutinis q̄si chorea ducim⁹. Vñ in prima antiphona dicim⁹. Quē vidistis pastores tc̄. t ipi respondērūt. Natū vidim⁹ tc̄.

Circa misse vero officiū notandum est q̄ theleſphorus papa statuit in die ista debere cantarj tres missas. ad ostendendum q̄ chr̄i natiuitas saluauit patres trium tpm sc̄z patres ante legem. sub lege. t post legē Prima canitur de media nocte. ad ostendendū q̄ illi q̄ fuerūt ante legē non fuerūt

illuminati aliq̄ lege. Et p illā etiā ostendit q̄ panis q̄ q̄tidie sacrificat et māducat in altare, vicz chr̄is, nat⁹ est in bethleez in media nocte, z in hac nocte, sicut dicit lucas. Unde Sap̄, xviij. Cū mediū silētiū tenerent oīa z nox in suo cur. me. it. ba. tē. Nō ad lr̄am exponit de natiuitate dñi. Hoc etiā insinuat euāgeliū hui⁹ misse. z coll. De⁹ q̄ hāc sacratissima tē, z pphetia illa. Ppl's gentiū q̄ ambulabat in tenebr̄is tē, z epl'a. et fere oīa q̄ in illa missa dicūt. Idē etiā the lespho⁹ papa statuit in hac missa hymnū angelicū, s. gl'ia in excelsis deo. solēnit decātari. ad recolendū q̄ angeli nocte ista illū decātauerūt in q̄ ab angel' pastorib⁹ est nūciat⁹ Unī in euāgelio legit. Et subito facta ē cū angelo mlt'itudo militie celestis laudantiū z dicētiū. gl'ia in excels' d̄o, z i terra pax hoīb⁹ tē. Notādū est autez q̄ hec missa et laudes matutine terminānt in plerisq̄ locis vna oīone ad ostendēdū q̄ totū illud officiū idē indicat. s. natiuitatē etnā et tpalem Unī ipa missa incipit Dñs dixit ad me fili⁹ tē, qō tantū de generatione eterna seu de generatiōe chr̄i intelligit. Nō vero seq̄tur. Ego hodie genui te. de vtraq̄ est. Et exponit. Hodie. i. eternaliter. Hā ām Augu. hodie p̄sentiā t̄cat, z qō eternū est semp p̄sens est. Uersus est de tempali scz. Quare fremuerūt tē, q. d. p nihilo, cū chr̄is deus z homo sit. Respons'oriū de eterna, in q̄ dic̄ de⁹ pater. Ego pater suz tecū p̄ncipiū Unī et ibidem sequit. In die virtutis tue, scz in die resurrectiōis, in splēdor'ib⁹ sanctor̄. i. in luce oīm sanctor̄. z dicit splēdor'ib⁹, pluraliter ꝓpter diuersos effectus, ex vtero. i. ex intima bonitate mea, ante luciferū genui te. i. ante oēm creaturā. q. d. ab eterno. Epl'a vero Paulus seruus, quā tamē q̄daz in vigilia dicūt. z euāgeliū de tpali. Unī in epl'a dicit. Ex semine Dauid ām carnē. In euangelio dicit. Exīt edictuz a cesare augusto, quod est luce. ij. cap̄. In alīs vero eccl'iis d̄r epl'a Apparuit gr̄a dei, que est ad Titū ij. c. Ante epl'am legit imediate p̄ropheta Primo vt basis sit sub columna innitente basi, nō em̄ q̄ dicunt in euāgelio crederent impleta nisi forent in veteri testa. predicta. Secūdo ideo in vigilia z in hac missa due lectiōes sine interuallo dicunt. vna de prophetia, alia de apostolo: q̄ chr̄is pro duobus ppl'is in vno pariete p̄iungendis nascit. Tertio q̄ sup basim ꝓphetarū fundata est colūna apostolor̄. Quarto q̄ actiua et ꝓtemplatiua p hāc natiuitatē in vna fide saluant. Quinto q̄ per vtrūq̄ testamentū chr̄i natiuitas ꝓcorditer p̄dicatur. Di sūt duo cherubin q̄ ꝓpitiator̄iū tegūt respicq̄ in ꝓpitiator̄iū versis vultib⁹ respiciunt. vt dictū est in pemio q̄rte ptis. Quidam tamen nullā dicūt ꝓpheticam significantes q̄ vetera transierunt z noua facta sunt oīa. q. d. ipso facto cessit figura. q̄ v̄itas venit. Secunda missa cantat in diluculo in exordio diei quādo chr̄is in cunabulis adorat⁹ est a pastorib⁹. z hoc p̄mo ad ostēdendū q̄ scī p̄res z pphete q̄ fuerūt sub lege scripta. aliq̄ntulam cognitionē dei habuerūt. sed nō tantā q̄ntam nunc habemus. Et ideo incipit a p̄missione q̄ facta est antiq̄s in veteri lege. lux fulgebit hodie tē. Secundo iō q̄ sicut dñs a gabriele fuit nunciat⁹ p̄usq̄ nasceret. sic ante initū diei sue natiuitat̄ missa canit. Tertio ꝓpter ort̄u noue lucis. q̄ ille q̄ nat⁹ est in ort̄u suo tā in vtero q̄ ex vtero fuit lux vera. Dicit ergo in ort̄u hui⁹ tēporalis lucis. quasi ipso facto dicat. Orta est lux. Huic consonat introit⁹ scz Lux fulgebit. z graduale in q̄ d̄r. dñs de⁹ et illuxit nobis. et qō sequit in introitu. et vocabit āmirabilis. sumit ex Esa. ix. c. A q̄busdam tñ d̄r ō nocte eo q̄ pastores i nocte illa visitauerūt p̄resepe dñi. qō notat euāgeliū eius dem misse Pastores tē. Lu. ij. c. Predicit tūc etiā in quibusdā eccl'iis ꝓphetia Spirit⁹ dñi sup me q̄. est Esa. lxj. c. Deinde dicit epl'a Apparuit benignitas. q̄ est ad Titū. iij. c. Cōmunio ē Exulta filia. zach. ix. c. Tertia ꝓ̄o missa q̄ die clara hora tertia qñ illuxit nobis dies redēptiōis nr̄e: festiui⁹ celebrat ad temp⁹ refert gratie. in quo descēdit lux magna de celo q̄ illuminat oēm hominē venientē in hunc mundū. Uelū em̄ tēpli scissum est in duas partes. Unī sapientia. Apta sunt p̄rata z apparuerūt herbe virētes. Epl'a. Multifarie. q̄ est ad heb. j. et euāgeliū legūt de eterna generatiōe. Unī d̄r i epistola Fili⁹ meus es tu. ego hodie genui te. Et de tēpali habet ibi. Multifarie multisq̄ modis. In euāgelio ꝓ̄o de eterna Unī icipit. In ꝓncipio. q. d. in ꝓncipio creatur⁹ erat ꝓbū. qō ē ioh. j. c. Dicit etiā tūc in q̄busdā eccl'iis ꝓphia. Propt̄ h̄ sciet. q̄ ē Esa. lij. c. Cōmunio est Uiderūt. Esa. lij. c.

Prima ergo missa est de eterna genitura. Scōa ē de p̄missiōe antiq̄s facta. Unī can

tak. Lux fulgebit. nõ dicit fulsit vel fulget. Tertia ẽ de veritate nobis exhibita. vñ cãtak. Puer natꝰ ẽ nobis. esa. ix. c. Ibi vtitur futuro. ad notandũ pmissionẽ. hic ꝓterito ad notãdũ pmissiõis implerionẽ. Et qz etna generatio nob est occlta. iuxta. illõ esa. generatõez eiꝰ ꝙs enarrabit. iõ missa õ eterna genitura nocte pfunda cãtak. Quia ꝯo antiq̃ prẽs ꝙd facta est pmissio certi erãt de incarnatiõe dñi. sz nõ tãtũ ꝙntũ prẽs noti testa. ꝙd exhibita est veritas. iõ missa õ pmissiõe antiqs facta cãtak illucescẽte aurora in q̃ est modicũ lucis. Sz ꝼm ipm introitũ videt qꝺ deberet esse lux fulgẽs. sz nõ est ita: qz lux in aurora rubet. in tcia fulget. in sexta feruet. in vespa tepet. Quia ꝯo tpib⁹ noui testa. mãifestata est ꝯitas. inde ẽ qꝺ missa q̃ est de exhibitiõe veritatis clara luce cantak. Prima ergo missa ptinet ad generatõez eternã. s. de prẽ sine matre. Scõa ad tpalẽ. scz de matre sine patre. Tertia cõ pacta est qz de vtraq̃ agit. z iõ ptinet ad etnã simul z tpalẽ. Notãdũ tñ est qꝺ in missa q̃ est de eterna genitura legit euangeliũ de hũanitate. s. Exit edictũ a cesare augusto. In illa ꝯo q̃ ẽ de ꝯitate exhibita legit euangeliũ de diuinitate. scz In ꝓncipio erat verbũ. Ad notãdũ qꝺ exq̃ hũanitas diuinitati fuit vnita. nec hũanitas sine deitate. nec ꝺitas sine hũanitate fuit nec erit. hãc rationẽ asserit magister in psalterio. Aiũt q̃dã qꝺ cũ in collectis. in lectõib⁹. in euãgelio. z in offertorio prioris misse euidẽter natiuitas õ ꝯgine memoret intẽtio totꝰ officij ad tpalem potest natiuitatẽ referri. et exponũt in introitu. hodie id ẽ hac die añ lucifer stellã vicz matutinã genui te. i. generationẽ tuaz suz opatꝰ. Et qꝺ in euãgelio ꝺz maria peperit filiũ suũ ꝓmogenitũ exponit primogenitũ. i. ante quẽ nullũ Officiũ ꝯo scõe misse aiũt ꝙcordare dictis pastorũ dicẽtiũ: vt legit in euãge. transeam⁹ vsq̃ bethleẽ. z vi. ꝟ qõ fa. est. Qui gtulãtes dicũt in introitu. Lux fulgebit. Orta em̃ erat stella ex iacob. Uel ꝺz lux fulgebit in psona legis q̃ tpalez natiuitatẽ antiqs prib⁹ repromisit. Et subdit. Dñs regnauit decorẽ indutꝰ est illũ. s. decorẽ q̃ coronauit eũ mater sua. Hec est humanitas. Et addũt in gduali Bñdictus q̃venit. z in alla. Dñs regnauit. Et ꝺs z q̃ntus sit in offerẽda supponũt dicẽtes. Dñs em̃ firmauit orbẽterre. Et qz p: n⁹ paries est ex hebreis. iõo primitie. s. pastores in cõmunione loquũt ad eos. Exulta filia sion. i. ecclia. Officiũ tertie misse psonat mirabilis ꝯbi dei qꝺ erat in principio z incepit esse caro. sicut legit i euãgelio. Hoc ꝯbum est puer q̃ ꝼm ꝓphetam natus est nobis. vt canimus in introitu. Et hoc ẽ canticũ nouũ. de q̃ ꝓpheta in ꝯsu Cãtate dño canticũ nouũ. Hoc quoq̃ ꝯbũ est illud salutare. õ q̃ ptinus canit in gduali. Uiderũt oẽs. hec est lux magna que descẽdit in ꝯginis vtꝝ q̃ illu. oẽm ho. venientem in mundũ. de qua dicit in euãge. In principio z̃. Hic demũ est ille diues rex z potẽs cui dicit in offerẽda. Tui sunt celi et tua est terra. In fine prime z secũde misse dicũt q̃dã Bñdicam⁹ dño put dictũ ẽ sub ti. de aduẽtu. Ab hac ãt die vsq̃ ad octauã ep̃hie resp̃sozia z eorũ versus dicũt cũ alla. ad repsentãdũ summã leticiã q̃ aduenit tpe gre.

Dñica infra octauas natalis domini.

N dominica que

i intercidit infra octauã natal dñi cãtak de natiuitate dñi. vñ introitus misse est. Dum mediũ silentiũ tenerent oia z c̃. Sap. xviii. Est em̃ triplex silentiũ. scz ignorãtie. despationis. et glie. Silentiũ ignorantie fuit ante legẽ. qz ignorabant peccata sua. z iõ. nõ clamabãt. ad dñm. ad Ro. v. Uoz regnauit ab adã vsq̃ ad moysen. Postq̃ aũt lex data est ad cognitionẽ pcti. mlti tpe seruauerũt legẽ. Ad vltimũ ꝯo desperauerũt qñ scz oẽs declinauerũt sil inutiles facti sunt. tunc fuit silentiũ despatiõis. Postq̃ aũt venit chs ruptũ ẽ silentiũ. Uñ clamãt hoies laudẽ dei. Silentiũ glie veniet qñ impletũ erit totũ desideriũ nostrũ. In silentio despatõis venit dñs vt ei attribueret salus humani generis. q̃ est verꝰ medicꝰ. Et ꝟ est qõ dicit. Dũ mediũ silentiuz tenerẽt oia. Sequit. Et nox. i. diabolꝰ in suo cursu mediũ. i. cõe iter habebat. Oẽs em̃ cõmuniter ad inferos descẽdebant. Omnipotẽs sermo tuꝰ. i. filiꝰ tuꝰ dñe pater q̃ ꝺz sermo patris. qz per eum pater notus est. a regalib⁹ sedib⁹ venit querere z facere reges. Uel ad lram. Dũ oia tenerẽt mediũ. id est cõmune silentiũ. de nocte scz quãdo omia silent. z nox i suo cursu mediũ iter gageret ad lram. omnipotens sermo tuus a regali.

se.vt.q3 media nocte nat⁹ est dñs.Et ꝓcor dat epla Quãto.ad Gal.iiij.ca.vbi dr.At vbi venit plenitudo tpis ꝛc.Rñsorius est. Speciosus forma.q3 imunis ab oi pctõ: ꝛ oĩb⁹ virtutib⁹ plen⁹.Sicut em̃ habet ad Col.iij.In ipo habitat oĩs plenitudo diuinitatis corpalit.i.ad modũ trine dimẽsionis.i.cõmuni mõ sicut in oĩb⁹ est.s.essentialiter:psentialiter:ꝛ potẽtialiter.Itez ſm gr̃am est in sanctis.ꝛ ſm vnionẽ est i chr̃o ꝛ ideo diffusa est gratia in labijs tuis.gratia:q3 nunq̃ sic locut⁹ est homo.diffusa est inq̃:q3 in ore eius fuit lex clementie.vt cũ dixit.Mulier nemo te ꝯdẽnauit:nec ego te ꝯdemnabo.vade ꝛ amplius noli peccare.Et cũ dixit.Diligite inimicos ꝛc.Euãgeliũ.Erat ioseph.Luc.ij.similit ad natiuitatẽ prinet q̃ntũ ad ꝓncipiũ.licet ꝛ ad aliud ptineat.Erat inq̃t pater ei⁹.s.putatiu⁹. ꝛ mater mirãtes sup his q̃ dicebant de eo scz a pastoribꝫ.Sequit ī euãgelio ꝓphetia symeonis.Ecce positus est hic in ruinã.s. infidelium.ꝛ in resurrectionẽ multoꝝ.s.fideliũ.ꝛ in signũ.i.in significationẽ:cui cõtradicet.quasi dr.si in viridi ℔ faciũt in arido quid fiet.Vel in signũ.i.in ostensionez q3 p humilitatẽ ꝛ pauptatẽ itur in paradisum.Vel in signũ.i.in signaculũ.Vñ Joan.vj.Quẽ signauit pat⁹ ꝛ misit ī mõm vt in eo signaremur.Et Agge⁹.Ecce posui te in signaculũ q3 elegi te.Et in canticis.Pone me vt signaculũ sup cor tuũ ꝛc.Positus est ꝙ chr̃s in signũ tripl̃r.s.in significatõez: in ostẽsionẽ: ꝛ in signaculũ Rursus hoc officiũ Dum mediũ ꝛc.vox est ꝓmittue ecclesie.in q̃ recolit dñi natiuitatẽ.cuius fructum ꝓdicat in epla.q3 de seruitute trãsiuimus ad filioꝝ adoptionez.ꝛ ipm cõmẽdat ſm sapiẽtiã in euãgelio vbi dicit.Puer crescebat ꝛ ꝯfortabat⁹ plen⁹ sapientia.Scõm potẽtiam i alla.Dñs regnauit.ꝛ in offerẽda Dñs ei firmauit.Scõm pulcritudinẽ ī graduali Speciosus forma.In postcõmunione ℣o Tolle puer.Matt.ij.c.tempus fuge notat q̃ descendit dñs in egyptũ ꝛ mystice respicit ad gentilitatis opationẽ q3 dñs de iudea trãsiuit ad gentes:vt eas adoptaret heredes

De festo Circũcisionis

b Ic de festo circũcisiõis dicẽdum est. Sciendũ aũt est ꝙ circũcisio ꝓmo iniũcta est Abrae ꝛ semini eius.i.hebreis ex eo nascituris:vt sic ꝓbaret an obedirent vl̃ nõ.sicut ꝛ Adã ad pbationẽ obediẽtie mãdatũ accepit ne de ligno vetito mãducaret Fuit aũt ꝓcepta circũcisio ꝓpter q̃q̃ causas.Primo vt p obedientiã mãdati Abraam placeret deo cui p ꝓuaricationẽ Adam displicuerat.Scõo data fuit in signũ magne fidei Abrae.Credidit em̃ se habituruz filiũ in q̃ bñdicerent oĩs gẽtes p fidẽ.i.p quẽ spũalis circũcisio implerẽt:vt sic iustificaret ꝛ ipe.Tertio vt in ℔ signo discerneret ab oĩ natiõe ꝓpl̃s ille.Quarto vt circũcisio facta in virili mẽbro p q̃ generat creatura mortaliũ ꝛ in q̃ libido solet dñari castitatẽ corpis ꝛ mẽtis ꝓuandã ꝛ ipudiciã resecandã indicaret.Quinto q3 nõ posset meli⁹ significari p chr̃m tolli originale pctm̃.cũ ꝓputio q̃ ꝓpe oĩs hõ nascit quẽad modũ ꝛ cũ originali pctõ.In carne ꝓputij iõ est iussa fieri:q3 ī remediũ instituta est.i. ꝓtra originale pctm̃ q̃d a parẽtib⁹ ꝓtrahim⁹ corrupti ꝓcupiscẽtia q̃ in pte illa magꝭ dominat.ꝛ q3 in mẽbro illo culpã inobediẽtie hõ ꝓpus coguit:decuit q̃ ī illo signũ obedientie acciper.Fiebat circũcisio die octauo ex legis ꝓcepto.Leui.xij.c.ꝛ fiebat cũ lapideo cultello.ad significandũ q̃ post septenariũ hui⁹ vite ī.vij.die.i.etate q̃ erit resurgẽtiũ oĩs ab electis p petrã.i.chr̃m abscindet corruptio carnis ꝛ spũs q̃ liberabimur a ſuitute corruptiõis: q̃ circũcidet a pctis ania cuiusq̃ credẽtis ī eũ.Due itaq̃ res fũt illi⁹ sacri.s.circũcisio a pctis in pñti.ꝛ circũcisio ab oi corruptõe ī futuro, chr̃s aũt nõ indigebat circũcidi:vt iã dicet

Cõferebat circũcisio suo tpe remissionez pctoꝝ sicut ꝛ nũc baptism⁹.Vñ Greg.Qd̃ apud nos valet vnda baptismi:℔ egit apd veteres vel p paruul⁹ sola fides vel p maioribꝫ ꝑtus sacrificij vl̃ p bis q̃ de Abrae stirpe pdierũt mysteriũ circũcisionis. Sed q̃re chr̃s q̃ fuit agn⁹ imaculat⁹ nõ habens maculã neq̃ rugaz:q̃ pctm̃ nõ fecit:nec inuẽtus est dol⁹ i ore ei⁹ voluit circũcidi.Respõdeo.sicut voluit in tẽplo p̃sentari:sicut ꝛ baptizari.sicut ꝛ de agno paschali cũ discipulis epulari.sic voluit in corpe circũcidi ꝓpter nos.Scõo ne iudei dicerẽt eũ nõ esse messiã in lege ꝓmissum.q3 nõ esset circũcisus nec viueret ſm legẽ:q̃ de seipo dixit.Nõ veni soluere legẽ sed adiplere.Tertio rõne nr̃i.s.ꝓpt̃ figurã.Etẽ circũcisio fi-

gurat ꝓsentem spūalez q̄ est gr̄a.z futurā q̄ erit ī gl̄ia.nec dedit nobis exemplū carnaliter circūcidēdi.sed spūaliť ꝑ vite innouationē. Hā ſm Bern̄.dupliciť debem⁹ circūcidi.s.interi⁹ in carne:z interi⁹ in mēte. Quarto rōne sui:vt.s.se verā carnē assum psisse ostēderet.Quinto ne demōes incarnationis mysteriū agnoscerent. Cū em̄ illa ꝓtra originale pctm̄ fieret creauit diabolus z hūc q̄ circūcidebat silr peccatorē esse,ꝓpter quā etiā causam voluit vt mat⁹ ⁊go ꝑpetua desp̄sar̄et. Sexto ꝓpter pfectam humilitatē tanq̄ esset peccator voluit hoc fieri:licet nō indigeret.sicut et humilitate voluit baptizari subdēdo se minori.

Ubi sit caro ꝓputū chr̄i dictū est in q̄rta parte.sub.vū.particula canonis sup verbo Noui z eterni. Fuit aūt mutata circūcisio in baptismū q̄ttuor de causis.Prima quia sacramentū baptismatis est pfectius.Scōa quia magis cōmune.mulieres em̄ circūcidi nō poterāt. Tertia:quia magis gratia plenū. Per circūcisionē nāq̄ tm̄ pctm̄ remittebať.sed gr̄a ad bene opandū ꝑ eam nō ꝑstabať.nec ꝓtutes dabanť vl augebanť. In baptismo em̄ nō solū peccatū remittiť:sed etiā gratia cooperādi ꝙfertur z ꝓtutes augenť. Ideoq̄ recte ait apostol⁹.q̄ Abrāā accepit circūcisionez tm̄ in signū. Quarta ꝓpter honestatem.honestius em̄ est aqua lauari q̄ corpore mutilari.

Sed videť q̄ de circūcisiōe nō debeat fieri festū:cū dicat ap̄lus.Circūcisio nihil p:dest.Et iter.Si circūcidimini chr̄s nihil vobis proderit. Preterea cū eccl̄ia nō faciat festum de passiōe dn̄i:videť q̄ in circūcisiōe in qua incipit passio dn̄i q̄n ꝓmū sanguinē suū fudit nō sit faciendū festū:sed potius lamentū:sicut z ī passione. Ad ħ dicitur q̄ festū nō fit de circūcisiōe sed de octaua natalis dn̄i. Sed nec aliquid impedit nos dicere q̄ fiat festū de circūcisiōe,q: significat circūcisionē q̄ fiet in octaua resurrectōis a culpa z a pēa.z ē causa meritoria illius.z ꝓpter illud gaudiū eccl̄ia solēnizat Ad ħ ꝓo quod obiciť de passiōe respōdeť q̄ alia de causa eccl̄ia dimittit facere festū in die q̄ dom⁹ passus est q̄ ꝓpter passionē,s.quia tūc dom⁹ posuit peccata nostra ī statera. Uñ Job. Utinā appēderenť peccata mea q̄bus irā merui z calamitas quam patior in statera. Oportuit em̄ filiū dei pati ꝓ peccat⁹ nostris vt nos redimeret ab omni peccato. Et ideo luget eccl̄esia magnitudinem peccatoꝝ suorū cōsiderans q̄ sol erubescens ꝓpter peccata hominū obtenebratus est.de quo dicet sub paraseeue. Celebrať igiť bodie octaua natiuitatis: que est octaua suppletiōis put dicet in ꝓmio septime partis. Est etiaz bec octaua alteri⁹ negocij significatiōis. Duplex est em̄ negociū quodā ea figurať. Unū circūcisio dn̄i q̄ ō in euangelio exprimiť. Alterū aduent⁹ hominis ad deū. Est em̄ duplex aduentus scilicet chr̄i ad hoīes: de quo in natiuitate actū est:z hominū ad chr̄m: de quo in bac octaua agitur:quod notant antiphone laudū vt illa. O admirabile cōmerciū. Nam cōmerciū est vbi aliquid accipitur et aliq̄d datur. Dn̄s nanq̄ accepit nostrā humanitatē vt nobis daret suam diuinitatē:quod notatur sbi in verbis seq̄ntib⁹: scilicet animatū corp⁹ sumens de ꝑgine. Per hoc em̄ notať quod dn̄s accepit. Per hoc vero q̄ dicit:largitus est nobis suam deitatē notatur quod dederit. Secūda vero z q̄rta antiphone terminanť:te laudam⁹ de⁹ noster: quasi di.ad te venim⁹ laudando te. Tertia terminať:dei genitrix intercede ꝓ nobis, q̄si di. Intercede vt filiꝰ tuꝰ suscipiat nos. In q̄nta dicit illud q̄ dixit baptista. Ecce agnus dei.quasi di.ad eū venire debemus Unde andreas z alius discipulus ioānis hoc audito secuti sunt dn̄m. In antiphona vero que est supra Benedict⁹.dicit Innouanť nature:nostra em̄ natura recedēdo a deo est inueterata z redeūdo est innouata.

Notandū q̄z est q̄ q̄nq̄ sunt q̄ hanc die reddūt solennem. Primū est: q: hac die duo festa cōcurrunt:scz partūtis et partus Unde z due misse celebranť. Prima de pariente.scz de beata ꝑgine.in qua ꝺr introitus. Vultuz tuū. z Cōmunio Simile est regnū celeꝝ homini negociatori. Matth. xiij. Secūda de partu.scz de filio: in qua dicit introit⁹ Puer nat⁹ est nobis. Uel in alijs eccl̄esijs Dum mediū silentiū. Unde et in quibusdā gradualib⁹ officiuz vtrūq̄ intitulatū inuenit. Et ideo q: hoc festū est de beata virgine.fit hodie statio apō eccl̄esiam beate Marie trāſ tiberim,cuius q̄dā scripserint q̄ fit apud sanctasanctoꝝ ad lateranū:ꝑ eo q̄ caro circūcisionis dn̄i ibiꝺ cōseruari:put dictū ē in quarta parte sub vū.particula canonis. Epistola est Apparuit benignitas:que est ad Titū.iij. Euan-

geliũ est. Postq̃ ꝓsumati sunt. Luc.ij. Alleluia. Multifarie. Heb.j. Scõm q̃ facit hanc diẽ solennẽ est octaua de qua dictum est Tertiũ impositio noui ⁊ salutiferi nominis de qua dicet sub ti. de sabbato sctõ. vbi agit de baptismo. Qõ nomen triplex est. s. filij dei ⁊ chr̃i Jesus sicut ex euãgelio colligit. De h̃ dictũ est i pemio secunde partis. Quartũ est effusio sanguinis Jesu chr̃i. hodie em̃ ꝓmo sanguinẽ suũ p nob fundere cepit: ⁊ eũ postmodũ sepe effundere voluit Quintũ est signaculũ circũcisiõis: qõ chr̃s hodie p nobis dignat⁹ est suscipe ꝓt causas p̃missas. In q̃busdam ecclesijs subdiaconi fortes ⁊ iuuenes faciũt hodie festũ. ad significandũ q̃ i octaua resurgentiũ q̃ significat p octauã diez q̃ circũcisio fiebat: nulla erit debilꝭ etas. non senect⁹: nõ senũ: nõ impotẽs puericia. sed oẽs ꝓcurrem⁹ in viꝝ pfectũ: cũ h̃ mortale induet immortalitatez. ⁊ hoc corruptibile incorruptionẽ: vt p̃missum est. De h̃ dicet in septima parte sub festis sctõꝝ. Stephani ⁊ Joannis. Postremo notandum est q̃ olim pagani ⁊ gẽtiles in his kalen. multas supstitiões obseruabãt. q̃z aliq̃s Augustin⁹ in q̃dam cõmemorat ꝓmone. Credentes ei inq̃t Janũ q̃ndã deũ esse: eũ tunc venerabant. ei duas facies figurãtes. vnã ante: aliã post. eo q̃ est ꝓncipiũ anni se q̃ntz ⁊ finis p̃cedẽtis. assumebãt ei formas mõstruosas. alij ex pellibꝰ pecudũ: alij ex capitibꝰ bestiaꝝ. alij vestientes tunicas mulierbres. alij auguria obseruabant: dantes vl recipientes diabolicas strẽnas. alij mẽsas laute ꝓparatas tota nocte manere sinebãt. putãtes p totum anni spaciũ ꝓuisia in tali sibi abũdantia ꝑdurare. que ꝓhibet chr̃istianos facere.

De festo Epiphanie.

Equitur festum

Epiphanie q̃ vocabulũ grecũ sonat latine mãifestatio siue apparitio. Et ẽ idẽ cũ festo natiitatis. nihil ei nasci pfuit nisi apparuisset. Uer. p triplici apparitiõe hodie solẽnizat ecclia. Uñ ⁊ in codicibꝰ antiq̃s hec dies epiphaniaꝝ pluraliter intitulat. Et iõ triplicit notat. s. epiphanias: theophania ⁊ bethphãia. Epiphanias ꝺr q̃ntũ ad illã apparitionẽ dñi q̃ facta est magis p stellã. Magi ãt fuerũt Laspar Melchior ⁊ Balthasar. Et fuerunt reges iuxta illud ps̃al. Tibi offerẽt reges munera. Et itez. Reges tharꝭ ⁊ insule mu. offe. reges ara. ⁊ sab. do. ad. Quoꝝ corpa ꝺ mediolano in coloniã trãslata fuerũt. Et dicũtur magi a magnitudie scie. Per astronomiã em̃ cognouerũt q: stella illa nõ erat ex ꝓstitutis a ꝓncipio. sz illa de q̃ Balaã magister su⁹ ꝓphetauerat. Flume. xxiij. Orietur stella ex iacob ⁊ ꝓsurget ꝓga de israꝫ. ⁊ ꝺ iacob erit q̃ dñet. Et iõ moti sũt vt ductu illi⁹ stelle venirẽt in bethleẽ vt regẽ natum quẽ eis ꝓphetauerat balaã adorarẽt. Et ꝺr ephia ab epi qꝺ ẽ sup̃. ⁊ phanos qꝺ ẽ apparitio. q: deorsum illa fuit apparitio. s. ꝺ celo. Uel ab epi qꝺ est sup̃. q: scptũ est. vsq̃ dũ veniẽs starz sup̃ vbi erat puer. Erat q̃dẽ primioꝝ terre q̃ alie stelle. Et hec facta sũt tredecima die a natiuitate dñi. q̃ die stella magos ad p̃sepiũ dñi duxit. Et dicũt q: dã q: stella illa fuit spũs scũs: q̃ postea descẽdit sup̃ dñm baptizatũ i specie colũbe: ꝛip̃is magis i specie stelle. Alij dicũt q: fuit angel⁹ q̃ apparuerat pastoribꝰ iudeis. sz ill' tanq̃ rõne vtentibꝰ i forma rõnabili: istz ꝓ gẽtilibꝰ tãq̃ irrõnalibꝰ i specie irrõnali Alij ⁊ verius q: fuit de nouo creata q̃ pacto officio suo redijt i pmordialẽ matiã. Alij dicũt q: cecidit i puteũ: vbi adhuc ꝺr appere: solꝫ tñ ꝓgibꝰ. Solet ãt q̃ri quõ tãcto vicz infra. xiij. dies ꝺ tã remotissimis regionibꝰ hierosolymã venerũt: q̃ ꝺr esse i medio mõi. iuxta illõ ps̃. Rex nr̃ opat⁹ ẽ salutẽ i medio terre. Dicit Jsiõ. q: añ natiitatẽ stella ill' apparuit: vt possent ibi esse i tpe opoꝛtuno. Hiero. ꝺr q: i die natal⁹ pmo ab eis visa est. sz venerũt i ꝺromedarijs. iuxta illõ ꝓphetic̃. Inundatio camelorꝝ operiet te. ꝺromedarij madian ⁊ effa q̃ velocissime currũt. Uñ ⁊ dicunt a ꝺromos qꝺ ẽ cursꝰ ⁊ ares qꝺ ẽ ꝓtus. ⁊ sũt minores camel': sed velociꝰ currũt q̃ illi. s. tantũ i vna die q̃ntũ equꝰ i triꝺo. Querit etiã q̃re magi venientes munera obtulerũt. Rñdeo q: ꝛm Bedã antiq̃tus nullꝰ ad regẽ vel dñm vacuus introibat: qõ perse ⁊ chaldei obtuant. Secũdo ꝛm Bedã obtulerũt aurꝝ btẽ ꝓgini p pter inopie subleuatõem. thus ꝺ stabuli fetorẽ. myrrhã ꝓt mẽbroꝝ pueri ꝓsolidatiõnẽ ⁊ ꝓmũ expulsionẽ. Tertio q: aurꝝ ad tributũ. thus ad sacrificiũ. myrrha ꝓ ad sepulturã ptinet. q: hec ẽ tria iiungunt i chr̃o.

regia potestas: diuina maiestas ⁊ humana mortalitas. Quarto q; aur̄ significat dilectionē. thus oronē. myrrha carnis mortificationē. q; tria offerre deo ōbem⁹ Se cūda apparitio fuit eadē die in baptismo: mlt̄is tñ annis reuolutis. s. tredecīs die tricesimi vl. xxxj. anni. Ūñ Lucas. Et ipe ie sus erat incipiēs q̄si annor̄. xxx. Et iō hec apparitio ōr theophania. a theos qō ē de⁹ ⁊ phanos qō est apparitio: q; ibi tota trinitas apparuit. pat̄ i voce: filiꝰ i carne: spūs scūs i colūba. Quidā aūt heretici dixerūt solū i die epipha nie baptizari debere. p eo q; tūc chr̄s fuit baptizat⁹. nec dari spūscī baptizato i alio die Et greci eadē die baptizāt. Ob quā heresim extirpandā scti pres decreuerūt neminē nisi i articulo necessitatis eadē die baptizari debere Tertia apparitio fuit postea simil̄r eodē die anno reuoluto cū essz. xxx. annor̄. ⁊. xij. dier̄. s. q̄ manifestauit se esse deū p mutatōez aq̄ i vinū. qō fuit p̄mū miraculū aptū qō dñs fec̄ i cana gali lee: vel simpl̄r p̄mū qō fecit. Et hec apparitio ōr bethphania. a beth qō est domus: ⁊ phanos quod est apparitio. q; ista apparitio facta fuit in domo in nupt̄iis. De his trib⁹ apparitiōib⁹ fit solennitas i hac die. Sed q; ecclia nō p̄t p̄fecte de oīb⁹ vna ⁊ eadē die solēnizare. iō ō stella plene exequit: ⁊ de alijs aliq̄d admiscet. vt notet̄ q; tres fuerūt i illa die apparitiones q̄ legunt̄ i euāgelio tanq̄ sub die eadē facte. De p̄mo miracl̄o hodie fere totū cantat̄ officiū. q; i ea spēal̄r natiuitas dñi gentib⁹ ē notificata. De scōo duo rñsoria cantant̄. s. p̄mū. Hodie in iordane. Et in colūbe specie. ⁊ i antiphona Vox de celo: q̄ ōr i octaua ad laudes nō debet esse p̄bū istud: ipm audire. q; in baptismo nō fuit ꝺ dictū a pre sed in trāsfiguratiōe. ⁊ q̄ agūt festū trāsfiguratiōis cantāt rñsoriū in q̄ illud ꝓtinet. q. d. Ego sum testis q; hic est ille q̄ p̄missus est i lege. Deut. xviij. vbi dixit Moyses. Prophetā de gēte tua ⁊ ō fratrib⁹ tuis suscitabit tibi de⁹ ipm audies tē. Qui aūt verba ei⁹ q̄ loquet̄ in no mīe meo audire noluerit ego vlt̄or existā. De tertio ꝺo miraculo cum alijs cantat̄ vna antiphona: scz tribus miraculis. Beda etiā dicit in cōmento sup lucaz quartam apparitionem factā fuisse eadem die anno reuoluto cū esset. xxxj. scz in fractiōe q̄nq; panū ⁊ saturatiōe q̄nq; miliū hominū: ⁊ illa dicit phagiphania. a phagin qō est bucca siue comedere. Sed de hac mi hodie agit. Preterea dubitatur vt̄ hoc cōtigerit ista die. tum quia in originali bede nō sic legit. tum q; ioh. vj. vbi de hoc miraculo agit ōr. Erat aūt p̄mū pasca tē.

Jdo aūt institutū fuit hac die festū de tribus miraculis: q; hec dies fuit antiquitus celebris in honore augusti cesaris q̄t triplicē ei⁹ triumphū q̄ suo tpe romano imperio tres regiones subiugauit: scz Parthiam. Egyptū. ⁊ Mediā. Illā ergo celebritatem ecclia i meli⁹ cōmutauit: vicz ad celebrādū chr̄o p ei⁹ triplici miraculo. Jn quibusdam eccles̄ijs nō ōr hac die ad nocturnos. Dñe labia mea aperies. nec De⁹ in adiutoriū. nec Elia p̄ri. nec Hymn⁹. ad notandū p̄mptitudinē gētiū q̄ statim stella apparēte venerūt: ex abrupto ergo ad nocturnos venit: q̄ ipo fctō dicat eccla: q̄b⁹ nō est narratum de eo venieb̄t: ⁊ q̄ nō audierūt ꝓtemplati sunt Esa. lij. c. Vel p̄t dici q; in hoc festo fit p̄cipue mētio de gentiliū ꝓuersione: q̄s illi tres magi initialiter p̄cesserūt. Quia ergo cōuersio ip̄or̄ gentiliū adhuc erat imp̄fecta: q; in paucissimis: scz in ipis tribus magis. idcirco in signū hui⁹ ecclia omittit cantica q̄ iam ꝓuersor̄ seu p̄fector̄ esse vident: sicut Elia p̄ri. Hymnū. ⁊ hmōi. Hac etiaz de causa nō p̄mittitur Dñe labia mea aperies. nec De⁹ in adiutoriū: q; fm aplm corde credit̄ ad iusticiā. scz p̄us: ore aūt cōfessio fit ad salutē. scz postea. Jnuitatoriū etiam nō ōr p̄ter quattuor rōnes. Prima ad ostendendū q; ecclia in p̄mitijs suis venit de gentib⁹ ad dñm non inuitata vel vocata p̄ p̄conem aliquē: sz sola stella duce iuxta illud. Nemo nos cōduxit: vt sic incutiatur erubescentia eis q̄ tarde credunt cuz multos habeant p̄dicatores. magi em̄ nō vocati venerūt adorare chr̄m. Scōa vt nos q̄ quotidie inuitamur ⁊ excitamur ad orandū et deprecandū deū videamur detestari in uitationē fraudulentā Herodis dicentis magis. Jte ⁊ interrogate diligēter de puero tē. Tertia causa est. quia ipa res nos inuitat: scz stella. p quā significat fides q̄ ducit nos ad deum: et illuminat nos in nocte

huiꝰ seculi. Quarta qꝛ pſ̃ Uenite: q̃ idem dicit ỏꝛ in nocturnis, ꝛ ſic idẽ repeti videꝛ. Licꝫ ꝯ hac die nõ dicaꝫ inuitatoꝛiũ, cũ pſalmꝰ inuitatoꝛiꝰ .ſ. Uenite exultemus: i tertio nocturno ad ſeptimã antiphonã ỏꝛ, ad oſtendendũ qꝺ in tertio tpe .ſ. gratie ſufficienter inuitata eſt eccl̃ia de gẽtib⁹, ꝛ nullus ſe excuſare poteſt q̃a in oẽm terꝛaꝫ exiuit ſonus eoꝝ. Et qꝛ tertio tempe .ſ. gratie data eſt vniformis gratia in plenitudine. Dicit q̃ꝫ ad ſeptimam antiphonã. ad notandũ qꝺ p baptiſmũ daꝫ ſp̃ũs ſeptiformis ꝑ bebdomadã dicimꝰ inuitatoꝛiũ in ꝑſona magoꝝ alĩs que viderant nũciantiũ. Legunt aũt tres lectiões de Eſaia q̃ exp̃ſſius loquit de chr̃i natiuitate, de q̃ ſiue de nati apparitõe h̃ feſtũ eſt. Sed q̃rit quare in q̃busdã eccl̃iis in p̃ncipio tertij nocturni huiꝰ feſti canit pſalmꝰ Deꝰ noſter refugium: cũ antiphona fluminis ꝛc̃. Cũ ipe p̃cedat i oꝛdine pſalteꝛij vltimũ pſal. p̃me nocturne, ꝛ oẽs ſcõe. Rñdeo tertiũ nocturnũ recolit nouũ teſta. qõ ẽ tp̃s gr̃e. q̃ꝑ h̃ tertiũ nocturnũ habꝫ i capite antiphonã Flumis. q̃ cũ dicto pſ̃, nouũ tãgit teſta, ꝛ iõ dictus pſalmꝰ tũc ꝛ nõ ꝑ⁹ oꝛ. Preꝛea antiphona ipa habꝫ alla. qõ nõ ponit i antiphonis p̃me vl̃ ſcõe nocturne: vt dictũ eſt ſub natali. Rurſus iõ ponit in ſeptio loco, qꝛ ptinet ad ſeptiformẽ gr̃e ſp̃m ꝑ vim baptiſmi collatũ. ſeq̃ntes etiã antiphõe cũ ſuis pſalmis nouũ indicant teſta. Et bi tres pſalmi mõſtrãt cõmotionẽ gentiũ ꝺ̃ ꝓdicationẽ apl̃oꝝ: ſubuerſionẽ idoloꝝ: ꝛ ꝑuerſionẽ fideliũ. Rhomana tñ eccl̃ia dictã antiphonã Flumis cũ ſuo pſal. ponit in p̃mo nocturna. ꝛ pſalmũ Uenite in tertio: ſm rectũ oꝛdinatũ ꝛ naturalẽ oꝛdinẽ pſalmoꝝ ꝛ ꝯgrue, qꝛ gẽtes tpe gr̃e venerũt ad fidez Et attẽde qꝺ antiphe i p̃ma parochia ſiue nocturna ꝓtinẽt ſacerdotes, in ſcõa reges in tertia vſq̃ ad angelos ꝓueniꝫ. Poſt tertiũ nocturnũ ſtatim cantaꝫ euãgeliũ Luc̃. Factũ eſt aũt. in q̃ de baptiſmo ſaluatoꝛis plene agit: ꝛ eiꝰ genealogiã deſcribit. qꝛ vt p̃miſſum ẽ h̃ feſtũ de natiuitate eſt. Notandũ aũt eſt qꝺ Matthe⁹ i euãgelio Liber generatiõis: enũerat generationẽ illã icipiẽs ab Abꝛaã deſcẽdẽdo vſq̃ ad Joſeph virum marie: de q̃ natꝰ eſt Jeſus ꝛc̃, oñdẽs ꝑ h̃ qꝺ a ſũmo celo fuit egreſſio eiꝰ, ꝛ q̃liꝫ dñs ad nos deſcẽdit. Silr Eſaias, lxj. c. dona ſp̃ũſcti enumerãs vltimo ponens timoꝛẽ ỏꝛ, ꝛ replebit cũ ſp̃ũs timoꝛis dñi. Sed Lucas in hoc euãgelio Factũ eſt autẽ. illam enumerat aſcẽdendo: qꝛ poſt baptiſmũ eã enumerat: nec ſiſtit eã in abꝛaã: ſed in eadẽ vſq̃ ad deũ ꝓcedit ꝑ gradus ſic, qui fuit heli ꝛc̃, oñdẽs ꝑ hoc qꝺ a baptiſmo iter eſt ad deũ: ſed hoc q̃ſi per q̃ſdam gradus ꝓtutũ. q̃ ꝓcanꝫ ꝑ patres gradatim oꝛdiatos vt tangit filios ſm legẽ. nõ ſm naturã. ſic qui fuit nathan. q̃ fuit dauid ſup. filiꝰ .ſ. adoptiꝰ Una ergo generatio deſcribit deſcendendo: altera aſcẽdendo: q̃m vna carnalis: altera ſp̃ũalis. In vna ponit genuit. vbi carnalis generat ꝛ tpalis ſucceſſio exp̃mit In altera ponit q̃ fuit: vt notet ſp̃ualis generatiõis adoptio: ꝛ deſcribit aſcẽdendo: vt notet ſp̃ualis aſcẽſus. Prima termiata eſt in ỹginis partu, ſecũda nobis inchoata eſt ꝑ baptiſmũ. Tria ergo ſunt euangelia huius ſolẽnitatis. Unum eſt de baptiſmo, ſcz Factũ eſt. Scõm de magis. ſcz Cũ natus eẽt ieſus. qõ dicit in miſſa: ꝛ ibi ỏꝛ. ſic em̃ ſcriptũ eſt ꝑ ꝓphetã ſcz Michẽa. c. v. Tertiũ ẽ de nuptijs. q̃d ỏꝛ in dñica ſeq̃nti poſt feſtũ beati hilarij. Sane p̃emiſſa duo euangelia de generatiõe chr̃i de nocte dicuntur vnũ in natiuitate, alterũ in ephia: qꝛ vtraq; chr̃i generatio fuit in nocte, id eſt obſcura et p̃ioꝝ ſenſib⁹ nõ intellecta. De hoc etiam ſub natali dictũ eſt. Poſt euangeliũ eccleſia exultando dicit Te deuz laudamus. Pax ergo agit de baptiſmo dñi in nocturno officio: ſz ſuppleꝫ in octaua. in q̃ agit de apparitõe facta in baptiſmo. p̃ſertim i antiphonis laudũ q̃ oſtendũt effectũ baptiſmi in nobis. ſcz vt baptizemur, vt a pcris ꝑ nr̃m lauacrũ abluamur. Oẽs em̃ vniſus ꝛ ſeptimi toni ſunt: vniꝰ ad notandũ eccl̃ie vnitatẽ. in q̃ ſoluz baptiſma ꝓdeſſe poteſt. ſeptimi ad notandũ qꝺ in baptiſmo datur ſeptiformis gr̃a ſp̃ũſſancti: vl̃ qꝛ ꝑ baptiſmũ ꝓueniꝫ ad ſeptimã etatẽ q̃eſcentiũ. Si em̃ aliq̃s ſtatim poſt baptiſmũ digne acceptũ decedat moꝝ recipit p̃mã ſtolã q̃ datur in ſeptĩa etate, i. in ſcõa veſpa. Antiphona vero ad Magnificat. eſt octaui toni: qꝛ in veſpa mõi nob daꝫ ſtola ſcõa, i. glĩa coꝛporis, quã in octaua etate nos recepturos ſperam⁹. Duplex em̃ eſt mũdi veſpa. p̃ma eſt ſexta etas. ſm qõ dñs ỏꝛ in veſpa mũdi natus. iuxta illud Uergente mũdi veſpere. Secũda eſt finis mundi. in q̃ vel poſt quã daꝫ nob gloria carnis, de qua dicit. Ad

vesperam ōmorabik fletus. Nam vsq; tūc erit fletus miserie nostre: sed tūc erit finis. Dicik etiā ad horas capl'm illō Surge z illuminare.z illō. Sup te autē.z illud. Inū datio.q̄ sunt Esa.lx.c. Missa siue diurnus officium similiter ptinet ad p̄mū p̄ncipale z p̄cipuū miraculū.s.ad p̄mitias rēporuz gentiū.z ad munera magoz z ad chr̄i nati uitatē. Un̄ introit⁹ q̄ sumik de Esa.licz nō sit ibi ptinue:est. Ecce aduenit z̄c. Ecclia em̄ de gētilibꝫ electa p sue vocatōis initio gaudēs gratiosum laudis pconiuz offert deo p sua salute di. Ecce z̄c.q.d. Ecce ī p̄patulo ē q̄ dn̄s natura dn̄ator effectu aduenit.i.ad nos venit.i.carnē assūpsit. Uel vt alludam⁹ p̄ñti dici ad nos venit.i.q̄ i carne latebat:p multa signa de⁹ esse apparuit vt p stellā:p magoz munera:p vocē paternā z p spūsctū in colūba. Et ꝓpt̄ h̄ vtik ad uerbio demōstrādi ecce.ostēdēs apparitionē filij ei q̄si ad oculū p p̄missa. Epl'a surge z illuminare. Et gduale. Oēs ó sabaz̄. sum de eodē z sumunk de Esa.lx.c. Et euāgeliū de eodē.s. Cū nat⁹ eēt Iesus z̄c.qđ est Mat.ij.c. ex q̄ sumūk all'a z cōmunio. Sicut aūt matutino officio fit suppletio in octaua:vt iā tactū est.ita z misse officio sil'r fit suppletio. Hā introit⁹ misse hodierne notat gaudiū gentiū de aduētu saluatoz exultantiū.z in collecta hortak gētes ad ꝓtēplādā ei⁹ spēm q̄uenire quā p fidē cognouerūt. Reliquū totū ē de miraculo hui⁹ diei. scz de gētilibꝫ p stellā ductis. Nō ē p̄termittendū q̄ ī italia in missa hui⁹ diei futurū pascha ppl'is annūciak. Sacerdos nāq; vl' ali⁹ post offertoriū ót alta voce. Annūcio charitati vīe gaudiū magnū qđ erit oi populo.q̄ septuagesima erit tali die:z pascha tali. In ꝓcilio vo bracarēn.ita legik. Placuit vt postq̄ oia in ꝓcilio sa cerdotū fuerīt ordinata supuentuꝫ ipi⁹ anni pascha q̄ kalē daꝫ die.i.q̄ die ante vl' post kalēdas vl' q̄rta luna debeat suscipi:a metropolitano epi scopo intimek.qđ ceteri epi vl' reliqu⁹ clerus breuiculo subnotātes vnusq̄sq; in sua ecclia aduenīēte natal' dn̄i die post euāgelicā lectionē ppl'o annūciēt. Hoc tn̄ nō vbiq; fuak. Rursꝰ i ꝓcilio carthagiñ. statutū est vt dies pascē formataꝫ.s.lrāꝫ subscḥtione oīb⁹ intimek.dies vo ꝓcilij.xj.kal'.nouēbris fuek. Quidā aūt vltramōtani epi ī synodo quā celebrant die mercurij primi ozi festo bti Luce p̄missa annūciāt. Quidam asserūt in vigilia ephie ieiunādū fore eo q̄ sibi ꝑriū officiū appropriak: z all'a in officio nisi in dn̄ica intercedat subticek: et dicitur euāgeliū Defuncto herode: quod est Matth.ij.caꝑ

De octaua epiphanie.

IN octaua epiphanie in oī cantu z in lectione Esaie q̄ legik p epl'a.s. Dn̄e de⁹ me⁹.agik de baptismo Un̄ ibi dicik. Exultēt solitudines iordanis. iō q̄ in iordane vim regeneratiuā dn̄s cōstituit aq̄s instituendo baptismū: z q̄ gētes q̄ a deo p̄ri⁹ erant q̄si in solitudine deserte ad eū redeūt. Octaua ergo ephie suppletiōis est vt in titulo p̄cedēti dictū est. q̄ sic in festo recolim⁹ quō chr̄s baptizatus est:ita in octaua rēppter quā baptizatus est.qđ antiphe illi⁹ diei oñdūt Jn octauo igik ó scdo ephie miracl'o.s. de baptismo iubilak: vt in an.veterē boiem z ceteris q̄ sequūk: que q̄ translate sūt de greco in latinū gui⁹ ꝓtinēt in dictamine idioma:z sunt de septimo tono:q̄ ptinēt ad baptismū: vbi septiformis gr̄a spūsctī opak:z sūt nouē: qm̄ p ianuam baptismi q̄uenie⁹ ad cōsortiū. ix.chozoꝝ angeloꝝ. Sūt tn̄ octo de h̄ exp̄ssi⁹ agētes ꝑpter verā octauā ad quā baptisma ducit. Et merito baptismi officiū ad octauā differt:q̄ vicez tenet circūcisiōis q̄ in octaua celebrabak. Et cantak hac die inuitatoriū: q̄ p̄dicātibꝫ apl'is ad baptismū sūt boies inuitati. Quedā ꝓo eccl'ie dicūt hac die ad missaz euāgeliū. Uenit iesus a galilea. qđ est Matth.iij.ca. Alie dicūt: vidit ioānes iesuz venientē ad se:qđ ē Joan.j.c. z epl'az Surge illuminare.

De dn̄ica p̄ma post ephiam.

E prima dominica post ephiam.s.infra octauas dicturi p̄mittim⁹ q̄ ab epiphania vsq; ad septuagesimā p̄ñt eē sex dn̄ice ad plus z vna ad min⁹. Jn q̄bꝫ oībus intendit eccl'ia in nocturnis officijs ostēdere apparitiōez dn̄i vt stella oriak in nob: q̄ ducat nos ī bethleē supiōrē:z fere oia q̄ h̄ tpe dicunk ad gaudiū ptinēt. Uerūtn̄ non nisi tres ex ip̄is dn̄icis p̄rium habēt officiū:z ideo quādo q̄ttuoz sunt aut plures seq̄ns officiū dicik in q̄busdaz ecclesijs in prima dn̄ica post octauas: q̄n vero sunt tres dn̄i-

ce tantũ dicit in dñica infra octauas. In hac ꝯ dñica. s. infra octauas monet nos ecclesia i introitu vt offeram⁹ dño aur. qz rex regũ ẽ. z th⁹: qz de⁹ deor. z ꝑ idẽ facit i duab⁹ seqntib⁹. Et ẽ introit⁹. In excelso throno vidi sedere vir quẽ adorat multitudo angelor. Nõ sũptũ ẽ de illo loco Esa. Vidi dñm sedẽtẽ sup soliũ excelsuz zc. Nõ em ꝑ õt throniũ: õt ibi soliũ. qõ idẽ ẽ. Et qõ õt ꝑ multitudo angelor. idẽ ẽ etiã qõ õt i Esa. q⁹ angeli canebãt Sctũs: sctũs: scũs. Sane thron⁹ excelsus ẽ eccl'ia in q̃ sedet de⁹. q̃ monet nos vt adorem⁹ chm. sic vex regẽ Epla ꝙo monet nos vt offeram⁹ myrrhaz dicẽs. Obsecro vos p misc̃iam dei vt exhibeatz corpa vra hostiã viuẽtẽ sctãm: deo placẽtẽ zc. ad Rho. xij. c. p ꝑ oñdit myrrha q̃ itelligit in carnis mortificatõe. Euãgelium ẽ de apparitõe dñi. Cũ fact⁹ eẽt Jesus annor duodeci. Luc. ij. ca. vbi seqt. mr ei⁹ inuenit eũ i tẽplo disputantẽ cũ sapiẽtib⁹ z docẽtẽ. Põt etiã dici q⁹ ad ꝑ vt efficiamur thron⁹ in q̃ dñs sedeat tria sũt nob necessaria. mũdicia carnis: hũilitas mẽtis: z exultatio i dño. Ad mũdiciã carnis tuitamur i epla vbi õr. Obsecro vos zc. vt s. Ad humilitatẽ mẽtis i euãgelio chri exẽplo. de q̃ ibi legit q⁹ parẽtib⁹ subdit⁹ erat. Ad exultationẽ i dño i ḡduali: in q̃ bñdicim⁹ dño q̃ facit mirabilia sol⁹ z i alla z i offertorio i q̃ dño iubilare iubemur. Int'est tñ int' alla et offertoriũ. qz i alla tm sel'r õr Jubilate deo oĩs terra. in offertorio ãt geminat sub diuersa melodia. ad notãduz q⁹ i gaudio dñi crescere ꝺbem⁹. qz sum⁹ mysticũ corp⁹. Uñ i euãgelio õr. Puer ãt crescebat zc. In cõis one q̃ ẽ Luc. ij. notat chri humanitas. fm quã vocat eũ filiũ. Et q̃si increpãs õt. Fili q̃d feciſti nob sic. z etiã deitas. fm quã ipe õt. Nesciebatz qz i bis q̃ sũt p̃is mei opor tet me esse.

De dñica scda post Epiphaniã

In hac secunda

i dñica q̃ est p̃ma post octauas epiphanie. z in seqntib⁹ dñicis tantat i q̃busdã ecclesijs ad vesperas i sabbatis resp̃soriũ. Peccata mea dñe sicut sagitte infixa sũt i me. sed anteq̃ vulnera generẽt i me. i. pctã alia: sana me zc. Et ꝑ eã dẽ causam õr in rñsorio p̃mo matutinali. Dñe ne i ira zc. Oñdit em eccl'ia suis filijs penas ignis purgatorij z inferni. qz comedend⁹ est agn⁹ pascal' cũ lactucis agrestib⁹ z vt molamur int' duas molas: spem. s. z timorem. Quia ꝑo intẽdit eccl'ia nobis manifestare fidẽ filij õi: vt dictũ est. qõ fit melius p epl'as Pauli: z psalmos. ideo legũtur epl'e z psalmi cãtant. Qia ei fere resp̃soria ab octauis ephie vsq̃ ad septuagesimã sunt de Dauid. nõ de bellis: sed de psalmis. In q̃b⁹ instruimur õ bonis opib⁹. qz fides sine opib⁹ mortua est. Et qz maxime in psalmis dei misc̃iam imploram⁹. z ꝑ ꝑ ꝑ q̃dã legũt õ psalmis ꝑ tpe. vt sic rñsoria lectiõib⁹ correspondeant. sed certe psalmi legi nõ debẽt: nisi put q̃dam faciũt triduo ante pasca. Et nota q⁹ pene oia resp̃soria dñicar⁹ hui⁹ tpis vsq̃ ad septuagesimã sumunt de nocturno dñicali. z de q̃nq̃ psalmis q̃ sequũt. s. De⁹ de⁹ me⁹ respice z alijs Resp̃soria scõe ferie similit' de ei⁹ nocturno sumunt. z ita fere de oib⁹ alijs. Epl'e ꝙo Pauli legunt p̃mo. qz ipe p̃ ceteris de fide locut⁹ est. p quã q̃si p stellã chis cognoscit In illis em ad pniam reuocamur. Scõo qz sicut ꝑphete nasciturũ dñm p̃dixerũt et maxime Esaias. vñ Esaiã añ natiuitatem dñi legim⁹. ita apl'i deũ natũ p̃dicauerũt. z maxime Paulus q̃ plus alijs laborauit. vñ ei⁹ epl'as post natiuitatẽ legim⁹: chrum natũ ostẽdẽtes. Breuit' aũt notandũ est q⁹ p natiuitate saluator varijs modis a die natiuitatis vsq̃ ad octauã ephie ostẽsa et ultauim⁹. Uex qz exultationẽ q̃ eẽ debuit spũal': pene oẽs puertim⁹ i carnalẽ: comestiõib⁹: ebrietatib⁹ z iocis inutilib⁹ vacãtes Inde est q⁹ in hac dñica q̃ est p̃ma p⁹ octauã ephie: in officio nocturno hist'oriã Dñe ne in ira zc. cantam⁹. in q̃ dñi misc̃iam implorem⁹. z p pnie lamentũ pctã deflemus. Et qz q̃libet die peccam⁹: iõ q̃libet dies sua debet habere specialia resp̃soria. Dies ꝯ dñic⁹ habz sua. s. ix. z scda feria habere debet sua. s. tria. z sic de alijs. sicut em in hebdomada añ natiuitatẽ ad notãdum saluatorz desideriũ singulis diebz singula resp̃soria z singulas antiphonas i laudib⁹ cantauim⁹. ita ad notandũ planctũ nostr z desideriũ penitẽdi singul' diebz post octauas ephie ꝑ ria responsoria deputam⁹. z tam i nocturnis psalmis q̃ in laudib⁹ matutinis q̃libet die dicim⁹ antiphonas spales q̃ feriales dicunt. qz ille tm in ferialib⁹ diebz vl' noctib⁹ cãtant: nisi festũ impediat. excepto

tpe qđ est a pasca vsq; ad octauas penteco.

Circa misse officiū sciendū est q; introitus hui⁹ dñice est. Omis terra ⁊c. ⁊ dr ad idē qđ et aliud officiū scz ad ostendendū appa ritionē. Sed istud totū plenū est hac voce Jubilate, ꝓpter innouationē nr̄am: qr nou⁹ rex noua lex. Apoc. Ecce noua facio oīa. Rursus idō in hac dñica canit omis terra ⁊c q̄niam august⁹ cesar ad gloriā imperij romani iussit: vt ō singlis ciuitatibꝫ ō aliqs romam veniret afferens inde tantuz terre q̄ntum pugn⁹ claudere posset: vt p hoc appareret oēs romano impio fore subiectos: et q̄ terra facta est in vrbe quidā monticulus, sup quē fabricata fuit quedaz eccl'ia a romanis ad fidez cōuersis: que fuit in hac dñica dedicata: qr ergo mōticulus ille de oī terra fact⁹ est, ideo in festo dedicatiōis illi⁹ eccl'ie sup illū cōstructe cantat Omis terra ⁊c, ⁊ sic cesar August⁹ ab oīb⁹ mūdi ptibus adorabat: a qb⁹ terra illa apportata fuit: ita deus ab omni terra, i. ab oībus hoīb⁹ siue ab oī genere hoīm adorat. Beatus q; Greg. tali die pacē fecit in vrbe: ⁊ ꝓpter hoc in collecta hui⁹ diei posuit: ⁊ pacē tuā nostris ꝓcede tp̄ib⁹, Hanc igit pacē et chr̄i verā adoratione opat vera dilectio p̄ximi ad quā inuitamur in ep'la habētes donatiōes ⁊c. ad Roma. xij. ca. in qua monemur vt donatiōes a chr̄o habitas ad alior̄ edificationē exerceam⁹. Ūñ ibi dr. Necessitatibꝫ sanctor̄ cōmunicātes. Ad idē etiaz in euāgelio inuitamur exēplo dñi: qui sic ibi legitur in nuptijs mutans aquā in vinū et magna miracula faciens necessitatibꝫ eorū subuenit: q̄rū intererat cōuiuātibꝫ ministrare. Sed ep'la nō videt cōuenire mysterio euāgelij: qđ est: nuptie facte sunt in chana galilee. Joh. ij. c. Sed bñ ꝓuenit: qr ad ꝓfirmationē nr̄am facta sūt miracula ⁊ dona data nobis: et tanq; in nuptijs spūalibꝫ apponit ap'ls. xx. fercula p̄ncipalia dicens. Siue ꝓphetiaz ſm rōnem fidei ⁊c. Chana em̄ zelus interp̄retat. galilea trāsmigratio. Qđ igit nuptie facte sunt in chana galilee, significat q; in corde illi⁹ q̄ zelum, i. ardentē amorē habet trāsmigrandi de vicijs ad virtutes, de mūdo ad patrē de terra ad celū, fiūt nuptie, ⁊ chr̄s dñs ibi est cū matre sua, hoc est em̄ de p̄mis leticijs in illo corde: vbi fiunt nuptie: qđ chr̄s nat⁹ est de ỹgine ibi mutat aq̄ in vinū, i. insipiditas operū in leticiā spiritualē. Ad has siqdem nuptias celebrandas Inno. papa. iij. statuit hac die stationē apud venerabile hospitale spūſsancti fieri: vbi tanq; i chana galilee: est zelus transmigrādi de vicijs ad ỹtutes ibi siquidē posite sunt sex hydrie, i. institute sūt: ⁊ pfectissime exercent sex opa miseri cordie q̄ sūt pascere esurientē, potare sitientē, colligere hospitē, vestire nuduz, visitare infirmū, adire incarceratū: et ibi est mater iesu: qm̄ in honorē beatissime marie ỹginis illius loci est eccl'ia dedicata. Inuitat etiā et fili⁹ ei⁹ ihs cū discipl'is ad has nuptias qm̄ effigies iesu chr̄i q̄ sudariū siue veronica vulgariter appellatur hac die ex institutione eiusdē Inno. a dño papa ⁊ cardinalibus ppl'is fidelib⁹ ad has nuptias pietatis et misc̄die celebrandas illic ꝓuenientib⁹ ibi solēniter demonstrat. In offertorio aūt q̄si p̄ gaudio choreizam⁹: qđ sp iritualis facit ebrietas, geminātes verba tam in offertorio q; in eius versib⁹, Geminam⁹ em̄ illud, iubilate deo oīs terra, sil'r illud, reddā tibi vota mea: ⁊ illud, locutū est os meū in tribulatiōe mea. Duo em̄ sūt genera hoīm verba geminantiū vel multiplicantiū, scz choreizātes ⁊ infirmātes siue afflicti. Chorei zantes vt hic: infirmātes vt in versib⁹ ip̄ius offertorij, vir erat in terra: qđ cantat in dñica, xxj. post pente. Sed in ꝟ ē di fferentia: qr hic tam in offertorio q̄ in versib⁹ duplicam⁹ ỹba, ibi ꝟo tantū in ỹsib⁹ q̄si ridiculose geminant. Et est rō: qr institutor officij loquit ibi in offertorio tanq; historiographus rē simpl'r narrās: ⁊ tanq; nō egrotans de iob in tertia p̄sona loquēs. Cui⁹ patiētia nobis in exēplū cōmēdat. In versib⁹ vero eiusdē offertorij loquit tāq; infirmus p̄ doloze multiplicās ỹba dicēs. Ut nā appenderent pctā mea ⁊c. Egrotāti em̄ loq̄ conanti: ỹba intercipiunt: ⁊ sepe incepta vix efferunt, reducēs nobis ad memoriā Job egrotantē ⁊ dolentē: cuius ỹba sepe repetit moze egrotātis, cui anbelit⁹ non est san⁹ neq; fortis: et iō impfecta ỹba sepe repetere solet. Geminant etiā ỹba in offertorio qđ dr in dñica q̄nq̄gesime: ⁊ ī illo qđ dr feria q̄nta post sc̄dam dñicā quadrageſime. Jdeo aut ꝟ p̄cipue fit in offertorio: qr in eo p̄cipue oñdit offerēt⁹ affect⁹ In post cōmuniōe. dic dñs Joān. vj. c. mystice odē dit q; dñs aquā in vinū mutat in nobis. s. aquā timoris in vinū diuini amoris: aquā lr̄e in vinū spūalis intelligentie: aquā mor

talitatis in vinũ imortalitatis.

De dñica tertia post epiphaniã.

Ertia dominica

t post ephiam nos monet adorare cũ angelis vnũ regem dicẽs in introitu. Adorate dñm oẽs angeli ei⁹ ⁊c̃ monet etiã nos adorare cũ ip̃is: qz dixit io anni angelus in Apoc̃. Conseruus tu⁹ sum et fratrũ tuoz. Sequit ibi. Audiuit ⁊ letata est sion. i. ecclia. Et nota q̃ iste introit⁹ habet in se festũ ipapantis: q̃niã est secũdus ab octaua semp. vel ip̃m ꝓtingit nisi septuagesima impediat. Inde est q̃ verba huius introitus cũ verbis inuitatoriũ illius festiuitatis ꝓueniũt. In introitu nanq̃ dicit. Audiuit et letata est sion. In inuitatorio vero dr. Gaude ⁊ letare sion occurrens ðo tuo. Quib⁹ etiã ꝓueniũt ꝑba responsoriũ illius festi. scz adorna thalamum tuũ sion. Euãgeliũ. Cũ descendisset iesus. Matth. viij. ca. est de sanatiõe leprosi: vbi dr. Dñe si vis potes me mũdare. ecce fides. Uñ dixit ei. Uolo. mũdare. Sz epla q̃ est. Nolite eẽ prudẽtes ⁊c̃. ad Ro. xij. ca. nõ videt cõcordare euangelio: sz bñ ꝓcordat ⁊ cõpetit mystico sensui vel itellectui. Nam sanatio leprosi ꝟcat q̃ de⁹ vult nos sanare a lepra volatili: q̃ est hereticа prauitas: q̃ euolat p totũ mũdũ: ⁊ ab oĩ alia lepra. i. ab oĩ pecca to p stellã. i. p fidẽ natiuitatis ⁊ apparitõis huic intellectui ꝓcordat epla. Et ꝑmaz le pram remouet cũ dicit. Nolite esse prudẽtes apud vosmetip̃os ⁊c̃. hoc solũ est cã beresis q̃ hõ ꝓprio sensui vult inniti in intelligentia scripturaꝝ. Aliã leprã remouet cuz dic̃. Nulli malũ p malo reddẽtes: sz si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illũ ⁊c̃. Põt etiã dici q̃ in officio hui⁹ dñice ĩuitant angeli ad dñi adorationẽ p sua reintegratiõe q̃ est in ꝓuersiõe iudeoꝝ ⁊ gentiliũ. Uñ in gradua li causa reddit. Ad cõuersionẽ gentiliũ ptinet qõ dr Timebũt gẽtes nomẽ tuũ ⁊c̃. Ad ꝓuersionez iudeoꝝ qõ dr. Quia edificabit dñs sion. Pro hac reintegratiõe ite⁊ dr in alla. Adorate dñm oẽs angeli ei⁹. Ad idẽ etiã ptinet euãgeliũ in quo agit de curatione leprosi. sub figura iudaici ppli ⁊ de curatione serui centurionis sub figura gentilis ppli a dño spualit curati: ⁊ cũ vtriusq̃ ppli curationẽ opat dilectio primi. ideo in epla inuitamur ad eã: vbi dicitur: ne reddamus malũ p malo: sed bona coram deo ⁊ hoĩbus exhibeam⁹. In offertorio eccl'ia de vtroq̃ populo collecta deũ laudat dicẽs. Dextera dñi fecit ꝟtutem ⁊c̃. Etqz chis vsq̃ in diẽ iudicij q̃ntũ est ad corp⁹ mysticũ semp auget. iõ cantat ꝓmunio i pluribus ecclesiis Puer iesus crescebat ⁊c̃. licz in alis dicat: Mirabant oẽs. Luc. iij. c. Chis em̃ parul⁹ fuit cũ a paucis iudeis cognoscebat. ⁊ creuit. qz non tm̃ a iudeis: sed etiam a gentib⁹ cognit⁹ est. Illud aũt mirabant oẽs ⁊c̃ satis bñ cõuenit. quia iudei ⁊ gẽtiles videntes mirabilia eius ⁊ audientes dona ammirantes cõuertebant. Sane officia pcedentiũ trium dominicaꝝ q̃dam referũt ad tres annos quib⁹ dicunt dominũ post baptismũ pdicasse. ⁊ diuinitatem suam miraculis declarasse. Dicũt em̃ eum trib⁹ annis predicasse. ⁊ parte quarti anni quãtum est a natiuitate vsq̃ ad passionem. Primuz officium referunt ad hoc q̃ angeli legũtur ministrasse domino post baptismum ⁊ post ieiuniũ: ⁊ post diaboli tentationem. Uñ in officio illo dr. quẽ adorat angeloꝝ mltitudo. Qz ꝑ angeli in ꝓncipio istoꝝ trium annoꝝ statim post baptismũ post tentationẽ angeli accesserũt ei ministrãtes. iõ post Epiphaniã in dñica q̃ occurrit infra octauas cantat in introitu In excelso. Et legit euangeliũ. Cum fact⁹ esset Jesus an noꝝ xij. Et bñ ꝓgruit vt illud post duodecimã diem natiuitatis prima dñica legat: qõ post anno xij. ꝓstat esse pactũ. ⁊ si necesse fuerit etiã i seq̃nti dñica rpetat. Scõm officiũ dicũt esse de miraculis. qz i scõo anno miraculis coruscauit. ⁊ ideo in scõa dominica legit epistola in qua gratiaꝝ dona scribunt. ⁊ euãgeliũ de initio signoꝝ dñi recitat: qõ etiaz ea ꝓgruit rõne. qz ħ miraculũ scõo baptismatis anno legit esse pactũ. q̃ qz littere ĩ spiritũ: terre in celũ: corruptibilis in incorruptibile mutatio figurat. iõ q̃ omnis terra adoret in introitu iubilat. Tertiũ officiũ dr esse de ꝓuersione gentiũ ⁊ iudeoꝝ: put iam dictũ est. qz em̃ in tertio anno sua nos passiõe redemit. ꝑ quã vtrũq̃ ꝑ̃m ab eterna infirmitate curauit. ideo legit euãgeliũ de infirmo ⁊ leproso curatis ꝓpter qõ fit in cantib⁹ ꝟboꝝ geminatio: vt in introitu. Letata est sion ⁊ e. f. i. ⁊ in gdua li. Timebũt gẽtes ⁊ reges. ⁊ i alla. Exultet terra ⁊ letent insule. ⁊ in offertorio. Dextera dñi. Et qz ꝑ vtriusq̃ ppli curationẽ adauct⁹ est numer⁹ angeloꝝ. ideo in introitu

inuitat ad laudes cum dicit, adorate ⁊c̄. Quia vero nō sanat putridus humor nisi deponatur supbie tumor, ideo dicit in epistola, vt ad exemplū xp̄i patientis ⁊ nō peruictis: nō simus malū p malo reddētes. Hec quidē tria officia nobis insinuāt xp̄i beneficia nobis prestita ad letificandū corda nr̄a. Vñ cātam⁹ in offertorijs. Jubilate. Jubilandū em̄ est q̄ nos eduxit de claustris inferni ⁊ liberauit de inferno inferiori. Quartū autē euāgeliū in quo agitur de dormitione dñi in nauicula ⁊ de excitatiōe ad illam partē ān̄i referūt in quo dñs obijt et resurrexit. Dormitio nāq; dñi in nauicula est eius dormitio in cruce ⁊ ei⁹ excitatio est ei⁹ resurrectio quā suor̄ vota citius fieri exegerūt. Quintū euāgeliū ad hoc refertur q̄ p⁹ dñi resurrectionē sensus suis aperuit vt scripturas intelligerēt, vñ in eo gratias refert patri q̄ reuelauit eas paruul⁹ ⁊ abscōdit a sapiētib⁹ hui⁹ seculi. Oēs aūt epistole hui⁹ tp̄is ad dilectionē p̄rimi ptinēt q̄ facit vt sim⁹ inuicē xp̄i membra. Vñ dicit in p̄ma ep̄la scz q̄ legit in p̄ma dñica post octauā q̄ donatiōes nobis a deo datas ad edificationē alior̄ exerceam⁹. In hac secūda dicit, ne malū p malo reddamus In tertia dicit: vt inuicē diligam⁹. In q̄rta or̄: vt viscera miscōie habeamus. Quod ꝙ dicit in q̄nta: hoc facit vt p̄latis humiliter subijciamur exēplo xp̄i q̄ parentib⁹ subiectus fuit. Item q̄ or̄ in p̄mo euāgelio scz q̄ legit in p̄ma dñica post octauā: hoc aquā nobis ꝙuertit in vinū: q̄ in secūdo lepr̄ā peccati tollit: q̄ in tertio dñm dormientē excitat in nobis: q̄ in q̄rto nobis secreta reuelat. Potest etiā et aliter dici q̄ sicut a die natalis vsq; ad ep̄hiam apparuit ex officijs hūanitas saluatoris: sic et in his tribus dñicalib⁹ officijs diuinitas manifestatur eiusdē. Nam in p̄me dñice euāgelio or̄ Nesciebat⁊ q̄ in his q̄ patris mei sūt oportet me eē. In quo dñs manifeste declarat se esse deū: illū scz cui milia milium seruiūt angelor̄ū p̄ter q̄ in introitu dicit: q̄ eum adorat angelor̄ multitudo, in graduali collaudant et ad idem in alla ⁊ offertorio terram inuitat dicentes. Jubilate deo omis terra. Sed q̄ laus saluatoris nō bene sonat in labijs peccator̄, ideo ap̄s in epistola p̄hortat ⁊ obsecrat vite sanctimoniā. Cōmunio ꝙo ꝙsonat euāgelio. In secūde ꝙo dñice euāgelio dicit q̄ dñs ad nuptias inuitat⁹ aquā ꝙuertit in vinū: q̄ fuit magnū sue diuinitatis indiciū. Solus em̄ deus potest naturā mutare ⁊ nostrū corruptibile in gloriā reparare p̄pter q̄ oīs tra cū adoret, psallat ⁊ iubilet, cōfiteat⁊ et laudet: ⁊ angelos ad laudandū inuitat vt apparet in introitu graduali, alla ⁊ offertorio. Cōmunio vero ꝙsonat euangelio. In tertie dñice euangelio dicēs dñs, volo, mūdare, benignitatē ⁊ partē sue diuinitat⁊ oñdit, vnde le prosus mūdat⁹ q̄si chorazula tam angelos q̄z hoīes ad dñm adorandū inuitat dicens in introitu. Adorate dñm: ⁊ in graduali. Timebunt gentes, in alla vero ⁊ in offertorio dicēs, dextera dñi cām reddit Cōmunio cō sonat euāgelio. Ecce q̄z euidenter in his tribus dñicalib⁹ officijs diuinitas apparet, q̄ vt p̄missus est tres sunt: q⁊ trib⁹ annis dñs p̄dicauit. Sūt q̄z nōnulli q̄ totū hui⁹ tp̄is spaciū scz a natali vsq; ad purificationē ascribūt infantie saluatoris, ideoq; nō debēt in eo vt aūt fieri cōmemoratiōes sanctor̄ maxime de cruce, ne obijciat, nec coquas bedū in lacte matr⁊. Et p̄ter hoc etiā in vigilijs nocturnis de nouo legit testamento p̄pter p̄ntez vitā eiusdē hoīs xp̄i quā dies isti significāt. Magn⁹ q̄z preco vel p̄ceptor sancte nouitatis paul⁹. In legentiū man⁹ accedit, q̄ cū veteri lege nouā ꝙferēs gratiaz legē sctōr̄ dehmebat: ⁊ legē fidei cū palma iustīcie sublenabat. Et est h̄ temp⁹ q̄dam q̄ dragesima xp̄i cōstans ex duob⁹ pfectis numeris scz ex senario duplicato, ⁊, xxxvij. Duplicitas senarij duplicē significat pfectionē: scz humanitatē corp̄is ⁊ diuinitatez aie, vnitas maioris nūeri pfecti diuinitatis vnitatē, Jō sicut in, xl. dieb. scz q̄ sūt int̄ natale ⁊ apparationē, iubilat de apparitiōe hūanitatis, sic in xxxvij, q̄ sunt ab apparitiōe vsq; ad purificationē ō apparitione diuinitat⁊, Hāc q̄dragesimā cū gaudio celebramus: q⁊ xp̄i incarnatio fuit gaudiū angelor̄ ⁊ hoīm. Post quā q̄dragesimā sequit ipapanti, i, p̄sentatio dñi in templū: p̄ quā excitamur ad p̄tandū nos deo patri. Quadraginta ergo dies p̄nitem statū demōstrāt ecclesie, vbi p̄ q̄ttuor mūdi ptes satagim⁹ vt decalogū impleam⁹, i, iuste ⁊ pie viuam⁹ in hoc seculo expectantes beatā spem et aduentū gl̄ie magni dei, in q̄ p̄nitatione apparebit nob⁹ dñs gloriosus. Et ideo his dieb⁹ cantat versus, q̄niaz edificauit dñs sion ⁊ videbit in gloria sua. Inde est etiā q̄

sicut ꝓmissum est circa ipapanti merito cã-
tatur introitus adorate: qz tũc erit nobis
facie ad faciẽ manifestum choros angelo-
domiñũ adorare.

De dñica quarta post ephiam.

Arta domica

q post epiphaniã nõ habet ꝓpriuz
officiũ: qz non semꝑ sunt ꝙttuor
septimane vsqꝫ ad septuagesimã. Habet ta-
men euangeliũ ꝓpriũ qõ est. Ascendente ie
su in nauiculã ꝛc̃, ꝛ est Matth. viij. c. ꝛ ha-
betur ibi quõ dñs mitigauit ꝛ sedauit tem
pestatẽ maris: ꝛ dixit discipulis suis. Cur
timetis modice fidei: ꝙsi diceret. Modica
fides est causa timoris ꝛ tẽpestatis cordis:
qui em̃ habet charitatẽ nihil timet: ꝛ banc
habet ꝙ verã fidem habet: ꝛ ideo de charita
te est epistola. Nemini em̃ ꝙqꝫ de beatis
nisi vt inuicẽ diligatis ꝛc̃, ꝙ est ad Roma.
xiij. ca. Euangeliũ ꝑ̃ eat ꝙ si chr̃us dormit
in nobis tempestas oriꝝ: ꝙ em̃ habet fidem
habet deũ. Vñ Augu. Fides in te: ꝛ chr̃s
in te: dormit igiꝝ chr̃s in nobis qñ in nob
torpet fides: ꝛ tunc oriꝝ tempestas tẽtatio-
nũ in cordib. Redit autẽ trãquillitas si ex-
citaꝝ fides: ꝙ excitatur ꝙ charitatẽ. Et ideo
in epl̃a dicit hui⁹ dicit. Nõ occides. diliges
ꝓximũ tuũ sicut teipz. Fides ei ꝛ charitas
serenitatẽ faciũt in mente hois. His trib⁹
sententijs hoꝝ triũ euangelioꝝ reformatur
homo omnib⁹ modis. Primo em̃ mundaꝝ
sicut leprosus. Secũdo sedaꝝ tẽpestas ten
tationũ. Tertio fiũt nuptie in corde ipsius
Sed primo ponit euangeliuz de nuptijs:
qz dignior est ille status: ꝛ sũt ibi tres stat⁹
in hoib⁹ ꝫm augmentũ manifestatõis chr̃i.

De dñica quinta post epiphaniam.

Angeliũ quin

e te dñice post epiphaniã sumitur
de Matth. Confiteor tibi pater
celi ꝛ terre ꝛc̃, in quo ostendit quib⁹ deus
se manifestat: scz paruulis ꝛ mãsuetz. Vñ
dicit. Et reuelasti ea paruulis. Et post. Ue
nite ad me omnes qui laboratis ꝛc̃. Et be-
ne ꝓuenit in epl̃a ad Col. iij. cap. Induite
mansuetudinẽ ꝛ pietatẽ ꝛc̃. id ẽ induite vos
noua veste. vt cũ nouo rege noui sitis. No
ua em̃ fecit dñs omnia. Alie vero ecclesie
legunt euangeliũ Simile est regnũ celoꝝ
quod est Matth. xiij. cap.

De dñica sexta post epiphaniã.

Exta dominica

s quia raro contingit nõ habet
aliquid ꝓprium nisi oꝛones
tantũmodo: sed ei a duabus precedentib⁹
mutuatur.

De dñica septuagesime.

Ost tempus re

p nouatiõis sequit tempus de-
uiationis: scz temp⁹ penitentie
qõ est septuagesima. Uisa nanqꝫ via ꝙ du
cit in Bethleem supioꝛem ꝑ stellam. id est ꝑ
fidẽ. penitet homo ꝙ deuiauit ab illa. Pre
notandũ est ꝙ septuagesima instituta fuit ꝑ
pter tria. Primo ꝓpter redemptionẽ sabba
ti: vel ꝫm alios quinte ferie: in ꝙ sancti pa-
tres statuerãt ieiunari: put iam dicet. Se-
cũdo ꝓpt repsentationẽ: quoniã repsentat
septuaginta annos babylonice captiuitatz
put iã dicet. Tertio ꝓpter significationẽ:
quoniã ꝑ hoc temp⁹ significat deuiatio ex
ilium ꝛ tribulatio totius humani generis
ab Adam vsqꝫ ad finem mundi: quod qui
dem exiliũ sub reuolutione septez dierũ ꝑ-
agitur: ꝛ sub septem milib⁹ annoꝝ includi-
tur: ꝑ septuaginta em̃ dies septuagĩta cen-
tenas annoꝝ intelligimus. Siquidez ab
initio mũdi vsqꝫ ad ascensionez dñi sex mi-
lia annoꝝ computam⁹: ꝛ tunc vero quicqd
temporis sequiturvsqꝫ ad finem mũdi sub
septimo millenario comphendim⁹: cui⁹ ter
minũ solus deus nouit: qz hoc de⁹ pater in
sua posuit potestate. Nec mireris de eo qõ
dictuz est de sex milib⁹ annoꝝ. diuersimo-
de etem̃ anni ipsi computant. Nam et alij
dixerũt ꝙ ab origine mũdi fuerũt solũ ꝗn-
qꝫ milia ꝛ ducenti anni vno minus vsqꝫ ad
chr̃i natiuitatẽ. Uel ꝫm alios vsqꝫ ad pas-
sionem. ꝫm alios vero vsqꝫ ad baptismuz
eius. Alij dixerũt ꝙ ab Adam vsqꝫ ad na-
tiuitatem chr̃i ꝫm carnẽ cõpleta fuerũt ꝗn-
qꝫ milia ducenti. xxviij. anni. In histoꝛijs
legitur ꝙ ꝫm septuaginta interꝑetes ab
Adam vsqꝫ ad. xv. annũ imperij Julij cesa
ris cõputãt ãni ꝗnquies mille ducẽti vigin
ti ꝗnqꝫ: scz ꝫm hebraicã veritatẽ ꝙttuor mi-
lia. Cõputatio tñ ser miliũ ãnoꝝ a metho-
dio potiꝰ mystice qꝫ chronice est ꝑa inuẽta

Chr̄us igitur in sexta mūdi etate nos ab hoc exilio in spe eterne retributiōis reddita īnocētie stola p baptismū eripuit. sz ꝓsūmato tpe nostri exilij vtraq; stola pfecte decorabit: vt iam dicet. Sciēdū aūt est q; ānq; sunt septuagesime. Prima est septuagesima annoꝝ. scz iudaice captiuitatis. in qua fuerūt iudei captiui in babylone. lxx. annis. De qua Hieremias dic̄. Trademini in manu hostili z seruietis Habuchodonosor septuaginta annis. Et est sic ꝓstruendum. Trademini in manu hostili. scz Habuchodonosor: z seruietis. lxx. annis. Nō em̄ nabuchodonosor virit tot annis; Secūda est septuagesima diex q; incipit i hac dñica q; cāt̄ak Circūdederūt: z terminak in sabbato in albis. ſm alios in pasca. vt iam dicet. Tertia ē septuagesima pegrinatiōis nr̄e. s. totū tps hui⁹ vite. qō septem dieruz reuolutione agit. Quarta est septuagesima hebdomadaꝝ q; silr incipit a circūdederūt: sed terminak in sabbato q; cantaī Sitientes Quita ē septuagesima etatū. s. septē etates q̄rū sex sūt morientiū z septima q̄escentiuz Haꝝ āt septuagesimaꝝ due sūt figuratiue. scz septuagesima etatū: z septuagesima nr̄e pegrinatiōis. Tres sūt figurate. scz septuagesima annoꝝ diex z hebdomadaruz. De vltimis duabꝫ ꝓmo dicēdū ē. Hā septuagesima hebdomadarū figurat septuagesimaz etatū: vt hebdomada p etate ponak Jn̄ est q; i septia etate aīe fideliū reqescūt. licet q̄dā aīe tps sint in purgatorio. Et idcirco i ꝓncipio septie hebdomade cantaī Letare hierusalē vbi ponūt tria ꝓba leticie. scz letare gaudētes z exultetis: qz scti in septia etate gaudēt de visiōe trinitat̄. Et ſm q; visuz ē doctoribꝫ. iuxta septuagesimā hebdomadaꝝ facte sūt ille denoiatiōes. s. septuagesima. sexagesima. q̄nq̄gesima z q̄dragesima Vn̄ septuagesima dicta ē: qz septia ē ab illa in q̄ cantaī letare hierlm. sexagesima: qz sexta ab illa q̄nq̄gesima qz q̄nta est ab illa q̄dragesima qz est q̄rta. Etsi forte q̄rak q̄re nō ōz tricesima q̄ est tertia ab illa. Rūdet q; ſm varios varie inchoak abstinētia. Nam reglares incipiūt ieiunare a septuagesima. greci a sexagesima. celtici a q̄nq̄gesima. tota militia chr̄iana a q̄dragesima additis q̄tuor diebꝫ hebdomade p̄cedētis. Sz videt̄ potiꝰ debere dici septena q̄ septuagesima: qz sic dictū ē nō sūt nisi septē hebdomade a circūdederūt me vsq; ad sitientes. Sed id circo hoc fit vt hec septuagesima aliq; mō rūdeat septuagesime iudaice captiuitatis: sic ei multi ex illis autoritate cyri qui cognoitus est chr̄is in patriā redierūt: z in fine oēs Jta z añ finē septuagesime etatū q; p septuagesimā hebdomadaꝝ figurak. mlti ad patriā p chr̄m redeūt: z tandē oēs redibunt Aiūt etiā q̄dā q; septuagesima sic ōz qz bz exordiū. lxx. diex q̄s ꝓtinet. sexagesima qz bz initiū sexagīta diex q̄s ꝓtinet: z sic de q̄nq̄gesima z q̄dragesima. Hūc dicam⁹ de tribꝫ ꝓmis. Hēpe septuagesima diex repūtat septuagesimā annoꝝ z figurat septuagesimā siue tps nr̄e pegrinationis: de q; iam dicet. Uisuz ē aūt magno imperatori karolo. q; septuagesima sexagesima q̄nq̄gesima z q̄dragesima nō ꝓpt̄ nūex sic denoient. nō em̄ a septuagesima sūt. lxx. dies: sz tātū. lxiij. nec a sexagesima vsq; ad pasca sūt sexagīta dies sz tantū q̄nq̄ginta tres. Sed sic dicta sunt ꝓpt̄ cōsequentiā numerandi hoc modo: qz em̄ in lege p̄ceptum erat vt primitie z decime darēt deo: placuit sanctis patribꝫ solue decimas diex constituētes pro hmōi decimis quadragesimā. nam ab officio Jnuocauit. vsq; ad pasca demptis dñicis diebus sūt triginta sex dies q; sunt decima trecentoꝝ sexaginta diex ex quib⁹ ann⁹ cōstat Supsunt tamen q̄nq; dies in anno qui videntur remanere indecimati. de quo dicet sub quarta feria q̄nq̄gesime. Et est vocatū temp⁹ illud quadragesima. q; habet sex septimanas. put dicet sub prima dñica quadragesime. Thelesphor⁹ vero papa z Gregorius volentes q; clerici aliquid adūcerent ad pensum sancte religionis: z vt plus q̄s laici ieiunarent adiecerunt septimā septimanam: z vocatū est temp⁹ illud q̄nquagesima ꝓpter duas causas. s. quia q̄nquaginta dies sunt ab Esto mihi. vsq; ad die sanctū paschē: et etiam ꝓpter ꝓsequentiam numerandi. Nam post q̄draginta sequik q̄nq̄ginta. Preterea sic̄ p sex hebdomadas sex misericordie opera intelligunt. sic z p septē hebdomadas septem modi significant q̄bus crimina remittunt. scz p baptismū. per martyriū. p elemosynas. p idulgētiā. p p̄dicatiōz. p charitatē. z p penitētiā Postea ꝓpter qz primꝰ statutū erat p Greg. ij. siue iuniorez q; christiani deberent quinta feria ieiunare. Melchiades papa instituit q; nemo ieiunaret in q̄nta feria sic̄ nec in ꝓma: vt sic̄ ꝓma feria solēnis erat ꝓpt̄ dñi resurrectōz

ita ⁊ ãnta feria esset ꝓpter eꝰ cenaz ⁊ ascensionẽ. Uñ adhuc die ipsa lautius procuramur. Et idcirco placuit sctis pfibꝰ addere octauã hebdomadã in redẽptionẽ ãntarũ feriarꝝ: ⁊ vocatũ est tps illud seragesima ꝓpter ꝯsequẽtiã numerandi. Nã sic ãnquagesimꝰ numerꝰ q̃dragesimũ: ita seragesimꝰ ãnquagesimũ comitat. Si em̃ oẽs ãntas feriας ⁊ pmas. i. dies dñicos subtraxeris ab .b. tpe. rãtuz q̃draginta dies ieiunabiles restãt. in quo nõ tantũ decimas solues: sz ieiunij dñici numerũ implebis. Inno. cz papa instituit ne sabbato ieiunaret: eo ꝙ dñs in sabbato in sepulcro q̃uit in signũ nre future q̃tis in q̃ oĩs afflictio a nob exclud̃et. Idez etiã statuerũt melchiades ⁊ silvester pape. ne ꝓpt abstinentiã sexte ferie natura nimis debilitaret: ⁊ idcirco addita ẽ nona bebdomada ⁊ vocatũ ẽ tps illõ septuagesima: sil'r ꝓpt ꝯsequẽtiã numerãdi. Nã si subtraxerꝭ ab .b. tpe oẽs pmas feriας ⁊ ãntas ⁊ sabbata ⁊ die pasce nõ restant tibi nisi triginta sex dies q̃ vt dictũ est sũt decima dieꝝ. Incipit aũt septuagesima a meroꝛ: et terminat in leticia. sic ⁊ pnia quã significat: ⁊ sicut psalmi pniales. Itẽ ptẽ hz i tristicia ⁊ ptẽ in leticia semiplena: qm̃ q̃ cũ penitẽtia trãsẽũt: pcipiũt vitã eternã: vl aiaꝝ btitudinẽ: vel saltez certam in purgatorio expectationẽ. Itẽ incipit a dñica ⁊ terminatur in sabbato: eo ꝙ a mãsiõe paradisi nra captiuitas inchoauit: ⁊ vsq ad futurã req̃em ꝑdurabit. Uel qz q̃ ꝑ pctm̃ a dño nro recessim̃: ꝑ pniaz ad requiẽ reuertemur: ⁊ terminat sabbato in albis. Et sic extẽdit ꝙ decem hebdomadas: qz ꝑ decalogũ ad leticiã peruenit. Rursus incipit a febꝛuario. iuxta Zachariã. j. c. q̃ dicit ꝙ in vndecimo mense sabbath in secũdo ãno darij factũ est ad eum ꝓphã dñi. Sabbath q̃dẽ nra lingua ꝓtat in ꝓgã: sonat ei austeritatẽ ⁊ coꝛrectiõez: qz i .b. tpe septuagesie ꝺ pctis q̃ sum̃ a diabolo captiuati nos coꝛripe ⁊ emẽdare dẽm̃. Uel quia seragesima i q̃rta feria i albis: ãnquagesima in die pasce: quadragesima in cena dñi terminat: nam duo dies q̃ sequũt: ⁊ qttuoꝛ q̃ sumpti sũt ꝺ ãnquagesima supplent locũ sexte dieꝝ dñicaꝝ: vt sic rãdeam̃ ꝑ modulo nri ieiunij ieiunio dñi q̃ ieiunauit. xl. diebus.

A septuagesima quippe vsq ad sabbatũ i albis sũt lxx. dies: ⁊ a seragesima vsq ad q̃rtã feriã in albis sũt. lx. dies. ⁊ sic de aliis Decebat eũ vt sic tres fuerũt israelitici ꝓpli de captiuitate reuersiões: ꝑma sub zoroobabel. scõa ⁊ tertia sub eldra vt iaz dicet: sic ⁊ nos nra pctã deflẽtes: ⁊ ꝺ pctis miscõiam ꝓpoꝛãtes. tres faceremꝰ terminatiões. s. in in sabbato. i q̃rta feria: ⁊ in pasca: vt reuerteremur ad gliaz triũphãtes: ⁊ q̃rtã in cena dñi ꝓpt q̃ttuoꝛ euãgelia per q̃ in bis informamur. Sũt aũt sex dies inter ꝑncipiũ seragesime ⁊ ꝑncipiũ seragesime: ⁊ sex inter ꝑncipiũ seragesimez ãnq̃gesime ⁊ sex inter ꝑncipiũ ãnq̃gesime ⁊ quadragesime. Inter finẽ ꝺo septuagesime ⁊ seragesime duo: et inter finẽ seragesime ⁊ ãnq̃gesime duo: ⁊ inter finem ãnquagesime ⁊ q̃dragesime duo similit. Et ita habemꝰ a ꝑncipio vnũ senariũ: ⁊ duos a fine senarios. A fine ꝺo habemꝰ duo: ⁊ duplex binariũ. Quid .b. figuret alcuinꝰ oñdit dicẽs: ꝙ vna fuit mors cbñi: scz mors coꝛpis: quã ꝑ vnũ senariũ significamus. Et mors nra duplex est: scz aiẽ et coꝛpis: quã ꝑcam̃ ꝑ duos senarios: cbis aũt ꝑ vnã suã mortẽ duplã nram̃ destruxit. Iterũ vna fuit resurrectio cbñi. scz resurrectio coꝛpis: quã ꝑcat vnꝰ binarius. Et nra resurrectio dupla est. scz resurrectio aiẽ a peccato ⁊ coꝛpis a coꝛruptõe: quã ꝑcat duplex binariꝰ: ⁊ cbis sua simpla resurrectione duplã nraz muniuit. Septuagesima ꝙ tẽpus iudaice captiuitatis repsentat. Si quidem Nabuchodonosoꝛ ꝓpm iudaicũ a hierlm in babylonẽ duxit. et. lxx. ãnis opidus durꝭ afflictꝰ est: vbi in oꝛganis ⁊ citharis ⁊ alijs instrumẽtis: sic ꝺ sueuerat in hierusalẽ nõ cecinit dicẽs. Quõ cantabimus canticũ dñi in terra aliena. Imo vestibus miserie fuit vsus. Finitis ꝺo. lx. annis Cyrus q̃ ⁊ cbis dictꝰ est. regẽ babylonicũ subiugauit: ꝓploq redeundi licentiã cõcessit. Uñ pars sub Ieshu magno sacerdote cũ Zorobabel ad patriã rediens templũ hierosolymis cũ gaudio reedificauit: pars aũt in captiuitate remansit vsq ad completionez lxx. annoꝛ q̃bus expletis sub Dario ⁊ Assuero: ⁊ q̃dam sub Esdra. ⁊ q̃dã sub Neemia feliciter reuersi sũt. Et tũc duplex gaudiũ habuerunt. Sane mystice Nabuchodonosoꝛ est diabolꝰ. Babylonia mũdus vel infernꝰ. Hierusalẽ paradisus. Populꝰ genus bũanuz. Nabuchodonosoꝛ a hierlm ꝓpm captiuauit: ⁊ diabolus genus bũanũ a paradiso in bũc mũdũ vel in infernũ deiecit. vbi lxx. annis illum affecit: vel qz pñs vita. vij. dieꝝ curriculo voluit: vl qz septẽ

milibꝫ annoꝝ includit: put iã in ꝓncipio dicti est. Popul⁹ cantica leticie suspẽdit: z genus humanū a cãticis exultationū i deū siluit ppls vestibꝫ miserie vsus fuit: z genus humanū vestimẽto maledictõis optuz fuit iuxta illud. Fiat sicut vestimẽtū q̃ opit. Popul⁹ post. lx. ãnos sub ieſu redijt: z gen⁹ humanū in. vj. etate p ieſuz verū sacerdotẽ remeauit. Quidã sub esdra, qdã sub neemia redierũt. Esdras interꝑtat adiutoꝝ. neemias ꝯsolatoꝝ qz oẽs exere fideles finita hui⁹ temꝓris captiuitate: p chm̃ adiutorẽ: z p spm̃ sanctũ ꝯsolatorẽ ad patriã sunt redituri: et tũc duplicatũ gaudiũ habebũt in glorificatiõe corꝑis z aie. Rursus hec oia repñtat eccl'ia a septuagesima vsq; ad sabbatũ in albis: qz eiñ pp̃ls isr'l siue gen⁹ humanũ deiectũ fuit in miseriã. idcirco incipit. Circũdederũt me gemit⁹ mortis. Itẽ qz ille siluit a cãticis leticie. iõ eccl'ia cantica leticie: scz all'a et gl'ia in excels⁹ deo: z te deũ subticet. Adhuc qz pp̃ls pdidit vestẽ ꝓtutũ. iõ eccl'ia vestibꝫ cultioribꝫ z solẽnibꝫ vtpote dalmatic; et tunicell' z hmõi. q̃ sũt vestes leticie. nouiter sz poti⁹ lugubribꝫ. In cibis q̃z vicz ieiunãdo tristiciã repsentam⁹ Vñ Zach. vij. Cũ ieiunaretis p hos. lx. ãnos. nũq̃d ieiuniũ ieiunast; mihi Jõq; ꝓmã hebdomadã greci ieiunio scrificãt. Itẽ qz ille ãno lx. p cyrũ q̃ chr̃s dict⁹ est reditũ in patriã z liberatiõnẽ a ꝯfutute recepit. sic z nos i sexta etate sc'i sum⁹ p chm̃ a ꝯfutute diaboli redempti nobisq; reddita ẽ inocẽtie stola p baptismi regeneratiõez. Jõq; i sabbato sctõ vnũ all'a cãtam⁹. iã spe quietis eterne z recupationis patrie gtulãtes. Et sic̃ pars pp̃li cũ zorobabel repatriauit. ps ꝙ i captiuitate remãsit. sic z ps fideliũ defũctoꝝ cũ chr̃o surrexit. ps in expectatiõis ꝯsolatiõe remãsit. Sz z qz graues fuerũt laborez illorũ q̃ in diem̃ sũt reuersi. i lõgitudine vie. z i apparatu redit⁹. iõ z nos in pñti eccl'a laboram⁹ et ingemiscim⁹: z tũc statim post All'a cãtamus tractũ Laudate dñm. q̃ laborem ꝯfat oꝝ tũ de laude dñi ꝯgratulãdo ꝑt resurrectionẽ. Illi q̃z cũ leticia redeũtes in itinere verabãt: z nos p totã hebdomadã pascalez graduale cũ all'a cãtam⁹. p gduale laborez: p all'a gaudiũ designãtes. Deinde illi oẽs ꝯpleto anno septuagesimo ad patriã sunt reuersi: z plenã susceperũt leticiã: z nos sabbato in albis q̃vt ꝓmissuz est septuagesima terminat: duplex all'a cantam⁹ significãtes q̃ finito exilij nostri tꝑe captiuitas absolu⁹: et stola geminabit. Hoc igit tꝑe leticie cãtica subticẽt: vt ꝓmissũ ẽ. ꝺ q̃bꝫ oꝝ Hiere. vij. Faciã q̃escere vocẽ gaudij z leticie: vocem sp̃si z sp̃se. Siq̃dem sp̃sus a nob⁹ abijt. Cũ igit statum eccl'ie nõdũ redemptę recolim⁹ z nostrũ incolatũ plãgim⁹ merito all'a deponim⁹: qõ specialiter illã gl'iaz ꝯfat ꝺ q̃ oꝝ in psalmo. Exurge gl'ia mea. exurge psalteriũ z cithara: exurgaz dilu culo. Hempe gl'ia patris est filij: q̃ citharaz nr̃e hũilitatis assumpsit: quã in passione fractã p resurrectionẽ in psalteriũ reformauit. Non dicũt etiã alia cãtica leticie: tũ qz h̃ tꝑe repsentat eccl'ie statꝰ nõdũ p chm̃ redẽpte: z hec cantica sũt ad chm̃ specialiter ꝓtinentia. tum qz in ipso tꝑe nos peccatoꝝ repsentam⁹ et in oꝝ peccatoris nõ bñ resonãt ꝓconia saluatoris. Verũtamẽ canticũ trũ puerorũ z Gl'ia p̃ri z c̃. nõ subticẽt: qz nũq̃ fuit aliq̃ tꝑs in quo nõ fuerint aliq̃ trinitatis cultores. Leo papa dicit: q̃ ideo hymnos illos. scz All'a. z Gl'ia in excelsis q̃s angeli cantauerant: in septuagesima intermittimus: qz peccato veteris hoĩs: a ꝙuentu angelice iubilatiõis expulsi in hui⁹ misere vite babylone sup flumina ei⁹ sedem⁹ z flem⁹ dũ recordamur illi⁹ sion in qua deũ decet hymnus A septuagesima ergo q̃n ꝓtoplastus lapsus est. recitare Alleluia. et Gloria in excelsis. in ecclesia. lx. hebdomadibꝫ. scz vsq; in pascha intermittim⁹: vbi chr̃s resurgẽs a mortuis tristiciam nostrã vertit in gaudiũ: z alleluia nobis reddit. De hoc etiã dictũ est in pemio huius partis. Que cãtica leticie dicãtur in festis q̃ occurũt in septuagesima. dicet in pemio. vij. partis. Incipit ergo septuagesima a meroꝝ: et in gaudio terminat vt ꝓmissuz est. Et nota q̃ i sabbato ꝑcedenti sepe z fere p omia cantuum officia all'a iterat. p eo q̃ illud diligimus z in thesauro cordis recõdim⁹. sic̃ amicũ iterlonginquũ ꝑfectuꝝ: sepe ãplectimur z eius os faciẽ z cetera osculamur. Rurs⁹ iõ all'a in sabbato ad vesꝑas geminat seu multiplicat: qm̃ in lapsu ade q̃ erat in magna q̃ete gaudiũ pdidimus sed amiabꝫ in requie recuperam⁹: z coꝝpibꝫ in rẽsurrectiõe denicꝫ geminabim⁹. Quidã aũt in ipo sabbato dimittũt all'a ad sextã. qdam ad nonã. qdam ad vesꝑas. qdã ꝙ ad nocturnos hui⁹ dñice: z qdam ad ꝓmã dñice diei. q̃ varietas p uenit ex diuersitate inceptiõis dici. de qua

in pemio. vñ. ptis dicek Recti⁹ tñ dimittit inveſpis: qz tũc dies incipit q̃ ad diuina officia: qz nox p̃ceſſit, dies aũt appropinquauit: et hoc etiã ſtatuit alexander papa. ij. vt ek⁹ geminatio ad finez p̃cedentis tpis pnie quã laus ſeq̃t angelica referak: z ei⁹ depoſitio luctui ſeq̃ntis tpis aſſigneť. Uñ z q̃dã eccl'ie deponũt all'a cuz gaudio magno alie cũ gemitu z ſuſpirio. Illi repũtant futurã reparationẽ, iſti de paradiſo eiectionẽ

Letex qz ℟ tp̃s merozis ẽ, nõ dicũt canticа angelox: ſed boim. Uñ p depoſito alleluia dicit eccl'ia in p̃ncipũ̃s bozax Laus tibi dñe rex eterne glie: nõ q̃ equipolleat, all'a em̃ ẽ vox angelica, iſta hũana. Illa hebraica, z ideo dignior, iſta latina: z ideo minus dig̃. In antiphis z rñſoriis dicũt q̃dã in etnuz. In miſſa ỹo p all'a dicim⁹ tractũ Nec fit ỹmutatio in hebraicã linguã, q̃ ſic Hiero. ait ſup Eſaiã, greco ℓmone opulentior eſt, nec in grecã q̃ latina ditior eſt, Sz in latina all'a ỹmutak q̃ oĩbꝰ pauperior ẽ, ad ſignificãdũ pauptatẽ p̃ntis vite. Et nota q̃ a. lxx. vſq̃ ad paſca p̃ dñicas noctes duo pſalmi cãtãk ad laudes, ſ. Dikere mei z c̃. q̃ eſt p̃s penitẽtialis, in locuz pſalmi Dñs regnauit, q̃ eſt p̃s leticie: z ad pfectiõez in formaţ. Et p̃s. Cõfitemini: in locũ pſalmi Jubilate: z ℟ ideo: qz p pniaz venik ad laudis ỹfeſſionẽ: z p timorẽ ad ſpem. Quiſq̃ em̃ in pegrinatione quã ſeptuageſima ℓcat poſit⁹ timori z ſpei eſt ſubditus. Pſalm⁹ em̃ Dikere, timorẽ quẽ oportet fragiles peccatores in p̃ſenti pegrinatiõe ỏ vindicta ỏi habere deſig̃t, informãs eos vt peccata ſua plangãt. Quia ỹo poſt dolorẽ cordis z cõfeſſionẽ reat⁹, fiducia accedẽdi ad dñm habenda eſt ideo deũ laudantes dicim⁹ ad alterutrũ pſalmũ, Cõfitemini. Rurſus pſalmus Cõfitemini ỏr ℟ tpe ad laudes, ad notandũ pueros debere inſtrui vt in ramiſpalmaꝝ ſciãt laudes dño decãtare: q̃m ℟ pſalmus ꝓpie ad illũ diẽ ptinet matie ꝓpt illuz versum, O dñe ſaluũ me fac. o dñe z c̃. Uel ideo vt poſt mortẽ z ỹfeſſionẽ ỹſeq̃mur peccatorũ remiſſionẽ. Dictus ỹo pſalm⁹ Dñs regnauit: z etiã p̃s, Deus ds me⁹ reſpice, z ſeq̃ntes doc tpe dicũtur ad p̃mã, ne aliq̃d ỏ pſalterio p̃termittak q̃n totũ ſaltem in ſeptimana dicatur: qđ totũ in eccleſia p̃mittua in die legi ſolebat. Ceterũ qz vt p̃miſſuz eſt p ſeptuageſimã totũ vite noſtre ſpacium accipimus merito officia dñicarũ que fũt a. lxx. vſq̃ ad paſca variank: per qđ notantur ordines vite noſtre, ſeu cuiuſlibet anie fidelis poſtq̃ peccauit. Per p̃imũ em̃, ſcz Circũdederũt me, habem⁹ aliquẽ peccata confitentẽ. Per ſecundũ, ſcz Exurge, habemus eundẽ penitentẽ. Per tertiũ, ſcz Eſto mihi, ip̃m orantẽ z dñm adiutorem ſibi inuocantẽ. Per quartũ, ſcz Inuocauit me, cognoſcimus dñm illũ audientẽ ſibi adiutorẽ eſſe, iuxta illũ Te oratẽ dicã, ecce aſſũ. Per q̃ntũ, ſcz Reminiſcere, habem⁹ illũ vel credentẽ vel ſperantẽ. Per ſextũ, ſcz Oculi mei, intelligim⁹ eũ bone opatiõis ꝓmiſſionẽ facientẽ. Per ſeptimũ, ſ. Letare hierl'm vbi de hoc dicek accipim⁹ eũ de hac p̃miſſione exultantẽ: z q̃ etiã requies ſit multis data in hac vita. Per octauum, ſcz Judica me deus: videmus eũ a deo cõfirmatũ in virtutibꝰ z bonis operibus: quod iam cõfidẽter vult z poſtulat iudicari nõ in cõſummatione eterna. Per nonũ, ſcz Dñe ne longe, intelligim⁹ q̃ iam ſit collocatus in ordine angelorũ. Orat em̃ ibi habere pſeuerantiã: z q̃ iſtud totũ valeat adipiſci, ſubiũgit cãm, ſcz p reſurrectionẽ qđ habek p decimũ officiũ: ſcz reſurrexi. de hoc etiaz ſub dominica quadrageſime dicek.

De officio ſeptuageſime.

Hic de officio

H p̃ntis dñice aliq̃ dicamus. Sane vt p̃miſſuz eſt filij iſrl' ſeruierũt lxx. annis regi babylonis: z poſtea liberati redierũt in hierl'm. Sil'r oportet nos ſeruire ipſi tota vita iſta: vel p culpã et penam vel ad min⁹ p penã, ꝓpter qđ dolẽs eccl'ia agit pniaz tãq̃ poſita in captiuitate babylonie id eſt bui⁹ mũdi: vt q̃nq̃ liberek et gueniat ad hierl'm celeſtẽ: z ꝓpt hoc facit ſeptuageſimã: z ideo incipit legere q̃nq̃ libꝛos moyſi: qz iſta vtilitas pnie p grad⁹ diſtinguik in illis. Prim⁹ em̃ liber, ſ. geneſ, inſtruit nos in initialibꝰ pnie in fide, ſ. z timore: q̃ ſunt eẽ pnie: qz p ea cõcipik pnia. In fide autẽ nos inſtruit: ſic z in ſymbolo. Qđ em̃ ibi ỏr viſibiliũ z inuiſibiliũ ỏr hic In p̃ncipio creauit deus celũ z terrã: ſcz celũ empyreũ et ea q̃ in eo ſũt: q̃ ſunt inuiſibilia: z terraz, i. oia iſta viſibilia Et ſicut ibi exp̃imik perſona patris et filij, ſic et hic in p̃incipio, id eſt in filio creauit deus, ſcz pater celũ et terrã: et poſtea exp̃imik perſona ſpiritusſancti cuz dicik: et ſpũs dñi ferebak ſup aquas, id eſt

ſpūſſanct⁹ q̄ creauit ⁊ regit omīa. Inſtruit etiā nos in fide incarnatiōis et paſſiōis vt credam⁹ chm̄ in x̄tū boiem paſſuz fuiſſe nō inḡntū deū. Et hoc p̄ iſaac q̄ nō fuit im molat⁹: ſz aries. Itē inſtruit nos vt credam⁹ chm̄ datū eē et gr̄a nō ex merit⁹ ſic fuit iſaac Inſtruit etiā nos in fide reſurrectōis ⁊ aſcēſiōis ⁊ ſpūſſcti miſſiōis p̄ ioſeph qui p⁹ venditōez ſublimat⁹ eſt in egypto, diſtribuēs trit̄cū p̄ totā egyptū. Sic chr̄s poſt venditiōez ſublimat⁹ mūdo diſtribuit tritic̄ū ꝓbi dei p̄ p̄dicatores ſuos p̄ totū mūdū cui⁹ cā fuit reſurrectio, aſcēſio, ⁊ ſpūſſancti miſſio. Incutit etiā timorē p̄ Adā, ne nos p̄ viciū gule ſiue p̄ inobediētiā ei⁹ciamur ō paradiſo ſpūali ſic̄ ille ō paradiſo terreſtri

Et p̄ Lain nos inſtruit: vt caueamus ab homicidio. Et p̄ ciuitates penit⁹ ōſtructas vt caueam⁹ a vicio ſodomoꝝ: ⁊ ab oī vicio p̄ diluuiū. Et itē a vicio gule p̄ Eſau, q̄ p⁹pter eſum lenticule rufe repbat⁹ eſt. Preterea qz in .xx. recolim⁹ miſeriā nr̄am, quā p⁹pter pctā parētū nr̄oꝝ incurrim⁹, iō liburz geneſeos legim⁹: vbi agit̄ de expulſiōe primoꝝ parētū de paradiſo: ⁊ ō alīs q̄ etiā cātamus rīſoriū Inſudore vult⁹ tui: ⁊ illō Ecce adam ⁊c̄. Ad maiorē tm̄ miſeriā deſignā dū p̄ legim⁹ ⁊ cātam⁹ de dignitate boīs. ſcz q⁹ ē fact⁹ ad imaginē ⁊ ſilitudinē dei: q⁹ ī paradiſo etiā collocat⁹ eſt: q⁹ ſocia ei facta eſt: ⁊ q⁹ nec mori, nec aliquā penā pati poſſet, niſi ex culpa ſua pueniret. Officiū āt miſſe ē. Circūdederūt me ⁊c̄. vbi p̄fitet eccleſia ſe eē in pena et laboribz inflict̄ ꝓpter peccatū: q̄ ſūt fames, ſitis, calor, frig⁹, laſſitudo, egritudo, ⁊ mors ipa p̄ prauā ꝓſcientiā, ⁊ amaritudo, fetor, ⁊ tenebre, q̄les ſunt dolores inferni. Sz ne iſte luct⁹ generet in nobis acidiā ſiue triſticiā, q̄ mortē opat, ponit in ꝓſu ꝓſolatiōez Diligā te dñe ꝓtus mea ⁊c̄. vt ſic poſſit dicere, Fuerūt mihi lachryme mee panes ⁊c̄. Et aduerte: qz hec ꝓba Circūdederūt me ⁊c̄. Sūt etiā vox eccleſie primitiue plorātis in Abel, p̄mo martyre p̄centore, cui⁹ ſanguis de terra clamauit ad dñm, q̄ aperuit os ſuū et ſuſcepit euz de manu Lain frīs eius. Vñ ſtatio ē ad ſctm̄ laurētiū, cui⁹ moꝝ p̄cioſa nouo ⁊ inaudito genere paſſiōis clamauit in celū: ⁊ audita ē i vniuerſuz mūdū. Vñ ⁊ eccl̄ia romana p̄ ceteꝝ ē aut̄etica martyrib⁹. Ne aūt eccleſia deſperet ꝓponit ei in euangelio triplex ſalubre remediū: ⁊ in epl̄a triplex p̄mium.

Remediū eſt: vt ſi vult ab illis plene liberari in vinea aie ſue laborēt abſcindēdo vicia et pctā, poſtea in ſtadio vite pūtis currat p̄ penitētie opa, deinde viriliter in agone pugnet ꝓtra oīa diaboli tentamēta: q̄ ſi fecerit triplex remediū habebit: qz laborāti dabit denari⁹, currenti brauiū: ⁊ pugnanti corona. Ueruz qz nō libenter homo ſuſcipit on⁹ pn̄ie niſi videat p̄miū, iō oſtēdit p̄miuz in epl̄a prima ad Cor. .ix. Neſcitꝝ qz hi qui in ſtadio currūt, oēs quidē currūt: ſed vn⁹ accipit brauiū. Eſt em̄ brauiū p̄miū currentiū, per quod ſignificat̄ beatitudo eterna: q̄ eſt p̄miū currētiū in regnū eternū: q̄ oſtendit vt libenti⁹ hoies agant penitentiā: ⁊ vt magis fleant pctā ſua. Vñ ps. Sup flumina babylonis illic ſedimus ⁊c̄. Et ſicut in curſu exteriori remouent q̄ ipediūt curſuz: ſicut dicit apl's ſe facere cū dic̄. caſtigo corp⁹ meū: ⁊ in ſeruitutē redigo ⁊c̄. q̄ſi dicat, leuigo me. i. leuem facio ad h̄ vt poſſim currere: ſic facit eccl̄ia, macerat em̄ carnem ſuā: vt remot⁹ oīb⁹ nociuis ad brauiū vite eterne melius currere poſſit. Et bñ rñdet ei rñſoriū: adiutor in oportunitatib⁹ in tribulatōe. Tribulatio em̄ oportuna et vtilis eſt boi: q̄m facit nos recordari et⁹ gaudiorū. Hec ſeq̄t alla: qz ſubticet eccl̄ia cātica leticie: vt p̄miſſuz ē. Poſt rñſoriū ſequit tract⁹ a trahēdo dict⁹: et ſuauis auribz ſtz De profundis clamaui ⁊c̄. ad notādū q⁹ in gemitib⁹ ⁊ ſuſpirijs trahit eccl̄ia vitā ſuā de profundis peccati vel pene. Sed ad ꝓſolationē interponunt ꝑba miſcōie cū dic̄: qz apō te, ꝓpiciatio eſt. Sz qz nulla mō valt eccl̄ia q⁹ filij ſui cadāt in acidiā, idō poſt tractū ſequit euāgeliū de denario diurno, id ē de btitudine eterna quā oſtēdit filijs ſuis vt hilariter faciā pn̄iaz. Sil'e ē regnū celoꝝ homi patrifamilias q̄ exijt p̄mo mane ⁊c̄. matth̄. xx. ca. Hō ē vinea dei ⁊ eccl̄ia quā q̄libet d⁹ colere p̄ poſſe ſuo, in alīs p̄ p̄dicationē: ⁊ i ſe p̄ bonā opationē: ⁊ ſi bñ coluerit habebit vitā eternā: q̄ dicit denari⁹ In denario eſt imago ⁊ ſupſcriptio: et nos habebim⁹ imaginē dei ⁊ aptā ſupſcriptiōez: qz erim⁹ ⁊ dicimur d⁹ ⁊ filij dei. Vñ pſal'. Ego dixi dij. e.f.e. oēs. Seq̄t offertoriū Bonū eſt ꝓfiteri dño ⁊c̄. in q̄ monemur laudare deū in tribulatione q̄ poſſum⁹ facere viſo denario diurno. Ad quē videndū petit eccl̄ia i lumināri dicēs in poſtcōmuniōe Illumina faciē tuā ⁊c̄. Pōt etiā ⁊ aliter dici p̄m Inno. iij

in ꝑmõe bui⁹ diei. Legit enĩ q occupatio mag creata ẽ oĩbꝰ hoĩbꝰ ꝛ iugũ gue sup filios Ade a die exit⁹ de vẽtre mris eoꝝ vsq; i diẽ sepl'ture i mrem oim. Siqdẽ mr oim hoĩm terra ẽ, ꝛ eadẽ oĩm ẽ sepultura, ꝓpter qõ ille dicebat, Aud⁹ egressus sum de vtero mris mee, ꝛ nud⁹ reuertar illuc. In ꝓmissis ãt ꝟbis circa statuꝝ bũane ꝺditiõis tria ꝺsiderãda sũt, vicz ingressus: ꝓgressus: ꝛ egressus. De ꝓgressu ꝑmittit, occupatio mag cre, ẽ o, b, ꝛ iugũ ꝛc. De ingressu subiũgit: a die exit⁹ de vẽtre mris eoꝝ. De egressu ꝺcludit: vsq; i diẽ sepulture in, m, o. Sane i qliber statu gue iugum sup filios Ade imponit, graue q dẽ in ingressu, graui⁹ in ꝓgressu, guissimũ i egressu. Uñ merito ꝓphaꝛebat dicẽs, Quare de vulua mris egressus sum vt videã laborẽ ꝛ dolorẽ ꝛ ꝺsũma renk i ꝺfusiõe dies mei. Format⁹ est enĩ hõ de terra: ꝺceptꝰ i culpa: nat⁹ ad penã. Uere itaq; occupatio mag creata ẽ om, bo, et iugũ g, s, k, a. Et bn q occupãt i bonis, miseriq i malꝫ: bn ꝺꝝ q iugũ chꝛi portãt, miseri q iugũ diaboli. Hãc bũane ꝺditiõis miseriã ꝺsideras ecclia gemit dicẽs i introitu Circũdederũt me ge, ꝛc. In q ꝟbis ꝓpha recolit lapsum humanũ, ne ꝟo ꝑ nimio dolore desperet: ꝛ statiꝫ cõmemorat miscõiam creatoꝛis i gduali Adiuto, ꝛc. Occupationẽ aũt honestã ꝛ vtilẽ dñs indicit i euãgelio: opariosꝰ ꝺducẽs vt reddat ill' mercedẽ Inhonestã ꝟo ꝛ iutilẽ docet apl's i epl'a euitare. Nescitꝭ inq; q bi q i stad. cur. o. q. cur. ꝭ vn⁹ accipit brauiũ. sic cur. vt cõ, ꝛc. Et sequ'. Ego ãt sic curro nõ qsi i icertũ ꝛc. In tractu ꝟo de pfũdis ꝛc. ꝓpha int iugũ ꝛ iugũ distingnit. Dicẽs enĩ. Si iniq; tates ꝛc. innuit iugũ diaboli, de q ꝑ ꝓphã ꝺꝝ. Lõputruit iugũ a facie dei. Uñ mox subdit, Quia apud te ꝓpitiatio ẽ ꝛ c. ecce iugũ chꝛi suaue de q ꝟitas inq;. Jugũ enĩ meum suaue ꝛ on⁹ meũ leue. In sũma aũt officiũ misse ꝺtinet afflictiõem in introitu. ie iuniũ in oꝛone. bellũ in epl'a. auxiliũ in gradual. in euãgelio in vineã inducimur. vbi cõpatimur ꝛ ꝺregnabimus.

De Sexagesima.

Post septuagesimã sequit Sexagesima. Sicut ãt ecclia celebrat septuagesimã in mysterio, q; quẽadmodũ filij isrl' ꝑ Aletũ exiuerũt ꝛ liberati sunt post septuagita annos de ꝟsuitute babylonica, sic ꝛ ipa ecclia de ꝟsuitute diaboli cui optet mõ ꝟsuire liba ta est: saltẽ ꝑ pniam factã i septenario bui⁹ vite. Sic etiã i mysterio celebrat sexagesimã. licz enĩ instituta fuerit in redemptionẽ ãntaꝝ feriaꝝ: put dictũ est sub. lxx. fuit tñ etiã instituta ꝓt significationẽ. qm ꝟsat tẽpus viduitatis ecclie et illi⁹ merozẽ ꝓt absentiã spõsi q pctoꝛibꝰ abest ꝑ gram ꝛ viatoribꝰ p humanitatis pnciã. Licz enĩ chꝛist⁹ nob sit ꝑsens ꝟsm diuinitatẽ: iuxta illõ, Ecce vobiscuꝫ vsq; ad ꝺsũmationẽ seculi. tñ ꝟsm q est hõ i celo est sedẽs ad dextrã pris. Hẽpe fruct⁹ sexagesimus viduis debet.

In ꝺsolationẽ aũt illi⁹ absentie sponsi q ad celũ rapt⁹ ẽ dãt eccl'ie due ale, s, sex opera miscõie exercitatio: ꝛ ꝺcalogi impletio Uñ sexagesima sonat series decẽ. vt p sex: sex opa miscõie: p decẽ/decalog⁹ intelligatur. Sexagesima enĩ ex senario ꝛ denario ꝺstat. vt sicut dñs post opa sex dieꝝ bñdixit diei septime. sic post pfectionẽ opeꝝ decalogi pueniem⁹ ad bñtudinẽ eternã. ꝛ dicetur nob, Uenite bñdicti ꝛc. Et iõ i sexagesima legit euãgeliũ Cũ turba plima. Luc. viij. c. de semie ꝟbi dei: vt hoĩes seminent opa miscõie ad habendã illã bñdictionem. Etq; semẽ in pl'ibꝰ suffocat: iõ clamat alta voce i introitu, Exurge q̃re obdormis domie ꝛc. In tertia ꝟo dñica. s. ãnq̃gesime oñdit p quẽ velit liberari. s. p deũ, Uñ i introitu ꝺt, Esto mihi i deũ ptectorẽ. ꝛ qz dñs pope est oĩbꝰ inuocãtibꝰ eũ: sequit liberatio i seq̃nti dñica. Uñ ꝺt i introitu. Inuocauit me ꝛ ego exaudiã eũ. Impossibile est ei ãn ille liberet q̃ apit p ꝓfessionẽ pctã sua: q̃ st dolores ducẽtes ad ifernũ. ꝛ dolet dolore satisfactoꝛio: ꝛ petit a dño liberari. Quia ꝟo pctã hoĩem a deo sepant iõ dubitando ꝺt Exurge. Itẽ ꝺt ter exurge i hodierno introitu ꝓt triplices filios. Primo enĩ clamat p filꝭ q̃ tentant p aduersa: ꝭ nõ succumbũt: vt Paul⁹, ꝓt q̃s ꝺt ꝑmo. Exurge q̃re obdormis. i. obdormire videꝭ, nõ exaudiẽdo vl' liberãdo. ꝛ ℔ facit dñs vt pbẽtur ꝛ examinent i igne tribulatiõis. puriores enĩ exierũt tres pueri de fornace regis babylonis q̃ intrauerũt. Uñ nõ dormit: sicut babet Biere. j. Uigilantẽ ꝟgã ego video. Et ꝺt dñs stati, Bñ vides: qz vigilabo ego sup gre. me. ꝛ sup filios m. ꝑs. Ecce nõ dormitabit neq; dormiet q custodit

ilrl. Et ꝯntū ad istos ōt postea. Obliuisce ris tribulatiōis nr̄e, qz singla singul' debēt reddi. Scōi filij sūt q̄ in pug̃ cadūt. z ꝓpter istos ōt eccl'ia. Exurge ne repellas in finē. ꝯre faciē tuā auertis: q. d. Ostēde faciē tu am z reuertent ad te. Tertij filij sūt q̄ p blā da tētant: nec succūbūt, sz qz aduersa nō to lerāt piculū est ne pspera eos frāgāt. z ꝓpt ē dicūt. Exurge dñe adiuua nos. Propt oēs sequit. Et libera nos. De ē etiā i dñi ca seq̄nti dicet Epla po Libē suffert, q̄ ad Lor. xi. ca. hortat nos vt queram⁹ dō minū z despiciam⁹ z sustineam⁹ lesores et tanq̄ ē cognoscētes dicim⁹ rūsoriū. Sci ant gētes qm̄ z c̄. Tract⁹ oñdit terrā cōmo tā ꝓscia pctōr. In euāgelio ḡ semē iacim⁹. qm̄ i. lxx. i vineā inducti sum⁹. Est aūt euā geliū. Exiit q̄ seminat z̄. z ē fuit dctūs Pau lus q̄ seminauit semē. i. ꝙbū dei. Et ꝓpt hoc fit hodie statio apō sctm̄ Paulū. z inde est q̄ in fine collecte dat⁹ dici ōr: doctōris gē tiū z̄. Sepe em̄ ēm statiōes officia ordi nant: vt hodie. Quia em̄ statio ē ad sanctū Paulū. iō de eo fit mētiō i coll'. Et eodem mō i q̄nta feria aīt Letare hierlm: z in sab bato ibi seq̄nti: vt ibi dicet. Protēdit aūt lr. vsq; ad q̄rtā feriā post pasca in q̄ cantat: Uenite bñdicti filij patris mei. quia illi q̄ i operib⁹ miscōie se exercent audiēt illud. Uenite bñdicti pr̄is z̄. vt ipe testat. z tūc spōse ianua apiet: z spōsi āplexu fruet. Uñ in epla ammonet vt ad instar Pauli tribu lationē de absentia spōsi patient expectet. in euāgelio vt seminatiōi bonor⁹ oper⁹ sp insistat. z q̄ q̄si desperās clamauerat Circū dederūt me z̄. nūc ad se rediēs petit i offi cio in tribulatiōib⁹ adiuuari: z ab ipis eri pi dicēs. Exurge z̄.

De Quinquagesima.

Equitur de quin

quagesima. In pmis aūt notādū q̄ multiplex est q̄nq̄gesima. s. die rū/annor⁹/psalmor⁹/psonar⁹ z denariorū. Quinq̄gesima dier⁹ triplex est. Una a dñi ca ista vsq; ad diez pasce. Alia a pasca vsq; ad pentecost. de q̄ ōr in cōcilo aurelian. vt ante pasce solennitatē nō q̄nquagesima suppliendū est. qz illa seruat post pasca: sed quadragesima teneatur. Tertia ab octaua pasce. i. a sabbato in albis vsq; ad sabba tū post penteč. Prima est pnie afflictiōis z abstinentie: tūc em̄ hoies abstinent a carni bus z cōtinent a luxurijs. Scōa est leticie et exultationis. Tertia figure siue glorie et glorificatiōis. Figurat em̄ octauā etatem vbi vtraq; stola. scz aīe z corpis induemur. et inde est q̄ duo alla in illa q̄nquagesima cantam⁹. Quinquagesima q̄z psalmorū triplex est: z tres status chr̄iane religionis significat. prim⁹ est pnie. scōs iusticie. terti⁹ laudis vite eterne. iōq; ꝑma terminat in psalmo Miserere mei de⁹. Scōa in psal mo Miscōiam z iudiciū. Tertia in Oñis spūs laudet dñm: qō est in fine psalmi Lau date dñm de ce. He tres quinquagesime significat dies diluuij. Tot em̄ diebus fuit aqua sup faciem terre. s. centū quinq̄ginta. Ideo ergo tres quinq̄gesimas psalmorū cantam⁹: vt de⁹ a tali diluuio z ab oī peri culo nos defēdat In q̄nq̄gesima ꝙo ānorū vero erat ānus iubileus: qui q̄nquagesi mus erat. tanta em̄ erat septenarij celebri tas: q̄ septima dies celebrabat. scz sabbatū et septima septimana: vt pente. z septimus mensis vt september: z septenarius annus vt iubileus: in q̄ oēs serui liberabant. Si vero aliq̄s esset q̄ nollet libera ri: sed remanere in seruitute dñi sui ducebat ad postes tabernaculi vl' tēpli: z pforabat ei⁹ auris cū subula: qō erat signū seruitij. nec deinceps manumittebat etiāsi vellet. Jtē oīa q̄ tel lus ex gramis ex eo ānō ꝓcreabat oīb⁹ erāt cōmunia: nō ei colebat illo anno. Oia etiā debita illo ānō remittebant: z possessiones alienate restituebāt: put sub pente. dicetur Uñ iubileus remittēs vl' initians interpre tat. Per quā recte pnia figurat: per quam vera libertas tribuit: z a diaboli seruitute liberamur. p eā etiā pctōr⁹ debita remittun tur et hereditas eterna atq; celestes māsio nes restituūt. Quinq̄gesima ergo pnie tps et remissiōis significat. Jnde est q̄ hoc tēpore psalm⁹ Miserere mei de⁹. qui ē q̄n quagesim⁹: z est psalm⁹ pnie z remissionis frequētat z legit z cantat de diluuio. Nam sic ꝑ diluuiū mundus purgat⁹ est a malis hominib⁹: ita ꝙ pnias purgatur microco smus. i. minor mūdus scilicet hō a vicijs et criminib⁹. Rursus q̄nquaginta dies in penitētia ducimus: vt in quinq̄ginta se quētib⁹ diebus. scz a pasca vsq; ad penteč. quos in leticia sumus acturi nō excedam⁹ quin in die pente. spūs scī grām suscipe me

reamur. Finit em̃ q̃nq̃gesima in die pasce quia pnia ad nouitatẽ vite resurgere facit

De q̃nquagesima pmo. Primo habet in Geneli. Abraã q̃siuit a dño si.lxx.boni essent in pl'o nunq̃d parceret eis.imo dixit dñs.postea de seraginta z q̃nq̃ginta.z sic vsq; ad decẽ De quinq̃gesima denario. habet sermo in euãgelio vbi agit de duobo debitoribꝫ.q̃z vn⁹ tenebat cẽtũ denarios z ali⁹ q̃nq̃ginta.sed de ea nil ad pl̃s.

Dicit aũt q̃nq̃gesima q̃si q̃nq̃es decẽ:signficãs tp̃s remissiõis:vt dictũ est. Quiquagenari⁹ em̃ numer⁹ p̃sistit ex q̃nario z denario in se multiplicatis. Nam q̃ opera q̃nq; sensuũ corporis p decẽ legis mandata moderat⁹ fuerit:secure dicere potit qõ in vltimo die q̃nquagesime.s.in pasca cantat.s. Resurrexi z adhuc tecũ suz zc. Et nota q⁹ Thelesphor⁹ z Grego.pape statuer̃t vt clerici incipiãt a q̃nquagesima ieiunare. Institutꝫ est q̃nquagesima p̃mo ꝓpter supplẽtionẽ:vt vicꝫ supplerent dies dñici q̃ õ ieiunio quadragesime subtrahunt.z sic.xl. dieb⁹ ieiũarẽt:put sub septuagesima dictũ est. Scõo ꝓpter significationem.q̃z significat tp̃s remissiõis:vt p̃missum est. Tertio ꝓpter rep̃sentationẽ.q̃z nõ solũ tp̃s remissionis significat:veꝝ etiã statũ btitudis rep̃sentat. Nã in q̃nquagesimo anno serui efficiebant liberi:vt p̃missum est.z q̃nquagesimo die a die agni imolati lex data est.z i q̃nquagesimo die a pasca dat⁹ est spũsscũs z ideo hic numer⁹ statũ beatitudinis rep̃sentat:vbi erit adeptio libertatis.z cognitio ꝑitatis:z perfectio charitatis. Statu tinale hui⁹ diei officiũ est de diluuio:vt ecclesia incutiat timorẽ filiꝫ suis ne peccent p luxuriã.sicut i missa i postcõione ne peccent p gulaz. Et q̃z hec duo vicia maxime dominant in illo tẽpe:iõ agit de diluuio p qõ pnia delignat:vt p̃missum est. Sed ne timor nimis ds̃perare faciat dt respõsoriũ Ponã arcũ meũ in nubib⁹ celi in signũ federis.qõ exponit allegorice de chr̃o:vl' de q̃libet sancto ꝑm suũ modũ. Arcus em̃ ille q̃nto magis ad celũ eleuat tanto magis ad terrã dep̃mit.ita sanct⁹ homo quãto magz eleuatus est ad celestia:tanto magis se humiliat.iuxta illud. Quãto maior es humilia te in omnib⁹. Itẽ arcus iste est signũ federis:similit z chr̃s. Vñ in psalmo. Respice i faciẽ chr̃i tui. Et sancti etiã sunt signũ federis.q̃z possunt iram dei tenere,sicut fecit Moyses. Itẽ arc⁹ ipe portentũ est:ita z sancti.q̃z si dñs ita suos afflgi p̃mittit:q̃d erit de malis: Vñ legit in ecclĩastico. Vidit arcũ.i.sanctũ.z bñdixit q̃ fecit illum

Notandũ aũt est q⁹ ꝑmo cantant q̃dã responsoria de diluuio.scõo q̃dam de obedientia Abrae.postremo de ceco illumiato. ad notandũ q⁹ p pniam pctã sua diluerit z mãdatis dñicis vt Abraam obedierit:a dño plene illuminati merebit Porro in officio misse ecclia rogat deũ z inuocat p filiꝫ suis afflictis dicens in introitu. Esto mihi in deũ pt̃ectorẽ. Postea ꝑ p lapsis:z ꝑ. Et in domũ refugij zc.z causam subdit scz p fidẽ:cũ ꝑ. Qm̃ firmamentũ meũ zc. Tertio p tẽtatis in p̃speritate existentib⁹ cũ ꝑ. Et ꝓpter nom̃ tuum dux mihi eris z enutries me. De b̃ etiã in p̃cedẽti dñica dictum est. Sequit ꝑ plus de spe.q.d.q̃z merito spei dabis mihi b̃. In te dñe sperani. Oratio p afflictꝫ est.s. Preces nr̃as quesumus exaudi dñe zc. Epla est de charitate. j.ad Lor.xiũ. Si linguis hoim loquar. q.d. Oms ꝑtutes eo mõ q̃ haberi p̃nt sine charitate nihil valẽt ad vitã eternã. Et ponit ibi.xv.grad⁹ ex quib⁹ puenit ad tẽplũ celeste. Primus grad⁹ est:charitas patiẽs ẽ Scõs:benigna est. Tertius:nõ emulat zc. Deinde sequit cõmẽdatio charitatiz. Charitas nunq̃ excidit. Qm̃ aũt nõ põt bõ habere charitatẽ nisi fiant mirabilia.maius est de impio facere piũ q̃s creare celũ z terraz. ideo sequit respõsorium. Tu es deus q̃ facis mirabilia. Versus est. Liberasti in brachio tuo.i.chr̃o p fidem chr̃i. Et sequit tractus Jubilate. Cui ꝑba vident esse cõtra illud qõ p tractũ significat.s.dolores p q̃s ecclia trahit vitã miserã. Sed dic q⁹ iubilatio seu exultatio nõ est ꝯtrariũ tractui. qm̃ bõ beat⁹ in ipis miserijs exultat z etiã qñ homo liberat⁹ est in ipis miserijs gaudet. Vñ in actib⁹ apl'or. Ibãt apli gaudẽtes zc. Et illud Salomõis Lor qõ nouit amaritudinẽ anie sue:in gaudio ei⁹ nõ miscebitur extrane⁹.i. diabol⁹.hoc est sup oẽ gaudium. Euangelĩũ est de fide passionis z resurrectiõis. Ecce ascendim⁹ hierosolymã zc. Luc.xviij.c. Et q̃z p fidẽ ceci illuminant.ideo statim sequit ceci illuminatio:q̃ valde sapient petijt dicẽs. Dñe vt videam q̃z visio erit tota merces. Offertoriuz sil'r est de fide. Bñdict⁹ es dñe zc. Et aduerte q̃z i euãgelio cec⁹ petitionẽ geminat dicẽs

bis. Fili Dauid miserere mei. ⁊ in offerto rio silr ecclia grās de illuminatōe vtriusq; pli duplicat dicēs bis. Bñdict⁹ es dñe. Et in alijs etiā ꝓbis magis ac magis duplr illuminari postulat dicens etiā bis. Doce me iustificatiōes tuas. Ul bis ōt iustificatiōes tuas ꝓpt viā testimonioꝝ ⁊ ꝓpt veritatem mādatoꝝ. Postcōmunio. s. māducauerūt ⁊ saturati sūt nimis: est de timore, vt ad memoriā reducam⁹ qō ōr de iudeis. Adhuc esce eoꝝ erāt i ore ipoꝝ. ⁊ ira dī ascēdit sup eos qz ei comederāt vsq; ad nauseā stati deum ad racūdiā ꝓcitauerūt: vt vicz incutiat nobis timor ne p gulā offendam⁹ deū sicut iudei. Hoc aūt facit ecclia. qz tūc solēt homines magis itēdere gule ꝓpt carnis priuiū qō iminet. de qbo ōt Greg. q relinq̄ndi sē suo ingenio cuz venia. ⁊ iō dñi cōpetit huic diei. Pōt etiā ⁊ alit dici q tria sūt necessaria q̄ ꝓponunt nob in epla. ⁊ in euāgelio ad ħ vt opa pnie q p q̄dragesimā figurant sint pfecta. s. charitas q̄ ꝓponit in epla. memoria dñice passiōis. ⁊ fides q̄ intelligit p cecī illuminationē. ⁊ hec ꝓponunt i euāgelio. Uera fides sine q̄ nemo deo placere pt opa facit acceptabilia. memoria passiōis reddit facilia. charitas facit eē ꝓtinua. Et sicut ecclia ꝑmo desperās clamauerat. Circūdederūt me ⁊c. ⁊ post ad se rediēs adiuuari petebat. ita ħ taz ꝓcepta fiducia ⁊ spe venie ꝓpt pniam q̄si dñm tenēdo orat ⁊ ōt Esto mihi ⁊c. Ubi petit q̄ttuoꝝ. s. ꝓtectionē ill' q̄ sūt in aduersis. firmamētū ill' q̄ sūt in gra. refugiū ill' q̄ sūt i culpa. ⁊ vocatū ill' q̄ sūt in ꝓsperis. Epla ꝓ nos ponit i expeditōe armis muniri docēs. Tractus triūphatoꝝ milītie: nos docet fuire ei q̄dez q̄ nos fecit: nō ei cui nos vēdidim⁹. Et nota euāgelioꝝ ꝓseq̄ntiā rōnabilit ordinatā. naz i. lxx. vineā colim⁹. i. lx. agꝝ seminam⁹ siue semē spargim⁹. in q̄ q̄gesima fructū lucis in ceco illuminato colligim⁹

De feria q̄rta in capite ieiuniorū.

Ost quinquagesimā sequit q̄dragesima q̄ est numer⁹ special pnie. in q̄ ieiunat ecclesia ⁊ penitet de pctis suis. Per pniam enī q̄ in q̄dragesima pficit puenit ad q̄nq̄gesimā. i. ad annū iubileū. ħ est ad remissionē pctoꝝ: vt ꝑmissum ē. Incipit aūt q̄dragesima a dñica seq̄nti in q̄ cantat. Inuocauit me. Sz in hac feria q̄rta ieiuniū inchoat vt iam dicet. Btūs petr⁹ ꝑmo instituit ieiuniū q̄dragesime añ pascha. Nec vacat a mysterio: q̄ xlvj. diebus a capite ieiunij vsq; ad pascha in abstinētia sum⁹. Nā post babylonicā captiuitatē quadraginta ānis edificatū fuit templū dñi. Unde ⁊ nos post captiuitatē babylonis. s. ꝓfusiōis viciorū q̄dragintaria diebus p abstinentiā ⁊ bona opa nosipos templū dō edificam⁹. Quare aūt quadraginta dieb⁹ ieiunet ⁊ q̄re dicit quadragesima sub dñica seq̄nti dicet. Sane ieiuniū q̄dragesime cōmēdat ab institutore ⁊ a tribus tpibus ⁊ a psonis q̄ in illis ieiunauerūt. Rursus ieiunia iō sunt instituta: q̄nia in lege ꝑceptū erat decimas dō et primitias de omnib⁹ bonis reddi. Uñ et nos idipsum facere debemus: ⁊ etiaz de nobisipsis: scz de corpe ⁊ de mēte ⁊ de tempore. De bis et alijs ieiunijs dictū est sub q̄rta feria tertie hebdomade aduētus. Si quidē de nob decimas ⁊ primitias deo offerimus: qñ bonū opamur. In q̄dragesima soluit decima diei. q̄nia ꝑm Greg. a ꝑma dñica q̄dragesime vsq; in pascha sex hebdomade cōputant: quoꝝ dies sūt. xlij. Et q̄bo dū sex dies dñici subtrabūt de ieiunio remanēt tantū. xxxvj. dies abstinētie. q̄ sūt q̄si decima anni. Ut ergo nūerus q̄dragintā dieꝝ q̄bo ebis ieiunauit ipleat recipiunt ex institutōe. Greg. pape q̄ttuoꝝ dies p̄cedētis hebdomade vicz. iiij. v. vj. ferie ⁊ sabbatuz. Et ꝑm hoc ōr quadragesima q̄si quattuoꝝ cū decima: q̄nia. xxxvj. dieb⁹ q̄ sūt decima addunt q̄ttuoꝝ: vt ꝑmissum ē. q̄rū primus ē scrificatiōis ⁊ mūdatiōis: qz tūc tā siam q̄ corp⁹ mūdam⁹ cineres capitib⁹ aspgētes. Relicq̄ tres sunt de ꝑmitijs dierū q̄ soluūt in quattuoꝝ tpibus āni. Sed cum xxxvj. dies p̄dicti sint decima trecētoꝝ sexagita dieꝝ tantū: ⁊ ann⁹ ꝓstet ex trecētis sexaginta quinq; diebus ⁊ sex horis. patet q̄ cuz ieiunam⁹ trigitasex dies rōne decime tpis remanent q̄nq; dies indecimati ⁊ sex hore. Sed de illis ieiunam⁹ q̄ttuoꝝ dies p̄cedētis hebdomade vt facer nūerus ꝓpleat: vt ꝑmissum est. Sz ꝑm ħ adhuc remanēt. xxx hore indecimate vicz vnus dies (q̄ cōtinet xxxiij. horas) ⁊ sex hore. Sz pt dici q̄ p decima illi⁹ tpis i sabbato scō tardi⁹ cenam⁹ vel forte ꝓpter ħ die illa tardi⁹ scz de nocte missa celebrat: vt dictū est in ꝑmio quarte

ptis. Nos vero ꝓuinciales ieiuniũ qua dragesime in ꝑcedẽti scõa feria inchoam⁹: et sic duos dies plus ceteꝛ⁹ natiõb⁹ ieiunamus: ꝛ ꝫ nõ solũ ꝓpt quandã honestatẽ: vt vicꝫ sic biduo purificati in q̃rta feria sacrũ ieiuniũ inchoem⁹ veꝝ etiã ꝑ eo q̃ q̃dragesima in magno die Iouis cene terminat: put sub ti. septuagesime dictũ est. Vltimos ꝫ duos dies nõ ratiõe q̃dragesime: sed ꝓpter cãm ibi dictã: ꝛ ꝓpt eoꝝ scitatẽ ieiunam⁹. Clerici etiã in q̃nq̃gesima ieiuniũ inchoare tenent̃ put ibi dictũ est. Quidã aũt dixerunt q̃ ꝑmissi q̃ ttuoꝝ dies addunt̃ alia de causa. vicꝫ tres ꝑ tribus diebꝫ q̃ttuoꝝ tꝑm q̃ in q̃dragesima ꝓtingũt. q̃rt⁹ ꝑ vigilia pasce quã ieiunare debem⁹ ſꝫ ꝑmissa rõ veriꝝ est. Sꝫ cũ in q̃dragesima imitemur ieiuniũ cħri: vt ꝑmissuꝫ ẽ ꝛ ipe statĩ post baptismũ: ſcꝫ p⁹ ephiam suũ ieiuniũ ichoauerit: q̃rit q̃re hoc tpe ieiuniũ inchoam⁹ ꝛ illud cũ pasca ꝓtinuam⁹ ꝛ ñ eo tpe q̃ ipe ieiunauit: cũ ip̃i⁹ actio nr̃a debeat eẽ instructio. Ad qõ q̃druplex ẽ rõ. Prima qꝛ in q̃dragesima repñtam⁹ ꝑm ip̃m ſrl̃ q̃ fuit q̃draginta ãnis in deſto et statĩ post celebꝛauit pasca Scõa qꝛ boes tpe ꝑno naturaliꝛ ad libidinẽ ꝓmouent̃ ad quã restringẽdã instituꝛũ ẽ hoc tpe ieiunari. Tertia qꝛ cħri passiõi resurrectio ꝓtinuat̃: igit̃ rõnabile fuit vt afflictio nr̃a ꝓtinua esset passiõi saluatoꝛ⁹. Cũ em̃ ipe ꝑ nob⁹ passus ſit et nos ei cõpati debem⁹ vt ita tandẽ ꝓregnem⁹: ꝛ post passionẽ statim resurrectio subſeq̃t̃. iuxta illud apl̃i. Si cõpatimur ꝛ cõregnabim⁹. Hã ꝛ egrot⁹ magis affligit̃ cũ approximat sanitati. Quarta qꝛ sicut filiũ ſrl̃ ꝑus q̃ agnũ comederẽt se affligebãt et lactucas agrestes. id est amaras comedebãt: ita ꝛ nos ꝑ pñie amaritudinẽ debemus ꝑus affligi: vt statim post digne possim⁹ comedere agnũ vite ſcꝫ corpus cħri: vt sic mystice capiamus pascalia sacramẽta. Porro in missis q̃dragesimalib⁹ freq̃ntat̃: humiliate capita vestra ꝺo: eo q̃ illo tpe diabol⁹ magis impugnat nos. vñ deũ humilit̃ orare: ꝛ nos sibi humiliare debem⁹: ꝛ vt nos sub oĩpotẽtis dei manu humiliem⁹. Dicit̃ etiã. flectam⁹ genua. de q̃ dictũ est sub q̃rta pte sub ti. de salutatõe. Et est̃ sciendũ q̃ flectam⁹ genua et humiliate capita seſe comitãt̃: ꝛ neutꝝ ꝺr in dñica die. Haꝫ vt ait gre. Qui in dñica die genua flectit. deũ surrexisse negat. Propter multas q̃dẽ causas orãdo nos ad terrã ꝓsternim⁹: put dictũ est in q̃nta pte sub pr̃ma. Dicit̃ etiã oratio sup ꝑ̃m post humiliate capita vestra ꝛc. ꝑpter tpis sanctitatẽ et ad notandũ q̃ in hac vita ꝓ nobis est orãdum: vt in futuro audire mereamur a dño. Venite benedicti patris mei ꝛc. Que quidem oratio est vicaria sancte cõmunionis. Olim enĩ oẽs cõmunicabãt ꝛ cõmunicaturos diacon⁹ ad flectẽdum genua inuitabat Hũc ꝺo q̃ multi suſcipiunt coꝛp⁹ dñi indigne ꝑ cõmunione vtimur oꝛone diaconꝛ sicut ꝺus suo fungẽte officio ꝛ ditente: humiliate capita vestra deo: q̃ q̃cunq̃ humiliauerit se exaltabit̃: ꝛ quisquis hic bonis actib⁹ benedicit̃ eterne benedictõi post modus ascribet̃. In hac ergo oꝛone sacerdos milites cħri pugne cõmẽdat ad dimicãdus cõtra hostẽ antiquũ: ꝛ insidias inimicoꝝ: et iõ ꝓmunit eos ꝑ ministrũ armis humilitatis dicẽs. hu. ca. ve. d. ꝛ sic tãdẽ capitib⁹ humiliatis q̃si ꝓfirmãs eos infundit sup eos ꝓtectionẽ sue bñdictõis: et hoc magis in septuagesima: q̃niã aduersari⁹ noſter tũc solicitus circũit q̃rens quẽ deuoꝛet. Secũdo in ꝓma collecta genua flectim⁹ in postulationẽ iusticie: que ẽ necessaria in ꝑsenti vita. In vltima ꝺo reuerẽter inclinam⁹ i gr̃arũactionẽ ꝑ diurno denario vite future. Tertio in ꝓma collecta flectimus genua ꝑ pugna ꝑsentis vite: afflictiõem laboꝛis ꝛ cõtinentie ostẽdẽtes. In vltima ꝺo q̃ est ꝑ gr̃az actione caput humiliam⁹: ꝑ q̃ mẽtis bũilitas designat̃: qꝛ in eterna vita oĩs laboꝛ excludetur: ſꝫ humilitas semp stabit. De ꝫ dicet̃ sub sabbato ꝓme hebdomade q̃ dragesime. Itẽ in fine misse dicit̃. Benedicamus dño: de quo dictũ est in quarta pte sub ti. de oꝛone nouissima. Hoc etiã tpe coꝛrine in eccl̃ia suſpẽdunt̃ ꝺ q̃ dictũ est in ꝓma pte sub ti. de picturꝫ Porro eccl̃ia bis diebꝫ in magno certamine cõstituta in q̃dragesima freq̃ntat psalmũ Qui habitat qꝛ ille psalm⁹ informat in certamine positos spẽ suã in dño ponere: ꝛ oĩe adiutoriũ ab eo deposcere: de quo sub dñica sequenti dicet̃. Hoc tẽpoꝛe diaconus casulaꝫ sup humerũ poꝛtat: de quo dictũ est in secunda parte sub ti. de diacono Ab hac quoq̃ quarta feria vsq̃ ad dñicã palmaꝝ dicit̃ oĩ die ꝑfatio de ieiunio: etiã in dñicis diebus apud quosdã. In illa vero dñica: ꝛ sequentib⁹ diebus dicit̃ ꝑfatio de passione. Sed videt̃ esse incõgruũ: q̃ in dñicis diebꝫ can-

tet p̄fatio de ieiunio: cū in illis nō ieiunet. Et iō q̄dā dicūt in illis quotidianā p̄fationē. Sz licet nō ieiunet nūero: ieiunat tñ q̄litate. i. in cibo q̄dragesimali: sicut in alijs diebꝫ. Jn quibusdā tñ eccl'ijs incipiūt dicere p̄fationē de passione in dñica de passiōe. Et in quibusdā etiam dicūt p̄fationē de ieiunio vsq; ad q̄rtam feriā ante pasca. Uerū licet vt p̄missuz est quadragesimali ieiunio q̄d icipit i dñica q̄dragesime: supadditi sint quattuor dies: solēnitatesq; tñ officij q̄dragesimalis tp̄is incipiūt in eadem dñica sicut ꝓdus z nō añ: nec in hoc imutatio facta fuit q̄nquā potius ex incuria q̄z ex certa scientia hoc ꝓtigisse credak. Nam idē deberet esse caput ieiunij z officij. Et p̄m hoc videk q̄ in dictis q̄ttuor diebꝫ deberent imediate post missam dici vespere. Circa q̄d notandū est q̄ q̄dragesimale tp̄s est luctus z penitētie tempus: penitentes aūt dū ꝓuertunk ad chr̄m a tenebris ad lucem transeūt Uespertinū ꝑo tēpus ꝓpter defectū z obscuritatē impfectiōem designat: q; ergo penitētes nō impfectōi z defectui: sz potiꝰ pfectiōi z luci ꝑitatis insistūt. idcirco ꝓuenienter q̄ntū ad vesp̄as dictū tp̄s lucis ex institutōe gabiloñ. cōcilij ꝓuenik: vt sic statim post missam dicāt q̄ alias circa noctis tpa ꝓsueuerāt dici. Hoc tñ q̄ttuor p̄dictꝫ diebꝫ p̄cedētibꝫ nō seruak: q̄ diebꝫ quadragesimalibus superadditi ex alia causa fuerūt. Uel pōt dici: q̄ q; quadragesimali tp̄e ꝓpter dispositionē ad pascalē solēnitatē z correctionē delictoꝝ p̄teritoꝝ sanctionibꝫ opibus insistendū est. ideo ꝓuisum est vt eo tempe q̄ seruam⁹ illa ieiunia plures orationū suppli cationes ieiuni agamus: z ꝓpter hoc nō solum alias horas. verūetiā vesperas ante cibū dicim⁹. Predictꝫ tñ quattuor diebus ℞ nō seruak: ad repsentandū p̄mariā dispositionē penitentiū q̄ in suis p̄mordijs nō possunt tot sanctitatis obseruantijs insudare

Hoc tp̄e ꝺr ad horas cap'lum Conuertimini. Joel. ij. ca. Et illud Inter vestibulū: q̄d est ibidem. Et illud Clama ne cesses Esa. lviij. ca. Et illud Derelinquat impi⁹ Esa. lv. c. Et illō Frāge esurienti. Esa. lviij. c. Sane hec q̄rta feria: q̄ttuor ꝓuilegijs insignit. Primū est: q; tali die incipimus ieiunare: q̄d fit quadruplici ratione. Primo ꝑ eo q̄ chr̄s legit quarta feria suū ieiunium inchoasse. Quod inde videk: q; natus est die dñica: z siquis diligenter cōputet annos extūc vsq; ad triginta ℔m rationes cōpoti inueniet eū in tertia feria fuisse baptizatū: z seq̄nti die intrās in desertuz inchoauit ieiunium. Scō ideo in q̄rta feria ieiunium inchoamus: q; q̄rta erate Salomon tēplū edificauit: z nos quasi fundamentuz illi⁹ tēpli q̄d ex nobis extruik iacim⁹ ieiunando: vt in pasca tēplū dñi esse possim⁹. Un apl's. Templū ḋi sanctū est: quod estꝭ vos. Tertio ido in q̄rta feria ieiuniū incipit. cū em̄ eccl'a i diebꝰ dñicis q̄dragesime nō ieiunet ꝓpter gaudiū q̄d hz de resurrectiōe dñi q̄ in illo die facta est: in q̄ resurrectiōe dñs legit bis comedisse: semel cū discipul' eūtibus in emaus: z iterꝝ q̄n intrauit clausis ianuis ad discipl'os: z attulerūt ei ptē piscis assi et fauū mellis. ideo incipit ieiunare ab hac quarta feria antecedente dñicam illam: q̄ ꝓpter hoc vocak caput ieiunij. De ℞ etiaz iam p̄missum est. Quarto q; sīc iam dicek hoc tp̄e ad bellū ꝓcedim⁹. ideo q̄ttuor diebus hui⁹ hebdomade ieiunam⁹: vt quattuor armati virtutibꝰ: scz iusticia. fortitudine. prudentia. z tempantia. quattuor mala q̄ ꝑ primū parentē incurrim⁹ deplorem⁹. s. q̄ de paradiso eiecti sum⁹. q̄ in hac valle miserie cibis ad modū iumētoꝝ indigem⁹. q̄ in infernū descēdere timem⁹: q̄ in patria cū dño nō gaudem⁹. Quīto vt defleamus q̄ttuor mala q̄ fecim⁹: scz pcrīn cogitatiōis opis. ꝓsuetudinis. z locutiōis. Secundū ꝓuilegiū est: q; illa die audiunk ꝓfessiones publice penitentiū z eis pnie imponūt

Tertiū: q; tūc cineres capitibꝰ aspergunt vt iā dicek. Quartū: q; die ista fit ꝓcessio qualē ꝑ totū annū fieri nō ꝓtingit. penitentes nāq; tūc ab eccl'ia cuz ꝓcessione z cruce ejciunt: z in die cene in eadē recipiantur sicut sub illa die dicek. Processionez q̄dē facim⁹: q; tūc ad bellū ꝓtra hostes incedim⁹ q̄ quasi in expeditione a septuagesima vsq; tūc fuim⁹. Procedētes ergo ꝓtra hostes armis nostris armamur: q̄ sunt humiliatio. oratio. afflictio. z elemosynarum largitio. Humiliatio sicut iam dicetur est in cinere Oratio q; tunc dicimus: p̄ce dñe tc̄. Afflictio de qua in euāgelio. Cuz ieiunatis tc̄. Elemosynaꝝ largitio que marīe hoc tēpore freq̄ntanda est. Un Abscondē elemosynā in sinu pauperis. Talibus itaq; armis armati ad bella ꝓcedim⁹. Un collecta huius diei est concede nobis oipotens deus p̄sidia militie chr̄iane sanctis inchoare ie-

lunys ꝛc. Letę hac die officiũ vsq; ad nonã differim⁹: nõ tãtũ q; dñs hora nona expirauit: sz etiã ꝓpt̃ nr̃az gastrimargiã, adeo nãq; ventri dediti sum⁹ q audita missa statim ad cibũ currerem⁹: ꝛ de horis parũ aut nihil curarem⁹. Vñ in ꝓcilio gabiloñ, dr q ad missaz currendũ est: ꝛ auditis missarũ solẽnys: ꝛ vesptinis officys ac largitz elemosynis ad cibũ accedẽdũ est. Hac etiã die bñdicit cinis ꝛ in signũ humilitatz capitib⁹ aspgit sub his ꝓbis. Cinis es ꝛ in cinerẽ reuerteris: qõ dictũ fuit Ade Gen.iij. Et Job pniaz in fauilla ꝛ cinere egit: put legit Job vltio.c. Et dñs ait. In domo pulueris puluere vos aspgite. Mich.j. Itez legit Judith.xiij.c. q filij isrl̃ humiliauerunt aias suas in ieiunys: ꝛ erat cinis sup capita eoꝝ. Et abraaz inquit. Loquar ad dñm meũ cũ sim puluis ꝛ cinis Gen.xviij.cap. Et Mardoche⁹ indut⁹ est sacco, spargens cinerẽ capiti suo. Hester.iiij.c. Et filie sion cõsperserũt cinere capita sua. Thren.iij.c. Et hinc est q sicut ex hbro põtificali habet penitentes ꝛ morituri in signũ penitẽtie et humilitatis: ꝛ q terra ꝛ puluis sint se in cinere vel solo prosternũt: ꝛ ciliciũ induunt. Quod ex veteri testamento tractũ est. Legitur eni Esaie.lviij.c. q penitentes sacco et cinere sternũtur. Item Hiere.xxv.cap. Aspergimini cinere: q; cõpleti sunt dies vestri. Item Jone.iij.ca. Rex ninue indut⁹ est sacco ꝛ sedit in cinere. Itẽ Thren.iij.c. Virgines hierusalem accincte sunt ciliciis Itẽ in ps.xxxiij. Induebar cilicio. Fit etiã ꝟ ad ꝓcanduz q sic in electiõe Ade de paradiso maledicta fuit terra in ope suo, sic p hũilitatẽ pnie terra nr̃a scz libeꝝ arbitrium nostrũ bñdicit p pniaz vt nõ spinas ꝛ tribulos: sz dignos fructus pnie germiet. Inuitat aũt oẽs ad pniaz generalit cũ dr i antiphona Immutemur habitu ꝛc. ieiunem⁹ et plorem⁹ añ deũ ꝛc. Et ostendit causa q̃re homes debeãt ieiunare: scz q; dñs expectat eos ad pniam. Vñ introit⁹ est Misereris oim dñe ꝓpt̃ pniam: ꝛ est Sap.xj.ca. Omnes etiã orones q̃cunq; dicunt: faciunt ad idem. In epla q̃z Conuertimini ꝛc. que est Joelis.ij.ca. ad hoc inuitãtur generaliter parui ꝛ magni ꝛ vtriusq; sexus. Vñ dicit. Sanctificate ieiunũ, vocate cetum, congregate populũ ꝛc. Sequit responsoriũ. Miserere mei de⁹ ꝛc. qõ respondet epistole, ostẽdens triplicem effectũ pnie. Primũ: q; per eam habem⁹ remissionem peccatorũ: ꝛ collationẽ gratie: ꝛ conculcatiõem inimicorũ Unde sequit versus Dedit in opprobrium cõculcãtes me. Sequit tract⁹ Dñe nõ fm peccata nostra ꝛc. qui significat laborẽ qui in penitentia habetur. Et dicitur iste tractus vsq; ad dominicam de passione in secũda quarta ꝛ sexta feriis: vt in diebus arctiori ieiunio deputatis incepte penitentie memores orones ieiunio cõbinemus. In euãgelio aũt Cũ ieiunaueritis ꝛc. Matth. vj.ca. legitur de modo ieiunandi: vbi dicit. Tu aũt cum ieiunas vnge caput tuũ: et facie tuã laua. Quia oĩs penitẽs debet vngi oleo spũali: qõ est iocũditas mentis: tanq; athleta ꝛ pugil dñi: sicut habet in ecclesiastico. Oleum de capite tuo nõ deficiat. Et faciem tuã laua. id est interiorẽ hilaritatem exterius demonstra ne videaris hoib⁹ ieiunans. i. sic ieiuna vt nõ intendas fauorẽ humanũ: sed solius dei: et pr̃ tu⁹ q videt in abscondito reddet tibi. Offerẽda est Extabo: vbi est grax actio de impetrata remissione. Cõmunio est. Qui meditabit: i qua est alioꝝ exhortatio de legis meditatõe: et cõsonat euãgelio: q; meditari in lege ẽ thesaurizare in celo.

De quinta feria.

Equitur de quinta feria. Siquidẽ inuitati sũt oẽs in ꝓcedenti die: sicut ibi dictũ est ad pniam: Sz q; pnia cõsistit in trib⁹. s. in oratione. ieiunio. ꝛ elemosyna. iõ in tribus sequentib⁹ diebꝰ agit de his trib⁹: ꝛ ꝓmo de oratione in hac q̃nta feria: ꝛ ideo incipit introitus Dũ clamarẽ ad dñm Fit aũt oratio ab aliq̃. qñq; p se qñq; p alio Ut ꝟ oñdat q̃ntũ valet ab aliquo pro se facta oratio: sequit epla Egrotauit ezechias ꝛc. eſa.xxxviij. In q̃ ponit ecclia regẽ ezechiam in exẽplo q̃ oratõe p se facta impetrauit a dño. xv. ãnos diebꝰ vite sue supaddi. Ut etiã ecclia ostendat quãtũ valet oro p alio facta legit euangeliũ Cũ intraret iesus matth. viij. de centuriõe q̃ rogauit dñm p puero suo vt sanaretur: qõ impetrauit.

De feria sexta.

In sexta feria agitur de ieiunio: ꝛ ostendit quale ieiunium placet deo: scz spirituale nõ carnale. Unde epla agit de boc Clama ne

ceſſes ꝛc. Eſa. lviij. ca. ꝛ poſt Quare ieiunauimꝰ ꝛ non aſpexiſti ꝛc. Et dñs reſpondet. Nūquid tale eſt ieiuniū qđ elegi ꝓrorque re q̄ſi circulū caput ꝛc. Quaſi diceret. Nō placet mihi ſīc ieiuniū: q̄ aliq̄s ſe cruciet ī tātū: ſz q̄ diſſoluat faſciculos ipietatiſ. i. ab omni pctō abſtineat qđ fit p charitatem. Unū ſequit euāgeliū Audiſtis ꝛc. Matth. v. ca. agēs de charitate: vbi dicit. licet hoc in eccl̄ia non legat. Dictū eſt antiquis: nō occides. ego autē dico nō irāſceris.

De ſabbato.

N ſabbato agit

i eccleſia de elemoſyna et de ſabbato: quia p p̄miſſa tria. ſcz oratiōes ieiunia et elemoſynas venitur ad ſabbatiſmū mētis: vbi pena iā facta q̄ ſpectat ad pniam: ꝛ pax q̄ eſt quies ꝛ ſabbatiſmus mētis ſe oſculant. i. ꝙueniūt. Et ꝓpter hoc ſequit apte in ep̄la. Eſa. lviij. ca. Si abſtuleris de medio tui catenā pctōr ꝛ cetera que ibidē ſequūt tūc vocaberis ſabbatū dedicatū ꝛ cetera q̄ ibidē ſequūt. Et hoc idē dicitur in euangelio Cū ſero eſſet ꝛc. Mar. vj. cap. vbi ōr de diſcipulis laborantibꝰ in mari: p quos penitētes deſignant: q̄ dñs aſcendit in naviculā cū eis: ꝛ ſtatim facta ē eſt tranquillitas. Quia deo p̄ſente in corde hois pacificat anima: ꝛ tranquilluz fit ibi. Hoc ſabbatū licet habeat ep̄lam ꝛ euāgeliū: ſicut nōnulla alia per anni circulū: nō tamē eſt cantibus officiatū: q̄ ꝑm quoſdā nōdū erat ſolēni ieiunio deputatū. Hodie vero ieiunamꝰ: vt ad quietis eterne ſabbatum ꝓueniamus.

De p̄ma dñica quadrageſime.

N hac domica

i in q̄ cāratur Inuocauit me ꝛc incipit qu adrageſima: q̄ ſignificat tempus penitentie ſpiritualis: et vocatur dñica quintana: quia q̄nta ē a paſca. Quid autē ſignificent q̄nq̄ dominice quadrageſime. dictū eſt in p̄ma parte ſub ti. de picturis. Dicta eſt autē quadrageſima. licz in ea ſint q̄draginta duo dies vſq̄ ad paſca. Primo: q̄a eccl̄ia nō curauit de duobꝰ diebus: que minutias non attendit: ſed ſummā numeri ponit: q̄uis ſit parū plus vl̄ minus. Secūdo: q̄a quadrageſima nō ꝓtenditur niſi vſq̄ ad diez cene dñi. que eſt dies abſolutiōis. Nam per q̄drageſimaz bene obſeruatam ꝛ p veram penitentiā ꝓuenit homo ſpūaliť ad cenā agni. Unū in Apoc. Beatus qui vocatꝰ eſt ad cenā nuptiarum agni: ꝛ ꝑm hoc ſolum ſunt. xl. dies. Tertio q̄a filij iſrl̄ laborātes ī deſerto. xl. annis cibati mānā: p q̄draginta manſiōes venerūt i terrā p̄miſſiōis: q̄ etiā exēplo xl. diebꝰ ꝺliciis corpis abſtinētes ꝑbis vite reficimur: oratiōi vacamꝰ vt tandē p chām in terrā viuētiū introeamꝰ: ſic illi p Jeſum naue. i. p ioſue in terrā p̄miſſiōis introducti ſunt. Ideo aūt ꝑm Hiero. ſūt in ea. xl̄. dies: q̄a dñs venit ad nos p xl̄. generatiōes cōputatiſ ie conia p̄e: ꝛ ieconia filio ꝛ ipo dño. Sane totū tp̄s vite nr̄e q̄drageſima eſt Jeiunamꝰ aūt. xl. diebꝰ incipiētes a p̄cedenti q̄rta feria. Primo ꝑm Augu. q̄m matthe. xl. gnatiōes poſuit. Ad hoc eni dñs ſuo q̄ dragenario nūero ad nos deſcēdit: vt nos ad eū nr̄o q̄dragenario nūero aſcēdamus. Scōo ꝑm eūdē q̄a ad ħ vt habeamꝰ q̄nq̄ genariū q̄dragenario adūciendꝰ ē denarꝰ Ad ħ em̄ vt ꝓueniamꝰ ad requiem btām: ꝓptet nos toto tpe p̄ſiſ vite laborare. Unū et dñs cū diſcipul̄. xl. diebꝰ māſit: ꝛ pꝰ decimā diē ſp̄m ſctm̄ miſit. Jeiunamꝰ etiā. xl. diebꝰ. Hēl ꝛ moyſes ad accipiēdū legē ieiunauit xl. diebꝰ: ſīc ꝛ helias: dñs q̄z nr̄ q̄dragīta dies ieiunauit abſq̄ cibo: ꝛ ħ p inſtitutiōe ꝛ exēplo. Unū nōnulli vnā tantū q̄drageſimā obſeruāt. Illi ꝓ p merito ieiunauerūt. Cōmunꝰ tn̄ ē tres q̄drageſimas ſeruare: eo q̄ moyſes: vt tradunt hebrei. ter aſcēdēs ad dñm ieiunauit: vl̄ potꝰ tres q̄ ī tribꝰ legunť ieiunaſſe q̄dragenis. ſ. moyſes helias ꝛ dñs. Quare āt. xlvj. diebꝰ ſumꝰ in abſtinētia dictū ē ſub p̄cedenti q̄rta feria.

Cōſiderādū eſt aūt q̄ tp̄s q̄drageſime penitētie aſcribiť. pniē āt fructꝰ ſūt ieiuniū: vigilie: ꝛ alie carnis afflictiōes. Elemoſyna corpal̄ ꝛ ſpūal̄ ꝛ alia miſcōie opa Oīo ꝛ de p̄catio ꝛ alie ſp̄es ꝓtēplatōis. Flet⁹ lachrymē: ꝛ alia ſignia ꝓtritōis Jōēs ō his ꝛ ſili bꝰ ad pniam ꝓtinētibꝰ in nocturnis ꝛ diurnis officiis hac die ꝛ ſeq̄ntibꝰ legit ꝛ cāt eccl̄ia copioſe. et ꝓpt ħ ēt ħ tpe ōr regl̄arit octies ī canonicis horis p̄s ille pniaľ Miſere mei ds. Et ē notādū q̄ ꝓpt ieiunij p̄n cipiū ordo iterrūpiť hiſtoriaz. Luz em̄ ī ſeptuageſima ꝛ ſexageſima cantatū fuerit de adā: ꝛ ī q̄nq̄geſima ō noe ꝛ abraā. ī hac p̄ima dñica intponiť de fructibꝰ pniē. ī ſcōa ꝓo de iacob. ī tꝛia de ioſeph. ī q̄rta ō moy-

se. Antiq⁹ tres ĩstituit eccl'ia q̃dragesi-mas, de q̃ tractũ ẽ in gte ꝓma sub ti. ō eccl'a stic; sacris Sane q̃a vt dictũ ẽ ſb q̃rta feria cineꝝ, hoc tp̃s ẽ militie chr̃iane: z i q̃ diabol⁹ fort⁹ ꝫ nos insurgit iō ne hō despe ret: q̃i ꝓfortatiuũ q̃dã canit eccl'ia itroitũ Jnuocauit me zc. q̃ audito spe fit hō fort;. Uñ dic̃ apl's, Spe fortes ĩ tribulatõe gau dẽtes: z Esa. xxx. c. Jn silẽtio z ĩ spe erit fo rtitudo vr̃a. Siq̃dẽ in his duob⁹ ꝓsistit to ta fortitudo hois spũal': scz in silentio a tu-multib⁹ secl'i: nihil de his q̃ sũt seculi appe-tẽdo: z in spe etna desiderando. Per epl'az q̃ incipit Hortamur vos. ij. Cor. vj. c. ar-mat eccl'a milites suos q̃tuor cardinalib⁹ ꝑtutib⁹ ꝓmo fortitudie cũ dic̃. Ecce nũc tp̃s acceptabile, ecce nũc dies sal' zc. q̃ ibi de fortitudie dicũ': qz seq̃' Jn oĩbus exhi beam⁹ nos sic̃ dei ministros in mlta patiẽ-tia. Scõo tpantia cũ dic̃ Jn castitate z ie-iunijs multis. Tertio prudẽtia, cũ dicit, in scia. i. in prudentia. Sũt aũt idem subiecto scia et lõganimitas: qz scia z longanimita-te scimus ꝓuersari in medio prauę z puer-se natiõis: z bonitate z suauitate q̃ est ĩ spũ scõ hoc totũ ꝑ eodẽ sumit. Seq̃' in chari tate nõ ficta: quia oĩa sine fictiõe fieri dñt. Quarto iusticia: cũ dicit, p arma iusticie a dextr; z a sinistris. Post epl'az seq̃' mĩsoriũ. Angelis suis ōs mãdauit de te zc. vt sic se-cure hõ possit pugnare. Seq̃' tract⁹, Qui habitat in adiutorio, in quo agit de tẽtatio ne. Tractus vero ideo dicit: quia ibi osten ditur q̃ hec vita misera trahitur multis do loribus z laboribus. Et q̃a potest conq̃ri aliq̃s de inequalitate isti⁹ pugne: quia tẽta-tor potentissimus est: vt habek in Job. Nõ est potestas sub celo q̃ ei valeat cõparari. Et sapientissimus: qz multa vidit. Et cru-delissimus: q̃a vt dic̃ Hiero. Crudelis est et nõ miserebit. hõ aũt infirmissim⁹ z igno rans. ideo in tpo tractu ponit solutio hui⁹: q̃a hic ꝓmittit de⁹ inimicũ tentare: vt hõ ti meat z ad deũ ꝓfugiat: q̃a scit z põt z vult li berare: z sic in se nõ speret: ꝫ in deo q̃ ꝓmit tit q̃ liberabit si ꝓfugiat ad eũ. Vult ei de us vt hõ habeat tim̃orẽ de inimico forti: z spem de ꝓmissiõib⁹ futuroꝝ: z de dilectiõe dei vehemẽtissima. Ergo seq̃' q̃ vult eũ ꝓ tegere quẽadmodũ gallia ꝓtegit pullos su os ex amore vehemẽti: z ẽ spes ō custodia ãgeloꝝ. Hõ aũt si molak int' duas molas ti morẽ. i. z spẽ efficiet panis placẽs deo z sic vincet oẽm tẽtationẽ: siue sit leuis z occul ta: q̃ dicit timor nocturn⁹ siue leuis z ma nifesta: q̃ ōr sagitta volãs i die siue sit gra uis z occulta: q̃ ōr negociũ pãbulãs ĩ tene bris. siue sit gravis z apta: q̃ ōr demoniuz meridianũ. Hec q̃tuor genera tẽtationuz vincet q̃libet sic armat⁹: vt dictũ est. Sed ĩ euãgelio nõ sũt nisi tres tẽtatiões. vbi ōr. Duct⁹ est Jesus ĩ desertum zc. Mat. iiij. c. Et cõprehẽdunt q̃nq̃z oẽs tẽtatiões sub q̃-ternario: vt dictũ ẽ. q̃nq̃z sub ternario: vt in euãgelio. q̃nq̃z sub binario: vt ĩ eodẽ psal-mo iferi⁹. vbi ōr. A laq̃o veñtiũ. i. ab ope re malo. z a ꝙbo aspero. i. a pctõ oris. Ten-tat⁹ aũt fuit dñs a diabolo triplici tẽtatiõe scz tẽtatiõe gule: cũ dixit ei. Dic vt lapides ĩsti panes fiant. Lupiditatis. s. cũ dixit ei. Hec oĩa tibi dabo si pcidens adoraueris me. Et inanis gl'ie. s. q̃n diabol⁹ voluit eũ deiicere de pinnaculo: sicut fecerat alĩs p-dicatoribꝫ multis. Et vicit eũ dñs p auctoritates sacre scpture. q̃ significatuz est in ℞ q̃ Dauid lapidib⁹ sũptis ō torrẽte deic-cit Goliã. docẽs nos ōbere armari gladio ꝙbi dei ꝑter illa arma q̃b⁹ nos armat apl's ĩ epl'a hodierna. vt sic sufficient ad pugnaz armati sim⁹. Põt etiã dici q̃ a ꝓncipio se ptuagesime eccl'ia tot tribulatoĩb⁹ p̃ssa de sperãs clamauerat. Circũdederũt me gemi-tus mort;: q̃si a nll'a pte euadere posset. Jn ꝓncipio ꝙo septuagesime vbi etiã de ℞ dictũ z dicek ĩ q̃rta dñica. q̃si posita int' despati-onẽ z spẽ clamauit Exurge q̃re obdormis dñe zc. Jn ꝓncipio q̃nq̃gesime iã sperans clamauit Esto mihi dñe ĩ deũ ꝓtectorem. imo depcatiuã mutãs ĩ affirmatiuã dixit. dux mihi eris z enutries me. Nũc ꝙo ĩ ꝓn cipio q̃dragesime ostẽdẽs se eruditã dicit Jnuocauit me z ego exaudiã eũ. z epl'a ōr Jn tpe placito exaudiui te. Jn q̃dragesima dak nobis angeloꝝ custodia. Jn tractu diuina ꝓtectio: qz circũdamur scuto veritatis. Jn euãgelio ad exẽplũ saluatoris ab hoste tri umph⁹. cui dicim⁹, Uade retro sathanas Jn offertorio etiã diuina ꝓtectio notak cuz ōr. Scapul' suis obũbrabit t. zc Jn post-cõione demonũ subiectio. vbi dicit. Sup aspidẽ z basiliscũ. Ab hac die vsq̃ ad para sceuen opi unk' crucis: z velũ añ altare suspẽ dit. ō q̃ in ꝓma gte dictũ ẽ sub ti. ō pictur;

Hec dñica ꝓuilegiata ẽ. qz est ianua z li mes q̃dragesime. q̃ repñtat tp̃s q̃ filij isr'l morati sũt ĩ deserto. Tria q̃dẽ fuerũt in

ꝓpło ifrl'q̄z duo cōmēozauim⁹.ſ.pegriatō q̄ fuit ī egypto qñ Jacobz filiū ſui ꝓfecti ſt ī egyptū.captiuatio q̄ fuit ī babylone:z di ſperſio q̄ facta fuit a Tito z Ueſpaſiano p totū mōm quā nō cōmēozauim⁹.qz ab illa nunc̄ reuocabūt.de q̄ dictū ē.tradā eos ī manu de q̄ nō poterūt ſurgere. In hac dñica ad horas ōz caplm. Frēs bortamur ne ī vacuū zc.ū.ad Loz.vj.ca.z illō. Ecce nūc tps.z illō. In oīb⁹ exhibeam⁹.ibidē. Et fit bodie ſtatio apō baſilicaz laterañ.q̄ ꝯſtructa ē ī honozē ſaluatoꝛſ.z pl⁹ c̄ ꝓpbe Joā nis eo q⁹ officiū bodiernū ſaluatoꝛſ nr̄i ꝓpbetice reſonat felicitatē

De ſcḋa feria.

Ostquā domi-

p nus z apl'ſ armauerūt militez ſuū ñ r̄ſtat niſi vt pugnet.qz bo ſtes ſp pati ſūt. Qz ꝓo p opa miſcōie ſpēa luter z marie fit pugna iſta.ō de ipis ē feria iſta:q̄ agit de elemoſyna. Rurſus qz onus pugne nō libent ſuſcipiūt:niſi intuitu p̄miꝰ iō ī hac ſcḋa feria ē introit⁹. Sic̄ oculi ſeruoꝛ zc. Et dñs i epl'a. Ecce ego reꝛrā ouef meas zc.q̄ ſumpta eſt de Ezechiele.xxxiiij. oñdit p̄miū cū ōr Et paſcā eas. Qui ei paſcit dñm ī paupe:z dñs paſcit eū.ſicut ibi legiū. In mōtib⁹ iſrl'.i.ī manſiōib⁹ eternis. Jdē bī p euāgel'. Cū venerit filiꝰ zc. Mat. xxv.ca.vbi ōr. Uenite bñdicti zc. Eſuriui em̄ z dediſtis mihi māducare. Debem⁹ au tē hīe oculū ad ip̄m:nō tm̄ ſiniſtꝝ vt reſpi ciam⁹ penas eternas.z ꝓpter h̄ bonū facia m⁹.hoc em̄ eſſet timoꝛ ꝑuilis:ſz etiā dextꝝ vt ꝯſiderem⁹ p̄mia. Jſtū oculū vult nobis auferre diabol⁹ z nitit q̄ntū ꝑt. Uñ.j.Re gū.xj.c. Rex amonitaꝝ noluit inire fedus cū iabitis niſi erueret eis dextros oculos Similit vult facere nobis diabol⁹ vt non ſim⁹ apti ad pugnādū ſicut miles q̄ nō ba bet oculū dextrū.

De tertia feria

Ertia feria agit

t de oꝛone.z ſumit introit⁹ ō pſal mo q̄ eſt oꝛo Dñe refugiū fact⁹ es nobis. Pugnam⁹ ei orādo. Uñ Jeſus naue in eremo pugnabat:z Moyſes oꝛa bat.merito q̄ pugbat nō deficiebat.quia il le orando vincebat. Epl'a ꝓo Querite do. zc. Eſa.lv.c. docet nos oꝛare z inuitat nos ad oꝛonē. Querite dñm.ſ.derelinq̄ndo vi cia z pctā.qz mult⁹ eſt ad ignoſcendū. Nō em̄ cogitatōes mee cogitatiōes vr̄e. Que ſint ꝓo cogitatiōes eius oſtēdit Hiere.di cēs. Ecce ego cogito cogitatiōes pacis et nō afflictiōis. Si em̄ ex vero coꝛde rogaꝰ z q̄riꝰ ſtatim pacificaꝰ:q̄ntūcūq̄ deliq̄riti eū hō.z h̄ duz inueniri pōt.ſ.in p̄nti. Ecce oſtendiꝰ effect⁹ oꝛonis:qz p eā hō deo pa cificaꝰ. Jdē etiā habeꝰ p euāgeliū Cū itraſ ſet. Mat.xxj.c. In q̄ ōr.poſtq̄ eiecit emē tes z vēdētes de tēplo dixit. Dom⁹ mea.i. hō in q̄ habitat.dom⁹ oꝛonis vocabiꝰ. In epl'a monemur ad petēdū vt habitet ī nob in euāgelio.vt det nob etna gaudia. Lete raq̄ ī graduali/offerēda/z poſtcōione can tanꝰ ſūt q̄rentiū dñm oꝛones z ꝓſolatiōes z gratiaꝝactiōes.

De quarta feria.

Arta feria eſt

q de ieiunio. Sed qz illa dies eſt ſeptia a capite ieiunij.ſeptim⁹ āt numer⁹ z ſeptuageſim⁹ idē ꝓcāt. Jdē em̄ ſi gnificat numer⁹ multiplicat⁹ z numer⁹ mlti plicās. Septuageſim⁹ ꝓo ꝓcat libationē a captiuitate.iō ī itroitu q̄ eſt Remiſcere zc. petit libatiōem.ſ.q̄ bī p ieiunij. Et ī epl'a zī lectōe monemur ad ieiunij exēplo moy ſi z helie. Lectio q̄ legiꝰ ꝓpt oꝛdies ſūpta ē de Exo.xxxiij.c. Aſcēde ad me ī montē zc. Epl'a ꝓo ō tertio Reg.xix. Uēit helias zc. Quale āt ieiunij debeat eſſe.ſ.ſpūale:mō ſtraꝰ nob p ieiuniuz Moyſi.vtilitas ꝓo p Heliā. In azymo em̄ cibo pueniebꝰ vſq̄ ad mōtē dei oꝛeb.i.ad altitudinē meſe illi⁹.q̄ comedem⁹ ſup̄ meſam p̄tis chr̄i ī reḡ ſuo. Per ieiunij q̄dē ira dei tēperaꝰ z mitigaꝰ qō oſtendiꝰ p euāgeliū Mat.xij.c. Acceſ ſerūt ad ieſum zc. an q̄ habeꝰ de niniuitis q̄ irā dei tēperauerūt p ieiunij ſuuz. Et nota q⁹ in hac feria ſolēnitas ieiunij duplicaꝰ.qz ieiunaꝰ tā rōne q̄dragelime q̄ rōne ieiunij q̄ttuoꝛ tēpoꝛ. Quia ꝓo penitētiuz aſper⁹ ieiunantiū coꝛpa deſiccant in bis nō habi tat.ſicut ōr ī euāgelio:ſp̄us īmund⁹:q̄ am bulat p loca arida querēs requiē z nō inue nit. Coꝛpa em̄ ieiunijs deſiccata faſtidit. Jō ad ieiunia libētius appetēda Moyſi z Helie p̄mittunt exēpla.q̄z vterq̄ in ſingul lectōib⁹.xl.diebz.z.xl.noctib⁹ ieiūaſſe phi bet Itaq̄ ꝓpt ieiunij gemiatōz.ſ.q̄dragelī

me ꝛ q̃ttuor tẽpor. duo ꝑsus in gd̃uali ponunt Ea q̃ in itroitu: gd̃uali: tractu: cõione ꝛ offerẽda cãtant: sũt ꝓsolatiões ꝛ oiones vt ieiunãtes a tribulationib⁹ eripiant. ꝛ ne bis q̃ ieiunijs affligunt inimici dominent Hec q̃rta feria in b̃ ꝓuilegiata ẽ. qz illi q̃ ĩ sabbato seq̃nti ordinãdi sũt interrogant ꝺ scripturis sacris ꝛ examinant. De q̃ ꝛ quare due lectiones legunt ad missam sub quarta feria tertie hebdomade Aduentus dictum est.

De quinta feria.

Vinta feria est

q de ꝓfessiõe ꝑ quã etiaz pugnat. Et ẽ itroit⁹ Cõfessio ꝛ pulcritudo. Est ãt triplex ꝓfessio. ſ. fidei: pcti ꝛ bũilitatis. Qui babz bãc ꝓfessiões pulcritudo ẽ in ꝓspectu ei⁹. In ꝓspiciẽdo em̃ deũ humiliam⁹ nos ꝛ deo siles sum⁹ imitãdo ipm. Epla ꝑo. ſ. Orauit esdras ꝛc. sumit de Esdra. ix. c. In q̃ est oro esdre ꝛ ꝓfessio. q̃ orauit sic etiã daniel orauit Peccauim⁹ ꝛ iniuste egim⁹ ꝛc. Et ꝑ istã ꝓfessionẽ meruerit remissionẽ pcõr. Et ita ostẽdit effect⁹ ꝓfessiõis. In alijs ecclijs legit epla Fact⁹ ẽ sermo dñi. Ezc. xviij. q̃ etiã loq̃t ꝺ effectu ꝓfessiõis. Euãgeliũ. Egress⁹ iesus ꝛc. Mat. xv est ꝺ muliere chananea. q̃ ꝓfessionẽ fidei cũ dixit Dñe adiuua me. ꝛ ꝑ ꝓfessionẽ bũilitatẽ: cũ dixit. Nã ꝛ catelli ꝛc. meruit filie sue sanitatẽ. ꝛ dictũ ẽ ei. Mulier magna ẽ fides tua. Quidã aũt legũt euãgeliũ ĩ q̃ iudei gl̃iantes q̃ eẽnt filij Abrae ꝙicunq̃ nõ essẽ filij abrae: qz nõ faciũt opa ei⁹. sed esse ex ꝓie diabolo ei⁹ opa faciẽdo. Vl̃ vt q̃busdã mors ẽ legit euãgeliũ qñ alij legũt feria q̃nta scq̃ntis hebdomade de diuite q̃ apud inferos cruciat. patrẽq; vocãs ꝛ depcans abrahã nõ vt filij⁹ exaudit. Dis ꝓsonat illud ꝓphet̃icũ qñ ĩ epla ꝑmittit. q̃ si vir iust⁹ genuerit filiũ sanguinẽ effundentẽ ꝛ vniuersa detestãda facientẽ: ipe q̃dẽ in iusticia viuet. filij⁹ aũt ei⁹ q̃ opat⁹ ẽ iniq̃tatem morte morietur. Cetera q̃ sũt ĩ introitu: graduali et offerẽda sunt laudes ꝛ oiones iusti. Cõio Panis quẽ ego dedero. Joã. vj. declarat. vñ iust⁹ viuat. ſ. de carne chr̃i. Et attẽde q̃ ãnte ferie ꝓpria oli n̄ hẽbãt officia. sed a dñicis estiualib⁹ i officiabant. ꝛ eaꝝ euãgelia nõ sũt ꝺ ieiunijs istituta: ſz de diuite et lazaro ꝛ vidue filio suscitato. Oli etem̃ nõ ieiunabãt: ſz vt i dñicis. solẽniz abãt. Sed postmodũ a greg. minore q̃nte ferie q̃dragesime fuerũt adiũcte ieiunio. put dictũ est sub septuagesima ꝛ inofficiate. Et inde ẽ q̃ varietas epl̃aꝝ ꝛ euãgelioꝝ ĩ q̃ntis ferijs repit̃ De b̃ dicet sb̃ q̃nta feria seq̃nt⁹ hebd̃.

De sexta feria.

N sexta feria que

i ẽ nona dies ieiunij: q̃ nũer⁹ ẽ angelic⁹. petit ecclia liberari ab oĩb⁹ tribulatõib⁹: ꝛ ẽ introit⁹. De necessitatib⁹ ꝛc. ꝛ fit b̃ ꝑ ãgelos ꝛ marie ꝑ angelũ magni cõsilij ꝛ iõ legit euãg. ioã. v. Erat dies fest⁹ ꝛc in q̃ ꝺr. Angel⁹ dñi descẽdit ĩ piscinã ꝛ mouebat aq̃ ꝛ sanabat vn⁹. Jõ vn⁹: qz tm̃ vnitas ecclie sanat. Sz ne ĩ ꝺdictõe peccem⁹ sic iudi q̃ dicebãt istõ puerbiũ ironice. ꝓfer nr̃i mãducauerũt vuã acerbã ĩ dẽto ꝛ dẽtes filioꝝ obstupescũt. i. nos punimur ꝓpt̃ b̃ qõ nõ ẽ iustũ. iõ legit epla ꝺ ezech. xviij. Ala q̃ peccauerit ipa morietur. Filij⁹ ñ portabit iniq̃tatẽ pr̃is nisi imitet pr̃ez ĩ malicia. vidicat ei dñs iniq̃tatẽ pr̃m ĩ filios ĩ bis q̃ odert eũ

De sabbato.

Ostea vero nõ

p restat nisi sabbatiſm⁹. Et ẽ epla ꝺ sabbato mẽtz Frẽs hortamur vos. Per sabbatũ ꝑo mẽtz venit ad sabbatũ etnitatz: ꝛ iõ ꝺr euãgeliũ ꝺ trãsfiguratõe dñi in q̃ apparuerũt tm̃ moyses et helias q̃z exẽplo aiat ecclia ad ieiuniũ Jn missa b⁹ diei lctõ pria ẽ. Orauit moyses. deut. xxvj. Scda ẽ. Dixit moyses filijs isrl̃. ibidẽ. xj. Tertia ẽ Orõez faciebãt. ij. mach. j. Quarta Miserere nr̃i ecci. xxxvj. Quita ẽ. angel⁹ dñi. ꝺ q̃ dictũ ẽ sb̃ q̃rta feria etie hebdõade de aduẽtu. Qz g̃ ꝓ ordinãdis orat ecclia cãtat introitũ. Intret ĩ ꝓspectu ꝛc. Et graduale ꝓpit⁹ esto ꝛc. ꝛ ptector nr̃ ꝛc ꝛ cõuertere dñe ꝛc. ꝛ dirigat ꝛc. ꝛ ad dñm cũ tribularer ꝛc. Ad q̃nq; lectiões flectit genua. vt q̃nq; sens⁹ ordinandoꝝ a dño dirigant. Qz vero diaconi et sacerdotes tãq̃ pfectiores etnis intẽdere tenẽt. inꝺ ẽ q̃ añ sextã lectionẽ siue añ epl̃az nõ ꝺr flectam⁹ genua. sicut nec añ euãgeliũ. Hoc etiã fit ꝓpt̃ reuerẽtiã aplice lectiõis Et ꝓpt̃ eandẽ etiam cãm ad orõez sup ppl̃m genua nõ flectim⁹: sed solũ capita inclinam⁹. Rursus qz multũ valet depcatio ecclie assidua. Quis enĩ q̃ nõ audiat in tribulatiõib⁹. Idcirco q̃nto loco legit lectio de trib⁹ puer⁹ de camino ignis li-

berat⁹,ꝛ sequunt grāꝝ actiōes ī cāt̄ico,Benedict⁹ es dñe ꝛc̄,Quia ꝓ officiū p̄dicatiōis etiā ad subdiaconū ꝑtinet,idcirco seqūtur epl̄a Pauli,j.Thes.vl.Rogam⁹ vos corripite inq̄etos:ꝯsolami pusillanies ꝛc̄. Officiū ei p̄dicatoꝛ̄ ē alios corripe ꝛ reliq̄ facere:q̄ ī epl̄a ipa docēt,ꝛ ita ipa epl̄a ꝑtinet ad ordiatos saltē ī sacris.Deinde seq̄tur tract⁹,Laudate dñm o.g.in q̄ oēs iuitant ad dei laudē,q̄ mīstros suos sua miſi cordia ꝯfirmat.Tract⁹ ḡ ꝛ cāticū B̄ndict⁹ es sūt ordiatoꝝ,ꝛ q̄ sacerdotes ī vīt̄ pfectū cōmutari dñt,q̄ mīsterio pāis ꝛ vinū trāssubank ī corp⁹ ꝛ sāguinē dñi,ide ē q̄ legit euāgeliū ꝺ trāsfiguratōe.Assūpsit iesꝰ petꝝ ꝛc̄.Hat.xvij.c.Debēt ei trāsfigurari ita q̄ ī eis non appareat nisi resurrectio ꝺi.Sꝫ q̄ ī p̄nti sine tribulatōe aut vīt aut nūq̄ ee possum⁹,ꝛ ꝓptea sp ad dñm clamā dū est,inde ē q̄ seq̄t offertoriū Dñe de⁹ salutis mee ꝛc̄,ꝛ postcōio.Dñe de⁹ ī te speraui ꝛc̄.Priuilegiatū est ħ sabbatū:q̄ in eo ordines celebrank.

De scꝺa dūica q̄dragesime.

Ec secunda do:

b minica intitulat dñica vacat,p eo q̄ caret ꝓprio officio.Jō āt caret officio nā cū ī p̄cedēti hebdomada occurrūt q̄tuoꝛ tpa,i q̄ꝝ fine ordies celebrā tur habebat antiq̄ ecclie istitutio vt p⁹ finē diei sabbati īcipet officium ordinū,ꝛ ī die dñica termiaret,ꝛ ita officiū qꝺ ī fine diei sabbati īcipiebat vsq̄ ī diē dñicā,ptēdebatur,ꝛ sic tūc ipa dñica ꝓprio caret officio. Uel q̄ difficile erat a sexta feria vsq̄ ī diē dñicā nil comedere:factū ē vt ī sabbo ordines celebrent,ꝛ ī die dñica q̄ vacat officio officiū q̄rte ferie p̄cedēt⁹ repetat.Pōt etiā dici q̄ ecclia suspēdit organa sua ī hac dñica q̄ ē ānta a septuagesima ad silitudinē populi q̄ existēs ī captiuitate nec altare nec tēplū habuit imo organa sua suspēdit:q̄re ꝓprīū ñ bz officiū.Sicut āt dñica ista vacat ab officio ꝓprio:ita ꝛ oēs ānte ferie q̄dragesime: q̄ndā ꝓprio carebāt officio,put sub ānta feria dicet. Et attēde q̄ hec dñica vacat solū cātu diurno,nec vacat oīno officio nec euāgelio,ꝛ iō solū ī ḡduali ꝺz intitulari dñica vacat,ꝛ ñ ī ātiphōario:nec ī euāgeliario.Et ī q̄busdā ecclīs ꝺr euangeliū Egress⁹,qꝺ dictū ē i p̄ria ānta feria. In aliis,assūpsit iesꝰ petꝝ.Uel ī p̄cedēti dñica dictū est q̄ in ipa dñica armauit dñs milites suū q̄tuoꝛ cardinalib⁹ ꝓtrib⁹ ꝛ gladio ꝓbi dei.Sed q̄ vt p̄missuꝫ est in scꝺa feria pugna nō libent suscipik:nisi p̄miū oñdak, iō agik in hac scꝺa dūica de b̄ndictiōe:q̄ est q̄tuplex,scz b̄ndictio liberatiōis,gr̄e,augmēti gr̄e,ꝓtēplatiōis ꝛ glie.Qꝛ ꝓ b̄ndictio illa impetrak q̄ oꝛonē,iō dūica ista cōsistit in oꝛone.Un dic̄ ī introitu.Remisce re miserationū tuaꝝ ꝛc̄.petēs cātu lugubri liberationē a vicijs ꝛ peccatis ꝛ spiritib⁹ imūdis.Hec ē ꝓma oꝛio ꝛ fcat ꝓmā ꝺi b̄ndictionē,s.liberatiōis.In epl̄a ꝓ o q̄ est Rogam⁹ vos ꝛc̄.j.thes.iij.petit sibi dari scꝺaz b̄ndictionez scz gr̄e siue gr̄am ad bene ambulandū ꝛ bene agendū dicēs.Hec ē ei voluntas dei vt digne ambulem⁹:vt sciatu⁹ q̄sq̄ vas suū possidere in sctificatiōe,s. vt sit celeste corp⁹ ꝛ celestia appetat:ꝛ in bono re scz vt sit ꝺo dignū tēplū:qꝛ sedes dei ꝛ tēplū spūssctī sūt nr̄a corpa vt ait apl̄s.Dis q̄ caste ꝛ pie viuit tēplū dei est ꝛ spūssctī sedes.Et in hac sola dūica idē ē ḡduale ꝛ tract⁹ eo q̄ ipa tota ꝯsistit in oꝛone liberatōis Dio exp̄mit laborē ꝛ plāctū:q̄ duo fcāt in ḡduali ꝛ tractu.Est āt ḡduale. Tribulationes ꝛc̄.Tract⁹ ē.de necessitatiꝺ ꝛc̄.Alīq̄t dicūt tractū,dixit dñs mulieri,q̄ est matth. xv.Tertia b̄ndictio,est b̄ndictio augmenti gr̄e,Quarta ꝓtēplatōis.Quinta b̄ndictio glie.Qꝛ ꝓ b̄ndictiōes hmōi nō babēt vel ꝓkuank sine magna lucta,iō in nocte no officio de lucta iacob cū angelo ꝛ in vtero agitur:vt exēplo iacob supplantem⁹ frēs nr̄os malos,s.si q̄d nob inferūt iniurie dissimulātes Et fit pug̃ ista ī vtero rebecce,i.ecclie Rebecca ei gr̄a interp̄tat. In p̄mo rīsorio ī nocte agik de augmēto gr̄e,dixit ei Isaac ad filiū tolle arma tua pharetrā et arcū ꝛc̄.Arma p̄dicatoꝝ sunt sacre scripte:q̄ dicūt pheratra:qꝛ ꝺ eis sumūt sagitte ad p cutiendū diabolū.Jacob igik,i.ver⁹ p̄dicatoꝛ venak ꝛ interficit boies bona venatiōe et interfectōe:scz p arcū sacre scripture:ꝛ ī se occidit bestias,i.vicia ꝛ pcā,s.porcū luxurie ꝛc̄,ꝛ tūc cenat cū eo isaac,i.ris⁹,s. dñs q̄ delectak in talib⁹.Sūt ei ei delicie cenare cū talib⁹.Un scꝺz rīsoriū ē Ecce odor filij mei sic̄ odor agri pleni,i.padisi Hoc etiā ē id qꝺ supra dic̄ apl̄s vt sciat vnusq̄sq⁹ vas suū possidere in sanctificatione et honore. Sequit versus,Qui maledixerit ei,sit ille maledictus. Omēs enī q̄ populo christi-

ano iunioꝛi maledicũt: malidicti sũt: vt in deigentiles ꝛ alij Jn tertio respõsoꝛio dicitur. Det tibi dꝰ de roze celi ꝛ de pinguedine terre abundantiã: esto dñs fratrũ tuoꝛum: seruiant tibi tribꝰ ꝛ populi. Hec benedictio dat ecclesie vt oĩbus populis dñet. Jsta vero tria respõsoꝛia sunt septimi toni ad significandũ qꝫ ipa ecclesia impetrat nobis gr̃am septifoꝛmẽ spũsscti. Jn secundo nocturno in q̃busdã ecclesijs est responsoꝛiũ. Si dñs ꝛc̃. Jn cuius versu ꝺꝛ Jacob erexit in titulũ lapidẽ: fundens oleũ desup Quod nos facimꝰ cũ imitatione christi bona agimꝰ. Ungimꝰ em̃ eũ ꝑ fidẽ. cũ ipm hominẽ plenũ gratie esse credimus. Et duo responsoꝛia sunt de ꝑmo ꝛ vnũ de sexto tono: qꝛ de christo agũt q̃ est ꝓncipiũ ꝛ finis: et in sexta etate vnctus fuit oleo letricie ꝓ participibꝰ suis. Jn septimo ꝯo responsoꝛio ozat iacob. Erue me ꝺ manu fratꝛ mei qꝛ valde eũ timeo. Ualde em̃ debet timere sanctus: ne coꝛrumpat a malis. Jn octauo vero respõsoꝛio agit de benedictiõe ꝓtemplatiõis. Uñ ibi habet de lucta iacob cum angelo: qꝛ per ozationẽ debemꝰ luctari cũ dño: donec habeamꝰ statũ ꝓtemplatiõis. Et dixit ei angelus. Dimitte me auroza est id est satis habes fidem vel charitatem vel gratiã: nec debemꝰ dimittere donec de luctatione ꝓtra vicia faciat nos cõtemplatiuos: qꝛ regnũ celoꝝ vim patit: ꝛ violenti rapiunt illud. Tũc aũt videt sine nubilo peccati. Uñ in nono respõsoꝛio dic̃ iacob. Uidi dñm facie ad faciẽ. i. sine nubila pcti nõ sine velamine creaturaꝝ. Hac rõne ecclia parisien. ꝺꝛ legere hac die euãgeliũ de trãsfiguratõe: q̃ est bñdictio glie: ꝛ ita pat etq habitat bñdictiõe liberatiõis: gratie ꝛ augmenti gr̃e ꝛ ꝓtemplatiõis: ꝛ sideratio premio glie: libẽt ꝛ fortit pugnãt milites chr̃i.

De secunda feria.

Ecunda feria est

f de ozatiõe. Uñ in epla q̃ incipit. Ozauit daniel ꝛc̃. Danielis. ix. ostendit q̃ntũ valet ozatio cũ ieiunio. Daniel id est vir desideriozꝫ: ozauit ꝓ populo suo ꝛ abstinuit a regalibꝰ cibis: ꝛ vsus est leguminibꝰ: ꝛ ideo exaudita est ozatio eiꝰ sic̃ ei dictũ est ab angelo. Sed qꝛ nil valet ozatio nisi q̃ fit in cognitiõe dei. ideo sequitur euãgeliũ Joãnis. viij. Ego vado ꝛ q̃retis me: ꝛ nõ inuenietꝭ dicit dñs iudeis. Et iterum. Ego sum desursum ꝛc̃. ego nõ sum de hoc mũdo. Et nõ cognouerũt eũ: ꝛ ideo ad huc manent in peccatis suis. Ibi itaq; diuidit dñs spirituales a carnalibus. id est aquas q̃ sunt sub firmamẽto ab his q̃ sũt sup firmamentũ. Et ita huic secũde ferie cõpetit opus secũde diei: ꝛ ideo introitus est de secũdo tono. Carnales em̃ nõ possunt ozare deũ: qꝛ nõ cognoscunt eũ. Nam q̃ in carne sunt. deo placere nõ possunt. Nempe ea q̃ in introitu. graduali. offerẽda ꝛ cõmunione cantant: sunt ozatiões: ꝯsolationes ꝛ laudes cõuerse gẽtilitatis cui dñs exhibuit intellectum.

De tertia feria.

Ertia feria est de

t ope diei tertie: qꝺ est. Cõgregent aque omes in locũ vnũ ꝛ terra fruct̃ificet. Hoc fit qñ homo nõ curat de voluptatibꝰ carnis: ꝛ ieiunat ꝑ charitatẽ. Jeiunium laudabile est: vt hõ nõ sit multũ curiosus de cibo coꝛpali: vt ꝺꝛ ī euãgelio Nolite soliciti esse. solicitudine scꝫ suffocante: sed solicitudine puidentie possumꝰ ꝛ debemꝰ Jdeo introitus est. Tibi dixit coꝛ meũ exq̃ siuit te. tertij toni. ꝓpter opꝰ tertie diei. Jn epla ꝯo. Factus est sermo dñi ꝛc̃. iij. Regũ xvij. hortat ecclia vt non simꝰ multũ solicit̃i: ꝛ hoc ꝑ beliam: q̃ pastus est a vidua sareptana: ꝛ a coꝛuo: ꝛ ipse etiã pauit viduã dicens. Hõ deficiet farina hydrie. id est gratia de coꝛde. nec oleũ de lechito. i. gratia seu vnctio spiritualis desup. Hoc idẽ hortat ꝑ euãgeliũ. Sup cathedrã moysi ꝛc̃. Math xxiij. ca. vbi sequit. Unꝰ est magister vester et vnus est pater vester qui in celis est: qui habet curã de oĩbus Rursus sareptana mulier in introitu affectũ ad chr̃m ostendit dicẽs. Tibi dixit coꝛ meũ Jn graduali. seipaꝫ consolat ꝛ hortat dicens. Jacta cogitatũ tuũ. Jn offerẽda miscꝺiam petit Jn cõmuniõe quasi secura se mirabilia narraturam promittit.

De quarta feria.

Arta feria est

q de penitẽtia: q̃ feria est dies penitẽtie. Jn illa enim tradit̃ est salua coꝛ. Et oñdit in epistola. Ozauit hester ꝛc̃. Hester xiij. q̃ntũ eam ozatio faciat efficaꝫ

cem p oratiōnē hester.q̄ cū regina exisseret induta fuit cilicio:z p oratiōez impetrauit suspensionē aman in patibulo: qō parauerat mardocheo. Quia vero pnia ꝯcipitur timore iudicij,ideo de psalmo penitentiali q̄ intitulat̄ p octauā resurrectiōis.scz Domine ne in furore:sumit̄ introit⁹, Ne derelinquas me ⁊c̄.Quia ꝯo nō valet penitentia nisi imitet̄ chr̄m,ideo sequit̄ euāgeliū. Ascendēs ihesus ⁊c̄. Matth̄,xx.ca. de cruce chr̄i:vbi habet̄.Ecce ascendim⁹ hierosolymā.Et seq̄tur ibidē de filijs zebedei qui petierūt vt vn⁹ sederet a dextr̄ ⁊ ali⁹ a sinistris.Et dixit eis dñs.Potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹ sum ⁊c̄.Qui nō biberit de calice pnie:nō bibet de calice gl̄e.Et p⁹ pōit se chr̄s apl̄is ī exēplū q̄ ō ħ irascebāt.

De quinta feria.

Quinta feria est

q de piscibus et auib⁹,i.de nō cōfidētib⁹ in dño ⁊ ꝯfidentib⁹ in homine:de q̄bus habet̄ in epl̄a.Maledictus homo q̄ ꝯfidit in hoīe.Hiere.xvij.c. ⁊ ponit carnē brachiū suū ⁊c̄. Et post. Benedictus vir q̄ ꝯfidit in dño. Et hec ostendunt p euangeliū. Homo quidam ⁊c̄.Luce.xvj qō est de diuite ⁊ lazaro Dives enim nō cōfidebat in dño : et ideo in inferno posit⁹ est: paup vero ꝯfidebat:⁊ ideo in sinu abrae recēscit. In offertorio vero, ꝑcatus est moyses ⁊c̄.oñdit̄ q̄ ozo iusti efficax ē.Moyses em̄ erat ouis:q̄ mansuetissim⁹ hoīm fuit: ⁊ est forma ieiunij:⁊ placationē impetrauit sup irā:qua dñs iratus erat iudeis ꝓptervitulū cōflatilē. Rursus quidā hodie legunt euāgeliū in quo docet/dñs non in hois:sed solius dei testimonio cōfidendū. de seipso em̄ loquens ait.ſm carnis fragilitatē.Si ego testimoniū ꝑhibeo de meipo.testimoniū meū nō est verū. Et infra. Ab homine testimoniū nō accipio.Et infra.Habeo testimoniū maius Joāne. His ꝯsonat p̄missa lectio de Hiere. Maledict⁹ homo qui ꝯfidit in hoīe ⁊c̄.Et infra, Benedictus vir qui cōfidit in dño.Cōfidens igitur orat in introitu ⁊ in graduali : ⁊ etiā in offerenda in ꝑsona moysi.in qua fit ꝓborū repetitio: q̄ sepe ad dñm p populo interc̄sit. De ħ etiā dictū est sub secūda dñica post epiphaniā.Cōmunio Qui manducat Joānis.vj. cap̄.ostendit quid vtilitat̄ ꝓueniat ꝯfidenti:scz q̄ in chr̄o maneat et chr̄ist⁹ in eo. Et hec cōmunio bene ꝯgrueret sabbato ante dñicam palmarū. Notandū aūt est q̄ sicut p̄cedens dñica vacat ab officio ꝓut ibi dictū est,ita ⁊ omēs quinte ferie in q̄dragesima quondā ꝓpio carebant officio: exceꝑta forte quarta feria cene dñi. Illa tamen mutuat introitū a tertia feria illā p̄cedenti Haz sicut q̄libet q̄nta feria autoritate mei chiadis pape soluta erat a ieiunio: ita ⁊ ab officio Unū btūs Gregor⁹ nullū in q̄nta feria instituit officiū. Nihilo min⁹ tamē hore ⁊ matutine ac vesp̄tinū officiū cantabāt Unde necessariū erat vt sup bñdict⁹ ⁊ magnificat antiphone de euangelijs alioꝝ dierū sumpte dicerent̄. Sed Gregor⁹, ū, instituit ieiuniū ⁊ officiū quinte ferie:ea tamē q̄ prius instituta erāt de matutinis ⁊ vesp̄tinis officijs nō mutauit. Et inde est q̄ antiphone q̄ cantant̄ sup benedict⁹ ⁊ magnificat:in q̄ntis ferijs nō ꝯsonant euangelijs illius diei. De hoc in quinta feria p̄cedentis hebdomade dictū est.

De sexta feria.

Exta feria agit de

s opere sexte diei,in q̄ fact⁹ est homo et hortat̄ nos ecclia ad mānsuetudinē ⁊ patientiā:vt oēm irā de cordib⁹ nr̄is remoueam⁹:⁊ hoc exēplo ioseph ⁊ chr̄i. Et ē epl̄a.Dixit ioseph genī. xxxvij. de ioseph q̄ multa passus est a frib⁹ suis: ⁊ tñ sublimatus est velint nolint. In euāgelio. Matth̄ xxj.ca.monemur ad p̄dicta exemplo chr̄i. Hō erat p̄familias:q̄ plantauit vineā,i.iudaicū pplm̄ p doctrinā legis. Ad vltimum misit filiū suū ad cultores vinee quē interfecerūt ad quos pri⁹ miserat seruos q̄s etiā interfecerūt. Per hoc aūt scz p mānsuetudinē ⁊ patientiā satiabimur in futuro. Ūñ introitus est. Ego aūt cū iusticia apparebo in ꝯspectu tuo:satiabor cū apparuerit gloria tua. Ad tolerādas etiā p̄secutiōes ꝓpt iusticiā hortat̄ in graduali. Ad dñm cū tribularer ⁊c̄.⁊ in offertorio. Dñe in auxiliū:⁊ in Cōmunione. Tu dñe seruabis.

De sabbato.

Abbatum est de

s conuersione vel cōfessione p q̄ hō cessat ab ope ꝓuili:⁊ sic sabbatizat et recipit bñdictionē a dño: q̄ benedixit die septime. Ad hoc aūt instruimur p legem

dñi ⁊ grãm spũssancti. Uñ introitus est de lege. Lex dñi ⁊c. ⁊ est ꝓmi toni: q⁊ cõuersio ad deũ est ꝓncipiũ bone vite. Uñ sequitur Cõuertens alias. Sequit. Justicie dñi recte letificãtes corda: q⁊ dant sabbatũ spirituale. Et hec ꝓncipaliter habent ꝑ gratiã: quod ostendit ꝑ epistolã. Dixit rebecca ⁊c. Gen. xxvij. i q̃ habet q̃ rebecca monuit iacob vt afferret pri suo isaac duos hedos. Per rebeccã gratia dei intelligit: que nos monet ⁊ inspirat nobis offerre deo abominationẽ de pctõ ⁊ ꝓfessionẽ q̃ ꝑ hedos designat. Hedus ei aial fetidũ est: ⁊ bz carnes sapidas. Cũ em̃ hoi fetet pctm̃ suũ ꝓfitet illud: qõ valde placet deo et angelis ei⁹: q⁊ gaudiũ est angelis dei sup vno pctõre penitentiã agẽte. Sequit aũt i epistola de roze celi. id est de gra celesti: ⁊ de pinguedine terre. id est abundantia tẽporaliũ: sit benedictio tua: ⁊ ꝓponit de roze celi: q⁊ boni spiritualia ꝓponũt temporalibꝫ: ⁊ postea sequit de pinguedine terre: q⁊ primũ q̃rite regnuz dei: ⁊ hec oĩa adꝺicient vobis. Boni enim oĩa habent. Uñ apls. tanq̃ nihil habentes et oĩa possidẽtes. Hali siliter petũt bñdictionẽ: q̃ ꝑ Esau designant. Sed q⁊ ipsi ꝓponunt tpalia spũalibꝫ: dicit eis: de pinguedine terre ⁊ de roze celi erit benedictio tua: ⁊ si em̃ habeant aliqua spũalia. tamen ꝓponũt eis tẽporalia. Sequit respõsoriuz Bonũ est cõfiteri dño ⁊c. quasi diceret ecclesia. Ex quo ꝑ uersionem ⁊ ꝓfessionẽ peccati ⁊ reprobationẽ habet bñdictio: ⁊ temporalia ⁊ spiritualia: bonũ est cõfiteri dño. Itẽ habetur in euangelio luce. xv. homo quidã habuit duos filios ⁊ petit vnus dicẽs. Da mihi portionẽ hereditatis que me cõtingit ⁊ diuisit illis substantiã suã ⁊ post q̃ ille cõsumpsit omia postea fuit tanta fames in terra ad quã venit: vt cõpelleret fame esse porcarius. i. subulc⁹: ⁊ dixit reuersus ad se quãti mercenarij ⁊c. Quando em̃ homo oĩa bona sua amisit ꝑ peccatũ: nõ habet q̃d comedat: ⁊ ꝓmittit ita de⁹ ipm cadere vt arguat eũ malicia sua: vt legit Hiere. ij. circa mediũ: ⁊ moriatur fame: ⁊ dicat: q̃t sunt. scz in ecclia q̃ habent iocunditatẽ mẽtis: ⁊ ego fame pereo. Reuertar in domuz patris mei. vñ in Exo. ix. habet: q⁊ egyptij cõpellebãt filios isrl exire de egypto. Tũc recipit ⁊ dat ei ꝓma stola. i. gra: ⁊ ita in euã gelio habet de ꝓuersione. Rursus tã in euãgelio vbi agit de duobꝫ filijs q̃ in epla vbi agit de iacob ⁊ esau. duoꝝ pploꝝ iudaici videlicet et gẽtilis ꝟcatio cõtinet. iudaic⁹ gram spũalem amittit. gentilis vero cõuersus ad penitentiaz de lege dñi in introitu gloriat ⁊ cantat. In graduali ꝙ dño confitetur ⁊ laudat. In offertorio oc̃los suos petit illuminari ne dormiat: vt inimic⁹ nõ ꝓualeat ei. Et attende q⁊ rationabiliter in secũda q̃dragesime hebdomada legit euangeliũ de filio ꝓdigo reuertente ad patrem: q⁊ gẽtilis ppls ꝑ doctrinã legis ⁊ euãgelij ad creatoris cultũ reuertit: ⁊ quis penitẽs ꝑ fidem ⁊ oratiõnẽ: vel ꝑ duo ꝓcepta charitatis dño recõciliat. Cõmunio est. oportet te gaudere. Luce. xv.

De dñica tertia quadragesime.

Ertia dominica

est ꝓfessionis: ⁊ quarta refectionis. Sicut enĩ supra dictũ ẽ: dominus in ꝓma dñica q̃dragesime armauit militẽ suũ: in scõa oñdit ei ꝓmiũ. amodo ergo nõ restat nisi vt ostẽdat via: q⁊ ꝑ ꝓfessionem ⁊ refectionẽ illuc venit. Est ergo dñica ista ꝓfessionis. Est aũt duplex ꝓfessio. s. peccati ⁊ laudis: q̃s habere debet bõ. Per humilitatẽ em̃ ꝓfessionis expectat homo a deo oĩa q̃ expectat: scz liberationẽ ⁊ donũ gratie et oĩa alia bona. vnde introitus est. Oc̃li mei semp ad dñm ⁊c. ⁊ est septimi toni: q⁊ ꝑ septiformem gram spiritussancti euellitur homo de laqueo diaboli. Per cõfessionẽ em̃ euitant mala. Et ideo fit statio ad sanctũ laurentiũ: q̃ ꝑ ꝓfessionẽ liberat⁹ est. Hec hũilitas liberauit ioseph de manibus fratrũ suoꝝ ⁊ de carcere: ⁊ ideo cantat de ipso in officio nocturnali. Adhuc dñica ista serto ẽ a dñica septuagesime: et serta feria dñs crucifixus est: ⁊ ideo fit mẽtio de passione: que per ioseph significatur: ⁊ ita etiã ipi diei competit q̃ dicunt. Haz cbis ꝑ humilitatẽ liberat⁹ est ab insidijs fratruz suoꝝ. id ẽ iudeoꝝ: ⁊ exaltat⁹ est in toto egypto. id ẽ in mũdo: ⁊ ita que litteraliter acta sunt circa ioseph. spũaliter sunt facta erga cbm. Et nocturnũ officiũ ordinẽ comitat historie. Cũ em̃ in ꝑcedenti dñica cantatũ fuerit de iacob in hac succinit de ioseph q̃ venditus a fratribꝫ illos in fame ditauit: et cbs ꝑ iudeis crucifixus sua morte humanũ gen⁹ redemit: ⁊ redimendo a demonio liberauit. put i euãgelio legit hodierno. Le

terũ qualis debeat esse ꝓfessio oñdit apl's in epl'a. Fratres imitatores ꝛc. Ad Eph. v Primo enim esse debet in humilitate. scz vt humiles̃ nos deo: ꝛ ita in nouitate vite ambulem⁹. Scdo in pseuerantia. s. vt homo nõ redeat ad vomitũ: ꝛ vt infamia peccati remoueat. Vñ dicit Fornicatio aũt ꝛ immũdicia nõ nominet in vob ꝛc. hoc fit per pseuerantiã in bona vita. Ad hoc idem hortamur in euãgelio in fine. in quo ostendit q gratia expellit peccatũ. Erat inquit ie sus eiciẽs demoniũ ꝛc. Lu. xi. ꝛ Matth. xii. Jesus. i. gratia. Iste idem demoniacus cecus ⁊ a Matthꝰ ꝛ Beda. Lecus inqt Beda videt: mut⁹ loquit: possessus a demonio liberat. Et cũ eiecisset demoniũ locut⁹ est mut⁹: q: qñ data est homini gratia cõfitetur ꝛ loquit in cõfessione. Postmodum ostendit dñs stabilitatẽ regni sui p indiuiduã charitatẽ: ꝛ istabilitatẽ regni diaboli Omne inquit regnũ in seipm diuisuz desolabit. Et sic regnũ diaboli ꝛ suoꝝ qui diuisi sunt a deo destruet. Sed regnũ dei manet in eternuz. Et ita inuitat oẽs boies ad regnũ suũ quod manet. Propter hoc debet homo pseueranter agere opa ꝓfessionis: q: p ea habebitur regnũ celoꝝ. Et ideo respõsoriũ est. Exurge dñe nõ prealeat homo id est diabolus qui nobis intendit auferre regnũ celoꝝ. Hoc igitur intendit ecclesia vt simus pfecti in cõfessione ꝛ similiter pfecte moriamur peccatis vt per bonã vitã etiam infamia peccati deleat. sicut dicit dñs per Hiere. Perdã babylonis nomẽ Hoc dicit quia gratia expellit peccatũ ꝛ infamiã. Sequit. Et reliquias ꝛ germen babylonis ciuitatis. id est memoriã delectabilez: vt scz hõ doleat qñ ad memoriã reducet. Rursus q: sicut in euãgelio ⁊ surdus audiuit et mut⁹ ꝓba ⁊ narrauit ido dicit in introitu. Oculi mei semper ad dñm: ꝛ ne iterũ deficiat misericordiã implorat subdens. respice in me: ꝛ in graduali: exurge dñe: deinde vox quondã muti fecũda facũdia. cui⁹ os aput sapia pces suas ingeminat: ꝛ decenti silitudine in tractu perorat dicens. Ad te dñe. In offerẽda iam loquẽs pdicat iusticias dñi rectas: eo q a se humiliato demoniũ exierat. Sed ad iudaicũ pplm superbiẽtẽ spũs imũdus redierat: In cõmuniõe de muto factus orator gratulat q sicut passer inuenit sibi domũ ꝛ turtur nidũ.

De secũda feria.

N dominica pre

cedenti dictũ est: q dñs saluat p cõfessionẽ: in hac vero scda feria ostẽdit q dñs saluat etiã p baptismũ. Sed q: baptismus dat p trinitatẽ. iõ de trinitate est introit⁹. In ꝺo laudabo ꝓbũ: ꝛ ponit ibi ter hoc nomẽ de⁹: et est de tertio tono: qđ totũ ꝓtingit ꝓpt hoc q loquit de trinitate. Epl'a ꝓo: Naaman ꝓnceps ꝛc. q est. iiij. Regũ. v. est de naaman quẽ misit rex syrie dñs su⁹ ad helizeũ vt sanaret eũ: ꝛ ꝑcepit ei vt in iordane se lauaret septies: ꝛ fieret ei⁹ caro sicut caro pueri: ꝛ ita factũ est. Jordanis interptat descẽsus hũilitatis in q eccl'a mũdari petit: ꝛ hoc facit ad ꝑceptũ dñi: q: rens p hũilitatẽ salutẽ in aq q est inferior creatura. Postmodũ sequit rnsoriũ. Deus laudẽ meã ne tacueris: in q eccl'a humiliat se p ꝓfessionẽ: ꝛ est tertij toni. rõne ꝑdicta In euãgelio ꝓo. Dixerũt pharisei adiesum. Luc. xiij. Oñdit dñs q nõ sũt missi p phetẽ nisi ad hũiles. sic helizeus ad naamã et helias ad viduã: ꝛ oñdit superbiã iudeoꝝ postea dicit: iesus aũt trãsiens p mediũ illoꝝ ibat: ad significandũ q humilis quicq̃d sibi fiat viã suã nõ derelinquit.

De tertia feria.

Ertia feria est de

oratione ꝛ misericordia. p q etiam saluat dñs. Vñ introit⁹ est. Dũ clamarẽ ad dñm. Epl'a ꝓo Mlier q̃dã ꝛc. est ⅋. ꝗrto li. regꝝ. ⅋ vidua cui⁹ filios creditor ꝑ fraudẽ redigere ꝓtendebat: ꝛ ei⁹ vasa oleo repleuit helize⁹ dicẽs ei: q de pte olei redderet debitũ qđ debebat: ꝛ de reliq̃ ipsa ꝛ filij sui viuerent. Vidua est ecclia: cui⁹ spõsus chs nõ est psens corpaliter sive visibiliter. q̃ venit ad chm. Creditores sunt demones. Vñ diabolus exactor dicit: q: pecuniã suam. i. imũdiciã a nobis exigit cum vsuris. Unde Esa. xiij. cap. Quo cessauit exactor, quieuit tributũ. Sed chs per opa misericordie liberauit nos ab hmõi creditore. Et petit hmõi liberatio in responsorio Ab occultis meis munda me dñe. Euangeliũ vero quod est Matth. xviij. cap. est de misericordia. scz Si peccauerit in te frater tu⁹ corripe eum si ignorat doce: si peniter dimitte: non dico septies: sed septuagiessepties. i. quotiens peccauerit dimitte. Rursus vidua pro filijs ad Heliseuz orans dicit in introitu.

Ego clamaui: ⁊ in graduali: ab occultꝫ: de mũ ꝑcibus exaudita. gr̃as agit in offerẽda Dextera dñi. Et docet in cõmunione. Domine quis ⁊c. quales se debeãt exhibere q̃ volũt oleum misc̃die: scz qui volũt requiescere in monte ingrediãtur sine macula et operenꝫ iusticiam.

De quarta feria.

N quarta feria

i agitur de impletiõe mandatorum. per quã dñs etiam saluat. Sed quia per gr̃am est impletio mandatorũ. ideo est introitus Ego autẽ in dño sperabo: et est ꝑmi toni. ad ostẽdẽdũ ꝙ spez debem⁹ ponere in solo deo. Epl̃a vero Honora patrẽ ⁊c. est de exo. xx. c. in qua sũt instituta vel distincta ꝓcepta dñi Honora patrẽ et matrẽ. ⁊c. In responsorio vero petit gratia. in quo ostendit homo infirmitatẽ suã dicẽs. Miserere mei deus quoniã infirmus sum: quasi diceret. nõ possuz ꝑ me adimplere mãdata In euangelio. Accesserũt ad iesum ⁊c. matth. xv. c. redarguit dñs iactantiã iudeoꝝ q̃ magis innitebãt traditiõibus hoim q̃s dei: ⁊ reꝓhendebant discipulos dñi de traditiõibus seniorũ. Quib⁹ dñs dixit. hypocrite ⁊c. Non lotis manib⁹ manducare: nõ coinquinat hoiem. Et ostẽdit per q̃ saluamur et iustificamur In hac q̃rta feria fit primũ scrutiniũ. put in proxima quarta feria dicetur.

De quinta feria.

N quinta feria

i ostendit eccl̃ia nõ esse salutẽ nisi a dño ⁊ maxĩe ꝑ ꝓtutes. Uñ introitus est. Salus populi ego sum ⁊c. ⁊ est q̃rti toni. ꝓpter q̃ttuor cardinales virtutes Epl̃a ꝙo. Factũ ẽ ꝙbũ ⁊c. est ō hiere. vij. c. vbi ō: Bonas facite vias vr̃as ⁊ studia vr̃a: ⁊ h̃ ꝑt bona opa ꝓtutũ. Et reꝓhẽdunt iudei q̃ credebant se nõ posse dãnari: q⁹ habebãt dñi tẽplũ: ⁊ oẽs alios damnatos esse dicebãt. Uñ sequit rñsoriũ. Oculi oĩm. oñdẽs ꝙ in solo deo sperãdũ est. Euãgeliũ ꝙo Surgens iesus luc. iiij. est de sanatione socrus petr̃: ꝑ qõ oñdit ꝙ in solo deo sperandũ est: q⁹ ab ipo ⁊ ꝑ ipm sal⁹ mẽtis ⁊ corꝑis est In alijs ꝙo eccl̃ys legit euãgeliũ seq̃ntis dñice. Abijt iesus ⁊c. ⁊ alit̃ incipit. Opamini. In q̃ imꝑerat dñs turbe ꝙ magis curabãt de salute corꝑis q̃s mentis: q̃m voluerũt eũ facere regẽ post miraculũ factuz de saturatiõe q̃nq̃s miliũ hoim de duob⁹ piscib⁹ ⁊ q̃nq̃s panib⁹: ⁊ hortatur eos dicẽs. Opamini nõ cibuz q̃ perit: sz q̃ ꝑmanet in vitã eternã. Cui cõgrue ꝑmittit ꝑmissa lectio Hiere. vbi dñs ꝑmittit se habitaturꝫ cũ eis: ⁊ sic q̃si regẽ futurꝫ eoꝝ qui talẽ cibũ fuerit opati: vt calũniã nõ faciãt: innocentẽ sanguinẽ nõ effũdãt ⁊c. Rursus introit⁹. s. Sal⁹ ꝑpl̃i. vox est dñi ꝑl̃m ꝙsolantis. Graduale. offertoriũ ⁊ cõmunio voces sc̃ ꝑpl̃i de reg̃ gr̃a ꝙfidẽtis. In hac aũt q̃nta feria i q̃ agit ō salute fit statio ad sc̃os cosmã ⁊ damianũ. q̃ medici fuerũt ⁊ boies corꝑaliter ⁊ spũaliter sanabãt ⁊ idõ de ipis fit mentio in collecta.

De feria sexta.

N sexta feria que

est dies crucꝫ oñdit ꝙ ꝑ crucẽ ẽ sal⁹ Uñ introit⁹ est. Fac mecũ signũ in bonũ. .i. crucẽ. Maiorẽ charitatẽ nẽo hz. i. mai⁹ signũ charitatꝫ: q̃s vt aiaz suã ponat q̃s ꝓ amicꝫ suis. Epl̃a ꝙo Cõuenerũt ⁊c. que est Numeri. xx. ca. est de Moyse q̃ bis ꝓcussit petrã ⁊ fluxerũt aq̃ vt biberent boies ⁊ iumenta. Per binã ꝙcussionẽ duo ligna crucꝫ intellige. Petra chr̃s est: ⁊ fluxerũt aq̃ doctrinaꝫ ⁊ gr̃aꝫ: vt possit bibere totũ genus humanũ. Rñsoriũ est In deo sperauit cor meũ: ⁊ adiut⁹ suz: q⁹ in sola cruce ꝓfecta est hũani generꝫ saluatio. In euãg. ꝙo Uenit iesus in ciuitatẽ ⁊c. Jo. iiij. c. oñdit dñs. ꝙ nõ solũ ꝑ nob̃ crucẽ sustinuit: sz et multos alios labores. Uñ seq̃t ibi. Jesus aũt fatigat⁹ ab itinere ⁊c. Et dicũt ibi octo in q̃bus instruit dñs samaritanã: q̃ patẽt in euãgelio: ⁊ ideo rñsoriũ est octaui toni. Cõmunio est. Qui biberit. Joh. iiij. cap.

De sabbato.

N sabbato vero

i oñdit ꝙ dñs saluat ꝑ iusticiã ⁊ misericordiã. Uñ epl̃a Erat vir Daniel. xiij. ca. loq̃t de susanna q̃ saluata est ꝑ iusticiã. Euãgeliũ est de muliere deꝓhensa in adulterio quã dñs liberauit ꝑ misc̃diaz Ecce euãgeliũ ⁊ epl̃a ꝙcordãt. Quia ergo adultera in euãgelio saluata est ꝑ misc̃diaz ideo vidẽs eccl̃ia infirmitatẽ filioꝝ suoruz petit se liberari ꝑ misc̃diã in introitu dicens Uerba mea auribꝰ ꝑcipe: ⁊ est q̃nti toni: ꝓpter q̃nq̃s q̃ ponũt in collecta que est talis,

ꝓfecta q̄s op̄s dei vt q̄ se affligēdo carnez ab alimētis abstinēt sectādo iusticiā a culpa ieiunēt.i.a dilectiōe q̄ncq̄ sensuū.sic daniel.susanna.z ioachim. Hiscōiaz dei nō ꝓsequnt q̄ sic nō ieiunāt. Seq̄t ꝓsus introitus semiplen⁹.s.rex me⁹ z dōs me⁹. Et iō notādū ē q̄ in ītroitibꝫ aliq̄n duplex ꝓsus ponit:aliq̄n dimidi⁹.freq̄nti⁹ vn⁹. Duplex vt in ītroitu defūctoꝝ. Requiē. ꝓsus Te decet z̄. Et ali⁹ Exaudi oīonez z̄.q̄ oram⁹ ꝓ defūctis ꝓpt̄ stolā corpis z aie q̄s rogam⁹ eis dari. Dicit etiā tūc scōs ꝓsus q̄ succedit i locū illi⁹ ꝓsus Glia pri.q̄ in officio defūctoꝝ tacet:ꝓ eo q̄ mortui trinitatē vlteri⁹ laudare nequeūt.ad cui⁹ laudē ptinet ipe versus.Sepi⁹ ꝓo vn⁹ dr:q̄ ad vnum tātū.s.ad deū ꝓtere nos debem⁹ Dimidi⁹ ät hic ponit.q̄ q̄ miscōiaz dei impetrat:suam debet imꝑfectionē in opibꝫ ꝓfiteri.psalm⁹ em̄ op⁹ ꝑfat. Post ep̄lam seq̄t rñsoriū Si ambulem z̄.qō sic ei rñdet: q̄ quē dñs liberat nullus ei nocere potest.igit si ambulem in medio vmbre mortis nō timebo mala z̄.vmbra mort̄ est mors talis: q̄si dicet si transeam p mortē talez, nō est timendum eā deus adiuuat. Et sequit versus. Virga tua z bacul⁹ tuus ipsa me cōsolata sunt:quia tribulationes dñi cōsolant bominē bonū. Est aūt ꝓmittoni: q̄ in solo deo ponenda est spes. In euangelio vero:prexit ihesus. Joā.viij. ondit se dñs autorē misericordie.cū dixit mulieri adultere. Uade et amplius noli peccare. Item misericordia fuit cū dixit.Qui sine peccato est vestꝝ primus mittat in eā lapidē. In offertorio petit sil'r p miscōam liberari cum dicit. Gressus meos dirige:z ptinet ad octauaz resurrectiōis. postcōmunio ꝓo ad beatitudinē q̄ est.nemo te. Joā.viij.c. Illud aūt notandū est: q̄ i hui⁹ sabbati cōpletorio antipbona Media vita cantat: eo q̄ nūc mediana q̄dragesime incipiat bebdomada. Qui ꝓ eā in p̄cedēti sexta feria cantāt.numeꝝ dieꝝ ieiunijs afflictoꝝ attendūt Hanc itaq̄ sub breuiloquio durim⁹ exponendaz. Media vita chr̄s est. Ipe em̄ mediator est dei z hominū. Ipe est via veritas z vita. Ipe q̄dez sctūs.ipe de⁹.ipe fortis.ipe misericors z saluator. Ad chr̄m ergo sermo dirigitur. O media vita.i.o chr̄e. Uel media vita sctā trinitas est.q̄ est in se vita z nobis vita media id ē sufficiens z cōmunis ad quā sermo dirigit. O media vita.i.o sctā trinitas Jōq̄ subdistinguit sctē de⁹.sctē fortz.sctē z miserricors.i.pater z fili z sctūs.a q̄ z p quez z i q̄ saluamur Et iō saluator etiā tritas appellat. Ad quēcūq̄ tū ꝓmonē dirigi⁹ aditorū q̄rim⁹.qz i morte sum⁹ i miscrijs pñtis vite.petimusq̄ ne tradat nos amaritudinibꝫ mortis ecne. Uel sup.o dñe nos existētes i vita media sum⁹ i morte. Pria fuit vita iusticie z innocētie:in q̄ creatus ē hō. Scōa ē vita pcti z miserie:in q̄ lapsus est hō. Tertia erit vita imortalitatz z glie.ad quā reparabit hō. Nos igit dū sum⁹ i media vita sum⁹ i morte.qz vita pcti media, mors ē vita iusticie.z iō q̄rim⁹ aditorem Alie eccie dicūt:medio vite.qz eī nūcē me diū q̄dragesime q̄ vitā pñtē q̄ sine pctis ū ducit ꝓpitat.merito ꝺr ätipha ipa i morte .i. ā pctis q̄ ducūt ad mortē. Et qz i ep̄la fit mētio ꝺ susanna.iō ꝓpt̄ equocatiōez vocabuli fit hodie statio apd scām susannā

De dñica q̄rta q̄dragesime.

Equitur quarta

S dñica in q̄ agit de supna bierlm Et qz i terrā illā venit eo duce q̄ filij ūrl venerūt i terraz promissiōis:put subseptuagesima dictū ē.iō nūc legit Exod⁹. vbi ꝺr dñs. Uidēs vidi afflictionem ꝑpli mei q̄ ē i egypto, z descēdi vt liberarē eos de manu pharaonis. Sicut aūt dñs liberauit ꝑplm p plagas missas ꝺ Pharaonē. similit z p plagas liberat de manu diaboli:q̄ nō vult dimittere nos nisi in manu forti.sicut ibi babet. Prima plaga est quersio aquaꝝ in sanguinē.p quā peccarū infidelitatē significat. p alias plagas ꝑfat q̄ bō p multas tribulatiōes z penas quas habet dū morat in peccato cogit redire ad dñm. sicut de filio ꝓdigo legit. Legit ḡ Exodus qz p fidē est exitus a ꝓuitute diaboli.z p baptismū q̄ significat p mare rubꝝ:z p impletionē mandatoꝝ. Qñ ꝓo bō talis est facit seipm tabernaculū dño.q̄ ꝓo nō faciet ei h tabernaculū:nec ipe faciet sibi in futuro. Post Exodū sequit liber Leuitici.q̄ est tertius in pētateuco q̄ ptinet ad leuitas:q̄ debebant dño offerre sacrificia. Uñ liber est oblationū. Exquo em̄ hō implet mādata z facit se tabernaculū dño:nō relict nisi oblatiōes deo offerre. Debet tū sal apponere in omni sacrificio suo.quia cū discretione debet oia facere. Quia ḡ tales debent esse.

mundi ab omni peccato ⁊ offerre dño hostiam mundã sanctã ⁊ immaculatã. ideo sequitur in Leuitico de mundatiõe lepre. Et dicitur ibi multotiens: sancti estote: quoniã ego sanctus sum. Et quia hoc fit in solẽnitate cordis: ⁊ debent omnia fieri cum gaudio. ideo postea in eodem libro agitur de solẽnitatib⁹. Rursum q⁹ nullus ita perfectus est ąn peccet aliq̃ saltem venialiter ideo ibi habek de dubitatione. Hoysi ad aq̃s cõtradictionis: q̃ nec ꝓpter hoc dimisit opus spũale facerevt advocẽ suã fluerent aque cũ dixit. Ascẽdat pute⁹ .i. doctrina sacra. Leterũ sicut mulier ostendit ex vna pte pomũ filio suo ⁊ ex alia inimicũ vt veniat ad se: similit ⁊ dñs iuxta illud Osee xj. In funiculis adam trabã eos in vinculis charitatis. Unde in officio nocturnali oñdit inimicũ qui nõ vult dimittere pplm nisi in manu fortꝛ et in manu diuina scz per ꝓdicatores. Et iõ primũ rñsoriũ est. Locutus est dñs ad moysen ⁊c. Siquidẽ moyses ex aq̃s assumpt⁹ est chr̃s p quẽ liberamur ab hmõi inimico: vel q̃libet ꝓdicator qui ex aquis scripture debet assumi. Et est q̃rti toni: ꝺa q̃ttuor modis nos affligit diabolus. s. interficiẽdo mares. i. bona opa vl ꝓtus sos q̃s submergit in flumine deliciarũ hui⁹ mũdi: et cogit fuire in luto luxurie et latere auaricie ⁊ palea inanis gl̃ie. Porro q⁹ pplꝰ i illa septuagenaria captiuitate fleuit sup flumina babylonis: ⁊ in fine cyro p mittente letabundus exiuit: et gratulans hierl̃m introiuit. iõ cũ in ꝓma dñica pplus captiuat⁹ fleuerit dicens. Circũdederũt me Et i scꝺa orauerit dicẽs. Exurge In tertia q̃z orauerit dicẽs. Esto mihi. In q̃rta ꝯsolatione accepit dicẽte dño. Invocauit me et ego exaudiã eũ. In q̃nta etiã rursus oratiõi institerit dicẽs. Reminiscere. In sexta vero dario licentiã tribuẽte ꝯsolationẽ de reuersiõe ꝓcepit. iõq̃ dixit. Oculi mei. In hac septima tãq̃ i fine septuagesime ingrediens hierl̃m gratulabund⁹ exultat dicẽs. Letare hierl̃m De h̃ etiã dictũ est sub ꝓma dñica. Septenariũ q̃z pñtis vite q̃ septem diex curriculo voluit: vel poti⁹ septẽ etatibus q̃bus mũdus ipe distinguit. sic ꝑ dies lxx. sic per septem dñicas sctã repñtat ecclesia. Prima etas est ab Adam vsq̃ ad noe. Scꝺa ꝯ a noe vsq̃ ad abraam: vel ẽm q̃ adam ad moysen. Tertia a moyse vsq̃ ad dauid. Quarta a dauid vsq̃ ad transmigratiõnẽ babylonis. Quinta a trãsmigratiõe babylonis vsq̃ ad aduẽtũ dñi. Sexta ab aduentu dñi vsq̃ ad finẽ secli. Septima simiter vsq̃ ad eundẽ finẽ. simul em̃ cõcurrũt sed illa in vigilãtib⁹ ⁊ laborãtib⁹. ista in dormientib⁹ ⁊ q̃escẽtib⁹: vbi reꝙescũt electorũ anie inter vbera lactãtis matris sue supne hierl̃m. In ꝓma dñica velut i infantia mũdi hõa felici delectatõe deiect⁹ clamat. Circũdederunt me. In scꝺa velut in puericia mũdi ꝯcipiẽs hõ spem sue reconciliatõis voce noe q̃i pcẽtoris iplorat acceptilationẽ recõciliatõis dicẽs. Exurge quare obdormis dñe. In tertia velut in mũdi adolescẽtia ꝯcipiẽs hõ suã liberatiõez de egyptiaca ſuitute sue ꝓtectõis ⁊ liberatiõis accelerationez voce moysi orat dicẽs. Esto mihi in deũ ꝓtectorẽ. Quarta designat iuuentutẽ ecclie. in qua regũ diademate coronat et sapiã ꝓphetarũ ornat. Uñ illud officiũ voce dauid q̃si ꝑcentoris in cantibus celebrat. Quita senectutẽ ecclie: in q̃ calor naturalis incipit deficere. Nam pplꝰ in babylone captiuato ecclia captiua nec altare habuit nec templũ: imo organa sua suspendit. iõq̃ q̃nta dñica vacat officio. Sexta seniũ ecclie: scz fines seculoꝝ cũ filiꝰ dei venit i mũdũ: ⁊ ꝺ diaboli potestate liberauit genꝰ humanũ. Ne igit sit imemor acceptibñficij ⁊ c. ratũ gratulat ⁊ ait. Oculi mei sp ad dñm. Hec aũt septima ⁊ vltia ꝺicat sabbatũ mũdi: i quo scꝺm aie requiescũt illic hierl̃m q̃ surſuz est: q̃ libera est. q̃ mater nostra est letat. Uñ ꝺr dñica leticie: est ei septima a ſeptuagesia: ⁊ ꝑ septenariũ ꝺicat septima etas eoꝝ qui sunt in requie. Repsentat enim hec dñica libertatem cõcessam filijs israel redeũdi a babylone ano sexagesimo quã habuerunt plenariã in anno septuagesimo. Unde totum huius diei officiuz de leticia est. ad repsentandum illoꝝ leticiam et etiam nostrã: quoniã finitis sex etatibus erim⁹ in septima a mũdi exilio liberati: cũ celestẽ paradisuz q̃ est patria nostra intrabimus. Cantat ergo introit⁹ Letare hierl̃m. ad ostendẽdũ q⁹ sicut illi cũ ingẽti leticia a babylone venerunt in hierl̃m ita ⁊ nos ab hoc mundo letantes in celestem hierl̃m veniemus. Babylon em̃ interptatur cõfusio vñ ꝺicat mundũ vel infernũ: quia in h̃ mundo est cõfusio viciorũ ⁊ in inferno confusio tormentorũ. Dicit etiã hec dñica refectiõis: quia in ea dñs refecit ⁊ satiauit quinq̃ mis

lia hominū: vel quia in eo ostenditur celestis bierlm ex q̄ omnis refectio est. Quia ergo ecclesia letatur p̄ hac refectione, ideo cantat. Letare bierlm, i. ecclia, tibi ei etna reḋes p̄mittit. In nocturnali etiā officio cātat rnsoriū. Audi isrl p̄cepta dñi: t ea in corde tuo q̄si i libro scribe: t dabo tibi terrā fluentē mel t lac. Postea sequit in introitu ab uberib⁹ ꝓsolatōis ei⁹. Hec ubera sūt duo testamēta de q̄b⁹ sumunt p̄missiones dulces in q̄b⁹ est ꝓsolatio nr̄a. Et sūt in ea tria verba leticie, s. letare, gaudete: t exulta te: rō q̄re posita sunt dicta ē sub capitulo ō septuagesima i p̄ncipio Et sumit iste introitus de esa, vlt. c, sed de antiq̄ trāslatiōe: q̄ in esa, sic nō iacēt ꝑba hec, ꝓpter ꝑba ō psalmo qui loq̄t de bierlm supna scz letat⁹ suz: et est q̄nti toni p̄pter q̄nq̄ milia hoim q̄s refecit: vel iō q̄ illi q̄ cohibēt t refrenāt et bñ ordinant q̄nq̄ sensus corpis illi habebūt hmōi refectionē t ꝓsolationē: de q̄ in introitu habet t q̄ petit in collecta, Cōcede q̄mus oīpotēs deus: vt q̄ ex merito nr̄e actiōis affligimur, tue gr̄e cōsolatione respiremus. Scripserūt tñ q̄dā q̄ q̄ liberi⁹ papa q̄ tñ in chronica nō iuenit, celebrauit tali die rome in dicta ecclia q̄ vocat bierlm iō cantat Letare bierlm Et nota q̄ in q̄busdā ecclīs hac die t in festo annūciatiōis dñi due collecte dicunt: vt q̄ū duplex festū exoluerevideat q̄ nō fit in alīs p̄cipuis festiuitatib⁹ vt natiuitat⁹ dñi t silib⁹: q̄ ille p̄ octauas p ducunt nec vni⁹ diei dūtaxat obseruantia sicut ista coangustāt. Sequit ep̄la. Scriptū est ei q̄niā abraā duos filios habuit t̄c ad Gal. iiij. Ubi seq̄t, Que sursuz ē bierlm libera est, q̄ est mat nr̄a. Hoc autez dic: vt ñ fiore fuili fuiam⁹ dño sz amore. Rnsoriū est de eodē Letat⁹ suz t̄c, t est septimi toni p̄pt septimā etatē in q̄ erim⁹ in q̄ete. Sed q̄ adhuc sum⁹ in labore, iō seq̄t tract⁹: sed suauissim⁹, Qui confidūt in dño t̄c, in q̄ ostendit q̄ q̄ in dño solo sperāt habebūt illā refectionē. Sequit euāgeliū Abiit iesus transmare galilee t̄c. Joā. vj. Quinq̄ āt panes q̄bus dñs refecit nos, put ibi legit. sūt q̄nq̄ libri moysi. Duo ꝓ pisces sūt psalmi et ꝓpheta: vel libri Josue t Judicū: q̄ de illis septē libris sumunt lectiones in hac dñica: t ita reficit oēs. Offertoriū est laudate: et est secūdi toni, ad ostendendū q̄ deū laudare debem⁹ t p corpali refectōe t p spūali. Postcōmunio ꝓ eū. Bierlm q̄ edificat vt ciuitas t̄c. Et loq̄t de illa bierlm q̄ libera est: t est q̄rti toni p̄pter quattuor q̄ ibi dicūtur. Primū est: q̄ oīa sunt ibi cōmunia: ibi em̄ de⁹ est oīa in oībus. Scōm est: q̄ eternalit̄ participant ea que ibi sunt. Un̄ dicit Luius participatio ei⁹ in idipsum. Tertiū est: q̄ null⁹ de filiis diaboli potest ibi ascendere. Un̄ dicit Illuc em̄ ascenderūt trib⁹ trib⁹ dñi. Quartuz: q̄ ibi est ꝓtinua laus dei. Unde seq̄t. Ad cōfitendū nomini tuo dñe, Et inde est illud Beati q̄ habitāt i domo tua dñe in secula seculorū laudabūt te.

Inbac dñica roman⁹ pontifex celebrat⁹ ad eccliaz p̄gens: t rediens ab eadē aream in manu sub aspectu populi fert rosam. Circa q̄ duplex insurgit rō, vna fm lram, altera fm spūm. Sane fm lram, ne fidelis ppl's p̄pter quadragesimalis observantie asperitatē sub ꝓtinuo laboze deficiat: quia q̄ caret alterna reḋe durabile nō est iō in hac mediana dñica quadragesime quoddam recreatiōis solatiū interponitur: vt austeritas temperata leuius sufferatur iuxta illud, Interpone tuis interdum gaudia curis. Hodiernū nāq̄ officiū totū leticia plenū est: t in oīi verboz clausula iocūditas exuberat, gaudiuz resonat, hilaritas inculcatur. Tris itaq̄ rep̄sentat dies ista. scz charitatem post odium. Un̄ ꝛ Letare bierlm: et ꝓuētū facite omnes q̄ diligitis eam. Gaudiū post tristiciā. Unde Gaudete in leticia: qui in tristicia fuistis. Et satietatē post famē Un̄, vt satiemini ab uberib⁹ ꝓsolatiōis v̄re. Que tria pariter designāt in trib⁹ p̄rietatib⁹ hui⁹ floris: charitas in colore, iocunditas in odore: t satietas in sapore. Rosa quippe p̄ ceteris floribus colore delectat, odore recreat: t sapore ꝓfortat. Delectat i visu, recreat in olfatu, t ꝓfortat in gustu. Nempe rosa in manu romani pontificis, gaudiuz israelitici populi designat, q̄n p̄ gratiam chr̄i data est illi de babylonica captiuitate licentia redeundi. Deinde illam donat nobiliori t potentiori q̄ tunc in curia repit in q̄ nobilitas t excellentia illi⁹ peculiaris ppli dñi designat. De mū ille cū multo eḋtatu t leticia ingenti ciuitatē cū rosa circuit, figurans gaudiū illi⁹ ppli in ciuitatē bierlm reuersi atq̄ cōmunem totius fidel ppli t ecclie leticiā de p̄missis. Spūalr aūt flos iste florē illū ꝑcat, q̄ de se dicit in canticis, Ego flos campi et liliū ꝓuallium. Et de q̄ ꝑpha, Egrediet vir

ga de radice iesse: ꝛ fl. de ra. e. a. Qui est ve re flos flor. i. sctũ sctõr. qz p ceteris flori bus. i. sanctis colore delectat in visu Haz speciosus forma p filios hoim: in quẽ desi derãt angeli pspicere. Qui odore recreat i olfatu. qz sic̃ legit i cãticis. j. c. Melioza sũ vbera tua vino fragrãtia vnguẽtis optis. Qui sapore ꝓfortat i gustu. qz panis quez ipe dat caro sua ẽ p mõi vita: oẽ ꝺlectamẽ tũ habẽs ꝛ oĩs saporis suauitatẽ. Hic est em̃ q̃ de q̃nq; panib ꝛ duob piscib q̃nq; milia hoim saturauit. Triplex autẽ est in ꝫ flore materia. aur. videlicz ꝛ muscus ꝛ bal samũ. qz triplex est i chr̃o suba. deitas: cor pus ꝛ ania. Sed balsamo mediãte musc⁹ auro ꝓiungit. qz ania mediãte corp⁹ ꝓiun gitur deitati. Diuina em̃ natura tãte subti litat̃ ẽ vt corpi de limo terre formato non ꝓgruez vniri nisi rõnali spũ mediãte. Rur sus flos ipe aure⁹ est. qz rex regũ ꝛ dñs do minãtiũ cui⁹ rubor apparuit i ĩsignib pas siõis: ꝛ odor i gl̃ia resurrectiõis. Hui⁹ flo ris baiul⁹ ẽ vicari⁹ saluatoris rhoman⁹ vi delicz põtifex successor vtiq; Petri: ꝛ vica ri⁹ Jesu chr̃i. q̃ hũc florẽ fidelib ꝓpl̃is de mõstrat. Hõ em̃ oĩ tpe sed in hac dñica tm̃: q̃ septima ẽ ab illa q̃ septuagesima nun cupat. qz chr̃s nõ in q̃libet hora sed i septi ma tm̃ etate videt ab illis q̃ beata reqe ꝓso lant. Rursus in vrbe ostendit ꝛ nõ alibi q̃ apud basilicã q̃ sctẽ crucis in hier̃lm appel lat. q̃ supne hier̃lm typũ obtinet ꝛ speciẽ re ꝓsentat. de q̃ hr̃ in epl̃a hodierna. Illa que sursum est hier̃lm libera est. q̃ est mater no stra. in q̃ chr̃m angeli sancti ꝛ btẽ anie ꝓtẽ plant. ad quã merito dicit. Letare hier̃lm ꝛ cõuentũ facite oĩes q̃ diligitis eã. quasi dicat. vos catholici ꝛ nõ heretici. Differt au tem hodierna statio ab illa q̃ fit ibidem in scta dñica aduẽtus. qz illa future beatitu dinis ẽ annũciatio. hec q̃li pntis ꝓtẽplatio. Unꝫ ꝛ festiui⁹ agit: qz spei nostre festiui tas est. Hac etiã die chr̃ian⁹ coronat impe rator vt semp coronã supne hierusalẽ me ditet. Dauid ter i regẽ vnct⁹ ẽ. vt dicet sub dñica post ascensionẽ. Hec ℊ dñica priuile giata est. qz repsentat licẽtiã redeũdi ꝺ ser uitute ad libertatẽ pl̃o israelitico ꝓcessaz ꝛ leticiã ex ꝫ habitã.

De secunda feria.

Ecunda feria est

S de iudicio. Unꝫ in epl̃a Uenerũt due ꝛc. iij. Regũ. iij. c. agit de iudicio Sa lomonis duab mulieribꝫ de puero conte dentib. Mulier vna q̃ dixit q̃ diuidat pu er est synagoga q̃ diuidere conata est pue rum Jesum. Alia mulier que dixit: detur ei infans viuus: est ecclesia. Uñ in respon sorio petit hec mulier puerum. Esto mihi i deum protectorem. i. petit sibi dari chr̃istum Euangeliũ. Prope erat. Joan. xj. c. simulit est de electiõe vendẽtiũ. ꝛ de iudicio ibi ha bek q̃ non credebat se Jesus eis. quia nisi sunt eũ interficere. Postea sequit de passio ne sua. Soluite. i. soluetis tẽplũ ꝫ ꝛ in tri duo excitabo illud. sciebat em̃ ꝺd facturi erant. Quia ꝓ ex passione dñi est oẽ gau diũ. iõ in offertorio cãtat eccl̃ia Jubilate. In introitu aũt petit iudicari. sed ꝓpus pe tit miscõiam. Deꝰ i noie tuo saluũ me fac. ſ. p miscõiaz. ꝛ i ꝓtute tua iudica me. ꝛ est q̃ri toni. qz ibi habek. ab insurgẽtib in me li bera me. i. ab inimicis q̃ q̃ttuor modis si cut dictũ est sub dñica: insurgũt ꝓtranos. ꝛ iõ sicut dñica fuit de miscõia: ita scõa feria est de iusticia.

De tertia feria

Ertia feria ẽ de

t ozone. i. ꝺ efficacia ozonis. q̃. ſ. fit salua iusticia. qꝺ ostẽdit i epi stola Locut⁹ est ꝛc. q̃ est Exoꝺ. xxxij. c. vbi sequit. Dimitte me vt deleã eũ. Et moyses ozauit p pl̃o ꝛ dñs dimisit pctm̃ salua ta men iusticia. qz reseruauit sibi vindictam Uñ ꝛsi ꝓpterillud pctm̃ qꝺ commiserũt in chr̃m p̃cipue puniant. tñ ꝛ ꝓpter illꝺ qꝺ cõ miserũt tũc. ſ. adorando vitulũ. Uñ ꝺt do minus in euãgelio. Implete mẽsurã patr̃ vestroꝝ. Quia ꝓ tã efficax est ozatio. iõ i introitu dicit eccl̃ia. Exaudi orationem meã ꝛc. Uersus. Cõtristat⁹ sum i exercita tiõe mea. ꝓtristat⁹ em̃ fuit p dilatiõe patrie ꝛ incolatu miserie. Quia vero exercitatio chr̃iani est in coertiõe a petulãtia ꝛ lasciuia q̃nq; sensuũ. idcirco q̃nto tono r̃sonat hũc introitũ eccl̃ia. Et sequit epl̃a. Locut⁹ ẽ ꝛc. in q̃ sicut dictũ ẽ impetrauit Moyses di missiõe pcti salua iusticia. ꝛ vt filij eoꝝ me rerent itrare terrã pmissiõis. iõ in r̃sorio ozat eccl̃ia vt mereak ipam impetrare filijs suis vt intrẽt i terrã pmissiõis. lz adorauerint vitulũ ꝓflatilẽ. i. venerati sint lasciuiã ꝛ põpã mõi dicẽs. Exurge dñe fer opẽ nob.

et versus Deus auribus nr̃is audiuim⁹ q̃ niã tu liberasti eos ⁊ ꝓdonasti eis.silr ⁊ fac nobis spũalr. Postmodũ sequit euãgeliũ. Jam die festo. Joãnis.vñ.c.de obstinatõe udeoꝝ q̃ dicebant.Quõ hic lr̃as scit.cum nõ didicerit.Et dixit dñs.moyses dedit vo bis legẽ ⁊ vos vultis me interficere.q.d.ꝫ legem vestrã vultis facere ⁊ facitis. Et dixerũt. Demoniuꝫ habes. Ecce quõ obstinati fuerunt:⁊ hoc est quod in epla habet. Recesserunt cito a via quaꝫ ostendisti eis. Eccl̃ia ꝑo oñdens se nõ ꝓsentire peccatis eoꝝ dicit in offertorio.Expectans expectaui dñm.oñdẽs se expectare chr̃m vsq; in finẽ:⁊ qz bñ expectat q̃ a lasciuia q̃nq; sensuũ abstinet.idõ q̃nti toni est. Per hãc aũt spes introducit nou⁹ ppl's in terrã promissiõis vñ sequit Postcõio Letabimur i salutari tuo et est ꝑmi toni:qz oĩs leticia a deo est.

De quarta feria.

Equitur quarta

feria q̃ est cathezizandoꝝ:qz eo die ducũt ad eccl'az cathecumini ⁊ cathezizãt.i.instruũt: ⁊ ꝫ est tertiũ scrutiniũ:vt iam dicet. Ut aũt seruiam⁹ ꝓsuetudini eccl'ie italie q̃ scrutiniũ solẽnitatez obseruat ⁊ iuribus de illo loq̃ntib⁹:⁊ qz etiã q̃dam de his q̃ in illo fiũt vbiq; in baptizãdo seruãt.iõ aliq̃ de illo dicam⁹.vicz q̃d sit scrutiniũ ⁊ vñ dicat ⁊ vñ orginẽ traxit:qñ ⁊ quotiens et quare in tpibus statutis fiat. q̃d in eo fiat vsq; ad exorcismũ: ⁊ q̃d ab exorcismo vsq; ad eccl'ie ingressũ:⁊ q̃d ab ipo ingressu vsq; ad finẽ. Et quare hec oĩa fiãt. Subsequẽter ꝑo de officio misse hui⁹ diei dicem⁹. Scrutiniũ nihil aliud est q̃ fidei et religiõis chr̃iane inquisitio. Est enim q̃i q̃ddã iter seu ꝓparatio ad baptismũ: ⁊ ꝺr a scrutãdo.i.inquirẽdo: qz fidei ⁊ religionis inq̃sitio fit in eo. Vñ orginẽ traxerit iã dicet. Incipit aũt fieri scrutiniũ in q̃rta feria tertia hebdomade q̃dragesime:ꝫ i hac q̃rta fit solẽne. Fiebãt em̃ in ꝓmitiua eccl'a septẽ scrutinia.duo scz in q̃rta feria et sabbato tertie hebdomade:⁊ duo in hac quarta feria ⁊ sabbato hui⁹ q̃rte hebdomade: ⁊ duo i q̃rta feria sabbato q̃nte hebdõade: ⁊ vnũ in q̃rta feria vltime hebdomade in q̃b adulti q̃ vẽturi erãt ad baptismũ docebãt orationẽ dñicam ⁊ symbolũ:vt in sequenti tũc sabbato in q̃ baptizandi erãt vtriq; añ baptismũ scirẽt. Et adhuc hodie in quibusdam eccl'ijs septẽ fiunt scrutinia ꝓpter septiformẽ gr̃am spũssancti. Sed tertium vicz hac die solẽnissimũ:⁊ in oĩbus eccl'ijs ordinẽ romanũ seq̃ntib⁹ in q̃libet scrutinio ꝺr missa scrutinij vicz. Dũ sctificat⁹ fuero: de q̃ iam dicet. Dicũt etiã ꝓprie collecte pro cathecuminis: vt Oipotẽs sempiterne deus eccl'iaz tuã. Itẽ remedij ⁊c. Sz q̃rit quare tertiũ scrutiniũ sit solẽne et nõ ꝑmũ nec secundũ. Rñdet ad notãdũ q⁹ nec ꝑma etas id ẽ infantia.nec scõa.i.pueritia ita apta est seruitio dei.sicut illa in q̃ maxime discretio boni ⁊ mali haberi incipit:⁊ in q̃ ꝫ carnem pugnat. Inde est etiã q⁹ nõ ꝑma trib⁹.i.tribus iude:nec scõa.i.trib⁹ symeon:ꝫ tertia id est leuitica sacrificijs dñi est deputata.ꝫ nec in ꝑmo libro pentateuchi.nec in secundo agit ꝺ sacrificijs:ꝫ in tertio.put dictũ ẽ in ꝓcedenti dñica. Fit aũt scrutiniũ in hac septima hebdomada a septuagesima:qz duz iudei fuerunt in babylonica captiuitate miscuerunt se inter eos q̃dam de gentib⁹ Vñ post eoꝝ reditũ ignorabat de plurib⁹ vtrũ essent iudei vl' nõ. Quidã etiã dicebãt se fore de leuitica tribu q̃ non erant:⁊ se sacerdotes q̃ nõ erant. Jõoq; esdras ⁊ alij sapiẽtes genealogias diligẽter scrutati sũt ⁊ iudeos a gẽtilib⁹ ⁊ leuitas a nõ leuitis segregauerũt ita ⁊ nos in hac septia hebdomada q̃ finem illi⁹ septuagesime babylonice captiuitatis significat:scrutiniũ facim⁹ vt credentes ab incredulis segregem⁹.q̃s i sacrosancta solẽnitate redemptiõis nostre ex aqua ⁊ spũsancto renouem⁹.nõ ei in ꝑmitiua eccl'ia alio tpe baptisma celebrabat nisi forte mortis periculo iminente. Oẽs igit eccl'ie ples q̃s ꝑ ãni circulũ ꝑbi pabulo generabat hac die noĩa sua dabãt i q̃b⁹ pscrutãdũ erat ne q̃ radix amaritudinis iesset: vt i hereticz ne ꝑus ill' sctã darẽt q̃s chr̃iana fides radices i eoꝝ mẽtib⁹ fixisset Vñ noĩb⁹ datis quilibet eoꝝ ꝑ dies seq̃ntes vsq; ad pascha fidei regulã audiebat: et sic lactat⁹ ⁊ grãdescẽs in plenilunio.i.in baptismo plena fide symbolũ reddens chr̃o in baptismo cõmoriebat ⁊ resurgebat. Porro in hac q̃rta feria fit scrutiniũ ꝓpter multa. Primo qz ipa ꝑfigurata est a quarta seculi etate:q̃ fuit a dauid vsq; ad trãsmigrationẽ babylonis. In qua nõ solũ iudee gentis inchoatũ est imperiũ.verũ etiã chr̃i ⁊ chr̃ianoꝝ regnũ ex ꝓmissione sumpsit exordiũ. iurante dño dauid De fructu ventris tui ponã su⁹

per sedẽ tuã. Ideoq; merito in hac feria cathecumini ad chr̃i nomẽ accedũt t chr̃iana religio in ea initiũ capit. Scõo q2 sicut in quarta feria stelle create sũt t in celo soli et lune cõiuncte ita t fideles hodie ꝓcipiunt q̃ chr̃o soli t eccl'ie lune ꝓiungũt t in celo, .i.in patris regno iam splẽdent in spe: et in futuro splẽdebunt in re. Tertio quia sicut in quarta etate edificatũ est tẽplum dñi p salomonẽ, sic t in hac quarta feria ꝓparamus baptizandos vt sint tẽplũ dño. Quarto: q2 in quarta feria cepit nr̃a redẽptio in qua ꝓditus est dñs a iuda vt p redimenda eccl'ia moreret, ideo t in quarta feria isti ꝓparant: vt effectũ ꝓcipiant redemptionis. Quinto q̃a agnus, ꝓpriũ, die vo obseruabat t ꝓparabat: t luna, xv, imolabat. decet vt in eccl'esia noua soboles q̃ ad cõmoriendum chr̃o in baptismo ꝓparat diebus quidẽcim anteriori ieiunio spũaliter saginata: etati lune q̃ illã significat exequet. Sexto quia q̃rta bois etas scz iuuẽt9 p quartã feriã significata apta est plũs t gubernaculo imperij et iõ cathecumini ꝓparant in quarta feria ad pliũ ꝓtra diabolũ t ad regimẽ t impliz regni dei. Hoc aũt ordie scrutinia celebrãt q̃niã a ꝓncipio vsq; ad exorcismũ hec fiũt. Primo q̃dem fit nominũ baptisandorũ per acholytũ ꝟscriptio: t eoz p noia i eccl'ia vocatio. Scõo masculorũ ad dextrã, feminarũ ad sinistrã ad ianuã eccl'ie vbi fidẽ petũt deductio. Tertio p exorcistã gemina interrogatio, vna de renũciatiõe diaboli, alia ꝟ fide chr̃isti. Quarto demonis exsufflatio. Quinto crucis in fronte expressio Sexto ꝟ oro. Septimo fit in ore salis impositio Q̃ igit noia p acholytũ scribunt. ex q̃ etiaz ipe notarius dicr̃9 est ꝓcat q; noia fideliz in libro vite scripta sũt. Q̃ noiatim vocantur: significat vocationẽ fidelũ ad vitã eternam. Letex ianua chr̃is est, ducũt igit credituri ad ianuã, .i.ad chr̃m q̃ de seipo dic̃: ego sum ostiũ, p me si quis introierit saluabit. Q̃ vero masculi ponunt a dextra et femine a sinistra: significat q; viriliter agẽtes a dextris: t effeminati a sinistris in iudicio statuent. Q̃ abrenũciãt diabolo, per hoc se a iugo eius cui ex originali sunt obnoxij subtrahunt. Per hoc enĩ q; fidem chr̃i ꝓfitent. iugo chr̃i se subiiciũt. Demõis exsufflatio est potestatz eius debilitatio. Crux q̃ imprimitur fronti est vexillũ nostrũ quo diabolum vincim9. Nõ fit aliud signũ nisi crux: vt in hoc solo signo diabl9 sciens se esse victum ꝓtremiscat t fugiat. Fit autẽ in sede pudoris .i.in fronte: ne erubescat fidelis ꝓfiteri dñm suũ esse crucifixũ. Oro ꝓtra diabolũ est munitio. Salis in ore positio est sapiẽtie condimentum. Hec plenius dicta sunt in ꝓma pte sub titulo ꝟ vncrionibus: t dicentur sub sabbato sancto. Hũc dicẽda sunt q̃ ab exorcismo vsq; ad ingressum eccl'esie fiũt. Primo diabol9 exorcizat t ter repetunt illa ꝓba. Audi maledicte diabole t̃c. Scõo masculi seorsum t femine seorsum ponunt. Tertio ad monitionẽ diaconi capita inclinãt cathecumini, t sup eos oratõ dñica t symbolũ ꝟr. Quarto a sacerdote aures t nares illoz saliua tanguntur Quinto ab acholyto illuminant. Sexto a diacono euãgeliũ sup eos dicit. Septimo p ostiariuz i eccl'iam introducunt. Primo q̃ exorcizat diabol9, .i, adiurat vt a fidelibꝫ recedat Ter repetũt ꝓba illa: audi maledicte diabole t̃c, q2 in ꝓfessiõe trinitat; diabolo resistit. Seorsum masc'lis t seorsuz femis fit exorcism9, q2 maioribꝫ maiora: minoribus minora sunt ꝓponenda. Q̃ ad ammonitionẽ diaconi capita inclinant, significat q; deo cõmunicaturi acclamante diacono capita inclinabãt. t hec ore ꝓ cõmunione habet. Q̃ symbolũ t oronẽ dñicam sacerdos sup capita eoz dicit: notat q; templuz dñi ꝓtra diabolus munit. Aures t nares saliua tangit vt doctrinã de ore ꝓdicatoris ꝓcedentẽ fideles libenter audiãt, t ipsa eis bene redoleat. q̃ aduse; spm̃ habent in naribꝫ .i. q̃diu viuunt. Iꝺ̃ illuminatio est tenebraz ignorantie t peccati p lumen intelligentie effugatio. Euãgeliũ qꝺ̃ sup eos dicit est doctrina saluatoris qua instruunt Deinde p ostiariũ introducunt. q2 post impletionẽ euãgelij p ostiariũ, .i. per spm̃sctm̃ in celestem ꝓriam introducunt Post hec dicenda sunt ea que ab ingressu eccl'ie vsq; ad missam fiunt. Primo masculi ad austz statuunt: femine ad aq̃lonem. Inde quatuor lectiones sup eos legunt t quattuor initia euãgelioz. Deinde duo vn9 masculus t vna femia i sanctuariũ ab acholytis portant. Post hec symbolum grece sup masculos, latine sup femias ꝟr. His pactis eccl'esiã ingrediunt. t sic missa cantat. Q̃ autem masculi ad austrũ: t femine ad aq̃lonẽ stant. significat q; fortiores hostibꝫ tentationũ obiiciẽdi sunt, t debiliores humili

ter sunt erudiendi. QX quattuor lectiones sup eos legit significat doctrinā quattuor euangeliorū qua instruunt. Uñ statim q̄ttuor initia euāgeliorꝝ legit sup eos: q̄ congreget eos a q̄ttuor partibꝫ orbis. QX vn⁹ masculus ⁊ vna femina portant in sanctuariū: significat q̄ de vtroq; sexu fideles ascēdūt in celū. Sed nō ascēdūt nisi vn⁹, i. in vnitate ecclesie ꝯstitutis: sic ⁊ in pbatica piscina nō sanabat nisi vn⁹. QX symbolū legit sup masc'los grece ⁊ sup feminas latīe p duas linguas quibus symbolū legit omnem linguā intelligim⁹. Hā in grecis viguit sapiētia: in latinis scz romanis potētia: ⁊ ita per has duas tāq; excellētiores oēm linguam intelligim⁹ quasi cū ap'o ad Phil'. ij. dicamus. Dis lingua cōfitebit: q̄ dñs noster iesus chr̄s in gl̄ia est dei patris. Expositionē oꝛonis dñice ⁊ symboli ī quarta pte ī suis locꝭ exposuim⁹. Et attēde q̄ añ banc q̄rtā feriā in dñica vel in secūda feria est bui⁹ ferie scrutiniū ppl'is annunciāduꝫ his verb̄ Scrutiniū diē dilectissimi frēs q̄ electi nostri diuinitus instruant imminere cognoscite, iōq; solicita deuotiōe seq̄nti q̄rta feria circa horam nonā cōuenire dignemini vt celeste mysterium quo diabolus cū sua pompa destruit ⁊ ianua celestis regni aperit inculpabili ministerio pagere valeam⁹ In hac vero feria quarta finitis missaruꝫ solēnijs p̄sbyter annunciat vt sabbato primo ad scrutiniū reuertāt: ⁊ sic itez atq; itez ānūciat donec septem scrutinia celebrēt

Sane expleto scrutinio ōr missa: vt p̄missuꝫ est in q̄ legit lectio et epl'a: q̄ baptizand⁹ in duob⁹ est catheziz and⁹, i. instruendus, s. in nouo ⁊ veteri testamēto maxime ī illis que pertinēt ad baptismū. Rursus q̄ instruendus est in fide ⁊ moribus. iōo due lectiōes legunt, de quibus in eis cum suis rñsorijs disputat. Legit em̄ de philippo q̄ eunucho euāgelizauit iesuꝫ. Et ꝑm Augustinū. Euangelizare iesum est nō tātū docere credēda: sed etiā que sunt post baptismū seruanda. In p̄ma ergo lectiōe: scz sanctificabo ⁊c. que sumpta ē de ezech. xxxvj. de fide agit. vbi dicit, Tollam quippe vos de gentib⁹ ⁊ congregabo vos ō vniuersis terris: ⁊ effundam sup vos aquā mundā ⁊ mūdabimini ab oīb⁹ inq̄namētis vestris et dabo vobis cor nouū. Fideles em̄ de varijs terris ꝯgregati sūt in eccl'ia: ⁊ a q̄ salutaris baptismi sup eos effusa ē q̄ abyniuersis peccatꝭ ⁊ erroribꝫ sūt mūdati: ⁊ datū est eis cor nouū vt credāt in chr̄m. De hac lectōe sumit introit⁹, Dū sctificat⁹ fuero ⁊c. Ul' q̄ in baptismo dat baptizato cor nouū In ꝑclu aūt Bñdicā dñm ⁊c. sūt gr̄arūactiones de hac sanctificatōe: ⁊ ē tertij toni quia sanctificatio ptinet ad trinitatē. Uez q̄ p talē sanctificatiōez fiunt boīes filij dei, iō seq̄tur graduale. Uenite filij audite me timorē dñi docebo vos: quod ē septimi toni ꝓpt septē dona sp̄ūssctī q̄ dant in baptismo Uel q̄ ad ħ q̄ ds vere credat in chr̄m necesse ē vt timeat deū, iō sequit ip̄m graduale vbi sequit de timore. Initiū em̄ sapientie timor dñi ē. Qui ergo radicē iponit credulitatis eū a timore inchoare oportet, iuxta illud. A timore tuo dñe cōcepim⁹ ⁊ peperim⁹ sp̄ūm salutis. In secūda lectiōe scz in epl'a Lauamini ⁊c. q̄ sumit ō esa. j. c. agit abundant de moribꝫ vbi ōr Quiescite agere puerse discite bñfacere ⁊c. Et postea ꝯdukit. Et venite ⁊ arguite me dicit dñs. q. d. Si ħ feceritis ⁊ vos nō remunerauero iure me tanq̄ iniustū redarguere potestꝭ. Itē ōr ibi lauamini, s. p baptismū: ⁊ estote, i. manete mūdi scz p pñiam ⁊ q̄ possint ostendit dicens. Auferte malū cogitationū vestrarꝫ etsi fuerint pctā vīa vt coccinū q̄ nix dealbabunt ⁊c. Uez q̄ illi q̄ fidē verā ⁊ bonos mores seruant ad hereditatē dñi ptinere p bant. idcirco sequit graduale. Btā gēs cuius ē dñs de⁹ ei⁹, pp̄s quē elegit in hereditatē sibi. Hi efficiunt celi qui verbo id ē filio dei firmant. Uñ sequit versus Uerbo dñi celi firmati sūt ⁊c. Itē q̄ in talib⁹ locuꝫ habet btītudo, iō graduale illud est ꝑmi toni: q̄ btītudo a solo deo est. Ab his q̄z nō discrepat euāgeliū, scz Pretereins iesus vidit. Joā. ix. qō ē de illūinatōe ceci: q̄ ceci illuminant in baptismo. Uñ ōr ibi, Lutum fecit dñs ex sputo et p̄cepit ceco vt lauaret se in natatorio syloe, i. cbristi q̄ missus fuit a patre, i. in baptismo vel in doctrina chr̄i. ō q̄ ōr Ben. penul. c. Nō auferet sceptrū ō iuda: ⁊ dux ō femore ei⁹: donec ve. q̄ mittēd⁹ est. Hebreus habet, donec veniat silo, id ē missus. Postmodū in gr̄ā actione sequit offertoriū secūdi toni ꝓpter illuminatiōnē ⁊ ꝓfirmatiōez. Dicto aūt offertorio archidiacon⁹ ascendit pulpituꝫ clamans alta voce. Si q̄s est catbecumin⁹ exeat foras. put dictū est in pemio q̄rte ptis Et tūc oēs catbecumini exeūt foras: ⁊ sic fit septies p̄

usq; baptizent: videlicet in quolibet scrutinio: q; q regenerati nõ sũt nec inter dei filios cõputari, nec chũi mysteriis cõuenit interesse, Quidam tñ catheczminos añ euãgeliũ ó eccl'ia eiciũt. qõ nõ laudamus. cũ eis sit euãgeliũ pdicãdũ. sic z apostoli pmi tis gẽtiũ euãgeliũ pdicauerũt. Sz sacrificio interesse nõ debent. tũ q; sacerdos orat p circũstantibꝫ q̃p fides deo cognita est et nota deuotio. at isti nondũ fideles vocantur. tũ q; quod ꝓficiũt fidelibꝫ porrigit. In postcõmunione ꝓ agit grãs cec⁹ de illuminatione sua dicens. Lutũ fecit ex sputo. Joã. ix. z est pmi toni. q; ad locũ vnde exeunt flumina reuertunt vt iterꝫ fluant. sic ãt recognoscẽdo bona debem⁹ agere ó grãs

Hec q̃rta feria in ℞ pulegiata est. q; in ea legunt due lectiões: p eo q; in seq̃nti sabbato ordines celebrant. Itẽ quia hac die ordinandi examinant. itẽ q; hac die fit scrutiniũ baptizandoꝝ in sabbato pascali vt p̃missum est.

De quinta feria.

Vita feria ostẽ

q dit q; nõ est sctificationi nisi a deo Uñ introit⁹ est Letet cor q̃rentiũ dñm. z p⁹. Querite faciẽ ei⁹ semp. z ẽ secundi toni. q; querit vt habeat: z postea vt amplius habeat. quanto eñ magis habetur tanto magis querit. Epistola ꝓ. Uenit mulier ẽ. iiij. Regũ. iiij. est de resuscitatiõe filij mulieris sunamitis quẽ resuscitauit Heliseus. z incuruauit se super puerũ z pueri qualitati se cõformauit. puer ꝓ septem oscitatiões emisit z sic est resuscitatus Hempe sunamitis interp̃tat captiua: filius eius est gen⁹ humanum. qõ ór puer ppter paruitatẽ sensus. bacul⁹ de q̃ ibi dicit est lex q̃ pcutit dicẽs. oculũ p oculũ. ẽ. q̃ neminẽ ad pfectionẽ ducit. Heliseus ꝓ. i. chr̃s icliauit se sup hũc puerũ. i. extraneiẽs se fact⁹ est ei silis z resuscitat⁹ est. Sz oportet vt septẽ oscitatiões emittat. Prima ẽ fidei. q; sine fide nõ ẽ introit⁹. Primo eñ ꝓitati debet q̃s credere. et oĩa possibilia sũt credẽti. Domine (inq̃t leprosus) si vis potes me mũdare. z dixit. volo. mũdare. Secunda oscitatio est timor. Tertia est dolor de peccatis. q; misc'ia nõ fit sine iustitia. Quarta ꝓpositũ ꝓfitendi. Quinta est ꝓpositum satisfaciẽdi. Sexta ꝓpositum ó cetero nõ peccãdi. q; s. nõ offendat deũ creatorem suũ. Et oĩa ista debent fieri in spe vite eterne glorie. Uñ spes est septima oscitatio. Responsoriũ est. Respice in testamentũ tuũ. Et post. Exurge. i. fac nos exurgere: z est quinti toni ꝓpter q̃nq; sensuũ reparationẽ siue innouationẽ. Euãgeliũ vero Jbat ihesus ẽ. Luce. vij. c. ẽ de resuscitatõe filij vidue cui dñs dixit. Adolescẽs tibi dico surge. In q̃busdã aũt eccl'iis ór illõ euãgeliũ. Sicut pater suscitat mortuos z viuificat. Sequit offertoriũ. Dñe ad adiuuandum ẽ. septimi toni ꝓpter septem oscitationes in grãrum actiões. Postcõio ꝓ est de eterna btitudine. s. Dñe memorabor iustitie tue. cui ꝓpetit dare eternã btitudinez q̃ erit octaua resurrectiõis.

De sexta feria.

Exta feria proz

s sus idẽ dicit qõ q̃nta: z est introitus Meditabor ẽ. ℣sus. Celi enarrãt. i. scti: z est pmi toni: q; in solo deo ponit spem. In epl'a. Egrotauit ẽ. iij. Re. xvij. c. ponit resuscitatio filij vidue ab helia Rñsoriũ est. Bonũ est sperare in dño sup. qui resuscitat: z est quinti toni cui⁹ rõ q̃ in p̃cedenti feria dicta est. Sequit euãgeliuz Erat q̃dã Joã. xj. de resuscitatiõe Lazari q̃ hac die resuscitat⁹ est. Et offertoriũ in grãrũ exhibitiõez. Ppl'm humilẽ saluũ facies dñe ẽ. pmi toni. eadẽ rõne q; sc; in solo ór sperandũ est. In postcõmuniõe vero habetur q; ad p̃ces earuz sc; marie z marthe suscitatus fuit lazarus: videns dñs flentes sorores lazari ẽ. Joã. xj. ca. p qõ significat q; ad preces sctõꝝ suscitat deus mortuos spũaliter dãs eis pmã grãm: z iõ est primi toni ppter pmã resurrectiõez. s. aie Et attende q; semp hac die q̃ ẽ. xv. a passiõe dñi legit p dictũ euãgeliũ: q; ꝓstat hac die lazar⁹ suscitatũ esse. De q̃ euãgelio sumit rñsoriũ. Occurrerũt iudei ẽ. quod hodie in quibusdã eccl'esiis cantatur. cui euangelio congrue premittitur dicta lectio de filio sareptane mortuo quem suscitauit helias. ponens eã super lectum: et expandens se tribus vicibus super eũ. Hempe hec mulier est eccl'esia que fide suscipit chr̃istũ in hospitio corpis: filius eius est quilibet fidelis qui moritur cum morte dignũ peccatum cõmittit. Lectus helie catholicam designat eccl'esiã in qua sole anime reuiuiscunt. dum per fi-

dem trinitatis a morte resurgūt. Leta laudes confessiones ⁊ cōsolatiōes sunt cuiuslibet bois a peccatis resuscitati.

De Sabbato.

Sabbatum vero

In de largitate saluatoris ē. Vñ introitus est. Sitientes venite ad aq̄s doctrine. s. ⁊ baptismi. Sequit. Et bibite cū letitia. Hec ad sabbatū mentis pti nēt. Et ostēdit largitas dei q̄ paratꝰ est large dare cuilibet ⁊ benignitas eiꝰ. Vñ dicit Venite bibite aq̄s. s. q̄ mūdificant ⁊ fortifi cāt gratꝫ. Sequit ꝓsus. Attēdite ꝑfle meꝰ in q̄ ostēdit q̄ etiā ℔ de aq̄s doctrine intellit scōi toni est: ꝓpter mūdationē anie ⁊ corporis. ⁊ sumit de Esa. Epla est. In tpe placito exaudiui te. Esaie. xlix. Et post. Nunq̄d pōt mulier obliuisci infantē suū. Ecce ostendit largitas vl̄ charitas dei erga nos Postea sequit responsoriū. Tibi derelictꝰ est pauꝑ. in gratiaꝝ actōnes. quarti toni ꝓpter quatuor ꝓtates p quas sanctificat. In euāgelio ꝙ q̄ est Jo. vij. c. de eadē largitate agit. Ego inquit sum lux mundi. Nō ōr huiꝰ bois vel illiꝰ. sicut flos cāpi. Qui sequit me nō ambulat ī tenebris, ostēdit ℊ q̄ paratꝰ est illuminare oēm boiem q̄ sequit ipm. Leteꝝ qui videt currit. q̄ currit peuenit exceptis supbis. Vñ sequit. Tu de teipo testimoniū pbibes: testimoniū tuum nō est verꝝ. Rñdit eis. s. Iudeis Jesus. Nōne scptū ē in lege vīa q̄ duoꝝ boim testimoniū verꝝ est. Videbāt eīm miracla. Et ita patꝛ erat testꝫ eiꝰ. Et relict eos dūs q̄si supbos disputatores: nō curātes illamiari. Soli eīm humiles illuminant. vñ sequit offertoriū. Factꝰ est dñs. ꝑmi toni. q̄ solꝰ deꝰ pōt illuminare. Quia igit in ℔ sabbato ostēdit eccl'ia largitatē dñi dātis grām ī baptismo ⁊ in doctrina in q̄bꝫ ex largitate ꝺi abundant dat gratia. ideo fiūt ordines in illo die. ⁊ etiā q̄ imminet tps passiōis domini ī qua artius se tenet ecclesia: ad significandū q̄ ordinati artiꝰ se tenere debent: vt q̄ pus ebrij erant amodo sobrij sint. ⁊ iterum debent se immolare deo hostiam sanctā deo placētē. Hoc etiā sabbato fit scrutiniū baptizandoꝝ. q̄ catheçumini ad req̄ em eternā q̄ p sabbatū intelligit venīt per baptismū. Vñ in q̄busdam ecclesijs hodie due lectōes legunt ī missa ex eadē cā q̄ ⁊ in q̄rta feria p̄cedēti.

Dñica q̄nta in passiōe dñi.

Equitur domini

In ca de passione domini: scilicz de cruce. Incipit autez huius celebritas passiōis a fine sabbati. id est a vespera lucem huius dñice p̄cedente: quia lazaro in p̄cedenti sexta feria suscitato quidam de bethania abierūt ad pharisēos narrantes eis miraculū: ⁊ cū in illa sexta feria fuerit neomenia. id est prima dies mensis ad sanctificationē multi iudei pōtifices ⁊ pharisei cōuenerant ibi. qui audientes signum mox: vt ait ioānes: hoc est in sabbato colle gerūt consiliū aduersus iesum: et ex illa die cogitauerūt vt interficerent eum. Ac deinceps iesus non palā ambulabat apud eos quia nondū venerat hora eius. Ideoq̄z in vespera sabbati quasi post horā eiusdē cōsiliū publicū luctū incipit eccl'ia. suo compatiens dño vt capiti membra: ⁊ extunc lugēdo recitat vexillum regis mysteriū crucis. acetū. fel. arundinē. clauos ⁊ lanceam p̄foratī corpis. diē passiōis. rationē patientis. illusiōes inimicoꝝ ⁊ insidias eoruꝫ. Hec ⁊ his similia in vesperis ⁊ nocturnis plangit officijs que de autenticis veteris ⁊ noui testamentoꝝ sunt congesta scripturis. Preterea post p̄cedentiū septem dñicaꝝ ordinatissimā dispositionē quibus: vt p̄missuz est: septem mundi etates figurantur: que oēs sunt dñi passione redempte, merito ipsius dñice passionis celebratio inchoatur: ⁊ q̄si longa funeris pompa p̄missa. demū sequit ipa salutꝫ nostre victima ingerēs oculis ea que p nobis pertulit vulnera ⁊ mortis insignia. Rursus ideo ecclesia cantat. Vexilla regis ⁊c. vt si forte aliqui sint lapsi veniant ad vexillū quod omnes amaritudines facit esse dulces: quod significatū est per lignū proiectum in aquas marath. Semp eīm ⁊ maxime isto tēpore debem⁹ habere in memoria dñicam passionē. Vñ in cāticis. Fasciculus myrrhe dilectꝰ meꝰ mihi: inter vbera mea cōmorabit. Quia memoria dñice passionis secum non patitur amaritudinē peccati. Ideo autē specialiter duabus septimanis ante pasca passio dñi recolitur. Primo q̄ ipse a duobus ⁊ p duobus populis passus est. Secundo q̄a duo testamēta per duas hebdomadas exp̄mi⁹: verꝰ quod p̄dixit dñm passurum

et nouũ quod ostendit ipsum passum. Tertio quia in duobus huius seculi tẽporib⁹ scz ante legẽ z sub lege eadem passio vaticinata est. Quarto vt he due septimane reducant nobis ad memoriã murmurationem eorũ qui ante legẽ z sub lege in inferno fuerũt vsq; ad tẽp⁹ gratie: qõ in tertia hebdomada scz pascali significat. Ab hac nanq; die q̃ gl'ia patri dimittit due sũt hebdomade vsq; ad pasca: tũc vero tertia est in q̃ restauratur oĩs dimissa gl'ificatio. In tertio em̃ tpe qõ fuit sub gratia oĩa bñficia q̃ patres nostri expectauerũt in ecclesia reddun tur. Ideo autẽ gl'ia patri dimittit: quia ille versus ad laudem ptinet trinitatis: q̃ fuit in passione dñi: quã ecclesia ab hac die resẽtat debonestata. Cõstat enĩ q̃ christ⁹ qui est tertia in trinitate persona fuit debonestatus. Sed in resurrectiõe gloria patri resumitur: qz per resurrectionẽ fuit gloria ĩmortalitatis glorificatus. Sed certe hec detestatio fuit specialit in crucifixiõe. Vñ potest dici q̃ gloria patri ꝓnunc tacetur ꝓpter humilitatẽ per quã ad christi passionẽ gueniendũ est: et quia dñs se abscondit. Et est aduertendũ q̃ tacetur in introitibus et responsorijs: qz illa sunt de passiõe: z in venite exultemus. in psalmis vero z hymnis non: quia psalmus significat operationez. Ipsum enĩ non persequebant nisi linguis tractãdo de nece ipius: nec ipe bonũ desijt operari. Non ergo tacetur in totũ: quia remissior debet esse luctus: eo q̃ non statim post habitũ consiliũ de nece eius traditus est agnus in manibus dilationũ. Sed in introitu ante pasca omnino tacet: quoniaz tunc maxime sancta trinitas debonestata est. licet em̃ ante dies illos de nece dñi agerẽt: tunc tamen vapulat spuitur alapatur z crucifigit. Vñ esaie. Et vidimus eum non habentẽ speciem neq; decorem. Uel quia tunc sepulturã dñi celebramus q̃ maxima fuit eius humiliatio. Ab hac etiã dñica in quibusdam ecclesijs tacetur ad primaz Christe fili dei: tum quia ex tunc ecclesia eĩ⁹ mortem z passionẽ repsentat. tum quia ꝑ ĩ iudeorũz reputationẽ nõ poterat alijs misereri q̃ seipsum saluũ facere nõ poterat. De hoc etiam dictũ est in quinta parte sub ti. de prima. Non fiunt etiam in horis canonicis speciales cõmemoratiões de sanctis neq; de pace: ab hac dñica vsq; ad sabbatuz post pentecostes: q̃uis post laudes dicat. Preciosa in ꝓspectu dñi z̃c. et ad primam: oratio Dñe deus omnipotẽs z̃c. z in quibus cõmemoratio generalis fit de sanctis. Circa quod sciendum est q̃ cõmemoratio sanctoz duplici ex causa fieri cõsueuit. Primo ad recolendũ eorũz sanctitatis meritũ in nostrũ exemplũ. Secũdo ad impetrandũ nobis eorũ patrocinium salutare. Que duo excellentissime in chio nostro capite ꝓcipue passionis z resurrectiõis tẽpe nobis attendenda monstrant: qz passiõis sue tẽpe prebuit eximiũ bũilitatis z sanctitatis exemplũ: post resurrectionẽ vero suã apud patrẽ sicut testat Joãnes noster aduocatus seu patronus factus est singularis. Ut igit nostra intẽtio ꝓcipue hoc tempore referatur, in sue sctitatis exẽplũ: z in illo spes nostra eleuetur solũ advnicũ eius et singulare refugiũ ad patrociniũ, idcirco cõuenienter his temporib⁹ alioz sanctorũ specialia suffragia omittũt. Hinc etiaz est q̃ q̃dam ecclesie omittũt post primã dicere Preciosa in conspectu dñi z̃c. incipientes ibi Deus in adiutoriũ meũ iten. z̃c. Et in illa etiã oratione Dñe sancte pater omnipotens z̃c. que dicit ad ꝑmam ꝑmittuntur verba illa q̃ intercessionẽ beatissime virginis marie z omniũ sanctoz. Qui vero dicũt. Preciosa z̃c. asserũt q̃ illo nõ est hora nec ps canonice hore. put dictũ est in ãnta pte sub ti. de ꝑma. Eisdẽ etiã tempib⁹ omittit cõmemoratio de pace: qz sicut ait ap'ls ad Col'. j. christ⁹ pacificauit ꝑ sanguinẽ crucis eius. siue q̃ in terris siue q̃ in celis sũt: z post resurrectiõez suã pacẽ discipulis suis nũciauit: z cũ eis ipe q̃ pax nostra est dominus continue vsq; ad ascensionẽ suã ꝓuersari: z tunc eis pacem suã dare dicẽs. Pacẽ meam do vobis: z in pentecosten cõsolatorẽ mittere dignatus est. Incassum ergo fieret cõmemoratio de pace. Introit⁹ aũt incipit ab oratione dñi in passione Judica me deus et discerne causaz meã z̃c. in hoc em̃ instruxit nos in orãdo. Sequit Emitte lucẽ tuã z̃c. qz q̃ videt premia fortis efficitur in pugna. Et veritatẽ tuam z̃c. q̃ em̃ videt vera bona de facili ducit in eterna tabernacula: et est q̃rti toni: propter fortmã crucis. vl' propter quattuor que petunt: scz iudicium. discretio. liberatio. z fortitudo. Epistola vero scz Christ⁹ existens pontifex futurorũ bonorũ peramplius z perfecti⁹ z̃c. que est Hebreoꝝ. c. oñdit efficaciã passiõis chri. ꝑ passiõez

em̄ ei⁹ i etna tabnacula ducimur cui⁹ memores ee debem⁹. Sz qz nō oēs itrabunt nisi q̄ faciūt ei⁹ voluntatē, iō seq̄t rnsoziū. Eripe me ō inimici meis doce me zc̄. Aliter ei nō intrat i sctā scōz. z ē tertū toni ꝓpt libationē a triplici inimico p ꝓtutē trinitatis. Postea sequit tract⁹ in q̄ ꝯq̄rit dñs de inimicis suis dicēs. Sepe expugnēt me a iuuētute mea i Abel z i alijs. z ꝓissime ōz tract⁹. qz hmōi cogūt nos ducere vitā miserā. s. allophili z philistei. z ē octaui toni. ad significādū q hmōi tribulatiōes veniūt super nos vt sim⁹ memores alteri⁹ vite q̄ erit i octaua etate. qz ad dñm cū tribularer clamz̄. Et Job. Quit ꝓfusio faciē ei⁹. Postea seq̄t euāgeliū. Quis ex vob zc̄. Jo. viij. cāp q̄ bz ꝓtumelia iudeoz dicēti dño: demoniū habes. z dñs abscondit se vt expectaret tps̄ imolatiōis agni. z. x. luna oūdit se sicut decebat ō agno fieri. vt bz i Exod. xij. Ecclia ꝓ o ostēdit se esse ꝓtrariā eis i offertorio. q. d. Jpi dicūt: demoniū habes. sz ego ꝓfitebor tibi dñe. z ē ꝓmi toni. qz soli deo ꝓfitendū ē. Postcōio aūt ē. Hoc est corp⁹ zc̄. Lu. xxij. z Matt. xxvj. z Mar. xiiij. z. j. Lor. xj. c. Et icipit eā sacerdos. ad ostēdendū q magn⁹ sacerdos sacrificiū vet⁹ mutauit i nouū sacrificiū. z ē octaui toni qz illud sacrificiū erit vex. qō pficiet i padiso qñ resurgem⁹. z illō apli vere implebit. Omnia vestra sunt.

De secunda feria.

Ecunda feria est

de crucifixiōe nr̄a. z marie ō ieuniō. qz ōbem⁹ crucifigere mēbra nr̄a cū vicijs z ꝯcupiscētijs sic ꝓcedēs domica ē de cruce. sqz ū ꝓt bō ieiunare nisi liberet ab inimicis visibilibus z iuisibilibus diabolo. s. z mōo z mal'hoibus. iō ecclia petit i introitu libari ab inimicis. z ē tertū toni ꝓpt libationē a triplici inimico. Epla ꝓ o ē. Factū ē ꝓbū. Joñ. iij. c. in q̄ iuitamur ad ieiuniū p exēplū niniuitaꝝ. q soli⁹ione z vnica ꝓdicatiōe ieiuniū idixerūt etiā iumēti. vt liberarent a tpali subuersiōe. q̄nto magis debem⁹ nos pniam suscipe ad vocē veri i one scz chīi z apl̄oz: vt a sb̄uersiōe etnali libere mur. In rnsorio petit sibi libari ab inimicis. Deus i noīe tuo saluū me fac. z ē tertū toni ꝓpt ꝓtutē trinitatis. z liberationē a triplici inimico. Postmodū seq̄t euāgeliū. Dixerūt ꝓncipes. Jo. vij. ca. in q̄ ōt dñs scribe z pharisei. Quid vultis me interficere. z loquit de resurrectiōe sua z ascēsiōe z spūsācti missiōe. ꝓpt q̄ vt illi q̄ sūt i cruce q̄ sustinēt multa a mal': sicut ipe dñs. sp habeāt respectū ad fructū charitatis. Uñ ascēdā i palmā z apprehēdā fructū ei⁹. In offertorio. Dñe ꝓuertere z eripe aiam meā zc̄. petit liberari ab inimicis i aia z ē sexti toni. qz liberatio aie ꝓfecta liberatio ē. Senari⁹ ei⁹ numer⁹ ꝓfect⁹ est. In postcōione. Dñs ꝓtutū ipe est rex glie. attribuit deo liberationem suā zc̄. z ē tertū toni. qz ille est deus trinitas q̄ liberat. Dicit aūt ad horas capm illud. Attēde dñe. Hiere. xviij. z illō Dñe oēs q̄ te derelinquūt. ibidē. xvij. c. z illud. Cōfundant q̄ me. qō est ibidē. z illud. Tu aūt domine. ibidē. xx. c. z illud. Dñs dei⁹ aperuit. Esa. l. ca.

De tertia feria.

Ertia vero feria

ad patientiā inuitat. Uñ introitus est Expectabo dominū zc̄. Uersus. Dñs illuminatio mea. Deus ei dat patientiā z q̄ illuminat⁹ ē patiētiā habet. z est septimi toni. qz patiētia ꝯcipit respectu ḡtis eterne. Postea sequit epla Cōgregati sūt. Dañ. vi. in q̄ ostē dit effect⁹ patiētie. qz ibi bz quō babylonij miserūt Danielē i lacū leonū: nec tetigerūt eū. z missus est ei cibo a dño p Abachuch. z significat q ꝓ patientiā liberat nos dñs a spūalib⁹ babylonijs. z q̄nq̄z etiā liberat corpaliter z dat vitā eternā. iuxta illō Apoc. Qui vicerit dabo ei mānā absconditū. In respōsorio. Discerne causam meā zc̄. petit liberari ne succūbat. Deinde sequit. Emitte lucē tuā z veritatē tuā. Ecce semp petit lucem: quā q̄ videt patientiam habet. z sic liberat. z est q̄nti toni. qz petit liberari a tētatiōe q̄nq̄z sensuū. vl' ab inimicis q̄ nocuerūt p q̄nq̄z sens⁹. Intrat eū moz p fenestras corporis. In euāgelio ꝓ o. Ambulabat Jesus in galilea. zc̄. ostēdit discretio bonoz z maloz. tēpus maloz mō est. tps̄ ꝓ o bonoz erit i futuro. Uñ debz dicere patiens sicut dixit dñs. tps̄ meū nōdū ē. z debet spare i dño. Uñ sequit offertoriū. Speret i te q̄ nouerūt zc̄. Et qz sp sustinet malos. iō i postcōione Redime me zc̄. petit libari. q̄ ē septimi toni ꝓpt requiē q̄ sperat.

De feria quarta

Quarta feria ostẽ

q dit q̃ a solo deo ẽ liberatio. q̃a fidelis ẽ de⁹ q̃ ñ pmittit nos tẽtari sup id q̃ possum⁹ sustinere. Vñ Introit⁹ ẽ Liberator me⁹. et ꝓsus. Diligã te dñe fortitudo mea ⁊c. Ecce ponit deũ fortitudinẽ suã. et est tertij toni ꝓpter donũ trinitatis: ⁊ ꝓpter triplicẽ inimicũ. In epla ꝓo Locut⁹ est. Leui. xix. enũerant ꝑcepta vbi ostẽdit iudeos nõ obseruare illa: in hoc q̃ plequebant innocentẽ. et oẽs etiã q̃ persequunt bonos nõ sũt timẽdi. q̃ sunt inimici dñi. vnde ibi babek. Nõ iniuste iudicabis. Et iõo in ñsorio Exaltabo te ⁊c. petit liberari. qđ ẽ septimi toni: ꝓpt septiformẽ grãz. In euangelio ꝓo Facta sunt. Joã. x. ostẽdit q̃d fecerit dñs in encenijs. q̃ iudei tulerũt lapides vt iacerẽt in eũ. Et dñs dixit Mlta bona opa feci vobis: ꝓpt qđ vultꝫ me lapidare? Enceniũ festũ erat dedicatiõis tẽpli. ꝟ est de repatõe ipsi⁹ a machabeis. Sequit. Et hyems erat. Hoc erit in die iudicij qñ reparabit vez tẽplũ q̃ntũ ad bonos: ⁊ hyems maloꝝ erit. boni ꝓo cognoscent dñm: sicut in euãgelio õr. vos aũt cognoscetꝫ me: q̃ pater in me ẽ⁊ ego in ꝑe. Et tũc plene liberabit ecclia sicut petit in offertorio. Eripe me ⁊c. qđ est septimi toni. q̃ tũc erit vera q̃es vel ꝓpter gr̃am septiformẽ. Quia ꝓo btũs erit q̃ erit in illa q̃ete: qđ nõ erit sine innocẽtia: iõ est postcõmunio Lauabo iter innocẽtes ⁊c. et Introibo ad altare dei. i. ad altare q̃ete mẽtꝫ ⁊ ad altare supnũ. qđ ẽ octaui toni. q̃ hoc erit in octaua etate: sic dictũ est. Quarta ꝙ feria ẽ de encenijs. i. õ dedicatõe: q̃ plene fiet in futuro qñ ecclesia ꝓfecte dedicabitur deo.

De quinta feria.

In quinta feria im-

i molat ecclia hostias spũales per q̃s possꝫ ꝓsequi illõ gaudiũ. Sed q̃ nõ impetrat miscõia nisi cõfitẽdo iusticiã: ideo õr in introitu cõfitẽdo iusticiã õi erga nos. Oĩa q̃ fecisti nob dñe in vero iudicio fecisti. Dañ. iij. ca. Si īmisisti tribulationes bñ factũ est: q̃a peccauim⁹ tibi. Et postea petit miscõiam. Da īnq̃t gl̃iam noi tuo ⁊ fac nobiscũ ꝑm multitudinẽ miscõie tue. Versus est. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis. et est tertij toni. q̃ q̃ confitet debet cõfiteri triplex pctm̃ suũ. In alijs tñ ecclesijs est ꝓsus. Bñ immaculati. idẽ babek in epla q̃ sumpta est õ Daniel. iij. ca. Ozauie daniel Dñe de⁹ ne despicias ⁊c. q̃ peccauimus ⁊c. et nõ est nob sacrificiũ ⁊c. Ita em dicebãt filij israel qñ erãt in babylone. Sic et nos possum⁹ dicere qñ sum⁹ in pctõ: nõ est sacrificiũ. Sed in spũ bũilitat⁹ ⁊ in aio contrito suscipiamur dñe a te. In ñsorio. Tollite hostias ⁊c. monet nos offerre hostias spũales. Versus est Reuelabit deus cõdensa. Aliter em̃ non põt offerre spũalit nisi de⁹ remoueat tenebras a corde. et ẽ q̃nti toni. q̃ talẽ oportet in quinq̃ sensibus mactari. Vñ sequit euangeliũ Lu. vij. Rogabat iesum ⁊c. in quo babek quõ maria magdalena impetrauit veniam lachrymis. q̃ q̃t habuit in se oblectamẽta: tot mactãdo se hostias spũales obtulit õo in corpe suo. In offertorio. Sup flumia ⁊c. oñdit quõ flẽdũ sit ⁊ quõ oportet lugere. Duo em̃ sũt q̃ hoc faciũt. s. memoria pctõ ꝓteriti: et recordatio celestꝫ hierlm. qm̃ qñ bõ suas miserias mũdicie cõpat angelo⁹ / flet sup flumia babylonis. ⁊ est ꝓmi toni. q̃ hoc debet eẽ ꝓmũ in memoria. s. finis ꝓpter quẽ sumus In postcõmunione orat vt dñs sit memor ꝓmissionũ. Memẽto verbi tui ꝙuo tuo in quo mihi spẽ dedisti, ⁊ ẽ octaui toni. q̃a in octaua etate fiet illa dedicatio. In q̃busdã tñ ecclesijs legit euãgeliũ vbi õr q̃ cũ q̃dã vellent appẽdere iesum: ⁊ tamẽ nemo misisset manũ in eũ: dixerũt põtifices ad ministros. q̃re nõ adduxistꝫ eũ? Respõderũt ministri. Nunq̃ sic locut⁹ ẽ bõ sic hic loquit. Hac etiã die cõuenienter legit illõ euãgeliũ vt i õr q̃ reuersi sunt vnusquisq̃ in domũ suã. Et in offertorio õr. In salicibus i medio ei⁹ suspẽdim⁹ organa nr̃a. Quia post hãc diem nullũ euãgeliũ legit in q̃ dñs iudeis publice ꝓdicasse narret. Ecce q̃ illud diuinitatis organũ in illis salicibus. i. fluctuosis hominib babylonis suspẽsum est.

De feria sexta.

Exta feria ẽ de

t passiõe. et orat chr̃s: dans nob ī introitu formã orandi Miserere ⁊c. et est q̃nti toni. q̃ ñ põt fieri liberatio sine q̃nq̃ sensuũ cohibitiõe. In epla. Dñe oẽs ⁊c. Hiere. xvij. petit suã liberatiõem et inimicoꝝ ꝓfusionẽ In respõsorio ꝓo conf rik similr de inimicꝫ ⁊ maxime õ hypocritꝫ:

pacifice loq̃bant ꝛc. scz cū dicebāt. Magr scim⁹ qz verax es. et tñ dol⁹ erat in corde. vñ vide dñe ꝛc. In euāg. Collegerūt pōtifices ꝛ pha. ꝛc. Joā. xj. ca. silr dol⁹ expmit. et ōr ibi. Uenient rhomani ꝛ tollēt locū nostrū ꝛ gētē. qz iā ablatū erat sceptrū ō iuda et dux de femore ei⁹. ꝛ pilatū pōsidē rhomane ptāt habebāt. Quia ꝓ vbi ē dolus et crudelitas: ibi maxie idiget hō sapia vt sapienter rñdeat. ideo in offertorio petit ītel lectū vt possit rñdere sine pcō. Bñdictus es dñe doce me iustificatōes tuas: ꝛ respō debo ꝛc. sicut ōr Dauid. iij. Reg. Dimitte eū vt maledicat mihi sicut p̄cepit dñs. Tales em̄ sunt virga dñi. Uñ Aug⁹. Uñ supbiūt ipi: qz eos facit pater me⁹ virgā suā. Et ī puerb. Fili mi stude sapiaz vt possis rñdere ꝓmoni. et ē septimi toni ꝓpter spūs sancti grām septiformē. Postcōmunio ḡz Ne tradideꝛs me ꝛc. eadez rōne est septimi toni in q̃ petit liberari.

De sabbato.

Equitur sabba:

stū q̃d ōr sabbatū vacās. sic ꝛ sequēda dñica q̃dragesime. In ꝟ ei sabbato intēdere ꝛ solebat dñs papa pauperibus chr̄i dando elemosynā ꝛ mādatū celebrādo. Tū qz in cena dñi ꝓpt officiū magnitudinē ꝟ facere nō potit. Tū qz sicut dicit Joā. Añ sex dies pasce venit ihesus in bethaniā: ꝛ factū est ꝛ cuiuiū in domo marie ꝛ marthe: vbi fuit lazar⁹ quē dñs suscitauit. et tūc maria vnguēto nardipistici vnxit pedes ihesu. Apostolic⁹ ḡ in memoriā eius q illa deuotissime egit: facit mēbris chr̄i qō ipa capiti fecit. vt pedes ihesu vngēdo. i. dñi vestigia sectādo ꝛ capillis tergendo. i. supflua pauperib erogādo/impleat dom⁹ odore vnguēti. i. mūd⁹ ipleat bona fama. Qz ḡ hac die circa p̄missa charitatꝛ opa exercenda occupat⁹ ē: ideo vacat ꝟ sabbatū a ꝓpo officio: et mutuo accipit a q̃nta feria añcedenti. vel in q̃busdā eccl̄ys a sabbato añcedenti. s. Sitientes venite ad aq̃s. Legitur ep̄la de Biere. xviij. ca. Dixerūt impij ꝛc. in q̃ sunt male cogitatiōes q̃ p̄cesserūt passionē. Uenite cogitem⁹ ꝫ iustū cogitationes. et postea Percutiam⁹ eū lingua. Tales aūt nō babēt sabbatū. qz nō est pax impijs ōr dñs. In euangelio ꝓpo Subleuatis ꝛc. Joā. xvij. rogat p se ꝛ p discipulis oīb⁹ fideliter vt babeāt sabbatū. qō erit per vnitatē ꝛ charitatē in futuro: qñ vnum erimus sicut pr̄ ꝛ filij⁹ sunt vnū. i. in maiori approximatiōe q̃ possit esse illi vnitati q̃ pr̄ ꝛ filij⁹ vnū sunt. In alijs ꝓpo eccl̄ys legit euāgeliū Logitauerūt aūt. Joan. xij. ca. In q̃busdā eccl̄ys legit euāgeliū de p̄itōe iude. Amē amē dico vob: nisi māducaueritis ꝛc. cui recte p̄mittit lectio Biere. vbi ōr. Uenite cogitem⁹ ꝫ iustuz cogitatōes. Hoc sabbatū ꝓuilegiatū est. qz vt p̄missuz est: dñs papa tūc elemosynas dat ꝛ mādatū facit. ꝛ q̃a hac die vt q̃dam dicunt chr̄s discubuit in domo simonis leprosi ꝛ martha mīstrabat ei. et maria lachrymis suis pedes ei⁹ lauit: et capillis ꝓpr̄ijs tersit.

Dñica sexta in ramispalmarum

N dominica in ra

i mispalmaꝝ ꝛ in passiōe dñi legit Bieremias duplici ratiōe. Prima: qz ipse manifesti⁹ de passiōe dñi ꝓphetauit q̃ ali⁹. Scōa: qz p ei⁹ passionē ꝓfigurata est passio dñi. qz deplorādo captiuitatē iudeoꝝ p babylonicos factā ꝓfiguravit et rhomanā quā incurrerūt ꝓpter chr̄i passionem. In nocturnali aūt officio ōr imitatoriū. Ipi ꝓpo no cognouer̄t vias meas. qō dicit inuitatoriū p ꝫriū. qz inuitat nos ad cognoscēdū vias dñi p ꝫriū actū indeo tū q̃ nō cognoscētes vias dñi/non introierunt in reqez ipsi⁹. In ꝓmo ꝓpo respōsorio ostēdit securitas patientiū tribulatiōes. et cā q̃re nō est timēda tribulatio. qz de⁹ ēadiutor in die q̃ inuocauī te ꝛc. Ueri⁹ est. In die tribulationis mee ꝛc. qz si de⁹ adiuuat nō est timēdū. Uñ Job. Pone me iuxta te et cuiusuis man⁹ pugnet ꝫ me. Et est ꝓmi toni. qz a solo deo spanda est liberatio ꝛ auxiliū. Sequit respōsoriū Ingrediēte dño scōi toni. q̃a laudabāt pueri dñm. s. vtrāq; naturā in chr̄o. deitatē cū dicebāt Osanna id ē salua obsecro. humanitatē: cū dicebant: Fili dauid. Uel deū corde ꝛ ore pueri laudabāt. sicut iudei corde ꝛ ore cōuiciabant. Circa diurnū ꝓpo officiū dicenduz est q ꝓ sabbatū in q̃ ostēdit deuotio marie sequit dnica in q̃ ostēdit deuotio pueroꝝ. Ungimus em̄ dñm cū maria: et cū pueris venerāmur. Et iō facit ecclia hac die p̄cessionez corpal̄r ꝛ spūal̄r. Exierūt em̄ pueri extra castra obuiā dño venienti de bethania ī hierusalē Et nos silr debem⁹ extra castra. i. extra delicias carnis exire obuiam ei: sicut dicit

apls. Exeam⁹ extra castra improperiũ ei⁹ portantes. Et sic̃ illi: sic z nos in pcessiõe nr̃a cantam⁹ Osanna. Uñ in egressu de eccl'ia cãtat antha Pueri hebreoꝝ. et nos debẽ⁹ esse pueri. i. innocẽtes. et debem⁹ esse pueri hebreoꝝ. i. trãsiliẽtiũ oĩa terrena siue pctã Postmodũ facit eccl'ia stationez in aliq̃ loco cõpetẽti: vt ibi cũ deuotõe z leticia suscipiat ꝓbũ dei. sicut chr̃s q̃ est ꝓbũ patris suscepi⁹ ẽ cum leticia a pueris in hierl'm. In scripturis em̃ siue sermõibꝫ ẽ chr̃s. Uñ ipe in euãgelio Scrutami scpturas. ille em̃ loquunt de me. Et ipe ẽ dulcedo scripturaꝝ Legit aũt euangeliũ de Mattheo. xxi. ca. Cum appropinq̃sset iesus hierl'm z c̃. misit duos de discipul's suis dicẽs illis. Ite in castellũ qđ ꝫ vos ẽ. Uñ alibi legit. Misit discipulos suos. lxxij. binos z binos. i. habẽtes geminã charitatẽ: dei z pximi. Misit inquã q̃rere asinã z pullũ. i. iudaicũ ꝓplum et gentilẽ: vt eos duceret in celestẽ hierl'm Et legit ideo hac die. q⁹ ibi de fructu passionis habet. Postea cantat Occurrũt turbe cũ floribꝫ z palmis. et nos sil'r debem⁹ ei occurrere cũ floribꝫ ꝓtrũ z palmis victoriaꝝ. palma em̃ victoriaz significat. Unde Juit⁹ vt palma florebit. Et ꝑm Bre. ex q̃litate palmaꝝ designat pficiens vita iustoꝝ Et est octaui toni: ꝓpter victoriã chr̃i i capite z in mẽbris: ꝑ quã puenit ad octauam resurrectiõis. Deinde redeunte pcessione cantat canticũ pueroꝝ. s. Hl'ia laus. ꝑ alios eccl'iam ingrediẽtes. psertim ꝑ pueros. qa ingrediẽte dño in sanctã ciuitatẽ hebreoꝝ pueri z c̃. Innocẽtes em̃ laudãt eu. Et nota q⁹ Theodolph⁹ aurelianẽ. eps apud Ludouicũ imperatorẽ karoli magni filiuz falso a q̃busdã suis emulis accusat⁹/ ab eodẽ est Andegauis carcerali custodie mancipat⁹ Cũq; in hac dñica iuxta domũ in q̃ custodiebat pcessio trãsiret: ille fenestra aperta: fctoq; silentio/ hos pulcerrimos ꝓsus a se editos. s. Hl'ia laus z honor z c̃. pñte imperatore cantauit. Cui intãtũ placuerũt q⁹ morẽ a vinculis absoluit z ẽperatum sibi restituit. atq; eos hac die in fine pcessiõis cantari instituit in ingressu eccl'ie. Post canti cũ pueroꝝ cantat respõsoriũ Ingrediente dño. qđ est ꝓmi toni: ꝓpter ꝓmã etatẽ. et q⁹ soli deo cantãdũ est. Rursus cant⁹ pueroꝝ q̃ fit ianuis clausis: significat illud qđ cantus et occursus illorum pueroꝝ significabat. Prefigurabat em̃ occursuz z leticiã angeloꝝ recipiẽtiũ chr̃m in celũ post resurrectionẽ. quod sibi z seq̃ntibꝫ se ꝑ suã sctissimã passionẽ meruit apiri. cui⁹ q̃dem clausio angelos nõ extra miserat: sed aditũ hominibꝫ nõ ꝓbebat. Et ideo pueri q̃ sua puritate angelos significãt intra ianuas clausas q̃si dño veniẽti occurrẽtes ad apiẽduz celũ vt eoꝝ reparet ruina: versis vultibus cũ leticia z clamore pferũt hymnũ laudis q̃ eis q̃ sunt extra cũ gaudio rñdẽtibꝫ: ipsos intrãtes cum chr̃o in suũ ꝓsortiũ recepunt Hinc est q⁹ in ingressu eccl'ie cantat respõsoriũ Ingrediẽte z c̃. declarãs hec q̃ dicta sẽ figurari ꝑ ea que fiũt. Cũ em̃ ibi fiat mẽtio de resurrectione. nam ibi fit mentio de palmis q̃ victoriã chr̃i de morte z diabolo significant: accipit eccl'ia factũ illoꝝ pueroꝝ in signũ precedens ei⁹ qđ iam dictum est. et factũ istoꝝ in recordationẽ illius.

Sane añ crucẽ z in cruce rami virides infigunt'r: ad notandũ q⁹ oẽm ꝓtrũ virorẽ a crucifixo habem⁹. chr̃istus em̃ ram⁹ viridis fuit: hñs in se z nos ab ipo oẽm virorẽ virtutũ. Uñ ipse ôt. Si in viridi ħ faciunt: in arido q̃d fiet. In sũma g̃ dũ pcessionẽ facim⁹ chr̃m venientẽ ad nos suscipimus. cum pueris obuiã im⁹: si innocẽtiã seruamus. Oliuas gerim⁹: si pacis z misc̃die opibꝫ indulgem⁹. palmas portam⁹: si de vicijs z diabolo victoriã obtinem⁹. virẽtes flores z frõdes gestam⁹: si ꝓtrijs exornamur. vestimẽta sternim⁹: carnẽ mortificantes. ramos carpim⁹: sctoꝝ vestigia imitantes. Q pcessio ciuitatẽ vel castruz egredit ouãter. i. gaudẽter ad crucem z ad locũ pmõtoria siue eminẽtia vadens: recolit pueros hebreoꝝ. iuisse ꝓsus montẽ oliueti. innuens etiã q⁹ absit nob gl'iari nisi in cruce dñi nr̃i iesu chr̃i. Qui aũt põtifici extra vrbem iuxta crucẽ cũ suis ꝓstituto occurrunt et cũ ipo ciuitatez ingrediunt/ accuratius agũt: imitant em̃ pp'lm isr̃l z pueros eoꝝ ꝙ extra ciuitatẽ dño occurrerũt: z cũ eo illã ingressi sunt. Hec g̃ magna pcessio repsentat illã q̃ tali die facta est a turbis z pueris iudeoꝝ cũ veniret iesus hierl'm sup asinã sedens. Significat etiã q⁹ dñs ad nos veniet z ad etna tabnacla nos ducet. Uel forte recolit pcessiõem filioꝝ isr̃l: q̃ hac die iordanẽ siccz pedibꝫ trãsierũt: z cũ triũpho terrã pmissiõis itrauerũt. Hec est hec pcessio inter alias dñicales cõputãda. Hec em̃ est pconiũ passiõis. ille ꝙ sũt significa

g 2

ñue ⁊ rememoratiue dñice resurrectiõis vl̃ ascẽsiõis. Vñ rectꝰ faciũt q̃ añ ⁊ tertia die cak illas ꝓmittũt. hãc ꝙ ꝓcessionẽ post tertiã huiꝰ dici cũ palmis celebrant. De ℟ sub ascẽsiõe dicek. Et q̃dem huic ꝓcessiõi lectio Zach. ⁊ euãgeliũ Joãnis recte ꝓmittunk. qm̃ ibi dñica ꝓcessio ꝓbetak. hic historice declarak. In tractu infantes ad ꝓconia inuitank. passio ꝙ in missa legik.

Bñdicunk ãt ⁊ distribuunk rami ꝑ sacerdotẽ: ꝛ chr̃s nec eos bñdixisse nec distribuisse legak: tũ qz chr̃s nõ honorauit eos: sed fuit honoratꝰ ab eis ⁊ ex eis. tũ qz ꝓphs ille iudeoꝝ fec̃ ℟ corpalr ⁊ tpalik. sed nos agimus ℟ sacrãlik ⁊ spũalr ad effectũ q̃ in eoꝝ bñdictõe exꝓmik. Illi nãq ferẽtes ramos triumphũ chr̃i nõdũ cõpletũ: sed tpe passionis cõplẽdũ ꝓfigurabãt. Vñ nõ optuit ramos distribui vl̃ bñdici a chr̃o. qz nondũ figura fuerat ipleta. ecclia ꝙ ꝑ talia repñtat triũphũ chr̃i iã cõpletũ: ꝓm illũ Lol. ij. Expoliãs ꝓncipatꝰ ⁊ ptãtes trãsduxit ꝛfidenk palã triũphãs sup illos in semetipo. Quia ℟ nõ solũ ipe triũphatoꝛ est: sed etiaz ꝑ ipius grãm ⁊ sanctificatõez triũphabũt oẽs electi ꝛueniẽt. ⁊ bñdictio ramoꝝ ⁊ distributio ꝑ sacerdotẽ q̃ chr̃m repñtat debet expleri. Quare ãt ñ fit festũ de dicta asina sicut fit de cruce dicek in septima ꝓte sub festo sancte crucis. Post ꝓcessionẽ seq̃tur statim missa de passione. quia debemꝰ gaudere de fructu passiõis ⁊ cõpati: quia ꝓ nobis passus est. Ibi em̃ est vnde letemur. ſ. de amore quẽ oñdit nobis in cruce. ⁊ vnde tristemur. ſ. de peccatis nostris que tot sunt q̃ ꝓter ea oportuit filiũ dei pati. Uenit aũt decima luna siue die ꝓmi menſ id est añ ſer dies pasce ad ciuitatẽ in q̃ pateret: vt esset i domibꝰ iudeoꝝ sicut prece ptũ erat i Exo. xij. ⁊ in Deut. decima luna accipiet agnũ. Immolabak aũt agnꝰ. xiiij luna ⁊. xiiij. die ꝓmi mensis ad vesperã. Et dñs eadẽ hora agnũ cũ discipulis manducans vbi legal pasce ꝛcreta cõpleuit: egressus ẽ cũ eis statim ad locũ oꝛonis. Et circũspect obꝛo cũ iam vespe esset exiuit i bethaniã cũ duodecim. Hẽpe mystice decima luna venit. qz ꝓphs israelitic⁹ in plaga decima egressus est de egypto. sil̃r ꝑ istũ verus agnũ ẽ data libera ptas ꝓphe israelitico. ſ. videri deũ ꝑ fidẽ exeũdi de pctõ qõ nõ fuit datũ ꝑ Moysen ⁊ ꝓgã ei. ſ. ꝑ disciplinam ⁊ sacerdotiũ legale. In ꝓncipio ℟ misse reducẽs ecclia ad memoriã dñicã passionem incipit ab oꝛone dicẽs. Dñe ne longe facias ⁊c. est octaui toni. significãs q̃ ꝑ passionẽ venik ad resurrectionez. Sequik epla. Hoc sentite ⁊c. ad Phil. ij. in q̃ oñdit passio ⁊ passiõis fructꝰ. Dicit ℟. Hoc sentite i vob qõ ⁊ i chr̃o Jesu. i. imitami ipm vt sic habuit charitatez q̃ voluit pati: ita ⁊ vos habeatꝭ charitatẽ q̃ patiamini oia tormẽta tẽpalia: vt habeatis bũilitatẽ q̃ in chr̃o maxime fuit. mãsuetudinẽ ⁊ patientiã ⁊ intellectũ realẽ vt sentiatis. cito em̃ sentitur dulcedo spũsci i corde qñ ibi ẽ. Vi q̃dẽ st fructꝰ passiõis. ſ. dulcedo in corde ⁊ glia. Quedã tñ eccl̃ie legunt lectionẽ Uenerũt aũt filij isrl̃ in helim. Exod. xv. Uiso aũt ℟ fructu: fit hõ pariẽs. q̃ generat patientiaz ꝛsideratio fructꝰ. ⁊ iõ sequik rñsoriũ qõ respondet epla. in q̃ ostẽdik quõ ꝑ passiones venik ad glĩam. ⁊ dicũk ibi tria. ꝯre ẽ tertij toni. Primũ est. Tenuisti manũ ꝛteram meam. i. ꝛfirmasti me i bono. Scõm ẽ. ⁊ i voluntate tua deduxisti me. tal̃ facit q̃q̃ devult. Tertiũ est. cũ glĩa suscepisti me. Primũ ẽ cã crucis. Scõm ipa crux. Tertium fructꝰ ipi. Uersus ẽ. Quãbonꝰ isrl̃ deus qñ. ſ. deducit suos ad passiõem. Vñ ꝛ bro Stephão legik. Lapides torrẽtes illi dulces fuerũt. Postea sequik tractꝰ. De⁹ deus meꝰ respice i me ⁊c. ⁊ est scdi toni. q: ibi oñdik passio ⁊ fructꝰ ipi. vñ ⁊ titulꝰ illi⁹ psalmi est ꝑ susceptiõe matutina. Euãgeliũ de passione est. ſ. Scitis qz post biduz ⁊c. Matth. xxvj. ⁊ etiã offertoriũ. ſ. Improperiũ expectauit coꝛ meũ ⁊ miseriã. qõ sũptum est ꝛ psalmo. lxviij. ℟ totus ex ꝑsona saluatoris oãtis in passiõis agone ꝛscribik. q. d. ecclia. Erq̃ chr̃s tot passus est libẽter patiar Vñ ꝛt. expectauit. supple q̃si rẽ dulcẽ. Postcõmunio ꝛ passiõe ẽ. ſ. Pater si fieri põt. Matth. xxvj. Marci. xiiij. ⁊ Luce. xxij. ⁊ est octaui toni ꝓpter rõnẽ ꝓmissam. In q̃busdã ecclijs ꝛ in hac dñica ⁊ in diebꝰ seq̃ntibꝰ ꝑfatio de passione: put dictũ est sub q̃rta feria cinez. Dicik aũt hec dñica in ramispalmaꝝ. eo q̃ tũc rami palmaꝝ si haberi possunt in ꝓcessione portãt Dicik etiã alibi dñica oliuaꝝ. qz etiã rami oliue portank. qõ fit ad repsentãdũ filios israel: q̃ cũ ramispalmaꝝ ⁊ oliuaꝝ venieti dño obuiã exiuerũt. Seq̃ns q̃z septimana maioꝛ vocak. eo q̃ maiꝰ ⁊ plixius habet ofticiũ. Dicik etiã penosa. qz tũc ꝓcipue debe

mus vicia nr̃a punire, vl̃ qz dñs i ea laborauit z pẽas sustiuit recreãdo: sic z i ꝓma mõi hebdomada creãdo. Dicit q̃z idulgẽtie: qz pẽitẽtes i ea absoluũt. Dicit etiã sctã qm̃ i ea impũ iustificant. Hec ãt dñica i triũ ꝓuilegiata ẽ. Prio qz illa die filij isrl̃ el itrauerũt terrã pmissiõis. z iordanẽ sicco vestigio trãsierũt. sic em̃ ꝓtigit q eo ãno tot dies fuerũt vsq; ad pascha. q̃t sũt ab hac dñica. Scõo qz hac die veniẽs dñs de bethania cũ honore mactio i hierl̃m est susceptus. Tertio qz eadẽ die dñs a tẽplo emẽtes z vẽdẽtes eiecit.

De secunda feria.

Ecũda feria ostẽ

dit cãm passiõis. s. i chr̃o humilitatẽ z patientiã. in iudeis crudelitatẽ z iuidiã. i iuda cupiditatẽ z auariciã Et ẽ introit⁹ q̃rti toni ꝓpter formã crucis. Epla ꝓo sumit de Esa. l. c. in q̃ ostẽdit ꝓncipal̃ cã passiõis dñi. Dñs de⁹ aput mihi aurẽ. s. ad intelligendũ. z ꝓpt̃ h̃ dedi genas meas vellẽtib⁹ z̃. In q̃busdã ecclĩs i hac z i tertia feriis dicunt due lectiões i missa p eo q chr̃i passio a lege z ꝓphetis pnũciata fuit. In respõsorio petit liberationẽ suã Exurge dñe z intẽde z̃. Uersus. Effunde framcã tertij toni. qz ꝓtute trinitatis liberamur ab inimicis. Framea est spata q̃si ferramea vl̃ q̃si ferrea. In euãgelio ꝓo Ante sex dies Jo. xij. c. ostendit triplex causa passionis. Et ôt: ante sex dies pasce. non q̃ ibi sex dies futuri essent ante pascha. sz quia ibi causa passiõis ostendit. In Juda ostẽdit causa cupiditatis: eo q dixit. vt q̃d pdi tio hec. Erat em̃ bñs loculos. z iõ sic dicebat vt numos furarẽt vt bi in Joã. In iudeis cã est inuidia. qz moti sũt i eũ ꝓpt̃ laudẽ pueroꝝ dicẽtes. si dimittim⁹ eũ sic oẽs credẽt in eũ. Et iõ q̃rebãt iterficere eũ. In ipo ꝓo chr̃o est fructificatio toti⁹ generis humani. Uñ i euãgelio ôt. Nisi granũ frumẽti z̃. In q̃busdã tñ ecclesĩs i scõa feria legit passio ſm Marcũ. l. Erat pasca z azyma post biduũ z̃. z i tertia feria dictũ euãgeliũ ſm Joã. s. Uñ sex dies pasce. Sz ꝑmi vident magis hist̃oriã seq̃. qz post biduum. i. post tertiã z q̃rtã ferias in q̃nta feria pasca. i. agn⁹ pascal̃ immolat⁹ fuit. Preterea scõa dies creatiõis mũdane min⁹ est ceteris ornata die⁹. Nã cũ dixisset dñs Fiat firmamẽt ũ i medio aq̃ꝝ nõ est additũ. Et vidit de⁹ q esset bonũ i q̃ numer⁹ binari⁹ infamat. qz ꝑm⁹ ab vnitate degenerat z diuisionẽ significat. Uñ i eo facta est aq̃rũ diuisio. Nõ ẽ g mir̃ si hec dies secũda q̃ illa respicit minus ceteris i officio dñice mortis purpuret insignes. Sed non est multũ attendẽdũ vtr̃ in scõa vel i tertia feria legat passio. Quia ei q̃tuor euãgeliste passiõez dñi scpserũt. idcirco ſm quẽlibet eoꝝ passio legit ex institutiõe Alexãdri pape eo ordine q̃ scpserũt. Nã die dñico legit passio ſm Mat. q̃ ꝑmus scripsit. scõa vl̃ tertia feria ſm Marcũ. q̃ scõs scpsit. q̃rta ſm Lucã: q̃ tertⁱ⁹ scpsit. sexta feria ſm Joãnẽ: q̃ vltimo. Mediolanẽses tñ nõ legũt passionẽ nisi ſm Joãnẽ z i sexta feria. Sane passionẽ lectur⁹ bñdictionẽ nõ petit. qz in illa describit esse sublat⁹ q̃ auctor ẽ bñdictiõis vñ nõ est a q̃ petat. Legit q̃z sine luminaribus. qz ille morte extinct⁹ nũciat q̃ ſm Joannẽ lux est mõi. z vt repsentet qz ei⁹ discipuli tũc q̃si extincti sint q̃n ipe viuẽs dixerat Vos estis lux mõi. Nõ ferk eriã incensum. ad notandũ q tũc feruor deuotõis vl̃ oꝛionis q̃ incẽsum designat i aplis tepuit: vl̃ poti⁹ q̃si extinct⁹ fuit. Legit etiã sine salutatiõe siue sine dñs vobiscũ i detestatione salutatõis Jude: z sine respõsione. Nõ em̃ rñdet Hĩa tibi dñe. qz in ipa exꝑmit q chr̃s fuit a suis separat⁹ p mortẽ corpalit z spũalit q̃ metu mortis eo derelicto fugerãt. z nulla gloria sibi erat. Nõ legit etiaz tota sub tono euangelij. sed cant⁹ ꝓbor⁹ chr̃i dulci⁹ modulat ad notandũ q̃nto dulci⁹ ꝓba chr̃i i ipi⁹ ore resonabãt q̃si ore cuiuslibet euãgeliste referẽtis: cui⁹ ꝓba in tono euãgelij pferunt. Uerba ꝓo impũssimo rũ iudeoꝝ clamorose z cũ asperitate vocis. ad designandũ q ipi chr̃o aspere loq̃bant In fine tñ in q̃busdã ecclesĩs bñdictio petit: incẽsũ portat: z sub euãgelij tono legit qz iam finita est narratio passiõis. z extũc oia ꝓba sũt euãgeliste narrãtis q̃ post chr̃i mortẽ vsq; ad resurrectionẽ ꝓtigerunt. In alĩs tñ ecclesĩs finis passiõis q̃ ad sepulturã ptinet in tono legit dolorose: vt planct⁹ mulier̃ de passiõe chr̃i lamẽtantiũ designetur. de q̃ plãctu ôt dñs i euãgelio. Filie hierusalẽ nolite flere sup̃ me z̃. z ad maiorem deuotionẽ z amaritudinẽ ꝓpter chr̃i passionẽ in animis audiẽtiuꝫ excitandã. z legit sup̃ nudũ pulpitũ: put sub feria sexta dicet.

In offertorio Eripe me, petit liberari, sicut et in respõsorio, et est quarti toni: propter formã crucꝭ. In postcõmunione Erubescat, petit psecutores suos confundi, et est septimi toni: vt sic in regione quiescentium gaudeat.

De tertia feria

Ertia feria est si

t militer de passione, qꝛ manifeste q̃rebãt eũ interficere: vt habet ī euãgelio. Erat aũt pasca ⁊ azyma ꝓ biduum ⁊c. Et qꝛ eccl'ia ꝓsiderat salutẽ suã ī cruce triplicit', s. in amore quẽ dñs nr̃ ostẽdit in cruce, et imitatione crucis, et ī salute nobis data p crucem, ideo dicit in introitu Nos aũt gl'iari oportet in cruce dñi ⁊c. ad Gal. vi. Epl'a ꝓ est Dixit Hieremias, q̃ ē Hiere. xj. ca. et habent in ea ꝓba iudeoꝝ ꝺ crucifixiõe chr̃i, mittam⁹ lignũ in panẽ ei⁹, id est ipm q̃ se dicit panẽ in ligno crucꝭ destruam⁹. Audierãt em̃ q ipe dixerat, Ego sum panis viu⁹ q̃ de celo descendi. Et hoc erat dictũ, Per lignũ crucꝭ destruam⁹ ipm vel doctrinã ei⁹. Sequit' rñsoriũ. Ego aut ⁊c. tertij toni: propter triplex meritũ qꝺ ibi notat'. Primũ: eũ ꝺt. Induebar cilicio, i. ñ ostẽdebã eis deitatẽ: sed aspitatẽ bũanitatis, et hec fuit bũilitas ⁊ sapia. Aliꝺ notat' ibi. Humiliabã in ieiunio aiam meã, s. nõ reddẽdo malũ p malo, sed etiã p eis orabã, et hoc est tertiũ. Vñ ꝺt Et oro mea in sinu meo cõuertet', supple eã q̃ eis ñ pdest, qꝛ nõ fuit digni. Euãgeliũ ꝓ o. Erat pasca. Har. xiij. est de passiõe, vbi ꝺr q̃ dñs crucifixus fuit hora tertia. Et hoc ꝺt vt ostẽdat eorũ impetuositatez, qꝺ ab hora tertia linguis eũ crucifixerũt dicẽtes Crucifige crucifige, non cessantes. In offertorio petit se custoꝺirí a diabolo ⁊ mẽbris ei⁹. Vñ ꝺt. Custodi me de manu pctõris, i. diaboli: et ab hominũ iniq̃ erue me, et est secundi toni. In postcõmunione aduersum me ostendit maliciã plen̄tiũ ⁊ meritũ patientiũ. Sequit' ibi. Et in me psallebãt q̃ bibebant vinum ⁊c. i. filij diaboli q̃ inebriabantur de calice babylonis.

De quarta feria.

Arta feria est

q illa ī qua dñs vẽdit⁹ fuit a Juda qꝛ nõ soluꝫ voluit pati p nobis: sed etiã vẽdi: vt liberaret nos a venditiõe q̃ ꝓmus parẽs vendidit nos diabolo p esu pomi vetiti. Vñ Esa. Gratis venũdati est⁹ et sine argẽto redimemini. Sil'r mlti vendũt se diabolo p momẽtaneã delectatiõez, sic vẽdidit se Adã p esu pomi vetiti. Quarta q̃ feria vẽdit⁹ est sol iusticie ad nostram salutem, et q̃rta feria format⁹ est sol visibil' ad mũdi lucẽ. Orauit aũt dñs (sicut habet' in euãgelio hui⁹ diei) flexo genu, et idcirco in introitu: q̃ est ad Phil'. q̃, inuitat eccl'ia vt in nõie dñi oẽ genu flectat', celestiũ: quia eoꝝ ruinã repauit, terrestriũ: qꝛ eos liberauit, infernoꝝ: qꝛ eos eduxit de lacu in quo nõ erat aq̃ ꝓsolatiõis supple: vt ꝺr Zach. ⁊ est tertij toni: propter tria q̃ inuitant ad flectẽ dũ genua. Sequit'. Et oĩs lingua ꝓfiteat': qꝛ dñs noster iesus chr̃s in gl'ia ẽ dei p̃is. Et sumit' de apl'o. Uerũtñ orꝺiatoꝝ officij intercepit ꝓba illa: et oĩs lingua confiteat', eoq̃ iudaica silet. Deinde sequit' lectio. Dicite filie sion: ecce saluator tu⁹ venit. Esa. lxij. vbi habetur de mercede. Dicit' em̃ ibi. Ecce merces ei⁹ cũ eo. Et dixerunt angeli (q̃sdã em̃ latuit incarnatio) Quis est iste q̃ venit de edom, i. de terrena inhabitatiõe: tinctꝭ vestibꝰ, i. mẽbris corpis q̃ sũt vestimẽta dignitatꝭ sanguis purpura tincta de bosra. Bosra ẽ cũtas ī moab, ⁊ iterp̃tat' firma siue munita. Q̃ ē de iferno, i. ꝺ trẽa ibitatiõe Trãslatiue ei bosra ẽ hierꝰ quã dñs q̃ndã suo firmauit auxilio, sz facti moabite, i. et patre diabolo: vestes regꝭ tinxerũt purpura sanguis. Rñdit. Ego qui loq̃r iusticiã ⁊ sum ꝓpugnator ad saluandũ. Et dixerunt. Quare ḡ rubrũ est indumentum tuũ: q. ꝺ. Quare cruẽtat⁹ es p̃ssura crucꝭ si tu iusticiã loq̃ris? At ille rñdit. Torcular calcaui solus, s. p oĩb: vt oẽs liberarent'. et de gentibꝰ nõ est vir mecũ. Post lectionẽ ꝓ cantat' rñsoriũ Ne auertas faciẽ tuam ⁊c. in q̃ orat ipse vt p passionem veniat ad gl'iam. Quia ꝓ ī agonia pl'ixi⁹ orauit: vt ꝺr ī euãgelio: iꝺo sumit' rñsoriũ: offertoriũ: ⁊ postcõmunio ꝺ psalmo q̃ intitulat' Q̃o paupis cum anxiaret', excepto ꝓsu responsoriq̃ est Saluũ me fac de⁹: q̃m in. a. v. ad a. meam. Epl'a est sil'r de Esa. lvij. ca. Dñe q̃s credidit ⁊c. in q̃ etiã describit' in eodez scemate in q̃ ab euãgelista repñtat' in passiõe vbi ꝺr Nõ est ei spes necz decor. Et infra. Sicut ouis ad occisionẽ ducet'. Post epl'am seq̃t' tract⁹ ⁊ insolito modo, s. imediate, et hoc ideo: qꝛ ecclesia arti⁹ luget q̃s soleat ⁊ plan

git se vt dictum est in.liij.pte sub ti.de tractu.Tract⁹ em̃ significat planctũ.et ideo in tota sexta feria nõ dicunt nisi tractus.Respõsoriũ ꝓo est penitẽtiũ.Et q⁹ dñs nõ est ista die crucifix⁹:sed tm̃ vẽdit⁹:ideo nõ solũ ỏr tract⁹:vexetiã ꝛ rm̃soriũ.Passio que sequit Appropinq̃bat ꝛc.Lu.xxij.conuenit cũ pcedentib⁹:in q̃ exprmit cõsiliũ iudeorũ:iude pditio:ꝛ dñi passio.Postcõmunio est Potũ meũ cũ fletu miscebã.potũ.s.passionis:qm̃ vicz sudor ei⁹ erat sicut gutte sanguinis decurrẽtis in terrã.Põt etiã dici q⁹ duo sũt nob necessaria.s.oꝛo ꝛ patiẽtia:ꝛm q⁹ ỏt dñs Orate p pseq̃ntib⁹ ꝛ calũnianti⁹ bus vos.Ad hec q̃dẽ duo inuitamur in introitu.Ad orationẽ cũ ỏr.In nõie iesu oẽ genu flectat.Ad patiẽtiã exẽplo saluatoꝛ de q̃ subiũgit.Chr̃s fact⁹ est obediens ꝛc.Nõ em̃ est obediẽs in tribulatiõe nisi q̃ patiẽter tolerat.Due lectiões ideo legunt.q⁹ hac die dñs tradit⁹ est ꝓ duob⁹ et a duob⁹ ꝑlis.Et ĩ q̃busdã eccl̃ias ad vtrãq; genua flectũt.q⁹ ab vtroq; populo adorat.Preterea hac die sic ỏt Aug.cõsiliuꝫ inierũt iudei quõ Jesum dolo tenerẽt ꝛ occiderẽt.et iudas venit ad eos:et pacti sũt sibi pecuniam se daturos.Sicut ꝙ ecclia repũtat in sexta feria act⁹ iudeoꝝ:ita ꝛ in q̃rta ꝯsiliuꝫ eoꝝ.Quidã aũt ꝓmo legũt lectiõem illam Dicite filie sion.ꝛ postea illã Dñe q̃s credidit.Alij ꝯo ecõuerso.Primi q̃dẽ attẽdunt solũ illud qõ dixim⁹.et q⁹ vẽditio iude q̃ facta fuit q̃rta feria passionẽ dñi pcessit.de q̃ vẽditiõe fieri videt sermo in illa lectiõe Dicite filie siõ.in illo ꝓbo Ecce merces ei⁹ cũ eo.Alij aũt attẽdũt q⁹ prim⁹ hõ duas mortes incurrit.s.carnis ꝛ anie.et chr̃s nos ab vtraq; liberauit.Et q⁹ mors aie morte coꝛporis pcessit:iõ pr⁹ legũt lectionẽ illã in q̃ agit de morte aie:et de liberatione ab ipsa De morte anie legit in illa Dñe q̃s credidit ꝛc.ibi Oẽs q̃si oues errauim⁹:ꝛ vnusq̃sq; in viã suã declinauit.De liberatiõe ꝓo statim sequit ibi.Dñs posuit in eo iniq̃tates omniũ nostrũ.Et itez.Si posuerit ꝑ peccato aiam suã videbit semẽ lõgeuum.Ad aiam etiã ptinet graduale vnicũ bñs ꝓluz.scz Ne auertas faciẽ tuã a puero tuo.i.ab eo q̃ puulus ꝛ hũil apparet in expientia tribulatõis.Sequit ꝓlus Saluũ me fac deus:qm̃ intrauerũt aq̃ vsq; ad aiaz meã Infix⁹ sum in limo ꝓfundi:ꝛ nõ est substãtia.Aq̃ em̃ seductiõis iudeoꝝ vsq; ad aiaz saluatoris tollendã q̃uenerũt.et illi q̃ erant limus pfũdi:infirmitati ei⁹ ꝓsuluerũt.Sic aũt saluator aiam suã posuit ꝓ aniaꝝ nr̃aꝝ redẽptiõe:ita ꝛ corꝑ subiecit ꝑ corꝑoꝝ redẽptione.Vñ in scda lectiõe de ipsi⁹ coꝛpore agit:sãguie ꝓprio rubricato.vbi ỏr.Quis est iste q̃ venit de edom ꝛc.Et ibi.Quare rubꝝ est vestimẽtũ tuũ ꝛc.Jpe rñdit.Torcular ꝛc.Et q⁹ sola miseratione passus est dñs ꝑ nob:ideo ꝓpha ĩ ꝑsona eccl̃ie lectionẽ illã ꝯcludit dicẽs.Miserationũ dñi recordabor:laudẽ annũciaui sup oĩbus q̃ reddidit nob dñs de⁹ nr̃.Quia ꝯo q̃nq; sensibus corꝑis peccauim⁹:ideo sequit tractus Dñe exaudi oꝛõnem meã ꝛc.habens q̃nq; ꝓlus.vel bz q̃nq; ꝓlus ꝓpter q̃nq; vulnera chr̃i.seu q⁹ q̃nquies exiuit sanguis ab eo.Primo in circũcisiõe.scõo in oꝛone.tertio in flagellatiõe.q̃rto in crucifixiõe.q̃nto ĩ lãceatiõe.Et in ipo tractu gen⁹ hũanũ petit auxiliũ:ꝛ cõfitet defectũ quẽ ex pctõ primi parẽtꝫ incurrit cũ ỏr.Quia defecerũt dies mei sicut fum⁹.Dies em̃ ẽ vita hoĩs cui⁹ nor est mors.Sed hec vita est abbreuiata ꝛ defecit ꝓpter supbiã ꝑmi parẽtꝫ q̃ ꝑ fumũ intelligit.Et sequit.Ossa mea sicut ĩ frixorio ꝯfrixa sunt.Ossa sunt vires interiores vel fortes q̃ sunt in eccl̃ia:q̃ carnes.i. carnalẽs sustẽtãt.Frixoriũ ei triplex ẽ.s.pctõꝝ recordatio:primoꝝ cõpassio: futuri iudicij meditatio.In his frigit bon⁹ hõ.Claudit aũt tract⁹ sic lectio in miscõia domini.Unde vltim⁹ ꝓsus ẽ Tu exurgẽs dñe miserebꝫ. Hec igit q̃rta feria ꝓuilegiata ẽ q̃m̃ legunt in ea due lectiões ꝓpter ordinãdos in sabbato seq̃nti.Itẽ q⁹ ea die chr̃s venditꝰ fuit triginta denarijs sic ꝛ Joseph triginta argẽteis.q⁹ seru⁹ non est sup dñm nec discipulus sup magistꝝ.et ab hac q̃rta feria sũptũ est q⁹ sp in q̃rta feria ieiunare ꝛ abstinere a carnib⁹ ꝛ carnalib⁹ ỏsiderijs debem⁹.Et in memoriã vẽditiõis chr̃i hec feria secundũ locũ obtinet post sextã feriam ꝑ totũ annũ in ieiunijs penitẽtialib⁹.

De q̃nta feria

In hoc tractatu i q̃nte ferie cene dñi ỗ ordine ꝓcedem⁹.Nã primo generaliꝫ dicem⁹ aliq̃ de officio seq̃ntiũ triũ dier̃.postea specialiꝫ ỏ officio hui⁹ diei.Et ꝓmo de introductiõe publice penitẽtiũ in eccl̃iam.et de sacrametꝫ q̃b⁹ hec q̃nta feria specialiter

insignit. Secūdo de triplicis olei ꝓsecratiōe. Tertio de hꝰ diei misse officio, vbi ēt agit ō pedū lotione, ⁊ de officio vesptino. Quarto ō altariū denudatiōe, ⁊ tā ō ipoꝝ q̄ pauimēti ecclie lotōe, ⁊ ō corpis dñi reꝛuatiōe, ⁊ de q̄busdā aliꝭ.

Renotandū est ātq; ecclia luget p tribꝰ diebꝰ, qꝛ tot diebꝰ fuit dñs ī sepulcro. Sicut em̄ Jonas fuit ī vētre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ: ita ꝛfiliꝰ hoīs fuit ī coꝛ. ter. ⁊c. qō synecdochice esse asserit Aug. Hāc ps illa sexte ferie q̄ fuit i sepulcro accipit p nocte ⁊ die sexte ferie, ⁊ noꝛ diei dñice sil'r p nocte ⁊ die ipius diei accipit. dies ꝯ sabbati integra est. s. noꝛ cū die suo spaciū vicꝫ vigiti q̄tuoꝛ horarū. Est g̃ sensus. Fuit dñs ī sepulcro tribus diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ, i. tribꝰ tēpoꝛibꝰ, q̄ꝝ q̄dlibet ꝓstat ex die ⁊ nocte. Sic ei locq; ꝓsueuimꝰ. Quia si aliq̄s etiaꝫ minima ꝑte alicuꝰ diei fuerit in aliq̄ loco dicimꝰ eū eo die ibi fuisse. Fuit itaq; ꝑm ipm, ri. boꝛis ī sepulcro: vicꝫ q̄tuoꝛ boꝛis sexte ferie, ⁊ vigintiq̄tuoꝛ sabbati: ⁊ duodecim noctis ⁊ diei dñice, qꝛ q̄dificū oꝛbē morte trāsgressiōis decē mandatoꝝ mortuū viuificauit. Sed ꝑm p̄missa videt q̄ triduana dñi sepultura debeat celebꝛari sexta feria sabbato ⁊ die dñica. Sed rsp̄det q̄ qꝛ dñs in nocte diei dñice rsurrexit noctē illā ad honorē resurrectōis solēniter celebꝛam. Vñ necesse est q̄ in q̄nta feria p̄ueniam, ⁊ ita triduo, s. q̄nta ⁊ sexta feriꝭ ⁊ sabbato hūiliationē dñi ī meroꝛe celebꝛem. qꝛ ī q̄nta feria iā inuaenerat nefariū cōmerciū iudaice p̄ditōis, q̄dā tñ cuilibet p̄missoꝝ triū dieꝝ vigiti q̄tuoꝛ attribuūt hoꝛas volētes chr̄i defuncti exeq̄as septuagitaduabꝰ hoꝛis celebꝛare ⁊ trilliciā, lxxij. discipuloꝝ merito p̄ hꝰ exp̄mere. Sane eccl'ia bis diebꝰ tēbꝛas colit, ⁊ matutinas ī tenebꝛis finit. Primo qꝛ ī luctu ⁊ ī meroꝛe est ꝓt dñi passionē: ⁊ ꝓter eiꝰ triduanā morte exequias celebꝛat triduanas. Scō officiū tenebꝛaꝝ significat non tā tenebꝛas materiales q̄ fuerūt sup faciē terre dū pēdebat sol iustīcie ī cruce. fuit em̄ tūc eclipsis miraculosa: nō naturalis ꝑtres hoꝛas, vicꝫ a sexta vsq; ad nonā inclusiue. q̄ etiam spūales q̄ ī illo triduo in coꝛdibꝰ fideliū extiterūt. Tertio p̄ hꝰ q̄ tenebꝛas colit tenebꝛaꝝ ꝑmatꝰ insinuat q̄ in his diebꝰ inceperūt p̄cedere dies ꝑut sub sabbato sc̄tō dicet. In his q̄ꝛ tribꝰ diebꝰ silent campane. qꝛ tunc siluerūt apli ⁊ p̄dicatoꝛes ⁊ alij q̄ p cāpanas intelligunt. Sonꝰ nāq; cāpanaꝝ significat sonū p̄dicatiōis, de q̄ dicit. In oēm terrā exiuit sonꝰ eoꝝ. mō em̄ iā circūibant euāgelizādo vicos ⁊ vrbes. Sed hymno dicto exierūt cum iesu in montē oliueti. Quibꝰ cum dñs dixisset: ecce appꝛopinq̄t q̄ me tradet: p̄ tristicia doꝛmitauerūt ⁊ a laudibꝰ ꝯticuerūt. Vñ ⁊ a cōpletoꝛio siue a vespa q̄ dñs traditꝰ fuit/ cāpanaꝝ silentiū incboat. A vespera ergo q̄ dñs traditꝰ ē q̄n vicꝫ discipuli fugerūt/ cāpanis silētiuꝫ indicit. Aliꝭ ꝯo ad p̄mā huiꝰ q̄nte ferie ⁊ nō vlteriꝰ pulsant campanis. Fit tñ signū cū tabula. Primo ad significandū chr̄i hūilitatez: q̄ se abscōdit et vsq; ad mortē ⁊ sepulturā se humiliauit. Ligni q̄dem vsus humilioꝝ eris sonoꝝ hoc ostēdit. Et inde ecclesia oꝛientalis vsū adhuc tenet lignoꝝ. et vt ꝑ's hūlioꝝ reddat. Secundo p signū tabule terroꝛē accipimꝰ. Tabula ergo ꝑcutit: qꝛ magnꝰ timoꝛ aplis a iudeis incutiebat. Tertio p lignuꝫ in lig malleū, s. in tabula suspēsū ītelligimꝰ chr̄m qui est lignū plātatū secus decursus aquaꝝ qui in crucis ligno pependit ⁊ pendēs oꝛabat ⁊ p̄dicabat dicēs. Pater dimitte illis qꝛ nesciunt q̄d faciūt. Cum ligno g̃ tūc pulsat. qꝛ tunc solus chr̄s p̄dicatoꝛ babebat ⁊ solus toꝛcular calcauit. Quarto p tabulam ipam lignū fructifeꝝ. s. chr̄istus. p malleū quo tabula ꝑcutit lignuꝫ p̄uaricationis significat. Quinto ideo campane ⁊ non signū tabule vt alteriꝰ hmōi silent. qꝛ ls maioꝛa signa nostra vicꝫ apostoli a laude dei in chr̄isti passione siluerunt, minoꝛa tñ signa vt mulieres nō siluerūt: imo secute sunt ipm vsq; ad crucē. Principia q̄ꝝ boꝛaꝝ. s. Deus in adiutoꝛiū, et fines. s. per dñm. et Benedicamus ⁊ hmōi dimittunt. qꝛ recessit ⁊ nobis ablatus est sacerdos et pastoꝛ bonꝰ q̄ est alpha ⁊ o. i. p̄ncipiū et finis. qui etiā est sūmꝰ sacerdos ⁊ caput nostrū ⁊ traditꝰ impijs. nec est a quo petamꝰ q̄ intendat in adiutoꝛiū nostrū. ꝑcusso nāq; pastoꝛe nostro discipuli eiꝰ dispsi sunt. Sic ergo istud officiū qō caret p̄ncipio et fine q̄si viduatū ⁊ mortuū videt. quia ⁊ patres nostri viduati pꝰ morte chr̄isti fuerūt. Nō dicit etiaꝫ Gloria patri. quia in chr̄isti passiōe abscōdita fuit foꝛtitudo glie ipsiꝰ. ⁊ in eius morte trinitas visa est extincta. in cuius laudem dicit ille ꝑsus. De hoc etiā

sub dñica de passiõe dictum est. Hoc etiã notat in q̃busdaz ecclesiis in q̃bo bis dieb⁹ duo tm̃ cerei ante altare ardẽt: tertio extincto: put sub titu. de pasca dicet. In bis q̃z tribꝰ diebꝰ salutatio ñ fit. qz Dñs vobiscũ nõ dr: vt vitet pestifera salutatio p quã Judas tradidit chr̃m dicẽs. Aue rabbi. Pax etiam nõ dat: p eo q̃ iudas osculo tradidit christũ. et qz in duob⁹ sequentib⁹ diebꝰ in altari non ꝓsecrat. nec dr Pax dñi sit semp vobiscũ. nec Dona nobis pacẽ. In q̃busdam tm̃ ecclesiis dat hodie pax: p eoq̃ hodie sacr̃m sacramẽtoz. s. eucharistie institutum est. His quoq̃ diebꝰ fit officiũ humilius solito ꝓpter dñi humiliationẽ z triduanã ei⁹ sepulturã quã celebram⁹. Veruntm̃ nocturnale officiuz p quod significant ꝓphetie ꝓphetaz alta voce z manifeste cantatur. quia ꝓphete z alij sancti patres veteris testamẽti alta z aperta voce q̃ de christo erant ventura p̃dixerũt. et qõ spũssanctus sibi dictabat remota formidie nũciauerũt. Diurnũ ꝓo officiũ p qõ apl̃oz p̃dicatio figurat/ voce demissa z quasi sub silẽtio cãtat. quia tunc apostoli omnino tacuerunt. aut saltem occulte p̃dicauerũt. Incipit autẽ tenebraz officiũ Zelus dom⁹ tue comedit me. i. amor vehemens ecclesie fuit causa quare passus sum. Non dr inuitatorij̃ ne imitemur. sed potius p silẽtium detestemur pestifer⁹ iudeoz concilium z conuentum factum vt iesum capent in sermone et eũ morti traderent. Preterea tũc apli dispersi erant qui alios ad cõuiuium inuitare et cõuocare ꝓsueuerant. Hymn⁹ etiã laudis non dicit. qa tunc factus est opprobrium z abiectio plebis. Finis dñice orõnis que dicit ante lectiones: dicit in silẽtio: p eoq̃ de euangelio sumit. Nam tunc euãgelica denũciatio fugiẽtib⁹ apostolis cessauit. Et ad notandũ q̃ chr̃s cuius ipsa est oratio vultus a ceteꝛ⁹ et quasi in silentio orauit. Sz fit tunc sonitus p tactũ ligni cum manu. qa z chr̃s in ligno crucis pẽdẽs: voce magna clamauit. Non dr etiaz in lectiõib⁹ Jube domne bñdicere. nec Tu aũt domine. qa recessit pastoz z sacerdos q̃ gregi benedicere z miserere debet. Sz qz illũ ꝓpter peccata amisim⁹: ad hoc vt eum recupare valeamus ammonemur per versum illũ: Hierusalem hr̃m conuertere ad dñm deũ tuum qui in fine lectionũ dicit: vt ad pniam conuertamur. Nam post luctum possum⁹ gaudere. Per hoc aũt q̃ dicit bis hierusalem. arguit duricia iudeoz z peccatoz. sicut alibi in euangelio: hierusalem hierm̃ q̃ occidis ꝓphetas z̃. Rursus per Jube domne intelligunt ad p̃dicatiõnẽ cũtes. p Tu aũt inde redeuntes. Ideo g̃ neutrũ dr: qm̃ apostoli quos repr̃sentant qui lectiones legunt bis diebꝰ fugerant. Unde nec ad predicationẽ missi sunt. nec qui missi erant sublato dño redierunt. Omnes antiphone sũt de passione z compassione. In his etiã tribus noctib⁹ nouẽ psalmi: nouẽ lectiões: et nouẽ resp̃soria diuisim p singla nocturna cantant: ad ostendendũ q̃ chr̃s in infernũ descendens tria ho minũ genera. s. virgines coniugatos z continẽtes inde rapuit: z ad angeloz societatẽ transuexit. Que tria genera in euangelio distinguunt per eos q̃ in mola: p eos q̃ in agro: z per eos q̃ in lecto sunt. Tria g̃ hoim genera. s. qui fuerũt ĩ lege naturali: z in tpe legꝭ: et ꝓphetaz. p tria nocturna recolim⁹. et sicut illi p mortẽ dñi in tribꝰ sociati sunt nouẽ ordinib⁹ angelorũ scz in actiõib⁹: cognitiõib⁹: z gaudijs. ita p tres noctes dñice sepulture. ix. psalmi. ix. lectionib⁹: et. ix. respons⁹ijs subdiuiduntur Psalmi eñ ad actiones: lectiões ad operũ dei cognitionẽ: rñsoria ꝓo ad gaudiuz z ad cantũ p̃tinent angeloz. Lectꝰ tres ꝑme lectiões vel in q̃busdã ecclesiis sex sunt de threnis hieremie deflentꝭ captiuitatẽ ꝓpli sui: nõ solũ babylonicã: sed etiaz rhomanã quã incurrerũt ꝓpter passionem dñi. et iõ dicunt lamẽtabiliꝛ in p̃sona sanctoz. de iudeis qui deflent casum gentis sue. Sicut eñ ille deplorauit mortẽ Josie regꝭ occisi in futuram destructionez gentis: ita z nos deploramus mortẽ z passionẽ chr̃i regꝭ nostri. In fine aũt lamẽtationũ dicit idẽ Hiere. Spirit⁹ oris nostri chr̃istus dñs capt⁹ est in peccatis nostrꝭ. Alie ꝓo tres sunt de expositione psalmi tractantꝭ de passione. et ideo voce depressa legunt. Tres vltime de epistola Pauli. j. ad Coꝛ. xj. Conueniẽtibus vobis in vnũ z̃. vbi ostendit apostolus quomõ debet cena domini sumi. Et q̃ bus sex lectionib⁹ apparet q̃ ꝓphete preuiderũt chr̃istum occidendũ. et apostoli docent occisum. Dicunt autem threni. i. lamentationes a trenaro monte: vbi lamenta animaz que ibi puniunt sepe audiri dicunt. Inde etiã dicit trenũ qõ est carmẽ lamentatiõis z funeris. Dicunt etiã treni. qz

semp tres versus post vnãquãq; litterã hebrei alphabeti sequunt: quod alphabetum totũ p ordinẽ in illis lamentatiõibꝫ ponit. Primo: qr mos fuit hebreis illud ponere in eoꝝ cantibꝫ siue luctꝰ siue leticie alicuiꝰ rei multũ notabilis: put patet in vltio cap. Prouerbioꝝ. Mulierẽ fortez ꝛc. Et in qbusdã aliꝭ locis: put habet in pemio libri Regũ. Secũdo: quia sicut dicit Hiero. in codẽ pemio. ꝛ in plogo biblie. Uersus ãbus dicte lr̃e anteponunt in lamẽtatiõibꝫ Hieremie incipiunt in hebreo ab eisdẽ litteris. Tertio vt per hoc notet ecitas ꝛ duricia iudeoꝝ q̃ res tanq̃ alphabetũ notissimas. s. passionẽ filij dei intelligere ꝛ credere nolunt: dicente ꝓpheta. Milu⁹ in celo turtur ꝛ ciconia cognouerũt tẽpus aduentus sui: israel aũt me nõ cognouit: ꝛ populus meꝰ non intellexit. Quarto quia interpretatiões litteraꝝ ipsaꝝ maxima ex parte cõtinent sententiã versuum quibꝫ anteponunt. Circa qõ notandũ est q Alepb interpretat doctrina. Beth domus. Gimel plenitudo. Deleth tabulaꝝ seu scripturarũ. Et hec siqdem est ꝓma cõnexio litteraꝝ ipsaꝝ vbi dr q doctrina ecclesie q̃ est domus dei est in plenitudine scripturarũ. He vnit. vau ille vel ipse. zai huc vel ducte. heth vita. Hec est secunda cõnexio. vbi dicit q ista et hec doctrina quam ꝓdiximus est vita q̃ viuimus. Thet bonũ. Joth ꝓncipiũ. Hec est tertia cõnexio vbi dicit q bonũ est ꝓncipium per scripturas quasi per speculũ saltem in enigmate agnoscere dominũ. Caph manus. Lamech cor vel disciplina. Hec ẽ quarta connexio vbi dr q in vtero cordis disciplina exigit. qr nihil facere possumus nisi que facienda erũt agnouerimꝰ. Men ex ipsis. Nun sempiternũ. Samech adiutorium. Hec est quinta connexio vbi dicit q ex ipsis scripturis est nobis sempiternũ auxilium. Ayn oculus. Phe errauit. Sade iusticia vel consolatio. Hec est sexta cõnexio vbi dicit q sepe dicta scptura ẽ oculus errantibꝫ ꝛ consolatio ꝛ iusticia. Coph aspice. Res caput. Sin sup vulnꝰ. Thau signũ vel consũmatio. Hec est septima connexio. vbi etiaz in numero fit mysticus intellectus vbi dicit. Aspice in scriptura cõtineri caput nostꝝ a q̃ habemꝰ medelã sup vulnera: et ꝓsequmur cõsũmationẽ. i. vitam eternã. Sic g̃ saluatoris exequie celebrantur vt in modico apice ab aliorũ defũctorũ exequiꝭ distare videant. Cõsequnt cãdele ꝛ lumia extinguunt. Nã be tenebre tribus noctibꝫ celebrate fcãt tenebras q̃ tribus horis fuerũt chr̃o pẽdẽte i cruce. vl̃ iõ tribꝫ noctibꝫ lumẽ extinguit: qr vez lumen triduo iacuit i sepulcro. Circa qõ aduertẽdũ est q qdã accẽdũt septuagitaduas cãdelas. qdã vigintiq̃ttuoꝝ. qdã qndeci. qdam duodeci. qdã nouẽ. qdã septẽ. ꝛ ꝑm q̃sdam nõ est numerꝰ certꝰ. oẽs tn̄ nõ sine mysterio agũt. Septuagitadue cãdele q̃ extinguũt designãt septuagintaduos discipulos. qꝝ ꝑdicatio in morte chr̃i pene extincta est. Significãt etiã q dñs. xxiij. horas iacuit i sepulcro p synecdochen intellectꝰ. Ul̃ tot accendunt ꝓpt septuagintaduas natiões seu genera linguaꝝ. Vigintiq̃ttuoꝝ cãdele accendunt. Primo qr sol iste q̃ mõm vigintiquattuoꝝ horis diei ꝛ noctis illumiat significat chr̃m vez solẽ: q̃ extinguunt. qr chr̃s occubuit vespe passiõis. ꝛ tenebre facte sũt sup vniuersam terrã. Scõo dies cuiꝰ magis est lumẽ chr̃s est. noꝝ ꝓo cuiꝰ minꝰ ẽ lumen ecclia est. lumiaria sunt apli ꝛ alij viri aplici q̃ sũt q̃si. xxiij. horẽ. q̃ diei chr̃o et nocti ecclie famulant. Vigintiq̃ttuoꝝ g̃ lumina extinguunt. qr apli in vnoq; die p vigintiq̃ttuoꝝ horas latuerũt. Tertio vigintiq̃ttuoꝝ cãdele ꝟsignãt ꝓsum Elie pri ꝛc. q̃ i nocknis festiuitatũ. xxiij. vicibꝫ solet dici. Prio post Deꝰ i adiutoriũ. Scõo post initatoriũ. Tertio pꝰ hymnũ. Nouies i psalmis triũ nocturnoꝝ ter i rñsoriꝭ ꝛ Te deum laudamꝰ q̃si Elias pri est. Jtez ad laudes sel̃ post Deꝰ i adiutoriũ: qnq̃es i psalmis seq̃ntibꝫ: semel in hymno ꝛ semel post Bñdictꝰ. Uersus em̃ ipe in h̃ officio tacetur: vt ꝑmissum est. quia ille in cuiꝰ laudeꝫ dicit in sepulcro iacet. ideoq; xxiij. cãdele ad h̃ designãdũ extinguunt. Uel significãt xp̃m. aplos: in qꝝ bonorẽ toties ꝟ Elias pri in nocturnis: put dictũ ẽ in pemio qnte ꝑtis. Quidecĩ cãdele fcant. xp̃m. aplos ꝛ tres marias. q̃ seq̃bant dñm: q̃ extinguunt. qm̃ tũc oẽs laudes dei tacuerũt. aplis tn̄ fugiẽtibꝫ ipe marie qr minꝰ timebãt circa chr̃m q̃ ꝓius poterãt versabant. Uñ legit. Peli mee ꝓsumptis carnibꝫ adhe. os meum. ꝛ dereli. sunt tãtũ. la. mea cir. den. me. Labia. i. mulieres q̃ sunt quasi pellicula circa dẽtes. Ul̃. xxiij. ex illis cãdelis fcant. xxiij. articulos fidei. qꝝ extinctio fcat extinctionẽ fidei factã in fuga aplorꝝ. extinctio ꝓo vltime

candele significat mortẽ chr̃i. Duodecĩ cã
dele accẽse repsentãt. xĩ. apl'os. q̃ extiguun
tur. ad notandũ q̃ apl'i tũc siluerũt z fugerẽt
z pene extincta est fides in eis. Nouẽ can
dele significãt gen⁹ humanũ. qđ p peccatũ
se a nouẽ ordinib⁹ angelo⁹ z a vera luce ex
clusit. Septẽ candele significãt gr̃am spi
ritus septiformis q̃ in cordib⁹ discipulorũ
pene fuit extincta. Ubi ꝑo nõ obstat cer
tus cãdelaꝝ numer⁹. sed q̃libet laic⁹ p vel
le cãdelã suã apponit. Cãdele hmõi signifi
cãt ꝓphas z alios sctõs pres q̃ chr̃m vẽtu
rũ lumẽ nr̃m pannuciãtes z ꝑba salutis p
dicãtes diuersis penis vexati: mortui sunt
z extincti. Porro oẽs candele nõ simul sz
yna post aliã extiguunt. quia discipuli nõ
simul a chr̃o: sed successiue vn⁹ post alium
discesserũt. Alia etiã ratio iã sequet. Qui
dã extiguũt eas post singula cãtica vsq; ad
plenam extinctiõem figurãtes q̃ in singu
lis cãticis siue psalmis mestitia decidim⁹
qz verus sol occubuit. gaudiũq; nr̃m in lu
ctum est ꝙuersum. iuxta illud. Lecidit co
rona capitis nostri ꝙuersus est in luctum
chorus noster. Alĩ in trib⁹ vicib⁹ eas extĩ
guũt: recolẽtes triduanã dñi sepulturã. In
quibusdam q̃q; eccles̃ys candele manu q̃
dam cerea extinguunt. que significat ma
num Jude de q̃ dñs dixit. Qui intĩgit ma
nũ mecũ zc. que fuit quasi cerea. i. ad malũ
flexibilis. p quã chr̃s rex noster z vera lu
cerna traditus fuit. z q̃ntum in illo fuit ex
tinctus. Candela aũt que in medio est nõ
extinguit. sed in fenestra vel in arca accensa
seruatur occulte: vt postea reueletur z eccle
siam illuminet. Hempe candela ipa seu ei⁹
lumen occultatũ significat ꝑmo fidem que
in sola virgine remansit. per quam postea
omnes fideles docti z illumiati sunt. Se
cundo significat chr̃um. qui licz videretur
ſm carnem extinctus: tamen ſm diuinita
tem que illis erat occulta viuebat. z post
ea resurgens cum luce clarissima se suis di
scipulis manifestauit. Tertio occultati lu
minis: qđ videbat extinctum. reuelatio no
tat fidei illuminationẽ in apl'is z in alĩs ĩ
q̃bꝫ tũc pene extincta erat. Quarto notat
fidẽ post ifidelitatẽ. Quĩto notat q̃ ignis
spũssti q̃ in fidelib⁹ videt extinct⁹ iterꝝ re
lucescet in eisdẽ. Sexto luminis renoua
tio significat noui testamẽti renouationẽ
Septĩo lumiaria successiue vnũ post alte
rũ extinguunt. z vnũ q̃si pene extinguit. qz
abscondit: et postea reuelat. ad notandũ q̃
quersi vinee cultores z generatio ꝑua nũ
cios patris vicz ꝓphetas p varia tempora
cõpleto suo mĩsterio ꝓpheticie occiderunt. et
tandẽ patrẽ heredẽ quẽ in sepulcro posituꝝ
lumine occultato figuram⁹. cui⁹ lumis re
uelatio est resurrectiõis ei⁹ manifestatio et
cõmemoratio. Sane candela que vltimo
extinguit est maior ceterꝝ ſm q̃sdã. z signi
ficat chr̃m q̃ fuit dñs ꝓphaꝝ. Scoz alios
ꝑo nõ est maior ceteris. et simil' significat
chr̃m q̃ reputat⁹ est vn⁹ ex ꝓphetꝝ: et vltim⁹
extinguit. qz nullus post eũ apud illos p
pheta surrexit. sed extinct⁹ in eis pfidie te
nebras dereliqt. Et ad canticũ euãgelicũ
cãdela ipa extinguit. q̃a chr̃s euãgelizans
occidit. Et attende q̃ in ħ officio pasto
ris officia vt capl'm subticent. qz pastores
displi fuerant. Uersus tñ qđ est mioꝝ offi
ciũ nõ omittit. qz discipuli min⁹ cogniti vi
debant. Uñ z hoc officiũ triduanũ poti⁹
a minoribꝫ celebrat in typo minoꝝ discipu
loꝝ z mulieꝝ q̃ dñm seq̃bant. Uociferatio
ad Bñdict⁹ z tumult⁹ popularꝝ qui tũc fit:
cõcrepatio est iude pditoris z tumult⁹ co
hortis quẽ cũ gladys z fustib⁹ iudas con
tra chr̃m adduxit. Uel ceci discipuli saluta
tio dicẽtꝝ. Aue rabbi. Tertio canticũ ipm
tũc alta voce dr. ad notãdũ qz multi inter
fecto antichr̃o gaudebũt. Clãgor canẽtiuꝝ
kyrie eleyson: est tumult⁹ dñm pseq̃ntiũ et
eũ ironice adorantiũ. Uel significat lamẽ
ta sanctaꝝ mulieꝝ que seq̃bant dñm: q̃ les
gunt postea lamentari sedẽtes cõtra sepul
crũ. Tropi ꝑo. i. ꝑsus illi q̃ in his trib⁹ no
ctib⁹ cũ kyrie eleyson. et Dñe miſere: q̃si la
mentabiliter cantant: significant lamẽtatões
et dolores mulierũ de cognatione sua que
a galilea fuerant secute Jesum. inter quas
erant Maria magdalena et Maria iaco
bi et salome: plorantes iuxta sepulcrum.
In quibusdam etiam eccles̃ys tropis can
tatis: pcidentes in terram/dicunt in tene
bris sub silẽtio Miserere mei deus. z col
lectam Respice quesumus dñe. in quo tre
mor apostolorũ in occultis notat. Postea
fit cum manu vel alio instrumento quidaꝝ
sonitus ante luminis reuelationeꝝ. qui so
nitus repzesentat terroris eoꝝ incussionẽ:
vel ex tumultu coborẽtis: vel ex terremotu.
In quibusdam tamen eccles̃ys ignis no
uus de lapide producitur. quia per chr̃i
stum mediatorẽ nostrũ nobis spiritussan-

ctus infundit. Ab hac q̄z die vsq; ad octa-
uā pentecostes in q̄busdā ecclesiis offici-
um bte marie omittit: vt memorie atq; re-
uerētie passiōis ⁊ resurrectiōis: de q̄bꝫ i ec
clesia hoc tpe agit: ardentiꝰ insistat. Cū em
bonoꝝ ⁊ obsequiū specialiter hoc tpe chri-
sto eius nato in nostra būanitate passo et
glorificato impēsum redūdet in ipsam ma-
trē: nulla q̄dem sibi fit iniuria ipm officiū
omittēdo. Omittit etiā officiū mortuoꝝ.
q̄a cū recordatio bñficioꝝ chr̄i precipue q̄
ipe passiōis ⁊ resurrectiōis sue tpe cōtulit
oēm nostꝝ affectū ⁊ itellectū req̄rāt: Pro-
inde eccl'ia illō solū officiū qō ad ipm chri
stū spectat: in q̄ de eius passione ⁊ resurre-
ctiōe agit: eo tpe agit: vt sic nō ad pl'a disp-
sa: ad vnū dūtaxat vehementius occupet.
Nec p hoc defuncti q̄ sunt in purgatorio
diſpēdiuꝫ patiunt. q̄z cū sint nobis p charī-
tatem uniti: bñficia nr̄a ꝑm qō meruerūt
pticipant ab eis. nec exp̄ssiꝰ memoria p il-
lis fieri posset q̄z agēdo memoriā de morte
⁊ resurrectiōe chr̄i p quam a penis liberari
expectant. extra eccl'iam tñ vtile est ipa of-
ficia dicere.

Equit de diurno buiꝰ diei officio
videre. Et q̄dē hec q̄nta feria insti-
gnit sacramēt̄z. tū ab eccl'ia. tum a
dño instituit̄z. In q̄ die ꝓmo penitentes in
eccl'ia introducunt: q̄ in capite ieiunij de ea
electi fuerāt. Ūñ in canone Innocentij ita
legit. De penitētib⁹ ꝙ q̄ siue ex grauiori-
bus omissis: siue ex leuioribꝫ pniam gerūt
si nulla interueniat egritudo: q̄nta feria añ
pasca eis remittēdū rb omane eccl'ie cōsue-
tudo demōstrat. Primo g̃ de penitētiuꝫ
introductiōe in eccl'iaꝫ dicturi: aliq̄ de ipa
electione p̄mittam⁹. Siq̄dē misericors et
miseratoꝝ dñs cuiꝰ miscōie nō est numerꝰ
sicut in psalmo habet: misericordit semp
agens ⁊ pctōꝝ salutē sitiēs: p buiꝰ mundi
pelagū piculose nauigātibꝫ ⁊ q̄ñq; fluctuā-
tibꝫ: inter alia multa remedia specialr duꝫ
as naues siue tabulas parauit. Prima est
baptiſm⁹. Scōa penitētia. sīc ap'ls ait ad
Eph̄. Et q̄dem q penitētes de eccl'ia ēiciꝫ
unt: repñtat exilij ⁊ electionē ade ⁊ eue de
paradiso ꝓpt̄ esum pomi. Pctōres g̃ de eccle
sia ēiciꝫ⁹. et electi pniam septennē aut ali-
am p criminū q̄litate imponim⁹. ⁊ electi p
septez hebdomadas extra morant. q̄z genꝰ
būanū in adā lapsum: iudicio dei i hoc exi-
lio septēmilibꝫ dānat annoꝝ. Maria q̄z le
prosa septē diebꝫ extitit extra castra. Fo-
ma electiōis habet in ꝓcilio Agathēñ. Ele
ctionē ꝙo Lain a facie dñi repñtat eccl'ia
excōicādo viros sanguinū p̄cipue cū cādē-
lis extict̄z. q̄z ille ⁊ illi ſpm victꝰ extinxerūt.
Que cādele in platōe anathemat̄z debent
p̄ici ⁊ pedibꝫ ꝓculcari. nec vlteriꝰ debēt ad
aliquē vsum sicut nec sal infatuatū assumi.
Electi ferūt cādelas in manibꝫ ad signifi-
candū q ꝑ opa q̄ ꝑmi parētes ꝓtreuerūt
manꝰ ad pomū venitum: apposita est igneꝰ
rōphea in paradiso. Claudunt coram eis fo
res eccl'iesie: in signū adituꝰ paradisi q̄ndaz ob-
clusi. Q̄ de loco ad locū vadūt siue i exiliū
mittunt: f̄cat q Lain post mortē fratris ꝓ-
fugus ⁊ vagꝰ fuit sup terrā. Q̄ cilicijs ⁊ la
neis vtunt: de iob tractū est. q̄ pniam in fa
uilla ⁊ cinere agēs sacco se opuit. et de Ni-
niuitꝫ q̄ silr fecerūt. Cilicij q̄z portāt in si-
gnum pelliceaꝝ tunicaꝝ ade ⁊ eue: ioānis
etiā habitū recolēteſ. Carcer pnie a ioseph
initiū habuit. Q̄ comā ⁊ barbā nutriūt: tra
ctū est de Joseph cui in carcere posito ista
excreuerūt. Q̄ iacēt aut sedēt in terra sum-
ptū est de iob q̄ in sterq̄linio sedit. In ter-
ra etiā comedūt q̄si ipo facto dicāt. Male
dicta es terra in ope tuo. Non ꝺr eis aueꝝ
q̄a nōdū mutata erat nomē eue. Q̄ pedes
nudāt: nuditatē repñtant ade: innuētes q̄
indigēt ornatu glie. Q̄ baculis vtunt tra
ctum est de Jacob q̄ pegrinans in baculo
iordanē transiuit. In his etiā oīb⁹ initam
tur ad humilitatē ⁊ verā confessionē: et tā
pctōꝝ q̄z eterne pene meditationē: ⁊ q sint
memores sue pegrinatiōis. Hāc eꝝ ēiciunt
de eccl'ia ⁊ post eos cantat In sudore vul-
tus tui vesceris pane tuo. Hoc ideo fit: vt
videtes eccl'iam p eis esse cōfusam magis
ac magꝭ ꝓfundant. In vestimēt̄z q̄ppe sor-
didis ⁊ ex cremēto criniū ⁊ barbe multipli
catione miserie peccatoꝝ insinuant. q̄si di-
cāt ipso facto. Iniq̄tates mee multiplica-
te sunt sup capillos capit̄z mei. Q̄ in terra
iacent: eis eternā damnationē ad memori-
am reducit. q̄si dicāt. Dñe pdes oēs qui in
terrā descēdūt. i. q̄ dediti sunt terrenis nisi
resipiscāt. Q̄ de loco ad locū cū baculo va-
dūt: eis ad memoriā pegrinatoēz suā redu
cit: q̄ p peccatū recesserūt a deo. In baculo
eñ intelligit correctio: consolatio: ⁊ sustē-
tatio. q̄si dicāt. Virga tua ⁊ baculus tuus
ipa me ꝓsolata sūt. Est aūt baculus cubitaꝰ
q̄a in q̄ mensura mensi fuerint remetietur

cis. Sed q̃rit. q̃re hac die penitẽtes in ecclesiã introducũtur. Rñdeo: in q̃nta feria deꝰ creauit pisces ⁊ volucres. pisces ī aq̃s reliq̃t. volucres in aera leuauit. iuxta illõ Magne deꝰ potentie q̃ ex aq̃s ⁊c. ptim remittẽs gurgiti. s. pisces. ptim leuãs ī aera. s. volucres. Per pisces itelliguntur cupiditi quari: ⁊ luxurioſi. q̃ in fluxu cupiditatũ huius mũdi delectant. Volucres sunt spũales q̃ in spũalẽ cõuersatiõem q̃si in aera leuant. Penitẽtes igit in q̃nta feria in ecclesiã introducunt. et q̃si segregati a malis et ab huiꝰ mũdi delitijs: in celis anio cõuersant. Preterea ī fine q̃nte etatẽ quã hec q̃nta feria ꝓcat: Joãnes baptiſta pniam p̃dicauit. et dñs nr̃ venit in mundũ pctã absoluẽs: put in ꝓma huiꝰ diei orõne dr. Rursus in hac die institutũ est sacr̃m sacramentoꝝ. s. corpis ⁊ sanguis dñi: cũ dñs vetꝰ finiẽs testamẽtũ: ⁊ nouũ inchoãs/panẽ ⁊ vinũ in corpꝰ ⁊ sanguinẽ suũ trãssubstãtiauit qõ est sacr̃m miscõie. Quia g̃ cbis de sola miscõia crimia tollit vt ꝓmissum est: iõ penitẽtes hac die ecclie recõciliant q̃ hac die miscõie cõsecrat sacr̃m. Et ide est q̃ missa huiꝰ diei soleñiter cãtat: vt ifra dicet. Merito igit hac die q̃ tota in remissiõem peccatoꝝ cõsecrata ẽ penitẽtes recõciliant ad digne ꝑcipiẽda corpis ⁊ sanguis dñi sacramẽta. Decuit itaq̃ hoc sacr̃m sacramẽtoꝝ institui ī fine q̃nte ferie/adueniẽte sexta feria. eoq̃ in fine q̃nte etatẽ ⁊ in ꝓmordio sexte lex finẽ ⁊ euãgeliũ sũpsit exordiũ. Preterea hac die absoluunt. qz in ea cbis fuit captꝰ ⁊ ligatꝰ: q̃ ligatio absolutionẽ nostrã opata ẽ. Hac etiã die cbis lauit pedes discipulorꝝ suoꝝ: vt pedes. i. affectus nr̃os lauet. i. soluat a pctis. Forma ꝓ recõciliationis hec ẽ. Exit pontifex ad ianuas patentes ecclie vbi iacẽt penitentes prostrati in terra. et eos vice cbi vocat ad timorẽ dñi dicens ter. Venite venite venite filij audite me: timorẽ dñi docebo vos. Hãc eẽ cbi vocẽ ꝓbat ti. psalmi. xxxiij. de q̃ sumit: q̃ talis est. Psalmꝰ dauid cũ mutauit vultũ suũ coram abimelech. Abimelech interꝓtat patris mei regnũ. ꝑ quẽ iudeos accipimus coram q̃o verꝰ dauid mutauit vultum suũ. i. sacrificandi ritũ: ⁊ ferebat in manibꝰ q̃s panẽ ⁊ vinũ dedit discipul' dicẽs. Hoc est corpꝰ meũ. et hic est sanguis meꝰ. qõ q̃dem hodie factũ est. Dicẽs ergo põtifex vicariꝰ ihesu cbi: venite penitẽtes. inuitat ad corpis sanguinisq̃ ꝙuiuiũ. Proinde ꝑ eis orat: genua flectit: eos ammonet: eosq̃ reꝯcilians in eccl'iam introducit. Illud etiã notabile est q̃ vndiq̃ ianue eccie patẽt. ad notandũ veniẽtes ab austro vel ab aq̃lone id est iustos ⁊ pctõres q̃s accedũt ad misericordiã nõ clie ꝓbibẽdos et a pasca ī antea patebũt: eoq̃ in octaua nr̃e resurrectiõis nullũ erit imꝓpriũ pctõr electis. Illud q̃z notabis q̃ penitẽtes ī eccl'ia recepti crines ⁊ barbã quã nutrierãt deponunt. et se vestes mũdas ⁊ cultiores deposit penitẽtialibꝰ induũt. a ioseph capiẽtes exẽplũ: q̃ de carcere eductus tõsus est et lotus ⁊ vestibꝰ decorat. Per hoc q̃z innuit q̃ deponẽtes multitudinẽ pctõr induunt vestimenta virtutum.

b Ac etiã q̃nta feria scõo loco tripitũ oleũ ꝙsecrat: q̃s hodie agnus ad vesperaz imolabat. de cuiꝰ sanguine vteraq̃ post ⁊ suplimiare domoꝝ in q̃bus erat edẽdus liniebat. vt hoc signo visso extermiatoꝝ egypti domos sacri ꝙuiuꝫ pteriret intactas. In q̃ ꝑfiguratus est q̃ si frontibꝰ nostr̃s vnctiõe cbismatis q̃si sanguine cbi q̃ vncꝰ est interptat: signũ crucis imꝑmit: diabolus ī domibꝰ aiaꝝ nr̃aꝝ nullã nocẽdi habet ptãtẽ. Recte g̃ qua die illud figuratiuũ agebat: significatũ solẽnit celebrat. Sed diceres. Cõsequens igit esset vt hac die pueri cõfirmẽt. i. in frontibus cbismate sacro signent. Rñdeo: sancta ecclesia diẽ illum in q̃ passus est dñs luctui dedicauit: et solẽnitatẽ ⁊ cõuiuiũ gaudium in diẽ tertiũ in q̃ resurrexit dñs reseruauit: vt tũc demũ ꝑ recupata salute aiaꝝ q̃ ẽ patrata in sexta feria: et ꝑ futura corꝓrũ resurrectiõe q̃ donata est nob in ecclesia pascalis agni cõuiuiũ celebrẽm dicẽtes. Pasca nr̃m imolatꝰ ẽ cbs. itaq̃ epulemur ⁊c. Sumẽtes g̃ illud vñ postes nr̃aꝝ frontiũ signare debemꝰ: rectiꝰ ab ipsa signatõe vsq̃ ad ꝙuiuiũ pascale cessamꝰ. et tunc sũmerso ꝓpharaone trãsecutes ꝑ mare rubꝝ signantes domos ꝓtra exterminatorẽ: pascale cõuiuiũ celebrẽmꝰ. Sed diceres. Cur itaq̃ ī sabbatũ cbismatẽ cõsecratio nõ differtur. Rñdeo. qz ab hac q̃nta feria vsq̃ ad vesperã sabbati a missaruz solennijs vacamus. ipm aũt cbisma nõ nisi intra missaꝝ solẽnia fas est consecrari. Sed añ missam baptismũ conuenit celebrari: put sub sabbato sancto dicet. Vel ideo in q̃nta feria ꝙse

cratio celebrat.qz chꝰ in ąnta fuit vnctus etate.Nã in ąnta venit ą i sexta sanguinẽ ꝓfecrauit.De cuiꝰ vnctiõe ỽt Daniel. Ungat sanctusſanctoꝝ.ꝛ Esa.Spũs dñi sup me eo ꝙ vnxerit me.a.e.m.m.m.ꝛ Dauid Unxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo letitie ꝓ ꝓsortib tuis.Cuiꝰ vnctio extũc cepit cũ ꝓbũz caro factũ est. cũ plenitudo diuinitatis i eo corꝑaliter habitauit.Tũc aũt cõpleta est cũ i baptismo sup ipm spũsctus i specie colũbe descẽdit.Jõqꝫ vnctio ꝙficit ad vngendũ vsqꝫ ad baptismũ differt.vt significemꝰ spmsctm sup dñm i baptismo visibilit descẽdisse:ꝛ nos i baptismo spmsctm accipe.Et bis itaqꝫ ptz in vespa sabbati stati post baptismũ esse ꝓfirmandũ vt postea celebret pascale ꝓximũ.ꝛ ąbusdã placz sal tẽ in paucis esse tũc ꝓfirmatiõis mysteriũ inchoandũ. Quia igit de triplici oleo mẽtio facta ẽ.Notãdũ ẽ ꝙ triplex sacrm ex ea dẽ ſuba fit olei ad oñdẽdũ ꝙ ꝫ vnꝰ sit spũsctus:multiformis tñ ẽ ꝝ dona sua.Unꝰ apl's.j.ad Corꝝ.xij.Alij p spm dat ꝝo sapientie:alij ꝝo scie:alij fides:alij gra sanitatũ.Hec triplici oleo coaptant.qõ ide apparebit si olei triplicẽ ꝓprietatẽ attẽdam.Olea em vt ỽt Jsiõ.ẽ arbor pacis ĩsignis pinguedo cuiꝰ valet ad reficiẽdos artꝛlasſos ꝛ infirmos:ꝛ est pabulũ luminis. Q̃ ẽ arbor pacis refert ad oleũ chrismatũ.ꝙ pabulũ est luminis refert ad oleũ catbecuminoꝝ.ꝙ artꝛ lasſos ꝛ infirmos reficit:ad oleũ infirmoꝝ. Hec igit tria ꝑcedentibus ỽbis apli coaptant. Siądẽ i multitudine pacis esse videt ą dulcedinẽ intnẽ suauitatis gustauit.sicut ỽt ps. Gustate ꝛ videte qm suauis est dñs.Saporẽ buiꝰ dulcedis senserat ille ą dicebat. Gla dei sum id qõ sum.j.ad Corꝝ.xv. Hec gra est donũ sapiẽtie:q̃ intelligit ꝑ pacis oleũ. Uerꝝ qz bunc saporẽ in aliũ libent deriuat vir fidel.idcir co alij dat ꝝo scie. Scia ei ẽ doctria q̃ fidel alioꝝ ỽbo vl' ad minꝰ exẽplo ĩstruit:q̃ ꝑ balsamũ itelligit. Et qz apl's i Gal laborauit idcirco cũ dixisset:gra ꝺi sũ id qõ sum.stati subiũxit.ꝛ gra dei i me vacua nõ fuit. Hec duo sil' ꝓiũcta.s.oleũ ꝛ balsamũ ꝛ dulcoꝝ sapiẽtie:ꝛ odoꝝ doctrie:pfectũ faciũt fuiẽte. q̃ duo.s.sapia ꝛ doctria ad oleũ chrismatũ ptinẽt. Ad oleũ ꝓo catbecuminoꝝ ptinet fides q̃ mẽtẽ illumiat sicut oleũ lumẽ ꝑstat Fides em valet ad duo.s.ad purgamẽtuz ꝛ tutamẽ.purgat ꝑterita vicia ꝛ tutelã ꝓstat ꝓtra futura.sicut ỽba ꝓsecratõis buiꝰ olei manifeste ostendũt q̃ inferiꝰ exponent. Ad oleũ ifirmoꝝ ptinet gra sanitatũ.i.sanitas coꝛpis ꝛ mẽtis.valet em ꝓtra vtriusq; egritudinẽ:sic ex ỽbis ipsiꝰ bñdictiõis liquet. Quare aũt ifirmi ꝛ catbecumini iungunt:et ỽ vnctiõibꝫ q̃ fiũt ex ẽ triplici oleo dictũ est in pte ꝑma sub ti.de vnctionibꝫ.

Sequit videre ỽ ipsoꝝ oleoꝝ ꝓsecratõibꝫ Et Pmo de oleo infirmoꝝ. Scõo de oleo chrismato. Tertio de oleo sctõ. Primo ergo de oleo ifirmoꝝ dicẽdũ est.nã illud ꝑ us cõsecrat q̃ chrismatũ vel sanctũ. Et est rõ.qz illiꝰ sacrmtũ priꝰ fuit tpe q̃ chrismati vl' scti. Nã dñs discipulos suos docuit infirmos vngere.sic in euangelio ỽt. Oleo vngebãt infirmos ꝛ curabant. Et Jacobꝰ apl's ait. Infirmat q̃s ꝛc.vt sequit. Oleũ ꝓo chrismatũ ꝛ sctm.s.catbecumioꝝ ab ecclesia istituta sũt.ꝫ ꝛ in veteri testamento aliq̃ de vtroq; habeat similitudo. Ibi nãq; duplex oleũ inuenit.vnũ vicz chrisma quo vngebant reges. Precepit em dñs Moysi vt ꝓficeret chrisma q̃ vngeret tabnaculũ i dedicatiõe tẽpli:ꝛ arcã testamẽti:aaron:reges ꝛ sacerdotes ꝛ filios eiꝰ dicẽs. Sume tibi aromata ꝓma ꝛ oleum. Inde est ꝙ vnctione chrismatꝫ eccias ꝛ calicẽ ꝓsecramꝰ: reges etiã ꝛ põtifices inungimꝰ. Moyses tñ oleo materiali nõ legit inunctꝰ.ſz solum spũali:sic ꝛ chꝰ. Oleũ etiã sctm a lege sũpsit ex ordiũ q̃ reges tm ꝛ sacerdotes vngebant. Alij dicunt ꝙ oleũ infirmoꝝ apli instituerũt ą cũ illo egrotos vngebãt. Oleuz ꝓo chrismatũ et catbecuminoꝝ apli ci viri instituerũt.et ideo ꝓsecratio olei infirmoꝝ priꝰ est tpe q̃ chrismati:et etiã q̃ olei sct. ąa priꝰ ꝛ maiꝰ et venerabiliꝰ est doctrina apl'oꝝ q̃ pape. Buiꝰ aũt olei ꝓsecratio non habet tale ꝓncipiũ quale alia habent. qz nõ ỽt in eo Dñs vobiscũ.nec Oremus. nec Sursum coꝛda.nec aliquid hmõi.nec etiã talem habet finem q̃lem in alijs cõsecrationibꝫ dicimus:vt infra dicet.s.ꝙ dñm nr̃m iesum chrm ꝛc.vel: ꝑ eũ qui vẽturꝰ est iudicare vivos ꝛ mortuos. Sed sic claudit. In nomie dñi nostri iesu chri. et est rõ ąa bñdictio ipsiꝰ olei nõ est officiũ ꝑ se.sed est emboliſmꝰ ꝑcedentꝫ officij:qõ apparet. ąa cũ ponat añ illud verbũ canonis: Per quẽ hec oia dñe bona sp creas: statim bñdictione ipsa finita subiungit. Per quem hec oia ꝛc. Et sic est emboliſmus.i.adie-

ctio p̄cedētis officij.s.illius oīonis. Hoc ꝫ̄ pcīōnib⁹. vbi p penitētib⁹ ozat. Est ei duplex emboliſm⁹: put dictū ē in q̄rta pte ſubti. de ſilētio poſt oīonē dñicā. Sed q̄re cōſecratio hui⁹ olei canoni adiūcit. Rñdeo ꝓmo ibi rōnabiliꝰ oleū moriētiū cōficit vbi mozſi dñi ꝓſūmat. vt ſicut moꝛs dñi ꝺeſtruit mortis autoꝛem. ſic gr̄a q̄ p vnctionez moriēti ꝓferꝛ deſtruat pcā q̄ ſūt cauſa mozꝛtis. Scō duo ſunt de q̄bꝫ i ℞ officio agit ſcz īmolatio chr̄i z īmolatio eccl̄ie. immolatio chr̄i fuit in cruce. immolatio eccl̄ie fit cū pcīm mozit. De īmolatione chr̄i fit mētio in introitu Nos aūt gloriari zc̄. z ſpecialr in canone. De īmolatiōe eccl̄ie fit mētio in epl̄a vbi ꝺr. Si nosmetipos diudicaremus nō vtiq̄ diudicaremur. Sūt etiaz z alia duo. ſ. infirmitas z medicia. infirmitas ex pcīis ſepe puenit medicia de gr̄a ꝺi De infirmitate ait Paul⁹ in epl̄a. Qui indigne mād̄ucat z bibit coꝛp⁹ z ſanguinem dñi iudiciū ſibi mād̄ucat z bibit: nō diudicās coꝛp⁹ dñi. Idcirco inꝛ vos multi infirmi z ibecilles z dozmiūt mlti. De medicia dicit Jacob⁹. Infirmat quis in vobis: inducat p̄sbyteros eccleſie z ozent ſup eum. vngentes eum oleo in nomīe dñi: z ozatio fidei ſaluabit infirmū. z alleuiabit eū dñs. z ſi i peccatis ſit dimittent ei. Si igit̄ ꝓpter infirmant: quia mandūcant coꝛpus domini indigne z gr̄atia ſpūſſancti quā ſignificat hec vnctio cos ſaluat merito conſecratōi coꝛpis domini adiūcit ꝓſecratio huius olei. Per paſſionē em̄ dñi cui⁹ memoratio fit in ꝓſecratione coꝛpis pſtratus eſt diabolus. z gratia ſpūſſancti cuius ſignuz eſt vnctio diaboli arma. i. peccata quotidiana tollunt. Tertio ideo ꝓſecratio olei infirmoꝝ conſecrationi coꝛporis chr̄i adiungit. quia nouiſſima oratio conſecrationis coꝛpis chr̄i ex voto penitentiū fit. Cōgrue igitur ſub ea ꝓſecrat oleum p penitentib⁹: vbi coꝛ ſacrificia domino offerunt. Cōſequenter attendam⁹ aliqua ꝟba ꝓſecrationis huius olei infirmoꝝ. Dicit em̄ ibi ſic. Emitte ſpiritū tuū paracletū i hāc pinguedinem olei. Hempe nō ſine cauſa ponit ibi paracletū. qđ patebit ſi triplicis olei efficaciam attēdam⁹. Oleū ſanctū p̄cipit ſiue in exoꝛciſmo olei ſcti vicz catbecuminoꝝ p̄cipit diabolo vt recedat a catbecumino qui adbuc reputat mortu⁹ q̄ſq̄ nō eſt baptizat⁹. Oleū chriſmale iam viuētes ſctifi cat. Oleū infirmoꝝ ſanctis medelā p̄ſtat Quia ꝟo egritudinē ſequit dolo⁹. vnde in eadē ꝓſecratiōe olei infirmoꝝ ꝺr. ad euacuandū oēs dolozes z oēz egritudinē coꝛporis. et dolozē ſequit ꝓſolatio: ideo recte ibi ponit paracletū: qđ interp̄tat conſolato⁹. In moꝛtuo aūt q̄ dolozez nō ſentit nō ſeq̄t cōſolatio. ſed nec ſan⁹ z ſanctificat⁹. q̄ i eo nō eſt infirmitas ex q̄ dolo⁹ indiget conſolatiōe. Circa oblatōez eiuſdē olei infirmoꝝ notandū eſt q⁹ in ordinario ita ſcribitur Offerat pōtifici oleū. qđ offerūt p̄ſbi aūq̄ dicat. Per quē hec oia dñe bona ſp̄ creas. Nēpe hoc in Exodo. xxvij. ca. p̄figuratuz eſt: vbi ꝺr Moyſi q⁹ accipiat a p̄ſlo oleuz oliuaꝝ puriſſimū. Oleū ſiq̄dez cū offert a p̄ſlo tm̄ liq⁹ eſt. ſed p benedictiōem fit ſacramentum. Myſtice aūt hec oblatio ſiue adminiſtratio ſignificat q⁹ pp̄lus debet clero t̄ralia miſtrare: miſtranti ei ſpūalia. Unde ap̄ls. Si ſeminauim⁹ vob̄ ſpūalia: non eſt magnū ſi veſtra carnalia metamus. Conſecrat aūt oleū ep̄us cum oīb⁹ ſacerdotib⁹ ei aſtantib⁹. q⁹ hoc ſacr̄m fuit a chr̄i diſcipul⁹ inſtitutū. vel tractū eſt ab antiq̄ conſuetudine q̄ cōſueuerat eccl̄ia p̄mitiua ſimul cū pōtifice ꝟbis z manib⁹ coꝛpus chr̄i cōficere forte ad teſtimoniū: put bodie in miſſa de ordinib⁹ cū ordinatore faciūt ordinati. Nā z ſumm⁹ pōtifex q̄tiens diuīa celebrat ſacerdotes ei aſtantes verbis z manib⁹ cū eo ꝓſecrant. Et q⁹ vt iam dictuz eſt: huius olei ꝓſecratio ē emboliſm⁹ canonis: idcirco eā totā ſicut et canonē ſacerdotes cū eo dicunt. Inde p̄ficit officiū ep̄s vſq̄ ad illū locū. Pax dñi ſit ſp̄ vobiſcū. et cler⁹ reſpondet. Et cū ſpū tuo. et tūc tacet. z ſolus ep̄s cōficat. Scō videndum reſtat de oleo chriſmali. Fabian⁹ em̄ papa ſtatuit hec de ſingulis annis debere ꝓfici chriſma. q⁹ nouum eſt ſacr̄m. et iō ſemp eſt innouandū et vet⁹ ꝓcremandū. Iſta em̄ ab ap̄lis coꝛūq̄ ſucceſſoꝝib⁹ accepit eccl̄ia: a cunct⁹q̄ tenēda mād̄auit. Circa q̄ ſciēdū q⁹ chriſma cōficit ex balſamo z oleo p̄pter myſticā rōnē: q̄m̄ p oleū nitoꝝ cōſcie deſignat. iuxta illō euangelū. Prudentes v̄gines acceperūt oleum zc̄. Per balſamū ꝟo exp̄imit odoꝝ famē. p̄pter ^quod in li. Sapiētie dicit. Sicut balſamus aromatizans dedit odoꝝez. Oleo ergo quod lucet additur balſamus qui redolet. quia fide opante per dilectionē lucere z bona fama redolere ad bonoꝝē

dei ⁊ ad vtilitatē ꝓmi debem⁹. Odor em̄ balsami i oleo bonaz opationē lōge lateq; diffusam gr̄a spūssancti coopante demonstrat. Scdo addit oleo balsam⁹ ad signandū q; i vultu chr̄i resplēduit celestis nitoꝛ gr̄a excellenti⁹ q̄z in alijs. Naz vt Hiero. ait. ꝓgo de ꝓgine natus q; nō ex voluptate carnis sed ex volūtate dei nat⁹ est. nisi habuisset in vultu oculisq; q̄ddā desiderium nunq̄z euz stati cū ingēti desiderio secuti fuissent apli. nec q; venerāt ad eū cōprehēdendum coꝛruissent. Iste nitoꝛ opante dei gr̄a vult⁹ electoꝝ exhilarat: vt dīm cū magna dilectiōe imitent. Unū i p̄fatōe q̄ cantat in ꝓsecratiōe chr̄ismatis dr. Dauid ꝓphetico spū gr̄e tue sacra ꝓnoscēs vult⁹ nr̄os i oleo exhilarādos esse cantauit. Et paulopost. Hui⁹ olei vnctio vult⁹ nr̄os iocūdos efficit ac serenos. Vult⁹ nr̄i sunt opeꝝ nr̄oꝝ manifestatio. Tertio q̄z balsam⁹ oleo additur. vt oēs q; ex eo vncti fuerint opante gr̄a spūssancti ꝓuersatiōi doctrinā iūgere nitant. Et hec duo. s. vita ⁊ doctrina sunt ꝓnexa i septē donis spūssci. ꝓpt qđ chr̄ismal vnctio fit. Nā sapia ad vitā: itellect⁹ ad doctrinā. ꝓsiliū ēt ad doctrinā. fortitudo ad vitā. scia ad doctnā. pietas ad vitā. ⁊ tiꝛ ad vitā refert Doctria āt p balsamū itelligit: vt p̄missum est. Chr̄isma grece dr vnctio latine. q; etiā dño nomē accōmodauit. Nā chr̄ius a chr̄ismate dr. i. vnct⁹: put dictū est i pemio scde ptis. Cōsecrat aūt chr̄isma in eo loco vbi ꝓsueuim⁹ dare pacē sicut ⁊ oleū scm̄. ⁊ B iō vt pax ⁊ ꝓcordia p vnctionē chr̄ismatis regnēt in nob. Chr̄ismate em̄ vngimur vt donis spūssci repleti deo ⁊ boīb⁹ pacificemur. q; in maliuolā aīam nō introibit sapia. Habet q̄dem chr̄isma officium p se qđ inchoat a Sursum coꝛda. ⁊ finit: p dominū nr̄m. q; vi. ⁊ re. ptinet aūt ad eos q; surrexerūt ⁊ viuūt cū chr̄o. Sane postq̄z sol⁹ pōtifex cōicauit: vt p̄missuz ē. ipe vadit sedere sup sedē suā. ⁊ tūc. rū. pbyteri ꝓparati. rū. apl̄os significātes: ⁊ alij clerici discipulos signātes descendūt i sacrariū ad apportādū solennit̄ tā oleuz chr̄ismale q̄z scm̄ sine cathecumioꝝ. Ḃ mō. p̄cedūt nāq; duo luminaria sequunt due cruces. ⁊ in medio eaꝝ vn⁹ acholyt⁹ ferēs ampullā cū oleo futuro chr̄ismali. subsequunt duo thuribula ⁊ in eoꝝ medio alter acholyt⁹ ferēs aliam ampullā cū oleo futuro sancto. Subsequit̄ ter diacon⁹ libꝝ euāgelij ferēs: deinde dicti pbri et alij clerici bini sequunt quisq; pro rik ad gradus aīs altare. Hēpe duo luminaria sunt lex ⁊ ꝓphete q; nobis saluatorē ꝓmiserūt. Duc cruces sūt duo martyria sine sangule. s. mortificatio coꝛpis ꝓpr̄ij q; est crux a sinistris. ⁊ cōpassio primi q; est crux a dextris. Int bas fert oleū futuꝝ chr̄isma le q; inunguntur pugnatoꝛes q; debēt eē parati ad martyriū. et sp duplici martyrio debēt se affligere. Crucē a sinistris habebat ille q; dicebat. j. ad Coꝛ. ix. ca. Castigo coꝛp⁹ meū ⁊ i seruitutē redigo. Crucē a dexteris hēbat idē q; dicebat. ij. ad Coꝛ. xj. Quis infirmat ⁊ ego non infirmoꝛ. q̄s scādalizat ⁊ ego nō vꝛoꝛ. Duo thuribula sunt duplex genus oꝛōnis. s. oratio p remouendis malis. ⁊ oratio p adipiscēdis bonis. Hec duo notat ꝑs. cum dr. Exaudi de⁹ oꝛōnem meam. s. q; est p adipiscēdis bonis. ⁊ ne despexeris deprecationē meā. s. que est p remouēdis malis. Inter duo thuribula fert oleū futurū cathecuminoꝝ. qꝛ p cathecumis est orandū. et eos orare oportet vt ad robur quod p oleū chr̄ismale significat valeāt peruenire. Inde euāgelium sequit. quia in eo totius boni nostri est cōsūmatio. Presbyteri ⁊ alij bini sequunt: q̄i dicāt spōse Can. j Trahe me post te: et curremus in odoꝛe vngentoꝝ tuoꝝ. Potest etiā dici q; ampulla cū oleo futuro cathecuminoꝝ humanitatē chr̄isti significat plenā spūsancto. Duo luminaria: due cruces et duo thuribula sunt lex et ꝓphete que p̄dixerunt chr̄istū ⁊ dominū esse venturū. Sequens ꝛo euāgelium affirmat quod lex et prophete p̄dixerunt. Presbyter et clerici bini et bini sunt testes chr̄ismalis ministerij. Hi sunt apostoli bini ad p̄dicationis officium destinati: cooperatoꝛes ⁊ testes chr̄isti. Cantus istoꝝ. s. O redemptoꝛ. p̄dicationē ⁊ oratiōnē significat apostoloꝝ. Ampulla q̄z p singulos ordines ad altare defert. per quod innuit q; dñs in coꝛpe suo ante passionem officia septē ordinū adimplenit. Premisim⁹ deductionem olei chr̄ismalis et sancti siue cathecuminoꝝ de sacrario vsq; ad sanctuarium Nunc dicam⁹ de eadem vsq; ad episcopū. Postq̄z em̄ p̄dicta pcessio venit ad sanctuariū: tunc ante altare ad orientē ordinate se disponunt ostiarij: lectoꝛes: exoꝛciste: et acholyti. ita q; sertū locum obtinet subdiaconus: qui illa die legit epla. et post oēs est acholytus cum ampulla: ita q; omnes

sunt sub vmbraculo sub q̃ ampulla delata est a sacratio q̃ defert de vno ad alterũ per q̃ndã cõnexionẽ syndonis albe: q̃ ex parte velata est ampulla q̃usq; ueniat ad ep̃m: ita vt a medio sursum videri possit. Hẽpe in ꝓnexiõe syndonis cõnexio itelligit charitatis. ampulla chr̃is est. vel ampulla cum chrismate corpus dñi ex ꝑgine Maria assumptũ cum diuinitate. s. chr̃im viuũ esse significat. Premissum ordinẽ q̃dam ecclesie seruant. Est t alius ordo quẽ t alie seruãt. Nam ferk ampulla coopta syndone alba in sinistro brachio. portantẽ ampullam ꝓcedit lumẽ: t antecedũt duo sacerdotes. vn⁹ cũ thuribulo: alius cũ cruce. t in medio eor̃ diacon⁹ cũ libro euãgelij t sup capita eor̃ ferk vmbraculũ seu palliũ. t duo añcedũt cãtando. In q̃ facto repũtatur ꝓcessio quã fecerũt filij isrl̃ tẽdentes ꝑ desertũ ad terrã ꝓmissiõis. qñ syndon ẽ arca. ampulla vna. lumẽ ꝓcedens ãpullã colũna ignis q̃ ꝓcedebat xp̃m. sacerdos cũ thuribulo: Aaron cũ thuribulo. Nume. xvij. c. Sacerdos cũ cruce: Josue cũ sceptro. Diaconus cũ libro euãgelij Moyses cũ libro legis. Vmbraculũ ẽ tabernaculũ vel nubes lucidissima q̃ filios israel obũbrauit. cãtores q̃ ꝓcedũt: leticiam eor̃ significant q̃ ad terrã ꝓmissionis transierũt. Vel duo cantores sunt ꝓdicatores duo ꝓcepta charitatis annũciãtes. Hec aũt oĩa in figura cõtingebant illis. In ꝟ etiã facto repsentat ꝓcessio chr̃i t ecclie tẽdentis de ꝟ mõdo ad ptiam. Nempe ampulla est chr̃ius. syndon alba est ſctã ꝓuersatio eius. in sinistro brachio tenet. q̃ hec oĩa in hac vita que ꝑ sinistrã significat acta sunt. Vel q̃ chr̃is ꝓuersatus est i vita ꝑsenti. lumẽ ꝓcedẽs est Johannes q̃ fuit lucerna ardẽs. diacon⁹ i medio duorum sacerdotuz est chr̃is in medio Moysi t Helie. duo ꝓcedẽtes cũ lumine sunt discipuli: q̃s binos milit añ faciẽ suaz Ampulla ferk coopta vsq; ad altare: t tũc discooprk. q̃ chr̃is q̃si cooptus fuit vsq; ad passionẽ. Nã pene ab oĩbus eius ꝓuersatio sctã dicebat. sed in passione fuit nud⁹ hoim reputatiõe. q̃ q̃ paucis diebꝫ aũ dixerant: Bñdict⁹ q̃ venit i nomĩe dñi. clamauerũt crucifige cruci. cũ. Quidã rñ ꝓus q̃ ad altare ueniãt ampullã mediã cooperiunt t mediã nudã ad altare ꝓducũt. q̃ chr̃is ante passionẽ modo latuit: vt cũ fugit i egyptũ t cũ inter cognatos q̃rebat: t cũ parentibꝫ subñciebat. modo se palã exhibuit. vt cuz ꝓdicauit vltra hoĩm dicẽs. Ego t pater vnũ sum⁹. t cũ miracula fecit in q̃bꝫ ꝑtutez sue diuinitatis ostendit. Ampulla statim postq̃ bñdicta est ex parte coopta t ex parte discoopta vt allata fuerit: salutat ab epiſcopo t ꝓsbyteris. q̃ chr̃is postq̃ transiuit ad altare crucis. i. ad imolatiõẽ t se obtulit deo patri: sicut ampulla ad ꝓsecrationẽ ep̃i: aliqua parte corp⁹ suũ nudũ ostendit. vt Thome t aliis discipulis q̃s voluit esse testes sue resurrectiõis. aliis ꝟo inuisibilis fuit. Vel ideo ꝑ parte nuda t ꝑ parte coopta salutat. q̃ chr̃is i humanitate manifestus/ t in diuinitate occultus ab oĩbus venerat. Salutant aũt ampulle quisquies ab ep̃o: vt ꝺ q̃nq; vulneribꝫ gr̃arũ actio chr̃o reddat. Postq̃ aũt ampulla salutata est a ministris altar⁹ cooperit: vt a nemine nuda videat. t coopta iterũ salutat. q̃ chr̃is postq̃ manifestauit se discipulis suis quos voluit suos sueq; resurrectiõis esse testes: ascendit in celũ t inuisibilis factus est hominibꝫ. Sed q̃uis eius ꝑsentiam corporalem nõ videam⁹: tñ venerãdo eũ q̃tidie salutamus. q̃ t discipuli eũ ascendentẽ in celũ adorauerũt. Tandẽ ampulla in sacrariũ defert. t chr̃is in celum quẽ veneramur ꝑ fidem donec ueniam⁹ ad ipm. Jõ syndon mũda: est eius caro vl̃ ꝓuersatio immaculata. Sane ep̃s ter balat in ampullam. Primo q̃ sicut halit⁹ ab interioribꝫ t secretis ꝓcedit ad publicuz: t vocat spũs. sic ep̃s ꝑ spm̃ suũ demõstrat spm̃ sctũ a patre t filio ꝓcedentẽ in corpe dñi habitare. Ampulla eñ cũ chrismate corpus significat cũ diuinitate. Ampulla ꝟo cũ oleo humanitatẽ plenaz spũsctõ designat. Secundo halat. q̃ legitur in euãgelio q̃ dñs insufflauit discipul' dicẽs Accipite spiritũ sctum t̃. Hic igit halit⁹ illã insufflationez significat. Jõ aũt ter halat. q̃ tres ꝓsone sũt t nunq̃ spũsctus est sine patre t filio. a q̃bꝫ ꝓcedit t a seipo venit. Dat aũt spũs sanct⁹ officio sacerdotũ: sed non dat ab eis. si eñ adest ꝑtus spũs sancti ꝑ insufflationẽ a sacerdote facta honorẽ t signationẽ ipius spiritus sancti. sicut ꝑ ꝟba q̃ dicunk in noĩe iuo. His pactis cantat Agn⁹ dei t cõmunio.

Tertio loco circa oleũ scm̃ seu carbeminoz. de cuius deductione ꝓmissum est Sciendũ est q̃ hec olei benedictio ꝓprius habet officiũ. nã post eius ꝓfectũ quẽ

ep̃s lenta voce dicit: quasi p̃fationẽ inchoat dicens. Dñs vobiscũ. Sursum corda. et finit: p eundẽ dñm nostrũ iesum christũ qui tecũ vivit ꝛc̃. Et in eo loco ꝓsecrat vbi dicit' Pax dñi. Hoc em̃ est opus gr̃e ꝺi vt pacem ꝛ ꝓcordiã inter nos habeamus: et per vnctionẽ pax habeat. Oleu nẽpe vt dicitur est: est arbor pacis insignis. Qꝺ p̃figuratũ est in veteri testamẽto: sicut verba huius ꝓsecratiõis habẽt: que sunt hec. Et cum mũdi crimia diluuio expiarent' effuso: similitudinẽ futuri muneris columba demõstrãs: p ramũ virẽtis olive pacẽ terre redditã nũciauit. Valet autẽ huius olei vnctio ad duo. s. ad purgationẽ: ꝛ tutelam. Ad purgatõez: vt sic catheczumino postq̃ venit ad scrutiniũ adhesere macule recedãt. Ad tutelã: vt diabolus expulsus redire nõ audeat. Verba orõnis hec demõstrãt dicẽdo. Sique illis aduersantiũ spiritus adhesserunt macule: recedãt ad tactũ buius sanctificati olei. Hec de purgatiõe. De tutela sequit. Nullus spũalibꝫ neqũãs locꝰ: nulla refugia ꝓtumbus facultas: nulla insidiantibꝫ malis latendi licentia relinquatur. Quia ꝓ diabolus se damnandũ maxime in futuro iudicio nouit: ꝛ ide tremiscit: idcirco exorcismꝰ terminat: p eundẽ dñm nostrũ iesum chr̃m q̃ ven. est iudi. vi. ꝛ mort. ꝛ seculũ per ignem. Exorcismꝰ em̃ est adiuratio. nam in eo aduratur diabolus vt recedat. Jtẽ q: hoc oleo ꝑfusi ꝛ baptizati spem regni habent. idcirco orõ terminat: p eũdẽ dñm nostrum ꝛc̃.

Ertio seriatim misse buiꝰ diei officiũ ꝓsequmur. Sane in ꝑsona penitentiũ cantat ecclia in ꝓncipio misse. Nos aũt gloriari oportet. Tales em̃ debent ꝛ possunt gl̃iari in cruce q̃ pniam ꝑfecte egerunt. Et qm̃ in hac die institutuz est sacramentũ sacramentoꝝ: vt ꝓmissum est: ideo ob solennitatez noui sacrificij ꝛ ꝓpter gaudiũ reconciliatiõis penitentiũ cantat ecclia in missa cãtica leticie ꝓter alla. ꝛ missa solennis ꝺr in concẽtu ꝛ ornatu ministrorũ: sicut in festo natalis chr̃i. Nam hoc festũ oia alia excellit: excepto festo trinitatis. Et videt q̃ ꝺammodo eccia sibi ꝓtraria: cum in alijs buiꝰ diei horis cãtica leticie reticeat ꝛ eas sub breuitate ꝛ q̃si flebiliter dicat. Sed nõ est ꝓtrarietas. quia alia est causa leticie: alia tristicie. Propter memoriaz em̃ passiõis est tristicia. ꝓpter institutionẽ ꝓ sacramẽti sacramẽtoꝝ est gaudiũ. Et ideo ex institutiõe Bonifacij pape cantat ecclia Gloria in excelsis deo. q: gaudẽt angeli de ꝓuersione penitentiũ. Et hoc in ecclesijs in q̃bo chr̃isma cõficit ꝛ nõ in alijs: pter q̃ꝺ dicunt. Ubi em̃ epc̃s pũs non est: nec Glia in excelsis ꝺr. nec alie solẽnitates seruant: vt dicũt. Quis ꝛ tunc nec Flectam' genua: nec oro sup pplm dicatur. Epla ꝓ Lõuenientibꝫ ꝛc̃. q̃ est. j. Lor. xj. ca. est de modo sumẽdi cenã dñi. Resp̃soriũ est de crucis sine chr̃i ꝓ crucẽ exaltatione. Lbis factꝰ est obediẽs. et est sexti toni: ꝓpter obedientie ꝑfectionẽ. qm̃ senarꝰ nũerꝰ ꝑfectꝰ est. Euãgeliũ est Ante diẽ. Joã. xiij. ca. vbi sequit. Cũ dilexisset suos ihesus: in finem dilexit eos. et est de dilectione ꝛ hũilitate. q̃a illud sacramentũ est dilectionis ꝛ hũilitatis. Agit etiã ibi de lotiõe pedũ. q̃a dñs ꝓcinxit se linteo. i. humanitate purissima: amictus aquã in peluim. i. gr̃am in corde: et lauit pedes. i. affectꝰ. Venit autẽ ad simonẽ petrũ q̃ recusauit ex hũilitate tm̃. tertio tũ vice obediuit. q: oportuit eum obedire vt haberet ptẽ cũ eo. Cũ vocat' simõ petrus ꝓpter obedientiã. Tres g̃ sunt cause quare dñs voluit lauare pedes discipulorũ. Primo ꝓpter signũ dilectiõis. Scõo in exẽplũ humilitatis. Tertio rõne mysterij. quia lotio pedũ designat lotiõez affectuũ. puluis em̃ adhesserat pedibꝫ aplorũ. i. elatio inanis gl̃ie: q̃ dixerant. Dñe: in noie tuo eiciũt demonia. et q̃ cõuertebant plures. vel iusticia q̃ non cõuertebant homines ad volũtatẽ suã. et ideo oportuit lauari hmõi affectiões in illo die. vt sic essent mundi toti. Nam ꝓma die ieiunij dixit dñs. Tu aũt cũ ieiunas: faciẽ tuam. i. aiam vel rationẽ tuam laua. i. a pctõ mortali mũda. Cũ igit a ꝓncipio lauam' nos a pctõ mortli: a pulvere. i. a venialibꝫ debem' abstergi. hoc aũt fit vt digne possim' accipe corpus chr̃i. q̃ fit pacta ꝑfecta pnia. Et ideo penitẽtiũ absolutiões fiunt in hac die: vt ꝓmissum est. Pedũ q̃z lotio significat lotionẽ marie q̃ lauit lachrymis pedes dñi. ideoq̃ cantat' antipha ista. Mulier q̃ erat in ciuitate peccatrix. Rursus lotio pedũ signũ est remissionis pctõꝝ. In baptiſmo nanq̃ vnusq̃sq̃ totus abluit'. Sz cum in rebus humanis postea viuit' vtiq̃ terra calcat'. Ipsi em̃ humani affectus sine quibꝫ in hac vita mortali nõ viuit' q̃si pedes sunt. Qui g̃ non im-

diget nisi vt pedes lauet, ostendit oĩa pcã sibi esse dimissa, sine ꝙbꝰ hec vita nõ ducit Pedes ꝯ qui sunt vltima ps corpis lauantur: ad notandũ ꝙ iudei aq̃ baptismatis in vltimo tpe mũdabunt. Vñ ꝛ reliqe ifrt salua bunt. Quare autẽ fiat hec lotio ista die: supza dictũ est. Et ẽ notãdũ ꝙ ex oĩbꝰ mãdatis dei istud solũ dr antonomastice mandatũ: qm̃ maiori exhibitõe officij hoc obs uari ꝓcepit: cũ discipulis suis pedes lauit dicẽs. Si ego laui vob pedes dñs ꝛ mgr̃ et vos inuicẽ debetꝫ lauare. Et etiã cũ ipo dicto ait petro. Si ñ lauero tibi pedes ꝛc. Mandatũ etiã illõ de q̃ dictũ est in primo sabbato: qõ fit a plat̃: repñtat illõ qõ chr̃s fecit. Et attende ꝙ ad antiphonas q̃ dicũtur dũ fit mãdatũ nõ dr nisi vnus ꝑsus de vno psalmo, qz alij ꝑsus eiusdẽ psalmi nõ ita conueniunt cũ antiphonis vel cũ his q̃ in ipso mãdato fiunt. In offertorio ostendunt p̃missa duo simul, vicz ꝙ debemus a mortalibꝰ ꝛ vẽialibꝰ abstergi. Dextera dñi fecit virtutẽ: abluẽdo a mortalibꝰ, dextera dñi exaltauit me: abluẽdo a venialibꝰ. In postcõmunione Dñs iesus postq̃ cenauit Joãnis. xiij. ca. oñdit hũilitas. et est secundi toni: ꝓpter secundã lotionẽ a venialibꝰ.

Breuiter aũt notãdũ est ꝙ huiꝰ misse officiũ nostre redẽptiõis cõtinet sũmã et mysterij. Nã in euangelio legit de pedum lotione. In epla de corpe chr̃i ꝛ sanguie. In introitu de cruce. In graduali de morte. In offerẽda de resurrectiõe. Nam hec oĩa ꝑm sensuz mysticũ ex euãgelio qõ est caput officij pẽdẽt. Chr̃s q̃dẽ cum discipulis cenans surrexit a cena: vestimenta deposuit: linteo se ꝑcinxit: aquam in peluim misit: ꝛ inter cenãdũ pedes eoꝝ lauit: et ipsos lauare docuit, et post lotionẽ iterũ recubuit. Nẽpe chr̃m a cena surgere est ab accubitu patrꝫ venire, vestimẽta deponere: se cingere, linteũ precingere: formã serui accipere, aquã in peluim mittere: sanguinẽ suũ effũdere, pedes lauare: peccata remittere, linteo extergere: passiõis fide mundare, vestimenta resumere: est a mortuis resurgere et vestẽ gl̃iose carnis iduere, recũbere ẽ ascẽdere ꝛ in dextera dei sedere. Ad hec ptinẽt officia. Discipulos docere est eis spm̃sanctũ mittere. Verũtñ qz nõdũ ꝓfecte credebant: nõ nõ dr Credo. Ecce breuit sũmã redẽptiõis hũane q̃ fuit oĩbꝰ sufficiẽs. sz nõ efficiẽs. Vñ agit ꝛ orõe. De a q̃ ꝛ iudas ꝛc. de duobꝰ generibꝰ penitentiũ. Uno pficiẽtiũ: vt latronis cõfitentis q̃ audire meruit: Hodie mecũ eris in paradiso. Et alio nõ pficientiũ: vt latronis cõtenentꝫ, et iude ꝓditoris q̃ laqo se suspẽdit. Innocẽtiꝰ papa statuit hac die corpꝰ chr̃i sub specie panis reseruari: vt ifirmi ꝛ religiosi ꝙbꝰ est necessitas cõicandi habeãt ipm: ꝛ ꝓpter officiũ adimplẽdũ. Nã in duobꝰ diebꝰ seq̃ntibꝰ ñ cõficit corpus chr̃i. Sãguis ꝙ nõ seruat sub specie vini ꝓpter multa. Primo, q̃a vinũ qõ liq̃dũ est de facili posset ex negligentia spargi. Scõo: qz ꝑ calicẽ q̃ hac die sumit finis veterꝫ legꝫ intelligit. Vñ ꝑm Lucã ꝑ calicẽ discipulis ꝛ ñ alijs eadẽ die datũ: dñs discipulos designauit. Tertio: q̃a corpꝰ qõ seruat nõ est sine sanguine. Quarto: quia ꝑ hoc ꝙ sanguis nõ seruat ostẽdit ꝙ. vetꝰ sacrificiũ debet cessare, panis nanq̃ nouũ: vinũ ꝙ vetus designat testamentũ. Ad qõ ostendẽdũ dñs cũ bibisset inqt. Tõ summatũ est. Ergo calix sumit ꝛ panis seruat: eoꝝ ler finẽ/ ꝛ euãgeliũ habet initiũ. Quinto: qz chr̃s dixit in cena dñi Amẽ dico vobis nõ bibã amodo de hoc genimine vitꝫ: donec bibã illõ nouũ regno ꝑris mei Nõ aũt dixit de corpe seu de esu: ꝛ bñ iueniat ꝙ postea comederit ptẽ piscis assi ꝛ fauum mellis, sed nõ inuenit ꝙ postea biberit. Sz nunq̃d vinũ qõ in die paschales cu dñico corpe seruato sumit: in altari cõsecratur ꝛ sanguis chr̃i efficit: ꝑ ĩmissionez ipsiꝰ corpis in calicẽ ꝛ ꝑ eius tactũ: Sup ꝟ dicunt q̃dam ꝙ ꝑ dñicam orõnem q̃ tunc dr fit ꝓsecratio siue cõmutatio vini in sanguinẽ. Nã Greg. assignans causam ꝝre dñica oratio in die illa a sacerdote dicat: dicit ꝙ in ꝓmitiua ecclesia apli sola dñica oratiõe vtebant in cõsecratiõe. Nos tñ hoc nõ dicimus, qz si hoc esset: iam non esset necesse corpꝰ dñi ad illam diẽ seruari. Preterea ex his que in canone dñicaz orationẽ ꝓcedũt satis patet ꝙ ad plationem ipsius oratõis transsubstãtiatio ñ fit. ꝛ nullo tpe missa fuit celebrata sine ꝟbis illis: hoc est corpꝰ meum ꝛc. que sola in ꝓncipio nascẽtꝫ ecclie proferebant ad cõficiẽdũ ab aplis: q̃ postmodũ dñicam orationẽ supaddiderũt: ꝓut dictum est in ꝓmio huiꝰ ptis. Dicimus ꝙ illud ex hoc nõ cõsecrari: sed scrificari. Differt aũt inter hec. Nam cõsecrare est consecratione trãssubstãtiare. Sanctificari est ex cõtactu seu admixtione sacre rei reuerẽ-

dum ꝛ ſanctū effici: vt patet in aq̄ bñdicta cui alia admiſcet. Itē ſanctificatū ꝺr qꝺ a tactu rei ſctificate efficit magꝫ reuerendū. Si em̄ diceret ꝙ ſolo contactu vinū ꝛ aq̄ ꝓſecrarent: magnū incōueniēs ſeq̄ret. Nā ſic cōtingeret calicē nō poſſe lauari ꝛ mille milia panū a tactu vnius hoſtie ſine ꝓbis poſſe cōſecrari. et ꝙ ſi gutta aq̄ bñdicte in ſtagnū vel puteū fūderet: aq̄ illa ꝑpetuo benedicta remaneret, ꝛ alia plura. Preterea ſi vinū a tactu dñici corꝑis cōſecraret: eēt cōtra decretū qꝺ ꝓhibet hac die fieri conſecrationē. De q̄ dictū eſt in q̄rta ꝑte ſub ſeptima ꝑticula ſecrete ſup ꝓbo Hic eſt calix. Illud ꝺꝫ ꝑtereundū nō eſt: qꝛ rhoman⁹ pōtifex hodie remota tabula laterañ. altarꝫ: de q̄ dictū eſt in ꝓma ꝑte ſub ti. de altarꝫ dedicatiōe. et in ſcōa ꝑte ſub ti. de diacono. infra ipm altare cōficit euchariſtiā ꝛ ſanguinē: ꝛ cū thuribulo incenſat illud: in hoc facto repñtās/ qꝛ ſumm⁹ pontifex legalis ſemel in anno ingrediebaꝫ in ſanctaſctōꝝ cū ſanguīe ſecū portans thuribulū viuis carboniꝫ plenū: ꝑut dictū eſt in ꝓmio quarte ꝑtis: ꝛ ſub tertia particula canonis. Sic et ſm aplm Heb. ix. ca. Chriſtus per ꝓprium ſanguinē introiuit ſemel in ſancta eterna redēptione inuēta. Peracto miſſe officio ſtatim inter cenandum. i. dum ſacerdos cōmunicat cantaꝫ veſpertinū officiū, ad oſtendendū ꝙ hoc ſacramētū ſcz euchariſtie inſtitutū fuit in veſpere. Quia ergo redēptio noſtra in veſpa mundi. i. in ſexta etate ſeculi facta eſt: ideo veſptina ſynaxis id eſt pſalmodia ſiue ſolēnitas in pſalmoꝝ numero miſſe continuaꝫ: et ſub vnica oratione vtrunq̄ officium terminaꝫ. ſ. per Ite miſſa eſt: ſi epiſcop⁹ adeſt. vel per Benedicamus. ꝓpter veſptinam cōcluſionē. Et ꝺa eccleſie datus eſt calix. ideo eſt prima antiphona Calicē ſalutarꝫ accipiā. quem dedit dñs apoſtolis dicens. Hic eſt calix noui teſtamenti in meo ſanguine ⁊c. Secunda antiphona eſt. Cum bis qui oderūt pacem eram pacificus. patientia em̄ quā habet ille qui paratus eſt bibere calicē dñi pacem cum omniꝫ operaꝫ. In alīs triꝫ rogat ſe liberari. ꝺa habita pace pectoris nō mouet homo ꝓpter tribulatiōes. et hoc etiā hꝫ a deo vñ petit liberari. Antiphona ad magnificat Cenātiꝫ ⁊c. ē de cena dñi.

Uarto loco eſt notādum ꝙ ſtatim veſptino finito officio/ denudantur altaria vſq̄ in ſabbatuꝫ que poſtmodū tertia die cooꝑiunt. Siq̄dem hec denudatio ſignat ꝓmo receſſum diſciploꝝ dñi ſeu aplorum. Unde. Qui iuxta me erant delōge ſteterūt. Et in euāgelio. Relicto eo oēs fugerūt. Altare nanq̄ chr̄m ſeu corꝑ⁹ eius ſignificat. Unde. De terra altare facietꝫ mihi. Altare de terra facere eſt eius incarnationē credere vel ſpare. Altarꝫ ꝓ veſtimēta aplos ſeu ſanctos dei deſignāt. Quorū ꝑdicatione chriſt⁹ quaſi quibuſdā veſtimētis adornaꝫ. et ꝙ illos magnificatū eſt nomen eius. Altare igit veſtimentꝫ denudaꝫ quia fugientiꝫ apīs chriſtus ſolus remāſit. Tertia die coopitur. quia poſt eius reſurrectionē diſcipuli ad eū redierunt. Secundo denudatio altarꝫ deſignat ꝙ chriſt⁹ fuit nudat⁹ in cruce. Cū itaq̄ nudū altare conſpicim⁹/ illud ꝓpheticū ad memoriā reuocamus Ecce vidim⁹ eum ⁊ nō eſt ei ſpēs neq̄ decor: et cōſideraui m⁹ eū deſpectum et nouiſſimū viroꝝ. Quod accidit in paſſione. nā antea ſpecioſus ꝑ filīs hoīm extitit. Fuit q̄dem denudatus ad columnā et ad crucē: cū diuiſerūt ſibi milites veſtimēta ſua. Tertio altaris denudatio ſignificat chr̄m diuinitatis gl̄ia nudatū. Unde ꝑs. Deus deus me⁹ vt q̄d dereliq̄ſti me. Quarto deſignat ꝙ velum tēpli ſciſſuꝫ ē. et liber q̄ ſignatus erat aptus eſt. Unde in pueris. Apta ſunt ꝑata ꝛ apparuerūt herbe virentes. i. exempla actionū chr̄i que ſunt ab eternitate ꝛ ducūt ad eternitatē. Et dñs dicit. Aperta ſunt ꝑata ꝛ apparuerūt herbe virentes. qꝛ ea que magꝫ occulta erant in lege: ſicut paſſio ꝛ reſurrectio ꝛ aſcenſio patefacta ſunt. In pleriſq̄ locꝫ lauanꝫ altaria vino ꝛ aq̄: et ramis fricanꝫ: p̄ſertim cū ramis de ſauina. Lauanꝫ ergo aq̄ et vino. ad notandū ꝙ corꝑ⁹ chr̄i quod eſt vex altare ſanguie ꝛ aqua in cruce aſperſum eſt. Nam de ipſi⁹ latere exiuit ſanguis ꝛ aqua per que genus humanū totū eſt. Uel vino et aqua lauanꝫ. ad oſtēdēdū ꝙ nō Joānis ſed ſuo baptiſmo fuerit baptizat⁹. ſ. ex aq̄ et ſpūſancto. Et lauanꝫ cū pſalmodia penitentiali vel cū cantu ad paſſionē ꝑtinēte. Plus aūt ibi eſt de vino q̄ꝫ de aq̄ ponēdū quoniā aque multe ꝓpuli multi. ſicut in Apocal. habeꝫ. per quod ſignificaꝫ ꝙ ſanguis chriſti ſufficit ad redimēdū plures in infinitū q̄ꝫ ſint redempti vel vnq̄ꝫ ſint redimendi. Rami ꝓ aſperi quib⁹ altare fricaꝫ

signtficant spineã coronã q̃ chr̃s coronat⁹ est. vl̃ flagella amara ꝛ dolores ꝛ ictus q̃s in morte sustinuit. Vl̃ lauatio altar⁹. i. corporis chr̃i cum aqua significat lachrymas marie. vinũ vngentũ. rami eius capillos. Et scias q̃ q̃dam hac feria q̃nta hora iam adue⁹perascẽte denudant altaria ꝛ lauant. Alĩ ꝓ solũ denudãt sed in pascete lauãt. qđ magꝭ congruit rationi. In q̃busdã etiã locis pauimentũ eccl'ie lauat: p qđ pauper chr̃i significant. put in ꝓma ptẽ sub ti. de ecclesia dictũ est. Pauimẽtũ ergo eccl'ie mũdat q̃ paupib⁹ vel fratrib⁹ ꝓpter deũ pedes lauat: et illis cetera misecõie opera exhibet. Inde est q̃ parietes dom⁹ q̃ꝰ vocabulũ eccl'ie habeãt ꝓ eo q̃ continẽt ipam: non tñ ipsi sed boies sunt eccl'ia: et pauimentũ est q̃si boim pedes. pauimentũ q̃z mundat ad notandũ q̃ a vicijs mũdari debem⁹. Statutũ est in canonib⁹: ne hac q̃nta feria ieiuniũ soluat. Quia eñ dñs de cena surgens lauit discipulo⁹ pedes: et itẽ⁹ redijt ad cenã: ideo q̃dã ad instar ipsi⁹ volebãt p⁹ pran diũ pedes alijs abluere. et iterũ post ablutionẽ cenare. qđ fieri nõ debet. Hec dies i plerisq̃ locꝭ capitilauiũ vocat. q̃ tũc capita infantiũ q̃ vngendi sũt lauant: ne obseruatiõe q̃dragesime sordidata ad vnctiõem accedant. Rursus hac die symbolũ cõpetẽtib⁹ tradit ꝓpter cõfinẽ dñice pascalis solẽnitatẽ: vt q̃ iam ad dei gr̃az ꝓcipiendã festinant: fidẽ quã ꝓfitent agnoscãt. Hec ergo q̃nta feria in q̃tuor ꝓncipaliter ꝓuilegiata est. Primo: q̃ tunc penitentes in ecclesiam recipiunt. Secũdo quia in ea nouũ testamentũ incepit ꝛ ver⁹ termiatũ fuit. Tertio q̃ in ea fit olei cõsecratio. Quarto: q̃ in ea sacramentũ sacramẽtoꝝ instituũ est.

De die paraseues

Equitur d̃ para
scꝰ ceue: que q̃re sic dicat: in proemio septie ptis dicet. Sane hac die eccl'ia artissimũ ieiuniũ ꝛ silentiũ agit. nullũ tñ officiũ solẽniter agit nec celebrat. sed hora nona cõuenit ad adorandã crucẽ non ad misse officiũ quo hec dies caret: sz quasi ad funerꝭ obsequiũ dicẽdũ. et hoc iõ quia hora nona dñs mortuo: Lẽturio factus est preco fidei nostre. ꝛ pfidis recedẽtibus licuit ioseph ꝛ nicodemo disponere de funere: et mulieribꝫ accedere ꝓpius. Dicꝛ autẽ officium tacita ꝛ humili voce et absq̃ ꝓncipio: put in ꝓcedenti ti. dictũ est: Sup altare vnica dũtaxat toballia disponit. ꝓ quã syndon q̃ corpus chr̃i inuolutuꝫ fuit signat. In q̃busdã eccl'ijs in hora sexta ignis extinguit: ꝛ i nona accẽdit. q̃ tũc sol i sexta lumẽ abscõdit ꝛ i nona reddidit. Incipit ℟ officiũ a lectiõibꝫ. q̃ in ꝓmitiua eccl'ia oĩs missa a lectiõibꝫ inchoabat. sed ℟ hac die spẽal'r fit ꝓ eo: q̃ passio dñi hodie celebꝛata ẽ. in cui⁹ mẽoriã oĩs missa celebꝛat. Et legunt lectiões sine titulis. qm̃ tũc amisimus chr̃m caput nostꝝ q̃ nos illuminat sicut tituli illuminãt libꝛos. Legũtur aũt due lectiões. quia ꝓ duob⁹ popul⁹ chr̃s passus est gẽtili vicz ꝛ hebꝛeo. vl̃ ꝓ salute carnis ꝛ aĩe. Una sumpta ẽ ex lege: altera ex ꝓphetis. q̃ chr̃i passio a ꝓphetis fuit ꝓnũciata. ꝛ a lege ꝛ ꝓtiarchis ꝓfigurata Abꝛaam eñ carnẽ chr̃i figuratiue immolauit. qñ arietez immolauit. Similit̃ ꝛ Abel quãdo agnum sacrificauit. Vñ dñs. Assimilatus sum inquit ꝓphetis. Rursus ideo due lectiones dicunt. q̃ sicut in quarta feria mortem nr̃am duplicẽ manifestauim⁹ ꝓ qua chr̃s pati venerat. ita ad memoriaz in paraseue r̃ducim⁹ suã passionẽ ꝛ nr̃am imitationẽ. Quedã aũt eccl'ie ꝓmo legunt lectionẽ Exo. xij. ſ. Dixit dñs ad Moysen scõo lectionẽ. Osee. vj. ſ. In tribulatione. Et illi naturalem ordinez seruant. q̃ passio domini ꝓmo ꝓnũciata est a lege. secũdo a ꝓphetis. In ꝓma q̃dem mod⁹ exꝓmit passionis: vbi dicit. Immolabitq̃ eũ vniuersa multitudo ad vesperꝫ. In secũda est preconium resurrectiõis: vbi ỏr. Post duos dies viuificabit nos ꝛ in die tertia suscitabit nos. Quedam ꝓ eccl'ie ecõuerso faciunt. ꝛ mouent ex eo. q̃ passionem lectioni ex lege q̃si ꝓximare volũt. q̃ in passiõe q̃dam verba ponunt q̃ ex illa lectiõe sumpta sunt. ſ. Os nõ cõminuetis ex eo. Continuant ergo passiõem lectioni. q̃ eius ẽ expositio. Et agit de duob⁹ specialit̃ in officio hodierno. ſ. de passione chr̃i: ꝛ de passiõe ecclesie: q̃ est illius imitatio. sicut dicit Petrus in canonica sua. Chr̃s passus est pro nobis ꝛc. Hec sic̃dẽ duo in lectõe Exod. cõmemorãt: vbi dicit. Erit aũt agn⁹ absq̃ macula. masculꝰ anniculus. iuxta hũc ritũ tolletis ꝛ hedum. Agnus est corpus chr̃i immaculatũ. hedus ẽ ecclesia: que nos sumus. Passio chr̃i celebꝛata est in eꝰ immolatione. nostra celebꝛat in vicioꝝ mor-

ꝛ agnus ꝛ ī molauit

ꝛ de immolatõe agni ꝓpter hoc ꝛ ī passio ſ. ſcripsit

tificatiõe. In lectione Osee manifeste agitur de passione chñi ꝛ eius effectu vbi dicitur. Venite reuertamur ad dñm. qz ipe fecit ꝛ sanabit nos. percutiet ꝛ curabit nos. Viuificabit nos post duos dies ꝛ ī die tertia suscitabit nos ꝛ viuem⁹ in ꝯspectu ei⁹. Qñ Hiero. sic exponit. Percutiet dominus ꝛ sanabit nos. quia quẽ diligit corripit ꝛ castigat. viuificabit nos post duos dies ꝛ ī die tertia suscitabit nos. qz die tertia resurgens a mortuis oẽ gen⁹ humanũ suscitauit. ꝛ cũ curauerit nos viuificauerit et sucitauerit in ꝯspectu ei⁹ viuem⁹. Ibi g̃ loquit ꝓpheta de trib⁹ diebꝫ quibꝫ dñs fuit ī sepulcro: cũ dicit. viuificabit nos post duos dies. ꝛ in tertia die suscitabit nos. id ẽ post duos dies sepulture veniet nobis q̃si imber temporaneus ꝛ serotin⁹ terre. i. dabit gratiam incipientẽ ꝛ subsequẽtem. Sequit tractus. Domine audiui auditiõem. Abacbuc. vlti. c. Et q̃ dicit ꝯ ihus. In medio duoꝝ aīaliũ cognoscer is: ad ifram intelligit. s. in p̃sepe bouis ꝛ asini. Unꝰ Esa. Cognouit bos possessorẽ suum. ꝛ asin⁹ p̃sepe dñi sui. Vel in medio duoꝝ latronũ. vel in medio duoꝝ ꝓphetꝝ. Scda lectio est de Exod. xij. ꝛ habet ibi. Os nõ ꝯfringet ex eo. Hoc cõpletũ est qñ fregerũt duoꝝ latronũ crura. venientes sũt ad Jesum inuenerũt eũ mortuũ ꝛ nõ fregerũt ei⁹ crura. Allegorice ꝯ in eo nõ sunt fracta crura. i. ꝓtutes. ꝛ maxime patientia. Unꝰ Esa. Dedi faciẽ meã sicut petrã durissimã. ꝛ scio qz nõ ꝯfundar. Per crura em̃ intelligunt itinera. de q̃bꝫ in cantico Abac. Incuruati sunt colles mũdi. i. homies excelsi p intelligẽtiam ab itineribꝫ eternitatis eius. i. exẽplo actionũ ipi⁹ q̃ ducũt ad eternitatẽ tanq̃ colũne imobiles. i. argẽtee ꝓpter eloq̃ntiam q̃ fundate sunt sup̃ bases argẽteas vel aureas. i. rõnes imobiles eterne sapientie Sequunt tract⁹ de passiõe dñi. qz tũc luget eccl̃ia valde. Etiã duo sũt tract⁹ ad intẽtionẽ maiozis luct⁹. s. p pctis q̃ cõmittimus. ꝛ p penis q̃s patimur. ꝛ p icolatu q̃ plongat. Nec cantat graduale cũ tractu sz solũ tract⁹. put dictũ est ī q̃rta feria ꝛ in q̃rta parte sub ti. de tractu. Duo g̃ tract⁹ dicũtur. ꝑmus. s. Dñe audiui. est in q̃busdã eccl̃iis q̃ttuoꝝ ꝯsuũ: alter pluriũ. Tract⁹ q̃ttuoꝝ ꝯsuum significat q̃ p chñi passionem redimit hõ q̃ ex q̃ttuoꝝ elementis constat. Unꝰ chñs nec in celo nec in terra crucifix⁹ est. sed in medio. i. in aere. Fecit em̃ pacẽ inter celestia ꝛ terrestria. q̃m erat inimicicia inter hominẽ ꝛ hominẽ. sed maioꝝ int̃ angelum ꝛ hominẽ. maxima inter deum ꝛ hominẽ. Ipe ꝯ chñs oĩa pacificauit ī cruce: quoniã fecit vtraq; vnũ cũ sit lapis angularis. Adhuc per quattuoꝝ versus tractus significant q̃ttuoꝝ partes crucis. Secundus ꝯ tract⁹. s. Eripe me. plitioꝝ repsentat magnũ belluꝫ Dauid cum Golia. ꝛ chñs noster dauid hodie magnũ Goliam id est diabolũ debellauit. Rursus ideo tractus est longus. qz hoc quod nobis pmissum est in lectõe Osee. vbi dicit. Post duos dies suscitabit nos debem⁹ retinere et in spe. Item in scõo tractu ponit. Obumbrasti caput meũ ī die belli: qz nõ tm̃ ī alio tempe sed etiã in die passionis diuinitas a passione pmansit immunis. imo in passione chñs homo ita ꝓtect⁹ est gratia diuinitatis: vt hostes superaret q̃ superari videbat. Quedã autẽ eccl̃esie cãtãt scõm tractũ Qui habitat in adiutorio altissimi. qz chñs a diabolo pmũ latent tentatus fuit. velut a draconе latitante in petra. postea ꝯ in passione tanq̃ a leone forti acrit̃ vexatus est. qõ notat p illum versum Super aspidem ꝛ basiliscũ. Sequit euãgeliũ sine passio Egressus est. Joã. xviij. c. quod dicitur hac die. quia ipe interfuit crucifixioni ꝛ iuxta crucem stetit securus alijs fugientibꝫ. quia notus erat põtifici. Quia igitur hac die passio dñi oculis nostris repsentat: merito eius testimoniũ legitur. qui vidit ꝛ testimoniuꝫ phibuit. ꝛ scimus quia testimoniũ eius vex est. Preterea ipse posteri⁹ scripsit euangeliũ quare merito posterius legitur. ꝛ quia ibi manifestius sunt sacramenta. Unde ibi dicit. Os nõ cõminuetis ex eo. Item illud. Unus militũ latus eius aperuit: ꝛ cõtinuo exiuit sanguis ꝛ aq̃ Legit autẽ hac die passio sup̃ nudum pulpitum. Primo ad memorandũ q̃ super nudum crucis patibuluꝫ nudus fuit positus ipe chñs. Secundo ad repsentandũ q̃ Johannes ꝓm quẽ passio legit̃ relicta syndone nudus pfugit a iudeis. Tertio ad repsentãdũ q̃ sicut chñs ī cruce pẽdente ipi⁹ secreta nõ tã cordis q̃ corpis nuda oĩb⁹ astãtib⁹ apparuerũt. ita ꝛ velo tẽpli p mediũ scisso oĩa tẽpli intima nuda remãserũ. Legit etiã nudis pedib⁹. vt cũ afflicto p nob⁹ nos affligi ꝏbere moltrem⁹. In q̃busdã ꝯ eccl̃ie

syndon vl̃ tersoria vel vestes altari nudato supponũt vsq; dũ passio legat. Cũ ꝙo que nit ad locũ illum Diuiserũt sibi vestimẽta mea: tũc duo subdiaconi syndonẽ vl̃ tersoria tollũt: repñtãtes hystoriã qz ẽttuor milites chr̃m crucifigẽtes vestẽ sibi sustulerũt Vel subdiaconi q̃si furtiue pãnos subtrahũt, ad notandũ q ioãnes q̃ cum dño vsq; ad crucẽ pseuerauit, postea more furũ se occultauit z nudus effugit. In q̃busdã tñ locis vna veste sublata: altera super altare remanet, ad significãdũ q vestis dñi icõsutil non fuit scissa vl̃ partita, sed sorte sup eam missa contigit integra vni militi, ad significandũ q ecclie vnitas nunq; potuit a scismaticis vel hereticis scindi, qz nõ est sapia contra dñm. Q ꝙo ór in passiõe Exiuit in eũ q̃ ór caluarie locꝰ. Nota q sicut legit hystorijs caluaries est ꝓprie os capitis bũani nudũ, inde dictꝰ est locꝰ ille mons caluarie siue caluariũ vbi rei decollabant: z vbi multa capitũ ossa erant dispersa. Quia ꝙo chr̃s in cruce pẽdẽs plixe orauit, decãtãs eñ decẽ psalmos, s. Deꝰ deus meꝰ respice, vsq; ad In te dñe speraui, cũ gueniſſet ad illũ ꝙsum In manꝰ tuas dñe, illo dicto emisit spũ. ideo z nos postq; recitata ẽ passio eiꝰ orõnes dicimꝰ, ad notandũ q qñ ab inimicis pseq̃mur sp ad orõnem est recurrendũ. Iste tñ est insolitꝰ mos orãdi. Flam in alijs dieb; añ euãgeliũ orõnes dicunt, z in eaz ꝓncipijs ór Dñs vobiscũ, qui ẽ ꝓmos z sacerdotis officiũ, qđ nõ fit in ist, qz sacerdos z dñs nr occidit. Orauit ãt chr̃s p tribꝰ. Primo p se: dicẽs, Pater clarifica filiũ tuũ. Scdo p discipl'is suis dicẽs. Pr q̃s dedisti mihi p eis rogo. Tertio p illis q̃ in eũ crediturꝰ erant: dicens, Pater non tm̃ p illis rogo: sed z p illis q̃ crediturꝰ sũt in me. Et ex hoc videt q non debemꝰ rogare p eis q̃s scimꝰ non esse saluãdos: vt p ill' q̃ in inferno remãserũt, nec p iuda q̃ desperauit, sed oramꝰ p nobis z omni gradu ecclesie, z p neophicis, z p gentilibꝰ, et p iudeis, p hereticis z scismaticis: vt chr̃s graz suã eis infundat: z ad fidẽ cõuertat. Chr̃s eñ orauit p inimicis z amicis. ideo ecclia statiz similr orat p oĩbꝰ. Sane ecclia p his orãs flectit genua in orãtiõibꝰ: vt p habitũ corporis: deuotionẽ z mentis hũilitatẽ ostendat: insinuans etiã q in noĩe iesu omne genu flectendũ est, qñ omnes natiões genua sua curuant: nisi qñ p iudeis orat, quia eñ ipsi illuserunt dño flectis genibꝰ dicentes, Prophetiza nobis christe q̃s est iste qui te pcussit, et ideo in detestationẽ illusiõis huius ecclesia p eis orans genua nõ flectit: vt vitet opa simulata. Preterea quia eoꝝ cecitas nulla poterit oratione depelli donec plenitudo gentiũ subintrauerit, ideo nõ est pro ipsis vehementer orãdũ: nec genua flectenda. Est tñ vtcũq; orandũ, quia futurũ ẽ vt qui est exaltatus in cruce omnia trahat ad se. Sedz in orõnibꝰ pro iudeis z paganis nõ respõdet Amen: vt q̃dam dixerunt Et hoc ideo, quia cum illi sint extra collegium siue corpꝰ eccle; fideliũ pls nõ ostendit affectũ suũ ad eos, iuxta illud apli ad Eoꝝ. Quid mihi de his q̃ foris sũt iudicare. p amen aũt affectus exprimit. Preterea ꝫ p illis orat vt eoꝝ duricia cõuertat: quia tamẽ hoc impleri non poterit vsq; circa finẽ seculi: aplo testãte q̃ dicit: donec plenitudo gentiũ introierit z ois isrl̃ salꝰ fiat. Ideo ad orõnes p illis nõ rñdet amẽ. Verũtamẽ recte intuenti nihil interest q̃ ad ꝫ inter illas z alias orõnes: imo ita rñdet ad illas amẽ sicut z ad alias orõnes pro aliꝫ statibꝰ. Qđ sic oñdit. Pro q̃libet statu dis pfert Oremus, sed qđ sub ꝑmo oremꝰ ante flectamꝰ genua ór: non est oro: sed exhortatio, vt oremꝰ siue p̃fatio seu monitio exprimens q̃d siue, p quo sit in seq̃nti oratione orandũ, vñ sub tono p̃fatiõis: non orõnis dicit. ideoq; p nullo statu post p̃fationem rñdet Amẽ, sicut nunq; fit post aliquã p̃fationẽ, ꝫ etiã ibi ponat p chr̃m dñm nr̃m. sicut patet in q̃tidiana misse p̃fatione. Qđ aũt sub secũdo oremus ór: oro ẽ, et rñderi debet amẽ p iudeis z paganis sic z p aliꝫ. Cõsequẽter sacerdos post orõnes crucem velatã baiulat ad dextr̃ cornu altarꝫ ibiq; crucẽ sup bũeros tenens in ꝑsona chr̃i iudeis impropat bñficia dñi dicẽs, Populeus meus q̃d feci tibi. In q̃busdaz tñ ecclesijs duo pbri baiulãt illam, ad notandum q in chr̃isti ꝑsona due fuerũt nature. diuinitas vicz z humanitas. Q ór populeus meꝰ q̃d feci tibi aut in q̃ contristaui te: rñde mihi, qz eduxi te de terra egypti ẽc. ad diuinitatẽ refert Qđ ꝙo sequit: patri saluatori tuo crucẽ: ad humanitatẽ ptinet. z sic de aliꝫ seq̃ntibus verbis. Cantat aũt sacerdos q̃si hebraice in ꝑsona saluatoris, Acholyti cantãt grece Agyos otheos, q̃si i ꝑsona grecoꝝ, Chorus rñdet, sanctus scr̃s in ꝑsona latinoꝝ.

Sicq; tribꝰ linguis laudat deus, ſ. hebraica: q̄ ꝓpter legē oim linguarū eſt mr̄. greca q̄ doctrix eſt. et latina q̄ imperatrix eſt ꝓpter rhomani dominiū impiū ⁊ papatus. Quia em̄ hebraica nūc ſilet a laude dei: ponimus p illa. Populeꝰ meꝰ. quod q; cātat in ꝑſona dñi loq̄ntꝫ hebreis: ideo intelligit dictū hebraice. Et nota q; ꝓtra tres illuſiōes chriſti tres ꝓmittunt adorationes: vt infra dicet. Tres ℟o antiphone. ſ. Populeꝰ meus. Quia eduxi. et Quid vltra ⁊c. pax aut nichil ſenſibꝰ differētes: ℟bis ⁊ modulatione ſimiles: triplicē titulꝰ ſcripturā ſignificāt: qui ſcriptꝰ fuit tribꝰ linguis. ſ. hebraice: grece ⁊ latine. Jeſus nazarenus rex iudeoꝝ. Ueꝝ vtrū principiū tituli ſcripti fuerit tribꝰ linguis ignorat. Sed de hac clauſula rex iudeoꝝ ꝓſtat q; ꝺa negauerūt iudei dicentes Noli ſcribere/rex iudeoꝝ: ſed q; ipe dixit: rex ſum iudeoꝝ. Ideo iſtud in iſtꝫ antiphonis aſtruit ab effectu. q; tanq̄ rex eoꝝ eduxit eos de egypto: ⁊ deduxit eos p deſertū: et introduxit eos in terraꝫ bonā. Itē q; in titulo ſcripti fuit Jeſus: in ſingulis antiphonis cōcludit/ſaluatoꝝ. q; ibi nazarenꝰ: ad ſingulas rūdet agyos ſanctꝰ. Et q; titulus tribꝰ linguis ſcriptꝰ fuit: ideo duobꝰ linguis rūdet. ſ. greca ⁊ latina q̄ chr̄m adorāt Hebraica ꝓ cōtradicit ⁊ adhuc blaſphemat p̄dictas. Et nota q; antipha Populeꝰ meꝰ. eſt Dicħ. vj. ca. Principiū antiphone Quia eduxi ⁊c. eſt Nūeri. xiiij. ca. ⁊ mediū. ſ. māna ⁊c. eſt Exo. xvj. ca. ⁊ Joſue. vj. ca. vbi etiā eſt finis ipſi⁹. ſ. Introduxit ⁊c. Notandū q; iudei tres acculatiōes cōtra chr̄m poſuerunt. ſ. q; tributū negaſſet: q; ſe regē feciſſet: ⁊ q; ſe filiuꝫ dei dixiſſet. Cōtra quas tres i ei⁹ ꝑſonā excuſatiōes dicunt. ſ. Populeꝰ meus ⁊c. vbi chr̄s eis exprobrat tria beneficia ſua. ſ. liberationē de egypto, regimē in deſerto, et introductionē in terram optimā. q̄ſi diceret, Tu accuſas me de negatiōe tributi. potiꝰ deberes gr̄as agere q; te liberaui a tributo ſiue a ſeruitute egypti. Tu accuſas me q; regē me dixi. potiꝰ deberes gratias agere: q; te rexi in deſerto ⁊ regaliter paui. Itē accuſas me q; filium dei me dixi. potiꝰ deberes gr̄as agere: quia terrā lacte ⁊ melle manātē cōtuli tibi. Deinde crux denudat: in ſignū q; puerſi iudei ſaluatorē denudauerūt. Et fit denudatio inter tres vices. ad notandū q; illi ter chriſto in paſſiōe illuſerūt. Primo q̄n in atrio ꝓncipis velata facie eiꝰ: colaphis eū cedebant. Ad q̄ deſignandū in ꝓncipio reuelationis ipſiꝰ crucꝫ nō oſtēdit facies crucifixi. Scōo añ ꝓtoriū: q̄n eo tradito ad crucifigēdū milites plectētes coronā ſpineā illudebāt ei: ⁊ flexis genibꝰ adorādo eū dicētes. Aue rex iudeoꝝ. Ad q̄ repñtandū in ſcōa reuelatiōe diſcooperitur caput ⁊ facies crucifixi. Et ſcias q; corona fuit de iūcꝫ marinis, ſicut eā vidimꝰ i thеſaurꝫ regꝫ frācoꝝ q̄ꝝ acies nō minꝰ ſpinis dure ſunt ⁊ acute. Tertio: q̄n ei in cruce pēdenti tranſeuntes dicebāt, Uah q̄ deſtruis tēplū dei. Et ꝺa q̄n hec illuſio fiebat: chr̄s totꝰ nudatꝰ i cruce pēdebat. ideo in tertia reuelatiōe totus nudus oſtēdit crucifixꝰ. Et etiā ad ſignificandū q; oīa q̄ in lege ⁊ ꝓphetꝫ obſcura fuerant: in paſſiōe apta ⁊ manifeſta ſunt. Reuelat ergo crux poſt oriones: ad notādū q; oꝛo a chr̄i paſſiōe quam in cruce ſuſtinuit habet effectū ⁊ exēplar. Jpe em̄ i cruce pēdens p amicꝫ ⁊ inimicꝫ oꝛauit. Sane a dextera pte crux incipit reuelari. q; chr̄s crucifixꝰ vera fide adoratꝰ extitit ab aplis ⁊ diſcipulis iudeis q̄ tūc i dextera erāt. Et q̄n hec fides p illos deuote publicata ⁊ in me diū gentiū ꝓducta ē: iō ad ℟ fcādū añ mediū altarꝫ p ſacerdotē deducit. Rurſus ꝺa chr̄s nūc ſup eccl̄iaꝫ ꝺeſcit: ⁊ vſq; i finē ſeculi ꝺeſcet: iō ad ℟ fcādū ſubſeq̄ntꝫ ſup altare crux ponit: p q̄ hec eccl̄ia gētiū deſignat. Deniq; q; i fine ſecli fides i cordibꝰ gētiū refrigeſcet. et teſte Eſaia: a reliquijs iſrl̄ q̄ ſalue fiēt ſuſcipiet: ⁊ cōis iudeis ⁊ gentilibꝰ habebit: merito ad ℟ ſignificādū: i fine miſſe crux de altari deponit ⁊ in cōi loco collocat. Crux q̄ꝫ reuelata ⁊ etiā vexilla eccl̄ie in ꝺbuſdā locꝫ dirigunt in altum: ad chr̄i victoriā deſignādā. Ad ℟ crucē baiulantes: antiphas canētes/crucē illo deferunt vt grece ⁊ latine rūdeat ⁊ deuote adoret. q; ⁊ dñs crucifixꝰ trāſiuit a pfidia iudeorū ad ꝓfeſſionē ⁊ deuotionē gētiū. Et ſignificat aplos: ⁊ canētes. i. totꝫ viribꝰ crucis oppꝛobriū ꝓfitētes ⁊ p̄dicātes. Itē crucē baiulādo nūc eūt: nūc vt feſſi ſubſiſtunt. q; ⁊ illi pſecutionū pondere feſſi aliq̄ntulū ꝺeuerūt. Subſeq̄nt ipa crux denudata ſalutat ⁊ adorat. q; eū cuſtudei pfidi illuſerūt: chr̄iani reuerēter ſalutādo ⁊ deuote oſculādo venerant. ⁊ dū adorat canit in ꝺbuſdā eccl̄ias rñſoriū Ecce quō moꝛit iuſtus. Eſa. lvij. ca. et anth. Sic̄ moyſes Joā. iij.

Et est sciẽdũ q; ꝫ ꝑmissas tres illusiões ter illã adorauit dicentes. Agyos ⁊c. q̃si ter honorãtes illũ illusũ ꝓ nos. ⁊ q; illi illud ẽdo genua flectebãt. iõ ⁊ nos illũ adorando genua flectim⁹ ad terrã. Etiã añ illã ꝓsternimur vt qõ illi supbe illudẽdo fecerũt nos hũiliẽ ⁊ vere faciam⁹ ⁊ mẽtis hũilitatẽ p hitũ corpis ostẽdam⁹. Et sic chs hũiliauit ẽ pũ p nob vsq; ad mortẽ: mor. ãt cru. sic ⁊ nos ei⁹ mortẽ imitatores hũiliari oportet. De mõ pstratõis ait Aug. Quisq; sic hũiliat vt genua figat: adhuc habz vt amplius humiliet. q̃si ꝓ sic humiliat vt here at i terra vẽter ei⁹ vltra qõ humiliet nõ habet. nudis etiã pedib adorat vt oẽs ꝓtias affectiões sibi nudas ac notas esse monstrem⁹. ⁊ vt cũ afflicto p nob nos affligi oẽm⁹. Salutat ãt crux: q; p eã sal⁹ hoib reformat postea adorat. i. cũ fuerẽtia osculatur. Sol⁹ em̃ de⁹ adorãd⁹ ẽ. cetera vt crux cã illi⁹ veneráda sũt. Lctꝫ expositio ꝓbo rũ illoꝝ agyos ⁊c. ibidẽ sequit. Nã agyos grece ỏz scũs latine. ab a qõ ẽ sine. ⁊ ge qõ ẽ terra. q̃si celestis sine terra. In canõe tñ Jsidori hz: q; agyos grece ỏz vas latine. otheos ꝓ grece ỏz de⁹ latie. byscros grece fortꝫ latine. athanatos grece imortal latine. ab a qõ ẽ sine. ⁊ thanatos qõ ẽ mortale. elyson. i. miserere. imas. i. nob. De pfundo crucꝫ inꝑterio dictũ ẽ in ꝑmio ãnte ꝓtis. ⁊ h aliq̃ pstrigam⁹. Fuerũt aũt i dñica cruce ligna q̃ttuoꝝ. vicz stipes siue lignum erectũ: lignũ trãsuersum: truncꝰ suppositꝰ ⁊ titulꝰ supscptus. Fuerunt ⁊ claui q̃ttuoꝝ. quib ⁊ manꝰ ⁊ pedes ꝟfixi sũt. Fuit ⁊ lancea q̃ latus aptum est: ⁊ corona spinea capiti circũpositꝫ. q̃ oia possunt i spũali cruce significari. Quattuoꝝ em̃ crucꝫ ligna sẽ quattuoꝝ mẽtꝫ ꝓtutes. s. fides: spes: pseuerãtia ⁊ patiẽtia. de qbꝫ ait apl⁹. Ut cõprehẽdatis cũ oĩb sanctis q̃ sit lõgitudo ⁊ latitudo: sublimitas ⁊ pfũdũ. Lõgitudo crucis est pseuerãtia. De q̃ dñs inqt Qui pseuerauerit vsq; in finẽ hic salu⁹ erit. Latitudo crucis est patientia. de q̃ ꝓtas ait. In patiẽtia vr̃a possidebitis aias vr̃as. Profunditas ei⁹ est fides. de q̃ apl⁹. Fides est substantia sperandarꝫ rerꝫ argumentũ non apparentiũ. Sublimitas ꝓ est spes. de q̃ ps̃. In ꝓbo tuo supsperaui. Habuit ergo crux chs vnũ lignũ erectũ in lõgitudinem alterꝫ trãsuersum i latitudinẽ: q̃si in modũ potentie seu martelli. q̃ duo significata sũt ꝑ illa duo ligna q̃ paupcula mulier in sarepta collegit. Stipes ꝓ erect⁹ habuit trũ cũ suppositũ ⁊ titulũ supscptũ. q; pseuerantia de fide ꝓcedit ad spem q̃si stipes erect⁹ de trũco supposito ad titulũ supscptũ. Qõ btũs Job itelligẽs ait. Credo q; redẽptor me⁹ viuit: ⁊ i nouissimo die de terra surrecturꝰ sum ⁊c. reposita est hec spes mea in sinu meo. Nisi em̃ crux habeat fundamẽtũ fidei ⁊ titulũ spei: pfecto suppliciũ est solũmõ ⁊ ñ meritũ. Q; aũt patientia spectat ad crucẽ: apparet ex eo q; patiẽter in aduersis tribulatiõis sustinet crnciatũ. Unde Jacobus. Tribulatio patientiã opat. De pseuerãtia q̃z legit Esto fidel⁹ vsq; ad mortẽ: ⁊ dabo tibi coronã vite. Etiã ꝓmapl⁹. Nõ coronab nisi q̃ legitie certauerit. Perseuerantia igit q̃ coronat certamen hz: vt merito spectet ad crucem. In bis g̃ duob lignis duos pedes ⁊ duas manꝰ q̃ttuoꝝ clauis dz affigere chs ianꝰ. Quattuoꝝ clauis sẽ q̃ttuoꝝ ꝓncipales ꝓtutes. iusticia. fortitudo. tẽperãtia. ⁊ prudẽtia. Pedes sũt mẽtꝫ affectꝰ. de qbꝫ in canticꝫ. Laui pedes meos: quõ ĩq̃nabo illos. Et dñs inqt apl⁹is. Qui lotꝰ ẽ nõ indiget nisi vt pedes lauet: sed ẽ mundꝰ totus. Et itez. Excutite puluerẽ de pedib vr̃is. Duo g̃ pedes sũt duo mẽtꝫ affectꝰ. s. timoꝝ ⁊ amoꝝ. Pes timoris clauo fortitudinis debet cõfigi ne timidꝰ ꝓter aduersa succũbat. Unũ ps̃. Cõfige timore tuo c. m. a iu. e. t. timui. Dũ em̃ in petro metꝰ clauo fortitudis affixꝰ ñ extitit: ad vocẽ ãcille negauit. Cũ ꝓ ꝟfixꝰ extitit: rañ regel⁹ ⁊ pfides nomẽ dñi pdicauit. Pes amoꝝ siue appetitꝰ clauo iusticie debet ꝟfigi: ne cupidꝰ ad illicita desideria euageť. Si em̃ appetitꝰ fuerit ꝟfixꝰ tũc spũs ꝟcupiscit aduersꝰ carnẽ. Si ꝓ ñ fuerit ꝟfixꝰ tũc caro aduersꝰ spũm ꝟcupiscit. Sic itaq; chs iã pedes suos crucꝰ dz affigere ne vl timidꝰ succũbat vl cupidus enageť. Alij tñ dicũt q; chs tribꝰ dũtaxat fuit clauis affixꝰ signtib tres crucias q̃s i cruce sustinuit. vicz passiõez i corpe ꝑ passiõnẽ i mẽte. ⁊ cõpassiõez i corde. Ambo em̃ pedes vno clauo affixi sẽ: ita q; dext⁹ fuit sup sinistꝝ. ad ꝓcandũ q; spũales affectiões p pedẽ dextꝝ ꝓcate supesse ⁊ dñari dñt trenis p sinistꝝ significatꝰ. Lãcea ꝓ q̃ lat⁹ ei⁹ ẽ vulneratũ: charitas ẽ. de q̃ spõsa i canticꝫ. Vulnerata sũ charitate. Lateri q̃dẽ cor ỏtiguũ ẽ cui⁹ bñficia diligim⁹. qõ sic vulneratũ ẽ vt affect⁹ exeat nõ solũ ad amã

cos vexetiã ad inimicos. Uñ dñs ait. Diligite inimicos vros ⁊ bñfacite bis q̃ oderũt vos. ⁊ orate p ꝑse. ⁊ calũ. vos. Corona ꝯo spinea ẽ pnia circũponẽda capiti. i. mẽti. De q̃ ps. Cõuers⁹ sũ ī erũ. m. dũ ꝯfi. spi. Hec corõa ỏ trib⁹ spinis cõplectit. s. ꝯtritiõe: ꝯfessiõe ⁊ satisfactõe. Pria pũgit cor p dolorẽ. ꝑt vanã cogitationẽ. Scõa pũgit os p pudorẽ. ꝑt vanã locutõez Tertia manũ p laborẽ. ꝑt iniquã opationẽ. Han⁹ ei opa st. Uñ ps. Bñdict⁹ dñs de⁹ me⁹ q̃ docz ma. m. ad ꝑ. ⁊c. Et salomõ ī puerbi is. Dedit ei linũ ⁊ lanã: ⁊ opata ẽ ꝯsilio manuũ suaꝝ. Sũt igit due man⁹ duo opeꝝ genera. vicz op⁹ volũtatz ⁊ necessitatz. Hanus opis volũtarij ꝯfigi dz clauo prudentie ne curua faciat opa tenebraꝝ. dũ ei ī saulo clauo prudẽtie ꝯfixa ñ fu[illegible]: saul⁹ eccliaz ỏ ꝓsequbat. cũ ꝯo ī paulo ꝯfixa fuit ipe ꝑ ecclesia passus ẽ. Han⁹ ꝯo opis necarij clauo tẽperãtie ꝯfigi dz ne lapsa nimis ad superflua extẽdat. Necaria opa sũt naturalia: vt dormire: comedre: ⁊ silia. Et nota ꝯtus Pes ced⁹ ẽ: trũc⁹ cꝝssus: oliua supmum Palmaq trãsuersuz: sũt ī cruce cbñ lignũ.

Osculata ⁊ adorata cruce duo pbñ deferũt ad altare corp⁹ dñi qỏ ꝑdie fuerat ꝯsecratũ ⁊ recõditũ. Sacerdos ꝯo induta casula illỏ sup corpale disponit iuxta lat⁹ calicis ī q̃ sit vinũ ⁊ aq̃ mixtũ nõ sctificatũ. q̃si ipo facto dicat. Hoc ẽ illỏ corp⁹ de q̃ sanguis ⁊ aq̃ fluxerit. Utꝝ ãt ex ꝯtactu hostie vinũ ꝯsecret: dictũ ẽ in ti. pcedẽti. Quo facto mox ī cipit Orem⁹ ꝑceptz saluta. ⁊c. p ficies dñicã oz̃onẽ. ⁊ illã. Libera nos q̃sum⁹ in q̃ repñtat antiq̃ ap̃lor celebrãdi missam ꝯsuetudo. Pri⁹ ei lectiõe ꝑmissa dicebant solũmõ ꝯba illa. Hoc ẽ corp⁹ meũ ⁊c. Hic ẽ sanguis me⁹ ⁊c. Sed ipi postmodũ dñicã oz̃onẽ addiderũt. Et ita illo mõ hac die celebrat. ỏ q̃ dictũ ẽ in ꝓncipio q̃rte ptis. Ex q̃bꝫ colligit q̃ sola dñica oz̃o nõ sufficit ad eucharistiã ꝯsecrandã. Siq̃dem sacerdos alio tpe dicẽs Per oĩa secula seculoꝝ. elevat calicẽ cũ corpe dñi. ⁊ postea dicẽs. ꝑceptis ⁊c. calicẽ depositũ iteꝝ coopit. i q̃ illỏ nob significat: q̃ de cruce depositus corp⁹ dñi sepelit. Duo aũt pbñ q̃ hodie corp⁹ ad altare deferũt repñtãt Joseph ⁊ Nicodemũ q̃ corp⁹ dñi tulerũt ad sepulcz. Tres ꝑmissi canonis articuli. s. ꝑceptis. pat nr̃. et libera nos q̃sum⁹: sup depositũ calicẽ ꝓferunt: q̃ trib⁹ diebꝫ sepult⁹ dñs occultatur Et oz̃o ipa Libera nos. alta voce sic̃ ⁊ dñica oz̃o ꝓfert: put dictũ ẽ in. xiij. pte sub ti. ỏ silentio p⁹ oz̃onẽ dñicã. Nec est ꝑtereundũ q̃ hac die q̃ ꝑticla hostie ī calicẽ mittit: nõ dicunt ꝯba illa: fiat cõmixtio. q̃ ibi de sanguine mẽtio fit. sed in calice sanguis ñ est: nec hodie ꝯsecrat. Et fracta hostia non ỏz: Pax dñi: eoq̃ oscula circũstãtiũ nõ sequuntur. Qz̃o q̃z illa. Dñe iesu chꝛe fili dei ⁊c. et illa. Corp⁹ tuũ dñe. omittunt. q̃ ibi ỏ sanguine mentio fit. Omittunt etiã illi ꝯus. Quid retribuam ⁊c. Illa q̃z Placeat tibi. omittit. q̃ ibi cõtinet. Preista vt hoc sacrificiũ qỏ oculꝫ tue ⁊c. Hac etiã die sacrificiũ nõ offert sacramẽtal⁹, sed sumit alta die oblatũ. Agn⁹ dei nõ ỏz. q̃ nõ videt esse innocãdus q̃ cernit in agone deficere. Et cũ silẽtio sacerdos cõicat. Uñ postcõmunio nõ cãtat. q̃ nob sumẽtibꝫ/ sanguis ille quẽ sumim⁹ de oz̃e nr̃o p nobis ad dñm clamat. Nos em̃ sum⁹ terra illa q̃ aquit os suuz et bibit sanguinẽ abel. i. cbñ: quẽ effudit cain. i. iudaic⁹ ꝑplus. Uñ fact⁹ ẽ vagus ⁊ profugus sup terraz. iuxta illud. Dispde illos in ꝯtute tua. et fact⁹ est maledict⁹ illa maledictiõe: sanguis eius sup nos ⁊ sup filios nostros. Et rursus postcõmunio q̃ inbilũ letitiã deligit: nõ ỏz. q̃ ecclia hac die plorat.

Sed q̃rit. q̃re chꝛs voluit pati sexta feria? Rñdeo vt dies q̃ crucifix⁹ ẽ coaptaret sexte ferie ꝓme creatiõis. ⁊ sexte etati hui⁹ mũdi. Siq̃dẽ in sexta feria ꝓm⁹ hõ. s. Adã creat⁹ ẽ ad imaginẽ dei. ⁊ ex latere ei⁹ dormiẽtz sumpta costa/femia fabricata. ⁊ in sexta etate fili⁹ dei vt hoiem ad imaginẽ dei creatũ redimeret/in carne apquit: q̃ in sexta feria dormiẽs in cruce sanguinẽ ⁊ aquã de latere suo vñ sanctã ecclìam cõsecraret emisit. Ideo q̃ in sexta feria pati voluit: q̃ cũ tali die adam peccauerit: illa etiã die hominẽ redimere voluit. De hoc dictũ est sub ti. de natali. Et nota q̃ chꝛs completz triginta duobus annis ⁊ mensibus trib⁹. vel ꝑm Chꝛyk. trigintatribus ⁊ dimidio: crucifixus est eadem die qua cõceptus est a virgine. s. in sexta feria. que fuit. viij. kal. aprill De q̃ dicet in. vij. parte sub festo annũciationis. Queriť etiam: cũ de morte sctoꝝ cum gaudio festa in eccl̃ia celebrent: q̃ ꝑciosa est in cõspectu dñi mors sctoꝝ ei⁹. q̃re ecclesia hodie de morte dñi cum gaudio similr̃ nõ solẽnizat. videt em̃ q̃ multo magis deberet letari et festum ỏ illa celebrare

cũ mors ipius sit ꝓciosissima ⁊ mors mortis.⁊ est nostra redemptio.⁊ q̃ aplus gloriandum ait:in cruce dñi nostri Jesu chri. Respondeo.ipe ꝓ peccatis nostris mortuus est.sicut dicit dñs ꝑ Esaiã.Propter sceleus ꝓpli mei ꝑcussi eũ.⁊ ideo debet homo erubescere nõ gaudere.cum ⁊ sol insensibilis erubescens radios suos retroverterit: q̃ obscuratus est.⁊ petre scisse sunt. Merito ergo omnis homo in hac die tristiciã ꝓtẽdit:ne esse durior lapidibꝫ videat. Preterea ipe dominꝰ tristis fuit. Unde. Tristis est ania mea vsq̃ ad mortẽ. Et etiã btã virgo. Unde Et tuam ipius animã ptransibit gladius. Et etiam apostoli. Merito igit̃ i hac die ecclesia in artissimo est ieiunio ⁊ silentio ⁊ tristicia compassionis. De hoc dictũ est sub festo circũcisionis. Rursus hãc diem celebramus cum meroꝛe:tristicia:et abstinentia.passiones ꝓ sanctoꝝ cũ gaudio.q̃ sancti post martyrium statim celos ascenderũt.chr̃s ꝓ ad infernũ descendit. Sed quoniã tartara ꝓfregit ⁊ inde sanctorũ animas eduxit ⁊ tertia die resurrexit.iõ tunc.s.in die resurrectionis maxime letamur. Hinc est q̃ passiones patrũ veteris testamenti q̃ ad inferos descẽderũt nõ celebrant ꝓterq̃ innocentiũ.ex eo q̃ in ipis singulis chr̃s occisus est.⁊ machabeoꝝ:ꝓ ut in septima parte sub eoꝝ festo dicet. De B etiã dictũ est in ꝓmã ꝑte sub ti.de picturis.Et est notandũ q̃ chr̃s passione sua redemit nõ tm̃ illos q̃ tũc erãt in limbo inferni:q̃ locꝰ dicebat sinꝰ Abrae vbi Lazarus erat.sed etiã oẽs futuros q̃ sctã morte vitã erãt finituri. Unde Osee vlti. Ero mors tua o mors:morsus tuꝰ ero inferne. Sed nec omẽs q̃ in inferno erant inde extraxit.

Itẽ q̃rit quare ecclia nõ ꝓsecrat hac die corꝓ dñi:cũ dñs dixit.B facite in meã cõmemoratiõnẽ. Et in gabilonẽ.cõcilio ór.q̃ nulla dies excipit q̃ nõ ꝓviuentibꝫ depcet ꝓterea cũ chr̃s imolatꝰ hac die ⁊ sabbato q̃uit i sepulcro.⁊ discipli totã noctem seq̃ntẽ vsq̃ i diluculo in tristicia trãsegerũt: rõnabile videt vt hac die corꝓ dñi ꝓficeretur:⁊ inde vsq̃ in ꝓmã sabbati iugi silẽtio ꝓsopiti a sacri altaris mysterio vacaretur Rũdeo.ad B multiplex ratio reddi ꝑt.Prima est.Dñs nr̃ ꝑdie q̃ pateret accipiẽs panẽ ⁊ calicẽ bñdixit:deditq̃ discipulis suis dicẽs.Hoc est corꝓ meũ.Hic est calix meus.Et tũc imolatꝰ est i manibꝫ suis. De q̃ imolatiõe subiũxit.Hoc facite in meã cõmemoratiõẽq̃. Illa igit̃ die.s.feria q̃nta nõ est omittẽda:cũ sit firmiter initincta. Sexta ꝓ feria est dies sctã:q̃ velut in monumento q̃escit. Sabbatũ tertia qua velut a morte resurgit.resurrexit em̃ ãi diẽ.triduũ ergo dñice mortꝭ qõ ꝓficiꝫ ntq̃t eo respectu q̃ ipe est a iudeis trucidatꝰ:eo trãsponit q̃ suis ipse manibꝫ imolat. Latꝰ q̃z rei illud magnũ est indiciũ q̃ in nocte cene lũinaribus extinctꝭ vigilias celebramꝰ. Sicq̃ fit vt in q̃nta feria q̃si sexta in duplum mãna colligat.q̃m̃ in hac die q̃si in sabbato ñ inveniꝫ. Sctã rõ est.q̃ ecclia corꝓus illud qõ flagellis ⁊ spinis ⁊ ꝓtumelijs ista die revera affectũ est:ñ debet cũ missaꝝ solẽnijs ꝓsecrari:q̃m̃ veniẽte ꝓritate oꝛ cessare figura. Tertia rõ est:q̃ ablata ẽ hostia de manibꝫ chr̃i ⁊ nr̃is. Nõ ꝑ sacrificẽt amici duꝛ trucidãt inimici. Sedñq̃ sp idigẽꝰ cõmunione.et sp ẽ tps cõicãdi: sacerdos ipsum corꝓꝰ recipit in hostia a die antecedẽti reseruata. Quarta ratio est:q̃m̃ hac die velũ templi scissum est:et cornua altaris transuersata sunt:et ita non habemꝰ vbi corꝓus chr̃i conficiat. Quinta est:quia sq̃ recessit ⁊ sublatꝰ est verus sacerdos.i.chr̃s spõsus ecclie.descẽdit em̃ ad iferos. Sextã rõnez ponit Innocẽtius papa dicens:q̃ ideo in die parasceue ⁊ in sabbato sancto sacramẽtũ non celebrat.q̃ constat aplos istis duobus diebꝫ in meroꝛe ⁊ tristicia fuisse:et ꝓpter metũ iudeoꝝ occultasse. Missa em̃ q̃ in ipo sabbato celebrat:nõ ad ipm̃ sabbatũ sed ad diẽ ptinet subseq̃ntẽ. vt infra dicet. Septima ratio ẽ.q̃ moyses ait, Vos tacebitis:et alius.s.chr̃s pugnabit ꝓ vob Torcular em̃ calcauit solꝰ. Cum igit̃ hac die non sit corꝓꝰ dñi conficiendũ:ad hanc diem reservandum est. Hec sexta feria ⁊ ab ista omnes alie sexte ferie privilegiate sunt ꝓpter chr̃isti passionem.sicut et a sequenti dominica omnes alie dominice ꝓpter eiꝰ resurrectionẽ. Sunt aũt huiusmodi sexte ferie sex ꝓuilegia.s. Chr̃i imolatio, inferni spoliatio,mortis conculcatio, bũa ni generis redemptio,paradisi apertio, et scripturaꝝ manifestatio. In pascene vno solo cibo vescimur.quia chr̃isꝰ ea die vnũ solum vicz latronem sibi incorꝓrauit dicens.Hodie mecũ eris in paradiso. Unde ipse dixit.Singulariter sum ego donec transeam.

De Sabbato sancto pasce.

Sequitur videre de sabbato sctō pasce. Sane sic̄ deus opib⁹ creatiōis mūdi in sex diebꝫ cōpletꝫ/ in septima requieuit ab oī ope quod patrarat: sic̄ z in sexta etate recreationis opib⁹ cōsūmatꝫ: iuxta qđ dñs in cruce pēdens dixit: cōsūmatū est. in septima etate requieuit. Cum em̄ aīa et passibilitatem corpis exuit/ qđāmō requieuit: z ptērea i sepulcro dormiuit. Jdoꝫ dies ista sabbatū appellat: qđ requies interpretat: vt dictū est in pemio sc̄oe pt̄ꝫ. Qđ antonomastice sabbatū sanctū dr: eoq⁹ vt p̄missuꝫ est significat requiem chr̄i ab ope recreatōis in fine sexte etatꝫ: vel ꝓpter requiē chr̄i in cui⁹ morte sanctificati sum⁹. Dicit etiā sctm̄ ꝓpter baptismū: qđ fit in die ista in q̄ nova eccl̄ia plesctificat. Hec aūt dies sicut z p̄cedēs nullū habet officiū diuinū: in q̄ ꝓbat ap̄los fugisse z in meroꝛe fuisse. Hā officiū qđ cantat est noctꝫ dici dñice. s. de resurrectōe: nō de sabbato. sicut z cōtingit i sabbatꝫ q̄ttuor tēpoꝝ. Qđ apparet ex eo: q⁹ dr in cerei benedictiōe. Hec est nox tē. Et in collecta misse dr. De⁹ q̄ hāc sacratissimaꝫ noctē tē. Uñ antiq⁹ rotū officiū de nocte dicebat. et adhuc in plerisq⁹ locꝫ fit. Primo ad notandū q⁹ catechumini q̄ꝝ est ip̄m officium cōsepulti cū chr̄o p baptismuꝫ resurgūt cū ip̄o. Scđo ꝓpter visitationē mulier⁹ ad sepulcꝝ dñi mane venientiū. Tertio: q⁹ dñs de nocte resurrexit: sm̄ Hieronymū: Bre. et Ambro. Et iō q⁹ nox ista tāto lumie illustrata est ex dñi resurrectiōe. merito tūc vigilare z deo laudes canere debem⁹. Traditio q̄ꝫ inde⁹ est chr̄m media nocte venturū. In cui⁹ figura angelus trāsiuit media nocte ꝙcutiēdo primogenita egyptioꝝ. et dñs trāsiuit ꝓtegēdo pl̄m suū. Et Hiero. Reor inq̄t traditiōez ap̄licam p̄mālisse vt i die vigiliaꝝ pasce añ noctꝫ mediū dimittere nō liceat pp̄los expectātes chr̄i aduentū: vt resurgēti saluatori occurrāt. et postq̄ ip̄e illud trāsierit securitate p̄cupta festū cūctos agere diē. Sed q⁹ qđ p deuotōe fuerat institutū in mi⁹ honestas actiōes q⁹bus nox facultatē ꝓbet ꝙuersum ē: institutū fuit vt officiū ipsi⁹ noctꝫ de die celebrare tur. De hoc tactū est in pemio ḡrte pt̄ꝫ. z i q̄nta pte sub ti. de nocturnis. Aug⁹. cū ꝛ dñm in ꝛuiculo surrexisse. et ip̄m q̄drāginta horas mortuū siue in sepulcro extitisse. cui eccl̄ia ꝓsentire videt: q̄ ꝓ resurrectiōe matutinū eadē celebrat hora. Sitq⁹ eccl̄ia vsq⁹ in horā decimā. et tūc congregatur ad officiū celebrādū q̄n resurrectio appropinq̄t. vnde circa vesp̄am noctꝫ q̄ lucescit in p̄ma sabbati. et q̄si p totā noctē vsq⁹ ad diei claritatē ꝓtinuat: vt illud impleat. Nox illūminatio mea in delitijs meis. et nox sicut dies illūinabit. Tribꝰ añt de causis ꝛ: hec dies illūinata. Prio: quia refulget in delitijs nr̄is ꝓpter redēptionē seu resurrectionē aniaꝝ: q̄ lz sit in die paraseue morte dñi recupata: et⁹ tñ gaudiū et letitia est ad hāc noctē trāslata ꝓpter rōnē positaꝫ sub q̄nta feria cene dñi. vbi agit de olei cōsecratiōe. Scđo ꝓpter resurrectiōez corporū: q̄ dño resurgēte p̄ima sabbati sperat futura. ideoq⁹ vigilam⁹ z resurgēti vigilādo cōcinim⁹. Tertio ꝓpter baptismi sacramentū quod hodie celebrat: q̄m ab illis cauſ sūpsit exordiū: z illaꝝ nob⁹ tribuit fructuꝫ Celebrat em̄ hec die catechumioꝝ officiū: vt ipi chr̄o cōsepulti p baptismuꝫ in morte cū eo resurgāt. Hec ḡ nox pascha ꝛ: quod trāsit⁹ interpretat: q̄ transiuit dñs de mūdo ad patrē: de morte ad vitā. transim⁹ q̄ nos. pasca em̄ nostꝝ imolat⁹ ē chr̄is. de hoste ad patrē. de tenebris ad lucē. de reatu ad gr̄iam. de pena ad gl̄iaz. de pugna ad victoriā. Hec nox sive pasca in q̄ resurrexit dñs fuit. xvij. luna mēsis p̄mi. i. aplis: q̄ ē p̄m⁹ apud hebreos: q̄ cōputāt menses ꝛm̄ lune cursum. Jdeo q̄dē in mēse p̄mo resurrexit. q⁹ ipe est p̄ncipiū. Jtē ideo i luna decima septima: vt p̄ observationē decalogi p̄ceret nos ad eternā requiē sabbatismi. Surrexit igit cum luna alta petit: ad designandū q⁹ eccl̄ia petere debet alta ꝓtutū z scandere ad tēpla celoꝝ. Jtem in tertia hebdomadā lune surrexit. p q̄ tertium tp̄s. i. gr̄e aduenisse significauit. Exinde est q⁹ cū sp in lunatiōe aplis z in plenilunio hāc solēnitatē ex iussu dñi celebrem⁹: q̄nq⁹ in nro aprili: et q̄ndoq⁹ in martio eā solēnizam⁹. Sed cū post. xij. lunatiōes cōstituim⁹: innuit q⁹ p decem legis z duo charitatꝫ p̄cepta ad resurrectiōis gl̄iam p̄ueniem⁹. Sic̄ po eā post. xij. lunatiōes obseruam⁹: innuit q⁹ p decalogū z trinitatē p̄ueniem⁹ ad gl̄iaz eternitatꝫ. Ad hoc ideo hec nox in plenilunio celebrat: q̄m luna iubar luminis a sole mutuat. Luna est eccl̄ia. sol chr̄is q̄ dū occi

dit occidit sed et⁹ occasu ecclia gre plenitudine illustrat. Itez hec nox in q̃ chr̃s resurrexit equinoctio trãsacto qñ. l. dies incipiũt crescere z eẽ maiores noctib⁹ celebrat̃. Primo qz post ig̃rantiã plõgat ō deo scia. z vbi abũdauit iniq̃tas supabũdauit z gr̃a. Scõo qz virtutes i nobis crescere et vicia supare debẽt. Tertio qz p ei⁹ resurrectionẽ tenebre mortis cepere minui. z dies vite ĩcepit augeri. Quarto qz p ipm q̃ ẽ lumen de lumine pueni⁹ ad diẽ lucis eterne.

Itẽ hec nox celebrat i vere qñ post hyemis aspitatẽ flores vernãt z volucres iubilant. qz pulso frigidie gelu mõs florũit pulcritudine frondũ. z in oẽm terrã exiuit son⁹ eox. Hec nox est vtriusq; diei cõis. l. sabbati p̃cedẽtis z dñice seq̃ntis. Nã vsq; nũc dies p̃cedebãt noctẽ. nũc ecõuerso fit. Cõditor em̃ tpis fecit vt a p̃ncipio dies naturalit̃ p̃cederet noctẽ sm q ōt scptura. Fiat lux. z facta ẽ lux. z ea pcedẽte p supi⁹ hemispheriũ ab occidẽte i oriẽtẽ factũ ẽ vesp̃e z redeũte ea p iferi⁹ hemispheriũ ab occidẽte i oriẽtẽ factũ ẽ mane. Precessit g̃ dies noctẽ i signũ q hõ siue Ada trãsitur⁹ erat ō luce frũtũ i tenebras vicior. sine q hõ a die padisi descẽderz ad noctẽ iferni. Sz i resurrectiõis nocte artificialit fecit dñs vt nox reciproc̃do p̃cederet diẽ i signũ reparatiõis scõi ade. q̃ nos p suã resurrectionẽ de pctõr. tenebris reparat ad lucẽ. Vñ aplus. Nox p̃cessit dies ãt appropinq̃bit. Seriati igit huⁱ diei officiũ. plecntes dicem⁹.

Primo p quẽ: quõ z q̃re agni de cera hac die fiãt. Scõo de bñdictiõe cerei. Tertio ō lectiõib⁹ z tractib⁹. Quarto de bñdictõe baptismi sine fontiũ. vbi etiã agit ō cereis catheczuminor. Quinto de baptismo. vbi etiã agit de vestib⁹ q̃s neophici octaua die deponũt. z de patrinis. Sexto de ꝓfirmatiõe. Septimo de missa.

I Pmis itaq; hac die acholyti ecclesie romane facũt agnos ō cera noua bñdicta. vl̃ de cera cerei paschal̃ anni p̃cedẽtis admixto chrismate. q̃ in sabbo i albis i eccl̃ia p dñm papã pl̃o distribuũt. Agni isti fcãt agnũ illũ imaculatũ q̃ tollit pcã mõi. Cera significat et⁹ humanitatẽ: sicut bñs Bnego. ōt. Mel in cera: diuinitas i humanitate. Apis q̃dẽ q̃ operat cerã cũ melle nulla cõsolut libidie: z beata vgo cũ q̃ est de⁹ z hõ ꝓcepit sine virili semine. In cera admiscet oleũ seu chrismatis q; dñs nr̃ plen⁹ est misc̃ois: q̃ p oleũ designat̃. In octaua distribuunt. qz i octaua resurrectiõis dñs suis p̃mia distribuit. Rursus agn⁹ in agno cereo p̃figurat⁹. z i pasca immolat⁹ ad mẽoriã reducit. cui bñs Bregori⁹ oleũ infundi instituit. qm̃ paschalis agni mysteria refouit. Hi etiã cerei agni figurãt agnos nouellos. de q̃b⁹ eccl̃ia cãtat i sabbato i albis. Et iõ qñq; i illo sabbo fiunt qõ etiã vsus aplicus docet. qm̃ in dñica rũc seq̃nti dño papa volẽte mẽsam itra re z pus agnos cereos capellanis z familiarib⁹ suis distribuere: vn⁹ acholyt⁹ solẽniter portans z p̃sentãs sibi agnos ipos. dicit sibi alta voce. Dñe dñe dñe isti sunt agni nouelli q̃ annũciauerũt all̃a. modo venerũt ad fontes z̃c. Hi agni a fulgure z tẽpestate fideles z credẽtes defendũt. ppt virtutẽ ꝓsecratiõis z bñdictiõis. Sane sm q̃rundã eccl̃iar. ꝓsuetudinez cere⁹ bñdict⁹ distribuit i octaua pasce p̃lo ad suffumigãdos dom⁹. ad significãdũ q̃ i victima resurrectiõe chr̃s fidelib⁹ i p̃mio tribuet. ad qõ expl̃i⁹ significãdũ romana eccl̃ia agnos facit supdictos.

Ecũdo loco paschal̃ cere⁹ bñdicit. I Circa qõ sciendũ est q̃ in p̃ncipio officij tot⁹ i eccl̃ia debz ignis extingui. z nou⁹ de lapide pcusso cuz calibe vel̃ ex crystallo soli obiecta debz elici. z de sarmẽto foueri. Ignis vet⁹ veterez significat legẽ. cui⁹ figure in morte chr̃i cõplere fuere z iõ velut extincte cessare ꝓbuerũt. sed de lapide. i. de chr̃o q̃ est lapis angularis. qui ꝓbere crucis pcussus spñsctm̃ nobis effudit. vel de crystallo inter solẽ z lunã mediante. i. de chr̃o q̃ fuit mediator inter deũ et hominẽ. qui sicut ipe testat ignẽ in terram mittere venit. nouus ignis elicit̃: duz p ei⁹ passionẽ vl̃ resurrectionẽ spũsctũs nob⁹ infundit. cui ꝓbet alimenta sarmentũ. i. chr̃s qui est vitis vera. Crystall⁹ q̃z plucida est chr̃i humanitas resurrectõe splẽdidissima Ad hoc nou⁹ ignis ideo bñdicit̃. vt sicut ille qui est lumẽ indeficiẽs illuminãs oẽm hoiem venientẽ in hũc mõm: igne illumiauit Moysen. ita illuminet sensus z corda nostra. vt ex his tenebris ad lumẽ z vitaz eternã mereamur puenire. Hec est vana religio solenni pcessiõe ad huius ignis benedictionẽ exire. in q̃ meminisse debem⁹ exeundũ nobis esse ad illum quez iudei extra castra eiecerũt. Ecce⁹ inq̃t apls ad eum

extra castra imꝓperiũ eius portãtes. Et bñdicim⁹ illũ cũ cruce ⁊ aqua vt nos i passiõe ei⁹ p quem spũscm̃ accipim⁹ lotos et significem⁹. Rursus extinctis ecclie luminaribꝫ ⁊ igne de petra cũ calibe excusso ignis aqua aspgit bñdicta. qꝛ extĩcto apls ꝙ lux mõi a chꝛo dicti sũt. de chꝛo petra excussus est ignis charitatis cum calibe lancee vulnerantis. dũ sanguis ⁊ aq̃ de ei⁹ coꝛpoꝛe sacro emanarũt. a qbꝫ efficaciã habẽt sacramenta. qbꝫ mediantibꝫ in amoꝛez dñi inflãmamur aqua gratie pfusi. Et attende q̃ sic̃ bis singul' diebꝫ. s. cena dñi: parasceue ⁊ sabbato sctõ ignis extinguit. sic volunt q̃dam vt etiam in eis nouus ignis in memoriã passionis vt p̃dixim⁹ accendat

Subsequenter benedicit cereus ex institutione Zozomi ⁊ Theodoꝛi pmi pape. Sed beat⁹ Ambꝛosius benedictionẽ dictauit. q̃q̃ Augustin⁹ ⁊ Petr⁹ diaconus monachus casslinẽ. alias benedictões dictauerint q̃ in vsu nõ sunt. Benedicit autẽ ideo. qm̃ ex simplici sui natura absq̃ benedictione nõ potest transire ad significationẽ mysterij colũne ignis: de q̃ iã dicet. Benedicit etiã ꝓpter gl̃iam resurrectõis eius quẽ ⁊ pater bñdixit. ⁊ qꝛ pip̃m ipe chꝛs visibiliter ad memoriã reducit. Benedicit q̃dem etiã p̃sente epõ vel sacerdote a diacono qui est minoris ordis. quia chꝛs resurgens ex mortuis p̃mũ marie magdalene se manifestans. voluit p debiliozem sexũ gloriam hui⁹ resurrectiõis apostolis nunciari. Sicut nostre mortis initium p mulierem in mundũ ingressum fuit ⁊ reparatiõis initium p mulierẽ nunciaret. Ad hꝰ diacon⁹ bñdicens cereum significat euangeliũ p̃dicatoꝛem: q̃ chꝛm p nobis passiõis violẽtia coꝛpaliter extinctũ debet laudũ bñdictiõibus p̃dicando resurrectiõis luminosa gratia reddere illustratuꝝ. Qui dalmatica induit: qm̃ debet esse celesti ꝓuersatiõe adoꝛnatus quã dalmatica ipa ꝛsignat. Poꝛro cereus sup̃ columnã illuminat⁹ signficat p̃mo colũnã ignis q̃ p̃cedebat in nocte poꝑulũ israel. extinct⁹ ꝓ significat columnã nubis q̃ p̃cedebat in die. p̃ma q̃dez de nocte illuminãs: ⁊ ſecũda de die refrigerans in q̃ spũſſctũs significabat. tenuit q̃dẽ i nobis colũna nubis figurã humanitat⁹. ⁊ columna ignis figuraꝝ diuinitatis. Recte autem cereus colũnã significat. Nã illa p̃cessit ꝓpm ad mare rubꝝ i quo baptizati sũt. iste ꝓ p̃cedit neophitos ad baptiſmum. Item illa p̃cessit ꝓplum vsq̃ ad terrã promissionis. iste ꝓ p̃cedit septem diebꝫ neophitos ad fontes. et dñs nos p̃cedit vt pareat nobis viam vsq̃ ad patriã: que post finem hui⁹ vite q̃ septenario reuoluit nob̃ pmittitur. Et nota q̃ nec in p̃ma nec in secunda mãsione colũna p̃cessit populũ: sed in tertia. Prima mãsio fuit in ramathe. secunda in segoꝛ. tertia in etham. Ramathe iterpretat cõmotio tinee. Segoꝛ tabernaculum. Etham firmũ vel ꝓfectũ vel signa eius. De tres mãsiões bis tribꝫ diebꝫ dñi coaptant sc̃z diebꝫ passiõis: sepulture: ⁊ resurrectõis Nã in die passiõis fuit dñs q̃si i ramathe. id est in cõmotione tinee. vic̃z in cõmotiõe iudeoꝝ q̃ ad modũ tinee vestẽ incõsutilem dñi. i. ecclie vnitatẽ: imo ⁊ ipsum demoliri nisi sunt. Sed de hac mansione q̃si exiuit cũ obũt. et venit in segoꝛ. i. in tabernacula cum in sepulcro latuit: et tanq̃ fortis miles fortẽ diabolũ ligãdo vasa ei⁹ diripuit. Tabernacula em̃ militantiũ sunt. Sed ō hac mansione exiuit cum surrexit ⁊ intrauit in etham. q̃ interptat firmũ seu ꝓfectũ seu signa ei⁹. qꝛ ipse resurgens a mortuis iã nõ morit: mors illi vltra nõ dñabit. tũc signaculũ suis fuit cum ipe eis gl̃iosus apparuit: ⁊ eos tanq̃ colũna ignis illũinauit. Secundo cere⁹ sup̃ columnã significat chꝛm q̃ nos in hui⁹ mũdi nocte illuminat: et in die a vicioꝝ incẽtiuo refrigerat: vt p̃miſſum ẽ. Recte q̃dẽ cere⁹ chꝛm significat ꝓpter tria q̃ in eo sunt. Lichiniũ nanq̃ aiam. cera coꝛpus. ⁊ lumẽ diuinitatez significat. Tertio cere⁹ renouat⁹ ⁊ illũinat⁹ post bñdictionez significat nouã chꝛi doctrinã q̃ est in nouo testamẽto. sc̃z Mãdatũ nouum do vobis Vel nouã gram q̃ noꝛ dñica singularit illustrata est. vic̃z chꝛi resurrectionẽ: q̃ resurgens a mortuis apparuit in carne gl̃iosus ⁊ splendoꝛe diuinitat⁹ illuminat⁹. Hui⁹ em̃ cerei ceram apes mater sine cõcubitu eduxit. Et chꝛi carnẽ virgo Maria cõcepit ⁊ peperit. ⁊ deum in carne q̃si mel in cera ꝓferens inuiolata pmãsit. Incipit aũt cerei bñdictio Exulter iam angelica turba celoꝛũ ⁊c. Deb̃ em̃ est exultatio q̃ extraxit suos de inferno ⁊ de eius victoꝛia. Ascendit em̃ sup̃ occasum: dñs nomen illi. Et p̃mo salutat ꝓplum dicens. Dñs vobiscũ: vt illum reddat benivolũ et attentũ. Ceterũ lumẽ cerei seu eius signatio duplex est. si

gnificat em̃ spm̃scm̃.q̃ chr̃s plenus fuit et gl'iam resurrectiõis eius. Scõm ꝓmũ mysterũ in q̃busdam eccl'iis cer⁹ a ꝓncipio benedictõis accendit.qz chr̃s ab initio sue ꝯceptionis spũsancto fuit repl⁹. Et ꝙba bñdictiõis in ꝑsonare videnf. Nam statim circa ꝓncipium ór. Gaudeat se tellus tantꝫ irradiatam fulgoribꝫ. Et postea subditur. Letet̃ mater ecclesia tanti luminis adornata fulgoribꝫ Et postea diaconus rogat circũstantes cũ eo miscõiam dñi inuocare ad tãmirã hui⁹ luminis claritatẽ.qõlz de signato intelligat.s.de chr̃o:ꝙueniẽs tñ videt vt z ip̃m signãs ei alĩq̃ mõ put fieri põt correspondeat z ei⁹ simulitudinẽ gerat. Quantũ ad alterũ ꝙo mysterũ videlicet q̃ lumen gl'iam resurrectõis significat In q̃busdã eccl'iis illuminatio cerei vsq̃ post appositionẽ icẽsi differt. Infigit em̃ ipi cereo diacon⁹ q̃nq̃ grana thuris in modũ crucis cuz ór. Suscipe sancte pat̃ hui⁹ incẽsi sacrificiũ vespertinũ. Siq̃dem passio saluatoris reuera fuit sacrificiũ vespertinuz legis:iuxta illõ. Eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vespertinũ.qz fuit in vespera mundi id est in sexta etate factum:z i vespera dici. Que grana thuris designant aromata que mulieres emerũt vt vngerent crucifixum. Emerũt em̃ ad l'iam aromata vespere sabbati.qz sabbato siluerũt ꝓpter festũ sabbati. Et ostẽdit eccl'ia se illã deuotionẽ habere in aromatibꝫ ꝓtutũ. Uel q̃nq̃ grana significãt q̃nq̃ plagas i cruce ꝛceptas. Post ꝑ aliq̃ntulũ infer⁹ fit cerei illuminatio.qz post passionẽ secuta est resurrectiõis gl'ia. Et lucz catbecumis ante baptismũ.z post vsq̃ ad octauas.ad notandũ q̃ chr̃s lucet eccl'ie vsq̃ in diẽ iudicij.de q̃ z q̃re candela ex q̃ cereus illuminat effigit in capite serpentis:in summitate baculi formati dicet sub ti.de septem diebꝫ post pascha. In cereo etiã affigit tabula seu charta scpta q̃ significat tabulã in q̃ Pilatus scpsit Jesus nazaren⁹ rex iudeoꝝ.quã vidim⁹ parisius in capella illustris regis frãcoꝝ vna cũ spinea corona z ferro z basta lancee.z cũ purpura q̃ chr̃m induerũt.z cũ sydone q̃ corpus chr̃i fuit inuolutum:z spongia z ligno crucis.z vno ex clauis z alijs reliquijs mlt̃is. Et cũ cereus chr̃m significet:merito i dicta tabula inscribit ann⁹ dñi tũc currens cũ ei⁹ incarnatiõe.qz in cereo notat̃ q̃ chr̃istus est ann⁹ antiqu⁹ z magn⁹ plen⁹ dierũ. de q̃ in octauo ꝓte sub ti. de anno solari dicet. Ideo aũt chr̃s ann⁹ ór.qz sicut in anno diez habet multitudo fructuuz:ita in chr̃o fuit z est multitudo oim bonoꝝ fructuum Habet em̃ chr̃s suos mẽses vt sũt duodecim apl'i.et suos dies: vt sunt oẽs fideles. et suas horas:vt sunt neophici. Scribit etiã in ip̃a tabula annus ab origine mũdi currẽs.ad notandum q̃ ip̃e est alpha et o. Scribunt etiã ibi idicio vl' era vl' epacta. de q̃bꝫ sub dicto ti.de anno solari dicet.ad notandũ q̃ hoim actiões z tẽpoꝝ succeẽssiones ꝑ dei dispositiõez ordinant. In q̃busdã eccl'iis addit alter cer⁹ minor. ꝓtim⁹ maior ꝙsecrat in ꝑsonã chr̃i dicentis. Ego sum lux mundi. Alter in ꝑsonaz apl'orum quibus ipse dñs inquit. Uos estis lux mũdi. Uterq̃ cereus p̃cedit catbecumios ad baptismũ.z apl'i nos ad terrã ꝓmissionis. Itẽ chr̃s ꝑ se illuminat eccl'iam. illuminat etiã illam ꝑ apl'os: quoꝝ ꝑcepta diligẽter intueri z obseruare debem⁹. Qđ ostẽdit ex illuminatiõe alioꝝ cereoꝝ q̃ ab illis duoꝝ illuminantur. In plerisq̃ eccl'iis duo alij parui cerei accẽdunt a maiori.z statuuntur vnus ab vna ꝓte cerei bñdicti: alij ab alia. q̃ significant scꝫos veteris z noui testamẽti q̃ ꝑ chr̃m illuminati sunt. vel doctrinam apl'oꝝ z ꝓphaꝝ qui cũ chr̃o cõcordãt. Jlle aũt z cetera eccl'ie lumiaria ex igne maioꝝ cerei accẽdunt.ad figurandũ q̃ ignis spiritus sancti a chr̃o ꝓcedit.z q̃ ñ solũ ꝓphe z apostoli q̃ ꝑ duos cereos significant. verũetiã oẽs eccl'ie fideles a chr̃o illũinati sunt.qui ideo sunt duo.tum qz apl'i bini ad ꝑdicandũ missi sunt.tum qz discipuli z alĩ illuminatia chr̃isto gemia charitate feruent:z tã verbo q̃ exemplo lucent. Possunt etiã ipi duo cerei catbecumios significare: q̃ a lumine maioris cerei accendunt.qm̃ a lumine chr̃i oportz catbecumios illũinari. Lumen q̃dẽ chr̃i ẽ ei⁹ gl'ia z doctrina:q̃ ꝑ seq̃ntes lectiões itelligunt seu insinuant

Tertio loco circa lectões z circa tractus sciẽdũ est q̃ lectiões q̃ chr̃isti gl'oriam z doctrinã significãt:idcirco carẽt titulo.qz catbecumini nondũ sunt ciues hier'lm:z scpturas igrãt:z noia ciuiũ hier'lm ignorãt. Usi si eis noia rẽt noia doctoꝝ veterꝫ vel noui testamẽti: forte potẽ cõtẽnerent q̃ venerarent. Larẽt etiã titlo: qz chr̃s caput nostꝝ nõdũ redditũ est nob. Legunt q̃ sine tono. qm̃ in eis insipiẽtes

et cathecumini simplices instruuntur. Lectiones sūt in q̄busdā eccl̄ijs legunt q̄tuor, in q̄busdā sex, in q̄busdā octo, et in q̄busdā xviij. Qui q̄tuor legunt: ideo faciūt, qz doctor cathecumioz debet esse cōtinuator eoz, debet em̄ eis parare quotidiū in mēsa sacre scripture, q̄ p mensam q̄ in tabernaculo dñi fuit significat: q̄ quattuor pedes habuit, qz sacra scriptura q̄tuor modis exponit, vicz historice, allegorice, tropologice, et anagogice, qō plen⁹ dictū est in proemio hui⁹ libri. Prima lectio. In pncipio creauit deus celū et terraz que ē Beñ. j. ca. historiā mōstrat. Ad lr̄am em̄ facta sunt q̄ ibi dicunt de creatiōe celi et terre et aliaruz rerū, de hoie q̄ fact⁹ est ad imaginē et similitudinē dei, et sic de alijs. Scōa lectio, scz Factū est in vigilia tc̄, q̄ est Exo. xiij. ca. p̄tinet ad allegoriā. Tertia scz. Appōbēdent septē mulieres tc̄, q̄ est Ysa. iiij. ca. ad tropologiā. Quarta scz. Hec ē hereditas seruoz, q̄ est ibidē. lv. ca. ad anagogiā: put infra patebit. Uez si diligēter attendere volum⁹: pma lectio et scōa eam ad pmū q̄z ad secundū pedē ptinent, tertia pot⁹ ad secundū q̄z ad tertiū. Pūa ptiet ad secūdū pedē sicut ad pmū. Nam q̄ in ea historice dicuntur: allegorice exponunt. Uerbigra. Factus est hō, i. chr̄us ad imaginē et similitudinē dei, masculū, i. chr̄m, et femīnā, i. ecclesiam creauit eos. Uel etiaz partim ad secundū, partim ad tertiū refert, qa opa sex dierum coaptant opibus lucis spūalis: q̄ interi⁹ reformamur et illuminamur. Nempe opus pme diei fuit lux: q̄ significat illuminatio fidei. Opus secunde diei fuit firmamētū: quod diuidit aq̄s supiozes ab aq̄s inferiozibz. Hoc est firmamentū sacre scripture: quod diuidit aq̄s supiozes, i. angeloa: qui eo nō indigent: ab aquis inferiozibz, i. hoīb⁹ q̄ eo indigent. Opus tertiū diei fuit segregatio aquaz ab arida. i. segregatio eoz qui dediti sunt fluxui carnalium voluptatū: et q̄ quēadmodū aque se et alios quatiunt: ab his q̄ ad modū aride sitiūt fōtem aque viue vt possint fructificare dicētes. Sitiuit ania mea ad deū fontē viuū. Quarte diei opus est creatio lūinariū i firmamēto. Hec luminaria sunt doctores q̄ inherentes firmamento sacre scripture inferioribz lumine scientie lucēt. Quinte diei opus est creatio piscīū et auiū ex aquis: per que intelliguūt renati ex aquis baptismatis, quoz q̄dā beneficio baptismatis vtunt ad modū piscīū: vt quidā q̄dam p̄o alios gemine charitatis ad istar auiū volāt ad supiora: vt boni adulti. Uñ in pma lectiōe dr. Spūs dñi ferebat sup aquas. i. baptismi. In aq̄s ei remanēt pisces, i. curiosi. Aues p̄o, i. baptizati ad celestia volāt. Sexte diei op⁹ est creatio aialiū de terra. Siq̄dem terra caro nr̄a ē: et q̄ creant animalia cū ex ea pcedūt opa viua, et ita interior hō nr̄ reformat vt in eo imago et similitudo dei reluceat fm q̄ dictū est ibi. Fact⁹ est hō ad imaginē et similitudinē dī. Rursus p pmā lectionē istruunt baptizādi ne credāt manicheis q̄ dicūt oia hec visibilia a rege tenebraz fore creata. Post istā pmā lectionē nullū sequitur cāticū. Sūt em̄ q̄tuor cantica sicut et q̄tuor lectiones. Post duas pmas sequit vnū canticū, p⁹ tertiā vnū canticū, et p⁹ vltimā duo cantica sequunt. Post pmā q̄ nō sequit cāticū, quia in eo agit de pmo hoie q̄ creat⁹ deū nō laudauit sed peccauit, et in eo oēs peccauerūt, ideoq̄ poti⁹ deberet sequi luct⁹ q̄z cāticū: qō est exultatio mētis habita de eternis. Quia p̄o pm⁹ hō p oblectamenta pcti a gl̄ia cecidit: et ad eā redire posse sum⁹ si rōne ꝫ pctm̄ steterim⁹, idcirco orat sacerdos statim p⁹ lectionē dicēs. De⁹ qui hoiez mirabil̄r creasti et mirabili⁹ reformasti: da nob ꝫ oblectamēta pcti mētis rōne resistere: vt ad eterna gaudia q̄uenire mereamur. Et in eo etiā q̄ ipse dr: q̄ hoiem mirabilit creasti et mirabili⁹ reformasti: innuit q̄ in p̄cedenti lectōe historice agit de hominis creatione: et allegorice de ei⁹ redēptōe, i. de illo p quē facta est redēptio. In scōa q̄z lectione est historica narratio, sed ipa ptinet ad secūdū pedē mēse, qz qō ibi historice dr allegorice intelligit. Haz sicut in mari rubro submersis egyptijs liberati sūt hebrei: ita in baptismo submersis vicijs et pctis liberat xp̄s dī. Uñ post illā lectionē seq̄tur canticū leticie et exultatiōis, vicz Cantem⁹ dño. Exo. xv. ca. in q̄ exultat pp̄lus christianus: q̄ a spūalibz egyptijs p baptismū est liberat⁹: sicut iudei a corpalibz. Et ideo sacerdos orat vt dñs ad salutē gentium opet in aq̄s baptismatis mysteriū q̄ ipe p̄ozē xp̄m ab egyptijs liberauit, p egyptios q̄dē peccatores, p mare rubrū baptism⁹ intelligit. Et q̄bz egyptijs neq̄z pu⁹ neq̄z magn⁹ pmā sit, nec etiā in baptismo magnū vl̄ puū peccatū remanet, qō i pnia facile non ꝫtingit.

Recte igit subiũcit cãticũ illũ Cãtem⁹ dño qz lz q̃diu hõ in pctõ est deũ laudare non põt, qz nõ est speciosa laus in ore pctõris, tñ cũ liberat⁹ est põt cãtare dño ꝓmũ canticũ, s, de liberatõe sua. Tertia ꝓo lectio q̃ est de Esa. ptinet ad scõm pedẽ mense, s, ad allegoriã, licz t ad tertiũ, s, ad tropologiaz vtcũq; valeat coaptari, in ea em̃ ptinent sacramẽta chri t ecclie. Sacramẽtũ chri ibi notat. Apprehẽdent septẽ mulieres viruz vnũ. Septẽ mulieres sunt septẽ dona spiritus scti in baptismo collata, q̃ apprehẽderũt vnũ virũ, i, chm: vt in eo plene q̃escerẽt qõ in alio homie facere nõ poterãt vicijs t peccatis impediẽtibꝫ. Sequit ibi. Panez nostr̃ comedem⁹, qõ ad ipm spm̃sctm̃ cuius hec dona sunt refert. Nam spm̃sctm̃ panẽ suũ comedere t vestimentis suis cooperiri: nihil aliõ ẽ q̃ ipz eq̃litatẽ ptis t filij possidẽtem nullo indigere. Postea subiungit. Tantũmodo inuocet nomẽ tuũ sup nos, i, illi in q̃bꝫ erit habitatio tua a noie tuo christiani dicant. Aufer opprobriũ nostrũ: qõ scz in alijs hominibꝫ passi sum⁹, a quibꝫ sepe p vicia t peccata expulsi sumus. Hec est ergo allegoria. Moralit aũt p septem mulieres intelliguñ boies septiformi gra repleti, i, sapientes: intelligentes: ꝓsulentes: fortes: scientes: pij: timorẽ dñi habentes. Qui apprehendent vnũ vir, i, chm: ei p fidem t charitatẽ adherẽdo, hi dicant qõ in lectiõe ipa sequit, s, Panem nr̃m comedemus, i, corpus tuũ qõ est noster panis, qz nobis ad refectionẽ dat. vestimentis, s, bonor opez contra frig⁹ peccati operiemur inuocet tantũmodo nomẽ tuũ sup nos: vt videlicz a te christiani dicamur. Aufer opprobriũ nostrũ, s, ne serui diaboli nominemur. In eo ꝓo qõ sequit, si abluerit dominus sordes filiaꝝ sion: t lauerit sanguinez hierlm de domo eius in spũ iudicij t spiritu ardoris notat sacramentũ ecclesie. Per sordes notat leuiora pcta, p sanguinẽ graujora. Leuiora em̃ pcta lauat dñs in spiritu iudicij, i, leuioris correctiõis, graujora in spũ ardoris, i, gujoris satisfactiõis. Notat igit in hoc effectũ baptismi, qz dñs taz graujora peccata q̃ leuiora tollit p baptismũ. Post hãc lectionẽ sequit canticũ qõ ẽ ꝓmũ cãticũ synagoge, s, Facta est vinea dilecto meo, Esa, v, c. Vinea em̃ ad lram synagoga est: sepes circa eã sunt obseruantie legales, turris i ea est templũ, torcular altare holocausti. Et in eis sacramẽta ecclie nihilomin⁹ intelliguñ. Vinea em̃ est ecclesia que facta est in cornu filio, s, de quo scriptũ est. Erexit cornu salutis nobis, hoc cornu est christ⁹, et vinea facta est in loco vberi. Christus est locus vber, de quo dictuz est. Mons dei mons pinguis. Circa hãc vineam sepes est diuina ꝓtectio, fossa timor dñi, turris ipse chs, de quo dictũ est. Esto nobis dñe turris fortitudinis. Torcular crux chi, de quo scriptũ est. Torcular calcaui solus. Et q̃a in lectione et cantico exꝓmunt sacramẽta ecclie t synagoge: idcirco sacerdos orat dicẽs. Deus q̃ nos ad celebrãdũ pascale sacramẽtum vtriusq; testamẽti paginis istruis. Utriusq; testamenti dicit: vt notet vtriusq; sacramentũ. Et subdit. Da nobis intelligere miscõiam tuam: vt ꝓceptione p̃sentiũ munez firma sit expectatio futuroz. Miscõia dñi quã nos itelligere optat: est remissio pctõz i baptismo. Presentia igit munera sunt spũalia dona q̃ in pñti ꝓcipim⁹. Quarta lectio est. Hec ẽ hereditas seruoz dñi et iusticia eorũ apud me dicit dñs. Et ptinet ad quartũ pedem mense, s, ad anogogẽ. Nempe sicut ex p̃dictis patet in prima lectione instruit hõ de sua formatiõe. In secũda t tertia de reformatione q̃ fit in baptismo p ihesum christũ. Unde iam nõ restat nisi q̃ instruat cathecumin⁹ de vita beata t de bonis moribus p quos ad eam venit, q̃ in hac q̃rta lectione docent. Sic q̃dẽ vita eterna est hereditas q̃ seruis dñi debet, t iusticia eoz est apud eum esse. Nam meritis eoz iuste debetur vt apud eum eternaliter q̃escant. Ea ꝓo q̃ sequunt/ad mores ptinent, vt illud Audite audiẽtes me, t comedite bonũ, t delectabit in crassitudine aĩa vestra. Per bonũ intelligit iesus chris⁹ vel ꝓbũ eius q̃ oĩa reficiunt. Unde notãs delitias anie nõ carnis: dixit. Delectabit in crassitudine ania vestra. Hanc lectionẽ sequunt duo cantica in q̃busdam ecclesijs. In ea em̃ agitur d̃ hereditate eterna: que erit in duobus, i, in gloria anime t corpis, sed cõuenientior est ratio, quia in ea agitur de duobus, s, d̃ moribus bonis t vita beata: vt dictũ est. Primũ canticum est, s, Attende celum, quod ẽ Deut, xxxij, ad bonos mores ptinet. Unde verba cantici huius ꝓbis lectionis in pleriscz respondent. In lectione em̃ dr, Feriã vobiscũ pactũ sempiternũ: misericordias

Dauid fidelis. Et in cãtico ór. Deꝰ fidelis ꝛ absq; vlla iniq̃tate. Et ibi ór. quõ descendit imber ꝛ nix de celo ꝛ illuc vltra non reuertit: sed inebriat terrã ꝛ germinare eã facit. Hic ór Quasi imber sup herbam ꝛ nix sup fenũ ꝛc. Et qꝛ bona oĩa q̃ facimꝰ sũt ad ór gl̃iaz referẽda. idcirco circa finẽ lectiõis ór. Date magnificentiã deo nr̃o. Attẽdẽs ꝓo sacerdos catheczminoꝝ animos eẽ deuotos ꝛ ad baptizandũ esse paratos. orat q̃ dñs q̃s aqua baptismaꝫ abluit: ꝯtinua ꝓfectiõe tueat. Postea ꝓo sequit canticũ ĩ ꝑsona catheczminoꝝ respõdentiũ se affectare baptismũ. vt ꝑ ꝫ ad visionẽ dei pueniãt. Vñ cantat. Sicut ceruꝰ ór̃siderat ad fontes aq̃ꝝ: ita desiderat aĩa mea ad te deus. Sup q̃ Aug. ór. q ꝫ in ꝑsona catheczminoꝝ ór. desiderantiũ ad fontẽ baptismi puenire. sicut desiderat ceruꝰ ad fontes aq̃rũ venire. Post exponit desideriũ suum catheczminꝰ dicẽs. Sitiuit aĩa mea ad deũ fontẽ viuũ qñ v. ꝛ ap. añ faciẽ dñi. q. d. Si nõ in ĩgressu. si nõ ĩ ꝓgressu. satiabor tñ in puẽtu. Hoc desiderũ ꝯfirmat sacerdos orans ꝛ dicẽs: vt desideriꝭ celestibꝫ accensi fontẽ vite sitiam⁹. Qui aũt sex lectiones legũt ꝫ faciũt. qꝛ ꝑ chr̃i passionez ꝛ resurrectionẽ mõs sex diebꝫ pfectꝰ: redẽptꝰ ꝛ repatus est. vl̃ ꝓter senariũ numerũ q̃ pfectus est. vl̃ qꝛ catheczmini ad sex opa misericordie inuitant. Hũc tangam⁹ ꝯsuetudinẽ eccl̃iaꝝ. cũ. lectiões legẽtiũ. qõ faciũt ĩ honorẽ. cũ. aplorꝝ. a q̃bꝫ post chr̃m ois doctrina chr̃ianitatis ꝓcessit a q̃ catheczmini illuminant. ꝛ bi qñq; legunt sex grece ꝛ sex latine. qꝛ chr̃s a iudeis ad gẽtiles trãslatꝰ ẽ Greca eñ ꝛ latina lingua sũt ꝓncipaliores int̃ alias. ꝛ ꝑ eas apte totũ genꝰ oĩm gẽtiz repatat ꝑ chr̃m intelligim⁹. Uel ꝛsi ꝑmissi legãt. cy. lectiões nõ tñ cantãt nisi q̃ttuor cãtica ꝑdicta. Post q̃rtã nãq; lectionem cãtant ꝓmũ cãticũ. post octauã scõm. post vndecimã tertiũ. pꝰ duodecimã q̃rtũ. Prima lectio est. In ꝓncipio creauit deꝰ celuz ꝛ terrã. in q̃ bõ ad imaginẽ dei factꝰ docet Siz hec imago pene amissa ꝑ pctm̃: restaurat ꝑ baptismũ. Vñ sequit secunda lectio Noe ꝓo cũ eẽt ꝛc. q̃ ẽ Gen. v. ĩ fi. ꝛ. vj. ꝛ. vij ꝛ. viij. c. in q̃ ostendit q oẽs perierũt in diluuio: exceptis bis q̃ in arca saluati sunt. Diluuiũ est baptismꝰ: arca est ecclia. oñs eñ q̃ extra eccl̃iam baptizant̃ peunt. et illi soli q̃ sunt in eccl̃ia merito saluant̃. Et qꝛ post baptismũ debz esse paratꝰ ad tẽtatiões idcirco sequit tertia lectio. Tẽtauit deus Abraã q̃ est Gen. xxij. ĩ q̃ Isaac legit a patre oblatꝰ. ꝛ aries ꝑ eo ĩmolatꝰ. ꝛ ita dei filiꝰ ꝑ nob oblatꝰ est: sed nõ eiꝰ diuitas. imo eiꝰ corꝑ ꝑ nob est ĩmolatũ. Et qꝛ in passione dñi maiorẽ efficaciã baptismꝰ recipit. idcirco sequit q̃rta lectio. s. Factũ est in vigilia matutina. in q̃ oñdit q ĩ mari rubro sũmersi sunt egyptij ꝛ liberati hebrei. Sacerdos eñ est Moyses. baptismꝰ mare. cereus columna ignis. catheczmini egyptij: baptizati hebrei. Tres ꝓme lectiões sumpte sunt de Genesi. q̃rta de Exodo. quã sequit canticũ similit̃ de Exodo sumptũ. qõ est canticũ victorie. Quinta lectio est. Hec est hereditas. sumpta de Esaia. in q̃ agit̃ ó baptismo. ibi. Sitientes venite ad aquas. vbi inuitant̃ ad baptismũ. Sexta lectio ẽ Audi israel. sumpta de Baruch. c. iij. Sz ꝓuenienti dicit̃ sumi de Hieremia. qꝛ q̃c quid scꝛipsit Baruch: ab ore Hieremie sumpsit. In ea agit̃ de chr̃i resurrectiõe: q̃ in baptismi immersiõe significat̃. ibi. Post hec in terra visus est: ꝛ cũ hominibꝫ cõuersat⁹ est. Septima est. Facta est sup me manus dñi. sumpta de Ezechiele. xxxvij. in q̃ agit̃ de generali resurrectiõe. cuius causa ꝓcessit resurrectio chr̃i. ibi. Ossa arida reuniscunt. Octaua est. Apprehendẽt septẽ mulieres virũ vnuz. sumpta de Esa. in q̃ chr̃istus ꝛ ecclesie sacramentũ exprimit̃: ꝛ etiaz baptism⁹. ibi. Cũ abluerit dñs sordes ꝛc. Post quã sequit̃ canticũ Esaie in ꝑsona ecclesie. videlicet Uinea facta est. Nona est Dixit dñs ad moysen. Exodi. xij. c. in q̃ sub figura agni immolati chr̃i passio ꝑ nobis ĩmolati exprim̃it̃. Decima est. Factũ est verbum domini: q̃ est Jone. iij. ca. sub figura eñ Jone in mare ꝓiecti ꝛ a ceto absorpti: ꝛ tertia die euomiti: significant̃ passio: sepultura ꝛ resurrectio chr̃i. Undecia lectio. Scꝛipsit Moyses. ꝛ est Deut. xxxj. c. ĩ fine. quã sequit̃ suũ cãticũ. Attẽde celũ. in q̃ ꝑmittunt̃ ꝓmia renatis. q̃bꝫ in lectiõe hereditas dñi ꝓponit̃. Duodecima est. Nabuchodonosoꝝ. Daniel. iij. ca. in q̃ figuratiue ostendit̃ q sicut angel⁹ in camino ignis flãmã extinxit. ita ſpũſctũe ꝑ baptismũ flammã pcti extinguit. Cũ catheczmini baptismũ desiderãtes cantant cãticũ Sicut cervus desiderat ad fõtes aquaꝝ. qõ sumptũ est de psal. Ad oꝛonem aũt que post hãc le

ctionẽ sequit nõ ỏr. Flectamus genua. in detestationẽ eiꝰ q̃ Nabuchodonosor rex ī ꝓtemptũ dei coegit ꝓpl'm genua flectere aũ statuã aureã quam ereꝛerat. Rhomani ꝯo dicunt legere. xxiiij. lectiões. xij. grece. et. xij. latine. ꝓpter causam scptã sub sabba to q̃rte hebdomade aduentꝰ. Primo legũt xij. grece iuxta trãslationẽ septuaginta interptũ: q̃ est autentica apũd grecos. postea xij. latine: iuxta nr̃am. et vt significẽt cathecumios fundari supra fundamentũ apl'oꝝ ꝛ ꝓphetaꝝ. Postea descendũt ad baptismũ cum cantico. debent em̃ esse fontes ī eccle sia et nõ alibi. qz mater est et q̃ noua ꝓgenies generat. Quicũq; g̃ nũerꝰ fuerit ī lectionib: q̃ttuor tm̃ sũt cãtica. Est aũt canticũ sctõꝝ intercessio facta ꝑ cathecumios vt ec clesie iungant. sicut ꝛ cantꝰ post baptismũ est gr̃aꝝ actio de cõiunctꝭ ꝛ intercessio vt ꝑse uerent. Ideo aũt cãtica cantant. qz cathecumini q̃ꝝ est buiꝰ diei officiũ futuri sunt ī primo de cetu centũ q̃dragintaq̃ttuormilliũ cantantiũ canticũ nouũ. Cãtant etiã ꝓpter futurã renouatiõem in verã innocentiam q̃si iam factũ sit qõ cito vẽturꝝ est. Et ꝑsona em̃ eoꝝ cantores cantica canũt que ceteri cantare neq̃unt: q̃si maculati iteruz post baptismũ. Vocant aũt cantica: qz cãtant. vel qz libri vñ excepta sunt cantica sine carmia vocant. De ꝓmo scriptũ ẽ. Tũc cecinit moyses ꝛ filij israel carmẽ hoc dño De secũdo sic. Cantabo dilecto meo canticum patruelis mei. De tertio sic. Scꝑsit moyses canticũ. De q̃rto ꝛ de oĩb ita dicit Augꝰ. in ꝑfatione cantici. Sicut ceruus. Ideo q̃ttuor cãtica dicunt: qa scꝑture q̃bꝰ cathecumini instruunt q̃ttuor hñt intellectus. Primũ canticũ habet ītellectũ historicũ. secundũ allegoricũ. tertiũ moralẽ. q̃rtũ anagogicũ. q̃ꝝ vnũq̃q; subdit lectiõi in eodẽ dogmate cõsistenti. Ac ideo vltimis q̃ttuor lectiõibꝰ q̃ de bonis moribꝰ ꝛ celesti patria disputãt ꝓiungunt duo cantica: que de eadẽ materia loquunt: vt ꝑmissuz ẽ Illud q̃z notabile est q̃ q̃tcunq; fuerint lectiones: semp oriões seq̃ntes ad lectiões ꝛ tractꝰ respiciũt p̃cedentes. Et est ꝓpositus ordo. alꝫs em̃ ꝓmo sacerdos orat. secũdo legit lector. et exide succinit cãtor. Hic ꝯo primo legit vt neophici doctrina fidei ꝓponat. Scõo cantat in persona illoꝝ vt cognoscat q̃nta sit deuotio et hilaritas baptizandoꝝ. qua cognita sacerdos orat cõfidẽter: vt eoꝝ deuotio nõ deficiat: sed ī crementa suscipiat. Et sicut in lectiõibꝰ tituli supp̃munt: sic eadẽ rõne oriõnibꝰ Dñs vobiscũ subtrahit. Et nota q̃ in hoc officio lectiones sunt q̃si spes magistroꝝ. cãtica q̃si beniuolentia auditoꝝ. oratio sacerdotꝭ ꝛ respõsio ꝓpli. s. Amẽ. sunt q̃si ꝓfirmatões beniuolẽtie p̃cedentꝭ. Itẽ hodie in lectiõibꝰ et letaniis senes p̃cedunt ꝛ iuuenes subsequunt: vt infra dicet.

q Uarto loco de bñdictiõe fontium seu baptismi dicturi p̃mittimus q̃ ideo fit hac die baptismꝰ. quia ī eo cõsepulti sumꝰ cbõ. et ꝓpter h̃ etiã baptizãdus ter ĩmergit: put infra dicet. Secũdo ideo: qz baptismꝰ ptim a passiõe: ꝛ partim a resurrectõe vim suã accipit. a passiõe ablutionẽ a pctis. a resurrectiõe gr̃e innouationẽ. Tertia rõ. qz sicut dñs tũc liberauit antiq̃s ꝑres a carcere ĩfernali. Unde Esa. Habitãtibꝰ ī regiõe vmbre mortꝭ luxꝰ orta est eis. ita ꝛ hac die liberant a pctõ originali. In fontiũ bñdictõe ꝛ ī cathecumioꝝ immersione q̃dã vtunt simplicibꝰ ꝛ lineis indumẽtꝭ. ꝓpter rõnez scriptã in ꝓma pte subti. de altarꝭ dedicatiõe. De letania q̃ in bñdictiõe baptismi ỏr: infra dicet. In bñdictiõe baptismi sunt ser. qm̃ sacerdos orat. aquã manu tangit. vocẽ mutat. cereꝰ imergit. et alij cereꝰ illũinant. ĩsufflat sacerdos ꝛ cbrisma miscet. Primo g̃ orat deũ patrẽ. et p̃ iesum cbr̃m implorat spũmsanctuz vt in fontes descẽdat. ideoq; in modũ orationis legit. sed añ oia ab astantibꝰ sibi captat benuolẽtiã salutãdo eos dicẽs Dñs vobiscũ. et illi rñdent. Et cũ spũ tuo. q̃si dicãt. Dñs sit tecũ in tãto sacro ꝑficiendo. qa sine eo nil potes. Postea sacerdos alloq̃t dñm: q̃si longe positũ rogãs vt velit adesse p̃ns dicẽs. Oipotẽs sempit̃ne deꝰ: adesto magne pietatꝭ tue mysteriis: adesto sacramẽtis ꝛc. Sed quia videt sacerdoti q̃ insufficiẽs sit ꝛ idignꝰ ad ĩuocãduz tãmagnũ dñm. ido itez circũstãtes monet ꝛ vocẽ mutãs ỏt. Surs̃ũ corda. ꝛ ipi rñdẽt. Habemꝰ ad dñm. Itez qz dñs ỏt. Adhuc te loq̃nte ecce assum. intelligẽs iã dñm esse p̃ntẽ: monet alios secũ gr̃as ei agere dicens. Gras agamꝰ dño deo nr̃o. Et ipi rñdẽt. Dignũ ꝛ iustũ ẽ. Postea sacerdos dño tanq̃ p̃nti familiarit loq̃ns ỏt. Uere dignũ ꝛ iustũ est equũ ꝛc. Et postea addit. Qui inuisibili potentia tua sacroꝝ mirabil'r operꝭ effectum

Postea ponit duo in ḋbo signat⁹ est baptis
m⁹. Primū in exordio mūdi nascēt⁹. Secū
dū i purgatōe mūdi nocētis. Primū ē cū ōt
De⁹ cui⁹ spūs ferebat sup aq̄s vt iā nūc int
ipa ꝓmordia mūdi ꝑtutē scificatōis aq̄ na
tura cōcipet. i. ꝯceptura significaret. Se
cūdū cū subiungit. Deus q̄ nocētis mun
di crimina p aq̄s abluēs regeneratōis spe
ciē in ipa diluuij effusiōe signasti. vt vni⁹
eiusdēq̄ elemēti mysterio. r finis essz vicis
tis r origo ꝑtutibꝰ respice in faciem eccl̄ie
tue rē. Et terminat hāc oz onē: vt tue maie
statis imperio sumat vnigeniti tui gr̄am ō
spūsctō. Deinde tāgit aquā manu. Prīo
diuidēs aquā in modū crucis. p quā vt p
missum est baptism⁹ maxime efficaciā ha
bet r recipit: vt aq̄ spūscō fecundet: r spūs
imūd⁹ expellat. De fecūdatōe ōt. Qui hāc
aquā regenerādis hominibꝰ ꝑparata arcana
sui lumis admixtiōe fecūdet rē. De expul
siōe demōis ōt. Procul ḡ iubēte te domi
nis spūs imund⁹ abscedat rē. vsq̄ ibi. Nō
ificiēdo corrūpat. Scō aquā manu tan
git vt eā p invocationē sctē trinitatis mu
niat: ne hostis ab illa expulsus redeūdi ha
beat ptātē. Uñ tāgendo ōt. Sit hec inno
cēs r sctā creatura libera ab oi impugnati
onis incursu rē. Qō ex adiectiuis ibi posi
tis cōñcit. q⁹ fons viu⁹ ad patrē. aqua re
generās ad filiū. vnda purificās ad spūsan
ctū refert. Tertio aquā tangit cū eā i q̄ttuo
or ꝑtes ꝑcit ptes: put iam dicet. Trin⁹ igit aq̄
tact⁹ trinā sctē trinitatis opatiōez figurat
Hac oz one finita bñdicit aquā dicēs. Uñ
bñdico te creaturā aq̄ p deum viū rē. vbi
tm̄ vtit ꝺbo ꝓme psone dicēs. bñdico te. q̄
ꝓmo vtebat ꝺbo scōe dirigēs ꝓmonem ad
deū. vl̄ tertie loquēs de scipo: vl̄ de re bñdi
cēda. Utit ḡ nūc ꝺbo ꝓme psone: vt osten
dat se ꝫ facere misterio q⁹ dñs facit auto
ritate. Et sicut in baptismo dñi affuit trini
tas. ita r in nr̄o baptismo eā adesse osten
dit. Patrē adesse ostēdit cū ōt. Bñdico te
creaturā p deū rē. r filiuz cū ōt. Bñdico te
p Jesum chr̄m. r spūsctū circa finē cū ōt.
Descēdat in hanc plenitudinē fontis ꝺtus
spūssancti. Sed nota q⁹ in bñdictōe q̄ est
p ꝑcm ponunt ḋnq̄ miracula in aq̄ facta
ante aduentū chr̄i. r in bñdictiōe q̄ fit p fi
liū. alia ḋnq̄ miracula in aq̄ facta post ad
uentū. q̄ hicz nō oino eodē ordine facta sunt
q̄ ponunt. tñ q̄ntū ad misteriū rōnabil̄r or
dinant. r posteriora ꝯgrue ꝓcibꝰ coaptāt
Priora hoc ordine ponunt. Primo: qui te
sepauit ꝺbo ab arida. Scōo: cui⁹ spūs fe
rebat sup te. Tertio: q̄ te de paradiso ma
nare ꝓcepit. Quarto: q̄ te in deserto ama
rā suauitate indita fecit esse potabilē. Qui
to: et sitienti ppl̄o de petra pduxit. Poste
riora sic ponūt. Prīo Qui te i cana galilee
tauit de aqua in vinū. Scōo: q̄ pedibꝰ sup
te ambulauit. Tertio: q̄ in te a Joanne ba
ptizat⁹ est. Quarto: q̄ te vna cū sanguine ō
latere suo pduxit. Quinto: q̄ in te oēs gen
tes a discipulis baptizari ꝓcepit. In oibꝰ
eñ bis baptismus exꝓmit. et posteriora ꝓ
oribꝰ p antitbesim respōdent. Ibi nanq̄ in
ꝓmo miracl̄o aqua. s. baptismi verbo sepa
ta ab arida: accedente ꝺbo/terrenitatē pec
catoꝝ a nobis sepat. et in ꝫ ꝓmo simil̄r in
baptismo aq̄ mutat in vinū. q⁹ tristicia pec
catoꝝ expulsa mens nostra q̄dam spūali le
ticia inebriat: que p vinū intelligit. Unde
Uinū letificat cor hoīs. Aquā i vinū mu
tari est timorē de pctis ꝯuerti in exultatio
nē mentis. Itē ibi ōt in scōo miraculo. cui⁹
spūs ferebat sup aq̄s. et ꝫ simil̄r in secūdo
ōt: q̄ pedibꝰ sup te ambulauit. Et hec duo
bñ cōueniūt. q⁹ in baptismo sic in alijs in
diuisibilis est opatio ptis r filij r spūsctī
Et vtrobiq̄ ōt sup. quia gratia q̄ cōfert de
supnis est. et vt notet q⁹ dñs potētiā suā ñ
alligauit. Itē ibi ōt in tertio: q̄ te ō paradi
so rē. ꝫ qui in te a Joanne baptizat⁹ ē. ḋa
gr̄a de paradiso manās aquis in baptismo ē
infusa. Unde de baptismi gr̄a eccl̄ia pfluz
ens in q̄ttuor partes orbis dilatata est. q⁹
q̄dāmodo factū est q̄ñ dñs baptizat⁹ ē a Jo
anne. q⁹ tūc oēs aq̄ vim regenerativā sus
ceperūt. Rursus ibi dicit in quarto: qui te
in deserto amarā/suauitate indita fecit esse
potabilē. ꝫ dicit: qui te vna cū sanguine de
latere suo pduxit. q⁹ in gentilitate que prī
us erat a dño deserta/ aqua baptismi refi
ciendi mētes r sanādi habet effectū. Dul
corata aūt fuit aq̄. quia p passionez crucis
maxime baptism⁹ plenā recepit efficaciam
Unde in cruce de latere dñi aqua pfluxit.
Itē ibi in ḋnto ōt. Et sitiēti ppl̄o de petra
pduxit. ꝫ ꝺbo ōt: qui in te oēs gētes p disci
pulos baptizari ꝓcepit. q⁹ baptism⁹ a pe
tra chr̄isto originē bñs/ppl̄m eū desideran
tē reficit. non em̄ pdest baptism⁹ nisi sitien
ti eum. i. desideranti vel in se vel i alio. Uñ
discipulis ꝓceptum ¦est vt baptizarēt oēs
gentes in noīe patris r filij r spūsctī. sicut

in vltio ca. Matth. dicit Hic etiã nota q̃ vbi dicit: qui te ó gadiso manare t in q̃ttuor flumiũ exire t totã terram irrigare pcepit, ibi sacerdos aquã manu in q̃ttuor partes effundit: vt ostẽdat q̃ gratia baptismi in quattuor partes orbis sit dilatata. Ter ex sacerdos ipse sepe mutat vocẽ. In primis eũ orat deũ: vt digneť mundare mentem eius ad suscipiendũ spm̃sctũm, et depcať eius aduentu, et ideo voce humili, s. in modũ orõis legit, que vocis hũiliatio est ad spũsscti aduentũ: t ad eius dignã receptionẽ mentis ꝓparatio. Postea ꝓ indicãs se illum habere legit i modũ ꝓfatiõis: agẽs gratias: ꝙa tãmagn⁹ hospes dignat⁹ est ad tãhumile hospitiu descẽdere t recolens miracla iam p aquã facta. Deinde post bñdictionẽ que fit p filium: que termiať In nomine ꝑris t filij et spũssancti mutat vocez iterato. Cum eñ vsq̃ tũc in modũ ꝓfationis cãtauerit: postea legit in modũ lectionis voce. s. humiliori, que vocꝫ hũiliatio ẽ signũ humiliratꝫ, humilitas eñ nr̃a p baptismi regenerationẽ ad alta poloꝝ reducitur. Dicit g̃ sacerdos, Hec nob̃ ꝓcepta seruantibꝫ tc̃, quasi dicat, non audere tantã t tãaltam rem, s. spũmsanctũ vt in creaturaꝫ aque descendat inuocare: nisi ꝙa tu ꝓcepisti nob̃ baptisma exercere. Et addit sacerdos, Tu deus oĩpotens clemens adesto, tu benignus aspira tc̃, vbi illud orat vt sicut in ꝓdictis miraculose in aqua opat⁹ ẽ: ita modo faciat, vicz vt ꝓter naturalẽ emũdationẽ quã possunt aq̃ abluendis adhibere corꝑibꝫ: sint etiam purificãdis meritb efficaces. Post hoc alta voce clamat sacerdos, Descendat in hanc plenitudinẽ fontꝫ virtus spũscti. Ideo alta voce vt altũ mẽtis desideriũ designet. Et tunc deponiť cereus in aquã, que cerei imersio est spũssancti aduent⁹ seu missio: q̃ in aquã baptismi in specie columbe descendit. Scõo ideo cereus in aquam deponiť: qm̃ corꝑus christi p ceram signiſicatũ/in baptismo aquas sanctificauit: et vim regeneratiuã illis cõtulit. Tertio baptism⁹ cerei remissionẽ peccatoꝝ significat: quam p chr̃i mortẽ cõsecuti sumus. Habẽt ãꝫ neophici cereos suos extinctos: qui etsi plures sint p vno reputanť. Et in q̃busdã ecclesijs ita tm̃ cum catbecumini baptizari sunt illumĩanť. In q̃busdam ꝓ differt coꝝ illumiatio vsq̃ ad Agnus dei qõ cantať in letania, t in q̃busdam etiã vsq̃ ad missam: qñ videlicꝫ alij cerei ecclesie illuminanť. Sane cerei qui statim post baptismũ accenduntť significãt q̃ p turbatiõꝫ peccatoꝝ comitať illumiatio gr̃aꝝ. Qui differunt vsq̃ ad agnus dei: significãt q̃ p agnũ q̃ tollit pcã et tenebras mundi: renati t fideles illumianť. Qui ꝓ differunt vsq̃ ad missam: ideo faciunt, ꝙa missa illa ad noctẽ ꝓtinet resurrectõis dominice: vt sicut noꝝ illa irradiata fuit splendore dñice resurrectiõis: ita t a lumie nr̃o irradieť: vt neophicos nr̃os chr̃o cõsurrexisse significem⁹. Et ꝓpter eandem causam alij cerei ecclesie ad missam illuminanť Et ẽm hoc cerei catbecumiꝝ sunt sine lumine vsq̃dum alij cerei ecclesie illumĩenť, ad notandum q̃ postq̃ spũssanctus purgauerit coꝛda eoꝝ: t eos introduxerit in societatem t vnitatem ecclesie: tũc illumiabit coꝛda eoꝝ. De cereis etiaꝫ neophicoꝝ dicit in ti. de septẽ diebꝫ p⁹ pasca. Post immersionem cerei in q̃busdã eccl̃ys sacerdos insufflat in aquã dicẽs, Totãq̃ hui⁹aq̃ substantiã regenerãdi fecundet effectu. Primo: vt sicut in exorcismo catbecumini spũs ĩmundus insufflať vt ab homie recedat: vt infra dicet: ita t in exorcismo aq̃ vt ab ea expellatur: t adĩpleať qõ dñs inq̃t, Hunc ꝓnceps mũdi hui⁹ eĩciet foras. Scõo vt intelligat sathanas q̃nt⁹ habeať q̃ tãleuiter vicz per suauẽ exufflationem põt expelli. Tertio vt sacerdos ostẽdat q̃li ignominia diabolus dignus sit ab aquis expelli. Insufflat aũt sacerdos ter, q̃ spũsscti⁹ tria in baptismo opať, a vicijs purgat, ꝓtutib̃ ornat, et tandẽ ꝓmio eterno coꝛonat eos in q̃bꝫ fit hec insufflatio: vt dicet vbi de immũdi spũs expulsione agek. Post exufflatiõem munit aq̃ iterato crucꝫ signaculo p inuocationẽ sancte trinitatꝫ: ne habeat ꝓtẽꝫ diabolus ad eã ampli⁹ redeũdi. Postremo fit admixtio chrismatꝫ in aqua: sic̃ dictũ est Ũñ ór i bur car. li. iij. Bñdicimus fontes baptismatis oleo vnctiõis. Et Aug⁹. eisdẽ ꝓbis vtens subñcit q̃ hoc magꝫ tacite siue sine scptura ac mystica rõne introductũ est q̃ p aliquã scripturã. Per hmõi g̃ admixtionem vnio chr̃i t ecclie significať. Nã chrisma ẽ chr̃is, aqua pplus. Et ór. Sctificet fons iste tc̃. Et q̃bꝫ ꝓbis ad q̃d fiat admixtio satꝫ dať intelligi. Et nota q̃ttuor esse genera aq̃ bñdicte, put in. iij. ꝓte dictuꝫ est, vbi agiť de aq̃ bñdicte aspersione.

Uito loco ē ō baptismo dicēdū
q De scrutinijs ꝓo q̄ ꝓcedūt bapti
smū solēnē ⁊ de multis ad bapti
smū ptinentib⁹ dictū est sub q̄rta feria ter
tie hebdomade q̄dragesime. Prenotāduz
igit est q⁹ baptism⁹ grece iterp̄tat vnctio la
tine vel lotio. Baptism⁹ q̄dē p aquā ꝓferk,
vt res inuisibil⁹ p illud visibile elemētū cō
ferak sup q̄ spūsctūs in ꝓncipio ferebatur
Sicut em aq̄ visibilit corp⁹ purgat exte
ri⁹, ita baptism⁹ latēter aiam. Un Aug⁹,
Aq̄ corp⁹ tāgit ⁊ mētē abluit. Et est notan
dū q⁹ pagani siue gētiles circa fōtes tēpla
sua facere solebāt. vl saltē ibi sp aquā habe
bāt p cui⁹ aspsionē purificari credebāt. ⁊ i
de delubra vocabank q̄si purificātia. ⁊ ita
q̄dam mō figuralit ad baptismū tendebāt
Nos ꝓo ab eoz ꝓsuetudīe baptisma nō sū
psim⁹. imo a trib⁹ q̄ in ve. test. fuerūt. s. a ca
taclismo. id ē a diluuio. ⁊ a mari rubro. ⁊ a
iordane q̄ baptismi figura fuerunt. Bapti
sma dñs instituit cum de latere suo sangui
nē ⁊ aquā ꝓduxit. quē postea q̄si lege edi
ctali facinit di. Nisi q⁹ renat⁹ fuerit ex aq̄
⁊ spūsctō ñ ītrabit ī regnū celoz. Et ipe de
min⁹ baptizat⁹ ē in sua passiōe. Un inq̄t.
baptismo habeo baptizari quō coartor vl
q̄dū ꝓficiat. Fieri debz baptism⁹ in aq̄ q⁹
illa copiosi⁹ inuenit. ⁊ hāc spūs in ꝓncipio
fuisse legit. ⁊q⁹ sordes abluit: sitim ꝓmit
imaginē reddit. sicut cātat ō narcisso. ignē
extinguit. Sic in baptismo a petōz sorde
lauamur. a fonte vite potamur. imaginē p
ditā restauram⁹. vnde ignis penaz extingui
tur. Debet aūt aqua esse viua ⁊ pura. possz
tñ etiaz fieri in resoluta. siue a niue siue a
glacie. siue a lachrymis terre: siue etiā ex
institutiōe Uictoris pape ꝓmi ī mari siue
in flumie. siue in lacu siue ī fontib⁹. Nō au
tē licet baptizari in aq̄ ꝓdita: vt ī ceruisia
vel medone. nec etiā i alio liq̄re: vt in vino
vel oleo. Sed si ali⁹ liq̄r aq̄ admisceak. be
ne fit ibi baptism⁹ dū tñ aq̄ ꝓualeat. q̄tidie
em mari nou⁹ liq̄r vel sputū vel vrina addi
tur ⁊ tñ ibi baptizak. aliq̄ tñ ꝺicūt. Poz
ro tñ ſm canonicā traditiōez solēne bapti
sma ī duob⁹ dūtaxat sabbatis celebrak. vi
delicet in istoz pēte. q̄re ī isto ꝓmissū ē. In
secūdo. q⁹ spūsctūs i die pēte. donak nob
p quē facta ē remissio pctōz: vt dicek ibi.
Alio ꝓo tpe nō licz baptizare: nisi neces
sitatis cā: q̄ est q̄druplex. Prima est cā mu
nitiōis. vt si rex obsidet aliquā ciuitatē vl
oppidū. tūc em pueri illi⁹ loci baptizari de
bēt ne ībaptizati decedāt. Scōa ē gentiliū
pscutio. Tertia naufragiū. Quarta egri
tudo. pōt tñ hic egritudo large accipi p ifir
mitate nature q̄ facile dissolui pōt. ita q⁹ ne
scim⁹ diē nec hozā. ⁊ ob hāc cām singulis
diebz ⁊ hozis fit baptism⁹ nō solēnis. solē
nitas tñ baptismi saltē ī pauc̄ ad ꝓmissos
duos dies ꝓpt similitudinē ⁊ memoriā re
seruak. Greci ꝓo baptismū celebrare solēt
ī ephia. p eo q⁹ tūc dñs fuit baptizat⁹: put
sub dicto festo dictū est. Celebrari etiā de
bet baptism⁹ solennis hora nona. vt dicek
sub sabbato pēte. Sciēdū aūt est q⁹ bapti
sandus cū ꝓmo ad eccl'iam venit ꝑus q̄ is
mergak interrogak vtz abrenunciet diabo
lo ⁊c. qō poti⁹ vsu q̄ p aliquā scpturā ītro
ductū ē ſm Aug. Et eccl'ia ñdet. abrenū
cio. Et itez. vtz credat ī p̄iem ⁊ filiū ⁊ spm
scm. Et ipe ñdet. Credo. In bis aūt duo
bus ō vita ⁊ fide instruik. De vita cū doce
tur abrenūciare diabolo ⁊ oīb⁹ pōpis siue
op̄ib⁹ ei⁹. De fide cū docek credere in trini
tatē. Et ꝓpt hoc due fiūt ei ꝓseq̄nt vnctio
nes. s. in scapulis ⁊ ī pectore. Jō aūt fit hu
iusmōi interrogatio ⁊ respōsio: vt vacua
dom⁹ a pscō habitatore deserta: fide ornet
⁊ dei habitatio ꝑparet. Aug. ōt q⁹ etiā hec
fiūt iuxta saluatoris imperiū. q̄ ad p̄iem ī
celū ascēsur⁹ discipulis suis. i. aplis dixit.
Euntes docete oēs gētes baptizātes eos ī
noīe p̄ris ⁊ filij ⁊ spūsctī. Interrogak etiā
si credat in sctām eccl'iam remissionē pctō
rū ⁊ carnis resurrectionē. Nō tñ ſm ipm
Augustinū eo mō iterrogam⁹ vt quō ī de
um credim⁹ sic ⁊ in sctām eccl'iam ⁊ catho
licā credam⁹. sed ꝓterea sctā ⁊ catholica ē
q⁹ recte credik in deū. Nō g̃ dixim⁹ vt ī ec
clesiā q̄si in deū crederetis. sed vt in eccl'ia
sctā ⁊ catholica ꝓuersantes in deū crede
retis. crederetis etiā resurrectionez carnis
q̄ futura est. Innuit g̃ Aug⁹. ex p̄missis ꝓ
bis q⁹ ꝓpositio in repetik dum dicik. in san
ctam eccl'esiā. ⁊ sensus mutak. de q̄ dictum
est in quarta sub tit. de symbolo. Planior
tñ intellectus est vt ꝓpositio ipa p̄termina
tur. nec repetak vt sit seꝛsus. Credo eccle
siaz catholicā. i. fidem catholicā tenneto ec
sctām. i. iustā ⁊ bonā. Ul eccl'iam sanctam
id est sctificatā ⁊ firmatā ⁊ semp pseueratu
ram ita q⁹ nunq̄ deficiet. Uel credo sctām
⁊ catholicā eccl'iam esse vnā ⁊ ī vnitate cō
sistere. Patrin⁹ aūt p baptizando interro

gak: vt iam dicek. Post interrogatõem z responsionẽ sacerdos ter in faciẽ baptizandi exufflat, ad notandũz ꝙ seua ꝓtãs .i. maligni spũs ab eo exufflak .i. exufflando expelluk: seu in primo expellẽda significak: vt per piũ sacerdotẽ mĩsteriũ spũisctõ cedat fugiens spũs malignꝰ. Vnde etiã ait Aug. Parvuli exufflank z exorcizank .i. increpank seu adiurank: vt expellatur ab eis diaboli ptãs inimica q̃ decipit homiez vt possideat homines. Hec aũt exufflatio siue exorcizatio etsi nõ ꝓsit aliqd ad vitã qz adhuc i eis mors remanet: pdest tñ vt inimicꝰ minꝰ eis nocere possit. Adest em spũsctus nõ solũ ꝟbis q̃ dicunk in noie suo: verũctiã significatõibus q̃ fiũt in honore suo. Et est aduertẽdũ ꝙ exorcismus grece latine ỏr adiuratio vt est illud. Exi ab eo imunde spũs. Catbecismus aũt z exorcismꝰ neophicoꝝ sunt. ꝑcedũt em baptismũ. et magis debẽt dici sacramẽtalia q̃s sacramẽta .i. ad sacramẽtum baptismi ꝓtinentia. vel ꝑludia noui baptismi. sine eis tñ põt esse baptismꝰ. Catbecismus ꝟo grece/latine ỏr instructio. inde catbecizare .i. instruere in symbolo z fidei rudimentẽ. Inde etiã ỏr catbecuminus grece qđ est latine audiens vel instructꝰ. qa adhuc doctrinã fidei audit: nõdũ tñ baptizatus est: q̃z sit in fide instructꝰ. Qui z cõpetens vocak. qz post fidei instructiõez z post acceptã ꝓniam cõpetit gr̃e cbr̃i recipiende Neophicꝰ ꝟo grece latine nouellꝰ rudis vl nup renatꝰ interꝑtak. Hoc q̃z sciẽdũ est ꝙ sicut sunt septẽ dona spũisctꝰ: ita etiã septem sunt dona baptismi. Primũ est salis collatio. Dak em ꝑm Rabanuz z Bedã sal bñdictũ in os baptizãdi: vt p sal typicũ id est figuratiuũ sapie tale cõditꝰ/iniqtatẽ fetore careat .i. carere significek: ne a ꝑmitꝝ pctõꝝ vltra putrefiat. sed magẽ illesus seruek ad maiorẽ gr̃am recipiendã. Sal q̃z significat ꝓma fidei documenta sine q̃ꝝ ꝓdimento insulsus est oĩs hõ. de quo z de sale dictũ est in ꝓma ꝑte sub ti. de ꝓsecratiõe ecclesie z altarẽ. Secundũ est aurũ a narium cum sputo linitio. qđ fit ꝓmo exemplo cbr̃i q̃ lutũ cum sputo faciẽs mutũ z surdũ sanauit. et oculos ceci nati linuit. et expuens linguam eiꝰ tetigit z digitos in ẽiꝰ auribꝫ imponẽs dixit. Ephbeta qđ ẽ adapire. Scõo ꝑm Rabanũ hoc sacramentũ ideo agit vt p saliuã typicam .i. figuratiuã sapie dei z p sacerdotẽ tactũ sapia z ꝟtus diuina salutẽ eiusdẽ catbecumini opek: vt apiank ei nares ad capiendũ odorẽ noticiẽ dei: vt apiank ei aures ad audiẽdũ mãdata dei: vt apiank illi sensus in intimo corde ad respõdendũ sacerdoti de articulis fidei interroganti. Digiti g̃ q̃ in aures mittunk: sũt verba siue dona spũisctꝰ. Tertio per hoc ꝙ aures saliua tangunk: significak z petik ꝙ doctrina q̃ de ore altissimi fluxit p aures eius ĩret eiꝰ suauc redoleat Saliua nẽpe cbr̃i id ẽ dulcedo ꝟboꝝ ex ore eiꝰ ỏfluẽtiũ z ipa cbr̃i diuĩtas nos sanat. Quarto ẽt nares tãgunk vt diuinã suscipiãt ꝟtutẽ p quã bonũ a malo discernãt odorẽ: z saną doctrinã separe valeãt a fetore beretice ꝑuitatẽ. vñ i Ecclĩastico ỏr Hasus tuꝰ sicẽ turrẽ libani q̃ respicit ỏ damascũ. Quinto ad notãdũ ꝙ q̃diu spm̃ narib⁹ trabit: ĩ fide ꝓcepta manere debet. et aures vt ꝟbis euãgelicẽ pateãt z vanas z iutiles fabl'as a se repellãt. Sexto ꝑm Amb. ꝑt gl'iaz siue dignitatẽ mũeris z opis ñ tãgik os cũ saliua sz nares: vt bonũ odorẽ accipiãt pietatẽ etne. Tertiũ z q̃rtũ est ĩ pectore z int' scapulas cum oleo facta sig̃tio. de q̃bꝫ dictũ ẽ in .j. ꝓte sb̃ti. de ꝓsecratiõibꝫ. Quĩtũ ẽ baptismi ablutio. Circa qđ notãdũ est ꝙ trina fit ĩmersio seu lotio ĩ baptismo i noie trinitatẽ .i. in noie ꝑris z filij z spũisctꝰ. qz i fide trinitatẽ fit baptismꝰ. in q̃ trina ĩmersione triduana dñi sepl'tura significak. fuit em tribꝫ diebꝫ z tribꝫ noctibꝫ i corde tre. Trina q̃z fit immersio. qz i baptismo a triplici pctõ. s. cogitatõis: locutiõis z opatõis mũdamur: z a triplici trãsgressiõe legẽ. s. legẽ nature: legẽ moysaice z legẽ euãgelice. Non igit̃ dz q̃s tñ semel ĩmergi: p eo ꝙ cbr̃s semel mortuus ẽ. Debet tñ semel tñ baptizari: qz tñ semel cbr̃s mortuꝰ est z sepultꝰ z resurrexit: q̃ tria i baptismo ꝟcank. Et q̃z trina fit ĩmersio: tñ vnũ est baptisma. Itẽ qz tñ vna ẽ fides: idcirco vnũ debet cẽ sacr̃m eiꝰ. iuxta illud. Una fides: vnũ baptisma. Immersio etiã fit i modũ crucẽ. qz q̃ baptizak mundo crucifigit z cruci cbr̃i affigit. Trina q̃z ab aq̃ eductio: triduani ꝑpis exꝑimit resurrectionẽ. Si tñ q̃s ita eger sit vt ñ possit ter sine lesiõe ĩmergi: sufficit illũ aq̃ aspgi: vt ꝓbak multipl'r i canone Lybani. Licz q̃dã illud ĩtelligãt de aq̃ bñdicte aspsiõe. Sed etsi magna corꝑis ꝙs ꝑter caput infundik: vl saltẽ caput: baptizatꝰ q̃s reputak z ñ aliter q̃dã etiãsi sup pedem aq̃ ceciderit repu-

rent baptizatū. Puerꝫ baptizatꝫ nomē imponit in baptismo. qđ inde est: qr baptismꝰ est vicariꝰ circūcisiōis in q̄ noīa pueris imponūt hebrei. eoq; tpe circūcisiōis Abrae nomē fuerit imutatū. cū em̄ prꝰ dicebatur abram: postea vocatꝰ fuit abraam. Sed si baptizato oblitiōe nomē nō imponit: vel forte errore masculo nomē femie vel econuerso imponit: senet q̄dem baptismus. nec iterabit. et nomē in ꝓfirmatiōe frontis denuo imponet. Sertū est in ꝓtice. i. i. sūmitate capitis sup cerebrū cū chrismate facta punctio. de q̄ in .j. pte subti. de cōsecrationib dictū est. Septimū est in fronte chrismatio. de q̄ infra dicet. Dat autē in q̄busdā locis baptizatꝫ candida vestis in signū sacerdotij. et q̄dam rotūda mitra i signū corone regni; vite. qr ipe est membrum chri q̄ est rex z sacerdos. Oēs em̄ veri christiani reges z sacerdotes dicunt. Unde Petrus apls ait. Vos estꝫ genus electū: regale sacerdotiū. Reges: qr ſcipos z alios regunt. Sacerdotes: qr ſcipos dño offerūt Juxta illd apli. Obsecro vos p miscōiam dei vt exhibeatꝫ corpora vestra ꝛc. Scdo chrismale seu vestꝫ cādida q̄ sup caput baptizati imponit significat ſm Rabanū interioris z exterioris hois castitatē z innocētiā, z puritatē chriānā: quā pꝰ ablutas veteres macias studiose seruare debet. iuxta illud. Oi tpe vestimēta tua sint cādida. Tertio renati albis induunt vestib: ad designū mysteriū ecclie resurgentis. designatur em̄ p hoc corpoꝝ z aiaꝝ futura resurrectio gl'iosa z etiam resurrectio a peccatis atq; angelicꝰ nitor. Recte igit baptizati albis vtūtur vestib: vt q̄ꝝ ꝓme natiuitatꝫ faciē vetusti erroris pānus fuscauit: habitꝰ scōe regenerationis ꝓferat gl'ie indumētum. Unde vestꝫ ipsa duplex est q̄si in modū cape manicate. q̄a scī duplicia. s. būtudinē z gl'iam possidebūt. Ipe aūt vestes sunt stole albe. de q̄ bus dr. Et date sunt illi singl'e stole. Stole em̄ baptismū. palme ꝓ triūphū insinuant Quarto hec alba vestꝫ corpꝰ: ipse ꝓ albatus aniam significat. In puincia narboñ. hec alba vestis linea in sui sūmitate cum filo rubeo supsuit: aut alia varietate īsignit q̄ndam q̄dāmō ꝓtendens coronā. Nempe alba vestꝫ innocētie stolam q̄ nob in baptismo reddit significat. Rubea fimbria q̄ suꝑsuit chri passiones: p quā baptismi sacrm implet designat. coronā ꝓtendit: in signum corone regni: vt ꝓmissum est. Rursus ideo chrismale cādidū filo rubeo īsignitum baptizatis dat: vt sint solliciti seruare cādores ꝓtutū quē in baptismo p passiones dñi rubricatū recepunt. iuxta illud Quare rubrū est vestimentum tuum? Unde in Apoc. Beatus q̄ custodit vestimēta sua ne nudꝰ ambulet. Sane albati seu neophici hmōi albam vestē p septem dies portāt. qr hoc tpe qđ septē diebꝰ agit innocentiā p bona opa exercere oportet. iuxta illud qđ ait Salomon. Oi tpe vestimenta tua candida sint: z oleū de capite tuo non deficiat. In octaua ꝓo die illā deponūt. qr in etate quasi dies octaua significat/ ab oi ope vite pūctꝫ cessabimus. tunc em̄ aduenīēte ꝓtate: oīs figura cessabit: q̄ p candidā vestē innuit. nā tūc erimus vtroq; boīe. i. aīa z corpe glorioſi. Rursus hec vestis cādida corpꝰ significat: quod oi tpe vite nr̄e qđ per septenariū agitur: mūdū seruare conuenit. in fine ꝓo vite nostre illud deponimꝰ: aliud gl'iosū resumpturi. qđ erit in octaua etate. Merito ergo illam septē diebꝰ seruamus z in octaua deponimꝰ. Unde salomō. Da ptem septimā et octauā. Seruat q̄z hec alba vestꝫ de sabbato in sabbatū: qū in sabbato sctō vel pētecostes baptizati sūt. ad notādū q; si mūdiciā corpis seruauerimus: de sabbato pctoris transituri sumus: depositis corporibus ad sabbatū eternitatis. Et etuiti alio sabbato. ad notanduz q; aīa illiꝰ de corpe exiens sabbatū. i. reqem inueniet: si eꝰ vestis fuerit alba. Pari q̄z rōne cōfirmati sive in fronte chrismati vsq; ad septimā diez lauari nō debent. Cum em̄ ecclia tanto tēpore celebret aduētū spūssancti super apostolos: merito vnusquisq; spūmsanctū accipiēs tanto tēpore celebrare debet illius aduentuz in se singulos dies pro singulis donis celebrādo. Hec aūt vestꝫ vni imposita/ alteri potest imponi: si necesse fuerit: put iam de pāno q̄ caput cōfirmati alligāt dicet: q̄uis melius sit nouā habere. In q̄busdā etiā locꝫ baptizatis dant calciamenta: q̄ sunt dñice mortis insignia. vt exēploeius q̄ pro nobis passus z mortuus ē carnē suā viciis z cōcupiscētijs mortificet baptizatus. Dat quoq; candela illumiata in manu baptizati: vt cū dñs ad nuptias venerit sit semp parat⁹ ei in aula celesti occurrere cum luminarijs virtutū et bonorū operū. De cereis etiā neophicorū supra dictū

est. Sane legit i canone Gregorij q̃ inde-
is baptizandis q̃draginta dieꝝ abstinẽtia
indicenda est. ꝛ si postq̃ baptizati fũt apo-
stataverint cogendi sunt fidem seruare. ꝛ si
lij q̃s circũciderint ab coꝝ ꝯsortio separẽ-
tur. Serui ꝯo eoꝝ circũcisi ab eis ꝓ iniu-
ria corporis sui libertati tradant. Et i ꝯci-
lio agatheñ. statutũ est q̃ iudei baptizan-
di q̃ de facili ad vomitũ redeunt nouẽ mẽ-
ses sint ꝓbus inter catbecuminos. Eger q̃z
sicut ait Lyban⁹ baptizari potest. mortu-
us ꝯo nõ. nec eucharistia sibi dari. sicut le
gitur in burcardo li. iiij. c. cauendũ est. ꝛ in
li. v. c. idem placuit. Sed sicut in eodem li
bro. iiij. c. subito legit. subito õmutescens
sic: si tamẽ volũtatis ꝓterite testimoniũ ver
bis habet: aut ꝑsentꝫ i suo nutu. Pregnãs
ꝯo mulier si baptizet nõ intelligit ꝛm Jsi-
dor⁹ part⁹ baptizatus in vẽtre. qz q̃ adbuc
nat⁹ ꝛm Adã nõ est ꝛm chr̃ium regenerari
nõ põt. nec dici regeneratio in eo põt in q̃
generatio nõ ꝓcessit. Baptizandus g̃ est q̃
et baptizato nascit. Tenendũ q̃z est q̃ di-
scipuli ꝛ apostoli baptizati fuerint qui etiaz
alios baptizabãt. put dicet sub pẽtecosten.
qõ de Joanne specialiter Hieronym⁹ atte
stat. ꝛ Augustin⁹ de Paulo. Jtem statutũ
est in concilio cartagineñ. q̃ mulier q̃uis
docta baptisare nõ ꝓsumat: nisi necessitate
vrgente. Rursus in concilio lugduñ. statu-
tum est. vt q̃ ꝓterq̃ i mortis necessitate cũ
veteri chrismate baptizauerit ꝏponat. In
ꝯcilio ilerdeñ. statutũ est. vt oĩs ꝓsbyter q̃
fontem lapideũ habere nõ põt: vas ꝯueni
ens ad ħ solũ officium habeat qõ extra ec
clesiã nõ deporter. Debet igit fons esse la-
pideus. nam ꝛ de silice aq̃ in baptismi p̃
sagium emanauit. Sed ꝛ chr̃s q̃ est fons vi-
uus est lapis angularis ꝛ petra. Hoc q̃q̃
notandũ est q̃ ꝑ circũcisionẽ delebat olim
originale. ꝛ nunc ꝑ baptismũ: put sub ti. de
circũcisiõe dictũ est. Jdeo aũt originale pec
catũ oĩbo nocet. quia quando Adam pec-
cauit nõdum aliq̃s ex eo fuerat materialit
ꝓseminatus. ipm aũt originale pctm̃ in ipa
anime infusiõe cõtrabit. qz tũc tres ꝓnci-
pales vires anime debilitant. Sed cũ ori-
ginale peccatũ contrabat solum ex carnis
corruptiõe: quare imputat anime. Respõ-
deo. qz ania ꝯdelectat carni. vel melius. vt
ibidẽ quedã digna retributio notet. Ania
em̃ ꝓmi bois ꝓbus peccando carnem ipam
corrupit. Vñ mõ corruptio carnis anias
corrũpit. Circa baptismi formã notanduz
est q̃ sicut ait Alexãder papa tert⁹ Siq̃s
pueꝝ ter in aq̃ merserit in noĩe p̃ris et filij
ꝛ spũssci amẽ. et nõ dixerit: Ego baptizo
te in noĩe p̃ris ꝛ filij ꝛ spũssci. non est pu-
er baptizatus. sed si immerserit ter pueruz
nibil dicẽs: baptizat⁹ nõ est. Ueꝝ tpe apo-
stoloꝝ baptizãdo nil aliud dicebat nisi: ba
ptizo te in noĩe trinitatꝫ. et ita explicite di-
cebant. vel etiã implicite: vtpote Jn noĩe
dñi nostri iesu chr̃i. Et baptizabant in sta-
gnis ꝛ flumib⁹. Sed btũs Clemẽs secũd⁹
a btõ Petro et ipsi⁹ doctrina vnctionẽ olei
ꝛ chrismatꝫ addidit. Postea Leo papa Da
masus ꝛ Ambrosi⁹ exorcismos ꝛ bñdicti-
ones ꝛ ceteras solẽnitates adiecerũt. Ba-
ptismi aũt forma nõ viciat si q̃d in ea sup-
flue ponit: vt si dicat. Baptizo te in nomĩe
patris ꝛ filij ꝛ spũssci et diaboli. vel arma
virumq̃ cano. Vl siq̃d p̃mittit forme. vt si
dicat. arma virũq̃ cano: et ego baptizo te
ꝛc. Si ꝯo aliq̃d interponat: vt si dicatur
Ego baptizo te ꝛ deus est in noĩe patrꝫ ꝛ fi
lij ꝛc. dicũt q̃dã non esse baptizatũ. alij ꝯo
cõtra. Si ãt ordo ꝛbox forme mutet: vt si
ꝛt. Baptizo te in noĩe filij ꝛ patris et spiri
tussancti. dicunt nõ esse baptizatũ. qz ordo
ꝛbox de forma est. Si ꝯo mora naturat
et cõpendiosa interponat: puta respirando
tussiendo vel screando: non obest. Ceterũ
forma ipsa ꝓnunciari põt litteraliter ꝛ vul
gariter: grece et latine et armenice. Jdem
em̃ sunt effectus: lz voces nõ sint eedẽ ꝛm
Aristotelẽ. Unde grecus huc veniens ba
ptizat in lingua greca. et ecõuerso. qz apo-
stoli loq̃bant varijs linguis. Hinc est q̃ si
q̃s dicit. Baptizo te i noie genitoris ꝛ na
ti sine geniti ꝛ sancti flaminis: baptizatus
est. Bene em̃ fit baptismus sub nominib⁹
synonymis. Sed si dicatur: mergo te i no
mine patris ꝛc. non est baptismus. quia il-
lud verbum mergo non est synonymũ cum
illo verbo baptizo. Non fit etiam bapti-
smus si dicatur. Baptizo te in nomĩe triũ
personarũ. vel in nomine trinitatis. vel in
nomine chr̃isti. vel si baptizauerit in trib⁹
ꝓncipijs: aut tribus filijs: aut in tribus pa
racletis. vel si omittatur aliqua de tribus
personis: puta spiritussancti. vel filij. vl pa
tris. Sed etiamsi diceretur Jn nomine
paternitatis et filiationis ꝛc. non esset ba-
ptismus. Jtem si omitteretur boc pronos
men ego: dicendo. Baptizo ꝛc. tenet q̃dꝫ.

quia ꝓnomẽ illud ſubintelligit: vnde non deciſt. Sederiã ſm Zachariã papã: ſi ſacerdos ſimplicitate ductus nõ intẽdens errorẽ introducere dixerit: Baptizo te in noĩe patria ⁊ filia ⁊ ſpũſſancta, baptiſmus non viciat. Si ꝙo dubitat de aliquo vtrum ſit baptizatus vel non: ſtatuit Alexãder papa tertiꝰ q̃ baptizet ſub hac forma. Si es baptizatꝰ nõ te rebaptizo, ſed ſi nõdũ baptizatus es: ego baptizo te in noĩe patris ⁊ filiꝫ et ſpũſſancti amẽ. Ad hoc ſi infans nõ poteſt totꝰ naſci: ſed ſolum caput: illud baptizet priusq̃ moriat. Sed ſi mater in partu moriat incidat: ⁊ infans viuꝰ de vẽtre extrahat ⁊ baptizet. Circa patrinos q̃ in baptiſmo ⁊ ꝯfirmatiõe neceſſarij ſunt: dicendũ eſt q̃ vbi ĩfans fari vel credere neſcit: patrinus interrogat ⁊ rñdet ꝓ eo, ⁊ in eiꝰ fide ⁊ ꝓfeſſiõe baptizandus ſaluat. Quod etiaꝫ ſm Iſidoꝝ in egroto ſurdo ⁊ muto baptizandis contingit. Nã etiã legimꝰ ſyropbeniſſam mulierẽ veniſſe ad ieſum ⁊ rogaſſe ꝓ filia ſpũm imundũ habente: et illã ad preces matris ſaluatã fuiſſe. Auguſtinꝰ q̃z aſſerit q̃ reſpõſio ipſiꝰ patrini ad celebritatẽ id eſt ad ſolẽnitatẽ ptinet ſacramẽti. q̃ſi diceret: nõ ad neceſſitatẽ. Paruulũ em̃ non fides illa q̃ in credentiũ volũtate ꝯſiſtit: ſed fidei ſacramentũ fidelẽ facit. Vnꝺ fidelis vocat: nõ rem ipaz mẽte obnuẽdo. i. ꝓfitẽdo, ſed ipſiꝰ rei ſacramentũ recipiẽdo. Sic̃ ergo paruuli alieno errore dãnati fuerant ſic ex aliena ꝓfeſſione ſaluari poſſe neceſſe eſt. et cum illi ad intelligibilem etatẽ puenerint: debẽt patrini inſinuare illis ꝓfeſſiõem quã ꝓ eis fecerunt. Pozro ſacerdos baptizans ⁊ cõpus confirmans ſe illis obligat q̃ de eis curam ſpecialẽ gerent. Quia tñ ipſe nõ omnib⁹ poteſt curã ſpecialẽ impendere idcirco patrino cõmittit q̃ ſe ꝓ iſto fideiuſſorẽ conſtituit q̃ renatũ docebit oꝛõnẽ dominicã ⁊ ſymbolũ fidei. que q̃libet chriſtianus adultus ſcire tenet: vel in lingua latina vel materna. Etſi patrinus filiolũ docere neglexerit: grauiſſime peccat. Itẽ iuxta auctoritatẽ Leonis pape vnꝰ tm̃ debet eſſe in baptiſmo ⁊ vnus in confirmatõe patrinus: ſiue vir ſiue mulier. et hoc ꝓpter periqula que ꝯſueuerũt cõtingere in cõiũctiõibus matrimonialib⁹. In q̃buſdã tamen eccleſijs contraria ꝯſuetudine hoc derogatũ eſſe videt. et hoc ideo: q̃niã ſi veniat in dubiũ de aliquo vtꝝ ſit baptizatus vel nõ iq̃n. to plures ſũt patrini ⁊ teſtes baptiſmi: tanto fortius dubium excludet: ⁊ tãto plures ad inſtruendũ filiolũ ſe conſtituũt debitores. Item ſm canonẽ in catheciſmo ⁊ ĩ baptiſmo ⁊ in confirmatiõe vnus ⁊ idem patrin⁹ ſufficere poteſt vbi neceſſitas cogit, alꝫ ſingulos ſinguli ſuſcipiant. Verũ baptizatis ſeu cõfirmatis patrinoꝝ perfidia cui non conſentiũt nõ obeſt. Cum igit̃ patrinus filiolũ inſtruere teneatur. et in fide ipſius baptizãdus ſaluet: nullꝰ debet patrinus effici niſi ſciat dñicam oꝛõnẽ ⁊ ſymbolum. in q̃bus ipſe tenet filiolũ ſuũ inſtruere: cum ſit fideiuſſor fidei illiꝰ. et eũ debet cuſtodire ꝓ poſſe ne a fide ⁊ iuſticia deviet: caſtitatẽ cuſtodiat: iuſticiã diligat: ⁊ teneat charitatẽ. vtpote reſpõſurꝰ in die iudicij de oĩ exceſſu illiꝰ. Sunt aũt q̃tuoꝝ genera ꝓſonaꝝ q̃s eccleſia nõ ſuſcipit in patrinos. Primũ genꝰ ẽ monachꝰ. abbas. abbatiſſa. moniales ⁊ hmõi. Secundũ genꝰ ſunt infideles. Tertiũ illi qui nõdũ ſunt cõfirmati. qui alios nõ poſſunt tenere in baptiſmo vel cõfirmatione inſtruere. Nõ em̃ vere debent vocari fideles. vnde nec veri teſtes eſſe poſſunt. Quartuz genus eſt vir et vxoꝝ ſimul: niſi priꝰ ambo votum emiſerint caſtitatiſ. Si em̃ ambo eundẽ puerꝝ de fonte leuarẽt: ſpũales patres eiuſdẽ fierẽt. Vnde vlteriꝰ carnalr cõmiſceri nõ deberẽt. Nec etiã vt aiunt q̃dam aliq̃s de ſacro fonte leuare debet aliq̃s de ſua conſanguinitate: ꝑſertim filium ꝓpriũ vel filiã: vel vxoris vel ecõuerſo. q̃ charitatiſ dilectio ꝑ baptiſmũ ꝓpagari debet. Baptiſmi ſolẽnitate cõpleta itur ad fontes cum triplici letania ⁊ iride. quia ante baptiſmũ ⁊ poſt/letanie circa baptiſterij pagunt. pro eo q̃ in Apoc. legit. Iriſ erat ĩ circuitu ſedis. Iris vt Beda ait q̃ fit ſole irradiante in nubes: et q̃ poſt diluuiũ fuit ꝓpitiatiõis indiciuz: ſignificat interceſſiões ſctoꝝ. ſedes eccliaz ſignificat. nubes ſunt viri ſancti. iuxta illõ Eſa. Qui ſunt hi q̃ vt nubes volant. Qui ante aduentũ chri ⁊ poſt deuotiſſime ꝑ eccleſia oꝛauerũt ⁊ oꝛant. Fit aũt hec letania circa fõtes vſq̃ ad Scte Joãnes baptiſta oꝛa ꝓ nobis: eoq̃ ipſe ꝑmus inuenit vl̃ docuit baptiſma. Deinde ſimiliter cum trina letania redit vſq̃ ad Oñes ſancti oꝛate ꝓ nobis. ad oſtendendũ q̃ ipi oꝛant pro filio baptizato q̃ mortuꝰ fuerat et reuixit: pierat et inuẽtꝰ eſt: vt in vera fide trinitatiſ partici

pet sacramento baptismi.vel vt deum quẽ confessus est diligat toto corde: tota mente:z totʒ viribꝫ.Sane agunt in ꝗbusdã ecclesijs septene letanie añ baptismũ.ꝗa oramus scꝫs intercedere ꝓ nob vt spũs sanctꝰ cuiꝰ gr̃a septiformis est veniat sup aquã baptismi.In alijs agunt ꝗne dũ cathecumini baptizant: vt deꝰ custodire dignet ꝗntꝫ sensus corporꝫ cor:ne ꝓ eos illecebris secularibꝫ incitati/ purificationez in baptismo acceptã amittãt.Trine etiã qñq; pꝰ baptismũ agunt: vt credulitatẽ trinitatʒ in q̃ baptizati sunt:z quã pfessi sunt toto corde: tota mẽte:totisq; viribꝫ diligant.Quidã etiã cantãt letaniã in eũdo ad fontes ꝓpter spez et inde redeũdo ꝓpter rem.et ad notãdũ q; scti orãt ꝓ baptizãdis:vt sacramentũ veram fide ꝓcipiãt.et ꝓ baptizatʒ:vt in sacramento fidei ꝓcepto confirment.In fine letanie fiũt iuxta apl̃m petitiões:vt ℞opitꝰ esto. parce nob dñe.et obsecratiões:vt ℞er natiuitatẽ tuã libera nos dñe.z postulatões: vt ℞ctões te rogamꝰ audi nos. Quid significet cantꝰ post baptismũ: dictũ est sup vbi de canticꝫ agit.Leteꝫ in ꝗbusdã ecclesijs in lectiõibꝫ z letanijs senes p̃cedunt z iuuenes subsequunt.vl qz senex seruus.s. Eleazer adduxit Rebeccã vt Isaac iuenis apphẽderet eam.vel quia in baptismo inueneſcit eccl̃ia et renouat vt aq̃le iuuẽtꝰ nr̃a.Rursus in ꝗbusdã eccl̃ijs dum.cũ.lectiones legunt/letanie dicunt.et eaꝫ duo denariꝰ nũerus ꝓ tres q̃ternarios clericorũ implet: quibꝫ orat vt in baptizãdis doctrina capiat aplorꝫ fide trinitatʒ z q̃ttuor ℞rutibꝫ p̃dictorꝫ.

Extro loco de cõfirmatõe dicamus

§ Siq̃dẽ post baptismũ sequit spũale signaculũ.s.cõfirmatio.quo pfectio fiat qñ ad inuocatiõem epi spũsanctꝰ infundit. Baptizatꝰ aũt cõfirmari nõ põt nisi demũ post septẽ dies post baptismũ ꝓpter septẽ dona spũs sancti q̃ recipiunt i baptismo.Nam ꝓ singulis donis decet dies singl'os celebrari. Alij dicũt q; statim post baptismũ est cõfirmatio ichoãda ꝓpter rationẽ scriptam sub ꝗnta feria cene dñi.vbi agit de olei ꝯsecratiõe. Nã Clemẽs ꝑmꝰ statuit vt baptizatꝰ ꝫciꝰ fieri possit cõfirmet.ꝗa nõ est ꝓfectꝰ chr̃ianꝰ q̃ ꝫ nõ necessitate sed incuria aut volũtate omittit. Hec frontʒ chrismatio cõfirmatio dr.qz ꝓ eã spiritusscts dat ad augmentũ z robur. Uñ cũ ceteras vnctões z simpler sacerdos valeat exhibere:bãc nõ nisi summꝰ sacerdos id est epꝰ debet cõferre.quia de solis apostolis legit:q̃ vicarij sunt epi:q; ꝓ manus impositionẽ spũmsctñ dabant.quẽadmodũ Actuũ apl'orꝫ lectio manifestat.Cũ audissent inq̃t apli q̃ erant hierosolymis ꝗa recepisset samaria verbum dei:miserũt ad eã Petrũ z Joannẽ:q̃ cũ venissent orauerunt p ipsis vt accipent spũmsctñ.nondũ em̃ in q̃nq; illorꝫ venerat.sed baptizati tm̃ erant in noie dñi Jesu. Tũc imponebant manꝰ sup illos z accipiebant spũmsanctũ: cuiꝰ aduẽtꝰ per mysteriũ vnctionis designat ꝗa colũba in q̃ spũsctus super chr̃m in baptismo descẽdit:ad vesperũ in cataclismo reuertens/ramũ retulit olive virẽtʒ.cuius vtiq; sacramentũ David ꝓpheta p̃noscens exhilarandã faciẽ in oleo p̃dicauit. Arnal diste tñ pfidi heretici dicentes manuũ impositionẽ siue ꝯsolamentũ fieri posse a q̃libet homine bono: obꝫciũt ad hoc qđ p̃missum est de eo qđ legit in Actibꝫ apl'orꝫ q; ananias saulo z symeon z lucius cyrenensis z manaen barnabe z saulo manꝰ ipositum erant:q̃ tñ nec apli nec epi fuisse leguntur Et ex eo q; p̃dicit: miserũt ad eos Petrũ z Joannẽ:apparet q; epi debẽt illuc ire vbi sunt ꝗbus sit necesse manꝰ imponi.Cunctꝫ illuc venerint orẽt ꝓ eis dicẽtes.Emitte in eis septiformẽ spmsctñ tẽ. Non em̃ discipuli dabãt spũmsanctũ:sed orabãt vt veniret in eos ꝗbꝫ manꝰ ipone bãt. Hoc ℊ agit epalis cõfirmatio baptizato:qđ tutor pupillo.Quid em̃ pdest amplã hereditatẽz filio relinq̃re:nisi ipse vel lex aut pses illi prouideat de tutore.paracletꝰ q̃dẽ est eiꝰ cõsolator in chr̃o:custos z tutor:q̃ suadente diabolo possʒ sic̃ z pupillus suã pdere facultatẽ.i.baptismi vtilitatẽ:si bunc nõ bꝫet tutorẽ.In ꝯfirmatiõe ℊ rotꝰ chr̃iane religionis mysterij plenitudo cõplet. In baptismo nãq; ꝓ spũmsctñ dat remissio pcrũ. hic aũt ipe spũs inuitat vt veniat z i domuz ipam quã sctificauit descẽdere z bitare dignet.et ad epi inuocatiõem infundit. Uñ Urbanꝰ papa inq̃t.Per manꝰ epalis ipositionẽ spũsctus dat: ex quo cor fidele ad prudentiã z ꝯstantiã dilatat:vt ꝗs plenꝰ sit chr̃ianꝰ. Bis ergo inungit chrismate baptizatus.s.in ℞tice z in fronte Nã z ipsis apostolis bis fuit datus spũsanctus. Primo in terra:qñ chr̃istꝰ exufflauit in eos dicens

Aceipite ſpm̃ſctm̃. Scdo a celo in die pẽ
tecoſtes. Sedr ipi aplī receperūt ſpm̃ſan
ctū in baptiſmo. Nō em̃ credẽdū eſt ipſos
nō fuiſſe baptizatos q̃ alios baptizabāt vt
p̃miſſum eſt. Dec g̃ duplex baptizatoꝝ vn
ctio ſignificat q̃ ſpūſctūs dat⁹ ẽ aplīs: ſe
mel in terra ad dilectiõem primi: r ſemel ō
celo ad dilectionẽ dei. Uñ ad notādū pul
critudinẽ donoꝝ ſpūſcti que i ꝯfirmatiõe
conferunt ōr. Emitte in eā ſpūm ſapie r in
tellect⁹ rc. Dc ſunt veſtes q̃b indunt filij
regis. De q̃b dictū eſt. Dedit eis poteſta
tẽ filios dei fieri bis q̃ credūt in noīe eius
Et de q̃b ōr apls. Quotq̃ baptizati eſtis
chm̃ induiſtis. Non em̃ habet chm̃ pro
indumento qui donis ſpūſancti quibus
chr̃s ab ipſa conceptione ornatus fuit/nō
eſt ornatus. Differt aūt hec vnctio q̃ fit in
fronte p eam: ab illa q̃ fit in cerebro ſiue in
vertice p ſacerdotẽ. Primo q⁹ ꝑm Rabanū
in illa ſignat ſup baptizatū ſpūſancti de
ſcenſio ad habitationem deo cõſecrandā.
In hac ꝯo ſignat vt eiuſdē ſpūſancti ſe
ptiformis gratia cū oi plenitudie ſanctita
tis: ſcientie: r virtutis venire in hominē
declaret. Secundo differūt, quia p illam
que fit in vertice anīa chr̃o deſpōſat, p iſtā
ꝯo ditat r dotat. Item p illā oſtēdunt vul
nera eſſe ſanata, p hanc plenitudo gr̃aꝝ cõ
fert. Oō ex ꝯbis vtriuſq̃ vnctōis pōt ppē
di. In collatiõe em̃ illius vnctionis ōr ſa
cerdos. Deus oipotēs pater dñi noſtri ie
ſu chr̃i q̃ te regenerauit ex aq̃ r ſpūſctō: dq̃
tibi dedit remiſſionē oīm pcōꝝ ipe te lini
at chriſmate ſalutis in vitam eternā. Dis
verbis ſaluatio q̃ eſt in vitam eternā p hāc
vnctionē obtineri oſtendit. Sed hec ꝯba
tranſcendit eps in vnctione cõfirmatiōis
dicēs. Emitte in eā ſeptiformē ſpūm̃ſctm̃
tuū paracletū de celis: ſpūm ſapie r intelle
ctus: ſpūm cõſilij r fortitudinis: ſpūm ſcie
et pietatis: r imple eum ſpū timoris dñi: r
conſigna eum ſignaculo ſancte crucis ꝓpria
tus in vitam eternā. cõſigna inquā vt ſpi
ritūſanctū nō amittat. In concilio Tho
letan̄. dicit q̃ nullus debet bis cõfirmari:
ſicut nec rebaptizari. Poſt oratiõē quam
cõmuniter dicit eps ſup oēs ꝯfirmādos ſi
plures ſint: ſingulariter cuilibet frontē li
nit in modū crucis chriſmate cū pollice di
cens cuilibet. In noīe patris r filij r ſpūſ
ſancti: par tibi. Que ſaluatio fit ad nouū
hoiem: qui dignus eſt ſalutari ꝓpter vite no
uitatē. et qui ſm̃ deum creatus eſt in iuſti
cia r ſanctitate r veritate. Interim em̃ cū
erat vetus nō erat ſalutandus: ſed tm̃ erat
pro eo orandū. Ideo aūt fit in modū cru
cis r cum chriſmate: ſicut r oīa chriſmata
cum crucis figura pficiunt: vt appareat q̃
eſt illius p cui⁹ crucē redempt⁹ eſt: ſine quo
ſignaculo non oportet nos ante deū ꝓſen
tari. Quod fit cum pollice: quia ille in cõ
ſecratiõe pontificꝫ eſt ad hoc ſpecialit con
ſecrat⁹, vel q̃a omne datū optimū r oē do
num pfectū deſcēdit a patre luminū. Ideo
in fronte, quia ibi meli⁹ et citi⁹ videt: vt ſic
exterminator angelus videſ eū hoc ſigno
munitū ad ſe nō ꝓtinere/ꝓtranſeat. ſicut p
trāſtuit domos hebreoꝝ in egypto: vbi vi
dit vtrūq̃ poſtē linitū ſanguine agni. et ex
cuſſit ꝑmogenita egyptioꝝ in domib⁹ vbi
hoc ſignum nō erat. Quid em̃ eſt ſanguis
agni niſi fides paſſionis chr̃i. Uterq̃ poſtꝫ
hoc ſanguine linit cum fidez paſſiōis chr̃i
in corpore r mente geſtamus. in corpe per
miniſteriū. in mente p efficaciā. Ideoq̃ fit
in frōte: q⁹ pfectoꝝ eſt nō in occulto ſed in
manifeſto chriſti nomē ſemp habere. Hinc
eſt q̃ Joānes aplus ait. Uidi ſupra mōtē
ſion agnū ſtantē: et cum eo centū quadra
ginta q̃tuor milia habentes nomē eius et
nomen patris eius ſcriptū in frontibus ſu
is. Stare em̃ r in monte r cum agno ſtare
pfectoꝝ eſt, et pfectio in confirmatiõe da
tur: vt ꝑmiſſum eſt. Helius q̃z in frōte ſi
gil in quo ſummus pōtifex laminā aureā
figebat: in qua ſcriptum erat ineffabile no
men dñi. et vt baptizat⁹ libere confiteat q̃d
credit. q⁹ corde credit ad iuſticiā. ore aūt cō
feſſio fit ad ſalutez. memor eius quod dñs
ait. Qui me cõfeſſus fuerit coꝝ hoīb⁹ rc.
Subſequēter eps cõfirmatū pcutit in fa
ciem. Primo vt tenacius memorie teneat
ſe hoc ſacramentū recepiſſe. Secundo q̃a
hoc ſacramentū datur baptizato ad robur
fidei: vt ꝑmiſſum eſt. vt vicz ſit ita foꝝ in
fide in baptiſmo ſuſcepta: q⁹ vlteri⁹ coram
quocunq̃ cõfiteri nomē chriſti ñ erubeſcat
Tertio hec pcuſſio repñtat manuū impoſi
tionē: qm̃ apoſtoli p manus impoſitionez
ꝯfirmabāt. Quarto ad terrendū malignū
ſpūm vt fugiat r ne redire audeat. ſicut fe
cit bt̄us Benedictus liberans p alapā mo
nachū qui a maligno ſpiritu vexabat: vt le
gif in dialogo Gregorij li. ij. ca. xxxij. Duo
ergo facit epus. Primū q̃ eū vngit in frō

te. Secundũ q̃ pcutit ip̃m in faciez. Unctio significat augmentũ gr̃e q̃ntuz ad actꝰ audaces aggrediendi ea que ptinẽt ad fidem. Percussio ꝓ fit ne vlteriꝰ cõfundat: aut timeat cõfiteri nomẽ chr̃i. Quasi dicat eps cõfirmato. Ita sis fortis: vt q̃cunq; sic te pcusserit vel q̃cunq; alio modo tibi confusionẽ fecerit: p eo q̃a chr̃i fidem cõfiteris: tu in his omnib̃ non erubescas. pcussi em̃ in facie erubescere solẽt. Simil'r etiã fit alicubi z ꝑter eandẽ causaz militibus nouis Fieri põt confirmatio in campo. meliꝰ tamen fit in eccl'ia aut in atrio ecclesie: vt in burcardo li. iiij. c. epus. In cõcilio Aurelianen̄. statutũ est vt sacramentũ cõfirmationis a ieiunis z iuuenib̃ pfecte etatis: puta duodecim vel q̃ndecim annoꝝ seu adultis monitis prius pctã ꝓfiteri: cõferat. Hodie tamẽ ꝙcitius potest hoc fiat: vt p̃missum ẽ Chrismato aũt aliq̃: panno albo frons illius circũcingit: ne recens vnctio defluat aut deleat. et septima die deponit. sicut supra vbi agit de baptismo dictuz est. Et in concilio Beluacen. dr: q̃ pãnus chrismal' quo caput pueri in fronte p ep̃m vel in ꝓtrice p pb̃rm chrismati circũcingit: potest iterũ sup alium baptizatũ imponi. Itẽ nõ cõfirmatꝰ nõ põt aliũ tenere in baptismo vl' i cõfirmatiõe. nec vir z vxor vl' cõsanguineꝰ vel etiã plures teneãt cõfirmãdũ: put i baptismo dictum est.

Eptimo loco de missa hui⁹ diei dicendũ est. In qua q̃dem plura sũt notabilia. Primo q̃ ante missaz altaria eoogiunt. qõ fit: quia iam ecclia incipit resurrectiõis p̃ludia celebrare. magna em̃ ps huius officij ad illã ptinet. z i resurrectione chr̃i qui p altare significat: stola corpis indutꝰ est. Itez mistri altaris p̃ciosꝰ et splendidis sũt vestib̃ decorati: ad significandũ q̃ neophici sunt indumentis ꝓtutũ ornati. Itẽ missa nõ cantat solito more. qz in ea non dr introitus q̃ est caput misse: eo q̃ ille qui est caput z pncipiũ nostr̃ subtractus est z in sepulcro silet. et nocte resurrectionis lz resurrexisset: tñ a suis nesciebat. Uñ cum Maria magdalena inuenit monumentũ vacuũ: credidit eum esse sublatũ Hac em̃ die z in vigilia pentecostes seruamus antiquũ ecclesie morẽ q̃ fuit añ papaz Celestinum: ꝑm quẽ introitus in missa nõ dicebat. sed a kyrie eleyson incipiebat. Incipit ergo a kyrieleyson officium. quod est q̃dam vox leticie. de b̃ etiã q̃ neophici sũt renati. z rogat eccia vt dñs eos i nouitate ꝓfuare dignet. Dia ei q̃ dicũt visq; ad euãgeliũ ad eos referunt. Sequit Glia in excelsis dr. qõ ideo cantat. qz pax data est renatis. q̃ ab angel' nũciata ẽ i nocte natiuitatis. Cum ergo ip̃i renati sint gratia dei possunt cantare cũ angelis. Scdo iõ. qm̃ angeli qui ꝓmo illud nato dño cantauerũt p renatis in baptismo gloriant. Tertio q̃a resurrectio chr̃i prima est. iõ dicit ille angelicꝰ cantꝰ. z cũ ip̃is angelis chorꝰ exultat psonãti melodia. z cãpane siue signa etiam ꝙcrepãt: q̃ bactenꝰ fuere muta. Collecta etiã de renatis manifeste est. q̃ est. Deꝰ q̃ hãc sacratissimã noctẽ gl'ia dñice resurrectiõis illustras ꝙserua i noua familie tue p genie spm̃ adoptiõis quẽ dedisti z c̃. Lui p̃mittit Dñs vobiscũ. z nõ Pax vob̃. vt iã dicet. Sil'r epl'a refert ad eos vicz. Si ꝙsurrexistis cũ chr̃o: q̃ sursum sũt q̃rite. vbi est chr̃s in dextera dei sedẽs. ad Col'. iij. cap̃. Quasi dicat. Resurrexistis in baptismo a pctis sicut chr̃s resurrexit ab omnib̃ infirmitatib̃ suis. Sed ad q̃d debent laborare resurgentes nisi vt ea q̃ sursum sunt obtineant. Ideo adñcit. q̃ sursum sunt sapite: nõ q̃ super terram. i. celestia: nõ terrena vobis sapiant. Et addit. Mortui em̃ estis: et vita vra abscõdita est cũ chr̃o in dõ. Mortui ei estis pctõ. z mortui estis vobis vt iã nõ vobis sed dño viuatis. Sicut ꝛ apl's. Uiuo ego iã nõ ego: viuit ꝓ in me chr̃s. Uita aũt vra abscõdita est in deo ideo. q̃a nõduz apparet q̃d futuri estis. sed cũ apparuerit chr̃s vita vestra: apparebitis cũ ipo in gloria. Ecce ad q̃d neophici debeãt tendere. s. vt sint z appareãt cũ chr̃o in gloria. ad quã repsentandã ministri altaris solennes vestes induũt. vel vt renatoꝝ stolã innocẽtie demõstrẽt. In epl'a ergo baptizati instruunt. Post epistolã sequit alla. qõ est vox angelica siue canticũ angelorꝝ. sicut oñdit Joãnes in Apoc̃. dicens. Audiui quasi vocẽ turbaꝝ multarũ in celo dicentiũ alleluia. qz angeli gloriant ꝑter baptizatos a diaboli ꝓuitute ereptos. z ad fidem ꝙuersos. Et dr Alla sine gradali. ad significandũ q̃ caput nostr̃ q̃escit. vbi gm̃ ẽ q̃es ibi nõ est motus. vbi aũt nõ est motꝰ: ibi nõ ẽ ascensus de gradu in graduz. qõ significat graduale. Ideo aũt graduale nõ dicit. q̃a baptizati nondum per opera in ꝓtribus

gradum fecerũt. Dicit etiã tract⁹. q̃ significat patientiã p̃ quam expectare debẽt gloriam sempiternã. quã sequens sabbatũ in albis rep̃sentat. In quo sabbato nõ c⁹tatur graduale. qz ibi nõ est necessariũ bonũ opus. nec tract⁹. quia nec patiẽtia. sed duplex Alla: pro duplici gloria. s. anie z corꝛis. De hoc sub ti. ó septẽ diebꝫ post pasca dicet. Et preter morem ante tractũ ponitur Alla. quod est q̃dam vox leticie. ad notandũ leticiã neophicoꝝ quã habent de spũali nouitate. Sed qz graues sunt labores vie. sequit tractus q̃ dicit a trahendo. Ad idem tñ inuitant neophici in ꝓsu alleluia. z in tractu vicz ad dei laudem. Hã alla sonat: laudate dñm. Et i versu alla ór Cõfitemini dño. i. laudate dominũ. Et addit causa. qm̃ bon⁹ est in se z in nobis cum q̃bꝫ misericordit z benige egit: dimittendo peccata in baptismo. Et cantat tono resurrectiõis. s. octauo. Sed quia effectus benignitatis posset esse ad temp⁹. ideo subdit. qm̃ in seculũ misericordia ei⁹. Ad idez etiam inuitant in tractu. s. Laudate dominũ oẽs gentes tẽ. quoniã ꝓfirmata est tẽ. reuera firmat misericordia q̃ in eternũ durat. sicut in versu alla dictũ est. Nec autez duo. s. misericordia z veritas i psalmis iũgunt. vt nec misctia iniusta: nec veritas nimis austera credat. Quare duplices laudes dicunt: z quare tract⁹: z quare sub bumiliori lingua ór: sub ti. ó septẽ diebꝫ post pasca dicet. Secũdo idẽ Alla ꝓpus q̃z tractus dicit. quia hebrea lingua mater est et nobilissima oim linguaꝝ. ꝓpter autoritatez diuine scripture. latina ꝓo inferioꝝ quasi filia. preterea Alleluia significat iudeos prius cõuersos. tractus gẽtiles postea credẽtes. Tertio dicit ꝑmo Alleluia in memoriam ꝓtis status Ade. sequit tract⁹ i memoriã seq̃ntis. Precedit etiaz Alleluia ꝓpter gaudiũ reuertentiũ de captiuitate babylonica. In aliꝭ ꝓo diebꝫ Graduale ꝑcedit Alleluia ꝓpter pfectum pficientiũ. Deinde sequit euãgeliũ. Uespere aũt sabbati q̃ lucescit in ꝑma sabbati. Mat. xxviij. ca. in quo de sollicitudine mulieꝝ circa sepulcrum: z de ministerio angeloꝝ: z de resurrectione saluatoris agit. vsq̃ nũc eñ fuit sacrificium neophicoꝝ: sed debinc resurrectio ad memoriã reuocat. Et nota q̃ vespere sabbati hic accipit ꝑ nocte. z est sensus. ꝙespere sabbati. i. in nocte sabbati. Sed quia credi posset q̃ venissent mulieres in ꝑncipio noctis vel in medio. idcirco adiũctum est q̃ lucescit in ꝑma sabbati. i. q̃ ꝑtinet ad lucem prime sabbati tẽ. Lucescerat eñ iã qñ venerat maria magdalena z alea maria videre sepulcꝝ. Aũ euãgeliũ aũt nõ portat lumẽ. nec etiã i q̃busdã ecclesiꝭ candelabra cũ luminariꝭ stant ad missam sup altare. Ꝓtio qz ille q̃ tẽ vez lumẽ nõdũ nob reddit⁹ est. qm̃ eius resurrectio nondũ erat manifesta: imo credebat adhuc i sepulcro latere. Secundo quia mulieres christum nõ deũ sed solũmodo esse mortalem credẽtes: occulte sine lumine ibãt ad sepulcꝝ: vt vngerẽt corpus Jesu. Tertio ad notandũ cecitatẽ cordis ignorantiũ ipum resurgere posse. Incensum tñ ferk in signũ q̃ mulieres tulerũt aromata vt vngerent Jesum. Rursus accẽsa luminaria nõ ferunt: ꝙz incẽsum fit. ad notandũ q̃ tũc oꝛonis affectio q̃ ꝓ incẽsum exprimit animis infirmoꝝ nõ decrat: sed ꝓtaris lux q̃ ꝓ accẽsa lumiaria designat eis certitudinaliꝭ nõ clarebat ꝓpter dñi sepulturã. Post euãgeliũ nõ dicit Credo. vt ꝓ ꝫ infirmoꝝ animoꝝ dubitatio denotet. Quedã tñ ecclie dicũt ꝫ die. Credo. z ꝓ totã seq̃ntẽ hebdomadã q̃ renati assuerãt se in deũ tẽdere: z ea que de christo dicta sunt in euãgelio firmissime credere. Offertoriũ q̃z nõ ór. in q̃ significant ꝑmo silẽtia mulieꝝ. q̃ territe q̃si cũ silẽtio recesserũt a monumẽto ad qõ iuerãt: vt chrisma unguentũ offerrẽt. Scõo q̃ ipe venientes iuxta legis mãdatũ vngere corꝑ Jesu latenter venerũt ad sepulcꝝ. z ꝓtra illud in silentio steterũt timẽtes respõdere angelo vel custodibꝫ sepulcri. Earũ ergo more cantores silent. Tertio qz nõdũ surrexit qui det nobis qõ offerre possim⁹. Cantat aũt sanctus: sanct⁹: sanctus. qõ est angeloꝝ cãticũ quia angeli tanq̃ nil timentes in sepultura dñi z ei⁹ resurrectiõe quã nõ tacuerũt suuz habuerũt ministeriũ. In canone etiã. s. infra actionem fit mẽtio de renatis. Agnus dei nõ cantat. tum qz nondũ surrexit. q̃ ipe scirẽt qui in die resurrectiõis dixit discipulis suis Pax vobis. tũ qz discipuli tunc desperauerãt nec credebãt eum esse deũ q̃ redimeret israel. Unde Cleophas dixit. Nos sperabam⁹ q̃ ipe eẽt redẽptur⁹ isrl. q. d. iã nõ speram⁹: imo desperam⁹. Sed z mulieres q̃ venerũt ad monumẽtũ credẽtes corꝑ pus sublatũ eẽ nõ credebãt q̃ ipe peccata

mũdi tollere posset. Uñ t maria magdalena q̃ fuit magis sollicita audiuit a domio Noli me tãgere: nõdũ em̃ ascẽdi ad patrez meũ. subaudi: in corde tuo. i. nõdũ credis me esse eq̃lẽ patri. ergo nõ credis me posse tollere pcã mõi. In q̃busdã tñ ecclesijs ter õr Agn⁹ dei: sine dona nob pacẽ. Nõ dat etiã pax ĩ detestationẽ oscŭli Jude p̃ditoz. Et qz chr̃s q̃ ẽ vera pax nr̃a: nõduz pacẽ nũciauit. qz nõdũ surrexit q̃ in die resurrectõis aplis ait Pax vob. Uñ forte h̃ mod⁹ salutatiõis. s. pax vob: ab ep̃o ĩ p̃ncipio hui⁹ misse nõ õr. sed differt vt nouaz salutationẽ in die resurrectiõis sue p̃ls affectuosi⁹ amplectat. In aliq̃bz tñ ecclesijs pax dat. eo q̃ Glia ĩ excelsis cantat. Postcõmunio etiã nõ cantat. Primo ad notandũ q̃ nõ erãt tũc q̃ in fide chr̃i cõicarent. Secũdo qz baptizati nondũ cõicauerũt. sed in die pasce cõicare debẽt. Tertio qz nõdum surrexit q̃ nob dat qõ cõmunicem⁹. Quarto quia vespe q̃ sequunt vicẽ obtinẽt postcõmunionis. Quinto qz oñes tacuerunt in chr̃i comphẽsione t crucifixione. iõ cantores tacent. Cantoribz igit tacẽtibz sacerdos suũ implet officiũ. qz aplis de resurrectiõe dubitantibz t mulieribz timentibz t nil dicẽtibz chr̃us ip̃e p̃ suã gl̃iosam apparitionẽ q̃bz voluit fecit se manifestũ. Cõse q̃nter iter cenãdũ. i. dum sacerdos cõicat adiunct breuissime vespe. s. Laudate dominũ oẽs gẽtes. q̃ qsi nõ sũt vespe. qz sabbatũ etne q̃etis qõ p̃ h̃ sabbatũ figuratur nullã habet vespam. Fit etiã officiũ breue ꝓpter ip̃os neophicos q̃bz ea debẽt breuiter cãtari. maxime p̃mo die ne eis generet fastidiũ ex plixitate. Uñ sub vna collecta missa t vespere claudunt. ne forte si finita missa dicerent vespe: neophici non auditis vespis recederẽt credẽtes hĩe licentiã abeundi. Ul'iõ totũ officiũ sub vna oz̃one cõpletur. qm̃ sacrm̃ baptismi in chr̃i passiõe ꝓsumat. Uel iõ dies hec in missa nõ in vespera terminat. vt chr̃s q̃ nos morte redemit sine fine laudet q̃ est ĩ secula bñdictus In q̃busdã aũt eccl'ijs cantat psalm⁹ Laudate dñm. sine gl̃ia. qz filius q̃ est tertia p̃sona ĩ trinitate nondũ scit nob esse reddit⁹ Rursus inuitant neophici ad laudẽ dñi p̃ psalmũ illũ Laudate. t ipi se laudare respõdent dicẽtes q̃si vn⁹ hõ vl̃ p̃ se vel p̃ alios Magnificat ania mea dñm. Hoc sabbatum ꝓuilegiatũ est: quia ĩ eo fiũt ordines: catheczmini baptizant: cereus bñdicit. et plures lectiones leguntur.

De sancto die Pasce.

Equitur videre de festo paschali. de q̃ p̃mo aliqua generalia p̃mittemus. ꝑ q̃nt ꝓo de nocturno hui⁹ diei officio: post modũ de diurno aliq̃ supponem⁹. Sicdez tp̃s paschale significat tp̃s illõ qõ erit post diem iudicij: qñ vicz ad p̃tiam vite quaz p̃ Adã amisim⁹: deo ꝓpitiante regrediemur. q ꝓsideratõe põt dici h̃ tp̃us regressiõis. qõ tũ incipit ĩ octaua. In hac ãt die resurrexit dñs q̃ est mũdi p̃ma. t rediẽs ad caput est octaua: vt dicet in pemio septime partis. de q̃ dicit ĩ Paral. in titulis psalmoz. quã octanã sicut septẽ mũdi etates p̃cedũt. q̃z sex sunt viuẽtiũ t septima dormientiũ. sic t septẽ dies nostre recreatiõis hãc diẽ p̃cedũt. sic q̃z t septẽ dñice a Circũdederũt. vsq̃ ad Letare hierl'm p̃cesserũt. q̃s interposita dñice passiõis mẽoria hec dñica octaue etatis rep̃sentatiua sequit. in qua etiã rep̃sentat q̃ sicut octaua est eadẽ cũ p̃ma. sic restituet hõ in idip̃m t ad id ad qõ fuerat ꝓditus. imo supza p̃me originis reparabit dignitatẽ. t ꝓsequet corp̃is t anie felicissimã imortalitatẽ. Qualit dñs tribz diebus t tribz noctibz fuit in sepulcro. t qua hora resurrexit. t q̃ hora debz dici officiũ matutinũ. t q̃re hac die pasca celebrat dictũ est sub q̃nta feria cene dñi. t sub sabbato sctõ. Sane pasca grecũ nomẽ est: qõ hebraice õr phase. qõ latine trãsit⁹ interp̃tat ꝟm Bedã. Nõ g̃ õr pascha a passione: ex eo q̃ phasin grece õr pati latine. sed õr a trãsitu. Et hoc p̃mo ꝟm historiam. ex eo q̃ exterminator angel⁹ vidẽs sanguinẽ in foribz israelitaꝝ p̃transijt: nec eos p̃cussit. Tũc etiã p̃plus ex egypto trãsiuit. i. exiuit. tertiaq̃ die mare rubꝝ p̃transiuit. Secundo ꝟm allegoriã. qz ecclia hoc tempe trãsit p̃ baptismũ ab infidelitate ad fidẽ. Tertio ꝟm tropologiaz. qm̃ hoc tempe transimus p̃ contritiõem t ꝓfessiõem de vicijs ad virtutes: vt infra dicetur. Quarto ꝟm anagogem. qz nũc chr̃s transijt a mortalitate ad immortalitatem. t faciet nos etiã transire Uñ euãgelio. Cum vidisset Jesus: inquit quia venit eius hora vt transiret de h̃ mũ

do ad patrē ꝛc. Nomiam⁹ aūt hāc diē greco ꝛ nō hebraico vocabulo: licꝫ lingua hebrea dignior sit tanꝯ mater. Primo: ne in hoc videamur iudaizare. Secūdo ne in h imitemur q̄sdā hereticos dicētes euāgelium sine cerimonialibꝫ nō sufficere ad salutē. Item vtimur greco ꝛ nō latino vocabulo ꝓpter autoritatē. qm̄ greca lingua antichtus rhome ꝛ in italia tante fuit autoritatꝫ vt non solū dies solennes grecis nois nūcuparent: vt pasca: pentecosten: ipapanti: epiphania: verūetiā dignitates: vt apostolicus: patriarcha: archiepiscop⁹: episcop⁹ ꝛ hmōi. Isidor⁹ tñ dicit q̄ pascha vocabulum non grecū: sed hebreū est. Et Innocē. iij. dicit in q̄dā sermone q̄ pascha hebraice ōr a phase qđ est transit⁹. grece ꝥo a phasin quod est passio. Augustinus ōt q̄ hoc nomen pascha ꝙ diuinā dispositionē compactū est: et ex hoc nomine greco pasche: qđ passio interꝓtat: ꝛ ex hoc nois hebreo phase qđ transit⁹ interꝓtat. Nam hec duo cōueniūt in hoc nois pascha tam ꝟm significationē q̄ ꝟm vocē. Scdz significationē: qm̄ in passiōe chri eius fuit transitus. Un̄ merito hoc nomen habet intellectū vtriusq; nois. ꝛ est latinum. vt sic ex duabus linguis fiat tertia. s. latina. Et est hoc nomen pascha ꝓme declinatiōis ꝛ neutri generis qđ solū in trib⁹ grecis nois inuenit. s. pasca: manna: ꝛ māmona. Uel est tertie declinatiōis: vt dicat pascha tis. sicut dī phantasma. atis. Uocat ergo pasca ipsa dies resurrectiōis ꝛ etiā tps a dñica in ramispalmarū vsq; ad octauas pasce. quia in dñica ipsa inducebat agnus q̄ in q̄nta feria īmolari debebat. Uerūtñ ꝟm vulgi consuetudinē dñica in ramispalmaꝝ dicit pasca floridum. Feria sexta phase. hodierna ꝥo dies pascha. olim tamē ꝓprie dicebat pascha dies illa q̄ agnus īmolabat. Solennitas pasce antonomastice dī solennitas solēnitatū: eo q̄ ceteras solennitates hui⁹ solēnitatis nobilitas añcedit. et oēs dies dñici sūt octaue huius festi. vt dicet in pemto septime ꝓprie: ꝛ ī ea oīa leticie insignia ꝓponūtur. Templū q̄z mūdat ꝛ ornat in parietibꝫ qr in eis cortine ꝛ pallia extēdunt: et ī choro dorsalia ꝛ tapeta extēdunt: et banchalia disponunt. velamen etiā qđ erat ante crucem vel in altū dirigit vel remouet vt post altare ponit: ad notandū q̄ prius occulta modo sūt manifesta. Altare quoq; suis ornamentis decorat: vt in q̄busdam ecclesiis vexillis: q̄ significant victoriā iesu christi. crucibꝫ ꝛ aliis. de quo ꝛ de velaminibꝫ trium colorꝫ que hac die in tribꝫ lectiōibus ō altari remouent: et de triplici ornatu materialis tēpli: dictū est in ꝓma parte sub tit. de picturis. Ministri q̄z ad decorē huius solēnitatis se in balneis ꝓlauant: barbas et coronas tondent: capillos deponūt: vestes siue capas nigras deponūt ꝛ albas īduunt. que licꝫ ad decorem fiant: ad spūalez q̄z boiem referunt. Nō em̄ lauamur ad voluptatem: sed ad significationē: vt. s. ꝙ exteriorem lotionē corpis: interiorē anīe debere fieri ostendam⁹. Barbas ꝛ coronas tōdere: est superfluitates ꝛ vicia deponere. capillos super aures tondere: est q̄nq; sensus corpis ad seruiendū deo expeditos habere. Nigras vestes siue capas exuere: ē asperitatem penitētie deponere. Albas siue supellia induere: est stolam īmortalitatis firmiter expectare. Uł per vestem albā significamus stolam innocētie renatorꝫ. Uel ꝙ hoc repñtamus hodiernā apparitionē angelorꝫ q̄ in vestibꝫ albis apparuerūt. In hac sctā die nil qđ a sacerdote nō sit bñdictum comedere debem⁹. qr inimic⁹ noster nunc nos magis satagit supplātare. Unde in q̄busdam locis q̄cūq; comedi debēt: ad ecclīam portant: et in atrio vel in vestibulo ecclesie cum cruce ꝛ aqua benedicta et ī vestibꝫ sacris a sacerdote bñdicunt. Hinc est q̄ hodie agnus a sacerdote benedicit: ad repñtandū q̄ deus ꝙ Moysen ꝛ populum agnū comedi iussit in figurā iesu chri. cuius sanguīe oīa ꝓmogenita sibi de mundo redemit. et angelo in nocte illa oīa ꝓmogenita in egypto ꝓcutiēte: populū suuz seruauit agni sanguīe ꝓnotatū. Agn⁹ autē ꝟm rhomanū ordinē non ad altare: sed ad mēsam bñdicit. In q̄busdā etiā locis bñdicit lac ꝛ mel. in memoriā eius qđ dñs inq̄t patribꝫ nostrꝫ abrae: isaac: ꝛ iacob. Introducam vos in terrā fluentē lac ꝛ mel. Nullus debet etiā vnq̄ aliquid comedere nisi prius saltem signo crucis facto. Unde legit in dialogo Gregorij pape li. ij. ca. iiij. q̄ cū quedaz monialis iret ꝓ horā: lactucā sine bñdictione comedit. et simul demonē q̄ super eam erat suscepit: q̄ multuz illam vexauit. Nos quoq; vidimus in ciuitate Bononie puellā a duobus spiritibꝫ immūdis et malignis triennio vexatā. Cunq; a q̄daz

perito volẽte illos cum exorcismis ꝛ adiu
rationibꝫ ab hũano corpe pellere interroga
rent qualiter corpꝰ mlieꝛs intrassent: respõ
derunt q̃ sedebant in q̃dam malogranato
qđ ipa puella comederat, q̃ tandeꝫ virtute
adiurationũ nob̃ pñtibꝫ ab hũano corpore
recesserũt. In q̃busdaꝫ tñ locis hac die
ꝛ in alijs in natali plati cum suis clericꝭ lu
dunt vl̃ in claustrꝭ vel in domibꝫ ep̃alibus
ita vt etiã descẽdant ad ludũ pile: vel etiaꝫ
ad choreas ꝛ cãr: quod vocat libertas de
cembrica, qꝛ antiq̃r ꝓsuetudo fuit apũd gẽ
tiles q̃ ḃ mẽse seruꝰ pastores: ꝛ ancille: q̃
dam libertate fruerent, ꝛ cũ dñis suis do
minarent: et cum eis facerent festa ꝛ conui
uia post collectas messes, laudabilꝰ tñ est
a talibꝫ abstinere. In plerisq̃ etiam regiõi
bus mulieres scđa die post pasca ꝓberant
maritos suos, tertia ꝓo die mariti vxores
suas, sic ꝛ antiq̃r licebat seruis dños saltẽ
in crimie adulterij accusare impune. Hoc ãt
fit ad notandũ q̃ debent se inuicẽ corrige
re: ne alter ab alto hoc tpe exigat debitum
thori. Statutũ est em̃ q̃ cũ hac die cõica
re debeãt: tribꝫ p̃cedẽtibꝫ ꝛ tribꝫ vl̃ q̃nq̃ vl̃
septẽ seq̃ntibꝫ diebꝫ ab amplexibꝫ vacent,
qđ sumptũ est a dauid q̃ cũ pueris suis ac
ceptur panes ꝓpositõis: aut ad abimelech
sacerdotẽ: cõtinuim ab heri ꝛ nudiustertiꝰ
His tribꝫ diebꝫ ꝑmis solẽnit est feriandũ
In seq̃ntibꝫ ꝓo licet virꝭ ruralia opa q̃ ma
gis sunt necessaria exercere, sed femis ñ li
cet nere: nunq̃ autẽ choreas ducere, qꝛ ꝑm
Breg. Heliꝰ est fodere ꝛ arare q̃ choreas
ducere. Inde est q̃ hi singuli dies ꝑpa ba
bent rñloria, ceteri ꝓo in q̃busdã eccleſijs
mutuata. In alijs tñ bñt etiam vsq̃ in q̃n
tã ferã ꝓpria. Fiũt q̃z apud q̃sdam hoc tpe
aq̃ dimersiones: ne qꝛ hoies vigilauerũt
in q̃dragesima: in his sctis diebꝫ dormire
velint. Hoc q̃z notandũ est q̃ pasca nr̃m sp
debet fieri in die dñico, sic̃ statuit Pi⁹ pa
pa ꝛ etiã Victor papa, q̃ ꝑpt̃ hoc cõcilium
Palestinũ cõuocauit, ꝛz em̃ pri⁹ eodem die
celebrarẽt: qꝛ tñ q̃dã inde dubitabãt: ange
lus dñi ad corroborãdos illoꝝ alios appa
ruit in habitu pastorali Herme doctori: p̃
cipiẽs vt pascha sp in die dñico ab oĩbꝫ ce
lebrarẽt. Dñs tamẽ vere surrexit in die, vj
kal. aplis. Nã passus est, viij. die kal. apri
lis, vicz in die tali in q̃li cõcept est siue in
quali annũciatio virgini p angelũ facta est
put dictũ ẽ sub ti. de parasceue. Celebrari
etiam debet pasca in lunatiõe aplis: qm̃ in
Exodo p̃cepit dñs q̃ mẽsis ille ꝑm⁹ habe
rẽt: ꝛ agn⁹ die decimaq̃rta imolarẽt. Unde
Victor papa dicit q̃ pasca debet celebrari
post q̃rtadecimã die lunatiõis aplis: q̃ est
ꝑm⁹ mẽsis ẽm hebreos: vsq̃ i vicesimãpri
mã die eiusdẽ mẽsis. i. lunationis. Loquit
em̃ ibi de mẽse lunari: nõ de solari: qm̃ i il
la lunatiõe est sp pascha vsq̃ ad vicesimãp
mã diem, et vsq̃ ponit ibi inclusiue: qm̃ in
cludit ipsa vicesimapma dies. Vult q̃ dice
re Victor papa q̃ pascha nõ debet ẽsse in
fra decimãquartã diem lunatiõis aprilis,
nec post vicesimãprimã diem illi⁹. Si em̃
decimaq̃rta dies lunatiõis est in die dñica
ibi est pascha iudeoꝝ, ꝛ dñica seq̃nti est pa
scha nostꝝ, s. in vicesimaprima die. Et hec
lunatio quãdoq̃ incipit in martio, qđ ple
ne in fine octaue partꝭ dicẽt. Eccl̃ia tñ anti
quit celebrabat pascha cũ iudeis q̃rtadeci
ma luna ꝑmi mẽsis q̃cũq̃ die occurreret
Quẽ ritum sancti patres in Nicena syno
do phibuerunt: constituentes nõ solum lu
nã paschalẽ ꝛ mensem inq̃rere: sed etiã di
em dñice resurrectiõis obseruare. Et ideo
extenderunt pascha a q̃rtadecima luna vsq̃
ad vicesimãprimã: vt dictũ est, vt sic ꝛ dies
dominic⁹ nõ omitterẽt, et in die resurrecti
onis dñi pasca celebrarẽt. Et hoc pluribus
de causis. Primo: ne ecclesia videat iudai
zare ꝛ figuris iudaicꝭ adherere ꝛ in tempo
ribꝫ ꝛ annis confidere. Secundo quia die
dñica datum fuit mãna a domino, ꝑ qđ fi
gnificat eucharistia. i. panis angelorũ ha
bens in se omne delectamentũ et suauitatẽ
omnis saporis. Unde Exo. xvj. Die sexto
parent qđ inferãt vt sit duplũ q̃z inferre so
lebant per singulos dies, et hec est dies ve
neris, ꝛ ita die dñica datum est mãna. Ter
tio quia p̃ceptum est comedere agnũ cum
lactucis agrestibꝫ ꝛ in azymis sinceritatis
et veritatis. i. cum puro affectu ꝛ puro itel
lectu, hoc est in veritate. Ebristus ꝓo mor
tem nostrã destruxit moriendo: ꝛ vitam no
strã resurgẽdo repauit. Et ita patet q̃ i die
resurrectionis debem⁹ comedere agnũ, qꝛ
tũc incipit veritas nostre vite. Quarto nõ
celebrat pascha nostrũ cum iudeis: qui il
lud celebrãt decimaq̃rta luna, quia q̃uis
tunc imolatus fuerit agnus: tamen incipit
eius imolatio in seq̃nti die, quia tũc est tẽ
pus luctus: nec est tẽpus solẽnizandi. et iõ
eccl̃ia dimittit hoc vsq̃ ad tẽpus solennita

tis qꝛ debet fieri cū solēnitate sicut dictuꝫ est. Quinto qꝛ cū chr̃o vult ecclia celebrare pascha suū. Triplex em̃ pascha fecerūt iudi. Primū i rameſſe. qđ interp̃tat cōmotio tinee. Per ℔ significat p̃mū pascha. i. spūalis trāſitꝰ de vicijs ad ꝑtutes. Per tineā et peccatū intelligit. qꝛ sicut tinea ꝛsumit pannū imperceptibilit: sic petr̃ aiaꝫ. Qñ aūt peccatū cōmouet in nobis siue amouet p̃niam fit iſte trāſitꝰ. Scōm pascha fuit in ſina. qđ interp̃tat mensura. p qđ significat secūdū pascha spūale. ſ. transitꝰ de ꝑtute ad ꝑtutes p qđ restituit homini sua mēſura attingendi celestia. Iſte transitus fit qñ transimus de ꝑtute in ꝑtutem. Tūc em̃ accedit ad mensuram suā hō: qm̃ factꝰ est vt sit sociꝰ angelorꝫ. Primū pascha chr̃i nō potuit celebrare. qꝛ peccatū nō fecit: nec est inuentꝰ dolꝰ in ore eiꝰ. neq; scōm. qꝛ datꝰ fuit ei spūſſanctus nō ad mēſuram a tpe siue natiuitatis. Tertiū pascha factū fuit in galgala. qđ interp̃tat reuelatio. Iſtō pascha fit a nobis qñ trāſimꝰ de mōdo ad p̃iem siue de mōdo ad celū. z reuelant nobis oia q̄ modo credimꝰ. Hoc pascha celebrauit chr̃s p resurrectionem suā. qđ nos celebramꝰ post decimā q̄rtam lunā p̃mi mēſis post eq̄noctiū vernale qñ dies incipiūt maiores esse noctibꝰ: put dictū est sub sabbato scō. Sexta causa est qꝛ de p̃mo pascha vel scōo nō est gaudium multū: sed de tertio. Vñ. ij. Regū. xvij. ca. Nō gloriet accinctꝰ eque sicut discinctus. Septima. qꝛ ex iussione angeli monemur pascha in dñica celebrare: vt p̃missum est. Quare ℔ z cetera festa saluatoris p̃ter natale mutabilia sint: dictū ē sub natali. Qñ aūt debeat pascha annūciari dictū est sub ephia. Pꝛro ꝛsiderande sunt q̄dā buiꝰ paſcal tpis varietates. Sūt em̃ in eo tres septimane q̄ſi ꝑtijs vocabulis nuncupate Prima est paſcalis. Scōa ī albis. Tertia expectatiōis. Prima ōr sctificata ꝑter iustificationē anie. Vñ z qꝛ homies) baptiſmū sanctificati p totā septimanā illā vestē quā in baptiſmo ſuſceperūt deportāt. q̄ ſignificat p̃mā innocētie ſtolā. Scōa ōr ī albis. p̃mo qꝛ baptizati in ſabbato ſctō deponūt in ſabbato ī albis albas ſtolas seu veſtes q̄s in baptiſmo ſuſceperūt. Per albas q̄dem innuit q̄les ī p̃nti vita esse debeant. ſ. mūdi. z q̄lia deniq; ſint corpa ꝛcepturi. qꝛ sci brītudinē z gl̄iam poſſidebūt. put dictū est sub sabbato ſctō. Scōo qꝛ ℔ tpe illi q̄ baptizati ſunt in ſabbato ſancto z ab epō cōfirmati alias albas ſtolas portare vſq; ad aliud ſabbatū solēt. Cōmuniter tñ prior septimana vocat in albis ꝑter angelos q̄ in reſurrectiōe dñi in albis apparuerūt: vt p̃missum est. et qꝛ olim baptizati illis diebꝰ cādidis veſtibus vtebant vſq; ad ſabbatū in albis. Et ꝑt p̃missas etiā causas ōr ſabbatum in albis. Ul q̄a mos fuit antiq̄tus vt in ipſo ſabbato veſtes et toto deponerēt z albas induerēt. qđ nō fit ī ſabbato ſctō. Tertia septimana. ſ. que est post aſcēſionē ōr expectationis. quoniā repſentat illud tēpus quo apli expectauerūt aduēntū ſpūſſancti quibus dñs dixit. Manete in hac ciuitate z expectate vſq; dū induamini virtute ex alto. Prima aūt septimana non ꝑtendit niſi vſq; ad ſabbatū in albis excluſiue. et sic paſcha ſer. dies solū habet p octauis. Septimana ꝑo in albis incipit ſabbato in albis. et termiat in alio ſabbato. z sic durat p octo dies. Octaua ꝑo aſcēſionis cū deberet termiari in q̄nta feria aū pentecoſten ꝑtēdit vſq; ad pentecoſten. qꝛ ꝛ duo dies q̄ ſupſunt octaue aſcenſionis: poſſint inofficiari ad miſſam a dñica aūcedenti: tñ ad nocturnos nō haberēt inuitatoriū vel lectiones vel rñſoria: niſi ab aſcēſiōe dñi accipent. Vñ illi decē dies p vna octaua reputant. nec miꝫ: cum z totū tempus paſchale. p vna reputet octaua. et sil'r a natiuitate vſq; ad octauā ephie. De hoc dicet sub dñica post aſcenſionē. Tēpꝰ autē paſchale vſq; ad pentecoſtē vocat q̄nq̄geſima. quia continet q̄nquaginta dies. p qđ tēpus iubilei ſignificat. vt dicet sub pentecoſte. Duas em̃ q̄drageſimas celebramus cui numero addit decimꝰ nūerus: et fit q̄nquagenariꝰ. Primā ante paſcha. in q̄ labores z miſerie buiꝰ tpis ſignificant. Vñ tūc ieiunamꝰ z cantica leticie ſubticemꝰ. Secūdā post paſcha que ſignificat ſtatū eterne felicitatis. z in ea tēpus gl̄ie noſtre post hāc vitam repſentamꝰ. tunc em̃ ab omni labore q̄eſcemꝰ z in dei laude erimus. quare tunc cantica leticie multiplicamꝰ. et ianua penitentibꝰ aperit. quia nullius peccati imꝑpetrū erit. totum em̃ erit abſorptum a gloria: put in collecta huius diei haberur Et hoc dictum est in p̃mio huius partis Nec ieiunamꝰ. nec genua flectimus: imo ſtantes oramꝰ. Tum q̄a non erit p quo flectant. ſed domus dei gloria replebit. Tū

etiam vt libertatẽ quã nobis dñs resurgẽdo adquisiuit ꝓfiteamur. Tum qz mlieres ad monumentũ venientes non flexerũt genua. sed erecte inspexerũt in sepulcro. sicut dicit Ambro. in fine Luce. Tum quia ꝑm ipm Ambro. his ꝙnquaginta diebus ꝙb dñs nobiscũ fuit gaudendũ est. et iugis festiuitas est in eis tanq̃ sit dies dñica. Tũ etiam quia hoc tẽpus paschale significat octauã resurrectionis. in qua nec ieunabitur: nec genua flectent. sed ꝓfectũ gaudiuz omnib⁹ erit. In festiuitatibꝫ etiaz brẽ Natie z diebus dñicis z festiuis z in diebꝫ pẽtecostes: nisi in ꝓsentia corꝑis z sanguinis christi genua flectenda nõ sunt. De hoc in quinta parte sub ti. de prima dictum est. et sub sabbato post pentecostẽ dicet. Genua em̃ in ecclesia flectere cordis contritionez significat. Et est notandũ ꝙ in genuflexiõibus vtendũ est oratione dñica. Uel orõne quã Augustin⁹ scripsit seu approbauit. s. Deus ꝓpitius esto mihi peccatori vel peccatrici. Uel illa quã quidã sanctus beremita composuit z docuit thaidem meretricẽ: docẽs illam quotidie genua flectere. et in terra discumbere: oculos sursum nõ attollere z dicere Qui me plasmasti miſere mei Leterũ festiuitas paschalis hebdomadaria est. prout in ti. sequenti dicet. In paschali septimana salutare nos ad inuicem hoc modo debemus. scz Resurrexit dñs. z salutatus debet respõdere: deo gratias. vel: et apparuit simoni. et postea debem⁹ dare oscu lum ad inuicẽ: in signũ pacis z charitatis. vsus tamẽ hoc non habet. Rhoman⁹ tamẽ pontifex hac die missam celebraturus: cardinales: ꝓlatos: notarios: z familiares suos: hoc modo salutat z osculat. et etiã oẽs ꝑmissi se inuicẽ hoc modo salutant z osculant. Salutans enim dicit. Surrexit dñs vere. Salutatus z osculatus respõdet. Et apparuit simoni.

Equit videre de nocturno officio huius diei. Incipit aũt ecclia inuitatoriuz Alleluia. surrexit dñs ꝓpe. quinti toni. ꝓpter ꝙnqz apparitiões domini in illa die: que dicte sunt in quarta parte sub ti. de salutatione ad populũ. vel ꝓpt quinqz sensuũ reparationẽ que fit per resurrectionẽ. In ꝙbusdã tñ ecclijs dr inuitatoriũ cum triplici alla: z septimi toni ꝓpter ꝙdẽ que dak in resurrectõe. Apoc. xiij. Amodo iã dicit spũs vt requescãt a laboribꝫ suis. Et indigem⁹ inuitatorio. qz vie sion lugẽt eo ꝙ nõ sunt q̃ veniant ad solẽnitatẽ. Hymnus aũt nõ dr in ꝙbusdaz ecclesijs. qz in resurrectiõe nõ cãtabim⁹ hymnos hmõi. sz in plateis hierlm cantabim⁹ alla. vt hr̃ ca. penul. Tobie. Sed loco hymni cãtak alla ꝓpter spem quã habemus de gloria resurrectiõe. Alie ꝙo eccle cantant hymnũ. qz sp laudãdus est deus. et cantãt illũ ad tertiaz sub duplici cãtu. vicz vnũ versum sub vno cantu z aliũ ꝙsum eiusdẽ hymni sub alio. et vnũ altiori voce q̃ aliũ. ad significandum duplicẽ stolã glie quã chris assũpsit. s. corꝑoris z aiẽ. Quia ꝙo virtute trinitatis in q̃ est ꝓfectio/facta ẽ resurrectio: ideo dicunt tres lectiões. Tũ qz soror nr̃a puula est: et vbera nõ habet. Tum qz baptizati nõ indigent labore q̃si modo geniti ifantes. de qb⁹ in seq̃nti tractatu dicet. Hac etiã die z hoc tpe cantant tres psalmi cũ tribus antiphonis. Obseruak aũt ido iste ternari⁹ nũerus ꝓmo qz parcit hoibꝫ ꝓpt precedens ieiuniũ attritz. Scdo ne neophici multitudie onerent: vt ꝑmissuz est. Tertio ꝓpter triduanã dñi sepulturã q̃ precessit dñicã resurrectionẽ. Quarto ad notandũ ꝙ tria q̃ dñs ꝑm Lucam ꝑmisit in hoc seculo perficere. scz demones eiicere: sanitatẽ ꝓficere: z tertia die cõsummari: in resurrectiõe ꝓsũmata sunt. Primũ opat⁹ est dñs cum fecit vt relicta creatura redirem⁹ ad creatorẽ. Secundũ: cũ ꝓ fidem nos sibi tanq̃ mẽbra capiti vniuit vt de ei⁹ spũ viueremus. Tertiũ cũ in hoc cõfirmauit nos ne laberemur. vl cõsũmatio est nr̃a resurrectio. Hec etiã in nostra cõuersione apparent. Eiciunt em̃ a nobis demones ꝓ exorcismos. sanamur ꝓ catheciſmũ. et consũmamur ꝓ baptismũ z ꝓfirmationẽ. Primũ notak in ꝑmo psalmo et sua antipha. vbi dr: Et cõsiliũ meũ nõ ẽ cum impijs. In quo psalmo ostẽdit ꝙd vitare debeat q̃s ad hoc ꝙ sit beat⁹. s. nõ ire in cõsiliũ impioꝝ. z. et ꝙd facere debeat. s. habere voluntatẽ dñi in corde: et in ea die et nocte meditari. Primus q̃ psalm⁹ cũ antiphona sua monstrat impios. i. demones eiici a cõsilio filij dei. In hac demonũ eiectione fit qđ dñs in euangelio Joãnis dr. Nunc iudiciũ est mũdi. nunc princeps huius mundi eiicietur foras. Hoc iudiciũ est discretio qua fideles ꝓ fidem sepantur ab impijs demonibus. quod iudicium factũ est in multis milibus credentium. Sed in

hoc iudicio impij, i. i impietate psecerãtes nõ resurgũt, sed bi q̃ p fidẽ chr̃o vniunt. Et ℞ ẽ scõm qđ notat i scdo psalmo z sua antiphona vbi dr. Postulani piem meũ alla dedit mihi gẽtes alla, i hereditatẽ sibi alla Hoc factũ ẽ cũ fideles p fidẽ ei tanq̃ capiti vniti sũt, vt p ipm ad modũ hereditatis fructificẽt. Vñ i psalmo irridẽdo dr. Quare fremuerũt gẽtes zc. dicẽtes, Dirũpam⁹ vincula eor̃ z pjciam⁹ a nob ingum ipor̃. Stulte dicũt. Qui habitat i cel irridebit eos zc. Et chr̃s dr. Ego ãt ps̃tut⁹ sum rex ab eo qui dicit, Postula a me z dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã zc. Et aduerte qz i antiphona dr: dedi, z in psalmo: dabo, vt i antiphona ostendat impletũ esse qđ in psalmo est pmissũ. Tertiũ notat in tertio psalmo z in sua antiphona, in q̃ tãgit pslũmatõ quã dñs pmisit se pfecturũ in tertia die vbi dr. Ego dormiui z somnũ cepi zc. Hoc ei licez de passiõe z morte z resurrectione salvatoris intelligat, moraliter tamẽ ꝓuenienter intelligit de eo q̃ diu i peccato dormiuit z tandẽ p dei adiutoriũ surrexit. Quinto etiam põt dici q̃ qz p opa istor̃ trũ dierum fiunt catheecumini membra chr̃i, s. per exorcizatiõem p abrenũciatiõem diaboli, p fidem q̃ vnitas in eis pficit, z p impositiõnẽ man⁹ episcopor̃, siue resurrectionẽ domini, q̃ est iustificatio nostra, ideo ꝓpt hanc iustificationẽ canim⁹ tres antiphonas in nocte resurrectiõis. Prima diuungit nos ab impijs. Secunda cõiungit nos capiti christo. Tertia facit nos resurgere ꝓpt iustificationẽ. Sexto etiaz potest dici q̃ per tres psalmos tria tempa significant. Tres antiphone cantant in quibꝫ patriarche: p phete z apostoli significant. Tres lectões legunt: quia lex psalmi z ꝓphetie resurrectionẽ domini pfitent. Tria responsoria subsequunt, quia tres ordines, s. Noe Job et Daniel chr̃i resurrectiõe saluant. Singul responsorijs Gloria patri subiungit in qui busdam ecclesijs quia trinitas ab omnib ordinib collaudat. In quibusdam ꝓ nõ nisi vnum Gloria tribꝫ responsorijs ꝑm generalem cõsuetudinem cõtinuat, ad notãdum q̃ in trinitate vnũ deũ glorificamus Septimo ternarium in omnibꝫ freq̃ntamus ꝓpter sacramentuz baptismi in trium personarũ nomine celebrati. Qctauo paucitate vtimur lectionũ ꝓpter paucitatem q̃ tũc aderat pdicator̃. Nam apli erãt in numero pauci, metu iudeor̃ muti, de morte dñi mesti, de audita resurrectiõe q̃si deliri. Qua paucitate volunt vti q̃daz vsq̃ in pẽtecostes qñ facti sunt pdicatores nũero plures: z spũsctõ feruentiores: vt iã dicek. Alij ꝓ solennitatẽ pot⁹ attrẽdẽtes integr̃ z solennẽ seruãt numerũ, quia etsi apostoli muti fuerũt: tñ alloq̃uz angelor̃ z frequẽs visitatio dñi non defuerũt. Quare in sequenti hebdomada cãtak trẽs vna antiphona cũ tribus psalmis: in seq̃nti titulo dicetur.

Sane tertio responsorio cũ Gl'ia patri decãtato: cũ cereis z solẽni pcessiõe de choro ad aliquẽ locũ tẽdim⁹: vbi sepulcrũ imaginariũ coaptak: et vbi introducunt psone sub forma z habitu mulier̃ z duor̃ discipulor̃, s. Joannis z Petri q̃ ad sepulcr̃ chr̃m q̃rẽtes venerũt, et q̃dã alie psone in personis z forma angelor̃ q̃ chr̃m a mortuis resurrexisse dixerũt, in pslonis q̃r̃ recte cantari põt illa scda rñsorij ꝓmi pticula, Nolite timere zc. vsq̃ in finẽ rñsorij. Tũc redeunt ad chor̃ q̃si fratribꝫ referẽtes q̃ viderunt z audierunt, et vn⁹ redit citi⁹ alio, sicut Joannes cucurrit citi⁹ petro. In pslonis q̃r̃ cõuenienter cantak illud respõsorij Lõgratulamini, sine ꝑsu. Sic̃ aũt hñt ꝑsus de hac repñtatione compositos: lz nõ autẽticos: non improbam⁹. Tunc chorus audita resurrectione chr̃i prũpit in vocem altisone cantans, Te deũ laudam⁹. Quidã ꝓ hãc repñtationẽ faciũt anteq̃ maturinũ inchoent. Sed hic est ꝓprior locus, eoq̃ Te deũ laudam⁹ exꝓmit horã qua dñs resurrexit. Quidã etiam eam faciũt ad missam, cũ dr sequẽtia illa Victime paschali laudes, cum dr ꝑsus, Dic nobis, et seq̃ntes. Ad hec in die nr̃am resurrectionẽ repñtamus qua christo cõsurreximus, et idõ de die dicim⁹ Hec dies quã fecit dñs zc. Et in nocte sepulturã qua ei cõsepulti sum⁹, et ideo illud nõ dicim⁹ de nocte. Vñ dr apls, Cõsepulti sum⁹ cum illo p baptismũ in morte. Trina etenim immersio in aq̃ baptismi triduanam dñi sepulturã repsentat. Ille q̃dẽ cõsepultus est chr̃o qui peccare q̃escit, ille cõsurrexit cum chr̃o q̃ celestibꝫ intendit. Et aduerte: qz in duabꝫ ꝑcedentibꝫ noctibꝫ triduanã dñi sepulturã repsentamus: ꝑm q̃ dñs latuit in sepulcro, vnde tũc alla nõ dicim⁹ In hac ꝓ nocte sepulturam dñi repsentamus: in eoq̃ chr̃o consepulti sumus, et ꝓpter ℞ alleluia cantam⁹, quia chr̃o consepe

liri gaudiũ est nobis. Ad ꝑmã ꝓo nõ ỏr hymn⁹ ꝓpter rõnem in sexta parte sub ti.ỏ nocturnis assignatam.nec Quicũq; valt. Quidã tñ dicũt psalmũ Cõfitemini.sicut z in seqnti ti.dicet. Nõ fiũt etiã petitiones: obsecratões z postulatiões.qz ỏr dñs. In die illa nõ rogabitis me q̃q̃. Et qz cũ glorificati resurreterim⁹ nõ indigebim⁹ istis. Nõ g̃ dicunt preces:qz vbi nõ erit miseria nõ erit petẽda misẽia. Ubi nõ erit tentatio:nõ erit dicendũ libera nos a malo. Nõ dicit etiã caplm.qõ est refectio.ne post lõgam psalmodiã homo tedio afficiat. Confortat em̃ fessos sicut electuariũ membra. Tũ qz ibi nullũ erit tediũ. Tũ qz in ℟ officio breuis est psalmodia. Et qm̃ caplm in horis nõ dicit ideo nec responsoriũ debet dici.quod respondet capitulo siue lectioni In missa tamẽ dicit quia respõdet epistole z in laudibo.quia semp respondet lectiõibo z dicit tũc caplm Cbristus resurgens .ad Rhoma.vj.ca. De vesperis in sequenti titulo dicetur.

Unc de diurno officio videam⁹

n Etq̃dem hac die fit statio apõsanctã Mariã maiorẽ.quia cũ beat⁹ Gregori⁹ hac die ibi celebraret:z Pax domini pnũciaret.angel⁹ dñi alta voce respõdit Et cum spũ tuo. Et ꝓpter ℟ cũ papa ibi hac die celebrãs ỏr Pax dñi:in testimoniũ huius miraculi nihil sibi respondet. Leterũ añ missam fit pcessio qõ ex euãgelij auctoritate extrahit eo q̃ angeli dixerũt mulieribo. Ite dicite discipulis qz p̃cedet vos in galileam. Et dñs ad eas. Nunciate fratribo meis vt eant in galileam:ibi me videbitis. Hec ergo significat pcessionẽ apl̃oꝝ vt viderent dominũ in galileam euntium Rursus galilea trãsmigratio interp̃tatur. In galileam ire fuit de iudeis ad gentes transire. De q̃ trãsmigratiõe postea dixit. Euntes docete oẽs gẽtes:baptizãtes eos in nomine patris z filij z spũssancti. In significationẽ g̃ huius transmigratiõis bodie solennẽ agim⁹ pcessiõem.siue in signuz q̃ nos oportet de viciis trãsmigrare ad ꝑtutes siue pficisci de ꝑtute in ꝑtutem.ad ℟ vt videre dñm mereamur.quod fit specialiter in baptismo.z iõ in significationẽ baptismi nos z loca nostra aqua bñdicta aspgimus cantãtes Uidi aquã. Aliis ꝓo temporibo cantat Asperges me dñe. Ueruntamen nec bodie nec in pentecoste aq̃ benedicit.que latius psecuti fuimus in quarta parte sub ti.de aque bñdicte aspsiõe. Ab hac pcessione oẽs pcessiones dñicales p annũ originẽ traxerunt:vt videamus dñm in galilea.i. in trãsmigratione de viciis ad ꝑtutes Dies em̃ dñica est dies resurrectionis:natiuitatis: z spũssctĩ missiõis.et ĩ oĩbus de nouo dũtaxat est testamẽto cãtandum. De pcessione dictum est in q̃rta parte sub tit.de accessu põtifĩc; ad altare. Sz ad q̃d dictum fuit apl̃is vt irent in galileã ad videndũ dñm:put legit in MatthEo: cum eadẽ die cum viderint in hierlm: Respõdeo.hoc ỏr maxime ꝓpter allegoriã: licz ad lr̃am factum sit. Allegorice em̃ trãsmigratio illa significat trãsmigrationẽ de iudeis ad gentes:in q̃ maxie videt chr̃is.qa in hoc maxime apparet chr̃i deitas q̃ tot⁹ mundus ad p̃dicatiõem famuloꝝ chr̃i credidit. Dixerũt em̃ apl̃i iudeis. Quia ꝑbuz dei repulistis z vos indignos fecistis vite eterne:ecce cõuertimur ad gentes. In hac pcessione pcedũt luminaria: vt illud euangelicũ impleat ĩ nobis. Sint lumbi vestri p̃cincti z lucerne ardentes in manibo vris Crux etiã p̃cedit:vt carnẽ nostrã crucifigamus cũ viciis z ꝯupiscẽtiis. Et post cruces z vexilla q̃ sunt victorie Jesu chr̃i insignia:sequunt sacerdotes dealbati exultantes in laudes resurrectiõis:q̃ p̃cedũt cũ tacita apl̃i seqnt; expectatiõe: vt p distinctas et morosas expectatiões:corpaliter illõ ꝓbeticũ qõ tũc cãtat impleri videat. Cũ iocunditate exibitis z cũ gaudio ducemi. Nam montes z colles exiliẽt expectãtes vos cũ gaudio. Itẽ in ea maior sacerdos precedit. qz dixit dñs :p̃cedã vos in Galileã. Itẽ in ea nihil resonet qõ sit veter; bistorie. sz ea solũ cãtant q̃ gl'am ꝓsonẽt euãgelij. Int̃ q̃ illud p̃sertim in q̃busdã ecclesiis admittit. Uirtute mag̃ reddebãt apl̃i testimoniũ resurrectiõis iesu chr̃i. Quia sic̃ dixim⁹ in galilea trãsmigratio: ẽ apl̃oꝝ p̃dicatio. Cum aũt vẽtũ est ad mediuz tẽpli:vtriusq; sexus pp̃lo circũstãte:tot; viribo chor⁹ in vocem exultatiõis erũpit antipham cãtãs Sedit angelus.q̃ exprmit quid apl̃i docuerũt aut docere debuerũt.s.chr̃m viuere. Et ẽ tot; viribus ꝯcinẽdũ z in auditũ circũstãtiũm efferẽdũ.qz quẽ q̃rit; vivit:z vita hominũ cũ eo surrexit Ut hodierna pcessio illõ nobis recolit.qz rex gl'ie cũ exercitu redẽptoꝝ ỏ ifernalibo claustr; ad celestia regñ migrauit

Post pcessionē sequit missa. ꝛ incipit hō
tēpꝰ loco magni pceptoris. i. cḥi. Resur
rexi ꝛ adhuc tecū sum. Post quē cāt chō
rus ad significādū q ad cḥi silitudinē alīꝰ
scī q erūt in patria deū laudabunt. Qō ꝙ
sequit: et adhuc tecū sum. in ḥ notat eterni
tas in qua sp est cū pīe. Tām ergo hac
die in pſona cḥi Resurrexi ⁊c. sed nūc illō
dicet in pſona nr̄a: qñ resurgētes ibimꝰ de
hac mortalitate ad imortalitatē. qō signi
ficat in hoc qō dicet in euangelio. Et trāsi
ens ministrabit eis. Ministrabit eñ nob
cibum spūalem seipsum. sicut iudeis dedit
mānā in deserto. Potest etiā dici q dñs p
ozā ꝓphetā dirigens sermonē ad patrem
ait. Resurrexi ⁊ adhuc ⁊c. In q tria notat.
scz suam gliosam resurrectionē: et patris
in passione. prectionē: et cognitionē eiꝰ per
scientie sue dilatationē per orbem. Resur
rectionē eius notat: cum dicit. Resurrexi
et adhuc tecū sum ⁊c. q̄si d. Non est ita sic
cut iudeus cogitauit: q a te oīno sim dere
lictus ⁊ abiectus tanq̄ imundus. Uñ de
ridēdo dicebat iudeꝰ: Si filiꝰ dei est libe
ret eum. quasi diceret. Nō liberabit eū. q
de eo nō curat. Protectionē patr̄ in passi
one notat cū ōt. Posuisti sup me manū tu
am. q̄si d. Protexisti me: nō a passiōe: sz ab
eo quod iudei intēdebāt. vicz ab extinctōe
nominis mei ad quā intendebāt. Unde dice
bant. Si dimittimꝰ eum sic oēs crēdēt in
eum. Sed in hoc q me occiderūt: hoc qō
ipſi timebant consecutum est. Nā ego qui
sum granum frumēti cadens in terrā mul
tum fructum attuli: ⁊ tam de isto q̄ de illo
ꝓmo laudādus est pater. Unde pꝰ vtrūq;
cantat alleluia. Scientie patris dilatatio
nē notat cum dicit. Mirabilis facta ē ⁊c.
q̄si d. Et hoc cognitio tua pī nō tm̄ ad iu
deos sed etiā ad gētes dilatata est. Nā pri
us tm̄ in gēte iudeoꝝ cognoscebar̄. iuxta
illud. Notꝰ in iudea deꝰ ⁊c. Et q ab vtro
q̄ ꝓlo cognoscer̄: ab vtroq; tibi laus of
ferī. et idcirco duplex alla sequitur. ⁊ ad id
ꝙtinet ꝓlus. Dñe ꝓbasti me ⁊c. sessionē me
am. i. būlitatē in passiōe. et resurrectionez
meā. i. gliam meā in resurrectiōe. In q̄bus
da tñ eccleſijs tacet ꝓbū illō: sessionē. ⁊ so
lū ōt: resurrectionez meā. Potest tñ vtrūq;
dici. q qō duplex cḥi natiuitas designat.
Sequit hymnꝰ trinitatī. s. Glia patri. qui
in ꝓcedētibo diebo ītermissus fuit ꝓp ignō
miniā illatā trinitati in tertia pſona. scz in
filio. Nunc aūt q: sublata est ignominia il
la: hymnꝰ ille cāt. Hec q̄tā in q̄busdā ec
cleſijs per cereos representant: vbi tres ce
reī ante altare ardere ꝙsueuerūt. sed in tri
bus diebo ante pascha non ardent nisi duo:
in signū q tertia pſona sublata est. hac ꝙ
die tertius cereꝰ reaccēdit: in signuz q ipsa
cḥi pſona gliose reddit nobis. Post ḥ di
cit collectā in qua ostēdit quis sit resurre
ctionis ⁊ mortis effectꝰ: qm̄ aptio ianue re
gni celestis ē effectꝰ. Qualiter aūt illā ianuā
intrare debeamꝰ ōr in epla q̄ est. j. ad Cor.
v. scz Expurgate vetꝰ fermentuz. i. abūcite
veruſtatem a vobis. et hoc est ire in galile
am. i. de vicijs ad ꝓtutem. et de virtute in
virtutē. sicut estis azymi. i. esse debetis. vl
estis azymi p baptismū. Et eñ pascha nostr̄
imolatꝰ est cḥs. q̄li d. coctus est agnus et
paratus. Itaq; epulemur. Et determinat
quis sit agnus: cū dicit cḥristus. Cḥs eñ
est pascha nostr̄. i. agnus paschalis ⁊ festū pa
schale. Alia etiam ōne ipse est pascha. quia p
ipm ⁊ ab ipso ⁊ ad ipsum est nobis transi
tus ꝓdictus. Non in fermento veteri neq;
in fermento malicie. i. male voluntatis: et
nequtie. i. praue intelligētie. nequam eñ est
qui de deo male itelligit. sed in azymis sin
ceritatis ⁊ veritatis. i. in accēso affectu et
purificato intellectu. vel in sinceritate cha
ritatꝰ ⁊ puritate fidei. Sed etiā plus dicit
veritas q̄ fides. cōpbendit eñ sapiētiaz
⁊ intelligentiā. Sed videt lra epistole in se
contraria. Si eñ sumꝰ azymi. i. sine fermē
to: quō expurgabimꝰ vetus fermentū. quō
etiam ōr: vt sitis noua cōspersio. videt eñ
dicere: vt sitis azymi sicut estis azymi. Nā
noua cōspsio nihil aliud ē q̄ farina aq̄ con
sperſa. i. pasta nondū fermentata. Sed est
notandū q duobus modis dicit quis pec
care. s. peccato ꝓprio vl peccato alieno cui
consentit. Erant eñ illi quibo loq̄bat apl's
azymi. i. sine ꝓprij peccati fermēto. sed erāt
alieno peccato infecti dum nō reprehende
bant illum cum possent qui patri suo ꝓpri
am nouercā abstulerat: qui inter eos erat.
Unde ōr eis. Expurgate vetus fermentū
id est abūcite illū a vobis p excōicatiōem:
vt sitis noua conspersio. id est sine fermen
to alieni peccati Sequit graduale quo
vtitur eccleſia propter nos: qui non habe
mus adhuc nisi resurrectionem anime. et
expectamus resurrectionem corporis. scz
Hec dies quaz fecit dominus exultemus

et letemur in ea, quia exultando ꝛ letando itur in paradisum, sed cũ labore ꝛ angustia et cũ maxima afflictiõe itur in infernũ. qz nõ est pax impijs dicit dñs, sz bonis est iocũditas pax ꝛ reqes maxima ꝓpter spem gloriose resurrectiõis. Cantat aũt gradnale sz sit lucr⁹ laborantiũ ꝓpter baptizatos q̃ arripuerũt laborẽ militie: vt pueniant ad alleluia eterne leticie. Grandis em̃ labor eis supest vt ꝓtem habeant in secunda resurrectione. Et est sciendũ q̃ est dies tpis. Vñ Hodie si voce eius audieritis. i. si in tpe q̃ viuitis. Et est dies eternitat⁹. Vñ. Melior ẽ dies vna in atrijs tuis sup milia. Hãc diẽ hodierna festiuitas inchoat, et ideo recte demõstratiue dr Hec dies quam fe. cẽ. Et hodie resurrexit dñs. Sz hec dies dũ est in aurora vel in ascensu vocat dies salutis ꝛ gre. Cũ fuerit in meridie vocabit dies eternitat⁹ ꝛ glorie. Hec dies declinum nõ sentit, et ideo solẽnitas ista vesper⁹ non habet: vt dicet in titulo seqnti, postmodũ sequit Alleluia cantus q̃dem angelic⁹, sz Pasca nostr⁹ imolat⁹ est chr̃s. j. Cor. v. ca. quia ipe est panis angelor⁹, ꝛ in quẽ desiderant angeli ꝓspicere: etiã inqntũ est hõ. q̃si diceret, Laudate dñm deũ: qz pasca nostrũ imolatus est chr̃s. Deinde sequit euãgeliũ Marci. xvj. ca. q̃ habet figuraz leonis, qz ꝛ chr̃s fuit leo in resurgendo, et q̃a fm ordinẽ legunt euãgelia: put in seqnti titu. dicet. Est aũt euãgeliũ, Maria magdalena ꝛ maria iacobi ꝛ salome emerunt aromata ꝛc. Silr oportet nos emere aromata bone volũtat⁹. Esa. Venite ꝛ absq; argẽto ꝛ absq; vlla cõmutatiõe emite vinũ et lac. i. aromata ꝓtutũ q̃a vngit deus, q̃a delitie sunt ei esse cũ filijs hoim. Et sequit ibi q̃ angelus apparuit mulieribꝫ in vestibus albis. Sed in euãgelio Matthei qñ legit i vigilia dr q̃ aspect⁹ ei⁹ erat sicut fulgur: ꝛ vestimenta ei⁹ sic nix. Et ꝓ hoc notat sic dr Bre. q̃ dñs in iudicio terribilis apparebit reprobis: ꝛ blãdus iust⁹; vna facie Hoc em̃ erit ex diuersitate ꝓsciã. Quia q̃ blãdus appebit iust⁹: ideo ne nimis de resurrectiõe exultemus: sequit in offertorio Terra tremuit ꝛ quieuit. In postcõmuniõe que sicut ꝛ alla sumit de epla: hortat eccle sia filios suos: vt cũ fide veniãt ad cõiones dicẽs. Pasca nostr⁹ imolat⁹ ꝛc. Aliũt q̃daꝫ q̃ illo qñ dr in introitu Resurrexi, vox est ꝑsonsi ad ꝑsonsam cã de morte sua in pñti tpe eõsolant⁹: cui spõsa rñdet. Posuisti ꝛc. Vel est vox gener⁹ humani quod in adam cecidit ꝛ ꝓ chr̃m resurrexit. Cetera sunt cõcent⁹ angelor⁹ ꝛ hoim de chr̃i resurrectiõe gaudentium.

De septem diebus post pascha

Ec pria septima

b na pascalis tpis sz cõiter vocat septimana in albis: tamẽ sequẽs magis ꝓprie vocat in albis ꝓpter causas in pcedẽti titulo positas. Et hec est cõmunis huic tẽpori ꝛ pcedẽti. Est em̃ tota de septuagesima que terminat in sabbato in albis Inde est q̃ tract⁹ in sabbato pascali ꝛ graduale ꝓ totã iꝑaz hebdomadã dr, qñ labore signific. Alleluia ꝓ ꝛ cetera cantica leticie cantant: vt dictũ est sub dñica septuagesime, et hoc ꝓpter tempus regressionis: quod incipit fm quosdam in pasca: put ibi dictũ est. Isti ergo septez dies computant cum septuagesima, quia hec septimana est septima a quadragesima. ꝓ quaz idem significat quod per septuagesimã. in cuius septima decade filij israel acceperũt licentiã redeũdi, et iã q̃si liberi erãt, ideoq; diebus istis cantica leticie cãtant. Dnr omnes isti dies septem: sunt quasi vna dies dñica. Unde semp cantat in eis Hec dies quam fecit ꝛc. Et in pfatiõe dicit Te q̃dem dñe oĩ tpe, sed in hũ potissimũ die glorifi. ꝛc. Et in eis semp agit de resurrectiõe ad ostendendũ q̃ per septem dona spũssancti venitur ad veram resurrectionẽ, vl postius quia in tota vita ista que per septẽ dies currit: debemus anhelare ad gloriã resurrectionis quantũ possum⁹. Sic ꝛ pasca in veteri testamẽto ꝓ septẽ dies celebrabat. ꝛ scenophegia. i. fixio tabernaculor̃. Quecũq; em̃ hac die facimus ideo facere debemus vt in celo tabernacula nra figamus: quod erit ꝓ gliam imortalitat⁹, vt ille q̃ crucifixus est ostẽdat nobis suã deitatem: cum dr in officio nocturno, Ego sum qui sum. Et cũ dicit se esse illũ q̃ dixit Do ysi. Qui est misit me ad vos. Exo. iij. Siq̃dem pasca est hebdomadaria festiuitas. qz qualibet die hebdomade mutant officia. In veteri em̃ testamẽto tres habuerũt hebdomadarias festiuitates. s. pascha et pentecosten, quas etiam nos habemus: sz ad aliud q̃z illi habuerunt, ꝛ scenophegiã quã non habem⁹ nisi qnodã modo: vt dicet in

proemio septime partis. Quidã ꝓpterea dixerunt q̃ festũ Pentecostes nõ fuit in veteri testamẽto festũ hebdomadale. Et q̃ in nouo testamẽto habet septẽ officia ꝓpter septẽ spũs sancti dona. nõ q̃ sit festũ hebdomadale: ꝺa tres vltimi dies nõ habent oĩno ꝓpria officia. Ad hoc notãdum est q̃ cũ in vrbe rhomana esset magna aeris pestilẽtia: beatus Gregoriꝰ in tpe paschali ordinauit vt imago beate ꝑginis que in eccĩa scte Marie maioris ꝺuak: quã btus Lucas pinxisse dicit: z eidẽ virgini simillima ꝓbibet/ processionaliter portarek: et dũ aũ ꝓcessionem reuerẽter portarek: ecce tota aeris infectio z turbulentia cedebat imagini: fugiẽs aciem ferre nõ posset. sic q̃ post imaginẽ mira serenitas remanebat. tũc aũt iuxta imaginẽ audite dicunk tres voces angelorꝫ canentiũ. Regina celi letare alla. quia quem meruisti portare alla. resurrexit sicut dixit alla. Statimq; btus Gregorius adiunxit Ora ꝓ nobis deum rogam⁹ alla. Que antiphona ideo ꝺ tpe freq̃ntak. Et tũc Gregorius vidit sup̃ castꝝ crescẽtũ angelũ dñi q̃ gladiũ cruentatũ tergẽs: in vaginã repone bat. Intellexit g̃ Gregoriꝰ q̃ pestis illa cessasset. qõ z factũ est. Ubi castꝝ illud extinde castrũ sancti angeli vocatum est. Premissa imago in eccĩa btẽ Marie maioris in vrbe sup̃ limẽ baptisterũ seruak. quã rhomani reginã vocant. Per hos aũt septẽ dies tres tm̃ dicunk psalmi sicut z ĩ dñica resurrectiõis. In hoc tũ interest ꝑm aliqs eccl̃ias. q̃ tunc dicunk cum tribꝰ antiphonis In bis ꝓ die cum vna sola. Siq̃dẽ iõ tres psalmi ꝓ bos septẽ dies baptismales dicunk. ꝺa q̃ pure baptizank septẽ spũs sancti dona suscipiũt: que ꝓ bos septẽ dies signank. Suscipiũt etiã tres ꝑtutes. s. fidem spem z charitatẽ. que ꝓ tres psalmos ĩtelligunk. que nobiscũ vsq; in finẽ manere debent. Canim⁹ g̃ tres psalmos vt recolam⁹ nos hec tria bẽe. Antipha ꝓ vna est: ꝺa vnus est a q̃ hec oĩa sunt. Rursus ꝓ q̃ vt ꝑmissum est: hec tota hebdomada est q̃si vna dies dñica. Inde est q̃ per oẽs bos septem dies canim⁹ psalmos de nocturno dñice diei. vel eis adiacẽtes. Quedã tamẽ ecclie ꝑtermittũt psalmos maiores z laboriosos. s. Cõfitebor. z Diligã te. q̃ neophicis oĩa breuia debent ꝓponi. z sozor nostra parvula est z vbera nõ habet. Et apls dic̃ Lac dedi vobis potũ: non cibã. Sed nũc ꝙ supplemus ꝓ illos duos. Cũ invocarẽ. et Verba mea. Et ita decẽ z octo psalmos ꝓficim⁹ vsq; in septã feriã. In sabbato autẽ sumim⁹ tres de adiacentibꝰ q̃s in die dñica ad ꝑmã cantare solemus. s. Dñs regit me. Dñi est terra. z Judica. Sed z illos duos Deus deꝰ meus respice. et Ad te leuaui. ꝓpter cãm ꝺictam ꝑtermittim⁹. In seq̃nti ꝓ tpe multiplicãdi sunt psalmi sicut z boni mores ꝺ q̃ ꝓ psalmos intelligunk q̃ ꝺ ad gl̃iam pueniẽt: quã ꝓ totũ tẽpus istud figuramus. In ꝺubsdã tamẽ eccĩs nõ dicunt nisi tres psalmos vsq; ad pẽtecosten. z hoc ex institutione Alcuini: put dicek sub dñis ea de trinitate. Sed hoc non bñ fit hodie. Primo: quia causa quare illud institutũ fuit hodie cessat. Secundo quia cõtra canonẽ Gregorij faciunt: put dictuꝫ est in ꝺcta parte sub ti. de nocturnis. Tertio ꝺa inter canonicos regulares z alios clericos qui vsurpato nõie seculares dicunk: nulla debet esse q̃ ad hoc differẽtia. nam z ipsi magna ex ꝑte antiq̃tus regulares fuerunt. Et certũ est q̃ canonici regl̃ares in octaua resurrectiõis dicunt in nocturnis nouem lectiones cum nouẽ respõsoriis. et etiã ecclesia rhomana. Qui cm̃ dicunt q̃ oĩa facilia debent esse eo tpe: ꝓpter neophicos illã facilitatem nimis extendũt. Nam due tm̃ sunt hebdomade neophicoꝝ. s. in pasca z pẽtecoste. et ꝑteres cõcludik eis in ascẽsiõe vbi sunt nouẽ respõsoria z nouẽ psalmi cũ suis antiphonis. Nulla em̃ est sufficiens ratio quare in sequenti die post ascensionẽ dicamus tm̃ tres psalmos cũ vna antiphona. De hoc etiam dictũ est in ti. ꝓcedenti. Nẽpe ꝑm rhomanũ ordinẽ in omnibus dñicis nouẽ lectiões dicunk. iz moguntinũ concilĩũ a pasca vsq; ad pentecostẽ tres tm̃ instituerit esse legẽdas vt seruitiũ matutinuꝫ in die cantek. quia in futuro trinitas comprehendek: z a sctis in luce dño seruiek. Ad ꝑmã aũt dicunt q̃dam q̃ totam hebdomadam totũ psalmũ Cõfitemi rẽ. In quo ꝓcipue de chr̃i resurrectiõe agit. Alii ꝓ solum ꝓsum Hec dies rẽ. quem in ꝑma et in aliis horis pro capitulo dicũt. q̃ vitam illam figuramus in qua ꝺoctrina nulla necessaria erit sed oẽs docti gratulabimur et exultabim⁹. Psalm⁹ ꝓ Quicũq; vult rẽ. toto isto tpe non dicit: qm̃ ad fidem ptinet Hoc em̃ tempus significat octauã etatem vbi non erit fides que euacuabit. sed res q̃

comphẽdet nõ erit figura, sed ꝓpitas In q̃busdã tñ eccl'ijs aliter obſuak, qz vbi fides nõ est ſupedificari nõ põt. Dim⁹ etiã symbolũ, ſ. Credo in deũ, ob eandẽ cãm ſubtrahet ad pmã. Nam cũ venerit qđ pfectũ est euacuabit qđ ex pte est. Unde in cõdensis id est i ꝺẽſitatibꝫ ꝓpli vſq; ad cornu altaris, i. ad cõmunionẽ, nõ ꝺr etiã capitulum neq; preces: vt dictũ est in titulo p̃cedenti

Uesptinũ officiũ est hui⁹ festiuitatꝭ claritate illustratũ, nõ em̃ p De⁹ in adiutoriũ meũ intẽde, qm̃ in illa vita nõ sicut h̃ adiutorio indigebim⁹, ſed p kyrie eleyſon inchoatur, qz veſptina hora ſabbati paſcalis baptiſma fuit p kyrie eleyſon inchoatũ: et in trinitatis nomie celebratũ. Et ꝓterea in eadẽ hora z in eiſdẽ verbis p totã hanc bebdomadã in feſtiue regeneratiõis iocũditatẽ ſancta trinitas adorat Ul' p kyrie eleyſon incipit: vt q̃ſi nõ exiſtẽs per ſe officiũ: miſſe officio cõtinuet. Hã vt in titulo p̃cedenti dixim⁹/hec dies veſpaz nõ bz, qa decliuũ eternitas nõ agnouit. Tres pſalmos ſub vno alleluia, i. gaudio cãtant in q̃busdã eccleſijs, quia p fidem trinitatꝭ ad vnũ eternitatis gaudium puenit. Uel bi tres pſalmi reſurrectioni que tertia die facta est conueniũt Jeſu. Pro capit'lo ſequit: hec dies, ſicut in alijs horis, quia ibi nõ erit neceſſaria doctrina, ſed exultatio. Uel vt notetur ſollicitudo baptizatoꝝ adhuc pegrinãtiuꝫ z laborantiũ, qz nõdum habent gaudium niſi ſpei quo pueniẽ ad all'a rei. Proinde p hymno ſequit all'a, qđ est ꝓprius illoꝝ ciuium hymn⁹. Sane deſcẽdim⁹ pceſſionaliter ad fontes cũ cereo p totã hebdomadã cantãtes canticũ exultatiõis, z ꝓp'a ſequit ſcz viri p ſe: z mulieres per ſe, qđ fit in memoriã eius quod hebrei pharaone z ſuis i mari rubro ſubmerſis fecerũt: q̃ in gratiaꝝ actiones de ſubmerſione hoſtiũ p totã hebdomadã redibãt ad mare: viri p ſe: z mulieres p ſe: cantantes illud canticũ Moyſi Cantem⁹ dño. Siq̃dez hoſtes noſtri ſunt demones, mare rubrũ est baptiſmus, in q̃ ſubmergunt omnes hoſtes, i. vicia z peccata z demones. Et inde etiaz est q̃ neophici baptizati in ſabbato ſancto p̃cedẽte ſuo lumine, ſ. chriſto redeũt ad fontem baptiſmi bis ſeptem diebus gratias agentes, qz inimici eoꝝ ſũmerſi ſũt, ſ. vicia z pctã, et tunc circa fõtes cantant pſalmi Laudate pueri, fcz nouiter baptizati, z i exitu iſrael ꝺ egypto, qz p baptiſmũ de tenebris pcti exim⁹. Duo ergo pſalmi circa fontes cantant, qa p geminã dilectionẽ ad fontẽ vite ptingit: q̃ baptizatꝫ z baptiſmo ꝓueniũt. Baptizatis, vt laudate pueri, z est ãmonitio laudis ad neophicos q̃ facti ſunt pueri, i. a vicijs puri, p q̃ꝺ mat ecclia iubilat ad fontes in laudẽ eius gr̃e p quã meruit eſſe qđ in cãtico amoris audiuit. Fons oꝝ pute⁹ aq̃rum viuentiũ. Poſtea trãſit ad aliq̃d oratoriũ cũ ps̃. In exitu iſrael, q̃ ꝓuenit baptiſmo cuz ꝺr. Quid est tibi mare qđ fugiſti, fit ſtatio ad crucifixũ, z reddunt ei gr̃es, qz ipe est q̃ baptizat. Uñ in euãgelio. Super quẽ videris ſpm̃ſcm̃ deſcẽdere zc. hic est q̃ baptizat. Et ſalutat, qz p crucẽ z i cruce nati ſum⁹ aiaꝝ nr̃arũ redẽptionẽ Rurſus p hos ſeptẽ dies baptiſmales neophici q̃tidie ad eccl'iam ducunt. Sicut ei filij iſrael licet tranſiſſent mare rubꝝ in q̃ baptizati ſunt: nõ tñ peruenerũt ad terrã pmiſſiõis, niſi ſub ducibꝫ dño illos paſcẽte ex manna z columna ignis eos p̃cedẽte, ſic z ipi bis ſeptẽ diebꝫ ſub ducibꝫ, i. ꝓſbyterꝫ patrinis z matrinis ducunt ad eccl'iam z paſcũtur coꝝpe dñi, z cerei p̃cedũt eos, z ſic tandẽ in ſabbato q̃ſi peruenit ad trã pmiſſiõis. Cereos aũt q̃s in ſabbato ſcto dum baptizarent habuerũt: p hãc hebdomadã in q̃busdaz locis ad miſſas z ad veſperas accẽdũt, z in ſabbato in albis vel in ſeq̃nti dominica illos accẽſos offerũt ſacerdoti. Siquidem lumiaria accenſa bona opera ſunt, q̃bus toto tempe p̃ſentis vite q̃ p ſeptenarium ducit lucere ꝺbẽt. Offerunt ſacerdoti qz poſt hanc vitã ad ſummũ ſacerdotem, i. ad chr̃m cũ luminaribꝫ bonoꝝ operũ veniunt, iuxta illud. Uenientes aũt veniẽt cũ exul. poz. mani. ſu. Põt etiã dici q̃ pceſſiones veſptinales hui⁹ hebdomade reuerſionẽ ſignificant de captiuitate babylonie Hec est em̃ hebdomada reuertẽtiũ q̃ in fine ſue captiuitatis ſuertunt ad deũ Et veſpere trina ſtatiõe cõplent ſicut z baptiſm⁹ in trinitatis noie celebrat. Qui ꝓ fontes nõ habẽt nõ exeãt, ſed quinq; pſalmos cõtinue dicãt, z poſt collectã diei: de cruce collectã adiũgãt. Ledẽ veſpe q̃tidie repetunt, qz p vna z eadẽ die tota hec hebdomada reputat. In q̃busdã etiã eccleſijs in bis ſeptẽ diebꝫ q̃ñ deſcẽdit ad fontes antefert q̃ꝺã ꝓpens imaginar⁹ ſup ꝓgam, z candela nouo lumine accenſa ſuꝝ caput ꝓpentis re

rorta affigit.ex q̄ cer⁹ paschal' ꝛ oēs alie cādele eccl'ie accēdunt. Circa qđ sciēdū est q̄ sicut legit Numeri.xxj.c. Moyses i deserto erexit sup palū ꝓpentē eneū. vt q̄ pcussi erāt a ꝓpētibꝫ p illū sanarēt aspectū. In q̄ chr̄i passio ꝓfigurata fuit. Ūñ ꝛ dñs ait i euāgelio Joānis. Sicut moyses exaltauit ꝓpentē in deserto: ita exaltari oportet filium hois. Jō q̄ ꝓpēs imaginari⁹ ferk ꝛ aspicik vt passio chr̄i memorek. ꝛ p ꝟ a vulneribꝫ pctoꝝ sanemur. Hā ꝓpēs i palo est chr̄istus in patibulo. Jō in bñdictōe baptismi ꝛ cū ad fontes descēdik. q̄ baptism⁹ a chr̄i passiōe ꝫtutē accepit in q̄ etiā a pctis sanamur ꝛ mūdamur. Fit ꝟ i vesperis. qm̄ ipe chr̄is fuit sacrificiū vesptinū. Ūñ ps̄. Elevatio manuū mearū sacrificiū vesptinum. Ignis nou⁹ ex silice excussus est chr̄is passus q̄ est lumen de lumine. ex q̄ cetere candele in eccl'ia illuminank. q̄ ipe illuminat oēm hoiem venientē in hūc mōm. Cādela in capite ꝓpentis retorta est spinea corona. in capite chr̄i posita. In cōpletorio ꝫo in q̄busdā locis ptermittik psalm⁹ Qui habitat. sicut in ꝓma psalmus Quicūq;. In his aūt ser diebꝫ dr ad missam rīsoriū ꝛ alleluia: put infra dicet. Et dr ꝓmo rīsoriuz ꝛ post sequik all'a. ꝛ ꝟ triplici de causa. Primo q̄ em in laboribꝫ vite pñtis exultāduz est: iuxta illud. Hilarē datorē diligit de⁹. Jō nūc post graduale ꝛ ꝫsum ꝓuenient sedk all'a. qđ ē vox leticie. Scđo rīsoriuz actiuā: alla ꝫo ꝓtēplatiuā vitā significat. Rīsoriū em significat actionē: quam scī exercebūt in resurrectiōe corpoꝝ q̄ erit in oī leticia: put ꝫba rīsorioꝝ hui⁹ tpis declarāt q̄ oīa siue ꝫsus eoꝝ excepto eo q̄ cantak i tertia feria: put ibi dicek: sūt de psalmo. cxviij Cōfitemini dño. q̄ psalm⁹ sonat ꝓfessiōez laudis. ꝛ est ꝛ eterna leticia. Quia igit oīs illa laus ꝓfessionis siue actio ad gaudiū ꝛ dei glorificationē tēdit: merito ab alla cōcludendū est. Et q̄m eadē actio nihil aliud est q̄ laus dei. iō ad hoc oñdēdū post hos ser dies ꝓtinue canik sine respōsoriis alla Tertio iō in his sex diebꝫ ꝟ fit. q̄ senarius numer⁹ ad opa sicut septenari⁹ ad requiez referk. Qui eū vult ꝓuenire ad reqem oportet eū ꝓmo toto tpe ꝓsentis vite bñ opari. Circa ꝟ sciendū est q̄ eccl'ia his diebꝫ sanctoꝝ actū in corpe cum fine leticie recolit. sic incipiēs actū vt ptingat ad q̄tem. ꝓm⁹ dies mādat actū: septim⁹ reqez gestat. octauus glorificat. Hēpe respōsoriū illaz actionē significat quā scī in resurrectōe corporū exercebūt. anie q̄ppe sctoꝝ añ resurrectionē corpoꝝ in quiete sunt. sed dū illā recipiēt in actiōe erūt. ꝛ tūc sic erit actio vt non delinat q̄es. In q̄te q̄dem erūt: q̄ nō laborabūt nec cogitatiōibꝫ fluctuabunt. nec erit etiā in q̄te illa segnicies delicdiosa. sed sic ab hui⁹ vite opibꝫ i fine q̄lescēt: vt in alteri⁹ vite actiōe gaudeāt. Hec aūt actio iō nobis p numeꝝ senariū in memoriā reducik. quia sicut septenari⁹ numer⁹ reqem: ita senari⁹ opa respōsorioꝝ significat. Per responsoria em intelligim⁹ sctoꝝ actiōes q̄ erūt cū oī leticia: vt iā dictū est. Et nota q̄ ꝟdicti ꝫsus q̄ canunk bis septē diebꝫ cū respōsoriis dicunk eo ordie q̄ positi sūt i psalmo Cōfitemini vñ sūpti sūt: exceptis duobus q̄ in q̄busdā eccl'iis ꝓpostere ponūk Hā in q̄nta feria dicūt ꝫsum Bñdict⁹ q̄ venit nosse dñi ꝛc. q̄ ibi ponik vltimo. Et i sexta feria ꝫsum. Lapidē quē reprobauerūt edificātes ꝛc. ꝛ ꝟ iō. q̄ i illo pleni⁹ agit de passiōe saluatoris q̄s i aliis ꝫsibꝫ ibi positis ꝛ iō merito illa die cantak i q̄ passus fuit.

Hec est omittendū q̄ in q̄busdā eccl'iis i his septē diebꝫ duo cū albis superpelliciis icipiūt respōsoriū Hec dies Et i aliis q̄sdā tropos post altare. qđ repñtat sepl'cr̄ p eo q̄ corp⁹ Jesu in eo sacrāliť collocak ꝛ ꝓsecrak. gerētes typū duoꝝ angeloꝝ q̄ stantes i sepulcro chr̄m resurrexisse retulerūt. Verba em illa Hec dies ꝛc. ad resurrectōis diem ptinere noscunk. Rursus cantādo post altare repsentant apl'os ꝛ mulieres timentes: ꝛ chr̄m resurrexisse dicere publice formidantes. Fit aūt ꝟ ad laudes ad tertiā ꝛ ad vesperas. Primo eo q̄ in his tribꝫ specialiter horis chr̄i passio est expleta. Nam mane captus ꝛ illusus. in tertia flagellat⁹ ꝛ linguis crucifix⁹. i vesperis de cruce depositus ꝛ sepult⁹ est. Scđo in signū q̄ resurrectio tribꝫ vicibꝫ nunciata est. Primo ꝑm Marcū ꝛ Matthēū p vnū angelum q̄ ꝑm Aug⁹ stabat i monumēto nō directe sz q̄si ad ostiū. Scđo p duos angelos q̄ ꝑm Joannē stabāt int⁹. Tertio p ipm chr̄m iuxta monumentū. Fit etiā ꝟ in q̄busdaz eccl'iis ad missam eo q̄ illa in altari celebrak super qđ corpus chr̄i ꝓsecrak. Jō aūt a pasca vsq̄ ad octauā pentecostes canik all'a fere in oibꝫ antiphonis ꝛ respōsoriis nocturnalibus ꝛ i offerēdis ꝛ postcōmuniōibꝫ. vt ce-

lebratio tpis post resurrectionem reducat nobis ad memoriã vitã cõtẽplatiuã. sicut tẽpus quod est añ pasca reducit actiuam. Tẽp⁹ em̃ añ pasca quod in ieiunijs ⁊ orationib⁹ agim⁹ significat erũnas hui⁹ vite ⁊ tribulationẽ captiuitat⁹: in qua dum sum⁹ cantica leticie subticem⁹. Tẽpus ꝑo p⁹ pasca significat bẽitudinẽ ⁊ ꝑpetuã exultationẽ in qua post resurrectionẽ erim⁹. et iõ relaxat⁹ ieiunijs canẽdo alla q̃ó interp̃tatur laudate dñm: in dei laudib⁹ freq̃ntam⁹. De quo dictũ est in ꝓemio huius ꝓtis. Illud tñ notandũ est q⁹ in q̃busdaz eccl'ijs in hac hebdomada alla cantat⁹ in missa sine finali melodia. et ꝓsus ⁊ antiphone sine neuma. sed in seq̃ntib⁹ cantat⁹ cũ illa. et boc iõo. q⁹ in hac cantam⁹ ꝓ dño nostro q̃ in anima et corpore ꝓ resurrectiõe iam fact⁹ est gloriosus. et illa finalis melodia expectatiõez nostram significat. vel etiã sanctoꝝ secũde stole expectationez. Tacemus g̃ quia habem⁹ quod optamus. paruuli nanq̃ plorant cũ panẽ nõ habent. sed cum babẽt q̃ó desiderant tacent. ita ⁊ nos quasi ploramus alio tpe: quia nõ habem⁹ q̃ó desideram⁹ ⁊ sancti quasi in desiderio sunt expectatõis. In q̃busdã etiam ecclesijs in magnis etiã solẽnitatib⁹ tacet illa melodia: in signũ q⁹ sancti ꝓ q̃bꝫ celebramus certi sunt q⁹ secũdaz stolã quã expectãt amittere ñ possunt. Jubilus q̃dem diuersa notat: vt dictũ est subnatali. Porro in ist⁹ octo diebꝫ cantat⁹ pro memoria neophitoꝝ. et singulis diebꝫ singula denotata sunt officia. quod nõ fit in toto tpe vsq̃ ad pentecosten. et in ꝑma die scz in sabbato sancto. ⁊ in octaua duplices laudes ponunt. In prima em̃ ór alla Cõfitemini. et tract⁹ Laudate dñm oẽs gẽtes. In octaua ꝑo ór duplex alla. quod iõo fit: quia ꝑma vita nostra q̃ fuit añ peccatũ beata fuit. sed non sempiterna. sed vita q̃ erit in septima quietis erit beata ⁊ sempiterna. Quia g̃ prima vita fuit beata: idcirco cantat⁹ primo alleluia. quod est vox angelica: in lingua hebraica. quia dignior est. Sed q̃a non fuit sempiterna: ideo humiliori lingua latina cantat⁹ tractus Laudate. Quia ꝑo vita que erit in septima etate erit beata et sempiterna: ideo in sabbato in albis q̃ẽ dies septimus duplex alla cantat⁹ ꝓter duplicẽ stolam: vt ibi dicet. Haz vita illa q̃ in septima q̃et⁹ dabit: nõ tollet in octaua etate: que g̃ octauũ officium intelligit: sed potius cõsummabit. Circa cantica leticie notandũ est q⁹ q̃ttuor sunt status ecclesie. Primus est culpe. secundus culpe ⁊ pene. tert⁹ pene ⁊ gre. q̃rtus gre et glie. Primũ repñtat eccl'ia in septuagesima. ideoq̃ subticet Te deũ laudam⁹ ⁊ alla. quia nõ ẽ speciosa laus in ore pctõris. et Hlia in excelso deo. q⁹ posit⁹ est inter deuz ⁊ boies paries inimicicia⁹. Secundũ repñtat in aduẽtu. ideoq̃ supradicta cantica subticent ꝓter alla. q⁹ lex data deũ itelligere docuit ⁊ laudare. Tertiũ repñtat in estiuo tpe: ideoq̃ ꝓter gram̃ acceptã in festiuis ista cantantur. sed ꝓter penã ista in ferialib⁹ subticentur: ꝓter alla. quod etiã q̃tidie freq̃ntat⁹. q⁹ spes de resurrectiõe futura nõ infirmatur Quartũ repñtat iter octauas pasce ⁊ penteꝯ. ideoq̃ supradicta cantica leticie freq̃ntant⁹ ⁊ multiplicant⁹. quia tñ nõdũ habem⁹ gl'iam quã expectam⁹: ideoq̃ Te deũ laudamus et Hlia in excelsis deo. in ferialib⁹ subticemus. et in dñicis in quib⁹ quasi duplicẽ resurrectionẽ repñtamus. et etiã in festis sanctoꝝ in missa duo alleluia cãtam⁹. sed in ferialib⁹ vnũ: vt iã dicet. Hec te moneat q⁹ non rectũ sed ꝑpostex ordinẽ eccl'ia repñtat: eoq⁹ erũt nouissimi ꝑmi ⁊ ꝑmi nouissimi. Sic g̃ varietas diez ⁊ statuũ hũa nox varietatẽ inducit officioꝝ. Querẽdũ est tñ quare diuina officia ita distinguunt⁹ vt alia celebrent⁹ cu solo rñsorio. alia cũ solo alla. et boc q̃nq̃ cum simplici alla: q̃nq̃ cum duplici alla. alia simul cũ rñsorio ⁊ alleluia. et alia cum respõsorio ⁊ tractu. ⁊ alia cum alla ⁊ tractu. Dici tamẽ põt q⁹ dies ieiunioꝝ q̃bꝫ rñsorium sine Alla canit⁹: recolunt act⁹ eoꝝ q̃ pbris grauia cõfitentur: vt ab illis ꝓsiliũ accipiant penitẽdi. Jpi g̃ dies agunt⁹ cũ solo rñsorio ꝓ q̃ó vita actiua intelligit⁹: que in labore ducit⁹ sine alleluia quod est canticũ leticie. quia eccia dolet ꝓ talib⁹ tanq̃ ꝓ mẽbris vulnerat⁹ ⁊ nõdũ sanat⁹. Et eo ei q⁹ alleluia dimittit⁹: rubor ecclesie mõstrat⁹ quẽ babet de suis vulneribꝫ nõdũ sanatis. Preterea iõ tunc nõ ór alla q̃a nõ est pulcra laus in ore pctõris. In diebus ꝑo pfest⁹ q̃ sunt ab octaua pasce vsq̃ ad octauã pentecostes simplex alla sine responsorio canit⁹. Primo q⁹ dies illi vitã cõtẽplatiuã significant: que erit post resurrectionẽ in qua respõsio non erit. q⁹ penitentie actus ibi supflu⁹ erit. sed tñ alla canet⁹ de ꝓcepta imortalitate. Secundo: q⁹ tunc

p illꝫ canimꝰ q̄ iā sūt in pria ad qs iā nō pti
net actio laboriosa: quā rīsoriū notat. sed
sūt in dei ꝓtēplatiōe ⁊ exultatiōe q̄ intelli-
gīt p alla. Tertio qz añ resurrectionē cor-
por nr̄or ania sine corpe deum laudabit.
Quarto qz sci añ diē generaľ resurrectōis
simplicē tm̄ recipiūt stolā. s. anie. Rursum
in pascatis ferijs Blia i excelsis deo ⁊c. ⁊ du-
plex alla nō dr. qz nōdū habemꝰ pfectaz iu
sticiā nec gliam quā expectamꝰ. Sedquia
eccl'ia iā dmā habet resurrectionē. ido alio
tpe sp alla canit ꝑterq̄z in septuagesima: vt
dictū est in pemio huiꝰ partis ⁊ sub ti. de tē-
poze aduētꝰ. In octauis ꝯo pasce ⁊ in sab-
bato in albis duplex alleluia dicit. qz tunc
tempꝰ resurrectōis repsentamus ⁊ in reqe
que erit in resurrectiōe duplicē stolā. s. ani
me ⁊ corporis recipiemꝰ. qz erimus vtroq̄z
homine. i. i anima ⁊ i corpore glorioſi. Eri
mus em̄ icorruptiōis gloria vestiti. In do
minicis dz q̄ sunt ab octaua pasce vsq̄z ad
octauā pentecostes duplex alleluia dicit.
tum qz in resurrectione quā ipi dies signi-
ficant corpus simul cū ania laudabit deū
tum qz duo sunt vnde letari debet ania in
die sempiterna. vnū ō recepta letitia: aliud
de recipienda in resurrectiōe. tū qz resurre-
ctio dñi q̄ facta est die dñica est causa no-
stre resurrectiōis future. ⁊ ideo in oib⁹ do-
minicis q̄si octauā dñice resurrectiōis rep̄
sētamꝰ. In ferialib⁹ vnū. qm̄ añ resurrecti
onē ania vna dūtaxat fruitur beatitudine.
Rursus ideo vsq̄z ad octauā pentecost. du
plex alleluia dr. qz in octaua etate in q̄ erit
corpor rsurrectio erimꝰ vtroq̄z hoie glioſi
In oib⁹ dz festiuitatib⁹ illo tempe occurrē
tib⁹ duplex alleluia dicit. Et ℟ ꝓmo ꝓpter
reqem ⁊ fruitiōem. Scō. quia illi iam de
duob⁹ gaudent. s. de eterna quiete ⁊ de di-
uina visione. Tertio quia cum iam habeāt
gloriam anime securi sunt de gloria corpo
ris. Sex ꝯo dies pascales videlicz int' sab
batum sanctū ⁊ sabbatū i albis. ⁊ domini-
ci dies atq̄z festiui qs celebramꝰ ab octauis
pētecostes vsq̄z in septuagesimā: in quib⁹
responsoriū ⁊ alleluia canit. recolūt actus
eor qui elemosynas largiēdo: infirmos vi
sitando: ⁊ solū q̄ bona sunt opando. pseue
rantiā habendo in sanctitate quā in bapti
smo receperūt sine dubio ad ꝓtēplationez
dei pueniūt. Inde est q̄ post responsorium
qō vitā actiuā significat. sequit alleluia qō
significat ꝓtemplatiuā. sed tunc vnū tm̄ si-
ue simplex alleluia dicit. ꝓpter causas sup
dictas. Prius añ dicit' respōsoriū ⁊ post
ea sequit' alla put sup dictū est. Dominici
āt dies ⁊ festiui a septuagesima vsq̄z in pa-
sca: q̄z respōsorijs nō alleluia sz tract⁹ sub-
dit'. recolūt eos q̄ sunt in bonis operib⁹. sed
videtes laborē vie timēt casum. nā tētati-
onib⁹ tūdunt sine quib⁹ hec vita nō ducit.
Int' rīsoriū em̄ ⁊ alla tract⁹ ē medi⁹ q̄ neq̄z
in tāta leticia est sicut alla. neq̄z in tātoope
vt rīsoriū. In sabbato ꝯo scrō gaudentes
p neophicis nr̄is. qz ab oi pctō liberati sūt
canimꝰ alla. sed qz eos trabēdos varijs vi
demꝰ laboribus tractū adūcimꝰ p quē labo
res itelligunt'. de q̄ dictū est sub ti. de septu
agesima ⁊ in pemio huiꝰ partis. Quō offi
cia istoꝝ septē dieꝝ ⁊ officia dñicaꝝ q̄ sūt i-
ter pasca ⁊ pētecosten adaptent' septem do
nis spūscti sub vigilia ascēsiōis ⁊ sub sab
bato in albis dicet. Circa euāgelia q̄ ℟
tpe legunt' sciēdū est q̄ oīa ptinēt ad resur
rectionē ⁊ iuxta ordinē scptoꝝ ponuntur
Matthe⁹ ei ꝓmo scḡlit. scō Marc⁹. ter
tio Lucas. vltio Joānes. Añ ꝓmo pōit'
euāgeliū Mat. in vigilia pasce. In ipo ꝯo
die pasce euāgeliū Marci. In scōa ⁊ ter-
tia feria euāgeliū Luce. In qrta ⁊ i q̄nta fe
ria ⁊ i sabbato euāgeliū Joānis. In sexta
feria iterponit' euāgeliū Matthei. Sane
in euāgelijs vigilie ⁊ diei tm̄ agit' de annū
ciatōe resurrectōis facta p āgelū. In alijs
de visiōe. Cōueniebat em̄ vt ꝑus annūcia
ret' dñi resurrectio. ⁊ postea ad maiorē fidē
faciēdā corpaliť ipe ab oib⁹ videret'. Tria
ꝯo Joannis euāgelia oino ꝑpostere posi-
ta sunt. ꝓm̄ nāq̄z fuit qō legit' in sabbato.
postea qō legit' in q̄nta feria. ⁊ aliq̄nto tem
pore post qō in quarta feria legit'. Mā ma-
ria magdalena cum venisset ad monumē-
tum ⁊ nō inuenisset corpus dñi: sublatū cre
didit. ⁊ cucurrit ⁊ nūciauit Petro ⁊ Joāni
q̄ cucurrerūt ad monumentū. ⁊ Joānes p-
cucurrit. sed nō statim itrauit. sed Petrus
tandem veniēs introiuit. ⁊ postea Joan-
nes itrauit. ⁊ cū nō iuenissent redierūt ad
ꝓria. Hoc legit' in sabbato. Illꝰ redeūtib⁹
maria remānsit ad monumentū ⁊ inclinans
se in monumentū vidit vnū angelū sedentē
ad caput: aliū ad pedes: q̄ dixer't. Mulier
q̄d ploras? Que dixit. Quia tulerunt dñm
meū: ⁊ nescio vbi posuerūt eū. Et tūc ꝓuer
sa retrorsū vidit Jesum q̄ dixit ei. Mulier
q̄d ploras: quez q̄ris? Et illa respiciens ea

horzulanã cũ esse credẽs dixit Dñe si tu sus
tulisti eũ dicito mihi z ego eũ tollã. Hoc le
gitur in ãnta feria. Aliq̃nto tpe post Petr⁹
fuit piscatũ cũ sex aliis ad mare tyberiadis
vbi dñs apparuit eis in litore. Et ꝟ legit
ãrta feria. Sz ãre hec oĩa: Solo. In ãr
ta feria cantat ꝟ qđ cãtabit scrius i die iudi
cũ. Uenite bñdicti pris mei zc. Et i illo euã
gelio qđ eadẽ die legit ꝟ q dñs apparuit
discipulis in litore maris. Et ꝟ bene cõue
nit. Hã p lit⁹ maris vt dicit btus Grego.
sup illũ locũ. finis intelligit mõi in q̃ dñs
apparebit suis gliosus. z tũc Petr⁹ trahet
ad litus rete plenũ magnis piscib⁹ centum
ãnquagintatrib⁹: nec tñ scindet rete. Per
Petrũ intelligit ordo sctor̃ platon. q̃ ꝟ flu
ctu hui⁹ seculi ad litus stabilitatis eterne
ducẽt eos q̃ p ipos uersi sunt. sed ꝟ attri
buit soli Petro ꝓter ecclie vnitatẽ. Sz ãr
re legit in sabbato in albis euãgeliũ quod
tũc legit. Rñdeo: q officiũ hui⁹ sabbati cũ
officio p̃cedẽtis sabbati scti in multis cõ
uenit. Hã in p̃cedẽti sabbato dupler labo
cãtat sicut zi ꝟ. z etiã lectio lectioi cõuenit
qz in lectõe p̃cedẽtis sabbati dicit. q̃ sursũ
sunt sapite: nõ q̃ super terrã. z in lectõe se
ãntis dicit. Deponẽtes oẽm dolũ zc. z ipi
tanq̃ lapides viui supedificamini zc. Et ni
hil aliud est q̃ q̃ sursum sunt sapere. Cõue
niebat igit vt euãgeliũ euãgelio corrũderz
qđ fit in eor̃ ꝓncipijs. Hã in euãgelio p̃ce
dẽtis sabbati dicit. Uespe ãt sabbati q̃ lu
cescit in ꝓma sabbati. i. diluculo venit ma
ria magdalena. Et i euãgelio seq̃ntis dicit
Una sabbati maria magdalena venit ad
monumentũ cuz adhuc tenebre eẽnt. quod
idẽ est. In ꝟ tñ videt differentia. qz ꝺr ibi
q venit maria magdalena z alia maria. ꝟ
nõ fit mentio nisi de Maria magdalena.
Sed vt ait Aug⁹. in li. de ꝛcord. euãgelio
rũ. iõ Joanes solã Mariã magdalenã no
minat. qz fuit ceteris feruẽtioz. nec tñ ideo
ceteras excludit. Euãgeliũ ꝓa Matth. le
gitur in sexta feria. qz dñs p passionẽ meruit
sibi dari ptãtẽ in celo z in terra. vl pot⁹ da
tã notificari. z qz dñs i sexta feria passus
est. idcirco legit euãgeliũ Matth. in sexta
feria in q̃ dñs ait discipulis. Data est mi
hi oĩs ptãs i celo i terra. Uñ apls. Chris
fact⁹ ẽ p nob obediẽs pri vsq ad mortem
mortẽ aũt crucis. ꝓpter qđ z de⁹ zc. Ubi ꝑ
poneret euãgeliũ in q̃ agit a Joane de pri
ma visiõe dñi q̃ facta fuit Marie magda
lene nisi in ãnta feria. In ꝓma eñ die non
poterat poni p̃dictis ꝺ causis. nec in secũ
da: nec in tertia: nec in q̃rta: nec i sexta: nec
in sabbato. Unde restat q in ãnta feria ne
cessario poni debuerit. Aiũt ãdam q li
cet in secũda feria legat euãgeliũ de appari
tiõe dñi facta discipulis cũtib in emaus,
nõ tñ illa facta fuit ea die: sed in p̃cedenti.
Decẽ etenim apparitiões post cbũ resurrecti
onez i euãgelijs inueniunt ad fidem nr̃am
ꝟfirmandã. ãnq̃z in ꝓma die. z ãnq̃z postea
Sed in apostolo dicit. q in die resurrecti
onis apparuit Jacobo z ãngentis simul
fratrib⁹. Et sicut ãdaz dicũt in ipa eriã die
ꝓmo apparuit matri. vt dictum est in ãrta
parte sub ti. de accessu pontificis ad altare.
z Jacobo ꝙ votũ vouerat nõ comedere. sz
z Joseph etiaz apparuit qui p eo tenebat i
carcere. Uerum quia de visiõe angelor̃ z
Maria magdalena euãgeliste discordare
vident. ideo aliq̃ sup ꝟ ꝓter ꝓpositum dica
mus. Nam Matthe⁹ dicit q mulieres vi
derunt angelũ sedentẽ sup lapidẽ. q̃ nõ erat
extra monumentũ. Marc⁹ ꝺr q introeũtes
ipe in monumentũ viderunt eũ sedentẽ in
dextris. Joanes ꝺr q Maria magdalena
vidit duos angelos: vnũ ad caput aliũ
ad pedes sedentes. Lucas dicit q duo an
geli stantes dixerũt Marie magdalene et
alijs. cur queritis viuentẽ zc. Itẽ Joanes
ꝺr sola vnã venisse. s. Mariã magdalenã.
Matthe⁹ duas. s. eã z aliã. Marc⁹ tres. s.
eã z Mariã mr̃em Jacobi minoris. z ma
riã filiã Salome: q fuit mr̃ filioz zebedei.
s. Jacobi maioris z Joanis euãgeliste. fm
Chrys. cũ salome filia fuit. Lucas plures ꝺr.
Dicit eñ. Erat autẽ Maria magdalena z
Joãna z Maria Jacobi minoris. subau
di mr̃: z cetere q̃ cũ ipis erãt. Et alie vene
rũt q̃s nõ numerãt euãgeliste. Ecclia tamẽ
tres marias repũtat. Rursus Matthe⁹
ꝺr q mulieres certificate p angelũ: int q̃s
erat ꝓcipue Maria magdalena: denuncia
uerũt aplis dñm resurrexisse. Et Joanes
ꝺr q Maria magdalẽa nũciauit Petro et
Joani eũ sublatũ fuisse. Uera ãdẽ sũt oĩa
q̃ dicũt euãgeliste in his: z nõ sunt aduer
sa. sed qđ vn⁹ min⁹ ꝺr ali⁹ supplet. Uez est
eñ sicut narrat Matthe⁹ q ꝓmo viderũt
angelũ sedentẽ sup lapidẽ que reuoluerat
ab ostio monumẽti. q̃ z dixit eis eũ resur
rexisse. z adiecit. Uenite z videte locuz vbi
posuerũt eũ. Et tũc ipe surgẽs p̃cessit eos

in monumentū ꝛ sedit in dextris: sicut narrat Marc⁹, Post magdalēa vidit vnū ad caput ꝛ alīū ad pedes sedētes: sicut ōt Joannes, q̄ dixerūt ei. Mulier q̄d ploras ꝛ nō crediderūt eū resurrexisse. Et tūc surrexerūt ipi vt apparerēt et statēs: sicut ōt Lucas, vt in ō q̄ surrexerūt dīm surrexisse ostēderēt, ꝛ cū starēt dixerūt ei ꝛ alīs. Cur q̄ritis viuentē cū mortuis, i. eū q̄ surrexit cur q̄ritis in sepulcro qđ est loc⁹ mortuor. Ambros. ōt duas fuisse marias magdalenas, vna q̄ scm Matthēū scivit dīm surrexisse, alia q̄ scm Joānē nescivit, sed corp⁹ sublatū credidit. Aug⁹, ꝓo de ꝓcordia euāgelistar sic solvit. Dicit em q̄ cū Maria magdalena cū alīs veniret dicēdo, q̄s revolvet nobis lapidē ab ostio monumenti cū adhuc aliq̄ntulū lōge esset vidit lapidē revolutū, ꝛ statim cucurrit ad Petr̄ ꝛ Joānē ꝛ significavit eis corp⁹ dñi fuisse sublatū, q̄ venientes invenerūt monumentū vacuū ꝛ credentes q̄ fuisset sublatū redierūt. Maria aūt ter adiūxit se alīs: ꝛ ꝓius accedēs cū eis vidit angelū sedentē sup lapidē: sicut dicit Matthe⁹, ꝛ cetera sicut supius dicta sunt Zacharias q̄ cōposuit vnū euāgeliū ex q̄tuor alie solvit. Dicit ei q̄ maria magdalena ꝛ alie venerūt ad monumentū: ꝛ viderūt angelū sedētē sup lapidē sicut ōt Matth⁹, ꝛ post i monumēto: sicut ōt Marc⁹, ꝛ Ide duos stantes: vnū ad caput ꝛ alīū ad pedes sicut ōt Lucas, s. illū horē cū alio, vl eo dū parēte alios duos q̄ dixerūt. Cur q̄ritis viventē cū mortuis, ꝛ significaverūt eū resurrexisse. Alie crediderunt ꝓbis eor. Maria remāsit incredula. Vñ alie nūciaverūt discipul⁹ dīm resurrexisse. illa nūciavit petro ꝛ Joāni eū sublatū fuisse. q̄ post adventu ꝛ recessum eor. sola remāsit ad monumentū, q̄ inclinās se in monumētū vidit duos angelos sedētes: vnū ad caput ꝛ alium ad pedes: sicut ōt Joānes, q̄ dixerūt ei. Mulier q̄d ploras. Et illa rndit. Quia tulerūt dīm meū ꝛ nescio vbi posuerūt eū. Et conversa vidit dīm. Qui dixit ei. Mulier q̄d ploras, quē q̄ris. Et illa putās eū hortulanum esse dixit. Dñe si tu sustulisti eū dicito mihi: ꝛ ego eū tollā. Et tūc dñs eā et noie noiavit, ꝛ ipa tūc eū cognovit, ꝛ post pl'es locutiōes angelor. tūc primo credidit, et voluit prōdere ad pedes dñi, ꝛ dñs dixit ei Noli me tāgere: nōdū em ascēdi ad p̄rem meū: subintelligit in corde tuo, q̄si diceret Quē q̄r̄s tanq̄ mortuū, nō credis p̄i esse equalē. Et adiecit dñs. Vade ꝛ dic fratribus meis. Ascēdo ad patrē meū ꝛ patrem vestrū ꝛc. i. in primo ē vt ascēdā. Et ipa ce pit ire iam certificata, et invēt̄ alīs mulieribus iuit pariter cū eis hoc nūciare ap'lis, et in illa via apparuit eis dominus dicens Avete. Que accesserūt ꝛ tenuerunt pedes ei⁹. Predictū aūt modū loq̄ndi in quo q̄si generaliter dictū est q̄ mulieres iverūt nūciare dīm resurrexisse: cum tamen Maria que erat vna de illis tunc incredula fuit: sepe in scripturis invenimus, sicut ꝛ dñs dicit discipulis. Et me scitis ꝛ viam meā scitis, cum tamē q̄dam essent inter eos q̄ hoc nescirent. Unde dñs ait. Tanto tpe vobiscū sum ꝛ nō cognovistis me ꝛc. Sz illō ꝓmo dictū est scientibus: istud ignorātibus. Ita etiaz ōt q̄ domin⁹ in ascensione apparuit discipulis ꝛ exprobravit incredulitatē ꝛ duriciā cordis eor. q̄r his q̄ viderāt eum resurrexisse nō crediderūt, cum tamē aliq̄ int' eos fuerint q̄ iā crediderant, sicut petrus et alī plures. Sed illud ꝓmo dictū est de incredulis. Hec opinio videt ꝓbabilior q̄s scōs Et qđ dixit Ambros⁹: nō est credendum q̄ dixerit asserēdo, sed alior. opiniones referendo. Iz ipe eā argumētis ꝓbare videat quibus iuxta p̄dictā opinionē leviter respōdet, et fere totū qđ ipe inducit: p̄ interemptionem solvit. Verbi grā: q̄ ipse dicit q̄ vna Maria fuit scm Matthēū q̄ scivit dominū resurrexisse: hoc ē falsum, q̄r alīs credentibus ꝓbis angeli ipa remāsit incredula. Aug⁹ ꝓo nō sic fuisse ōt vt narrat, sed narrat ita potuisse fuisse. Vñ ꝓbabiliori sententie nō p̄iudicat.

De secunda feria post paschā.

Via per gloriā

q resurrectiōis impleuit dñs q̄ promisit in veteri testamēto: vt vicz introduceret nos in trā fluētē lac ꝛ mel, ideo dicit eccl'ia in introitu hui⁹ secūde ferie. Introduxit nos domin⁹ in terrā fluentē lac ꝛ mel. Eccō, rīū. q̄r ch̄s iā introductus est, et eccl'ia triūphās in re. eccl'esia ꝓ militās in spe. Ep'la sumit ō actibus ap'lor. ꝛ. ca. Stās Petrus in medio ꝛc. ꝛ incendit ꝓbare passionē ch̄i ꝛ resurrectionē. Unde ōt. Huic oēs ꝓphete testimoniū ꝓhibent. Euāgeliū. Duo ex discipulis. Lu. rriiij. ca. concordat ep'le de apparitiōe dñi discipulis eūtibus

in emaus. ibi em̃ habet q cognouerũt eũ in fractõe panis. Quid est fractio panis nisi expositio scripture. ibi em̃ cognoscit dñs. Reipsorũ ꝙ corrdat cũ introitu Dicat nũc israel. Alla. Hõne cor nr̃m ardẽs erat in nobis rẽ. est de scripturarũ expositiõe. In alijs eccl̃ijs dr alla Angel⁹ dñi. Dat. vl. c. Offertorũ. Angel⁹ dñi rẽ. ẽ de testimonio apl̃orũ. Postcõio Surrexit dñs rẽ. Luce. vl. c. est de apparitiõe q̃ facta est Petro, multiplicat igit apparitiões vt dictũ est ad ꝛfirmãdã fidẽ. Sane ex hodierno euãgelio sumit alla. Hõne. r offerẽda. Angelus dñi et eo q ibi dr mulieres visiões angelorũ vidisse q̃ dicũt eũ viuere. Silr r cõmunio. Surrexit dñs. ex eo q ibi dr. Surrexit dñs vere r apparuit simoni. Ad pietatẽ q̃ ptinet h̃ officiũ in q̃ ptinet rememoratio scripturarũ. r p pietatẽ accedit ad man suetudinẽ. Mãsuetꝫ aut̃ terra pmittit illa de q̃ dr. Bti mites: qm̃ ipi possidebũt terrã scz fluentẽ lac r mel. Vñ in itroitu. Introduxit nos dñs i terrã fluentẽ lac r mel. Et sũt hec ꝓba Moysi pl̃um post esum agni de egypto ducẽtis. Introduxit inquã spe. sed in illã postea introducet re. quã Caleph dedit Axe filie sue irrigatã irriguo superiori r inferiori. Irriguũ inferi⁹ timor est. superi⁹ amor. Caleph etem̃ q̃ q̃si cor interpretatur: dat anie ꝺuotionẽ cũ timore parit r amore. In hac scõa feria fit in vrbe statio apud scm̃ Petr̃, pter h̃ qõ in euãgelio habet. Et apparuit simoni. Etq ibidẽ dr. Hõne cor nr̃m ardẽs erat in nob. qz ipe p ceteris magis arsit dñm diligẽdo. Hac die pisces viuos inspicim⁹ recolẽtes cũ gaudio q dom̃in⁹ ad pbationẽ resurrectiõis ptẽ piscis assi comedit. r in tertia feria ad fontes im⁹ vt ibi dicet. r mulieres ꝓberãt viros. Etiã in his trib⁹ diebꝰ ẽ feriandũ: put sub pasca dictũ est.

De tertia feria post pascha

IN tertia feria ostendit p q̃d habeat hereditas celestis patrie, ostẽso em̃ i scõa feria q in terrã fluentẽ lac r mel iã introduxit nos de⁹ i spe. r postea introducet in re. ostẽdit p quid habeat. qz p diuinã scientiam siue cognitionẽ dñi nr̃i. Vñ hec tota feria ẽ de cognitiõe siue sapia dei. r inde introit⁹ ẽ Aq̃ sapiẽtie rẽ. Eccli. xv. c. r ẽ septimi toni qz in septẽ donis spũssci est ista sapientia. In epistola Surgens Paulus Act. x. ca. ostendit christi passio r resurrectio: p quã hec sapientia habet. Qui em̃ verã fidẽ habet de his habet saporẽ ꝺi. Hec aũt cognitio est dies quã fecit dñs. De graduali ergo patet. Et nota q cũ oẽs graduales versus huius hebdomade sumant de psalmo cxvij. scz Cõfitemi. qui est nonus post Dixit dñs. hodiernus sumit de psalmo. cvj. scz Confitemi. q̃ est decim⁹ in matutinali Cãtate. eo q iste psalmus exhortat fideles ad laudẽ dei qui per sapiẽtiã suam redemit et liberauit eos de quadruplici tẽratõe. qz liberauit eos de necessitatibꝰ eorũ. i. ab infidelitate. et quia liberauit eos de necessitatibꝰ eorũ. i. a prava cõsuetudine. et liberauit eos a tedio bone actionis. r eduxit eos a versutijs heretice impugnatõis. Alla est Surrexit dñs r apparuit mulieribꝰ. Vel ſm alias eccl̃ias. Oportuit christum pati, qõ sumit de euangelio. In alijs eriã dicit Surrexit dñs vere Luc. vlt. In euãgelio ꝙ Stetit Jesus rẽ. Lu. xxiiij. ondit dñs et pbat resurrectionẽ suã discipulis suis p quattuor. Primo per ꝙsuetũ modũ loquẽdi: cum dixit. Pax vob. Loquebat em̃ eis sepe de pace: r amator pacis erat. Unde r ipse dom̃in⁹ inqt. In me pacem habebitis: in mundo aũt pressuram. Pacẽ relinquo vobis: pacem meam do vobis. Secundo per hoc q ostendit se palpabilẽ. Tertio q̃a cũ eis comedit. Quarto qz eis aperuit sensum scripturarũ. Et quia hãc sapiam dñs dedit p se r p apl̃os. ideo dr in offertorio. Intonuit de celo dñs. i. de apostolis: vt oẽs crederent in illum. Hec em̃ (inqt Joánes) scripta sunt vt credatis: r credẽtes vitã eternam habeatis. In postcõmunione q̃ est ad Col. iij. ca. inuitamur ad hanc sapientiam. Si consurrexistis cũ christo que sursum sunt sapite. ecce de sapiẽtia. Et quia de sapiẽtia habet in hac secunda feria: ideo fit statio ad sanctũ Paulũ qui fuit sapientior oĩbus apostolis: seu cui dom̃in⁹ singulariter aperuit itelligẽtiã scripturarũ. de quibꝰ legitur in euangelio r in introitu. Unde ipse dr. Non a me nec ab homine accepi euãgeliũ meũ. sed p reuelationẽ dñi mei iesu christi. Vel quia per eum maxime adimplet̃ est quod in euangelio legit. s. oportuit ꝓdicari penitentiã in omnes gentes. ideoq et eius predicatio legit in hodierna lectione actuũ

apostoloꝝ. Hac die viri ꝓberãt mulieres: put sub pasca dictũ est. Hac etiã die ad tẽ-
tes im⁹ p eo q hodie in introitu viri bti aq̃
sapiẽtie potati referunt. z i offertorio fon
tes aq̃ apparuisse memorant.

De quarta feria

Btenso i tertia

o feria de celesti pria z p q̃d habe
atur. ostẽso etiã in scõa feria q
in terrã fluentẽ lac z mel rẽ. introducimur:
tõ nũc i hac q̃rta feria iuitamur ad illã Vñ
introit⁹ est. Venite bñdicti patris mei rẽ.
Mat. xxv. Quia ꝓ dñs ór. Pniam agite
appropinq̃bit em̃ regnũ celoꝝ. z qz ibi nõ
intrãt nisi purificati p pniam. iõ btus petr⁹
in epla Aperiens. Act. iij. inuitat iudeos
ad pniam. Jõ ãt ad pniam inuitat hõ vt ó fi
lio diaboli fiat fili⁹ ói. z hec ẽ mutatio de
xtere excelsi. Propter qõ in rñsorio bñ. De
xtera dñi fecit ꝓtutẽ. Sequit alla de resur
rectiõe Surrexit dñs rẽ. Et in alijs eccle
sijs ẽ Chris resurgẽs rẽ. Sp em̃ i his die-
bus aliq̃ de resurrectõe dicunt. In alijs ẽt
ór. Cũ sederit fi. Matth. xxv. c. Quia ꝓ
hec mutatio fit etiã qñ hoies fiũt filij dei
xpi pdicationẽ. iõ i euãgelio manifestauit
se ihesus. Jo. xxj. c. ór dñs. Mittite i dexte
rã nauigij rete. Hoc facto q tm̃ pdicat xpi
deũ. z tunc trahunt magni pisces. Postea
dedit eis piscẽ assum. Piscis assus ẽ chris
passus. Hec erit refectio i pria cũ comede
mus panẽ ãgeloꝝ. De q̃ i offertorio. Por-
tas ce. rẽ. Postcõio est. Chius resurgẽs.
Rho. vj. c. Etq; btus Laurẽt⁹ fuit vn⁹ de
magnis piscib⁹ z fuit assatus p chm̃. iõ fit
statio ad btm̃ Laurentiũ.

De quinta feria

Vinta feria est

q de ꝙuersione gentiũ xpi passio
nẽ z resurrectionẽ. Vñ introi-
tus est. Victricẽ manũ tuã laudauerũt pa
triarche christiani. qz sapientia aperuit os muto
rũ. Vñ Esa. xxxv. c. Tũc claudus saliet si-
cut ceru⁹: z aperient lingue mutoꝝ. Qõ fa
ctũ est qñ chris demones ejiciebat. z facie-
bat homies mutos loq̃. Vñ in euangelio.
Erat Jesus ejiciens demoniũ z illud erat
mutũ. In epla ꝓ Angel⁹ dñi. Act. viij.
significat ꝙuersio ista gentiũ. Vñ ór ibi de
eunucho q̃ ꝙuersus est a Philippo q̃ iterp̃
tat os lampadis siue os illuminans. quia
qñq; p scripturaꝝ inspectionem vel pdi-
cationem cõuertit homo: vt gentiles: q̃ signi
ficant p eunuchũ. qñq; ꝓ p inspirationeꝫ
cõuertit ad dñm: vt habet in euangelio q
apparuit Marie magdalene. Quia ꝓ p
cõuersionẽ gentiũ fact⁹ ẽ christus lapis an
gularꝭ: ideo in ꝓsu rñsorij habet: Lapidem
quẽ reprobauerũt edificãtes rẽ. Et q̃a ve-
ra cõuersio fit per pniam: ideo sequit Alla
Matth. xxvj. In die resurrectiõis mee ór
dñs: pcedã vos in galileã. i. in transmigra-
tionẽ de vicijs ad ꝓtutes. Euãge. Maria
stabat. Joã. xx. ca. est de appitiõe dñi Ma
rie magdalene in specie ortulani siue pegri
ni. quia pegrin⁹ est deus homi q̃diu est in
pctõ. In offertorio In die solẽnitat⁹ Exo.
iiij. et. xiij. ca. simil'r pmittit ꝙuertẽtib⁹ ve-
ra beatitudo. In postcõmunione ꝓ Po-
pulus rẽ. j. Reg. ij. ca. ad laudandũ inuita-
mur. Et fit statio ad sctõs apl'os. qz i Phi
lippo q̃ interptat os lampadis: intelligunt
oẽs apl'i p q̃z pdicationẽ cõuersio gentiuꝫ
facta est. Itẽ qz fratres dñi de q̃b in euan
gelio legit: sunt apostoli p quos os muti
atum est: z diserte lingue infantium. ideo
statio fit ibi.

De sexta feria

Exta feria est de

s institutiõe baptismi. Vñ intro-
itus ẽ. Edurit eos dñs. s. de egy
pto. i. de tenebris pctõ. z inimicos eoꝝ ope
ruit mare. i. baptism⁹. et subijcit ibi ter alla
ꝓter liberationẽ ab hostibus z bonũ gra-
tie. Postmodũ sequit epla Christus semel
j. Pet. iij. ca. in qua beatus Petrus agit ó
baptismo z de arca Noe. Sicut em̃ in di-
luuio p arcã salue facte sunt aiẽ ix pauce. s.
octo. simil'r z in baptismo. qz sicut in aquis
diluuij q̃ inundauerũt totũ mũdũ: mũdus
a peccatis purgat⁹ est: et per arcã anie sal-
ue facte sũt: ita z in aquis baptismi in quo
oia peccata mũdata sunt: p ecclesiã saluati
sum⁹. Sequr graduale. Hec dies quã fe-
cit dñs. Versus Bñdict⁹ q̃ venit in nomie
dñi. Est em̃ bõ q̃ cõsecrat baptisma: sed de⁹
ẽ q̃ inuisibil'r baptizat. Vñ sequit. De⁹ dñs
z illuxit nob. s. p illũinatiõem baptismi: z p
illũinatiõem legis dñi. Alla est. Angelus
dñi. cum duplici versu: sicut in die pasce.
In q̃busdã ecclesijs (quia in hac die agitur
de institutiõe baptismi) vnus ꝓsus ẽ ꝓter

chii resurrectionẽ in corpe, alĩ ꝓpter stolã
anime quã in baptismo suscipiũt baptizati
Euãgeliũ ꝙ est de ĩstitutiõe baptismi ſm
Matth, vl.ca. Undecim discipuli abierũt
in montẽ quẽ ꝓstituit illis Jesus. Et seq̃
tur ibi, Eũtes docete omnes gentes bapti
zantes eos in noĩe patris ꝛc̃. Et qz in me
moria debem⁹ habere istuz diem ꝓpter in
stitutiõez baptismi, idõ sequit in offertorio
Erit nõbis memorialis dies ista ꝛc̃. Exo.
xij, z. xiij.ca. Memorialis q̃dẽ debet cẽ di
es in q̃ de vicꝰ ad ꝓtures trãsim⁹, hoc em̃
dixit Moyses ꝙ die pasce. Postcõmunio
est. Data est mihi omnis potestas Matt.
vlti.ca. Quia ꝙ beata virgo credit inter
fuisse in institutiõe baptismi, quia vt Hie
ronymus ait: hoc apud nazareth in domo
eius actum est, ideo hac die fit statio in ec
clesia eius.

De sabbato in albis

Equitur de sab

s bato in albis, in q̃ est Introitus
Eduxit dñs pp̃lum suũ in exul
tatione, boc marie in extremo sabbato fie
ri intelligim⁹: qũ erit vez sabbatũ. Sz ne
iudei credant hoc dictũ esse de se: sequit in
epistola prima beati Petri, ij.ca. Fratres
deponentes oẽm maliciã z dolũ ꝛc̃. Seq̃
tur duplex alla sine graduali. Pro: qz nũc
terminat septuagesima, post quã sequitur
octaua resurrectõis qũ habebit duplex sto
la: anie, s. z corporis, et cessabit labor opis
De quo dictũ est in pemio bui⁹ ptis, z sub
ti, de septẽ diebꝫ post pascha, et in q̃rta pte
sub tit, de alla. Secundo quia in die iudi
cij duplex erit gaudiuz p: dñica z nostra
resurrectiõe. Tertio geminat alla, ꝙa tunc
erit leticia sempiterna, quia em̃ erit leticia:
vnũ alleluia canit, qz sempiterna: secundũ
cõcinit alla. Quarto quia in octaua resur
rectionis omnis sollicitudo deponet, qõ
significat ĩ hac octaua die ĩ qua vestis can
dida siue chrismale deponit, ideo in albis
nõ cantat graduale sed duplex alla, qz tũc
erimus in albis. Itẽ quantũ ad resurrectio
nem dñi non debet graduale cantari: nec
q̃ntum ad baptizatos, et ideo cantat vnuz
alleluia, p baptizaz, scilicet Laudate pue
ri dñm, z aliud de resurrectione dñi, scilicz
Hec dies quã fecit dñs. Preterea ideo p⁹
alleluia Hec dies, sequit alleluia Lauda
te pueri, quia de leticia aiaꝝ transient ad
gloziam incorruptibilẽ corpoꝝ. Euange
liũ ꝙ Una sabbati Joan, xx, ca, est de du
obus discipulis qui currebant ad monu
mentũ Petrus, s, et Joanes: qui significat
duos populos, cucurrit tamẽ citius Joã
nes, i, iudaic⁹ pplus, qz habebant ꝓphetas
scz Hieremiã: Esaiã: et alios q̃ de passione
dñi loquunt, sed Petr⁹ citi⁹ intrauit, i, gen
tilis populus, non tamen intrauerũt iudei
in multitudine, q̃ eñ credit/ intrat, sicut di
cit Aug⁹. Et attẽde quia epistola z euãge
liũ huius sabbati ꝓcordãt cũ epla z euãge
lio sabbati sancti: put dictum est sub ti, de
septẽ diebꝫ post pascha. In offertorio ꝙ
de illuminatione p baptismũ aguntur gra
tes Bñdict⁹ qui venit ꝛc̃. Postcõmunio ẽ
Omnes qui ĩ chzo baptizati estis christũ
induistꝭ Gal, iij. Die ista fit statio ad eccle
siam beati Joannis in laterano, quia em̃
ibi in ꝓcedenti sabbato baptizati sunt pue
ri: z in octaua die in lege circũcidebant: iõ
recte hac die ipsi cõueniũt vt hoc spũaliter
agatur in baptizatis. Et hoc est qõ dicitur
in epistola Deponẽtes oẽm maliciã z oẽm
dolum ꝛc̃, quasi mõ geniti infantes: ne per
fenestras q̃nq̃ sensuũ intret moꝛs. Dicitur
aũt ad horas capl'm Christus resurgens.
Rhom, vj.ca, et illud. Expurgate vet⁹ ꝛc̃.
j. ad Coꝛ, v.ca, et illud. Christus passus
est, j. Pet, ij. Quia ꝙ ĩ tota septuagesima
que vsq̃ ad banc diẽ ptenditur penitentiã
egimus: ideo ecclesia hodie celebrat in al
bis: vt magis ac magis albi simus, sicut
dñs ait in euangelio Matth, iij. Agite pe
nitentiã: appꝛopinquabit em̃ regnum celo
rum. Quare hoc sabbatũ dicit in albis dic
tum est sub pasca. Hac die dñs papa dis
tribuit agnos dei. Alicubi etiaz distribuit
cereus pascalis, de quo dictum ẽ sub sab
bato sancto.

De recapitulatiõe diez ꝓcedentium.

Otest etiã aliter

p dici qz ideo in ꝑmissis septẽ die
bus baptismalia celebrant offi
cia: vel quia baptizati sapia septiformi do
cent, vel quia ipsoꝝ tpis vniuersitas diez
septenario voluit, quibus q̃ fides spes z
charitas precipue sunt necessaria: ideo tri
bus psalmis vtimur in nocturnis. Sin
guloꝝ aũt dierum officia sic possumus se
ptẽ spiritibꝰ z btitudinibꝰ coaptare. Offi
ciũ quidẽ dñice resurrectionis ptinet ad ti

more quo timemum terribile iniam iudicꝫ Cū em dicet pater rex ⁊ iudex oim. Resurrexi ⁊ adhuc recū sum. in suggillatione inimicor. dicentiū: qñ moriet ⁊ pibit nomen ei⁹: tūc magn⁹ erit timor ⁊ tremor. Uñ ⁊ in offertorio Terra tremuit ⁊c. spūs timoris vt fundamētū ponit. Sed q̄re a timore incipiētes: in sapia terminam⁹ cū Esa. cepit a sapia et descēderit ad timorem. Rñdeo. Esaias saluatorē descripsit q̄ carnem assumēdo descēdit. Nos ꝓo de terrenis ad celestia tendere conamur. ⁊ ideo gradibꝰ ascēdendo cōuenire debem⁹: vt a timore ad sapiētiā puenire possim⁹. In secūda feria legit euāgeliuz de duob⁹ discipulis eūtibꝰ in emaus: q̄b⁹ dñs appuit ⁊ scpturas moysi et oim ꝓphar aperuit. Et attēde q̄ ꝛ bodie legat euāge. ō appitōe dñi. ñ tū bodie ꝛ beri appitio fcā fuit Ad pietatē g̃ ptinet ℞ officiū in q̄ ptinet remēoratio scpturar. ⁊ accedit ad mānsuetudinē: put ibi dictum est.

In tertia feria legit euāgeliū. Stetit iesus. vbi multifarie suā resurrectiōem pbat scꝫ p visum: p tactū: ⁊ p gustū: et etiā p auditū: cū scpturas exponit. qō ptinet ad scias Unde in introitu Aq̄ sapie ⁊c. btī viri potati referunt. In offertorio Intonuit ⁊c. fōtes aq̄r. appuisse memorant. In postcōmunione. Si cōsurrexistꝫ q̄ sursum sūt q̄rite. sape iubent. Et i euāgelio sensus ad intelligēdū scpturas discipul' apit. Scpturar. q̄ppe intelligētia ⁊ scia lamēti ⁊ luct⁹ ē causa effectiua. q̄ em legit in scpturꝫ ꝓphas et eor. dūm occisos: q̄quo mō dolore mordet. Et q̄nto q̄s petā sua itelligit: tāto i luctū ⁊ pnie lamentū prūpit. Ꝛ igit bis diebus sit gaudijs vacādū: tū ineptā leticiam remoueamus: ne carnes agni sine lactucꝫ agrestibꝰ comedam⁹. q̄ btī qui lugēt. In quarta feria legit euāgeliū ō discipulis piscantibꝰ q̄s dñs inuitauit ad prādiū. ⁊ dedit eis panē ⁊ piscē assū. i. cognoscere christū esse deū ⁊ boiem passum. Que q̄dē est illa saturitas de q̄ ōr Btī q̄ esuriunt ⁊ sitiūt iusticiam: qñ ipsi saturabunt. Qō g̃ ōr ibi Uenite prādete. hoc ē qō cātat in introitu. Uenite bñdicti p⁹is mei ꝓcipite regnum. Hoc em regnū est prādiū etnū: vbi erūt pisces magni. ꝛ vn⁹ ē inq̄ prunas ñ passiōis. sed amoris. Rōnabil' aūt i feria q̄rta nob a chr̃o regnū pmittit. q̄ in q̄rta etate regnauerūt Dauid ⁊ Salomō: in q̄r. māibꝰ chr̃i regnū speciali⁹ ⁊ plen⁹ significat. Et q̄ Petrus supradictū rete traxit in terrā. ipsi em cōmissa ē ecclia. ipsi specialiter dictū est. pasce oues meas. ideo ꝓ epla sumit ei⁹ p̄dicatio de actibꝰ apl̄oq̄. Ad saturitatē q̄ ptinet offerenda. Portas celi aperuit. i. ꝓphetas q̄ p̄dixerūt angelos q̄ annūciauerūt. Mariā q̄ genuit apl̄os q̄ p̄dicauerūt. Doctores q̄ exposuerūt. Per hos oēs pluit dñs manna in ore egentiū aiar. i. dei ꝓbū vl' corpis sacramentū: vt nō deficerēt in via tendentes ad patriā: vbi comedēt panē angelorū Uersus gradualis Dextera dñi fecit ꝓtutē: ꝓgruit illi ꝓbo euāgelū Mittite i dextera nauigū rete. Et ē sensus. Dextera dñi fecit ꝓtutē. q̄a potētia ꝓbi mihi vniti fec̄ me vincere mortē. Ideoq̄ dextera dñi exaltauit me. i. laudabilē me fecit. et repetit. dextera dñi fecit ꝓtutem: vt ostēdat resurrectionis qualitatem. s. eternā. Unde sequit Nō moriar sed viuā. Juxta quē sensuz capim⁹ cū apl̄o in alla ⁊ cōione Chr̃is resurgens. ⁊ ptinet ℞ ad fortitudinē. Et q̄ btūs Laurētius fuit piscꝫ assus fortꝫ in esurie: et esuriens in fortitudine. ideo fit ibi statio. Officiū q̄nte ferie ptinet ad ꝓsiliū ⁊ misc̄iam Magnū em fuit cōsiliū peccatricis pedes chr̃i lauātis cū lachrymis: vt misc̄iam cōsequer̄: put i euāgelio ōr. Officiū sexte ferie ptinet ad mundiciā cordis ⁊ corpis. In baptismo nāq̄ dq̄ ibi agit lauant corp⁹ et ania. Et q̄ mūdis cordibꝰ visio dei ꝓmittitur: vt ibi. Btī mūdo corde qm ipi deū videbūt. Et p mūdiciā ad itellectū puenit: iō recte i euāgelio ōr: q̄ trāsmigrātes deū videbūt. In sabbato legit euāgeliū in quo ōr q̄ ꝛ ioānes p̄cucurrerit: tū petr⁹ seq̄ns citi⁹ in monumētū intrauit. et postea ioannes. Hi put ibi dictū ē sūt duo populi. Petrus significat gētes q̄ posteri⁹ venerāt ad noticiā passiōis. sed tū ꝓmit⁹ crediderūt. Joānes synagogā que in lege ⁊ ꝓphetis p⁹ audiuit dñi passionē. sed nōdū credere in mortuū voluit. Credet aūt cū israel saluus fiet. De his duob⁹ ꝓphis. s. credētibꝰ ⁊ nō credentibꝰ loquit Petr⁹ in epla. Deponētes ⁊c. De credētibꝰ ōr in introitu. Eduxit dñs ꝓplm suū. Eduxit em dñs isral' ō egypto cum auro ⁊ argento. sed illis in deserto murmurantibꝰ ⁊ nō petūtibꝰ: eduxit eos q̄ nō murmurauerūt de deserto in terrā pmissionis. Et ꝓpter eosdē dimittim⁹ graduale. et duplicat alla. q̄ tūc neophici laborabāt nunc deū voce ⁊ ope laudāt. Ad eosdē pri

net alla. Laudate pueri dñm. Tot' em̄ ille psalm' ad electionē dirigit gētiū. qō et ei' illo fine pbat. Qui habitare facit sterilē in domo. Eisdē puer' cōuenit qō canit in offertorio. Bñdict' q̄ venit in noīe dñi. Hūc em̄ versiculū cantauerūt pueri occurrētes dño ad passionē venīēti. Qō sequit Bñdixim' vobis de domo dñi. adiecit mater ecclesia dicēs pueris suis. Bñdixim' vobis id est signauim' vos baptismo: nos qui sumus familia dñi. q: de' dūs illuxit nobis. Sequēs ꝓsus Hec est dies. ad gaudium spectat credentiū. Ille alius. Lapidē quē repro bauerūt. ad suggillatiōem ptinet iudeor. Ad eosdē credētes ptinet postcommunio Oēs q̄ in chio rē. Pertinet igit officiū istud ad pacificos q̄ filij dī vocabunt Dedit em̄ dūs his qui credunt in noīe ei' potestatem filios dei fieri quibus dat sapientia perfrui.

De prima dominica post pascha.

N octaua pasce

i incipit tps regressionis seu recōciliatiōis: put dictū est in pemio hui' pt'. Sane in hac die dñica in q̄busdā ecclesijs fiūt octaue pasce. et dicunt respōsoria de die dñica. et introitum Resurrexi. et graduale qō derelictū erat resumūt: habentes respectū ad generalē resurrectionē. ad cui' gl'iam p gradus ascendit. Chr̄i em̄ resurrectio in octaua etate facta est. Sed cū paschalis solēnitas significet illaz octanam q̄ sequit septenariū hui' vite: q̄rit q̄re habet octauas cū etiā ei' solēnitas ꝓtēdat nō tm̄ p octo dies. sed etiā vsq; ad diē pentecostes. Rūdeo: quia resurrectio futura significata ē p circūcisionē q̄ octaua die mādata est. cui' vere circūcisiōis octo sūt beatitudies: q̄r octaua redit ad ꝓmā. Et ideo ad repñtandū has btitudies: solēnib' octo dier' officijs celebr'm' octauas dñice resurrectionis: q̄ est causa t signū nr̄e future resurrectiōis t circūcisiōis. Has btitudines coaptat Aug. i libro de doctrina chr̄iana septē spiritib': omittēs vltimaz: q̄a redit ad ꝓmā. Gradatim em̄ a timore pueni' ad sapiam. Vñ. Initiū sapiēcie timor dñi De hoc dicēt in pemio septime pt'. Qr ergo nouiter baptizati sunt puri. et q̄a multos nouellos in q̄dragesima genuit ecclia et q: in illo tpe fuerunt apli puri. ꝓpter qō dūs fuit cū eis q̄draginta dieb' post pascha instruēs eos i fide vt possent oīno fieri spirituales: et vt vterent igne spūsancti. Propt' istas tres causas siue nouitates istruit nos ecclia in fide in b tpe. et ideo in ꝓma q̄dena legunt Apoca. t act' apl'or. in q̄b' libz habet de septē signaculis. vicz de incarnatione: natiuitate rē. que chr̄s solus aperuit. que sunt matria ꝓncipia fidei nr̄e. Postmodū in alia q̄dena cantat in respōsorijs de palmis. et in lectiōib' legunt epistole canonice vsq; ad ascēsionē dñi: vt supra fidē edificent bona opa. psalmi ei et epl'e bona opa designant. Et attēde q̄ añ resurrectionem lex t ꝓphete legebant. post resurrectionem ꝓo Apocal'. et epl'e canonice q̄ sunt apl'or. scripta legunt t cantib' iubilant. Lex em̄ t ꝓphete chr̄i passiōem t resurrectiōem ꝓdixerūt. sed apli iam factā annūciauerūt t testificati sunt. Ideoq; rnsorijs illud cantat Virtute magna reddebāt apli testimoniuz resurrectiōis. Rōnabil'r q̄z legit Apoc'. et canit eoq; i eo visio chr̄i t angelor collocutio memorat. In illa em̄ vita quā pascale significat tps aie visiōe trinitat' et angelor cōsortio gratulabunt. Legit aūt Apoc'. cū historia Dign' es dñe. Alla īcipit. Ego sū vitis. Qō aūt in q̄dā rnsorio dr: decātabat pl's israel alla. t vniuersa mltitudo iacob canebat legitime. t dauid cū cātoribz citharā pcutiebat in domo dñi: illō respicit q̄ regno saul dstructo. i. mort' ipio: arca'. i. būnitas saluatoris in q̄ sūt mānā. i. ꝓbū. et tabule testamēti. i. thesauri sapie t scie dei absconditi: in hier'm ducit t in tabnaculo collocat: vt eterna pac' visione fruat t ad pris eq̄litatē gl'iosi' exhibeat. Cū aūt supi' tpib' ifātie saluatoris paulū dixeri' esse legendū. nūc ꝓo septa ceteror apl'or: patz q̄ toto tpe siue añ passionē siue postea q̄ dominī pñtia memorat cōgrue pcones noui testamēti loquunt: vt q̄si ab vberib' sponsi filij ꝓsolatōis lacte potent. Hē nāq; septuare sunt vbera. de q̄b' dr. Melioza sūt vbera tua vino. De q̄bo nos sic reficiat de' cuius miscōia plena est terra: vt oēs de ipsi' plenitudine accipiam'. Et nota q̄ sm rbomanū ordinē legunt nouē lectiones in dominicis a pascha vsq; ad pentecosten: put dictum est sub titulo de septē diebz post pascha. Propter nouitatē aūt triplicem q̄ dicta est incipit introitus Quasi mō geniti infantes rē. j. Pe. ij. ca. In epl'a ꝓo in fide instruimur q̄ incipit, Omne qō natū est ex

deo vincit mūdū ꝛc̄.} Joā.v.ca. ostēdit fi
dē ꝙ testimoniū in celo ⁊ in terra ⁊ in ꝓscie
tia. In terra cū ot. Tres sunt q̄ testimoniū
ꝓhibent ī terra: spūs: aq̄: ⁊ sanguis. Q̄ em̄
clamore magno dñs emisit spm̄. et q̄ ex eo
iam mortuo exiuit sanguis ⁊ aqua indiciū
fuit humanitatꝭ. Et hi tres vnū sūt. i. vnū
significant. Tres ꝓhibent testimoniū in ce
lo: pater in voce: verbū in carne: spūs ī co
lumba. et hi tres vnū sunt. De testimonio
ꝓscie sequit in epla. Qui credit in filiū dei
iā in se testimoniū dei habet. i. hoc dictat
ei cōscientia. Sequit duplex alleluia. In
dñicꝭ em̄ et festiuis diebus ab hac die vsq̄
ad octauā pentecostes canit duplex allelu
ia. de q̄ dictū est sub ti. de septez diebꝫ post
pasca. et sub sabbato in albis: et sub septu
agesima. Primū alla ē Post dies octo Jo
an. xx. ca. Euangeliū. Cum esset sero Joā.
xx. ca. est de duabꝫ appitiōibꝫ dñi. Prima
omnibꝫ aplis ī ipo die pasce: excepto Tho
ma. Alia octaua die pñte Thoma q̄ vidit
⁊ credidit ⁊ tetigit ⁊ dixit. Dñs meꝰ ⁊ deus
meus. Aliud vidit: aliud credidit. Uidit
hūanitatē ⁊ credidit deitatē. Et cōgruit fa
ctum interpretationi nominis. Thomas
em̄ interpretatur abyssus. nam pfunde ītel
lexit qui ex eis que exterius vidit: deitatꝭ
intima penetrauit. Postmodum inuitat
nos in euangelio beatus Joannes ad cre
dendū ab vtili ⁊ honesto. Utile est em̄ no
bis credere. Uñ ot. Multa signa fecit Je
sus q̄ nō sunt scpta in libro hoc. Postcom
munio est Mitte manū ꝛc̄. Joā. xx. ca.

De secunda dominica

Equitur de secū

S da dñica post pascha. Quia em̄
p cbri resurrectionem illuxit deꝰ
nob: nō tm̄ paruulis: sed etiā pfectis: ideo
hec dñica de pastoribꝫ est: q̄ debent plene
imitari cbristum. Unde introitus est. Mi
sericordia domini plena ē terra. Ea em̄ nō
tm̄ paruuli: sed ⁊ magni repleti sunt. Et iō
sicut antecedēs dñica fuit de paruulis: sic
ista est de pfectis. Unō sequit Uerbo dñi
celi. id est apostoli firmati sūt. Et quia Pe
trus loquit ad pastores in epistola Cbris
passus est ꝓ nobis ꝛc̄. j. Petri. iij. ca. ideo
nunc fiunt synodi. Et fit statio ad sanctum
petꝝ. In fine em̄ dicit. Cōuersi em̄ estꝭ nūc
ad pastorē ⁊ epm̄ aiarꝝ vestrarꝝ. Duo alla
dicunt. Primū. s. Cognouerūt discipli ꝛc̄.
est de resurrectōe. In alīs tm̄ ecclīs dicit
Surrexit dñs Matth. vlti. ca. Aliud sc̄z
Ego sum pastor bonus ꝛc̄. Joā. x. est de pa
latis. Euangeliū ꝙo Ego sum pastor bon⁹
Joan. x. est de bonis platis ⁊ mercenarīs
Offertoriū est. Deus deꝰ meus ad te de lu
ce vigilo. q̄ plati debent sp̄ vigilare. Uñ
in canticꝭ canticoꝝ ot. Inuenerunt me vi
giles q̄ custodiunt ciuitatē. Postcōmunio
similiter est de prelatis. Ego sum pa. Joā.
x. cap.

De tertia dominica

Precedētibus

I duabꝫ dñicis ostensum est q̄ qui
et magni p cbri resurrectōez ple
ni sunt miscdia dñi. Parui cū ot in itroitu
pcedentis dñice: Miscdia dñi plena ē ter
ra. Magni cū ot ibidē. Uerbo dñi celi fir
mati sūt. In hac ꝙo tertia ⁊ in seq̄ntibꝫ du
abus dñicis ante ascēsionē hortat nos ec
clesia ad iubilū ⁊ exultationē ꝓpter cbri re
surrectionē ⁊ ascensionē. Uñ introit⁹ hui⁹
dñice incipit Jubilate deo oīs terra ꝛc̄.
Et ibi sequit alla. quia iubilus ē exultatio
mentis habita de eternis. soli aūt deo in
bilandū est. Sequit. Psalmū dicite nomi
eius. i. hilari opatiōe ipm laudate. Et seq̄
tur simil'r ibi vnū alla. q̄ ab vna radice or
tū hūt oīa talia. i. charitate. Sequit. Da
te gl'iam laudi eius. et ibidem etiaz in fine
sequit triplex alla. q̄ a potentia patris ⁊ sa
piētia filij: ⁊ a benignitate spūssancti pcel
sit q̄ nos liberauit p passiōez ⁊ resurrectio
nem suā. et ideo laudādus est deus. Lz aūt
sit exultatio: tamē icutit timor: ne spes si
ne timore luxuriet in ꝓsumptionē. Uñ seq̄
tur versus. Dicite deo q̄ terribilia sūt ope
ra tua dñe. Debet em̄ timere nouus pl'us
q̄a iudei excecati sunt: qui erant populus
peculiarꝭ dñi. q̄ lz apposuissent custodes: tm̄
dixerūt: venerūt discipli ei⁹ ⁊ furati sunt eū
Et hoc ē q̄d ot Ps̄. Mētient tibi. i. ad ho
norē tuū. q̄ ex h̄ magꝭ ꝓfusi sūt inimici tui
id ē iudei. Et sequit ibi. In mlitudie ꝓtu
tis tue. q̄si di. lz vidissent mlta miracla. vi
delicz solē obscuratū: ⁊ petras scissas. In
h̄ est etiā mlitudo ꝓtutꝭ ōi: q̄ mēdacia ini
micoꝝ vertit in suum honorē. In epistola
ꝙo monet Petrꝰ baptizatos vt ambulēt in
nouitate vite abstinētes a carnalibꝫ ōsideri
bꝫ dicens. Obsecro vos frēs tanq̄ aduenas
et pegrinos abstinere vos a carnalibꝫ

desiderijs.j.Pet.ij.ca.z cõcordat cũ itroitu.quia gustato spũ desipit ois caro.Quedam ecclie dicũt Alleluia Ebis resurgẽs. Rhom̃.vj.ca.Euãgeliũ est de resurrectõe Modicũ z nõ videbitʒ me. modicum.i.a morte vsq; ad resurrectiõem.itez modicũ et videbitʒ me: post resurrectionẽ.et modicũ q; vado ad patrẽ Joã.xvj.ca.

De quarta dominica

IN quarta etiam dñica iuitamur ad iubilũ:z specialiter inuitanꝯ ad hoc gentes. Uñ introitus sumpt⁹ est de psalmo inuitante ad cantũ q̃ incipit Cantate dño canticũ nouum q; mirabilia fecit dñs. Bernh. inqt. Tria fecit dñs mirabilia in incarnatiõe sua. Primũ q; mater esset z ẏgo. Secundũ q; de⁹ fieret hõ. Tertiũ q; p̃dicta potest credere carnalis hõ. Sequit ibi. Añ conspectũ gentiũ reuelauit iusticiã suã.i.filiũ suũ. Sequit versus. Saluauit sibi dextera ei⁹ zc. q; p fidem vniti sunt duo ꝑpli. scz gẽtilis z iudaic⁹. Ideo in orõne habeꝯ De⁹ q̃ fideliũ mẽtes vni⁹ efficis volũtatis zc. Rursus q; ista dñica q̃rta appropinq̃t ascensioni:ideo ọ̃ euãgeliuz. Uado ad eũ q̃ me misit:et nemo ex vobis zc. Joã.xvj. Et post. Expedit vobis vt ego vadam zc. ostendit em̃ causa iubili.s.ascẽsio. Huic cõsonat ꝓncipiũ epl'e bti Jacobi.j.ca. Oñe datũ optimũ z oẽ donũ ꝑfectũ desurszuz est descẽdens a patre luminũ. Sequit etiam in euangelio. Cũ venerit paracletus arguet mundũ de pctõ.i.de infidelitate.fides em̃ omne peccatũ excludit. Uñ arguere de ℞ peccato: est arguere de oi pctõ:et de iustitia z de iudicio. Dicit ğ: de pctõ.s.qõ hñt. de iusticia quã nõ habent.s. sanctoꝝ. quia vado ad patrẽ.i.in cordibꝫ sanctoꝝ hoim. pducendo eos ad patrẽ per cognitionẽ dei bonã:et extollẽdo eos ad pẽis cõformitatẽ.et tñ nolũt hoies sctis assimilari. De iudicio quod nõ timẽt.q; ꝓnceps hui⁹ mũdi iã iudicat⁹ est.z adhuc sequunt dãnatũ. Et sufficeret de duobꝫ arguere.s.de fide quaz ñ hñt z hẽ possent si vellẽt.z ọ̃ iusticia siue de bona vita in q̃ nõ imitanꝯ sctõs.et iõ adiecit ẏbũ timoris.s.de iudicio qõ debẽt tales subire. Sequit ibi. Et q̃cũq; audiet loquet.et huic ꝯcordat finis epl'e. In mãsuetudine suscipite insitũ verbũ zc. Si em̃ spũsanctus audit que loquit: m'lto forti⁹ debet homo audire z expectare donec de⁹ in ipso loquat.q; q̃ de seipso loquit: mẽdacium loquit.

De dominica rogationum

QVito loco sequitur de dñica rogationuz in q̃ instructos p̃ q̃ttuor dñicas q̃si armatos q̃ttuor cardialibꝫ ẏtutibꝫ monet annũciare alijs.vt q̃ audit dicat: veni.z cortina cortinã trahat dicẽs in itroitu q̃ est Esa. xlviij.ca.fm aliã translationẽ. Uocẽ iocũditatʒ.i.nouũ testamentũ in q̃ pmissa reddunt:nõ terroris sicẽ vet⁹ lex fuit.annunciate zc. Hec aũt dñica ọ̃ rogationũ ꝑpt ꝑpin quã ascensionẽ dñi.quẽ q; p nos seq̃ ñ possumus:iõ in orõne docemur petere duo q̃ petẽda sunt.s.vt cognoscam⁹ z faciamus Dicit em̃ ọ̃o. Largire q̃sum⁹ dñe supplicibus tuis sp̃ spm̃ cogitãdi q̃ recta sũt ꝑpti⁹ et agẽdi zc. Uñ in epl'a redarguit btus ia cobꝫ eos q̃ volũt cognoscere z ñ facere dicens. Estote factores ẏbi z nõ auditores tm̃ zc. Jaco.j.ca. Quedã ecclie dicũt alla. Nõne cor nostr̃ ardẽs zc. Lu.vl.ca.z vsq; modo Joã.xvj.ca. In euãgelio ẏo Amẽ dico vobis Joan.xvj. ostẽdit q̃d debeam⁹ petere.s.eterna dicẽs. Usq; mõ nõ petistʒ q̃cq̃.qui em̃ petit tpalia:nil petit. quoniã in eis q̃ nõ quiescũt quies esse nõ põt. Uñ sequit. Petite z accipietis: q; dextera dñi semp apta est.

De rogationibus.

ANte festũ ascẽsiõis dñi fiũt rogationes q̃ dicunt letanie. Letania aũt grece apud nos supplicatio siue rogatio ẽ.in qua ecclia sancta deuz rogat:vt q̃ destruxit ꝓsiliũ Achitofel: destruat cõsiliũ eorum qui nolunt viuere sup pacem eius. Tunc etiam supplicam⁹ deo: vt nos a morte subitanea z ab omni ifirmitate defendat Rogam⁹ ẏo sctõs vt p nob apud deũ intercedant. Et denotat letania greco vocabulo ꝓpter autoritatem lingue grece:put dictum est sub pasca. Est aũt duplex letania. scz maioz z minoz. Maioz est i festo beati Marci:q̃ inuẽta fuit a btõ Gregorio ꝑ pestẽ inguinariã seu inflaturam inguinum Eiꝰ institutionis causas Paulus mõtʒ cassini monach⁹ lõgobardoꝝ historiograph⁹ ita descripsit dicẽs:q; tẽpore Pelagij pape

ranta fuit inundatio aq̄r p Italiā q aque
ascēdebāt vsq ad superiores feneſtras tēpli
neronis qō erat rbome,nec aq̄ intrabāt tē
plū,tūc p tyberiū effluxit multitudo serpē
tū:inter q̄s fuit maxim⁹ draco:ex quoꝝ fla
tibꝫ aer est corrupt⁹,a inde emersit pestis
inguinaria q̄ boies passim r subito morie
bant. Et cū pene tot⁹ rhoman⁹ ppl's delere
tur:Pelagi⁹ papa omnib⁹ ieiuniū r pcessio
nē indixit. Sed in ipa pcessione ipe cū.lxx
alīs expirauit. Cui substitut⁹ est Gregori⁹
p̄mus q̄ r magn⁹ dict⁹ est.r hanc letaniam
vbiq terraꝝ seruari pcepit.idoq hec leta
nia dicit gregoriana vel rhomana. Vocat
etiā cruces nigre:qm in signuz mero:is ex
tāta boim strage r in signū pnie:bomies ni
gris induebant: r cruces r altaria nigrꝫ ve
labant. Tertio etiā modo ō: pcessio septi:
formis:ex eo q̄ btūs Gregori⁹ septeno or:
dine iri in ea in maioꝛib⁹ eccleſiīs ordina:
uit. In p̄mo ordine sunt clerici. In secun
do religiosi. In tertio sanctimoniales. In
q̄rto pueri. In q̄nto laici puecte etatꝫ. In
sexto vidue r ptinētes. In septimo ꝓiuga
ti. In alīs ꝓo eccl'īs q̄ nō possum⁹ in nu
mero psonaꝝ supplem⁹ in nūero letaniaꝝ.
Hā septies letaniā dicere debem⁹ pusq̄ i:
signia deponam⁹. Cōtigisse aūt ō: rhoma
nis p̄missa inguinaria pestꝫ p eoq cū in q̄
dragesima ꝓtinēter vixissent:r ī pasca cor:
pꝰ dñi recepissent: postmodū ludis: co
mesatiōib⁹:r luxurie frena laxabant. Fuit
q̄dem tālena hec pestꝫ vt vbiq boies subi
to p̄imeret:ita q sicut ō: cum aliq̄s sternu
tabat sepe spūm emittebat. Uñ cum aliq̄s
sternutabat:audiens statim accurrēs dice
bat:deus te adiuuet. Et abinde (vt dicunt)
hec adhuc ꝓsuetudo seruat:vt audiēs ali:
quē sternutantē statim dicat:de⁹ te adiuuet
Rursus (vt fert) cū tunc aliq̄s oscitabat fre
quēter subito spūm emittebat. Uñ cū ali:
quis se velle oscitare sentiebat:cōtinuo si:
gnū crucis sibi impmere festinabat.q̄ ꝓsue
tudo sil'r vsq hodie seruat. Minor ꝓo leta
nia q̄ r rogatiōes r pcessiōes vocat fit tri:
bus diebꝫ ante ascensionē.q̄ (sicut legit in
burcar.li.tiū.c.exigentib⁹) inuenta est apō
Uiennā a beato Mamerto epo viennensi
qui ꝓpter pestem lupoꝝ r aliaꝝ ferar. ī gal:
liīs boies atrociter p̄mētiū.et ꝓpter picu
losos terremot⁹ illic crebro ꝓtingētes: in:
dixit populis ieiuniū triduanū:r letanias
instituit. Cessante ꝓo illa psecutōe:ieiuniū
illud in ꝓsuetudinē annue obſuatiōis de:
nenit. Et sicut q̄dā referūt fuit p eccīam cō
firmatū vt vniuersaliter obseruet. Dicit g̃
hec letania minor,quia a minori.s.a simpli
ci epō:r in minori loco.s.in vienna inuen:
ta est. Illa ꝓo ō: maior:quia in maiori lo:
co.s.rbome,r a maiore.s.a magno Grego:
rio r p magno r grauissimo morbo inuēta
est. Minor tñ antiq̄or est tempe. Nam in
stituta fuit tempe Zenonis imperatoris,ma
ior ꝓo tempe Mauricij imperatoris. Fiunt
etiā letanie ꝓpter plures alias causas. Uñ
Liber⁹ papa statuit vt p guerra:p fame:p
pestilētia:r hmōi aduersitatib⁹ ī minentib⁹
semp letania fiat. vt sic ista p supplicatōes
oꝛones:r ieiunia effugiam⁹,q: g̃ ħ tpe ma
xime bella emergere solent,r fruct⁹ terre q̄
adhuc ī teneritate vel floꝛe sūt: pluriꝫ mo
dis facile corrūpi solēt.ō ħ tpe fiūt letanie
vt rogem⁹ deū q talia a nob auertat,r ab
aeris intēperie r a beluis r ab hostib⁹ chr̃i
ane religiōis nos eripiat r ōfendat.sup ħ
patrocinia sctōꝝ specialit r generalit im:
plorātes.r iō rogationes vocant. Dicunt
etiā pcessiōes,q: tūc eccl'ia pcessionē facit
generalē. Et est notādū q rogam⁹ sctōs p:
pter nostrā inopiā:ꝓpter eoꝝ gl'iam.r ꝓpter
dei reuerentiā. Qñ aūt letaniā p īminenti
bus piculis in penitentiali r flebili habitu
facim⁹:illam vltimā pcessionē mulier plā
gentiū post dñm qñ ducebat ad crucē repre
sentam⁹,plāgētes iurta mādatū dñi super
nos r sup filios nostros. Fiūt etiā ħ tēpe
letanie,quia chr̃o ascēdente q̄ dixit. Petite
r accipietis,ꝓfidenti⁹ eccl'ia petit,ieiunat
eñ tūc r orat vt parū habeat de carne ꝓpt
carnis macerationē.r adq̄rat sibi alas p
oꝛonē,q̄ est ala q̄ nia volat in celuz,vt sic
chr̃m ascēdentē libere sequi valeat,q̄ ascē
dit pandēs iter ante nos,r volauit sup pen
nas ventoꝝ. Et hec est causa q̄re vltimā le
taniā siue vltimū ieiuniū ascēsiōi ꝓtinuam⁹
vt vicz ꝓpt oꝛones r ieiunia depsita mole
carnis chr̃m ascēdentē seq̄ possim⁹. In
letaniis g̃ fit pcessio,r cantat in q̄busdā ec
clesiīs in ꝓncipio pcessiōis Exurge domi:
ne r̄c. Frequentanduz etiam esset r a pue:
ris dicendum illud canticū angelicū. Sā
cte deus:sctē fortis:sancte r imortalis mi
serere nobis. Nam sicut Joānes damasce
nus refert in li.iij.cum apud Cōstantino:
polim ꝓpter quandā tribulationē fierent le
tanie,q̄dam puer e medio ꝓpli rapt⁹ est in

celũ:et hoc canticũ ibidẽ edoctus.Deinde ad ꝓp̃m rediens illud in cõspectu oĩs ppli decantauit.z mox oĩs tribulatio cessauit. Qđ canticũ Calcedoñ. synodus approbauit.Huj⁹ ergo cãtici laus z autoritas colligit̃ Primo ex eo q̃ angelus illud docuit Scđo ex eo q̃ ad ei⁹ platiõem illa tribulatio cessauit.Tertio ex eo q̃ tantũ cõcilium illud approbauit. Quarto ex eo q̃ demones illõ valde timẽt.Letex in pcessiõe ipa p̃cedũt crux z capsa reliq̃ sanctoꝝ:vt vexillo crucis z oꝛõnibꝫ sctõꝝ demones expellant:vt dictũ est in q̃rta ꝑte in ti. de accessu põtificis ad altare.Portant etiã vexilla ad repñtandũ victoriã resurrectionis et ascẽsiõis chri:q̃ cũ magna ꝑda celos ascẽdit.Uñ vexillũ p aera incedẽs est chr̃s in celũ ascẽdens. Et sicut vexillũ in pcessiõe ipsa multitudo fideliũ sequit̃:sic z christus ascẽdẽtem magna sctõꝝ collectio comitatur.Portant etiã vexilla ad imitatiõez ei⁹ q̃d ó: Esa.xj. Et leuabit dñs signuz in nationes:et cõgregabit pplos isrl: z dispsos iude colliget a q̃tuoꝛ plagis tre. Q̃ ꝯo cruces z vexilla portant a Cõstãtino supsit ecclesia:q̃ cũ in somnis crucis signũ vidisset: eiq̃ dictũ fuissz:vinces in hoc signo:fussit crucẽ in vexillis bellicis isigniri. Q̃ in letanijs crux maioꝛ a crucis baiulo ó altari sumit̃:recolit q̃ de chr̃i humeꝛ tulit eã simõ cyrene⁹ Matth.xxvij. In q̃busdã locis fit letania p cãpos:vt etiã a segetibꝫ demões expellant̃:vl̃ port⁹ vt a dño cõseruent̃.Cantus aũt in pcessione q̃d significet: dictum est in p̃cedẽti ti.de accessu põtificis ad altare.Cõsuecuit q̃z q̃dã draco cũ cauda longa erecta z iflata duobꝫ ꝑmis diebꝫ añ crucẽ z vexilla precedere.vltima ꝯo die q̃si retro aspiciẽs cauda vacua atq̃ depssa retro sequit̃.Nẽpe draco iste significat diabolum q̃ p tria tpa.s.añ legẽ z sub lege z tpe gr̃e q̃ p hos tres dies significant̃ hoies fefellit. et nũc fallere cupit. In duobꝫ ꝑmis tpibꝫ regnauit z q̃si dñs oꝛbis fuit.cauda longa id ẽ poteter.z inflata.i.supbe icedẽs. Uñ chr̃s illũ mũdi ꝓncipẽ vocat.z Joãnes ait in Apocal. Uidi sathanã de celo cadẽtẽ velut fulgur:et traxit secũ tertiã ptẽ stellaꝝ.i. hoim. In cui⁹ rei figuraz duobꝫ diebꝫ modo p̃dicto p̃cedit. In tpe ꝯo gr̃e p chr̃m victus est.et data ẽ aplis eiciẽdi spũs im mũdos ptãs. ꝓpter qđ tertia die draco q̃si ptãte ꝓpter fidei dilatationẽ amissa:p⁹ crucẽ sequit̃ cauda vacua z demissa z nõ longa.q⁹ nõ audet ita potenter regnare vt prius.sed p suggestiões z latenter hoies seducit q̃s videt pigros i bonis opibꝫ z remissos:nec viã vite sectãtes.q̃si fur retro aspiciens siq̃s oberret z a rectitudine fidei cadat:quẽ ad se q̃si caudã trahat et sibi incorporet.sicut z in deserto filios isrl̃ infirmos et debiles z q̃ oberrãtes remãebãt vltimi: hostes post tergũ veniẽtes necabãt. In letanijs debem⁹ ꝯm Aurelianẽ.cõcilium ieiunare:vel saltẽ cibis q̃dragesimalibꝫ et capis nigris in signũ pnie vti.nec debet q̃s vti veste solẽni.ꝓpter qđ vocant̃ pcessiões nigre.non tñ debent cruces nigre vocari. In letanijs q̃z debẽt oẽs q̃ seruilibꝫ opibꝫ vacare.s.viri z mulieres:serui z ancille. et donec terminet̃ pcessioni adesse.vt sic oẽs peccauerunt:sic z oẽs p̃ venia supplicent. oẽs ad deũ coꝛda cũ manibꝫ eleuent.i.studiũ oꝛõnis erigant. Post pcessionẽ cantat̃ missa in aliq̃ eccl̃ia. Et est introit⁹ Exaudiuit zc. Rememoꝛat ei eccl̃ia p̃terita dei beneficia ad maioꝛẽ spem.et dei largitas inuocat̃ vt p hoc cõiciat futura.ex eo enim q̃ multotiẽs exaudiuit ꝓpẽdit̃ q̃ adhuc exaudiet. Exaudiuit inquã de tẽplo suo sancto scz p gr̃am. Et q⁹ nõ põt huius esse exaudi tio sine dilectione:sequit̃ versus.Diligam te zc. Jteꝝ q⁹ nõ exaudiunt̃ nisi p cõfessionem.ideo ót Jacobꝫ in epl̃a. Cõfitemi alterutꝝ petã vestra:q̃ est Jacobi vlt.ca. Et vt maioꝛ spes habeat̃ adhibet exẽplum de Helia.q̃ petijt vt nõ plueret.z nõ pluit annis tribꝫ et mensibus sex.et postea petijt q̃ plueret.z pluit.Si enim Helias solus exaudit⁹ est. multo forti⁹ tota eccl̃ia exaudiet. man⁹ enim dñi non est abbreuiata. Sequit̃ vnũ alleluia. Cõfitemini. Sed cũ in diebꝫ añcedẽtibꝫ duplex all̃a cantetur.q̃re in his diebꝫ vnicũ tm̃ ót. Jteꝝ cũ in alijs ieiunijs nõ dicat̃ all̃a:q̃re in ß óꝛ: Ad ꝑmũ dicim⁹ q̃ sicut sepe dictũ ẽ:duplex all̃a cantatur in antecedentibꝫ diebꝫ ꝓpter duplicẽ stolam q̃ habebit̃ in resurrectiõe cõmuni: anie vicz et coꝛporis. Officiũ aũt pascale quod hoc significat finitum est.et ideo remota causa: remouetur z effectus. Ad secundum dicimus:q̃ ideo in alijs ieiunijs nõ cantat̃ alleluia quod est canticũ leticie:quia fiunt p peccatis.ꝓpter quod dicunt̃ ieiunia meroꝝ. Hoc aũt ieiuniũ z ieiumũ pentecostes sũt exultatiõis.quia nõ fiũt p penis.sed vt po

testas diaboli remoueak ꝛ pestꝫ.ꝛiõ in eis alleluia cãtak. Preterea in hoc ieiunio ỏr alleluia ꝓpter gaudiũ ascẽsiõis qỏ imminet. In euãgelio ꝓo Siqs vim ꝛc. Lu.xj. ostẽdit q debem⁹ petere pseueraãter p amicũ q̃ dicit amico. Amice cõmoda mihi tres panes ꝛc. si pseuerauerit pulsans ꝓpter ipꝛobitatẽ ei⁹ surget: et dabit ei. Per hoc habek q etiã existẽs in mortali pcõ si pseueraãter petierit exaudiek ꝓpter improbitatẽ. Allegorice amic⁹ nr̃ est chr̃s a q̃ intellect⁹ theoric⁹ petit tres panes. s. fidẽ: spem: ꝛ charitatẽ. qr amic⁹. i. intellect⁹ practicus. s. rõ inferior venit de via. i. de ꝯsideratiõe tpalium Sequik. et nõ habeo q̃d ponã ante illũ. qr nõ inuenit in talib⁹ spũalẽ refectionẽ. et sic petit superior intellect⁹ p inferiorẽ: vel p tota aĩa. nõ em̃ põt hr̃e aĩa vel rõ inferior aliq̃ refectionẽ spũalẽ nisi ab intellectu superiori: cui⁹ẽ ꝓtẽplari celestia. Seq̃k postea ibidẽ. Nunq̃d si petierit panẽ. i. charitatẽ: lapidẽ dabit ei. i. indurationẽ. qỏ est ꝓtrariũ charitati. i. nunq̃d dabit ei cõtrariũ. q. d. non. Silr si petierit piscẽ. i. fidẽ que nutrik in aq̃s baptismi: nunq̃d p pisce dabit ei serpẽtẽ. i. infidelitatẽ a q̃ est ois vis peccati. q̃si di. nõ. Aut si petierit ouũ. i. spem: q̃a in ouo est spes pulli, nunq̃d porriget ei scorpionẽ. i. desperatiõez que retro ꝛ occulte pũgit sicut scorpio. desperantiuz em̃ est retro abire. q. d. nõ. Uel p panez intelligunk oĩa que hoĩs victui sũt necessaria vt cib⁹ et potus. p ouũ oĩa genera fetuũ aialiũ ꝛ fructuũ. p piscẽ oĩa genera natabiliũ. Postcõmunio Petite ꝛ accipietꝫ. sũpta est de euãgelio. Ad horas ỏr capt̃m Cõfitemi. ꝛ illỏ Helias hõ erat. et illud. Siq̃s errauerit, que sunt Jacobi. v. ca. In festo aũt beati Marci dicũt q̃dã eplam. Qui timet deũ. q̃ est Eccl̃i. xv. Alij dicũt. Silitudo vultuũ. que est Ezech. j. Euãgeliũ est. Ego sum vitꝫ vera. qỏ est Joan. xv. Alij ꝓo dicunt. Designauit. Secũda q̃z die rogationũ est idẽ officiũ qỏ in ꝓma. nisi qr in q̃busdã ecclesiis euãgeliũ de Matthẽo legik. in quo ẽ eadem sententia.

De vigilia ascensionis

Via vero ieiuniũ de q̃ ꝓmissum est nõ sufficit sine opib⁹ miscẽdis. ideo in vigilia ascensionis q̃ est tertia dies rogationũ: ecclesia monet ad opa miscẽdis dicẽs in introitu q̃ est i quibusdã ecclesiis. Misccẽdis dñi ꝛc. Dicit em̃ Greg. Si vis orationem tuã ad celũ volare: fac ei duas alas. s. ieiuniũ et elemosynaz. Cũ bonis em̃ desideriis volam⁹ ad celũ. Uñ ỏ dño ỏr. Eleuatꝫ manib⁹ ferebak in celuz. In alijs tm̃ ecclesiis ỏr. Oẽs gẽtes. Epla ꝓo q̃ est in q̃busdã ecclesiis. Multitudinis ꝛc. nõ videk cõcordare imo videk ꝓposteratio. qr post ascensionez dñi factũ est vt multitudinis credẽtiuz esset cor vnũ ꝛ anĩa vna. Sed hoc fit duabꝫ de causis. Prima: vt epla cõsonet euangelio Subleuatꝫ oculis ꝛc. Joã. xvij. in quo ỏr dñs. Pater clarifica. i. manifesta filiũ tuuz Et postea rogat di. Rogo vt vnũ sint: sicut ego ꝛ tu vnũ sum⁹. Hec aũt vnitas oñdik in epla. Alia causa est. qr qñ ex vero corde dank elemosyne oĩa reputank cõmunia. sic ỏr apls de mãna: qỏ qui plus collegit nõ plus abũdauit. et q̃ min⁹ nõ habuit minus Qui em̃ diues est nõ debet ꝓpter ẽ amplius comedere: sed alijs distribuere. Et ẽ ỏr in epla. Et erãt illis oĩa cõia. Ideo aũt predictũ euangeliũ ỏr bodie. qr q̃ passur⁹ orauit: hoĩb⁹ innotuit cũ ascẽdit. Ul̃ qr in fine cõcludik Ego ad te venio. in quo rogat pro bis q̃s dedit ei pr̃: vt sint in pr̃e vnũ: cũ oĩs sint in fide ꝛ charitate vnũ. i. cõcordia vniti vicissim. Uñ ꝓcedit epla. Multitudinis credẽtiũ. Hilari⁹ ꝓo exponit sic p̃dicta verba. Rogo vt sicut ego ꝛ tu vnũ sum⁹. s. nõ tm̃ volũtate sed etiã natura: sic ꝛ ipi vnum sint. s. vnitate spũs ꝛ gr̃a spũssancti. In alijs tamen ecclesiis ỏr epla Unicuicq vestꝝ. ad Eph̃. iiij. ca. Offertorium est. Viri galilei. Act. j. ca. Postcõmunio ẽ. Nõ vos. Joã. xiiij. c. In alijs ꝓo ecclijs ỏr Petite. Mat. vij. ca. Qr q̃ in hoc officio de elemosyna ꝛ opib⁹ miscẽdis agik: ideo in q̃busdã locis vt ꝓmissas sibi alas adq̃rãt elemosynaz largitioni intẽdũt: quã tm̃ vsq̃ in festum ascẽsionis differũt: q̃si tunc post chr̃m in celũ adnolent: et vt tunc liberius vacare possint.

Quidã tm̃ nõ incongrue supradicta officia paschalis hebdomade p septẽ dona spiritussancti ad eos referunt qui sũt in baptismo renati. vt renat⁹ afflatus spũ sapiẽtie dicat Resurreti. Per q̃d resurrexerit euangelium declarat. s. per resurrectionem dñi. Quid inde adquisierit spũs instruit intellectus dicens. Introduxit nos in terram. s. ecclesiam. Et adhuc addit: spũs cõsiliũ aq̃ sapie potauit eos. Quid ĩde quoq̃ adq̃re-

re debeat spũs indicat fortitudinis dicẽs. Uenite bñdicti ꝓris mei. Ex his collatꝫ bñficijs deũ laudare debeat spũs scie docet dicẽs. Uictricẽ ꝛc. Quid rsurrectio natis attulerit indicat spũs pietatis dicẽs Eduxit eos dñs i spe. ꝛ adhuc spũs timoris adiungit dicẽs. Eduxit dñs ꝓpl'um suum. Pro his oĩbꝫ bñficijs i baptismo collatis hoĩbꝫ angeli gratulant. hoies deo cõfitent: ꝛ ad chr̃i ꝓconia se inuicẽ exhortant gr̃as agũt: iubilãt bñficia. ꝛ bñficiorꝫ causas rememorãt: ꝛ ad maiora ꝓfidenter aspirãt. ꝛ circa h̃ cetere ptes officiorꝫ supscꝑte hebdomade ꝓsant. Et vide q̃ h̃ mutat ordo donorꝫ. Et attẽde q̃ p officia huius hebdomade ad q̃ttuor itroit9 quater: ad tres ter ponit all'a. q: sctã trinitas a q̃ttuor mũdi ptibꝫ collaudat de chr̃i rsurrectiõe ꝛ de hoĩm redẽptiõe. In ꝑma dñica. s. Quasi mõ geniti. baptizãti monẽt a mr̃e tanq̃ infantes innocẽter viuere: ꝛ lac sancte sꝑtu re ꝛcupiscere. vt paschale sacr̃m p chr̃i rsurrectionẽ adq̃situ moribꝫ ꝛ vita teneant: mõm vincant: vt cum chr̃o triumphẽt. ꝛ leticiã in corꝑe ꝛ ania simul obtineant. ꝓpter quã leticiã all'a duplicat. quia mortẽ euaserũt: ꝛ spem vite habere meruerũt. vel ꝓpter actionẽ ꝛ ꝓcẽplationẽ. vel ꝓpt gaudiũ pdicatorꝫ ꝛ ꝓuersorꝫ. In scõa ꝙ dñica. s. Misericordia dñi. baptizati tã istructi chr̃i misericordiã intonãt ꝛ trinitatẽ pdicãt. Hã in miscõia spm̃. i ꝙbo filiũ: i deo ꝑem annũciant. ꝓponũt ꝙ spm̃ p quẽ sũt sctificati. deinde filiũ p quẽ sũt redẽpti. deĩde ꝑem cui reconciliant. Etq: trinitatẽ ꝛcinũt: iõ ter iubilãt all'a. In tertia dñica. s. Jubilate: baptizati ad laudẽ dĩ totũ mõm inuitãt. ꝛ trinitatẽ psonãt. cũ ibi in deo ꝑem. in nomĩe filium. in laude spm̃sctm̃ accipiunt. Et qa p duo ꝓcepta charitatis firmant in fide trinitatis. ideo ꝓpus bis deinde ter concinũt allelwia. In q̃rta dominica. s. Cantate: rursus baptizati ad dei laudem gentes cõuersas inuitant ꝛ trinitatẽ cõmemorãt. dũ ibi in domino ꝑem. p mirabilia filiũ. p iusticiam intelligũt spm̃sctm̃. Et quia fidem trinitatis gẽtes a q̃ttuor mõi partibꝫ acceperũt ideo trinitatem sub quarto all'a ꝛcludunt In q̃nta dñica. s. Uocẽ iocunditatis: rursus baptizati liberatorẽ suũ gẽtibꝫ suis ãnũciant. q̃ trinitatem p ter positũ ꝛcinũt allelwia. ꝛ sicut ibi ꝛtinet instantia pdicãtiuꝫ sic in officio Et audiuit de templo sancto suo sollicitudo se ab erroꝛe ꝙuertẽtiũ. ꝛ in officio vigilie Dẽs gẽtes: applausus in celũ intelligit ascẽsoꝛ.

Sequit de festo ascẽsiõis dñi.

In festo ascẽsionis dñi qõ celebrat die q̃dragesima post pasca. qr chr̃s die q̃dragesima post rsurrectionẽ celos ascendit fit ꝓcessio solẽnis. Precepit em̃ dñs discipul̃ suis: vt pcederẽt i montẽ oliueti: vt viderẽt ipm̃ ascẽdere: ꝛ fecerũt ei ꝓcessionẽ ꝛ ipe eleuatis manibꝫ ferebat in celũ. De h̃ dictũ est in q̃rta ꝑte sub ti. de accessu põtificis ad altare. Hec ꝓcessio significat ascẽsum de ꝙtute in ꝙtutem. Et cantat responsoriũ de ascẽsiõe. vt inuitemur ad ascendẽdũ post dñm. De bethania aũt q̃ interptat obedientia. de q̃ eduxit apl'os ascendit dominꝰ. ꝓ qõ significat q̃ sine obedictia nullus põt ascendere in celũ. Uñ q̃daꝫ cãtant in ꝓcessione responsoria ꝑtinẽtia ad ipam eductionẽ: vt eduxit dñs. Ex ꝙo ascendit de mõte oliueti significat q̃ p opa mificoꝫ die oportet nos ascẽdere. Cũ igit̃ hac die ꝓcessionẽ rõnabiliter agam9: nihilo minꝰ ꝛ h̃ rõnabiliꝰ est. q̃ nõ celebret antecẽ tertia dicat. sed ea cantata. licz in die pasce et ceteris dñicis aliter fiat. In pascali em̃ ꝓcessiõe ꝛ in dñicalibꝫ aqua bñdicit̃ in memoriã ꝛ reuerẽtiã ꝛ veneratiõez baptismatis. iõq; ꝓcedunt tertiam in qua spũssctus sup discipulos descendit. vt sicut ꝓpus baptizamur ꝛ postea spm̃sctm̃ accipimus. sic aqua benedicta ꝓius nos ꝛ loca nr̃a rsp̃ergimus. ꝛ postea aduentus spũssti memoriale. i. tertiam decantam9. Cur autẽ dominicis diebꝫ baptismatis memoria renouetur superius enodat. In hac ꝙo die tertia cantata ꝓcessio celebrat. similiter ꝛ omnes alie q̃ sine aque benedictõe celebrant. tum vt misse ꝓiungant officio. tum quia nullꝰ eam sequit nisi sanctificatus spiritusancto De h̃ etiã sub dominica in ramispalmarꝫ dictũ est. Facta ꝓcessione cantat antipbona. O rex glorie. ꝓpter illud Nõ vos relinquã orphanos. Sequit introit9. Uiri galilei q̃d admiramini aspicientes in celum. Immotis em̃ oculis aspiciebãt in celũ ꝛ diutius aspexissent nisi angeli eis itimassent q̃ recederent dicẽtes. Hic Jesus q̃ assũptus est a vobis in celum sic veniet quẽad

D

modū vidit; eū ascendentē in celū.i.sic veniet ad iudiciū in nube. Nubes significat grām.q; sine nube.i.sine grā nullus potest ascendere.etiā chīs ꝺm q hō.et hoc significabat nubes in q̄ ascēdit. Quia ꝥo de ascēsione dñi est ineffabile gaudiū:ideo sequit versus. Oēs gentes plaudite manib⁹. Sequit epla. Primū quidē sermonē ꝛc. Act.j. in q̄ habet de ascēsiōe. Postea sequit duplex alla.quia dñs ascendit in duplici stola Et ita eadē ratiōe cantant duo alla in ascēsione que durant vsq; ad pentec. q̄ ꝛ in tēpore paschali. Primū alla est Ascēdit deus in iubilatione.i.in gaudio ineffabili antiq̄ rū patrū qui cū eo ascēdebant:ꝛ angelor ꝛ aplor dicentiū. Quis est iste rex glie? Esa. Quis est iste qui venit de edom? Sequit. Et dñs in voce tube.i.in voce horribili.q; de voce loquit angelor.vel dñs per angelos cum dicebat aplis. Sic veniet ꝛc. Vl q; inuitabat ad nuptias eternas.sicut ꝛ tuba solebant antiq⁹ inuitare ad nuptias tēporales. Secundū alla est. Ascēdēs christus in altū. Aliq̄ tñ dicunt. Nō vos. Joan.xiiij.ca. Sequit euāgeliū Marci rugientis vl.ca. Recūbentib⁹ vndecim discipulis ꝛc.vbi sequit. Et exprobrauit. Ecce rugitus. In fine tū habet de ascēsione. Dñs q̄dem ihesus postq̄ locut⁹ est eis assumpt⁹ est in celū. Potest etiam dici q̄ eorū q̄ hac die cantant:q̄dam sunt ascēsiōis pacte narratio:vt illud Post passionem ꝛc. Et illud Ascendit de⁹ ꝛc. Quedā sūt cōsolatio sponsi ad sponsam:vt illud Non turbet cor vestrū neq; formidet. Et illud. Tps est vt revertar.et illud. Si nō abiero paraclet⁹ ꝛc. Quedā sunt ꝓgratulatio sponsi ad spōsam vt illud rūsoriū. Exaltare domine. Et illud. Ponis nubē. In narratione spes cōcipit. in consolatione erigit.in cōgratulatōe certificat vl delectat. Similr in diurno narrat ascensio in epla ꝛ in euāgelio. vbi dicit q̄ dñs assumpt⁹ est in celū:ꝛ sedet ad dextrā dei in equalitate patris. Et in alla Dñs in sina.consolat sponsus. In alio alla Nō vos relinquā.gratulat sponsa. In offerēda narrat pfecta esse ascensio.ꝛ in cōmunione dicēs. Psallite deo q̄ ascēdit super celos celor ad orientē. hoc est vsq; ad ꝥbum sibi psonaliter vnitū.quod nō ꝺr ortum vl ortur.sed oriens.quia semp filius a patre pcedit. Vel sup celos celor ad orientem. hoc est.sup firmamentū celi ad orientalem plagā. Nat aūt canit in itroitu et offertorio Viri galilei.sumit de epistola. in qua clausula pcutit ab angelis eor superbia q̄ transierunt.et eor mūdana sapiētia q̄ nō cognouerunt.et eor pigricia q̄ talenta sibi cōmissa cū lucro debito nō reportauerūt.et sollicitat eor desideriū qui aduentum dñi diutius exꝓectauerunt. Hoc em officiū totus consistit in sollicitudine ꝛ gaudio. Hoc festum habet decē dies ꝓ octauis vt dictum est sub ti.de pasca. Hac die fiunt in q̄busdam partib⁹ elemosyne generales: vt dictū est in pcedēti titulo.ꝛ in titulo de rogationibus. Dicit aūt hac die ad horas capitulum. Primū quidem. Et illud. Cunq; intuerent.et illud. Viri galilei.que sūt Act. j.cap.

De dominica post ascensionem

Vnc consequēter dicēdū est de dñica post ascēsionē. Siq̄dem ablato a se sponso/magis deuota est ecclia. Unde orat in hac dñica in itroitu. Exaudi dñe vocē meam qua clamaui ad te. Et sequit ibi. Vultū tuū dñe requirā. q̄si di. Desiderio ꝛ cogitatiōe sequar te.quia sum filia aquile. Sequit epla. Estote ꝛc.j. Pe.iiij. In q̄ habet q̄ vnusquisq; sicut accepit grām illā in alterutrū administret.ꝛ de cōmissiōe talenti.et q̄ mutua charitate sectemur eos vt sint hospitales inuicē sine murmuratiōe ꝛc. Sic em adaptat nobis pēnas ꝥrutū q̄b⁹ volare possim⁹ ad celū ꝓ christm.q; bonis operib⁹.s.charitate ꝛ miscōia quasi de monte oliueti ascendimus. Sequit duplex alla. Unum est in q̄busdam ecclesiis Dñs in sina In sancto. Sz q̄d est hoc qō dicit. dñs em nō ascendit de monte sina. sed ō monte oliueti de bethania.sicut habetur Lu.vlt. Ad quod dicendū q̄ de sina i sancto ascēdit q̄ntum ad interꝓtationē. Sina em interꝓtatur mandatū. Ascēdit em de sancto mandato:qō est. Ite ꝛ ꝓdicate euangeliuz omni creature. Vel mādatū sanctum est. Negociamini dū venio. Ipe em est homo pegre,pficiscēs.q̄ vocauit seruos suos ꝛc. Vel de sancto mādato ascēdit.q; ꝓ impletionem mādator dei ascēdit chīs inq̄ntū hō:ꝛ alī post ipm. Euāgeliū ꝥo est ō pmission spūssancti. Cum venerit paraclet⁹ q̄ a patre pcedit spūs veritatis ꝛc. Joan.xv. Alia patent. Sicardus epūs cremon. dixit

in mitrali, q̃ apl̃i post p̃mã vnctionẽ quaz in chr̃i morte suscepant insufflãte illo z dicẽte Accipite spũm sanctuz, scdam expectabãt quã pmiserat dñs dicẽs. Si abiero mittã paracletũ ad vos. Expectãtes g̃ decãtãt in troitũ Exaudi, q̃ ỹsus de psalmo. xxvj. scz Dñs illuminatio: assumit, cui⁹ titulus est In finẽ psalm⁹ Dauid pus q̃z liniret. Agit em̃ ibi de vnctione Dauid q̃ fuit triplex. Primo em̃ vnct⁹ est in signũ regis futuri. Scdo ī regẽ sup tribũ iuda. tertio sup totũ israel. Hos q̃z idẽ cãtam⁹, q̃z vnctiones tertiã expectam⁹. Prima em̃ vnctio ẽ ī baptismo. Scda in ꝓfirmatiõe aut in penitẽtie ꝓfessione. Tertia erit ī resurrectiõe. Ut p̃ma fuit in apl̃is, scda ī iudeis, tertia ī gẽtib⁹. Et q̃m apl̃i vt dixim⁹ erãt expectãtes in tẽplo z orãtes laudãtes z bñdicẽtes deum, idcirco in nr̃a expectatiõe ī epl̃a. Estote prudẽtes, inuitamur ad oziones, z in offerẽda. Lauda anima mea dñm, puocamur ad laudes. Quis aũt effect⁹ fuerit illi⁹ apl̃ice vnctõis/euãgeliũ ꝺclarat. Cũ venerit, vbi ꝺz Uos testimoniũ ꝑhibebitis: q̃z ab initio mecũ estis. In q̃busdã tñ ecclesijs ẽ offertoriũ. Ascẽdit de⁹, z postcõio. Pax cum essem. Et attẽde q̃ ob p̃missam causam, s. q̃m apl̃i expectabãt idui ỹrute ex alto, hec hebdomada ꝺz expectatiõis in q̃ solent q̃dam ieiunare z oziõi vacare vsq̃ ad pentecostem q̃ apl̃i ieiunasse legunt p̃ ẽ tp̃s. Sz magister Hilbert⁹ ꝑbat ieiunandũ nõ esse, q̃a est de paschali tpe, z de q̃n̄ggesima pentecostes. Hieronym⁹ q̃z Ambrosi⁹ z Aug⁹, aiunt ī ter paschã z pentecosten nõ esse necessitate ieiunia indicẽda. Uolũtate em̃ oĩ tpe a cibis pcipiẽdis possum⁹ abstinere, sed ex necessitate nõ oportet. Uñ Ambrosi⁹, Per hos q̃n̄ggita dies ieiuniũ nescit ecclia: sicẽ ipa dñica q̃ dñs resurrexit. Sũt em̃ omes hi dies velut paschã z dñica celebrãdi. In q̃b⁹ sicut ait Beda maioribꝰ epul̃ z hymnis celestibꝰ est vacandũ ob reuerẽtiã dñice resurrectõis, z ob memoriã dñici ꝓuiet⁹ cuz discipul̃, ob spẽ glorie imortalitatẽ. Uerũtamẽ ab hac autoritate penitẽtes excludũtur. Sed z Grego. letanias excipit z etiã ꝓcessiũ aurelianẽ. illud tñ volũtariũ est. Illõ etiã notabile est q̃ octauã ascensiõis q̃ deberet in q̃nta feria terminari, vlteri⁹ oportet progari. Licz em̃ officiũ dñice in quinta feria repetat, tñ in nocturnis officijs sexte ferie z sabbati inuitatoriũ z respõsoria de ascensione cantant. Uerũtamẽ nocturnales psalmos dicim⁹ cũ tribꝰ lectionibꝰ: et te deũ laudamus omittimus. Prozogat ergo octaua: cũ z apl̃i essent laudãtes deũ. De hoc dictum est sub pasca. Nec vacat a mysterio: q̃m apl̃i expectãtes p̃ obseruatiõnẽ decẽ p̃ceptoꝝ paracletũ: mysteriũ denarij accipe meruerũt, et nos etiã expectãtes p̃ eandẽ obseruationẽ denariũ vite pcipiemus eterne. In his decẽ diebꝰ legendi sũt act⁹ apl̃oꝝ: q̃s q̃ sequit spũm sctm̃ accipiet, et denariũ pmerebit.

De vigilia Pentecostes.

Equitur de vigi

lia pentecẽ, in qua sicut in vigilia pasce celebrat baptisma. q̃a iste due festiuitates sũt maiores z magz necessarie ínter oẽs. In vigilia em̃ pasce celebratur baptismus, q̃z in passione chr̃i oẽs baptizamur. i. redimimur z iustificamur. Nichil em̃ nasci nobis pfuisset nisi redimi pfuisset. Itẽ redimi nihil pfuisset nisi paracletus mitteret, et ideo in vigilia pentecẽ. celebrat baptism⁹, q̃z tũc p̃ spũm sanctũ mũdamur z sanctificamur, q̃m dñs in celũ ascendens discipulis pmisit dicens. Joãnes q̃dem baptizauit aqua: vos autẽ baptizabimini spũsctõ, non post multos hos dies. i. post decẽ dies: quod z factum est. Propter hoc g̃ eccl̃ia in decima die post ascẽsionẽ celebrat baptismũ: ad notandũ q̃ nostri neophici baptizant ī spũsctõ quẽadmodũ z illi. Baptizat etiaz hodie solenniter. Tũ ad hoc vt post pasca nati vel necessitate impediti baptizent. Tũ q̃z petr⁹ hodie triamilia hoĩm baptizauit. Tũ q̃z dei fili⁹ in dei digito fortẽ deuicit: ideoq̃z idẽ op⁹ p̃ idẽ mysteriũ repñtat digito veniẽti z filio resurgẽti. Tum q̃z baptismi regeneratio p̃pria est spiritussancti opatio. Tũ q̃z sicut hodie descẽdit in apl̃os quẽ descensum dñs baptismũ appellauerat: dicens. Uos aũt baptizabimini spũsctõ, sic in baptismate descendit lz inuisibilit⁹ in baptizatos. Sed cum spũssanctus die dñica z hora tertia missus fuerit in discipulos: ẽre baptism⁹ fit in sabbato z hora nona. Uidet em̃ q̃ deberet poti⁹ hora tertia celebrari. Rñdeo q̃uis baptisma fiat in sabbato: tñ ad illud baptisma ptinet q̃ apl̃i acceperũt in die pente, z q̃uis illõ eadẽ die vel hora non celebret p̃pter aliq̃s fluctuantis mundi occasiones, tñ p̃pter sa

cramentū qđ in se ꝓtinet imitādo chr̄i mor
tē ⁊ eius resurrectionē ne mēbra caput p̄ce
dāt debem⁹ illud baptisma eidē dici ⁊ dari
tionē spūſcti eidē hore ꝰputare. In bapti
smo em̄ nō tm̄ repūtat sepultura saluator⁹
sz etiā mors chr̄i p quā baptism⁹ plenā fce
pit efficaciā. ⁊ ipe hora. ix. emisit spm̄. Cor
nel⁹ qz sicut et Actiū apl'or hī cadē ho
ra audiuit ab āgelo. Audite sūt oꝛones tue
⁊ cadē hora a bto Petro baptizat⁹ ē. ⁊ ho
ra nona angel⁹ dñi venit ad eū nūcians ei
vt mitteret ad Petꝝ q eū baptizarꝫ. Inde
ē mos ī olcuit vt hora nona fiat baptism⁹
solēnis. Alie etiā sunt hui⁹ hore p̄rogatiue
put dictū est i q̄nta ꝓte sub ti. de nona. Jō
at spūſctūs dat⁹ est discipul' hora tertia. q̄a
fidē sctē trinitatis p̄dicaturi erāt. Hoc sab
batū intitulat sabbatū. cū. lectionū. qz i p̄
mitiua eccl'ia duodecī lectiones legebāt. vt
dictū est sub q̄rta feria tertie dñice aduēt⁹
Officiū ār hui⁹ diei fere idē est i pl'ibꝰ eccle
sijs cū officio sabbati paschal'. Et lectiones
legunt añ baptismū adīstructionē baptizā
dor. ⁊ legunt sine titul' put ibi dictū ē. Ue
rūtn̄ q̄dā lectiones ibi legunt q̄ nō hic. ⁊ q̄
dā ibi q̄ hic ꝓpostere tn̄. Ibi est em̄ ꝓma le
ctio. In ꝓncipio. h ꝙ ē ꝓma Tetauit. Irē
ibi ꝓus legit. Apprehēdēt septez mulieres
⁊c. ⁊ postea. Scripsit moyses ⁊c. h ꝙ econ
uerso. Circa qđ notandū est q duo fuerūt
p̄res. Un⁹ fm carnē. s. Adā q ꝓpter inobedie
tiā deo displicuit. ⁊ in q̄ oēs peccauerūt et
mortui sūt. Alt fm spm̄. s. Abrāā. q̄ ꝓpter
obedientiā placuit deo. ⁊ ei⁹ imitatores li
berati sūt ⁊ viuūt. De ꝓmo agit in vigilia
pasce. Un̄ tunc ꝓmo legit. In ꝓncipio ⁊c.
vbi describit dignitas homis p q̄ oīa facta
sūt: vt cā ei⁹ miserabilior appareat. vnde ē
q nō sequit ibi cāticū. qz nō bñ nob canta
uit: imo p eū nascimur ad luctum. Adijcit
tn̄ lectio. Factū ē in vigilia ⁊c. in q̄ p figu
rā maris rubri agit de baptismo. in q̄ egy
ptijs spūalibꝰ sūmersis veri filij isrl' libera
ti sūt. Un̄ sequit ibi cāticū victorie seu leti
cie. s. Cātem⁹ dño. Sedqz imitatores ade
ad h vt liberenk ꝓmū instruēdi sunt in fide
⁊ postea in moribꝰ idcirco ꝓmo legit ibi le
ctio illa. Apprehēdent. in q̄ de fide agit. ⁊
in q̄ chr̄o a septiformi gra spūſcti apphē
sus ostēdit. ⁊ postea illa. Scripsit moyses.
in q̄ agit ō moribꝰ. In hac aūt vigilia agit
de p̄ri spūali. s. abrāā. Un̄ legit tūc ꝓma le
ctio. s. Tetauit de⁹ Abrāā. ⁊ post cā ōr can
ticū leticie. qz nob bñ cātauit. ⁊ p ei⁹ fidem
ad gaudiū ꝓperam⁹. Un̄ dictū est ei. In se
mine tuo bñdicent oēs gētes. Aiūt tn̄ q̄
dā nullū tractū seq debere. qz post ꝓmissio
nē sibi factā nullū cecinit canticū Abrāaz.
qz nullū socīū cū q̄ cātaret habebat. solus
dei cultor erat ⁊ pegrin⁹ ī terra aliēa. Hec
aūt lectio bñ ꝙgruit huic diei. qz ī effusiōe
spūſcti data est gētibꝰ bñdictio. de q̄ dixit
dñs ad Abrāā. In semīe tuo bñdicent ⁊c.
Huic etiā recte ꝙgruit oīo. Deꝰ q̄ abrae ⁊c
Scā lectio ē. Scripsit moyses. q̄ datā le
gē declarat: q̄ hodie data ē. ⁊ nouaz fcat q̄
ī cordibꝰ fidelīū diffusa ē. Un̄ cāticū seq
in q̄ eterna leticia repromittit. Sz qz veri
abrae filij bonos hūerūt mores añ septē
mulieres apprehēderent viz vnū. i. anteq̄
chr̄s septiformi gra spūſci replet⁹ nasceret
⁊ postea ī nouo testamēto p baptismū chr̄i
sto ꝙiūcti sūt. iō postea legit lectio. Apphe
hēdent septē mulieres viz vnū. q̄ septē do
na spiritussancti pnūciat. que bonis mori
bus quēlibet viz informāt. Un sequit cā
ticum. qz bonos mores gaudium comitat
Quarta lectio. s. Audi israel. Baruch. ij.
ꝓtutes q̄ dona comitant insinuat. vt sapiē
tiā prudentiā lumē ⁊ pacē. Un̄ cāticū seq.
qz p his ⁊ ī his etnalit gratulabimur. Pri
ma q̄dē resonat historiā. scā allegoriā. ter
tia tropologiā. q̄rta ꝓ anagogē. Prima q̄
lectio est. Tetauit deꝰ abrāā. Sed q̄d pti
net mō dicere de imolatiōe Isaac. magz ei
ptineret ad vigiliā pasce. Rūdeo. ōr ꝓpt p
missiones q̄ sunt ibi vicz. Multiplicabo se
men tuū sicut stellas celi. Baptizati em̄ sūt
stelle. Et itez. In semine tuo bñdicent oēs
gētes. Hoc em̄ ꝙuenit baptizat⁹: q̄ sūt ve
rū semen. i. veri filij abrae. In lectione ꝓ
Apprehēdēt septē mulieres ⁊c. Per septē
mulieres significant septē dona spūſcti: q̄
dant in baptismo. alia patēt. Postea fit
ꝓcessio ad fontes: sicut in vigilia pasce. et
cantat missa sine introitu. qz eccl'ia nō ha
bet adhuc spm̄sctm̄ saltē in tāta plenitudie
in q̄nta expectat eū ī crastino q̄ est ꝓncipi
um ⁊ finis oīs boni. In vigilijs q̄ pasce et
pēteco. incipit missa a kirie eleyson sine in
troitu: put dictū est ibi. ⁊ ōr Hl'ia ī excels
deo. ⁊ h more apl'or. Petiā pus q̄ spm̄san
ctum acciperēt. erāt iugiter in templo lau
dātes ⁊ benedicentes dñm. Rursus qz an
geli gaudent de renatis. iō subiūgit. Glo
ria in excelsis. Postea sequit epl'a de acti

bus apostolorū, xix.ca. Cū apollo ꝛc.in q̄ habek q̄ Paulus baptizabat baptizatos a Joāne: qm̄ in spm̄sctm̄ nō credebāt. dixe rūt em̄. Sed neq̄ si spūssanct⁹ ē audiuim⁹ Postmodū sequik vnū all'a, scz Cōfitemini. in grāz actionez p baptizatz, quia ab oī peccato liberati sunt. Dicik g̃ hodie alleluia. nec ōr Flectam⁹ genua. q: hoc ē ieiunium exultatiōis ꝛ leticie ꝓpter resurrectiōez et ascēsionē. Sequik tract⁹. Sed q̄re boc: cum spūssanct⁹ oia faciat leuia. Ad hoc dicēdū est q̄ hoc fit ꝓpter baptizatos q̄ multos tract⁹ miseriaz passuri sunt si viverint. Postmodū sequik euāgeliū Joan. xiiij. ca. de ꝓmissiōe spūssancti. Si diligitz me: mādata mea seruate ꝛc. Credo in vnū deum. nō est etiā omittēdū. q: cum symbolū hoc deriuatū sit a symbolo apl'oz: fidē quā habebant insinuat. Offerēda. Emitte spiritū tuū ꝛc. manifeste ad opationem spūssancti ptinet. q: p eum renouak facies terre ex delicto Ade maledicte. p eum dñs benedicitur. p eum celū sicut pellis extendik. i. scriptura vt quasi nihil lateat explanak. Similiter ꝛ cōmunio. Die festiuitatz ꝛc. Jo. vij. ca. ad eandez ptinet spūssancti opationem. qui facit flumia velut aque viue de ventre credentis exire. i. affluentiā salutarz doctrine. Et est vt q̄busdā placet bec missa p Benedicam⁹ dño. concludenda. In vespis bi psalmi ꝟm quarundā eccl'iaz cōsuetudinez cōcinunk. s. Laudate pueri. Laudate dñm oēs gentes. Lauda aīa mea dñm. Laudate dñm qm̄ bonus est psalm⁹. ꝛ Lauda hierusalē dñm: eoq̄ in his psalmis laudes ōi magz resonare videnk. vbi em̄ spūs spirat: organū ad laudes inuitat.

In die sancto Pentecostes.

Entecostes sicut

p ꝛ pasca apud hebreos celebre festum erat quod post q̄nq̄ decades pasche celebrabak: vnde ꝛ vocabulum sumpsit. Nam pentecostes ōr a penta qō est q̄nq̄ ꝛ costes qō est decem. Uocak em̄ pentecostes q̄nq̄gesim⁹ dies a pasca: put iā dicek. Inter hoc festū ꝛ aduentuz dñi cātak all'a. ꝛ Elia in excelsis. put dictum est in p̄emio hui⁹ partis. et sub ti. de septē diebus post pasca. Idcirco aūt all'a freq̄nter cātak p totam hebdomadā pentecostes. quia p dies pentecostes ecclesia p baptismū deo populos cōgregat: et ideo saluti eoz ꝓgaudens q̄usq̄ albis vtunk vestitb. hymnū laudis decātat. Tūc etiā stātes oram⁹ in signū liberatiōis eozundē qui p dona spūsseti ō morte ad vitā resuscitari meruerunt. Hac em̄ die missus est spūssctūs in apl'os in linguis igneis. Sane octaua pentecostes celebrak. q: sicut in septenario hebdomadaz q̄ p̄cedit intelligik pfectio bonoz operz septiformis spūs. ita i octaua intelligik ꝓsūmatio p̄mioz q̄z vtrūq̄ approbak spūssancto: licet tota trinitas vtrūq̄ operet. qm̄ indiuisibilia sunt opa trinitatis. Sedq: spiritussanct⁹ est amor patris ꝛ filij ꝛ ex solo amore hoc dat ꝛ dabit nobis dñs. idcirco spirituisctō ascribik. Alij ꝓo nō celebrant octauam pentecostes. Nam cū solū septē sint spūssancti dona: solū septē diebz debet fieri festuz penteco. Et ideo Clemēs papa dicit in sua epl'a decretali q̄ h̄ festuz caret octauis. Sed pari rōne nec pasca deberet octauā habere nisi solū vnaz diē ꝓpter vnitatem. Rursus h̄ festū septē diebz agik propter p̄sentis vite septenariū. vel ꝓpter animarū sabbatismū. vl' q: p septē spiritussctī dona corporibz ꝛ aīabz plena gaudia cōferunk. Unde ꝛ septē vltimi psalmi a laudibz ītitulank. q: p septiformis gratie operationē gaudia ꝓferunk eterna. De h̄ dicek sub dominica p̄ma post penteco. Utq̄ pētecosten sit hebdomaria festiuitas dictuz ē sub ti. de septē diebz post pascha. In nocte pentecosten legunk tres lectiones ꝛ dicuntur tres psalmi cum tribz antiphonis sicut fit in nocte pasce. ad notandū vnū esse op⁹ totius sancte trinitatis in potētia miraculoz. Quidam tñ nouē legunt lectōes: sicut fit in alijs dñicis. sed tñ canonicuz est tres dūtaxat legere: ꝓpter sacramentū baptismi in triū psonaz noie celebrati. vel ob triduanā dñi sepulturā: cui sumus in baptismo consepulti. Rursus ideo tres psalmi cum tribz antiphonis dicunk. quia spūssanctus tria circa apostolos operatus est. Nā veteres innouauit. inouatos ꝓfirmauit. ꝛ cōfirmatos ad alios cōuertendos misit. Ad p̄mū ptinet q̄ dicik in p̄ma antiphona Factus est repente de celo sonus. Ad secūdū quod dicik in secunda. Confirma hoc de⁹. Ad tertiū quod dicik in tertia. Emitte spiritum tuum. Eoz em̄ ministerio docti sūt alij. ꝛ spiritusancto interius recreati. Etq̄ in ipis apostolis duo operak spiritussanctus. s. remissionem peccatoz ꝛ operatio-

nem miraculoꝝ, idcirco ille antiphone terminant ꝙ duplex alleluia. Uel si diligēter attēdere volum⁹ ⁊ cōferre psalmos ⁊ antiphonas que dicunt in pasca cum his q̄ dicunt in penteč, alia ratio iuenit. Nam ibi infra hebdomadā fit variatio psalmoꝝ: antiphonaꝝ. ⁊ tonoꝝ. Hic aūt nec in ipsa die nec in alijs fit variatio, et omnes ille antiphone sunt vnius toni. ſ. octaui. et eiusdē differentie. Ratio aūt est, ꝙa quasi duplex baptisma legimus apostoloꝝ. Primū in quo ꝓceperūt remissionē peccatoꝝ. Nam eos baptizatos eē christi baptismo ambigendū non est. vt dictum est sub ti. de vigilia pasce. Et scōm qō receperunt ad robur virtutū et operationē miraculoꝝ et ad repulsionē illecebraꝝ omniū secularium. Primo baptizat⁹ fuerat Petrus: cum ad vocē ancille chīm negauit. Secundo baptizat⁹ fuit in die Penteč: cum cora regibꝫ ⁊ principibꝫ non timuit p̄dicare ꝓbū dei. In ꝓmo ergo multa instabilitas ⁊ varietas fuit circa discipulos. In secundo vniformitas ⁊ stabilitas. In hūc etiā modū in ecclesia dei duo sunt genera bonoꝝ. ſ. actiuoꝝ ⁊ cōtemplatiuoꝝ. Actiua vita cōsistit in bonis opibꝫ. i. in administratiōe exteriorū: in qua constituti ab amore ꝛpaliū nō oīno sepant. iꝫ amorē dei amori ꝛpaliuꝫ p̄ferant. Cōtemplatiua cōsistit in dilectōe dei ⁊ cōtemplatōe. Hę duę vite ꝙ mariā ⁊ martham̄ significate sunt. Maria pars dicta ē optima. iuxta illō. Maria optimā partem elegit ⁊c. Non tn̄ repbendit pars martheę, qꝛ et ipsa actiua vita bona est que h̄ ičhoat et terminat. Contemplatiua ꝓ optima est q̄ inchoat h̄ ⁊ in futuro ꝓsummat. In illa tn̄ est mīta varietas. in ista vniformitas: put in hac vita esse potest. Antiphone ergo cū psalmis q̄ cantant in pasca ꝓtinent ad vitā actiuam. et idcirco in eis est varietas. Antiphone ꝓ ⁊ psalmi q̄ cantant in penteč, ꝓtinēt ad cōtemplatiuā vitā. et ideo in eis est vniformitas. In prima em̄ antiphona que in pascha cantat ō⁊. Et cōsiliuꝫ meum nō est cum impijs. Hic ō⁊. Fact⁹ est repente de celo son⁹ ⁊c. Spiritus seu vēt⁹ veniens solet puluerē a facie ꝛre deijcere. Magna em̄ est differētia inter donū spūssancti quo sepant fideles ab impijs: et donū quo oīs puluis terrenaꝝ cogitationū a pectore humano tollit. Illō ad actiuā vitā ꝓtinet. hoc ad contēplatiuā. In secunda ibi dicit. Postulaui patrē meū ⁊c. Hic ꝙ dicit. Cōfirma h̄ de⁹ ⁊c. Ad oēs q̄dꝫ fideles ꝓtinet esse de hereditate dñi. sed ad paucos ꝓtiet esse a terrenis cogitatiōibꝫ sepatos: et in h̄ confirmatos ne ad terrena redeāt. sed ꝙ cōuersationeꝫ esse in hierl'm celesti. et ibi alla cātare nō cessent: qō h̄ petit. In tertia ibi dicit. Ego dormiui ⁊ somnuꝫ cepi ⁊c. h̄ ō⁊. Emitte spūm tuū ⁊ creabunt⁊c. Oēs fideles ⁊ boni a vicijs resurgunt vel resurrexe rūt: sicut chīs a mortuis resurrexit. qō ibi ō⁊. h̄ ꝙ in pauc⁊ renouab facies terre. i. ratio anīe: ꝙ sit ab oīni puluere terrenoꝝ desideriꝫ imunis. Ibi q̄: hoc est in vita actiua que ibi ostendit est inchoatio. h̄ autem: hoc est in contemplatiua que h̄ ostēdit/ est ꝓfectio ⁊ cōsummatio. Ibi varietas. hic vniformitas Et ꝓtea ibi variant antiphone ⁊ psalmi. h̄ non. Propter hāc cōsūmationem ⁊ vniformitatem notandā antiphone sunt octaui toni: et eiusdē differentie. quia octo sunt beatitudines. quaꝝ octaua redit ad caput. Nam in prima ō⁊. Bti paupes spū: qm̄ ipsoꝝ est regnū celoꝝ. et in octaua. Beati q̄ psecutionem patiunt ꝓpter iusticiam: qm̄ ipsoꝝ est regnuꝫ celoꝝ. Propter hanc eandē cōsūmationē notandā: in quibusdam ecclesijs celebrat octaua pentecostes. Per hos quoq; septem dies tres q̄ti die legunt lectiōes: vt septē fratres tres procurent sorores. i. septem dona spūssancti p illos significata: tres virtutes. ſ. fidē: spem ⁊ charitatem. put Gregorius psequitur in moralibus. Hoꝝ em̄ diem officia septē donis spūssancti adaptant. Hesternuꝫ igitur et hodiernū officium ꝓtinent ad sapientiā et intellectū: vt ex operibꝫ patet. Per totaꝫ etiam septimanā sunt solennitates seruande. Dicit em̄ Gloria in excelsis. Alleluia. Credo. Ite missa est. ⁊ Te deū laudamus. put in sequenti titulo dicet. Dicit etiaꝫ ad horas capitulū. Dum complerent Act. ij. et illud Spūs domini Sap. j. ca. et illud Charitas dei. Rhom̄. v. Sequit videre de officio misse: et q̄dem in die pentecostes celebrat festum ō aduentu spūssancti. visibiliter em̄ tunc descendit in discipłos. et fuit hoc miraculū ⁊ argumētū qō nō potuerūt calūniari iudei. Resurrectionē em̄ ⁊ ascensionē calumniabant. sed hoc nō potuerunt facere de aduentu spūssancti. quia ex omni natione q̄ sub celo est cōuenerant ad diē festū. et tunc descendit spūssanct⁹ visi-

biliter in discipulos: sicut christus pmiserat, et loq̃bant oĩb⁹ linguis cor̃ã oĩbus. Et ideo incipit introit⁹ Sap̃, j. ca. Spũs domini replevit orbẽterraꝝ. i. ecclesiam. q̃ dicitur orbisterraꝝ. Sicut em̃ extra orbẽterraꝝ nil viuit ad ĩram: sic extra eccl'iam nil viuit spũaliter. Sequit. Et hoc qđ cõtinet oĩa. i. spũssanct⁹ cui⁹ bonitate oĩa subsistũt habet sciam vocis. i. linguaꝝ. Et ita potuit dare t dedit apostolis vnde cõfusi sunt inimici chr̃i. Et ideo sequit versus. Exurgat deus t dissipent inimici eius. Per spm̃sanctum em̃ oẽs demones cõpellunt t ejciuntur. Rursus impleuit orbẽterraꝝ dũ apostolos inebriauit: quoꝝ son⁹ in oẽm terrã exiuit. de quo sono ó: in ep'la. Fact⁹ est repente de celo sonus. Et qm̃ orbisterre per q̃ttuor climata separatur: ideo quater in introitu alleluia cõcinit. Duplex ℣o all'a qđ post ep'lam canit significat duplicandã leticiã vel spũmsanctus bis apostolis fuisse datum. s. de terra t de celo. vel eos spiritu et mẽte psallẽtes. vel duoꝝ pop'oꝝ cõuersionẽ. Et hoc qđ ꝓtinet oĩa sciam habet vocis. i. nouit qua mente quisq; loquat. vl' hz sciam omniũ p q̃ t de q̃bus potest vox hũana variari. vel sciam vocis. i. vocẽ scie habet. i. facit nos habere. vt que ipo inspirãte apostoli, pferrent cum intelligentia, pnũciarẽt. Et nota q ꝑ spũssanctus paracle⁹ ór quod, verbũ grece latine sonat aduocatus quod nomẽ t filio t spiritui sancto ascribitur. Unũ dñs in euangelio Rogabo patrẽ meũ t aliũ paracletũ dabit vobis. Et Joãnes in canonica. Aduocatũ habem⁹ apud patrẽ Jesum chr̃m iustum. Dicit etiam paracletus cõsolator. Nam paraclesis grece dicit latine consolatio. Postmodũ sequit ep'la de actibus ap'oꝝ. ij. ca. Dum cõplerent dies pentecostes. dies. s. q̃nquaginta a resurrectiõe. Sicut em̃ q̃nquagesima die a pasca fiebat pentecostes iudeoꝝ: ita t nostrum fit. t sicut pp'us israel q̃nquagesima die ab ĩmolatõe agni paschalis siue a pasca qđ celebrauerũt in ramathe: venerũt ad mõtem dei oreb vel choreb vl' sinai. quod idẽ est. et tunc legem acceperunt: ita t die quinquagesimo a resurrectione dñi dat⁹ est spiritussctũs discipulis in supiori cenaculo illius aduentũ expectãtibus. Precipit em̃ Leuitici. xxiij. vt in die pentec̃. offerant noui panes. s. ꝓpositiõis de nouis frugibus, p qđ significatur q ꝑ dẽm⁹ deo gr̃as agere: et eo q ꝑ eadem die dedit nouã legẽ p spm̃sanctũ in qua die data est lex vetus. s. q̃nq̃gesima die a pasca, de q̃ dicit in ꝓoemio septime partis. De dono cui⁹ debem⁹ laudare deũ qđ est offerre panẽ nouũ. qz etiam lex vet⁹ spũaliter intellecta noua est. Et attẽde qm̃ agnus immolat⁹ est decima q̃rta die aplis Lex ℣o data est q̃rta die mẽsis tertij. Dicitur tñ esse data tertia die. Jam em̃ vt inq̃t scriptura aduenerat tertia dies t mane inclaruerat. t ceperunt audiri tonitrua. Die nãq; tertio descẽdit dñs noster sup mõtẽ ad dandã legẽ. t Moyses ascẽdit ad deum t descẽdẽs narrauit oĩa plebi, manecq; rursus ascendens duas tabulas scriptas accepit. Et caue vt in secundo mense triginta dumtaxat cõputes dies. Scõm lunã q̃ sedecim in mẽse p̃mo, xxx. in scõo. t quattuor in tertio faciunt quinq̃ginta. Rursus ĩ q̃nq̃gesimo ãno erat iubile⁹ ãn⁹: q̃ ĩterp̃rat remissionis ann⁹ q̃ septenis annoꝝ hebdomadibus. i. q̃draginta t nouẽ annis tenetur. in q̃ clangebãt tube t omnia debita remittebant, serui manumittebãt: t libertas concessa confirmabat, antique possessiones alienate: omnibus restituebant, vt dictũ est sub dominica q̃nquagesime. Similit in diebus pentecostes hunc numeꝝ post dñi resurrectiõem obseruamus: suscipientes aduenientẽ in nos spiritussancti gratiam, per quã efficimur filij dei t ℣tutum possessio nobis restituit, t remissa culpa t totius debiti chirographo euacuato ab oĩi fuistutis neru liberi efficimur. Preterea iste numerus q̃nq̃gesimus resultat ex septenario numero ducto in seipo supaddita vnitate Septem em̃ sunt hebdomade a pasca vsq; ad pentecosten. t ita competent quinq̃gesima die a pasca est pentecostes: in q̃ dat spiritussanctus, cuius dona sunt septem que dant ab vno. Judei em̃ septenariũ numeꝝ võ sine figura in omnibus obseruant: put dictum est sub quinq̃gesima. Ascensio autẽ facta fuit quadragesima die: qui est numerus penitẽtie. t hoc competens fuit, quia per pniam homo fit similis deo. t hoc est ascẽdere. Sed videt q sicut iudei ab immolatione agni typici q̃nq̃ginta dies computãdo ibi faciebãt suũ pentecosten, ita et nos q̃nq̃ginta dies ab ĩmolatõe agni debem⁹ cõputare. t sic deberem⁹ nr̃m pẽtecosten facere in die veneris anteq; modo facimus, qđ docet cõputatio. Ad h̃ dicim⁹ q

non faciebant cõputationẽ ab imolatione agni:sed a seq̃nti dñica.Unde legit Leui. xxiij.Numerabitꝭ ab altera die sabbati.i. a dñica q̃ est altera dies post sabbatũ, numerabitꝭ dico septez hebdomadas vsq; ad alterã diem septime hebdomade. Hoc dixit spũsctũs p moysen:innuẽs p hoc pẽtecosten chr̃ianoꝝ qđ sp est in die dñica. Dicit ꝯ Lucas ỏ hac die.Dũ cõplerent dies pẽtecostes:erãt oẽs discipuli pariter ĩ eođẽ loco.i.in cõsona ꝛ ꝯcordi vnitate.Et factus est repẽte de celo sonꝰ,qꝛ existẽtiby in penitẽtia q̃ est annꝰ iubileꝰ ꝛ cõpletio pẽtecostes,et existentiby in vnitate dat spũsanctus,sed repẽte,qꝛ nescit tarda reꝝ bñe molimina spũsctĩ gr̃a. In igne aũt descẽdit, qꝛ sicut ignis illumĩat ꝛ inflãmat:ita spũs sanctus illumĩat ad cognitionẽ dei ꝛ inflãmat ad amoꝛez dei. Apparuit ꝯ in linguis igneis vt facundi essent in oĩ genere linguaꝝ.et ꝺa ipse est lingua q̃ de occulto sue bonitatis ꝓbũ ptulit in vteꝝ ꝓginis.et pfert ꝓbum in coꝛde boĩs Mat.x.Nõ vos estꝭ q̃ loq̃mĩ,sed spũs pr̃is vestri q̃ loquit in vobis. Jpe em̃ q̃s replet eloq̃ntes facit Sequit,quasi aduenientꝭ spũs vehemẽtꝭ Hoc aũt ỏt:quia nihil potuit resistere spiritui sctõ,nec apl̃is. Unũ dñs in euangelio Matthei, Ego dabo vobis os et sapiam cui nõ poterunt resistere ꝛ ꝓtradicere oẽs aduersarij vestri.Et ỏ btõ Stephano scriptũ est in actiby apl̃oꝝ q̃ nõ poterãt resistere sapiẽtie ꝛ spiritui q̃ loquebat.Quia ꝓ in epl̃a ỏꝛ.Et factꝰ est repente de celo sonꝰ tanq̃ aduenientꝭ spũs vehemẽtꝭ ꝛc̃.ideo ad hoc repñtandũ in nõnullis eccl̃ijs clangunt tube dum seq̃ntia ỏꝛ. Uenit em̃ spiritus sanctus in spũ vehemẽti.Quia sicut vẽtus vehemens ptrit pulueꝛẽ a facie terre: sic spũsanctꝰ ejcit a coꝛde boĩs oẽm terrenitatẽ.Tubis q̃dẽ vtebant antiq̃: vt legit in Numerꝭ,ad multitudinẽ ꝯgregandam: ad dimicandũ:et ad ꝯgratulandũ in diebꝫ festiuis,cum diuersitate tamen sonoꝝ.q̃rũ vsus fuit tante virtutis in iubilo vt ad crepitũ siue sonũ eaꝝ coꝛruerẽt muri iericho Ue siq̃dẽ sunt duo testamẽta vel p̃dicatores:q̃by ad pcinctum fidei ꝓp̃s euocat ad penitentiã ꝛ lachrymabilẽ compunctionẽ excitat,ad laudes dño exhibẽdas inuitat, et ad montẽ sion ꝛ ad ciuitatẽ sanctam hieruſalem:et multoꝝ miliũ angeloꝝ freq̃ntiã et ad futuꝝ dei iudiciũ puocat,Et vide q̃ in aduersis ꝛ pspis tubis clangit,qꝛ omne tp̃s cõuenit ꝓbo dei,Unde,Bñdicã dño in omni tpe:semp laus eiꝰ in oꝛe meo. De ꝛganis dictũ est in quarta pte sub titulo ỏ sanctis. Tunc etiam ex alto ignis p̃jcitur quia spiritussanctus descendit in discipulos in igneis linguis,et etiam flozes varij ad denotandũ gaudium ꝛ diuersitatẽ linguaꝝ atq; virtutũ,Columbe etiã p eccl̃iam dimittunt: in quo ipsa spũsancti missio designatur. Post epistolã ỏꝛ graduale in quibusdã eccl̃ijs: quia festum pascale terminatũ est,Tamen in q̃busdam alĩs dicit duplex alleluia,quia spũsanctus datoꝛ est gemine stole,Euangeliũ,Siq̃s diligit me Joan.xiiij.ca.manifeste est de spũsancto.Postcõmunio est. Factus est.Act.ij. ca.Quare hoc festum celebꝛat a iudeis: et quare a chr̃istianis:dicet in ꝓoemio septime partis.

De secunda feria

Equitur secũda

s feria in qua ostẽdit q̃ nõ tm̃modo data est lex iudeis,sed etiam gẽtiby.Unde introitus est,Libauit eos ex adipe frumenti,id est intelligentia spiritualĩ.et de petra melle,id ẽ melliflua doctrina chr̃isti qui est petra: saturauit eos,et hoc habet in epistola Aperiens petrus Act.x. ca.in qua habet q̃ adhuc loqꝛente Petro descendit spũsctũs,Uel frumentũ chr̃istꝰ est.cuius adeps est spũsanctus,quo fideles satiantur cum spũsancto replent:q̃ etiã satiant melle de petra,i.doctrina de chr̃isto ꝓcedente in quo sũt omnes thesauri sapientie ꝛ scientie dei.Hic aũt ꝓter pmissiones que ibi continent concinit quater alleluia,sicut et ĩ feria tertia ꝛ sabbato exponet.De hoc etiã dictum est in tertia dominica post pascha. Alla est, Spiritus dñi. Sap̃.j.ca.Aliꝺ alla est Loquebant.Act. ij.ca.Euangeliũ ꝓ Joan.iij.ca.non videtur cõuenire spiritui sancto, sed concoꝛdat epistole. Jbi em̃ ostẽdit q̃ non tm̃ iudeis sed etiam gentiby data est lex dicens. Sic deus dilexit mundũ:supple non tm̃ iudeos:vt filium suum vnigenitum daret. Et postea sequitur,Ut omnis qui credit in illum non pereat,Et nota terribile verbum q̃ qui non credit in eum iam iudicatus ẽ. Preterea per hoc q̃ ħ de dilectione mentio fit:spiritussanctꝰ qui amoꝛ est satꝭ exꝓ

mik. Postcõmunio est. Spũsctũs. Joã. xiiij. Et est sciẽdũ q̃ p totã hãc septimanã in missa sunt solẽnitates seruãde. vt Glia in excelsis. Credo. Ite missa est. et Te deũ laudam⁹. et alla. vt baptizatoꝝ saluti congaudeam⁹. et vt future letitie plenitudinẽ figurem⁹. Postremo notãdũ q̃ dñs nõ p̃dicauit gẽtibꝫ p se. sed p apl̃os. vñ. Ite baptizate eos i noie patrꝭ z filij z spũssancti. sicut Isaac iuniorꝰ filio suo nihil p̃cepit ꝺ offerẽdo sibi cibo vt bñdictionez acciperet. sed p opatiõez rebecce ꝑmatũ bñdictionis accepit. Et q̃ hec facta sunt dei occulto iudicio: ideo officiũ huiꝰ scõe ferie ptinet ad cõsiliũ q̃ ꝺ est donũ spũssancti.

De tertia feria

Equitur tertia fe

ria. Et q̃ spũssanctꝰ nõ dat nisi p mistros. ideo in tertia feria ꝺ introit⁹ in psona platoꝝ. Accipite iocũditatẽ glie vie. In q̃ q̃ p geminã dilectionẽ ad fidẽ ptingim⁹ trinitatꝭ: ideo q̃nq̃es ꝓcinim⁹ alla. Et est sensus. Accipite iocũditatem glie. i. spũsanctũ q̃ vos glorificabit z clarificabit: vt q̃sq̃ ꝺ se dicere possit q̃ ꝺicit in cõmunione. Spũs q̃ a patre ꝓcedit ille me clarificabit. Sequit epla. Cum audissent apli Act. viij. vbi sequit. Tunc imponebãt manꝰ sup illos z accipiebãt spiñsanctũ. q̃ in impositiõe manꝰ dabãt spiñsctiñ Euangelij Joã. x. ca. concordat epla: vbi ꝺ. Qui nõ intrat p ostiũ zc. Nõ em̃ intrat in eccliam q̃ nõ intrat p eos q̃ sunt ostiuz. scz p chm z apl̃os. Hã heretici nõ dãt spiritũsanctũ nisi inquãtũ cõueniũt cũ eccl̃ia. Et qm̃ apli z eorum successores hereticharchas in spũ fortitudinis sunt aggressi z aggrediunt: ideo officiũ hodiernũ ptinet ad fortitudinẽ: q̃ est spũssancti donũ. Rursus spũsctũs ostiariꝰ ẽ qui p ostiuz introducit ad patrẽ: q̃ etiam in offertorio canit. Portas celi. i. apl̃oꝝ scripturas apiet. Postcommunio est. Spũs q̃ a patre. Joan. xv.

De quarta feria

Equitur quarta

feria in qua fiunt ieiunia q̃ttuor temporũ. Apli nãq̃ nobis eremplũ ieiunandi hoc tpe reliq̃rũt: q̃ post susceptũ spũmsctm̃ sicut mẽtes auerterãt a ceteris mũdi illecebris: sic z ab epulaꝝ appetitu. Lz em̃ q̃diu cũ illis fuit chs nõ ieiunarent: post ablationẽ tamẽ eius spontaneis se subdidere ieiunijs. Sponso em̃ ablato eis ieiunandũ erat. sicut dñs p̃dixerat: q̃ sponsus auferet ab eis tũc ieiunabũt. Ũñ repleti spũsctõ spõre ieiunare ceperũt. Circa in p̃cedenti secũda feria q̃dam estiualez inchoãt q̃drageſimã. Alij ꝙ sanis⁹ hodiernũ ieiuniũ autumãt esse huiꝰ tpis q̃drageſime initiũ: cui q̃daz terminũ statuũt in festiuitate scĩ Joãnis: siue ser habeat hebdomadas siue nõ. Tertij festiuitatẽ scĩ Joãnis includũt z eovsq̃ ieiunãtes fine termino p̃fixo ꝓcedunt: donec senariũ cõpleant numeꝝ. Hãc q̃drageſimã ꝓbat Hieron⁹. nõ esse necessitatꝭ. ſz volũtatꝭ dicẽs. Nos vnã facimus q̃drageſimã: illi tres q̃si tres passi fuerint saluatores: nõ q̃ p totũ annũ ieiunare nõ liceat: excepto pẽtecoste. sed q̃ aliud est necessitate: aliud volũtate munus offerre. Sed hoc ꝺixit Hiero. ꝯra Hõtanũ hereticũ q̃ apud suos trib⁹ q̃drageſimis statuit ieiunãdũ. Et ꝺ Bieiuniũ estatis quod est ieiuniũ exultatiõis in quo genua nõ flectimus: imo cantica letitie dicimus: vt dictũ est sub quarta feria tertie bebdomade aduentus. Hoc aũt ieiuniũ statutũ est ab eccl̃ia in tali tempore. q̃ q̃ in se sentit gratiã spũssancti: leuiter z cum gaudio ieiunat. et etiã quia sup ieiunãtes descẽdit spũsctũs visibilit. z ideo incipit introitus. Deus cũ egrediꝰ in cõspectu populi tui zc. Egredit aũt dñs q̃n aliq̃ signo visibili venit ad auxiliũ hoim. Egressus ꝙ ẽ cũ dedit nob filiũ suũ: q̃ venit pãdens iteraũ nos. vt ꝺt Micheas. Egressus est etiã p sanctũspũs missionẽ q̃n visibil'r descẽdit sup apl̃os. Et q̃ p hoc dissipati sunt inimici: ideo sequit ꝙsiculus. Exurgat deꝰ z dissipentur inimici eius zc. Sequit in q̃busdam ecclesijs lectio de principio sapientie. scz Diligite iusticiam qui iudicatꝭ terram. Ubi ostendit qualiter poterit haberi spiritussanctus. ibi. Spiritussanctus discipline effugiet fictum. et in fine dicit. Spiritꝰ dñi repleuit orbẽterraꝝ zc. Postmodũ seq̃tur epistola Stans Petrus zc. Act. ij. in qua ostendit q̃ sup ieiunantes descẽdit spiritussanctus. Et ibi sequitur. Non enim isti sunt ebrij sicut vos dicitꝭ: cum sit hora diei tertia. sed hoc est quod ꝺixit dominꝰ per ꝓphetam Joel. Effundam de spiritu meo super omnẽ carnem: z ꝓphetabunt filij vestri et filie vestre zc. In alijs ꝙ ecclc

ſtis ꝺr̃ ꝑma lectio. Stās Petr⁹. et postmo dū epla. Per man⁹ aūr. Act. v. ca. Due ita q̄ lectiones legunt: qr duo ppli ad fidē con uertunt. vel qr ordinādi i vtriusq; testamē ti pagina imbuunt. Sequit alla. qr est ie iuniū exultatōis: vt dictū est. Et dicūt q̄dā Pater cum essem Joā. xvij. ca. Sequitur euangeliū Joā. vj. ca. Nemo venit ad me: nisi pater q̄ misit me tracerit eū. s. ꝑ spūm sanctū. Et post sequit. Patres vestri manducauerunt manna ⁊ mortui sunt. q̄ manducat ex hoc pane viuet in eternū. q̄a egressus est cor̃ christianis mān spūale: sicut añ cor̃ iudeis tpale. sed mād̄ucātes corpale mortui sunt. q̄ ꝙo mād̄ucauerit spūale nō morietꝫ morte. s. īcredulitatꝫ seu gehēnali. Vñ paret q̄ eleganti⁹ egressus est dñs cor̃ nouo ꝓplo q̄ coram veteri. Cōmunio est Pax cē ⁊c. et est Joā. xiij. ca. Et attēde q̄ officium hui⁹ q̄rte ferie ꝑdicat sciam q̄ est donū spūssancti: q̄ vsq; adeo sctōs illuminat q̄ de q̄nq; libris moysi paucisq; ꝓphetaꝝ scptu ris librorū copia creuit. qō mystice innuit nobis euangelium de quinq; panib⁹ ⁊ duobus piscibus. quod bodie in q̄busdaꝫ ec clesijs legitur.

De quinta feria.

Equitur quinta

ſ feria q̄ ꝑm alīq̄s eccl'ias nō habet introitū ꝓpriū. sed qr dñs descendit in die dñica ꝑ missionē spūssancti: et q̄nta feria ascēdit in celū. ideo diei dñice et q̄nte ferie cōmunis est introit⁹. A dñica ergo mutuat. nec habet ꝓpriū: vt a sabbato i sabbatū septē dūtaxat sint officia: septē donis spūssancti deputata. Quidā tamē ⁊bui c officio mutuato ñ incōgrūe donū ascribunt: hmōi ascriptiones nō a sabbato: sed a dñica facere incipiētes. In dñica em̄ ponunt spūm sapīe. In secūda feria intellect⁹ In tertia cōsilij. In quarta fortitudinis. Et in hac quinta spūm scientie: q̄ dat scrutari pfunda. sicut cantat in alla Spiritus oia ⁊c. In q̄busdā ꝙo eccleſijs cantat Introit⁹ qui in seq̄nti ꝺr̃ feria. s. Repleat os meū lau. tua. Aliq̄ ꝙo eccl'ie habēt ꝓpriuꝫ officiū. s. De⁹ patrū nr̃oꝝ da nob spūm gratie ⁊c. in q̄ eccl'ia orat filijs dari spūmsanctū ad remissionē pcr̃oꝝ ⁊ ad faciēda miracla. Et quia ꝑ spūmsanctū fiunt miracula: ideo habet in epla Philipp⁹ ⁊c. que ē Act. viij. q̄ Philipp⁹ multos claudos sanauit ⁊ spiritus īmundos eiecit. et factum est gaudiū magnū in illa ciuitate. s. Samarie. Et q̄a ꝑ spūmsanctū omnia ista fiunt. ideo sequitur euangeliū Luc. ix. Conuocatis Jesus duodecim discipl'is suis dedit eis potestatē sup oia demonia. et post. Nō feretꝫ virgam neq; perā ⁊c. Que fieri nō pūt nisi spiritussancti abūdantia habeat.

De sexta feria

Exta feria est in

ſ troitus Repleat os meus laude vt possim cantare alla. qr q̄ gaudet ore ⁊ corde pōt ieiunare ieiunio exultationis. Et qr est dies venerꝫ in q̄ passus est dñs: et dies spūssctī. ideo ꝺr̃ Petr⁹ in epla Apiens Act. ij. ca. q̄ in q̄busdaꝫ eccl'ijs legit ꝙ chr̃s suscitatus est a spūsctō. Vñ ibi habet. Suscitauit iesum solutꝫ doloribus īferni. sicut scriptū est. Nō dabis scm̄ tuū videre corruptionē. in quo significata est illa spūssctī opatio qua synagoga nūc mortua pietate reſurget postq̄ plenitudo gentiū eadē introierit pietate. Predicat ꝫ hoc officiū pietatē. Posset etiā ptinere ad spiritū timoris ꝑ eo ꝙ dicit in euangelio Et repleti sūt timore ⁊c. In q̄busdā eccleſijs legit lectio Exultate filie sion. que est Joelis ij. Et quia ꝑ spiritūsanctū fiunt miracula: sequit euāgeliū. Factū est. Lu. v. ca. de paralytico sanato. Et qr ꝓpt̄ hoc debet laudari dñs: sequit offertoriū Lauda anima mea dñm. Cōmunio est. Spūs vbi vult spirat. Joan. iij.

De sabbato

N sabbato ē in:

ſ troitus Charitas dei diffusa est in cordib⁹ nr̃is: ad Rho. v. ca. et cōpetit spūssctō qui est charitas: ⁊ etiā diei sabbati. qr in sabbato future q̄etꝫ marie diffundet: vt q̄ ignicul⁹ ē in sion: camin⁹ sit in hierlm. Et seq̄t ꝙsus. Dñe de⁹ salutꝫ mee ī die clamaui ⁊ nocte cor̃ te. Ille em̄ in q̄ diffusa ē spūssctī gr̃a laudat deū in ꝓsperꝫ ⁊ in aduerꝫ. Sequit epla. Justificati ⁊c. ad Rho. v. ca. in q̄ hī de hmōi diffusione. Qr ei charitas ꝺr̃ diffusa ē: ñ ꝑmittit eā Paul⁹ ītra fines tre ꝑmissiōis tātū coartari: imo oñdit ꝙ ñ tm̄ iudeis vetertiā gēnib⁹ dat⁹ est spūssctūs dicēs ipſ iudeis. Vob oportebat ꝓmū ꝓdicari. Sed qr repulistꝫ ꝙbū dei et vos idigꝫ fecistꝫ vite ecce ꝙuertimur

ad gẽtes. In alijs ℔o eccleſijs ỽr epl'a Cõ uenit vniuerſa ciuit. ꝛc. Act.xiij. Quia ergo gentib⁹ dat⁹ eſt ſpũſſctũs. ideo ſequit alleluia Laudate dñm oẽs gẽtes. In ℏ em̃ ieiunio nõ tacent cãtica leticie ꝓpter reuerẽtiã feſti. nec ſm Niceñ. ꝯciliũ genua flectimus. ſed ſtantes oramus ꝓpter neophicos gaudẽtes q̃ a peccatꝭ ſurreterũt. In alijs eccleſijs ỽr: Repleti ſũt oẽs. Act.ij.ca. Et ſpũs dñi ornauit celos. Job.xxvj. Poſtea ſequit euãgeliũ Surgẽs Jeſus. Lu.iiij c. de ſocru Petri ſanata: que ſignificat ſynagogã q̃ ſanata eſt a Petro ab infidelitate. ꝛ ꝓfect⁹ ꝑ fidẽ ip⁹ ſanabit in futuro. ꝛ ſic cõuenit cũ epl'a. Fiũt aũt hac die ordines. q̃ ſup ordinandos deſcẽdit ſpũſſctũs ꝛ etiaꝭ ſup ieiunãtes. ꝛ iõ dicũt q̃ttuor lectiones añ lectionẽ Danicl'; pat dictuꝭ eſt ſub q̃rta feria tertie hebdomade aduent⁹. Prima ẽ de ꝓncipio libri ſapiẽtie. in q̃ oſtendit quibus dat ſpũſſctũs: ꝛ q̃b nõ. ſ. illis q̃ ſentiunt de dño in bonitate. ꝛ ĩ ſimplicitate cordis querũt illũ. In alijs ℔o eccleſijs ꝓma ma eſt de Joele.iij. Effundã ỽ ſpũ meo ſuper oẽm carnẽ. q̃ ſicut ſpũſſctũs ſup apoſtolos deſcẽdit viſibil'r: ita ſup ordinãdos deſcẽdit inuiſibilit'. Scõa eſt. Locut⁹ eſt. q̃ eſt Leuit.xxiij.c. Tertia eſt Dixit Moyſes. q̃ eſt in Deut.xxvj. Quarta eſt. Dixit dñs ad Moyſen. q̃ eſt Leuit.xxvj. Offertoriũ eſt. Intonuit dñs. Poſtcõmunio ℔o Nõ vos relinquã. De effuſiõe ſpũſſctũ loquit. Poteſt etiã dici q℞ officiuꝭ figurat duoꝝ ꝯcordiã ꝓp'oꝝ: iudei vicꝭ ꝛ gentilis. Hi ſunt duo ceci de q̃b ỽr: in euangelio q̃ ſunt illuminati a chr̃o. De q̃ cõcordia loq̃tur Paul⁹ in epiſtola ad iudeos ꝛ gẽtiles dicens. Juſtificati ex fide pacẽ habeamus ad deum. ꝑ dominũ noſtꝝ Jeſum chr̃um Sed q̃ pax aut ꝯcordia vera nõ fit niſi ꝑ charitatẽꝭ. iõ ꝑcinit in introitu. Charitas dei diffuſa eſt. in q̃ ter ponit al'a. qm̃ ad fidẽ trinitatis ꝑuenitur ꝑ obſequia charitatis. Lectiones etiam ad ieiuniũ ꝓtinentes atteſtant opatiõem ꝛ gr̃am ſpiritusſancti: vt ꝓma Effundã de ſpiritu meo. Et ſecunda. Locut⁹ eſt. vbi dicit. Numerabitis ſeptem hebdomadas vſq̃ ad alterã diem expletiõis hebdomade ſeptime ꝑſentẽ intelligit feſtiuitatem: q̃ olim dicebat feſtiuitas hebdomadaꝝ. Etq̃ poſtq̃ gẽtes ĩtrauerit reliquie iſrael ſaluabunt. iõ nũc flentib⁹ et ſponſum expectãtib⁹ ỽt dom⁹ in poſtcõmunione. Non vos relinquam orphanos Quia igit̃ hec concordia fiet ĩminente die iudicij qui etiã electis erit cauſa timoriſ: iõ hoc officiũ ꝓtinet ad timorẽ. vel q̃ timor ĩtroducit charitatẽ: iꝭ charitas foras mittat timorẽ. Et attẽde q̃ ſm Aug.in ordine iſtoꝝ officioꝝ deſcẽdẽdo cõputamus In ordine ℔o paſcaliũ aſcendẽdo. q̃ ꝑ hec deſcenſus ſpũſſcti ad nos. ꝑ illa noſter ad ip̃m ſignificat aſcenſus. Et cauc. quia ꝓter p̃miſſa officia ad ieiunium ꝓtinẽtia que in q̃rta ꝛ in ſexta feria: ꝛ in hoc ſabbato exponũt⁹. Alie q̃dem lectiões ꝛ euãgelia ĩ eiſdẽ diebꝫ inueniunt̃ q̃ forte ſolẽnitati magꝭ appropinq̃re vident̃. cũ hec ꝛ illa gr̃az ſpiritusſcti ꝓſonant ꝛ opationẽ. Uñ q̃daꝫ hodie non incõgrue duas miſſas celebrant. Una in tertia de feſto cum Gl'ia in excelſ deo. ꝛ Credo. Alia in nona de ieiunio ſine Gl'ia in excelſ. in q̃ ſunt clerici ordinãdi. q̃ merito in hac hebdomada ordinant̃: vt ſpiritusſcti dona ꝓcipe mereant̃. Et memento q℞ in hac die termiat̃ q̃nq̃geſima. et iõo hodie freq̃ntat̃ ꝛ cãtat̃ ꝑ graduali al'a. nec flectunt̃ genua. ꝓtinet em̃ ad octauã. Generale q̃dẽ eſt q℞ q̃tiẽs in die de tpe gr̃e materia laudis aſſumit̃: aut dies ad octauã referũt genua nõ flectim⁹. ſed in orõnib⁹ ſtãtes collatã nob⁹ gr̃am ꝛ ꝓferẽdã gloriã ꝓfitemur: vt cũ olim eſſemus ſerui curui: nũc fracto iugo incedamus erecti: vt in dñicꝭ diebꝫ: in ſcõꝝ natalicijs: in paſcalib⁹: inclinare tũ capita poſſumus: vt mulieres deuotas ad monumẽtũ veniẽtes imitemur ꝛc.

De octaua penteco ſtes

In pleriſq; locis

ĩ in octaua pentecẽ. fit feſtũ ſctẽ trinitatiſ. Poſtq̃ em̃ celebrata ẽ feſtiuitas patris in natiuitate. q̃ natiuitas dicit̃ feſtiuitas patris. et poſtq̃ celebratuꝭ eſt feſtũ filij in paſca. et feſtũ ſpũſſcti in miſſione ipſi⁹: merito in octaua pẽtecẽ. fit feſtũ eoꝝ ſimℓ. feſtũ. ſ. trinitatiſ: vt oñdat̃ q℞ tres ꝑſone ſunt vnus de⁹. Et hec eſt ꝓma cauſa q̃re celebrat̃ feſtũ trium ꝑſonarum diuinarum ſiℓ. Scõa cauſa ẽ. q̃ ad inuocationeꝫ ſctẽ trinitatiſ dat̃ in baptiſmo ſpũſſcũs: vt p̃miſſũ eſt. Tertia cã eſt vt oſtẽdat eccleſia filijs ſuis illũ a q̃ ſunt oĩa bona cui⁹ habet imaginẽ: et cui⁹ debet habere ſimilitudiuẽ vicꝭ dei ꝛ ſancte trinitatis. quam ſemp laudare debemus. Et q̃ tota intenſio ẽ lauda

re ipm.ideo in q̄busdā eccleſijs in ſingl'is antiphonis laudū p̄ponit verſiculus q̄ laborē ſignificat:ad oſtendēdū q̄ toto labore totoq̄ niſu debem⁹ nos ꝑtere ad laudā dū deū t ſctām trinitatē. Et eodē mō fit in q̄busdā eccleſijs in feſto btē Marie in antiphonis laudū,p eo q̄ ipa ſe totā ꝑtit in laudē dei. Unū tūc in euāgelio dr. Maria aūt cōſeruabat oīa ꝟba hec cōferēs in corde ſuo. Et q̄ ipa priuilegiata fuit i ꝟginitate.ipa em̄ eſt virgo ꝟginū. In antiphonis q̄z de btō Laurētio:t de btō paulo:t ō beato ſtephano p̄ponunt q̄dam verſus antiphonis ad maiorē laborē notandū quē in ſuis martyrijs ſuſtinuerūt. Btūs em̄ Laurēti⁹ graui⁹ ceterq̄ paſſus ē. Unū btūs Sixt⁹ dixit ei. Maiora tibi debent p chr̄i fide certamia. Btūs ꝟo paulus plus ceterq̄ laborauit p̄dicando. Et btūs ſtephan⁹ pro chr̄i fide p̄m⁹ martyr extitit. Sed in hoc ē differētia.q̄ in nocturnalib⁹ antiphonis tm̄ de btō Laurentio p̄mittunt.q̄ paſſio ſua de nocte ꝓſummata ē. Unū dixit. Hea nor obſcur nō habet. Et iterꝫ. Hō eſt iuerta i me intq̄tas. Et ita appet q̄ tot⁹ fuit ſacrificiū laudis. Unū ſp dicebat. Bias tibi ago dñe. Hane ꝟo corp⁹ ei⁹ fuit cōditū,t ideo tm̄ nocturnalib⁹ t nō laudū antiphonis ꝟſicl p̄ponunt. Rurſus q̄ ihūs laborē t boni opis fructū ſignificāt:put tactuꝫ eſt in pemio q̄nte pr̄ſ:merito in dictor̄ ſanctor̄ natalicijs ſpecialr p̄mittūt antiphonis:ad notādū q̄ ipſi excellenti⁹ labores et bonor̄ oper̄ fruct⁹ ſuis natalicijs t martyrijs p̄miſerūt. In q̄busdā trū eccl'ijs antiphone de martyrio btī petri p̄poſtere ponunt verſiculis:ideo q̄ ipſe petit vt in cruce caput ſuū ad terrā verteret. Hi aūt ihūs trophi vocant.q̄ſi laudes ad antiphonas cōuertibiles. Trophos em̄ grece ꝓuerſio dicit latine. Quia ḡ ſp ſanctā trinitatē laudare debem⁹:ideo ad miſſam dr introit⁹ Benedicta ſit ſancta trinitas. quē Alcuinus ſumpſit ō Tobia.xij. Poſtea ſequit epl'a ō Apoc. Uidi oſtiū aptū in celo.t in circuitu ſedis.i.eccl'ie que eſt ſedes dñi:mare vitreū.i.baptiſmū.in q̄ ſūmergūt oēs egyptij id eſt oīa pcā. Et nota q̄ dicit mare vitreum:ꝓpter corpis fragilitatē t pſpicuitatez quā recipit in baptiſmo et eſt i circuitu. q̄ ad eccl'iam venire nō poſſum⁹ niſi p baptiſmū. Sequit. Sil'e cryſtallo.q̄ q̄ p⁹ erāt aque fluxibiles fiūt p gr̄am in baptiſmo ac ceptam firmi ſicut cryſtallus: que fit ex aq̄ ꝓgelata t diuturno gelu in naturā lapidis conſolidata. Et hec eſt vna cauſa quare in hac die legit hec epl'a. q̄ in ea dicit de baptiſmo.in q̄ p inuocatiōē trinitatis dant ſeptē dona ſpūſſancti. Secunda rō eſt.q̄a in ea inuitamur ad laudes trinitat⁹: cū ibi ſequit q̄ animalia plena oculis ante et retro id eſt plati dabāt gl'iam t bonorē t benedictiōē ſedenti ſup thronū viuenti in ſecula ſeculor̄. Sedēs aūt ſup thronuꝫ eſt de⁹ trinitas. Unū ſequit. Et procidebāt.xxiij.ſeniores i facies ſuas: mittētes coronas añ eū.hoc ſignificat q̄ oīa bona noſtra debemus attribuere ei:atq̄ oīe illō et q̄ meremur coronā. Sequit. Et nō habebāt req̄em dicentia Sctūs ſanct⁹ ſanctus. Et ideo in introitu t in alijs officijs totiens repetit Bñdicta ſit ſctā trinitas. Et ꝓpter h̄ reſpōſoriū ſiue etiā graduale q̄ rndet epl'e ē Bñdictus es dñe qui intuer̄ abyſſos Daniel.iij. Uerſus eſt. Bñdicite deū celi Tobie.xij. Et alla. Bñdictus es dñe deus patrū nr̄or̄. Et offertoriū Bñdict⁹ es domie Et poſtcōmunio. Bñdicim⁹ deum celi t̄c. Tobie.xij. Euāgeliū eſt. Erat hō ex phariſeis nicodemus.in quo habet ō baptiſmo qui in inuocatiōe ſancte trinitat⁹ ſctificat baptizatos. In alijs ꝟo eccl'ijs dr epiſtola Gaudete pfecti.q̄ eſt ad Cor̄.vlt.ca. Et in alijs dr. Uidi oſtiū.que ē Apoc.iij. Euāgeliū. Cū venerit paracletꝰ Joan.xiij.ca. Sciendū eſt q̄ biſtorias de ſancta trinitate et de inuentiōe ſancti Stephani compoſuit ſanctus Stephan⁹ laudiceñ. Rurſus cum Atila rex qui chriſtianos pſecut⁹ eſt fere omnia volumina chriſtiane religionis deſtruxiſſet: Alcuinus magiſter Karoli t Ludowici filij eius rogatu Bomfacij archiepiſcopi moguntineñ. multa de eccleſiaſticis officijs cōſcripſit. Unde t mogūtineñ.concilio approbante inſtituit q̄ a feſto paſce vſq̄ ad dñicam iſtam tres tm̄ dicerent lectiones.et hac die de trinitate cāt̄ari vſq̄ ad dñicam ſequentem.et tunc incipere Domine in tua miſericordia t̄c. Et compoſuit officiū de trinitate.vicz reſponſorium:antiphonas:miſſam:t ſequentiā. que omnia obtulit Alexandro pape. Ille ꝟo reſpondit:non eſſe celebrandū feſtū de trinitate.ſicut nec de vnitate. Nam ſingul' diebus fit feſtum trinitatis t vnitatis.q̄a ſemp dicitur Gloria patri t filio t ſpiritui

sctõ. Et ꝑmissas hystorias ꝛ officiũ nõ admisit. Vez supueniẽte hereſi arriana fere fuit fides trinitatis extincta. Sed Hilariꝰ Euſebiꝰ ꝛ Ambroſiꝰ reſtituerũt. Lõſenſit igit ea dẽ de cauſa Gregoriꝰ magnꝰ vt de trinitate ſpecialia cãtarem⁹ ꝛ eccl̃ias in ipꝰ bonorẽ edificarem⁹. Exinde ꝫ eſt q̃ de hiſtoria trinitatis inuenit varia conſuetudo Alij nãq nõ vtunt ea: ſeq̃ntes reprobationẽ Alexandri pape. ſed in q̃libet dñica ab octaua pẽtecoſtes vſq ad aduentũ cantãt in nocturnis nonum reſponſorium de trinitate: niſi feſtũ aliqõ impediat. vt eã ꝓficeant ꝑ quã ſaluant. ꝛ in miſſa cantãt alĩa: eam hilarit ꝓfitẽtes. vt dictum eſt ſub q̃rta pte ſub ti. ó alĩa. Alij ꝯo vtunt ea cãtantes eã in hac ꝓma dñica: ſeq̃ntes ꝓmã inſtitutionẽ Alchuini. Alij ponunt eam in fine tpis declinatiõis. ſ. in vltima dñica. videlicet añ dominicã de aduentu: ſeq̃ntes vltimã approbatiõem Gregorij. Rhomani ꝫ nunq̃ celebrãt feſtuz de trinitate. nec etiam haſ octauas faciũt. Sed i ꝓma dñica poſt pẽtecoſten incipiũt hiſtoriã Preparate ſeu deꝰ oĩm. Alij ꝯo celebrãt hodie de octaua ſcz de ſpũſctõ. ꝛ ponũt eandẽ epl̃am: ꝛ idem qõ ꝑditimꝰ euãgeliũ. ꝓpter baptiſmatis ſacramentũ. ceteris obſeruatis: ſicut in die pentecoſt. celebrant aũt octauã ad inſinuãdam ꝓfectionẽ vel ꝯſũmationẽ opez ſpũſcti. Per ſeptẽ eĩ dies opatio gr̃e ſeptiformis. in octaua ꝯo ꝯſũmatio ꝺclarat. Et q̃mã octaua redit ad caput. lõ oĩa ſicut i die feſto a veſpera i veſpam i ipis veſpis ꝛ in tribꝫ nocturnalibꝫ pſalmis obſeruant. De his octauis ꝺt Augꝰ. Celebrationẽ octauaz feriaz noui hoies celebram⁹. Baptiſmus neophitoz licz in ſabbato pagat: ad illũ tm̃ baptiſmũ ꝑtinet quẽ apli ſuſceperũt in die pẽteco. cuiꝰ octaua dies eſt dñica ſequẽs. Qui ꝯo ponũt hiſtoriã Preparate: ſeu deꝰ oĩm: melius faciũt. q̃ rhomanã ſequunt eccl̃iam: nr̃e pegrinatiõis recolẽtes ꝛ pcurrẽtes hiſtoriã. Hã ꝑ ſeptuageſimaz ſignificam⁹ expulſionẽ generis humani ó ꝓia padiſi. ꝑ q̃drageſimã fuitutẽ ꝓpli ſub pharaone. ꝑ paſca ĩmolationẽ agni. ꝑ qua draginta dies paſcales: q̃draginta annos i deſerto. ꝑ rogationes terre ꝓmiſſiõis ĩgreſſionẽ. ꝑ ſeptẽ dies penteco. in ꝗbꝫ ſeptẽ dona diuiduñ terre date diuiſionẽ. ꝑ tps qõ ab hodie ſequit ſignificam⁹ ꝓpli afflictionẽ ꝛ gubernatõem factã ꝑ iudices ꝛ reges Ideoq̃ legunt q̃ttuor libri Regũ. put in ſequnti titulo dicetur.

De ꝓma dñica poſt Pentecoſt.

Jc dicendum re
b ſtat de ꝓma dñica poſt pentecoſtes q̃ eſt vna de ꝓncipalibꝫ dñicis. Et incipit hic q̃rtuz tps. ſ. pegrinatõis qz ſum⁹ in via veniẽdi ad ꝓpriam. Sed q̃a hoſtes habemus ꝓpes q̃ illuc pueniam⁹. ſ. carnẽ: mõm ꝛ diabolum: lõ legit de libris Regũ ꝙ ꝗbꝫ agit de bellis ꝛ victoriꝫ. vt inuitemur ad pugnandũ fortiter ꝯtra hoſtes vt victoriã habeamus: ſicut iudei de philiſteis. ꝛ tandẽ gl̃iemur in celis. qz nõ eſt nobis tm̃ lucta aduerſus carnẽ: ſed etiam aduerſus aereas ptates. Vñ ꝓmo dicimus i veſperis. Bñdictꝰ dñs deꝰ meꝰ ꝛc̃. Et hiſtoria eſt. Deꝰ oĩm. ſeu ſm̃ rhomanos Preparate. Sed qz bellũ ſine diſcretiõe nõ bñ gerit. ideo ſeq̃nti tpe ſubiũgunt libri Salomonis. Itẽ qz inſurgũt vicia: cõtra q̃ ne ceſſaria eſt patiẽtia. lõ ſubſequent ſubiungit hiſtoria de Job. Recte ergo inuitamur ad pugnã. qz poſtq̃ digni ſum⁹ in numero iuſtoꝝ haberi ꝑ libꝫ Numeri iã plectũ. ꝛ i ſtatu ꝓfectiõis ꝑ nouã legẽ. ſ. ꝑ Deute. in q̃ habeẽ Diliges dñm deũ tuum ex toto coz de tuo: ꝛ ex tota ania tua. ꝛ ſum⁹ ſub Jeſu ꝑ libꝫ Joſue. ꝛ ſub iudicibꝫ. i. ſub ꝓlatis ꝑ libꝫ Judicũ. ꝛ ſum⁹ ſine acceptiõe ꝑſonaꝝ ꝑ libꝫ Ruth. q̃ fuit moabitis: reſtat tm̃ pugnare. quia tũc magis tẽtat diabolus. Et ſic ordinant libri Reguz in ꝗbꝫ tractat de bellis ſpez ad alios libros. Adaptant etiam ꝛ aliter ꝓme q̃ttuor dominice q̃ttuor libris Regũ: put dicẽt ſub q̃rta ꝛ ſub ſeptima ꝛ ſub decima q̃nta dñicis. Legunt aũt i tali tpe ꝛ poſt miſſionem ſpũſcti: ꝛ poſt feſtũ ſctẽ trinitatis. qz q̃n accipim⁹ gr̃am ſpiritus ſcti extunc ſum⁹ ſimiles deo. ꝛ ꝑ ꝫ filij ſum⁹ ſũmi regis ꝛ ꝑ ꝯſeq̃ns ſumus reges. Vñ i Apoc̃. fecit nos regnũ ꝛ ſacerdotes deo ꝛ ꝑri ſuo ꝛc̃. Et Petrꝰ in canõ. Vos eſtis genꝰ electũ: regale ſacerdotiũ ꝛc̃. Ergo cũ ſim⁹ reges ꝛ habeam⁹ aduerſarios: nõ reſtat niſi vt regnũ nr̃m defendam⁹. q̃a ex ꝫ nobis inuidet diabolꝰ. qz ad illud regnũ ſum⁹ aſſumpti vñ fuit ipe deiectꝰ. ꝛ iõ ꝺ nob grauis imminet pugna. Hẽpe oſtẽditur nobis Dauid in exẽplũ q̃ vicit ꝑ humi

litatē z p iocūditatē mētis: z vnct⁹ fuit ter. Primo a Samuele in bethleē in signū regni. Scōo sup domū iuda in regē tribꝰ iuda a viris iuda ī ebron. Tertio itez ī ebrō. z in ꝯfirmatiōe regni sup totum israel. Similiter nos si bene pugnabim⁹ ter inungemur. Primo in baptismo in signum regni. Scōo in cōfirmatiōe. Tertio in paradiso qñ regnum nostꝝ cōfirmabit. Saul etiā nobis ꝓponit in exemplū qui p inobedientiam amisit regnū. Uñ nō sim⁹ inobedientes sicut ipe fuit ne pdam⁹ regnū eternuz. Dauid aūt fuit humilis ī opib⁹ suis. quod patz. qz cū luderet coraz arca dñi indutus ephot lineo depositis regalib⁹ vestib⁹ despexit eū Michol filia Saul dicens ei: q̄ nudat⁹ fuerat sicut vnus ō scurris. Et ille respōdit. Ludā z vilior fiā añ dñm q̄ elegit me zc. Itez qñ venit ad eū Nathan ꝓpha z redarguit eū de pctō suo publice penituit. Itē iocūditatē mentis habuit z oīa bona a se facta ad deū retulit. Uñ de eo cātat eccl'ia. Preualuit Dauid ī philisteū in funda z lapide in nomīe dñi. Ecce exultatio ī deo. Nō em̄ ꝓfidebat in se. Funda Dauid est p̄dicatio. p quā fundā p̄dicatiōis ejci diabol⁹ de cordib⁹ hoīm cū p durā reph̄ēsionē incutit timoz z ꝓcipit penitētia. Lapis ꝯo dura reph̄ēsio est. Quia q̄ hmōi victoria habet p humilitatē: iō ad missam incipit introit⁹. Dñe in tua misc̄dia sperau. Ecce humilitas Dauid. exultauit coz meū Ecce mētis iocūditas. p hec duo vincitur pugna. Et qz ille sol⁹ vincit q̄ nihil sibi sed oīa bona sua deo attribuit z sperat in eo. ideo bñ sequit oīo De⁹ in te sperantiū fortitudo zc. Postea sequit epl'a de charitate De⁹ charitas est zc. j. Jo. iiij. c. qz p charitatē reges sum⁹ z p eam facim⁹ bona opa merit oria regni. p que regnū nr̄m defendimus z ꝓseruam⁹. Uñ sequit. In h̄ apparuit charitas dei zc. Et post. De⁹ charitas est zc. Ibi etiā ostēdit q̄ diligere debem⁹ deū z pximū. In euāgelio āt Hō q̄dā erat dives. Luc. xvj. c. ostēdit q̄ nō debem⁹ diligere diuitias: p diuitē q̄ induebat purpura z byssо z p penā eius. vt em̄ ōr: Ecc̄s. v. Qui amat diuitias fructū ñ capiet ex eis q̄ amat. s. amore libidinoso. naturali ꝯo vl charitatiuo pōt. qz diuites cum iustitia z opib⁹ bonis nō abijcim⁹. Habet aūt ī euāgelio de mēdico Lazaro. in cui⁹ psona ici pit ḡduale. Ego dixi dñe miſere mei. z seq tur ꝓsus de opib⁹ miscōie. Btūs q̄ intelligit sup egenū z pauperē. id est intelligit z p̄cogitat illud qđ est in egeno z paupe. s. egestas z pauptas vt ei subueniat Dicit enim Bre. q⁹ debem⁹ eos vocare p̄fonos z amicos nr̄os: qz etiā frēs nr̄i sūt: z sic facere nobis amicos de māmona iniq̄tatis: z de male adquisitis: vt cū defecerim⁹ p mortē: recipiāt nos ī eēna tabnacula. Hoc nō fecit dives ille epulo: z qz in alīq̄ noluit pauperi subuenire. iō cū eo districtissime fecit dñs vt nō posset habere gutta aq̄ ad refrigeriū lingue. Et iō seq̄t alla. Deus iudex iustus fortis z patiēs zc. postea sequit offertoriū in psona mendici. s. Intende voci oōnis mee. Et qz ñ obliuiscit de⁹ oōnes paupeꝝ sequit postcōmunio. Narrabo oīa mirabilia tua psalmū dicam zc. In q̄busdaz tñ eccl'ijs legit hodie euāgeliū Estote misericordes: qđ est Luce. vj. Et est sciendū q⁹ vrban⁹ papa q̄rtus statuit fieri festū de corpe chr̄i q̄nta feria post hanc dñicam: ꝓcedens magnā indulgentiā tam clericis officiantib⁹ q̄ populis ꝓuenientib⁹ ad diuina. put in officio super hoc ordinato habet.

De secunda dñica.

Jctuz est quod

d prima causa qua defendimus regnū nr̄m est charitas q̄ dilatatur p ꝓsideratiōē eternaꝝ nuptiarū. de q̄bus in Apoc. Btūs q̄ vocatus est ad cenā nuptiaꝝ agni. Uñ in hac scōa dñica habetur de hmōi cena in euāgelio. Luce. xiiij. c. Homo quidā fecit cenā magnaz z vocauit multos: z misit seruos suos hora cene dicere inuitatꝫ vt venirēt zc. Hora cene est etq̄ porta paradisi apta est p ipm. Sequit. Et ceperūt oēs se simul excusare. Prim⁹ dixit. Uillā emi: z necesse habeo videre illā Scōs dixit. Juga boū emi q̄nq; et eo probare illa. Tertius dixit. Uxorē duxi: z ideo nō possum venire. Dñs vero dixit ad seruum suū. Uade cōpelle intrare vt domus mea impleat. Multos em̄ ꝓpellit intrare p tribulatiōes. Illi ergo qui vocati fuerāt nō venerūt: qz auari q̄ p primū se excusantez superbi vel gulosi qui p scōm: z luxuriosi q̄ per tertiū intelligunt hac cena se reddūt indignos. Unde ꝓsus. Uilla boues vxor cenā clausere vocatis. Mundus cura caro celum clausere renatis. Et quia in hoc isti se reddūt indignos. ideo dñs alios vocat.

Quia ꝓ vero ꝓsideratiõem huiꝰ cene dilatat charitas ꝛ qꝛ dñs ꝓtegit habentes charitatẽ, ideo incipit introitus. Factꝰ est dñs ꝓtectoꝛ meꝰ ꝛ eduxit me in latitudinẽ charitatis. Sedꝫ ꝓsus de charitate Diligam te dñe fortitudo mea ꝛc. firmamentũ meũ ꝛc. In oꝛone ꝓo petit charitatẽ, sancti nominis tui ꝛc. In epla. Nolite mirari. j. ioã. iij. c. hꝫ de vita eterna, ꝑ cuiꝰ intuitũ amoꝛ cõcipit: ꝛ sequit in fine de charitate Filioli non diligamꝰ ꝓbo neq; lingua: sed ope ꝛ veritate. Hec est lingua dolosa: q̃ dicũt amatoꝛes mũdi. Rogo te habe me excusatũ. Dicũt etiã bonis ꝛ sanctis viris. Rogate ꝑ nobis: ꝛ tñ venire nõ curant. Et attẽde q̃ primi duo excusant se. Per primũ em̃ superbi intelligunt, ꝑ secũdũ oẽs qui delectant in ãq; sensibus coꝛpis: ꝑ tertiũ ꝓo luxuriosi q̃ se non excusant: qꝛ nõ hñt coꝛ. sic habet in Osee. iiij. Fornicatio vinũ ꝛ ebrietas auferũt coꝛ. Magis em̃ absoꝛbet hoiem fornicatio q̃ superbia vel auaricia. Quia ergo vt dictũ ẽ lingua taliũ excusantiũ se dicit lingua dolosa, iõ eccl'ia a lingua dolosa petit se liberari ĩ rñsoꝛio Ad dñm cũ tribularer. clamaui. Et in versu Dñe libera ꝛc. Et qꝛ pfectus est q̃ nõ peccat in lingua, iõ scõo tono cantat. Postmodũ sequit all'a sim'r de charitate Diligã te dñe fortitudo mea ꝛc. Qꝛ ꝓo ꝓsideratiõe vite eterne ꝓcipit charitas visa cena penit querti in offertoꝛio Cõuertere dñe. Et quia ibi cantabimꝰ vocaliter: vt ait cassiodoꝛus sup psalmistã: oĩs spũs laudet dñm: nõ erit ibi tãtũ cena: sꝫ etiam maxima solẽnitas. Vñ in threñ. j. Vie siõ lugent: eo q̃ nõ sint qui veniant ad solennitatẽ. Iõ in postcõione ꝑmittit se cantaturꝫ ibi dño dicens. Lãtabo dño q̃ bona tribuit mihi ꝛ psallam ꝛc.

De dñica tertia

Ertia causa qua

t re inflãmamur ad defendendum regnũ nostrũ: est cõsideratio benivolentie dei qua nos custodit ꝛ diligẽter querit. Ideo in euãgelio huiꝰ tertie dñice. Erant appꝛopinquãtes. Luce. xv. habetur Quis ex vobis hõ habẽs centuꝫ oues. id ẽ angelos ꝛ boues: ? si pdiderit vnã scz hominem. nõne relinquit nonagitanouem in deserto. i. in celo: ꝛ vadit querere pditam ꝛc. Aut que mulier habẽs dꝛachmas decẽ. s. angelos ꝛ boues: ꝛ pdit vnã scz hoiem in q̃ imaginẽ suã depinxerat. nõne accẽdit lucernã. i. naturã humanã. in q̃ lumẽ deitat; posuit vniẽdo se ei: ꝛ q̃rit diligẽter donec iueniat: ꝛ cũ inuenerit ꝓuocat amicos ꝛ vicinos dicẽs eis. Cõgratulamini mihi qꝛ iueni dꝛachmã quã pdideraꝫ Ita dico vob gaudiũ est in celis angelis dei sup vno peccatore pniam agẽte. Ecce quãta est benivolentia dei erga nos. Ista benivolẽtia accẽdit ĩ nobis charitatẽ. Quia ꝓo ad nuptias eternas nõ intrãt superbi neq; luxuriosi neq; auari vt ꝑmissuꝫ est. iõo introit huiꝰ dñice est Respice in me ꝛc. ꝛ dicit. Uide humilitatẽ meã ꝓtra superbiã: ꝛ labꝛẽ meũ ꝺ luxuriã: qꝛ inops ꝛ pauꝑ sum ego ꝓtra auariciã Et ꝓpter ꝑdicta monet nos petrꝰ ad humilitatẽ dicẽs in epla prima vlt. c. Humiliamini sub potẽti manu dei vt vos exaltet ꝛc. Et post sequit ibi. Sobꝛij estote ꝛ vigilate in oꝛatiõibꝫ: qm̃ ad. ve. dia. tã. leo ru. cir. que. quẽ de. Etqꝛ tãtã curã hꝫ dñs de nob'. iõ i ḡduali inuitat nos eccl'ia dicẽs Jacta cogitatũ tuũ in dño: ꝛ ipe te enutriet. Uersus est. Dũ clamarẽ ad dñm exau. vo. meã ꝛc. All'a est Dñe refugiũ. Offertoꝛiũ est Sperent in te oẽs q̃ nouerũt te ꝛc. qꝛ desperantibus in se habet curam. Quia vero dñs nõ inuenit nisi ꝗs peniteat: cũ vero ꝗs penitet ad dñm clamat. ideo sequit postcõio Clamabo. Rursus hoc officiũ est de penitente: sic apparet ex ipa cõmuniõe ꝛ ex euãgelio: vbi ꝑ dauid itelligit quilibet penitẽs iõ etiã dꝛ. Gaudiũ est in celo super vno peccatoꝛe penitentiã agente ꝛc. ꝛ ex introitu et alijs: ꝛ ideo cantat circa festũ ioãnis bap. qui legit ppm̃ ad pniam pꝛouocasse.

De dñica quarta.

Warta causa

q qua defendimꝰ regnũ nostrum sũt opa misꝛdie. Uñ in euãge. Lu. vj. qꝺ legit in hac q̃rta dñica in q̃busdã eccl'ijs dꝛ Estote mifi coꝛdes sic ꝛ pater vester misericoꝛs est. Et post sequit. Mensurã bonã ꝛ ꝓfertã ꝛ coagitatã ꝛ supefluentem dabunt in sinũ vestrũ. Quia ꝓo nõ pt hõ opa misericoꝛdie facere nisi ꝑ us illuminet a deo. ideo incipit introitus. Dñs illuminatio mea. Et qꝛ ꝑ opa misericoꝛdie est ecclesia terribilis vt castroꝝ acies oꝛdinata: sic dꝛ in canticis canticoꝝ. sequit versus. Si exurgãt aduersuꝫ me castra nõ timebit coꝛ meũ: ꝛ si exurgat in me pliũ ꝛc. Et postea

E ꝛ

petit in coll'. miscḋiam ꝛ gratiaꝫ dandi elemosynas cū dicit. Protector in te sperāti ū deꝰ ꝛc. In epl'a ꝯo Eristimo ei: ad ro. vij. ostendit pmiū: vbi dic̄ ap'ls. Nō sūt cōdigne passiones huiꝰ tp'is ad futurā gl'iaꝫ que reuelabit in nob: ꝛ post sequit. Et ois creatura ingemiscit exꝑctās reuelatiōem filio rū dei: ꝛ vt hāc gl'iam eccl'ia possit adipisci petit in rīsorio veniā de peccatꝫ Propicꝰ esto peccatꝫ nostris dñe. Sequit all'a In te dñe spaui: qr in se spantibꝰ ꝓpriꝰ ē. Unꝫ psalmista. Quoniā in me sperauit liberabo eum. Adaptantur etiam iste quattuor ꝑcedentes dñice quattuor libris reguꝫ sic. In ꝓmo enī libro habeť quō Dauid inunctus fuit. Unꝫ in ꝓma dñica incipit introitꝰ Dñe in tua miscḋia sperauī: ꝛ in rīsorio habeť. Et vnxit me vnctione miscḋie sue ꝛ oleo exultationis. Unꝫ seq̄t in introitu Exultauit cor meū in salutari tuo: et ita ostendit se vnctū oleo letitie ꝑ miserico:diā dei. In secūdo libro hēť quō liberatꝰ fuit ab inimicꝫ et vnctꝰ bis: vt hr̄et latitudinē regni. Unꝫ in scḋa dñica incipit introitus Factꝰ est dñs ꝓtector meꝰ: ꝛ eduxit me ī latitudinē vt late regnarē. In tertio libro habeť quō mortuus fuit. Unꝫ in tertia dñica vnit eccl'ia voce decedentiū dicēs Respice in me ꝛ miserere mei: ꝛ in versu. In te dñe sperauī. In q̄rto libro habeť de ꝓbetis qui illuminati sūt a deo: vt viderēt ventura: ꝛ iō in q̄rta dñica ꝛ in introitu Dñs illūinatio mea.

De dñica quinta.

Uinta causa qua

q defendimus ꝛ obtinemꝰ regnū nostrū est par cū inimicꝫ eccl'ie ꝛ patiēt ia in aduersis: ad quā inuitat btūs petrꝰ ī epl'a huiꝰ q̄nte dñice. Oēs vnanimes: ꝓma petri. iij. c. dicēs. Nō reddētes malū ꝓ malo ꝛc. Unꝫ in euāgelio habeť de reti Petri. Sꝫ m'lti sūt q̄ rūpūt rete btī petri. i. ꝓcoꝛdiā ꝛ vnitatē fraternā: ꝛ iō in ꝓsona tolerantiū incipit introitus Exaudi dñe vocē meam qua clamauī ad te ꝛc. versus ē. Dñs illuminatio mea ꝛc. Illuminatꝰ enī a deo saluať ab hostibꝰ qr sperat in eo. Pro predicta aūt pace cū inimicis eccl'ie impetranda orat eccl'ia in collecta dicens. Da nob q̄s dñe vt ꝛ mūdi cursus ꝛc. In aliq̄bꝰ tñ eccl'ie ꝛ: Deꝰ q̄ diligētibꝰ te. Sequit euangeliū Luce. v. Cū turbe multe irruerēt in iesum ꝛc. vbi sequit. Precepto: ꝓ totam nocte laborantes nihil cepimus. Tales q̄ laborant in nocte ꝛ nihil capiunt sunt q̄ ꝑ terrenis ꝑdicant. Sequit. In verbo aūt tuo laxabo rete. Hoc facit q̄ habet scīam ꝛ vitam. Talis enī ꝯcludit multitudinē piscīū copiosam. Unꝫ in ꝑncipio tot capti sūt boni ꝛ mali: q̄ rete rūpit: ꝓ q̄ significať q̄ ecclesie vnitas in hac vita rumpit a q̄busdaꝫ Sꝫ pꝰ resurrectiōez capti sūt multi: ꝛ tñ nō est scissum rete: ꝓ qō significant boni q̄ nō scindūt vnitatē eccl'e. ꝛ iō in offertorio dicit eccl'ia se laudare deū: q̄ quantum ad bonos filios dedit ei intellectū vt nō rūpāt rete. i. vnitatē eccl'ie. Benedicā dñm q̄ mihi tribuit intellectū. In postcōione vero dic̄ eccl'ia se optare vnitatē et hāc petere a dño Unaꝫ inquit petij a dño. licꝫ ei pl'a petat: quotidie tamē ꝛ: vnū petere: qr ad vnū fiunē. i. ad habendū deū oia petēda petit Et h̄ est qō ibi sequit. Hanc requirā vt inhabitem in domo dñi oibꝰ diebꝰ vite mee. Hoc idieo dicit: qr tūc legit paral'. i. ꝙba dierū q̄ bꝫ eandē materiā cū libro regū: ꝛ ſignificat q̄ qui in diebꝰ suis bene rexerit se habebit dies et̄nitatis. Et attēde q̄ h̄ officiū cantatur circa festū btī iacobi: q̄ sic ꝛ: ī euā. relictis retibus secutꝰ est dñm: ꝛ factꝰ est p'sector dominū. i. supplātator re ꝛ noīe vicioꝝ

De dñica sexta.

Ita vero non

q valent oia ꝑdicta nisi fiat etiaꝫ plena iusticia fidei: et in nouitate vite: iō o in hac sexta dñica legit secundus lib'. palipo. vbi hēť q̄ cōfortauit dñs salomonē: ꝓ qō ꝓcat q̄ dñs spūal'r suos cōfortat dando eis fortitudinē. iō ꝛ: in officio huiꝰ dñice. Dñs fortitudo plebis sue ꝛ ꝓtector ꝛc. Uersus ē Ad te dñe leuaui aiam meā: qr ab ipo est oīs fortitudo: ꝛ tunc bene regimꝰ regnā nostrū: qō maxime fit: si tendat hō ad pmissiones dei. Unꝫ ꝛ: ī oratione Deus q̄ diligētibꝰ te bona inuisibilia ꝑparasti ꝛc. In epl'a aūt. Quicūq; baptisatisumꝰ ꝛc. Ad Ro. vj. hortať nos paulꝰ vt in nouitate vite ambulemꝰ: aliter enī nihil valent alia. Et vt hoc possimꝰ orat eccl'ia ī rīsorio Cōuertere dñe aliq̄ntulū ꝛc. Ille vero qui ambulat in nouitate vite ꝑparat se ad laudandū deū in ꝑsenti ꝛ in futuro. Unde sequit all'a. Te decet hymnꝰ deꝰ in sion Ad hāc oratonem vel ꝓfectiōem hortamur ī euāgelio matth'. v. Nisi abundauerit iusti-

cia vestra ⁊c. Et sequit ibi. Si offers mu-
nꝰ tuũ añ altare ⁊c. Et q: nõ ꝓt hõ ℏ facere
sine auxilio dei ideo orat in offerto. Perfi-
ce gressus meos in semitis tuis ⁊c. Et q:
talis põt offerre, ideo sequit in postcõmu-
nione Tollite hostias.

De dñica septima.

Equitur septia

s dñica in q̃ legunt libri salomo
nis: vt pabole. eccles. cantica
liber sapie: quẽ philo cõposuit ⁊ ecclesiasti-
cus quẽ iesus filiꝰ sirach edidit: ⁊ tñ Salo
moni attribuit. Hi libri q̃ sũt ō oĝibꝫ sapie
Salomonis, legũt a kalẽdis augusti vsq̃
ad kalẽdas septẽbris: q: mensis iste calidꝰ
est: et estũ ꝓcat vicioꝝ in q̃ nos optet sapiẽ-
ter regere sic̃ i medio natõis ꝓaue ⁊ puer-
se. Vl q: mẽsis iste, s. augustꝰ sctꝰ est. Uñ
sctilis añ augustũ cesarẽ vocabat ⁊ verus
nr̃ salomon in. vj. etate venit q̃ fecit vtraq̃
vnũ: q̃ fuit dei ℣tus ⁊ dei sapia: qui docuit
nos sapient viuere ⁊ docere. Hic est chꝰ
rex regũ: q̃ septẽ panibꝫ ⁊ paucis piscibꝫ: vt
legit in euangelio hodierno: satiauit eos q̃
de longe venerãt: et eũ triduo sustinuerãt.
Rursus in hac dñica incipit eccl'ia pabo-
las Salomonis. Post festũ em̃ trinitatis
legit liber Regũ: qm̃ hõ qñ trinitatꝭ sil'itu-
dinẽ bz fit rex ⁊ sacerdos. Uñ ꝓponũt ei ex
empla de regibꝫ ⁊ sacerdotibꝫ: sic̃ sub ꝓma
dñica dictũ est. Postea ℣o sequũt libri do
ctrinales: ꝓponũt em̃ exẽpla doctrinis: q:
plus mouẽt facta q̃ dicta. Act. j. Cepit ie-
sus facere ⁊ docere. Et sic ordinãt libri ad
se inuicẽ vt p̃cedant libri exẽplares regum
et paralipo. ⁊ sequũt libri doctrinales Sa
lomonis. Que doctrĩa est refectio spũalis
de q̃ habet in euãgelio hui⁹. vij. dñice. De
hoc dicet sub dñica. xj. ⁊. xx. Et q: huic do
ctrine bonis oĝibꝫ rñdere debem⁹ incipit
introitꝰ. Oẽs gentes plaudite manibꝫ. Et
bt̃us paulꝰ inuitat nos in epl'a ad Ro. vj.
c. vt rñdeam⁹ illi doctrĩe seruiendo deo di-
cens. Humanũ dico ꝓpter infirmitatẽ car-
nis vestre. Uñ ⁊ in quibusdã eccles̃ seq̃t
respõsoriũ. Bt̃a gens cuiꝰ est dñs de⁹ eo-
rũ. i. q̃ deũ bz p dñm ei soli seruiendo. Et se
q̃t versus. Uerbo dñi. i. doctrina dñi: celi
firmati sunt. i. maiores: sicut apostoli ⁊ alij
sancti. Sequit in q̃busdã eccles̃ Alle-
luia. Attendite populeꝰ legẽ meã. Let
est illa refectio. Illa autẽ refectio ostendit
in euãgelio Marci. viij. Cum turba pluri-
ma ⁊c. Et est notandũ q̃ ibi dicit: q̃ quidã
delonge venerũt: scz illi q̃ de peccatꝭ eno-
mibꝫ redierũt ⁊ penituerũt. Qui em̃ in pec
cato mortali ẽ nõ habet q̃d mãducet. Erãt
aũt quattuor milia: scz habentes quattuor
cardinales virtutes: ⁊ comederũt ⁊ satura-
ti sunt: q: let dñi satiat. Et remãserũt septẽ
sporte Septẽ sporte sũt ꝑdicatores haben
tes septem dona spũssancti: reficiẽtes alios
In alĩs ℣o ecclesĩs legit euãgeliũ Atten-
dite a falsis ꝓphetis Quia ℣o habẽs hanc
doctrinã videt in quãto piculo sit ꝯstitutꝰ
videt em̃ se esse i fornace babylonis. iõo in
offertorio Sicut holocaustũ ⁊c. Dañ. iij. c.
petit se liberari: ⁊ vtitur voce trium puero-
rum. In postcõione vero Inclina aurem
tuam ⁊c. petit liberationẽ accelerari.

De dñica octaua.

Equitur octaua

ſ dñica: in qua docet nos eccl'ia
vitare omnẽ vanitatẽ: hic ei de-
bet esse effectꝰ doctrine in nobꝫ: q: doctri-
na docet nos fieri spũales ⁊ remoueri a car
nalibꝫ desideriis ad similitudinẽ bt̃ ℣gis
cuiꝰ festũ instat. Uñ introitꝰ incipit. Susce
pimꝰ deꝰ misc. ⁊c. i. filiũ tuũ ihm chm no-
bis et misericordia datũ in medio templi
tui. i. in cõmuni eccl'ia tua: ℔m nomen tuuꝫ
deus: deus em̃ vbiq̃ notat: sic et laus tua
in fines terre. i. vbiq̃. Tẽplũ etiã est bt̃ vir
go in q̃ ℣e suscepimꝰ dñi misc̃diaꝫ. vñ circa
eiꝰ festũ rõnabilr pñs cantamꝰ officiũ: cuꝫ
sit tẽplũ dñi ⁊ sacrariũ spũssci. Sequit epi
stola ad Ro. viij. Debitores sumꝰ nõ car-
ni: vt ℔m carnẽ viuamꝰ ⁊c. i. q̃ docemur cõ
culcare oẽm carnalitatẽ: ⁊ ad ostendendũ:
q̃ ℏ possumꝰ sequi. Nõ em̃ accepistis spi
ritũ seruitutis iterũ in timore: ſz accepistis
spũm adoptõis filioꝝ q̃ gustato deserit ois
caro. Sed q: nõ pñt hec fieri: nisi dñs pte-
gat. iõ orat in graduali Esto mihi in deũ
protectorẽ. Rursus q: nõ pt habere hec oĩa
nisi q̃ gaudet in dño: iõ seq̃t alla. Exultate
deo adiutori nr̃o. Gaudiũ enim spũale exclu
dit oẽm carnalitatẽ. Quia ℣o q̃dã sũt casti
et humiles: ſz ficte. ab his docet caueri in
euãge. Matth. vij. c. Attendite a falsis ꝓ-
phetis: q̃ ꝓtendũt castitatẽ: ⁊ sũt luxuriosi.
Uel ꝓpter humanã laudẽ sunt casti: sicut fa
tue virgines: quibꝰ dicit. Amẽ dico vobis
nescio vos. Sed dñs bũles vere saluat.

Uñ seqꝫ offertoriū Populū humilē saluū facies dñe: ⁊ oculos superboꝝ humiliabis. Quia vero p delicias spūales oīa cōculcamus. iō ōr in postcōione Gustate ⁊ videte quoniā suauis est dñs ⁊c.

De dominica nona.

Postmodū sequi

p tur nona dñica: in q̄ legit liber sapientie. Sapia aūt est cogitare de celestib⁹: ⁊ leuare coꝝ ad illa. Uñ monet nos ad ħ et maxime ꝑt festū assūptionis btē ꝟginis qđ instat: qñ. s. assūpta ē i celū Et q: bō se sup se leuare ñ p⁹ nisi eū dñs trahat. iō ōr in introitu. Ecce de⁹ adiuuat me et dñs susceptor ē aīe mee. i. sursum captoꝝ. Sic em̄ itur ad celestia. nō passib⁹ coꝝpis: sz assimilatōe mētꝭ ad deū: in q̄ vitant oīa mala: de qb⁹ seqꝫ in epla ꝓma ad Loꝝ. ⁊ ca. Nō sim⁹ ꝯcupiscētes maloꝝ ⁊c. Postea sequit ibi Fidelis de⁹ q̄ nō patiet vos tētari supra id qđ potestis: sz faciet cū tētatiōe puentū vt possitis sustinere: ꝓ⁹ tñ timorē incutit dicendo, Qui stare se putat videat ne cadat. In graduali ꝟo q̄ sursum rapit reddit grās deo dicēs. Dñe dñs noster q̄s admirabile est nomē tuū in vniuersa terra Quoniā eleuata est magnificentia tua sup celos. s. nō tantū in chło ⁊ btā ꝟgine. id est sup celos materiales ⁊ spūales: vegetiā i sanctis super celos materiales. In euangelio Luc. xvj. monet vt si non possim⁹ per nos volare ad celum: faciam⁹ nobis amicos ō mām̄ona iniq̄tatis. i. de diuitijs inequaliter possessis dicens. Homo q̄dā habebat villicū ⁊c. Homo iste sciuit sic p prudentiā carnis disponere: q̄ amot⁹ a villicatōe fuit recept⁹ in domib⁹ dñi: ⁊ hoc p iniq̄tatem fraudis. Si ergo ille laudat q̄ p iniq̄tatem fraudis sciuit sibi in futuꝝ puidere: multo magis laudabit dñs eos qui dant elemosynas: qđ est prudentia spūs: de q̄ dic̄ apl's Est vita ⁊ pax: q: homo sibi puidet in futuro. Postea sequit. Quia filij huius seculi prudentioꝝes sunt filijs lucis in generatōe sua. i. in his q̄ ptinent ad generatōez suā. i. circa temporalia. Et ego dico vobis: facite vobis amicos de mām̄ona iniq̄tatis vt cū defeceritis. s. moriēdo. recipiāt vos in eꝛna tabernacula: q̄ sunt sua Unde. Beati pauperes spū: quoniā ipoꝝ est regnū celoꝝum. Et q: nō tantū p elemosynas: sz etiā p oꝛones volam⁹ ad celestia. ideo est Alla. Dñe Deus salutꝭ mee: in die clamaui ⁊ nocte coram te. Quia vero hec tabernacula p opera iusticie habent: sequit offertorium Justicie dñi recte letificantes coꝛda ⁊c. Quo aūt oꝛdine hec fiant ostendit in postcōione primū q̄rite regnū dei. matth. vj. c.

De dñica decima.

In dominica de

i cima legit ecclīasticus qui incipit Omnis sapia a dño deo est: vbi oñdit q̄ nō solū sapia: sed etiā oīa bona sunt a deo: ⁊ iō ab eo solūmō sunt petēda et ad eū debemus clamare: ⁊ iō incipit introitus Dum clamarem ad dñm exaudiuit vocē meā. Et q: debem⁹ ipm solū oꝛare: seqꝫ versus Exaudi deus oꝛonē meaꝝ. Et oratio in quibusdā eccl'ijs. Pateant aures misericoꝛdie tue dñe ꝑcib⁹ supplicantiū. In q̄ coll'. patz q̄s rogās dign⁹ sit exaudiri. Uñ sequit ibi. Et vt petētib⁹ desiderata ꝓcedas fac eos q̄ tibi sūt placita postulare Et oñditur in epla. Scitis q̄m ⁊c. ꝓma ad Loꝝ. tij q̄ omnia bona sunt a deo: ⁊ iō ei sunt exhibende grāꝝactōes. Uñ enumeratis omnibus donis dic̄. Hec aūt oīa opat vn⁹ atq; idē spūs diuidēs singul' put vult. Sz qm̄a bonū cito amittit qđ nō a largiēte custodit sicut dic̄ Bre. iō seqꝫ rñsoꝛiuꝫ Custodi me dñe vt pupillā oculi. Itē q: ꝺd illū cōfugere debem⁹ a q̄ oīa bona habem⁹ seqꝫ alla. Dñe refugiū fact⁹ es nobis. In alijs eccl'ijs ꝺ: alla Te decet. Euāgeliū ꝟo qđ ē i q̄busdā eccl'ijs. Cum appꝛopinq̄ret. Lu. xix. ca. est de simoniacis: q̄ iniuriāt spūisancto sz in hoc q̄ vendūt ea q̄ ipse dat gratis vl' ad volūtatē suā tribuūt: acsi ab illis essent illa bona: ⁊ non a spūsancto Et nota q̄ hoc euangeliū in q̄ hierl'm destructio p̄dicatur in augusto legit: q: pus a Nabuchodonosoꝝ: postmodum a romanis in hoc mēse destructa fuisse inuenit. In alijs vero eccl'ijs legit. Dixit ihesus ad q̄sdam. Sequit offertoriū Ad te dñe leuaui aīam meā. q. d. nō ad simoniacos: nō ad p̄latos prauos: nō ad q̄sdā fatuos ⁊ simulatos religiosos qui faciūt se a simplicib⁹ adoꝛari: sed ad te a q̄ oīa bona sunt: et q: tūc acceptat de⁹ oīa opera nostra: quādo speram⁹ in ipo deo. iō seqꝫ postcōmunio Acceptabis ⁊c.

De dñica vndecima.

In vndecima do

minica incipit eccl'ia legere Job. q̄ ſil'r eſt liber exēplar̄: ſz eſt exēplū pfectiōis. i. pfecte ſapie: q̄ nō babek niſi p̄ dictā refectiōez doctrie ſpūal'. nā refectio fac̄ ſpūal'r fortes: et iō p⁹ libros ſalomōis legit liber iob. In ordie aūt biblie oēs libri exēplares. ſ. ruth. iob. tobias. iudith: t heſter: p̄ceduntlibros doctriales ſalomōis ꝓpt̄ p̄dictā rōnez: ō q̄ etiā dicek ſub dñica. xv. t qz vnanimitas facit fortes t patiētes ſic̄ fuit iob: t ꝯcordes ſic̄ fuerī filij iob: q̄ faciebāt ꝯuiuia p domos vnuſq̄ſq; ī die ſuo iō incipit ītroit⁹ De⁹ ī loco ſctō ſuo. i. in hūilib⁹. Eſa. Sup quē req̄eſcet ſpūs me⁹ niſi ſup humilē t q̄etū t tremētem ſmones meos. Et ſi de⁹ eſt cū eis null⁹ p̄t eis p̄ualere. De⁹ eī habitare facit vni⁹ moris ī domo. i. ꝯcordes vnanimes q̄les fuerūt filij iob. q̄ dabāt ſibi inuicē comedere. Uñ eſt ꝙſus Eturgat de⁹ et diſſipent inimici ei⁹. Quia fortitudo nr̄a nihil valet niſi dñs nobiſcū coopek: imo p̄ncipalit̄ opek. In epl'a. Notū vobis facio euāgeliū: q̄ eſt. j. Lor. xv. oñdit btūs paul⁹ hūilitatē. Uñ ſeq̄t ibi. Qui nō ſum dign⁹ vocari apl's. Et ꝓpt̄ hāc humilitatē raptus fuit vſq; ad tertiū celuz. In rūſorio q̄z ſeq̄t vox humiliū In deo ſperauit cor meū t adiut⁹ ſū: t ī ꝙſu. Ad te dñe leuaui aiaz meā. Et qz ex tali ſpe ſeq̄t exultatio. iō ī q̄buſdā eccl'ijs eſt All'a Uenite exultem⁹ dño. Euāgeliū ꝙo ē de humilitate t ei⁹ effectu. Duo hoies aſcendebāt tc̄. Luc̄. xviij. c. Uñ ſeq̄t. Phariſeus dicebat. Dñe nō ſum ſic̄ ceteri homiuz tc̄. ecce ſuꝑbia. Seq̄t. publican⁹ dicebat. De⁹ ꝓpiti⁹ eſto mihi peccatori: ecce humilitas: t iō abūt iſte iuſtificat⁹ in domū ſuā ab illo. Qz ꝙo hūilitatē ſeq̄t exultatio. q̄ ei ſe hūiliat exaltabit. iō ſeq̄t offertorium Exaltabo te dñe qm̄ ſuſcepiſti me. i. ſurſum cepiſti. q. d. Exaltabo te quia exaltaſti me. Poſtcōio eſt Honora dñm de tua ſubſtantia tc̄. Prouer. iij. Hoc ad litterā fac̄ humilis. dat ei lib enē paupib⁹ t hoc ē honorare dñm qz ipe p̄cepit vt dek paupib⁹ Al'bonora dñm tc̄. i. oīa bona tua ō attribue: t ſ̄ ē ꝓpriū humiliū. Hec poſtcōio cōgruē ſ̄ tpe camk q̄n frugib⁹ horrea t vino cellaria plena redūdant q̄b⁹ deuote dñs honorak.

De dñica duodecima

Dodecima do

d minica eſt de orōne: t q̄ſi exꝓmik iob orās t ſedens in ſterq̄linio cōq̄rendo de falſis amicis. Legit ei iob in duab⁹ dñicis. Job q̄dē in ſterq̄linio moraliter eſt aīa in mortali pctō t fetido in q̄ dū reſidet nō reſtat niſi orare deū vt ipſaz ab eo eripiat. Uñ incipit introit⁹ Deus in adiutoriū meū intēde: dñe ad adiuuādum me feſtina. ꝙfundank t re. q̄ q̄. animā meaz. In offertorio aūt oñdit efficacia orōnis t totū offertoriū ēoꝛ moyſi ſūpta ō ex⁹. qñ rogauit p filijs iſrael q̄ fecerūt vitulū ꝓflatilē: t incipit. Precat⁹ ē moyſes in cōſpectu dñi dei ſui tc̄. q̄ moyſes ſeipm exꝓſuit p ſalute ꝓpli dicēs dño. Aut dimitte eis hāc noxam aut dele me tc̄. Et reducit ad mēoriā merita patrū. Memento inq̄t abraam iſaac t iacob tc̄. t placat⁹ fact⁹ ē dñs ō malignitate quā dixit facere populo ſuo: t ex ꝑ pbak q̄ ſctōꝝ merita nob ꝓſūt. Et nota q̄ ī ꝑ offertorio fit ꝙboꝝ gemiatio: ō q̄ dictū ē ſub ſcōa dñica p⁹ ephiaz Jn epl'a. Fiduciā talē hēm⁹ p̄ chm̄ ad deū. q. ad Lor. iij. oſtēdit apl's q̄ oꝛo ſua et alioꝝ bonoꝝ p̄latoꝝ noui teſtamēti maiorē hz efficaciam q̄ habuit ī veteri teſt. qz etiā Moyſes oꝛauit cū fiducia ꝓfiſus de meritz patrū. Sed ne videak ꝑ ex arrogātia facere ſubdit. Non q̄ ſufficiētes ſim⁹ cogitare aliq̄d a nob q̄ſi ex nob: ſz ſufficiētia nr̄a ex deo eſt cui⁹ miſtri ſum⁹ Jn euāgelio ꝙo oſtendit q̄ multū valet oꝛo p̄latoꝝ: qō eſt in q̄buſdā eccl'ijs Dū trāſiret ieſus p̄ medios fines decapoleos adducūt ei ſurdū t mutū: t ſanauit eū dñs Multi ſūt ſurdi q̄ nolūt audire ꝙbū dei: et multi muti q̄ nolūt loq̄: t p̄nt. ſil'r hos debēt p̄lati p̄ p̄dicatōez adducere ad dñm in ꝓfeſſione: t oꝛo ſaluabit eos. Uñ in ꝑſona ſurdi t muti cantak in graduali. Būdicam dñm in oī tpe. Uerſus eſt. In dño laudabit aīa mea. Jn all'a monet ad hāc laudem. Uenite exultem⁹ dño tc̄. De offertorio ſupra dictū eſt. Poſtcōmunio ꝙo eſt De fructu operū tuoꝝ ſatiabit terra. i. p̄dicatores q̄s dñs replet p⁹ bonis: t ipi repleti alios replēt. In alijs ꝙo eccl'ijs ō⁹ euāgeliū Exiens ieſus de finib⁹ tyri: qō eſt Marci. vij. ca. Pōt autē dici ſm Sicardū epm cremoneñ. in mitrali: q̄ Salomōe mortuo regnū diuidit: t iō mēſis ſeptēbris hiſtoria bipt̄it Prima ꝑs in vna hiſtoria ꝓſolidatur. alia variatur: qz regnuz iuda in dauid familia ſtabilit: ſz regnū iſrael a plurimis occupat. vñ t hiſtoria de his iuſtis q̄ gētib⁹ intermixti fuerant ꝓpilat: vt de Job. Tobia. Ju-

dith.ꝛ Hester.cū in ꝑma septēb̄is hebdo⁊ mada legaꝫ Job.quē ipe scripsit cū respon ⁊sorio.Si bona.In scđa liber Tobie.quē ipe ꝓposuit.In tertia Judith.quē achior edidit.In q̄rta Hester.quez Mardoche⁹ vel port⁹ Esdras ꝓposuit. Sz et liber Es⁊dre p⁹ hec oīa recitatur. Et cū his cantaꝫ respōsoria Peto.Adonai dñe.His tpib⁹ ꝓphetauit Helias q̄ gessit typū chr̄i. Sic mortuo Cōstantino eccl'a sep̄atur.vna ps est catholica.alia p multa scīsmata sep̄ata a q̄bus catholica eccl'a ml'ta aduersa p dño tolerauit.sicut illi q̄z opa hoc tpe leguntꝫ. Inter catholicos q̄daz sunt pfecti q̄dā im pfecti.Perfecti sunt p̄dicatores idonei mi nistri ꝛ cooperatores dei:qō ⁊ in epl'a Fiduciā. Hi adducunt impfectos ꝛ alienos sur dos et mutos ad gloriā iesu chr̄i.sic legiꝫ in euāgelio. Uox itaq; perfectoꝝ est in introitu Deus in adiutoriū meū intende.qui adiutoriū dei implorant:vt hereticis valeant resistere:ꝛ eos ad dei grām adducere. Aut est vox impfectoꝝ pficiētiū q̄ vt pficiant dei implorāt auxiliū. In graduali Benedicam:ꝛ in All'a Dñe refugiū:vox siquidem est pfectoꝝ grās agentiuz de illis se a pſecutione aliquotiens tpantib⁹ ꝛ istis pficiētibus. Et q: Moyses fuit vnus coꝝ q̄ se obtulerunt p⁊o peccatis subditorū.ideo in offertorio cantaꝫ Precatus est moyses Hi pfecti sūt illa terra q̄ satiata fructū operū dñi donis.vicz spūssctī pducit fenuz iu⁊mētis.i.doctrinā hoīb⁹. Uñ cōmunio ē.⁊ fructu ꝛc. Et attēde q: recte de iob ꝛ moyse sil'cātaꝫ:qm̄ ꝓtēporanei repiūt p q̄z exem⁊plū ad patiam ꝛ māsuetudinē inuitamur.

De dñica tredecima.

N tredecima do

i minica legiꝫ liber tobie p quem figuraꝫ gen⁹ hūanū cecū factum p peccatū ꝑmi parētis qō nō potuit sanari nisi amaritudine passiōis q̄ p fel significata ē.chr̄s ⁊o p piscē:q: piscis assus ē chr̄s passus. Cecū q̄dē erat gen⁹ hūanū:q: habi tantib⁹ in regiōe vmbre mortis lux ⁊orta est eis. Petit ergo vt veniat dñs sicut ꝑmisit Dñica em̄ ista est de ꝑmissionib⁹. vñ dic̄ in introitu Respice dñe in testamētū tuuz. id est in ꝑmissionē tuaz: vt sic̄ ꝑmisisti veniat filius tu⁹. Et hoc ē qō sequiꝫ Et aīas pau⁊per tuoꝝ ne obliniscaris in finē. Et hoc est qō dixit Tobias filio suo. Memento fili qm̄ paup̄tātē gerim⁹.habebis ml'ta bona si timueris deū. Uñ seq; oꝛo. Oēs sempit⁊ne de⁹ ⁊ cui⁹ mīere venit ꝛc.ꝛ rogat vt possit currere eccl'ia adversas ꝑmissiōes. Epl'a est Abrae facte sūt ꝑmissiones ꝛ semini eius Bal'.iij.vbi agiꝫ de ꝑmissiōib⁹ et seq; ibi. Quid igiꝫ lex.dicit apl's.si non potest sanare gen⁹ hūanū cecū sicut Tobiam. Et seq⁊tur responsio. Lex quidē ꝓter trāsgressores posita est.supple sic̄ pedagog⁹. Sequiꝫ responsoriū Respice dñe in testamētū tuū⁊ vbi ostendiꝫ vehemens effect⁹ oꝛonis. In all'a Quoniā ⁊s magn⁹ ꝛc. oñdiꝫ q̄s est q̄ potest illuminare. In euāgelio oñdiꝫ q: lex nō potest sanare:ꝛ incipit in q̄busdā eccl'iis Beati oc̄li q̄ vident q̄ vos videt⁊: multi p⁊phete ꝛ reges vo.vi.ꝛc. Luc̄.x.c. vbi habeꝫ q: sacerdos ꝛ leuita ꝑtransierūt hoīem q̄ incidit in latrones. Sacerdos inquā ꝛ leuita veteris testamenti:sz sol⁹ samaritan⁹.scz chr̄s.q̄ est custos nr̄ ipm sanauit. Et q: lex nō sanat:q̄niam neminē ad pfectiōem duc̄: sed solus de⁹ in q̄ sperandū est. ideo sequiꝫ offertoriū In te dñe speraui. Quō autē sanauit illū cecū patet:q: p panē angelorum q̄ fact⁹ est panis hoīm.i.p filiū dei incarnatū et ideo sequiꝫ in postcōmuniōe. Panē angelorū manducauit homo. Alie eccl'ie dicunt Panem de celo ꝛc. Sap̄.xvj.cap̄.

De dñica decimaquarta

N dominica de

i cimaquarta legiꝫ liber Judith et cantaꝫ quō victoria data est in manu femie:ꝛ monet nos eccl'ia ad scīmoniā siue ad ꝓtinentiā exēplo Judith.sic̄ enī Judith interfecit oloferne q̄ interꝑtaꝫ eneruās vitulū saginatū:sic monet eccl'a vt interficiam⁹ oloferne.i.diabolū q̄ eneruat ꝛ interficit lasciuos mūdi:qō fit p sanctimo⁊niā abscindendo ei caput. Nam caput diaboli est luxuria:q: q̄i ꝑmo de ea incipit homines tentare:ꝛ iō dñs dicit i Luca Sint lūbi vestri p̄cincti: hoc est: p̄cingatis vos ꝓtra ꝑmū viciū. Exoꝺ.xij. In comestione agni renes vr̄os accinget⁊. Alio tñ modo supbia est initiū oīs peccati. Quia ꝺo fragiles sum⁹ ꝛ effeminati. vñ interficere nō possum⁹ oloferne nisi adiutorio dei.iō dicit in introitu Protector noster aspice de⁹: et respice in faciē chr̄i tui. Seq; in q̄busdā eccl'iis epl'a ad Gal'.v.c. Spū ambulate

ꝛ desideria carnis nõ ꝑficietis. Caro em̃ cõ cupiscit aduersꝰ spiñ. ꝛ spũs aduersus carnem. Et sequit. Manifesta aũt sũt opa carnis. ꝛ noiat ea. Itẽ alibi ỏt. Si ꝓdidꝛ nõne carnales estis. Hoc ỏt. qꝛ ꝓtendim⁹ de carnalib⁹. Et post. Fructꝰ aũt spũs sũt lõganimitas: pat: patiẽtia ꝛc. Deuincere igitur Holofernẽ in nobis ẽ facere ista duo. Per hec ꝙꝛ vicia intficim⁹ ĩ nob ꝙ gustamus spm̃sctm̃: ꝙ gustato desipit ois caro. Sꝛ qꝛ nõ põt sanari in nob carnalitas nisi a dño. qꝛ ẽ sicut lepꝛa. iõ in ꝙbusdã eccl̃ys sequit euãgeliũ Dũ iret Jesus. Luc. xvij. c. de lepꝛos ꝙ venerũt ad dñm. ꝛ dixit eis. Jte ꝛ ostẽdite vos sacerdotib⁹. ipis tñ ꝑ⁹ sanatis. Per qõ significat ꝙ ꝑus pctõꝛ a dño sanat ꝛ postea iniungit ei pnĩa a sacerdote: ꝛ absoluit. qõ significatũ est ꝑ ꝟ ꝙ discipuli dñi institas Lazari soluerũt. ꝛ tñ ꝑus erat ipe resuscitat⁹ a dño. Redit ãt vn⁹ ad eũ flexis genib⁹ gras agẽs. ꝑ qõ significat ꝙ vnitas eccl̃ie reddit gras deo. Uñ vn⁹ sanabat ĩ piscia. Jo. v. Et iõ ĩ rñsorio ĩ grarũ actiões ỏt eccl̃ia. Bonũ ẽ ꝟfiteri domino. Et etiã ĩ alt̃a. qõ ẽ in ꝙbusdã eccl̃ys Cõfitemi dño ꝛ iuocare nomẽ ei⁹. ꝛ qꝛ ꝟ ñ sufficit nisi ꝛ dñs nos custodiat. iõ seqt in offertorio. Immittit angelus dñi ĩ circũitu timẽtiũ eũ. qꝛ custodit nos dñs ꝑ angelos. Seqt. Gustate ꝛ videte. Quid ãt gustare debem⁹ ostẽdit ĩ postcõione. ſ. panẽ ꝙ saginat aiam nõ corꝑ. Uñ ẽ offertoriũ in ꝙbusdã eccl̃ys. Panis quẽ ego dedero caro mea ẽ ꝑ seculi vita.

De dñica decimaqnta.

Dominica quide

d cima habet eandẽ intẽtionẽ cuz pcedẽti. ꝛ iõ in ꝙbusdã eccl̃ys in his duab⁹ dñicis legit liber Judith. Et introit⁹ est. Inclina aurẽ tuã dñe. Uersus est. Letifica aiam serui tui: qm̃ ad te leuaui aiam meã. q. d. nõ ad carnalia desideria In epl̃a ꝙ ẽ ad Gal. vj. monet nos vt non simꝰ vitul⁹ saginatꝰ: sꝛ simꝰ spũales. vñ ỏt ibi Paul⁹ Si spũ viuim⁹ ꝛ spũ ambulem⁹. qꝛ ꝙ seminat ĩ spũ de spũ metet vitã eternã ꝙ ꝟo in carne: de carne metet corꝛuptiõez. Sequit rñsoriũ. Bonũ est ꝟfidere in dño ꝗ ꝟfidere ĩ hoie: ꝙ dat victoriã in manu femine qũ facit hoiem vincere in carne. Etqꝛ ꝟ facit ꝙ ꝑparat corꝛ suum ad fruiẽdũ deo: Sequit Alt̃a. Paratũ corꝛ meũ de⁹ ꝛc. In euangelio Nemo põt duob⁹ dñis seruire qõ est Matth. vj. c. docemur ne seruiam⁹ ventri. Et post. Nolite soliciti esse dicẽtes Quid manducabim⁹ aut qd bibemus ꝛc. Sed ꝑmum querite regnum dei ꝛc. Nolite soliciti esse: sꝛ solicitudine suffocatiõis. solicitudine aũt puidẽte soliciti esse debetis Jn offert. ꝟo monemur vt seruiamus dño nõ ventri. Expectãs expectaui dñm vt reficeret me. Quis aũt sit ille cibus quo ỏ bet anima refici: ostendit in postcõmunione que est in quibusdã eccl̃ys. Qui manducat meã carnez ꝑ fidem sꝛ. Nam vt dic̃ Augustin⁹ Credẽt manducasti ꝛc. Queritur aũt quare eccl̃a post libꝛos Salomonis legit libꝛum Job. ꝛ ꝑ postea libꝛum Tobie ꝛ Judith. cum alio modo ordinẽtur in biblia. Sicut ei dictũ ẽ sub septima dñica p̃cedunt libri exemplares: ꝛ postea doctrinales: quia magis mouẽt facta q̃ dicta: et ad vltimũ ponũtur libri Machabeoꝛ. ꝙ sunt libri exẽplares. Ad qõ dicim⁹: ꝙ ꝑ doctrinam puenit ad pfectiõez patientie q̃ magis fuit in Job. Unde ꝛ postea sequit Tobias qꝛ etiam magnuz patientie signum fuit in Tobia: qui amisit multa: ꝛ filiũ ad tempus et oculos ꝙ maxime ab hoie diligunt. et eo ꝙ oculi sunt ꝓncipiũ cognitiõis ad quã natus est homo. Et qꝛ etiã pl⁹ valet exemplũ femine ꝛ magis erubescentiã incutit. iõo liber Judith in ꝙ habet de victoria in manu feie post p̃dictos ab eccl̃a ordinat Ultimo ꝟo libri Machabeoꝛ legũt: qꝛ ibi habet exẽplũ ỏ ꝟfirmatõe iusticie. Machabei eĩ passi sũt martyriũ ꝑ lege defendẽda ꝛ custodiẽda ab Antiocho fidei inimico.

De dominica decimasexta

In decimasexta

i dñica legit ꝛ cantat eccl̃a ỏ Machabeis: vt dicet in seq̃nti ti. ꝙ multa passi sũt ab Antiocho et septem populis. Et ibi habet ꝙ templũ qõ pollutum fuerat ab ill̃ pplis: ab ist⁹ Machabeis purificatũ fuit: ꝛ ꝑ hoc fcat ꝙ aĩa que templũ dei est: polluta a septem capitalibus vicijs nõ potest mundari nisi purificet a peccato: quod est eam resuscitare de morte peccati. Unde habet in euãgelio de resuscitatione filij vidue. Et iõo incipit introit⁹ Miserere mei dñe. ſ. vt resuscites me. Uersus est. Inclina dñe aurẽ tuã. In epistola ꝟo apo:

stolꝰ inuitat nos ad patiẽtiã dicens. Obsecro vos ne deficiatis i tribulationibꝫ ꝛc̃. q̃ est ad Ephꝫ. iiij. Sic eĩ vicunt inimici a machabeis. i. a sctis. Seq̃tur g̃duale. Timebũt gẽtes. qꝛ sicut postq̃ illi vicerũt inimicos suos ꝛ mũdauerũt tẽplũ ꝛ reedificauerũt timuerũt gẽtes i circũitu. sic ꝛ postq̃ hõ vicerit diabolũ. ꝛ mũdauerit se ꝓfessiõez ꝛ reedificauerit templũ dei i se timẽt demones. Uñ sequit ꝓsus. Qm̃ edificauit dñs sion. Sz qꝛ nõ ꝑt fieri nisi a dño q̃ hõ liberet a vicijs. iõ sequit alla Redẽptionẽ misit dñs ppl'o suo ꝛ̃c. Euãgeliũ est i q̃busdã ecclesijs Jbat iesus in ciuitatẽ q̃ vocat nain ꝛ̃c. Luc. vij. Et post accessit iesus ꝛ tetigit loculũ ꝛ dixit. Adolescẽs tibi dico surge. ꝛ surrexit. ꝛ dedit illũ mri sue. Hẽpe tãgit dñs loculũ vbi erat mortuꝰ q̃ñ ifirmitate vl'aliq̃ flagello tãgit corꝓ hois in q̃ iacz mortuꝰ spũs hois. i. ania. ꝛ sic excitat a somno mortiz. Uñ Eccli. xxxj. c. Infirmitas grauis sobriã reddit aiam. Sequit offertoriũ q̃si i voce machabeoꝝ Dñe i auriliuz meũ respice. Seq̃t postcõio. Dñe memorabor iusticie tue solꝰ. Justicie inq̃z. qꝛ oĩs q̃ venit ad te nõ ejciek foras. Põt ꝛ alit dicit q̃ Josia defuncto hierl'm destruik. populus captiuak ꝛ ꝑmik. iõq̃z i ℔ mẽse octobꝛi machabeoꝝ historia legik ꝛ cantak Adaperiat ꝛ̃c. qꝛ a suis aduersarijs admodũ premebank q̃z ꝑmã ptẽ simon põtifex edidit. aliã filiꝰ ei Joãnes. posteriorẽ q̃dã indeꝰ agrestis sz erudit. Hi captiui militãtẽ designãt eccl'iam i q̃ sũt duces ꝛ satellites doctorez ꝛ discipuli: pfecti ꝛ ipfecti. Doctores vidua ꝵcat euãgelica q̃ vidua ẽ. qꝛ militãs cũ spõso triũphãti nõ est. cuiꝰ filiꝰ mortik cũ discipuli ꝑ q̃uis crimie ab ecl'ie corpore sepank. resuscitank cũ ill' gr̃a infundit Hec igit orat i euãgelio ꝑ filij resuscitatione. i. gr̃e ifusiõe. ꝛ hortak i epl'a ne deficiãt i tribulanõibꝫ. ꝛ bui rei gr̃a flectit genua sua. Hec eadẽ orat in ĩtroitu Miserere ꝛ i offertorio. Dñe. Graduale respicit ad id qõ i euãgelio dicit. Accepit aũt oĉs timor Postcõmunio. Dñe memorabor. gratiaꝝ est actio. Uel hic mẽsis octobꝛis. vt q̃daz aiũt designat octauã. Sicut g̃ iudei finitz ꝑijs ꝛ tẽplo restaurato i hymnis ꝛ ꝓfessionibꝫ dño bñdicebãt. sic i octaua magne festiuitatz sctĩ festiuꝰ exultabũt.

De dominica decimaseptima.

In dominica de cimaseptima agit de nuptijs et nis. qꝛ ꝓsideratõe nuptiaꝝ illarũ libent patimur tribulatiões sicut ꝛ machabei fecerũt. Sũt aũt q̃ttuor dñice in q̃bus agit eccl'ia de machabeis. Cõsideratio em̃ illa tribulatiões leues facit. ꝛ ꝓpter illas nuptias pens q̃libz leuit sustinek. De his nuptijs ꝺr in euãgelio q̃ hac die i q̃busdã ecclesijs legit. Cum inuitatus fueris ad nuptias recũbe i nouissimo loco ꝛ̃c. Oĉs inuitati sumꝰ ad nuptias etnas. ꝛ si in nouissimo loco nos ponimꝰ ℔ vt simꝰ hũiles exaltabimur i padiso ꝛ ecõtra. Uñ statim subiũgit. Ego autẽ dico vobis. qꝛ oĩs q̃ se exaltat humiliabit. ꝛ q̃ se humiliat exaltabit ꝛ̃c. Uñ incipit introitꝰ. Justus es dñe scz in hoc iudicio. ꝛ rectũ iudiciũ tuũ. Huic ei iudicio ꝓcordat ecclia seu ꝓsentit quo deus exaltat humiles ꝛ supbos depmit dicens. Justus es dñe ꝛ̃c. In epl'a obsecro vos. q̃ est ad Ephꝫ. iiij. c. inuitat nos ad humilitatẽ: vt dicak nobis Amice ascẽde superiꝰ. Ubi ꝺr. vt digne. i. in humilitate ambuletis vocatõe qua vocati estis. s. ad nuptias. Hoc est em̃ nouissimũ locũ tenere. Ad ℔ idẽ monet in graduali Beata gens cuius est dñs deus eoꝝ. Supbi faciunt se dños: humiliũ ꝓ deus est dñs. Uñ ꝓsus est. Uerbo domini celi. i. humiles firmati id est magnificati sunt. Debemꝰ g̃ esse hũiles. qꝛ nihil habemus nisi a deo. ꝛ iõ sequit in q̃busdã ecclesijs All'a. Qui timet deum speret in eũ. q. d. nõ in se. Postea sequit euãgeliũ de nuptijs sicut dictũ est. In alijs ꝓ ecclesijs legit. Cum intraret Jesus in domũ. Lu. xiiij. c. Notandũ aũt q̃ anteq̃z in ipo euãgelio dicak de nuptijs: habek quõ sanauit hydropicũ. ꝑ quez intelligit oĩs amatoꝛ mũdi. Prius em̃ optet q̃ sitis mũdi satiek. quia qui biberit ex hac aqua sitiet iterũ Joan. iiij. q̃diu em̃ homo erit hydropicus i illis nuptijs nõ poterit satiari. In offertorio similiter inuitamur ad humilitatẽ. Uñ ibi habek oꝛo Daniel. Orauit deũ meũ ꝛ̃c. Daniel. ix. c. Et ꝓt hãc hũilitatez meruit audire archãgelũ q̃ certificauit euz de incarnatiõe chri. Satis aũt cõgrue fit ibi mentio ꝺ angelo. q̃m hoc officiũ circa dedicationẽ bri Michael cãtak. In postcõione habek de humilibꝫ ꝛ superbis. Uouete ꝛ reddite dño deo vꝛo oĉs q̃ in circũ

tu eius affertis munera.i.humiles q̄ attribuitis oia bona deo terribili.z ei q̄ aufert spm̄ p̄ncipū.i.superbiaz eoz.ecce q̄ superbos humiliat.

De q̄rta feria q̄ttuor tēpoz.

N quarta feria

i legit euāgeliū.Respōdēs vn⁹ de turba.Mat.ix.c.de surdo z muto quē apli curare nō poterāt.eo q̄ illud gen⁹ demonij nō ejcit nisi i oīone z ieiunio.qđ bñ huic dici ꝓuenit,hodie nanq̄ ieiuniū ē q̄ttuor tēpoz.Jō due lectiōes legunt vt ordinādi i duob⁹ p̄ceptis charitatis vt duab⁹ legib⁹ istruant.Pria de calcatore vue.s.Ecce dies.Amos.ix.in fine tpi ꝓuenit.Scōa vicz.Cōgregat⁹.Neemie.viij.c.ꝯgruit ordinādis.q̄b⁹ dī introitu.Exultate deo.q̄ meditari p̄mittūt in offertorio Meditabor.Cōmunio est.Comedite pinguia.z sumit de lectiōe scōa.

De sexta feria

Erie sexte officium

f pniam exp̄mit ordinādoz.Unū i euāgelio Factū est.peccata paralytico dimittunt.z i lectiōe Cōuertere.Osee viti.c.ad ꝙuertionē instruunt.Et i introitu.Letet.ad q̄renduz dñm inuitant.Graduale z p̄stcōmunio sunt oratōes electoz:offerenda ꝓsolatio eorundē In alijs tñ ecclesijs dicit euāgelium Rogabat Jesum.Luc.viij.ca.

De sabbato quattuor tempoz.

Sabbati quoq̄

s officiū ad doctrinā ip̄oz ordinādoz fit ne sint steriles vt ficus arboz infructuosa.de q̄ loq̄t euāgel'.Arboz fici ꝛc.Luc.xiij.c.ne vita illoz sit terrēis implicita sicut mulier incuruata. In epla ꝓ Tabnaculū factū ē ꝛc.q̄ est ad Heb.ix.c. vbi de p̄mo z scōo agit tabernacl'o monēt vt sic fuiāt i tabernaculis eccl'ie militātis vt dño p̄sentent in tabnaculo triūphantis.In lectōib⁹ ꝓ q̄re h̄ septēbris ieiuniū indicit causa institutiōis z ei⁹ vtilitas intimat.q̄z p̄ma est.Decimo die.Leui.xxiij. Scōa est,Quintodecio die.q̄ ē ibidē.Tertia est,Dñe deus nr̄.Michee.vi.c.Quarta est,Factū ē ꝙbū Zacharie.viij.c. Quinta est.Angel⁹ dñi.Danie'.iij.c.Letera sūt ordinādoz exhortatōes oratōnes z cōsolationes.Cōmunio.s.Mēse septio de Leuitici lectōe sumit.Merito ātī h̄ mēse fit clericoz ordiatio qm̄ z i h̄ mēse fiebat tabernacl'oz celebratio.Ordiati ꝓ sūt eccl'e mīstri ꝺi tabnacl'o p septiformē grāz i septē gradi⁹ bꝰstituti Unū z btūs Petr⁹ legit ordiatōes fecisse in septēbri ser ep̄oz decē p̄sbyteroz et septē diaconoz.Et celebrat ordinatio in tria hebdomada:q̄ in tpe tertio .s. grē fuit ab ap̄lis instituta.Olim tū alia rō fuit a sapientib⁹ assignata.Nam olim instituta fuere ieiunia i p̄ma hebdomada martij.i scōa iunij.in tria septēbris.in q̄rta decēbris : vt comitarēt initia tesseredecadis iesu chr̄i. Cū em̄ q̄s ordinat quodāmodo vt chr̄o attineat generat.Prima ergo psona p̄me tesseredecadis est Abraam.a q̄ sumit ordinatio p̄me hebdomade martij. Prima psona secūde tesseredecadis est Dauid a q̄ sumit ordinatio scōe septimane iunij. Jnitiū tertie est Jeconias:a q̄ sumit ordinatio tertie septimane septēbris.Demū est chr̄s i q̄rto loco:a q̄ sumit ordiatio quarte septimane decēbris. Sumunt aut⁹ pot⁹ ab his psonis q̄ ab alijs ordinatōes : vel q̄z fuerit i genealogia maiores vel p̄ter noīm interpretatiōes.Dicit enī Abraam pater multarū gentiū.dauid fort⁹,Jeconias p̄paratio dñi Sic z illic q̄ ordināt debēt eē p̄es fortes p̄parati ad euāgeliū iesu chr̄i.Uel sic a psona in psonā sūt q̄ttuordeci generatiōes.sic ab ordinatiōe in ordinationē septimane q̄tuordecim inueniūt vt ordinādi periti sint in decalogi z in euāgelij disciplina.Hnuc aut⁹ ieiunia ex causis p̄missis alit ordinat vt dictū est sub q̄rta feria tertie hebdomade aduent⁹. Et memēto q̄ aplici vsq̄ ad simpliciū papā in decēbri sp ordies celebrabāt:vt ordinādos coaptarēt generatōi ihu chr̄i Simplici⁹ ꝓ addidit ordines i februario tribuēdos:vt ordinādos vicini⁹ incorporaret corpi iesu chr̄i:vide de hoc in proemio scōe pt⁹,Sz sivt p̄missū ē ieiunia cōstituta sunt in p̄dictis septimanis p his q̄ ad ordinationē accedūt: nunq̄d cōmutari p̄nt q̄n null⁹ tunc ordinat:certe nō nisi necessitate vrgēte:ō i q̄ premio scōe pt⁹ dictū est.Cū em̄ sit vna eccl'ia oīno dz in actionibus ei⁹ esse ꝯcordia q̄ nō eēt si in tā generali ieiunio alij p̄anderēt:alij ieiunarēt.Preterea licz alicubi ñ fiat ordiatio fit tñ alibi, p q̄b⁹ ieiunare et orare dēm⁹ vt digni ad ordinationē perueniāt. Omēs enim fratres

ꝛ vnanimes in domo dñi sumꝰ.

De dñica.xvij.

Jctū est in prę-

d cedēti dñica ꝙ debz hō se ponere in nouissimo loco: vt ponat i ꝓmo: sicut sūt ꝓlati. Uñ in hac decia octaua dñica agit de ꝓlatis q̄ sunt i ꝓmo loco. Uñ euāgeliū ē in q̄busdaz ecclesijs. Sup cathedrā Moysi ꝛc. Introit⁹ ꝓo q̄ sumit Eccli.xxxvj. incipit. Da pacē dñe sustinētibus te. vt ꝓphete tui. i. ꝓlati fideles inueniant supplēdū est: nō infideles sicut scribe ꝛ pharisei. Uersus ē. Letat⁹ sut i his q̄ dicta sūt mihi: in domū dñi ibim⁹. i. ibim⁹ ad nuptias. ꝛ de ꝑ letat⁹ sum. qz inuitati sum⁹ ad nuptias: in q̄b⁹ erit eterna pax. In alijs ꝓo ecclīa ꝓsus ē. Bonū est. Prefica sc̄pserunt q̄dā q̄ iō dz ipe introit⁹. qz tali die Zacharias papa fecit pacē cum lōgobardis. In epla apli agit grās ꝺ ephesijs. qz habēt fidē verā de istis nuptijs dicens. Gras ago sp deo meo ꝓ vob ꝛc. j. ad Lor. j. In rñsorio ꝓo Letat⁹ sum ꝛc. ostēdit gaudiū de p̄dictis nuptijs. ꝛ iō ꝓpt̄ p̄dictas nuptias i alla Laudate dñm oēs gētes: hortatur ad laudē. Euāgeliū in q̄busdā ecclīs Accesserūt ad Jesum. qđ ē Mat.xxij. ē de scrīb ꝛ pharisęis q̄ infideles fuerī. Uñ tētauerūt dñm dicētes. Qđ ē mādatū magnū i lege: Dixit dñs. Diliges dñm deū tuū ꝛc. Et p⁹ ea reprēdit eos ꝺ infidelitate. qz nō credebāt ipm deū cē dicēs. Quid vob videt de chzo cui⁹ filj⁹ sit: Dicūt ei. Dauid. Et dixit eis. Quō g̃ Dauid i spū vocat eū dñm dicēs. Dixit dñs dño meo se. a dc. ꝛc. Prelati nō debēt cē tales. s. infideles. ſz sicut moyses de q̄ hz i offertorio. Sctificauit moyses altare dño ꝛ c. debēt ꝓlati offerre se totos i incēsū. ꝛ postea i mltas hostias. Uñ sequit postcōio. Tollite hostias. loquit ei de ꝓlatis.

De dominica.xix.

Ec decimanona

h dñica respōdet p̄cedenti. in q̄ dicti est. Da pacē dñe sustinētibꝫ te vt ꝓphete tui. i. ꝓlati fideles inueniātur. Respōdet inquā si faciāt qđ hz in euāgelio qđ legit i hac dñica in q̄busdam ecclīs. s. Ascēdēs Iesus ꝛc. qđ ē Mat.ix. In q̄ hz ꝙ adduxerūt ad dñm paliticū. Jesus aūt vidēs fidē illoꝝ q̄ offerebāt ꝛc. paliticī sūt q̄ i delictis carnis sūt q̄ ita dissoluti sūt ꝙ nō ꝓnt opa bona facere. ꝛ merito fidei ꝓlatoꝝ sanant. ꝛ iō bonū ē hz bonos ꝓlatos. Qui dā aūt ꝺ scrīb dixerūt intra se. Hic blasphemat. q̄s ē q̄ pctā dimittit. Jesus aūt videns cogitatiōes eoꝝ dixit. vt sciatſ ꝙ filj⁹ hois habet ptātē i terra dimittēdi pctā dixit paliticō. Tolle grabatū tuū ꝛ ambula. Etqz sol⁹ de⁹ ē q̄ sanat paralysim. iō incipit itroitus. Salꝰ ꝓpli ego sum ꝛc. Uersus ē. Attēde ꝓple me⁹ legē meā: subaudi ꝑ quā sanātur paliticī. In epla monet apls paliticos vt erigant coꝛpalit a paliysi ad bona opa dicēs. Renouami spū mētis vie ꝛ induite nouū hoiem ꝛc. Eph.iiij.c. Sequit etiā gduale in voce paliticī. Dirigat oīo mea sicut ꝛc. Uersus ē. Eleuatio manuuz meaꝝ ꝛc. iā iste leuat ad bona opa. Alla ꝓo ꝺ i voce paliticī sanati. s. Dextera dñi fecit ꝓtutē. subaudi: qz sanauit me. Sed qz nō sufficit sanare nisi dñs custodiat. sequit offertoriū Si ambulauero i medio tribulatiōis ꝛc. vbicūq⁹ em̄ ambulāt sanati a dño: custodit eos q̄ntū in se est

De dominica.xx.

N dominica vi

i cesima incipit ecclīa legere. tū. ꝓphetas ꝛ Danielē. ꝛ cātat de Esaia Danielē ꝛ Hieremia. nō tū legit de Esaia ꝛ Hieremia. qz i alijs tpib⁹ pleni⁹ legūt. De Esaia em̄ legit in aduētu. ꝺ Hieremia i passiōe. Querit aūt q̄re legit ecclīa ꝓphetas p⁹ libꝝ Machabeoꝝ cū i biblia ꝓponant: Ad qđ dicim⁹ ꝙ biblia ꝓponit omnes libꝛos exēplares: eo ꝙ magis mouēt exēpla q̄ꝫ doctria. ꝓter libꝝ machabeorū quē vltimo ponit. ꝛ ꝓpt̄ pfectā iusticiā ꝛ ꝓpt̄ tps: qz vltimo tpe fuerūt. Ecclīa etiā legit vltimo libꝝ Ezechiel. qz i eo agit de tēplo celesti in q̄ est ꝯsūmatio ꝛ finis omniū Duodecim ꝓo ꝓphas legit ꝓpt̄ fundamētū fidei qđ sp necessariū est: q̄ntūcūq⁹ bō sit p fect⁹. ꝛ vide qđ dictū est sub dñica decima q̄nta. Incipit g̃ ecclīa legere Ezechielez in ꝓncipio nouēbz. ſz. In matutinali b⁹ dñice officio ꝓmū rñsoriū est i q̄busdā ecclīs de Esaia. s. Uidi dñm sedentē sup soliū excelsum. Uidit em̄ Esaias quō ante thronuz dei sunt angeli ꝛ scī in ecclīa triūphātē et

militante ꝺ̃bꝰ ꝑ gr̃am sedet ille ꝙ̃ est ꝓmꝰ ⁊ nouissimꝰ. Quia ꝙ̃ Ezechiel vidit tẽplũ celeste in ꝙ̃ fiũt nuptie eterne, ĩõ in euãgelio misse qꝺ̃ in ꝺ̃busdã ecclesijs ĩ hac dñica ꝺr, ⁊ est Dat, rrij, c, habeꝯ de ill' nuptijs. Similẽ regnũ celoꝝ hoĩ regi ꝙ̃ fecit nuptias ⁊ misit ſuos ſuos hora cene dicere inuitatis, oĩa parata ſunt: venite ad nuptias. Illi ꝯo ꝯtẽpserũt venire ad nuptias. Di sũt iudei ꝙ̃ ꝯtẽpserũt venire. Et misit tunc seruos ſuos dicens, Ite ad exitꝰ viaꝝ ⁊ quoscunq; oĩs. Et impletę sũt nuptie discũbentium, ⁊ vidit ibi quendam nõ habentẽ vestem nuptialẽ ⁊ dixit ei, Amice quõ huc intrasti nõ habẽs vestẽ nuptialẽ, ⁊ tradidit eũ ministris ſuis vt ꝓijcerẽt eũ in tenebras exteriores. Huic aũt iudicio ꝙ̃ dñs eos ꝙ̃ ꝯtẽpserũt venire ad nuptias amouit a nuptijs ⁊ alios oĩs vocauit ꝯgaudet ecclĩa ĩ introitu dicẽs, Oĩa ꝙ̃ feciſti nob̃ dñe in vero iudicio feciſti. In epl'a ꝯo monet apl'us vt caute ambulemꝰ ad has nuptias, qꝝ sine veste nuptiali ꝓijcimur in tenebras exteriores dicẽs. Videte eñ quõ caute ambuletꝭ ⁊c. ꝙ̃ est Eph̃, v, ca, Et dissuadet ecõtrario dicẽs, Et nolite inebriari vino in ꝙ̃ est luxuria: ne sitis ĩ nuptijs diaboli, sed ipleamini ſpũſctõ, Sed qꝝ cibũ illaꝝ nuptiaꝝ nõ põt dare nisi solꝰ deꝰ, ĩõ sequit in rñsorio, Oculi oĩm in te ſperãt dñe, ⁊ tu das escã illoꝝ, i, cibũ nuptiaꝝ eternaꝝ in tpe oportuno. Et qꝝ de nuptijs ill' nõ põt comedere ꝙ̃ est in pctõ mortali, sequit ĩ ꝺ̃busdã ecclĩs al'a, De pfundis, i, ꝺ pctõ clamaui ad te dñe, vt me eruas de pctõ, ⁊ ita peto nuptijs interesse. In offertorio ꝯo ostẽdit ꝙd sit interesse nuptijs ſ, hic memorlã de eternis dicens, Sup flumina babylonis ſ, delitias seculi illic sedimꝰ ⁊ fleuimꝰ dum recordaremur tui sion, i, tui o ecclĩa triũphãs. In postcõmunione ꝯo petit vt deꝯ ei itereſſe nuptijs illis dicẽs, Memẽto ꝯbi tui ꝺ̃uo tuo in ꝙ̃ mihi spẽ dediſti ⁊c, q, ꝺ, memor esto, qꝝ pmiſisti, Qui eñ pmittit ⁊ nõ dat, videꝯ esse oblitꝰ. Et nota ꝙ̃ tres nuptie leguñ in euãgelio. De ꝓmis dicit ꝙ̃ simile est regnũ celoꝝ hoĩ regi ꝙ̃ fecit nuptias filio suo. Hic filiꝰ est chr̃s ꝙ̃ humanã naturã sibi copulauit vbi fuit thalamꝰ ꝙ̃ginis. Uñ ꝙ̃ ſpõ ſus ꝓcedens de thalamo suo. Ad has nuptias homines sub lege ꝑ ꝓphetas inuitauit. De secũdis dicit. Uos similes hominibꝫ expectantibꝫ dominũ suũ qñ reuertat a nuptijs. Hic dñs chr̃s ẽ verꝰ hõ ꝙ̃ ascendẽs ãgelicã naturã sibi copulauit. Ad has nuptias gentes ꝑ apl'os ꝯuocauit De tertijs ꝯo ꝺr, ꝙ̃gines q̃ ꝓparate erãt ĩtrauerũt cuꝝ eo ad nuptias. Hic spõſ ẽ chr̃s ꝙ̃ ecclaz pꝰ iudiciuz sibi copulabit: ⁊ in thalamo gl'ificabit. Ad has ꝑ plates ecclie q̃tidie inuitamur. De ꝓmis solẽnizat ecclĩa in chr̃i natiuitate: de secũdis in ascẽsiõe: de tertijs ĩ resurrectiõe: qm̃ in nr̃a resurrectiõe chr̃us spõſaz assumet: ⁊ de babylonia mõi introducet in cellariũ paꝺisi. De ꝺ̃bꝫ nuptijs hic ꝓt itelligi. Cũ ei intrasset hõ nõ hñs vestez nuptialẽ: eiectꝰ ẽ in tenebras exteriores: ceteri nuptial'r induti sũt cũ ꝺ̃no epulati. Di sũ lapides viui ex ꝺ̃bꝫ edificant muri hierl'm salẽ. Põt etiã alit dici: ꝙ̃ post reuersiõez a captiuitate hierl'm reedificat: ⁊ tẽplũ restauratꝫ ꝑ zachariã ⁊ aggeũ, esdrã ⁊ malachiã: ꝑ qs aduẽtꝰ dñi ꝓnunciat. iõꝙ̃ in h̃ mense nouebr vsq; ad aduentũ dñi cantat hist'oria ꝺ ꝓphetis Uidi dñm: ⁊ legunt libri ezechiel', daniel', ⁊ rij, ꝓphaꝝ, Captiuitas illa corꝑis nr̃am spũalẽ ꝛcat: a captiuitate reuersio est pctõꝝ remissio, Rex itaq; ꝓphaꝝ volẽs supnã hierl'm restaurare filio nuptias celebrauit. Et sicut in euãgelio legit multos ad celeste prandiũ inuitauit. Di ꝙ̃ intrauerũt: sũt lapides viui de ꝺ̃bꝫ ꝓmissuz est. Ne igit ad captiuitatez sil'em reuertamur et a nuptijs excludamur monet nos paul'ꝰ in epl'a p̃cedenti, Uidete quõ caute ambuletꝭ nõ q̃i insipiẽtes: sz vt sapiẽtes. Introitꝰ Omĩa ꝙ̃ feciſti: vox est danielis captiuitatẽ p̃teritã recolẽtis: ⁊ eã suis meritis ꝺ̃i iudicio ascribẽtis. Sil'r in offertorio. Sup flumia babylonis: captiuitatẽ illã ploramꝰ. Sed in graduali Oculi oĩm, gr̃as agimꝰ. In postcõmunione Memẽto ꝯbi, postulamꝰ vt nuptias ꝓmissas in spe, ꝓcipiamꝰ in re.

De dominica. rrij.

N precedenti do

minica instructi sumꝰ ⁊ ammoniti vt caute eamus ad nuptias q̃ celebrant in tẽplo qꝺ̃ descripsit ezechiel Sz qꝝ de his nuptijs maxime inuidet nob̃ diabolus: ꝓ eo ꝙ̃ de illis eiectꝰ fuit, iõo in hac rrij, dñica agit ecclĩa de bello ꝯtra diabolũ et de armatura nr̃a ꝯtra eũ. Si eñ pugnauerimꝰ intererimꝰ eternis nuptijs: si tñ habuerimꝰ vestẽ nuptialẽ q̃ est charitas: aliter non. Uñ qꝝ cunis ⁊ ciliciuz sunt arma pcni

tentie.ꝛō in introitu vtiḳ eccl'ia voce Mardochei in cilicio ꝛ cinere exist̄etis dicēs de eo. In volūtate tua dñe vniuersa sunt posita.ꝛ nō est ḳ resistat voluntati tue. Hester xiij. Sequiḳ. Quoniaꝫ dñs vniuersoꝝ tu es.ꝛ iō bt̄i ḳ tibi fuiūt.qꝛ tu liberas eos ꝺ manu diaboli:ꝛ adiuuas eos in bello ꝓtra diabolū.sicut in hac ꝺone liberasti Mardocheū de manu Aman.ꝛ suspēsus est in patibulo qꝺ parauerat Mardocheo. In epl'a monet apl's armari ꝓtra diabolu armatura dei dicēs. Cōfortamini in dño ꝛ in potēria ꝯtutis eius ꝛc.q̄ est ad Eph̄.vj. Et post. Quoniā nō est nobis colluctatio aduersus carnem ꝛ sanguinē sed aduersus spūalia neḳtie in celestib' in omnib' sumētes scutū fidei ꝛc. Sed qꝛ etiā bñ armati ñ possunt p se resistere nisi deꝰ adiuuet. Sequiḳ. Dñe refugiū factꝰ es nob' ꝛc.qꝛ si lassamur vel sauciamur in hoc bello nō est refugiū nisi ad ipm. Uñ sequiḳ in ḳbusdā ecclesiis alla. Lauda ania meuꝫ dñm. Quia ꝯo sauciati in ℔ bello nō sanant nisi a dño ꝛ multi ab eo sanant.iō in ḳbusdam ecclesiis sequiḳ euāgeliū de sanatiōe filij reguli. Erat ḳdam regulus cuiꝰ filiꝰ infirmabatur ꝛc.qꝺ est Jo.iiij. Per istū regulū intelligunt reges.i.plati ḳ reges sunt.ꝛ debent esse humiles.ꝛ ita sunt reguli.vnde exaudiunt.licꝫ habeant paruam fidē p sanatiō filioꝝ. Credebat em̄ iste regulus ꝙ dominus poterat sanare filiū suū.sed non credebat ꝙ esset deꝰ.qꝛ credebat ꝙ nō posset sanare nisi p̄sens. Humilitas g̃ valde necessaria est plat'is. Quia ꝯo p patientiā maxime vincit diabolꝰ: ꝓponitur in offertorio Job in exemplū. Uñ in sapiētia. Melior est patiēs viro forti ꝛ ḳ dominat̄ anio suo expugnatore vrbiū. Et incipit. Uir erat i terra hus noīe Job ꝛc. In ꝯsilio autē huiꝰ offertorij fit sepe ꝯboꝝ repetitio. de q̄ dictū est sub dñica scḋa post octa. ephie. Sꝫ qꝛ nihil valet patiētia nisi bō speret i dño. seḳt postcōio. In salutare tuū aīa mea speravit ꝛc.qꝛ spes patiētiā opat̄.

De dñica.xxij.

Dictū est q̄ nullus pōt interesse etnis nuptijs nisi habeat vestē nuptialē q̄ est charitas.ꝛ iō i hac vicesimascḋa dñica monemur ꝛ inuitamur ad habendā charitatē nō vt tm̄ bñfaciam⁹ ꝓximo: sed etiā dimittamus iniurias nobis ab eo factas. Uñ i ḳbusdā eccl'ijs euāgeliū ē de seruo ḳ debebat decēmilia talenta:cuꝫ q̄ posuit dñs rationē:et ille dixit. Patientiā habe in me et oīa reddā tibi: ꝛ misertꝰ dñs eiꝰ dimisit cū et debitū dimisit ei ꝛc.ꝛ incipit. Simile ē regnū celoꝝ hoi regi ḳ voluit rōnē ponere cū seruis suis:qꝺ est Matth̄. xviij. Siḳdez in die iudicij ponet dñs rationē nobiscū:et nullus poterit cōputare cū eo:qꝛ de tempe quō reddet hō rōnē qꝺ tā bonū est ꝙ in ql'ibet momēto eiꝰ ꝓt hō fieri filiꝰ dei. Et iō incipit introitꝰ. Si iniḳtates obſuaberis domine:dñe ḳs sustinebit:q.ḋ. nullꝰ. Et hoc est Patientiā habe in me Et seḳt ꝙsus. De ꝓfundis clamaui ad te dñe ꝛc. In epl'a. Cō fidim⁹ ꝛc.ad Phil'. j. inuitat nos apl's ad pfectā charitatē vt dimittam⁹ fratri vt deꝰ dimittat nob': qꝛ sic̄ habeḳ in fine euāgelij Sic ꝛ pater meꝰ celestis faciet vobis si nō remiseritis vnusḳsq̄ fratri suo de cordibꝰ vestris. Dicit igit̄ apl's in epl'a. Frēs ꝓfidimus.i.ꝓfidentiā talē habem⁹. Et postea sequiḳ. Obsecro aūt vos vt charitas vra magis ac magis abundet:vt sitis sinceres ꝛ sine offensa. Et tūc ē vnitas in eccl'ia qñ non offendim⁹ ꝓpt̄ iniurias sꝫ dimittim⁹. Uñ seḳt rñsoriū. Ecce q̄ bonū ꝛ q̄ iocūdū habitare frēs in vnū. Sed qñ illos ḳ irascunt seruat dñs p charitatē dū penitēt.iō sequiḳ alla. Qui sanat ꝓtritos corde ꝛ alligat cōtritiones eoꝝ. In p̄misso ꝯo euāgelio monemur ad pfectā charitatē vt caute ambulemus ad nuptias cū veste nuptiali. Et qꝛ pfecta charitas nō tantū impendit bñficia et dimittit iniurias:sꝫ etiā orat p inimicꝫ.iō seḳt in offertorio oro hester ad asuerū regē ḳ interp̄tat̄ btitudo.i.ad chm:ꝛ incipit Recordare dñe ꝛc. Hester.xiiij.c.i. q̄ offertorio rogat p recōciliatiōe pcōꝝ. Et qꝛ de hac recōciliatiōe gaudēt āgeli.seḳt i ḳbusdā eccl'ijs postcōio. Dico vob' ꝛc. Luc.xv.ca.

De dominica.xxiij.

Ntribus dominicis vltimis:scz.xxij.xxiij.ꝛ xxv.ē idē officiū:ꝛ in eis ostendit eccl'ia se habere vestē nuptialē.i.charitatē:qꝛ orat p iudeis vt ꝙuertant̄ qꝺ fiet in fine mundi qñ veniēt ad fidē nostrā qꝺ figuratū est in ioseph: ḳ noluit lōgo tpe se manifestare fratrib' suis: postea ꝯo ad vltimū se manife-

stauit eis ꝛ petierũt veniã ab eo ꝛ dixit eis Nolite timere ego pascam vos: ꝛ inebria tus est cũ eis.q̃ inebriatio significat leticiã omniũ in illa ꝓuersione iudeorũ. Hoc aũt erit in fine pegrinatiõis nostre: ꝛ iõ de hu iusmodi cõuersione agit in fine tpis pegri nationis. In q̃ttuor em̃ partes diuisus est temp⁹ anni. ꝑt dictũ est in ꝓemio huius pt̃s. Et p has tres dñicas agit de hac ꝓuer sione:q̃ ad fidẽ trinitat̃s ꝓuertenꝫ. In hac ergo .xxiij. dñica introit⁹ est de ꝓuersiõe iu deoꝝ a ꝓmissione dñi. Ipe nanq; dicit per Hieremiã.xxix. Ego cogito cogitationes pacis ꝛ nõ afflictiõis:q̃ ad hoc tendũt ma la q̃ vobis infero vt recõciliẽ vos mihi. Et nota q̃ tpe henrici.iij. imperatoris. bruno tul lenſ episcop⁹ q̃ de multis sanctis cantus cõposuit factus papa p henricũ.iij. impe ratorẽ ꝛ vocat⁹ leo.ix. dũ romã ꝓ papatu veniret. audiuit voces angeloꝝ canentiũ et dicentiũ. Dicit dñs. Ego cogito cogitatio nes pacis. Ipe ꝯo cogitans q̃ nõ haberet canonicũ ingressuz renũciauit: ꝛ iterũ a ro manis papa eligit: ꝛ vitã cuz multis mira culis finiuit. In graduali vero agit dauid gratias de sua liberatõe a captiuitate spũa li ꝛ corꝑali dicẽs. Liberasti nos et afflige tibꝰ nos ꝛc. In versu ꝯo promittit laudez bonoꝝ opeꝝ dicẽs. In õ laudabimur to ta die ꝛc. Et q̃ solus dñs est q̃ sanat. ideo in q̃busdã eccl̃ys sequit alla. Qui sanat cõ tritos corde. In offertorio ꝯo petit veniaz sicut frẽs ioseph dicẽs. De ꝓfundis clama ui ad te dñe ꝛc. Et q̃ ioseph.i. chr̃s rñdit. Nolite timere ego pascã vos. ideo q̃ ita li beralis ẽ dñs ꝛ ita cito dimittit. seq̃t post cõmunio. Amẽ dico vobis q̃cq̃d orantes petitis credite: q̃ accipietis et fiet vobis Matth̃.xviij. Quia ꝯo nõ intrabũt ad nu ptias nisi q̃ habebũt sil̃itudinẽ dei. iõ i euã gelio Abeũtes ꝛc. Matth̃.xxij. qđ legit in q̃busdã eccl̃ys ór. Reddite ergo q̃ sũt cesa ris cesari: ꝛ q̃ sũt dei deo. s. imaginẽ suã sil̃i tudiẽ sua insignitã: q̃ oĩa ad sibi sil̃ia ꝓuer tũt. In epl̃a quoq; Frẽs imitatores ꝛc. ad Philip̃.iij. monet nos apl̃s vt reddamus ꝯo imaginẽ suã. Et q̃ seq̃t. Cõuersatio nr̃a in cel̃ est q.d. In hoc debet̃ me imitari: nõ illos q̃ de⁹ venter ẽ. q̃ sunt inimici crucis chr̃i. Imitamur aũt deũ ꝛ apl̃m in hũilita te. mãsuetudine charitate ꝛ sc̃timonia. Et p⁹. Saluatorẽ expectam⁹ dñm ihesuz chr̃m q̃ reformabit corp⁹ hũilitatis nr̃e ꝓfigura tũ corꝑi claritatis sue. Si em̃ habuerim⁹ sil̃itudinẽ dei in aĩab⁹ nr̃is in futuro nõ ba bebim⁹ illã sil̃itudinẽ in aĩab⁹ tantũ: ꝫ etiã ĩ corꝑibꝰ: q̃ vt dic̃ apl̃s. Sil̃es erim⁹ chr̃o.

De dñica .xxiij.

Vicesima quar

ta dñica sil̃r agit de vocatiõe ꝛ cõ uersione iudeoꝝ. Vñ incipit in q̃ busdã eccl̃ys euãgeliũ Matth̃.ix. Loq̃n te ihesu ad turbas. Ecce ꝓnceps archisyna gog⁹ venit ad eũ ꝛ dixit ei. Filia mea defũ cta est: ꝫ veni ꝛ impone manũ tuã sup eã ꝛ viuet. dũ aũt iret post eũ. ecce mulier emoz roissa dicebat. Si tetigero fimbriam vesti mẽti ei⁹ salua ero: ꝛ sanata ẽ a dño. Postea resuscitauit dñs filiã archisynagogi. Alle gorice archisynagog⁹ iste ꝓcat moysen vel aliquẽ de ꝓphetis: vel etiã apl̃s. q̃ rogauit dñm ꝑ synagoga: ꝛ dñs vadit vt sanet eaz: q̃ nõ cessat corrigere vt sanet ipos iudeos ꝑ varias tribulatiões ꝛ seruitutes. Sz eoꝝ sanitas fiet in fine mũdi. Mulier ꝯo pa tiẽs fluxũ sanguinis est gẽtilitas que dixit. Si tetigero fimbriã vestimẽti ei⁹. i. si mini ma ꝓcepta ꝓfuauero salua ero. Per fluxuz sanguinis caput intelligit. Postea ꝯo salua bit synagoga: qđ significat ꝑ filiã tairi post modũ suscitatã. Itẽ ꝑ tairũ q̃ interpretat illuminãs sive illuminatus: intelligit ꝓ lati. Prelat⁹ em̃ illuminat⁹ a dño alios il luminat: ꝛ talis debet orare ꝑ subdit̃s suis. sicut iste ꝑ filia sua. Sicut et orat apl̃s in epl̃a bui⁹ dñice q̃ est ad Coloſ.j. Nõ cessa mus inq̃t frẽs orãtes ꝑ vobis. In q̃busdã tñ eccl̃ys ór hac die euãgeliũ. Cũ videritis abominationẽ Matth̃.xxiij. Et attẽde q̃ hec dñica ꝓriũ cantuale nõ habet officiuz q̃ em̃ verabit eccl̃ia ꝓsecutionib⁹ antichr̃i ideo sua ꝓtinet organa: vel iõo q̃ ꝓcedens officiuz huic euãgelio rectissime coaptat. vel q̃ hec dñica sepius supabundat. idcir co ꝓrio vacat officio.

De dominica .xxv.

Vicesima quin

ta dñica agit de illuminatiõe iu deoꝝ. Vñ ór in q̃busdã eccl̃ys in epl̃a q̃ est de Hiere.xxiij. Ecce dies veniũt dicit dñs et suscitabo dauid germen iustũ ꝛc. Et po stea sequit. In dieb⁹ illis saluabit iuda. Et p⁹. Nõ dicem⁹ ampli⁹ viuit dñs q̃ eduxit fi lios isr̃l ó tra egypti: ꝫ viuit dñs q̃ eduxit

et addurit semen vom⁹ isrl de tra aq̃lonis et de cūctis terris: in q̃bus proieceraꝫ eos Quib⁹ ꝟbis p̄cedens cantuale officiū concordat. Nā in introitu. Dicit dñs ego cogito ⁊c. ō. Et reducam captiuitatē vestrā de cunctis locis. Soluti ergo illa qua nūc tenentur captiuitate in graduali. Liberasti nos. grāraꝫ referunt actionē. In offerenda. De ꝓfundis. adhuc postrigunt orationē qui sue petitiōis in postcōione. Amē dico vobis. recipiūt sanctificationē. Euāgeliuꝫ vero est de refectione quā fecit ioseph fratribus suis. qñ recepit eos ad cōuiuiū. Videns ihesus q̄ multitudo maxima venit ad eum ⁊c. Quinq; panes sunt spūalis intelligentia q̃nq; librorū quos modo habent nec eis possunt satiari: q̄ eos frāgendo p spūalem intelligentiā nō māducant: sed tūc eos dñs saturabit. Duo ꝟo pisces sūt ps. ⁊ euāgeliū. Tūc enī reficiet eos dñs intelligētia legis ⁊ psalmoꝝ ⁊ euāgeliū. In q̃busdaꝫ tñ eccl'iis ō euāgeliū. Cum subleuasset ihesus oc'los Joā. vj. Rursus in hac vltima dñica ceteras ꝯcludēte recte ponit officiū qō ad vtrūq; dñi ꝓtinere possit aduentū: vt dictū Hieremie ꝓphetic̄ū. Ecce dies veniūt et suscitabo ⁊c. Ecce ꝑm⁹ aduent⁹. In diebus illis saluabit iuda. Ecce scōs Sed in euāgelio recte agit de q̃nq; panib⁹: q̄ post q̃nq; milia annoꝝ dat⁹ ē nobis in ꝑmo aduentu panis angeloꝝ. Ab hinc etiaꝫ q̃nq; dūice cōputant vsq; ad illū diem in q̄ panis or⁹ in ꝑsepio p̄dicabit. Quidā tñ hāc epistolā ⁊ hoc euāgeliū ponūt cū officio trinitatis. Infra hebdomadā ꝟo fit sicut i ceteris feriatis. Et ꝯgrue circa festū bt̄i andree hoc euāgelīū legit: qm̄ in eo de ipō mentio cōtinet. Quedā tñ eccl'ie faciūt in hac dñica festū de trinitate. Alie ꝟo in octaua pentecostes vbi de hoc dictū est.

De lectiōibus nocturnaliū.

Illud postremo notandū est q̄ nocturnales lectiōes a prima dñica post penteco. vsq; ad aduentū dñi q̃dā nō insubtiliter referūt ad illā tp̄is seriem q̄ fuit a dauid vsq; ad aduentū dñi. Sed ⁊ ad illā cōgrue referri pōt: q̄ a ꝑmitiua cepit eccl'a. Sicut enī sauli successit dauid (vñ ꝑmo legit de ꝑmis libris regū) sic demonū cultui cultus vni⁹ dei: ⁊ sicut regnū dauid p roboam ⁊ie roboā in scissuras diuidit (vt legit i libris seq̃ntib⁹) sic eccl'iam scindit hereticoꝝ insania Deinde sequūt libri salomonis: q̃a post pugnas hereticoꝝ daruerūt in eccl'a scrōꝝ doctoꝝ ingenia. Postmodū seq̄t liber Job vbi agit de ꝑsecutiōib⁹ ⁊ cōsolatiōib⁹ eius: q̄ q̃ntūuis in pace floreat eccl'ia, tentationes tñ non desunt spūalium aduersarioꝝ: quoꝝ quanto est occultioꝝ pugna tāto difficilioꝝ est: sed glorioſioꝝ erit acquisita victoria. Rursus illud q̄z aduertendum est q̄ singulos menses ꝓteritis possum⁹ adaptare temporib⁹. Nam p ianuariū in quo nouus annus inchoatur, temp⁹ a diluuio intelligit: vbi mūdus renouatur. Per februariū in q̄ alla deponit. illud tempus innuit in q̄ vniuersitas linguaꝝ cōfunditur. Per martiū in q̄ quadragesima sepius celebrat. illud tp̄s accipit in q̄ dei ppl's in egypto affligit. Per aprilez vbi pascha celebratur vel obseruat: illud tp̄s ostendit in quo populus a pharaone liberat. Per maium. in quo pente. solēnizat. illud tp̄s recolit in quo ppl's in terra ꝑmissionis gratulabat. Junius ⁊ Julius in q̃b⁹ hist̄oria regum legit regnum Saul et dauid cōmemorant. Augustꝰ in q̄ liber sapientie recitat. regnū sapiētis Salomonis insinuat. Reliq̄ q̃tuoꝝ mēses regna ꝓncipalia notant. babylonicū qō est in oriente. persaꝝ qō est in meridie. grecoꝝ qō est in aquilone. romanoꝝ qō est in occidente. Igit hist̄oria Job q̄ legit i septēbri per duas hebdomadas regnū exprimit orientis. Vñ ibi ō. Erat vir ille magn⁹ inter omnes orientales. Et legit p duas hebdomadas: q̄ regnuꝫ illud duraꝫuit p duas ānales hebdomadas. i. per bis septingentos annos. Tot enī anni inueniūtur a tpe Nini a q̄ regnū babylonie incepit vsq; ad cyrū regē persaꝝ in q̄ defecit. In reliqua ꝑte septēbris regnū persaruꝫ innuit: q̄ circa due hist̄orie legūt: eo q̄ nunc de ꝑsis nunc de medis reges assumebant Hist̄oria machabeoꝝ que legitur in octobri grecoꝝ significat regnū: sub quibus machabei fuerunt afflicti. Per nouembrem ⁊ decembrem in quibus ꝓphetie legunt: regnuꝫ romanoꝝ in quo cht̄i religio viget accipitur. Prophetie maxime dē cht̄o loquūt cuius natiuitas est in fine anni. sic regnū romanorū in fine mundi.

Incipit liber septimus de sanctorum festiuitatibus.

Postquā de diuinis officijs in genere atq; de dñicis ⁊ de festiuitatib⁹ ad dñm ptinentib⁹ in specie p̄misimus vtile est vt ⁊ de officijs festiuitatū sanctor⁹ aliq̄ in hac septia pte subijciamus. Sane ecclia sanctorū festa multis de causis celebrat. Primo vt eis vicez rependam⁹: q: ipi iā celebrāt festū de nob: q: gaudiū est in celo angelis dei ⁊ aīabus sanctis sup vno pctōre pniam agente. Scōo q: eos honorādo rem nr̄am agim⁹ nā eorū festiuitas nostra est. Unde apl's Oia vestra sunt: vos aūt christi. Charitas enim omia cōmunia facit. Tertio vt habeamus eos intercessores p nobis. Unī legit in .iij. Reg. j. q⁹ bethsabee q̄ ūterptat putеus satietatis .i. ecclia triūphans. impetrauit filio suo regnuz. Quarto vt eos imitemur: p eor em̄ etēpla ad eor imitationē p uocamur. Quinto ꝓpt augmētū nr̄e securitatis ⁊ ad spei subleuationē. Si enī hoies mortales nob sil'es potuerūt ita p sua merita sublimari: ⁊ nos sil'r poterim⁹: q̄m man⁹ dñi nō est abbreuiata. Sexto ꝓpt honorez diuine maiestatis: q̄m illos honorādo. in eis honoram⁹ et mirabilem p̄dicam⁹ eum q̄ ipos sanctificauit. Septimo vt visa eor pulcritudine et mūdicia confundat homo de peccatz suis: ⁊ terrena ꝓtēnat sicut ⁊ ipi fecerūt. Octaua ⁊ pncipalis causa ē: quia sctōr dies āniuersaria in eor honore nob ad memoriā reducit ꝓpter nostrā vtilitatez q̄niam in eis honoram⁹ deū. Ipsi nāq; cuz sint pfecte beati: oīoniby nr̄is nō indigent quia oīa eis ad votuz succedunt. imo iniuriā facit martyri q̄ p martyre orat Joānes etiam damascen⁹ in lib. iij. cap. vij. ponit alias rōnes q̄re sancti ⁊ piter eor corpa siue reliquie debeāt honorari: q̄rū q̄dam sumunt q̄ntū ad eor dignitatē: ⁊ q̄dā q̄ntum ad corpor ipor pciositatē. Dignitas quadrupler est: q̄m sunt amici dei filij dei heredes dei et duces nostri. De pmo Joā. xv. Jam nō dicā vos famulos ⁊c. De scōo Jo. j. Dedit eis ptātem filios dei fieri. De tertio Rom. viij. Si aut̄ filij ⁊ heredes. De q̄rto ita dic. Si q̄sq; multū laborat ducē inuenire q̄ eū alicui regi mortali adducat: et p eo ad ipm ꝓbū faciat: q̄ntomagis duces gn̄is hūani q̄ p nobis ad deū interpellatiōes facient honorādi sūt: tēpla illis erigendo et eor memoriā venerādo. Quantū ad corporū ipor ꝓfo pciositatē manifestandā: ponit etiā idē q̄tuor rōnes dicēs. Nam ipa sctōrū corpa fuerūt pmptuaria dei: tēplū chr̄i: alabastr̄ spūalis vnguēti: fontes diuini Et Aug⁹. addit q̄ntū sez organum spūssancti. Circa primū dic. Vi ei sūt pmptuaria dī cenacula spūssctī. De scōo dicit. Q̄m p intellectū in corpib⁹ eor habitauit de⁹ Unī apostol⁹. Nescitz q̄m corpa vr̄a tē. De⁹ autem spūs ē. Honorāda g̃ sūt aīata dī tēpla. Hō q̄dē delectat in edificatiōe muror. de⁹ ꝓfo ī uersatiōe sctōr. Unī ps. Dñe dilexi decorē dom⁹ tue. decorē. s. quē pstat diuersitas nō marmor sz grāz. Circa tertiū dicit Si em̄ ex rupe aq̄ manauit in eremo: ⁊ ex maxilla asini sanssoni sitiēti nequaq̄ incredibile est ex martyrū reliquijs vngentū bene olēs emanare sitiētiby dī ⁊ sanctor virtutē. Circa quartū dicit. Isti em̄ viuētes in veritate cum libera pſentia deo assistunt: ⁊ fōtes nobis salutares dñator chr̄is sanctor suorū pbuit reliquias multiformia bñficia irrigantes: Circa q̄ntū dicit Aug⁹. in li. de ciuitate dei. Nō sunt cōtemnenda: sed plurimū reuerenda sctōr corpa: q̄bus dū adhuc viuerent spūssanct⁹ quasi q̄busdā organis ad omne bonū vsus est. Unde apl's An ex pimentū queritis ei⁹ q̄ in me loquit chr̄ius Jtē Ambro. in hexamerō. Hoc est pciosissimū q⁹ hō diuine vocis fit organū ⁊ corpa lib⁹ labijs celeste exprimit oraculū. Est āt quadrupler differētia sanctor noui testa. quos p anni circulū colim⁹. Sunt em̄ apostoli. martyres. confessores ⁊ virgines. ⁊ bñ ſm rabanū p q̄tuor mōi ptes ſcant. Per orientē apl'i: p meridiē martyres: p aquilonē confessores p occidentē virgines. Licet autē festiuitates sctōr celebrāde sint ⁊ ī eor memoriaz altaria ꝟstruenda: nulli tñ eor vel etiā angelis sz soli deo sacrificare debem⁹. Nemo em̄ antistitū in locis sctōr corporū assistēs altari aliq̄n dixit offerim⁹ tibi petre aut paule aut cypriane: sz q̄ deo offert qui sctōs coronauit: offert apud eor mēorias quos coronauit vt ex ipor locor amore maior affectus assurgat ad augēdā charitatē in illis q̄s imitari possum⁹: ⁊ illo ad-

iuuante possum⁹. Nec eī ipi scti vl' angeli exhiberi sibi volūt: qđ vni ꝺo ꝓ latriā exhiberi nozūt. Uñ paul⁹ ꝛ barnabas cū ꝗdaz miracul' ꝓ eos factz cōmoti ipis tanꝯ dijs īmolare voluissent: ꝛscissis vestib⁹ ꝛsitentes se hoīes mortales ꝛ nō deos eē: ꝟ fieri vetuerūt. Et sīc in apoc. legit angel⁹ ioannē ipm ī visiōe adorare volentē ꝓhibuit dicēs. Uide ne fecerz: frat' ei tu⁹ ꝛ ꝛseru⁹ fratrū tuoꝝ suz: deū adora. Jā ei chīs erat super ãgelos exaltat⁹ Antea ꝺo legūt angeli adorati vt dictū ē in ꝯrta pte sub ꝯrta pticula canonis sup ꝺbo fuitutis. Et mardoche⁹ nolult amon adorare: qm̄ ille diuinaz sibi voluit adoratiōnē impēdi. Honorādi sūt ꝑ scti ꝓpt imitatiōnē: nō adorādi ꝓpt religionē. Honorādi sūt charitate nō fuitute vt dictū ē sup dicto ꝺbo fuitutz. Trib⁹ aūt de causis sctōs rogam⁹ put dictū ē in ꝓcedēti pte sub ti. ꝺ rogatōib⁹. Et nota ꝙ stando sctōs rogare dēm⁹ vt dictū ē in ꝓmio ãnte pt' vbi ꝺ rñsorio agit. Pozro diez alij sūt ꝓfesti alij festiui siue solēnes. Profesti sẽ ꝗ nulla speciali celebritate īsigniti sūt: q̄i ꝓcul a festo. Et nota ꝙ hebrei alit denoīant dies septimane: ꝛ alit gētiles ꝛ eoꝝ philosophi: ꝛ alit chīani. Hebrei denoīant omēs alios dies a sabbato: ꝗ apꝺ eos ꝓcipu⁹ habet. vñ diē seq̄ntē post sabbatū vocāt ꝓmā sabbati: aliā scꝺaz sabbati: ꝛ sic ꝺ relijs: septimā ꝺo diē vocāt simpl'r sabbat ū: ꝛ ꝗnqꝯ sabbatū sabbatoꝝ. tertā feriā vocāt pasceue a para qđ est pre: ꝛ sceuen qđ ē structio: q̄si ꝑstructio seu ꝓparatio: q⁹ tūc iudei ꝓparāt cibaria ad op⁹ sabbati. iuxta qđ eis ꝓceptū fuerat de māna scz sexta die colligatz et eo duplū qm̄ in sabbato nō licebat eis cibos ꝓparare sīc nec māna colligere. Hos ꝺo ꝟ nomē qđ est cōmune cuilibz serie ferie: app priam⁹ illi serie ferie q̄ est prime ante pascha ꝓ eo ꝙ tūc ꝓparat⁹ ē cib⁹ siue māna: ꝗ ꝛ ecclesia militās mō ꝛ triūphans in futura requie ꝑfruet. Et nota ꝙ pasceue est nomen grecū: sed iudei ꝓpt varias captiuitates int grecos dispersi quedaz vocabula a grecis sumpserūt vt parasceue ꝛ synagoga: ꝛ alia ꝯdam. Gentiles aūt tā vulg⁹ q̄ꝫ phi denomināt dies a planetis. Uñ ꝝ eos ꝓma dies ꝺz dies solis: scꝺa dies lune ꝛc. ꝗ noīa sacra scriptura nō recepit: licz hodie vulgari vsu teneant⁹ De hoc dicet in pte octaua vbi aget de septimana. Nempe vulg⁹ ideo eos sic denoīabat: q⁹ solē lunā martem ꝛ alios planetas a ꝗbꝫ dies denoīabant deos esse credebāt. Philosophi ꝟo iꝺo: q⁹ hec sūt nomina planetaꝝ et ꝗꝝ motib⁹ ꝛ naturis oīa sui vegetatiōem ꝝm illos trahūt. Chīani ꝟo duos dies tanꝯ ꝓprijs designāt noīb⁹. Nam sabbatū simpl'r sabbatū vocāt ꝓpter auctoritatē hebraici ꝝmonis: ꝛ seq̄ntē diē dñicam vocant ꝓpter sui ꝓmatū: de q̄ iam dicet. Ul' q⁹ sic in Apoc. vocat: vbi dicit Joannes dñica die post missarum solēnia descendit in defossum sepulture suc locum Posset etiam dies dñica ꝓma feria appellari. Diē ꝟo post dñicaz sequentē appellāt scꝺaz feriā: aliā ttiā feriā: ꝛ sic ꝺ alijs diebus q̄ꝫ in sabbatū. Interptat enim feria quasi dies solēnis: a feriando dicta. Unde ꝓma dies septimane dies solēnis est. Uocātur ergo ferie a feriando: quia toto tempore a vicijs feriare. id est. vacare debemus: nō ꝙ sit a necessarijs vite operibus feriandum. Uel dicit a fando. id est. loquendo: qm̄ sīc legit in Beñ. Dominus dixit ꝛ facta sunt. Siquidem beatus Siluester nolens imitari iudeos qui dicūt prima sabbati ꝛc. nec gentiles qui dicūt dies solis: dies lune ꝛc adinuenit hoc nomen feria: in fine tamē septimane seruauit sabbatū ꝓpter premissam rōnem vel ꝓpter figuram: quia sabbatū īterptat requies: q⁹ tūc dñs requeuit ab oī ope qđ patrarat. Uñ ꝛ nos ꝓ totā hebdomadā. i. ꝓ totum tps vite nre qđ pcurrit ꝑ spaciū septē dieꝝ dēm⁹ laborare ꝛ niti summo conamie vt ad requiē ꝛ btitudinē pueniam⁹. Dies ergo tripl'r denoīant. Primo ꝝm se: vt dies lune dies martis ꝛc. Scꝺo iuxta vsuz eccl'ie: vt prīa feria. scꝺa feria ꝛc. Tertio ꝝm menses: ꝛ ꝟ etiā tripl'r. Primo mō kal'. ꝓdie kal'. iij. kal'. Scꝺo mō Jdus pridie idus. iij. id⁹. Tertio mō non. pridie non. iij. non. Dñica ꝟo dies primatū obtinet ꝛ maioꝛ ē int alios dies: q⁹ in illa chīs ãnūciat⁹ fuit ꝛ resurrexit: ꝛ in apl̄os spūm sanctū misit: ꝛ de⁹ mōm. i. celū ꝛ terrā ī illa fecit: ꝛ in eodē ꝗz die vt ꝺz mūd⁹ dissoluet. Dicit ergo dñica ꝓpt gaudiū dñice resurrectōis qđ in ea celebram⁹ Licet aūt ꝗdā dñice oīb⁹ alijs sint supioꝛes: vicz pascha ꝛ pen. et ꝟ ꝓpt resurrectionē ꝛ spūsancti missionē: tñ ꝛ ꝗnqꝯ alie ꝓncipales dicūt et solēnes in ꝗbus officia mutant: scz dñica ꝓma de aduētu dñi. dñica in octauis pasce. dñica in octauis pente. dñica ꝙ cātat letare hier'm: et dñica in ramispalmaꝝ. Addūt etiā ꝗdaz

ſertã.ſ.q̃ cãtaꝫ Jnuocauit me.Quedã etiã alie dñice dicunꝫ ꝓuilegiate q̃b vicz hiſtorie ſunt appꝛopꝫate.Et nota q̃ ſunt q̃dã dies ꝓuilegiati in tpe q̃drageſime vicz q̃ttuor q̃rte ferie.ſ.q̃rta feria i capite ieiumoꝛũ z q̃rta feria ſeq̃ntis hebdomade.z q̃rta feria q̃ eſt poſt Letare hierl'm.z q̃rta feria ante cenã dñi.Jtem q̃ttuoꝛ ſabbata vicz ſabbato ꝓxis hebdomade q̃ oꝛdies celebrãtur.z ſabbatũ q̃rte:z ſabbatũ q̃nte:z ſabbatũ i vigilia paſce.Jtẽ tres dies dñice.ſ.Jnuocauit me z Letare hierl'm.z dñica in ramiſpalmaꝝ.Jtẽ vna q̃nta feria.ſ.cene dñi.Jtẽ vna ſexta feria.ſ.in paraſceue.Jtẽ tota vna ſeptimana.ſ.vltima q̃ maioꝛ dꝛ.put ſub dñica dꝛ ramiſpalmaꝝ dictũ ẽ.De q̃b ꝓuilegijs in locis ſuis dictũ eſt.Et nota q̃ paſca z pẽteco.ſunt hebdomadarie feſtiuitates.vt dictũ eſt i.vj.pte ſub ti.de ſeptem diebꝫ pꝰ paſca z ſb pẽteco. Jncipit ãt dies naturalis ſm egyptios ab occaſu ſolis ſiue in ꝓncipio noctis z durat vſq; ad veſperã ſeq̃ntis diei iuxta illꝰ.Et factũ eſt veſpere z mane dies vn⁹.Scõm pſas z grecos z ſm cõem vulgi vſuz incipit mane ab oꝛtu ſolis.Scõm rhomanos a media nocte.Scõz atheniẽſes z ſm arabes z aſtronomicos a ſexta diei hoꝛa.Quos oẽs varie imitamur.q̃m q̃ ad celebꝛationẽ diuinoꝝ officioꝝ incipit dies in veſperis.iuxta illꝰ A veſpera in veſperã celebꝛabitis ſabbata veſtra.q̃ ad treuge obſeruationẽ in oꝛtu ſolis.q̃ ad ꝓtract⁹ incipit dies z finiꝫ i media nocte quo ad eſum carniũ poſt cenã vſq; ad diluculũ.q̃ ad iudiciũ incipit mane z ꝛminaꝫ ſero i fine diei añ noctis tenebꝛas. Cõputatio ãt egyptioꝝ ꝓ̃ videꝫ cũ ꝓtinent oꝛtũ z occaſuz ſignoꝝ.Poteſt tñ dici q̃ ſm eccl'iam incipit i media nocte.qꝛ tũc verus ſol.ſ.chꝛs oꝛt⁹ ẽ.iuxta illꝰ.Dũ mediũ ſilẽtiũ z ẽ.vel vꝛi⁹ in veſpis:vt ꝓmiſſum ẽ.qꝛ nox ꝓceſſit dies aũt appꝛopinq̃bit.licz aũt naturaliꝛ dies ꝓcedãt nocteſ.tñ i nocte paſcali fit ecõuerſio:vt dictũ eſt i.vj.pte ſub ti tu.de ſabbato ſctõ. Solẽnes ꝓ̃ ſeu feſtiui dies ſũt in q̃b a q̃libet ope ꝛuili i honorẽ dei z ſctoꝝ abſtinẽdũ ẽ z diuis laudibꝫ inſiſtẽdũ. Et eſt notandũ q̃ ſolẽnitas eſt cõiter inſtitutꝛa celebꝛitas ꝓ aliq̃ ꝓꝛogatiua.Et dꝛ a ſolon qđ ẽ cõe.vel a ſoluto.i. firmo atq; ſolido.qꝛ ob religionez mutari nõ debz.Vꝯ dꝛ ſolẽnitas ex eo q̃ fieri ſolet in anno.Celebꝛitas ꝓ̃ vocaꝫ.qꝛ ibi nõ terrena ſed ſolũ celeſtia agunꝫ.Solennitas aũt alia eſt feſtiuitatũ:alia ſtationũ:alia letaniaꝝ:alia ieiunioꝝ:de quarũ ſingulis videam⁹.Solennitas feſtiuitatũ q̃ eſt moꝛs ſanctoꝝ plurib⁹ noĩb⁹ deſignaꝫ. Vocaꝫ ei feſtiuitas:feſtũ:celebꝛitas.natiuitas.natalis vel natale ſiue natalicium tranſitus ſeu exitus.obitus.paſſio.aſſumptio.depoſitio:et obdoꝛmitio Feſtiuitas dicta eſt a feſtis diebꝫ q̃ſi feſtiditas:eo q̃ i eis ſola diuina res agiꝫ:q̃bus ꝓtrarij ſũt faſti in q̃b⁹ ius fatur.Dicitur quoq; feſtiuitas quaſi ſancti natiuitas. Natiuitas ꝓꝛie dicit feſtuz illius natiuitatis que eſt in carne z in mũdo:z ſm hoc dicit tantũ chꝛi natiuitas: et btẽ Marie:z btj Joannis bap.q̃rũ tantũ natiuitates in eccl'ia celebꝛãt.Quare ſctj dicãt in moꝛte naſci.iã ſeq̃t: et diceꝫ vbi de octaua ageꝫ De celebꝛitate iã dictũ ẽ.Natalis ꝓ̃ vl' natalevl' nataliciũ dꝛ migratio ſctoꝝ ab hꝫ ſeculo:qꝛ tũc naſcunꝫ deo z celo ad gl'iam ea natiuitate q̃ tẽdit ad vitã et ernã:indifferenter tñ iſta accipiũꝫ Trãſit⁹ dꝛ feſtũ de moꝛte ſancto⁹:qm̃ aĩe illoꝝ a coꝛpoꝛibus exeũtes per ignota ſibi z diuerſa loca trãſeũt:vt ꝓ celũ aereũ.et hereũ z criſtalynũ vt tandẽ puꝛent ad empyreũ. Et nota q̃ maiꝰ ẽ feſtũ tranſit⁹ alicuiꝰ ſctj:q̃s aliq̃d aliꝫ de illo:vt diceꝫ ſub feſto aſſumptiõis. Obitus dꝛ qꝛ tũc angeli veniũt obuiã aĩe:vt legiꝫ de btõ martino. Paſſio dꝛ qꝛ tũc martiris coꝛp⁹ patiꝫ:z etiã aĩa q̃ ꝓ violẽtiaz ab inuicẽ ſepaꝛaꝫ:z obit⁹ vniuſcuiuſq; põt paſſio noiari:qꝛ ſine amaritudine z ſine violẽtia q̃dã nulla aĩa de coꝛpe tolliꝫ. Aſſũptio ꝓ̃e dꝛ tranſit⁹ btẽ marie. Depoſitio ꝓ̃ie dꝛ depoſitio bti ioã.euãge.q̃ vt ꝓmiſſuz eſt locũ ſepulture viu⁹ intrauit:z ita ſeipm de poſuit Obdoꝛmitio ꝓ̃o dꝛ moꝛs ſctoꝝ q̃ſi q̃es.Jã ſiẽ q̃s p⁹ ſomnũ iteger et validioꝛ fit:ſic ſctj ſine difficultate reſurgũt in coꝛpoꝛibus gl'ificatis q̃ a ſomno euigilãtes. Vñ dñs de lazaro moꝛtuo dixit.Lazar⁹ amicꝰ nꝰ doꝛmit.Vñ apl's.Nolum⁹ vos ignoꝛare de doꝛmiẽtib⁹ zc. Seq̃t de ſtationib⁹ videre.Statio aũt ſm Jſiõ.eſt obſeruatio ſtatutoꝝ diez vl' rpm.Diez vt q̃rte z ſexte ferie ieiuniũ et veteri lege ꝓceptuz:de q̃ ſtatione in euãgelio:ieiuno bis in ſabbato.i. in quarta z ſexta feria ſabbati Tẽpoꝝ que ſez legalib⁹ ac ꝓpheticis inſtitutiõib⁹ determinatis tpib⁹ ſtatuta ſunt vt ieiuniũ menſis q̃rti.q̃nti ſeptimi.z decimi.Vel ſicut in

euāgelio ór. Dies illi in qb⁹ ablat⁹ est spon sus. Statio q̄z vocat ꝓcessio ad aliquā ec clesiā ad exoluēdū ibi gr̄as deo facta: z ór statio: qz tūc stātes orare z gr̄as deo psolue re. nō fletis geniby debem⁹: nec ieiunam⁹ tūc: nec in eis supplicatiōis voces fiūt que oīa cū vestib⁹ humilitatis i letaniis fiūt. Videnť autē statōes a veteri lege initiū ha buisse: qm̄ tūc ppl's iudeoz z etiā mlti gen tiles cōueniebāt in magnis solēnitatiby. s. in pasca z pente: vt ibi orarent in templo z deo gr̄as psoluerent z offerebāt: qō adhuc obſuat eccl'ia p̄sertim italie: vbi in hebdo madib⁹ pasce z pente. ppl's de opidis z vil lis adiacentibus ciuitatiby cōuenit ad ec clesiam episcopalē. Alie statiōes a roma nis habuerūt initiū: q̄ eas maxime frequen tant: qui cuz intercessionib⁹ sanctoz quoz suffragia implorabant pericula euasissent cū p̄cessiōe veniebāt ad ecclesiaz illi⁹ sc̄i cui p⁹ atrocinio fuerūt liberati. laudes ór cū gr̄arūactiōbus persoluentes. Isiō. dic̄ in sexto libro etymo: q̄ statio ex militari ex emplo nomen accepit: p̄o eo q̄ nulla le ticia castris obueniente statione contrista rio militū rescindit. Sunt aūt due species stationū. alie nanq̄ sūt generales: alie par ticulares. Generales sunt q̄ in p̄dictz duas bus septimanis ad matricē ecclesiam fiūt. Particulares sunt que i diuersis eccleſijs fiūt p̄o p̄dicta causa. Fiūt quoq̄ qñq̄ ob seruatiōis causa. nulla alia causa intercedē te: vt cū in festo alicuius sancti. ad eius ec clesiam vadit ꝓcessio a maiori eccl'ia. Fiūt etiā cū in festis dieb⁹ ad diuersa altaria cuz ꝓcessione ob sanctoz veneratiōē venim⁹. Institutio ergo stationū ex p̄dictis liquet: hoc tñ addito: quoniā sic romani ꝓ vitan dis suis piculis statuerūt suas statiōes in vrbe sic z alij in suis ciuitatibus ob causas similes stationes instituerūt. In dieb⁹ aūt stationū voces seu cātica leticie cantāť viez responsoria vel antiphone vel aliq̄d hmōi Quādoq̄ etiā tunc missa celebrať in eccl'a ad quā vadunt: z qñq̄ non: sed post statōez oz̄one finita redeūt. Et nota q̄ popul⁹ p̄ri mo ꝓuenit in aliq̄ eccl'ia vicina illi i q̄ debz esse statio vt dictū est in quarta pte sub ti. de oz̄one. Hempe beať Gregoriꝰ q̄ statio nes in vrbe ordinauit. ꝛr. omelias euange lij diuerso tpe in illis dicēdas declarauit. alias ꝓ stomacho laceſcente. alijs p̄nūciandas cōmisit. De solēnitate letaniaꝝ in sexta pte sub ti. de rogatiōiby dictum est Nota tñ q̄ statiōes fiunt ꝓpter p̄terita pi cula Letanie ꝓ q̄ rogatiōes vel supplica tiōes interptanť fiūt ꝓ periculis euitādis vt p̄missum est De solēnitate ieiunioz z de vigilijs sc̄oz dictū ē i. vj. pte sub q̄rta feria q̄rte dñice ó aduētu. Hoc etiā no ta q̄ natale dñi festū ē p̄cis. qz p eū fili⁹ ino tuit mōo. In h̄ em̄ appuit charitas dei q̄ nob dedit filiū suū. sic ór btus Joānes. fe stū tñ p̄cis filij ē z spūsci. In h̄ ci q̄ ór ver bū itelligiť p̄ ꝓbi. z etiā alia rōne. qz. s. fili⁹ p̄iem māifestauit mōo. Pasca ꝓ o ē festū fi lij. qz tūc chr̄s a mortuis resurrexit z ver de⁹ apparuit. Et nota q̄ solēnitas pasce an tonomasice ór solēnitas solennitatū. sic ór sctāscoz z cāticacāticoz. eo q̄ alia sctā z a lia cātica excedūt. inde ē q̄ oīs dies dñi cos p̄cipr̄ocam⁹. i. oēs dies dñice sūt octa ue bui⁹ festi. Dr̄ etiā festiuitas festiuitatuz. tūq: ꝓma ē oīm festiuitatū. tū qz oīs hac dñica cōicare debēt. In q̄busdā tñ locz q̄d libet magnū festū pascavocať q̄si trāsit⁹. qz de vicijs ad ꝓtutes trāsire ꝺb⁹. Pētecoste ē festū spūsci. z q̄libet istaz solēnitatū ē so lēnitas toti⁹ trinitatz. qm̄ indiuisa sūt opa trinitatz. licz vt p̄missū ē q̄libz istaz magis vni q̄z alteri appr̄opet. Hō ē etiā igrandū q̄ ppl's israelitic⁹ tres p̄ncipal'r celebrat so lēnitates. Primū erat pbase siue dies azy moz q̄ ē pasca. qz tūc de⁹ eos libauit a po testate pharaonis ó seruitute egypti. z a per cussiōe angeli linitz postiby ó sanguie agni īmolati. Hō em̄ fuit dom⁹ alicui⁹ egyptij vbi mortui nō iacerēt nisi dom⁹ iudeoz vbi null⁹ mortu⁹ est. Scōm erat pētecoste. qz tūc suscepert legē: vt dictū est i. vj. pte sub ipo festo. Tertiū scenopegia in septēbri. q̄ ex greco interptať ódicatio siue fixio ta bernaculoz. ppl's em̄ israelitic⁹. cl. ānis in tabernaculis habitauit. i cui⁹ rei memoriā iudei h̄ festū celebrāt q̄si in tabernacul' de gētes. scenos em̄ grece tabnaculū ór. Hec festa q̄ septē dieby ꝓtelabanť: p̄cipua dice banť: z sabbatū q̄ interueniebat dicebať sabbatū sabbatoz. i. sabbatū sctōz. Hez supaddidert z alia festa ob euētus varios vt ēcenia q̄ celebrabāt hebrei i hyeme. s. i octobri. z vocabāt encenia nouā dedicati onē tēpli. Lenon em̄ grece ór nouū latine. Uñ q̄ncūq̄ aliq̄ nouū fuerit dedicatū en cenia vocať. Hā z si ꝺs noua tunica induiť enceniare ór. Hos aūt duo illoz fuam⁹. s.

pasca ꝛ pente:ꝫ alia rōne ꝯ illi:ipi em̄ celebrabant pasca:qꝛ tūc ab egyptiaca seruitute liberati sunt:nos ꝓo qꝛ tunc ꝓ chm̄ redempti sum⁹ Illi celebrabāt pente, qꝛ tūc suscepерūt legē:nos ꝓo qꝛ tūc spūsctū accepim⁹, Item illi ſsuscepерūt legē in tabul' lapideis ād duriciā cordis notandā extrinsecus scriptā:qm̄ vsq; ad spūalem lr̄e intellectū nō ꝓtingebāt:ꝫ spūssanc⁹ dat⁹ ē discipulis in corde digito dei spūalē intelligētiā eis dictāte. Scenophegiā etiā q̄dā modo celebram⁹ in ascensiōe dn̄i:qꝛ per tabernaculū intelligim⁹ corpus dn̄i in q̄ subbūanitate diuīt̄as latuit:iuxta illō ꝓs. In sole posuit tabernaculū suū. Hoc itaq; tabernaculū chr̄is in mortali carne non figebat qm̄ exultauit vt gigas ad currendā viā discurrens de loco in locuꝫ:ꝓt suscептum ministeriū adimpleret:ꝫ tūc fixit ꝛ stabiliuit tabernaculū,i.corp⁹ suū cū assumpt⁹ est in celū sedens ibi ad dextrā dei pr̄is ꝛ reḡe scēs in patrimonialib⁹ patrꝫ bonis: donec ponat inimicos suos scabellū pedū suorū Hec itaq; tria festa recte in euāgelio spūaliter celebram⁹, Nam iuxta psalmistā chr̄is captiuam duxit captiuitatem: qn̄ in pasca resurgens victos suos eduxit ſde lacu in q̄ non erat aqua: ascendit in altū cuꝫ in ascensione exaltat⁹ est sup celos celoꝝ ad orientē: dedit dona hoīb⁹, cū in pente, effudit ō spūssancto sup omnē carnē. Quarta vero feria post dn̄icā de passione est de encenijs put ibi dictū est in vj. ꝑte. Erāt ꝯꝫ ꝛ alie q̄t tuor solēnitates, nō tamē ita solēnes sicut p̄cedentes:vicꝫ sabbatū festum clangoris, festū ppiciatiōis ꝛ neomenia. Siquidem apō hebreos neomenia dicta est:qꝛ ꝑm lunarem cursum menses supputabant. Hebr̄ne grece luna vocatur, inde neomenia id ē noua luna. Apud nos vero neomenie sunt kalende. Erant eī apud hebreos ipsi dies kalendarū ex legali institutione solennes. Sane ꝓstātin⁹ ipator ꝑtes transmarinas petēs īuenit eusebiū cesariēn. ep̄m viꝝ sctīssimū cui dixit. Pete a me vñ eccl'a tua ditet Ille ꝓo rn̄dit. Eccl'ia mea satis abūdat in diuitijs:sed rogo te vt mittas p ꝑtes mūdi et noīa sctōꝝ ꝛ tpa passionū:ꝛ sub q̄b⁹ ꝛ q̄libꝫ ꝛ in q̄b⁹ locis passi sūt rescribas. Qō factū ē. Et refert eusebi⁹ q̄ q̄libꝫ ānī die plus ꝯꝫ q̄uꝝ miliū sctōꝝ festa ꝓcurrūt, excepta die kalendaꝝ ianuarij: q̄ntēdebāt gentiles epulis ꝛ solēnitatib⁹ nō ad martyrizandum sctōs. Et Hiero. dicit idē i epl'a q̄ suo kalēdario ꝓponit. Un̄ Grego. dicit, Tot⁹ mūdus est plen⁹ sctīs. Et sil'r Haymo dixit de angelis: q̄ sic̄ creaturas spūales videre posset: videret eas ebullire in aere, sic̄ minimos atomos in solis splendore Et nota q̄ null⁹ ascribendus seu annumerād⁹ est catalogo siue nūero sctōꝝ nisi p romanū pōtificē: ꝛ nisi facta ꝓus clara fide ō illi⁹ vita et miraculis. Dicit aūt catalog⁹ vl'is ꝑmo a cata'qō est vl'e: ꝛ logos qō est ꝑmo Et letania siue kalendariū in q̄b⁹ enūerant sctī per romanā eccl'az approbati ōr vl'is ꝑmo Leterū ꝑm decretū ꝯcilij africani: nulla mēoria martyꝝ ꝓbabilit' siue solēniter accipiat nisi aut vbi corp⁹ martyris aut certe religue sūt aut vbi fuit orīgo habitatōis aut possessionis illi⁹, Hā altaria q̄ p somnia ꝛ vanes q̄si reuelatōes q̄rūlibet hoīm vbicūq; ꝓstituunt oīno reprobant, Itē statutū ē in ꝯcilio aurelian: q̄ eps si i ifirmitate nō fuerit ipedit⁹ eccl'e cui fuerit prim⁹ puta epali die dn̄ica deesse nō dꝫ Que āt festiuitates celebrāde sint ptꝫ ex ꝯcilio lugdun. in q̄ sic statutū ē. Dies dn̄ici feriādi sūt a vespa i vesperā. Item festū natalis dn̄i. sctī stephani. sctī Joannis euangꝫ Innocentū. sctī siluestri. Circūcisiōis. Theophanie siue epiphanie Pasca cū tota p̄cedēti ꝛ seq̄nti hebdomadib⁹. Rogatiōes cū trib⁹ diebꝫ Ascēsio dn̄i Pente. cū duob⁹ diebꝫ seq̄ntib⁹: sctī Joannis bap. Duodecim apl'oꝝ: sctī laurētij Festiuitates btē Marie. Oēs dies dn̄ici. dedicatio sctī Michael'. dedicatio cuiusl'bet oratorij Festū oīm sctōꝝ. sctī Martini. Ille festiuitates. s. sctōꝝ canonizatoruꝫ quas singl'i epi in suis eccl'ijs cū clero ꝛ ppl'o decreuerūt celebrādas. Reliq; ꝓo festiuitatib⁹ q̄ p annū sūt nō sunt ppl'i cogēdi ad celebrādū siue feriādū: nec phibēdi. Quot psalmi q̄t rn̄soria ꝛ q̄t lectōes: ꝛ q̄re i fest⁹ dicāt dictū ē in vj. ꝑte sub ti. ō nocte nis. Quedaꝫ āt festa dicunt in totū duplicia: q̄dā simpl'r duplicia et q̄dā semiduplicia. Dicūt quidē duplicia q̄ si q̄busdā eccl'ijs p eo q̄ rn̄soria tā maiora q̄ꝫ breuia ꝛ ꝓsus a duob⁹ cātant: et qꝛ omnia incipienda a duob⁹ incipiunt: et qꝛ antiph̄e in matutinis ꝛ vespis duplant. dicunt eni cōplete ꝛ añ psalmū ꝛ post: sic̄ est festuꝫ natalis dn̄i. sancti stephani ꝓmartyris: sctī Joānis euangꝫ Circūcisiōis dn̄i Ephie. Purificatiōis. Annūciatōis. Resurrectiōis. Ascēsiōis. Pente. sctī Joānis

bap.apl̃oꝝ petri et pauli: sancti laurentiꝰ. assũptõis btē Marie ꝓgis: natiuitatiꝭ eiuſ dē: ⁊ dedicatõis basilice. Premissa q̃dē sũt maiora duplicia festa. Minora aũt duplicia festa sũt. scõa ⁊ tertia feria ifra octauas resurrectõis. Item scõa ⁊ tertia feria infra octauas pēte. cõmemoratio scti pauli apl̃i octaue apl̃oꝝ petri ⁊ pauli: ⁊ assũptiõis: ⁊ q̃dlibet festũ qđ vnaq̃q; eccl̃a dupler ordinauerit celebrari. Semiduplicia aũt festa sũt in q̃bꝫ p̃missa oino nõ obseruant: sed tantũ tertiũ sextũ ⁊ vltimũ rñsoria cãtant a duobus: nec incipit a duob⁹: nec duplant antiphone: licet ꝑsus ⁊ breuia rñsoria a duob⁹ dicant. Et sũt hec semiduplicia festa sctõꝝ Andree. Nicolai. lucie. thome apl̃i. inocẽtum. octaua ephie. agnetis. ꝯuersiõis scti pauli. agathe. matthie. cathedra scti Petri. gregorij. augustini ambrosij. hieronymi philippi ⁊ iacobi. marci euãg. inuentõis scte crucis. reuelationis scti michaelis. octaua ascensiõis Joan. añ portã latinã. barnabe apl̃i. octaua scti Joannis bap. marie magdalene Jacobi apl̃i. Petri ad vincla. octaua scti laurentij. Bartholomei. decollatio scti Jo. bap. octaua ntitatiꝭ btē marie. exaltatõis scte crucis. matthei. luce. simõis ⁊ iude. martini. cecilie. catarine. ⁊ alia ꝑm ꝯsuetudinẽ cuiuscũq; eccl̃e. Sane iõo hec varietas circa festa seruat: qm̃ sicut ꝑm apl̃m stella differt in claritate a stella: sic etiã erit resurrectio mortuoꝝ. Cũ g ꝑm btm̃ dionysiũ eccl̃iastica hierarchia repñtet aliq̃liter i suis actiõibꝫ seu ordinatiõibꝫ celestẽ hierarchiã in q̃ scti ꝑm diuersitatẽ meritoꝝ suoꝝ disponũt. iõ ad hoc repñtandũ varietas diuersoꝝ officioꝝ in nr̃a eccl̃ia reperit. Que igit festa in totũ duplicia: q̃ simpl̃r duplicia: ⁊ q̃ semiduplicia dici debeãt: liq̃do ptz ꝑm mysticũ itellectũ. Nã ꝑm sctõs visio dei erit p̃miũ oim btoꝝ. Que q̃dem visio erit maior vl̃ minor in oib⁹ ꝑm q̃ hic positi magis vel minus in charitate q̃ est radix oim meritoꝝ pfecerũt. Uerũtm̃ sũt q̃dã specialia merita ꝑm q̃ aliq̃ specialia p̃mia habẽtib⁹ alia merita i futura gl̃ia ꝯferent. vñ speciale p̃miũ supra essentialia reddet martyribꝫ doctoribꝫ ⁊ ꝯginibꝫ qđ p̃miũ aureola dr. ita q̃ cũ ad ꝫ aliq̃ scti dupler bẽũt p̃miũ. s. essentiale qđ ꝺr dei visio: ⁊ accidẽtale. s. aureolã: ⁊ ꝑm hoc festa sctoꝝ p̃nt dici maiora vl̃ minora. s. in q̃bꝫ p̃mioꝝ rões magis vl̃ min⁹ repiri p̃nt. Quia igit btã ꝓgo int oẽs sctõs sublimiori p̃mio potit cũ ad p̃miũ essentiale: ⁊ rões etiã accidẽtaliũ p̃mioꝝ si bi ꝯpetũt. iõ ei⁹ festũ totum dupler ꝺr esse. Sic est etiã in festiuitatib⁹ ad honorẽ chr̃i statutis. Qr ꝓo post eos angeli scõm obtinent locũ: ⁊ p⁹ illos apl̃i ⁊ martyres: ⁊ post ipos aliꝰ. iõ ꝑm eoꝝ plura vel pauciora essentialia ⁊ accidẽtalia p̃mia ipoꝝ festuꝫ vel totũ dupler vl̃ semidupler vl̃ simpler ꝺz ab eccl̃ia militãte q̃ vestigia triũphãtis imitat ꝯformit celebrari. Qñq; ꝓo alia ꝯsideratione dicũt festa duplicia: qñ vicꝫ eadem die duo festa ꝯcurrũt: ⁊ tũc min⁹ cedit maiori. Nã illa die de festo excellẽtiori officiũ celebrat: ⁊ de minori fit solũmõ cõmẽoratio ⁊ illi⁹ officiũ ad diẽ seq̃ntẽ refuat siẽ fit ꝺ btis petro ⁊ paulo Si ergo eadẽ die plura festa ꝯcurrãt ⁊ oẽs sũt martyres: illi⁹ q̃ int eos maioris erit nois officiũ celebrẽ. Si ꝓo alt̃ ꝯfessoꝝ ⁊ ali⁹ martyr vel martyres: si cõfessoꝝ maioris sit nois q̃; martyr vel ꝓuilegiat⁹ vt btũs martin⁹: ⁊ cui⁹ generaliꝰ officiũ instituit eccl̃ia. dicẽdũ ẽ officiũ de cõfessore: ⁊ cõmẽoratio faciẽda ẽ de martyre. sin aũt celebrãdũ ẽ de martyre. Itẽ si festũ andree venerit ĩ ꝑma dñica de aduẽtu: fiet in scõa feria de sctõ andrea. Idẽ etiã dicim⁹ ꝺ quolibet festo apl̃oꝝ ⁊ martyꝝ: si occurrit in p̃missis dñicis ꝓuilegiatis. Itẽ si festũ bñs vigiliã ꝯtingit in scõa feria celebrat officiũ de vigilia ⁊ ieiunat in sabbato añtecedẽte. Si aũt in q̃cũq; alia dñica a ꝓuilegiatis: in q̃bꝫ bistorie appꝓriate inueniũt euenerit festũ apl̃i: vel alicui⁹ p̃cipui martyris vel alterius sctĩ q̃ ꝑriũ habeat officiũ attẽdendum ẽ: vtꝫ seq̃ns hebdomada siue singuli dies ipi⁹ ꝑriũ habeat officiũ: qđ si bz fiet officiũ de dñica: ⁊ festũ scti fiet i scõa feria. Si ꝓo nõ bz fiet officiũ de festo in dñica: ⁊ officiũ dñice fiet i scõa feria: ⁊ sic dñica q̃; cedit festo: q̃q; ecõuerso. Circa vigilias sctoꝝ q̃ sic vocant ⁊ vñ ordinũ habuerũt dictũ ẽ in. vj. pte sub q̃rta feria tertie hebdomade aduent⁹. Porro circa festa q̃ i septuagesima seu in tpe passiõis siue ante illud occurrũt: sicut est festũ sctẽ Agathe. cathedre sctĩ petri: scti matthie. ennũciatiõis dñi: festum scti gregorij: festũ etiã patroni cuiuslibet eccl̃ie si acciderit vel ãniuersariũ illi⁹ vel pasca alicui⁹ annotinuꝫ: generaliꝰ dicimus q̃ cãtica laudis. s. Te deum laudam⁹ Hl̃ia i ercelſ tẽ. ⁊ ite missa ẽ in ill̃ debẽt cãtari ⁊ oĩa q̃ cãtarent in illis: si in alijs tpib⁹

ꝓtingerēt ꝑter alīa.qm̄ festa hmōi ad tps
pasce ꝓtinere noscunt. Sed q̄re nō dr tūc
alīa sicut alia cātica leticie. Rn̄deo qz illud
est magis canticū leticie q̄ alia q̄ sūt magꝭ
obsecratiōes seu gr̄arū actōes q̄ cātica le-
ticie. licz etiā i illīs sit aliq̄ leticia pserti in cā
tu. Si ꝯo opponat q̄ Blia i excelſ qđ est
ꝓpriū natal̄ dn̄i.z Ite missa ē.qđ ē laus seu
canticū resurrectōis:z Te deū laudamus
qđ significat leticiā ꝑ drachma inuēta n̄ de
beāt i festo annūciatiōis dn̄i cātari. ꝑ eo q̄
ꝑmissa i aduētu dn̄i nōdū sua tempa habe
bāt. qz dn̄s nōdū ea i rēb⁹ humanis fuerat
ꝓsecut⁹. Rn̄dent q̄ solenizare ꝯtendūt q̄ ħ
festū est oīm festoꝝ chr̄i quasi fons z origo
seu initiū. qm̄ z si natale dn̄i vel passio vel
inuētio drachme nōdū erat i re. vl̄ i tpe ba
bebant rn̄ i spe. qm̄ in spe eoꝝ pdigia p̄cede
bant. Annotinū pasca vocāt: qn̄ aliqs diē
q̄ baptizat⁹ est celebrat annuatim. qđ for-
te sumīt a gētilib⁹ q̄ die in q̄ ad miseriā na
scebant natalicīū obſuabāt. in q̄ celebrati
one officiū pasce debz cātari ꝑter alīa si in
tpe q̄dragesime ꝯtigat. Et nota q̄ hec tria
scz Te deū laudam⁹ Blia in excelſ:z Ite
missa ē: sese cōcomitant.z ē rō. Hā glia in
excelſ significat illō ineffabile gaudiū qđ an
gel⁹ pastoribꝫ nūciauit dicēs. Annūcio vo
bis gaudiū magnū: qz nat⁹ est vob̄ hodie
saluator. Ite missa ē. qđ est dictū. Ite ad
ꝓria missa ē ꝯsūmata. designt accessū pasto
rū ad locū natiuitatis chr̄i dicētiū ad inui
cē post āgelicā annūciationē. Trāseam⁹ vl̄
q̄ bethleē.z videam⁹ ħ ꝟbum qđ factū est
Quia ḡ post annūciationē angeli secutus
est pastoꝝ accessus. iō merito qn̄ sacerdos
dr Blia in excelſis: in q̄ ꝑdictū angelū rep
sētat. debz etiā dici Ite missa ē. Silr z qn̄
hec duo dicunt vl̄ omittunt. Te deū lau-
dam⁹ ad nocturnos dr vl̄ omittit. qm̄ ibi
gaudiū z laudes celi z terre creatoꝝ z cre
ature capitis z ministroꝝ designant. Sic̄
z in Blia i excelſ celū z terra creator z crea
tura caput z mēbra cuꝫ laude z gaudio no
minant. imo fere oīa q̄ ibi implicite ꝓtinē-
tur: ħ explicite ponunt. merito igit qn̄ illō
dr ħ nō debz omitti. Uerūtn̄ nō sp̄ ꝑmissa
se cōcomitant. Hā ꝑfesto cathedre bt̄i Pe
tri etiāſi occurrat i q̄dragesima q̄dā eccl̄ie
dicūt Te deū laudam⁹: ceteris laudibꝫ taci
tis. qz ħ cātico vti solem⁹ ad inthronizādos
in sedes suas.z b. Petr⁹ ea die fuit i cathe-
dra antiochēa ītronizat⁹. Itē i cena dn̄i
dr Blia i excelſ:z Ite missa ē.si epūs assit z
chrismatis celebret officiū.z i sabbato scō
dr Blia i excelſ: ſz nō Ite missa ē. in ipsis
tn̄ diebꝫ nō dr Te deū laudam⁹. Itez i die
natiuitatis dn̄i dr Blia i excelſ i ꝑma mis
sa. sed Ite missa est nō dr ne ꝓlꝰ lcētiatū
se credēs: nō audito matutino discedat. Et
ꝓt ħ etiā q̄dā tūc refuāt finalē collectā ꝑ-
me misse donec matutine expleant ꝯcludē
tes postea missam sub bn̄dicam⁹. Sz alia
rō ponit in q̄rta ꝓte sub ti. de oꝛone nouiſ-
sima. Scdam etiā missam eodē mō finiūt
In q̄busdā tn̄ eccl̄iꝭ dr tūc. Ecce cōpleta
sūt oīa. nec dat ꝓlo licētia recedēdi vt sci-
at se ꝺbere tertiā missaz audire. in q̄ demū
dr Ite missa ē. In eccl̄iꝭ aūt i q̄bꝫ fit offi-
ciū ambrosianū i tpe q̄dragesime nulli⁹ sā
cti festiuitas celebrat. sed tm̄ cōmemoratō
fit. z idipm̄ antiq̄ decreta i alīs eccl̄iꝭ ser
uari iubebāt. z antiqt⁹ cōiter sic fiebat. In
illis q̄z eccl̄iꝭ ꝓus sacrificat q̄ euāgeliuz
cantet. De officio festoꝝ q̄ tpe aduent⁹ oc
currūt: dictū est i. vj. ꝓte i ti. ꝺ tpe aduent⁹
De festis ꝟo a resurrectiōe vsq̄ ad octauā
pētē. hec regula generalit⁹ i q̄busdā eccl̄iꝭ
ſuat. q̄ in oīb⁹ sctōr festis canit historia:
Btūs vir. Hec in apl̄is: martyribꝫ: ꝯfesso
ribꝫ: ꝟginibꝫ. hec i vno et in pluribꝫ freq̄ntat
Uir em̄ iste btūs/ chr̄is est ſm̄ regulā cico-
nij caput z mēbra. Hic est em̄ martyr de q̄
dr in antiphona Filie hierl̄m: quem ſm̄ ca
put coronauit dn̄s stola imortalitatis in ħ
tpe solēnitatis z leticie. z ſm̄ mēbra post-
ea coronabit in illo tpe qđ ꝑ istud significa
tur qđ erit eternitatis z glie. Hic est q̄ loq̄
tur in officio qđ ħ tpe freq̄ntat. s. Proteri-
sti me de⁹. Hic est vitis vera z sci sūt pal-
mites: sicut dr i euangelio. Ego sum vitis
vera. Jo. xv. qđ silr ħ tpe freq̄ntat. Et ſm̄
ꝑmissa ptz q̄ etiā i festo duoꝝ vl̄ pluriū sā
ctoꝝ debz dici i ꝑdicta antipha. Filie hie-
rusalē venite z videte martyrē. s. chr̄im. z ñ
martyres. z alia i plurali sicut faciūt q̄daz
Freq̄ntam⁹ aūt ħ tpe in festiuitatibꝫ sctōr
identitatē officioꝝ. eo q̄ in suo significato
idē erit denari⁹ oīm. zqz tūc glorificati eri
mus vnū cū chr̄o ħ tēpe glificato. Sed
q̄rit q̄re in tpe paschali nō celebram⁹ festa
sctōr q̄ cū chr̄o resurreterūt vl̄ cū eo celos
ascēderūt. Debem⁹ em̄ de illoꝝ glificatiōe
gaudere z solennizare sicut z de alīs sctis
cū certi sum⁹ eos celos ascendisse. Rn̄deo
ideo nō solēnizam⁹: qm̄ ad inferos descen

dcrũt: solennizamus em̃ sc̃ōꝝ natalicia qñ
vicꝫ celo nati sunt vt p̃missuꝫ est non qñ in-
ferno: de q̃ dictũ est in. vj. pte sub parasceue
P̃ōt etiã dici q̃ de glorificatõe sc̃ōꝝ in aia
in pasca vel saltẽ in ascensione festare debe-
rem⁹ sꝫ nõ possum⁹ ꝓpter auctoritatẽ offi-
ciorũ illoꝝ dieꝝ. Obũbraret em̃ solẽnitas
illoꝝ auctoritate maioris solẽnitatꝭ: q: ad
ueniẽte p̃cipe cessat magistrat⁹. Et iõ sta-
rutũ fuit vt p alia tpa anni diebꝰ q̃b⁹ eis de
dicate fuerint eccl̃ie festa illoꝝ celebrentur.
Uel ꝛm Bedã in dedicatõe eccl̃e in q̃ no-
uẽ lectões dicũt fit festũ de illis: sic̃ z festuꝫ
bti ioã. bap. fit ad finẽ augusti: qui tm̃ circa
pasca mortu⁹ fuit: z festũ bti Jacobi cõpo-
stelle i iulio: qui tm̃ fuit tpe paschali occisus.
Btus q̃z petr⁹ apl's fuit incarceratus hoc
tpe. Facta ẽ em̃ p̃dictoꝝ festoꝝ mutatio q:
tãta erat festiuitas p̃ncipis oim̃ q̃ nõ pote
rãt tũc celebrari solẽnitates satellitũ: iuxta
illud. Lede maiori. Uerũm̃ festa sc̃ōꝝ vete
ris te. vt abraã. isaac. dauid. daniel z alioꝝ
p̃ greciam z apud venetias coli dicunt: et
ibi bñe eccl̃ias. De machabeis ō: put sub
tpo festo dicet. Circa octauas notãdũ est
q̃ octauã diẽ leuitic⁹ liber insinuat dicens
Dies octau⁹ erit celeberrim⁹ atq; sanctissi
mus. Sane octaue sc̃ōꝝ iõ celebrant: q:
sic̃ p̃m⁹ dies ꝑcat natiuitatẽ eoꝝ. s. q̃liter na
scãt celo ꝛi societatẽ angeloꝝ et sc̃ōꝝ pa
trũ q̃n anie eoꝝ a corpib⁹ sepant: ita i octa
uis recolẽtes resurrectionẽ corpoꝝ ꝙgratu
lamur resurrectõi eoꝝ. Et attẽde q̃ q̃rũdaꝫ
sc̃ōꝝ celebrant octaue. ne hoc mysteriũ la-
teat: nõ autẽ oim̃ ne vilescat. Si em̃ nõ va-
lem⁹ oia festa celebrare sc̃ōꝝ q̃ntominus
octauas eoꝝ. Si igit̃ alioꝝ sc̃ōꝝ octaue so
lẽnes sũt: q̃ntomagꝫ scõ sc̃ōꝝ. s. dñi natiui
tatꝭ octaua solẽnis erit Uidet aũt q̃ natiui
tas dñi nõ habeat octauã: q: illa tendebat
ad mortẽ. Obit⁹ em̃ sc̃ōꝝ iõ bñt octauas:
q: tũc ipi nascũt ea natiuitate q̃ est ad vitaꝫ
eternã. Post illã eĩ natiuitatẽ q̃ ẽ in mor-
te sperãda est glia resurrectiõis q̃ dat in octa-
ua nõ post natiuitatẽ q̃ ẽ ad mortẽ Scõm
h etiã videt q̃ natiuitas btẽ marie: natiui-
tas bti ioãnis bap. nõ bñt octauã. nec etiã
resurrectio dñi i q̃ dñs recepit stolã corpis
q̃ gen̄alr oĩbꝰ fidelib⁹ dabit in octaua: iã
em̃ ipa dñi resurrectio facta erat in re. Q:
igit diuerse eccl̃ie in diuersis festiuitatibus
octauas celebrãt. iõ ne illas repbendere vi
deamur dicim⁹ q̃ duplex est octaua. s. reue
rẽtie siue veneratiõis siue deuotiõis z istitu
tiõis. Octaua reuerẽtie ẽ festiuitatũ pa
sce: pẽtecoste: natiuitatꝭ btẽ ỹgis z bti Jo
annis. Celebrant em̃ octauc coꝝ p̃ sola de
uotiõe nõ p̃ alio mysterio. Octaua etiã de
uotiõis ẽ in sctis p̃ionis eccl̃iaꝫ z scõ Ni
colao z i marta magdalena z siliby q̃ octa-
uas nõ bñt. sed q̃dã eccl̃ie ob deuotionem
eas faciũt. Octaua ꝛo institutiõis q̃dripꝫ
t ta ẽ. q: ẽ octaua significatiõis: suppletiõis
alteri⁹ negocij significatiõis: z future glifica
tiõis. Octaua significatiõis ẽ vt octaue san
ctoꝝ vigilias habẽtiũ z festi dedicatõis ec
clesie. qõ fit i signũ q̃ ꝺdicabit eccl̃ia. i. ex-
trema z plenissima ꝺdicatiõe dicabit tũc. i.
copulabit cho. dicari em̃ est copulari. Et
octaue martyꝝ. q: ipi p ea q̃ passi sunt z ex
eo q̃ hãc vitã p̃ nihilo habuerũt oñdẽt q̃
erat vita imortal. Uñ octaue innocẽtũ dici
p̃t octaue significatiõis. q: p eas resurrec-
tio nr̃a significat: put sub festo illo dicet. z
etiã octaue btoꝝ petri z pauli z q̃rũdã sc̃ōꝝ
q̃ fcant stolã sc̃am. s. glificatiõeꝝ: quã i oc-
taua etate habituri sũt. Sz q̃re ob silem
etiã cãz ñ celebrat octaua passiõis dñi Si
cut em̃ chs̃ q̃ ẽ sol iusticie natꝰ ẽ nõ ꝓpt̃ fe-
ꝭ vt lut nr̃is mẽtib⁹ q̃ eram⁹ i tenebris ap
pareret. sicut etiã baptizatꝰ ẽ nõ ꝓpt̃ se ꝭ vt
nr̃a pcã lauaret. sic mortu⁹ nõ ꝓpt̃ se ꝭ vt
nos moreremur pcõ p q̃ nos liberaret a
morte. Rñdeo iõ. q: supueniẽs festũ letitie
obũbrat z abolet cõmemoratõem tristitie
Preterea ꝭ reddat rõ q̃re p̃missa octaue fiãt
nõ tm̃ vsq; q̃q; i siliby etigit q̃ octaue fiant.
Flã chs̃ fuit circũcisus carnalr vt circũci
damur spũalr. ieiũauit vt ieiunem⁹. pedes
lauit vt lauem⁹. nec tm̃ octauã illoꝝ aut si-
miliũ celebram⁹. Sz octaue sc̃ōꝝ ob cãm
dissimilẽ celebrãt vt p̃missuꝫ ẽ. Rursꝰ dis-
silem bz cãm octaua paschal's solẽnitatis cui
nõ fit octaue mysteriũ. Octaua tm̃ addit p
pter octo beatitudies q̃ in illa solẽni octaua
capiunt: put dictũ ẽ ibi. z etiã octaua pen
teco. q̃ z iõ celebrat vt opꝰ spũssci ꝓsum
matio declaret. Est em̃ oim octauaꝝ rõ ge
neral's. q: s. octaua redit ad caput qõ z ꝺ be
atitudibꝰ i li. ꝺ doctria chs̃iana asserit Au
gustin⁹. Idẽq; dies p̃m⁹ ẽ z octau⁹. s. dñic⁹
z ideo resurrectio dñi ꝺ: facta in octaua. i.
in die dñica. Idcirco igit̃ obseruat celebri
tas octauarũ vt reuertamur ad p̃mũ inno
cẽtie statũ in cui⁹ innocẽtie recordatiõe in
octauo die circũcisio agebatur vt mẽs cir

cūcisa fieret ab oī carnali ꝓtagiōe. Octa
ua supplētiōis ē octaua natiuitatis dñi: q;
in ea supplem⁹ qđ min⁹ factū ē in festo na;
uitatis: q; ei in natitate multū actū ē de ptu
et pa; de pturiente. iō in octaua pleni⁹ agit
de pturiente qđ apparet in rūsoꝝ ꝛ ī anti
phōis laudū ꝛ ī diurno officio ipsi⁹ octaue
Et ob similē etiā cām celebrat octaua epi;
phanie. Octaua alteri⁹ rei ſcatōis est silr
octaua natiuitatis ꝓut ibi dictū est: ꝛ octa
ua agnetis. in ea eni repñtat q; btā agnes
octaua die visa est glorioſa a quibusdā fi;
delib⁹ put sub ipo festo dicet. Octaua fu
ture glificatōis ē vt octaua obit⁹ cuiuslbz
sancti Itē nota q; tantū beat⁹ stephanus ꝛ
laurēt⁹ bñt inter martyres octauas institu
tionis. solus ꝯo beat⁹ martin⁹ inter ꝯfeſ;
sores. De octauis pasce ꝛ ascēsionis ꝛ nata
lis dictū ē in vj. pte sb ti. de pasca. Licet ār
regularit ī octauis festiuitatū fiat in missa
officiū sic in ipis festiuitatib⁹ p eo q; octa;
na cadē dies cū ipso festo censet. Ꝟ tñ fallit
ī octauis apl̄oꝝ petri ꝛ pauli ī qb⁹ dr: offici
um de martyribo. Licet ei vna ꝛ eadem die
ambo passi fuerit nō tñ eodē die de vtroq;
in eccl̄a solēnizat put sub eoꝝ festo dicet iō
q; vtriusq; officiū neq; in octaua fieri cum
vnā die dūtaxat ambo habeant ꝓ octaua:
optuit ergo q; in eoꝝ octaua aliqđ cōe offi
ciū inueniret: ꝛ iō q; eorū martyriū maxime
fuit meriti officiū dr: de martyribo: q̄uis et
de vtriusq; ꝑcipuis actib⁹ mentio in ipso
officio habeat. Fallit etiam hoc in octauis
bti laurēty in q; tria ꝑcipue valde cōmēda
bilia fuerunt: vicz pietas ī elemosynis. fir
ma stabilitas in fidei ꝯfessione: ꝛ martyriū
spēale De ꝓmo agit in vigilia: de scōo in fe;
sto: ꝛ iō de tertio agi optuit ī octaua. Ue
rū licet eccl̄astica officia ab aduētu dñi qđ
est tps renouatiōis inchoari in ꝓcemio
vj. ꝓis diximus in hac tñ pte simplici⁹ in
cedētes kalendariū ꝓsequemur a mense ia;
nuariū inchoando de aliqbo anni festiuita;
tib⁹ seriatim aliq̄ specialia apponētes vicz

De sanctis fabiano ꝛ sebastiano. De
scta agnete. De ꝯuersiōe scti pauli De
scto iuliano. De scta agatha De puri;
ficatione btē marie. De cathedra scti pe
tri. De ānunciatione beate marie. De
sctis philippo ꝛ iacobo. De inuētōe sctē
crucis. De reuelatione sancti michael.
De sctis gerualio ꝛ pthasio. De scto io
anne bap. De sctis petro et paulo De
maria magdalena. D: festo septē fratrū
De scto iacobo apl̄o De septē dormiē;
tib⁹ Ad vincula scti petri. De macha
beis. De inuētiōe scti stephani De trās
figuratiōe dñi. De scto laurentio De
assūptiōe btē marie. De scto Bartholo;
meo. De ꝺecollatōe scti ioānis De scis
felice ꝛ audacto. De natiuitate btē marie
D: exaltatione sctē crucis. De sancto
mattheo apl̄o. De sctis mauricio et so;
cijs suis. De btō luca. De simone ꝛ iu
da De festo oim sctōꝝ De officio mor;
tuoꝝ. De sctis quattuo: coronat⁹. De
scto martino De scto andrea De scto
nicolao. De venerabili beda ꝓsbytero
De scto thoma apl̄o. De festis sctōꝝ
stephani. ioānis euāgeliste. ꝛ innocentum.
De apostolis. De euangelistis De
martyrib⁹. De ꝯfessorib⁹. De ꝯginib⁹
De officio festi dedicatiōis eccl̄ie.
De sanctis fabiano ꝛ sebastiano.

N festo beatorū

i fabiani ꝛ sebastiani dupler colle
cta in qđusdā eccl̄as in missa dr
et isoliro more vtraq; vno ꝓ dñm nr̄m tmi
nat. Tū q: ipo vnico dī filio iesu chr̄o mes
diāte ambo ad palmā martyrij ꝓuenerūt
Tū etiā q: licet diuersis passi fuerit tēpori
bus: eccl̄ia tñ ꝓpter ingenia vtriusq; me
rita ritaq; ꝓpiter ꝛ pncipaliter solēnizat: et
vtrāq; collectā vno eodēq; fine concludit.
De sancta Agnete

Estū beate agne

f tis caret octauis. s. institutiōis bz
tñ octauā alteri⁹ negocij ſcatōis
vt iā dictū ē i pemio. Qđ ꝑ dr: in kalēdario
agnetis scōo nō dr: ꝓpt̄ ꝺ q; illō sit festū octa
uarū eiusdē nec̄i eccl̄a pnūciat nec i kalēda
rio scribit octaua: sz ē alia solēnitas dr eadē
repetita: ꝓpt̄ miracl̄m q̄dā; qđ octā. diep⁹
ei⁹ obitū ꝓtigit ad tm multū illi⁹ parētibo suis
plorādbo. Intelligit ꝑ agnetis scōo. s. festo.
Uñ meli⁹ diceret scōo agnetis. De ꝺ etiaz
dictū est sub q̄rta pte sub symbolo. Q: ꝯo
ꝑfecti fili⁹ eā adamauit. iō recte i ei⁹ festo cā
tak introit⁹. De exꝑectauerūt petōres ꝛ ē.
De cōuersione sancti Pauli

Onuersio sancti

c pauli apl̄i facta ē eodē āno q̄ chr̄s
passus ē ꝛ stephan⁹ lapidatus an;

no q̃dẽ nõ natali sz emergẽti. Nã chr̃s passus ẽ octauo kal'.aplis:stephan⁹ eodẽ ãno tertio die augusti lapidat⁹ est ꝓ Paul⁹ ꝓ vijj.kal'.februarij ꝯuersus ẽ. Eius aũt cõuersio pot⁹ q̃s alioꝝ sctõꝝ celebrat triplici ratõe. Primo ꝓpter exẽplũ ne q̃sq̃s quãtũcũq̃s pctõr desperet de venia qñ tantũ ĩ culpa ꝓspicit postmodũ talẽ fuisse in gr̃a. Scõo ꝓpter gaudiũ:sic enĩ eccl'ia magnaz habuit tristiciã in ei⁹ psecutõe:ita maximã habuit leticiã de ei⁹ ꝯuersione. Tertio propt̃ miraculũ qõ dñs in eo oñdit dũ de seuissimo psecutore fecit fidelissimũ pdicatorem. In h̃ festo dicitur epl'a. Saulus adhuc:que est Act.ix.c. Et euãgeliũ Dixit simon petr⁹ ad Iesum qõ est Matth.xix. Dicit̃ ad boras capl'm. Erat q̃dã discipul⁹ Act.ix.ca.

De sancto Juliano

Vlianus iste cuius festũ fit.v.kal'. februarij fuit epꝰ cenomañ.q̃ simõ ille dr fuisse:quẽ dñs a lepra mũdauit:z q̃ deũ ad ꝯuiuiũ iuitauit. Hic etiã dr eẽ ille iulian⁹ q̃ab itinerantibꝫ pinuenietdo bono hospitio inuocat:eo q̃ in domo ei⁹ fuit dñs hospitat⁹ Alij dicũt q̃ ille est q̃ pr̃em z mr̃em occidit de q̃ sequit̃. Fuit q̃z z ali⁹ iulian⁹ de alemania q̃ desiderio martyrij se vltro psequẽtibꝫ offerebat. Vñ crispinus ꝓsularis iussit eũ occidi. Qõ ipe iulian⁹ audiens stati foras prosilijt z q̃renti sponte intrepid⁹ se opponens prin⁹ ictũ feriẽtis excepit. Fuit insup ali⁹ iulian⁹ frater beati iuliani q̃ tẽpla idolorũ pmissu theodosij impatoris vna cum fratre destruebat:ad cui⁹ ꝓbũ hõ viu⁹ supplaustrũ mortuũ se fingens mortu⁹ ẽ. Fuit etiã q̃rt⁹ iulian⁹ q̃ vtrũq̃ parentẽ nesci⁹ occidit:sed post multã pniam sub specie mendici leprosi recepit in domo sua angelus a quo audire meruit:q̃ dñs suã pniam acceptasset. Fuit etiaz q̃nt⁹ iulian⁹ nõ sanctus: sed apostata sceleratissim⁹. Primo enĩ monachus fuit:deinde impator romanus: vt dicet̃ sub festo inuentõis sctẽ crucis.

De sancta Agatha.

Eata agatha post multa tormẽta in carcere mortua est:ad cui⁹ caput in tumulo posita est visibilit̃ tabula p angeli ministeriũ in q̃ scriptũ erat. Mentẽ sctãm spontaneaz bonorez deo z patrie liberationẽ, ideoq̃ ꝓsule tudo inoleuit cum tabula eius imaginem cõtinente fieri processionẽ.

De purificatiõe btẽ marie virginis.

Ater cũctos sanctos gloriosa dei genitrix ꝓgo sp maria ꝓmatũ obtinet:vtpote q̃ ẽ sctis digniorr excellẽtiorr vniuersis:in cui⁹ honorẽ eccl'ia in q̃ttuor ãni tpib⁹ q̃ttuor solẽnes celebrat festiuitates vicz annũciatõez assumptionẽ, natitatẽ z purificatiõez. Omni em̃ tpe ipam in mẽoria hr̃e debem⁹ q̃ omni tpe ad filiũ suũ pro nob⁹ pctõrib⁹ intercedit quaꝫ due sunt sibi z dño nr̃o cões.s.purificatio z annunciatio. He aũt q̃ttuor festiuitates fiũt fm q̃ttuor bñdictões: q̃ in ipius virginis salutatiõe ꝓtinent. Prima ẽ. Aue maria gr̃a plena:q̃ prime festiuitati cõpetit scz annũciatiõi qñ vicz eã angel⁹ salutauit: et de spũsctõ ꝯcepit facta gr̃a plena. Secũda ẽ dñs tecũ:q̃ cõpetit assũptõi:qñ vicz assumpta ẽ in celũ:qr tũc fuit cũ dño suo.i.filio vt ẽ dñs.m̃ ei nõ viderat eũ dñm ita manifeste in se. Tertia bñdictio ẽ. Bñdicta tu in mulieribꝫ q̃ cõpetit natiuitati:qr tunc nata ẽ mulier in vtero sctificata:nulla em̃ alia mulier fuit in vtero sctificata:z iõ dicta est castꝫ ppter singularitatẽ:qr nũq̃s demões castꝫ illud fregerũt. Quarta bñdictio ẽ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui:q̃ ꝯgruit q̃rte festiuitati.s.purificatõi:qr tũc obtulit illũ bñdictũ fructũ in tẽplo. Quidã etiã faciũt q̃ntũ festũ.s.de ꝯceptõe btẽ marie dicẽtes q̃ sic celebrat̃ de morte sctꝫ nõ propt̃ mortẽ: sz qr tũc recepti sũt in nuptijs eternis:sil'r põt celebrari festũ de ꝯceptõe:nõ qr sit ꝯcepta: qr in pctõ est ꝯcepta:sz qr mat̃ dñi est ꝯcepta asserẽtes h̃ fuisse reuelatũ cuidã abbati in naufragio ꝓstituto:qõ tñ nõ est autẽticũ. vñ nõ est approbãdũ cũ ꝯcepta fuerit in pctõ.s.ꝓcubitũ marꝭ z femie. Uerũtñ licz fuerit ꝯcepta in pctõ:dimissuz ẽ ei illud originale pctm̃ et sctificata fuit in vtero: sic̃ et Hieremias z sctũs ioãnes bap.q̃re merito natiuitas ei⁹ z bti ioãnis bap.celebrãt. natiuitas dico ex vtero qñ vicz ĩ lucẽ seu ĩ mũdũ ꝓdierũt. Sz natiuitas eoꝝ in vtero.scz qñ infuse sũt aie in corpib⁹ eoꝝ nõ celebrat vt p̃missuz ẽ Sextũ etiã festũ est festiuitas parientis.s.festũ natal'. Sz qm̃ tũc ẽ et sil'e stũ filij qõ plenũ exigit officiũ, iõ nõ solẽnizat̃ ó illa vsq̃ in octauas. tũc ꝓ solennizat̃ sic̃ iã dictũ ẽ ĩ pemio. Septimũ q̃z festũ est

btẽ Marie ad martyres. de q̃ sub festo oĩ-
um sctõr dicek. Quia ꝓo festũ purificatõis
ꝺm hui⁹ septĩe ptis diuisionẽ ĩ ordie tpis
alia festa ꝓgis p̃cedit. idcirco h̃ ó illo dica
m⁹. Est ãt hodie duplex festũ. Primũ q̃ ad
partũ qõ ór festũ ipapãti. i. obuiatio. qz il
la solẽnitate Anna ꝓphetissa ⁊ sym̃eon ob-
uiauerũt btẽ Marie veniẽti filiũ suũ chri-
stũ in tẽplũ offerre. ipapantos em̃ grece ór
obuiatio latine. ab ipo qõ est ire. ⁊ anti qõ
est ꝓtra: q̃ aduent⁹ dñi ĩ tẽplũ significat ad
uentũ ei⁹ in eccl'iam ⁊ in mẽtẽ cuiuslibz fi-
delis anie q̃ ẽ tẽplũ spũale. Hũc aduentuz
p̃dixit dñs per Malachiã ꝓphã. iij. Ecce
ego mitto angelũ meũ ⁊ ꝓpabit viã añ fa-
ciẽ meã. ⁊ statĩ veniet ad tẽplũ sctm̃ suũ ⁊c.
Uel ór ipapãti. i. p̃sentatio. ex eo q̃ chr̃s ĩ
tẽplũ est p̃ntat⁹. Scõm q̃ ad pariẽtẽ. ⁊ ór
festũ purificatiõis. qz btã ꝓgo licz purifica
tiõe nõ indigeret nec legi purificatiõis ob-
noxia teneret: qz nullo mõ ĩmũda fuit. nec
pepit ꝓcepto semine. tm̃ voluit facere ꝺm p̃
ceptũ legis. Dicit em̃ Leui. xij. Mulier si
suscepto semĩe pepit masculũ ĩmũda erit se
pt̃ diebz. Immũda q̃dẽ erat a ꝓsortio ho-
minũ ⁊ ab ingressu tẽpli. expletis ꝓo septẽ
diebz mũda efficiebat q̃ ad ꝓsortiũ hoĩm.
adhuc tm̃ vsq̃ ad die. xxxiij. q̃ ad tẽpli ĩgres
sum ĩmunda erat: donec purgaret iuxta ri-
tũ mẽstrui fluxꝰ. Sed cõpletis. xl. diebz die
q̃dragesima tẽplũ intrabat: ⁊ puer cũ mu-
neribz offerebat. Si aũt feminam pepisset
tẽp⁹ duplicabat. ⁊ q̃ ad ꝓsortiũ ⁊ q̃ ad ĩgres
sũ sicut ⁊ duplicat q̃ ad corpis formatiõez.
Nã in q̃dragĩta diebz corp⁹ masculi orga
nizat ⁊ pficit. ⁊ in q̃dragesima aĩa infundit
vt sepi⁹. Corp⁹ ꝓo femie ĩ octoginta diebz
pficit ⁊ ĩ octogesima aĩa inspirat. vt sepius
Sic g̃ si masculũ peperat q̃draginta: si fe-
minã octogĩta diebz a die nativitatis par-
tus a tẽpli arcebat ingressu. Hodie tm̃ sta-
tim ingredi nõ ꝓhibet ne sibi pena ĩ culpaz
ꝓtrah. Verũtm̃ mulier dũ sentit sibi ĩminere
dolores part⁹ nõ intret eccl'iam vl' saltẽ ca
veat ne polluat illã. Sacerdos aũt mulie
rẽ vicinã ꝓtui sepe moneat q̃ ꝓficeat. ita q̃
cũ dolor part⁹ vrgebit eã sit pata accipe eu
charistiã. Nã ĩhonestũ ẽ q̃ tpe part⁹ p̃sbyt
diu cũ ea moret. Est aũt triplex rõ q̃re p̃ce
pit dñs die q̃dragesimo puer ĩ tẽplũ offer
ri. Primo ad notãdũ q̃ sicut die q̃dragesi
mo in materiale templũ ducit. sic in q̃dra-
gesimo die a ꝓceptiõe vt sepi⁹ aĩa infundit
in corp⁹ tanq̃ in suũ tẽplum. put ĩ hĩstoria
scholar. ór. ꝟ. phylici dicũt q̃ in q̃dragesi
mo sexto die corp⁹ pficit. Scõo vt aĩa q̃ in
die q̃dragesima corpi infusa ab ipo corpe
maculat: in die q̃dragesima tẽplũ ingredi
ens p hostias expiet. Tertio ad insinuãdũ
q̃ illi merent celeste templũ ingredi q̃ decẽ
p̃cepta decalogi cũ fide q̃ttuor euãgelista
rum obseruauerint. Transactis g̃ purifi-
catiõis diebz pariẽs ingrediebat templuz
offerẽs filiũ vl' filiã ⁊ munera p se. s. p pctõ
pullũ colũbe siue turturẽ. p filio ꝓo vl' filia
offerebat agnũ anniculũ ĩ holocaustũ. que
agnũ hĩ neq̃bat offerebat duos turtures
aut duos pullos colũbaz: alterz ĩ holocau
stũ. p partu. alterz ꝓo p se. s. p pctõ suo. Uñ
ĩ euãgel'ór. Ut offerret par turturz aut ⁊c.
ꝺm legẽ ꝓsuetudinẽ. i. sicut lex exigere vide
bat. Mulieres igit̃ in h̃ btãm ꝓginẽ imitã
tur cũ ĩ q̃busdã locis post partũ trãsactẽ q̃-
draginta diebz eccl'iam ingrediunt. signifi-
cãtes q̃ si ꝓginẽ ipam fuerit imitate: post
vitã p̃ntẽ ingredient cũ ea etnã. Celebrat g̃
h̃ festũ die q̃dragesima a nativitate dñi. qz
btã ꝓgo die q̃dragesima a nativitate chr̃i
ad tẽplũ veniẽs ipm ꝺm legem p̃ntauit.

Rursus h̃ festũ sequit̃ post festiuitates na
tal' dñi: circũcisiõis ⁊ ephie: rõne mysteri.
sicut etiã rõne mysterii voluit dñs in tẽplũ
p̃ntari Et h̃ dupl'r. Primũ mysteriũ ẽ. Na
scit̃ em̃ pmo de⁹ p fidẽ ĩ hoĩe: ⁊ seq̃t circũci
sio. qz qñ fides ẽ in hoĩe purificat hõ. Uñ
in Actibz. Fide purificãs corda eor. Qui
ꝓo habẽt bonã fidẽ relinquũt oĩa mala opa
⁊ tũc apparet de⁹. sz tũc faciẽda ẽ pnĩa vt in
nob mancat sicut in tẽplo suo. ⁊ tũc fit ibi
oblatio ⁊ offert ei par turturz. i. mundicia
mẽtis ⁊ corpis. qõ nõ põt fieri nisi in iugi
luctu. sicut turtur gemit. p cãtu. ⁊ duos pul
los colũbaz. i. geminã simplicitatẽ. Scõz
mysteriũ. qz ĩ tẽplũ venit ĩ hac die vt noteꝰ
aduent⁹ ei⁹ ad mentẽ cuiuslibz fidelis siue
in eccl'iam in quã sp parat⁹ est intrare. Uñ
ĩ introitu ór. Suscepim⁹ de⁹ misericordiam tu
am ĩ medio tẽpli tui. qz chr̃s ẽ lignũ vite
ĩ medio paradisi pat⁹ eq̃lit̃ oĩbz subuenire ⁊ bo
na sua largiri: ꝺm nomẽ tuũ de⁹. ita ⁊ laus
tua de⁹ ⁊c. q. d. Sicut creasti oẽs ⁊ recrea
sti: ita ⁊ laudãd⁹ es p totũ mõm. Hoc etiã
exp̃situ ẽ in. vj. pte sub octaua dñica p⁹ pẽ
tecost. Ut aũt veniat in mẽtem nr̃am hor-
tat eccl'ia filios suos vt occurrãt ei. Uñ ór
in p̃ncipio matutinal' officij. s. in inuitato-

rio. Ecce venit ad tẽplũ sctm̃ suum dñator dñs. gaude z letare sion occurrẽs deo tuo. scz p fidẽ z bona opa. Et ꝓpter hꝰ festũ istud ỽr ipapanti .i. obuiatio. qz si volum⁹ q; ille veniat in mentẽ nr̃am accipiam⁹ in mẽtem nr̃am ei⁹ silitudinẽ. Vñ ỽt in rñsorio ꝑmo. Adorna thalamũ tuũ sion. s. ꝓtutib⁹ purifica te z suscipe. s. ꝓtures z sic vẽiet ī te Epl'a ꝙ est. Ecce ego mitto angelũ meũ. q; est Malach. vl. c. Euãgeliũ. Postq̃ ipleti sunt dies. Luc. ij. Et postcõio. Relpõsum accepit symeon. Luc. ij. Et nota q; tpe Justiniani impatoris fuit magna mortalitas apud ꝯstãtinopolim. z iõ tũc ꝯstituta est solẽnitas purificatõis Marie ī reuerẽtiã ei⁹ ob causas ꝑmissas. Solet aũt q̃ri cum ad huc pullulẽt infinite hereses quõ sit vez. qõd in nono rñsorio ỽr. s. q; btã ꝙgo oẽs hereses intemit. Ad qõd dicim⁹ q; hꝰ fecit q̃ntũ ī se fuit. qz ipa ostẽdit eũ visibilez q̃ iuisibilis fuit. Primo em̃ nõ potat ĩueniri. qm̃ q̃dã ipm̃ q̃rebãt ī delicijs carnis: q̃dã ī diuitijs q̃dã in libris phoz. z nõ erat ibi. Vñ in cãticis. Quesiui z nõ inueni eũ. mõ ꝙ nõ ꝑt alĩ q̃s errare ī via nisi velit. Vñ manifeste hr̃ ī Esaia. Hec erit recta via vt etiã stult⁹ nõ erret p eã. Et q̃ erit illa via: Ecce dabo in sion salutẽ z ī hierl'm gl'iam meã. Dr̃ hodie capl'm Ecce ego mitto. Malach. iij. c. z illõ Et radicaui. Eccl'i. xxiij. z illõ. Quasi cedr⁹. qõd ẽ ibidẽ. Fit aũt hac die ꝓcessio general'. q̃ fcat ꝓcessionẽ illã quã btã ꝙgo z Joseph ad tẽplũ fecerũt. Qui ī ꝓcessione añ cancellos cantãt Rñsum accepit ꝛc. significãt ꝓphas natiuitatẽ dñi z miscõiam ꝓnũciãtes. Melodia relpõdentiũ est gaudiũ hãc dei miscõiam suscipientiũ. Tenẽtes igit̃ cãdelas in manib⁹ dicam⁹. Suscepim⁹ de⁹ miscõiam tuã ꝛc. Qõd ꝙ cantat ī ipa ꝓcessiõe z in euãgelio Accepit eũ symeon in vlnas suas: ostẽdit q; debem⁹ eũ nõ tm̃ corde sed etiã ī bracht⁹ portare. Vñ ī cantico. Põe me vt signaculũ sup̃ brachiũ tuũ z vt sigillũ suũ sup̃ cor tuũ. z ad Lor. Empti ẽ estis ꝓcio magno gl'ificate z portate deũ in corpe vr̃o. Debem⁹ g̃ q̃dẽ portare nõ tm̃ deitatẽ vel bũanitatẽ sed vtrũq; sicut fecit symeon qõd significat̃ p cãdelã quã ferim⁹ in ꝓcessiõe. Per cerã ei⁹ (q apes ope ꝙginali cũ melle ꝓducta) nulla em̃ libidine resoluunt) humanitas siue caro chr̃i ex ꝙgine sumpta intelligit̃. Per lumẽ deitas. qz de⁹ noster ignis ꝯsumẽs est. Deut. iiij. Per lichiniũ in cera aĩa candidissima vel deitas in carne latẽs: vel ſm alios mortalitas intelligit̃. Vel p lumẽ pat'. p cerã filius: p lichiniũ spũsctus. Rursus cãdela ī manu accẽsa est fides cum bona operatiõe Nam sicut candela sine lumĩe mortua ỽr. z lumẽ p se absq; candela nõ lucet sed mortuũ eẽ videt. sicz opatio sine fide: z fides sine opatiõe mortua esse ỽr. Lichini⁹ sub cera occultat⁹ recta intẽtio est. Vñ Brego. Sic fiat op⁹ ī publico vt tñ intẽtio maneat in occulto. Candele aũt bñdicuntur vt eas digne ferãt oẽs. Sũt em̃ multi habentes int⁹ tenebras: lz extra lucere videant. Digne ferẽtes sunt q̃ sicut extra lucẽt p lumen qõd ipi ferũt in manib⁹: ita lucẽt inter⁹ p veram fidem. z ī hoc est festiuitas z gaudiũ magnũ. Portant itaq; in ꝓcessiõe cerei ardẽtes ꝓpter ſer causas. Primo vt vnusq̃sq; se illuminet z opa sua lumĩe patefacta alĩs insinuet. Scõo vt ritũ gẽtiliũ in meli⁹ cõmutet religio chr̃iana. Romani nãq; de q̃nto ī q̃ntũ annũ ī kal'. februarij ad honorẽ Februe mr̃is martis. q̃ vt putabãt erat de⁹ belli. lustrabãt vrbẽ tota nocte cũ cereis z facib⁹ accẽsis vt fili⁹ ei⁹ eis victoriã de hostib⁹ ꝓcederet. cui⁹ mr̃em tã solẽnit̃ honorabãt. qõd festũ amburbale dicebat̃. Jpi etiã ī mẽse februario sacrificabãt februo. i. pluroni z ceteris dñis infernalib⁹ p aniab⁹ añcessor⁹ suor⁹ vt ꝓpitiarent̃ ipor⁹: eis solẽnes hostias offerẽtes z tota nocte eor⁹ laudib⁹ cũ cereis z facib⁹ accensis vigilantes Mulieres q̃z rhomanor⁹ his diebꝰ festuz luminũ exercebãt. qz em̃ pluto de⁹ infernal' ꝯcupiscẽs ꝓserpinã speciosissimã eã ī ꝓncipio hui⁹ mẽsis rapuit deãq; fecit. quã ceres ei⁹ mr̃ z parentes facib⁹ accẽsis p siluas de nocte in etna monte sicelie multo tpe q̃sierunt: put poetar⁹ fabule fingũt. Idcirco et ipe in ꝓncipio mẽsis februarij ī memoriã hui⁹ rei de nocte vrbẽ lustrabãt ambiendo ipam cũ facib⁹ ardẽtib⁹. Idolatre em̃ sicut legit̃ in li. Sap̃. obscura sacrificia faciebãt Hos igit̃ lustrãdi mores Sergi⁹ papa mutãs in meli⁹ statuit festũ purificatiõis ī honorẽ matris dñi eodẽ mẽse. z tũc ꝓcessiões fieri vt plebs vniuersa portans cereos ardentes in manib⁹ p ecclias ꝓcederet in memoriã celestis regni: qñ oẽs electi lucentib⁹ bonor⁹ actuũ lampadib⁹ obuiã spõso venientes: mox cũ eo ad nuptias supne ciuitatis intrabũt. Tertio vt p hꝰ prudẽtes vir

gines imitemur: q̄z btā ẏgo ē caput: vt accensa in nob lampade castitatis z bonorū operū cū eis in tēplū gl̄ie ad vez spōsuz ingredi mereamur. Quarto qz lumē qđ ē ad reuelationē gentiū sic dixit symeon hac die pro nobis est p̄parātū: hec ergo p̄cessio ſcat illā symeonis. Quinto ad notandū diuinitatē z hūanitatē chr̄i vt p̄missuz est. Sexto ad ostendendū ẏginis puritatē: ne q̄s audiens ei⁹ purificationē credere possit eā purificatiōe indiguisse. Portam⁹ ergo candelas accēsas q̄si ipo facto dicat eccl̄ia. Uirgo btā purificatōe nō indiges sed tota rutilas: tota splendes. Et p̄pter causas predictas cādelaria nūcupat. Hoc festum caret octauis: q̄m licet chr̄s legalit fuerit p̄sentatus in templo nullus tñ doctor nos coartat q̄ infantes die q̄dragesima natiuitatis eoz p̄sentent in tēplo. Uñ sic̄ p̄parātio puerorz ad tēplū ſm veterē rituz defecit: qz hodie fit in baptismo: ita z octaua ipapantis In octauis enī sicut p̄dictū ē recolimus qđ factū est: ita p octauā rem p q̄ factū est. De festis annūciatiōis, assumptiōis z natiuitatis in suis locis dicetur.

Decathedra scī Petri.

E cathedra san

cti petri eccl̄a solennizat q̄n vicz apō antiochiā cathedrali honore sublimat⁹ esse p̄hibet: quā sublimatiōez dicūt q̄dā factā esse a theophilo p̄ncipe antiocheno: cui⁹ filiū defunctū post ānos q̄tuordecim petr⁹ suscitauit: z ip̄m z pp̄lm ciuitatis p̄uertit: p̄pt qđ ibi eccl̄az ꝓstruxerit in cui⁹ medio excelsaz cathedrā collocauerūt: z petr⁹ vt ab oīb⁹ audiri z videri posset exaltauerūt: in q̄ sedit septez ānis. De h̄ igitur honore solēnizat eccl̄ia: qz tūc p̄lati ecclesie ceperūt loco p̄stare z honore sublimari. Tūc enī cōpletū ē illud p̄s. Exaltēt eū in eccl̄ia plebis ꝛc. Et nota q̄ exaltat⁹ est triplicit: z iō triplex festū ei celebrat. Prio exaltat⁹ ē in eccl̄ia mūlitantiū eidē p̄lidendo z eā in fide z moribꝫ laudabilit regēdo. Ad qđ ptinet hodierna festiuitas vt p̄missum est. Scđo in eccl̄ia malignātiū ip̄am. s. dissipando z ad fidē ꝓuertendo: ad qđ ptinet scđm festū qđ ōr vincula. Tūc enī eccl̄iam malignātiū dissipauit z plures ad fidē conuertit. Tertio i eccl̄ia triūphantiū in eā scz introeundo felicit. ad qđ ptinet tertiū festū qđ est passiōis ei⁹. Rursus fit ei festum triplex p̄pter alias q̄nq̄ rationes. Primo p̄pt p̄uilegiū: fuit enī p̄ alios p̄uilegiat⁹: z iō magis honorat⁹ in autoritate. Nam fuit p̄nceps apostoloz z claues regni celoruz accepit. Fuit etiā feruētioz in chr̄i amore: z efficacioz in virtute. Hā ad eius vmbrā sanabant in fīrmi. Scđo p̄pter officiū, ipse enī officiū p̄latiōis sup̄ vniuersaz eccl̄iam habuit: que in tres partes mundi. scz asiam, africam z europā diffusa est: z iō eccl̄ia ter in āno p eo solēnizat. Tertio p̄pter bñficiū qz ipe q̄ potestatē ligandi atq̄ soluendi habuit liberat nos a trib⁹ generibus peccatorū. s. cogitatōis locutiōis z opatiōis. Uel qz in deū: in p̄rimū: z in nos peccam⁹. Uel hoc beneficiū potest esse triplex bonuz: qđ ẏtute clauiū pctōr in eccl̄a ꝓsecūt. Primū ē absolutōis a reatu ostensio. Scđm ē pene purgatorij in tpalez ꝓmutatio. Tertiū pene tpalis ſm ptez relaxatio. Quarto p̄pter debitū: qz scz triplicit pauit et pascit nos. s. verbo, exēplo, z tpali subsidio. Quinto p̄pt exēplū: vt. s. null⁹ desperet etiāsi ttio chr̄m negauerit sic̄ ille. si tñ velit cū eo deū corde et ore z ope ꝓfiteri. Hec est p̄termittenduz q̄ hoc festū de incathedratiōe sancti Petri olim festū btī petri epulaz dicebat. Fuit ei mos gentiliū ſm magistruz Joannē beleth annis singulis in mēse febzuarij hac die vinū z epulas deo offerre sup̄ sepulcra parentum, moti forte p̄pt illud Tob. iij. panem tuū z vinū tuū sup̄ sepulturā iusti cōstitue, q̄s de nocte demones ꝓsumebāt, ipi tñ ab aiabus circa sepulcra oberrātib⁹ quas vmbras vocabāt vastari putabāt q̄i aīe a corpoꝛib⁹ egresse carnales req̄rant cibos: qđ btūs Aug⁹. reprobat in ſmone huius diei Hoc etiaz sancti patres extirpare volētes festū de in cathedratiōe scī petri tam ō illa que rome q̄z etiā de illa q̄ antiochie fuit facta statuerūt fieri illo die q̄ talia a gētilib⁹ fiebant. Uñ ab illis epulis hoc festū ꝓsueuit appellari festū btī petri epulaz. Hac tñ die nō ōr in q̄busdā eccl̄iis nisi vna collecta et de illa in cathedratiōe q̄ fuit antiochie facta. Dicit autē epla. Petr⁹ apl̄s seru⁹. q̄ ē j. Petri. j. Et euāgeliū Uenit iesus in ptes Matth. xvj. c. Tractus est. Tu es petrus Matth. xvj. Ad bozas ōr cap̄l̄m Petrus apl̄s. j. Petri. j. c. In festo btī Matthie apostoli dicit epistola. Exurgens petr⁹ in medio. Act. j^mo cap̄. Et euangeliū. Loquiteoz tibi pater. Matth. xj. cap̄.

De annũciatõe btẽ Marie ỹginis

Estum annuncia

a tionis btẽ Marie est: qm̃ angelus ei bonos rumores nunciauit et ipa saluatorẽ ꝯcepit. Tũc autẽ implete sũt ꝓphetie. Uñ eccla legit ⁊ cantat de pphetis: q̃re introit⁹ est. Rorate celi desup ⁊ nubes. i. ꝓdicatores. pluant. i. annũciẽt. iustũ. i. chm̃. q̃ antono masice ỹ iustus. aperiatur terra. i. beata virgo. Aperiat inquaz p ꝯsensum ⁊ germiet. i. ꝯcipiat. saluatorẽ. i. chm̃. De hoc dictũ ẽ sub ꝑma dñica ỹ aduẽtu. Epistola est. Egrediet virga. Esa. xj. cap̃. Alie tñ eccle dicũt. Locut⁹ est dñs ad achaz. que est eiusdem. vij. cap̃. Euãgeliuz est. Missus est gabriel. Luce. j. cap̃. Et qõ ibi dicitur: ⁊ hic mensis tẽ. sic exponitur. h mensis scz Martius. in quo btã virgo cõcepit: est sextus illi. id est. a cõceptiõe illi⁹. s. Helisabet. que vocat sterilis: quia illa concepit Johãnem baptistã. viij. kalenõ. octobris. Dicit etiã p horas capl'm. In dieb⁹ illis notũ faciet deus. Hiere. xxx. ca. Lõpetit aũt h festũ tpiueris. Nam tpe veris de⁹ fact⁹ est hõ: ⁊ oĩa facta sũt noua. Hoc autẽ festũ est de dño ⁊ de btã maria: q̃re eadẽ ꝓfatio ỹ in natali ⁊ in annũciatiõe dñi. De annunciatiõe dñi ꝯsueuit opponi q⁹ gl'ia in excelsis ⁊ ita missa est et te deũ laudam⁹ in ea cãtari nõ debeãt: de q̃ dictũ est in ꝑmio hui⁹ ptis. Si h festũ fuerit in dñica passionis vl' oliuaz ad scõam feriã trãsmutabit'. h ei generale ẽ in ꝓuilegiatis dñicis dieb⁹. Si aũt in triduo añ pasca occurrerit ĩ sabbato añ palmas fm q̃sdã anticipabit'. Qui dã ỹo illud trãsferũt ad octauã: sil'r si fuerit in die pasce nõ ꝯgrue poterit infra bebdomadã celebrari in q̃ hist⁹ia de aduẽtu ꝯpilata cãtat'. Uñ meli⁹ ẽ si ad scõaz feriã post octauas trãsferat' Jn hac die vt ỹ ꝓ diuersa tpm curricl'a ỹs multa opat⁹ ẽ. Que q̃dã sic egregijs ỹsibꝫ pstrinxit / Salue festa dies q̃ vulnera nr̃a coercens. Angel⁹ ẽ missus: ẽ passus ⁊ in cruce chr̃is. Est adã fact⁹ ⁊ eodez tpe lapsus. Ob meritũ decime cadit abel fris ab ense. Offert melchisedech. Isaac supponit' aris. Est decollat⁹ chr̃i baptista btus. Est petr⁹ erept⁹ iacob sub herode pempt⁹. Lorpa sctõz cũ chr̃o multa resurgũt. Latro p chm̃ tã dulce suscipit amen.

De sanctis philippo
et iacobo apostolis.

Iscale tempus

p sicut sepe dictũ ẽ octauã significat etatẽ vbi bonũ q̃ erit singulorũ ĩ dispari charitate erit oĩm: qz vnus q̃sq; de bonis alteri⁹ gaudebit vt de suo et bonũ oĩm erit singulorũ Ut g̃ tps pascale cõcordaret solẽnitatibꝫ q̃ infra illud eueniunt: ꝓserti cũ apl'i in eccla ꝑmittua nõ haberẽt pticl'ares solẽnitates: statutũ fuit vt ĩ kal' maij celebrarel' solẽnitas ad honorem oĩm apl'oz: vt dies maij nõ viderenl' diuiõe q̃s vna dignitas ⁊ apl'at⁹ in celesti gl'ia fecit eẽ sublimes: q̃ festũ greci celebrare dicũt in festo apl'oz petri ⁊ pauli Hac etiã die festũ est apl'oz philippi ⁊ iacobi: qz forte die ista passi sũt. Sane iacob⁹ iste dict⁹ est minor: ad differẽtiã iacobi ꝯpostelle siue zebedei q̃ dict⁹ ẽ maior nõ etate sz vocatiõe: sic ꝯtingit ĩ epis q̃ loco apl'oz sũt: qm̃ q̃ ꝑmo ꝯsecrat⁹ ẽ: alios q̃ntũlibz maiores antecedit. Prio ei a dño vocat⁹ ẽ: ⁊ ꝑmo ei adhesit: ⁊ sibi magis fuit familiaris. Jn secretis eñ illũ vocabat. s. q̃ trãsfigurat⁹ ẽ: ⁊ q̃ suscitauit mortuũ ĩ domo Dict⁹ ẽ etiã iste iacob alphei q̃ fuit fili⁹ alphei. Dict⁹ ẽ etiã frater dñi ꝟz carnẽ: qz ỹ fuisse ꝯsimil' ei facievl' qz erat fili⁹ alphei fratrꝭ ioseph viri btẽ Marie: ⁊ marie sororis ei⁹ Qui ei ita ex vtraq; ꝑte sanguinis ꝯiũgebãt: apũd iudeos frẽs vocabanl'. Jesus aũt putabal' fili⁹ ioseph. Uel ỹ frater dñi. i. ꝯsobrin⁹: qz fili⁹ sororis btẽ marie: quẽ morẽ tusci ꝟuãt Sz ⁊ ioseph ỹ ꝯgnat⁹ dñi: vl' qz pr̃ putatiu⁹: vl' qz ꝯgnat⁹ dñi ex ꝑte matrꝭ. s. btẽ Marie. Ad clarioẽ ãt ꝑmissoz euidẽtiã notãdũ q⁹ ioachim pat' btẽ mare accepit vxorẽ noie annam: q̃ babuit sororẽ noie ismeriã Hec ãt ismeria genuit helisabet ⁊ eliud. Helisabet genuit Johannẽ bap. De eliud natus est emineud. De emineud nat⁹ ẽ sctũs seruaciꝰ: cui⁹ corp⁹ ẽ in opido traiecti sup fluuiũ mosa: in ep̃atu leodien. Anna aũt tres viros ỹ habuisse: scz ioachim. cleophã frẽm ioseph: ⁊ salome De ꝑmo habuit filiam scz Mariã matrẽ dñi quã ỹdit ioseph nuptui q̃ chm̃ genuit. Generatio ipi⁹ Joseph et Marie posita est in vj. parte sub festo natalis dñi. Primo autẽ viro defuncto: de secũdo sil'r genuit aliã filiã noie mariã: quã alpheo postmodũ in ꝯiugẽ dedit. Hec autez maria genuit ex alpheo q̃ttuor filios: scz iacobũ minorẽ, ioseph iustũ q̃ ⁊ barsabas di⁹

ctus ē: Simonē ⁊ Judā. Et tertio ꝯo secūdo mortuo genuit aliā silr filiā noīe mariā ⁊ Zebedeo ī ꝯiugē tradidit, ex q̄ duos filios habuit, s. Jacobū maiorē ⁊ Joānem euāgelistaz. Porro Jacob iste merito sue ꝓfessiōis cognoīat⁹ ē iust⁹. Et vtero em̄ ōr sctūs fuisse. Jpe em̄ a Petro ⁊ Jacobo et Joāne aplīs ordinat⁹ ē ꝑm⁹ hierosolymitanoꝝ epūs. Jpe etiā vna cū Basilio epo cesarien̄ addidit nob ī scptis misse celebrati onē. Jpe q̄q tradit ꝑm⁹ celebrasse missam post pasca dn̄i ī hierlm. ⁊ Petr⁹ ꝑm⁹ in antiochia. Iste vinū vl sicerā nō bibit, nullā carnē comedit, nunq̄ tōsus, nunq̄ vnctus nunq̄ balneo vsus ē, ⁊ in tātū genib⁹ terre defixis orabat: vt genua ei⁹ camelor̄ excedere duriciā crederēt. Iste p̄cipitat⁹ ē a iudeis ō pinaculo tēpli cū nomē chr̄i p̄dicaz ⁊ cū partica fullonū intfect⁹ ē. Fullo ei est q̄ lineos pānos cādificat. Quidā ei dixerūt ꝓpt pcm̄ intfectiōis ei⁹ iudeos ōstructos fuisse p Titū ⁊ Uespasianū, ⁊ ita nō attribuūt destructionē illā morti chr̄i. In h̄ festo dicūt q̄dā eccl'ie introitū. Exclamauerūt. Neemie. ix. Epl'a. Stabūt iusti, q̄ ē Sapiē. v. Euāgeliū. Nō turbet cor vr̄m, qđ ē Joā. xiiij. Et postcōionē. Tāto tpe. Joā. xiiij. Dicit etiā ad horas capl'm Stabūt iusti. Sap̄. v. ⁊ illō. Nos īsensati, qđ ē ibidē ⁊ illō Nō esuriēt. Apoc. viij.

De Inuētōe sctē crucis

N sancta cruce

i dn̄i scōa spes habet. Sicut ei btā ꝯgo portauit dn̄m, ita ⁊ sācta crux suo mō. Et sic dat dn̄s aq̄s baptismalib⁹ sanctificare ⁊ alīs sacr̄is, ita p tactū dn̄ice carnis scificatū fuit illō lignū vt nos suo mō scificari possit: ⁊ qz ita crux saluat p talē effectū quē hz, iō de eo cātat. O crux splēdidor ⁊c. q̄ sola fuisti dign̄, s. dignate tibi data: portare talētū mōi ⁊c. Etqz finis crucis ē glia, iō ī fine pluriū antiphar̄ de cruce ōr al'a. Dicit aūt p horas capl'm: Mihi ār absit. Bal'. vl. c. Fit ār duplex festū ō cruce, vicz exaltatiōis: de q̄ suo loco dicet, ⁊ inuētōis, qz inēta fuit crux tpe Eusebij pape, a btā Helēa mr̄e Cōstātini media̅te Juda q̄ tūc iude⁹ erat. Uñ i canone ipius Eusebij ita legit. Crux dn̄i nr̄i Jesu chr̄i: q̄ nup nob gubernacula sctē romane eccl'ie tenētib⁹: ānto nonas maij inuēta est in p̄dicto kalēdaꝝ die inuētiōis festū vob solēniter celebrare mandam⁹. Est ār maior hoc festū q̄ exaltatiōis: put ibi dicet. Legit aūt de p̄dicto iuda q̄ ꝓuersus ad fidem factus est postmodū epūs hierosolymitan⁹: et mutato noīe vocat⁹ est quiriac⁹. De q̄ ōr diabol⁹ sic ꝓphetizasse. Judas chr̄m morti tradidit: sz iste iudas illū mortuū exaltauit et artes magicas al's meas detexit: sz iulianus familiaris ⁊ amic⁹ me⁹ cito rex erit, q̄ me de isto vindicabit. Qđ factū est. Nam iulian⁹ monach⁹ ab ordie apostatās acq̄siuit p nephas ꝓsulatū romanū: ⁊ deinde factus imperator ⁊ chr̄ianoꝝ p̄secutor: illū diuersis penis afflixit ⁊ interfici iussit. Legit q̄z q̄ q̄dā miles noīe quiriac⁹ hunc iulianū postea interfecit De isto iuliano legit q̄ ad huc apud Constantinopolim ō tumba sua fetor intolerabilis ꝓgredit. Si querat q̄re fit festū ō cruce in q̄ chr̄s fuit deponestat⁹ et flagellat⁹ ⁊ nō ō asina in q̄ valde fuit honorat⁹ nec etiā ō alīs q̄ ipe tetigit. Rñderi potest: q̄ laus ⁊ honor sup asinā impensus transitor⁹ ⁊ mūdan⁹ fuit: nec inde sal⁹ nr̄a ꝓdūt: de q̄ curandū nō est. Preterea p alia q̄ ipe tetigit non legunt miracula ⁊ sanitates fieri: nec p illa redempti sum⁹. Deponestatio ꝯo in cruce facta nr̄a redemptio fuit. Dicitur hodie introit⁹. Nos autem. Bal'. vlti. c. Et legit epl'a Cōfido de vobis ī dn̄o Bal'. v. c. p̄o eo q̄ ibi ōr. Mihi autez absit gloriari nisi in cruce dn̄i nostri iesu chr̄isti Alie eccl'ie dicūt. Hoc sentite. ad Phil'. ij. Euangeliū est Simile est regnū celorum thesauro abscōdito in agro ⁊c. qz crux dn̄i ad l̄r̄az inuēta est in agro, vel aliter in agro eccl'ie inuenit crux dn̄i q̄ ōr thesaurus: qz emptum est p eam nobis regnū celor̄: qui videt hunc thesaurū in ecclesia vadit, ⁊ vendit oīa q̄ habet. i. oēs trāsitorias ōlectationes: ⁊ emit agrū istū vt sit de eccl'ia. Alij dicunt. Erat hō ex phariseis. Joan. iij. cap̄. Et est notandum q̄ festum crucis fit semper cum festo martyrum: quia crux significat martyriuz, ⁊ ideo in festiuitatib⁹ sancte crucis leguntur in quibusdam eccles'iis, vj lectiones de martyribus ⁊ officia cōmiscētur. De signo crucis dictuz est in proemio quinte partis.

De Reuelatiōe sctī Michaelis.

Ecclesia facit festū

de angelis duplici ratiōe. Prima est: quia nobis ministrant: omnes em̄ sunt

ꝺmiſtratoꝝ ſpūs.i.in miſteriū miſſi ꝓpt̃ eos q̃ hereditatē capiūt ſalutis,ſicut habe tur i epla ad Heb. Scōa rō ē qꝛ pugnāt ꝓ nobis ꝫ angelos malos.nec ꝑmittūt nos tēari ſup̃ id qꝺ poſſum⁹.De hac pugna ꝺr i Apoc̄.Factū ē ꝑliū i celo,ꝫ bellū erit ma xime tpe antichꝛi.z i morte martyꝝ fuit et ēt ſp ē.Et eiect⁹ ē draco.i.diabol⁹ ꝺ celo.i. ꝺ celeſtibꝫ hoibꝫ z ꝺiect⁹ i corꝺa maloꝝ boiz Hui⁹ ār belli ꝓnceps ē btiſſim⁹ Michael z iō fit ei feſtū.lz ſit de vltima hierarchia ꝺ inferiori.ſ.ordine.Sunt em̄ nouē ordines angeloꝝ:ꝑut tactū eſt i quarta pte ſub ti.ꝺ ꝑfatiōe,q̃ q̃uis oēs mittant.qm̄ vt ꝑmiſſū eſt ſūt admiſtratoꝝ ſpūs.z i Eſa.vj.habeť q̃ miſſus eſt ad eū vn⁹ de ſeraphin:raro tm̄ mittunť.Hm̄ Daniel.miliamiliū miniſtra bāt ei.z decies cētenamilia aſſiſtebant ei. Eoꝝ ꝯo q̃ mittunť ꝓnceps ē Michael,q̃ fuit ꝓnceps eccl̄ie iudeoꝝ:vt habeť in Da niele.Hō ꝯo eſt ꝓnceps eccl̄ie chr̄ianoꝝ. In iudeis ei aliq̃n fuit eccl̄ia q̃ nūc ē i chr̄i anis,ꝫ aūt feſtū qꝺ ē cōmemoratio victo rie ſcti Michaelis inde originē ſūpſit,qꝛ cū barbari depopularenť Apuliā: chr̄iani triduano ieiunio i dicto ſcti Michaelis an t̄iliū implorauerūt.ꝓ cui⁹ viſibile patrociniū fuge terga dederūt.z chr̄iani victoriaz habuerūt.Uocať etiā feſtū reuelatōis,qꝛ in mōte gargano reuelat⁹ ē vt ſequiť.Sa ne Michael Gabriel z Raphael noīa ꝓſo nalia ſūt ãgeloꝝ.Alia ꝯo ſūt ordinū vt di ctū eſt in q̃rta pte ſub ti.de ꝑfatiōe.Sz cū ꝫ feſtū ſit cōe oīm angeloꝝ:q̃re ſpēaliť no minať feſtū ſcti Michaeľ z nō Gabrieľ vl̄ Raphaeľ:Rñdeo.Michael eſt q̃ miſſus in egyptū fecit illas famoſas plagas,q̃ di uiſit mare rubꝝ,q̃ dedurit ꝓpl̄m ꝓ deſertuz, z duxit i terrā ꝑmiſſiōis.Ipe eſt ꝑpoſit⁹ pa diſi z cuſtos.z eſt ſuſceptoꝛ aiaꝝ z ꝓnceps eccl̄ie.z iō eū magis venerari ꝺbem⁹.Se cūda rō eſt.qꝛ ipemet fūdauit eccl̄iam z cō ſecrauit altare.Hm̄ ꝺr Stetit angel⁹ iuxta arā tēpli ꝛc̄.ꝫ fuit i monte gargano,poſtea ꝯo reuelauit ꝫ hoibꝫ ꝓ ēpm regiōis illius Tertia rō ē.vt hoies venerātes ãgelos ꝑ ueniāt ad ꝯſortiū angeloꝝ.Et ea ꝺ cā i die bus dñicis z feſtiuis ſolēnitatibꝫ nouē pſal mi z.ix.lectiōes z.ix.rñſoꝛia cantank vt ꝑ cantū iſtoꝝ ad ꝯſortiū ꝓueniam⁹ nouē ordi nū ãgeloꝝ:q̃ꝝ ꝓriū ē ꝺo cātare.Lōgaudē do ꝑ angeľ ꝺr eccl̄ia in introitu.Bñdicite dñm oēs angeli ei⁹.Et qꝛ angeli laudāt: z nos ſil̄r deū laudare ꝺbem⁹.Uñ ſeq̃ť ꝯſ⁹. Bñdic aīa mea dñm.Epla ꝯo ꝺ Apoc̄.j. c.ſumiť.Sigficauit de⁹ q̃ oꝑtet fie.ci. ꝛc̄. Seq̃ť ibi.Joānes ſeptē eccl̄ys.ꝑ ſeptē ec cleſias vl̄ ꝑ ſeptē ſpūs q̃ntū ad itelligētiaz q̃ ad hāc diē ꝓtinet vniuerſitas ãgeloꝝ itel ligiť.ꝑ ſeptē ei⁹ dies currit vita pñs.Seq̃ť rñſoꝛiū Bñdicite.z ihūs Bñdic.rōne q̃ ſ. Alla ē.In ꝺſpectu ãgeloꝝ pſallā tibi Hoc aūt iō ꝺr eccl̄ia,qꝛ pati ſūt ãgeli deferre ꝺo oꝛones nr̄as.Semp em̄ nob aſtāt z aſpi ciūt nos z auſcultār,Uñ i cāticſ.Que ha bitas i hoꝛtſ amici.i.angeli auſcultant te. Berñ.Iſtos,ſ.bonos cōpaſſio.illos,ſ.ma los paſſio,ſ.inuidie cogit,vt i nos ſp aſpi ciāt.Seq̃ť euāgeľ.Acceſſerūt ꝛc̄.Matt. xviij.c.in q̃ ꝓcipiť vitari ſcādalū paruuloꝝ qꝛ ibi fit mētio de angeľ.Amen dico vob. qꝛ angeli eoꝝ i ceľ ſp videt faciē ꝑris mei q̃ eſt i ceľ.Q ꝯo pati ſint deferre oꝛones no ſtras i offertorio oſtēdiť.Stetit ãgel⁹ iux ta aram tēpli ꝛc̄.Apoc̄.viij.c.z data ſūt ei incēſa mlt̄a.i.oꝛones incēſe igne chari tatis.z aſcēdit fum⁹ aromatū.i.oꝛo i ꝺſpcu ꝺi ꝺ manu ãgeli.In poſtcōione ꝯo placuit eccl̄ie ſic̄ ꝑus bñdicere,vñ ꝺr i q̃buſdā ec cleſijs Bñdicite angeli dño ꝛc̄.Sane q ꝓ Michael legiť cū draco ꝑugſſe intelligiť allegorice,Michael.i.chr̄us,hiſtorice ꝯo qꝛ Michaeľ z alioꝝ angeloꝝ ei⁹ miſterio diabol⁹ deſcribiť i eccl̄ia ꝓpt̃ laicos eē de pulſus,In ꝫ feſto ꝺr caplum ſignificauit. Et illō.Btūs q̃ legit,Et illud,Joānes ſe ptē eccl̄ys,q̃ ſūt Apoc̄.j.c.

g ordines angelorꝝ

De ſctis Geruaſio z Protha ſio.

N feſto ſanctoꝝ

i rū Geruaſij z Prothaſij cātank et inſtitutiōe Gregoꝝij introit⁹ Loq̃ť dñs pacē in ꝓp̃lo ſuo,et eo q̃ tali die pariſ rom anū impatoꝛē z Agiſulphū re gē lōgobardoꝝ extitit ꝛſozmata,quē regē Leldonia ei⁹ vxoꝛ chr̄ianiſſima cui Greg. libꝝ dialogoꝝ ſcꝑſit ad fidē ꝓuertit.Offi cia nāq̃ ſctoꝝ parti ꝓueniūt iꝑis ſcis parti bis euētibꝫ q̃ i iꝑoꝝ euenere diebꝫ.

De ſctō Joāne baptiſta.

Via iternatos

q mulieꝝ nō ſurrexit maioꝛ Joan ne baptiſta.merito eccleſia cele-

brat festũ de illo ⁊ facit ei festũ dupler.ſ.na tiuitatis ⁊ decollatõis. Natiuitat̃ ꝑt̃ q̃t tuor. Primo ꝑt̃ hiſtoriã.qm̃ ỏt dñs ỏ.go p angelũ ſicut ī euãgelio hr̄.⁊ mlti ī natiui tate ei⁹ gaudebũt.qỏ etiã ꝑt̃ ſaracẽos di ctũ ẽ q̃ ℞ festũ celebrare dicunt. Scõo p pter allegoriã ⁊ myſteriũ.qr̄ p Joãnẽ figu rat⁹ ẽ ort⁹ gr̃e.quã nob attulit chr̄s. Jp̃m em̃ Joãnes ꝓceſſit ī annũciatiõe:ī natiui tate: ī ꝓdicatiõe ī paſſiõe:⁊ ī ad inferos de ſcẽſiõe. Tertio qr̄ ſicut btã ꝟgo ſctificata fuit in vtero mr̄is ita ⁊ ipe. Quarto qr̄ ipe ꝑm⁹ annũciauit gaudia eẽna.⁊ iõ ỏr luci fer ⁊ turtur. Uñ ī cãticis. Vox turturſ au dita ẽ in terra nr̄a. Et Job.xxxviij. Nũq̃d pduces lucifer ī tpe ſuo. Et ei⁹ natiuitas fuit p Gabrielẽ archãgelũ nunciata. Jõ ãt Joãnes dicr⁹ ẽ lucifer.qr̄ obtulit nouũ tẽ pus.⁊ ide ẽ q̃ ī q̃busdã eccl̃iis hr̄ miſſam ī mane:qr̄ natiuitas ei⁹ fuit q̃ſi auroza. Na tiuitas ꝟo chr̄i fuit q̃ſi ort⁹ ſolis. Ul̃ iõ ỏr miſſa ī ortu dei.qr̄ legit̃ ī euãgelio Luc̃.q̃ ipe fuit ſctificat⁹ ⁊ ſpũſctõ replet⁹ in vtero mr̄is.q̃re merito laudãd⁹ ẽ ei⁹ creator ī ex ordio dei q̃ illũ dign⁹ ẽ honorare ī vt̃o ma tr̄i. Habr̄ etiã aliã ꝑt̃iã miſſaz ſic̃ ⁊ alĩ ſcti q̃ ỏr circa tertiã. Uel ꝑma miſſa eſt de vi gilia euangeliſte.vl̃ alia ỏr:qr̄ ipe fuit mar tyr ⁊ ꝓcurſor. Uñ illa miſſa ẽ vni⁹ martyꝛ ris ⁊ ẽ introit⁹ Juſt⁹ vt palma florebit. De ipo nãz ꝑt̃ phetiz auerũt Eſa.⁊ Hiere. Hie remias ipo vite actu:qr̄ fuit ei ſilis. Eſaias vt ī epl̃a hr̄ hodierna. Audite inſule ⁊ attẽ dite pl̃i ỏlõge. Eſa.xlix.c. Jbi etiã ſequit vñ ſumit̃ introit⁹.ſ. De vẽtre ⁊c. Seq̃t etiã ibi. Poſuit os meũ vt gladiũ acutũ. Gladi us acut⁹ ẽ ligua ꝓdicatorꝭ:qm̃ abſcidit ſu pflua. Sequit̃. Poſuit me q̃ſi ſagittaz ele ctã. Sagitta electa eſt ꝓdicator q̃ facit qỏ docet. Sagitta acuta fuit Joannes cũ di xit. Genimina viperar̃ q̃s docebit vos fu gere ab ira vẽtura: Rñſorium ẽ. Prĩ q̃s te formarẽ ⁊c. Hiere.j.c.⁊ ẽ de natiuitate ei⁹ Alĩa ẽ. Tu puer. Luc̃.j. Et illỏ. Jnt̃ natos mulier̃ ⁊c. Mat.xj.c. Euãgeliũ ẽ. Heliſa bet ipletũ ẽ. Luc̃.j. Dicit̃ ãt hac die capĩm Audite inſule. Eſa.xlix.ca. Et illỏ. Prĩ q̃s te formarẽ. Hiere.j.k. Et illỏ. Reges vide bũt. Eſa.xlix.c. Pozro ī vigilia btĩ Joan. bap. ieiunã⁹ q̃ſi cõpatiẽtes ei q̃ ī dekto ieiu nauit ⁊ aſperã vitã duxit Et vigilia ipa ple nũ habet officiũ. Quia poſt Joãnis decol lationẽ chr̄s crucifix⁹ fuit ⁊ agnum come dit. Fuit enĩ ioannes q̃ lapis angularis.i. vetus ⁊ nouũ teſtamẽtũ ꝟiũgens. Uñ tũc magis ſolennizam⁹ ꝑt̃ myſteriũ q̃z ꝑt̃ ꝓſo nã ipam:⁊ qm̃ ipe fuit medi⁹ inter vtrũq̃z te ſta.qr̄ fuit finis veteris ⁊ initiũ noui teſta. Nam ⁊ ler ⁊ ꝓphete vſq̃z ad ioãnem vic̃z in cluſiue. Hinc eſt q̃ hui⁹ diei officiũ ptim de veteri:⁊ ptim ẽ de nouo teſta. Jn hac au tem die ioãnes euãgeliſta obijt:ſed eius fe ſtum translatũ eſt pr̄ ſub eius feſto dicẽt. Feſtũ aũt decollatiõis non ita ſolẽnizat ec cleſia ſicut iſtud ꝑt̃ ibi dicẽt: Fuit ergo vt ꝓmiſſum eſt in vtero ſanctificat⁹ ſic̃ et Hie remias. Uñ ⁊ de biere.legit̃ hac die. Qỏ p bat̃ q̃ illud qỏ ỏr in euãgelio. Et repleta cit ſpũſancto beliſabet: et exultauit in gaudio infans in vtero meo. Sz q̃ genere ſanctifi catõis nõ legim⁹. Dicũt tñ q̃dã q̃ ab omni pctõ mundat⁹ eſt. Sz in gloſa ſup illo loco Tu vis a me baptizari ego a te debeo bapti zari.i.ab originali peccato mundari. dicit̃ q̃ in pſona generalis hois loquebat̃. Fuit tamen in peccato originali cõceptus ſimili ter ⁊ beata virgo:de q̃ ⁊ quare ei⁹ natiuitas celebr̄etur ſub purificatiõe dictũ eſt. Pau lus hiſtoriographus romane eccl̃ie diaco nus caſſinenſis monach⁹ quadã die cũ vel let paſcalem cereuz ꝓſecrare rauce facte ſũt fauces ei⁹ cum ꝓus vocales eſſent: vt ergo vox ſibi reſtitueret cõpoſuit in honorez btĩ ioãnis hymnũ. Ut q̃ant laxis:in cui⁹ ꝓnci pio petit voc̃ reſtitutionẽ quã obtinuit.ſi cut ⁊ merito ſctĩ ioãnis reſtaurata ẽ vox za charie. Jn ℞ feſto nõ cãtatur freq̃nt alĩa ſi cut fit in feſtiuitatib⁹ petri ⁊ pauli ⁊ alior̃ ī q̃z vltimis nocturnis pſonat. Rõ ẽ: qr̄ ipſe figurat legẽ:⁊ qr̄ natale hui⁹ fuit añ chr̄i re ſurrectionẽ ⁊ añ gaudiũ. Quidã tñ faciũt officiũ ſine alĩa ī initio noct̃ ꝑt̃ figuraz legis ⁊ poſtea iterãt officiũ cũ alĩa ī medio noctis terminãtes illud in ꝓncipio lucis in memoriã antiq̃ obſeruatiõis de q̃ ⁊ q̃re i ℞ feſto nocturni cãtank in initio noct̃.dictuz eſt ī.v.pte ſub ti.de nocturnis. Nota q̃ an tiquitus ſolebat vna q̃drageſima celebrari ante hoc feſtuz ⁊ alia ante natale dñi. Sed poſtea ꝑt̃ fragilitatẽ hoim redactũ fuit ad tres ſeptimanas ante natale ⁊ tres ante hoc feſtũ. Uñ ꝓhibitũ eſt in decretis ne in illis tribꝰ ſeptimanis nuptie fiant. Sz ⁊ ho die hoc abolitũ eſt ꝑt̃ dictũ eſt in ꝓma pte ſub ti.de ſacramẽtis. Fiunt aũt tria ſpecia lia in hoc feſto. In vigilia nãz in q̃busdaz-

partibus ex antiqua obseruatiõe colligunt homines ⁊ pueri ossa ⁊ quedã alia ĩmunda et insimul cremãt vt exinde fumꝰ in aerẽ ꝓducat. Ferunt etiã brandas siue faces: et cũ illꝰ circũeũt arua Tertiũ est qꝛ rotam volũt Qui immũda cremãt ⁊ fumũ ĩ altũ ꝓduci faciunt: hñt hoc a gentilibꝰ. Antiquitus enĩ dracones hoc tpe ad libidinẽ ꝓpter calorẽ excitati volando ꝑ aerem freq̃nt in puteos ⁊ fõtes spermatizabãt ex q̃ inficiebãt aq̃: ⁊ tũc erat annꝰ letalis ex aeris ⁊ aq̃rũ corruptiõe: qꝛ q̃cũq; inde bibebãt moriebãt aut grauẽ morbũ patiebãt. Qõ attẽdẽtes phi iusserũt ignẽ freq̃nt ⁊ passim circa puteos ⁊ fõtes fieri: ⁊ ĩmũda ⁊ q̃cũq; ĩiundũ redderẽt fumũ ibi cremari. Hãq; ꝑ talẽ fumũ sciebãt posse fugari dracones. Et qꝛ talia hoc tpe marie flebãt. iõ hoc adhuc ab aliq̃bꝰ obfuak. Sũt enĩ dracones anialia. Vñ in ps. Laudate dñm de tra dracões: nõ tracones. i. meatꝰ tre: put q̃dã dixerũt. Que q̃dẽ aialia ĩ aere volãt. ĩ aq̃s natãt ꝑ tras ãbulãt. nil imũdũ sustinẽt: ⁊ fugiũt ꝓpt fumũ olifer. sic elephãtes propt grinnituꝫ suũ. Est etiã alia rõ q̃re ossa aialiũ ꝓburũt. vicz ĩ mẽoriã q ossa. Jo. bap. a gẽtilibꝰ ĩ ciuitate sebaste ꝓbusta fuerũt: vel ꝓt ꝟ referri ad nouũ test. Abũciũt eĩ pueri vetꝰ ⁊ cõburũt: ad fcãdũ q aduenĩẽte noua lege vetus test. ꝺz cessare dictũ est eĩ. Uetustissima veterũ nõ comedetis: ⁊ nouis supueniẽtibꝰ vetera ꝓiciet: ferũt q̃z brãde seu faces ardentes ⁊ fũt ignes: q̃ fcant sctm Joãnẽ q̃ fuit lumẽ ⁊ lucerna ardẽs ꝓcedẽs ⁊ ꝓcurso⁊ vere lucis q̃ illumiat oẽm hoĩem veniẽtem in hũc mũdũ. Vñ ꝺz Jo. v. Ille erat lucerna ardẽs ⁊ lucẽs añ dñm: q̃ viã dño ꝓparauit in ermo Rota in q̃busdaz locis voluit ad fcandũ q sic sol ad altioza sui circuli pueniꝫ: nec altꝰ ꝓt progredi: sz tũc sol descẽdit in circulo: sic ⁊ fama ioãnis q̃ putabatur chꝛis descẽdit: fm q ipe testimoniũ ꝓbibet dicẽs. He oportet minui illũ ãt crescere Qõ dicũt q̃dã dictũ eẽ eo q tũc dies icipiũt minuiꝫ ĩ natiuitate chꝛi crescere Szqꝛ añ festũ scti ioãnis ꝺcrescũt: ⁊ añ natale dñi crescũt intelligẽdũ est ꝺ natiuitate in matre q̃n. s. ꝓceptus est vterq; qm̃ ioãnes ꝓceptus fuit decrescẽtibꝰ dieb⁹ vt in septembꝛ: ⁊ chꝛis ĩ crescẽtibꝰ: vt in aplꝰ. Uel de morte vtriusq;. Hã corpꝰ chꝛi exaltatũ est in cruce: corpus Joãnis capite minoꝛatum.

De sanctis Petro ⁊ Paulo

E petro et paulo

ꝺ q̃stio ẽ. Utꝛ eadem die passi sint. Hã henricꝰ solitariꝰ velle videt q eadẽ die anno reuoluto paulus passus sit. Sed Pelagiꝰ ⁊ Nicolaꝰ pape ⁊ Ambrosiꝰ et alij scti pres volũt q eadem die ⁊ eadem etiã hora sub Nerone impatoꝛe. vicz anno xliij. imperij eiꝰ alioq̃n false essent historie de illis scripte: sed tamen in diuersis locis licet in vbe: ⁊ diuersas penas passi sunt qꝛ Petrꝰ in vbe crucifixꝰ est. Paulus ꝓ qꝛ sicut legit in actibꝰ apostolorꝫ ciuis romanus erat: q̃uis natione tarsensis esset: extra muros vrbis decollatus: q̃ pena honestioꝛ videbat: ⁊ de ipso lac ꝓ sanguine legit profluxisse. Uerũ procedente tempoꝛe cũ Cõstantinꝰ impatoꝛ in honoꝛẽ vtriusq; ecclias ꝓstruxisset ⁊ romanꝰ pontifex velet eoꝝ corpa separe ⁊ dubitaret q̃ cuiꝰ ossa foꝛẽt diuinitꝰ rñsuꝫ est: maioꝛa ossa sunt ꝑdicatoꝛis: minoꝛa piscatoꝛis: ⁊ sic ab inuicẽ separata sunt in propꝛijs ecclijs collocata. Postmodũ ꝓ siluester papa volẽs ecclas ipas ꝓsecrare tã qua q̃ magna ossa eq̃ lance cũ sũma reuerẽtia põderauit ⁊ vnaꝫ medietatẽ in vna ecclia ⁊ aliaꝫ in alia collocauit. Vñ quidã faciũt festũ ꝺ hac diuisiõe ossium in nonis: vel. viij. idus iulij: qꝛ die tali facta fuit. Alij illud faciũt. xv. vl. xvj. die eiusdẽ mẽsis. Alij ꝓ dicũt q festũ diuisionis petri ⁊ pauli q̃ celebrat die illa fit propter illã diuisionẽ q̃ facta ẽ in hierlm pꝰ. xij. annos. q̃ separati sũt ad ꝑdicandũ gẽtibꝰ in q̃ festa cãtãt illã magnã seq̃ntiã. Celi enarrant gl̃az dei: ⁊ euãgeliũ ascẽsiõis Recũbentibꝰ ⁊c. incipiẽtes in fine ibi. Dñs q̃dẽ iesus postq̃ ⁊c. Licet aũt eoꝝ festa eadẽ die celebranda cõcurrãt: btus tñ gregoriꝰ instituit vt tãtũ officiũ bti petri ipo die celebraret. Tũ qꝛ tali die ecclia bti petri fuit dedicata. Tũ qꝛ ipe prioꝛ fuit cõuersione. Tũ qꝛ fuit maioꝛ dignitate: q̃m̃ romane ecclie tenuerat ꝓmatũ. Et ꝺz in missa introitꝰ. Nũc scio Act. xij. ⁊ collecta cõis vtriq;: de q̃ hodierna diẽ: q̃re nõ fit alia cõmemoꝛatio de btõ paulo. Epla. Misit herodes: q̃ est ibidem Alla. Tu es petrꝰ Matth. xvj. Euãgeliũ Uenit ihs in ptes: qõ ẽ ibidẽ vbi ꝺz. Quẽ dicũt hoies esse filiũ hois. Sz fm Hiero. in hebreo ꝺz filiũ ade. Per horas ꝓ ꝺz capitulũ Misit herodes rex manꝰ Act. xij. c. et illud Angelꝰ dñi: ⁊ illud Et petrꝰ ad se re

uersus q̄ sūt ibidē Seq̄nti ꝓo die fit festū ꝓ
btō paulo. Et ōr i missa introit⁹. Scio cui
ñ. ad timo. ñ. c. ꝛ collecta De⁹ q̄ multitudi-
nē. Graduale. Qui operat⁹ est petro. Hal'.
ñ. Uersus ē Hra ōi. j. Eoꝝ. xv. Epla Ao
tūvob facio Hal'. j. c. All'a. Tu es vas Act
ix. c. Euāg⁹. Dixit simō petr⁹ Matth. xix. c.
In alijs eccl'ijs ōr Hoc ē ꝑceptū. Jo. xv. c.
Hēc in amē dico vob. Matth. xix. c. Itē in
nocturnali officio btī pauli q̄dā ꝓsiculi ꝑmis-
tūt antiphis laudū: vt dictū est in vj. ꝑte sō
dñica de trinitate: ꝛ ōr cap'm Bonū certa
mē. ñ. ad timo. iiij. c. In octauis ꝓo apl'oꝝ
ōr illō Cōfitebor tibi dñe rex. eccl'. vl. Uex
in vigilia ōr itroit⁹ Dic dñs. Jo. vlt. ca. et
epla Petr⁹ ꝛ ioānes. Act. iij. c. Euāg⁹. Di-
xit ihs simon petro. Jo. vlt. c. Habet āt h
festū tria. s. ieiuniū. solēnitatē. ꝛ octauā. Je
iuniū qr si velim⁹ ꝛegnare optet nos ꝛ cō
pati: In die festi ō eoꝝ glificatōe gaudem⁹
In octaua de eoꝝ futura btitudie i coꝛpe
et aīa iam certi letamur: ꝛ etne glificatiōis
meritū expectam⁹. De hac octaua dictū est
in fine pemū hui⁹ ꝑg⁹. Et nota q̄ Leo papa
scōs oz̄ās ꝑ neapolitanis ciuib⁹ i mari cū
saracenis pugnātib⁹ fecit illā collectā. De⁹
cui⁹ dextra beatū petrū ꝛc. Perfectis ꝓo ꝑ
eum muris ciuitatis leoniane imponēs se-
ras poꝛt⁹ oz̄ās fecit illā collectā. De⁹ q̄ btō
petro collatis clauibus ꝛc.

De maria magdalena.

ℍ festo magdale

ine ōr epla Mulierē fortē q̄s inue-
niet: q̄ ē in parabolis vlt. c. ꝛ euangel'. Ro-
gabat iesum ꝛc. Luce. vij. c.

De septem fratrib⁹.

Jrca festū septez

fratrū notandū est tres fuisse ma-
tres: q̄ꝝ q̄libet septē frēs habuit filios et
post passiōes eoꝝ passe sūt. vicz mat' macha
beoꝝ. cui⁹ nomē ignoraf: ꝛ felicitas mater
istoꝝ septem fratrū: ꝛ simphoziana sapiens
mulier que sancta fuit.

De festo sancti Jacobi apl'i

Ꝭacobus maioꝛ

filj zebedei frat' ioānis euāge
liste miss⁹ ē ad ꝓdicādū hispa-
nis: ꝫ cuꝫ nō posset nisi vnū ꝓncipē ibi cō-
uertere redijt hierosolymis: ꝫ tādē ab hero
de decollat⁹ ꝛ in hispaniā repoꝛtat⁹ q̄s viu⁹
ꝓuertere neq̄uit moꝛtu⁹ diuino miraculo
ꝓuertit. Fit āt ei⁹ festū. viij. kal'. Aug. ꝑ eo
q̄ tali die fuit apō Compostellā translat⁹:
nō q̄ tūc obierit: qr occisus ē ab herode in
diebꝫ azymoꝝ vicz. viij. kal'. Aplis i annū-
ciatiōe dñi. s. circa pasca: vt legit in epla b⁹
diei. Misit herodes ꝛc. ꝛ ita tūc ꝑt dies
ipos festuz nō habuit. In kal'. ꝓo ianuarij
fuit sepult⁹ qr ab augusto vsq̄ tūc sepulcri
ei⁹ fabrica fuit ꝓtelata. Al' ido fit. viij. kal'.
augusti ℞ festū: qm̄ hac die dicata ē sibi ec-
clesia in cōpostella Quare dict⁹ sit maioꝛ
dictū ē sub festo apl'oꝝ philippi ꝛ iacobi. ℞
āt festū nō hz vigiliā vel ieiuniū. put dictū ē
i. vj. ꝑte sub q̄rta feria ꝛtie hebdomade ad
uēt⁹ Hac die dicūt q̄dā eccl'ie epl'az Jā nō
estis Eph. ñ. Alie. Bñdict⁹ de⁹ ꝛ pr̄ Eph.
j. Et euāg⁹. Accessit ad ihm. Matth. xx. c.

De septem dormientib⁹

Hinc de festo se

ptē dormiētū dicēdū est. ſex eoꝝ
potētes fuer̄t in epheso tpe q̄ de
cius cesar ꝑsecut⁹ est eccl'iaz ōi: q̄ ꝯcito au
dierūt ꝑsecutiōez fugerūt in montē ꝛ latue-
rūt in spelunca q̄dā: ꝛ secū magnā pecuniā
portauerūt: ꝫ parū cibi: q̄ꝝ noia sūt Ma-
ximian⁹. Marc⁹. Martinian⁹. Dionys⁹
Joānes. Serapion ꝛ Cōstantinus. Hi cuz
eēnt in spelūca ꝑma die comederunt q̄dq̄
habuerūt comestioni aptū: ꝛ dixerūt seruiē
ti suo. Eras emas nob cibos: q̄ parū boꝛ
die comedim⁹: ꝛ postea dormierūt. Tandē
decius q̄sinit eos: nā audiuit eos esse chr̄i
anos: ꝫ dictū ē sibi eos aufugisse in alias
regiōes vel in mōte latuisse: qō audiēs fec̄
ostia spelunce lapidib⁹ obstrui. Post mul-
tū ꝓo tpis vicz circit' tricētos ānos: q̄dā vo
luit stabulū ꝛ spelūcā facere: ꝛ fecit magnū
ignē in q̄ soluti sūt lapides q̄ erāt i ostio spe
lunce: ꝛ statim in spelunca refulsit splendoꝛ
ignis: ꝛ euigilati sūt septē dormiētes: ꝛ sex
q̄ potētes erāt dixer̄t septimo q̄ erat ꝑ⁹
eoꝝ Dies est vade nobis emere cibos. Pu
tabāt enī se ꝑ vnā noctē tantū dormiuisse.
Juit ergo ille ad ciuitatē ꝛ venit ad macel
la: mirat⁹ vltra modū: qr cruces videbat ꝑ
vicos ꝛ in triuijs et in q̄druuijs. Lūcz car-
nes emēs obtulisset monetā quā habebat
nō cognouerūt eā carnifices ꝛ dixerūt Unī
habes istos numos. Qui ait. Et meo ꝓ
labore. Et illi. Uñ es tu. Qui ait. de patria
ista. Tūc illi. Qui sunt gentes tui. Ille ait.

Jste ⁊ iste. Et nõ cognouerũt carnifices ali ⁊ quis eor ⁊ quis ipe noiabat. A lõgo ei tpe eor noia cũ illis erãt sepulta. Jte illi dixerũt: sub quo impatore fuit illa moneta. ait ille. Sub decio. Tũc illi ãmirati tũ ꝓpt monetã. tũ ꝓpt ea q referebat. estimãtes eũ ĩsanũ ee. ligauerũt eũ ⁊ duxerũt eũ añ pontificem ciuitat. Qui diligẽter inq̃rẽti. ⁊ quis ille eẽt: et vñ ⁊ vbi hãc iueniss̃et monetã: ⁊ ꝺ alijs que ipe retulerat carnificib: oĩa ꝓut ꝓtigerant reuelauit Tũc eps veniẽs cũ vniuerso populo ciuitat ad spelũcã. iuenit eos sex q ibi remãserãt itez dormiẽtes: ⁊ euigilatos secũ in ciuitatẽ adduxit: ⁊ singla scisciat ab eis inuẽtũ est eos in spelũca fuisse ꝑ ãnos ferez trecẽtos Preterea inuẽti sũt plũbee tabule in ipa spelũca: q illi imposuerãt ibi q̃ mandato decij obturauerũt os spelũce. Jmpatores erãt tũc honori ⁊ archadi: q cũ pri dubitarẽt de resurrectiõe ħ viso firmi credideruñ. Fuerũt aũt cũ epõ ꝓdicti septẽ iuuenes ꝑ alĩ dies: ⁊ postea mortui sũt libera morte. Uñ dicti sũt martyres: q tãdiu in spelunca remanserunt.

Ad vincula sancti Petri

Estũ beati petri

f qõ ad vincula ꝺr q̃druplici de causa institutũ fuit. Primo ꝑm Bedã q: theodosia vxor theodosij. ij. impatoris hierosolymã pficiscẽs. vidit in alexãdria festũ celebrari in kal. Augusti ad honorẽ cesar Augusti de triũpho babito de cleopatra regia egypti ⁊ marco antonio viro ei vñ vehemẽter doluit: q dãnato ⁊ gẽtili tanto honor exhiberet. Ueniẽs aũt hierosolymã catenas q̃b Petr sub herode fuit alligat acq̃siuit: ⁊ romam rediens eas apli co pũtauit: q alias catenas q̃b sub Neroñe fuerat alligat: apportari ꝓcepit q̃ se tangẽtes vsq̃ adeo sunt miraculose ꝓiuncte: ac si sp fuissent eedez. Uñ papa ⁊ regina mox die ipam vbiq̃ celebrem fore statuerũt: vt sic solẽnitas plcatoris offuscaret solẽnitatẽ impatoz: ⁊ catena petri extingueret tor quẽ augusti. Scõa cã institutõis b festi est ꝓpt memoriã liberatõis bri petri ꝑ angelũ facte a carcere siue a vinclis ꝓut in epla legit hodierna: ⁊ ꝑm ħ videt q deberet vocari ħ festũ a vincul. Tertia cã ẽ q: cũ q̃rinus tribun filiã bñet gutturosam: illa ad mãdatũ sctĩ alexãdri pape q̃ sext fuit a btõ petro: q̃siuit boĩas siue vincula: q̃b btus pet fuit inuinculat rome sub nerone: q̃b inuẽtis ⁊ osculatis liberata ẽ: ⁊ q̃rin cũ sua familia baptizat ẽ. Tũc dict alexãder papa ħ festũ in kal. aug. celebrandũ instituit ⁊ in honorẽ bti petri eccl̃az i vrbe fabricauit vbi vincla ipa reposuit: ⁊ advincla noiauit: in q̃ festiuitate ppls illic cõueniẽs ipa vincula bodie osculat. Quarta cã põt eẽ q: dñs petrũ a vincul miraculose absoluit: et eidẽ ligãdi atq̃ soluẽdi ptãtez dedit. Nos aũt vinculis pctõr ligati tenemur ⁊ absolui indigemus. tõ igit in solẽnitate ipa q̃ ꝺr ad vincula ipm honorem: vt sic ipe a vinculis absolui ꝓmeruit: ⁊ absoluẽdi ptãtẽ accepit a dño: sic ⁊ ipe nos a pctõr nerib absolui obtineat. Hac die ꝺr epla. Misit herodes Act. xij. c. Euãge. Uenit ieſus ĩ partes. Matth. xvj.

De festo machabeor.

Machabei isti sunt

m illi de q̃b fuit iudas machabe. ꝺ q̃b hẽt. ij. Mach. Et cũ eccl̃ia occidẽtal nulli alteri sctĩ veter testa. festũ celebret: ꝓut dictũ ẽ in pemio bꝰ ptis. istor tñ et inocẽtũ festũ recolit. Jstor q̃dem ꝓpt q̃t tuor. Prio qr passi sũt ꝓpt legis obseruationẽ: qr vicz carnes porcinas ꝺ legẽ comedere noluerũt. Scõo ꝓpt martyriũ prerogatiuã: ꝓut legit in hist̃oria scholastica Qr ei in audita supplicia sup sctos veteris test. ptulerũt. tõ i ħ ꝓuilegiati sũt vt eor passio celebret. Tertio qr ipi fuerũt ſ: ptez frẽs et numer septenari ẽ numer vniuersitat vñ in eis ꝟcanl oẽs martyres veteris test. celebritate digni: ⁊ oĩb illis in istis reuerẽtia exhibeł. Quarto qr ipi oñdunt in exemplũ martyrib nouj testamẽti: vt sicut illi ꝑ legis mosaice obseruatõe passi sunt: ita nos maxime si necesse fuerit pati simꝰ pati ꝑ euãgelica Et ꝑm ħ magis celebrat hoc festũ ꝓpt ꝟcatũ q̃ ꝓpt ꝟcans: q̃daz ꝙ dixerũt q ist machabei sũt illi septẽ frẽs q̃ fuerunt filij felicitatis.

De inuẽtiõe sctĩ Stephani.

Eati stephãi pro

b tomartyris inuẽtio fctã fuit die illa q̃ celebrat ei passio. Et passꝰ est in die illa q̃ ei inuẽtio celebrat. ſ. in augusto. Sz festa ꝑ eccl̃iaz q̃ttuor de causis translata sũt. Primo qr cũ btus stephanus fuit ꝓtomartyr ⁊ martyriũ sctõr sit eor na-

tale i ceł merito ſtatĩ poſt natale dñi natale ꝓtomartyrꝭ Stephani celebrat Scõ ꝓpł dignitatẽ, dignꝰ nãqꝫ ẽ feſtũ q̃d ẽ de morte q̃ aliõ. ꝛ iõ cõperent tãqꝫ dignꝰ ſtatĩ pꝰ natitatẽ collocatũ eſt. Tertio qꝛ officiũ paſſiõis eiꝰ ꝓcordat officiis natał dñi. Uñ ẽ illõ. Heri natꝰ ẽ chꝛs i terꝛ vt hodie ſtephanꝰ naſceret in ceł. Quarto qꝛ eiꝰ inuẽtiõe maxia mł̃titudo hoim venit q̃ videntes miracula pluria q̃ fecit deꝰ i illiꝰ inuẽtione maiori cultu diẽ illũ celebrauerũt annuatim q̃ ẽt diẽ mortꝭ illiꝰ. Statuerũt g̃ ſctĩ patres vt feſtũ paſſiõis eius trãſferret ad hãc diẽ inuẽtiõis. ꝛ feſtũ inuẽtiõis ad feſtũ paſſionis. qꝛ feſtũ paſſiõis maiori cultu dignuz ẽ: vt ꝓpł hũc diẽ ą natale dñi ſeq̃t feruẽtiori cultu celebret q̃ diẽ eiuſdẽ feſti i auguſto. Alia etiã rõ reddet ſub ipo feſto.

De tranſfiguratiõe dñi.

Equitur de feſto

ſ trãſfiguratõis dñi. qõ ẽ in die bti ſixti pape. ñ qꝛ tali die trãſfiguratio facta ſit. ſꝫ qꝛ tũc ab aplis ą ſecũ fuerũt i mõte fuit manifeſtata ꝛ publicata ꝛ ꝑdicata. Precepat em̃ ne alicui dicerẽt donec a mortuis reſurreriſſet. illi ãt vlq̃ ad hãc diẽ ſp̃ tacuerũt. Trãſfiguratõez ei ꝓſtat factã fuiſſe circa ꝓncipiũ verꝭ. eo. ſ. die q̃ ꝛ euãgeliũ ꝛ trãſfiguratiõe. ſ. ſcda hebdomada q̃dragelime. Et notãdũ q̃ in q̃buſdã locis hac die ꝓficiť ſãguis chꝛi ꝛ nouo vino ſi inueniri poſſit. aut ſaltẽ aliq̃ntulũ ꝛ matura vua i calice eliq̃ť. Bñdicũť etiaꝫ racemi ex q̃bꝫ ꝓpł cõicat. Et ẽ rõ hec. In die ei cene dixit ieſus diſcipuł. Amẽ dico vob Amodo nõ bibã ꝛ ꝑ genimle vitꝭ donec bibã illud nouũ i regno ꝑris mei Quia g̃ q̃ dixit nouũ ꝛ etiã trãſfiguratio ꝑtinet ad illã gł̃oſã inouationẽ quã chꝛs habuit poſt reſurrectionẽ ꝛ quã fideles poſt reſurrectiõez ſũt habituri. iõ in ꝑ feſto ſãguis chꝛi ex nouo vino ꝓficiť. ꝛ ꝓpł ꝑ ẽt hac die noue vue bñdicũť. Lucianꝰ papa ſtatuit vt ꝑme fruges ꝛ fabe ſup altare bñdicant

De feſto ſcti Laurẽtij.

Eatus laurenti

b us qꝛ poſt btm̃ Stephanũ inter alios martyres ꝑmatũ obtinet vigiliã hꝫ. nõ qꝛ maiorẽ penã ſuſtinuerit q̃ alij. Nã mł̃ti tãtã penã ſuſtinuerũt. ſicut btus Uincẽtiꝰ ꝛ btus Georgiꝰ: ꝛ q̃daz alij. ſꝫ ꝓpł officiũ ꝑdicatõis ꝛ ꝓpł martyrũ locũ. qꝛ rome. ꝛ ꝓpł bonã ãmiſtratõez theſauroꝝ eccł̃ie. Uñ incipit introit i vigilia ipius. Diſpłit dedit paupibꝰ. In die ꝙo hꝫ ꝓprium officiũ. vicꝫ Lõfeſſio ꝛ pulcritudo tẽ. Et ꝑ iõ ꝛ. qꝛ ꝓpł ꝓfeſſionẽ fidei fuit aſſatꝰ ꝛ exaltatꝰ. ꝛ appuit eiꝰ ſctitas cũ nõ timuerit ſic tormẽtari p chꝛm. Qꝛ ꝙo ipe i tormẽtis poſitꝰ iubilabat: ac dño laudes cãtabat iõ ſeq̃ł ꝙſus Cãtate dño canticũ nouũ. In collecta ꝙo illa. Da nob q̃s tẽ. orat ecclia ſic ſe libari p dñm ab igne vicioꝝ ꝛ ipa vicia i ſe extingui. ſic btus Laurẽtiꝰ fuit libatꝰ ab igne tormẽtoꝝ. Uñ ipe dicebat tyrãno. Diſce miſer q̃nta ẽ ꝓtꝰ dñi. Nã carbones iſti nõ dolorẽ ſꝫ refrigeriũ mihi ꝑſtãt. In epła ꝙo: q̃ pce tẽ. ij. Loꝝ. ix. agiť de largitate elynaꝝ faciẽda paupibꝰ. Qõ ꝑceptũ ſtrenue ipleuit btus Laurẽtiꝰ: q̃ theſauros eccł̃ie dedit paupibꝰ. Et vt eũ i ꝑ imitemur ꝛ. Juſticia eiꝰ manet i ſeculũ ſeculi. Rñſoriũ de paſſiõe eiꝰ ẽ eo q̃ igne ꝑbatꝰ fuit ſicẽ aurꝫ i fornace ꝑbať. Et ꝑ eſt qõ ꝛ. Probaſti cor meuz ꝛ viſitaſti nocte. qꝛ ad ſram de nocte fuit aſſatꝰ ꝛ a dño viſibiłr viſitatꝰ. ꝛ iõ dicebat. Hea noꝝ obſcuꝫ nõ hꝫ ſꝫ oia i luce clareſcũt. Uerſus ẽ. Igne me examinaſti: ꝛ nõ ẽ inuẽta i me iniq̃tas. i. ieq̃litas. q̃ ſp̃ ꝛ ꝑfecte i fide ꝓſtãs fuit. Ul̃ nõ fuit inuẽta i eo iniq̃tas. ſ. ꝑcti. Alła ẽ de nobili miniſterio eiꝰ. Etqꝛ erat ꝑcipuꝰ miſter: iõ i ꝑtute dñi ꝑcipua opabať. Leuita inq̃t Laurẽtiꝰ bonũ opꝰ opatꝰ ẽ: q̃ ꝑ ſignũ crucꝭ cecos illumiauit: ꝛ theſauros eccł̃ie dedit paupibus. Leuita idẽ ẽ qõ aſſumptꝰ vel offerẽs qꝛ ad ſram aſſumptꝰ fuit ad miſteriũ diuinũ. Uñ legiť ipm dixiſſe btõ Sixto. Quo ꝓgrederis ſine filio pater: nunq̃d degenerẽ me ꝑbaſti: expire vtꝫ idoneũ miſtꝫ elegerꝭ cui cõmiſiſti dñici ſãguis ꝓſecratiõnẽ. Itẽ fuit leuita. i. ſelꝑm offerẽs. Uñ ipe i tormẽtis poſitꝰ dicebat. Ego me obtuli hoſtiam deo i odorẽ ſuauitatꝭ. Et iõ de eo i nocturnali officio cãrat eccł̃ia. Meruit eẽ hoſtia btus Laurẽtiꝰ q̃ dũ aſſaret dñm nõ negauit. ꝛ iõ inuentꝰ ẽ ſacrificiũ laudis. Etqꝛ ꝓs laudãdꝰ ẽ ꝛ tãta patiẽtia ꝓceſſa martyri. iõ ꝑdicta ſub alła cãtanť. In euãge. ꝙo. Aſi q̃nũ frumẽti. qõ ẽ Jo. xij. agit dñs ꝛ ministris ſuis ꝛ de ꝑmio ipoꝝ dicẽs ꝑmo de ope ipoꝝ. Qui mihi miſtrat me ſeq̃ť. Et pꝰ ꝛ ꝑmio adiũgit di. Et vbi ego ſuz illic ꝛ mi

nister meꝰ erit. Siqs mihi mistrauerit hoc notificabit eũ pi meꝰ ⁊c. Cũ igit int̃ ministros p̃cipuꝰ fuerit btus Laurẽtiꝰ. iõ istõ euangelium in eius festiuitate cantatur. Sz qr̃ priuilegiatũ misteriũ ẽ p̃dicatio ⁊ cõfessio nois dñi coꝝ regibꝫ ⁊ p̃ncipibꝫ. iõ sequit offertoriũ. Cõfessio ⁊ pulcritudo ⁊c. In postcõione dz agit de mistris ⁊ merito ipoꝝ. Qui mihi mi. ⁊c. Ad horas dr̃ capl'm Qui parce. ij. Loꝝ. ix. Et nota q̃ iste sctus ꝑ tres p̃rogatiuas sup̃ i p̃ncipio positas in tribꝰ priuilegiatꝰ est. Prio qm̃ ipe solꝰ int̃ martyres habet ieiuniũ instituõis. Secũdo l octauis. qm̃ iste tm̃ ⁊ btus Stephanus octauas bñt int̃ martyres. sicut btus Martinꝰ int̃ ꝯfessores. De hac octaua dictũ ẽ i fine pemꝫ buiꝰ ptis. Tertio i regrel libꝰ antiphonaꝝ. In b ei festo q̃dã ꝓsiculi p̃mittunt antiphis. vt dictũ est i. vj. pte sb dñica d trini. Btus Laurẽtiꝰ fuit archidiaconꝰ rome pꝰ quẽ nullꝰ dr̃ archidiaconꝰ ibi

De assũptiõe btẽ Marie ꝯgis (fuisse.

Jeronymus di-

b cit Quõ b. Maria assũpta fuerit siue i coꝛpe siue extra coꝛpꝰ nescio deꝰ scit. Aug. ꝓ dr̃ q̃ i coꝛpe. ꝓbitas tm̃ ẽ q̃ ꝓmo assũpta ẽ in aĩa. vtq; ꝓ coꝛpꝰ i tra remãserit icertũ bz. ⁊ melꝰ ẽ pie dubitare q̃s aliq̃d circa b temere diffinire. pie tm̃ credẽdendũ ẽ eã totaliꝫ fuisse assũptã. Uer. q̃dã religiosissima mlier helisabet noie de ptibꝰ saronie asseruit sibi reuelatũ fuisse q̃ post xl. dies pꝰ assũptõez aĩe assũptũ fuit coꝛpꝰ ⁊ ide cõposuit q̃ndã tractatũ: q̃ tm̃ nõ ẽ autẽticꝰ. Refert Ephirꝰ q̃ btã ꝯgo q̃n chr̃m ꝛcepit erat ãnoꝝ. xiij. ⁊ i. xv. ip̃m pepit. et cũ eo mãsit ãnis. xxxij. ⁊ pꝰ morẽ chr̃i sup̃ vixit ãnis. xxiij. Et ꝑm b tpe obitꝰ sui erat ãnoꝝ. lxxxj. Probabiliꝰ tm̃ vt videt dicunt alĩ q̃. xij. ãnis. filio sup̃ vixit. ⁊ sic septuagenaria ẽ assũpta. cũ apli totidẽ ãnis p̃dicauerit i iudea circa ptes illas. In b festo dicũt q̃dã q̃ i ecclĩa p̃dicatõibꝰ dicũt. qr̃ ad eã pti nẽt. Cãtat etiã d li. cãticoꝝ. j. Osculet me osculo ⁊c. Rñsoria ei antiphe ⁊ lectões inde sumũt. q̃ liber ẽ d amoribꝰ. qr̃ i carne manẽs maiorẽ habuit dilectiõez q̃s aliq̃ creatura i carne viuẽs. excepto chr̃o. ⁊ iõ ꝓpt̃ excellentẽ charitatẽ quã habuit i terr̃ meruit ascẽdere sup̃ ãgelos. i carne ei p̃t carnẽ viuere nõ terrẽa sz celestꝫ vita ẽ. Et cõpetit b festũ estiuo tpi: qr̃ p calorẽ ignis charitas ascẽdit. Rursꝫ legit ⁊ cãtat de cãtico amoꝝ eo q̃ btã ꝯgo figurãt tenet eccl'ie: sic ei ipa matr̃ ẽ ⁊ ꝯgo ⁊ spõsa: sic eccl'ia matr̃ sctoꝝ nõ mẽ tenet ꝯginitatꝫ ⁊ spõse. Uirgitatꝫ inquã mẽtꝫ ⁊ fidei q̃ ꝓualet ꝯginitati carnis spõse qr̃ ipa ẽ spõsa chr̃i Uñ apl's. Despõdivos vni viro ꝯginẽ castã exhibe chr̃o. Est autẽ vt dicũt q̃dã cãtici legẽda medietas vsq; ad octauas Alia ꝓ medietas vsq; ad ntitatẽ ꝯgis refuet. Huic g̃ ꝯgrue accedit q̃ circa festũ istud libꝛi salomõis legãt. Et p̃mittũt antiphis q̃dã ꝓsiculi vt dcm ẽ i. vj. pte sub dñica de trini. In calcedon̄. cõcilio q̃ btũs leo papa celebrauit statutũ fuit vt ꝯgo maria matr̃ dr̃ appellaret. Alĩ tm̃ dicũt q̃ i ephesino iussu celestini papẽ primi celebrato. Itẽ nota q̃ ille sermo hieron̄. Legitis me o Paula ⁊ eustochiũ q̃ a q̃busdã in b festo in ecclĩa legit. nõ dz legi nisi i refectorio vel capl'o: qr̃ ad hoc factꝰ fuit. Dicit aũt ad horas capl'z In oĩbꝰ reqez Ecci. xxiij. Invigilia assũptõis dr̃ epla Ab initõ eccl'i. xxiij Alie eccl'ie dicũt. Ego q̃si. q̃ est thidẽ. Euãgeliũ ẽ. Exurgẽs ma. Luc. j. c. Alie ꝓ dicũt. Loq̃nte ihu. xj. Offertoriũ Dic mea mõa. Job. xvj. Letex i missa diei legit epla In oĩbꝰ requiẽ ⁊c. Eccl'i. xxiij. In oĩbꝰ enim q̃siuit vitã etnã: ⁊ iõ bũjit illaz. Seq̃t. Et q̃ creauit me reqeuit i tabnaculo meo. i. i vtero meo. Et qr̃ dñs i vtero btẽ ꝯginis reqeuit. iõ ipe dedit illi suũ tabernaculũ. i. celũ: et sic ipa fecit dño thronũ gndẽ. Uñ ipa dicit Magnificat aĩa mea dñm ⁊. iij. Reg. x. thronũ fecit rex salomõ de eboꝛe grãdẽ: ita ei fecit dñs thronũ grãdẽ in celo q̃n exaltauit eã sup̃ angelos. Euãgeliũ legit de martha ⁊ de maria: scz Intrauit iesus. Luce. x. qõ ꝑma facie ptiere ñ videt: tm̃ bñ ptinẽs ẽ ꝛz allegoriã. Intrauit ei ihs i q̃ddã castellũ. i. in btãm ꝯginẽ q̃ dr̃ castellũ: qr̃ ẽ terribil' demonibꝰ ⁊ bñ se muniuit ꝓtra diabolũ et vicia. Diminutiue aũt dr̃ castellũ ꝓpt̃ humilitatẽ: ⁊ dr̃ q̃ddã ꝓpt̃ singlaritatẽ: qr̃ nec ꝑma sil'is visa est: nec hĩe seq̃ntẽ. Et martha. i. actiua vita recepit eũ. diligẽtissime enim nutriuit puerꝰ suũ et tulit in egyptũ: ⁊ pꝰ sepbauit in actiua vita eundo ad helisabet: ⁊ seruiẽdo ei. ⁊ sicut ipa fuit martha i actiua vita: ita et fuit maria magdalena in ꝓtẽplatiua. vñ in alio euãge. hẽt. Maria ꝛseruabat oĩa ꝯba hec ꝛferẽs in coꝛde suo: he enim due soꝛores ꝛcãt vitã actiuã ⁊ vitã ꝓtẽplatiuã: q̃ plene fuerũt in btã ꝯgine: p q̃s ipsa

Ego Maria Anno Etatis sue 14. in ao 15 scripsi hm

sublimit honorabilr atq; delectabilr i seipa recepit chim. Illō aūt notā, ē q; qrtuor sūt euāgel, de btā maria. Unū est. Missus est gabriel: qō nō dz dici nisi in aduētu dñi: r i annūciatōe ei⁹. Alia tria pñt cantari quotiēs de ipa peculiaris missa cātat trāq; cōia q; st ista Extollēs vocē qdā mulier rē. Aliō Abūt maria i mōtana rē. Aliō Stabat āt iuxta cru. rē. Itē nota q; B festū hz ieiuniū et octauas: qō nō hz aliō festū de illa: B ei festū mai⁹ ē oibz alijs q; fiūt de illa. Silr et de qlibet scō mai⁹ festū ē trāsit⁹ illi⁹ q; aliō de illo: qz ō miseria trāsit advitā: excepto ō ioāne bap. Quare āt herbe colligāt r bndi cank in boc festo ipa legēda indicat: qz btā maria ꝓpak rose r lilio. Uñ sic spina rosam genuit. ita iudea mariā. Officiū btē marie ꝑgis nō dz qtidie sz i sabbato solēnit dici p; ut dictū ē in. vj. qte sb ti. ō tpe aduēt⁹. In q busdā tñ eccl'ys nō ōr a qnta feria cene dñi vsq; ad octauas pēte. dicētes q; tūc i eccl'ia oīa breuia eē dñt. Legit tñ q; cū qdā sacerdos aliā forte missā nescies oī die missaz ō btā ꝑgine celebraret. eps eū ab officio suspēdit: sz ꝑgo btā ipi epo ex B guissime cōminata ē. r iō ipe suspēsiōz bmōi relaxauit

De scō bartholomeo.

Eatus bartho

b lome⁹ pmo pdicauit: vt dic̄ btūs theod. abbas in ligdonia: postea i india. deiñ in albania ciuitate armenie vbi pmo excoriat⁹ r postea decollat⁹ ē. deiñ trāslat⁹ ōz; bñuēti. cuius hodie rome eē dicat. Quidā aūt celebrāt festū excoriatiōis r qdā decollatōis: sic dictū ē in vj. qte sb ārta feria ktie hebdomade aduent⁹. Et nota q; inqrētibz btm̄ bartholomeū demōiꝑm ita descripsit dicēs. Capilli eius nigri r crispi caro cādida: odī gndes: nares coeq̄les r directe. barba plixa. bñs paucos canos. statura eq̄lis. collobio albo clauato. purpura vestit. induit pallio albo: qō p singulos angulos hz gēmas purpureas.

De festo decollatiōis scī ioānis

Estuz decollatio

f nis btī ioānis celebrat eccl'ia: qz p ꝓfitate mortu⁹ ē: sz ñ sic solēnit sic festū ntitatis ei⁹: eo q; ōscēdit ad īferos sic dicit greg. sup illū locū. Tu es q; vēturꝰ es an alīū ex. Fuit aūt decollat⁹ in tpe pascali p herodē regē āno. xxxij. a ntitate dñi. scz āno p̄cedēte passionē dñi. Et ipe in āno xxxj. cepat pdicare. Et ita B festū ē de decollatōe. Et nota q; tres herodes fuerunt: qs eoz infamis crudelitas fecit famosos Primus dict⁹ ē herodes ascalonita: sub q; natus ē dñs a q; inocētes occisi sūt. Scōs antipas q; ioānē decollauit. Tertiꝰ agrippa q; Jacobū occidit r petrū incarcerauit. Unū ꝓsus. Ascalonita necat pueros. antipa ioānē Agrippa iacobū claudēs i carcere petz. Sane decollato ioāne discipuli ei⁹ corp⁹ le pelierūt in sebaste vrbe palestine: r caput in bierl'm humatū est iuxta Herodis habitaculū: r vbicorp⁹ sepultū iacebat mlta ōs miracula opabat. Uñ mltitudo magꝝ chr̄iano rū illuc ꝓfluebat. Qō vidēs iulian⁹ apostata iussu ei⁹ gētiles ad dedec⁹ scī ioānis cōfregerūt mausoleū r ossa ei⁹ p agros sparserūt. Sz cū chr̄iani illuc venirēt r mircula nō cessarēt. itez gētiles ossa collegerunt et cōbusserūt. Sz digitus ille q; dñm ad ioz danē veniētē mōstrauit dicēs. Ecce agnus dei rē. nō potuit ꝓburi: mlti tū chr̄iani monachi a hierosolymis q; itererāt cū gētilibz ossa colligētibz q; occultare poterāt refuauerūt: tulerūtq; ossa ad philippū hierosolymitanū epm q; misit ea p iulianuz diaconū anastasio alexādrie epo: q; p⁹ theophil⁹ vrbis eiusdē eps in tēplo serapis reposuit: r basilicā in honorē ei⁹ ꝓsecrauit. vñ B festū de decollatōe r ꝓbustiōe ossiū est fm magistrū gilbertuz qō celebrat eccl'ia q; si p; iam mortuo scōm martyriū: qz i suis ossibz qdā modo passus ē. Alīū dicūt q; btā Tecla digitū btī ioānis q; cōburi nō potuit de vltra marinis ptibz afferēs in marianā. ubi ad honorē btī ioānis fūdauit eccl'az: r hac die dedicata est ei eccl'a: q; q; statutū fuit a dño papa vt hec dies ad honorē btī ioannis p totū mundū sp celebris haberet: r fm hoc videt q; dz dici festū dedicatiōis. Rurs⁹ btūs Joānes caput suū qō in bierl'm fuerat humatū reuelauit duobz mōachis orīētalibz q; bierl'z adorare venerāt: q; iuxta herodis habitacl'm illō. vj. kl'. maij inuenerūt Sz p⁹ ab alīs platū ē i emissā ciuitatē: r i qdā specu ignobilit recōditū: donec denuo marcello pbro fuit reuelatū r p eiusdē vrbē epm. iij. kl'. septēbz reuelatū: ex q; tpe cepit i eadē vrbe ōcollatō celebrari ea die vt arbitror q; caput ē reuelatū: r ita B festū ꝑt dici reuelatōis. B q; festū ꝑt eē ō ōcollatōe vl' ō collectōe ossiū vl' ōdicatōe eccl'e ad bōrē illi⁹ vl' ō ruelatōe

Hac die dicũt q̃dã epla Expectatio iusto rũ. Prouer. x. Et euange. Misit herodes. marci. vj. Et alla Erat lucerna. Joan. v.

De sctis Felice z Audacto.

Ciendũ est quod

f cũ btũs felix traheret ad mortẽ p noĩe cbri q̃dã repẽte se in medio ptulit dicẽs. Et ego sũ cbrian⁹. Dixer̃t carnifices: ergo venies z tu. Cũ aũt nomẽ illi⁹ ignorare vocat⁹ ẽ audact⁹: q̃si beato felici audacter associatus sic z btũs ioãnes alexandrin⁹ eps ob eximiã in paupes cbri pietatẽ ioãnes elemosynari⁹ dict⁹ est: cui⁹ festũ. ix. kal. februarij celebrat.

De ntĩtate btẽ marie ỹginis.

Estũ natiuitatis

f btẽ marie: qñ vicz in mõo nata ẽ iõ celebrat: q̃ fuit in vtero sctificata Jurta illũ ps. Sctificauit tabnaculũ suũ altissim⁹ Jn ℔ festo legit genealogia saluatoris. imo ipi⁹ btẽ ỹgis: q̃ de eaĩ fuerũt genealogia. Uñ legit euãg. matth. j. Liber gñatiõis: de q̃ dictũ ẽ in. vj. pte sub natali z sub festo apl̃oz philippi et iacobi: et epla: ego q̃si. Ecci. xxiiij. Alie ecclie dicũt. Dñs possedit me. puer. viij. Cãtat etiaz bistoria de laudib⁹ ipi⁹ ỹgis. Jn q̃busdã tñ ecclesijs legit cãticacãticoz q̃ magis ptinet ad festũ assũptõis: put ibi dictũ ẽ Dicit etiã ad horas cap. Ego q̃i. Ecci. xxiiij. Sane ℔ festũ olim ñ celebrabat: sz q̃dã vir religiosus pl̃ib⁹ ãnis audiuit angelos in hac nocte solẽnizãtes in cel. cui cãm q̃renti reuelatuz est angelos gaudere: qm̃ btã ỹgo nata fuit in illa nocte: qđ aplicus autẽticauerat z festũ celebrari p̃cepit vt ĩ solẽnizãdo celesti curie ꝯformemur. Nõ aũt bz ℔ festũ ieiuniũ ĩstitutiõis: p̃t tñ hĩe duotiõis. Olim etiã nõ habuit octauã: sz innocẽti⁹ papa. iiij. eã instituit. Uacãte ei romana eccl̃ia p obitũ gregorij pape. ix. cardinalib⁹ ꝯcordare neq̃ntib⁹ romani p⁹ pl̃es dies eis inclusis multiplices molestias eis inferebãt. ppt qđ dicti cardinales regine celi vouerũt q̃ si ei⁹ meritis ꝯcordarent et abire libere possent octauã sue ntĩtatis diu neglectã celebrãdã de cetero statuerẽt. Sicq̃ in celestinũ papã ꝯuenerũt z liberati sunt: sz q̃a idẽ celestin⁹ vixit solũ. xxiij. dieb⁹ nõ potuit votũ ipl̃e re: qđ p⁹ modũ dict⁹ Innocẽti⁹ ei⁹ successor impleuit. Et no. q̃ ecclia tres natiuitates solẽnizat. s. ioãnis bap. btẽ marie: et cbri. Sic̃ dẽ ioãnes fuit lucifer: q̃ sic̃ lucifer p̃cedit solẽ: sic ipe cbm: ꝑm⁹ enĩ apte p̃dicta uit: maria fuit auroza: ntĩtas cbri ort⁹ solis q̃ in eo splẽdor p̃is apparuit. Predicte aũt tres ntĩtates designant tres spũales ntĩtates. Nam nascimur cũ ioãne in aq̃: cũ maria in pnia: z cũ cbro in glia. Cũ igit oporteat q̃ cõtritio p̃cedat natiuitatẽ baptismi in adultis: et natiuitatẽ gl̃ie sil̃r. iõo merito ille due vigilias bñt. Sz cũ pnia tota sit p vigilia nõ oportuit q̃ ipa vigiliã haberet Et iõ boc festũ vigiliã siue ieiuniũ non bz. Et est sciendũ q̃ btũs fulbertus eps cardinensis fecit illa tria ñsoria. Stirps iesse Solẽ iusticie: z Ebor⁹ noue bierl̃m.

De exaltatõe sctẽ crucis

xaltatio sancte

e crucz̃ oz q̃ cosdroas rex persarũ bierosolymã venit z lignum dñicũ inde secũ tulit: z facta domo. celo simili. in eadẽ sedẽ sibi feĩ z lignũ a dextrz̃ posuit loco filij. gallũ ỹo a sinistrz̃ loco spũssct̃i et ipe stãs in medio se deũ vocari iussit. Qđ audiẽs eraclius impator roman⁹ aciẽ movit iuxta danubiũ: q̃ fluui⁹ est psarũ: nõ bũc q̃ in sueuia nascit: sz aljũ eiusdẽ nois. inde victo filio cosdroe singulari certamĩe crucẽ dñi tulit. Et cũ appꝓpinq̃ret in magna põpa bierl̃m: porte ciuitatis p angẽlũ clause sũt ne intraret. Qui cũ vehemẽter ãmiraretur audita ẽ vox de celo dicẽs. regẽ regũ nõ sic ĩtrasse bierl̃m phaleratũ: q̃ñ p oĩb⁹ pati venit: sz bũilẽ z sup asĩnã sedẽtẽ. Et statim recognoscẽs elationẽ suã de eq̃ descẽdit z bũiliat⁹ ẽ valde: z porte ei spõte apte sũt z nudis pedib⁹ ciuitatẽ ĩtrauit: z in ei⁹ introitu m̃ltidiuersoz morboz generib⁹ detẽti curati sũt p crucẽ: z impator ipe ĩ bas deuotissimas crucis prupit laudes dicẽs. O crux splẽdidior cũctz̃ astris: mũdo celebris ꝛc. Ille ergo crucẽ exaltauit z exaltatõis diẽ in futurũ epis sibi ꝯsentiẽtib⁹. ĩ suo ĩperio statuit esse solennẽ. Sergi⁹ ỹo papa lõgis p⁹ temporib⁹ in sacrario btĩ petri inuenit capsam argẽteã z in ea crucẽ ex salutiferi ligni magna portõe ꝯpositã lapidib⁹ p̃ciosis adornatã: q̃ posita in basilica saluatoris adoratur a pp̃lo ĩ die exaltatõis Est aũt mai⁹ festũ iuẽtiõis q̃ exaltatiõis. ppt̃ auctoritatẽ instituẽtis. Nã illũ a papa. s. eusebio. istud vero ab ĩpatore institutũ ẽ. Jn ℔ festo oz epla: q̃

Danubius est fluuius persarz.

ōr i ramis palmar. qr ī ea agit de exltatiōe
sctē crucis. Alīs legūt illā Ebis fact⁹ ē. ad
Phil. ij. Legit etiā i q̄busdā eccl'ijs euāgeli
um in q̄ fit mētio de aduētu chi i fulgore
Sicut fulgor exit ⁊c. qō ⁊ dici ꝓsueuit tpe
aduent⁹. In alīs ꝓo ōr euāgel'. ō nicodēo
qō q̄dā dicūt i festo inuētiōis sctē crucis.
Ibi em̄ ōr. Sic moyses exaltauit ſpentē
ī deserto ita exaltari oportet filiū hoīs. Cōiter
tn̄ ōr. q̄ melius est dicere euāgeliū. Nūc iudi
ciū ē mōi. Jo. xij. in q̄ ōr. Cū exaltat⁹ fuero
a terra oīa trahaz ad meipm̄. Prefatio ꝓo
illa ōr q̄ añ pasca p. xv. dies. seu ī q̄busdaz
eccl'ijs p q̄nq̄ dies ōr. vel vt alī volūt illa
q̄ ōr ī tpe paschali: dicit etiā ad horas cap.
Ebis fact⁹ ē ꝑ nob ad Phil. ij.

De sctō Matthēo apl'o ⁊ euāgelista.

Natus Matthe

b us leuita fuit. Erat aūt hebr⁹. ⁊
iō hebraice scripsit hebreis in in
dea. sz postea liber ei⁹ fuit trāslat⁹ ī grecū.
deīde i latinū. Et nota q euangeliū qō ipe
ꝑprijs manib⁹ anno dñi q̄dragesimo scripsit
cū ossibz bti Barnabe reptū ē. qō q̄dē euā
geliū btūs Barnabas secū ferebat ⁊ super
egros illō ponēs tā fide barnade q̄ merito
bti Matthei ꝯtinuo liberabat. Marc⁹ ꝓo
edidit aplegie euāgeliū anno dñi. xliij. Dī
bodie epla Unicuiq̄ vestrū. Eph. iij. Alīs
ꝓo dicūt. Si ritudo vult⁹. Ezech. j. Euāge
liū ē. Dū trāsiret Jesus Mat. ix. In vigi
lia ꝓo ē euāgel'. Vidit iel⁹ publicanū Luc.
v. Predicauit aūt sub Gaio caligula īpato
re q̄ sic dict⁹ ē. qm̄ nat⁹ ē in expeditōe ⁊ co
opt⁹ caligis. Joānes aūt scripsit sub Numa
Marc⁹ sb Nerōe. De Luca īcertū ē. q̄daz
tn̄ dicūt q sub Nerōe.

De sctō Mauricio ⁊ socijs ei⁹

Um galli exer:

c cuissent exercitū ī rhomanos
dux egypti collegit exercitū in
q̄ fuit btūs Mauric⁹ q̄ sub se habebat le
gionē i q̄ erāt ser milia sexcēti ⁊ sexagita ser
Cū g eēnt ī exercitu tyrann⁹ voluit eos co
gere adorare idola: q̄ noluer̄t. ⁊ ꝓtea deci
mā ptē accepit tyrān⁹ ⁊ interfecit. Qō vidēs
btūs Mauric⁹ ꝓuertit ſmonē ad socios:
orās vt viriliter starēt. ⁊ sic ab eo ꝓfortati
passi sūt martyriū. Fuer̄t aūt baptizati añq̄
romā venirēt. Et nota q ōr ō Mauricio ⁊
thebea legiōe q inueniūt plures thebe. Una
in egypto vbi sūt mauri. Altera ī grecia vbi
sūt thebani. alia in india vbi sunt thesbite.
Isti socij mauricij erāt de egypto.

plures Thebe.

De festo bti Luce euāgeliste

Beas syrus fuit

l natione ⁊ anthiocen⁹ partriarcha
et ꝑdicauit ī bithinia vbi suā mor
tē ñ martyrio finiuit. Fuit etiā pictor ⁊ me
dic⁹: ⁊ fz Hiero. fuit discipl's apl'or ⁊ ñ dñi
Uenit etiā ad fidē p⁹ dñi resurrectōez: vt le
gif ī glo. sup ezech. licz q̄dā dicāt q fuerat
de. lxx. discipul' dñi: ⁊ scripsit euangeliū in
achaia. Uixit aūt octogita q̄ttuor ānis Ipse
euāgeliū ⁊ actus apl'or ꝓposuit. Fuit disci
pulus bti pauli a q̄ didicit quod docuit: sic
et btūs marcus a beato Petro. In plogo
tn̄ euāgelij sui inuenit q ipe didicit m'ta a
q̄busdā q̄ in ꝓncipio cū dño fuer̄t. Sz bea
tus paulus nō fuit in ꝓncipio cū dño: ergo
nō didicit ab eo qō docuit. Solo. q̄daz di
dicit ab eo: ⁊ q̄dā ab alīs: sz maxime a beato
paulo. Credit tn̄ q ipe ad btām ſginē tāq̄s
ad arcā testamēti recurrens ab ea de mult⁹
certificat⁹ fuit: ꝑcipue de his q̄ sibi soli cō
stabāt: sic de angelica ānūciatōe ⁊ chi ntita
te ⁊ hmōi: de quib⁹ solus Lucas agit.

beata. ꝓpo q. arca testamenti

De festis sctōr. simonis ⁊ iude apl'or.

Acobus minor

i frat⁹ dñi ⁊ simō ⁊ iudas ⁊ ioseph
q̄ et barsabas ⁊ etiā iust⁹ cogno
minat⁹ est ne mr iniusticiā ab apl'is fuisse
reprobat⁹ credat: frēs fuer̄t filij marie cleo
phe q̄ alphco nupta fuit. Simō aūt iste di
ct⁹ ē z elotes: dict⁹ ē etiā Amō cananeus q̄d
idē ē a cana vico galilee. Cana ei zel⁹ iterp
tat būit ei magnū zelū aiar. Judas ēt m'ti
plicit cognoiat⁹ ē. Dict⁹ ē ei iudas iacobi:
supple frat⁹ vt ꝑmissuz ē. dict⁹ ē etiā tadde⁹
a tharta q̄ō ē regia vest⁹: ⁊ de⁹. Ul' tadde⁹
interptat apn̄hēdēs ꝓncipē. Ipe ei fuit ve
stis regia ꝑ ornamēta vtutū ꝑ q̄s apn̄hēdit
ꝓncipē chm̄. Dict⁹ ē etiā lebeus q̄ō sonat
cor vl' corcul⁹. i. cordis cultor. Jnt̄ ꝑmissū
ioseph ⁊ mathiā sortes iacte st. Et ō simō
ōr. q crucifixus mortu⁹ est. Alīs tn̄ dicūt q
nō est filius simon q̄ fuit filius cleophe: sz alius
simon crucifix⁹ est. Iste simon ꝑdicauit in
egypto: p⁹ ea vero venit in hierlm ⁊ ibi fuit
epus post beatū Jacobū minorē q̄ dictus

Apostolorum
vide mendose
scripsit

scopꝰ post btm̃ Jacobū minorē q̃ dictꝰ est frat dñi: ꝛ ibi crucifixꝰ ē. Uixit aūt cētū viginti annis. ꝛ suscitauit añcz morerer. xxx. mortuos. Uñ i eiꝰ legēda inuenit. Ter denos mortuos mersus fluctib⁹ hūane vite reddidit vtib⁹. Filiū em̃ hospitis sui mersū fluctib⁹ suscitauit. Mortuꝰ aūt est i bothoro. ꝛ nō in pastoforio. Pastoforiū vt q̃dam volūt ē portic⁹ tēpli: in q̃ iacebāt custodes tēpli. Judas ät p̄dicauit apō Persas ꝛ medos: ꝛ mortuꝰ est apō armenos.

De festo oim sctoꝝ

Vm singula ido

c la rhomanoꝝ rhome tēpluꝫ bie nō possent. rhomani vnū tēplum in honorē Lybeles mris deoꝝ ꝛ oim deorū ipoꝝ fecerūt. qō dictū est pātheon. a pā quod est totum. ꝛ theos deus. Successu ꝓo tpis Bonifaciꝰ papa petijt a Foca cesare impatore Cōstātinopolitano q̃ perat rhomāis: tēplū illud sibi dari. Quo obtēto abiectis inde idolis dedicauit illud q̃r to idꝰ Maij ad honorē btē Marie ꝑgis ꝛ omniū martyꝝ. ꝛ dictū est festū illud beate Marie ad martyres. Nō duꝫ em̃ fiebāt festa de ꝯfessoribꝫ sed solum de martyribꝫ Unde tūc institutū fuit festum beati Joānis ante portam latinā occasiōe martyrij: qō quātum in se fuit sustinuit. Statuit ergo idem papa q̃ singulis annis illa die celebraret festū ō martyribꝫ: sicut in kal. eiusdem mensis celebrat festū apostoloꝝ. Et i honore beate Marie ꝛ oim martyꝝ canta uit ibi Terribilis est locus iste ꝛc. qō tm̃ i dedicatiōe ecclesie solet dici. Uerum Bzegoziꝰ quartus h̄ festum martyꝝ transtulit ad kal. nouembris. vt tūc collectꝫ terre fructib⁹ ꝙuenientes ad h̄ festū possent copiosius victualia inuenire. instituēs tūc fieri festum nō solum apl'oꝝ ꝛ martyꝝ sed etiā sancte trinitatis ꝛ omniū angeloꝝ ꝛ ꝯfessoꝝ. ꝛ generaliter oim sanctoꝝ ꝛ sanctaꝝ: ꝛ etiaꝫ electoꝝ. vt patꝫ in hymno. ꝛ illius officiuꝫ ordinauit. Institutū aūt fuit h̄ festum q̃tuor de causis. Primo ꝓpter p̄missam templi dedicatiōem. Scdo ꝓpter omissoꝝ festoꝝ suppletionē. Nō em̃ ꝓpter ipoꝝ multitudinē de oīb⁹ specialiter festare valem⁹ Tertio ꝓpter negligentiaꝫ in festis q̃ celebrauim⁹ cōmissaꝫ expiationem. Et hec ratio tāgit in ꝼmone q̃ hac die in ecclesia recitat: vbi ita dī. Decretū est vt die ista oim sanctoꝝ memoria habeatur. vt quicq̄d humana fragilitas p ignorantiam aut negligentiam vel p occupationē rei secularis in solennitatibꝫ sanctoꝝ minus peregisset in hac sancta obseruatione p̄soluat. Quarto ꝓpter facilioꝝ oꝝonū nraꝝ ipetrationē. Facili⁹ em̃ q̄s petim⁹ obtinebim⁹: si sil'oēs intercedāt p nob. q̄ ipossibile ē mltitudinē ñ exaudiri. Uñ i oīone hodierna dī: mltiplicatis intercessoribꝫ largiaꝝ. Quare ät festa sanctoꝝ celebrent dictū ē in pemio bui⁹ partꝫ Hoc festū hꝫ ieiuniū ī stitutiōis. nec dꝫ q̄s comedere illa die vsq̄ ad vesp̄as. nec ieiunium dꝫ mutari: vt q̄dā faciūt ꝓpter sctm̃ Quintinū. Quia ꝓo h̄ festū oīm scoꝝ ē gñale. iō variat illi⁹ officiū. put bī varietas oīm sanctoꝝ. Pria ei antipha ꝛ p̄ma lectio ꝛ p̄mū rīsoriū ō trinitate cātant. q̄ festū ē trinitatis. scdo loco cātat ō btā maria. tertio ō angel'. q̄rto ō ꝓphīs. q̄nto ō apl'is. sexto ō martyribꝫ. septio ō ꝯfessoribꝫ. octauo ō ꝑgibꝫ nono ō btis oībꝫ sll'. Autoritas aūt illi⁹ officiū obtinet i lectōibꝫ. Nā i q̄busdā eccl'iis in h̄ festo maioꝝ i eccl'ia etiā eps si p̄s fuerit lectionē legit ō trinitate. i. p̄mā vl' decanus vl' saltē sacerdoꝫ. ꝛ sic fit descensus p psonas i legēdo vsq̄ ad pueros. Octauaꝫ nāc̄z lectōez ō ꝑgibꝫ legit vn⁹ ex puerꝫ. Nā sp nonā lectionē maioꝝ ē legere. Octauuꝫ etiā rīsoriū dicūt de ꝑgibꝫ. i. Audiui vocē q̄ cāt a q̄nc̄z puerꝫ coꝝ altari btē Marie ꝑgis si fuerit ibi. cādelas ī manibꝫ tenētibꝫ. ad repētatōez q̄nc̄z prudētiū ꝑginū lāpades ornatas ꝛ accēsas hītiū. Dī etiā capitulū Uidi turbā. Apoc. vij. c. Ad missaꝫ ꝓo dī epl'a. Ecce ego Joānes. q̄ ē Apo. vj. All'a. O q̄glīosum. Apoc. vij. Euāgeliū. Uidēs iesus turbas Mat. v. c. In vigilia ꝓo dī epl'a Ecce ego ioānes. Apo. v. c. Et euāgeliū. Descēdēs iesus. Luc. vj.

Officium mortuoꝝ

Dc loco de offi

b cio mortuoꝝ dicēdum ē. ꝛ q̄nc̄z vocat agēda ab ago gis. q̄r ī ceras sui significatiōes agere idē ē q̄ celebrare. inde ē officiū ordinatū ad celebrē defūctoꝝ mēoriā agēda vocat. q̄nc̄z etiā vocant exeq̄e ab exeq̄r exq̄ris. q̄r int' alias sui significationes exeq̄ idē ē q̄ extra alia seq̄. Officiuꝫ ergo seu obsequiū in sepulturis mortuoꝝ exeq̄e

peliēdi ferūt: vl qz extra horas canonicas spēales z singlares hz obſuātias. Sane ħ officiū ꝯtinuat festo oim sctōꝝ z sunt tres dies ꝯtinui triby mysteriys deputati. Nā vigilia oim sctōꝝ dies est afflictōis solēnitas dies est exultatōis: hodieꝙ dies ē oꝛonis In ꝓmo nos ieiunādo affligim⁹: pñtz vite miseriā recolētes. In scōo bṫitudini sctōꝝ ꝯgaudem⁹ grāꝝactōes dño referētes. In tertio ꝓ bis q̄ in purgatorio detinēt oꝛam⁹ eis mō penā mitiozē: mō plenā absolutōez oꝛonib⁹ impetrātes. Siqdē ꝯmemoratio oim fideliū defūctoꝝ īstituta est fieri ab ecclesia tali die vt gñalib⁹ bñficijs adiuuēt q̄ spēalia bñficia ñ valēt: sic z ō festo oim sctōꝝ ꝑmissum est. Sic em̄ Petr⁹ damian⁹ ait, Sctūs edibo ꝯperiēs q̄ apud vulcanū sicelie crebze voces z vlulat⁹ demonū audiebant plāgētiū ꝓ eo q̄ aīe defūctoꝝ ꝓ elemosynas z oꝛōes de eoꝝ manib⁹ eripiebāt oꝛdinauit i suis monasterijs vt post festū omnū sctōꝝ fieret ꝯmēoratio defūctoꝝ: quod fuit postmodū a tota ecclia approbatum.

Primo ergo videam⁹ a q̄b⁹ fuit īstitutū officiū mortuoꝝ, scōo vbi habuit initiū, tertio ō mō celebrādi illō, q̄rto ō mō sepeliēdi

Fuit āt ꝓmo institutū ab aplis: ꝛ nō ab origīe vt testat isiō, sñ li. de ecclīasticis officijs: qō fuit adauctū z ex maxima ꝑte oꝛdinatū ab ipo. Vñ ipm ꝯmēdat btūs aug⁹, i enchiridion dicēs eū fuisse scōm in ecclīasticis officijs post aplos. Hoc officiuz initiū habuit i veteri lege. Nā sic ait Ambro. mortuo iacob: ioseph z alij frēs sui cū multis egiptijs attulerūt eū i ebron: ꝛ pri⁹ eū fleuerūt, xl. diebꝫ i egipto: z postea fleuerūt euz vij. diebꝫ i zab Beñ. l. c. Itē legit i deut. vl. ca. q̄ mortuo moyse fleuit ppls isrl, xxx. diebꝫ, z sic fecerūt de aaron z de maria. Itē dicit Salomon. Luct⁹ filij sapientis mortui vij. diebꝫ: luct⁹ filij stulti sempitern⁹, ideo qz in eternū puniet. Nota āt q̄ q̄dā faciūt memoriā p defunctis die ctia seu p tres dies repsentātes triduanā dñi sepulturā seu respectū hūres ad resurrectiōez chri q̄ die tertia resurrexit: resurrectōez cū chro mortuis peroptātes seu ad trinitatē. Vl et vt qō viuētes tripli peccauerūt vicz cogitatōe, verboꝝ ope: remittat eisdē. Alij ꝓo faciūt missam celebrari septē diebꝫ seu p septē dies: z vtrūq̄ oñdit in li. Nūeri. xix. vbi ōr q̄ q̄ tetigerit cadauer mortui hois: ac ꝑt hoc septez diebꝫ imūd⁹ fuerit aspgat ex hac aq̄ die tertio z septīo, z sic mūdabit. Sane imundus ꝓpter cadauer mortui hois ſcat polluta aliaz ꝓpt mortua opa. Celebrat ꝫ p septē dies. Prio vt defunct⁹ ad sabbatū etne q̄ctis citi⁹ valeat puenire. Scōo vt ei remittant oīa pcta q̄ cōmisit i vita sua, q̄ p septez dies ducit. Tertio ꝑt septenariū aīe z corporis. Aia em̄ tres habet vires. s. rōnabilitatē: ocupiscibilitatē z irascibilitatē. coꝝp⁹ ꝓo ꝯstat ex q̄ttuoꝛ elemētis. vt ꝫ pcta q̄ hō p ħ septenariū siue i hac vita q̄ p septē dies ducit cōmisit deleant septenariū mortuis celebrat. Quarto sic filij Jacob pie defuncto p septē fleuerūt dies: vt ꝑmissū ē. ita z ecclia p suis defunctis celebrat officiū. vij diebꝫ. Quidā āt faciūt nouēdiale. i. officiū nouē diez. vt p ħ officiū mortuoꝝ aīe a penis libate. ix. āgeloꝝ ordinib⁹ associēt. ħ tñ a q̄busdā nō approbat ne gētiles imitari videamur a q̄b⁹ ħ süptū eē videt. q. ix. diebꝫ lugebāt mortuos suos z i nono die cineres eoꝝ pyramidib⁹ vel i bustis recōdebāt. Alij ꝓo celebrari faciūt p suis defūctis. p. xxx. dies vl tricesimo die. Prio qz filij isrl tot diebꝫ fleuerūt moysen z aaron vt ꝑmissum est. Scōo iō: qz ter decē faciūt. xxx. p ter ei trinitatē. p decē ōcalogū itelligim⁹. Tricenariū ꝫ mortuis facim⁹ vt qō i obſuatōe decalogi seu ꝓceptoꝝ chri z ō trinitatē peccauerūt eis ōi miscōia ꝯdonet. Tertio qz nūer⁹ lune, xxx. diebꝫ pficit. iō tricesima die vl xxx. diebꝫ fit mortuis officiuz. vt opa coꝝ coꝛā deo plena eē itelligāt. Quidā ꝯtz q̄terdecies celebrāt siue q̄dragenariū faciūt. vt qō illi i doctrīa q̄ttuoꝛ euāgeliozꝝ i decez ꝓceptz legz peccauerūt sibi ꝯdonet. Rursus q̄ die q̄dragesimū ſuāt repñtāt dñicā sepulturā: optātes mortuis gl̄iam hīe cū chro: q̄ q̄dragīta horis iacuit in sepulcro. cōputata hora nona in q̄ emisit spm̄ z vltia hora noctis dñice in q̄ resurrexit ſm Aug⁹. Repñtāt etiā qz vt ꝑmissum ē mortuo Jacob filij ei⁹ luxerūt. xl. diebꝫ. Alij q̄nq̄genariū faciunt. qm̄ sicut Beda z Brego. dicūt in glosa sup locum illū vbi habet q̄ Abraam q̄siuit a dño volente subuertere sodomā si q̄nq̄ginta fuerint ibi nunq̄d destruces eos? Et rñdit dñs. nō. Quiquagenari⁹ numer⁹ pfect⁹ est. z significat annū iubileum. i. octauā etatē i q̄ erit remissio z plēa libtas. Vt ꝫ anīe defunctoꝝ plenariā libtatē z pctōꝝ suoꝝ remissionē adipiscantur quinq̄ginta diebꝫ p illis celebrāt officium

Preterea dr in Marco. Unum granum afferebat trigita t vnū sexagita t vnū cētū. Alīꝫo sexagēariū faciūt: p eo q̄ sexagesia fcat merorē eccl'e ꝓter absentiā sponsi t ei in ꝯsolatiōez due ale dant: vt dictū ē in. vj. pte sub dñica sexagesime. Et sic hi repūtāt merorē ꝓter absentiam defuncti sui, in q̄z ꝯsolatiōem t aīe defuncti expiatōem: sacrificiū in eccl'a deo offerr̄ t paupib⁹ elemosynę largiūt. Nōnulli etiā celebrāt cēteſimū die vt mortui trāseant a leua in dextram: a militia in triumphū: a terra in celū, a miseria in gl'iam, a morte in vitā. Optant enim illis eternā beatitudinē: q̄ p centenariū: vltra quē nō est numer⁹ designat. Quidā vero anniuersariū obseruāt triplici de cā. Primo vt defuncti de annis calamitatis puenīāt ad annos eternitatis siue ad vitā eternam q̄ sine fine est: t q̄si ann⁹ in se reuoluit vel q̄ ibi est identitas, t nll'a repit varietas Secundo: q̄ sicut sctōz anniuersariuz ad ipoz honorē t nr̄am vtilitatē celebram⁹ p, ut dictū est in pemio hui⁹ ptis: sic t anniuersariū defunctoz ad ipoz vtilitatē t nostraz deuotōem. Tertio dies anniuersariꝰ p defunctis ideo repetit: q̄ fm Augu. qualiter sit eis in alia vita nescim⁹: t melius est vt eis supsit bñficiū nostr̄ q̄ desit. Anniuersariū aūt si ꝓtigerit in die dñica vel in aliq̄ celebri solēnitate nō dz mutari ad seq̄ntem diē put fit in festis sctōz: sed fiat in die pcedēti vt citius occurrat penis defūctoz quas in purgatorio sustinent. Defūcti enim nostro indigent auxilio t beneficio ſz non sancti.

Die q̄dē festiuo āniuersariū nō dz celebrari: nec missa p defūctſ dici nisi corp⁹ fuerit pñs tūc sic: q̄ oī tpe pt missa p defūctis celebrari cadauere pūte nisi i pasceue. Tūc ei nō dz corp⁹ itumulari nec missa p eo cātari: q̄ tūc corp⁹ chr̄i īmolari nō dz: ſz vsq̄ in crastinū reseruet: t tūc, s. in sabbato pt missa p illo cātari t corp⁹ sepelirī. Silr si q̄s i die pasce moriat corp⁹ ei⁹ vsq̄ in crastinū reſuet sup terrā: t tūc cū celebratiōe misse sepeliat. Nō ei dz corp⁹ sepeliri absq̄ missa q̄uis ōriū fiat i plerisq̄ locis. Licet āt fm gabilon. ociliū q̄tidie sit p defūctis orādū et sacrificādū. In pmissis tn̄ diebꝫ ꝑ spēal'r agit ab amicis Siq̄dē aliq̄ oī tpe festiuis diebꝫ dūtaxat exceptis gñal'r orāt p defunctis in officio vesptinali et matutinali: alīꝫ missaz q̄tidie p eis celebrāt: alīꝫ i mēsis initio nouē psal', t, ix. lcōnes, t, ix. rn̄soria cātāt Et q̄dē sctā t salubris ē cogitatio p defunctſ exorare vt a pctis soluāt. In q̄busdā locis nō dr in eccl'a officiū mortuorū a q̄nta feria cene dñi vsq̄ ad octauas pente, dicentes q̄ oīa officia illi⁹ tpis debēt eē breuia, nec in dñicis diebꝫ. Legit āt q̄ q̄dā abbas phibuit monachos suos celebrare dñicis diebꝫ p defūctſ: ſz mortui ꝓt ꝑ durissimis ꝓberib⁹ cū afflixerūt: t iō phibitiōez hmōi reuocauit. Et nota q̄ suffragia q̄ fiūt in ecclesijs p defūctis valde bonis: actōes sunt grāe. ille ei anīe q̄ sūt pfecte bone statim cū egrediūt a corpib⁹ euolāt ad celos: nec subsidijs nr̄is egēt: pvalde mal'fiūt q̄lescunq̄ ꝯsolatōes viuoz: cis ei subsidia nr̄a nō p sūt: q̄m aīe illoz istati descēdūt ad infernum Pro mediocrit bonis q̄ scz sūt in purgatorio sūt expiatiōes. Pro mediocrit malis q̄ scz sūt in iferno sunt ppitiatōes siue penaꝝ mitigatōes. Nā fm aug. q̄bꝫ psūt aut psūt vt sit plena remissio: aut certe vt tolerabili or sit dānatio. Quidā tn̄ p eodē sumūt mediocrit bonos t mediocrit malos. q̄s vocant nō valde bonos: q̄ vicz intrāt purgatoriū q̄ viuētes iniūctā pniaz nō pfecerūt q̄bꝫ psūt elemosyne oziones ieiunia t sacrificia q̄ p eis fiūt. Nā vt dicūt eis q̄ sūt in iferno nihil psūt: illud etiā hota q̄ fm Hiero. cū p cūctſ aiab⁹ psalm⁹ vl' missa dr nil min⁹ q̄s si p vno q̄libz diceret accipiēs. Circa ꝑ tn̄ dici pt q̄ si suffragia fiūt i spēali magſ psūt illis p q̄b⁹ spēalit fiūt q̄s alīs: si fiūt in genere seu in cōi magis psūt ill' q̄ plus meruerūt in hac vita vt sibi pdessent si in eq̄li vel maiori necessitate exist̄t. Licet igitur fm aug. nō psūt oīb⁹ p q̄b⁹ fiunt: q̄ tn̄ nescim⁹ q̄bꝫ psint vl' nō: p oīb⁹ faciēda sūt ne aliq̄s ꝑmittat. melius nāq̄ superūt eis q̄bꝫ nec ob sūt nec psūt q̄s desint eis q̄bꝫ psūt: t iō dies āniuersariꝰ fit vt pmissuz ē. Sz nūq̄d suffragia ei⁹ q̄ ꝓt mortale pctm̄ in charitate nō est psūt ei q̄ i charitate recessit. Rñdeo opa sacramētalia vt missa officiū mortuoz: collecte t sil'ia per talē facta bñ valēt t defuncto psunt: tū q̄ illa a ꝺo nō abopante efficaciā bñt: tū q̄ ille nō ꝓpo noie ſz q̄si syndic⁹ oīz vicz totiꝰ eccl'e noie hoc agit fm ea q̄ dicta sūt i pemio q̄rte pt. Sipo tāq̄z puata pſona alia suffragia facit aut hoc agit alieno noie aut suo proprio. Si alieno: vt q̄ defūcti seu alteri⁹ in charitate exīstis iussu de illius bonis elemosynā tāq̄z minister p eo facit: tunc quidē illi prodest: quoniā is intelli-

gitur facere cuius mandato facit: ꝛ q̃ mandat ſolui ipſe ſoluere videt. Hinc ē q̄ peregrinatõis vot̄ũ ab vno emiſſum alter eius iuſſu exeq̄t̄ ꝑt Idemq; eſt ſi duo q̃z alter in charitate eſt alt̄ nõ ꝓ defuncto pſalteriũ legunt: etſi elemoſyna dat iuſto vt oret ꝓ defuncto: his etenim caſibus pdeſt defuncto rõne charitat̄ hois iuſti adiuncti: ſi autem ſuo ꝓpato noie ꝛ de ꝓprio q̃s ꝓ illo elemoſynã dat vl̄ orat vl̄ ieiunat: vl̄ aliter ſe affligit: q̃ſi cõiter dicũt theologi: q̄ talia in nllo ꝓſunt ei. Hã legit Joã. ix. Scim⁹ q̄ ꝑccatores de⁹ non exaudit: ſz illud ceci ꝛ nõ euangeliſte fuit verbũ. Et Eſa. j. Cum multiplicaueritis oõnes nõ exaudiã: man⁹ eni vr̄e ſanguine ſ. pctis plene ſunt: imo ſm Bre. dum is q̃ diſplicet ad intercedendum mittit irati iudicis animꝰ ad deteriora ꝓuocat. De⁹ enim iniq̄ dona nõ reſpicit ꝛ iuſtorũ ſolũ oratiões exaudit. Item dñs ꝑ Amos ꝓphã Vota pinguium terre. i. pctõꝝ nõ recipiam. Verũ cuz pauci ſine crimine viuant talis ſnia q̃ miſcẽdam ꝛ tot ſuffragia defunctis adimit ꝛ viuoꝝ charitatẽ ad illos refrigeſcere facit: eſt nimis dura: ꝛ ideo nõ ſequenda videt. Si enim oĩm q̃s cõſcia culpe arguit ſuffragia cõdẽnam⁹ illi paucorũ ſuffragꝝs iuuabũt. Dicẽdũ ergo videt q̄ q̃ꝝ ſuffragia ei⁹ q̃ ꝛſi nõ in charitate: in fide tñ eſt: illi q̃ i charitate deceſſit nõ ꝓſũt ex merito vite agẽtis: q̄ tñ illa fiũt ſm doctrinã eccl'e ꝛ ꝓ eũ q̃ in fide ē: ꝛ ꝓ eo q̃ talia recipe meruit bñficia: vbi deficit charitas agẽtis ſupplet meritũ fidei ꝛ charitas eccl'e talia dictãt̄: ac defũcti capacis ſuſcipiẽtis: nec nõ ꝛ liberalitas dei miſerẽtis: q̃ ſm Amb. bñficia nõ reuocat imo cumulos liberalitatis amplificat ꝛ ſua largitate op⁹ ab alio factũ pinde reputat acſi ꝓ illũ ꝑ̃ fit factũ eſſet. Hã ꝛ ſm iura alĩ alienũ debitũ exoluente ipe debitoꝝ liberat: ꝛſi ſuo legata ſit libtas ſi tritio decẽ ꝑſtiterit: q̃cũq; illa decẽ ꝑſtãte liber eſt. Sz ꝛ ꝓ eũ q̃ capax nõ eſt alteri legatũ ꝛ hereditas acq̃ri põt: ꝛ is q̃ ob crimẽ ꝓ alĩs poſtulare ꝓhibet ꝓ ſe et ꝓ his q̃z curam gerit admittit. Et ſm Aug. q̃ꝝ in lapideo cãali nil generet: tñ aq̃ inde tranſiens arrã fecũdat. Et Hiero. Siq̃ videris inter multa opa pctõꝝ quẽq; facere aliq̃ q̃ iuſta ſũt: nõ ē tã iniuſt⁹ deus vt ꝓ̃ multa mala paucoꝝ bonoꝝ obliuiſcat. Sane defuncti ſciũt ſuffragia q̃ ꝓ eis fiũt tribꝰ modis ſm Aug. Primo ꝓ diuinã reuelatõez: qñ. ſ. ds eis reuelat. Scdo ꝓ bonoꝝ angelorꝝ manifeſtatõez. angeli em̃ q̄h̄ ſp nobiſcũ ſũt ꝛ oẽs act⁹ nr̄os ꝓſiderãt q̃i in inſtanti pñt ad eos deſcendere ꝛ eis ꝓtinus nũciare. Tertio ꝓ aĩaꝝ hinc exeuntiũ intimatõez. Quarto ꝓ experientiã cũ vicz ſe a penis ſentiũt releuari. Scẽdũ ãt q̄ defuncti valde mali neſciunt q̃d a viuis agit: niſi q̃ntũ eis ſcire ꝓmittit: ſil'r nec mediocriter boni adhuc i igne purgatorij ꝓſtituti q̃ nõdũ dei viſiõe fruũt niſi q̃ntũ ꝓ aliquẽ de ꝓmiſſis modis ꝓmittit eis ſcire. Sz valde boni q̃ iã ea fruunt bñ ſciũt q̃d hic agit: iuxta illud Greg. Quid ē q̃ neſciãt q̃ videtẽ oĩa videt. Aliꝰ tñ dicũt eos ſcire oĩa q̃ eis neceſſaria ſũt: ꝛ nõ alia. Vñ Eſa. ex ꝑſona populi afflicti ait. Abraaz pat̄ noſter neſciuit de hoc. Et vtꝝ mortuis cura ſit de viuis. Aug⁹. late ꝓſeq̄t̄ in libro d̄ cura ꝓ mortuis agenda. Adhuc ſic̃ aug⁹. ait multi aliq̃s ex mortuis vl̄ in ſomnis vel alio q̃cũq; modo viuis apparere credũt: ꝛ vbi eoꝝ in humata iacerẽt corpa: atq; vt eis ſepulcra fierent et alia hmõi inumera ſepe admoniſſe: et illa ꝓba reptũ ēe in dialogo Brego. ꝛ i alĩs pleriſq; ſcpturis autẽticis repit̄. Veruntñ vt idem Aug. in ꝓmiſſo libro ait. Quãuis mortui talia in ſomnis indicare vel petere videãt: nõ ideo putandũ eſt eos iſta ſentire. Haz et viuẽtes plerũq; apparẽt in ſomnis dormiẽtibꝰ dũ ipi ſe neſciũt apparere: et ab eis q̃ hoc ſomniauerũt audiſſe dicentibꝰ q̄ eos in ſomnis agẽtes aliq̃d vel loq̃ntes viderũt. Vñ vt dicit credendũ eſt q̄ he fiũt angelice opatões ꝓ diſpẽſatiõem ꝓuidẽtie dĩ ad q̃lecũq; ſolatiũ viuoꝝ. Cõciliũ etiã anquiritañ. ait q̄ plericq; demonũ illuſionibꝰ et pbãtaſmatibꝰ ſepe ſeducũt. Officiũ mortuoꝝ imitat̄ oĩno triduanã chr̃i ſepulturaz. Sicẽni in illo triduo ita ꝛ in h̄ officio oĩa laudis cantica ſubticem⁹ ꝛ ſolẽnitates q̃ſlibet ſubtrahim⁹. Hã in miſſa bñdictiões ab epo nõ petim⁹: nec in agenda dicimus. Dñe labia mea apies nec De⁹ in adiutoriũ meũ: nec Bñdicam⁹ nec Inuitatoriũ: niſi corp⁹ pñs ſit: ꝛ etiã in vigilijs. nec Hlia pri ad reſpõſoria: vel in fine pſalmoꝝ. nec ad lectões bñdictõem petim⁹ vel dam⁹: nec dicim⁹ Tu autez: vel Deo gr̃as: nec in miſſa Alla: nec Hlia in excelſ. nec Ite miſſa eſt. Haz in veteri lege ꝓhibitũ fuit oleũ leticie et thus ſuauitat̄ ꝓ peccato offerri. Mors eteni eſt vindicta peccati. Unde. vbi pctũ

ibi tenebre:nec dz ē leticia:nec canticorus leticie decantatio:vbi est luct⁹ z ꝓtristatio mentis.at exequie p mortuis celebrant cū luctū. Kurs⁹ laudes suppzimim⁹:qa q̄ mortui trāsēāt ignorātes nescimus vñ laudare dñm debeamus de iusticia vel de miscōia. Bauditū rep̄mim⁹:qz tristes in hūc mūdz intrauim⁹:z tristiores exim⁹: nō ergo seq̄ntia dz dici:q̄ est canticū exultatōis. Adhuc licet in missa ꝓuius debeāt oēs thurificari ad designādū q̄ illoꝝ oīones ad celestia dirigūt in missa tñ p defunctis nō dz thus p choꝝ portari nec offerri.i.altare thurificari:sz circa corp⁹ tātū:qz ℟ i lege ꝓhibitū fuit vt iā p̄missum est. Null⁹ ergo in ℟ officio thurificat:ad notādū q̄ mortui amodo nil suis valēt oīonib⁹ ꝓmereri.vñ ꝑsal. Non mortui laudabūt te dñe. Ips aūt defūctoꝝ corpa thurificant z aq̄ bñdicta aspgūt:non vt eoꝝ pcā tollāt q̄ tūc p talia tolli neq̄unt sz vt oīs imūdoꝝ spūum p̄tia arceat z fiūt etiā in signū societatis z cōionis sacramētoꝝ quā nobiscū dū viuerūt habuerunt. vñ et Dionysius tradit q̄ antiquit⁹ viui mortuos osculabāt in signū vnitatis quā cum ipis habuer:ꝓsūt etiā hec z sil'ia inq̄ntū p talia ipi deo reuerētia exhibēt. Quare aūt duplex vsus ponit in ītroitu p defūctis.scz ecce te decet. z exaudi oīonē meā.dictū ē i sexta ꝑte sub sabbato tertie hebdomade.xl. Itez i missa.p defūctz nō dz intermiscri oīo pro uis:put dictū ē in q̄rta ꝑte sub ti. de oīone Pax ēt nō dat triplici rōne:ꝓmo qz ℟ officiū vt iā dictū ē triduanā chr̄i sepulturā vestigio sequit:vbi pax nō dat ꝓpt iude osculū detestādū. scdo qz nō cōicam⁹ mortuis qz nō nob rñdēt. Nos enī sum⁹ in vi. etate. ille in. vii. inde est q̄ corp⁹ nūq̄ dz eē i eccl'a q̄diu missa de die celebrat. imo si ꝑus ēt ibi dz asportari extra eccl'iaz in vestibulū eccl'ie q̄ntacūq̄ autoritate viuēs fulgeret: et postea ad missam de mortuis reportari. Tertio q̄m sic ex mlt̄is gnis sit collectz vn⁹ panis ꝓficit:z ex mlt̄z racemis vinū elicit: sic ex multis fidelib⁹ q̄z q̄dā boni q̄dā mali sūt vna eccl'a ꝓstruit z coadunat. Quia g̃ de mortuo hoīe nescim⁹ adhuc vtrū sit ipe de ꝓformitate eccl'e z pacē habeat cum suo creatore z recōciliatōez.iō pacē ad missam nō dam⁹ nec aliq̄s laudes p mortuis referimus:qz nō ē vñ agendū sit. Nō em̄ adhuc apparet eoꝝ reqes. Quarta etiā rō.posita ē in q̄rta ꝑte vbi agit de osculo pacz Illud q̄z notandū est q̄ officiū mortuoꝝ incipit a vesperis:postea sequūt vigilie q̄rū tria sūt genera. In q̄busdā ei eccl'iis.legūt nouē lectōes de iob z incipiunt. Parce mihi domine ꝛc̄. In alīs legunt de libro sapie z incipiūt Heli⁹ est ire ꝛc̄. In alīs ℣o de q̄dā ℣mone aug.sz vndecūq̄ sumāt absolute sine iube dñe bñdicere:z sine tu aūt vl' alio incipiūt z finiūt put in exequiis q̄s i dicto triduo p chr̄o celebram⁹ seruat. Uerūtm̄ in q̄busdā eccl'iis loco.tu aut⁊ dñe.terminant. Bti mortui q̄ in dño moriunt: q̄ verba sūt ꝺ apoc.xiiii.c. Frequētat ām i ℟ officio ps. Te decet. qm̄ ibi agit de reditu filiorum isr'a captiuitate in trām p̄missiōis.sic z defūcti de captiuitatz miseria ad vitā ꝑficiscūt et nam. Dicit etiā ps. Dñe ne in furore tuo.q̄ cū sit sext⁹ in ordine psalteriī tñ ꝓ octaua intitulat q̄i in sex eratib⁹ p hūc psalmū deū rogātes vt septime eratis possim⁹ tormenta euadere z ad octauā gl'ie peruenire Officiū mortuoꝝ nō dz scdas vesp̄as vt dictū est in. v. ꝑte sub ti. de vesp̄is. In ꝛcilio tolet̄ān.statutū ē q̄ sacerdos missaz defūctorū celebrās vt ei⁹ inimic⁹ morte incurrat deponat z tā ipe q̄z eū ad ℟ incitans exilio ꝑpetuo puniat. Hūc videndū ē q̄liter corp⁹ sepeliēdū sit: z q̄dē q̄n hō videt agere i ecclesie dz poni ad terrā supra cineres vel admin⁹ sup paleas:p qđ innuit q̄ cinis est z in cinerē reuertet:z fit hoc exemplo bti martini:q̄ vt in se alīs daret exemplū in cinere iacēs vitā finiuit: z si mortēs lrat⁹ sit: legi dz passio dñi vel saltē ps illi⁹ ante eū:vt sic ad maiorē ꝓpunctōem moueat. Et dz esse crux erecta ad pedes:vt mortēs eā cernens magis ꝓterat z ꝓuertat. Debet etiā supin⁹ iacere vt sp erecta facie respiciat celū exēplo bti martini:z ꝑusq̄z expiret ei⁹ aia dñoꝝ mē det. Postq̄z ℣o expirauerit cāpane dñt pulsari,put dictū ē in ꝑma ꝑte vbi agit de cāpanis. Deinde corp⁹ nisi viuēs nouit inunct⁹ fuerit dz lauari:ad q̄dū q̄ si aia p̄fessionē z ꝓtritionē a culpa mundata sit: vtrūq̄z scz aia z corp⁹ eternā glorificatiōez z claritatē in die iudicij cōsequet:q̄z illi ℣m Joā nē ℣e in dño moriunt:z bti sūt q̄ nullā secū portāt maculā:sz in hoc mūdo p pniaz dereliquūt. Sz cū de hac lotiōe neq̄z in veteri test.scz Leuit.xv.c. neq̄z in nouo scz. Act. v. cap. aliq̄d agat si omitteret nō multum vt aiunt q̄dam curandum esset. Et Aug⁹. dicit in libro de cura p mortuis agenda: corꝝ

Aug⁹: Corpori humano q̄d post mortem tribuit ꝓpe nō est salutis ℣ sed humanitatis exm.

pori humano qđ post mortē impendiť non
est salutis plūdiū sed humanitatis officiuz
Ueruntamē cū Maria magdalena vnxe
rit dñm ante passionē Mat. xxvj. fecit eñ
morituro quod nō posset facere mortuo.
Mar. xvj. ꝓuenit inq̄t vngere corp⁹ meū
in sepulturā. et ℔ pbari pōt corpa defūcto
rū lauanda esse. Hā sicut Hiero. ait in ori
ginali sup illud Mat. vj. Unge caput tuū
in ill' ꝓtib⁹ vnguētis ꝑ balneis vtebant. La
non toleratā. ocilū statuit q̄ q̄ diuīa voca
tiōe ab hac vita ꝛcedūt cū psalmis tātūmō
z psallētiū vocib⁹ ad sepulcz deferant. De
bet aūt defunct⁹ portari a ꝓsil'ib⁹ sue pfes
siōis vt si fuerit diacon⁹: a diaconib⁹. si sa
cerdos: a sacerdotib⁹. si sint ibi. alit nō est
vis. q: necessitas legi nō subiacet. cleric⁹ a
clericis. catholic⁹ a catholicis. Si ꝯo fue
rit de aliq̄ fraternitate: deportet ab ill' q̄ sunt
eiusdē fraternitat'. Mulieribꝫ ꝯo nō licz cor
pora ferre. ne coganť corpa sua lasciuiā ici
tātia denudare. qđ facile ꝓtingere posset.
Dū aūt de domo ad eccl'iam seu sepulturā
portať ſm q̄rūdā locoz morē: ter ī via pau
sať. Primo ad ꝛcandū q̄ ipe ī hac vita exi
stēs vt posset digne dño pñtari. z cū alijs
ctis ꝑpetua q̄ete pfruit: ī trib⁹ special'r sei
ipsum excitauit. vidz ī dilectiōe dei: ī chari
tate ꝓximi. z ī custodia sui. siue q̄ ī fide scē
trinitatis vsq̄ atq̄ vitā finiuit. Scdo ad
repñtādū q̄ dñs ī triduo ī vētre terre pau
sauit. Tertio tres pause fiunt ī via. vt per
tres dietas psalmodie q̄ tunc ōz: trina fiat
ei absolutio a delictis trib⁹ modis. s. cogi
tatōe ꝛbo z ope cōmissis. Ero. iij. Uiā tri
um dierz ibim⁹ ī solitudie. Deinde ponit ī
spelūca in q̄ ī q̄busdā locis ponit aq̄ bñdi
cta z pruna cū thure. Aq̄ bñdicta ne demo
nes q̄ ml'tū eā timēt ad corp⁹ accedāt. So
lēt nāq̄ ōseuire ī corpa mortuoz. vt qđ ne
querūt ī vita saltē post mortē agāt. Thus
ꝯo ibi ponit ꝓt fetorē corpis remouendū
seu vt defunct⁹ creatori suo acceptabilē bo
noz operz odorē intelligat obtulisse. seu ad
ostēdendū q̄ defunct⁹ ꝑsit auxiliū oꝛonis
Carbōes ī testimoniū q̄ terra illa ad cōes
vsus ampli⁹ redigi nō pōt. Plus eñ durat
carbo sub terra q̄s aliud. Hedera q̄z vl' lau
rus z hmōi q̄ semp ſuāt viroꝛē ī sarcopha
go corpi substernunť. ad significandū q̄ q̄
moriunť ī chīo viuere nō desinēt. nā lz mū
do morianť ſm corp⁹: ſm aīam tū viuūt z
reuiuiscūt deo. alia tū ꝓsideratōe habebāt
ī funeribꝫ antiq̄ cyp̄ssos. q: vicz sicut cyp̄s
sus cesa nō iterz surculescit: sed tota moriť
ita hō mortu⁹ nō reuiuiscit. Fiūt etiā hec
nō q: ad aueribꝫ insit sensus: sed in figurā
vicz vel ad resurrectionē sperandā. vl' ad ōl
miscōiam seu beniuolētiā ꝓuocādā: cui ta
lia pietatis officia placēt. Debz aūt q̄s sic
sepeliri vt capite ad occidētē posito pedes
dirigat ad oriētē. in q̄ q̄si ipa positōe orat.
z innuit q̄ ꝓmpt⁹ ē vt de occasu festinet ad
ortū: de mōo ad celū. Et ī q̄cūq̄ loco extra
cimiteriū chr̄ian⁹ sepeliať. sp crux capiti il
li⁹ apponi debet ad notandū illū chr̄ianuz
fuisse. q: ℔ signū diabolus valde verek: z ti
met accedere ad locū crucis signaculo insi
gnitū. Debēt q̄z fideles chr̄i sepeliri indu
ti sudarijs put puincialeꝫ obſuant. qđ su
mūt ex euāgelio ī q̄ legiť ō sudario z ſndo
ne chr̄i. Quidā ꝯo cilicio ſsuunť. vel zcve
ste insignia pñie repsentēt. Hā cinis ⁊ cili
ciū arma sūt penitētiū. Nec debēt idui ve
stib⁹ cōmunib⁹ put in italia fit. Et vt q̄daz
dicūt debēt habere caligas circa tibias: z
subtalares ī pedib⁹. vt ꝑ ℔ ipos esse patos
ad iudiciū repsentet. Clerici ꝯo si sūt ordia
ti: illis indumētis induti sint: q̄ requrunt or
dines q̄s habēt. Si ꝯo nō habēt ordines
sacros more laicoz sepeliant. Uerūtñ licz
in alijs ordib⁹ ꝓpt pauptatē ℔ sepi⁹ omitta
tur. ī sacerdote tñ z epo nullo mō ptermit
tendū est. Uestes eñ sacerdotales ꝛtutes
significāt. cum q̄b⁹ ꝑ ceteris sunt dño ꝑsen
tandi. Eutician⁹ papa statuit vt null⁹ mar
tyres sepeliat sine dalmatica aut collobio
purpurato. Circa ℔ autē ꝓsiderandū est
vtz chr̄s vestit⁹ fuerit post resurrectionez
z vtz celū vestit⁹ ascēderit. z vtz duob⁹ di
scipulis euntib⁹ in emaus z ceteris discipu
lis z mulieribꝫ vestit⁹ apparuit. Siq̄dem
angeli legunť vestiti apparuisse. iuxta illud
Jo. Uidit angelos sedētes ī albis. Et ali
bi. Ecce duo viri astiterūt iuxta illos ī ve
stib⁹ albis q̄ z diterūt. Hic iesus q̄ assum
ptus ē a vob⁹ ī celū sic veniet quēadmodu
vidistis eū euntē in celum. Hēpe chr̄s ve
stit⁹ ascēdit in celū: iuxta illud. Quis ē iste
q̄ venit de edom tinctis vestib⁹ de bosra.
Itē angeli dixerūt. Quare rubz est indu
mētum tuū. Queriť etiā vtz hoies erūt
nudi post diē iudicij an vestiti. Et videť q̄
vestiti. Hā semp angeli apparere solēt vesti
ti. z chr̄s etiā post resurrectionē cum veste
apparuit z in transfiguratiōe vestit⁹ fuit.

Uñ ꝛ apparebãt vestimẽta eiꝰ alba sic̃ nix Ecõtra videt ꝙ nudi erũt.qz habet autoritas ꝙ in cadẽ forma erimꝰ in q̃ fuit Adam ꝑus q̃ peccaret,ꝛ etiã i meliori,sed tũc fuit nudꝰ,g̃ nudisil'r erimꝰ Solo.nil diffinimꝰ ꝺ veste,sz ħ solũ dicimꝰ ꝙ ibi nõ erit deformitas nec vlla aduersitas vel infirmitas,ꝛ erimꝰ vestiti ꝛ ornati vestimẽtis ꝑtutũ.

Quis aũt ꝛ in q̃ loco sepeliri debet ꝛ vtꝝ locꝰ sepulture aliq̃d ꝓferat dictũ est i ꝑma ꝑte vbi de cimiterio agit. Illꝺ ãt no.ꝙ qz scptũ est,Leui.xxj.põtifex ad oẽm mortuum etiã pꝛemvl' mr̃ez nõ ingrediet necꝝ egrediet ꝺ sctis,hic ẽ ꝙ romanꝰ põtifex ad nulli⁹ defuncti domũ accedit. Itẽ qz ibidẽ ꝺz. Sacerdotes tui nõ radẽt caput nec barbã nec i criniꝺ suis faciẽt iscissurã,iõ q̃ ꝺ charoꝝ morte tristant barbã nutriunt,nec crines pscidũt:ꝛ etiã nigris vestiꝺ ornant,vt ꝑ nigredinẽ ꝛ doloꝛẽ ꝓsepulti mortuo videant.Hic etiã q̃ri põt vtꝝ voces mortuoꝝ loq̃nt.Et videt ꝙ sic.iuxta illꝺ ꝑphe Exultatões dei i gutture eoꝝ.Et Hormisda papa ꝺt ꝙ illi q̃ꝺ cũ falsa miscẽia ĩdulserimꝰ añ tribunal chr̃i ꝫ nos faciẽt q̃nẽ.ꝛ Augusti,ꝺt ꝙ defuncti q̃ nesciũt q̃ hic flũt dũ ħ agunt postea audiũt ab his q̃ moriendo hic recedũt.Sed apl's ꝫdicere videt di.ꝙ tũc lingue cessabũt.Et ps̃.Nõ mortui laudabũt te Et nota ꝼz Aug.ꝙ tps qꝺ int homiꝺ mortẽ ꝛ vltimã rr̃ectionẽ intꝑsitũ ẽ aníaꝝ abdit',i.nob occult' receptacul' cõtinet.Postremo nota ꝼm mgr̃m Joãnẽ beleth ꝙ antiq̃ solebãt dicere:ꝙ q̃n aníe sũt ĩ humanis corpiꝺ vocant anime.in inferis manes.q̃n ꝑo celos ascẽdebãt spũs.q̃n ãt recẽs erat sepl'tura,siue q̃n spũs circa sepulturas errabat vmbram vocabãt. Uñ ps̃. Nã ꝛsi ambulauero i medio vmbre mortiz ẽ.Et iõ tũc panẽ ꝛ vinũ ponebãt sup sepl'cra mortuoꝝ:vt dictũ ẽ sub festo kathedre scti Petri In missa ꝑo ꝙ mortuis ꝺz q̃nꝝ epl'a. Uir fortissimꝰ iudas.j.Mach.xij q̃nꝝ.Nolumꝰ vos ignorare ẽ.Thes.iiij q̃nꝝ Audiui vocẽ ꝺ throno dicẽtẽ.Apo.xiiij.q̃nꝝ Ecce mysteriũ vob di.j.Loꝝ.xv Dz etiã q̃nꝝ euãgeliũ.Amẽ amẽ dico vob q̃ venit.Jo.v.q̃nꝝ Dixit Martha.Jo.xj.q̃nꝝ.Sicut eñ pr̃ suscitat.Jo.v.q̃nꝝ Omne qꝺ dat mihi pr̃.Joã.vj.q̃nꝝ Ego sum panis.qꝺ est ibidem.

De q̃ttuoꝝ coronatis

E quattuoꝝ coro

ꝺ natis ħ notabile repit:ꝙ ãnꝝ fuerunt q̃ venerãt ad ꝓstruẽdũ tẽplũ diocleciani: cognito ꝙ eẽnt chr̃iani martyrio sꝛ coronati:q̃ꝝ noia qz nota fuerꝛ idcirco in collecta ponũt.Post duos ꝑo ãnos alij q̃ttuoꝝ martyriũ susceperunt: q̃ꝝ corpa sepulta sꝛ iuxta corpa ꝑdictoꝝ ãnꝝ: q̃ꝝ nomina fuerũt ignota,iõ statuit melchiades papa vt dies eoꝝ sb̃ noib⁹ ꝑdictoꝝ ãnꝝ celebris haberet:ꝛ sic vocatũ est festũ q̃ttuoꝝ coronatorũ.Postea ꝑo fuerꝛ cuidã religioso eoꝝ noia reuelata:scz seueri,seuerini carpophori ꝛ victorini,nomẽ festi tñ ꝓterea mutatũ nõ est:nec etiã dies in kalendario.

De beato Martino

E beato martino

ꝺ sciẽdũ ẽ ꝙ ꝺz par apl'is ñ ꝓꝑ suscitatões mortuoꝝ q̃rũdã vt q̃dã putant: cũ idẽ multi alij fecerit martyres ꝛ cõfessores:vel ꝓꝑ mꝛitudinẽ miraculorũ:sz spẽal'r ꝓꝑ vnũ miraculũ.Cũ ei eẽt thuroñ. archiẽps venit ad eũ q̃dã paup ꝛ inops tunicã ab eo petẽs ꝛ ipe cõcessit:iussit ergo procuratori suo vt emeret sibi tunicã. Ille ꝑo iuit ad forũ ꝛ tardꝰ redijt tunicã vilẽ portãs q̃ fere penula q̃si pene nulla poterat dici. Uir sctus iubet illã sibi mõstrari.Erat aũt breuis forte vsq̃ ad genua,manice vsq̃ ad cubitũ:extrahens ergo suã paupi dedit: et ipse paupis tunicã induit. Hec multo post ꝓpat se ad celebrandã missaz: ꝛ stãs añ altare sic̃ mos ẽ in ꝑfatõe leuauit manꝰ ad dñm manicis laxis retro labẽtiꝺ licz nec grossa eiꝰ brachia,nec multũ carnosa eẽnt: ꝛ cũ ꝑfata penula nõ nisi vsq̃ ad cubitũ ꝓtenderetur remãserũt eaꝺ brachia nuda: tũc venerũt miraculose auree torques ipaq̃ decentꝝ operuerũt: ꝛ globꝰ igneꝰ apparuit sup caput eiꝰ:ꝑ qꝺ demõstratũ est spm̃sctm̃ sup eũ descẽdisse ad robur sic̃ sup apl'os in pẽte. Uñ ꝓpter hoc nõ imerito dictꝰ est par apl'is Est etiã par eis in officio. Cõsiderãdũ aũt est ꝙ ipe solus int' ꝓfessores institutiõis hz octauas:sic̃ btus laurentiꝰ int' martyres. Ille enĩ dixit.Igne me examinasti ꝛ nõ est inuẽta in me iniq̃tas.Et martinꝰ in agone mortis dixit demoni astanti.Nil inuenies in me cruenta bestia.Ecce quõ cõcordant. Ille ꝓpollens martyr quare ꝑ omiꝺ alĩs octauas ꝛ vigiliã habet. Iste ꝓfessor

excellēs: ꝙre ꝑ oīb⁹ alīs octauā bz. capam ei⁹ reges francoꝝ ꝓsueuerūt portare in pre lijs: vt dictū est in secunda pte vbi agit de sacerdote. Fortunat⁹ poeta vir vita egregius ꝛ ingenio ꝑclarus de italia thuronis veniēs gesta btī martini cōscripsit tpe Joannis pape.iij.

De sctō andrea apl'o.

Eatus Andreas

b nigri fuit coloris: barba plixa statura mediocris: ꝟ iō dicim⁹ vt sciat q̄lis in eccl'a bz depingi: q̄d de vnoq̄z apl'oꝝ ꝛ alioꝝ multoꝝ sctōꝝ sciendū esset. Predicauit aūt in achaia ꝛ athenis: et circa ptes illas. Excellētis fuit valde meriti: nec sine cā btūs gregor⁹ ad⁹ fuit sibi deuotus q̄ ei fecit ꝓpriū officiū: et monasteriuz cōdidit ꝛ ibidē monach⁹ extitit. Vigiliā ex institutōe nō bz: q̄ ē in tēpore ieiunioꝝ: q̄re nō fuit necesse instituī ei vigiliā: ꝛ idē est de btō thoma apl'o. Sane ossa ei⁹ ac btī luce euāgeliste tpe ꝓstātini scōi impatoris trāslata sunt apud ꝓstātinopolim. Hac die bz epl'a. Lorde credik ad iusticiā. Ro.x. Et euāge. Ambulās ihs iuxta mare Matth. iij. Postcōio. Venite post me: q̄ est ibidez In vigilia ꝟo est introit⁹ Dñs secus mare Matth. iij. Et euāgel'. Stabat ioānes ex discipul'. Joan.j. Postcōmunio. Dixit andreas Joannis.j.

De sctō Nicolao epō.

Egitur q⁹ cum in

l q̄dā eccl'a (q̄ bz crux subiecta mōasterio sctē marie de charitate) nō dū bistoria btī nicolai cātarek frēs einsdē loci pozē suū vt eā sibi cātare liceret instanter rogauerūt Ille ꝟo hoc ꝑcise negauit dicēs incōgruū fore ꝓstinū morē nouitatib⁹ imutare. Illis ꝟo instātib⁹ indigtus rndit. Recedite a me: q̄ noua cātica imo ioculatoria q̄dā in mea eccl'a nō cātabūk. Aduenientē aūt eiusdē scti festiuitate: frēs cū q̄dā animi tristicia matutinaꝝ vigilias pegerūt. Cūq̄z omnes in lectis se recepissent: ecce btūs nicola⁹ priori visibil'r terribil'r apparuit: quez a lecto extrahēs p capillos dormitoriū pauimēto allisit: ꝛ incipiēs. O pastor eterne: p singulas vocum differētias: ꝟgis q̄s in manu tenebat gūissimos ictus sup dorsuz illi⁹ ingeminās p ordinē morose cātādo antipbonā ipam ad finē pduxit. Quibus ergo illi⁹ clamoribus excitatis: seminiu⁹ ad lectū deportak. Qui tādē ad se rediēs dixit. Jte et bistoriā nouā sctī nicolai decātate. Tpe henrici quarti imperatoris ossa sctī nicolai apud vrbē barrensez translata sunt.

De venerabili Beda pbro.

Eda venerabilis

b pbr⁹ ꝛ monach⁹ ꝛ egregius expositor claruit in anglia circa annum dñi. dclxxxvij. q̄ licet i sctōꝝ catalogo computek: nō tñ ab eccl'ia sctūs sz venerabil' appellak duplici rōe Prīa q: cū p nimia senectute ei⁹ ocl'i caligarēt faciebat se duci p villas ꝛ castra vbicūz ꝟbū dñi pdicādo. Cūq̄z q̄dā vice p q̄ndā vallē magnis lapidib⁹ plenā trāsiret: q̄daz ex ductoribus derisorie dixit ei q̄ ibi magnus erat ppl's ꝓgregatus expectās eius pdicatōez auide ꝛ silēter. Et tūc ille incepit pdicare feruent. Et cū in fine cō clusisset p oia secl'a scl'oꝝ: mox oēs lapides alta voce clamasse dicūk. Amē venerabil's pat. Et iō venerabil' pat appellak. Alij ꝟo asserūt q̄ angeli rnderūt. Bñdixisti venerabilis pater. Scōa causa est: q: post eius mortez cleric⁹ q̄dā sibi deuot⁹ q̄ndā ꝟsum edere cupiebat: quē in illi⁹ tumulo sculpi facere intendebat incipiēs sic. Hac sūt in fossa: volēs ꝟsuz talit terminare: bede sci. ossa. Sz q: talē finē ꝟsus ꝓgruitas nō patiebak ꝛ sedula mēte ꝛuolueret: nec ꝓgruū finē videret: dū q̄dā nocte multū sup ꝟ cogitas set mane ad tumulū ꝓperās manib⁹ āgelicz talit ꝟsuz sculptū repperit finitū. Hac sc in fossa bede venerabil' ossa Eius aūt corpus apud ianuā deuotione ꝓgrua bz coli.

De sctō Thoma apl'o.

Jstoria seu legen

b da bz sctō thoma apl'o: ꝛ si q̄d ex ea i rnsoriꝝ vl' antiphis sumptū repitur int apocripha deputak. In ipo aūt festo legit ad missam euangeliū Thomas vn⁹ ex duodecim Joan.xx.

De festis sctōꝝ stephani Joānis euangeliste ꝛ innocentum.

Dst domini nati

p uitatē: seq̄nti die fit festum de obtu btī stephani protomartyris et tñ ipse fuit passus in augusto: q̄re aut̄ boc fiat sub festo inuentiōis eius dictū ē. Queritur quare bec tria festa vicz sctōꝝ stepha-

Solutio q̄stionis cum hac tractetur mox p̄ natiuit: Ppe celebrem.

ni ioānis ⁊ innocentū imediate post festuz ntitatis dñi ordinā. Rñdeo ꝓmo vt chꝛo capiti ⁊ spōso oēs sui comites adiunganꝫ: natꝰ em̄ chꝛs spōsus eccl'e in hunc mūdum tres sibi comites adiūxit: de qb⁹ ꝛ in canticis. Dilectꝰ meꝰ cādidꝰ ⁊ rubicūdꝰ: electꝰ ex milib⁹. Cādidꝰ q̄ntū ad ioannē euangelistā p̄ciosuz ꝑginē ⁊ ꝓfessorē Rubicūdꝰ q̄ntū ad stephanū ꝓtomartyrē. Electꝰ ex milib⁹ q̄ntū ad magnā turbā innocētū. Scōo vt sic eccl'a oim martyrū genera quoꝝ q̄dez martyrū chꝛi natiuitas cā fuit insil'aduna ret. Triplex est em̄ martyriū. Primū vo lūtate ⁊ ope: ⁊ tale fuit martyriū bti stepha ni: ⁊ hoc est dignissimū in genere. hoc autē dicim⁹: qꝛ aliq̄ circūstantia facere posset q̄ aliqs ꝓfessoꝛ aliq̄ martyre dignioꝛ eēt. Et iō festū ei⁹ p̄cedit alia ⁊ ꝓsequit festo dñice ntitatis. Uñ i ipo festo legit. Mortē quaz saluatoꝛ dignat⁹ ē p oib⁹ pati: hāc ille p̄m⁹ p oib⁹ reddidit saluatoꝛi. Et itez chꝛistus beri nat⁹ est in terris vt hodie stephan⁹ na sceret in cel'. In festo bti stephani itroit⁹ Et eni sederūt p̄ncipes ⁊ aduersum me loq̄ bant. In q̄ oñdunt insidie p̄ncipū iudeoꝝ btō stephano ilidiantiū. Epl'a ē Act. vj. c. Stephan⁹ plen⁹ gr̄a ⁊ fortitudine: q̄ sicut dicit Aug. in ꝑmōe hui⁹ diei cū plm̄ ba deat āmiratōis in ipa spē nō min⁹ ꝓtinet in misterio dignitatis: i q̄ narrat tā passio ipsi us q̄ passiōis causa: ⁊ meritū seu remune ratio. Et hec etiā insinuāt ⁊ repetunt i mīso rio q̄d est. Sederūt p̄ncipes: ⁊ in all'a: q̄d ē Uideo celos aptos Act. vij. Et in nocturna li etiā officio idē repetit: vt oñdat q̄ sepe et sepi⁹ ꝓsiliati sūt p̄ncipes sacerdotū in mor tē ei⁹. Euāgel'. est. Ecce ego mitto ad vos. Matth. xxiij. Et seq̄t Hier'm hier'm q̄ oc cidis ꝓphas et lapidas eos ⁊c. Stephan⁹ ei fuit lapidat⁹. Dicit ēt ibi. a sanguie Abel iusti. Sicut em̄ ille fuit ꝓtomartyr in vete ri testamēto sic ille in nouo. Historiā sc̄i Stephani ꝓposuit Alcuin⁹ magister karo li ⁊ capellan⁹: nocturnales antiphas ō psal. q̄ b⁹ intitulant accepit: cetera de actib⁹ ap'lo rū. Antiphonis etiā laudū q̄dam ꝓsus p̄ mittunt: put dictū ē in. vj. pte sub dñica de trit. Frequentat aūt in ꝓsiculis all'a. vl' ꝓter solēnitatē dñice natiuitatis vel ꝓpt̄ gaudiū de cōsortio stephani angelice cōcionis. Di cit etiā illō. ca. Stephan⁹ plen⁹ gr̄a: ⁊ illō. Surreterūt q̄dā: q̄ sūt Act. vj. ⁊ illud. Cū esset stephan⁹ Act. vj. Scōm martyriū est volūtate ⁊ nō ope. q̄le fuit martyriū be ati Joānis euāgeliste: qui martyr fuit. sicut ptz in illa antipha. In feruētis olei doliū missus Joānes ap'ls: diuia se ptegēte gr̄a illesus exiuit. vt sicut ñ senserat carnis estū (qꝛ ego fuit mēte ⁊ corpe) sic nec estū feruē tis olei sensit. In natali aūt ei⁹ canit in q̄ busdaz locis vna missa ī ertordio lucis. ad notandū q̄ ipe accepto lumie hui⁹ mōi sa crificiū ꝑginitatis sp obtulit deo. Quia eī nō potat bīe vigiliā ꝓpt̄ festū bti Stephāi statutū fuit vt duas missas biet. In missa de btō Joāne est ep'la Qui timet deū Eccl'i xv. Euāgeliū est. Dixit Jesus petro. Joā. vlt. ⁊ cantat al'a. Valde honorād⁹ ē. ⁊ qō ibi dicit. Qui sup̄ pect⁹ dñi ⁊c. sumit ō Jo an. vl. Introit⁹ est In medio eccl'ie. Eccl'i xv. Et responsoriū. Ecūt sermo Joan. vlt. Item alleluia. Hic est discipulus. Joan. vltimo. Cōmunio Ecūt sermo. que est ibi dem. Dicitur etiam ad horas capitulum. Eccl'i. xv. ⁊ illud. Bñdict⁹ deus ⁊ pat'. Eph. j. ⁊ illud Qui timet deū Eccl'i. xv

Et nota q̄ btūs Joānes euāgel'. in festo bti Joānis bap. obūt. Sed qꝛ nō poterat tūc ei⁹ festū fieri: translatū est ad tertiū diē nat'l dñi vt oēs comites suos biet spōsus vt p̄missum est. Et festū bti Joānis bapti ste in suo die remāsit. nec mīt'qꝛ dies illa ab angelo gaudio natiuitat' ꝑsorsis au tēticata fuit. Hec est dogmatizādū q̄ ev'a gelista baptiste tāq̄ maiori cesserit p ei⁹ q̄ legit. Inter natos mulier⁹ nō surrexit ma ioꝛ Joāne baptista. Hā nō esse ō ipo. q̄ ma ioritate disputādū est diuinit⁹ ostēdim. Cū em̄ duo mgri q̄ vn⁹ baptistā alt' ꝓferebat euāgelistā: solēnē ad h̄ idixisset disputatio nē. ⁊ q̄libz valde sollicite inuestigasset autoꝛi tates ⁊ rōnes efficaces: q̄b⁹ sinū Joānē p ferre posset. tandē die disputatiōis adue niente q̄libet scō⁹ emulatoꝛi suo apparuit dicēs. Bñ ꝓcordes sum⁹ in celis: ō nobis nō disputetis in terris. Tūc illi sibi ad inui cē ⁊ omni p'lo visionē p'blicauerūt ⁊ dñm bñdixerūt. Uel iō fuit ad tertiū diē post dñi natiuitatē trāslatū: qꝛ forte illa die ō dicata est ei basilica. vel qꝛ forte illa die rediit de patbmos insula. vel insalat⁹ est. fuit em̄ patriarcha Ephesin⁹. Aiūt q̄dā' q̄ btūs io annes cū post celebratā missam descēdisset in tumulū euanuit ab oculis circūstantiū ⁊ cū terra ibi scaturiat de pfundo addūt eū viuere. ⁊ terrā ei⁹ anhelitu scaturire. alq̄ in

celū trāſlatū. Igitur partim ex euāgelio partim ex eiꝰ tribulatōe hodierna cōpilat hiſtoria: in cuius vltimo rēſorio ſ. In medio eccl'e: quod ſumit de libro ſapie: in quo agit de ſpiritu intellectꝰ neuma iubilat: qz p ſpūm intellectꝰ fuit de ineffabili ꝟbo. ſcz de deo ꝟo locutꝰ Tertiū martyriū ē ope et nō voluntate: q̄le fuit martyriū innocentum. q̄d ſic̄ tertiū locum obtinet in dignitate: ita et inter feſta martyrū. Sz quare feſtū innocētū celebrat añ feſtū ſtelle. i. epł̄ie cū mortui fuerint poſt apparitōez ſtelle. qñ ſcz. herodes vidit q̄ illuſus eēt a magis. Reſpōdet q̄ herodes audit̄ rumoribꝰ ō chīo nato: turbatꝰ eſt valde: timēs amittere regnū. vñ cogitauit facere interfici oēs pueros vt ſic chīs nō euaderet: ſz fuit ꝓpeditus tunc: qm̄ auguſtus ceſar mandauit ei q̄ ad eum veniret. ariſtobolo z Alexādro filiis ip̄ius herodis reſponſurꝰ cozā eo. Et quia nō fuit auſus nō ire iuit. Poſtmodū ꝟo reuerſus anno reuoluto q̄rto die poſt natale dñi fecit oēs pueros interfici a bimatu. id eſt bienniō: z infra. Bimatos eni grece ōr latine bienniū. Querit q̄re in feſtiuitate innocētū in miſſa Elīa in excelſis ōo. z Alleluia: z alia cātica letitie nō cantāt. Dicūt magiſtri iō. qz mortui ſūt añ dñi paſſionez et ſic ad inferos deſcenderūt Sz pari rōne et in feſto ſc̄ti ioān. bap. ſubticeri deberent. Dōm eſt ergo q̄ hoc iō ꝓtingit qz auctor officiū voluit nos ꝓmūgi in hac feſtiuitate animis deuotaꝝ mulierū de morte innocentū plangentiū z dolentiū. vñ cauſa triſticie earū illa dimittim̄: z iō legit ꝑphetia Hiere. xxxj. de innocentibꝰ. Vox in rama audita eſt: que ad lr̄am de beniamit̄ exponit: qui interfecti ſunt ꝓpt̄ vtorem leuite quā oppſſerāt: z rachel fuit mater beniamin: vel per rachel q̄ int̄erp̄tat ouis vel videſ: itelligit eccl'a q̄ ploret filios ſuos. ſ. triplices. Primi ſūt martyres ꝓſiderās eos eſſe ſibi ſubtractos z nō vult ꝓſolari in p̄ſenti: ſz omnem ꝓſolatiōez tranſfert in futurū: qz nō ſunt. ſ. p̄ſentes. Secundos filios luget eccl'a qui fere ad partū veniunt in q̄bus patit abortū Tertiū ꝟo ſunt qui iam renati in baptiſmo erant ſed p̄ peccata retrocedunt. Vos z illos luget eccl'ia: qz nō ſūt. i. qz damnati ſūt Et ideo qz luget eccl'ia cantica letitie ſubticent. Poteſt eſſe et alia rō. nam cantica letitie p̄p̄e poſt victoriam cātari debēt. Vñ ezechie dictū eſt. Diſpone domui tue z̄c. qz poſt victoriā habitā nō cecinit cantica letitie. Sed innocentes nō habuerūt victoriā nō em̄ eſt victoria vbi pugna non eſt. Hodia rō eſt. Quidā tm̄ p alīa cantant in miſſa Laus tibi chr̄e. Alij tm̄ eia Et dicit epl'a Vidi ſupra mōtē. Apoc. xiiij. Et euāgeliū Angelꝰ dñi apparuit. Matth. ij. ca. Si aūt feſtū illō i dñica ꝓtingat: nullū cāticū letitie ſubticet ꝓpt̄ gaudiū reſurrectionis In octauis q̄z eoz cantica letitie cantā tur: p̄ ſcatione gaudij q̄d accepturi ſunt in octaua. i. in reſurrectōe. Quia licz ad inferos deſcenderūt: reſurgēt tm̄ nobiſcū i gl'ia Octaue em̄ feſtiuitatū celebrant in memoriā generalis reſurrectiōis quā ſcāt. Rurſus quia hac die triſticiā mulier̄ repm̄tamꝰ in multis eccl'ys diaconi non vtuntur dalmaticis: nec ſubdiaconi ſubtilibꝰ. i. tunicellis. ad notādū q̄ innocētes ſtatim i morte p̄mā ſtolā nō receperūt: ſed ad ſ̄ernū deſcenderūt. De hoc in tertia ꝓte dictū ē ſubti. de coloribꝰ In hoc feſto ōr cap. illō. Vidi ſupra montē. Apoc. xiiij. z illō. Hi ſūt q̄ cū mulieribꝰ z illō. Hi empti ſunt: q̄ ſūt ibi dē. Et aduerte q̄ antiphone nocturnales de pſalmis ſumūt: cetera de epl'a vel euāgelio Q̄ aūt dicūt, cētū q̄draginta q̄tuoꝝ milia finitū ponit̄ p̄ infinito. Q̄ etiā dicit. Vidi ſub altari dei aīas interfectoꝝ: ſic eſt accipiēdū: q̄ iohes vidit aīas interfectoꝝ ſub altari. i. būiliatos capiti ſuo: vel in abſconſo: qz nemo p̄cipit h̄ quō ibi ſint. Sed q̄re ſolēnizat eccl'a de morte innocētū: q̄ nō habuerūt volūtatē patiendi. Vidꝰ q̄ eadē ratiōe: ſi aliq̄s tyrānꝰ interficeret tot pueros deberet eccl'ia ſil'r ſolēnizare p̄ill: qō verū non eſt. Rñderi p̄t q̄ h̄ feſtū ꝓpter tria celebrādū eſt: ſz volūtatē nō habuerit patiendi Primo qz chr̄iſ in eis q̄rebat z occidebat. Scōo qz chr̄ius in eis celabat diabolo et herodi. Tertio qz nomē dñi nō loq̄ndo ſz moriēdo ꝓfeſſi ſūt: qz p̄ chīo z vice chr̄i occiſi ſt. Erāt aūt innocētes: qz circūciſi: nā circūciſio erat tūc remediū ꝺ originale pctm̄: ſz nō ita ſufficiēs ſic̄ nūc baptiſmꝰ ē. Illud ſciēdū eſt q̄ in q̄buſdā eccl'ys in die nat̄ dñi diaconi veſpis finitis i bonorē bt̄i Stephani q̄ eximꝰ diaconꝰ fuit i tripudio cōueniētes cātāt antiphonā de ſcō ſtephano: z ſacerdos dicit collectam. Nocturnos etiā z officiū craſtinū celebrāt et bñdictiones ſup lectōes dāt: qō tm̄ facere ñ deberēt Et eodez mō faciūt ſacerdotes in feſto bt̄i

Stephani in vespis in honorẽ scti Joãnis qr ipe sacerdos fuit. Et pueri in festo sancti Joannis in honorẽ innocentũ. Subdiaconi ꝓ festũ in q̃busdam ecclesiis faciunt in festo circũcisiõis: vt ibi dictũ est. In aliis in epiphania. ꝛ in aliis in octauis epiphanie. qđ vocãt festũ stultoꝝ. qr em̃ ordo ille antiq̃ incert⁹ erat. nã in canonibꝫ antiq̃s quãdoq̃ vocaꝫ sacer: ꝛ q̃nq̃ nõ. iõ sb diaconi certã ad festandũ nõ bñt diẽ. ꝛ eoꝝ festũ officio celebraꝫ ꝓfuso.

De apostolis.

Postolus grece

a interp̃taꝫ missus latie. inde apli dicti sũt. qr a chro missi fuerunt euãgelizare p vniuersũ orbẽ. Sane ecclesia i cõi ỏ aplis solẽnizat ꝛ canit i matutinis Ecce ego mitto vos ꝛc̃. qr oẽs electi sũt sil a dño post ꝫmonẽ ad eos factum in mõte. sicut babek in Matth̃ ꝛ Marco. q̃ videlz electi sũt duodecim. De q̃busdã tñ facit eccleſia officiũ ꝑr̃iũ sicut de btõ Petro. ꝑpt̃ ꝓuilegiũ dignitatꝭ. de btõ Paulo q̃uis nõ sit de. xij. ꝑpt̃ ꝓuilegiũ p̃dicatõis. de btõ Ioanne ꝑpt̃ ꝓuilegiũ amoris siue ꝫginitatis ꝛ de btõ Andrea ꝑpt̃ ꝓuilegiũ crucis: quã ita ardẽt p̃dicauit: ꝛ cupiuit ꝛ habuit. Per horas ỏ: capl'm illud. Jã nõ estis. Eph. ij. ꝛ illud. Nõ vos me elegistis: qđ est ibidẽ. ꝛ illõ Btũs vir q̃ suffert. Jac. j. ꝛ illõ. Magnificauit eũ in timore inimicoꝝ. Eccl. xlv ca. ꝛ illõ Statuit illi dñs testamẽtũ sempiternũ. ibidẽ. ꝛ illõ. In fide ꝛ lenitate ipius scti fecit illũ. ibidẽ. ꝛ illõ Jbãt apli gaudẽtes Act. v. ꝛ illõ. Nã q̃s p̃sciuit hos ꝛ p̃destinauit ꝛformes Rbo. viij. ꝛ illud Lorpa sctoꝝ i pace. Eccl. xlvij. ꝛ illõ. Nõ esurient neq̃ sitiẽt ampli⁹ Apocal. vij. ꝛ illõ Nos insensati vitã illoꝝ Sap. v. ꝛ illõ Jpo sũmo angulari lapide chro ieſu Eph. ij. Habẽt ãt vigilias ꝛ octauas: qr si cõpatimur ꝛ ꝛegnabim⁹. De ħ dictũ est i. vj. pte sub q̃rta feria tertie hebdomade aduent⁹. Instãtia tñ est de btõ Jonnne euãgelista q̃ ad ieiuniũ qđ ꝛtigit. tũ qr vt dicũt q̃dã nõ fuit martyr nisi aio. tũ ꝑpt̃ festũ btĩ Stephãi: qđ est i vigilia festi ei⁹. Jn vigilijs aplorũ ỏ: epla Bñdictio dñi. Prouerb. x. ꝛ Eccli xlv. Jtẽ illa. Per man⁹ aũt Act. v. Et euãgeliũ. Ego sum vitis Joã. xv. Jn festis ꝓ aplorꝝ ỏ: epla. Jã nõ estꝭ hospites ꝛ aduenę. Ephe. v. Jtẽ illa Vi sũt viri. Eccl. xliij. ꝛ. Jtẽ illa Scimus q̃m diligẽ. Romañ. viij. Jtẽ illa Bñdict⁹ de⁹ ꝛ pat̃ dñi no. Eph. j. Jtẽ illa Spectaculũ facti sum⁹. Ad Lor. iij. Jtẽ illa Unicuiq̃ vestrũ. ad Ephe. iij. Item alla est Ego vos elegi Joã. xv. Jtẽ illud Venite ad me oẽs q̃ la. Matthei. xj. Euãgeliũ ꝓ ỏ: Hoc est ꝑceptũ Joan. xv. Jtẽ illud Hec mãdo vobis: q̃d est ibidem Jtẽ illõ Ecce ego mitto vos Matth̃. x. itẽ illud. Facta est ꝛtentio Lu. xxij. Jtez illud Delignauit dñs Luce. x. ꝛ illud Ego suz vitis ꝓa. Joã. xv. Jtẽ illud Dixit simon petr⁹ Matth̃. xix. c. Postcõio est Amẽ dico vobis q̃ vos q̃ re. Matth̃. xix. Jtem illa Vos q̃ secuti: q̃ est ibi. Et nota q̃ tres apli legũt tantũ viui fuisse rome. ſ. petrus paul⁹ ꝛ ioãnes: ꝛ tres euangeliste. ſ. ioãnes marc⁹ ꝛ lucas Notandũ est etiaz aplos siue chri discipl'os nõ iõ tãtũ fuisse passos qr p̃dicabãt de chro: ſz qr ipm deificatũ aiebant sine romanoꝝ autoritate: q̃d ipsi ꝑhibuerãt. Eccl'a olim statuit fieri cõit festum de oibus apl'is in kalẽdis maij. vt dictum est sub festo apl'oꝝ pbilippi ꝛ iacobi.

De euãgelistis

Ost apostolos ec

p clesia venerat etiã euãgelistas: qui nõ tantũ p̃dicauer̃t ſz etiã euãgelia scripserũt Legit eni Beñ. iij. q̃ fluui⁹ egrediebaꝫ de loco voluptatis ad irrigandum paradisuz: q̃ diuidit in q̃tuor capita. ſ. phison geon trigrim et eufraten. Sane allegorice fluui⁹ ille euãgelica p̃dicatio est q̃ a chro ꝑcedit a q̃ generaliter oĩs voluptas emanat Venite inquit ad me oẽs q̃ laboratis ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiã vos: ꝛ inuenietis req̃em aiab⁹ vr̃is: iugũ eni meũ suaue et on⁹ meũ leue. gustate ꝛ videte q̃m suauis est dñs btũs vir q̃ sperat in eo. Recte aũt hec p̃dicatio fluuio cõpaꝫ: tũ qr reficit abluit ꝛ fecũdat: tũ q̃a fluui⁹ ỏ: aqua fluẽs vt salomon ait. Aq̃ ꝑfunda ꝓba et ore viri ꝛ torrẽs inundans est fons sapientie: q̃ taz longe lateq̃ defluxit vt munduz repleuerit vniuersuz: iuxta illud. Eũtes in vniuersum mũdũ ꝛc̃. Qua ꝑt̃ i oẽm terrã exiuit sonꝰ eoꝝ ꝛ in fines orb̃ tre ꝓba eoꝝ Hec irrigat padisum. id ẽ fecũdat eccl'am: iuxta q̃d dicit apl's. Ego plantaui apollo rigauit: ỏs aũt incremẽtũ dedit. Hic ẽ ei fons oritoꝝ pute

us aq̄z viuētium q̄ fluūt impetu de libano
Fluui⁹ aūt iste in q̄ttuor capita diuidit: qz
p̄dicatō iesu chr̄i i q̄ttuor euāgelia deriuat
Nā lz scripserit mlti euāgelia: qz luca testā
te multi conati sūt ordinare narratōez rez
q̄ in nob ꝓplete sunt: tñ nō nisi q̄ttuor rece
pta sūt ab eccl̄a: vicz Matthei Marci Lu
ce z Joānis: q̄d vtiq̄z factū est quadruplici
rōne. Primo ad ostendendū duoz testa
mentoz ꝓcordiā. Sicut enī in veteri testa
mēto vn⁹ fuit legislator. s. moyses: z q̄ttuor
maiores ꝓphete. s. ysaias hieremias ezechi
el z daniel: et duodecim minores ꝓphete:
et multi sapientes: vt Job Dauid Salo
mon z iesus sirach: ita z in nouo testa. vn⁹
fuit legislator. s. chr̄is: z q̄ttuor euāgeliste: z
xij. apl̄i z alij mlti doctores vt Hieronym⁹
Augustin⁹ Ambrosi⁹ z Bregori⁹: vt p hoc
ostēdat q̄ rota ꝓtinet in medio rote: z duo
cherubin sese respiciunt ꝑsis vultib⁹ in pro
pitiatoriū. Scōo p mysterio q̄drige ami
nadab de q̄ spōsa dic̄ in canticis. Anis mea
turbata est ppt̄ q̄drigas aminadab. Ami
nadab enī interp̄tat spontane⁹ dñi. Hic est
chr̄is q̄ fact⁹ hō oblat⁹ est qz ipe voluit. Ho
q̄driga ē euāgelica doctria: p quā ei⁹ fama
p mundū vebit vniuersuz: cui⁹ q̄ttuor rote
sūt dicti q̄ttuor euāgeliste. Propt̄ hanc q̄
drigā spōsa. i. eccl̄esia salubri poloze turbat
ad pniam. Tertio ad designādū libera
tionē generꝫhuani a morte q̄drifica. i. a trās
gressione q̄druplici. Prima trāsgressio fuit
mādati ī paradiso. Scōa legis natural. Ter
tia legis scripte. Quarta euāgelij. Uel pot⁹
pctm̄ fragilitatis p impotentiā: simpli
citatis p ignorantiā: securitatis p negligen
tiā z malignitatis p inuidiā. His enī quat
tuor modis peccādi aīa morit z sepat a do
Quarto p mysterio forme q̄drige. Sic
em̄ inter ceteras formas q̄dratū: sic int̄ ce
teras doctrinas euāgeliū solidi⁹ z stabilius
pfenerat: nā illō vndiq̄z stat: z iō legit Apo.
xxj. q̄ ciuitas in q̄dro posita est: z illud pro
pter stabilitatē appellat eternū p cui⁹ grām
bō q̄drat in moribꝫ. et in ꝓtutibus sc̄is.
Leteꝫ istoz pot⁹ q̄ꝫ alio z euāgelia rece
pta sūt. Tū qz ipi diligēti⁹ z aperti⁹ histoziā
euāgelicā descripserūt Tū qz lz aliq̄n varia
seu diuersa nūq̄z tñ ꝛria seu aduersa scripse
rūt. Tū q̄a isti q̄ttuor p q̄ttuor aīaliū figu
ras in visiōe ioānis z ezechielis p̄figurati
fuerunt Ezech. j. Matthe⁹ p hoiem: eo q
ei⁹ intentio p̄cipue circa scribēdā chr̄i būa
nitatē ꝓsat. Unū ei⁹ liber ab būana chr̄i na
tiuitate sumit exordiū. Liber inq̄t genera
tiōis iesu chr̄i z̄c. Marc⁹ p leonē in deser
to rugientē eo q̄ ei⁹ intētio p̄cipue circa de
scribendā ei⁹ resurrectiōez ꝓsistit. Unū eius
euāgeliū antonomastice in die resurrectōis
legit. Dicit enī q̄ leo rugitu matrimo tertio
die suos excitat catulos: ita z de⁹ pat⁹ imē
sa potētia sua filiū suū tertia die suscitauit.
Unū z marc⁹ ab exclamatōe incipit. s. a p̄di
catōe ioānis in deserto clamātis z dicētis
Uox clamātis in dēsto. Et scias q̄ marc⁹
fuit lōgo naso sb̄ducto supcilio pulcer ocul⁹
calu⁹. barba plixa. habitudinis optīe. etat⁹
medie. canos aspersus. Lucas p vitulū: eo
q̄ p̄cipue circa describēdā chr̄i passionē ei⁹
intētio ꝓsat. in q̄ chr̄s se obtulit hostiā deo
patri: idē ipe sacerdos z hostia: vitul⁹ enim
erat hostia sacerdotālis. vñ a sacerdotio in
cipit dicēs. Fuit in dieb⁹ Herodis regis
iudee sacerdos q̄dā z̄c. Joannes p aq̄lā: qz
ceteris cū dño gradiēt̄ib⁹ ipe in celū ad des
scribēdā chr̄i diuinitatē volauit dicēs. In
p̄ncipio erat ꝓbū. De h̄ dictū est in p̄ma pte
sub ti. de picturis. Hec siq̄dem q̄ttuor p̄nci
pales intētiōes designte sūt p figuras illoz
q̄ttuor aīaliū: q̄z q̄libet ꝑ visionē ezechi
elis quattuor hz facies: q̄m omēs de ūngu
lis agūt: lz q̄dā p̄ncipali⁹ de q̄busdā p̄ſ. tī
cū oēs agāt de chr̄o: cui quattuor ille figu
re ꝓueniūt. Fuit nāq̄z hō nascēdo. vitulus
moriēdo: leo resurgēdo. aq̄la ascendendo.
Que vt meli⁹ itellīgas imaginare aliq̄d a
nimal habēs caput q̄dratū: z ī q̄libet supfi
cie imaginare vnā faciē. vicz a pte anterio
ri faciē hominis: a dextris faciē leonis: a si
nistris faciē vituli: a pte posteriori faciē aq̄
le Quia vero facies aquile super alias emi
nebat propter longi colli pductiōem. ideo
dicit q̄ erat desup. Quodlibet etiā horum
habebat quattuor alas. Finge enī q̄dlibet
aīal quasi quadratū: in quadrato sūt quat
tuor anguli: z in q̄libet angulo erat vna ala
Porro bi quattuor significati sunt p predi
cta quattuor flumina. Per phison ioānes.
Per geon Matthe⁹. Per tigrim Mar
cus. Per eufraten Lucas: sicut clare pro
bat innocentius. iij. de euangelistis in ser
mone. Sunt etiam significati p quattuor
anulos arce qui aurei z rotūdi erant: in au
ro claritas. in rotunditate que initio caret
et fine ꝺsignat̄ eternitas. Ipi em̄ eternā chr̄i
sti claritatē z claraz eternitatē descripserūt

per duos anulos a sinistris duo euange-liste.s. Matthеus ⁊ Joannes qui ab ipso chro fuerũt edocti significant. Quidam tamen per duos anulos a sinistris Matthеum ⁊ Joannez q̃ adhuc passibili ⁊ mortali adheserunt accipiunt. Per duos a dextris Marcum ⁊ Lucam qui post ascensionem ei iam facto immortali ⁊ impassibili adheserunt accipiunt. Per sinistram em̃ mortalitas: p dextrum immortalitas designat. ꝯm illud. Leua ei⁹ sub capite meo ⁊ dextra eius amplexabit me. Et ꝓpter hãc causam in picturis eccl'iaꝝ. Paul⁹ ad dextrã ⁊ Petrus ad sinistrã statuunt saluatoris. ⁊ in bulla papali caput Pauli a dextris cruc⁹: ⁊ caput Petri a sinistris. Sane in q̃busdaz eccl'iis antiphona ad magnificat i eoꝝ officio est Ecce ego Joãnes vidi ostiũ apt⁹ in celo ⁊c. Apoc.iiij. Per boras aũt dr capitulũ. In medio eccl'ie aperuit os ei⁹. Ecclesiastici.xv. Et illud. Cibauit illũ dñs pane vite ⁊ intellect⁹. ibidẽ. ⁊ illud. Jocunditatẽ ⁊ exultationẽ thesauri. qd̃ est ibidem. Dia rñsoria sũt de Ezechiele. Primũ est d̃ visiõe dñi. s. Vidi ꝓiũctos ⁊c. In laudibus ꝓ bñ de ministerio p̃dicatiõis eoꝝ. Dilecti deo ⁊ hoĩb⁹ ⁊c. Eccl'i.xlv. Introit⁹ miſse ꝓprie est Os iusti meditabit sapientiam Tamẽ Joãnes euãgelista habet introitũ ꝓriũ ꝓpter ꝓuilegiũ amoris ⁊ dignitatis. vicz In medio eccl'ie aperuit os ei⁹ ⁊c. q̃a ipse nõ tm̃ fuit euãgelista: ſz etiã ꝓpheta. qd̃ ptz in ꝓncipio libri Apoc. vbi dr. Btus q̃ legit ⁊ q̃ audit ꝓba ꝓphetie hui⁹ ⁊ ſuat ea q̃ in ea scpta sũt ⁊c. Notãdũ tm̃ ẽ q̃ iste introitus ꝓpr ꝓuilegiũ p̃dicatõis secũdario cõpetit Augustino Gregorio ⁊ alĩs expositoribus. Epl'a in q̃busdã eccl'iis est de figura q̃ttuor anialiũ. Ecce ego Joãnes vidi ostium apertũ. Apoc.iiij. Alie eccl'ie dicũt illã Ezech.j. Similitudo vult⁹ ⁊c. Rñsoriuz ẽ Btus vir q̃ timet dñm ⁊c. Versus est. Potẽs in terra erit semẽ ei⁹ ⁊c. qd̃ intelligit d̃ semĩe ꝓbi dei ⁊ bonoꝝ operib⁹. Seq̃t Beneratio rectoꝝ bñdicet. q⁹ euãgeliste generãt filios dei q̃ bñdicunt. Alla i q̃busdam eccl'iis est. Prim⁹ ad sion dicet ecce assum. ⁊ hierlm euãgelistã dabo. Esa.xlj. In alĩs ꝓ eccl'iis dr alla Btus vir. Euãgeliũ est: Designauit dñs ⁊ alios septuagintaduos discipulos. Luc.x. Et sequit. ⁊ dicebat illis. Messis q̃dem multa oparij ꝓ pauci Offertorium est. Posuisti domine sup caput ⁊c. Postcõmunio est. Magna est gloria eius in salutari ⁊c.

De martyribus.

Artyr grece dicit testis latine. Martyres em̃ testes sũt q⁹ chr̃s passus ẽ p oĩbus ⁊ ipi p chro. Sane sol⁹ btũs Laurenti⁹ int̃ martyres vigiliã hz ⁊ octauã ꝓpt sb festo ei⁹ dictũ ẽ. Oẽs etiã martyres singulares habẽt cõia officia exceptis Stephano Laurẽtio Joãne bap. ⁊ alĩs q̃busdam Et ẽ introit⁹ ad missam Elia ⁊ honore coronasti eũ dñe. vl' Sapiam scõz Eccl'i.xl. iiij. vel Judicabũt scti. Sap̃.iij.c. vl' Sacerdotes dei. Dañ.iij. vl' Letabit iust⁹. Hi tm̃ in pascali tpe habẽt aliũ officiũ: eo q⁹ in illo tpe optet q⁹ freq̃nt repetat Alla: ꝓpter gaudiũ resurrectiõis. Et tũc est introitus: Protexisti me a ꝓuentu malignantium ⁊c. Etquia corona debet eis tanq̃ victoribus ideo sepe fit mentio de corona. Unde Stephan⁹ int̃pretat coronat⁹ Epl'a ꝓ q̃nq̃ dr ꝓ vno martyre Justus cor suũ. Eccl'i.xxxi. q̃nq̃ illa. Btus homo q̃ inuenit sapiam Prouer.iij. q̃nq̃ iust⁹z anie. Sap̃.iij. q̃nq̃ illa. Justus si morte p̃occupat⁹ fuerit. q̃ est ibidem. iiij.c. quãdoq̃ illa. Btus vir q̃ in sapiẽtia. Eccl'i.xliij.c.⁊.xv. q̃nq̃ illa Benedictus de⁹ ⁊ pater. ad Lor̃.j. quãdoq̃ illa. Memor esto. ij. ad Time. ij. quãdoq̃ illa. Nemo militans. que est ibidẽ. q̃nq̃ illa Btus vir q̃ inuentus est Eccl'i.xxxj. q̃nq̃ illa Benedictõ dñi sup caput Prouer.xv. quãdoq̃ Stabũt insti Sap̃.v. Euãgeliũ ꝓ dicit q̃nq̃ Siq̃s vult post me venire. Mat.xvj. quãdoq̃ illud Siq̃s venit ad me Luc.xiij. q̃nq̃ illud. Nisi granũ. Joã. xij. quãdoq̃ illud Nolite arbitrari Mat. x. quãdoq̃ illõ Nihil opertũ: qd̃ est ibidẽ. quãdoq̃ illõ Siq̃s venit ad me ⁊ nõ odit Luc.xiij. Pro pluribz ꝓ martyribz dicit q̃nq̃ epl'a Lingua sapientiuz. Prouer.xv. q̃nq̃ illa Bñdict⁹ de⁹ ⁊ pater dñi nr̃i Jesu chr̃i.j. Pet.j. q̃nq̃ Justoꝝ anie. Sap̃.iij. q̃nq̃ Rememoramini ꝓstinos dies Heb. x. q̃nq̃ Scti p fidẽ. Heb.xj. quãdoq̃ Expectatio iustoꝝ leticia. Prouer.xj. quãdoq̃ Hi sũt viri. Eccl'i.xliij. q̃nq̃ Absterget de⁹ Apoc.vij. q̃nqz Redder de⁹ mercedez Sap̃.x. q̃nqz Justi aũt in ꝑpetuũ viuent.

Sap̄. v. quandoq; Quis nos separabit a charitate christi. ad Roma. viij. Alla est Hi sunt due olive Apoc. xj Euangeliū vere qñq; ō: Cū audieritis prelia Luce. xxj. quandoq; Descendens iesus de mōte Luvj. quādoq; Videns iesus turbas Matth̄ v. qñq; Egredīte iesu de t̄plo Matth̄. xxiij. qñq; Attēdite a fermento phariseoꝝ Luce. xij. quandoq; illud Sedēte iesu sup montē oliueti Matth̄. xxiij. quandoq; illud Ue vobis qui edificatis Luce. xj. quādoq; illud Qui vos audit Luce. x. c. quandoq; illud. Confiteor tibi pater Matth̄. xj. Dicitur postcōmunio Amen dico vob qō vni Matth̄. xxv. quandoq;. Etsi coraz hominib⁹ Sapientie. iij. quādoq;. Quicūq; fecerit Matthei. xij. quandoq;. Dico āt vobis Matth. x. qñq; Signa autē Marci vl. z qñq; Multitudo Luce. vj. c. In nocturnali vero officio primū rñsoriū est. Iste sctūs p lege di sui certauit vsq; ad tē. z est ānti toni: qz petulātia q̄nq; sensuū fuit mactata in eis In tpe ꝑo pascali pmū rñsoriū est Btūs vir q̄ metuit dñm z est octaui toni ꝓpt octauā q̄ ꝓcat gl'iam resurrectōis. Quia ꝑo scti martyres in tolerādis tormētis se habuerūt ꝑstanter et cōstantia a solo deo est: iō illō rñsoriū O venerāda mar. z tē. cantatur p eis z est ānti toni: qz martyres quinq; sens⁹ deo īmolauerūt De martyrib⁹ etiā cantāt illud rñsoriū Fulgebūt iusti et tanq̄ scīn. in arū. di. iudi. na. z reḡ. in eternū tē. Sap̄. iij. c. Justi fulgebūt in futuro diuersis brūtudinib⁹: ꝑus tñ i boc scl'o discurrent. i. p diuersas mūdi ptes cursitando diuina ꝗba alijs annūciabūt: z boc faciēt more scintillaz discurrētiū p arundinetū: sicut enī scintille seu fauille ignis arundinetū. i. materiā fragilē arūdinū atterūt z annihilāt: sic z scti sua ꝓdicatōe ignita. i. diuino igne accensa vicia q̄ respectu fortiuz virtutū fragilia sūt destruēt: iudicabūt. i. damnabunt natiōes. i. illos q̄ in pctis suis pmāserūt: z regnabūt in eternū. i. in eternitate cū ō recipient īmortalitatē z ipassibilitatē: ceteraq; ꝗtutes. Rursus in bis ꝗbis ecclēsia carnis quā sctī recipiēt: q̄ ꝓsistit in q̄t tuoz. s. in claritatis subtilitate agilitate z impassibilitate. Nā fulgebūt clari z tāq̄ scintille subtiles ī arūdineto discurrēt agiles: z regnabit dñs eoꝝ ī perpetuū: z ipi cuz dño ipassibiles. Nā ābsterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis sctōꝝ tē. imo exultabūt ī gl'a z le. i cubi. suis: qō ad stolā spūs referr̄: quā etiā recipiūt scti. Et nota arūdinetū est locus in q̄ sūt multe arūdines siue canne. sic ī paludib⁹ Flante aūt austro et assidua ꝓfricatōe arādinū ignis accēdit scintille vndiq; aduolāt: z accēdit arūdinetū: qō allegorice cōtingit in sctis. De martyrib⁹ etiam cantat Circūierūt in melotis q̄. di. in pera Melota. te. ē vestis facta de pilis cuiusdā aialis: qō melota vocat siue tatus: est enī habit⁹ necessari⁹ ad exercitia opis. Per horas etiam ō: capl'm illō Btūs vir q̄ suffert Jacobi. j. c. et illud Beat⁹ vir q̄ inuent⁹ est sine. Ecc̄i. xxxj. c. z illud Beatus vir q̄ in sapiētia morabit. Ecc̄i. xliij. z illud Justoz̄ aie. Sapie. v. c. z illud Justi aūt. ibidē. et illō Scī p fidē. Heb. xj. c. z illō Potuit eī trāsgredi z nō ē trāsgressus. Ecc̄i. xxxj. c. et illud Corona aurea sup caput eⁱ⁹ Ecc̄i. xl v et illud Stolā iocūditatis induit ibidem. Ibi tñ ō: Stola. gl'ie: z illō Scī ludibria et ꝗbera. Heb. xj. z illud Tāq̄ aurū in fornace. Sapie. iij. c. z illō Hi sunt q̄ venerūt de tribulatōe. Apoc. vij. c. z illō Nō esurient neq; sitiēt. ibidē: z illō Justi tulerūt spolia impioruz. Sapie. x. c. z illud In bonis iustoꝝ exaltabit ciuitas. pucrb. xj. c. Illō etiā sciendū est q̄ ecclia celebrat festū ḡrundā martyrū veteris test. put dictum ē de festo Machabeoꝝ.

De confessoribus.

Confessores dicū

c tur laudatores. licz aūt tam martyres q̄ ꝗgines q̄ etiā omēs sancti veri sint chr̄i cōfessores: martyres tñ qz in irascibili vincunt transcendunt: z suplu crantur speciale nomen martyrū: et virgines: qz vincunt in cōcupiscibili nomen virginum: z doctores: qz alios supant in rationali doctoꝝ. Et hinc est q̄ martyres z ꝗgines z doctores aureola decorabuntur. Sane ꝓfessores distinguunt in episcopos et p̄sbyteros. De episcopis ō: introit⁹ Statuit. Ecc̄i. xlv. c. Et epl'a. Ecce sacerdos magnus. Ecc̄i. xliij. c. Ipsi enī sunt magni sacerdotes. Et illud de episcopis ō: Inueni dauid seruum meuz. oleo sancto meo vnxi eum: qz nō tantū vncti fuerūt in baptismo et ꝓfirmatiōe z ordinatione in p̄sbyteros: sed etiam in ꝓsecratiōe in episcopos: vt habeant miscōiam supefluentem. Et officia

illa q̄ incipiūt sacerdotes ꝓprie cōpetūt episcopis. Cetera sūt cōmunia. ꝛ plura sūt responsoria octaui toni. qz afflixerūt ꝛ crucifixerūt carnē suā cū vicijs ꝛ ꝯcupiscentijs ꝓpter octauā resurrectiōis. Rursus de cōfessoribꝫ ō; qñq; epl'a. Dilect⁹ deo. Eccl'i. xlv. c. qñq; Testificoꝛ coꝛā deo. ad Timo. iiij. c. qñq; Plures facti sunt sacerdotes. ad Hebꝛ. vij. qñq; Dedit dñs ꝯfessionez Eccl'i. xlvij. qñq; Just⁹ coꝛ suū. q̄ est Eccl'i xxxix. quādoq; Sapiētia laudabit aniam Eccl'i. xxiiij. ꝛ quādoq;. Justū deduxit doꝛmin⁹. Sap. x. quādoq; Doctrinis varijs. Ad Heb. xij. qñq; Ego em̄ iā deliboꝛ. Alleluia. Just⁹ germinabit. Esa. xxxv. Euangeliū ꝓo ō; qñq; Sint lūbi vr̄i p̄cincti. Luce. xij. qñq; Vigilate. Matth. xxiiij. qñq; Vō pegre. Mat. xxv. qñq; Videte ꝛ vigilate. Marc. xiij. qñq; Vō q̄dā nobil'. Luc. xix. qñq; Nemo accēdit lucernam Luc. xj. qñq; Vos estis sal terre. Matth. v. qñq; Nolite timere pusill⁹ greꝛ. Luc. xij. Postcōio est Quinq; talēta. Mat. xxv. et qñq; Fidelis seru⁹ Mat. xxiiij. ꝛ Lu. xij. c. Per hoꝛas ꝓo ō; capl'm illō Ecce sacerdos. Ecclesia. xliij. ꝛ illud. Bñdictionē oīm gētiū qō est ibidē. ꝛ illud. Cognouit eū. ibidē. ꝛ illō. Justū deduxit. Sap. x. ꝛ illud. Just⁹ coꝛ suū. Eccl'i. xxxix. ꝛ illō. Magnificauit eū in ꝯspectu regū. Eccl'i. xlv. Sed qō hic ō; magnificauit: ō; ibi gl'ificauit. ꝛ illō Labia sacerdotis custodiūt. Malach. ij. ꝛ illud Nō est inuent⁹ sil'is illi Eccl'i. xliij. ꝛ illud. Fungi sacerdotio ꝛ bñe laudē. Eccl'i. xlv. c. ꝛ illō Tal' decebat vt esset nob̄ pōtifex. ad Heb. vij. ꝛ illō. Collaudabūt multi sapiam ei⁹ ꝛ vsq; ī seculū nō recedet memoria ei⁹. Eccl'i. xxxix. ꝛ illō Honestauit illuz in labo. Sap. x. b. ꝛ illō. Custodiuit illum ab inimi. qō ē ibidē e. Illō āt notanduz est q̄ si plura ī eadē die ꝯcurrāt illi⁹ q̄ interēos maioꝛ erit nois officiū celebꝛar̄. Deb̄ dictū est in ꝑmio hui⁹ ꝑtis.

De virginibus

Fficiū matutina

o le ꝓginū mariaer ꝑte sumik ō psalmo epitalamico. s. Eructauit coꝛ meū. in q̄ agik ō laudibꝫ spōsi ꝛ spōse. Virgines em̄ sūt spōse chr̄i q̄ sequunk agnū q̄cūq; ierit in coꝛpe ꝛ in aīa ꝓpter integritatē coꝛpis ꝛ aīe. Notandū aūt est q̄ illō respōsoriū qō est de spōso. s. Audiui vocē de celo ꝛc. qō in q̄busdā eccl'ijs dicik est ꝑmitoni: qz vnic⁹ est spōsus aniarū chr̄i. ꝛ sumitur de Matth. xxv. Illō vero qō est de ꝓtemptu mūdi: scz Regnū mūdi ꝛ omnem ornatum seculi cōtempli ꝛc. et est q̄nti toni quia ibi ostendik cōculcatio q̄nq; sensuum De virginibꝫ etiā cantak illud Fulcite me floribꝫ cant. ij. c. qō est expositum in. v. ꝑte sub ri. de sexta In q̄busdā eccl'ijs dicūt ꝓsiculū de ꝓginibꝫ illū Elegit eam deus et ꝑelegit eā. Sed alij rectius ꝓsiderātes q̄ sola beata ꝓgo maria ꝑelecta est in honoꝛē eius tantum dicūt illū: ꝑ alijs ꝓginibus dicunt. Elegit eam de⁹ ꝛ dilexit eam Per horas etiam ō; capl'm illud. Qui gloriak. ij. corinth. x. et illud Emuloꝛ ei. ij. corinth. xj. et illud Sapientia vincit: sapie. vij. ꝛ illud Memoꝛati sunt dñe miscōie tue ecc'i. lj. et illud Liberasti me a ꝑditione. ibidem. et illud Accinxit foꝛtitudine lumbos suos ꝑuerb. xxxj. ca. In officio misse si sit ꝓgo et martyr ꝓprīū officiū est Loquebar de testimonijs tuis in cōspectu regum ꝛc. Alia cōmunia sunt: excepto q̄ de beata agatha ō; introit⁹ Gaudeamus oēs in dño: ꝑ eo q̄ ipa excellenter letissima venit ad passionez sicut de ea scriptum est. Agatha letissima ꝛ glorianter ibat in carcerē. ideo eius letitie nostram letitiam̄ socian⁹ et cum ea in dño cōgaudemus. De beata etiā ꝓgnete officium misse est. We expectauerunt. Ratio quare: potest ex eius legenda haberi. Et nota q̄ de virginibus ō; quādoq; epl'a. Cōfitebor tibi dñe. Ecc'i. lj. c. qñq; Qui gloriak ij. ad Coꝛ. x. qñq; Dñe deus me⁹ exaltasti Ecc'i. lj. qñq; Sapientia laudabit animam Sapie. xxiiij. qñq; Sapia vincit malicia; Sapie. viij. qñq; De virginibꝫ. j. ad Coꝛ. vij. qñq; Dñs possedit me ꝛc. Prouerb. viij. Alla ꝛ postcōmunio Quinq; pruden tes. Matth. xxv. c. Euangeliū qñq; dicik. Simile est regnū celoꝛ thesauro abscondito. Matth. xiij. c. qñq; Simile est regnū celoꝛ decē virginibus. Matthei. xxv.

De festo dedicatiōis.

Vonia in parte

q prima dictum est qualiter ecclesia ō dicata sit: restat vt hic aliqua de officio quod in festo dedicatiōis eccl'iarū ō; subijciam⁹. Festū ergo illō solēniter ab eccl'ia celebꝛak. de q̄ in ioāne bēk. Facta

sũt encenia.i.festa dedicatõis in hierosolymis:z ihesus ambulabat in tẽplo in porticu salomonis ad ꝓfirmationẽ illi⁹ festiuitatis Et ō: porticus salomonis:q: Salomõ solebat ibi orare:z ibi orauit ī die dedicationis Hoc etiã festũ in vete.testa.fiebat Vñ legit in ꝓmo li.mach.iiij.Elegit iudas machabe⁹ sacerdotes sine macula z mandauerũt sctã.Ecclesia enī militãs ꝑt mũdari: sz nõ triũphãs Aug.die in omel.sup ꝑdicto ꝙbo.Facta sũt encenia.Illũ die q̃ tẽplũ dedicatũ est iudei solennit celebrabãt.Celebrauerũt aũt iudei encenia octo dieb⁹: q̃re videt q nos sit festũ dedicatõis debemus octo dieb⁹ solẽnizare.Sz mirũ est q̃re octo diebus celebrauerũt encenia cũ pasca z sce nophegia nõ celebrauerint nisi p septẽ dies rantũ.Ad ꝟ est rnsio:q: hec festiuitas spãliter ꝺcat eternã dedicationẽ in q̃ eccl'ia illa .s.aĩa sctã ita deo dedicabit.i.copulabit vt nõ possit ad alios vsus trãsferri: qō erit in octaua resurrectiõis:z iō in nouo testa.hz hoc festũ octauas.Hec eccl'ia ꝓstruit ī baptismo z in doctrina z in pnĩa.Hic enī audit securis z oĩs generis ferramenta.i.oĩa gña flagellorꝝ z disciplinarꝝ.s.in hac eccl'ia militãte:q̃ ꝑ tabernaculuz moysi ꝺcat.Tabernacula enī militãtiũ sũt.Templũ ꝙ illud salomonis ꝺcat eccl'iam triũphantem in q̃ hec ñ audiũt.In matutinali officio dicũt illi psalmi in q̃b⁹ fit mẽtio de portis: q̃ spẽal'r sũt timor z amor: sic babet ī psalmo illo Dñi est tra.ibi. Attollite portas ꝓncipes.tc.Itẽ illi in q̃b⁹ fit mentio de altari sic in psalmo illo.Judica me de⁹ et discerne. Itẽ illi in q̃b⁹ fit mentio de ciuitate:vt sunt illi.De⁹ noster refu.tc.et Magn⁹ dñs tc. Item illi in q̃bus fit mentio de atrijs z de portis:vt sunt illi.Quã dilecta tabernacula tc.z Fundamẽta ei⁹ in mõtib⁹ sctis tc. Sed q̃rit q̃re tũc ō: psalmus ille Dñe de⁹ salutis mee tc.Ad qō q̃dam diterũt q ideo qr ibi fit mẽtio de sepulcris:sed hec rō non valet:q: ibi nõ fit mẽtio de talib⁹ sepulcris in q̃b⁹ habitant siue sepeliuntur corpa fidelium iusta eccl'az:sz de sepulcris malorꝝ.Vñ dicim⁹ q ille ō: psalm⁹ eo q est psalm⁹ penitentialis:z spẽal'r ibi de oratione habet q̃ ī eccl'ia facienda est.Vñ ibi ō:.Intret oratio mea in ꝓspectu tuo. Dicit aũt dñs ō eccl'a Domus mea domus orationis vocabitur. Octau⁹ ꝙ psalm⁹ est. Qui habitat in adiutorio altissimi.i.in eccl'ia:q: ibi ō: altissimũ posuisti refugiũ tuũ: q: sup oẽs mõtes in vertice montiũ fundata est eccl'ia.Ultima ꝙ antipha.scz ad Magnificat i vespe ris est.Pax eterna:q: ad hoc celebrat dedicatio vt dicemur z habeam⁹ illam pacẽ eternam.Per horas aũt ō: capl'm illō.Vidi ciuitatem.Apoc.xxj.c.z illō.Ecce tabernaculum:qō est ibidem: z illud Vnusq̃sq̃ ꝓpriam mercedem.j.Corinth.iij.ca.z illud Fũdamẽtũ aliō nemo pōt ponere. Lox.iij ca. Sane huic festo competit q Iacob vidit scalam:z angelos ascendentes z descendẽtes.i.totã eccl'az vidit vna visiõe z erexit lapidem.i.chr̃m:q̃ est lapis in sũmo. Et est lapis angularis z fundamentũ:q̃ oĩa sustinet.Erexit inquã in titulũ ꝓconialẽ memorialem z triumphalẽ: fundens oleũ desup. Siquidem iacob.i.plat⁹ fundit oleuz sup lapidem.i.chr̃m ad ostendendũ eius charismata. Et idem ꝓphetauit Jacob dicens. Terribilis est loc⁹ iste:nõ est hic aliud nisi dom⁹ dei et porta celi vere dñs est in loco isto et ego nesciebã. Terribilis est enī ecclesia demonibus ꝓpter dei similitudinẽ quaz habet.Et ꝓpter hoc ad missam est introit⁹ Terribilis est locus iste.Beñ.xxviij.Seq̃tur. Et vocabitur aula dei.hoc apposuit b.Gregor⁹ de suo:ꝙ eo q ibi parat⁹ e oẽ exaudire:sic dixit dñs Salomoni.iij.Regũ.viij.Exaudiui orationẽ tuã tc. Quare autẽ terribilis sit ostendit in versiculo.Dominus regnauit decorẽ induit.scz in membris suis:z ideo terribilis est ecclesia demonibus. In consecratiõe vero altaris est introit⁹.Dicit dñs sermones mei.Esa.lix.c. et.lxj.ca.Epistola ꝙ sumit ō Apoc.xxj.c. Vidi ciuitatẽ sctãm hierlm tc. Responsoriũ est.Loc⁹ iste: scz eccl'ia materialis sanctus est:q: sanctificata ē ad hoc:vt ibi dñs exaudiat preces: et ideo prestat orantibus sanctitatem Salomon em̃ orauit vt dñs orantes ibi exaudiret: et dñs dixit.Exaudita est oratio tua: hoc etiã ꝺcatum est.iij. Regũ.viij.vbi salomon dedicato tẽplo ait Quicũq̃ orauerit in loco isto exaudies in loco tabernaculi tui in celo: z cũ exaudieris ꝓpitius eris.Alia est in q̃busdam ecclesijs O ꝙ metuendus est Beñ.xxviij.Euangeliũ ꝙ Egressus ihs Lu.xix.eo q ibi hẽt Hodie sal⁹ domui huic facta ē. In q̃busdã tñ eccl'ijs legit euãge.de mat.in quo hẽt Et nõ potuerũt subuertere domũ illa: fundata ei erat supra firmã petrã. Seq̃t offer

toriū de ꝓbis dauid in palipo.j.li.vl.c. Ul fm alios st ꝓba salomonis, Dñe de⁹ in simplicitate cordis mei letus obtuli vniuersa hec Obtulerūt eni sacrificia inestimabilia que significant bonas oparōes siue cogitatiōes z bona desideria q̄ inestimabilia sūt et numero z pcio, Seq̄t Postcōio, Dom⁹ mea zc. Esa.lvj.z Matth.xxj. Nota si festū dedicatiōis ecclie occurrerit in passiōe dñi fit i seq̄nti hebdomada, Si ꝓ festo ascensiōis de ascēsiōe fiet officiū: z officiū dedicatiōis differat, Salomon eni dedicauit tēplū duodecima die mēsis septēbꝛ et.x.die mēsis occurrebat scenophegia: celebrauit aūt dedicatōez tēpli p septē dies: z progauit scenophegiā vsq̄ post dedicatōez

Incipit octaua pars

de computo z kalendario et de pertinentiis ad illa.

Woniaz sicut

q ait btūs Augustin⁹ sacerdotes computū scire tenētur alioq̄n vix in eis sacerdoꝛ nomen cōstabit: sub q̄ ꝓbo noticiam cursus tpis lune ac kalendarij intelligim⁹. Quoniā comput⁹ est scientia certificandi temp⁹ fm solis z lune progressuz Idcirco ad simpliciū sacerdotū instructionem in hac octaua z finali parte de hoc aliqua claro cōpendio pstringem⁹: prout ad vsum ecclie dinoscit ptinere. Dicit autem comput⁹ ad a computo.tas, qz i ipo cōputando pcedim⁹: nō qz in ipso cōputare doceamur. Et est duplex comput⁹: scz astronomicus seu philosophicus: z vulgaris seu ecclesiastic⁹: sz de astronomico nil ad pñs. Vulgaris cōput⁹ est scientia distinguendi temp⁹ certa rōne: siue scientia tpis discretiua fm ecclie vsum Temp⁹ ꝓ put hic sumitur est fm Tullium q̄dam q̄ntitas annui mensurni: diurnive seu alteri⁹ spacij, Uel tempus est mora motus rerū variabiliuz: cuius partes decem esse dicunt: scz annus, mensis septimana, dies, quadrans, hora puncta, momentū, uncia, et atomus. Annus cōtinet.xij.menses, vel.lij.septimanas et diem vnam vel trecentos sexaginta q̄nq̄ dies z sex horas. Mēsis cōtinet q̄ttuoꝛ septimanas vel pauloplus. Septimana, vij dies. Dies quattuoꝛ q̄drantes. Quadrās sex horas. Hora quattuoꝛ pūcta. Punctū decem momenta. Momentū, xij, uncias. Uncia, clvij, atomos. Atomus indiuisibilis est. Nam tomos grece diuisio dicit. Uñ athomos grece indiuisio latine. Anni ergo solaris fere duodecima ps mensis est. Septimana vero est fere q̄rta pars mēsis Dies naturalis, septima pars septimane. Quadrans q̄rta ps diei naturalis. Hora tercia ps quadrātis. Punctū q̄rta ps hore. Momentū decima ps pūcti. Uncia duodecima ps momenti. Atomus, clvij, pars uncie. Est z alia tpis diuisio: scz p euum per etatē, p scl'm, p lustrū, p olympiadem z p inditionē: de q̄b⁹ infra dicet. Ceterum tria sunt tpa annoꝛ siue triplex est ann⁹, scz solaris, lunaris z magnus. De q̄b⁹ puidimus in hac octaua pte tractare: que duas ꝓncipaliter habet partes. In quaruz ꝓma agitur de anno solari: z de magno. In secūda vero de lunari.

De anno solari.

N hac ꝓma hu

i ius opis pte de anno solari tractatur. Que in q̄ttuoꝛ subdiuidit capticulas. In quaꝝ ꝓma agit q̄d sit ann⁹ De initio anni. De multiplicatione anno. De duodecim signis. De bisexto. De q̄ttuoꝛ anni pribus siue tpibus z de ieiunijs Aloꝛ. De solstitijs et eq̄noctijs De magno āno. De era De olympiade De lustro. De etate. De seculo z de euo. In secūda pte agit de mense. De kal. De nonis. De idibus. Uñ z qualiter dies ō noient. De dieb⁹ egyptiacis z canicularibus. In tertia agit de septimana z que sit lr̄a kalendarū cuiuslibet mēsis: et q̄ die septimane q̄libet mensis incipiat: et de lr̄is dñicalib⁹. De regularib⁹ solarib⁹, De cōcurrētib⁹ z de inditiōe. In quarta agitur de die: z de momēto: z de hora.

De anno in genere

Nnus est solis

a an fract⁹ cū pactis trecētis sexaginta quinq̄ dieb⁹ ad eadem loca siderū redit. Dicitur ergo ann⁹: qz mēsibus in se recurrētib⁹ voluit: ab an quod ē circū: et eo is: q̄si circulariter rediens. Uñ et ann⁹ ꝺr q̄si ānul⁹, i. circulus: eo q̄ in se redit. Uñ Uirgil. Atq̄ in se sua per vestigia voluit ān⁹ Et ab ꝺ añ inuētas lr̄as: sic apꝺ egyptios ann⁹ indicabat Pingebant enim

draconē caudā suā mordētē.qz in se recurrit.z sic adhuc a q̄busdā figurat. Alij ānū ab īnouatōe dicūt.sp ei renouat. Annꝰ ẽm diuersos diuersa habz initia.qm̄ arabes z egyptij illū incho ãt post solstitiū estiuale, scz a septēbri.p eo qꝺ legit arbores in ꝓncipio mōi fructꝰ habuisse. Quia g̃ h̄ ī septēbri ꝓtigit putāt tūc mōm factū fuisse.ꝯq ibi incipiūt annū. Numa ꝓo pōpiliꝰ z rhomani annū a ianuario ceperūt.p eo qꝺ tūc vel paulo ante sol nob incipit appropiquare. Judei a martio incipiūt.qz ī eo ꝓditꝰ ẽ mōs.z ī ō qꝺ.xvij.dies eiꝰ ẽ ꝑmꝰ dies seculi.q̄s oms̄ q̄ ad aliq̄ cōpotiste imitant. Jpi nāq a septēbri incipiūt regulares lunares:z emboliſmos z epactas z oēs ānos lunares. A ianuario ꝓo incipiūt aureū numer z q̄sdā lr̄as dñicales. A martio regulares solares z ꝓcurrētes z q̄sdā lr̄as dñicales.put ī scḋa ꝑte apparebit. Sane q̄dā moderni ob reuerentiā saluatoris cōputāt annos a natiuitate eiꝰ. Alij ꝓo ab eiꝰ icarnatiōe.i.a ꝓceptiōe btē Marie:qñ illa dixit. Ecce ancilla dñi z ẽ.statī eñ fuit chriſtꝰ hō z plenꝰ spūscō. Annoꝝ aliꝰ ẽ natural' alius vsual':aliꝰ legitimꝰ:aliꝰ emergēs:aliꝰ solaris:aliꝰ magnꝰ:aliꝰ olympias:aliꝰ lustralis:aliꝰ inditional':aliꝰ iubileꝰ:aliꝰ benignitatis:aliꝰ cꝛnitatꝫ z gl'ie. Annꝰ natural' ẽ cū luna soli suppōit vñ sol eclipsiz patit Usualis siue tp̄al' est q̄ ẽm vsuz hoim sumit initiū:vcz a ianuario vsq̄ ad seq̄ntē ianuariū Legitimꝰ siue cerimonial' est q̄ cōputat ẽm lunatiōes ab apli vsq̄ in aplē. Aplis eñ ẽ ꝓmus mēsis apud hebreos Emergēs ẽ in q̄ aliqꝺ magnū iudeis vel alijs cōtingit.a q̄ facto in illiꝰ memoriā annū incipiūt cōputare.s.a quis die. Annꝰ solaris est spaciū ī q̄ circuit sol.xij.signa zodiaci:quē circulū facit:vt ꝑmissuz ẽ in trecētis sexagintaq̄tuor dieb:z fere.vj.horis. Fere dixi ꝓpter q̄dā mometa q̄ aduciunt.sicut infra dicet. He aūt sex hore de q̄rto in q̄rtū annū faciunt vnū diē naturalē bissextilē.z annꝰ iste cōmunis ẽ oīb gentib.z incipit q̄libz die z q̄libet die finit:trāsactis ꝑdictis diebꝰ.et istepōt etiā dici natural'. Signa ꝓo ꝑdicta sūt ista. Aries:taurus:gemini:cancer:leo:ꝓgo:libra:scorpio:sagittariꝰ:capcornus:aq̄rius z pisces. Unū ꝓsus. Hec sunt signa poli q̄ semp sunt via soli. Est aries taurus gemini cācer leo virgo. Libraq̄ scorp.chiron capcornꝰ venula pisces. Et nota qꝺ ceteli habitatio stat circuloꝝ distincta zonis. Zone aūt ipe sūt q̄nq̄:q̄ iō zone vel circuli appellāt: qz in circūductōe sphere existūt. Zodiacꝰ aūt circulꝰ est q̄ ex lineaꝝ q̄nq̄ angulis ex vna linea cōstat. Rursus zodia grece ꝺr aīal siue signū latine Jnde zodiacꝰ ꝺr aīal seu signifer circulꝰ:ex eo qꝺ ī medio firmamēti sunt.xij.signa per trāsuersum posita equaliter p circulū distincta:q̄ formis et noib aīaliū designāt:q̄a sol intrās in illa ꝓprietates aīaliū q̄dāmodo sortit: vel qz stelle in signis dispōsite sunt animaliū in figuris. Signum autē dicitur duodecima pars zodiaci. Sol quidem intrat in aliquo de ꝑdictis signis:quolibet mense in.xv. kl' ẽm ecclesiam. Uñ in martio intrat in arietem.xv.kal'.aꝑlis. In aprili intrat ī taurū. xv.kal'.maij.z sic p ordinē mensiū z signoꝝ

Primū igit signuz ẽ aries: in q̄ sol ꝺr eē factꝰ mūdꝰ:in q̄ signo ẽ sol circa ꝓncipia veris:sic dictū: qz sic aries ẽ aīal retro debile bñs añ aliq̄d roboris:sic postrema solis illo tpe debilia sūt frigore eiꝰ fortitudinē minuēte. anteriora ꝓo q̄ estatē respiciūt aliq̄d fortitudinis.i.caloris bñt:vl' qz sic aries in hyeme cubat in latere sinistro.in vere autē incipit cubare in dextro.sic sol añ illud tps morat in sinistro latere firmamēti.s.in meridie.tūc ꝓo intrat latꝰ dextrū.s.ꝓsus aq̄lonē. Antiq̄ hoc signū ꝓpter amorē iouē vocauerūt.in cuiꝰ capite q̄ simulacra faciūt arietis cornua fingunt. Scḋm signū est taurus sic dictū:qz sic taurus fortior ẽ ariete:sic fortioris est efficacie sol ī illo tpe q̄ ad nos q̄z in ꝑcedēti. Uerūtn est añ efficacior q̄z post sic taurus añ fortior est q̄z retro Antiq̄ iō tauruz inter sidera in honorē iouis collocauerūt:qz ille fabulose fingitur in bouē cōuersus qñ europā trāsuexit. Tertiū gemini:sic dictū:qz in illo tpe vis sol' geminatur.incipit ei eē calidꝰ z siccꝰ effectiue Uel qz tunc ꝑcipue res geminānt.i. mltiplicant: aues enī z aīalia fetꝰ pducūt. Ul' ꝓpter geminos siue duos gd'.q̄bꝫ sub illo signo magz q̄z sub alio sol eleuat a tra. Antiq̄ aūt h̄ signū gemini vocauerūt ꝓpter castorē z pollucē q̄s pꝰ morte inter notissima sidera ꝓstituerūt

Quartū cācer.sic dictū:qz cācer est aīal retrogdū:z tūc sol retrogdit discedēs a nob cū ꝓus appropinquerit nob. Quītū leo sic dictū.qz leo ẽ aīal crudele z sp febricitās sic z tps illud crudele est z generās febres Rursus quia hercules leonē fortissimū in

grecia occidit. iō ꝓpter ꝑtutē suā būc inter ꝯ. signa statuerūt. Sextū ꝑgo. qz sicut ꝑgo nihil generat: sic tps istud sterile nihil noui generat. generata tñ matureſcere facē Est em̄ ps canicularių diey. Septimū libza: sic dictū ab eq̄litate mēsis ipi⁹. qz so le ibi exñte dies ⁊ nox eq̄ pōderata est. qm̄ tūc ē eq̄noctiū autūnale. Octauū ē scoz pi⁹. sicut ei scozpi⁹ venenosus ē ⁊ pūgit. sic ⁊ tps illō morbosum ē ꝓpt̄ ieq̄litatē aeris. Est ei mane frig⁹ pūgēs. ⁊ ī meridie calor vrēs. Nonū sagittari⁹ ..c dictū. qz vena tio que fit per sagittarios tunc sepe exer ceꝛ. vl̄ ꝓpt̄ fulgura q̄ tūc sepe cadūt: q̄ itali ci sagittas vocāt. Decimū capcozn⁹. sic em̄ capzicozn⁹ ī abzuptis mōtib⁹ siue in ex celsis ꝑcipitijs pascit. sic sol tūc est in altis simo gradu ꝑfus meridiē. Uel sicut capzi cozn⁹ mōres solet ascendere: sic sol tunc ad nos ascēdere incipit. Rursus antiq̄ capzi cozni figurā iter sidera finxerūt: ꝓpt̄ capzaz Jouis nutricē. cui⁹ posteriozē ꝑtē cozpis in piscis effigiem fozmauerūt: vt pluuias designarēt. q̄s plerunq̄z idē mēsis in extre mis solet habere Undecimū est aq̄rius sic dictum. qz tps illud aq̄s ⁊ ventis abun dat. Duodecimū est pisces. qz sicut pisc⁊ est aīal aquaticū. sic ⁊ tps illud ꝓpter mul tas pluuias a quaticū est. vel quia tūc aq̄s resolutis est tps piscatiōis. Uer. licz sicut ꝓtz ex ꝓmissis signa eq̄lia sint ſm astrono mos. ecclia tñ illa nō ponit equalia. Nam q̄nq̄z plēs dies sūt in vno signo q̄z in alio: cū vn⁹ mēsis plēs dies habeat q̄z ali⁹. Uñ plures erūt grad⁹ vni⁹ q̄z alteri⁹ signi. Gradus aūt dr spaciū q̄ sol motu suo transit in zodiaco die naturali. Ex iam dictis aūt fa cile sciri pōt ī quoto gradu alicui⁹ signi sit sol q̄cunq̄z die. Porro dies bissextilis dr q̄ dictū est dr bissextilis ſm phos q̄si ex bisse momentoꝝ collecta. qđ sic poterit comꝑ hendi. Sol em̄ in quodlibet signo morat xxx. diebꝫ. ⁊. xxx. triētib⁹ horaꝝ ⁊. xxx. bisse momentoꝝ. Et triens est tertia pars alicu ius rei ꝯstantis ex trib⁹ partib⁹. Bisse ꝑfo sunt due partes. Sed multiplicatis duo decies. xxx. diebꝫ habem⁹. cccl. dies. trigi ta trientes horaꝝ ꝯstituūt. x. horas q̄ mul tiplicate duodecies faciūt quinq̄z dies. tri ginta bisse momentoꝝ cōtinent. xx. momē ta. ⁊ ita duo puncta. sed multiplicatis duo decies duob⁹ punctis habemus sex horas ex bisse momentoꝝ collectas. q̄ de quarto in quartū annū ꝯstituunt vnā die q̄ dici tur bissextilis. Rursus ſm isidoꝝ ꝑ singl'os ānos crescit pars quarta assis: ar vbi q̄rto āno assis cōpleta fuerit bissextū vnū fac: ⁊ iō ꝑ quattuor annos vn⁹ dies bissextilis adie ctus est. Dictus est aūt ſm cum bissextus: quia bis sexies ductus assem facit qđ est vn⁹ dies. Jn q̄ loco kalendarij poni de beat illa dies bis ꝑsib⁹ ꝯtinet. Bissextū sexte martis tenuere kalende. Posteriozē die ce lebrant festa matthie. Hoc est dicere q⁹ in illa lr̄a vbi dicit in kalendario. vj. kal. mar tij debet poni dies bissextilis: ⁊ tūc stamus siue sedem⁹ duob⁹ diebꝫ sup illa lr̄a: ⁊ festū scī matthie quod deberet illa die celebra ri celebrat tantū in seq̄nti: ita tñ q⁹ int̄ ipm festū ⁊ vigiliā nullū sit mediū: nō interest tñ vtrū ipm festū in ꝑma vl̄ in scōa die ꝑdicta rū duaꝝ celebret: sz regiōis in h̄ ꝯsuetudo seruet. Jsid⁹. dic̄ q⁹ a. vj. nonas martij vsq̄ in die kal̄. ianuarij lune cursu bissext⁹ appo nit atq̄z inde detrahit. Si aūt volum⁹ scī re q̄n sit ann⁹ bissextilis debem⁹ diuidere an nos dñi ꝑ q̄ttuor q̄tiēs possum⁹: et si null⁹ supauerit tūc erim⁹ in ān̄o bissextili: si aūt aliq̄s remāserit tūc nō erit bissext⁹ Uñ ꝑfus Anni diuisi dñi ꝑ q̄ttuor eque. Mōstrant bissextū q̄ rōne scias. Hoc aūt verū est ſm illos q̄ diuidūt annos dñi incipiēdo a nati uitate vl̄ a ianuario: et nō ſm illos q̄ inci piūt ab incarnatiōe. Alia etiā doctrina ad inueniēdi bissextū ponet infra vbi de ꝯcur rētibus aget. Tpa siue ptes anni solarꝫ sūt q̄ttuor. s. ver estas autūnus ⁊ hyems: vt di ctū ē in. vj. pte sub q̄rta feria tertie hebdo made aduēt⁹. Dicta aūt sūt tpa a cōmunio nis tpamēto eo q⁹ inuicē se humore siccita te calore ⁊ frigore ꝯtēperēt. Hec ⁊ curricu la dicūt: qz nō stāt sz currūt. Uer dictū est est: qz viret. Estas dr ab estu. i. calore. inde estas q̄i vsta ⁊ arida. Autumn⁹ a tēpestate vocat: qñ ⁊ folia cadūt ⁊ oīa matureſcunt. Hyems dr rōne hemisperij: qz tūc sol circu lo volui⁊ breuiozi. Uñ ⁊ hoc tps bruma dr q̄i brachin. i. breue: vel a cibo: qz tūc maioz est vescēdi appetit⁹ Edacitas ei grece bru ma appellat. Principia aūt ptiū ānj ſm eccl̄am bis ꝑsib⁹ ꝯtinet. Festū clemētꝫ hyemis ca put ē oriētꝫ Cedit hyems retro cathedrato simō petro. Uer fugat vrban⁹: estatē sim phoriā⁹. Jd tibi qđ restat autūni tpa ꝑstat. Hoc ē dicere. Festū clemētis qđ ē. viij. kal̄. decēbꝫ ē ꝓncipiū hyemis: ⁊ durat vsq̄ ad

festū cathedre sancti Petri.et tunc incipit ver.Et illud festū est.viij.kal'.martij.et ver durat vsq; ad festuz sancti Urbani.quod ē viij.kal'.iunij.tūc incipit estas z durat vsq; ad festū sancti Simphoriani.qđ est.viij kal'.septēbris.tunc incipit autūnus.et durat vsq; ad festū Clemēt;.in quo incipit byems.In his q̄tuor tpib anni triduana ieiunia celebram⁹.et ideo ieiunia q̄tuor tempoz appellant.Jeiuniū veris est in prima septimana q̄dragesime.s.in q̄rta feria post cineres.Jeiuniū estat; est in ꝓmo die mercurij post penteč.Jeiuniū autūni est in die tertia mercurij septēbris.s.in quarta feria post festum sancte cruc;.Jeiuniū byemis est in quarta feria post festuz beate Lucie: put ibi dictum est.Uñ versus.Ult crux lucia cineres charismata dia.Ut det vota pia q̄rta sequens feria.Fiunt aūt hec ieiunia in q̄rta feria.quia ī quarta feria christus a Juda traditus ē.et in sexta feria:qa in ea crucifixus est.et in sabbato:quia tūc apostoloz tristiciā de nece saluatoris repzesentamus.nam si cōpatimur z cōregnabimus.Aduent⁹ aūt dñi quādo celebrē: dictū est in.vj.pte sub ti.de aduentu.Adhuc in anno solari contingunt duo solsticia et duo eq̄noctia.Solstitia ī estate z in byeme Eq̄noctia in vere z ī autūno.Est aūt solstitiū maxima ineq̄litas diei z noctis.siue ingressus solis in capcoznū vel cancrum.Et ōz solstitiū quasi solis statio.eoq; tūc sole stante crescūt dies vel nocte.Equinoctiū est maxima diei et noctis eq̄litas.qa tūc equali spacio bozaz cōsistūt.siue ingressus solis in arietē vl' librā.Ubi aūt sit locꝰ solstitioz z eq̄nctioz bis ꝓsib continet.Solstitiū decimo chlm̄ pit atq; ioānē.Eq̄ crucis festū dant tempora martis et idus.Hoc est dicere q̄ solstitiū byemale est ante natiuitatem chri decē dieb.vicz.xviij.kal'.ianuarij.quo tpe sol incipit altiozes circulos petere.Et solstitiū estiuale est añ natiuitatem Joānis bap.totidē dieb.vicz.xviij.kal'.iulij.quo tempoze incipit sol ad inferiozes circulos remeare.Uñ estiualis solstitij dies maxim⁹ sicut z byemalis dies minim⁹ inuenit.Sed ꝼm egyptios byemale est.xij.kal'.ianuarij.ꝼm grecos.ix.kal'.Estiuale ꝓo est ꝼm egyptios.xij.kl'.iulij.ꝼm greos.ix.kal'.Jtē in festo crucis vl' ꝼm alios xij.kal'.octobris est equinoctiū autūnale.et vbi dicit in Kalēdario idus martij.vl' ꝼm alios.xij.kal'.aprilis est eq̄noctium ꝓuale Olim eñ ann⁹ in duas tm̄ partes diuidebat.s.ūn estiuale z byemale solstitium.z in duo hemispheria.Magn⁹ aūt annus cōplet reuersis planetis oībus ad loca sue creationis:qđ fit annis nō pauciozib.xxxx. Mundan⁹ ꝓo annus erit oībus stellis ad ꝓma loca reuersis.quod fit demū post q̄ndecimmilia annoz.Magister ōz in hiſtoria sup Beñ.vbi agit de ebrietate Noe.q̄ magn⁹ annus implet ꝓ curricula sexcētoz annoz.Era q̄ vtunt hispani singloz annorū est cōstituta a cesare Augusto:qñ ad primū cēsū orbez descripsit.Dicta est āt era abere: ex eo q̄ oīs orbis es reddere pfessus est reipublice rhomanoz.Pri⁹ autē fuerūt indictiōes z postea ere.Olimpias cōstituta est apd grecos in elide ciuitate.alijs agētib agonē z q̄nquēnale certamen: quattuoz medijs annis vacantib.et ob hꝰ tps eli dū certamīs olimpiadē vocauerūt quadriennio in vna olimpiade supputato.Lustꝝ est pentesim.i.q̄nquenniū qđ quinto anno ōz condi ꝓpter olipiades a rhomanis.Nō dū eñ erant cōsules neq; ere.Quinq̄nnale q̄dē tps ideo sic vocatū est:quia cēsu per q̄nquēniū in republica peracto vrbs rhomana lustrabat. Apd eosdē rhomanos est ann⁹ indictionalis q̄ ter q̄nos cōtinet annoz:vt infra dicetur z ꝓmissuz est. Apd hebreos est annus iubileus.i. remissionis q̄ septenis cōplet; ānoz hebdomadib celebrat.de quo dictū est in.vj.pte sub ti.q̄n quagesime.Apud chīstianos est ann⁹ benignitatis z grē in quo chīs venit z nos sola benignitate redemit.Apud sanctos cōꝑbensoz es est ann⁹ eternitat; z glie.in quo exultabunt sancti in glia sine fine.Rursus secula generatiōib constant sic dicta q; sequunt.Abeuntib eñ alijs:alij succedunt Hoc tps q̄dam q̄nquagesimū annū dicūt. quē hebrei iubileū vocant:vt iam dictū est Et ob hanc causam hebre⁹ ꝓpter vtilitatē z liberos amans dominum suum:aure ꝓtusa seruitio subiugatus seruire iubet in seculū id est vsq; ad annū q̄nquagesimū.Etas autē plerūq; ōz ꝓ vno anno z ꝓ septē z ꝓ centū z pro q̄uis tpe.Uñ z etas est qđ de multis seculis instruit Et inde dicta ē etas q̄si euitas.quasi similitudo cui.Nā euum est etas ꝓpetua cui⁹ neq; initius neq; finis noscit.Deriuatū est aūt euū ab eouas:qđ apd grecos aliqñ ꝓ seculo z aliqñ ponit ꝓ etno

Proprie ꝓ etas duob⁹ modis ⁊r. vicz bo⁹ mins: ficut infantia: iuuētus: ⁊ senectus, aut mūdi: cui⁹ prima etas est ab Adā vsq; ad Noe. Scda a noe vsq; ad abraā. Tercia ab abraam vsq; ad dauid. Et q̄rta a dauid vsq; ad trāsmigratiōem iude in babyloniā. Quinta de iuda vsq; ad aduentū salua toris in carne. Sexta q̄ nūc agit vsq; q̄ mūdus iste finiat. Quot aūt sunt anni ab origine mundi: dictum est in. vj. parte sub ti. de septuagesima.

De mense

Jcto ⁊ anno se-

quit videre de mēse. Est aūt mēsis spaciū tpis q̄ a phebo phebe recedēs eidē cōpleto suo circulo sociat. Et ⁊r mēsis a mensurādo: eo q⁹ ann⁹ p menses mēsurat. vel a mene qđ est defect⁹: eoq; luna singulis mēsib⁹ visu deficit ab humano. Uel ꝛm Jsido. a mene grece qđ est luna latine. apud grecos em̄ mēses legitimi nō ex solis circulo: sed ex lune cursu cōnumerant qđ est de noua ad nouā. Diuidit aūt ann⁹ p. cū. mēses. quia sol pagrando zodiacum xij. circūit regiōes signo⁹. et in his. cū. mēsib⁹ cōmorat. Rhomulus cū voluit cm̄. x. esse menses in anno: incipiēs a martio quē marti deo belli quē patrē suū esse putabat dedicauit. Un̄ ouidi⁹ in ꝓmo fastor⁹. Tpa digereret cū conditor⁹ vrbis in annū Jnstituit mēses q̄nq; bis esse suos. Sed numa pompiliꝰ videns q⁹ ann⁹ nō bn̄. x. mēsib⁹ cōplebat: supaddidit duos ꝓncipio. s. ianuariū ⁊ februariū. Januari⁹ ⁊r a ianua. quia sicut p ianuā intram⁹ domū: ita p ianuariū intram⁹ annū. est em̄ limes anni. Uel ⁊r a Jano deo q̄ ab antiq̄s dicebat ꝓncipiū et finis oim rer⁹. Ei em̄ fuit a gētilib⁹ mēsis ille ꝛsecrat⁹. Unde ⁊ idē ianus bifrons pingit: vt anni introit⁹ et exitus demonstret. de quo dictū est in. vj. pte sub ti. de circūcisiōe. Februari⁹ ⁊r a februis. quia tunc ⁊ facili ꝛtingunt. vel a februis. i. purgationib⁹ Sunt aūt februe oblatiōes facte p mortuis. Rhomani em̄ illo mēse memoriā aiarū habebāt ⁊ eas purgabāt celebrādo exeq̄as mortuor⁹. Uel ꝛm Jsidor⁹ ⁊r a februo. i. plutone cui eo mense sacrificabat. Martꝰ ⁊r a marte patre rhomuli. vel q̄a eo tpe cuncta aiantia agunt ad marē ⁊ ad ꝛcūbēdi voluptatem. Appellat etiā qnctꝰ mēsis nouor⁹ q⁹ est anni initiū. Et qnctꝰ nouū ver. q̄a in eo virid̄tib⁹ fructib⁹ nobis transactorum ꝓbat occasus. Aprilis ⁊r q̄si aperilis. q⁹ tunc terra aperit ad germinādū: flores aperiunt: ⁊ arbores incipiūt pullulare. Ul aꝑlis ꝓ venere ⁊r quasi afrodilis. afrodis em̄ grece ⁊r latine ven⁹. Maius a maioribus natu ⁊r q̄ erāt ꝓncipes reipublice. vl a maia matre mercurij. Juni⁹ a iunioribus natu dicit. Erant em̄ olim maiores. s. seniores q̄ appellabant patres. ⁊ hi in ciuitate semp remanebāt vrbis regimi consulētes Erāt ⁊ iuniores q̄ ibant ad pugnandū ꝓ republica. Et ideo mai⁹ a maioribus. iuni⁹ a iunioribus nomē acceperūt. ⁊ in illor⁹ bono rē instituti sūt. vel ⁊r a iunone. Julius dictus est a iulio cesare q̄a tūc natus fuit. vl q⁹ tunc de hostib⁹ triūphauit. Uicit enim cleopatrā reginā egypti cum antonio viro suo bello nauali. Juli⁹ cm̄ prius q̄ntilis dicebat: eoq; est q̄nt⁹ a martio. q̄ fm rhomulū ꝓncipiuꝫ erat anni. Augustꝰ est dict⁹ ab Octauiano augusto q̄ tunc nat⁹ fuit. vl q̄a tunc hostes supauit. Pri⁹ cm̄ dicebat sextilis: eoq; sext⁹ ē a martio. Septēber nomē habet a nūero ⁊ imbre. q⁹ septim⁹ est a martio ⁊ imbres habet. sic ⁊ october. Nouember atq; decēber ex nūero ⁊ imbrib⁹ vocabula acceperunt. quē numer⁹ decurrentē decēber finit: p eo q⁹ denari⁹ nūerus ꝓcedentes nūeros claudit. Quot autē dies q̄libet mensis habeat his ꝑsib⁹ cont. nec Junius aprilis septēq; nouēq; tricenos. Plus vnū reliq̄. sed habet februs octo vicenos. Cui si bissextus fuerit supaddit vnus. Hoc ē dicere q⁹ iunius: aplis: septēber: ⁊ nouēber habent. xxx. dies. Reliq̄ aūt menses habēt xxxj. Sed februar⁹ cm̄ habet. xxviij. et qn̄ est bissextus habz. xxix. Sciendū aūt est q⁹ cuilibet mensi ꝓmo dati fuerunt. xxx. dies qui multiplicati duodecies cōstituūt trecētos sexaginta dies. Dē quinq; ꝓ residuis dat⁹ est vn⁹ ianuario: eoq; est ꝓncipiū anni et etiā rōne ipsi⁹ numeri. q⁹ impar nūerus mūdus est: ⁊ numero deus impare gaudet. Secundus dat⁹ est martio ꝓpter eandē imparitatem. Tertius maio. Quartus iulio. Quintus octobri. Cesar aūt Augustꝰ volens suū mensem esse eq̄alem mensi iulij: abstulit februario vnū diem quia erat mēsis tristicie atq; luctus ⁊ attribuit eā augusto. et ita remanserunt februario cm̄. xxix. ⁊ augusto. xxxj. Demū astrologi rhomani abstulerūt aliā diem februario et addide-

runt decẽbꝛi: ad hoc vt finis ꝓncipio reſpõ deret, et ſic febꝛuario remãſerũt tm̃ .xxviij. et decẽbꝛi .xxxj. Uerũtamẽ ad q̃ndã cõpen ſationẽ vna dies vicꝫ biſſextilis eſt de q̃rto in q̃rtũ annũ febꝛuario reſtituta. Qua ꝓ die vel q̃ feria q̀libet menſis intrat: iã ſub ti. de ſeptimana dicẽt. Sane in q̀libet men ſe ſunt tres dies celebꝛes qui ſolis ꝓpꝛijs noĩbꝫ noiant: z ab eis ceteri denoiant. ſ. ka lende: none: z idus. q̃ rhomani ꝓp̃ dies feſtos vel ꝓpter officia magiſtratuũ inſtitu erũt. Dis em̃ diebꝫ in vꝛbibꝫ cõueniebant Kalẽde ſũt ꝓmi dies mẽſis. Et dicunt q̃ſi colẽde. qꝛ tũc ſp erat feſtũ iunonis. Unde Ouidi⁹. Uendicat anſonias ſaturnia iu no kalẽdas. Uel qꝛ tunc a rhomano ppl̃o ꝓncipia mẽſiũ celebꝛabant. ſic̃ fit ab hebꝛe is. Uñ Ouidi⁹. Salue feſta dies melioꝛ q̃ reuertere ſp̃. A ppl̃o reꝫ digna potente coli. vel dicunt a calo qꝛ̃ eſt voco. Primo nãq; die menſis p̃co de moꝛe populum ad nũdinas vocabat: clamãs totiens calo: q̃t dies erãt vſq; ad nonas. Et ideo ꝛ pl̃aliꝫ kalende a pl̃ibꝫ vocatiõibꝫ. Ul̃ dicunt a ca lo qꝛ̃ eſt bonũ omen q̃ totũ menſem habẽ dũ. Tunc em̃ ſibi mutuo exenia trãſmitte bãt. None ꝓ ſũt q̃ttuoꝛ vl̃ ſex dies in q̀ libet mẽſe q̀ ſequunt poſt kalẽdas. Et dicũ tur a nũdinis q̃ſi nũdine. qꝛ tunc rhomani nũdinas colebant. Ideo aũt in aliq̃ menſe erãt none ſiue inchoatio nũdinaꝝ i die q̀n ta z in aliq̃ die ſeptĩa: ne p̃dones certũ tẽ pus ad inſidiãdũ mercatoꝛibꝫ haberẽt. Ul̃ dicunt none a nonis. qꝛ dies ille non⁹ erat añ idus. Ul̃ a non. qꝛ tũc nullũ fiebat feſtũ Uñ ouidi⁹. Honaꝝ tutela deo caret. Id⁹ ꝓ ſunt octo dies q̀ ſequunt p⁹ nonas. Eſt aũt idus ſp̃ in tredecima vel decĩaq̀nta die ſm̃ q̃ none p̃cedũt. Si em̃ mẽſis hz q̃ttuoꝛ nonas: idus ẽ in tredecima die. Si ha bet .vj. nonas: id⁹ eſt in .xv. die. Qꝛ̃ aũt cõ ciliũ Antiocenũ dicit q̃ id⁹ eſt die decima: hoc alia ꝯſideratõe ꝛ. Et dicunt id⁹ q̃ſi di uiſio. qꝛ tũc fiebat diuiſio nũdinaꝝ. Ul̃ q̀a in idibꝫ fit diuiſio mẽſ. Dꝛ etiã id⁹ ab iduo as. i. ſepo as. Inde vidua ꝛ q̃ſi idua. i. di uiſa. Pleriq; latinoꝝ putãt id⁹ dici ab edẽ do: eoq̃ bi dies apꝛ veteres epulaꝝ eſſent

Dies aũt q̀ ſequunt ſtatim p⁹ kal̃. ita de noiant. Si em̃ eſt mẽſ q̀ habeat q̃ttuoꝛ no nas: debem⁹ dicere in kal̃. ſtatim poſt kal̃. q̃rto nonas. in tertio/tertio nonas. in q̃r to p̀die nonas. in q̀nto ꝓ nonas dicim⁹: vt ptz i ianuario z ſlibꝫ Si ꝓ ẽ menſis q̀ habz ſex nonas debem⁹ dicere ſtatim poſt kal̃. ſexto nonas. i. ctio die q̀nto nonas. i q̃r to q̃rto nonas. i q̀nto tertio nonas. i ſexto p̀die nonas. i ſeptimo nonas: vt ptz i mar tio z ſlibꝫ. Dies aũt q̀ ſequunt poſt nonas ita denoiant in q̀libꝫ mẽſe. viij. id⁹. vij. id⁹ vj. id⁹. v. id⁹. iiij. id⁹. iij. id⁹. p̀die id⁹. z idus ſicut hec apparẽt in kalẽdario manifeſte. Dies ꝓ q̀ ſequunt poſt id⁹ denoiant a ka lẽdis menſis ſeq̃ntis ꝑ mõ. Januari⁹ habz xxxj. dies. de iſtis accipe vnã p̃ kal̃. et .iij. p̃ nonis. z octo p̃ idibꝫ. z ſic remanẽt tm̃ .xviij. adde q̃ iſtis. xviij. diebꝫ kalẽdaꝝ ſeq̃ntis mẽſis. z ſic erũt. xix Uñ in menſe ianuario debem⁹ dicere ſtati poſt id⁹. xix. kal̃. februarij. in ſeq̃ti die. xviij kal̃. z ſic p̃ ordinẽ vſq; ad finẽ menſis ſemp minuẽdo. Nota tm̃ q̃ ꝛ p̀die idus: z p̀die nonas: z p̀die kal̃. z nõ ſcõo. qꝛ ſcõs dicit a ſeq̃r. ſz illa dies nõ ſequit ſed p̃cedit. Et exponit hec p̃poſitio p̃. i. ante vl̃ pue. Uñ p̀die q̃ſi poꝛi die. ſiue p̃. i. ante die. Et cũ ſ ij. nonas: intelligit q̃rto die añ nonas. et ſic de aliꝭ. Quot aũt dies denoient a no nis: q̃t ab idibꝫ: z q̃t a kal̃. oĩm menſiuꝫ bis verſibꝫ ꝓtinet. Sex nonas maius october iulius z mars. Quattuoꝛ ac reliqui tenet idus q̀libet octo. Jan⁹ z auguſt⁹ denas no naſq; ɔcember. Julius october mars ma ius bepta decemq; . Juni⁹ aꝑlis ſeptẽber z iꝑ nouẽber. Ter ſenas retinent febꝛuſq; bis octo kalendas. Hoc eſt dicere q̃ mai⁹ october iulius z martius habẽt dies ſex p nonis. ſed reliq̃ menſes habẽt tm̃ q̃ttuoꝛ. Et q̀libet mẽſis habet octo dies p idibus Itẽ q̃ ianuari⁹ auguſt⁹ z december habẽt xix. dies p kalẽdis. Juli⁹ ꝓ october mar tius z mai⁹ habent .xvij. Juni⁹ aũt aꝑlis ſeptẽber z nouẽber habẽt .xviij. Februari⁹ habz .xvj. z ſi fuerit biſſext⁹ ſupaddit ei vn⁹

Illud aũt notandũ eſt q̃ in q̀libet men ſe ſũt duo dies egyptiaci. i. ab egyptijs de ꝓhensi. In egypto em̃ erãt q̀daꝫ aſtrologi qui q̃ſdam ꝯſtellatões nocuas humanis actibꝫ in illis diebꝫ inuenerũt. ideo q̃ illas notas eſſe noĩbꝫ voluerũt. tm̃ illarũ ꝯſtella tionũ p̃cta ſcire ꝓp̃t errꝛez noſtri cõpoti nõ valem⁹. Uel forte inuenerũt illos dies bñ ꝯſtellatos. z iõ eos in kalẽdario nota uerũt vt i illis diebꝫ poti⁹ q̃ꝫ i aliꝭ ill̃ acti bus inſiſtat. q̃z errꝛẽ ne eccl̃ia ſeq̃ videat a talibꝫ cauet. Uel dicunt egyptiaci ſm̃ q̃ſ

dā,qz dñs ī illis diebꝫ pcussit egyptū nouē plagꝫ.Quotꝰ aūt sit dies egyptiacꝰ a ꝓncipio vl̄ a fine mēsis bis ꝑsibꝫ ꝓtinet.Augurioꝝ decies audito lumīe clāgoꝝ,Linqt oleus abies coluit colꝰ excute gallus.In bis ꝑsibꝫ sūt,xij.dictiōes,xij.mēsibꝫ ꝓuientes Prima ꝓmo,scōa scōo,z sic p ordinē sumpto initio a ianuario,ita q ꝗta erit prima lr̄a ꝓme syllabe alicuiꝰ istaꝝ dictionū in alphabeto totꝰ erit dies egyptiacꝰ ī illo mense cui fuit illa dictio cōputādo a mēsis ꝓncipio ꝑsus finē.Jtez ꝗta erit ꝓma lr̄a scōe syllabe ī alphabeto:totꝰ erit dies egyptiacus ī illo mēse cui fuit illa dictio cōputando a fine ꝑsus ꝓncipiū.Uerbi gr̄a.Augurioꝝ ē ꝓma dictio:z fuit ꝓmo mesi,s.ianuario,au ē ꝓma syllaba,z a ē ꝓma lr̄a ipiꝰ syllabe.z ē ꝓma ī alphabeto,ḡ diesꝫ ꝓma ianuarij ē egyptiaca.Jtē gu ē scōa syllaba:z g ē ꝓma lr̄a ipiꝰ syllabe,z g est septima ī alphabeto:ḡ septimꝰ dies ianuarij numerādo a fine ꝑsus ꝓncipiū ē egyptiaca,z sic ī alīs. ℞ obſuato q h.in ℞ loco p lr̄a nō ponatur Quilibet aūt ꝓmissoꝝ dieꝝ ꝑt vnicā horā sui denoiāt egyptiacꝰ. De diebꝫ ꝙo felicibus vl̄ infelicibꝫ ḡs ꝗdā astrologi notauerūt:in ꝑsenti opusculo nil agit.qz ecclia ꝓhibet fidez talibꝫ adhiberi.Jn ꝗbusdā tñ mēsibꝫ sunt ꝗdā dies ꝗ caniculares dicunt a cane vel canicula stella sita in fronte leonis z ante genua tauri,q̄ estiuis mēsibꝫ est in medio cētro celi,z dū sol ad eā ascenderit ꝯiuncta cū sole vel ei ꝓxima duplicat calorē ipiꝰ ex ꝗ dissoluunt corpa z vaporant. Unū vocat canis,qz corpa morbis afficit. Et sūt quinq̄gitaduo dies in ꝗbꝫ ꝓt tpis crudelitatē z caloris solis intēperiē maluz est minui z potionari.Qñ aūt illi dies inciāt z finiant bis ꝑsibꝫ ꝓtinet.Jncipiūt iulij ꝓdie idꝰ caniculares.Et ꝓdie nonas septembris fine resultant.Scōm aliqs ꝙo incipiūt,xiij.kal̄.Augusti.

De septimana.

Equitur de septi

mana.Hēpe ꝓtinet septiana septē dies naturales,ꝗꝝ repetitōe z mēses z anni z secula pagunt.z ℞ apō grecos bebdomas,ſz apud hebreos ſabbatum appellat.z ōr septimana a septē z mane.q̄si septē mane ꝑs p toto.s.mane p tota die,vl̄ a septē z manet.qz manet p septez dies.Uel dicit septimana q̄si septē luces.nam mane lux est ſm Jsidoꝝ. Jdē etiā ſpaciuz vocat bebdomada ab hepta grece quod ē septē: et doas qō est ſpaciū,vel modos qō ē mēſura.et ſm hoc bebdomada ē cōmuniꝰ nomē ḡs septimana.Uñ daniel.Poſt septuaginta bebdomadas z̄.et ſumunt ibi bebdomade ānoꝝ,i.septuagesies ſeptē anni.Septimane aūt nequnt habere certa noīa,qa neq̄ babent certa initia,ſingulis nanq̄ annis variant ꝓpter vnū vel ꝓpter duos dies, q̄ qñq̄ ſunt ſup integras ſeptimanas Dēs aūt dies ſeptimanaruz inſcribunt ſeptem primis lr̄is alphabeti. Jtē dies ſm gentiles denominant a planetis.Primus a ſole qui princeps est oīm ſideꝝ, ſic z idem dies caput est ceteroꝝ dieꝝ.Secundus a luna q̄ z ſplendore z magnitudine ſoli ꝓxima est et ex eo mutuat lumen.Tertiꝰ a ſtella martis q̄ veſper vocat.Quartꝰ a ſtella mercurij:quā quidā candidū circulū dicūt.Quintus est ſtella iouis quam phetontem aiūt. Sextꝰ a ſtella veneris quā lucifer aſſerunt quia inter cuncta ſidera plus lucis affert. Septimꝰ a ſtella ſaturni.q̄ ſeptimo celo locata,xxx.annis ferē explere curſum ſuum. De hoc dictū est in ꝓmio ſeptime partis. Sed querit quare dies non ītā ordinant in ſeptimana ſicut planete in celo:qm̄ in celo ordinant ſm hunc ꝑsum,Sol ve.mer,z luna ſaturnꝰ iupiter z mars. Uel ſic, Saturnus ioue mars ſol cū venꝰ mercure luna.Solutio.Dicimus q dies ī ſeptimana non ordinant ſm ordinē planetaꝝ:ſed ſm regimē eoꝝ in ſingulis diebꝫ. Unde qz viderunt philoſophi q ſol regnabat ꝓma hora diei dūice:ideo diē illū denoīauerunt a ſole. Jtem quia viderūt q luna regnabat ꝓma hora ſecunde ferie:ideo diē illū denoīauerūt a luna.et ſic de ceteris,ſicut patet ex diſtinctiōe horaꝝ diei facta inter planetas p ordinē ſucceſſiue. Ruſꝰ a dictꝫ plāctꝫ phi noīa dieꝝ ſūpſerūt:eoq̄ a ſinḡlis aliquid eſſe in homīe voluerunt:vt a ſaturno candiditatē: a ioue tempantiā:a marte feruorem:a ſole ſpūm:a venere voluptatē: a mercurio eloq̄ntiā:a luna coꝝ.Et qz ordo planetaꝝ vltra nūerꝝ ſeptenariū nō ꝓcedit, ſz ad ꝓmū reuertit:iō tm̄ ſeptē dies ī ſeptimana ſūt a ſapientibꝫ ꝓſtituti. Hūc videndū est q̄ die ſeptimane q̄libet mēsis intret.De ℞ dupler rō bī.Prima ꝑ bos verſus Alta domat dñs gratꝫ beat equa gerē

tes. Cõtemnit fictos augebit dona fideli. In his ꝑsibꝫ sunt. xij. dictiões. xij. mẽsibꝫ fuiẽtes. ꝑma ꝑmo. scõa scõo. ꝛ sic ꝑ ordinẽ sumpto initio a ianuario. ita ꝙ q̃cunq; fuerit initial' lr̃a alicui⁹ istaꝝ dictionũ eadẽ erit lr̃a kalẽdaꝝ mẽs cui fuit illa dictio. Uerbi gr̃a. Alta ẽ ꝑma dictio ꝛ fuit ꝑmo mensi. s. ianuario. ꝛ a est ꝑma lr̃a illi⁹ dictionis alta. ergo a est ꝑma lr̃a ianuarij. Item domat est scõa dictio que seruit secũdo mensi. s. febꝛuario. ꝛ o est ꝑma lr̃a isti⁹ dictõis ergo o est ꝑma lr̃a febꝛuarij. ꝛ sic de alijs. Idẽ ỏt seq̃ns ꝑsus ꝑ syllabas qõ ꝑcedẽtes ꝑ dictiões. Adam degebat ergo cifos adrifex. Habita ãt lr̃a kalẽdas facile possum⁹ scire q̃ feria q̃libet mẽsis intret. Per lr̃am em̃ dn̄icalẽ illi⁹ anni ꝓcede cõputãdo dies ꝑ lr̃as subseq̃ntes vsq; ad lr̃am q̃ est ī kal. mẽsis cui⁹ diei introitũ scire optas. ꝛ in q̃ feria occurret ī tali feria intrabit ille mens. Scõa rõ ꝑ quã sciri ꝑt q̃ feria q̃libz mẽsis intret ẽ ꝑ regulares ꝛ ꝯcurrẽtes. Nota ꝙ i ãno solari sũt q̃q̃gita due septimane ꝛ vn⁹ dies vl' duo si sit bisext⁹. ꝓt quã diẽ variãtur singul'ãnis ꝓncipia mẽsiũ. Si ei ꝑ anno ĩcipiat ianuari⁹ a die dn̄ico: toto illo anno a. q̃ ẽ ꝑma lr̃a ianuarij erit lr̃a dn̄icalis. Cũ ỹ ventũ fuerit ad finẽ anni illũ a finale kalẽdarij qõ iscribit illi diei q̃ ẽ vltra integras septimanas repñtabit diẽ dn̄icum. ỹ se q̃ns a qõ itꝝ ẽ initiale ianuarij repñtabit scõaz feriã. ꝛ sic toto illo ãno erit illa variatio. Eodẽ mõ singul'ãnis variãt initia mẽsiũ ꝑ diuersas ferias. Etsi sit bisext⁹ dupl'r erit variatio. Prima ī kal. ianuarij. scõa in festo sci Matthie. Ut ỹ cõpotiste scire possent q̃ feria q̃libz ãno q̃libet mẽsis incipet: inuenerũt duos numeros. vnũ iuariabilẽ q̃ vocat regulares: solaris: ferial. aliũ variabilẽ q̃ vocat ꝯcurrẽs. de q̃bꝫ breuit ẽ dicẽdũ. Uidendũ est ãt ꝑmo q̃d sit regulares: solaris ꝛ vñ dicat ꝛ vñ habeat ortũ: ꝛ q̃t regulares q̃sq; mẽsis habeat. Regularis ẽ nũerus inuariabil' dat⁹ mẽsi q̃ adiũct⁹ ꝯcurrẽti declarat q̃ feria septimane q̃libet mẽsis intret cui⁹ fuerit ille regularis. Dr̃ ãt regularis a regula: qr̃ inuariabil' est sicut regula. Solaris ỏr ad differentiã lunaris. de q̃ infra dicet. Habẽt aũt ortũ regulares a martio. Nam in mẽse martio sunt q̃q; regulares seu q̃q; ꝑ regulari. Martⁱ ei ñ habuit initiũ ī ꝑmo anno mũdi seu seculi. imo ỏr mũdus fact⁹ fuisse in illo mẽse in die q̃ ỏr ꝑv. kal'. aplis. vl' vt alij dicũt. viij. kal'. Si em̃ cõputes ordine retrogrado dies septimane vsq; ad kal'. martij: inuenies ꝙ q̃nta feria mũs incepit. si tñ añ martiũ fuit. ꝛ ꝑ hoc q̃re martius q̃nariũ numer̃ habuit ꝑ regulari. Regulares ꝑo alioꝝ mensiũ sic formant. iũgas regulares mẽsis cũ dieb⁹ eiusdẽ. ꝛ ab illa sũma subtrahe. vij. q̃tiẽs poteris. ꝛ regularẽ seq̃ntis mẽsis qđ remãserit indicabit. Uerbi gr̃a. Martⁱ habet q̃nq; regulares: ꝛ dies ei⁹ sũt. xxxj. redige ī sũmã ꝛ sũt. xxxv. subtrahe septẽ q̃tiẽs poteris ꝛ remanet vna dies q̃ dat mensi seq̃nti ꝑ regulari. Itẽ aplis habz. xxx. dies ꝛ vnã regularẽ q̃ ꝓstitu ũt. xxxj. subtrahe. vij. q̃tiẽs poterꝫ ꝛ remanebũt tres q̃ dant maio ꝑ regularib⁹. ita de alijs vsq; ad martium. Possumus etiã scire mẽsiũ regulares ꝑ hos ꝑsus. Est astris clara fulgẽtib⁹ ara deoꝝ. Grata bõis exstat gr̃issima cuiq; fideli. In istꝫ ꝑsibus sũt. xij. dictiões. xij. mẽsibꝫ fuientes. ꝑma ꝑmo. scõa scõo. ꝛ sic ꝑ ordinẽ sumpto initio a martio. ita ꝙ q̃ta fuerit lr̃a ꝑma alicui⁹ istaꝝ dictionũ ī alphabeto: tot regulares habz ille mẽsis cui seruit illa dictio. Uerbi gr̃a. Est: est ꝑma dictio ꝛ fuit ꝑmo mẽsi. s. martio. ꝛ e ẽ ꝑma lr̃a isti⁹ dictõis ꝛ est q̃nta i alphabeto. ỹ marti⁹ habz q̃nq; regulares. Itẽ astris est scõa dictio ꝛ seruit scõo mẽsi. s. aplí. ꝛ a est ꝑma lr̃a isti⁹ dictionis. q̃ lr̃a est ꝑma i alphabeto. ỹ aplis habet vnũ regularẽ. ꝛ sic de alijs. Hũc dicamus de ꝯcurrẽtibꝫ. Dicit autẽ ꝯcurrẽs q̃ sibi iuicẽ ꝯcurrũt. sicut videbit i formatione. vl' iõ qr̃ ꝯcurrũt cũ regularibꝫ ad ỏmõstrãdũ initialẽ feriã mẽsiuꝫ singul'ãnis. Est aũt ꝯcurrẽs superexcrescẽtia vn⁹ diei vl' pluriũ sup q̃nq; gita duas septimanas anni solaris Iõ dixi vel pluriũ. qr̃ in anno bisexti superexcrescũt duo dies. i alijs ꝑo vn⁹ tñ ꝛ ab illa superexcrescẽtia habẽt originẽ ꝯcurrẽtes. Alij ꝑo ꝯcurrẽtes q̃ sequunt post ꝑmũ formant vno addito singul' terminis siue ãnis. sic tñ q̃ septenariũ numerũ nõ excedãt. qr̃ nõ sunt nisi septẽ ferie. ꝛ q̃cũq; ẽ septimus ꝯcurrẽs illo anno menses habẽt eadẽ ꝓncipia q̃ in ꝑmo ãno mũdi seu seculi habuerũt. q̃libet em̃ feria distat ꝑ septenariũ a semetipa. Cõcurrẽtes etiã i hac linea bene ostrantur. j. ij. iij. iiij. v. vj. vij. j. ij. iij. v. vj. vij. ij. iij. iiij. v. vij. j. ij. iij. v. vj. vij. j. iij. iiij. v. vj. Nam ꝑmꝰ annꝰ cicli solaris habet vnũ ꝯcurrentẽ. scõs duos. tertⁱ tres.

quart⁹ quattuor. ąntus sex ꝓpter bissextũ. sextus septẽ. septimus vnũ. qz vltra septenariũ nõ ꝓcedit sed reuertit ad vnũ. ꝛ ita deb⁹ ꝓcedere vsq; ad .xxviij. annos. tũc reuertimur ad ꝑmũ annũ cicli. ꝛ ꝓcedim⁹ sicut ꝑus. vñ transcursus .xxviij. annoꝝ vocat ciclus solaris vel ꝯcurrentiũ. Et ōr ciclus q̃si circul⁹ p similitudinẽ. Si aũt volumus scire ątus sit ann⁹ cicli solaris debem⁹ diuidere annos dñi p. xxviij. ątiens possum⁹. ꝛ addere illis nouẽ anteq; diuidamus. qz q̃ cbis nat⁹ fuit tãtũ iã ꝓcesserat ille cicl⁹. ꝛ ątus ann⁹ remãserit sup̃ diuisionẽ ānoꝝ tot⁹ erit cicl⁹. ꝛ si null⁹ remãserit tũc sum⁹ in vltimo anno cicli solaris. Vñ ꝑsus. Annis adde nouẽ dñi: ptire p octo Viginti: ciclus sic tibi not⁹ erit. Possum⁹ etiã scire ꝯcurrẽtes cuiuslibet anni p lr̃am dñicalẽ illius anni: sicut declarant ꝑsiculi subsequẽtes. A ser. b ąnq;. c q̃ttuor. e duo tres d. Prim⁹ ꝯcurrẽs f. lr̃a septim⁹ est g. Hoc est dicere q; q̃ a. est lr̃a dñicalis in illo anno sũt ser. p ꝯcurrẽte. q̃ b. ąnq;. q̃ c q̃ttuor. q̃ e. duo. q̃ d. tres. q̃ f. vn⁹. q̃ g septẽ. Inuẽto aũt ꝯcurrẽte debem⁹ eũ iungere cũ regularibꝫ mẽsis: cui⁹ feriã kalẽdalẽ. i. introitũ scire volum⁹. ꝛ ąta fuerit illa summa si nõ trãscẽdat. vij. tota siue tali feria septimãe ille mẽsis intrabit. Si ꝑo trãscendat. vij. q̃tum fuerit residuũ tota feria septimane ille mensis intrabit. Sicut aũt ꝯcurrentes ita ꝛ dñicales lr̃e variant. Nã in ꝑmo anno cicli solaris est f. lr̃a dñicalis in scõo e. i tertio d. in q̃rto c. in ąnto a. tũc em̃ ꝓpter bissextũ ptrãsit b. Qõ i bis ꝑsib⁹ declarat. Fert ea dut coꝝ amet gens fautoꝝ eum coluit bis. Ars gen⁹ est de corde bono gignit fer⁹ ensis. Dicta beant aqua: gens fons dat cunctis bon⁹ autoꝝ. In bis ꝑsibꝫ sunt .xxviij. dictiões. xxviij. annis cicli solaris fuiẽtes. Prima ꝑmo. scõa scõo ꝛ sic p ordinẽ sumpto initio a ꝑmo anno cicli. ita q; q̃cũq; fuerit initial⁹ lr̃a alicui⁹ istarũ dictionũ: eadẽ erit lr̃a dñicalis illo anno cui fuit illa dictio. Uerbi gr̃a. Fert ẽ ꝑma dictio ꝛ seruit ꝑmo anno cicli solaris. ꝛ f. est ꝑma lr̃a. g f. est lr̃a dñicalis in ꝑmo anno cicli solaris. Et sic de alijs. Et nota q; ille ann⁹ est bisextilis cui ōseruit aliq; dictio desinens in t. ꝛ ita ꝑm⁹ ann⁹ cicli semper est bisextilis: cũ ei deseruiat dictio desinens in t. ſ. fert. ꝛ ꝓpter h̄ ꝑma lr̃a dictionis desinẽtis in t. nõ erit lr̃a dñicalis i illo anno cui fuit illa dictio: nisi a loco bisexti vltra. qz lr̃a dominicalis cũ bisexto simul mutat. A kalendis ꝑo ianuarij ꝓcedentis ip̃m bisextum vsq; ad locũ bisexti erit littera dominicalis illa q̃ immediate sequit in kal'. post illam q̃ deberet esse lr̃a dominicalis. Uñ in ꝑmo anno cicli f. est lr̃a dominicalis a loco bisexti vsq; ad kalendas ianuarij sequẽtis. A kalẽ. ꝑo ianuarij ꝓcedentis vsq; ad locũ bisexti g. est lr̃a dñical' ꝛ ita i alijs. Annus aũt cui fuit illa dictio sciri potest p rõnem supius dictaꝝ de ciclo solari. Aaz rõ lr̃e dñicalis tũc currẽtis ratiõe simili ĩcipit ꝛ finit Hũc aliq; ō indictione dicam⁹. Est aũt indictio spaciũ temporis q̃ rhoman⁹ ꝑnceps tributuz gentib⁹ indicebat. Si aũt volum⁹ scire ąta sit indictio debem⁹ addere tres annos annis dñi ꝛ postmodũ diuidere annos dñi p. xv. ątiens possum⁹. ꝛ ątus ann⁹ remãserit facta diuisiõe tota erit indictio. ꝛ si nullus superuerit: in vltimo anno indictõis sum⁹. ꝛ tũc ad ꝑmã indictionẽ reuertimur. qz indictio nõ transcendit. xv. Uñ ꝑsus. Si trib⁹ adiũctis dñi diuiseris annos. Per ter ąnq; datur indictio certificata. De indictiõe plenius dixim⁹ in speculo iudiciali i tractatu de instrumentoꝝ editiõe. §. j. ꝑ. post annos. ꝛ infra vbi de ciclis agetur. De era supra dictum est

De Die.

Licet iam superius in pleriſq; locis de die tactum sit. nihilo min⁹ hic specialiter dicendũ est q; duplex est dies. ſ. natural' ꝛ artificialis siue vsualis. Naturalis est spaciũ q̃ sol ducit circa totã terrã ab oriẽte vsq; in occidentẽ. ſ. spaciuz diei ꝛ noctis. qõ semp ꝯtinet .xxiiij. horas. Et ōr dies ista a diis: q; nosa rhomani q̃busdã sideribꝫ sanctificauerũt. Uñ q̃lib et dies ab aliq; ōo ãti ątus vocata est. vt a Ioue ꝛ alijs. put sub septimana dictũ est. Uel dies ōr a dia qõ est duo. qz ꝯtinet duo tẽpa: noctẽ. ſ. ꝛ diem vsualẽ Uñ aũt incipiat dictũ est in ꝑmio vij. partis. Artificial' est ſpacium q̃ sol morat sup nr̃m hemisꝑheriũ ab ortu solis vsq; ad occasum. ꝛ hic ꝑm solis ascẽsum ꝛ descensum crescit parit ꝛ decrescit. Dicit aũt dies a dian qõ est claritas. Et ōr vsual' sine artificialis. qz solũ h̄ tꝑs aptũ est vsib⁹

ꝛ artificijs exercēdis. Relīq̄ ꝑs diei naturalis ꝺr nox a noceo:q̄ nocet visui ꝛ visui. ꝛ ſō vocata ē dies a meliori ꝑte ſine cōmoꝛatōe noctꝭ iuxta illō. Factūq̄ ē veſpe ꝛ mane dies vn⁹. Rursus ꝑtes diei ſunt tres ſm Jſidō. ſ. mane: meridies: ꝛ ſupma. Mane eſt lux matura ꝛ plena: nec iā crepuſculū. Meridies ꝺr q̄ſi medidies. i. medius dies. vl̄ q̄ tūc purioꝛ dies eſt. Supma eſt poſtrema ꝑs diei. Sero ꝺr a clauſ ſerꝭ. Noctis ꝓpꝛtes ſūt. vij. ſ. veſper: crepuſculū: ꝓticiniū: intēpeſtū: gallicinīū: matutinū ꝛ diluculū. Veſperꝰ ꝺr a veſpe occidentali ſtella q̄ tenebꝛas ſeq̄ntes p̄cedit. ꝛ dicūt tenebꝛe q̄ſi tenētes vmbꝛā. Crepuſculū dicitur dubia lux. ſ. inꝛ lucē ꝛ tenebꝛas. Cōticiniū ē q̄n iā hoīes ſilēt. Intēpeſtū ē mediuꝫ noctꝭ tp̄s. q̄n nil agi ꝑt ꝛ oia ſilēt q̄ſi ꝛpoꝛtunū. Gallicinīū ꝺr ꝑt gallos lucis p̄nūcios. Matutinū eſt inꝛ abſceſſum tenebꝛaꝝ ꝛ auꝛoꝛe aduētū. Diluculū ꝺr q̄ſi iā ꝛcipiēs ꝓa diei lux ꝛ auꝛoꝛa q̄ ſolē p̄cedat. Eſt em̄ auꝛoꝛa diei clareſcētꝭ exoꝛdiū. Et nota q̄ dies alīꝰ ſūt ſideriales i q̄bꝰ ſidera mouent ꝛ hoīes a nauigatōibꝰ excludunt. alīꝰ p̄lia les. ꝺ q̄bꝰ i lībꝛo regū q̄bꝰ regeſ ſolēt ad bella p̄cedere. alīꝰ inꝛcalares q̄s ſcimꝰ. xxij. mēſibꝰ ſupeſſe. alīꝰ caniculares alīꝰ ſolſtitiales alīꝰ eq̄noctiales ꝺ q̄bꝰ iā p̄miſſuꝫ ē. alīꝰ faſti in q̄bꝰ iura fank. alīꝰ nefaſti eis ꝛꝝ. alīꝰ feſti. i. feſtiuꝰ vt ſt dies azymoꝝ. alīꝰ pfeſti: q̄ſi pcula feſtis: vt feriales. alīꝰ mali. Vnꝺ aplus. Redimētes tp̄s q̄m dies mali ſūt. Quia i eis plꝰ ſolito hoīes affligūt. Et ecō tra ſūt boni. Alīꝰ egyptiaci de q̄bꝰ p̄miſſuꝫ eſt. Eſt etiā dies ſalutis in q̄ dñs venit ad ſaluādū. Eſt ēt dieſ iudicij i q̄ dñs vēiet ad iudicādū q̄ erit hōis dies leticie. malꝭ āt calamitatis ꝛ miſerie. Momentū ꝓ eſt minimū atq̄ anguſtū tp̄s a motu ſideꝝ dictū. Eſt em̄ extremitas hoꝛe i bꝛeuibꝰ inꝛtuall' cū aliq̄d ſibi cedit atq̄ ſuccedit ſm Jſidō. Hoꝛa grecū nomē eſt ꝛ tm̄ latinū ſonat. eſt em̄ finis tp̄is. Quot āt hoꝛas ꝛtinet dies naturalis dictū eſt in pemio buiꝰ ꝓtis. Et nota q̄ in mēſe ianuarij noꝛ bꝫ. xvj. hoꝛas dies. viij. In febꝛuario noꝛ bꝫ hoꝛas. xiiij dies decē. In martio noꝛ bꝫ. xij. hoꝛas dies totidez. In aꝑli noꝛ bꝫ. x. dies. xiij. In maio noꝛ bꝫ. viij. dies. xvj. In iunio noꝛ habꝫ ſex hoꝛas dies. xviij. In iulio noꝛ bꝫ viij. dies. xvj. In auguſto noꝛ bꝫ. x. dies. xiij. In ſeptēbꝛi noꝛ bꝫ. xij. dies totidē. In octobꝛi noꝛ habꝫ. xiij. dies. x. In nouēbꝛi noꝛ bꝫ. xvj. dies. viij. In ꝺcēbꝛi noꝛ habꝫ xviij. dies. vj. Astrologꝰ tm̄ curiosus ꝑ horas alit eq̄re. ſed p̄miſſa eq̄tio ꝑ vulgaribꝰ ꝛ ſimplicibꝰ ſufficere p̄ōt.

Jncipit ſc̄a pars de anno lunari

Equitur ſecūda

ꝑs p̄ āno lunari in q̄ agit. Primo q̄d ſit annꝰ lunarꝭ ꝛ q̄t diei ꝓtineat. Sc̄o ꝺ regularibꝰ lunaribꝰ. Tertio de epacta. Quarto ꝺ embolismō. Quinto de aureo numero. Sexto de termio paſcali ꝛ aliaꝝ mobiliū feſtiuitatū. Septimo de ciclis.

Quid ſit annꝰ lunaris

Nus lūaris di

cit tribꝰ modis. Prīo mō annꝰ lunarꝭ ē ſpaciū q̄ luna circūit totū zodiacū. qō q̄dē facit i. xx vij. diebꝰ. ꝛ noue hoꝛis. Sc̄o mō ꝺr annꝰ lunarꝭ ſpaciuꝫ q̄ luna circūit ſolez ab vna inceſſiōe vſq̄ ad aliā. ꝛ ꝫ facit i. xxix. diebꝰ. ꝛ xij. hoꝛis. Nā cū luna ſepaꝛat a ſole ad pgrādū zodiacū et poſtea reuertit ad eūdē p̄ctū i q̄ dimiſerat ſolē nō iuenit illū ibi. qꝛ ſol iā tātū ꝑceſſit ſuo motu q̄ luna laboꝛat recurrere ad eū. ſiue attigere ipm̄ duobꝰ diebꝰ ꝛ tribꝰ hoꝛis Tertio ꝺr annꝰ lunarꝭ ſpaciū. xij. lunationū i āno cōi. ꝛ xiij. i embolismali. de q̄bꝰ ſ dicet. Cū q̄ lunatio q̄libet ꝓſtet ex. xxix. diebꝰ. ꝛ xij. hoꝛis. qꝛ nō curat eccl̄ia ꝺ minutiꝭ. ꝛ ex. xij. hoꝛis p̄cedētis lunatōis: ꝛ ex xij. ſeq̄ntꝭ ꝓſtituit vna dies naturalꝭ q̄ ſp lunatiōi p̄cedēti attribuit. ita q̄ lunatio p̄cedētis mēſis ſp bēat. xxx. dies. ꝛ ſeq̄ntꝭ. xxix niſi aliꝺ ſit ꝑt diſertū vl̄ embolismū vl̄ ſaltū lune. Vñ ꝑſus. Luna paris mēſis nūq̄ triceſima fiet. Jmpar ter cena nunq̄ niſi fine carebit. Tpe diſerti febꝛi triceſima luna eſt. Nā iulij luna tūc ē viceſimanona. Par mēſ ꝺr ꝙa numerādo a ianuario p ordinē cadit i numeꝝ parē. vt febꝛuariꝰ: aplis: iunⁱꝰ: auguſtꝰ: octoberꝰ: ꝺeceberꝰ. q̄rū lunatio ſp eſt. xxix. diep. excepto febꝛuario cuiꝰ lūnatio ē. xxx. q̄n ē biſextꝰ. Jmpar ꝓ eſt q̄ i numeꝝ cadit ꝛparē. vt ianuariꝰ: martiꝰ: maiꝰ ꝛ iuliꝰ: ſeptēberꝰ ꝛ nouēberꝰ. q̄ꝝ lūnatio ſp ē. xxx diep excepto iulio. q̄ i vltio āno cicli lunarꝭ ꝑt ſaltū lune bꝫ tm̄. xxix. Et bis āt. xij. lunatōibꝰ ꝓſtituunt trecēti q̄nq̄gita q̄tuoꝛ di

es i anno lunari. Et sic annꝰ lunaris .in.xj diebꝫ excedit a solari. ex q̃ excessu oĩs varietas etatis lune ꝛ surgit. ita q̃ vbicũq; fuerit luna p̃ma i p̃mo ãno sit i scõo .xj. ꝓter quã varietatẽ duo numeroꝝ genera sũt in uẽta: regulares vicz ꝛ epacte. de q̃bꝫ breuit videamꝰ.

De regularibꝫ lunaribꝫ.

Nunc videamus

n de regularibꝫ. Et q̃dẽ regularꝫ lunarꝫ ẽ numerꝰ inuariabiliꝫ datꝰ mẽsi ad inueniẽdũ lunã i kal. mẽsiũ singuloꝝ. Habẽt ãt ortũ regulares ab illꝰ q̃nq; diebꝫ q̃ supsũt i anno solari sup̃ trecẽtos sexagita dies. Uñ q̃nq; regulares dati sũt septẽbri a q̃ annꝰ lunarꝫ sumit initiũ. Regulares ꝓ aliꝝ mẽsiũ sic formant. Jũge reglares mẽsis cũ diebꝫ eiꝰ. ꝛ ab illa sũma subtrahe lunationẽ eiꝰ. ꝛ residuũ qđ remãserit erit regularis illiꝰ mẽsis. Uerbi gr̃a. Septẽber habet q̃nq; regulares. ꝛ dies eiꝰ sũt triginta. q̃ ꝓducti reglaribꝫ ꝓstituũt .cxxv. ꝛ lunatio septẽbris ẽ .xxx. q̃ subtracta remanẽt .v. q̃ sũt regulares seq̃ntis menſ. s. octobris. ꝛ sic de aliꝭ vsq; ad septẽbrem. Ilã egyptiꝫ suũ annũ incipiũt a septẽbri. ꝛ iõ nos annũ lunarẽ icipimꝰ a septẽbri. De reglaribꝫ tradit iste ꝓlus. Dic e. g. bis. i. k. bis. ꝛ pꝰ manet ordo. q̃si dicat. Dic e. bis: q̃ ẽ q̃nta i alphabeto. i. p̃mis duobꝫ mẽsibꝫ ãni lunarꝫ dant q̃nq; p regularibꝫ. Jtẽ dic bis g. q̃ est vij. i alphabeto. i. tertiꝰ ꝛ q̃rtꝰ menſ habẽt vij. p reglaribꝫ. Jtẽ dic bis i. q̃ ẽ .ix. i alphabeto. i. q̃ntꝰ ꝛ septimꝰ menſ bñt .ix. p regularibꝫ. Jtẽ dic bis k. q̃ ẽ decia i alphabeto. id ẽ sextiꝰ ꝛ octauꝰ menſ bñt .x. p reglaribꝫ. Et nota q̃ hic fit trãsitꝰ ꝺ q̃nto ad septimũ ꝺ sexto ad octauũ. vt ptz i formãdo ipos reglares. q̃ ianuariꝰ ꝛ martiꝰ .ix. ꝛ februarius ꝛ aplis .x. habẽt. sed post manet ordo. id est maiꝰ .xj. iunius .xij. iulius .xij augustus .xij. habẽt.

De epacta.

Equitur de epa

ſ cta. Est aũt epacta numerꝰ variabilis datꝰ anno ad inueniendũ lunã in kal. cuiuslibet mensis. Et ꝺr epacta ab epi qđ est sup̃ ꝛ aucta. q̃ est supexcrescẽtia anni lunaris a solari. Jõq; annꝰ p̃mus cicli lunaris nullã habet epactã. q̃ nullus annꝰ p̃cessit a q̃. xj. accepisset. Secꝺs ꝓ ꝺr xj. p epacta. q̃ epacta ortꝰ ab illꝰ diebꝫ q̃ annꝰ lunarꝫ excedit a solari. Tertiꝰ ꝓ annꝰ ꝺr. xxij. q̃ sp addunt. xj. si ñ trãscẽdat .xxx. Si ꝓ trãscẽdat .xxx. abiectꝫ illis .xxx. resi duũ erit epacta illiꝰ anni. et iõ in q̃rto ãno q̃ sũma ascendit ad .xxxij. abiectꝫ .xxx. tres sunt epacta illiꝰ ãni. Epacte ꝓ grece dicũtur latine adiectiões annue lunares: q̃ per nũeꝝ vndenariũ vsq; ad tricenariũ in se reuoluunt: q̃s egyptij iõo adiuciũt vt lunarꝫ emersio rõni solis coequet. Luna eñ iuxta cursũ suũ .xxix. semis dies lucere dinoscit. et fiũt in annũ lunarẽ dies trecẽti q̃nq̃ginta q̃ttuor: remanẽt ad cursũ anni solarꝫ dies .xj. q̃s egyptij adiuciũt: absq; bis ñ inuenies lunã q̃ta sit in q̃libet anno mẽse ꝛ die. Epacte oĩm annoꝝ cicli lunarꝫ p bãc tabulã denotant: ita q̃ ꝺ ꝓbuꝫ nulla: rñdet p̃rio anno. et singli seq̃ntes nũeri rñdent singl' annis cicli vsq; ad .xix. Nulla .j. .xij. .iij. .xiiij. .xv. .vj. .xvij. .xviij. .ix. .xx. .j. .xij. .xiij. .iij. .xv. .xxvj. .vij. .xviij. Sed hoc idẽ etiã oñdit p hos ꝓſ' Annis adde monos dñi: ꝑire p vnde. Uiginti lune ciclꝰ ꝛ inde patet. Hoc vult dicere: si volumꝰ scire q̃tꝰ sit annꝰ epactalis siue cicli: debemꝰ diuidere ãnos dñi p .xix. q̃liens possumꝰ ꝛ addere vnũ: q̃ q̃ñ chꝝ natꝰ fuit tñ pcesserat ille ciclꝰ: ꝛ q̃ta fuerit sũma q̃ remanserit totꝰ erit annꝰ cicli epactal'. Uerbi gr̃a. Hoc anno cõputamꝰ annos dñi mille ducẽtos octogitaseꝝ q̃rũ mille ducẽti septugitatres sũt recte p .xix. diuisi: supsũt .xij. de ꝓdicto nũero. addito g vno: fiũt .xiij. Uñ hoc anno ẽ .xiij. annꝰ cicli lunarꝫ. in anno seq̃nti erit .xv. et sic vsq; ad .xix. postea redit ad p̃imũ. Et ꝺ verũ est ꝼm illos q̃ inciplũt cõputare ãnos dñi a natiuitate chꝝ i. vl in kal. ianuarij. nõ aũt ꝼm eos q̃ illos imutãt i kal. septẽbris ꝛ faciũt ibi diuisionẽ. Ilã tũc addẽdi sũt duo anni. Põt etiã ꝛ aliter inueniri epacta: vt si sũmã q̃ remanet de p̃missa diuisiõe annoꝝ dñi p tres iũcturas pollicz numerem. Si nũerꝰ finit in p̃ma iũctura: debemꝰ demere vnũ de ipo nũero. Si i scõa: debemꝰ addere .ix. si in tertia: debemꝰ addere .xix. ꝛ sũma inde pueniẽs ẽ epacta. et ꝺ si trigita nõ trãseat. Si ꝓ trãsiret: abiectꝫ .xxx. residuum ẽ epacta. Uñ ꝓſ'. Deme vnũ: post adde nouẽ: post dena nouẽq;. Inuẽta igit epacta debemꝰ eã iũgere cũ regularibꝫ mensis cuiꝰ lunã volumꝰ inuenire. et q̃ta fuerit sũma inde pueniẽs: tota erit luna i kal' illius

mẽsis: dũmõ .xxx. nõ transeat. Si ꝑo .xxx. transierit: abiectꝫ .xxx. residuũ erit etas lune, etsi sũma illa fuerit .xxx. in kalẽdis mẽsis tũc luna erit .xxx. Si aũt epacta nulla fuerit: puta in ꝓmo anno cicli lunarꝫ: tũc ad inueniẽdũ lunã solus sufficit regularꝫ. Sed qm̃ epactaꝝ rõ qnqꝫ fallit ꝓpt embolismuꝫ seu saltum lune, ideo de ipso breuiter videamus.

De embolismo

Circa embolismũ

c siue lune saltũ notandũ est q embolism⁹ grece interꝑtat latine supaugmentũ seu supercrescẽtia anni solaris supꝫ lunarẽ. Quia ꝯ annus solaris excedit lunarẽ in .xj. diebꝰ: ex illo excessu ꝓstituunt .viij. lũationes i ill. .xix. ãnis cicli lunarꝫ multiplicatꝫ illis .xj. diebꝰ. Et dicunt lunatões embolismalis q̃ꝝ q̃libet est .xxx. dieꝝ. t attribuunt .viij. annis embolismalibꝰ: ita q i q̃libet ciclo lunari sunt .viij. embolismales et .xij. cões. Appellat aũt ann⁹ embolismal' qꝫ .xiiij. luna ꝑcedẽtꝫ pascе vsqꝫ ad .xiiij. seqntꝫ bꝫ .xiij. lunatiões siue .xiij. menses lunares .i. trecẽtos octoginta q̃ttuor dies. et iste ẽ ann⁹ ꝯcto Hoysi diuit reuelat⁹. Cõmunis ꝓo bꝫ tm̃ .xij. lunatiões .i. trecẽtos qnqginta q̃ttuor dies. q̃ꝝ dispositiões cõtinet iste ꝑs⁹. Cur fles bas lachrymas odiosum q̃re tyrãnũ. In isto ꝑsu sũt .viij. dictiones .viij. annis embolismalibꝰ ꝟuentes. ꝑma ꝓmo. scõa scõo. t sic ꝯ ordinẽ. ita q ꝯta est ꝓma lr̃a alic⁹ istaꝝ dictionũ i alphabeto: tot⁹ ann⁹ cicli epactalis erit ann⁹ embolismalis. Uerbi gr̃a. Cur est ꝑma dictio et seruit ꝓmo anno embolismali. t c. ẽ ꝑma lr̃a illi⁹ dictiõis q̃ est tertia in alphabeto. ꝯ terti⁹ ann⁹ cicli lunarꝫ est embolismal'. t ita de aliꝭ. hoc obꝟuato q hec dictio bas dꝫ scribi cũ h. Et ꝺr ann⁹ cõis: qa sepẽ duo ita ꝓiũctim ĩcedũt vt ĩuicẽ se in pascali solẽni tate seqnt. Embolismalis ꝓo sp sol⁹ ẽ. Ordo aũt istoꝝ ãnoꝝ cõmuniũ t embolismaliũ patꝫ i linea subseqnti Cõmunis cõis embolismalis. cõis cõis embolismalis. cõmunis embolismal'. cõis cõis embolismalis. cõis cõis embolismal'. cõis embolismalis. cõis cõis embolismal'. Habito ãt ãno embolismali: possũ⁹ scire in q̃ mẽse lũario embolismal' ꝓgat ꝯ hũc ꝑsũ Mobil' ibo cibũ mõ liber. habeto coeuũ. In isto versu sũt .viij. dictões .viij. mẽsibꝰ seruiẽtes. in q̃bꝰ cõtingunt lunationes embolismales in ꝑsatis septẽ annis. ꝓma ꝓmo. scõa secũdo. et sic ꝯ ordinez. ita q ꝯta erit ꝓma lr̃a alicui⁹ istaꝝ dictionũ in alphabeto: toto mẽse illi⁹ anni cui fuit illa dictio ꝓgit lunatio embolismalis. Itẽ ꝯta erit ꝓma lr̃a scõe sylla be in alphabeto: tota die mẽsis incipit lunatio embolismalis. Uerbi gr̃a Mobilis est ꝓma dictio et seruit ꝓme lunatiõi q̃ cõtingit in tertio anno cicli lunarꝫ. et m. est ꝓma lr̃a hui⁹ dictiõis: t ẽ .xij. i alphabeto. ꝯ i xij. mẽse ꝓgit lunatio embolismalis. Itẽ b. est ꝓma lr̃a scõe syllabe: et est scõa in alphabeto. ergo in scõa die illi⁹ mẽsis incipit illa lunatio. t sic de aliꝭ. Si aũt velis plenius illi⁹ rei veritatẽ inq̃rere: recurre ad epactam t regulares illi⁹ anni de quo vis scire et inuenies ita esse. Nunc videam⁹ vbi fallit epacta iuncta regularibꝰ ꝓpter embolismũ seu saltũ lune. Circa qõ nota q ꝫ in ciclo lunari sint septez anni embolismales vt supi⁹ dictũ est. non tamẽ fallit epacta nisi in tribꝰ. scz in .viij. .xj. t .xix. Unde versus Octauo vndeno postrẽo fallit epacta. In quo aũt loco vel mense et in quot locis fallit epacta iuncta regularibꝰ: dis ꝑsibꝰ denotatur. Julius in denis ter. mai⁹ octo vicenis. Bisextus nisi sit mars peccat in vn de tricenis. In totidez maius: aug⁹ ꝑ duobus. Hoc est dicere q in .viij. anno cicli lunaris fallit epacta cum regularibꝰ in maio t iulio. quia in kalenᵭ. maij cum luna deberet esse vicesima octaua: ꝑm epactã non repitur nisi .xxviij. ꝓpter embolismum. Item fallit in kal'. iulij eodem anno. quia tunc luna deberet esse .xxx. ꝑm epactam. tm̃ non reperit nisi .xxix. ꝓpter embolismũ. vbi credendũ est embolismo t nõ epacte. Itez in .xj. anno fallit epacta. quia in kal'. martij ꝑm epactam deberet esse luna .xxix. sed ꝓpt embolismũ repitur tm̃ .xxviij. Ueruntamẽ si in illo anno fuerit bisextus: tunc corrigitur ille error. quoniaꝫ ꝓpter bisextũ additur vna dies. Item in .xix. ãno fallit epacta in duobus locis. Nam ꝑm epactã luna deberet esse .xxix. in kalendis maij. sed ꝓpter embolismum non reperitur nisi xxviij. et in eodem anno fallit i kalenᵭ. augusti. quia ꝑm epactam luna deberet ibi ee secunda. sed ꝓpter saltũ lune ibi tertia inuenit. qz lunatio iulij q̃ deberet esse .xxx. in illo anno ẽ tm̃ .xxix. et hoc ꝓgit ꝓpt errorẽ nr̃i cõputi. t tũc ann⁹ lunarꝫ i .xij. diebꝰ ex-

cedit a solari. De salcu lune tradit ille versus Luna facit saltū ānitis luce suprema. Retrocedit em̄ luna vna die sic̄ dicim⁹ ppt errorē nr̄i cōponi, vt ī seq̄nti anno ī kal. septēbris luna redeat sic̄ debet. Nisi em̄ saltus lune colligeret ⁊ tingeret error vt i. xiiij ciclis diceret luna pma q̄n eēt pleniluniū Colligit aūt sic iste dies. Quelibet em̄ lunatio ad ℏ vt lunatōes sint eq̄les hꝫ xxix dies ⁊ dimidiū: min⁹ q̄rtuor momēt⁹ ⁊ vna vncia ⁊ vno atomo. Sunt aūt in ciclo ducēte triginta āq̄ lunatōes. erūt ergo q̄ter tot momēta q̄ sūt in vniuerso nongēta q̄draginta. que diuisa p q̄draginta ꝓstituūt xxiij. horas ⁊ dimidiā. Postea ex ducentis triginta āq̄ vncijs ꝓstituunt. xix. momenta ⁊ remanēt septē vncie. Et ex ducent⁹ triginta āq̄ atomis ꝓstituunt. v. vncie. que vncie cū septē prioribꝫ faciunt vnū momētū: quod iunctū ad. xj. momēta ꝓbabita facit dimidiā horā: q̄ iūcta cū alijs. xxiij. ⁊ dimidia facit vnā diē q̄ subtrahit vltio anno a lunatōe iulij. et ōr salt⁹ lune. Potest etiaz facilius hoc modo colligi. Ann⁹ lunar⁹ cōstat ex trecēt⁹ āq̄ q̄ginta q̄tuor diebꝫ: min⁹ vna hora ⁊ q̄rta pte vn⁹ hore. et septuagesīma sexta pte q̄rte vn⁹ hore. ergo in. xix. annis habent. xix. hore ⁊. xix. q̄rte horarū. et xix. septuagesīme sexte ptes q̄rte vn⁹ hore. q̄ faciūt in. xix. annis q̄rtā ptē vn⁹ hore. et ita erūt. xx. q̄rte horaz̄ q̄ faciūt. v. horas q̄ iūcte. xix. horis ꝓbabit⁹ faciūt vnā diem.

Est igit salt⁹ lune ād̄ā dies collect⁹ ī. xix annis ex eo supfluo qđ dat lunationibꝫ. Et ōr salt⁹ lune: ñ q luna magꝫ saliat illa die q̄ alia. sed ād̄a nos lunam cōputantes diē illā sup quā in alijs annis lunatio iulij ōr triginta salim⁹ siue ptermittimus: non cōputātes lunā in vltio anno cicli decēnouēnal⁹ nisi vicesimā nonā. Ideo aūt subtrahit dies illa a lunatiōe iulij ī vltio anno cicli decēnouēnalis. q⁹ iuli⁹ ē vltim⁹ in āno epacta li inter mēses būtes. xxx. dies in lunatiōe. vñ vltimo anno lunatio iulij non cōputat xxx. sed. xxix. et ideo aure⁹ nūer⁹ illi⁹ anni. s. decēnouēnalis q̄uis crescat/sequit sine interuallo minorē: ⁊ p ꝓseq̄ns ī alios mēsibꝫ seq̄ntibꝫ vsq̄ ad ianuariū: sicut infra dicet Saltus ḡ lune facit duas lunatiōes parit esse. xxx. diez. Ad ꝑfatos ḡ errores facili⁹ corrigēdos inuent⁹ est aure⁹ nūer⁹: de quo breuiter est videndū.

De aureo numero

Vreus nūerus

a ille est q̄ ponit in kalēdario q̄ in q̄libet mēse īdicat lunā pmā: ad ꝑfatos errores facili⁹ corrigēdos inuētus. Et ōr aure⁹ nūer⁹ p̄ siłitudinē. q⁹ sic aur⁹ supat oīa metalla: ita iste nūer⁹ oēs alias rōnes lunares excellit. quē iuli⁹ cesar cū tanta diligētia ōr inuenisse. q̄ īcipiēs a q̄cūq⁹ anno cicli lunar⁹: vbicūq⁹ īuenit lunā pmā in pmo anno cicli posuit. ⁊ ī kalēdario ī latere extrinseco iuxta lr̄as feriales. s. in q̄libet mēse. et in secūdo anno vbicūq⁹ inuenit pmā posuit. q̄. scz ī q̄libet mēse. ⁊ ī tertio. iij. et sic de alijs. Et iō in kalēdis ianuarij ternari⁹ est nūer⁹. q⁹ ibi luna īuenit tertio āno pma. nec ibi ꝺz poni ali⁹ nūer⁹ q̄ ternarius q⁹ in nullo anno ī kalēdis ianuarij luna ē pma nisi in tertio anno cicli decēnouēnalis. In q̄busdā tñ kalēdarijs nūeri ipi designant⁹ p lr̄as alphabeti. Nam p vno ponit ibi a. p duabꝫ b. p tribꝫ c. et sic de alijs nūeris ⁊ lr̄is ⁊ seriatim vsq̄ ad lr̄am t. que est xix. in ordine alphabeti. Format aūt aureus nūer⁹ ab illo ternario q̄ ponit in kal. ianuarij. Nā illis tribꝫ addunt. viij. ⁊ ꝓstituunt. xj. qui nūer⁹ debet poni in tertia lr̄a ianuarij. Itē illis. xj. addunt. viij. q̄ ꝓstituunt. xix. q̄ numer⁹ debet poni cū intuallo ī q̄nta lr̄a ianuarij. Itē illis. xix. addūt. viij. et sic sūt. xxvij. Sed q⁹ aureus nūer⁹ non trāsit. xix. et ideo abiect⁹. xix. residuū. s. viij debet poni imediate post. xix. ⁊ sic p totum kalēdariū. Patet ḡ q⁹ q̄n maior numer⁹ sequit minorē: tunc debet inser vtrūq⁹ numerū dimitti vna lr̄a. et q̄n minor sequit maiorē: tunc nulla debet lr̄a intermitti. Vñ versus. Dat tribꝫ octo cauēs supet nedena notēq⁹. Maior sit ternus minor aureus esto secūd⁹. Verūtñ formatio illa fallit ī oī mēse cui⁹ lunatio est. xix. diez. s. in februario apli iunio augusto octobꝛi ⁊ decēbꝛi. in q̄bus post miorē nūez maior imediate locatus sequit circa principiū mēsis. q⁹ patz ī ℏ ꝑsu. Mēse breuis lune feb⁹ ē ars dat cito ganger. In isto ꝑsu sūt sex dictiones sex mēsibꝫ deseruiētes q̄z lunatio est. xix. inci piēdo in medio ꝑsu: vbi dicit februs. itaq⁹ q̄cūq⁹ fuerit initial lr̄a alicui⁹ istaz dictionū: sup eadē lr̄a in kalēd. maior nūer⁹ seq̄t minorē sine spacio. i. nulla lr̄a dimissa in illo mense cui seruit illa dictio. Verbi gr̄a. Februs est ꝑma dictio ⁊ seruit pmo mensi

cuiꝰ lunatio est .xxix. scz febrnario .z f. est ꝓ ma lr̄a. ꝯ sup ꝓmū f. mēsis februarij maior nūerꝰ sequit minorē imediate. Silr sup ꝓmū e. aprilis. et sic ō alijs. sed sup ꝓmuz g. decēbris maior .s. xij. sequit imediate minorē .s. ij. et sup eadez lr̄a. ꝙa est ibi duplex aureꝰ nūerus qō designat geminatio buiꝰ lr̄e g. in hac dictiōe ganger. Itē fallit in iulio z reliqs mēsibꝫ vsqz ad ianuariū in q̄bꝫ circa finē nūerꝰ .xix. sequit imediate ad .xj. nūez. Un̄ ꝑ⁹. Julij z reliq̄ qui restāt de na nouēqz. Jūgūt vndeno. sic ē ratꝰ aureꝰ ordo. Itē sciēdū est q; qñ .xix. imediate seq̄tur .xj. tūc octauꝰ q̄ sequit debet tertio loco poni. vñ ꝑ⁹. Qñ ꝓtinuas vndenis dena nouēqz Maiori ternꝰ tūc octonariꝰ esto.

De termino pascali

Et termio pasca:

d li triplex dat rō. Prima ꝑ claues moysaicas. Scōa ꝑ etatē lune. Tertia ꝑ tabulas manuales. de q̄z q̄libet videdū est. sz prio de clauibꝫ. Et ideo videdū est q̄d sit clauis z vñ dicat. z vñ habeat ortū: z ad q̄d iuēta fuerit. Clauis ē nūerꝰ variabilis datꝰ anno ad iueniēdū ꝓncipia q̄nqz mobiliū festiuitatū .s. septuagesime: quadragesime: paschatꝫ rogationū: z penteco stes. et ideo sunt q̄nqz claueꝫ. et q̄libet p̄dictoꝝ festoꝝ habet .xxxv. dies in q̄bꝫ sp celebrat. A sede aūt cuiuslibet clauis numerant dies .xj. vsqz ad initiū ipsoꝝ .xxxv. dierū: put hec infra patebūt. Et dicit clauis ꝑ similitudinē. quia sicut ꝑ claues ostia reserantur: ita ꝑ talē nūez ꝓncipia dictaꝝ festiuitatū nob denotant. Habent aūt ortū iste claues termiꝝ a .xix. annis cicli lunarꝫ. z. vij diebꝫ septimane. Un̄ ꝓma clauis est .xxvj. Claues aūt alioꝝ annoꝝ sic formāt. addam⁹ em̄ semp claui p̄cedēt anni .xix. z s̄ma inde pueniēs erit clauis seq̄ntꝫ anni: si nō supat .xl. si ꝑ⁹ summa illa supat .xl. abiectis .xxx. residuum erit clauis seq̄ntꝫ anni. Uerbi gr̄a. Clauis ꝓmi ān est .xxvj. cui si iungant .xix. erūt .xlv. vñ abiectꝫ .xxx. remanent .xv. q̄ nūerꝰ ē clauis seq̄ntꝫ anni. et ita formant vsqz ad .xix. annos ꝑ ordinē. qz nō ꝓcedit vltra .xix. nūez. sed reuertit ad ꝓrē Un̄ ciclus clauiū aurei numeri z epactaꝝ nō differūt q̄ntitate. differunt tm̄ ꝓncipio. quia ciclꝰ epactaꝝ incipit a septēbri. ciclus aūt aurei nūeri z clauiū a ianuario. Unde si velim⁹ scire q̄t sit annꝰ cicli z aurei nūeri et clauiū: possum⁹ scire ꝑ diuisionem annoꝝ dn̄i factā supius in ti. de epacta. Inuēto q̄tus sit annꝰ clauiū: possumus scire q̄ sit clauis illiꝰ anni ꝑ hāc aliā rōnez. Nūerꝰ em̄ ille q̄ remanet de diuisiōe annoꝝ dn̄i nūerari debet ꝑ sūmitates .v. digitoꝝ inchoādo a pollice. etsi numerꝰ terminatur in pollice: debem⁹ addere .xxv. et sūma inde pueniēs erit clauis illiꝰ anni. Si ꝑ⁹ nūerꝰ finit in indice. debemus addere .xij. Si in medio .xxij. Si in anulari .xx. Si in auriculari .vij. Etsi sūma inde pueniēs excesserit .xl. abiectis .xxx. q̄ remāserit erit clauis. q̄ additio bis ꝑ⁹ ꝓtinet. Uigintiq̄nqz tredecim plasse tricenos. Un̄ de vicena epta digitꝫ ꝑ clauibꝫ apta. Sedes q̄dē clauiū nunqz iueniūt in kalēdario nisi sup hāc lr̄am g. Prima g g. ianuarij est clauis septuagesime. vltima g. eiusdē mensis ē clauis q̄dragesime Et scōa g. martij est clauis paschatꝫ. Tertia g. aprilis est clauis rogationū. Ultima g. aprilis est clauis pētecostes. Unde versus. Ultima g. ꝓma ianꝫ martꝫq; scōa. Aprilis terna. tibi sigt z vltia clauē. Habita ergo clauē anni: icipe cōputare a sede clauis et cōple illā in diebꝫ kalēdarij ꝑ ordinē p̄cedēdo: z ybi termiabitur/ibi erit terminꝰ solennitatꝫ: ita q; in prio die dn̄ico ibi seq̄nti erit initiū solēnitatꝫ cuiꝰ ē clauis. sz rogationes incipiūt in sequēti die lune. etsi fuerit bisextꝰ cuilibet claui est vna dies addenda. Possumus etiā scire pascales terminos ꝑ etatē lune: cuius rōnem seq̄mur iuxta consuetudinē iudeoꝝ. de q̄ talis datur regula Accipe lunā quecūqz est i festo ephie z p̄fice illā p̄cedēdo ꝑ dies kalendarij ordinate vsqz ad .xl. dies. z si fuerit bisextꝰ vsqz ad .xlj. et in primo die dn̄ico subseq̄nti erit initiū septuagesime. Un̄ ꝑ⁹. A festo stelle nūerando p̄fice lunā .xl. dies post septuagesimā fiet. Bisextꝰ q̄n fuerit supadditur vnꝰ. Si cadat in lucē dn̄i: tūc sume sequentem. Si cadat in feriā septenā sitqz bisextꝰ Linque die dn̄i ꝓmū: sumasqz secūdū. Habita ꝯ septuagesima: termios alioꝝ mobiliū festiuitatū facile scire poteꝫ. Nā a septuagesima vsqz ad q̄dragesimā sunt tres integre septimane. a q̄dragesimn vsqz ad pascha sūt sex integre septimane. a pascha ꝑ⁹ vsqz ad die lune rogationū sunt quinqz septimane et vnus dies. A pascha ꝑ⁹ vsqz ad penteco sten computantur quinquies decem dies. Terminū q̄qz paschalē bis ꝑ⁹ scire poteꝫ

Post nonas martis: vbi sit luna noua requirē. Tertia lux dñi prima pascha tenet. Rursus vbicunq; post. xij. kal. aplis luna. xiiij reperit: in dñica pria pascha celebrat. Item q̄liscūq; luna fuerit in kalēdis ianuarij tale fac eam in festo scti Bñdicti siue. xij. kal. aprilis. Et illā cōputes vsq; ad. xxiij. et ibi erit pascha hebreoꝝ. Rursus ab. viij. idus martij vsq; ad nonas aplis sunt dies. xxix Quocūq; ergo illoꝝ luna fuerit pma computet vsq; ad. xiij. et ibi erit pascha hebreorum. Est etiā z alia ratio inueniēdi pascha p̄ eratē lune. quoniā qñ luna currit p. j. erit pascha dñica prima post nonas aplis. qñ currit p. ij. erit dñica pma post. viij. kal. aplis. quādo currit p. iij. erit dñica pma post idus aplis. qñ p. iiij. erit dñica pma p⁹. iij. nonas aplis. qñ p. v. erit dñica pma p⁹. xj kal. aplis. quando p. vj. erit dñica pma p⁹ iij. idus aplis. qñ p. vij. erit dñica pma p⁹ ij. kal. aprilis. qñ p. viij. erit dominica prima post. xiij. kal. maij. qñ p. ix. erit dñica pma post. vij. idus aprilis. qñ p. x. erit dñica pma post. vj. kal. aplis. qñ p. xj. erit dominica prima post. xvij. kal. maij. q̄ndo p xij. erit dñica prima post pridie nonas aprilis. qñ p. xiij. erit dñica prima post. ix. kal. aprilis. qñ per. xiiij. erit dñica prima p⁹. ij. idus aprilis. qñ p. xv. erit dñica prima p⁹ xij. kal. aprilis. qñ p. xvj. erit dñica prima post. xij. kal. aprilis. qñ p. xvij. erit dominica prima post. v. idus aprilis. q̄ndo p. xvij erit dñica prima post. iij. kal. aprilis. quādo p. xix. erit dñica prima p⁹. xv. kal. maij.

Tabulas ilsup manuales nōnulli ad inueniendos pascales terminos cōfecere. sic Dionysi⁹: Jsidorus: z q̄dam alij. q̄s ad p̄sens duxim⁹ dimittēdas: ne difficultas sit nimiū onerosa. Ad p̄sens igit sufficiāt carmina infra scripta. Esse grauē nobis bellū karnē kaueam⁹ Bellū sepe gerēs etiā puto deiicit hostē Vox anie lucrū inuenies cum religiosis. In ist; ꝑsiw sunt. xix. dictiones. xix. annis cicli lunar; seruientes. prima primo. secūda secūdo. z sic p ordinem: sumpto initio a primo anni cicli. et q̄ta fuerit prima lra dictiōis in ordine alphabeti q̄ non desinat in m. tota die aprilis computando a mensis principio ꝑsus finē erit termin⁹ pasche hebreoꝝ. i. luna. xiiij. et i p̄ma dñica subsequēti erit pascha nostr. sic in parte. vj. sub tractatu de pascha plene dicū est. Jbi etiam patet quare sup. vj. kal. aprilis scribit in kalēdario resurrectio dñi Si ꝑo dictio desinit in m. quota erit eius prima littera in alphabeto tota die martij cōputando a mensis fine ꝑsus principium erit termin⁹ paschalis indeoꝝ. et in primo die dñico qui postea occurrerit deicēdo ꝑsus finē erit pascha nostr. hoc cauti⁹ obseruādo q̄ karnē z kaueam⁹ in p̄fat; versibus debent scribi p k. et hostē debet scribi p b. que i hoc loco p lra reputat. Potest etiā z aliter pascha facile inueniri. Pone em̄ in kalendario tuo in margine aureū nūer; sequentē vicz iuxta. xij. kal. aprīl. pone. xvj. iuxta. xj. kal. pone. v. iuxta. ix. kal. xiij. iuxta. viij. kl. ij. iuxta. vj. kl. x. iuxta. iiij kal. xviij. iuxta. ij. kal. vij. Jtez iuxta kal. aprilis. xv. iuxta. iiij. nonas aprilis. iij. iuxta. ij. nonas. xij. iuxta nonas. j. iuxta. vij. idus. ix. iuxta. v. idus. xvij. iuxta. iij. idus vj. iuxta. ij. idus. xiij. iuxta idus. ij. iuxta xvij. kalend. maij. xj. iuxta. xv. kalend. xix. iuxta. xiij. kalend. viij. Volēs ergo terminū pasce inuenire adde vnum annis domini tunc currentib⁹. postea diuide ipsos quotiens poteris per. xix. etī diuisio ꝓficiatur in. xix. ita q̄ nil supsit: recurre ad kalendariū tuū. z in die illa iuxta quaz inuenies scptū. xix. erit pascha hebreoꝝ. qō sp celebrāt i. xiiij. luna. z in seq̄nti dñica erit pascha nostr. Si ꝑo aliq̄d supsit sup. vltia. xix. puta. v. vel. x. vel. xv. dies. tūc pasca hebreoꝝ erit in die illa. iuxta quā scptū inuenies. v. vel. x. vel. xv. et sic de alijs p̄missis nūer; z dieb⁹. et in seq̄nti dñica erit pasca nostrum qō non pōt esse añ. xj. kal. aprīl. nec p⁹. viij. kal. maij. Verbi gr̄a. Hoc anno cōputant anni dñi mille ducētio octogintasex. q̄z mille ducētiseptuagintatres se recte diuisi p. xix supsunt g. xiij. de p̄misso nūero q̄b addik vn⁹ z fiunt. xiiij. Ubi g̃ inuener; in tuo kal. hūc nūer: ibi erit hoc anno pasca hebreoꝝ. In sequēti ꝑo anno erit vbi inuenies scptū xv. et sic vsq; ad. ix. Postea ꝑo redik ad primū. z sic ꝑpetuo fiet. Per eūdē q̄z modū poter; terminū septuagesime inuenire. Pone em̄ in kalēdario tuo i margie iuxta. xvj kal. februarij hūc nūer. viij. Jtē in eadē linea pone. xvj. Juxta. xv kal. febru. pone. v iuxta. xiij. kalen. xiij. iuxta. xj. kal. ij. iuxta x. kl. x. iuxta. viij. kl. xix. iuxta. vij. kl. vij. iuxta. v. kl. x v. iuxta. iij. kal. iij. iuxta. ij. kl. xij. Jtē iuxta kal. februarij vnū. Jtē i eadē linea. xviij. Jtē iuxta. iij. nonas februa. ix.

iuxta nonas.xvij. iuxta.viij.id⁹ febru.vj. iuxta.vj.idus.xiij.iuxta.v.id⁹.ij. iuxta.ij idus.xj.iuxta id⁹.xix. Diuiſ g ānis dñi p.xix. vt p̄miſſum eſt: vide q̄s nūer⁹ ſupeſt ſup.xix.z vbi illū in ipo kal.iuenerſ erit ibi termin⁹ ſeptuageſime q̄ ſemp eſt in luna.x. et in ſeq̄nti dñica ſeptuageſimā celebram⁹ que nō poteſt eſſe añ.xv.kal.februarij.nec poſt.ix.kal.martij.ſic nec q̄drageſima poteſt eſſe añ.vj.idus febru.nec poſt.ij.idus martij. Eodē etiā mō termin⁹ penteč.inueniri pōt.pone eñ in tuo kalēdario in margine iuxta.vij.idus maij.xvj.iuxta.vj.id⁹ v.iuxta.iij.id⁹.xiij.iuxta.ij.idus.ij.iuxta id⁹.x. Item iuxta.xvij.kl.iunij.xvij.iuxta xv.kl.vij.iuxta.xij.kl.xv.iuxta.xj.kl.iij iuxta.x.kl.ij.iuxta.ix.kl.j.iuxta.vij.kl.ix. iuxta.v.kl.xvij.iuxta.iij.kl.vj.iuxta.ij.kl xiij. Item iuxta kal.iunij.ij.iuxta.ij.nonas.xj.iuxta nonas.xix.iuxta.viij.id⁹.vij

Diuiſis ergo annis dñi p.xix.nūer illū q̄ ſuperit ſup.xix.quere in p̄miſſis locis kalendarij.et vbi illū inuenerſ ibi erit p̄tecē. hebreoꝝ.quod ſemp eſt in luna quarta.et in ſequenti die dñica erit p̄tecoſte noſtrū. quod nō poteſt eſſe ante.vj.idus maij.nec poſt idus iunij.ſicut nec rogatōes eſſe poſſunt ante.vj.kal.maij.nec poſt.ij.kal.iunij. Poteſt etiā paſca aliter inueniri p̄ banc tabulā ſequentem.v.xxv.xij.ij.xxij.x.xxx. xvij. vij. xxij. xij. xxiij. xij.j. xxj.ix.xxix. xvij. Iſti nūeri repſentāt q̄ſdā dies aprilis z martij.in quib⁹ ꝑtingit paſca hebreoꝝ rum cōputando dies illos a p̄ncipio ipoꝝ mēſiū: ita q̄ ipſi nūeri a viginti infra reſpōdeant aprili.a viginti ſup martio. Hoc ergo vult dicere hec tabula q̄ in primo anno cicli lunarſ eſt paſca hebreoꝝ in quinta die intrantis aprilis.in ſecūdo anno eiuſdem cicli eſt in.xxv.die intrantis martij.a ſic de alijs donec numeri ipſi⁹ tabule cōpleantur. Poſtea redit ad p̄mum annū cicli. Qualiter aūt inueniant anni cicli dictum eſt ſupra vbi agitur de epacta. Quare feſta ſaluatoris excepto feſto natalis ſint mobilia: dictum eſt in.vj.parte ſub feſto natalis. Ultimo nota ſm Iſidorū q̄ inter latinos z grecos eſt varietas ſuper termino feſtiuitatis paſcalis: quod ꝓuenit: quia latini a iij.nonas martij vſq̄ in.ij. nonas aprilis primi menſis lunā inq̄rūt.etſi.xv.luna die dñica ꝓuenerit: in aliam dominicā paſcha p̄trahūt: vt p̄miſſum eſt. Greci ꝑo obſeruant p̄mā lunam ab.viij. idus martij vſq̄ in die nonum aprilis.

De ciclis quid ſint z quot ſint.

Via in pleriſq̄ q

buſ⁹ partis locſ de ciclo mentio facta eſt: ideo de ciclo aliqua diſcamus. Notandū eſt ergo q̄ ciclus eſt ſpacium aliquoꝝ annoꝝ in ſe rediens ſm aliquos nūeros.et dicit quaſi circulus p̄ duplicē ſyncopam. Eſt eñ ciclus vocatus eo q̄ in orbem digeſtus ſit: et quaſi in circulū diſpoſitū ordinē cōplectat annoꝝ ſine varietate z ſine arte. Sunt aūt ſex cicli. Primus ſolarſ incipiens in.vj.kalendas martij in feſto Matthie: cōſtans ex.xxviij.annis cōtinēs cōcurrētes z regulares ſolares z litteras dñicales: et ānos biſextiles z cōmunes. Secūdus eſt ciclus decēnouenalis: conſtans ex.xix.annis.et incipit a ianuario ꝓtinēs in ſe aureū numer⁹ z claues terminoꝝ. Tert⁹ eſt ciclus lunaris: incipiēs ſimiliter a ianuario: habens.xix.annos. Incipit aūt.ij. anno cicli decēnouenalis. Hūc inuenerūt rhomani vt ſcirēt qua hora luna a ſole accēderet. Sz q̄ proceſſu tē poris hec inuētio falſificata eſt: nihil operamur ſm eū ciclum. Quart⁹ ē epactalis incipiens.v.kal.ſeptēbris: habens ſimiliter annos.xix. ꝓtinēs in ſe regulares lunares et epactas z annos cōes et emboliſmales. Quint⁹ eſt ciclus magn⁹ conſtans ex q̄ngēt⁹ triginta duob⁹ annis. Vel ſm alios q̄ngēt⁹ triginta annis. ſm quē formāt tabula Dionyſij. Sext⁹ ē ciclus indictional⁹ ꝓſtās ex.xv. annis.et continet indictiōes. Rhomani eñ (q⁹ difficile erat de remotſ mūdi ptib⁹ venire ſingulis annis rhomā ad ſoluenda tributa p̄ eos p̄uincijs indicta) ſtatuerūt q̄ ſaltē ſingulis q̄nquēnijs ſolueren ita q̄ p̄mo q̄nq̄nnio apportarēt p̄ tributo fert⁹ p̄ fabricādis armis. In ſecūdo q̄nq̄nnio argētū p̄ ſtipēdijs militib⁹ erogandis. In tertio aut⁹ p̄ ſimulacrſ fabricādis. z ſic ſ̄p poſt aut⁹ q̄ō in anno.xv. ferebat: incipiebat q̄nquēnijū q̄ ferrum iterꝝ ſolvebat. et ſic erat q̄ſi q̄dā circulus tp̄is. Quia g̃ rhomani ſic fieri indixerunt: ideo illi anni indictionū cupati ſunt. de quo dictū eſt ſupra. Prēmiſſum aūt ſpaciū.v. annoꝝ vocatū eſt luſtrū. quia venientib⁹ nunciis p̄uinciaꝝ cū tributo cum cereis z alijs p̄ciosis ſumptib⁹ vrbem luſtrabāt.

Finalis conclusio huius libri.

Emo in hoc ope

re diuia officia sufficiēter existi
met esse expolita: ne forte opus
extollēdo hūanū: diuinum improuide exte
nuet sacramentū. In diuinis nāq; officijs
plerūq; misse tot z tāta sūt inuoluta mysteria
vt nemo nisi p vnctionē edoct⁹ ea sufficiat
explicare. Quis eīm nouit ordinē celi z po
net rōnes ei⁹ in terra. Scrutator q̄ppe ma
iestat⁹ oppmeka glia. Ego ꝯo nō prevalēs
lippītibꝰ oculis solē in rota ꝯspicere: tāti
mysterij maiestatē q̄si p speculū in enigma
te mihi visus sum intrueri. nec penetrās ad
interioza cenaculi: sed p foziby assidēs i ve
stibulo egi diligēter vt potui: nō sufficiēter
vt volui: cum in humanis inuētionibꝰ nil
sit ex omni pte pfectū. Hēpe ꝓpter īnūeras
atq; ienitabiles negocioꝝ aplice sedis in
fūctas necessitudines: q̄tidie more fluctuū
emergētes: q̄ studēt⁹ z ad supioza tendent⁹
obtūdunt animū. q̄si pplex⁹ atq; varijs et
ienitabilibꝰ irretit⁹ nexibꝰ vacare ad plenū
neq; ui vt vellem: q̄nimo vix valui meditata
dictare: nedū ꝯcipe meditāda. Hā cuiusq;
anim⁹ ad pla diuisus fit pfecto ad singula
minor. Quocirca nō solū be[illegible]nuz sedulo
Iplozo lectorē: verūetiā libē[illegible]videro cor
rectorē. Enīvero negare neq̄o: q̄n plura i
serta sint in hoc opusculo que pōt iusto iu
dicio nulla temeritate culpari. Verū siq̄d
forte laude dignū repiet in eo: diuie gr̄e pe
nitus ascribat. Hā oē datum optimū: z oē
donū pfectū desursuz est descēdēs a patre
luminū. Siq̄d ꝯo indignuz: insufficientie
deputet hūane. Hā corp⁹ qđ corrumpit ag
grauat aiaz. z deprimit terrena inhabitatio
sensum mlta cogitantē. Aut siq̄dem ꝓpie
aut eoꝝ fortassis q̄ꝝ dicta plerūq; pon⁹ re
citādo q̄ approbādo h̄ introducta nescūt.
Hec eīm taz ex diuersis alioꝝ libellis z cō
mētarijs more mellificant⁹ apis q̄ ex bis q̄
mihi diuia gr̄a ꝓpinauit fructuose collegi.
et hanc doctrinā interno fluētē nectare/ve
lut fauū mellis in diuinis officijs speciari
volentibꝰ diuino suffult⁹ plidio ꝓpinaui:
hanc solum apō boies exingenti ppesso la
bore mercedem expectans: vt apud miseri
cordissimū iudicē p peccat⁹ meis devotas
orationes effundant.

Rationale diuinoꝝ impēsis circumspe
cti viri Joannis Rynman de Oringau: in
officina industrij Henrici Gran/ in oppi
do imperiali Hagenaw impressū: et in vi
gilia Assumptionis beate virginis com
pletum: anno virginei partus M.cccc.xx. fi
nit feliciter.

Pluribus intentus minor est ad singula sensus